

3 1761 07974541 0

HANDBOUND
AT THE

UNIVERSITY OF
TORONTO PRESS

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

9524

a

C. SUETONII TRANQUILLI
O P E R A.

TEXTU

AD PRAESTANTISSIMAS EDITIONES

RECOGNITO

CONTINUO COMMENTARIO ILLUSTRAVIT

CLAVEM SUETONIANAM ADJECIT

DETLEV CAR. GUIL. BAUMGARTEN-CRUSIUS

GYMNASII DRESDENSIS AD AEDEM CRUCIS CONRECTOR
SOCIET. LAT. JENENSIS SODALIS.

VOL. III.

L I P S I A E

APUD GERHARDUM FLEISCHERUM JUN.

1 8 1 8.

CLAVIS SUETONIANA

TRIPLICEM CONTINENS INDICEM

PRIMUM NOMINUM PROPRIORUM

ALTERUM LATINITATIS CUM COROLLARIO
DE GENERE DICENDI SUETONII ETC.

TERTIUM GRAECORUM, QUAE IN SUETONIO
LEGUNTUR.

ADORNAVIT

DETLEV CAR. GUIL. BAUMGARTEN-CRUSIUS

GYMNASII DRESDENSIS AD AEDEM CRUCIS CONRECTOR
SOCIET. LAT. JENENSIS SODALIS.

L I P S I A E

APUD GERHARDUM FLEISCHERUM JUN.

1 8 1 8.

22455

$$\begin{array}{r} 22455 \\ \hline 23 \overline{) 3192} \end{array}$$

P R A E F A T I O.

Quod accidere solet iis, qui longam viam emensi finem tandem laborum invenerunt, ut ex portu trajectum mare lubenter respiciant, aliisque narrare gestiant, cur iter instituerint, quibus discriminibus sint conflictati, et quid commodi sibi vel aliis diuturna molestia paraverint; id, quum exacto, indices Suetonianos adornandi, labore absolutam jam, qualem animo conceperamus, hujus auctoris editionem publicamus, sentire et facere nobis videtur. Accedit enim ad ingenitam humanae naturae, de finitis negotiis verba faciendi, voluptatem rationis reddendae operamque recognoscentibus de consilio modoque ejus respondendi necessitas, ne frustra stipendia meruisse judicemur, vel, utcunque desideratum otium placeat, ab aliis, qui censuram gerunt, vendere equum jubeamur. Quum autem nulla adhuc de ipsa editione, ante biennium vulgata, nisi privata paucorum, judicia ad nos pervenerint, neque tristi nota offensis, neque benigniore sententia laetis, libere prorsus, quid ipsi de labore nostro sentiamus, pronunciare licet. Et de prioribus quidem voluminibus suo tempore et loco praemonita repetere, non attinet; de hoc autem tertio, quod absolutam demum praestat editionem, justique de universo opere judicii facultatem facit, paucis adhuc admonendum.

Primum autem id mihi sumo, ut utilem et necessariam rem suscepisse videar, quum indices Suetonii diligentius adornandos existimarem. Constat enim uno virorum doctorum, qui in linguarum antiquarum studio, velut provincia demandata, versantur, consensu, haud melius perfectam totius apparatus cognitionem aperiri posse, quam congesta, quae in singulis scriptoribus exstat, materia, ut, continuato deinceps per omnes, quibus temporis injuria abstulit, auctores eodem labore, tandem, quid reliquum nobis sit priscae Latinitatis, judicari, et in unum corpus, tanquam justum thesaurum, omnia redigi, et ex temporum, quae lingua sequitur, diversitate disponi queant. Igitur, quicumque ad edendos veteres scriptores accesserunt, fere polliciti sunt indices locupletissimos; sed, quum ad rem ipsam ventum esset, partim tergiversati sunt et laboris molestia absteriti, partim levius justoque velocius in eo negotio fidem praestare festinaverunt, vel etiam imperitis adolescentulis gravissimam operam demandarunt, ita ut, paucis exceptis, miras subinde rerum imagines, ut verba in libro non reperiunda vel falso derivata, et ineptas structuram, quas tirones secus conjunxerant, aliosque errores prostituerint, quorum viros ipsos, qui nomina sua inscripserunt, taedere et pigere oportebat; cujus rei exempla, qualia v. c. in Bernecceri et Pitisci indicibus passim deprehenduntur, eo magis afferre piget, quum pluribus locis ea notandi non occasio, sed necessitas se obtulerit. Sunt sane egregii indices, quibus, ut praestantissimos memorem, Froinsheimius Florum, Ernestius Ciceronem, minor Ernestius et Schaeferus Livium ornatos illu-

stratosque dederunt, verum selectioni, quae dicitur, Latinitati destinati, vel singula aut pauca cujusque usus, et formae exempla suppeditantes, vel ad uberiorem verborum, morum, aliarumque rerum notabilium explicationem instituti; ut prorsus diversi generis diverseque consilio facti suam laudem obtineant, universam orationis cujusque scriptoris materiam, qualis a lexicographis desideratur, ut quam dare non fuissent, haud complectantur. Quae autem aliis editionibus annexa est, maxime quas Galli olim in usum Delphini procurarunt *), varia et multiplex vocabulorum farrago, parum illa subsidii ad linguae cognitionem suppeditat, plerumque etiam tam temere confusa est, ut, nisi Jupiter aliquis rudem molem in ordinem cogere voluerit, in quaerendis locis tempus, in dinoscendis exemplis operam perdere cogaris. Itaque, quam Celeb. Schuetzius longe graviolem et ampliolem operam Ciceroni promisit, ex parte jam praestitit, eam in Suetonium nostro studio collatam probaturos, speramus, aequos peritosque rei iudices, praesertim quum, commentario historiae magis rebusque ipsis interpretandis destinato, uberior disputatio, quae in scriptoris usu dicendi versatur et exemplis ejusdem generis illustratur, huic volumini relicta fuisset.

At, quum de utilitate rei nemo facile dubitet, quaerendum, an nostra opera proposito consilio sa-

*) Quantum nostrates ex imitatione Gallorum profecerint, quam tamen hodieque sunt, qui commendunt, et quam lepide nonnunquam eam instituerint, inde patet, quod umbraticus quidam praeceptor editionem vulgavit *in usum Delphinorum*; discipulos suos dixit, quos honorifico nomine appellare sperabat.

tisfecerit. Non ii profecto sumus, et omnes id agnoscant, qui Latine vel vernacula lingua a nobis scripta legerint, non ii sumus, qui juvenili arrogantia nimias indignasque laudes nobis arrogemus; imò indefessum, quod a pueris continuavimus, studium, et opera per plures annos aliorum institutioni data, aetatis maturitas, et quae crescere cum annis solet iis, qui meliora usque affectant, modestia, nec non judicia satis iniqua, quae ab iis etiam experti sumus, quibus viri artius nobiscum conjuncti vix eam potestatem concessissent, haec, ne ea memorem, quae animi sunt et pietatis, dudum diffidere nobismet ipsis et verecunde de nostris judicare nos docuerunt. Habemus autem, de qua nihil detractum patimur, diligentiae saltem et assiduitatis laudem, eamque, quicquid judiciorum huic etiam labori acciderit, obtinebimus. Hac igitur fiducia, quid praestare voluerimus, et quid praestitisse videamur, sine invidia enarrabimus.

Triplici indice instituto, *primo*, quae de locis, nominibus, gentibusque Romanis dicenda erant, ita conjunxi, ut ab aliis passim rectius exposita reciperem, errores, quos e Glandorpio plerique propagant, emendarem, quae denique a Graecis scriptoribus illustrata notaveram, quanta fieri posset, brevitate repeterem; *altero*, quicquid ad Latinitatem Suetonii et illius aetatis pertinet, complexus sum, in qua re non acquiescendum duxi in exemplis post repetitam lectionem accurate recensendis, sed in eo maxime elaboravi, ut a propria singulorum verborum potestate, quae ex rationis legibus una eademque omnibus linguis esse debet, exorsus ad diligentiores quaestiones de variis mutationibus descenderem, quas lingua

et partes linguae simul cum civitatis gentisque forma expertae essent, saepius etiam, ubi necessitas, notiones ab aliis disjunctas et confusas ad certum ordinem revocandi, id posceret, ab etymologiae principiis continuum interpretationis filam deducerem; adjuncto corollario, in quo de genere dicendi, quod Suetonio, ut grammatico, singulare, sed haud ineptum esse videtur, uberius exponeretur; *tertio* Graeca, quae in his scriptis leguntur, fere corrupta a librariis, saepe insulsis additamentis inquinata, uti nunc e libris vel virorum doctorum conjecturis restituta sunt, explicavi.

Sequitur, ut de orthographia dicam, quam in editione et indicibus servavi, partim, quod nonnulla defendenda, partim etiam, quod occupanda quaedam videntur, quae vel minus recte instituta nunc mihi ipsi improbantur, vel ab ea constantia scribendi recedunt, quae primam laudem meretur, quamcunque rationem custodire placuerit. Si quis autem levio rem existimet, is neque meminerit necesse est, quam aptae colligataeque inter se omnes partes grammatices sint, adeo ut ex minutis illis rebus gravissimi saepe errores nectantur, neque reputaverit difficultatem, quae constituenti et corrigenti ex concepta aliqua norma textum inde subnascitur, quod ad absurda etiam et ridicula deduci se videt, si in coepta ratione perseveraverit. Acutissime nuper de ea re egit Wolfius disputatione *Analectorum* Vol. II. inserta, quae de orthographicis quibusdam Graecis ita exposuit, ut pudorem simul et verecundiam plerisque editoribus injecisse videatur. Ante omnia id pro certo ponere licet, ipsos Romanos, dum lingua viventium ore usurparetur, de scribendi legibus admodum dubios, et

ipso usu inconstantes fuisse, id quod omnium linguarum historia, et iis, quae passim auctores de re profitentur, et codicum non minus, quam inscriptionum diversitate confirmatur, quamvis in his librariorum opificumque inscitiae vel incuriae multum tribueris. Sed nullo non tempore dubitatum est, utrum pronunciationem scriptura, an scripturam pronuntiatio sequi debeat. Unde factum, ut v. c. *Claudium* et *Clodium*, *Plautium* et *Plotium* nomen promiscue scripserint, (v. ad Vesp. 22.) et in verbis compositis ultimam praepositionis literam modo in proximam mutaverint, modo eliserint, modo retinendam exprimendamque duxerint, sicut etiam fuere, qui antiquas formas contra morem aetatis suae revocarent; alii, qui nihil non novari posse existimarent. De pronunciatione autem Romanorum iidem apud nos errores obtinent, quos in Graeca dudum emendatos multi mordicus defendunt, ut quam, initio in singulis civitatibus diversam, ex barbaro idiomate, quam justis legibus, diverse scripta diverse ore exprimi jubentibus, et cognatarum linguarum, ut Germanicae Anglicaeque *) similitudine effferri malint. Maxime dolendum est, quod libris Caesaris *de analogia* tempus non pepercit. Quum enim auctoritas et eruditio viri plurima constituisse et ad leges revocasse videatur, ex illis longe accuratius de pristino et seriore usu judicare liceret. Tam incerti igitur validaque auctoritate destituti id relictum nobis videmus, ut normam nostram faciamus, quae cum

*) Lingua Angl. literae *ſ* et diphthongi *oi* verum sonum servavit, consonas *ð* et *τ*, *β* et *π* diligentius distinguit, *χ* Orientalium Graecorumque more ad gutturales refert, *eh*, ubi Graecum est *χ*, ut nunc adhuc Graeci, recte pronunciat.

antiquissimis monumentis non minus, quam cum ipsius linguae earumque, quae proximam affinitatem vindicant, analogia maxime conveniat, eamque religiose persequamur.

Jam, ut exemplis utamur, perpetua in codicibus et editionibus est varietas in scribendis verbis compositis. Pleraque etiam lexica recentiorum *adfero*, *adtuli*, *adlatum* ut unice vera proposuerunt. In qua remirari soleo inconstantiam eorum, qui in Hebraicis de verbis אָפֵּן exponunt, quae omnem anomaliā mutatā radicali in literam proxime insequentem debent, ut nemo אָפֵּן dicat; sed אָפֵּן; qui Graece nunquam ἐνλογος, ἐνλογέω dicunt, sed ἄλλογος et ἄλλογέω, in Latini etymologiam etiam usque ad pronunciationis difficultatem urgent. Sed, si scribendum *affero*, *attuli*, *allatum*, analogia elidi etiam jubet literam ante s, ita ut more Graecorum, qui συσχεύω scribunt, non συσχευάω, μησί, non μηνσί, ἐλπίσι, non ἐλπίδσι, *ascribere*, *asciscere*, et *astare* praeferas etymologicis formis *adscribere* etc. (v. ind. sub v. *Adstare*), eodemque modo *succensere*, *summittere*, *summovere* et *summonere* probes pro *subcensere*, *submittere* rel.; quamquam in his dubitatio nonnunquam incidit, anne veteres diversas significationes pronunciando scribendoque distinxerint, ut v. c. *submittere* dixerint, ubi esset ὑποπέμπειν, nostr. *nachschicken*, at *summittere*, ubi *dejacere*, *demittere*, nostr. *herabsenken*, ut in *facie summissa*, qualia suspicatus sum de aliis etiam formis, ut quum antiquius *igni* in usitatis dictionibus: *ferro et igni*, *aqua et igni* durasse, alias *igne* frequentatum existimavi; inductus maxime lectionis in iisdem probatissimisque codicibus varietate. Plura de hac re possent disputari, quae

praefationis fines excederent; multa etiam passim occupavimus, retractatis subinde, quae in editione seorsus facta vel neglecta fuerant.

Alia est quaestio de nominibus, quae propriorum potestatem acceperunt, ut magistratuum, aedificiorum etc. an maioribus literis distinguenda sint. Exhibui sane: *Consul, Consules, Praetor, Tribunus, Campus, Septa* al. Jam verò roges, num *Praetorius* etiam et *Quaestorius*, vel, ubi haec rejeceris, ut adjectiva, num *Theatra, Amphitheatra, Tempa*, quae ipso plurali numero appellativa significantur; et vere nescio quo loco monitum legi, eadem analogia *Lictores, Accensos, Aedituos* et quos non pari honore prosequendos. Nollem igitur factum, et restitui potuisse minora elementa vocibus illis cupiissem, praeter paucas, quae κατ' ἐξοχήν dicuntur, ut *Campum*, τὸ πεδιον, quo facilius ab aliis campis, *Urbem*, τὸ ἄστυ, quo ab urbibus distinguatur, quod ad sensum gravioris subinde est momenti, ut loco A. 53. *non temere Urbe oppidove ullo egressus sequi*, ubi *Urbe* dedi, ne cum plerisque *urbe ulla* interpreteris. Ita in optimis editionibus scriptorum Anglicorum saepe *the Town* legi, non *the town*, atque dandum est aliquid Latinae linguae articulo destitutae, et perspicuitati, quae omnibus aliis rationibus scribenti semper prior esse debet.

Restat, ut conclamata contentionem de literis *u* et *v*, et *i* atque *j* revocem, quae tamen gravissima esse videtur. Quum enim *j* et *v* positionem efficiant in metris, et Gracis diversa pronuntiatio tam nova res fuerit, ut saltem *v* durius modo suo β, modo lenius diphthongo ου expresserint, de reddendo consonae *j* sono prorsus desperaverint, et quum eadem diversitas in

linguis omnibus obtineat, quae ex Latina fluxerunt, sine omni cunctatione literas in textu et indicibus forma atque ordine distinguendas curavi. Quod enim de litera *f* admonendum erat, id typothetarum injuria supervacuum esse voluit, quibus una forma *s* placere coepit, falso, ut mihi videtur, et contra correctionem textus, quam dederam, quum v. c. *abscidit* a v. *abscido* ita non differat ab alio, quo permutari solet in libris, *abscidit* a v. *abscindo*, quo contra primas orthographiae leges, quae primum perspicuitati consultum volunt, peccatur. Vide, quae de Graeco ς finali et σ Wolfius dixit in disputatione supra citata.

Ceterum, in quibus me ipsum culpandum fateor, qualis inconstantia est in voce *clipeus* diverse scripta, veniam expeto, praesertim quum ejusmodi maculas suis locis notaverim, reliquas a typothetis profectas extrema pagina emendarim.

Subsidiorum, quae novam scriptori lucem affuisse viderentur, praeter ea, quae alio loco memoravi, nihil admodum huic volumini accessit, nisi quod Celeb. *Boettigerus* mecum communicavit versionem Gallicam, quam *Henri Ophellot de la Pause* Parisiis anno 1771. sequ. emisit. Facta est ea licentia, quam interpretes Gallici permittere sibi solent; verbis non astricta neque sententiis modo paraphrasin exhibet, modo omittit plura, modo mutat emendatque scriptorem. Adjunctae sunt notae, ad res fere historicas et geographicas et mores institutaque Rom. spectantes, quales satis novimus, et *melanges philosophiques*, quibus de seculo illo, variis regnorum et civitatum formis et diversissimis rebus disputatur, quae hoc modo *philosophandi* materiam praebant. Quod judicium,

uti nihil detrahere potest de viri, cui libri usum debeo, benignitate, ita omitti nequit ob arrogantiam; qua clarissimi viri, Oudendorpius, Salmasius, Casaubonus, et omnes literae antiquae, et qui diligentius iis consuluerunt, quavis pagina tractantur, pestem illam, cui maximae etiam clades tam parum mederi valuerunt, ut nuper diaria Parisiensiā omnem eruditionis, artis ulliusque virtutis laudem, quae in terrarum orbe affectetur, a se unice expetendam clamaverint.

Concessit etiam *Schneideri*, Prof. Vratisl., amicitia, ut excerptam e duobus codd. Vratislav. varietatem lectionis, proximoque lectionum academicarum indici praemissam, quum in ipsa editione uti ea non licuisset, repetendam h. l. curarem. Subiuncta est praefationi. Quum lectiones exhibeat satis notabiles, maxime optandum, ut viro doctissimo collationem per reliquas vitas — haec enim ultra Caesarem non procedit — continuare et quam primum publicare placeat.

Atque haec quidem hactenus. Ceterum relinquere arenam non possum, quin, novo fortasse exemplo, de toto hoc negotio, quod per continuam multorum annorum seriem, maxima assiduitate, aliquo etiam valetudinis detrimento, tractavi, paucis eloquar. Quum, silentio vitam transegisse, a pueris turpissimum existimassem, partim antiquarum literarum amore excitatus, partim, ut solatium quaererem gravissimae, quae patriam opprimebat, calamitatis, qui fervor esse solet initio virilis aetatis et ingeniis otii impatientibus, celerius ad opus accessi, et in properando eo annos, quos revocare nefas, transegi. Erat enim tempus, quo, diem vitae vel labori adjecisse, lu-

cro sibi quisque apponeret. Nunc, postquam requiescere animi coeperunt — contemnimus enim, qui dormitant, non ardente quidem, sed gravius minante Vesevo —, tranquillius licet de iis judicare, quae publice privatimque ab aliis et a nobis ipsis gesta sunt. Quaerentibus autem, quid tandem magna moliti conatque profecerimus, vel potius, quum nobis nullo non labore multum proficiamus, quid aliis profuerimus, quid humano generi — nam quis sibi vivere et privatum laborem a communi utilitate sejungere cupiat? — vel eruditorum certe civitati nostris negotiis consuluerimus, tristis saepe succurrit cogitatio, longe satius fuisse, delitescere in dato otio et in proxima tantum provincia elaborare. Ita quum dudum sentire didicissem, coeptum laborem interrumpere, vel ultimam partem, difficillimam eam, fortasse etiam utilissimam abjicere, quae fuga molestiae poterat videri, non licuit; nunc absoluto jam, quod promiseram, valedicere edendi commentandique cupiditati, mecum constitui. Quam enim minorem Suetonii editionem multi postularunt, si vel maxime procurem, compendium illa majoris soli juventuti destinata ad hoc adhuc opus pertinebit. Viget per omnem Germaniam harum literarum studium, eminent praeclarissima ingenia, quorum et opera et auspiciis omnis eruditio ornatur et augetur. Bene agi posse, puto, cum tempore et re nostra, si adolescentes gnaviter exculti in posterum in singulis partibus doctrinae accuratius exponendis subsistere, quae notata et inventa habent, diariis literariis, quae a principibus in eo genere viris eduntur, inserere, exactoque demum universi studiorum curriculo, quod vix seriori aetate finiverint, maturo judi-

cio et virili severitate ad ipsas editiones, quarum multitudinem nunc obruimur, accedere coeperint. Plurima restant in historia et omni scientia investiganda amplius, emendanda et diligentius explicanda. Exspectant sedulum probumque laborem alia, quae nondum tacta, si quis totam vitam iis impenderit, universae hominum vitae messem promittunt. Opus est, ut hoc stadium aperiatur, et decorum, sed amplum etiam ostendatur; iique juventuti optime prospexerint, qui inflammatos cupiditate et excitatos studio animos verecundia etiam implent, et, quantum disci oporteat, quantumque laborari, bene edoctos non deterrent a conando, sed fervori moderantur et sua tempora statuunt; ut tandem a levitate, quam ex superiori aetate traximus, ad pristinas gentis nostrae virtutes redeamus. Nos autem, quibus Deus hoc beneficii dedit, ut in urbe patria, literarum artiumque sede, jucundam utilemque publicae institutionis provinciam administrare, et literis, ad quas fertur ingenium, acquiescere liceat, ne ignari vel immemores eorum, quae conditio nostra moneat, et patria requirat, unquam videamur, et labore et otio, omni virium contentione facturos esse, non est, ut polliceamur. Scr. Dresdae, mense Decembri anni MDCCCXVII.

Excerpta e duobus codd. bibliothecae Rhedigerianae, altero membraneo (A), altero chartaceo (B), lectionis varietas.

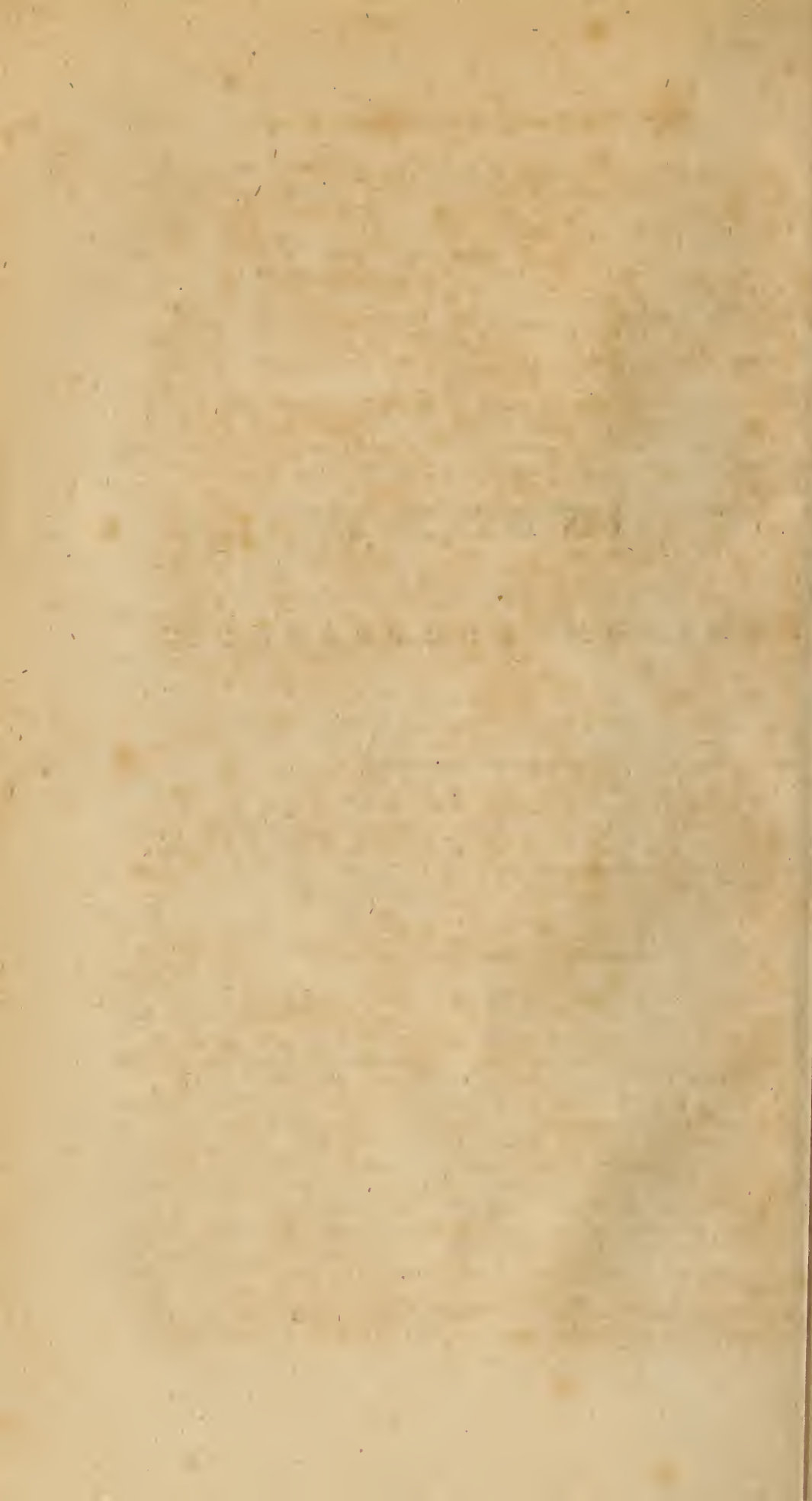
Caes. cap. 1. Aemilium omittit A.

- c. 3. *propere Romam.* A.
- c. 4. *et triumphalem* omitt. A. — *Moloni* om. B. — *tum dicendi magistro clarissimo.* B. — *obmiserat pro dimiserat.* B. — *quo praelenderat.* B. — *regis* omitt. A.
- c. 5. *honos.* A. — *Lucii etiam Cinæ, uxoris patri.* A.
- c. 6. *quo nomine fuit matri.* A.
- c. 7. *a se* omitt. B. — *matrem quam.* B.
- c. 9. *Aedilis cogitaret.* A. — *Crassum praemio vel metu.* B. — *per Umbranes.* A.
- c. 10. *aede in foro.* B.
- c. 14. *quin tantum* (omisso *et*). B. — *quousque manus.* B. — *objecta protexerunt.* B.
- c. 16. *ad eundem coetum.* A.
- c. 20. *delargitus.* A. *clargitus.* B. — *ultra accideret* (omisso *sibi*). A. — *e compacto.* A.
- c. 22. *populus ei hanc.* A. — *quod concupisset.* B.
- c. 23. *et ad honorem.* B. — *singrapha.* B.
- c. 24. *perfecitque utrumque ut in quinquennium imperium sibi.* A. *perfecitque per utrumque.* B. (v. ind. sub v. *Uterque.*) — *alauda enim appellatur.* A.
- c. 25. *apud Gergoviam.* A.
- c. 27. *libertos etiam servulosque.* B. — *palam plane.* A.
- c. 28. *ad voc: superque* A. in margine a manu secunda habet: *al. simul et pro superque. — super quoque.* B. — *lege in aes incisa* (omisso *jam*). A.
- c. 29. *et ante designatos* omittit A.
- c. 30. *profugatosque.* A. — *hoc eum verbum* (omisso *ad*). A. *hoc eum ad v.* B. — *libro tertio.* A.
- c. 32. *iniquitas vocant.* A.
- c. 33. *discisa.* B.
- c. 34. *successor nominatus* (omisso *ei*). B. — *et non reversurum.* B. — *summa frumentariae* (omisso *que*). A.
- c. 35. *Syriam inde Pontum* (omisso *et*). B. — *quem affuerat.* A. — *laus militiae.* A.
- c. 36. *classe in — exercitus amiserunt.* A. — *fortuna unquam.* B. — *pulsus et non instante.* A. — *ultimo proelio in Hispania.* B.
- c. 37. *elephantes.* B.
- c. 38. *centenos amplius.* A.
- c. 39. *S. Calpenus.* B. *Q. Calphurnius.* A. — *Euripo edito.* B. — *campi decertaverunt.* A.

- c. 42. *dimidia mulctavit (omisso parte). A.*
- c. 43. *si qui custodes fefellissent manu apposita. A.*
- c. 44. *nam in ornanda. A.*
- c. 45. *valitudine prosperrima. A. — ut quidam exprobrarent calvitii deformitatem cum iniquissime. B.*
- c. 46. *magno sumptu (omisso que). A.*
- c. 48. *parvis et majoribus. B. parvis ac in majoribus. A.*
- c. 50. *Crassi et Cn. Pompeji. A. Crassi, Cn. Pompeji. B. — tum quidem. B.*
- c. 52. *recusasset. dominam denique. B. — appellari suo nomine. A.*
- c. 54. *neque in magistratibus neque in imperio. B.*
- c. 55. *eloquentia militari aut aequavit (omiss. qua re). B. — quis aut sententiis acutior. B. — quaedam fertur. A. quaedam ferunt. B. — male subsequenter verba dicentibus. A. — priori habita. B.*
- c. 56. *nos autem quam. B. — ad paginam. B. — occultius proferenda. A. — elementorum omittit B.*
- c. 57. *pedibus ambulabat. B.*
- c. 58. *novissime omittit A.*
- c. 59. *Religione quidem nulla (omisso ne). B. — Saluitor. A. — cognomine erat. B.*
- c. 60. *ex destinato. A. — ita ut nullum spatium perterritis daret. A. — fugae omittit B.*
- c. 64. *passus enavit ad. B.*
- c. 65. *exactor gravissime. B.*
- c. 66. *insuper ampliando. A.*
- c. 67. *blandiore nomine. A. B. — in proelio omitt. B.*
- c. 68. *tantopere perdurabant. A. — nec ostendi cuiquam. B. — puppi. A. B.*
- c. 69. *non nisi exacta. A.*
- c. 70. *summoque urbis (omisso etiam). A. — ardenti tunc. B.*
- c. 73. *tam graves accepit. A.*
- c. 74. *jussit, et tum suffigi. B. — subita poena interfecissent. A. — ostenderet sibi notas (omisso esse). B.*
- c. 76. *Cimoni A. pro Rufioni.*
- c. 77. *Titus Lamprius. A.*
- c. 78. *Veneris Genitricis recepit. B. — cum conaretur exurgere. A.*
- c. 79. *hominemque in vincula detrahi jussissent. B. — L. Cottam omitt. B.*
- c. 80. *Quae summa causa. B. — ab universis acclamatum est. B. — conspiratum in eum est. A.*
- c. 81. *aliquantulum vasculorum. B. — per quietem omitt. A. — alam cum Jove. A. — advenisse quidem. A.*
- c. 82. *in speciem officii. B. — partes acceperat. B. — adversus vulnerat. B. — est tantummodo ad (pro uno modo). A. — desilientibus cunctis. A. — fuerat animus conjuratorum. B. — c. 83. proximis om. A. — Levicano. B. — in tutores filii. A. — c. 84. discisam. B. — praecipue Iud. (omisso que). B. — c. 85. longo tempore apud eam sacrificare. B. — c. 86. e diverso opinantem. A. — c. 87. fere constat. A. — c. 88. creditumque animam (omisso est). B.*

INDEX I.

NOMINUM PROPRIORUM.

A.

- Aboriginum* rex Faunus. Vit. 1. De Aboriginum gente, cui postea a Latino rege *Latinorum* nomen adhaesit, v. *Dionys.* 1, 9. sequ. *Faunum* eorum regem prodit Id. 1, 31 et 42.
- Cn. *Acerronius* Proculus, Consul A. U. 790. cum C. Pontio Nigrino. T. 73.
- Achaja*. Devicta a Romanis Graecia omnis in duas partes erat divisa, *Achajam* et *Macedoniam*, eoque sensu latiori, ubi apud scriptores Romanos occurrit, *Achaja* Graeciam proprie sic dictam et Peloponnesum cum insulis continet. v. *Pausan.* 7, 16. fin. — T. 4. 6. Vesp. 5. Isthmus in *Achaja*. Cal. 21. Ner. 19. — *Achajam* et *Macedoniam*, quas Tiberius ad curam suam transtulerat h. e. provincias Caesareas fecerat, Senatui reddidit Claudius. Cl. 25. cf. c. 42. Libertate donata *Achaja* a Domitio Nerone (*Plin.* 4, 6. *Pausan.* 7, 17. cf. *Lips.* ad *Tac.* 15, 36. Reimar. ad *Xiphil.* 63, 11.) denuo in provinciae formam redacta est a Vespasiano. Vesp. 4. *Philostr.* 5, 14.
- Achaica* peregrinatio Neronis. Ner. 19. 22. 51. Vesp. 4.
- Achaici* cognomen tulit L. Mummius (*Plin.* 35, 4. *Vell.* 1, 13.), cujus proneptis *Mummia Achaica*. Galb. 3.
- Achilles*. T. 70.
- C. *Acilius*, miles Caesaris. C. 68. In libris C. *Attilius*, Q. *Attilius*, *Attilius* et *Acilius* scribitur. v. Oudend.
- Man. *Acilius* Aviola, Consul A. U. 807. cum Asinio Marcello. Cl. 45.
- Acilius* Glabrio, Consul A. U. 844. cum Trajano (v. Reimar. ad *Xiphil.* 67, 12.) in exilio interfectus a Domitiano. Dom. 10. — *Acilius*, Aedilis. v. *Caerius*.
- Acte* liberta et concubina Neronis. Ner. 28. 50.
- Actium*. A. 17. 18. 96. bellum *Actiacum*. A. 9. *Actiaca* victoria. A. 18. *Actiaca* victoriae. Cal. 25. triumphus *Actiacus* Augusti. A. 22. T. 6. *Actiaci* ludi ab Augusto instituti. A. 18. T. 6. v. Fabric. ad *Dion.* 51, 1.
- Actius* comoedus. T. 47.
- M. *Actorius* Naso, historicus Romanus. C. 9. 52.
- Adelphi*, comoedia Terentii. Ter. 2.
- Adminius*, Cynobellini, Britannorum regis, filius. Cal. 44. Sine dubio Edwin.
- Adriatici* maris sinus. T. 16.
- Adrumetum*, Africae urbs, metropolis provinciae Byzacenae. Vesp. 4.
- Aegisthus* Caesar dictus a Pompejo ob adulterium cum Mucia. C. 50.
- Aegyptus*. Tentavit per partem Tribunorum Caesar, ut sibi Aeg. provincia plebiscito daretur. C. 11. Idem postea victor

- regnum Aegypti Cleopatrae fratrique ejus minori permisit; veritus provinciam facere. C. 35. sed in provinciae formam eam redegit Augustus. A. 18. (*Dio* 51, 17. *Tac.* A. 2, 59.) ad praefecturam provecto Cornelio Gallo. A. 66. — Aegypti praefectura. Ner. 47. procuratio Aegypti. Ner. 35. Tiberius Alexander, praefectus Aegypti. Vesp. 6. claustra Aegypti. Vesp. 7.
- Caesar cum Cleopatra nave thalamego paene Aethiopia tenus Aegyptum penetravit. C. 52. eandem peragravit Augustus. A. 93. magnus obeliscus ex Aegypto advectus. Cl. 20.
- Aegyptii. spectaculum, quo argumenta inferorum per Aegyptios et Aethiops explicarentur. Cal. 57. Aegyptii ritus. T. 36. Aegyptiae classes. C. 39. polyphagus quidam Aegyptii generis. Ner. 37.
- Aelius Lamia. Ejus uxorem Domitiam Domitianus in matrimonium abduxit. Dom. 1. a quo ipse ob suspiciosos jocos interfectus est. Dom. 10. *Juvenal.* 4, 154.
- L. Aelius Lanuvinus, gener Qu. Aelii, duplici cognomine Praeconinus et Stilo, inter eos nominatur, qui Grammaticam ab omni parte instruxerunt et auxerunt. Gr. 2. 3.
- L. Aelius Sejanus. v. *Sejanus*.
- Aelia Petina, consulari patre. Cl. 26. secundum *Tac.* A. 12, 1. e familia Tuberorum, uxor Claudii, mox ex levibus offensis repudiata. v. not. ad l. c., post mortem Messalinae repetita. *ibid.*
- Aemilius Aelianus Cordubensis. A. 51.
- Aemilius Lepidus. v. *Lepidus*, quo nomine fere occurrunt, qui ad hanc familiam pertinent.
- M. Aemilius Mamercus, Consul A. U. 676. cum D. Bruto, propinquus Caesaris, veniam ei a Sulla impetravit. C. 1. v. n.
- L. Aemilius Papus, Praetor Siciliae bello Punico secundo. *Liv.* 28, 38. P. Scipione Africano et P. Licinio Crasso Coss. A. 2. v. n.
- L. Aemilius Paulus, Consul cum C. Marcello A. U. 704. a Caesare pecunia contra collegam conciliatur. C. 29. ubi v. n.
- Paulus Censor, L. Aemilius M. filius, Lepidi Triumviri frater, proscriptus a Triumviris (A. 16. ubi v. n.) sed servatus, (v. Fabr. ad *Dion.* 47, 6.) et ad censuram postea cum L. Munatio Planco ab Augusto evectus. Cl. 16. v. *Glandorp.* Onomast. p. 30. et Oudend. ad A. 16.
- L. Aemilius Paulus, Censoris filius, comes Augusti in bello Siculo. A. 16. ejusdem progener, ducta Julia, nepte Augusti A. 64. contra eum conjuravit. A. 19. De ejus liberis v. sub v. *Lepidus*.
- Aemiliana, locus ad campum Martium. Cl. 18. v. Lips. ad *Tac.* 15, 40.
- Aenaria insula, antea Pithecusae, qua data Augustus Capreas a Neapolitanis accepit. A. 92. v. *Cinaria*.
- Aenobarbus v. *Domitius*. Aenobarbum nomen esse quinque syllabarum, monet Oudend. ad Ner. 1.
- Aenobarbum post adoptionem a Britannico se appellatum, indigne fert Nero. Ner. 7. idem dolet, a Vindice pro Nerone Aenobarbum se appellatum. Ner. 41.
- Aeneas. Ner. 39.
- Aequiculi, Aequi, Aequicolae, Aequiculani. Vit. 1. *Cellar.* G. A. 2, o. p. 782.
- Aesur Etrusca lingua Deus. A. 97.

- Aesculapii* signum. A. 59. *Aesculapii* insula. Cl. 25. v. *Liv.* 2, 5. *Ovid. Fast.* 1, 291.
- Aeserninus*, nepos Asinii Pollionis. A. 43. v. *Ern. ad Tac.* A. 3, 11.
- Aethiopia*. C. 52. *Aethiopes*. Cal. 57.
- Aetnaeus* vertex. Cal. 51.
- Aetolia*. promontoria Peloponnesi atque Aetoliae. A. 17.
- L. *Afranius*, dux Pompeji in Hispania. C. 34. a Caesare interficitur. C. 75.
- Afranius* poeta, quem togatis excelluisse dicit *Quintil.* 10, 1. cf. *Cic. Brut.* 45. *Fin.* 1, 3. *Horat. Ep.* 2, 1, 57. v. *Glandorp.* p. 42. — *Afranii* togata, quae Incendium inscribitur. *Ner.* 11. *Afranius* in Compitalibus. *Ter.* 5.
- Africa*. C. 35. 36. 59. 70. A. 16. bellum Caesaris Africanum. C. 35. 70. triumphus Africanus. C. 57. A. 8. Africam provinciam Aug. non adiit. A. 47. legati ex Africa. T. 31. Africam Proconsule biennio obtinuit Galba. *Galb.* 7. proconsulatus Africae. *Oth.* 1. *Vit.* 5. Africam sortitus. *Vesp.* 4.
- Afri* pugiles. Cal. 18. nullo commercio inter Italicos et Afros nisi post deletam Carthaginem coepto. *Ter.* 1. — *Africanarum* venatio. Cal. 18. Cl. 21. v. *Plin.* ep. 6, 34. fin.
- Africanus*. v. *Fabius et Scipio*.
- Agamemnon*. T. 61. — *Agathemer* v. *Agathemerus*. v. *Claudius Agath.*
- L. *Agerinus*, libertus Agrippinae. *Ner.* 34. *Tac.* A. 14, 7.
- M. *Agrippa* fugat apud Siciliam Sexti Pompeji naves. A. 16. post navalem victoriam coeruleo vexillo ab Aug. donatur. A. 25. complura et egregia opera exstruit. A. 29. cf. c. 42. adest Augusto in legendo Senatu. A. 35. ejus uxores, Caecilii Attici, Equ. Rom., filia. T. 7. Gr. 16. *Cornel. Att.* 12., Marcella, et Julia Augusti. A. 63. liberi ex Julia Cajus, Lucius, Agrippa, Julia, Agrippina. A. 64. Mytilenas secedit, quod Marcellus ei antefertur. A. 66. T. 10. a Theogeno mathematico magna ei praedicuntur. A. 94. Agrippae nepotem ob ignobilitatem generis dici se recusat Caligula. Cal. 25.
- Agrippa*, ejus filius, nepos Augusti, Postumus. A. 19. 64. *Agr. juvenis*. A. 51. adoptatur ab Augusto. A. 65. T. 15. abdicatur seponiturque Surrentum. ib. in insulam transportatur, septus custodia militum. A. 65. T. 15. Tiberii jussu interficitur. T. 22.
- Agrippina*, neptis Augusti (ex Julia et Agrippa) A. 64. collocatur Germanico. ib. Cal. 7. ejus ingenium ab Aug. laudatur. A. 86. succumbit odio Tiberii. T. 53.
- Agrippina*, filia M. Agrippae, neptis Caecilii Attici (v. *Agrippa*), uxor Tiberii. T. 7.
- Agrippina*, filia Germanici. Cal. 7. mater Neronis ex Domitio. *Ner.* 5. 28. post mortem Domitii Galbae nuptias expetit. *Galb.* 5. vidua Domitii nubit Claudio. Cl. 26. 29. 30. 43. interficiendum curat Claudium. Cl. 44. mortem ejus celat. Cl. 45. potens apud filium et defuncti quoque Narcissi amicos perosa. *Ner.* 9. *Vesp.* 4. a filio interficitur. *Ner.* 34.
- Agrippinensis* colonia. *Vit.* 10.
- Ajax*, tragoedia Augusti, ab eo deletur. A. 85.
- Alani* incursione Parthiam laeessunt. Dom. 2. *Joseph. B. Jud.* 7, 7, 4.
- Alauda*, nomen legionis, a Caesare ex Transpadanis conscriptae,

- Gallicum.** C. 24. *Quintam* appellatam fuisse, docet Oudend. l. c.
- Albanus mons.** Cl. 4. *Albanum.* Ner. 25. Dom. 4. Ter. 1. 5. secessus Albanus. Dom. 19. *Albanæ columnæ.* A. 72.
- Albia Terentia,** uxor L. Othonis, mater L. Titiani et M. Othonis Imperatoris. Oth. 1.
- Albis fluvius.** A. 21. ubi Germani dicuntur ultra Albim summotii. cf. Cl. 1.
- Albudinus fons.** Cl. 20. Al. *Albudignus.*
- Albulæ calidæ.** A. 32. balineæ marinis et Albulis fluentes aquis. Ner. 31. *Martial.* 1, 3.
- C. Albutius Silus.** Rh. 6.
- Alexander M.** Animadversa apud Herculis Gaditani templum M. Alexandri imagine ingemit Caesar. C. 7. conditorium et corpus Alexandri veneratur Augustus. A. 18. imago Alexandri Augusto pro signo. A. 50. ostentum, quod Alexandro apud aras Liberi in Thracia provenit. A. 94. Alexandri thoracem, repetitum e conditorio, gestat Caligula. Cal. 52. legionem Nero M. Alexandri phalangem appellat. Ner. 19.
- Cornelius Alexander,** grammaticus Graecus. Gr. 20.
- Tiberius Alexander,** praefectus Aegypti. Vesp. 6.
- Alexandria.** C. 64. Cl. 16. Ner. 20. Gr. 17. fugientem Pompejum Caesar Alexandriam persecutus cum Ptolemaeo rege bellum gerit. C. 35. cf. T. 4. Gr. 20. tres legiones a Caesare Alexandriae relictæ. C. 76. v. n. Alexandriam sedem imperii translaturus creditur Caesar. C. 79. (cf. Cal. 49. qui eodem commigrare proposuit.) Alex. post Cleopatrae et Antonii fugam obsessa brevi potitur Augustus. A. 17. 71. Alexandriam adit Germanicus. T. 52. vetus Alexandriae Museum. Cl. 42. Alex. transit Vespasianus, ut claustra Aegypti obtineat. Vesp. 7. Alex. petit Titus. Tit. 5. Alexandriam mittit Domitianus, qui exemplaria describebant et emendent. Dom. 20. v. n.
- Alexandrinum bellum.** T. 4. *Alexandrinus* triumphus Caesaris. C. 37. Augusti. A. 22. 41. *Alexandrina* navis. A. 98. Ner. 45. Galb. 10.
- Alexandrina Pharus.** Cl. 20. Alii: *Alexandrinus.* merces Alexandrinae. A. 98. peregrinatio Neronis Alexandrina. Ner. 19.
- Alexandrini.** C. 11. Ner. 19. Vesp. 19.
- Alexandria,** nutrix Neronis. Ner. 50.
- Alliensis dies.** Vit. 11. dies funestus ob cladem ad Alliam. v. Cic. ad Att. 9. 4. coll. *Gell.* 4, 9.
- Allobroges** a Cn. Domitio superati. Ner. 2.
- Alpes.** C. 25. in transitu Alpium. C. 56. A. 79. in jugo Alpium urbem condere destinat Caligula. Cal. 21. Alpium juga. Cal. 51. proelio apud Alpes vincit Otho. Oth. 9. — Alpium (Cotiarum) regnum in provinciae formam redactum a Nerone. Ner. 18. cf. *Vopisc.* Aurelian. 21.
- Alpinae gentes** a Tiberio subactae. T. 9.
- Amazones.** magnam Asiae partem Amazonas tenuisse quondam, dicit Caesar. C. 22. secures peltaeque Amazonicae. Ner. 44.
- Ambiatinus vicus** in Treveris. Cal. 8. Al. legunt: *Ambitarinus.*
- Ambrones.** C. 9. v. n. — *Amphitheatrum.* v. ind. Latin.
- T. Ampius.** C. 77. v. n. Nomen contra corruptelas vindicat etiam Oudend. ad h. l.
- Ancharia,** prior conjux C. Octavii, patris Augusti. A. 4.
- Ancus Marcius.** Ab hoc rege Caesar matris genus deducit. C. 63.

- Andria*, comoedia Terentii. Ter. 2.
Anicetus, paedagogus Neronis. Ner. 35.
Anien fluvius. T. 1. rivus Anienis novi. Cl. 20. Al. *Anio*, Anionis. v. Oudend. ad T. 1.
Annaeus. Annaeus Cornutus. Pers. Ad *Annejos* refertur a *Glandorp*. p. 55. cf. Oudend. ad h. l. Locupletissimus de eo est Fabric. ad *Dion*. 62, 29. — Cf. *Lucanus* et *Seneca*.
Annius Cimber. A. 86. v. n.
Anticatones. v. ind. Latin.
Anticyra. Cal. 29. insula maris Aegaei, ellebori proventu celebrata.
Antiochus Commagenus. Cal. 16. ubi v. n. de regibus Commagenes.
Antiochus quidam furnariam exercens. Vit. 2. — *Antiochia*. T. 49. Cal. 1.
L. *Antistius*, Tr. pl., postulat Caesarem, functum consulatu. C. 23. v. Cl. Cicer.
Antistius Labeo. A. 54. v. n. *Glandorp*. Onomast. p. 63.
Antistius medicus. C. 82.
Antium, Volscorum urbs. A. 58. T. 38. Cal. 3. 49. Ner. 6. 9. 25. — *Fortunae Antiatinae*. Cal. 57. v. n.
C. *Antonius*, collega Ciceronis in consulatu A. U. 69. A. 5.
C. *Antonius*, legatus Caesaris, in Illyrico in adversariorum devenit potestatem. C. 36.
M. *Antonius*, Consul A. U. 710. diadema Caesaris capiti admo- vet. C. 79. ejus metu percussores Caesaris a contumeliis mor- tui desistunt. C. 82. funus Caesaris curat. C. 84. Octaviano adversatur, Dec. Brutum Mutinae obsidet, superatur. A. 9. 10. 11. post fugam a M. Lepido receptus A. 12. societate cum Octav. et Lepido facta bellum Philippense gerit. A. 13. inde Orientem ordinandum recipit. ib. post varia dissidia ad bellum conversus ad Actium vincitur, et Alexandriae cum Cleopatra mortem oppetit. A. 17. sepulturae tamen honorem accipit, li- beri praeter natu maximum servantur. ib. — signa M. Anto- nio a Parthis ademta. A. 21. ejus privigna Claudia. A. 62. ejus nepos ex filia Selene, Ptolemaeus, Jubae filius. Cal. 26. An- tonii calumniae de Augusti origine. A. 2. 4. ejus epistolae ci- tantur. A. 7. alia ejus in Augustum convicia. A. 11. 16. 63. 68. 69. 70. cf. C. 52. — declamare consuetus. Rh. 1. discipulus Epidii Rh. 4. et amicus Sexti Clodii Rh. 5. ejus scribendi ge- nus. A. 36. grata memoria colitur a Claudio Imperatore. Cl. 11. — Memoratur adhuc A. 20. 28. 49. T. 4. Ner. 3. — Ro- nonienses antiquitus in Antoniorum clientela. A. 17.
L. *Antonius*, Triumviri frater, Consul cum Servilio Isaurico A. U. 713. (*Dio* 58, 4.) A. 9. T. 4. 5. ab Augusto Perusiae ob- sidetur. A. 14. 15. ejus convicia in Augustum. A. 68.
Antonius juvenis, major Triumviri filius de duobus e Fulvia ge- nitis, ab Aug. interficitur. A. 17.
Julus Antonius, minor Triumviri ex Fulvia filius, Consul A. U. 744. Cl. 2. ubi v. n. postea ob adulterium cum Julia et insi- dias Augusto structas ab Aug. interemptus. v. ad Aug. 17. fin., ubi de reliquis Antonii liberis exposui. — Magistro usus est L. Crassitio. Gr. 18.

Filiae Antonii Triumviri ex Octavia, sorore Augusti,

Antonia major, uxor Domitii Aenobarbi, avi Neronis. Ner. 5.

- ubi v. n. cf. Lips. ad Tac. A. 12, 64. v. etiam infra sub nom. *Domitia Lepida*.
- Antonia minor*, uxor Drusi, mater Germanici, Claudii et Livillae. Cl. 1. 3. 4. Cal. 1. educat nepotem Caligulam. Cal. 10. 24. a quo iisdem honoribus cumulat, quibus antea Livia Augusta. Cal. 15. mox ad mortem cogitur. Cal. 23. cf. c. 29. mortuae carpentum et cognomen Augustae decernit Claudius. Cl. 11. ejus liberta Caenis memoratur Vesp. 3.
- Antonia*, Claudii filia ex Petina. Cl. 27. a patre Cn. Pompejo Magno, deinde Fausto Sullae collocata ib. recusat post Poppaeae mortem Neronis nuptias et ab eo novarum rerum crimine interficitur. Ner. 35.
- M. *Antonius Gniphio*. Gr. 7. 8. 10. cf. *Macrob.* Saturn. 3, 12. *Quinctil.* 1, 6. De eo v. Schütz. praefat. ad edit. Cicer. Vol. 1. p. LVIII. sequ., ubi libros rhetoricorum ad Herennium ei tribuit.
- M. *Antonius Liberalis*. v. ind. rhetoricorum, libro de cl. rhet. praemisum. Vixit sub Claudio. Burm. hunc auctorem putat Μεταμορφώσεων συνάγωγης, quam adhuc habemus.
- Antonius Musa*, medicus Augusti. A. 59. 81.
- Antonius Primus* opprimit Vitellium. Vit. 18. Tac. H. 2, 86.
- L. *Antonius Saturninus* (*Martial.* 4, 11. 9, 85.) superioris Germaniae praeses, bellum civile movet sub Domitiano. Dom. 6. 7. sed a militibus interficitur. ib.
- Anulariae Scalae*, locus urbis Romae juxta Forum Romanum. A. 72. v. n. cf. *Nardin.* Rom. vet. 5, 16.
- Apelles* tragoedus. Cal. 33.
- Apennini dorsum*. C. 44. in Apennini jugis. Vit. 10. Al. *Appenninus*. Sed v. Oudend. ad c. 44.
- Aphrodisius*. v. *Scribonius*.
- Apis*. A. 93. ubi accusat. *Apin.* v. interpr., ut ablat. *Api* Tit. 5. ubi al. *Apide*.
- Apollinaris* tragoedus. Vesp. 19.
- Apollo*. Apollinis vetus templum Actiacum. A. 18. (*Thuc.* 1, 29. *Polyb.* 4, 63.) unde *Leucadius Deus* *Ovid.* Trist. 3, 1, 42. 5, 2, 46. templum Apollinis in Palatio cum porticibus et bibliotheca. A. 29. ubi v. n., unde Apollo Palatinus. A. 31. 52. et Palatinus atriensis. Cal. 57. v. n. Palatium et Apollinem petiit h. e. templum Apollinis Palatini. Ner. 25. — Ap. Sandaliarius. A. 57. v. n. Tortor. A. 70. Temenites. T. 74. consultus Delphis Apollo a Nerone. Ner. 49. Paeon, ἐκατηβελέτης, in versu jocosus. Ner. 39. — Apollinis filius habitus Augustus. A. 94.
- Apollodorus Pergamenus*. A. 89. v. *Strabon.* 13, 4, 3. *Quinctil.* 3, 1, 17.
- Apollonia*, urbs Macedoniae (sensu Romano) ad mare Adriaticum. A. 8. 10. 89. 94. 95.
- Apollonius Molo*. C. 4. v. n.
- Apollophanes*, praefectus Sexti Pompeji. A. 16.
- Aponi fons*. T. 14. *Martial.* 6, 42, 4. Aponi fontes, ἄπονοι.
- Aponius Saturninus*. Cal. 39.
- Appius*. v. *Claudius* et *Silanus*. — *Appii Forum*. v. *Forum*.
- Appia* sc. via. T. 72. Addito vocab. *via*. Cal. 19. Cl. 1. Ter. 5. Pers. — in viae Appiae vico. Ner. 5.
- Sext. *Appulejus*, Consul cum Sexto Pompejo A. U. 767. A. 100. *Appulejum* scribendum, non *Apul.*, docent lapides et monumentum Ancyranum.

- L. Appulejus*. Gr. 3.
Aprilis mensis Neronius dictus. Ner. 55.
Apulia. Vit. 1.
Aquarius. Dom. 16. — *Aquila* v. *Pontius*.
Aquileja, urbs regionis Transpadanae in Venetis. A. 20. T. 7.
 Vesp. 6.
Aquilus Niger historicus. A. 11.
Aquitania. A. 21. Galb. 6. legatus Aquitaniae. Galb. 9.
Arcadia. Vesp. 7.
Archelaus, rex Cappadociae, a Tiberio juvene, Augusto cognoscente. defenditur. T. 8. ab eodem Imperatore Romam evocatus ibi moritur, regno in provinciam redacto. T. 37.
Laelius Archelaus. Gr. 2.
Arclate, colonia Galliae Narbonensis, a patre Tiberii deducta. T. 4.
Areus philosophus. A. 89. v. n. Gr. Ἀρειος. v. Fabric. ad *Dion.* 51, 16.
Argus, dispensator Galbae. Galb. 20.
Aricia, oppidum Latii sub monte Albano, propinquo nemore Dianae et Egeriae fonte celebre. A. 4. v. *Cellar.* p. 799. — *Aricinus* ibid.
Ariminum, oppidum Umbriae ad ostium amnis Arimini. A. 30.
Aristarchus. Gr. 2. 14. — Petronius *Aristocrates* Magnes. Pers.
Armenia minor. C. 44. ab Armenia rediens. T. 11. — Armeniam vindicanti Augusto cedunt Parthi. A. 21. regnum Armeniae Tiberius Tigrani restituit. T. 9. Tac. 2, 3. Armen. regem devincit Germanicus. Cal. 1. v. n. Armen. Parthi occupant. T. 41. legiones in Arm. sub jugum missae. Ner. 39. v. n. cf. 40. — Armeniae rex Tiridates. Ner. 13. — Armenii sedentes in Senatu. Cl. 25.
Arpocras h. e. Harpocrates, libertus Claudii. Cl. 28.
Arretinus Clemens, Consul A. U. 847. cum L. Nonnio Asprenate, a Domitiano capitis condemnatus. Dom. 11.
Arria, uxor Caecinae Paeti, quae se ante virum occidit. Pers.
Arricidia Tertulla, uxor Titi. Tit. 4.
Arruntius Camillus v. Camillus.
Artabanus, Parthorum rex, Tiberium literis lacerat. T. 66. Caligulae amicitiam ultro petit, ad L. Vitelli, Syriae praepositi, colloquium venit, et transgressus Euphratem aquilas et signa Rom.; Caesarumque imagines adorat. Cal. 14. v. n. coll. Vit. 2.
Arverni, Galliae Aquitanicae populus, cum Allobrogibus a Cn. Domitio, atavo Neronis, superati. Ner. 2.
Asclepiades Mendes h. e. e nomo Aegypti Mendesio. A. 94.
Ascletarion mathematicus. Dom. 15. — *Asdrubal* v. *Hasdrubal*.
Asellius Sabinus. T. 42. Fortasse idem Asellius Cal. 8.
Asia h. e. proprie sic dicta, quae postea *Asia minor* dici coepit. v. *Cellar.* T. 2. p. 5 sequ.
 Asiae partem tenuisse dicuntur Amazones. C. 22. stipendia prima in Asia fecit Caesar. C. 2. Asiae potentissimae urbes a Caesare praecipuis operibus exornatae. C. 28. Asiae Bithyniaeque principum liberi. C. 39. pueri nobiles ex Asia. Cal. 58. Q. Cicero parum secunda fama proconsulatum Asiae administrat. A. 3. Aug. Asiae Syriaeque circuitu Aegyptum petit. A. 17; in Asia quartum consulatum init A. U. 724. A. 26.

- Asiae civitates terrae motu disjectae a Tiberio sublevantur.* T. 48. Rut. Rufum in Asiam secutus. Gr. 6.
Asiaticus libertus. Vit. 12. Asiatici oratores. A. 86. v. *Plutarch.*
Anton. 2. ubi Ἀσιανός. *Asiavós.* v. int. ad *Plin.* ep. 5, 20, 4.
Asinius Epicadus, ex gente Parthina, hybrida. A. 19. v. n.
Asinius Pollio. C. 30. v. n. 33. 55. 56. A. 29. 43. Gr. 10. Ejus filius
C. Asinius Gallus, Consul A. U. 746. (Horat. fin.), duxit Agrippinam a Tiberio dimissam, *Tac.* A. 1, 12. uti notavimus ad T. 7. Contra hujus libros defensionem Ciceronis scripsit *Claudius.* Cl. 41. cf. Gr. 22. Hujus filius, *Pollionis* nepos, fuit
Asinius Gallus, qui A. U. 799. contra *Claudium Imperatorem* conspiravit. Cl. 13. ubi v. n. cf. *Lips.* ad *Tac.* A. 3, 75.
Asinius Gallus, Consul A. U. 815. sub Nerone. Pers.
Asinius Marcellus, Consul A. U. 807. Cl. 45. — *Asprenas Nonius* v. *Nonius.*
Assyria C. 22. sec. nonnullos. Nos edidimus: in *Syria.* v. n.
Astura, insula cum oppido in ejusdem nominis flumine in *Volscis.* v. *Cellar.* p. 809. A. 97. T. 72.
Asturco, equus *Asturicae* stirpis. Ner. 46. v. *Plin.* 8, 42.
Atalanta. T. 44.
Atella, municipium inter Capuam et Neapolin. T. 75. *Atellanum* exodium. T. 45. v. n. *Atellanae* sc. fabulae poeta. Cal. 27. *Atellanarum* histrio. Ner. 39. *Atellani* Galb. 13. v. Manut. ad *Cic.* ep. 9, 6.
Athenae. Gr. 10. *Lucan.* — aedes Jovis Olympii Athenis antiquitus inchoata. A. 60. Aug. Athenis initiatus. A. 93. — *Attica.* Cl. 25.
Athenodorus. Cl. 4. v. *Perizon.* ad *Aelian.* V. H. 12, 25.
M. Atius Balbus, praetorius inter XX. viros agro Campano dividendo, conjux Juliae, sororis Caesaris. A. 4.
Atia, ejus filia, altera uxor C. Octavii, mater Augusti et Octaviae minoris. A. 4. 94.
Atratinus. Rh. 2.
Atta Clausus s. *Claudius*, princeps gentis *Claudiae.* T. 1.
Attalus rex. Gr. 2.
Attejus Capito. Gr. 10. 22. *Attejus Philologus.* Gr. 7. 10. — *Attejus Praetextatus.* Gr. 10.
Caecilius Atticus, Eques Romanus. T. 7. Gr. 16. ubi ineptum *Satrii* nomen ortum ex *Equ. Romani.*
Atticus Vestinus, Consul A. U. 819. cum *Silio* v. *Silano*, maritus *Statiliae Messalinae*, a Nerone trucidatus. Ner. 35.
Attilius, poeta tragicus. Ejus *Electra* memoratur C. 84. v. n. *Volcatius Sedigitus* eum *Terentio* praeposuit. Ter. 5. *Gell.* 15, 24.
L. Audasius, falsarum tabularum reus contra Augustum conspiravit. A. 19.
Aufidius Lurco, maternus avus *Liviae Augustae.* Cal. 25. v. n. cf. *Glandorp.* p. 138.
Augustus, C. Octavius, et post adoptionem Caesaris C. Julius Caesar Octavianus. De gente Octaviorum v. sub v. *Octavius.* H. I. de solo Augusto agimus, quo nomine imperium adeptus a Nostro ceterisque scriptoribus appellari solet. *Suetonius* de Octaviis exponit A. 1—4. ac de patre quidem Augusti, C. Octavio. c. 3. 4. de matre *Atia.* c. 4. quae Augustus ipse de familia sua prodidit, *Antonii* aliorumque dictis opponun-

tur. A. 2. — Natales Augusti. A. 5. nutrimentorum locus. 6. cognomina Thurini, Caesaris, Augusti. 7. summa vitae. 8. Virili toga sumta, Caesaris in ultimis expeditionibus comes, receptis Hispaniis, ad Parthicum bellum Apolloniam praemittitur. Occiso Caesare, ubi ab eo heredem se ex dodrante (C. 83.) institutum, et in ejus familiam nomenque adoptatum comperit, ad adeundam hereditatem Romam repetit. ibid. bella ejus civilia quinque. 9. quorum primum, Mutinense, percussores Caesaris legibus persecutus, ludisque, quos Caesar ob victorias consecraverat, editis, (C. 88. A. 10.), contra M. Antonium, conatibus suis adversantem, cum Hirtio et Pansa gerit. A. 10. 11. sed victor causa optimatium deserta cum Antonio et Lepido se conjungit. 12. alterum Philippense contra Caesaris percussores. 13. tertium Perusinum contra L. Antonium. 14. 15. quartum Siculum contra Sext. Pompejum. 16. quintum Actiacum contra M. Antonium. 17. 18. conjurationes contra Augustum. 19. bella ejus externa, quorum duo per se, reliqua per legatos gessit. 20. 21. Janum Quirinum ter claudit, bis ovat, ter triumphat. 22. clades Lolliana et Variana. 23. in re militari multa commutat et instituit. 24. 25. ejus magistratus et honores. 26. 27. de reddenda Rep. bis cogitat. 28. publica ejus opera. 29. 30. Pontifex max. 31. pleraque pessimi exempli corrigit. 32. jurisdictioni assidue praeest. 33. leges partim retractat, partim ex integro sancit. 34. Senatum ad pristinum splendorem et modum redigit. 35. de magistratibus alia constituit. 36. nova officia excogitat. 37. bellicam virtutem honorat, Equitum turmas frequenter recognoscit. 38. 39. Tribunus pl. ex Equitibus etiam creat, alioque modo Equitum splendori prospicit, populi recensum vicatim agit, comitiorum pristino jure reducto, sinceritatem et dignitatem populi Rom. servare studet. 40. liberalis erga omnes ordines. 41. salubris tamen magis, quam ambitiosus Princeps. 42. spectacula assidue edit, eaque varia et magnifica. 43. (ludos seculares. A. 31. cf. Cl. 21. Dom. 4. v. n.) spectandi confusissimum et solutissimum morem corrigit et ordinat. 44. ipse frequentissime adest spectaculis, maximo spectaculorum ejusque generis artificum studio. 45. Italiam coloniis frequentat, easque auget et ornat. 46. provincias ordinat. 47. regna regesque curat. 48. militares copias novo instituto distribuit, et praemia aliaque ad militiam pertinentia ordinat. 49. ejus signum. 50. clementia et civilitas. 51—56. unde maximus omnium in eum amor variique honores. 57—60. interior ac familiaris ejus vita, mors matris et sororis. 61. matrimonia. 62. liberi. 63. nepotes neptesque. 64. familiae ejus clades et opprobria. 65. amicitiae. 66. patronus dominusque non minus severus, quam facilis et clemens. 67. impudicitiae crimina. 68. adulteria. 69. coenae secretioris infamia, Corinthiorum cupiditas. 70. libidines, aleae studium. 71. habitatio. 72. instrumenti, supellectilis, vestitus parsimonia. 73. convivia. 74. festorum dierum oblectamenta. 75. cibus. 76. vini temperantia. 77. somnus. 78. forma. 79. corporis labes. 80. valetudines. 81. infirmitatis varia cura. 82. corporis varia exercitatio. 83. eloquentia. 84. cf. Rh. 1. scripta. 85. genus loquendi. 86. cf. Rh. 1 et 4. quotidianus sermo. 87. orthographia. 88. varia eruditio utriusque linguae. 89. tonitrua, somnia, auspicia et omina timide ob-

servat. 90—92. peregrinarum cerimoniarum veteres reverentissime colit, ceteras contemptui habet. 93. (Druidarum religionem civibus interdicit Cl. 25.) futura ejus magnitudo et perpetua felicitas variis somniis et ostentis portenditur. 94. 95. etiam bellorum semper eventus. 96. ipsaque mors. 97. ultima ejus valetudo. 98. 99. mors et funus. 100. testamentum. 101. (cf. T. 23. 48. 50.) judicia ejus de Tiberio. T. 21. 51. 68. de Claudio. Cl. 4. praesagium de Galba. Galb. 4. sententia de orationibus Caesaris. C. 55. epistolae Augusti. A. 71. 76. T. 21. 51. Cal. 8. Cl. 4. Horat.

Drusum privignum non modo non suspectum habuisse, sed praecipue eum dilexisse, auctor dicit. Cl. 1. prodidit tamen Tiberius epistolam, qua Drusus secum de cogendo ad restituendam libertatem Augusto agebat. T. 50. filii infantis Germanici effigiem in cubiculo suo positam Augustus exoculari solitus. Cal. 7. Caligula matrem suam Agrippinam ex incesto Augusti cum Julia filia procreatam praedicat. Cal. 23. Verrium Flaccum Augustus nepotibus praeciptorem eligit. Gr. 17. declamare ipse consuevit. Rh. 1. discipulus Epidii. Rh. 4. rationes imperii ab Aug. propositae, sed a Tiberio intermissae. Cal. 16.

Augusti templum Nolae a Tiberio dedicatur. T. 40. aliud Romae inceptum Tiberius imperfectum relinquit. T. 47. absolvit Caligula. Cal. 21. idem super templum D. Augusti ponte transmissio Palatium Capitulumque conjungit. Cal. 22. statua Augusti. T. 53. 58. simulacrum Augusti. T. 58. per Augustum jurare solitus Claudius. Cl. 11. D. Augustus. Cal. 22. 38. Vit. 1. Augusti nomen hereditarium. T. 26. cognomen Augusti a Vitellio dilatum. Vit. 8. Augustus Nero appellatur. Ner. 46.

Augusta. Julia Augusta h. e. Livia. Cal. 16. v. Oudend. ad A. 101. Livia Augusta. Cal. 10. 15. 23. Galb. 5. Oth. 1. Simplic. *Augusta.* Cl. 3. cognomen Augustae aviae Antoniae decernit Caligula. *Dio* 59, 3. v. ad Cal. 15. sed a viva recusatum mortuae dat Claudius. Cl. 11. v. n. Claudia Augusta. Ner. 35. Domitiam uxorem ut Augustam consalutat Domitianus. Dom. 3. Augustarum ornamenta. Ner. 26. — De cognomine Augustae v. Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 84, 6. Ceterum cf. *Livia.*

Augustales sodales. Cl. 6. Galb. 8. — *Augustiani.* Ner. 25. — *Augustinus* currus. Cl. 11. h. e. currus Augusti.

Aurea domus Neronis. v. *Aureus.*

Aurelius Cotta. C. 1. *Aurelius Opilius.* Gr. 6. *Aurelia*, mater Caesaris. C. 74. *Aurelia* via. Galb. 28.

Aurunculejus, legatus Caesaris. C. 25. v. *L. Cotta.*

P. Autronius post designationem consulatus ambitus condemnatus conspirat cum P. Sulla et M. Crasso. C. 9. v. n.

Aventinus v. *Aventinum.* Vit. 16.

Avernus lacus. A. 16. piscinam a Miseno ad Avernum lacum inchoavit Nero, idem fossam ab Averno Ostiam usque. Ner. 31.

Axius. Cic. epistola ad Axium. C. 9. v. n. cf. *Gell.* 7, 3.

B.

Babilus astrologus. Ner. 36.

Bajae, locus Campaniae ob thermas situsque amoenitatem a Romanis maxime frequentatus. A. 64. T. 6. Ner. 34. quicquid totis Bais calidarum esset. Ner. 31. Bajarum medium intervallum Puteolanas ad moles. Cal. 19. sinus Bajanus. ib. Ner. 27. portus Julius apud Bajas. A. 16.

Baleares insulae. Singul. e proxima Baleari insula. Galb. 10. Al. *Baliaris*.

Basilides, libertus Vespasiani. Vesp. 7. sec. Tac. H. 4, §2. unus e primoribus Aegyptiorum. v. n. ad l. c.

Batavi, gens Germanica ad ostia Rheni et Oceanum. Cal. 43.

Bato, dux Pannoniorum. T. 20. v. n.

Bauli, villa, quae promontorium Misenum inter et Bajanum lacum flexo mari adluitur, ut Tac. Ann. 14, 4. Ner. 34. v. *Martial*. 4, 63. — *Bebriacum* v. *Betriacum*.

Beccus, Gallicum cognomen Antonii Primi. Vit. 18.

Beneventum, urbs in Samnitibus. A. 97. Ner. 36. Gr. 9. ubi *Capitolium Beneventi*. — *Beneventanus*. Gr. 9.

Berenice, filia Agrippae majoris, Judaeorum regis, nupta primum Herodi Chalcidis regi patruo suo, postea Polemoni Ciliciae regi, suspecta incesti cum fratre Agrippa, praecipuo amore expetita a Tito Caesare. Tit. 7. v. n. cf. quae de ea collegit et quos citavit Reimar. ad *Xiphil.* 66, 15.

Berytus, urbs Phoenices, coloniis sub Augusto frequentata. *Berytius*. Gr. 24.

Bessi, natio Thraciae ad montem Haemum. *Bessi ac Thraces* junguntur A. 3. v. n.

Betriacum, *Bedriacum* et *Bebriacum*, vicus inter Veronam Cremonamque. Tac. H. 2, 23. Oth. 9. v. n.

Betriacensis victoria. Vit. 10. acie *Betriacensi*. Vesp. 5. *Betriacenses* copiae et duces. Vit. 15.

Furius Bibaculus. Gr. 4. versus *Bibaculi*. Gr. 9. 11. *Bibaculi* nomen Calvo substituit Heusinger. apud *Plin.* ep. 1, 16, 5.

Biberius in castris dictus *Tiberius*. T. 42.

M. Bibulus, Aedilis cum Caesare. C. 10. cum eodem Consul A. U. 695. C. 19. a collega armis Foro expulsus et in Senatu conquestus in eam coactus desperationem, ut, quoad potestate abiret, nihil aliud quam per edicta obnunciaret. C. 20. versus in ejus consulatum. ib. ejus edicta citantur. C. 9. 49.

Bithynia. C. 2. 49. Asiae Bithyniaeque principum liberi. C. 39.

Bithynicus fornix, *Bithynica regina* dictus per contumeliam Caesar. C. 49.

Bogud v. *Bogudes*, rex Mauritaniae. C. 52.

Bononia, urbs Galliae Cispadanae. A. 96. *Bononienses* antiquitus in Antoniorum clientela. A. 17. pro *Bononiensibus* Latine verba facit Nero. Ner. 7. Tac. 12, 58.

Boter, Claudii libertus. Cl. 27. v. n.

Bovillae, oppidum prope Albanum lacum. A. 100.

Breuci, gens Pannoniae. T. 9. v. *Strabo* 7, 5, 3. *Plin.* 3, 25.

Britannia. Britannos, ignotos antea, primus aggressus est Caesar. C. 25. 47. 58. *Britanniae* imminabat Caligula. Cal. 19.

Brit. in deditionem recepta et triumphata a Claudio. Cl. 17. 21. (*Britannicus triumphus*. 23.) cf. Galb. 7. Vit. 2. praecipua opera Vespasiani. Vesp. 4. ubi v. n. — Nero exercitum ex

- Britannia deducere cogitat. Ner. 17. sub eodem maxima clades Britannica. Ner. 39. 40.
- Britannicus*, filius Claudii. Cl. 27. 43. Ner. 6. 7. veneno necatus a Nerone Locustae opera. Ner. 33. cum Britannico simul in aula educatus et institutus Titus. Tit. 2. statuae ab eodem ei positae. *ibid.*
- Brixellum*, Galliae Cispadanae oppidum. Oth. 9.
- Bructeri*, Germaniae gens, quae septentrionalem Vestphaliae nostrae partem tenebat. v. *Mannert* P. III. p. 205. sequ. — *Bructerus* quidam vitae Tiberii insidiatur. T. 19. v. n.
- Brixidium*, urbs Calabriae cum portu nobilissimo. C. 34. 58. A. 17. Rh. 1.
- L. *Brutus*, primus Consul Rom. Ejus statua. C. 80.
- M. *Brutus*, filius Serviliae, cum qua Caesar rem habuit. C. 50. unde filius Caesaris creditus est. v. ad C. 82. inter principes conspirationis contra Caesarem. C. 80. et inter percussores. C. 82. plebs statim a funere Caes. ad domum Bruti et Cassii cum facibus tendit. C. 85. vi et legibus aggredi eum statuit Octavianus. A. 10. cf. Ner. 3. ad Philippos vincitur, caput ejus Romam mittitur, statuae Caesaris subjiendum. A. 13. ut M. Brutus refert (libro ignoto). C. 49. discipulus Staberii. Gr. 13. M. Brutus imperator. Horat. M. Bruti statua. Rh. 6. historicus Brutum et Cassium ultimos Romanorum dixit. T. 61.
- Dec. *Brutus* inter principes conspirationis contra Caesarem. C. 80. hortatus Caesarem, ut Senatum adeat. C. 81. in secundis Caesaris haeredibus. C. 83. Mutinae obsessio a M. Antonio Octavianus opem ferre jubetur cum Hirtio et Pansa. A. 10.
- Burrus*, praefectus Praetorio, toxico interemptus a Nerone. Ner. 35. — *Bursenus* quidam. Gr. 11.
- Byzantium* libertate ademta in provinciae formam redigit Vespasianus. Vesp. 8.

C.

Caecilius. v. *Atticus* et *Metellus*.

- Q. *Caecilius Epirota*, libertus Attici, Equitis Romani. Gr. 16.
- Caecilius* comicus. Ter. 5. A *Cicer.* ad Att. 7, 3. malus auctor Latinitatis dicitur. cf. Orat. 2, 10. Sed *Horat.* Epist. 2, 1, 59. „dicitur Vincere *Caecilius* gravitate, *Terentius* arte.“
- A. *Caecina* Volaterranus. Criminosissimus ejus liber contra Caesarem memoratur C. 76. ubi v. n. cf. Cl. *Cicer.*
- A. *Caecina*, dux Vitellii, qui ad Flavianos descivit, postea Titi jussu interemptus. Tit. 6. v. n.
- Caenis*, Antoniae liberta, pellex Vespasiani. Vesp. 3. 21. Dom. 12.
- Caepio*. v. *Fannius*, *Ruscus*, *Servilius*.
- Caerius*. Terentius jussus Andriam Caerio recitare. Ter. 2. Muret. et Dan. Heins. reposuere *Caecilio*. al. *Acilio*, qui tunc Aedilis curulis. v. Oudend.
- Caerulus* fons aquae Claudiae. Cl. 20.
- Caesar Strabo*, orator, quem Jul. Caesar adolescens imitatus dicitur C. 55. v. n.
- C. *Julius Caesar*. Adolescens Sullae odio vexatur. C. 1. prima

stipendia in Asia; in Bithyniam missus apud Nicomedem regem desidet non sine impudicitiae infamia. 2. 49. post Sullae mortem Romam redit, spe concepta ex M. Lepidi motu. 3. Cornel. Dolabellam repetundarum postulat; Rhodum trajiciens a praedonibus capitur, quos pecunia liberatus persequitur supplicioque afficit. 4. Tribunus mil. 5. Quaestor Juliam amitam et uxorem Corneliam defunctas pro Rostris laudat. Pompejam alteram uxorem ducit. 6. ulteriorem Hispaniam Quaestor sortitus ad majora erigitur. 7. Romam repetens colonias Latinas tentat. 8. conspirationis cum Crasso, Sulla et Autronio suspectus. 9. aedilitatem cum Bibulo splendide gerit. 10. Aegyptum provinciam frustra petit, Marii tropaea restituit. 11. C. Rabirium perduellionis crimine persequitur. 12. Pontifex max. 13. Praetor creatus sociis Catilinae cum maximo discrimine consulere studet. 14. Q. Catulum de refectione Capitolii ad disquisitionem populi vocat. 15. Caccilium Metellum, turbulentissimum Tribunum pl., adjuvat. 16. inter socios Catilinae nominatur. 17. ex praectura ulteriorem Hispaniam sortitur. 18. cum Bibulo Consul creatus societatem iuit cum Pompejo et Crasso. 19. ejus consulatus. 20. Calpurniam, Pisonis filiam, ducit, Juliam Pompejo collocat. 21. lege Vatinia Galliam Cisalpinam cum Illyrico, et per Senatum Comatam accipit. 22. ob inimicos quovis beneficio homines sibi adjungit. 23. amicos Lucam ad colloquium evocat. bella feliciter gerit. 24. res in Gallia gestae. 25. absens alterum consulatum petit. variae largitiones. 26. Pompeji affinitatem novis vinculis firmare studet; reos, obaeratos, prodigos beneficiis sibi conciliat. 27. neque minus reges et provincias. M. Marcellus Consul ei adversarius. 28. contentiones cum M. et C. Marcellis reliquisque adversariis. 29. inde in citeriorem Galliam transgressus Ravennae subsistit. variae de belli civilis causis sententiae. 30. ad Rubiconem pergit. 31. laetum ostentum. 32. milites oratione appellat. 33. rebus in Italia et Hispania feliciter gestis. 34. Pompejum in Graecia, reliquos hostes Alexandriae, in Ponto, Africa et Hispania superat. 35. clades bellorum civilium. 56. quinquies triumphat. 37. ejus liberalitas erga milites et populum. 38. spectacula. 39. fastos corrigit. 40. cf. A. 31. Senatu suppleto patricios alligit, magistratuum numerum auget, comitia cum populo partitur, judicia Senatorio equestrique ordini attribuit, exclusa plebe, recensum populi novo more agit. 41. frequentiae et securitati Urbis consulit. 42. jus laboriosissime ac severissime dicit. 43. alia multo majora meditantem mors opprimit. 44. cf. A. 8. forma ejus, habitus, cultus. 45. habitatio, munditiarum et lautitiarum studium. 46. 47. domestica disciplina. 48. impudicitia. 49. cf. A. 68. libidines et adulteria. 50—52. sobrietas. 53. avaritia et rapinae. 54. eloquentia. 55. scripta. 56. armorum et equitandi peritia, laboris patientia. 57. prudentia et audacia in expeditionibus. 58. religionum contemptus. 59. varia bellum gerendi ratio. 60. equus insignis. 61. constantia in variis discriminibus. 62—64. severitas atque indulgentia erga milites. 65. timori militum singulari modo occurrit. 66. mitissimus erga milites. 67. unde maximus eorum amor et fortitudo. 68. seditiones. 69. 70. studium et fides erga clientes. 71. facilitas erga amicos. 72. mansuetudo erga inimicos. 73. lenitas in ulciscendo. 74. moderatio et clementia in bello civili. 75. idem abutitur dominatione. 76. ejus

- arrogantia. 77 — 79. conjuratur contra Caesarem. 80. prodigia. 81. interficitur in Senatu. 82. ejus testamentum. 83. funus. 84. plebis amor. 85. Caesaris de morte sua iudicium. 86. 87. in Deorum numerum refertur. 88. percussorum tristis exitus. 89. — *pater Caesar* dicitur, ut distinguatur a juvene Caesare Octaviano. A. 17. 45. C. Caesar. A. 94. T. 4. D. Caesar. A. 96. ejus poemation. Ter. 5. — *Caesar* de Augusto. A. 70. de Caligula. Cl. 9. de Galba. Oth. 5.
- Caesarum* potestas. T. 14. *Caesarum* imagines. Cal. 14. 23. *Caesarum* aedes. Galb. 1. v. n. Claudius *primus Caesarum* fidem militis etiam praemio pignatur. Cl. 10. post mortem Caligulae quidam, abolendam *Caesarum* memoriam, censent. Cal. 60. *Caesarum* domus. Galb. 2. progenies Caesarum in Nerone defecit. Galb. 1. suscipit Galba *Caesaris appellationem*. Galb. 11. cf. Oth. 5. *Caesaris cognomen* Vitellius in perpetuum recusat. Vit. 8.
- Caesarianae* necis conscii. Ner. 3.
- L. *Caesar* juvenis a Caesare Dictatore interficitur. C. 75. v. n.
- Cajus et Lucius *Caesares*, Augusti nepotes ex Julia et Agrippa. A. 29. 64. ab Aug. adoptantur. A. 64. tirocinii die ab Aug. Consule in Forum deducuntur. A. 26. in duodeviginti mensium spatio, Cajus in Lycia, Lucius Massiliae, moriuntur. A. 65. cf. T. 15. ubi v. n. T. 23. Tiber. aemulationis cum Cajo Lucioque suspicionem devitasse se dicit. T. 11. Cajum privignum, Orienti praepositum, alieniorem sibi sentit. T. 12. 13. — *Cajus* filius Aug. dicitur A. 67. et nepos A. 93. C. *Caesar* juvenis. Ner. 5. conquestio de L. *Caesaris* morte, carmen Tiberii. T. 70. — *Caesarum*, h. e. Caji et Lucii, nemus. A. 43. — De C. *Caesare*, Germanici filio, v. sub v. *Caligula*.
- Caesarion* filius Caesaris creditur de Cleopatra. C. 52. post cladem Antonii et Cleopatrae retractus e fuga supplicio ab Augusto afficitur. A. 17.
- Caesareae* urbes. A. 60. v. n.
- Caesetius Flavius*, Trib. pl. C. 79. 80.
- Caesius Bassus* poeta, amicus Persii. Pers. Inscripta ei est Persii satira sexta. Vide etiam *Quinctil.* 10. 1. 96.
- T. *Caesonius Priscus*, Eques Rom. T. 42.
- Caesonia*, amica Caligulae, quam enixam uxorio nomine dignatus est. Cal. 25. 33. 38. amatorium medicamentum dedisse Caligulae credita, quod in furorem vertit. Cal. 50. cum eo interfecta. Cal. 59.
- L. *Caestius Pius*. ind. rhet., Smyrnaeus, Latine Romae docuit *Euseb.* cliron. num. MMIV.
- Calagurritani*, Hispani, quorum manus, custodia corporis Aug., ab eo dimissa. A. 49. cf. C. 58.
- Caldius*, Tiberius dictus castrensi joco pro *Claudio*. T. 42.
- Caligula*, *Cajus Caesar*, Germanici et Agrippinae filius. Cal. 7. cf. T. 54. ubi aequae ac T. 76. nepos Tiberii dicitur ob adoptionem Germanici a Tiberio jussu Augusti institutam. v. *Germanicus*. — locus, ubi natus est, incertus. Cal. 8. Caligulae cognomen castrensi joco accipit. 9. ejus adolescentia. 10. qua naturam jam prodit saevam atque probrosam. 11. suspectum eum habet Tiberius. T. 62. uxor Junia Claudilla, qua amissa Enniam, Macronis uxorem, ad stuprum sollicitat, perque eam Macroni insinuatus Tiberium veneno aggreditur. Cal. 12. coll.

T. 73. imperium adeptus maxima omnium laetitia et expectatione Cal. 13. 14. heres Tiberii aequis partibus cum Tiberio, Drusi filio, T. 76. testamentum irritum facit. Cal. 14. popularitate grataque suorum memoria hominum studia incendit 15. multisque egregie institutis variis honoribus ornatur. 16. consulatus. 17. munera et ludi. 18. pons Bajano sinui superstructus. 19. spectacula peregre edita. 20. opera. 21. insana superbia. 22. furor erga proximos. 23. stuprum, mox odium sororum. 24. matrimoniorum turpitudine. 25. superbia et violentia erga amicos omnesque ordines. 26. sacvitiæ exempla. 27. 28. atrocitas verborum immanissimis factis addita. 29. 30. publicarum calamitatum desiderium. 31. crudelitas in ludis, epulis jocisque. 32. 33. livor atque malignitas erga laudes vivorum mortuorumque. 34. 35. impudicitia. 36. insani sunt. 37. rapinarum commenta per calumnias, auctiones, vectigalia. 38—41. lucrum etiam aleae lusu quaesitum. 41. pecunia emendicata. 42. expeditio Germanica. 43—49. ejus forma et valetudo corporis et animi. 50. mens insana diversissimis vitiis conspicua. 51. habitus. 52. eloquentia. 53. aliarum artium studium. 54. favor erga artifices fere insanus. 55. occidendi ejus consilia. 56. futurae caedis prodigia. 57. caedes. 58. funus. 59. reip. post ejus mortem suspensa conditio. 60.

juveni Domitio, postea Neroni, Claudii dat nomen, mox coheres ejusdem integram hereditatem capit. Ner. 6. laudatur ob profusionem a Nerone. Ner. 30. Gaetulico Galbam substituit. Galb. 6. primus ut Deum adorare eum instituit L. Vitellius. Vit. 2. ejus gratiam ambit Vespasianus. Vesp. 2. quem Aedilem luto oppleri jubet. Vesp. 5. — v. adhuc Cl. 7. 9. 38. Oth. 6. al.

observatum, Caesares omnes, quibus Caji praenomen, ferro perisse. Cal. 60. annus Cajana nece insignis. Tit. 2.

Callippides per jocum vocatus Tiberius. T. 38. v. n.

Q. Calpurnius, Senator et actor causarum, munere in Foro depugnat. C. 39.

Calpurnius Sura, amicus Persii. Pers. — Cf. *Piso*.

Calpurnia, L. Pisonis filia, tertia uxor Caesaris. C. 21. ejus somnium de morte mariti. C. 81.

Calvinus v. *Domitius* et *Efficius*, — *Calvinorum* familia gentis Domitiae. Ner. 1.

Junia Calvina e gente Augusti, soror Junii Silani. Vesp. 23. ubi vulgo male: *Juliam*. v. n.

Calvus v. *Licinius*. — *Camerinus* v. *Sulpicius*.

Camillus, M. Furius, aurum Senonibus olim in obsidione Capitolii datum, nec, ut fama est, extortum a Camillo. T. 3. Dictator Camillus. Cl. 26.

Furius Camillus Scribonianus, Dalmatiae legatus, bellum civile movit sub Claudio, intra quintum diem oppressus. Cl. 13. 35. motu Camilli. Oth. 1. — Idem esse videtur *Camillus Arruntius*, qui Oth. 2. memoratur, Consul A. U. 785. cum Domitio Aenobarbo. Cognomen enim *Arruntium* suspectum est. v. n.

Camilla, cognomen Liviae Medullinae, e genere antiquo Dictat. Camilli, sponsae Claudii. Cl. 26.

Campania, ora Campaniae proximisque insulis circuitis. A. 98. oram Campaniae legens. T. 11. quibus litora Campaniae peragraret. Cal. 37. ex secessibus Aug. praecipue frequentavit maritima insulasque Campaniae. A. 72. quum in proximas Cam-

paniae insulas trajecisset. Cal. 14. secessum Campaniae petiit. T. 39. peragrata Campania. T. 40. rediens Campaniam (sine praepos.) T. 72. v. Oudend. ad h. l. quum transcucurrisset Campaniam. Cal. 24. in Campaniae secessu delitescens. Cl. 5. ut inde in Campaniam fugeret. Vit. 16. tentatus in Campania (morbo.) Vesp. 24. — clades Campaniae. Plin. h. e. conflagratio Vesevi montis in Campania. Tit. 8. curatores restituendae Campaniae. ibid.

Campanus ager. agrum Campanum, ad subsidia Reip. vectigalem relictum, Caeasar Consul extra sortem ad viginti millibus civium divisit. C. 20. v. n. cf. A. 4. ubi: Balbus inter Vingtiviros agrum Campanum plebi Julia lege divisit. —

Campana via. A. 94. — *Campani pugiles.* Cal. 18.

Campus Martius. C. 39. 34. A. 43. 97. Cal. 34. Cl. 1. 21. Ner. 12. 26. 50. Vit. 11. et simpl. *campus* C. 80. A. 100.

campus Esquilinus. Cl. 25. — *campus Stellas* s. *Stellatis*, majoribus h. e. a majoribus consecratus, usibus publicis destinatus, a Caesare Consule divisus cum agro Campano. C. 20. v. n. — *campus Leontinus* in Sicilia. Rh. 5.

Canace parturiens, tragoedia a Nerone cantata. Ner. 21.

Caninius Rebilus, uno die Consul. v. ad C. 76. coll. Ner. 15.

Cantabria, regio Hispaniae septentrionalis. Cantabriam partim ductu, partim auspiciis suis domuit Augustus. A. 20. 81. Cantabriae lacus. Galb. 8.

Cantabricum bellum. A. 20. 35. Cantabrica expeditio. A.

29. T. 9.

Canus choraula. Galb. 12.

C. Canutius. Rh. 4.

Capella v. *Statilius*. — *Capito* v. *Attejus* et *Fontejus*.

Capita bubula, locus Romae. A. 5.

Capitolium. obsidio Capitolii per Senones. T. 3. Caesar Aedilis Capitolium ornat porticibus ad tempus exstructis. C. 10. reffectio Capitolii per Q. Catulum (postquam per Sullanas seditiones conflagraverat) C. 15. v. n. et dedicatio. A. 94. Palatium Capitoliumque Caligula conjungit. Cal. 22. compellitur in Cap. Sabinus cum reliquis Flavianis, succensoque templo Jovis O. M. opprimuntur. Vit. 15. cf. Dom. 1. restitutionem Capit. Vespasianus aggreditur. Vesp. 8. Domitianus absolvit. Dom. 5. Capitolium de coelo tactum. Dom. 15. — aedes Tonantis Jovis in Capitolio. A. 29. 91. v. *Jupiter*.

Caesar in primo consulatu tria millia pondo auri e Capit. furatus. C. 34. v. n. idem Dictator oblatum diadema in Capit. Jovi O. M. mittit. C. 79. strena in Capitolio oblata. A. 57. victimae praelato titulo in Capit. ductae. A. 59. passim cum luminibus et victimis in Capit. concursum. Cal. 6. clypeus, quem quotannis certo die collegia sacerdotum in Capit. ferrent. Cal. 16. votorum nuncupatione vix repertae Capitolii claves. Ner. 46.

Clandia virgo Vest. fratrem injussu populi triumphantem usque in Capit. prosecuta. T. 2.

priusquam in Capitolium flectebat (triumphans) T. 20. laurea in Capit. lata (sine justo triumpho) Ner. 15. cf. Dom. 6. Saepe *Capitolium* dicitur pro *Jove Capitolino*. v. *Jupiter*.

Alta Clausus locum ad sepulturam sub Capitolio sibi et genti suae publice accipit. T. 1. Claudius togae virilis die leutica in Capit. latus. Cl. 2. Senatus in Capit. convocatus. Cal

60. Consules cum Senatu et cohortibus urbanis Forum Capitoliumque occupant. Cl. 10.
Capitolium Capuae. T. 40. Cal. 57. Beneventi. Gr. 9.
Capitolinus v. *Jupiter*. area Capitolina. Cal. 22. 34. certamen Capitolinum. Dom. 13.
Cappadocia, sub Tiberio A. U. 771. in provinciae formam redacta per Germanicum, perducto Romani rege Archelao. Cal. 1. coll. T. 37. Vespas. propter assiduos barbarorum (Parthorum) incursus legiones Cappadociae addidit, consularemque rectorem imposuit pro Equite Romano. Vesp. 3.
Capreae, insula, quam Aug. cum republica Neapolitanorum permutavit, Aenaria data. A. 92. cf. A. 72. 93. Tiberius A. U. 779. Capreas se contulit, neque Romam amplius rediit. T. 39. 40. 60. 62. 73. ante paucos, quam obiret, dies turris Phari terrae motu Capreis concidit. T. 74. v. adhuc Cal. 10. Vit. 3. — *Capreensis* secessus. T. 43. — *Caprineum*, nomen insulae ob Tiberii libidines inditum. T. 43.
Capricorni sidus. A. 94.
Capua. in colonia Capua deducti lege Julia coloni. C. 81. *Capitolium Capuae* v. *Capitolium*.
Cappys, conditor Capuae. C. 81. v. n.
Carinae, locus Urbis inter Coelium et Esquilinum montem, ubi Pompejana domus. T. 15. Gr. 15.
Carmeli Dei oraculum. Vesp. 5. v. not. et Graev. ad h. l.
Carnulius. T. 61. — *Carpathium* mare Vit. 13. vitiose pro *Parthia*.
Carthago, Terentii patria. Ter. 1. *Carthago nova*. Galb. 9.
Cascae fratres inter percussores Caesario. v. not. ad C. 82. ubi vulgo vitiose: *alter e Cassiis* pro: *e Cascis*.
Caspiae portae inter Mediam Parthiamque. Ner. 19. v. n.
Cassiope, urbs et promontorium insulae Corcyrae. Ner. 22. v. Oudend.
Cassius Jupiter v. *Jupiter*.
C. *Cassius Longinus* se cum classe Caesari dedit. C. 63. v. n. o principibus conspirationis. C. 80. 82. domum ejus a funere Caesaris plebs petit. C. 85. Octav. vi et legibus eum persequitur. A. 10. Ner. 3. magistro usus est Staberio. Gr. 13. Memoratur adhuc Ner. 37. Galb. 3. Oth. 10. cf. *Brutus*.
L. *Cassius Longinus*, consularis, cui collocatam sororem Drusillam Caligula abduxit. Cal. 24. v. n. Proconsulem Asiae Caligula occidi jubet. Cal. 57.
C. *Cassius Longinus*, Jurisconsultus, luminibus orbatus. Objectum ei est a Nerone, quod in vetere gentili stemmate C. Cassii, percussoris Caesaris, retinisset imagines. Ner. 37. ubi vide, quos citavi.
Cassius Scaeva, Centurio Caesaris. C. 68.
Cassius Parmensis, unus ex percussoribus Caesaris. Ejus epistola memoratur A. 4. v. n.
Cassius Patavinus, homo e plebe, leve exsilio ab Aug. punitus. A. 51.
Cassius Severus, homo sordidae originis et vitae maleficae, sed celebris orator, uti *Glandorp*. p. 209., quem vide. Sapius apud Suetonium et ipse et scripta ejus occurrunt. A. 56. Cal. 16. Vit. 2. Gr. 22. Iis, quae variis locis de eo exposuimus adde Ern. ad *Plin.* epist. 4, 23, 1.

- Cassius Chaerea*, Tribunus Cohortis praetoriae, percussor Caligulae. Cal. 56. 57. 58.
- Cassius* quidam. Cal. 57.
- Castor*. Castoris aedes in Foro. C. 10. Castoris et Pollucis aedes (τὸ Διοσκουρείον Dio 55, 27.) a Tiberio dedicata T. 20. v. *Ovid.* Fast. 1, 707. et a Caligula in vestibulum Palatii transfigurata. Cal. 22. ad Castoris. Oth. 9. ubi Oudend. conjicit: ad *Castores* v. *Castoras*.
- Castricius* conjunctionem Murenæ Augusto prodit. A. 56.
- Catilina*. Cat. conjuratio detecta. C. 14. quum de Cat. conjuratione ageretur in Curia. A. 94. Caesar inter socios Catil. nominatur. C. 17. residua Catilinae manus. A. 3. in atrio Catilinae domus, quae pars Palatii tunc erat. Gr. 17.
- Cato* major. Origines Catonis. A. 86. prisca Catonis verba. Gr. 15.
- M. Porcius Cato*. ejus oratio labantem Senatum contra Catilinae socios confirmat. C. 14. largitionem Reip. salutarem dicit, qua Bibulus collega Caesaris in consulatu fiebat. C. 19. interpellantem Caesar Consul extrahi Curia per lictorem ducique in carcerem jubet. C. 20. Catonis minae in Caesarem. C. 30. verbum Catonis de Caesare. C. 53. Catonis aemulus M. Favonius. A. 13. contenti simus hoc Catone (dictum Augusti.) A. 87.
- Valerius Cato*, poeta simul et Grammaticus. Gr. 2. 4. 11.
- Catti*, Germaniae gens. expeditio Domitiani in Cattos et triumphus. Dom. 6. Catta mulier vaticina. Vit. 14.
- Q. Lutatius Catulus* in petitione pontificatus maximi a Caesare superatur. v. not. ad C. 13. ab eodem Praetore de refectione Capitolii ad disquisitionem populi vocatur. C. 15. duplex ejus somnium de Augusto. A. 94. Q. Catuli Capitolini pronepotem in statuarum titulis scribere se solitus Galba. Galb. 2. Lutatius Daphnis ducentis millibus nummum Q. Catulo emtus ac brevi manumissus. Gr. 3.
- Valerius Catullus*. Ejus versus de Mamurra. C. 73.
- Valerius Catullus*, consulari familia juvenis. Cal. 36.
- Censorinus* v. *Marcus*.
- Ceraunii* montes s. *Acroceraunia*, promontorium Epiri. A. 17. v. *Cellar.* p. 1083.
- Cercopithecus* fenerator, ut vulgo legitur Ner. 30. Nobis legendum videtur: *Cercop. feneratione* — *locupletatum*. v. n.
- Ceres*. privilegium sacerdotum Atticae Cereris. A. 93. Olympiae spectare Cereris sacerdotibus concessum. Ner. 12.
- Cerialis Civica*, vel, ut nos malimus, *Civicus*. Dom. 10. Al. scribunt *Cerealis*.
- Cerulus* v. *Cerylus*, libertus Vespasiani. Vesp. 23. v. n. Κήρυλος apud Gruter. p. 779, 6.
- Chaldaei*, mathematici. Vit. 14. Dom. 14.
- Charicles* medicus. T. 72.
- Chauci*, vel, ut alii, *Cauci* et *Cauchi*, quod adoptavit Oudend. Cl. 24. gens Germaniae inter Amisiam et Visurgim. *Nobilissimum inter Germanos populum* dicit Tac. Germ. 35. v. Dithmar. ad h. l., Cluver. Germ. ant. 3, 18., *Cellar.* p. 469. — Is supe-ratis *Chaucius* cognominatus Gabinius Secundus. Cl. 24.
- Chii* terrae motu afflicti. T. 7.
- Chrestus*. Iudaei impulsore Chresto assidue tumultuantes. Cl. 25.

Christiani, genus hominum superstitionis novae ac maleficae, afflicti suppliciis a Nerone. Ner. 16.

M. Tullius Cicero, Consul A. U. 691., quo anno natus est Augustus. A. 5. Consule Cicerone. Gr. 9. Ciceronis testimonium implorat Caesar in quaestione de Catilinae sociis. C. 17. in iudicio quodam (in oratione pro C. Antonio) deplorat temporum statum, ideoque eodem die P. Clodius a Caesare Consule ad plebem transducitur. C. 20. cf. T. 2. *Cic.* pro domo c. 16. Ciceronis defensionem adversus Asinii Galli libros scripsit Claudius. Cl. 41. Praetor adhuc frequentat scholam M. Antonii Gniphonis. Gr. 7. familiaris Curtii Niciae. Gr. 14. ad praeturam usque Graece declamavit, Latine vero senior quoque, et quidem Consulibus Hirtio et Pansa. Rh. 1. — Ciceronis somnium de Augusto. A. 94. iudicia ejus de Caesare in quibusdam epistolis et in Senatu. C. 49. facete ab eo dictum. C. 50. Cicero in quadam ad Axiu epistola. C. 9. v. n. *Cic.* libro ad Brutum. C. 55. 56. ep. ad Qu. fratrem. A. 3. ad Atticum. T. 7. Gr. 14. ad Dolabellam. Gr. 14. ad M. Titinium. Rh. 2. ad Cornelium Nepotem. C. 55. in Philippicis. Rh. 5. in Limone. Ter. 5. tertius ejus liber de officiis citatur. C. 30. ut Cicero scribit. C. 42. v. n. Caesaris epistolae ad Ciceronem. C. 56.

Q. Cicero, frater Consulis, ad sententiam Caesaris de conjuratis transit. C. 14. proconsulatum Asiae parum secunda fama administrat. A. 3.

Cilicia. C. 3. 8. in provinciae formam redacta a Vespasiano. Vesp. 8.

Cimber Annius. v. *Annius*.

Cimber Tillius primus e percussoribus Caesarem aggreditur. C. 82. De scriptura nominis v. n.

Cimbri. tropaea Marii de Cimbris. C. 11. si victores Alpium juga, ut Cimbri, occuparent. Cal. 51. Cimbricum bellum. A. 24.

Cinaria, Cinara, Cynara, ex insulis Sporadibus. T. 56. ubi al. suaserunt *Aenariam*.

Cincinnatus. Crinem Cincinnato ademit Caligula. Cal. 35.

L. Cinna, quater Consul, pater Corneliae, primae uxoris Caesaris. C. 1. *Cinnana* tempora. Cal. 60.

L. Cinna, uxoris Caesaris frater, cui, quum post Lepidi necem ad Sertorium confugisset, Caesar reditum in civitatem rogatione Plotia confecit. C. 5.

Cornelius Cinna, Praetor, affinis Caesaris (οἰκεῖος ἐξ ἐπιγαμίας τῷ Καίσαρι) graviter de Caesare modo occiso concionatur. C. 85. cf. *Appian*. Civ. 2, 121. ibi excit. *Plutarch*. Brut. 18.

Helvius Cinna, Trib. pl. C. 52. per errorem nominis a plebe occiditur. C. 85. Hunc poetam esse, Gr. 11. memoratum, auctorem laboriosissimi carminis de Myrrhae amore, de quo v. Burm. ad Anthol. Lat. 2, 250., Voss. ad *Virgil*. Ecl. 9, 35., Spalding. ad *Quinctil*. Inst. 10, 4., et quod docto commentario illustravit L. Crassitius (Gr. 18., ad quem locum de urbe Smyrna cogitasse me pudet), hunc, inquam, eundem esse, praeter alios censet *Glandorp*. p. 393. auctore *Plutarcho* Brut. 20., ubi ποιητικὸς ἀνὴρ hic Cinna dicitur. Sunt autem alii, qui πολιτικός ibi legant, qui dubitat etiam Reiskius, ut mihi videtur, injuria. v. Oudend. ad C. 85. et Gr. 11.

Cinobellinus v. *Cynobellinus*.

Circeji, oppidum in promontorio, antiquo Latinorum termino.

A. 16. T. 72.

Circius, vehemens ventus Narbonensis provinciae. Cl. 17., ubi, vide, quos laudavi.

Circus, *Circenses*. v. ind. Latin.

Cisalpina provincia. C. 29. — *Civica Cerialis* v. *Cerialis*.

Claudia gens et *patricia*, de qua Suetonius exponit T. 1. et 2., et *plebeja* Marcellorum, de quibus suo loco vide. *Cic. orat.* 1, 39. „ Quid, qua de re inter Claudios, *Marcellos* et *patricios* Centumviri judicaverunt, quum Marcelli ab liberti filio stirpe, patricii ejusdem nominis hereditatem gente ad se rediisse dicerent.“ ubi v. Schütz. in edit. majore. — *Patricia gens Claudia*, orta ex Regillis, oppido Sabinorum, Roman recens conditam cum magna clientium manu commigravit, auctore Tito Tatius, consorte Romuli, vel, quod magis constat, Atta Claudio, gentis princeps, post reges exactos sexto fere anno, a Patribus in patricias cooptata. sequi. T. 1. — Lacedaemonii in Claudiorum tutela. T. 6.

Atta Claudius v. *Clausus*, gentis princeps. T. 1. *Liv.* 2, 16. *Dionys.* 5, 40.

Appius Claudius Regillanus, Decemvir. T. 2.

Appius Claudius Caecus Censor, libertinorum filios in Senatum alligit. Cl. 24. societatem cum rege Pyrrho ut parum salubrem iniiri dissuadet. T. 2. E quatuor filiis, quos praeter quinque filias habuit (*Valer. Max.* 13, 5.), Noster Tiberium Neronem et Appium Pulcrum memorat T. 3.

Appius Claudius Caudex, Caeci frater (*Gell.* 17, 21.), primus, freto classe trajecto, Poenos Sicilia expulit. T. 2.

Claudius Pulcer, Caeci filius, contra auspicia et infelicitur adversus Carthaginienses classe pugnat, Dictatorem dicere jussus Gliciam viatorem suum dicit. T. 2. De ejus sorore v. infra.

Tiberius Claudius Nero Hasdrubalem, Hannibalis fratrem, opprimit. T. 2. cf. *Nero* et *Tiberius*.

Claudius Drusus Italiam per clientelas occupare tentat. T. 2. cf. *Drusus* et *Livius*.

Appius et *Pulcer Claudii* fratres, discipuli Atteji Philologi, qui comes iis in provincia fuit. Gr. 10. Hic est App. Claud. Pulcer, collega Ciceronis in augurato. Ad eundem plures Ciceronis sunt epistolae. — Ceterum cf. *Clodius*.

Tiberius Claudius Drusus Caesar, brevius *Claudius Caesar*. Drusi filius ex Antonia minore. Cl. 1. ejus natales. 2. Germanici cognomen, pueritia atque adolescentia ibid. ab omnibus contenta. 3. Augusti de eo iudicia. 4. a Tiberio consularia fert ornamenta, ceterum a Rep. removetur. 5. variis honoribus et legato Tiberii augeitur. 6. Consul primum cum Caligula. 7. cf. Cal. 15. qui alias ludibrio eum habet. 8. cf. Cal. 23. Ner. 6. varia vitae discrimina. 9. mirabili casu post Calig. necem imperium nanciscitur. 10. ἀμνηστίαν sancit, pietatis officiis suos colit 11. ipse in semet augendo parvus et civilis. 12. insidiis et Camilli bello civili periturus. 13. consulatus super pristinum quatuor. 14. in cognoscendo et decernendo mira varietas. 15. censura. 16. expeditio Britannica. 17. Vesp. 4. urbis et annonae cura. 18. 19. opera. 20. spectacula. 21. instituta circa caerimonias, civilem militaremque morem, omniumque ordinum statum, domi forisque. 22—25. sponsae et uxores. 26. liberi. 27. liberti. 28. quibus, ut uxoribus, plane deditus. 29.

forma. 30. valetudo. 31. convivium. 32. mores circa victum; somnum ludumque. 33. naturae saevitia. 34. timiditas et diffidentia. 35. 36. quavis suspitione ad ulciscendum promptus 37. iracundiam et stultitiam ipse excusat. 38. oblitio ejus et inconsiderantia. 39. sermonis et rerum negligentia. 40. ejus scripta. 41. eruditio Graeca. 42. poenitentem matrimonii Agrippinae et adoptionis Neronis. 43. praevenit veneno Agrippina. 44. (conscio Nerone Ner. 33.) sed celat mortem. 45. funus et honores. ibid. Ner. 9. mortis praesagia. 46. — Memoratur adhuc Cal. 21. Oth. 1. Vit. 2. et 4. Galb. 14. D. Claudii templum Vesp. 9. cf. *Tiberius*.

Claudius Agathemer, v. potius *Agathemerus*, uti legitur in Inscript. Κλαύδιος ἡγῆρ Ἀγαθήμερος. v. *Reines*. Inscr. p. 610. medicus Lacedaemonius. Pers.

Claudia, virgo Vestalis, fratrem injussu populi triumphantem, ascenso simul curru, usque in Capitolium prosequitur. T. 2.

Claudia, insignis pudicitiae mulier, haerentem Matris Deum navem vado extrahit. T. 2.

Claudia, soror Claudii Pulcri, novo more judicium majestatis apud populum mulier subit. T. 2.

Claudia, Fulviae ex P. Clodio filia, M. Antonii privigna, vixit dum nubilis ab Augusto uxor ducitur, mox intacta dimittitur. A. 62.

Claudia, Claudii ex Urgulanilla filia, sed a Claudio, quum ex liberto Botere conceptam comperisset, exposita ad matris januam, nudaque abjecta. Cl. 27.

Claudia Augusta, filia Neronis ex Poppaea, infans adhuc mortua. Ner. 35.

Claudia aqua. Cl. 20. v. n.

Clemens, servus Agrippae juvenis, non contemnendam manum in ultionem domini comparat. T. 25. sed fraude deceptus in Tiberii potestatem venit. ibid.

Arretinus Clemens et *Flavius Clemens* v. sub voc. *Arretinus* et *Flavius*.

Cleopatra. Cleopatrae fratrique ejus minori Caesar regnum Aegypti permittit. C. 35. et maximo amore, honoribus, praemiis eam prosequitur. 52. cf. *Caesarion*. — Antonius liberos suos de Cleopatra testamento inter heredes nuncupat. A. 17. post proelium Actiacum Cleopatra Alexandriam fugit, ubi morsu aspidis perisse credunt. Augustus servatam triumpho cupiens Psyllos frustra ei admovet, communem cum Antonio sepulturae honorem tribuit, liberos ejus de Antonio (de quibus v. not.) servat. A. 17.

Clitumnus, fluvius Umbriae, nemore et templo celebrer. Cal. 43. v. Gesner. ad *Plin.* ep. 8, 8, 5.

P. Clodius, Appii Claudii filius, Pompejae, uxoris Caesaris, adulter. C. 6. cf. c. 74. ob expellendum Urbe Ciceronem plebeio homini atque etiam natu minori se dat in adoptionem. T. 2. et a Caesare, Ciceronis odio, ad plebem transducitur. C. 20. v. n. P. Clodii caedes. C. 26. ejus filia. A. 62.

Clodius Macer, legatus Africae, a Galba oppressus. Galb. 11.

Clodius Pollio, vir praetorius. Dom. 1. fortasse *Claudius* ille *Pollio* apud *Plin.* ep. 7, 31. ubi v. Schaefer.

Servius Clodius, Equ. Rom., instruxit auxitque grammaticam. Gr. 2. 3.

- Sext. Clodius*, e Sicilia, Latinae simul Graecaeque eloquentiae professor, male oculatus et dicax. Rh. 5.
- P. Clodius Quirinalis*. ind. rhet. Arelatensis, Romae insignissime docuit. *Hieronym.* num. MMLX.
- Clodia* s. *Claudia* lex. Dom. 9. v. not.
- Clodianus* cornicularius. Dom. 17.
- Clunia*, urbs Hispaniae in Aevacis, colonia Romana et conventus. v. *Cellar.* p. 119. sequ. — sacerdos Jovis Cluniae ex penetrali eadem illa carmina eruerat. Galb. 9. v. n.
- Cluvius Rufus* consularis (Consul suffectus fuit A. U. 798.) praecorem agit Neronis. Ner. 21. v. Reimar. ad *Xiphil.* 63, 14.
- Coccejanus* v. *Salvius*.
- Codeta*, ager trans Tiberin, quod in eo virgulta nascuntur ad caudarum equinarum similitudinem. *Festus.* in minore Codeta defosso lacu. C. 39.
- M. Coelius* in oratione, quam pro se de vi habuit. Rh. 2. v. Cl. Cicer.
- Coelius mons.* quibusdam dominis insularum, quae in monte Coelio deflagrant, Tiber. pretium restituit. T. 48. et propterea montem Coelium, appellatione mutata, vocari Augustum jubet. ibid. D. Claudii templum in Coelio monte absolvit Vespasianus. Vesp. 9.
- Colosseros* ob egregiam corporis amplitudinem et speciem dictus Esius Proculus. Cal. 35.
- Colossus* centum viginti pedum Neronis effigie. Ner. 31. refectorem hujus Colossi magna mercede donat Vespasianus. Vesp. 18. statua colossea. Vesp. 23.
- Columbus* mirmillo. Cal. 55.
- Comitium*, locus in Foro Romano. C. 10. A. 43. Dom. 8.
- Commagene*, regio Syriae inter Amanum montem, Euphratem, montemque Taurum, in provinciae formam redacta a Vespasiano. Vesp. 8. v. Oudend. Antiochus Commagenus. Cal. 16. v. n.
- Compitales Lares*, h. e. statuas Larium in compitis, Augustus ornari bis anno instituit, vernis floribus et aestivis. A. 31. v. n. — *Compitalicii* ludii, auctore *Dionys.* 4, 14. paucis diebus post Saturnalia agi soliti, ab Augusto restituti. ibid. cf. Gierig. ad *Ovid.* Fast. 2, 615.
- Concordiae aedes* (*Dio* 55, 8. τὸ 'Ομνύσιον) a Tiberio dedicata. T. 20. *Ovid.* Fast. 1, 639. sequ. Concordiae cognomen recipit Vitellius. Vit. 15.
- Confluentes* Mosellae et Rheni, hodie Coblenz. Cal. 8.
- Q. Consentius*. Ter. 5. sec. lect. vulg. Melius *Q. Cosconius*.
- Cordubensis*, ex urbe Hispaniae Corduba. A. 51. quae patria etiam Lucani. Luc.
- Cordus Cremutius* historicus. A. 35. coll. T. 61. ubi v. n. Scripta ejus, Senatusconsultis abolita, requiri, et esse in manibus lectitarique permittit Caligula. Cal. 16. v. Oudend. ad A. 35.
- Corfinium*, municipium in Pelignis, occupatur a Caesare, L. Domitio in deditionem redacto. C. 34. Ner. 2.
- Corinthus* a L. Mummiio excisa. Galb. 3. — *Corinthia vasa* v. simpl. *Corinthia*. A. 70. v. *Plin.* 34, 2. et 4, 1. 35, 5. Corinthiorum vasorum immentia pretia. T. 34. — *Corintharius* dictus Augustus ob Corinthiorum cupiditatem. A. 70.
- Corneliorum* genus. C. 59. ubi: despectissimum quendam ex Cor-

- nel. genere, cui ad opprobrium vitae Salutioni cognomen erat, in castris secum habuit. v. n.
- Cornelius Alexander*, Grammaticus Graecus. Gr. 20.
- Cornelius Balbus*, familiarissimus Caesaris. C. 81. retinuisse dicunt Caesarem, assurgere Patribus conantem. C. 78. exstruit theatrum. A. 29. ubi v. n.
- Cornelius Cinna* v. *Cinna*. — *Cornel. Dolabella* v. *Dolabella*.
- Cornelius Epicadus*, L. Cornelii Sullae Dictatoris libertus. Gr. 12.
- Cornelius Fuscus*, Praefectus cohortium praetorianarum, sub Domitiano a Dacis victus. Dom. 6. v. n.
- Cornelius Gallus* ex infima fortuna ad praefecturam Aegypti ab Augusto provectus, ab eodem ad necem compulsus. A. 66. v. n. cf. Gr. 16. Poeta illius aevi insignis saepius aliorum carminibus celebratur. v. *Ovid. Trist.* 2, 445. coll. 3, 5, 45. sequ. cf. Oudend. ad A. 66.
- Cornelius Laco*, sub Galba ex assessore Praefectus praetorii, arrogantia socordiaque intolerabilis. Galb. 14. mox Othonis jussu confossus. Tac. H. 1, 46.
- Cornelius Nepos* citatur. A. 77. Gr. 4. Rh. 3. Ter. 1. 3. Cicero ad Cornel. Nepotem. C. 55.
- Cornelius Phagita*, a Sulla ad occidendum Caesarem missus, pecunia accepta vitae ejus parcat. C. 1. v. n. Caesar nunquam ei nocere sustinet. C. 74.
- Cornelius Sabinus*, Trib. mil., e percussoribus Caligulae. Cal. 58.
- Cornelius*, Centurio, princeps legationis Octaviani ad Senatum. A. 26. — Ceterum cf. *Dolabella*, *Pompejus*, *Scipio*, *Sulla* al.
- Cornelia*, Cinnae filia, prima Caesaris uxor. Cl. r. defuncta a Caesare laudatur. C. 6.
- Cornelia*, virgo Vestalis maxima, Domitiani jussu defossa. Dom. 8.
- Corneliae* leges L. Sullae Dictatoris, de sicariis. C. 11. testamentaria s. de falso. A. 33.
- L. *Cornificius* templum Dianae exstruit. A. 29. v. n. Huic Cornificio multi tribuerunt libros ad Herennium. v. praef. Burmanni (Op. Cicer. ed. Schütz. praef. Tom. I. p. XXXII. sequ.) ipsumque Schütz. ibid. §. IV. p. LV. huic opinioni repugnantem.
- Corvinus* v. *Messala* et *Statilius*.
- Cosana* praedia h. e. ad urbem Cosam v. Cosas in Etruria. Vesp. 2. v. n.
- Cosmus*, servus Augusti, gravissime de eo opinatus, et compedibus coercitus. A. 67.
- Cossutia*, familia equestri, Caesari praetextato desponsata, et ante nuptias ab eo dimissa. C. 1.
- Cotiso*, Getarum rex. A. 63. v. int. ad *Horat. Od.* 3, 8, 18.
- L. *Cotta* Quindecimvir. C. 79.
- L. *Cotta*, Consul A. U. 639. cum L. Torquato. *Horat. fin.* Hic bello Gallico legatus Caesaris periit cum Titurio Sabino. C. 25. ubi gentili nomine *Aurunculejus* dicitur. v. *Caes. B. G.* 5, 37.
- L. *Cotta*, pleno nomine L. *Aurelius Cotta Messalinus*. Gr. 1. ubi v. Burm. Hunc celebrat *Ovidius ep.* ex P. 4, 16, 41. cf. *Glan-dorp.* p. 145.

- Cottius*, Alpium rex. T. 37. Regnum eo defuncto a Nerone in provinciae formam redactum. Ner. 18.
- L. Crassitius* Tarentinus, Grammaticus. Gr. 13.
- L. Licinius Crassus* orator. Ner. 2. Censor cum Cn. Domitio Aenobarbo. Rh. 1. v. *Glandorp*. p. 525. et Clav. Cicer.
- M. Licinius Crassus* consularis conspirat cum P. Sulla, Autronio et Caesare. C. 9. per Caesarem reconciliatus Pompejo, veteri inimico ex consulatu, cum utroque se conjungit. C. 19. cum Pompejo Lucam ad Caesarem venit. C. 24. Tertulla ejus uxor. C. 50. signa militaria, M. Crasso a Parthis ademta. A. 21. T. 9.
- M. Licinius Crassus Frugi*, Consul sub Tiberio A. 780., bello Claudii Britannico triumphalia ornamenta adeptus currum ejus sequitur equo phalerato et in veste palmata. Cl. 17. v. *Glandorp*. p. 529.
- Crates Mallotes*, Aristarchi aequalis, missus ad Senatum ab Attalo rege, inter secundum ac tertium bellum Punicum, sub ipsam Ennii mortem, primus studium grammaticae in Urbem intulit. Gr. 2. jecur Cratetis. Gr. 11. Instituit Panaetium. v. *Strabon*. 14, 4, 16. cf. *Diogen. Laert.* 4, 4, 6. et *Suidas*.
- Cremona*, urbs regionis Transpadanae, apud quam fusae sunt Vitellii copiae. Vesp. 7.
- Cremutius Cordus* v. *Cordus*.
- Creta* insula cum Cyrenis una provincia sub eodem Proconsule. v. not. ad Vesp. 2.
- Crispinus* v. *Rufius*. — *Crispus* v. *Passienus*, *Sallustius* et *Vibius*.
- Cumae*, urbs Campaniae. Gr. 8.
- Cupido*. habitu Cupidinis. Cal. 7.
- Curiones*, pater et filius. C. 50. De utroque v. Clav. Ciceron.
- C. Curio* pater. orationes ejus citantur. C. 9. actiones h. e. orationes in Senatu habitae. C. 49. v. n. Curio pater quadam oratione. C. 52.
- C. Curio* filius, violentissimus Tribunorum, a Caesare ingenti mercede defensor paratur. C. 29. v. n. promptissimus juvenis, causam Caesaris defendens. Rh. 1. in Africa perit. C. 36.
- Q. Curius*, e conjuratis Catilinae, Caesarem ut socium in Senatu prodit. C. 17.
- Curtius Nicia*, Grammaticus. Gr. 14.
- Q. Curtius Rufus*. ind. rhet.
- Curtii lacus*. A. 57. Galb. 20. De eo v. Gronov. ad *Plaut. Curc.* 4, 1, 16. — *Curtius fons*. Cl. 20.
- Cutiliae*, urbs Sabinorum, septuagesimo a Reate stadio. Vesp. 24. v. Oudend.
- Cybiosacten* Alexandrini Vespasianum vocare soliti, cognomine unius e regibus suis turpissimarum sordium. Vesp. 19.
- Cynaegirus*, fortissimus Atheniensis. C. 68. v. *Herodot.* 6, 114.
- Cynobellinus* v. *Cinobellinus*, Britannorum rex. Cal. 44.
- Cyrenae*, civitas Africae, una cum Creta insula provincia. Vesp. 2.
- Cyrus* Xenophonteus ultima valetudine mandat quaedam de funere suo. C. 37.
- Cyziceni*, incolae *Cyzici*, urbis Asiae, libertate ab Augusto restituta a Tiberio privantur. v. not. ad T. 37. coll. not. ad Aug. 47.

D.

Daci. Dacos, qui se in Pontum et Thraciam effuderant, coercere constituit Caesar. C. 44. cf. A. 8. „Caesare post receptas Hispanias expeditionem in Dacos et inde in Parthos destinante.“ Augustus coerces Dacorum incursiones, tribus eorum ducibus cum magna copia caesis. A. 21. v. n. Tiberius negligit Moesiam a Dacis Sarmatisque vastari. T. 41. Domitianus duas in Dacos expeditiones suscipit satis infelices, duobus legatis oppressis; tamen de iis triumphat. Dom. 6.

Dalmatia. Aug. domat Dalmatiam cum Illyrico omni. A. 21. per Tiberium, qui subegisse dicitur Brencos et Dalmatas. T. 9. Camillus, Dalmatiae legatus. Cl. 13. copiae e Dalmatia, Panoniaque et Moesia. Oth. 9.

Dalmaticum bellum Augusti. A. 20. *Dalmaticus triumphus*.

A. 22.

Danubius flumen. T. 16.

Lutatius Daphnis, libertus Q. Lutatii Catuli, Grammaticus. Gr. 3.

Darius puer, Arsacides, ex Parthorum obsidibus. Cal. 19.

Datus, Atellanarum histrio. Ner. 39.

December. solitae agi Novembri ac Decembri mense res. A. 32.

Decembri mense aleam ludere solitus Augustus. A. 71. per festos Decembris mensis dies. Cal. 6.

Decimus. Drusus pater Claudii Caesaris, olim Decimus, mox Nero praenomine. Cl. 1. Reliquos, quibus idem praenomen, vide suis locis.

Delphi. consulto Delphis Apolline. Ner. 40.

Demetrius Cynicus. Vesp. 13. v. Reimar. ad *Xiphil.* 66, 13.

Demochares, praefectus classis Sexti Pompeji. A. 16.

Dertosa, urbs Ilercaonum, Hispaniae gentis, ad Iberum. Galb. 10. v. *Callar.* p. 139.

Dialis v. *Flamen*. Dialis sacerdos. Dom. 4.

Dianae aedes a L. Cornificio exstructa. A. 29. Diana, carmen Valerii Catonis. Gr. 11.

Dido. thesauros, quos Dido regina fugiens Tyro secum extulisset. Ner. 31.

Didymeum i. e. templum Apollinis Didymei, Mileti peragere destinat Caligula. Cal. 21.

Diodorus citharoedus. Vesp. 19.

Diogenes Grammaticus. T. 32.

Diomedes, dispensator Augusti. A. 67.

Dionysius, filius Arei philosophi, frater Nicanoris. A. 89.

Dionysius Scythobrachion, non *Scythobrachion*, ut vulgo. Gr. 7.

Dionysius Horat. Libertus vel servus Augusti fuisse videtur.

Dioscorides, arte sculptoria insignis tempore Augusti, cujus imaginem, qua postea Principes signaverunt, expressit. A. 50. coll. *Plin.* 37, 1.

Dis pater i. e. Pluto. victima Diti patri caesa litavit, quum tali sacrificio contraria exta potiora sint. Oth. 8.

Cn. Cornelius Dolabella, Consul A. U. 596. cum M. Fulvio Nobiliore. Ter. 5.

Cn. Cornelius Dolabella, Consul A. U. 673. cum M. Tullio Decula, e consulatu Macedoniae praefectus, triumphavit de Thracibus, unde vir consularis et triumphalis dicitur C. 4. ubi v,

- n. — a Caesare adolescente repetundarum postulatur, sed absolvitur. C. 4. 55. ejus actiones. C. 49.
- P. *Dolabella* partium Caesaris in Illyrico ab Octavio et Libone victus classem amittit. C. 36. v. n.
- P. *Dolabella*, gener Ciceronis. Epistola Cic. ad Dolabellam citatur Gr. 14. Est ad Div. 9, 10.
- Cn. *Dolabella*, propinquus Galbae, Vitellii jussu postea occisus. Galb. 12. v. n.
- Domitianus*, filius Vespasiani. Vesp. 1. 3. ejus natales et adolescentia, periculum bello Vitelliano, post victoriam praetura urbana cum maxima licentia gesta. Dom. 1. vita sub patris fratrisque principatu varia et inquieta. 2. insidianti sibi parit frater Titus. Tit. 9. imperii initium aequae varium. 3. spectacula. 4. opera. 5. expeditiones. 6. nove instituta. 7. jurisdictionis industria et severitas. 8. arimur initio alienus a cupiditate et saevitia, abstinentia adeo et liberalitas. 9. mox maxima saevitia. 10. eaque callida et inopinata. 11. rapinae. 12. arrogantia et superbia. 13. unde terribilis cunctis insidias et exitum provide timet. 14. praesagia mortis. 15. historia temporis morti proximi. 16. et insidiarum caedisque. 17. statura ejus et forma. 18. laboris impatientia, sagittarum studium. 19. liberalium studiorum negligentia, sermonis tamen elegantia et sales. 20. oblectationes. 21. libido. 22. mors ejus ordinum animos varie afficit. 23.
- Domitianus*, parvulus filius Flavii Clementis, eo nomine ab Imperatore Domitiano appellatus et successor destinatus. Dom. 15.
- Domitianus* mensis v. *October*.
- Flavia Domitilla*, uxor Vespasiani. Vesp. 3. cf. *Flavius*.
- Domitilla*, filia ejus ex Vespasiano. Vesp. 3. v. n. Ejus filia
- Domitilla*, nupta Flavio Clementi. Dom. 17. v. ad Vesp. 3. et Dom. 15.
- Domitia Longina*, Corbulonis filia, Aelio Lamiae nupta, a Domitiano in matrimonium abducitur. Dom. 1. ab eo repudiata et intra breve tempus reducta. Dom. 3. 22. consuetudinis cum Tito suspecta. Tit. 10.
- Domitiae* gentis duae familiae, *Aenobarborum*, qui patricii, et *Calvinorum*, qui plebeji fuerunt. Ner. 1. gentile Domitiorum monumentum. Ner. 50. De honoribus et praenominibus Aenobarborum v. Ner. 1.
- L. *Domitius*, auctor originis et cognominis Aenobarborum. Ner. 1. *Plutarch*. Aemil. 25.
- Cn. *Domitius*, atavus Neronis, jus sacerdotum subrogandorum a collegiis ad populum transfert. Ner. 2. coll. not. ad C. 13. Hunc etiam in consulatu, Allobrogibus Arvernisque superatis, elephantum per provinciam vecum dicit Suetonius Ner. 2., sed per errorem, de quo monitum in nota, confudit patrem, Consulem A. U. 632., Allobrogum victorem, filiumque, qui Tribunus legem tulit de sacerdotiis, Censorem cum L. Licinio Crasso oratore, cujus edictum legitur. Rh. 1. Hujus filius
- L. *Domitius*, abavus Neronis, Praetor C. Caesarem abeuntem consulatu ad disquisitionem Senatus vocat. C. 23. Ner. 2. consulatus candidatus palam minatur, Consulem se effecturum, quod Praetor nequiverit. C. 24. ideoque, Caesare impellente, a Pompejo et Crasso consulatu detruditur. C. 24. *Dio* 39, 31.

- sed sequente anno, U. C. 700. (*Dio* 39, 60.) Consul Caesarem ab exercitibus Gallicis retrahere tentat. Ner. 2. successor ei per factionem nominatus principio civilis belli (A. U. 705.) ad Corfinium capitur, quum mortem veneno appetitam mox expavisset Ner. 2. et a Caesare dimissus C. 34. Massilienses ad bellum excitat et destituit, acieque demum Pharsalica perit. Ner. 2. idem neutram partem sequentes hostium numero habendos censet. *ibid.* cf. C. 75. Ejus filius
- Cn. Domitius**, proavus Neronis, inter conscios Caesarianae necis lege Pedia damnatus, classi Bruti Cassique praest, iis superatis Antonio se dedit, cujus legatus ad Augustum transit. Ner. 3. A. 17. ubi v. n. Filius
- L. Domitius**, avus Neronis, Germanico bello ornamentis triumphalibus honoratus, Consul A. U. 738. Ner. 4.
- Cn. Domitius**, filius superioris ex Antonia majore, ex Agrippina Germanici filia pater Neronis, omni parte vitae detestabilis, Pyrgis, Etruriae oppido, mortuus. Ner. 5. 9. 28. Galb. 5. 6. Consul A. U. 785. Oth. 2. Vit. 2. Reliqua v. sub v. Nero. Ejus sorores quaere sub voc. *Lepidus*.
- Cn. Domitius Calvinus** in Ponto cum Pharnace congressus exercitum amittit. C. 36.
- Domitius Marsus**, poeta, cujus carmen in edit. Tibulli 4, 15. v. *Quinctil.* 6, 3. *Ovid.* ex Ponto 4, 16, 5. *Martial.* 2, 71, 3. et 77, 5. l. 5, 5, 6. l. 7, 29, 8. al. Versiculi ejus citantur Gr. 9. et 16.
- Doris** dialectus. T. 56. v. n.
- Doryphorus**, libertus Neronis, cui illud monstrum ut femina denupsit. Ner. 29. v. n.
- Drausus**, dux barbarorum, quo cominus trucidato Drusus sibi posterisque suis cognomen invenit. T. 3.
- Druidarum** religio apud Gallos, dirae immanitatis, sub Augusto civibus interdicta, a Claudio penitus abolita. Cl. 25. v. n.
- Drusi** ad *Liviam* gentem pertinent, quam vide.
- Drusus**, auctor cognominis, (v. *Drausus*) Propraetore traditur ex provincia Gallia retulisse aurum, Senonibus olim in obsidione Capitolii datum. T. 3. Ejus abnepos
- M. Livius Drusus**, C. F., ob eximiam adversus Gracchos operam patronus Senatus dictus. T. 3. v. Cl. Cic.
- M. Livius Drusus**, superioris filius, avunculus M. Catonis, in simili dissensione multa varie moliens a diversa factione per fraudem interemptus. T. 3. v. Cl. Cicer. et not.
- L. Livius Drusus**, pater Liviae, avus Tiberii, qui in ejus memoriam munus gladiatorium dedit. T. 7. *Vell.* 2, 71. post proelium Philippense eum in tabernaculo se ipsum interemisisse scribit.
- Claudius Drusus**, Liviae filius, frater Tiberii (A. 94. C. *Drusus*, ubi legendum videtur: *Caes. Dr.*), Drusus Nero. T. 4, sec. Cl. 1. olim Decimus, mox Nero praenomine, a Livia, quum Augusto gravida nupsisset, intra mensem tertium editus. Ejus honores, res gestae, bella Raeticum et Germanicum, mors in castris aestivis, honores post mortem. Cl. 1. cf. T. 7. Liberi ex Antonia minore Germanicus, Livilla, Claudius. Cl. 1. Cal. 1. Drusi filia. A. 99. odio fratris Tiberii vexatur. T. 50. victoria ejus Vindelica jussu Augusti ab

- Horatio celebrata. Horat. monumentum ejus de coelo tactum. Cl. 46.
- Drusus*, Tiberii filius ex Agrippina. T. 7. A. 100. a patre in Forum deducitur. T. 15. secundus haeres Augusti ex triente. A. 101. laudat mortuum Augustum pro Rostris veteribus. A. 100. perlegendam ei orationem in Senatu tradit pater. T. 23. Consul cum Norbano Flacco A. U. 768. Vit. 3. a Tiberio haud patria caritate dilectus ob fluxiorem animum et remissio-rem vitam. T. 52. veneno interemptus fraude Livillae uxoris atque Sejani. T. 62. cf. c. 39. ejus morte pater haud nimium afficitur. T. 52. ejus filius Tiberius. T. 54.
- Drusus*, Germanici filius ex Agrippina. Cal. 7. Otho, pater Imperatoris, filiam vixdum nubilem ei desponder. Oth. 2. nepos Tiberii ob Germanici adoptionem, ab avo Patribus commendatur, dies tirocinii congiario plebi dato celebratur, mox varie vexatus criminante Tiberio a Senatu hostis judicatur. T. 54. Cal. 7. Sejani metu Tiberius vinculis, quibus Romae continetur, eum solvi ducemque constitui jubet. T. 65. mox fame in ima parte Palatii necat. T. 54.
- Drusus*, Claudii filius ex Urgulanilla, impubis moritur Pompejis, piro per lusum in sublime jacto et hiatu oris excepto strangulatus. Cl. 27.
- Drusinae* fossae trans Rhenum, a Druso, Tiberii fratre, actae. Cl. 1. v. n.
- Drusilla*. v. *Livia*.
- Drusilla*, filia Germanici. Cal. 7. virgo a fratre Caligula vitia-
tur, L. Cassio Longino consulari collocata abducitur et in
modum justae uxoris habetur, defuncta insano dolore luge-
tur. Cal. 24.
- Julia Drusilla*, Caligulae filia ex Caesonia. Cal. 25.
- Dyrrhachium*, urbs orae Illyricianae, ad quam victus est Caesar. C. 36. 58. adversum apud Dyrrhachium proelium. C. 68.
Dyrrhachina munitio. C. 68.

E.

- Eclogae*, nutrix Neronis. Ner. 50.
- Efficius Calvinus*, Eques Romanus. Gr. 3. ubi al. *Efficio* et *Aefi-*
sio. Oudend. conjicit *L. Sextio*.
- M. Egnatius Rufus* conjurat contra Augustum. A. 19. v. n.
- Electra* Attilii, tragoedia Sophoclis Latio data ab Attilio. C. 84. v. n.
- Elephantis*, poëtria Graeca, quae carmina scripsit obsceni argu-
menti. T. 45. *Martial*. 12, 43, 4.
- Eleusinia* sacra ex Attica Romam transferre conatus Claudius.
Cl. 25. Eleusiniis sacris Nero interesse non ausus. Ner. 34.
Rectius scribi *Eleusina* sacra, quam *Eleusina*, Oudend. dis-
putat ad Cl. 25.
- Licinius Enceladus*, Augusti libertus. A. 67. ubi al. nomina
disjungunt vel diverse scribunt. Oudend. *Licinum*, *Lunum*,
Celadum aliosque.
- Ennia Naevia*, Macronis uxor, v. potius Ennia, Naevii Macro-
nis uxor, qua ad stuprum sollicitata, matrimonium etiam

- pollicitus, Caligula insinuatur Macroni. Cal. 12. ingratisissimus postea et mortis ei auctor. Cal. 26.
- Ennius*. Versus ejus citatur. A. 7. nisi et ipse, ut alia scripta, de quibus proxime, Ennii posterioris est. Utraque lingua domi forisque docuit, poeta simul et orator semigraecus. Gr. 1. Annales Ennii a Q. Varguntejo certis diebus in magna frequentia pronunciati. Gr. 2. inter secundum ac tertium bellum Punicum sub ipsam Ennii mortem. ibid. annalium Ennii elenchos scripsit M. Pompilius Andronicus. Gr. 3.
- Ennius posterior*. „Quod nonnulli tradunt, duos libros *de literis syllabisque*, item *de metris*, ab eodem Ennio editos, jure arguit L. Cotta, non poetae, sed posterioris Ennii esse, cujus etiam *de augurandi disciplina* volumina feruntur.“ Gr. 1.
- Epaphroditus*, Neroni a libellis, in morte consciscenda ei adiutor. Ner. 49. propterea a Domitiano capitali poena condemnatus. Dom. 14.
- Epicadus* v. *Asinius* et *Cornelius*.
- Epicureus* quidam. Gr. 6. Epicurea secta. Gr. 8.
- Epidius Marullus*, Trib. pl. C. 79. 80.
- Epidius* rhetor, docuit inter ceteros M. Antonium et Augustum. Ortum se praedicavit ab *Epidio Nuncione* (fort. *Nursino* v. *Nucerino*), in Deorum fluviorum numero habito. Rh. 4.
- Epirota* v. Q. *Caecilius*.
- Eratosthenes*, multiplici variaque doctrina, primus *Philologi* cognomen sibi vindicavit. Gr. 10.
- Erycina Venus* v. *Venus*. — *Esius* v. *Proculus*.
- Esquiliae*. Esquilias in hortos Maecenatianos Tiberius transmigrat. T. 15. [Horatius humatus] et conditus extremis Esquilis juxta Maecenatis tumulum. Horat. fin. Nero domum auream a Palatio Esquilias usque fecit. Ner. 31. Tac. 15, 39. Palatium et Maecenatis hortos eum continuasse dicit. — *Esquilinus campus*, suppliciorum locus. Claudius civitatem Romanam usurpantes in campo Esquilino securi percussit. Cl. 25.
- Etruria*. Caesar Etruriam occupat. C. 34. majores Othonis ex principibus Etruriae. Oth. 1. Etrusca lingua Aesar Deum significat. A. 97.
- Q. *Eulogii* ad Q. Vitellium, D. Augusti Quaestorem, libellus. Vit. 1. v. interpr.
- Eunoe* Maura, Bogudis regis uxor, a Caesare dilecta. C. 52.
- Euphoriion* Chalcidensis, poeta tragicus tempore Ptolemaei Euergetae, quem imitatus est Tiberius. T. 70. v. n.
- Euphrates*. Cal. 14.
- Euripidis* versus e *Phoenissis*, ex Ciceronis (Off. 3, 21.) versione citantur. C. 50.
- Euripus*. v. ind. Latin.
- Eutychus* asinarius. A. 96. — *Eutychus* agitator. Cal. 55.

F.

- Fabiani*, tribules Augusti. A. 40. Gens enim Julia, in quam Augustus per adoptionem venerat, pertinebat ad tribum Fabiam. cf. *Scaptiensēs*.
- Q. *Fabius Africanus*, Consul A. U. 744. cum Julo Antonio.

- Cognomen *Africani*, quod multi ei detractum voluerunt; as-
sertum vide in not. ad Cl. 2.
- Q. *Fabius Labeo* consularis (Consul A. U. 571. cum M. Mar-
cello), poeta. Ter. 4. cf. *Cic. Brut.* 21.
- M. *Fabius Quintilianus*. ind. rhet.
- C. *Fannius Strabo*, Consul cum M. Valerio Messala A. U. 593.
Senatusconsultum hoc anno contra rhetores factum memora-
tur Rh. 1. coll. *Gell.* 15, 11.
- Fannius Caepio* cum L. Varrone Murena conjurat contra Au-
gusti vitam A. U. 732. A. 19. a Tiberio majestatis reus factus
condemnatur. T. 8.
- Fauus*, Aboriginum rex. Vit. 1. v. *Aborigines*.
- M. *Favonius*, aemulus Catonis, captus proelio Philippensi, Im-
peratore Antonio honorifice salutato, Augustum foedissimo
convicio coram prosciudit. A. 13. v. n.
- Favor* archimimus. Vesp. 19. al. *Favo*.
- Fecialium* vetus praefatio. Cl. 25.
- Felicitatis* simulacrum ex Senatusconsulto Fundis publicatum.
T. 5.
- M. *Antonius Felix*, libertus Claudii, cohortibus et alis provin-
ciaeque Judaeae praepositus, trium reginarum maritus. Cl. 28.
v. n. cf. *Glandorp.* p. 92.
- Fenestella*. Ter. 1. Obiit hic historicus novissimo Tiberii Cae-
saris principatu, ut *Plin.* 33, 11.
- Ferentinum*, oppidum Etruriae inter Fesulas et Fescennium.
Hoc intelligendum esse Oth. 1, in nota ostendi. Idem *Feren-
tinum* v. *Ferentum* dici videtur Vesp. 3. v. Burmann.
- Fidenae*, oppidum Sabinorum. ruina amphitheatri apud Fidenas.
T. 40. Cal. 31.
- Flamen Dialis* destinatus Caesar adhuc puer, sed exutus eo sa-
cerdotio Sullae odio. C. 1. v. n. Flamen Julius s. Caesaris.
C. 76. — Tiberius Flamines decerni sibi prohibuit. T. 26.
- Diale flaminium, quod ex Cornel. Merulae morte defecerat,
duobus et septuaginta annis post restituit Augustus. A. 31.
coll. *Tac.* A. 3; 58. v. ad C. 1. Lips. ad *Tac.* l. c. — Dialis
sacerdos. Dom. 4.
- Flaminia via* Arimino tenus ab Augusto munita. A. 30. Mausoleum inter Flaminiam viam ripamque Tiberis. A. 100.
- Flavia* gens, obscura ac sine ullis majorum imaginibus. Vesp.
1. origo Flavii generis. Vesp. 12. suburbanum Flaviorum.
Vesp. 5. domus, ubi natus est Domitianus, postea in templum
gentis Flaviae conversa. Dom. 1. 5. 15. 17. collegium Flavia-
lium, ad ministerium hujus templi institutum. Dom. 4. —
Flaviani, qui partem Flavii Vespasiani susceperant contra Vi-
tellium. Vit. 15.
- T. *Flavius Petro*, municeps Reatinus, bello civili Pompejana-
rum partium Centurio an Evocatus, ex Pharsalica acie do-
mum reversus, venia et missione impetrata, coactiones ar-
gentarias facit. Vesp. 1. Vulgo male *Petronius* dicitur. v.
Oudend.
- Flavius Sabinus*, ejus filius, expers militiae, publicum^h e.
vectigal quadragesimae in Asia agit, postea fenus apud Helve-
tios exercet, ibique moritur. Vesp. 1. 5. Ex uxore Vespasia
Polla filii ejus
- Flavius Sabinus*, Praefectus Urbi Vesp. 1., a Vitellianis in Capi-
tolium compulsus et cum reliquis Flavianis succenso templo.

- Jovis** oppressus. Vit. 15., et *Vespasianus*, de quo suo loco vide. Hujus filii
- Flavius Sabinus*, quem Domitianus patruelis ob errorem praecognis occidit. Dom. 10. et
- Flavius Clemens*, Christianorum sacris addictus, ut Suet. Dom. 15., contemtissimae inertiae, a Domitiano ex tenuissima suspicione tantum non in ipso consulatu interemptus. Dom. l. c.
- Flavius Liberalis*, Ferenti genus, scriba quaestorius. Vesp. 3. Ejus filia
- Flavia Domitilla*, uxor Vespasiani. ibid. v. n.
- Flavus* v. *Caesetius*, *Sulpicius* et *Virginus*.
- Florales** ludi in extremos Aprilis primosque Maji dies incidebant. Galb. 6. v. *Ovid.* Fast. 4, 946. et l. 5, 183. sequ. v. Gierig. in not. ad h. l. et ind.
- Mestrius Florus** Consularis. Vesp. 22. Quod ad jocum Vespasiani attinet, qui illo loco narratur, eadem varietas scribendi et loquendi in nominibus *Claudius* et *Clodius*, *Plautius* et *Plotius* al. v. n.
- C. Fontejus Capito**, Consul cum Caesare Germanico A. U. 765., quo anno natus est Caligula. Cal. 8.
- L. Fontejus Capito**, Consul A. U. 812., praeses Germaniae, sub Galba ob novas res oppressus. Galb. 11. v. n.
- Formiae**, oppidum Latii haud procul a Cajetano litore. Incolae *Formiani*. Vit. 7.
- Fortūnae Antiatinae**. Cal. 57. duae Fortuna, quae Antii oracula edebant. Al. *sortes*. — *Fortunae* simulacrum aeneum, a Galba ob somnium Tusculum avectum et in parte aedium consecratum. Galb. 4. Dicitur inde *Fortuna Tusculana*. Galb. 18. — *Praenestina Fortuna* Dom. 15. i. q. Praenestinae *sortes*. T. 63.
- Forum Romanum**. A. 72. simpl. *Forum* C. 10. 20. 84. 85. A. 43. T. 7. 15. Cal. 22. 44. Cl. 10. 19. Ner. 25. Galb. 19. Vesp. 9. al. Forum a Caesare Aedile ornatum. C. 10. templa Fori. Ner. 13. aedes Castoris et Pollucis in Foro constituta. C. 10. munera in Foro. C. 39. A. 43. T. 7. — deducere in Forum v. ind. Latin. sub voc. *deducere* et *tirocinium*. — delatores sub Tito in Foro flagellis ac fustibus caesi. Tit. 8.
- Forum Julii Caesaris**, de manubiis belli Gallici inchoatum C. 26. et post bellum civile absolutum. v. not. ad l. c. — *Forum Augusti*. A. 29. 31. 56. Cl. 33. Hinc plur. *fora*. Cal. 41. — *Forum*, a Domitiano inchoatum, a Nerva absolutum, inde *Forum Nervae* dictum. Dom. 5. v. n. — Forum urbis Praenestis. Gr. 17.
- Forum Appii**, oppidum Latii prope tres Tabernas. T. 2. (Act. Ap. 23, 15.) Incolae *Foroappii* Plin. 3, 4.
- Fucinus** lacus, (correpta media. *Virgil.* Aen. 7, 759. „vitrea te Fucinus unda, Te liquidi flevire lacus.“) in Marsis. Hunc emittere destinaverat Jul. Caesar C. 44. h. e. in Tiberin fluvium ob navigationem ejus aquas deducere, fundo siccato et agriculturae reddito; sed Caesare morte praevento, opus aggressus est Claudius, non minus compendii spe, quam gloriae. Cl. 20. eumque *perfectisse emissarium Fucini lacus*, dicit auctor cap. cit., idque verum esse, sed neglectum a Nerone, instaurasse Nervam, absolvisse Hadrianum, docuere, quos ad Cl. l. c. laudavi, Fabric. ad *Dion.* 60, 11. et *Fabretti* libro singulari. cf. Cl. 21. 32. *Spartian.* Hadrian. 22.

- M. Fulvius Nobilior*, Consul cum Cn. Cornelio Dolabella A. U^o 596. Ter. 5.
Fulvia, uxor M. Antonii. A. 17. v. *M. Antonius*, ubi de ejus liberis e *Fulvia* dictum. Rh. 5. — Ex priore marito P. Clodio filia ei fuit Claudia, quam sibi desponsatam duciamque, Augustus, exorta similitate cum *Fulvia* socru, intactam dimisit. A. 62. ;
Fulvia Sisennia!, mater poetae Persii. Pers.
Fundi, oppidum inter Terracinam et Formias in via Appia. T. 5. in oppido Fundis. Galb. 3. prope Terracinam, sinistrorsus Fundos petentibus. Galb. 4. Decurio Fundanus. Cal. 23. *Galeria Fundana* Vit. 6. v. *Galeria*.
Furiarum verbera. Ner. 34.
Furius. Ter. 1. — *Furius Bibaculus*, *Furius Camillus* v. *Bibaculus* et *Camillus*.
Furius Leptinus, stirpe praetoria, munere Caesaris in Foro depugnat. (*Dio* 43, 23. *Fulvium Setinum* appellat.) C. 39. Burm. *Leptinum* cognomen a re contra Leptinos in Africa gesta, vel certe ab urbe illa quacunque de causa nobis ignota impositum putat.
Marcia Furnilla. v. *Marcia*. — *Cornelius Fuscus* v. *Cornelius*.
Fusius, Eques Romanus. Pers. De scriptura nominis, quod *Fusius*, *Furius* et *Fusius* exhibetur, disputat Heusinger. ad *Cic.* de Off. 2, 14, 9, qui tamen ibi retinuit *L. Fusii*, atque ita etiam Gernhard.

G.

- A. Gabinii*, de quo v. Cl. Cicer., uxor Lollia. C. 50.
P. Gabinius Secundus, Chaucis superatis, *Chaucius* cognominatus. Cl. 24.
Theodorus Gadareus, rhetoricae praeceptor, T. 57. Patria ei fuit *Gadara*, urbs Syriae trans Jordanem sita, de qua v. *Cellar.* 3, 13. Vol. II. p. 640. sequ.
Gades, insula Hispaniae cum celebri emporio, Gr. Γάδεира, ubi templum Herculis. C. 7.
Gaetulicus v. *Lentulus*. — *Gaetuli*, populus Africae. Ter. 1.
Servius Galba, Consul A. U. 610. cum L. Aurelio Cotta, temporum suorum eloquentissimus (*Cic.* de Orat. 1, 9. *divinus homo in dicendo*), causa belli Viriathini. Galb. 3. v. n. Ejus nepos
Servius Galba, proavus Imperatoris, legatus Jul. Caesaris in Gallia, ei infensus ob repulsam consulatus, conspirat cum Cassio et Bruto, damnatus lege Pedia. Galb. 3. *Cic.* Phil. 13, 16.
Servius Galba, avus Imperatoris, clarior studiis, quam dignitate; non enim egressus praeturae gradum multiplicem nec incuriosam historiam edidit. Galb. 3.
C. Sulpicius Galba, pater Imperatoris, Consul A. U. 775. cum Haterio Agrippa, brevi corpore atque etiam gibber, modicae in dicendo facultatis, causas industrie acitit. Uxores ei *Mumia* Achaica et *Livia Ocellina*. Galb. 3. Ex Achaica liberi
C. Sulp. Galba, attritis facultatibus Urbe cedit, prohibitusque

a Tiberio sortiri anno suo proconsulatum voluntaria morte perit A. U. 789. Galb. 3. Tac. A. 6, 40., et

Serv. Sulpicius Galba Imperator. De praenomine *Servio*, non *Sergio*, v. not. ad Galb. 1. — nullo gradu contingens Caesarum domum, sed nobilissimus, magnaque et vetere prosapia. Galb. 2. cognominis origo, familiae laudes. 3. natales, pueritia; puero varia praesagia obveniunt. 4. adolescentia, matrimonium, post mortem Lepidae coelibatus. 5. honores; post consulatum a Caligula Germaniae praeficitur in locum Lentuli Gaetulici. 6. sub Claudio Africae praest. 7. triumphalibus aliisque honoribus ornatus post diuturnum secessum a Nerone in Hispaniam Tarracon. mittitur. 8. varie et inaequaliter provinciam regit; ex desidia excitatur motu literisque Vindictis. 9. omnia ad defectionem parat, haud sine magnis discriminibus. 10. cf. Ner. 40. 42. maxime morte Vindictis; sed audita morte Neronis iter ad Urbem instituit. 11. saevitia ejus et avaritia. 12. quare non perinde gratus ejus adventus. 13. regitur a T. Vinio, Cornelio Lacone et liberto Iceto. 14. unde morum imperitiae ejus inaequalitas. 15. ita omnibus, maxime militi invidus. 16. Pisonem adoptat. 17. varia exitus ejus portenta. 18. Otho castra occupat; Galba tandem ex Palatio extractus ab equitibus trucidatur. 19. Oth. 12. Vit. 9. 10. diversae narrationes de ejus nece; funus. 20. statura et forma. 21. cibi et libidinis intemperantia. 22. statuac honor a Senatu decretus a Vespasiano aboletur. 23. — simulacra Deorum Penatum a Nerone conflata, a Galba restituta. Ner. 32.

Galeria Fundana, uxor Vitellii. Vit. 6. Tac. H. 2, 60, 64. *Xiphil.* 65, 4.

Galliae, Cisalpina et Comata. C. 22. Transalpina et Cisalpina. C. 29. Haec *citerior* dicitur C. 30. 56. Comata. T. 9. Togata. Gr. 3. provincia Gallia. T. 3.

ex omni provinciarum copia Gallias eligit Caesar. C. 22. omnem Galliam, quae saltu Pyrenaeo Alpibusque et monte Gebenna, fluminibusque Rheno et Rhodano continetur, in provinciae formam redigit. 25. 49. 54. 56. 69. Ubies et Sygambros se dedentes Augustus in Galliam traducit, atque in proximis Rheno agris collocat. A. 21. Tiberius Comatam Galliam anno fere regit, et barbarorum incursionibus et principum discordia inquietam. T. 9. Princeps Gallias a Germanis vastari negligit. 41. in Gallia auctiones habet Caligula. Cal. 39. motus Galliarum sub Nerone, duce Julio Vindice. Ner. 40. Nero, Gallias exercitibus diripiendas permittere, statuit. Ner. 43. expeditionem in Galliam Domitianus inchoat invito patre. Dom. 2. — quidam e primoribus Galliarum. A. 79. Galliarum principes. T. 49. Galliarum procerissimus quisque. Cal. 47. Galliarum civitates. Cl. 1. Galb. 12.

Gallica bella. Ner. 38. commentarii Caesaris belli Gallici. C. 56. Gallici belli novissimus imperfectusque liber. ibid. triumphus Gallicus Caesaris. C. 37. legio Caesaris ex Transalpinis conscripta, vocabulo Gallico Alauda appellata. C. 24. — *Gallica provincia* Quaestorum i. e. ager Gallicus circa Padum, cujus caput sedesque Quaestoris Ariminum. Cl. 24.

Gallicanus homo. Vit. 18. quicquid in Urbe hominum Gallicanorum esset. Ner. 43.

villa ad Gallinas Galb. 1. v. n.

Q. Gallius Praetor ab Octaviano crudelissime interfectus. A. 27.

- M. Gallius* Senator, adversarum antea Augusto partium, postea adoptat Tiberium. T. 6. v. n.
- Gallogræciam* subegisse se gloriatur Caligula, Gallis Græcisque aliquot uno tempore condemnatis. Cal. 29.
- Galli* quidam, semibarbari, civitate donati in Curiam recipiuntur a Caesare. C. 76. coll. c. 41. et 80. tributarius quidam Gallus. A. 40. Galli cantando excitasse dicuntur Neronem. Ner. 45. v. n.
- Gallus* matris Deūm tympanizans. A. 68.
- Asinius Gallus*, *Cornelius Gallus* v. *Asinius* et *Cornelius*.
- Sestius Gallus* v. *Sextius*, libidinosus ac prodigus senex. T. 42.
- Gallus Terrinius* Senator. A. 53.
- Gamala*, urbs Judææ, a Tito expugnata. Tit. 4.
- Gebenna* mons, v. *Cevenna*, jugum quod inter Garumnam et Rhodanum per Galliam protenditur, hodie *les Cevennes*. C. 25. v. *Cellar*. p. 174.
- Gelotiana* sc. domus. Cal. 18. v. *Turneb.* Advers. 22. 30.
- Gemoniae* sc. *scalae*, v. *Gemonii gradus*, locus editior in monte Aventino, quo uncis trahi solebant sceleratorum cadavera. — imputavit etiam, quod non laqueo strangulatam in Gemonias abjecerit. T. 53. nemo punitorum non et in Gemonias abjectus uncoque tractus. T. 61. hos custodes strangulaverunt abjeceruntque in Gemonias. T. 75. uncum et Gemonias cadaveri Tiberii populus minatur. ibid. Vitellius apud Gemonias minutissimis ictibus excarnificatus atque confectus est, et inde unco tractus in Tiberim. Vit. 17.
- Genio Augusti* aedem Jovis Olympii dedicare destinant reges amici atque socii. A. 60. condemnati multi a Caligula, quod nunquam per Genium suum dejerassent. Cal. 27. v. *Minuc. Fel.* Octav. c. 29.
- Gergovia*, urbs Galliae in Arvernīs, in cujus oppugnatione fusa legio Caesaris. C. 25.
- Germania*. obsessio castrorum in Germania C. 58. i. q. in Germanorum finibus c. 25. Drusus in Germania mortuus. T. 7. Cl. 1. Quinctilius Varus cum tribus legionibus in Germania perit. T. 17. coll. Aug. 23. ubi: „graves ignominias cladesque duas omnino, nec alibi quam in Germania, accepit, Lollianam et Varianam.“ Tiberio delegatus pacandae Germaniae status. T. 16. idem A. U. 763. repetit Germaniam. T. 18. a Germania in Urbem post biennium revertitur. T. 20. seditio militum in Germania post Augusti mortem. T. 25. cf. Cal. 1. 4. et 9. imminet Germaniae Caligula. Cal. 19. 43. sequ. Vespasianus Claudio Principe Legatus legionis in Germaniam missus. Vesp. 4. Titus Tribunus mil. in Germania meruit. Tit. 4. expeditio Domitiani in Galliam Germaniasque. Dom. 2. superioris Germaniae praeses. Dom. 6. haruspex ex Germania. Dom. 16. superioris Germaniae exercitus. Galb. 16. i. q. superioris provinciae exercitus. Vit. 8. inferior Germania. Vit. 7.
- Germani*. Caesar primus Romanorum Germanos aggressus maximis afficit cladibus. C. 25. ultra Albim fluvium summovet Augustus A. 21. duce Druso. Cl. 1. post clades Lollianam et Varianam (v. A. 23.) victores Germani juncturi se Pannoniis creduntur. T. 17. Gallias vastant. T. 41. a Galba coercentur. Galb. 6. 3. duces Germanorum. Cl. 1. Germanorum legatis in orchestra sedere permittit Claudius. Cl. 25. Germanorum manum, quam usque ad cladem Varianam inter armigeros circa se habuerat, dimittit Augustus. A. 49. Germani corporis cu-

stodes. Cal. 45. 55. 58. Ner. 34. Germanorum cohortem, a Caesaribus olim ad custodiam corporis institutam, multisque experimentis fidelissimam, dissolvit Galba, ac sine ullo commodo remittit in patriam. Galb. 12.

Germanica bella. A. 20. T. 9. Cl. 1. Ner. 4. clades Augusti in Germania. A. 23. expeditio Germanica Caligulae. Cal. 43. sequ. cf. Vesp. 2. rebellio Germaniae. [Cal. 51. compositis Germanicis rebus. Vit. 9. bella omnia, quae unquam cum Germanis gesta sunt, viginti voluminibus comprehendit C. Plinius. Plin. — sermo Germanicus. Cal. 47.

Germaniciani i. e. legiones in Germania militantes. T. 25. v. n. Germanicianorum vexillatio. Galb. 20. v. n. Germaniciani exercitus in verba Vitellii jurant. Oth. 8. Vesp. 6.

Germanicus, filius Drusi et Antoniae minoris. A. 101. Cal. 1. Cl. 1. unde nepos dicitur sororis Augusti h. e. Octaviae, matris Antoniae. A. 64. ducit Agrippinam, neptem Augusti. A. 64. ex qua liberi praeter unum, qui infans obiit, Nero, Drusus, C. Caesar, Agrippina, Drusilla, Livilla. Cal. 7. cf. A. 34. adoptatur a Tiberio. Tib. 15. coll. c. 52. Cal. 1. inter heredes Augusti. A. 101. de vita, honoribus, rebus gestis et morte ejus exponitur Cal. 1. 2. corporis animique egregiae virtutes, earumque praemia vivo et mortuo exhibita. Cal. 3. 4. 5. 6. post Augusti mortem urgent eum milites ad capessendam Rempublicam. T. 25. Cal. 1. 9. 48. ejus mors in Syria. T. 39. Cal. 1. quae odio Tiberii tribuitur. T. 52. Cal. 2. ejus uxor et filii a Tiberio ad mortem adacti. T. 53. 54.

Germanici cognomen Druso ejusque posteris a Senatu decretum. Cl. 1. a Claudio assumptum. Cl. 2. receptum a Vitellio. Vit. 3. et Domitiano, qui et Septembrem mensem Germanicum transnominat. Dom. 13. v. *Martial.* 9. 2. exemplo Caligulae. Cal. 15. — Germanicus, Claudii filius, qui mox Britannicus. Cl. 27.

Geryonis oraculum juxta Patavium. T. 14.

Gesoriacum, urbs Galliae in Morinis, unde trajectus in Britanniam. Cl. 17. *Plin.* 4. 30.

Getarum rex Cotiso. A. 63. — *Getuli* v. *Cactuli*.

Gigantum ossa. A. 72. — *Glabrio* v. *Acilius*.

Glicia, viator Claudii Pulcri, Dictator ab eo dicitur. T. 2.

Glyco, medicus Pansae, veneni vulnere ejus inditi suspectus. A. 11.

Gnipho. v. *Antonius Gnipho*.

Gracchi. T. 3.

Graecia. Graecia v. Graeciae terra ultima. in carmine Porcii.

Terent. 1. Graeciae provinciae, (h. e. Achajae sensu Romano,) princeps. Cl. 16. Graeciae principes. T. 49. Graecus cliens Tiberii. A. 40. pugiles Latini cum Graecis commissi. A. 45. Graecos solos scire audire, dicit Nero. Ner. 22. — Kalendae Graecae. A. 37. Graecus habitus et sermo. A. 93. sermo Graecus. T. 71. al. Graeca facundia. Cal. 20. Graecae disciplinae. A. 39. Graeca carmina fecit Tiberius. T. 70. Graecae historias scripsit Claudius. Cl. 42. vox Graeca. Cl. 43. versibus Graecis usus Vespasianus. Vesp. 23. idem primus e fisco Latinis Graecisque rhetoribus annua centena constituit. Vesp. 18. Graeca studia. Cl. 42. literae Graecae. Gr. 10. Graecae exercitationes. Rh. 2. Graecorum instituta moresque. Ter. 4. Cicero ad praeturam usque Graece declamavit. Rh. 1. fatidici libri Graeci Latinique generis. A. 31.

Graeculi. T. 11. convictores *Graeculi*. T. 56. litigator
Graeculus. Cl. 15.
Graecanica toga. Dom. 4. *Al. Germanica*. v. n.

H.

Halotus spado, praegustator Claudii, quem veneno necasse creditus est. Cl. 44. v. n. Galb. 15.
Hannibal. T. 2. — Metio Pomposiano crimini datum, quod servis nomina Magonis et Hannibalis indidisset. Dom. 10.
Harpocras i. e. *Harpocrates* v. *Arpocras*.
Hasdrubal adveniens ex Hispania cum ingentibus copiis a Claudio Nerone oppressus. T. 2.
Q. Haterius. T. 29. Idem est consularis T. 27., quem per genua orantem Tiberius ita suffugit, ut supinus caderet. cf. *Tac. A.* 1, 13. 4, 61.
Hector. T. 52. Ner. 22. — *Hecuba*. T. 70.
Helius, "Ἡλιος, libertus Neronis. Ner. 23. *Tac. A.* 13, 1. *Hist.* 1, 37. Male al. *Aelius*.
Hellespontus, angustiae Hellesponti. C. 63. Hellesp. a Xerxe contabulatus. Cal. 19.
Helvetii. Vesp. 1.
Helvidius Priscus ob insolentiam, diu toleratam, a Vesp. interfectus. Vesp. 15. Helvidii Prisci laudes a Junio Rustico editae. Dom. 10. v. *Tac. H.* 4, 5. *Plin. ep.* 7, 19.
Helvidius filius a Domitiano occisus. Dom. 10. *Tac. Agric.* 45. *Plin. ep.* 7, 30. 9, 13.
Helvius Cinna v. *Cinna*.
Herculis templum Gaditanum. C. 7. aedes *Herculis Musarum* (Musagetae) a Marcio Philippo exstructa. A. 29. *Ovid. Fast.* 6, 799. sequ. templum *Herculis Tiburtinum*. A. 72. unde Tibur urbs Herculi sacra. Cal. 8. — laudes *Herculis* adolescentulus scripsit Caesar. C. 56. *Hercules insanus*, tragoedia a Nerone cantata. Ner. 21. *Herculis* facta imitari constituit Nero. Ner. 53. comes *Herculis*, cujus monumentum in via Salaria. Vesp. 12.
Hermaeum, diaeta, cui nomen *Hermaeum*. Cl. 10.
Hermas. v. *Laelius*.
Hernogenes Tarsensis, propter quasdam in historia figuras a Domitiano occisus. Dom. 10.
Heroum arma. A. 72. — *Heroum Deorumque*, item *Heroidum* ac *Dearum personae*. Ner. 21.
Hicupsal, rex Numidia, pater Jubae, qui bello contra Caesarem perijt. C. 71.
Staberius Hiera Gr. 13. sec. vulg. Lege *Staberius Eros*.
Hierosolyma, collaudatus ab Augusto nepos Cajus, quod Judaeam praetervehens apud *Hierosolymam* non supplicasset. A. 93. ubi v. Oudend., cum Burmanno formam *Hierosolyma* in nostro aliisque scriptoribus praefertentem. Ita Noster Ner. 40. regnum *Hierosolymorum*, et Tit. 5. novissima *Hierosolymorum* oppugnatione. Nam quod sequitur h. l. cepitque eam, parum refert, quum suppleri possit urbem sollemni usu. Cod. tamen Salmas. habet ea.

Mulario, libertus Augusti. A. 101. Ita etiam legitur nomen apud Gruter. Inscr. p. DCXIV. n. 4.

Hipparchus, dives reus. Vesp. 13. nisi nomen est fictum a causae patrono.

A. *Hirtius*. Hunc multi auctorem belli Alexandrini, Africi et Hispaniensis, bellique Gallici crediderunt novissimum et imperfectum librum supplevisse. C. 56. Hirtius et Pansa Consul opem ferunt Dec. Bruto, Mutinae a M. Antonio obsessio. A. 10. Hirtius perit in acie. A. 11. Hirtii ac Pansae consulatu (A. U. 711.). T. 5. Consulibus Hirtio et Pansa. Rh. 1. L. Antonius insectatus Augustum, quasi A. Hirtio in Hispania pudicitiam CCC millibus nummum substraverit. A. 68.

Hispania. adveniens ex Hispania Hasdrubal. T. 2.

Hispania ulterior Caesari Quaestori obvenit. C. 7. provincia Hispania (*citerior Sallust.* Cat. 19.) ultro extra ordinem data Cn. Pisoni. C. 9. Caesar ex praetura ulteriorem sortitus Hispaniam. C. 18. M. Petrejus, L. Afranius et M. Varro, legati Pompeji in Hispania, a Caesare victi. C. 34. item Pompeji liberi. C. 35. 36. ex praetura proficiscens in Hispaniam. C. 71. in Hispania Proconsule. C. 54. (nam *Proconsules* saepe dicuntur *Propraetores*. v. n.) apud milites in Hispania, oratio Caesari ab Augusto abjudicata. C. 55. Caesar novissimo bello ab Urbe in Hispaniam ulteriorem quarto et vicesimo die pervenit. C. 56. — Hispaniam Tiberius sine consularibus legatis relinquit. T. 41. Erat enim provincia Caesarea. v. n. — oppidum Hispaniae ab eo, qui primus Sulpiciorum Galbae cognomen tulit, illitis galbano facibus succensum. Galb. 3. Serv. Galba, Hispaniam ex praetura obtinens, Viriathini belli causa. Galb. 3. Galbae, postea Imperatori, *Hispania Tarraconensis* (post novam Augusti divisionem, i. q. antea *citerior*. v. *Cellar.* p. 65.) oblata. Galb. 8. oraculum de Principe dominoque rerum ex Hispania. Galb. 9. displicet Germanicianis Imperator in Hispania factus. Galb. 16.

Hispaniae (*ulterior et citerior*). Hispaniarum potentissimae urbes. C. 28. profectus in Hispanias (Caesar). A. 8. post receptas Hispanias. ibid. Hispaniarum principes. T. 49. Hispaniae desciscunt a Nerone duce Galba. Ner. 42.

Hispaniensis victoria Caesaris. C. 33. ejusdem triumphus Hispaniensis. C. 37. bellum Hispaniense, h. e. liber de bello Hisp., Oppio vel Hirtio tribuitur. C. 56. Hispaniensis exercitus. Vesp. 6.

Hispanicum fretum i. e. Gaditanum. Vit. 13.

Hispanorum custodiae, cum gladiis Caesarem sectantes, ab eo remouentur. C. 86. v. *Calagurritani*, Hispanus natione. Gr. 20.

Histria v. *Istria*.

Homeri carmina abolere constituit Caligula. Cal. 34. versus Homericus. T. 21. multum Homericis versibus pro tribunali etiam locutus Claudius. Cl. 42. duo scyphi a caelatura carminum Homeri a Nerone Homerii appellati. Ner. 47.

Horatius. Gr. 9. cf. vita Horatii.

M. *Hortalus*, Q. Hortensii oratoris nepos, permodica re familiari. T. 47. Tac. A. 2, 37.

Q. Hortensius orator. T. 47. Hortensianae aedes in Palatio. A. 72.

Hyginus v. *Julius*.

Hylas pantomimus. A. 45. v. n.

I.

a) *I vocalis.*

Iacchus, Ἰακχος. v. *Siscennius Iacchus*.

Icarus h. e. qui Icarum in ludis Neronis exhibebat. Ner. 12.

Icelus, Galbae libertus. Ner. 49. anulis aureis et Marciani cognomine a Galba ornatus, mox summae equestris gradus h. e. praefecturae praetorii candidatus. Galb. 14. v. n. concubinus Galbae. Galb. 22.

Idaea Deim mater i. e. Cybele. T. 2.

Ilerda, urbs Ilergetum in Hispania ad amnem Sicorim. C. 75. v. *Cellar*, p. 147.

Ilium sedem imperii facturus Caesar creditus est. C. 79. Ἰλιώσις Ilii, carmen Neronis. Ner. 33. v. n. *Iliensium* legati. T. 52. Iliensibus, quasi Rom. gentis auctoribus, tributa in perpetuum remisit Claudius. Cl. 25. idem Ilienses consanguineos suos dicit. ibid. pro Iliensibus Graece verba fecit Nero apud patrem Claudium Consulem. Ner. 7.

Illyricum cum Gallia Cisalpina lege Vatinia datum Caesari. C. 22. unam legionem cum Illyrico usque ad consulatum concedi sibi postulat. C. 29. C. Antonii et P. Dolabellae clades in Illyrico. C. 56. domita ab Augusto Dalmatia cum Illyrico omni. A. 21. maxime per Tiberium, qui totum Illyricum, quod inter Italiam regnumque Noricum et Thraciam et Macedoniam interque Danubium flumen et sinum maris Adriatici patet, perdomuit et in ditionem redegit. T. 16. cf. c. 14. et de novo in Illyricum profectus morte Augusti revocatus est. A. 97. T. 21. seditio militum in Illyrico post mortem Augusti. T. 25. praesidium coloniarum Illyricum contingentium. A. 25. motus Camilli in Dalmatia et Illyrico. Claud. 13. Oth. I. cf. *Dalmatia*. — Illyricus exercitus. A. 19.

Ilicia v. *Ilycia* T. 2. in vulg. vitiose legitur pro *Glicia*.

Inalpinæ gentes, Salassi. A. 21. v. n.

Incitatus, equus Caligulae. Cal. 55.

Indi amicitiam Augusti populi que Rom. ultro per legatos petunt. A. 21.

Isauricus v. *Servilius*.

Isidis sacra. Oth. 12. *Isiaci* sc. sacerdotis habitus, vestis lintea. Dom. 1. v. n.

Isidorus Cynicus. Ner. 39.

Isthmus. perfodere Isthmum (additur in *Achaja* Cal. 21. Ner. 19.) conati Caesar, C. 44. Caligula, Cal. 21. et Nero. Ner. 19. 37. v. *Plin.* H. N. 4, 5. — *Isthmiorum* die. Ner. 24.

Istria s. *Histria*, pars prius Illyrici, sub Caesaribus Italiae addita. Dom. 12.

Italia sensu strictiori. Italiam per clientelas occupare tentat Claudius Drusus. T. 2. per Italiam provinciasque. C. 54. sensu la-

tiori. cunctis in Italiam redire permisit. C. 75. exhausta Italia dilectibus, Caesar Alexandriam vel Ilium creditus commigraturus. C. 79. magnae Italiae clades. C. 81. Aug. veteranos in Italiam reducendos et municipalibus agris collocandos recipit. A. 13. tota Italia pro partibus Augusti contra M. Antonium conjurat. A. 17. Augustus Italiam duodetriginta coloniârum numero frequentat, operibusque ac vectigalibus publicis plurifariam instruit. A. 46. notati a Claudio, qui sine comiteatu Italia excessissent. Cl. 16. Urbe et Italia summoveri. Cl. 23. Ner. 39. quaedam Italiae civitates. A. 59.

Italici tirones. Ner. 19. honestissimus quisque Italicorum ac provincialium. Vesp. 9. nullum commercium inter Italicos et Afros nisi post deletam Carthaginem coeptum. Ter. 1.
Iulus, Aeneae filius. C. 81. ubi al. *Ilo*.

b) *J consonans.*

Janiculum. via Vitellia ab Janiculo ad mare usque. Vit. 1.

Janus Quirinus, ante Augustum semel atque iterum a condita Urbe, ab Augusto ter clausus. A. 22. v. n.

Janus geminus clausus a Nerone. Ner. 13. — *Janus* i. q. fornix pervius. marmoreus Janus. A. 31.

Janos arcusque cum quadrigis et insignibus triumphorum per regiones Urbis plurimos extruxit Domitianus. Dom. 13.

Josephus, e nobilibus captivis Judaeis, Vespasiano imperium praedicat. Vesp. 5.

Juba, Numidiae rex, Hiempsalis filius, (C. 71.) a Caesare in Africa vincitur. C. 55. 59. 66. Ejus filius

Juba rex. Cal. 26. Viro eruditissimo bellorumque socio Augustus regnum restituerat. v. ad A. 17. fin. E Cleopatra, M. Antonii et Cleopatrae reginae filia, natus ei est *Ptolemaeus*, de quo suo loco vide

Judaea. Cajus Judaeam praeterevens. A. 93. percussores Vespasiano a Galba ex Hispania in Judaeam summissi. Galb. fin. Felix a Claudio Judaeae praepositus. Cl. 28. fama per Orientem de rerum dominis Judaea profectis. Vesp. 4. Vespas. missus ad comprimendum Judaeorum motum. ibid. apud Judaeam Carmeli Dei oraculum. Vesp. 5. Titus ad perdomandam Judaeam relictus. Tit. 5.

Judaei noctibus continuis bustum Caesaris frequentant. C. 84. Judaeorum juvenus, per speciem sacramenti, a Tiberio in provincias gravioris coeli distribuitur, reliqui gentis ejusdem, vel similia sectantes, Urbe summoventur, sub poena perpetuae servitutis, nisi obtemperassent. T. 36. Judaei, impulsore Chresto assidue tumultuantes, a Claudio Roma expelluntur. Cl. 25. v. n.

Judaei oraculum, de quo supra, ad se trahentes rebellant, caesoque Praeposito Gessio Floro (v. n.), Legatum Syriae, raptâ aquila, fugant, a Vespasiano compescuntur. Vesp. 4. triumphum agit de Judaeis Vespasianus Vesp. 8. cum Tito. Tit. 6. — ne Judaeus quidem tam diligenter sabbatis jejunium servat, quam ego hodie servavi. August. in epist. A. 76. v. n.

Judaici ritus a Tiberio coerciti. T. 36. *Judaicus exercitus* h. e. bellum gerens in Judaea, in verba Vespasiani jurat. Vit. 15. Vesp. 5. Domitianus *triumphum* patris fratrisque *Judaicum* equo albo comitatus. Dom. 2. *Judaicus fiscus* a Domitiano acerbissime actus, ad quem deferebantur, qui vel improfessi *Judaicam* viverent vitam, vel, dissimulata origine, imposita genti tributa non pependissent. Dom. 12.

Jugurtha. tropaea C. Marii de Jugurtha, olim a Sulla disjecta; restituit Caesar. C. 11.

Julia familia. Cl. 2. v. de gente *Julia* quae diximus ad C. 1. *Julii* a Venere deducuntur. C. 6.

Julius Caesar. v. *Caesar.* D. *Julius* dicitur A. 2. 15. 17. 31. 94. 100. Cal. 33. Cl. 17. 20. Vit. 8. Vesp. 5. Gr. 7.

Julia, amita Caesaris, defuncta pro Rostris ab eo laudatur. C. 6.

Julia, soror Caesaris. C. 74. uxor M. Atii Balbi, mater *Atiae*, ex qua *Octavia* minor et *Augustus*. A. 4. defuncta a nepote pro concione laudatur. A. 8.

Julia, filia Caesaris e *Cornelia*. C. 1. repudiato priore sponso *Servilio* *Caepione* Cn. *Pompejo* collocatur. C. 21. ejus mors. C. 26. tumulus in campo *Martio*. C. 84. monumentum. A. 95.

Julia, filia *Augusti*. A. 19. ex *Scribonia*. A. 63. collocatur *Marcello*, *Octaviae* filio, deinde *M. Agrippae*, denique *Tiberio*. A. 63. T. 7. ejus liberi ex *Agrippa*, *Cajus*, *Lucius*, *Agrippa*, *Julia* et *Agrippina*. A. 64. filius e *Tiberio* *Aquilejae* natus infans exstinctus est. T. 7. ab *Augusto* ob dedecora relegatur. A. 65. T. 11. *Aug.* testamento, eam sepulcro suo inferri, vetat. A. 101. a marito *Tiberio* durissime habetur. T. 50. ubi v. n. De ejus morte v. *Tac.* A. 1, 53.

Julia, neptis *Augusti* ex *Agrippa*. A. 64. *L. Paulo*, *Censoris* filio, collocatur. ibid. relegatur. A. 65. cf. *Tac.* A. 4, 71. infantem post damnationem ab ea editum agnosci alique vetat *Augustus*. A. 65. itemque testamento, eam sepulcro suo inferri. A. 101. De ejus morte v. *Tac.* A. 4, 71.

Julia Augusta i. e. *Livia* v. *Augusta* et *Livia*.

Julia Drusilla, *Caligulae* filia. v. *Drusilla*.

Juliae, altera *Drusi*, (filii *Tiberii*) altera *Germanici* filia, a *Claudio* occiduntur. Cl. 29. v. n. cf. *Livilla*.

Julia Calvina. v. *Junia*.

Julia, *Titi* filia, a *Domitiano*, patre adhuc vivo, corrumpitur. Dom. 22. ejus cineribus reliquiae *Domitiani* a *Phyllide* hujus nutrice, quae et ipsam educarat, commiscuntur. Dom. 17.

Julia lex de colonia *Capuam* deducenda. C. 20. 81. A. 4. *Julia lex* de beneficiis. Ner. 33. *Juliae leges* *Augusti*. A. 34. (maximam partem *Caesaris* repetitae et confirmatae.)

Julia basilica. Cal. 37. *Julia Curia*. Cal. 60. v. n.

Julius mensis a *Caesare* appellatus. C. 76. cf. not. ad C. 1. — Kal. *Julii* novas aedes conducere solebant *Romani*. v. ad T. 36. cf. *Martial.* 12, 32.

Julius portus apud *Bajas* ab *Augusto* factus, immisso in *Lucrinum* et *Avernum* lacum mari. A. 16.

Sex. Julius Gabinianus. ind. rhet. Imperatore *Vespasiano* in *Gallia* docuit, *Hieronymi*. num. MMXCII.

C. Julius Hyginus, Augusti libertus. Gr. 20.

Julius Marathus, libertus Augusti. A. 79. 94.

Julius Modestus, libertus Julii Hygini, in studiis atque doctrina vestigia patroni secutus. Gr. 20.

Julius Tiro. ind. rhet., nisi legendum *Tullius Tiro*, Ciceronis nempe libertus. v. Burm. praef. ad libros ad Herennium. (edit. Oper. Cicer. Schütz. praef. T. I. p. XXXVIII.)

Julius Vindex v. *Vindex*. — *Julius Antonius* v. *Antonius*.

Junius Juvenalis. vit. Juven.

Junius Novatus, asperrima de Augusto epistola Agrippae juvenis nomine edita, pecunia multatus. A. 51.

T. Junius Philopomen. v. *Vinius*. Ita *Junius* vitiose etiam legitur Galb. 14. et Vit. 7. v. Oudend.

Junius Rusticus, integro nomine *L. Junius Arulenus Rusticus*, ob laudes Paeti Thrascae et Helvidii Prisci editas a Domitiano interemptus. Dom. 10. Tac. Agric. 2.

Junius Saturninus, scriptor tempore Hadriani, aequalis Suetonii, citatur A. 27.

Junius Silanus. v. *Silanus*.

Junia Claudilla, filia M. Silani, uxor Caligulae, quam ex partu amisit. Cal. 12.

Junia Calpina e gente Augusti (unde vitiose vulgo scr. *Julia*), soror Junii Silani, cui desponsata Octavia, Claudii Caesaris filia. Vesp. 23. v. n.

Junonis effigies. Dom. 4.

Jupiter Capitolinus. aedes s. templum Jovis Capitoli. A. 26. 91. Dom. 8. cella Jovis Capit. C. 84. A. 30. gremium Capitolini Jovis. A. 94. Caligula cum Jove Capit. interdiu fabulatur. Cal. 22. donum ex auro Jovi Cap. sacratum. T. 53. pars carminum aureis literis Jovi Cap. dicata. Ner. 10. barbaram primam, conditam in auream pyxidem, et pretiosissimis margaritis adornatam, Nero Capitolio consecrat (i. e. *Jovi Capitolino*, quod alii substituerunt). Ner. 12. Ita: spolia Oceani *Capitolio Palatioque* debita. Cal. 46. cf. laurea in *Capitolium* lata Ner. 13. quod Dom. 6. de Sarmatis lauream *Capitolino Jovi* retulit. — Domitianus *Capitolino Jovi* quinquennale certamen instituit. Dom. 4.

Jupiter Optimus Maximus. diadema in Capitolium Jovi Opt. Max. missum. C. 79. Augustus magnos ludos Jovi Opt. Max. vovet. A. 23. Jupiter Opt. Max. Octavianum e reliquis pueris seligit in somnio Q. Catuli. A. 94. templum Jovis Opt. Max. succensum. Vit. 15. v. *Capitolium*.

Jovis Tonantis aedes in Capitolio ab Augusto exstructa. A. 29. 91.

Jovi Custodi novam aedem in Capitolio excitat Domitianus. Dom. 5. Tac. H. 3, 74.

Jovis Olympii aedem, Athenis antiquitus inchoatam, perficere communi sumtu et Genio Augusti dedicare, reges amici atque socii destinant. A. 60. Jovis Olympii simulacrum apportari e Graecia, demtoque capite suum imponi jubet Caligula. Cal. 22. quod tamen cachinno edito moveri non potest. Cal. 57.

Jupiter Tragœdus. A. 57. — *Jupiter Latiaris* v. *Latialis* consalutatur Caligula. Cal. 22.

Jovis Cassii v. *Cassii* ara in urbe Cassiope insulae Corcyrae. Ner. 22. v. Oudend.

villa, quae vocatur *Jovis*. T. 65. — sacerdos *Jovis* in urbe Hispaniae *Clunia*. Galb. 9.
 solium *Jovis* in coelo. Cal. 57. — *Jupiter* pro signo militari. Cal. 58.
Juvenalis dies additus Saturnalibus. Cal. 17. — *Juvenales ludi*. Ner. 11. Tac. 14, 15.

L.

Labeo v. *Antistius*.
Dec. Laberius, Eques Romanus, ludis Caesaris mimum suum egit, amplissimo praemio. C. 39. v. n. — *Laberius Hiera* leg. *Staberius Eros*. Gr. 13.
 T. *Labieni* scripta, Senatusconsultis abolita, requiri et lectitari Caligula permittit. Cal. 16.
Lacedaemonii in tutela Claudiorum. T. 6.
Laches, nomen, quod Cerulus, libertus Vespas., sibi imposuit. Vesp. 23.
Cornelius Laco v. *Cornelius*.
 C. *Laelius*, Sapiens dictus. Ter. 1. 2. 3. 4. Adjuvisse credunt Terentium in scribendis comoediis.
Laelius Archelaus retractavit Lucilii satiras. Gr. 1. — *Laelius Hermas*. Gr. 10.
 C. *Laetorius*. A. 5. Al. *Lectorius*. v. de varia scriptura nominis Casaub. ad *Capitol.* Anton. Phil. 10. De lege *Laetoria* de circumscriptionibus adolescentum v. ad Vesp. 11. cf. interpr. ad *Plaut.* Pseud. 1, 3, 69.
Lambrani. C. 9. v. *Ambrohes*.
Lamia v. *Aelius*. — *Lamiani horti* juxta Maecenatianos. Cal. 59.
Lanuvium, oppidum Latii in via Appia prope Ariciam. A. 72. — *Lanuvinus* v. *Aelius*.
Laodicensi, (incolae urbis *Laodiceae Phrygiae*, quae Λαοδίκεια ἢ Λάωω, ad flumen Lycum, dici solet, ut distinguatur a *Laodicea Syriae* ad mare sita. v. *Cellar.* T. II. p. 151.) terrae motu afflicti opem Senatus implorant, deprecante Tiberio adolescente. T. 8. Denuo tremore terrae prolapsam A. U. 814. imperante Nerone, narrat Tac. A. 14, 27.
Lares Compitales. v. *Compitales*. *Lares* familiares a quibusdam in publicum abjecti in publico luctu de morte Germanici. Cal. 5. Narcissi et Pallantis imagines aureas inter *Lares* coluit Vitellius. Vit. 2. quod confirmat conjecturam Lipsii A. 7. *inter cubiculi Lares* pro: *inter cubiculares*. Ita etiam Dom. 17. puer arae v. curae Larium cubiculi assistens. — Kal. Januariis exornati *Lares*. Ner. 46.
Latium. Vitellii olim toto Latio imperasse dicuntur. Vit. 1. — *Latiaris* v. *Latialis Jupiter* v. *Jupiter*. — *Latinus colonias* h. e. Cisalpinos Transpadanos, qui jus Latii jam acceperant, de petenda civitate agitantes, adit Caesar novarum rerum studio. C. 8. *Latino* h. e. ei, qui jus Latii habebat, jus Quiritium a Claudio praemii loco promissum. Cl. 19. *Latinae conditionis* mulier h. e. *Latina Juniana* ex manumissione minus justa. Vesp. 3. v. n. urbes ob merita erga populum Romanum *Latinitate* vel civitate donatae h. e. jure Latii vel Quiritium. A. 47.

- Latinae feriae.* sacrificio Latinarum. C. 79. v. n. Latinarum diebus. Cl. 4. sacro Latinarum. Ner. 7. — pugiles Latini. A. 45. — *Latina via.* Dom. 17. — de *Latino sermone* duo volumina scripsit Antonius Gniphio. Gr. 7. — *Latine* formare, componere e. s. p. vide in ind. Lat. suis locis. — Latini rhetores. Rh. 1.
- Latinus*, mimus (nomen enim est hominis *Juvenal.* 1, 36.) Dom. 15.
- Laureolus minimus.* Cal. 57. (fabulae titulus, non hominis nomen.) v. *Martial.* de spect. 7, 4. *Juven.* 8, 187.
- Lavicanum*, villa Caesaris ad *Lavicum*, *Labicum* s. *Lavicos*, *Labicos*, Latii oppidum. C. 83.
- Lenaeus Pompejus.* Gr. 2. 15. Pompeji M. libertus et paene omnium expeditionum comes. v. *Plin.* H. N. 25, 2. qui Grammaticae artis doctissimum dicit.
- Lenaeus Melissus.* Gr. 3. fortasse idem cum C. *Melisso* Gr. 21., liberto Maecenatis, qui delegante Augusto curam ordinandarum bibliothecarum in Octaviae porticu suscepit. v. *Plin.* 28, 6. med., ubi tamen lectio dubia, *Ovid.* ep. ex P. 4, 16, 30. *Donat.* vita Virgil. 6. — Graev. post Heinsium suadet: *Cilnius Melissus*.
- Cn. Lentulus Augur*, vir ditissimus (*Senec.* de benef. 2, 27.), ad fastidium vitae actus a Tiberio. T. 49. v. n.
- Cn. Lentulus Gaetulicus*, filius (patris mortem refert *Tac.* A. 4, 44.), Consul A. U. 779., historias scripsit et poemata. v. Lips. ad *Tac.* l. c. Illas excitat Sueton. Cal. 8. Germaniae praeses conjuravit contra Caligulam, a quo interfectus est. Cl. 9. v. n., substituto in ejus locum Galba. Galb. 6.
- Cn. Lentulus* (qui *L. Lentulus*, *L. fil.* dicitur in Fastis et elencho Consulum ante Dionis l. 55.) Consul A. U. 751. cum M. Valerio Messala. Galb. 4.
- Leontinus* campus juxta Leontium, Siciliae urbem, publicus populi Romani. Rh. 5. *Cic.* Phil. 2, 17.
- M. Aemilius Lepidus*, Triumviri pater, post Sullae mortem novas turbas ciet, sed pulsus a collega Catulo et Pompejo in Sardiniam abit, ubi mortuus est. C. 3. v. n. et 5.
- M. Aemil. Lepidus*, Magister Equi. Caesare Dictatore. C. 82. coena excipit Caesarem pridie Idus Martias. C. 87. Consul A. U. 712. cum L. Munatio Planco. T. 5. Antonium post fugam Mutinensem recipit. A. 12. initaque cum Anton. et Octav. societate Remp. simul tenet. A. 8. 13. ab Octav. ex Africa in auxilium contra Sext. Pompejum evocatus viginti legionibus, quarum fiducia superbit, privatur, et supplex, concessa vita, Circejos in perpetuum relegatur. A. 16. pontificatum tamen maximum usque ad mortem obtinet. A. 31. ab Antistio Labeone in Senatum legitur. A. 54. v. n. — peracta proscriptione in Senatu praeterita excusat. A. 27.
- M. Aemil. Lepidus* juvenis, Triumviri e Junia Bruti sorore filius, conjurat contra Augustum, sed a Maecenate opprimitur. A. 19. *Vell.* 2, 88.
- M. Aemil. Lepidus*, filius L. Aemilii Pauli (de quo v. sub voc. *Aemilius*) ex Julia, nepte Augusti (v. ad A. 64.), maritus Drusillae, sororis Caligulae, eique familiarissimus, conjuratione contra eum facta, occiditur. Cal. 24. 36. Cl. 9. *Dio* 59, 22. Ejus soror
- Aemilia Lepida*, Augusti proneptis, sponsa Claudii, ob parentum

- offensas virgo adhuc ab eo repudiata. Cl. 26. v. n. Nupsit postea Appio Junio Silano. v. ad Cl. 4. et sub v. *Silanus*.
- Lepida*, generosissima femina (*Tac. A. 3, 22.* „cui super Aemiliorum decus L. Sulla ac Cn. Pompejus proavi erant“) a marito Quirino dimissa et post vicesimum annum veneficii accusata, a Tiberio condemnatur. T. 49
- Domitia Lepida* (*Tac. 12, 64.* „minore Antonia genita, avunculo Augusto“) ob Octaviam, Augusti sororem, Antoniae matrem („*Agrippinae sobrina prior, ac Cnei, mariti ejus, soror*“), soror, ut modo Tacitus, Cn. Domitii, patris Neronis, filia sec. *Tac. l. c. et l. 4, 44.* Antoniae minores, sec. Nostrium Ner. 5. Antoniae majoris, (v. Lips. ad *Tac. l. c.*) incesti cum fratre suspecta Ner. 5. educavit fratris filium Neronem. Ner. 6. qui ream, gratificans matri Agrippinae, a qua illa premebatur, testimonio coram afflixit, Ner. 7. ita ut a Claudio, multum adversante Narcisso, morti daretur. *Tac. c. 65.* — Ejus soror, *Domitia*, a Nerone post parricidium matris interfecta est. Ner. 34. *Tac. 13, 19.* v. Lips. ad *Tac. 12, 64.*, Reimar. ad fragm. apud *Xiphil. 61, 17.*
- Lepida*, incerti patris, uxor Galbae, ante ejus principatum mortua aequae ac duo filii. Galb. 5. ejus mater Agrippinam, quae Galbam nondum coelibem sollicitaverat, in conventu matronarum jurgio corripuisse et manu etiam pulsasse dicitur ibid.
- Leucadia*, Acarnaniae peninsula, ubi mortuum plures tradiderunt Terentium. Ter. 5.
- Liberi* patris lucus in Thracia. A. 94.
- Liberalis* v. *Flavius* et *Salvius*.
- Libertatis* atrium. A. 29. v. n. cf. *Ovid. Fast. 4, 622.* Trist. 3, 1. 71.
- Libitina*, Venus, in cujus aerarium numi pro defunctis deferbantur. *Dionys. 4, 15.* Ner. 39.
- Libo*. v. *Scribonius*.
- Liburnica*, levior biremis, a Liburnis, Illyrica natione, sic dicta. *Appian. Illyr. 3.* — parte Liburnicarum demersa. A. 17. deceres Liburnicae. Cal. 37. v. n. Liburnica. Ner. 34. Plin.
- Licinius*. cf. *Crassus*.
- C. *Licinius Calvus*, filius Licinii Macri historici, orationibus et carminibus aequae illustris. v. Cl. Cic. — Citantur ejus versus. C. 49. 73. *Calvus orator* dicitur A. 72. — Memoratur adhuc C. *Licinius* consularis, historicus. Gr. 20. et *Licinius* Ter. 5., quem Volcatius Terentio praeposuit, de quibus certi quid pronunciare non licet. v. *Voss. de hist. Lat. 1, 8.* et Oudend. ad Gr. 20.
- Licinius Enceladus*. A. 67. v. *Enceladus*.
- Licinius Mucianus*, Syriae praeses, deposita simultate, Vespasiano exercitum Syriacum promittit. Vesp. 6. meritorum fiducia arrogantior leniter a Vespas. taxatur. Vesp. 13. v. n.
- Licinianus*. v. *Piso*.
- Liguria*. Claudius prope Liguriam paene demersus. Cl. 17.
- Aufidius Lingo* vulg. Cal. 23. pro quo e Mss. scribendum *Aufidius Turco*, maternus avus Liviae Augustae, Romae honoribus functus. v. n., *Clandorp. p. 158.*, Clav. Cic. sub v. *M. Turco*.
- Liviorum* familia, quamquam plebeja, honoribus tamen et insignibus viris inclaruit. T. 3.

Livius Salinator, Censor A. U. 549. universas tribus ob levitatem notat. T. 3. v. n. cf. Cl. Cicer.

Livius Drusus, novi cognominis auctor; superioris abnepos, huiusque filius. T. 3. v. *Drusus*.

T. *Livius*, historicus, a Caligula *verbosus in historia et negligens* dicitur; idem scripta ejus et imagines ex omnibus bibliothecis amovere conatur. Cal. 34. T. Livio hortante Claudius adolescens historiam scribere aggressus. Cl. 41. conciones regum ac ducum ex T. Livio. Dom. 10.

Livius poeta; L. *Livius Andronicus*, libertus Salinatoris, primus Romae fabulas conscripsit. Gr. 1. semigraecus dicitur, et utraque lingua domi forisque docuisse. v. Cl. Cicer.

Livium nomen a Galba assumptum. Galb. 4. — *Liviorum* familiae insertus Tiberius, adoptato in eam materno avo. T. 3. idem intercessit, quo minus October Livius vocaretur. T. 26.

Livia Drusilla, filia L. Livii Drusi Claudiani, qui post Philippense proelium se ipsum interemit (*Vell.* 2, 71. cf. T. 7.), per adoptionem familiae Liviorum inserti, (T. 3.) materno avo Aufidio Lurcone (Cal. 23.), nupta prius Tiberio Claudio Neroni T. 4., ex quo filium edidit Tiberium, postea Principem, T. 4. 14. post bellum Perusinum cum marito parvuloque filio non sine maximis periculis fugit, T. 6. reconciliata pace Romam redit, et praegnans a marito petenti Augusto conceditur. T. 4. A. 62. cf. c. 69. et intra mensem tertium post Augusti nuptias alterum filium edit Drusum. Cl. 11. ab Augusto unice ac perseveranter diligitur. A. 62. nihil tamen liberorum ex eo prodit, infante, qui conceptus erat, immaturo edito. A. 63. rogat pro tributario quodam Gallo. A. 40. effigiem parvuli filii Germanici habitu Cupidinis in aede Veneris Capitolinae dedicat. Cal. 7. in ejus osculis deficit Augustus. A. 99. a quo heres ex parte tertia instituitur. A. 101. mors Agrippae Postumi ei imputatur. T. 22. a Tiberio contentui prius, dein odio habetur. T. 50. 51. aegra etiam et mortua negligitur, testamento irritato habito, afflictis amicis. ibid. cf. Cal. 16. ubi v. n. Galb. 5. pro Rostris laudatur a pronepote Caligula, qui in ejus contubernio manserat. Cal. 10. a quo Principe Ulyxes stolatus appellatur, ignobilitatis etiam arguitur. Cal. 23.

omina ei facta de progenie. T. 14. Galb. 1. — honores divini a Claudio ei tributi. Cl. 11.

Drusilla dicitur. A. 69. *Livia Augusta*. Cal. 10. 25. 23. Galb. 5. Oth. 1. v. Oudend. ad Aug. 101. simpl. *Augusta*. Cl.

3. *Julia Augusta*. Cal. 16. cf. *Ovid.* Fast. 1, 536., Lips. ad Tac. A. 1, 8.

epistolae Augusti ad Liviam. T. 15. Cl. 4.

Livilla, filia Drusi ex Antonia minore, soror Claudii et Germanici. Cl. 1. 3. nupta prius C. Caesari, Augusti nepoti, dein Druso, Tiberii filio, quem conjuncta cum Sejano fraude veneno interemit. T. 62. Tac. A. 4, 8. sequ. Dio 57, 22. Ex Druso mater fuit Tiberii et Juliae, quae uxor Neronis, filii Germanici (Tac. 3, 29.), eoque interemto Rubellii Blandi, Equitis Romani (Tac. 6, 27. 45.), Claudii saevitia periit. Cl. 29. Dio 60, 18. Haec *Livilla* autem a Tac. 4, 5. *Plin.* 29, 1. *Zonara* 11, 2. al. *Livia* dicitur, subinde etiam *Julia*. v. Oudend. ad T. 62.

Livilla, filia Germanici ex Agrippina. Cal. 7., quae et ipsa aliis

- codd., et Tac. 2, 54. l. 6, 15. Dion. 60, 4 et 8. Zonar. 11, 3. *Julia*, interdum *Livia* dicitur, (v. Oudend. ad Cal. 7), nupta M. Vinicio (Tac. 6, 15.), stuprata a fratre Caligula, mox relegata. Cal. 24. 29. Dio 59, 3., a Claudio revocata (Dio 60. 4. v. not. ad Cal. 59.) et Messalinae fraude ab eodem interempta. Cl. 29. (ubi aequae *Julia* nominatur.) Dio 60, 8.
- Livia Orestilla* (Dion. 59, 8. *Cornelia Orestina*) a Caligula C. Pisoni in ipsis nuptiis rapta, intra paucos dies repudiata et biennio post relegata. Cal. 25.
- Livia Medullina*, cui et cognomen Camillae, e genere antiquo Dictatoris Camilli, sponsa Claudii, die nuptiis destinato valetudine extincta. Cl. 26.
- Livia Ocellina*, dives admodum et pulchra, uxor patris Galbae. Galb. 3. adoptavit privignum Servium Galbam, postea Principem, qui Livium nomen et Ocellae v. Ocellare cognomen inde assumpsit. Galb. 4.
- Locri Epizephyrii*, urbs Italiae in Brutiis. A. 16. v. *Cellar.* p. 919.
- Locusta*, venefica Neronis jussu Britannicum necat. Ner. 35. ipsum Neronem veneno arinat. Ner. 47.
- M. *Lollius*, comes et rector C. Caesaris, Orienti praepositus, criminationibus Cajum contra vitricum Tiberium incendit. T. 12. 13. Victus a Germanis nomen dedit *Lollianae cladi*, de qua Noster A. 23. *Vell.* 2, 97. De ejus morte v. *Vell.* 2, 102. *Plin.* 9, 35.
- Lollia*, uxor A. Gabinii, adultera Caesaris. C. 50.
- Lollina Paulina*, filia M. Lollii Consularis (Tac. 12, 1.) neptis M. Lollii, de quo supra, nupta C. Memmio consulari, exercitus regenti, a Caligula subito ex provincia evocatur, et perducta a marito Principique conjuncta brevi dimititur, interdicto cujusquam in perpetuum coitu. Cal. 25. Quum post Messalinae mortem Claudii nuptias ambiisset Cl. 26. Tac. 1. c.. Agrippinae odio periit. Tac. 12, 22.
- Longinus.* v. *Cassius.* — *Longina.* v. *Domitia Longina.*
- Luca*, oppidum Etruriae. C. 24. v. n. *Liv.* 21, 59.
- M. *Annaeus Lucanus*, Cordubensis, conjurationis Pisonianae socius ac paene signifer, a Nerone condemnatus, brachia ad secandas venas medico praebet. vit. Lucan. aequalis Persii. Pers.
- L. *Luccejus* cum Julio Caesare et M. Bibulo consulatum petit, Caesari praeoptatus. C. 19.
- C. *Lucilius* poeta. Satirae ejus memorantur Gr. 2. et in vita Persii, qui lecto libro Lucilii decimo ad Satiras componendas excitatus esse dicitur. De Lucilio scripsit Curtius Nicius. Gr. 14.
- Lucius* (incerta lectione; alii enim *Licius*, *Litius*, unde conjece-
runt L. *Itius* et *Lycius*) adolescentulus honeste natus, bipedali major, librarum septemdecim ac vocis immensae. A. 43.
- Lucrinus* lacus prope Bajas. portum Julium apud Bajas, immisso in Lucrinum et Avernum lacum mari, effecit. A. 16. v. n. *Virgil.* Georg. 2, 161. „an memorem portus Lucrinoque ad-
dita claustra?“ ubi v. Voss. annot. ad vers. German
- L. *Lucullus* liberius Caesari Consuli resistit, sed injecto calumniarum metu ad genua ultro ei accidit. C. 20. — *Lucullana villa* apud Misenum, ubi Tiberius mortuus est. T. 73.
- Sallustius Lucullus*, Britanniae legatus, a Domitiano interfectus. Dom. 10.
- Lugdunum*, urbs Galliae, quae ex Augusti provinciarum distri-

butione Lugdunensi provinciae, antea Celticae, nomen dedit Lugduni Caligula ludos edidit miscellos, et certamen Graecae Latinaeque facundiae Cal. 20. tertium etiam consulatum ibi inivit. Cal. 17. Claudius natus est Lugduni, eo ipso die, quo primum ara ibi Augusti dedicata est. Cl. 2.

Lunensis ara h. e. e marmore Lunensi, a *Luna*, Etruriae urbe. Ner. 50. v. n. *Juvenal.* 1, 43.

Luperci, sacerdotes Panis. *Lupercis Fabianis* et *Quintilianis* additi in honorem Caesaris *Juliani*. C. 76. v. n. — *Lupercalia* a. d. XV. Kal. Mart. celebrari solita. v. *Ovid.* Fast. 2, 269. sequ.

Lupercalibus Caesari diadema ab Antonio oblatum. C. 79. sacrum Lupercale, paulatim abolitum, restituit Augustus, venitque Lupercalibus currere imberbes. A. 31.

Luscio, poema Neronis. Dom. 1.

Lusitani, triginta Lusitanorum millibus perfidia trucidatis, Serv. Galba Viriathini belli causa exstitit. Galb. 3. v. n. Lusitanorum quaedam oppida a Caesare, quum Propraetor Hispaniae ulterioris bellum ibi gereret, (C. 18.) hostiliter direpta. C. 54.

Lusitania. Otho per causam legationis in Lusitaniam sepositus. Oth. 3. Fuit autem Lusitania ab Augusti temporibus singularis provincia, eaque Caesaris, quum antea ad Hispaniam ulteriorem pertinuisset. Itaque Otho Legatus Caesaris i. e. praeses illius provinciae dictus est.

Lutatius v. *Catulus*. — *Lutatius Daphnis* Grammaticus, libertus Q. Lutatii Catuli. Gr. 3.

Lycia, regio Asiae minoris cis Taurum, in provinciae formam redacta a Vespasiano. Vesp. 8. defunctus in Lycia (*Vell.* 2, 102. „in urbe Lyciae, Limyra nominant.“) C. Caesar. A. 65.

Lyciis ob exitiabiles inter se discordias (v. *Dio* 60, 17.) Claudius ademit libertatem bello piratico iis concessam (v. *Strabo* 14, 2, 3.). Cl. 25. eosque Pamphylicae provinciae adjecit. *Dio* l. c. Id tamen hand diu valuisse, saltem ante Vespasianum mutatum esse videtur. Vesp. l. c.

Lydia, poema Valerii Catonis. Gr. 11.

M.

Macedonia sensu Romano, quo septentrionalem, ut Achaja meridionalem, Graeciae provinciam efficit. v. *Achaja*. — Caesar in Macedoniam transgressus. C. 35. v. n. C. Octavius, pater Augusti, ex praetura Macedoniam sortitus. A. 3. 4. Tiber. per Macedoniam exercitum ducit in Syriam. T. 14. Macedonia Illyrico confinis. T. 16. Macedonia provincia, sub Tiberio Caesari data (*Tac.* 1, 76. *Dio* 58, 25.), a Claudio Senatui reddita est. Cl. 25. *Dio* 60, 24.

Macro, Naevius Sertorius Macro (*Dio* 58, 9.) post oppressum Sejanum praefectus praetorianis, conciliatus Caligulae per uxorem Enniam Naeviam operam ei praestat in nece Tiberii. Cal. 12. (cf. not. ad T. 73.) obtinet potentiam sub Caio. 23. mox cruenta morte necatur. Cal. 26.

Maccenas, amicus Augusti, prodit secretum de comperta Murenarum conjuratione uxori Terentiae. A. 66. Horatio familiaris.

- Horat. et C. Melisso. Gr. 21. Augustus aeger in domo Maecenatis cubare solitus. A. 72. Maecenatis *μυροβρεχέης* cincinnati ab Aug. per jocum irrisi. A. 86. horti Maecenatiani in monte Esquilino. T. 15. turris Maecenatiana. Ner. 38. (v. Meibom. Maecen. p. 175.) Maecenatis tumulus in extremis Esquilis. Horat. fin.
- Maecius Rufus*, a Domitiano Aegypto praefectus. Dom. 4. Al. *Metius* al. v. Oudend. cf. *Metius*.
- Maeniana*, aedificia a Maenio appellata. Cal. 18. v. Burm. Alii, qui a voc. *moenus* deducunt, scribunt *Moeniana*. v. Oudend.
- Magnes*, ex Magnesia Macedoniae ortus. Pers. v. *Aristocrates*.
- Magonis* nomen servis inditum. Dom. 10.
- Mallia*. A. 70. Domus Augusti ita appellata videtur.
- Mallonia*, a Tiberio ob negatum ejus libidini obsequium ad mortem compulsa. T. 45.
- Mallotes*, ex urbe Ciliciae Mallo oriundus, de qua v. *Strabo* 14, 4, 16. v. *Crates*.
- Malum Punicum*, vicus in sexta regione urbis Romae. Dom. 1. v. n.
- Mamurra*, praefectus fabrum Caesaris, ob turpem amorem ingentibus divitiis ab eo auctus, ideoque carmine notatus a Catullo. G. 73. v. n. v. *Plin.* 36, 7. cf. *Cl. Cicer.*
- Dii Manes*. T. 75. inferias dare Manibus. Cal. 3. Manes Galbae propitiare tentat Otho. Oth. 7.
- Marathus*. v. *Julius*.
- Marcelli*, gentis Claudiae familia, eaque plebeja. v. *Claudia gens*.
- M. Claudius Marcellus*, Consul cum Serv. Sulpicio Rufo A. U. 703., gravissimus Caesaris adversarius, refert ad Senatum, ut erepto privilegio ante tempus ei succedatur. C. 28. v. n. cf. *Cl. Cic.*
- C. Claudius Marcellus*. Hunc Ruperti in tabulis genealog. p. 51. fratrem Marci scribit. A Suetonio C. 29. *frater* ejus *patruelis* dicitur, a *Dione* 40, 59. *Μάρκου ἀνεψιὸς ἢ καὶ ἀδελφός* (*λέγεται γὰρ ἐκείνους*). Successit Marco in consulatu A. U. 704. cum Aemilio Paulo, et ipse Caesari inimicissimus, quamvis *affinitate propinquus* (*Dio: καίπερ ἐξ ἐπιγαμίας προσήκων*). Huic nuptam puto Octaviam, Augusti sororem, neptem sororis Caesaris. C. 27. Aliter statuit *Glandorp.* p. 232., qui C. Marcellum, de quo proxime, intelligit.
- C. Claudius Marcellus*, Consul A. U. 705. cum L. Cornelio Lentulo (aequæ ac superiores e parte diversa, ut Suet. C. 29.), Caesaris adventu Urbe expulsus. *Caes. B. C.* 1, 14. Hic frater germanus fuit M. Marcelli, de quo supra, biennio ante Consulis, ut recte *Manut.* ad *Cic. ep.* 15, 7. et *Glandorp.* p. c. Ruperti l. c. nescia qua ratione ejus filium facit.
- M. Claudius Marcellus*, filius C. Marcelli ex Octavia, sorore Augusti, A. 63. T. 6. maritus Juliae, filiae Augusti, A. 63. juvenis egregiae spei, quem Augustus etiam Agrippae praeferebat, A. 66. T. 10. triumpho Actiaco A. U. 725. currum Augusti dexteriore fanali equo comitatus, T. 6. mortuus A. U. 731. v. ad A. 63. In ejus memoriam Aug. exstruxit *theatrum Marcelli* A. 29. et dedicationem ludis celebravit. A. 43. scena Marcelliani theatri restituta ludisque dedicata a Vespasiano. Vesp. 19.
- M. Pomponius Marcellus*. v. *Pomponius*.

Marcellae, filiae C. Marcelli ex Octavia. Alteram Agrippa habuit et ex ea liberos A. 63., postea dimissam, ut Juliam Augusti duceret post M. Marcelli mortem, concessit Iulo Antonio. *Plutarch.* Anton. 87. v. ad Aug. 17. fin. et 63.

Marciani cognomen a Galba datum liberto Icelo. Galb. 14.

Marcii Reges ab Anco Marcio genus deduxerunt. C. 6. Eo nomine fuit mater amitae Caesaris, Marcia, avo Caesaris nupta.

Marcus Philippus, vitricus Augusti, multum ei dissuadit aditionem hereditatis Caesaris. A. 8. extruxit aedem Herculis Musarum. A. 29. Alium, materterae Augusti maritum, intelligit *Masson.* vit. Ovid. ad A. 767. v. not. ad A. 29:

C. *Marcus Censorinus*, Consul A. U. 746. cum C. Asinio Callo. Horat. fin.

Marcia Furrilla splendidi generis, altera uxor Titi, cum qua, sublata filia, divortium fecit. Tit. 4. Al. *Furillam* exhibent et *Fulviam* v. *Fulvillam* v. n.

C. *Marii* tropaea de Jugurtha deque Cimbris ac Teutonibus, olim a Sulla disiecta, Caesar restituit. C. 11. et Marium, si vis, aspice, sed reducem i. e. crudelissimum. versic. cit. T. 59. — Caesari multos Marios inesse, Sulla dixit. C. 1.

P. *Marius*, Consul A. U. 815. cum Asinio Gallo. Pers.

Maroboduus, rex Marcomannorum, quem e patria extractum Tiberius Ravennae detinuit. T. 37. v. n.

Mars. Martis templum, quantum nusquam esset, Caesar destinat. C. 44. res divina Marti facta ab Octavio. A. 1. exa Marti reddita. ibid. locus castrorum apud Actium Neptuno ac Marti ab Augusto consecratus. A. 18. aedes Martis Ultoris, bello Philippensi ab Aug. vota et postea cum Foro Aug. extructa. A. 29. barbarorum principes in aede Martis Ultoris jurare cogit Aug., mansuros se in fide ac pace. A. 21. tres gladios in necem suam praeparatos Caligula Marti Ultori consecrat, addito elogio. Cal. 24. literae de victoria Caligulae in aede Martis Consulibus traditae. Cal. 44. sacrificantem apud Martis aedem. Cl. 13. prandium, quod in proxima (Foro Augusti) Martis aede Saliis apparabatur. Cl. 33. cf. de hac aede *Ovid.* Fast. 5, 550. sequ.

delubrum Martis in colonia Agrippinensi. Vit. 8. cui Vitellius gladium, quo Otho se occiderat, dedicat. Vit. 10. — *Martis villa* in via Appia. Ter. 5. — quercus Marti sacra. Vesp. 5.

Martius campus v. *Campus*. — *Idus Martiae* ob Caesaris caedem parricidium nominatae. C. 88.

Martiales ludi, Kal. Aug., ob dedicationem, puto, aedis Martis Ultoris. Cl. 4. *Dio*, qui bis eos memorat, 56, 27. et 46. τὰ Ἀρεια v. Ἀρεια dicit.

Marsi, populus Latii, Cl. 20. de quibus bellum sociale dictum bellum Marsicum. A. 23.

Marullus v. *Epidius*.

Masgaba, unus e dilectis Augusti. A. 93.

Masitha, nobilis juvenis Numida, a Caesare contra Hiempsalem regem defensus. C. 71.

Massilia Caesari in itinere portas claudit et diu obsidetur. C. 34. navali ad Massilium proelio. C. 68. L. Caesar Massiliae defunctus. A. 65. a Massilia. Cl. 17. — *Massilienses* obsidione laborantes. Ner. 2.

- C. Matius**, familiaris Caesaris. C. 52. v. n. Ab eo nomen accipit malum *Matianum*. Dom. 21. v. n.
- Mauritania**. Cal. 55. *Mauri* pueri Augusto praecipue probati. A. 83.
- Mausoleum Augusti**. A. 100. 101. Cal. 15. de Mausoleo, sponte foribus patefactis, exaudita vox. Ner. 46. cf. Vesp. 23. ubi vulg. additur *Caesarum*. dignus eo Mausoleo. Vit. 10.
- Q. Fabius Maximus**, Consul in tres menses a Caesare suffectus. v. ad C. 76. unde trimestris Consul dicitur C. 80. cf. Dio 43, 46.
- Maximus**, Parthenii libertus, inter percussores Domitiani. Dom. 17.
- Maximi ludi Neronis**, pro aeternitate imperii suscepti. Ner. 11.
- Mazaces**, Mauritaniae populus. *Amnian.* 29, 25, 26. 27. *Mazices* vocat. Mazacum turba atque cursorum in comitatu Neronis. Ner. 30.
- Mediolanum**, caput Insubrium, a Gallis conditum. v. *Liv.* 5, 34. — A. 20. Rh. 6.
- Megistanes**, οἱ μεγιστᾶνες, proceres Parthorum. rex Parthorum in luctu convictu Megistanum abstinet. Cal. 5.
- Meleager**. T. 44. — *Melissus* v. *Lenaeus*.
- C. Memmius** Praetor de actis Caesaris Consulis ad Senatum refert. C. 23. asperrimae ejus orationes in Caesarem. C. 73. cf. c. 49. codicilli Memmii ad Pompeji uxorem de stupro. Gr. 14. cf. *Ovid.* Trist. 2, 433. „Quid referam Tucidæ, quid Memmi carmen, apud quos Rebus abest omnis nominibusque pudor.“ v. Manut. ad *Cicer.* ep. 13, 1., Cl. *Cicer.*
- C. Memmius** consularis (Consul A. 784.), cui Macedoniae et Achajae praefecto Caligula uxorem Lolliam Paulinam abduxit. Cal. 25. v. n.
- Q. Memmius** in oratione pro se. Ter. 3. Hunc *Glandorp.* p. 596. legatum putat ad Antiochum Eupatorem, qui Maccab. l. 2, 11. memoratur.
- Memphis**, Aegypti urbs. in conserando apud Memphim bove Api. Tit. 5.
- Menander**, poeta comicus Graecus, cujus fabulas convertit Terentius. Ter. 1. 5.
- Menas** i. q. *Menodorus*, (ut *Lucas* i. q. *Lucius*, *Arpocras* i. q. *Harpocrates*.) dux Sexti Pompeji. A. 74. v. n.
- Mendes** h. e. e pago s. nomo Aegypti Mendesio. v. *Asclepiades*.
- Menecrates** ciitharoedus. Ner. 30.
- Mero** castrensi joco pro *Nerone*. T. 42.
- M. Valerius Messala**, Consul A. U. 593. cum C. Fannio Strabone. Senatusconsultum his Consulibus contra rhetores factum v. Rh. 1. coll. *Gell.* 15, 11.
- M. Valerius Corvinus Messala**, clarissimus orator, quem *Cic.* ep. ad Brut. 15. collaudat, Consul A. U. 723., mandantibus Patribus, Augusto Patris Patriae cognomen in Curia obtulit. A. 58. citatur A. 74. in oratione Latina secutus eum Tiberius, qui adolescens senem observaverat. T. 70. Nescio an ejusdem epistola excitetur Gr. 4. — Hujus Messalae oratoris nepos fuit *Statilius Corvinus*, qui contra Claudium conspiravit. Cl. 13. v. *Statilius*.
- M. Valerius Messala Barbatus**, Consul A. U. 742. cum P. Sulpicio Quirino (*Glandorp.* p. 867. hujus filium a Suetonio

dici existimat), consobrinus Claudii, (v. Lips. ad Tac. II, 57. a quo tamen alii discedunt. v. Ern. ad Tac. et quae ad Claudii locum notavimus) pater Messalinae, uxoris Claudii. Cl. 26.

M. Valerius Messala, Consul A. U. 751. cum Cn. Lentulo, Galb. 4.

Valeria Messalina, Barbati Messalae filia, uxor Claudii. Cl. 17. 26. mater Octaviae et Britannici. Cl. 27. propter cetera flagitia atque dedecora et nuptias tandem cum C. Silio initas a Claudio supplicio affecta. Cl. 26. cf. c. 29. 36. 57. 39. Ner. 6. Vit. 2.

Statilia Messalina, uxor Neronis. Ner. 35. Messalina Neronis. Oth. 10. v. *Statilius*.

Messana, urbs Siciliae. repente a Messana noctu profugit. Cal. 51.

Mestrius Florus consularis, quem Vespas. per jocum *Flaurum* dixit. Vesp. 22.

Q. Caecilius Metellus Numidicus. Gr. 3. L. Aelius Grammaticus in exsilium eum comitatus est.

Q. Caecilius Metellus (Macedonicus). Orationes ejus de prole augenda. A. 89. Liv. epit. 59.

Gellius 1, 6. Numidico eas tribuit. Sed vide viros doctos, qui errorem arguerunt, excitatos in nota ad A. 89.

Q. Caecilius Metellus Nepos, Tribunus pl., turbulentissimas leges adversus collegarum (maxime Catonis) intercessionem ferens, a Caesare adjuvatur. C. 16. v. n. oratio Caesaris pro *Q. Metello*. C. 55. — cf. *Scipio*.

Metius Pomposianus. Vesp. 14. a Domitiano relegatus et occisus. Dom. 10. Idem fortasse intelligendus Dom. 20.

Metius Rufus Dom. 4. rectius scribitur *Maecius*. v. Oudend.

Mevania, oppidum Umbriae eis Appennium prope fontem Clitumnum. Cal. 43. v. *Cellar*. p. 748.

Mida rex. Pers.

Miletus, urbs Ioniae. Cal. 21. Miletii Didymeum peragere Caligula destinavit. v. n.

Milliarium aureum in Foro Rom. sub aede Saturni. Oth. 6. v. n.

Milo circumpositis armatis causam apud iudices dixit. C. 30.

Minerva. Minervae gremio Caligula infantem imponit. Cal. 25. Quinquatria Minervae. Dom. 4. Min. superstitiose culta a Domitiano. Dom. 15. clypeus Minervae *πολιεύχου* leg. *πολυούχου*, ingens patina a Vitellio dedicata. Vit. 13.

Minos. Tiber. Minois exemplo thure quidem ac vino, verum sine tibicine, supplicavit, ut ille olim in morte filii. T. 70. Pasiphae Minois uxor. Galb. 2.

Misenum, oppidum cum portu in promontorio Campaniae. classem Miseni et alteram Ravennae ad tutelam superi et inferi maris collocat Augustus. A. 49. Obiit Miseni Tiberius. T. 72. 74. 75. Cal. 13. piscina a Miseno ad Avernum lacum a Nerone inchoata. Ner. 31.

Misenensis classis. Plin.

Mithridates Magnus. C. 55. vastat regiones Rhodo proximas. C. 4. Pompejus offensus Patribus, quod, Mithridate rege victo, cunctantius acta sua confirmarentur. C. 19. Mithr. decemjugi vectus. Ner. 24. — *Mithridaticum bellum*. T. 37.

Mitylenae v. *Mytilenae*.

Mnester pantomimus, a Caligula turpiter dilectus. Cal. 36. 55. 57.

- Moesia*, ex oriente Pannoniae finitima, Tiberio Imperatore a Dacis et Sarmatis occupatur. T. 41. copiae e Dalmatia, Pannonia et Moesia. Oth. 9. exercitus Moesiaram a Vitellio desciscit. Vit. 15. Moesiacus exercitus. Vesp. 6. legio tertia, quae sub exitu Neronis translata ex Syria in Moesiam fuerat. ibid.
- Morbonia*. abire Morboniam. Vesp. 14. Conjeci εἰς κόρανας.
- Mucia*, Cn. Pompeji uxor, a Caesare corrupta. C. 50. — *Mucianus* v. *Licinius*.
- L. Mummius Achaicus*, qui Corinthum exoidit. Galb. 3. Ejus proneptis, neptis Catuli, *Mumma Achaica*, uxor Servii Galbae, mater Imperatoris Galbae. Galb. 3.
- L. Munatius Plancus*, Consul A. U. 713. cum M. Aemilio Lepido. T. 5. ultimus Censor privatae conditionis cum L. Aemilio Paulo A. U. 732. Cl. 16. Ner. 4., ejus sententia Octavianus Augusti cognomen assumsit. A. 7. aedem Saturni extruxit. A. 29. Plancus orator dicitur Rh. 6.
- L. Munatius Plancus*, Consul cum C. Silio A. U. 766. A. 101. Censoris filius videtur.
- Munda*, oppidum Hispaniae Baeticae, ubi Caesar filios Pompeji devicit. A. 94.
- Mundense proelium*. C. 56.
- Murena*. v. *Varro*.
- Mutina*, oppidum Galliae Cispadanae, hod. *Modena*, ubi M. Antonius Dec. Brutum obsidens devictus est ab Octaviano, et Hirtio et Pansa Consulibus. A. 10. De die v. *Ovid.* Fast. 4, 603. ibique Gierig. — in castris apud Mutinam. A. 77.
- Mutinensis acies*. A. 12. *Mutinense bellum*. A. 9. 10. 34. Rh. 1.
- Mylae*, Siciliae oppidum. Inter Mylas et Naulochum superatus est Sext. Pompejus. A. 16.
- Mytilenae* (hanc enim rectiorem scripturam esse pro Mityl., probarunt viri docti. v. n. ad C. 2.) urbs insulae Lesbi. expugnatio Mytilenarum. C. 2. Mytilenas M. Agrippa secessit, M. Marcello ad munera publica admoto. A. 66. T. 10.

N.

- Naevius*, vetus poeta comicus, „quem M. Varro in libro de poetis primo stipendia fecisse ait bello Poenico primo, idque ipsum Naevium dicere in eo carmine, quod de eodem bello scripsit.“ *Gell.* 17, 21. — C. Octavius Lampadio Naevii Punicum bellum, quod uno volumine et continenti scriptura expositum, divisit in septem libros. Cr. 2.
- Ennia Naevia*, Macronis uxor, a Caligula ad stuprum sollicitata, adjutrix imperii Cal. 12. a Principe cruenta morte afflictata. Cal. 26. Probabilis est emendatio Casaub. *Ennia*, *Naevii Macronis uxor*. coll. *Dion.* 58, 9. et 28.
- Nais* v. *Servilia Nais*.
- Narbo* s. *Narbo Martius*, urbs Galliae provinciae, quae *Narbonensis* inde dicta. Deduxit eo coloniam decumanorum Claudius Nero, pater Tiberii. T. 4. v. *Cellar.* p. 226.
- Narcissus*, libertus Claudii et ab epistolis, praemiis ingentibus, et quaestoriis praetoriisque ornamentis honoratus. Cl. 28. 37. Tit. 2. Narcissi imago aurea inter Lares culta a L. Vitellio,

Vit. 2. ejusdem gratia Vespasianus Legatus legionis in Germaniam missus. Vesp. 4. Ad mortem eum adegit Agrippina A. U. 807. (*Tac.* 13, 1. *Dio* 60, 34.), defuncti quoque amicos perosa. Vesp. 4.

Naso v. *Actorius*.

Naulochus, statio navium cum oppido prope Pelorum, Siciliae promontorium. Inter Mylas et Naulochum victus est Sext. Pompejus. A. 16.

Nauplius, pater Palamedis. *Nauplii mala* cantitabat Nero. Ner. 39. Saepius citatur Sophoclis Ναύπλιος, Ναύπλιος καταπλῆων et Ναύπλιος πυρκαεὺς, diversaene fabulae, an unius varii tituli, incertum (*Fabric.* Bibl. Gr. 2, 17. ed. Harles. p. 210.).

Neapolis, urbs Campaniae, antiquo nomine *Parthenope*. A. 93. T. 4. 6. Neapoli primum Nero prodiit. Ner. 20. coll. 25. 40. — *Neapolitanorum* respublica. A. 92. *Neapolitanum* certamen. Cl. 11.

Nemausenses, incolae urbis Nemausi Galliae Narbonensis. T. 13. Gronov. dedit *Rosaenenses*. v. n.

Nemorensis rex, sacerdos Dianae Aricinae v. *Nemorensis*, a nemore Aricino sic appellatae. Cal. 35. v. *Ovid.* Fast. 3, 271. *Martial.* 13, 19. *Nemoralis* Aricia. — villa Caesaris in Nemorensi sc. agro. C. 46.

Neoptolemus tragoedus. Cal. 57. — *Nepos* v. *Cornelius*.

Neptunus. A. 16. locus castrorum ad Actium Neptuno ac Marti consecratus. A. 18.

Neronis cognomen, quo lingua Sabina fortis ac strenuus significatur (*Gell.* 13, 22.) assumtum a gente Claudia. T. 1. — *Claudius Nero*, victor Hasdrubalis. v. *Claudius*. — *Tiberius Claudius Nero*, maritus Liviae, pater Tiberii et Drusi, v. *Tiberius*.

Nero Imperator. Ejus majores. Ner. 1 — 5. v. *Domitius*. filius Cn. Domitii et Agrippinae Germanico genitae. Ner. 5. ejus pueritia et adolescentia. 6. 7. undecimo aetatis anno a Claudio vitrico adoptatus et in nomen familiae Claudiae ascitus (Ner. 7. Cl. 27. 39.) Annaeo Senecae in disciplinam traditur. Ner. 7. ducit Octaviam, Claudii filiam. Cl. 27. Ner. 7. Imperator salutatus. 8. suos honoribus prosequitur. 9. liberalitatem, clementiam et comitatem omnibus ostendit. 10. spectacula edit. 11. 12. inter quae Tiridatis, Armeniae regis, introitus in Urbem. 13. ejus consulatus. 14. iurisdicatio, instituta et leges. 15 — 17. rerum bellicarum neglectus. 18. peregrinationes. 19. studium artis musicae. 20. 21. equorum et Circensium. 22. omniumque certaminum domi forisque. 23 — 25. petulantia juvenilis. 26. luxuria. 27. libidines et impudicitia. 28. 29. profusio. 30. maxime in aedificando. 31. inde rapinae. 32. parricidia Claudii, Britannici. 33. matris Agrippinae et amitae Domitiae. 34. caedes uxorum, propinquorum et amicorum. 35. exterorum, maxime post duas conjurationes, Pisonianam et Vinicianam. 36. promiscua in omnes saevitia. 37. Urbis incendium. 38. calamitates publicae. 39. Nero conviciorum et maledictorum patientissimus. 39. motus Galliarum sub Julio Vindice. 40. quem maxima levitate excipit. 41. defectio Hispaniarum duce Galba. 42. varia Neronis consilia. 43. apparatus bellicus fere ridiculus. 44. contumeliis petitur. 45. portenta, somnia, auspicia, omina. 46. fugam trepide instituit. 47. tandem Phaontis liberti suburbanum petit. 48. et post magnam trepidationem sua manu

- perit. 49. ejus funus. 50. statura, valetudo, cultus. 51. liberalium disciplinarum studium. 52. (cf. Rh. 1. Dom. 1. Lucan.) aliarumque artium. 53. 54. inconsulta perpetuae tanae cupido. 55. religionum contentus. 56. morte ejus populus gaudet, a multis tamen desideratur. 57. inferiae Neroni datae a Vitellio. Vit. 11. progenies Caesarum in Nerone extincta. Galb. 1.
- liberalitates Neronis a Galba revocatae. Galb. 15. Otho summum locum inter amicos Neronis obtinet. Oth. 2. 3. Vitellius Neroni acceptus. Vit. 4. Vespasianus ei comes in peregrinatione Achaica. Vesp. 4. somnium Neronis. Vesp. 5. Titus ante principatum alius Nero habitus. Tit. 7.
- Nero*, filius Germanici Cal. 7. Cl. g. a Tiberio fame necatus. T. 54. De ejus uxore *Julia* v. sub v. *Luilla*.
- Nero*, praenomen Drusi, patris Claudii Caesaris. Cl. 1. Neronis cognomen Othoni a plebe datum et ambitiose ab eo acceptum. Oth. 7.
- Neronia* Ner. 12. Gr. Νερώνεια i. q. *Neroneus* agon Ner. 21. et certamen *Neroneum*. Vit. 4. cantica *Neroniana*. Vit. 11. — *Neroneus* mensis Aprilis a Nerone appellatus. Ner. 55.
- Neropolin* urbem Romam appellare Nero destinaverat. Ner. 55.
- Nerulonensis* mensarius avus Augusti dictus a Cassio Parmensi. A. 4., ut mihi videtur, a *Nerulo*, Lucaniae oppido prope Thurios. Emendaverunt alii: *Nemorensis*.
- Nerva* corrupisse dicitur Domitianum. Dom. 1. *Forum Nervae*. Dom. 5. cf. *Forum*.
- Nicanor*, filius Arei philosophi. A. 89. — *Saevidius Nicanor* v. *Saevidius*. — *Nicia* v. *Curtius*.
- Nicomedes* III., rex Bithyniae, apud quem desedit Caesar non sine impudicitiae fama. C. 2. cf. c. 49.
- Nicon*, nomen asini. A. 96.
- Nicopolis*, urbs apud Actium ab Augusto condita. A. 18. v. n.
- P. Nigidius Figulus* Senator. A. 94. v. Cl. Cicer.
- Nilus*. fossas, in quas Nilus exaestuatur, oblimatas longa vetustate. Augustus militari opere detergit. A. 18.
- Niobe* cantata a Nerone. Ner. 21.
- Nola*, urbs Campaniae, ubi Augustus decessit. A. 98. 100. templum Augusti Nolae a Tiberio dedicatum. T. 40.
- Nomentana* via, dicta a Nomento, oppido Sabinorum, inter Salariam et Nomentanam viam. Ner. 48.
- C. Nonius Asprenas*, in Trojae lusu lapsu debilitatus, torquem aureum et Torquati cognomen ab Augusto accipit. A. 43. Asprenas Nonius; artius Augusto junctus, causam dicit veneficii, accusante Cassio Severo. A. 56. v. n.
- Norbanus Flaccus*, Consul cum Druso Caesare A. U. 768. Vit. 3.
- Noricum* regnum Illyrico confine. T. 16. Ita dicitur etiam *Vell.* 2, 109. v. *Cellar.* p. 536.
- Novaria*, regionis Transpadanae oppidum. Rh. 6. *Novariensis* ibid.
- November*. Aug. vix concessit, ut solitae agi Novembri ac Decembri mense res omitterentur. A. 32.
- Novius Niger* Quaestor (quaesitor fuisse videtur extra ordinem ob conjunctionem Catilinariam constitutus. v. not.). Apud hunc delatus Caesar inter socios Catilinae a L. Vettio Iudice, Vettium Noviumque in carcerem conjecit ob neglectam praeturae, quam gerebat, dignitatem. C. 17.

Novumcomum, municipium regionis Transpadanae, antea *Comum*, colonis auctum a Caesare rogatione Vatinia. Colonis civitatem adimi voluit Consul M. Marcellus odio Caesaris. C. 28. v. n. cf. *Cellar.* p. 680. — *Novocomensis* dicitur Plinius Secundus. Plin. Sed quum major Plinius, de quo ibi sermo, Veronensis, junior Novocomensis fuerit, vocem uncis inclusit Wolfius.

Nuceria, urbs Apuliae. Vit. 1. domo Nuceria. Vit. 2.

Numidae. Tër. 1. *Numidicae* (aves). Cal. 23. *Numidicus* lapis. C. 85. *Numidicus* v. *Metellus*.

Nursia, oppidum Sabinorum. Vesp. 1. *Nursini* ab Augusto pecunia multati et extorres acti. A. 12. v. n.

Nymphae. Paniscorum et Nympharum habitu. T. 44.

Nymphidius Sabinus, Praefectus praetorii, imperium sibi moliens Romae oppressus. Galb. 11. 16. v. n.

Nysa, regis Nicomedis filia. C. 49. Nomen est suspectum. v. Oudend.

O.

Oceanus. Cal. 46. 47. Oceanum septentrionalem Drusus primus Romanorum ducum navigavit. Cl. 1. trajecti et quasi domiti Oceani insigne. Cl. 17.

Ocella v. *Livius*. — *Ocellatae* sorores a Domitiano ad mortem adactae. Dom. 8.

Octavia gens Velitris olim praecipua, ubi celeberrima parte oppidi *vicius Octavius*. A. 1. a Tarquinius Prisco rege inter Romanas gentes allecta, mox a Serv. Tullio in patricias transducta, procedente tempore ad plebem se contulit, ac rursus magno intervallo per D. Julium in patriciatum rediit. A. 2. *duplex Octavio- rum familia a Cneo et Cajo*, filiis *C. Rufi*, conditione diversa, quum Cneus et deinceps ab eo reliqui omnes honoribus summis functi fuerint, Cajo ejusque posteris in equestri ordine constituerint, usque ad Augusti patrem. *ibid.* — De *Cneis Octaviis* v. *Glandorp.* p. 634.

Octavius, dux Velitrensium. A. 1. ara Octavio consecrata h. e. ab Octavio. *ibid.*

C. Octavius, proavus Augusti, Trib. mil. secundo Punico bello in Sicilia, Aemilio Papo imperatore. A. 2.

C. Octavius, avus Augusti, municipalibus magisteriis contentus, abundante patrimonio, tranquillissime senexit. A. 2. cf. c. 4.

C. Octavius, pater Augusti, ex praetura Macedoniam sortitus, residuam Spartaci et Catilinae manum in itinere delet, provinciae egregie praeest, Bessis ac Thracibus magno proelio fuis, sociis optime tractatis. A. 3. decedens Macedonia moritur. A. 4. uxores *Ancharia*, ex qua Octavia major, et *Atia*, ex qua Octavia minor et Augustus. *ibid.* ostentum, quod ei in Thracia obtigit, et somnia de filio. A. 94. Ejus filius

C. Octavius, post Caesaris adoptionem *C. Julius Caesar Octavianus*. v. *Augustus*.

Octavius quidam, valetudine mentis liberius dicax. C. 49.

C. Octavius Lampadio Grammaticus Naevii Punicum bellum in septem libros divisit. Gr. 2. v. *Gell.* 13, 5.

Octavius Teucer in Gallia Togata docuit. Gr. 3.

- Octavia major*, filia C. Octavii ex Ancharia. A. 4. Huic Lipsius in stemmate Augustae domus per errorem, quem cum *Plutarcho* Anton. 31. aliisque errat, tribuit, quae ad Octaviam minorem pertinent. v. *Glandorp.* p. 86. sequ. et 433., et quae notavimus ad A. 61.
- Octavia minor*, filia C. Octavii ex Atia, soror Augusti; sororis Caesaris Juliae, quae M. Atio Balbo nupta erat, neptis (A. 4.), collocata primum C. Marcello. C. 27. (v. C. *Marcellus.* Cic. Phil. 3; 6. ubi L. *Philippum Aricinam uxorem habere* dicit h. e. Atiam, cujus pater stirpe Aricinus fuit, A. 4., et C. *Marcellum Aricinae filium* h. e. Octaviam minorem, Atiae filiam. Adde, quod C. *Marcellus a Dione* 40, 59. Caesari dicitur ἐξ ἀπικυμίας προσήκων, ducta nepte sororis, Octavia ergo minore; nam cum Octavia majore nulla Caesari affinitas. v. *Glandorp.* l. c.) ex quo mater extitit M. Marcelli (A. 63.) duarumque Marcellarum (*Plutarch.* Anton. 88.), et oblata a Caesare Cn. Pompejo C. 27. post bellum Perusinum data M. Antonio concordiae causa, e quo matrimonio prodierunt duae filiae, Antoniae, major et minor. (v. ad A. 17.) mortua A. U. 743. A. 61. v. n.
- porticus Octaviae cum bibliothecis. A. 29. Gr. 21.
- Octavia*, Claudii filia ex Messalina. Cl. 27. ab eodem privigno Neroni collocata Cl. 27. Ner. 7. a marito Nerone adulterii crimine relegata, mox occisa. Ner. 35. 46. 57.
- October.* intercessit Tiber., quo minus October Livius vocaretur. T. 26. mensem Octobrem Domitianum transnominavit Domitianus. Dom. 13. v. n. Septembri Octobrive mense. A. 35.
- Odeum Domitiani.* Dom. 5. v. n.
- Oedipus*, tragoedia Caesaris. C. 56. Oed. excoecatus. Ner. 21. Oed. exsul. Ner. 46.
- Oenone.* scenico exodio persona Paridis et Oenones. Dom. 10.
- Olympia* in agro Pisaeo juxta Alpheum fluvium (v. *Cellar.* p. 1184.) — Olympiae simulacrum Jovis. Cal. 57. *Olympius* Jupiter Cal. 22. Al. *Olympicus.* Olympiae Cereris sacerdotibus spectare conceditur. Ner. 12. Olympiae Nero praeter consuetudinem musicum agona committit. Ner. 23.
- Olympia* (τὰ Ὀλύμπια). Olympiis decemjugem aurigat Nero. Ner. 24. exit opinio, descensurum eum ad Olympia inter athletas. Ner. 53.
- Olympiaca* corona, oleagina. Ner. 25. Xiphil. νότινος.
- Aurelius Opilius.* Gr. 6.
- C. *Oppius*, amicus Caesaris. C. 72. scripta ejus citantur. C. 52. 53. auctorem multi putarunt belli Alexandrini, Africi et Hispaniensis, novissimique libri de bello Gallico. C. 56.
- Oppius Sabinus*, al. *Appius*, consularis, a Dacis oppressus. Dom. 6.
- Oppius Chares* in Gallia Togata ad ultimam aetatem docuit. Gr. 3.
- Orbilius Pupillus Beneventanus*, praeceptor Horatii. Gr. 4. 8. 9. Ejus filius
- Orbilius*, et ipse Grammaticus professor. Gr. 9. Orbilius servus atque discipulus, Scribonius Aphrodisius. Gr. 19.
- Orcus*, i. q. Pluto. Ner. 39. v. n. — *Orcini* Senatores, post necem Caesaris per gratiam et praemium allecti. A. 35. *Plutarch.* Anton. 15. Χαρυνίτας dicit.

Orestes matricida. Ner. 21. cf. c. 39. Νέστωρ, Ὀρέστης, Ἀλκμαίων μητροκτόνοι.

Oriens. Orientem ordinandum recipit Antonius. A. 13. C. Caesar, Orienti praepositus. T. 12. Ner. 5. ducto ad Orientem exercitu. T. 9. ad componendum Orientis statum expulsus Germanicus. Cal. 1. ignominia ad Orientem, legionibus in Armenia sub jugum missis. Ner. 39. Orientis dominationem quidam spondent Neroni. Ner. 40. coll. Vesp. 4. ubi fama per totum Orientem de rerum dominiis Judaea profectis. statua D. Julii ad Orientem sponte conversa. Vesp. 5. Orientis regnum vindicaturus sibi Titus creditur. Tit. 5. alii Orientis reges (praeter regem Parthorum). Dom. 2.

Ostia urbs in ore Tiberia. T. 10. 11. Cal. 15. 55. Cl. 12. Ner. 27. 47. Rh. 1. ab Ostia. T. 11. Cl. 17. Vesp. 8. cohors Ostiae ad arcendos incendiolorum casus collocata. Cl. 25. Ostia tenuis moenia Urbis promovere statuit Nero. Ner. 16. fossa ab Averno Ostiam usque a Nerone inchoata. Ner. 31.

Ostiensis portus. Cl. 20. v. n. *Ostiensis* provincia Quaestorum.

Cl. 24. v. n. — *Ostienses*. Cl. 38. 40.

L. Otacilius Pilius. Rh. 3. — cf. *Pitholaus*.

M. Salvius Otho, avus Imperatoris, patre Equite Rom., per gratiam Liviae Senator factus, praeturae gradum non excessit. Oth. 1. Majores Othonis oppido Ferentino orti. ibid. De nomine *Salvio* v. ad Oth. 1.

L. Salvius Otho, pater Imperatoris, Consul post Galbam. Galb. 6. proconsul Africae, et ob res domi forisque bene gestas a Claudio inter patricios allectus. Oth. 1. Ex uxore Albia Terentia duo ei nati sunt filii.

L. Titianus, (quem *Sylvium* facit, ut totam gentem, Glandorp. p. 326., et a *Salvio Titiano* apud Tac. Agric. 6. falso distinguit p. 760.) post cladem a fratre dimissus Oth. 10. Tac. H. 2, 44. 60., et

M. Salvius Otho Imperator. ejus majores. Oth. 1. natales, prima adolescentia. 2. amicissimus Neroni, ob Poppaeam Sabinam tamen in Lusitaniam ablegatur. 3. conatibus Galbae primus accedit; mox hominum gratiam omni officio ambit. 4. Pisonem sibi praelato, milites contra Galbam excitat. 5. per quos imperium invadit. 6. 7. Vitellio a Germanicianis electo, pace frustra oblata, bellum praepropere inchoat. 8. eadem temeritate bellum gerit et vincitur. 9. mortem parat. 10. et ipse sibi infert. 11. corpus ejus et habitus. maximus de ejus morte dolor. 12. lapis Memoriae Othonis inscriptus. Vit. 10.

Salvius Coccejanus, filius Salv. Titiani, fratris Othonis, ab Othone post cladem dimissus Oth. 10. et a Vitellio servatus, a Domitiano occiditur. Dom. 10.

Ovidio poetae familiarissimus Julius Hyginus, Gr. 20.

P.

Pacis templum Foro proximum exstructum a Vespasiano. Vesp. 9. De ara *Pacis* v. Ovid. Fast. 1, 709.

M. Paconius majestatis reus sub Tiberio periit. T. 61. De ejus filio v. Lips. ad Tac. 16, 28.

Pacuvius, poeta tragicus, aequalis Ennii. Tragoedia ejus, *Armorum judicium*. C. 84.

Paeon, nomen Apollinis. Ner. 39. de Nerone citharoedo, ut ἐνατηβελέτης de Partho.

Paetus Thrasea ob tristiore vultum (fuit enim Stoicus) a Nerone mori jussus. Ner. 37. Familiarissime usus est Persio poeta. Pers. laudes Paeti Thraseae a Junio Rustico editae. Dom. 10. v. Reimar. ad *Xiphil.* 61, 15.

Palaemon v. *Remmius*.

Palatium, mons Palatinus. Aug. natus regione Palatii. A. 5. Tiberius natus in Palatio. T. 5. statua in Palatio. Oth. 1. Tit. 2. Augustus habitavit in Palatio. A. 72. (unde *Palatium* i. q. *domus Caesarum*.) Nero, Germanici filius, necatus in ima parte Palatii. T. 54. cf. Cal. 14. Cl. 18. Ner. 34. pro Palatii gradibus. Ner. 8. Vit. 15. partem Palatii Calig. ad Forum usque promovit. Cal. 22. et Palatium Capitoliumque conjunxit. ibid. domum a Palatio Esquilias usque Nero fecit. Ner. 31. *Palatina domus*. A. 29. Palat. domus incendio absumpta. A. 57. fastigium Palat. domus navali corona juxta civicam a Claudio ornatum. Cl. 17. (de *civica* in vestibulo Palatii v. ad T. 26.) in media parte vestibuli Palatinae domus. Vesp. 25. domus Palatina de coelo tacta. Dom. 15.

templum Apollinis in Palatio. A. 29. Palatium et Apollo. Ner. 25. Apollo Palatinus. A. 31. 52. atriensis. Cal. 57. Palatina bibliotheca (in porticu Apollinis). Gr. 20.

Palatini ludi. Cal. 56. (a Livia post mortem Augusti instituti. v. *Dion.* 56, 46.)

Palfurius Sura, de oratoribus coronatus. Dom. 13. Schol. ad *Juvenal.* 4, 53.

Palilia v. *Parilia*.

Pallas, libertus Claudii et a rationibus, cum Narcisso plurimum valuit. Cl. 28. (v. *Plin.* ep. 7, 29. 8, 6.) Pallantis imago aurea a L. Vitellio inter Lares culta. Vit. 2.

Palumbus gladiator, cujus nomine Claudius ad jocum abusus. Cl. 21.

Pandateria s., ut alii, *Pandataria*, insula prope Italiam, quo Tiberius Agrippinam, Germanici viduam, relegavit. T. 53. Cal. 15.

Paneros fenerator, a Nerone regie elatus. Ner. 30. v. n.

Panisci, Πανίσκοι. Paniscorum habitu. T. 44.

Pannonia ab Augusto domita. A. 21. copiae e Dalmatia, Pannoniae et Moesia. Oth. 9. exercitus Moesiarum atque Pannoniae. Vit. 15. — *Pannonica* bella. A. 20. T. 9. cf. 16. 17. *Pannonici* cognomen Tiberio decretum. T. 17. — *Pannonii*. nemine dubitante, quin victores Germani juncturi se Pannoniis fuerint, nisi debellatum prius Illyricum esset. T. 17. Pannonius dux Bato. T. 20.

Pansa, Consul cum Hirtio. (v. *Hirtius*.) A. 10. T. 5. Rh. 1. Paulo post proelium Mutinense ex vulnere periit, Glycone medico veneni inditi suspecto. A. 11.

Paphia Venus. Tit. 5. v. *Venus*.

Papia Poppaea lex, de maritandis ordinibus, lata A. U. 762. post priorem ejusdem argumenti A. 736. v. ad A. 34. vacatio legis Papiae Poppaeae. Cl. 19. capiti hujus legis de sexagenariis, a Tiberio addito, Claudius obrogavit. Cl. 23. v. n.

Pappus v. *Aemilius Pappus*.

- Parilia* s. *Palilia* (ut *Latiaris* Jupiter et *Latialis*), festum XI. Kal. Maj., quo primordia Urbis celebrabantur. Decretum, ut dies, quo Caligula imperium cepisset, *Parilia* vocaretur, ut argumentum rursus conditae Urbis. Cal. 16.
- Paris* histrio, a Nerone, ut creditum, occisus. Ner. 54. Alius *Paris* pantomimus. Dom. 3. et 10. *Juvenal.* 6, 87. et 7, 87.
- Parrhasius*, celeberrimus pictor, de quo v. *Plin.* 35, 10. tabula *Parrhasii* obscoena. T. 44.
- Parthenius*, Nicaeensis, poeta eroticus, sec. Suidam a bello Mithridatico usque ad Tiberium Caesarem vixit. Imitatus eum est Tiberius. T. 70.
- Parthenius*, praepositus cubiculo Domitiani. Dom. 16. Maximus, *Parthenii* libertus. Dom. 17.
- Parthi.* Caesar *Parthis* bellum minatur. C. 44. A. 8. C. 79. *Parthi* Augusto Armeniam vindicanti cedunt, signa M. Crasso et Antonio ademta reposcenti reddunt, obsides insuper offerunt, regem ab ipso electum comprobant. A. 21. 43. coll. T. 9. 16. sub Tiberio Armeniam occupant. T. 41. *Parthorum* legati in Senatu h. e. ludis inter Senatores sedentes. Cl. 25. justitium apud *Parthos*. Cal. 5. *Parthorum* rex capillatus. Vesp. 23. Ceterum cf. *Artabanus* et *Vologesus* et *Vonones*. — *Parthia*. Vit. 13. ubi al. a *Carpathio*. v. n.
- Parthini* s. *Partheni*, populus Illyriae. Asinius Epicadus ex gente *Parthina*. A. 19.
- Pasieles*, cognomen L. Crassitii. Gr. 18.
- Pasiphae* Minois uxor. Galb. 2. coitus tauri cum *Pasiphae* exhibitus in ludis Neronis. Ner. 12. *Martial.* Spect. 5. — De forma Latina *Pasiphaa*, *Pasiphae* v. Oudend. ad Ner. 12. et Galb. 2.
- Passienus Crispus*, maritus Agrippinae Germanici post Domitii mortem, vitricus Neronis, quem heredem scripsit. Ner. 6. v. Lips. ad Tac. 12, 6.
- Patavium*, opulentissima urbs regionis Transpadanae in Venetis. Geryonis oraculum juxta *Patavium*. T. 14. — *Cassius Patavinus* v. *Cassius*.
- Patrobius* Neronianus h. e. libertus Neronis. Galb. 20. Galbae jussu interemtus. *Plutarch.* Galb. 17. *Xiphil.* 63, 3. et 64, 3. Tac. H. 1, 49.
- Paulus* Censor. v. sub v. *Aemilius*. — *Paulina* v. *Lollia Paulina*.
- Q. Pedius*, heres Caesaris ex quadrante. C. 83. v. n. — *Pedia* lex contra percussores Caesaris. Ner. 3. Galb. 3.
- Peloponnesus*. promontoria *Peloponnesi*. A. 17.
- Penates*. compluvium Deorum *Penatium*. A. 92. simulacra *Penatium* Deorum. Ner. 32.
- Perialogos*, libri *Orbilii* titulus. Gr. 9. Scribendum puto περί ἀλόγων v. περί ἀλογίας.
- A. Persius Flaccus*. vit. Pers.
- Fabius Persicus*, Consul A. U. 787. cum L. Vitellio. Pers. Dio 58, 24.
- Perusia*, urbs Etruriae ad lacum Trasimenum, qua inclusum L. Antonium Augustus fame ad deditionem compulit. A. 14. 15. 96. T. 4. — *Perusinus* murus. A. 14. *Perusinum* bellum. A. 9.
- Petina* v. *Aelia Petina*.
- M. Petrejus*, dux Pompeji in Hispania. C. 34. 75.
- Petro*, v. *Flavius Petro*.

- Petronia*, filia P. Petronii Turpiliani, Consulis A. U. 814., uxor A. Vitellii. Vit. 6. v. n.
- Petronianus*, filius Vitellii ex Petronia, captus altero oculo, a patre inierentus. Vit. 6.
- Petronius Aristocrates* Magnes. Pers.
- Phaethon*, se Phaethontem orbi terrarum educare, Tiberius dixit de Caligula. Cal. 11.
- Phagita*. v. *Cornelius Phagita*.
- Phalacrine*, vicus in Sabinis ultra Reate. Vesp. 2.
- Phaon*, libertus Neronis, in cujus suburbano Nero periit. Ner. 48. 49.
- Pharmacusa*, insula ad litus Asiae supra Miletum. C. 4. v. n.
- Pharnaces*, filius Mithridatis, a Caesare victus. C. 35.
- Pharsalicum* proelium, ad Pharsalum s. Palaepharsalum, urbem Thessaliae, quo Pompejus a Caesare superatus est. C. 35. *Pharsalica* acies. C. 30. 63. 75. Ner. 2. Vesp. 1.
- Pharus*, altissima turris in exemplum Alexandrinae Phari. Cl. 20. ubi vulg. *Alexandrini*. v. Oudend. turris Phari terrae motu Capreis concidit. T. 74. altissimam turrem excitavit, ex qua, ut ex Pharo, noctibus ad regendos navium cursus ignes emicarent. Cal. 46.
- Philemon*, Caesaris a manu servus, ob venenum domino paratum morte punitus. C. 74.
- Philippus*, Macedonum rex. Cal. 57.
- Marcus Philippus*. v. *Marcus*.
- Philippi*, urbs Macedoniae, ubi Brutus et Cassius victi perierunt. — in Philippiis. A. 96. v. ind. Lat. sub v. *in*. apud Philippos. T. 14. — *Philippense* bellum. A. 9. 13. 22. 29. T. 5. Horat. — *Philippensi* acie. A. 91.
- Q. Philoconius* Lucilii, familiaris sui, satiras explicuit. Gr. 2. — *Philologus* v. *Attejus*.
- Phoebe*, liberta et conscia Juliae, suspendio vitam finivit. A. 65. De genit. Latine formato *Phoebue* v. Oudend. cf. *Pasiphae*.
- Phyllis*, nutrix Domitiani. Dom. 17.
- Picenum* s. *ager Picenus*, regio Italiae. C. 34.
- L. Pinarius* cum Q. Pedio heres Caesaris ex quadrante. C. 83. Eundem quidam putant *Pinarium*, Equitem Romanum, Octavianii jussu confossum. A. 27.
- Cn. Calpurnius Piso* adolescens ob suspicionem urbanae conjunctionis extra ordinem in Hispaniam missus in itinere occiditur. C. 9. *Sallust*. B. Cat. 19.
- L. Calpurnius Piso* Caesoninus, successor Caesaris in consulatu A. U. 696. et ejusdem socer, data ei Calpurnia (v. *Calpurnia*). C. 21. eo postulante testamentum Caesaris apertum. C. 83. Hujus filius
- L. Piso*, qui Consul fuit A. U. 739. et Bessos devicit (*Vell.* 2, 98. *Flor.* 4, 12, 17. *Dio* 54, 34.) memoratur T. 42. inter compositores Tiberii. v. not. ad h. l. Nescio, an idem Proconsul regionis Transpadanae dicatur Rh. 6. Tempus optime convenit, quum aequalem hunc videamus oratoris Planci, qui in contubernium receperat C. Albutium, de quo ibi sermo.
- Cn. Calp. Piso*, legatus Syriae, qui Germanicum vivum pessime vexavit, mortisque causa ei fuisse creditus est. T. 52. Cal. 2. 3. a P. Vitellio accusatus Vit. 2.
- C. Calp. Piso*, cui Caligula in ipsis nuptiis sponsam, Liviam Orestillam, abduxit. Cal. 25. Cum Fabricio ad *Dion.* 59, 8.

hunc eundem C. Pisonem existimo, qui postea contra Neronem conspiravit, nomenque fecit *Pisonianae conjurationi*, de qua Ner. 36. Lucan.

L. *Calpurnius Piso Frugi Licinianus*, M. Crasso et Scribonia genitus Tac. H. 1, 14. (Lips. M. Crassum Frugi, Consulem A. U. 817., Ryckius M. Licinium Crassum, Consulem A. U. 780., a Claudio interfectum, intelligit, et hunc rectius sequuntur Ern. ad Tac. l. c., Reimar. ad *Xiphil.* 64, 5.) adoptatus a C. Calpurnio Pione in Calpurniam gentem transiit. Hic a Galba jam antea in bona et nomen testamento ascitus pro concione adoptatus est. Galb. 17. Oth. 5. simulque cum Galba Othonis jussu trucidatus. Oth. 6. Tac. H. 1, 43.

Pitholaus, pleno nomine *M. Otacilius Pitholaus* (*Macrob.* 2, 2.) maledicentissimis carminibus Caesaris existimationem laceravit. C. 75. Hunc *Glandorp.* p. 649. eundem putat cum *L. Otacilio Pilito*, quem Sueton. Rh. 3. initio servum, mox manumissum et Cn. Pompeji M. magistrum historias scripsisse dicit. Mihi Suetonius, si vere auctor est libri de claris rhetoribus, vix duo cognomina dedisse videtur eidem homini adeo diversa. Praeterea discrimen est in praenominibus. Ceterum Bentlejus *Pitholeontem* apud *Horat.* Sat. 1, 10, 21. et ipsum eundem cum Pitholao nostro censet. v. Burm. ad Cacs. l. c. Plurima sane nomina huic viro data fuerint necesse est, si recte statuunt viri docti, qui omnia conjungere et ad unum revocare satagunt.

Pius. Hoc cognomen a nonnullis decretum Tiberio, sed recusatum. T. 17. et assumtum a Caligula. Cal. 22.

Placentia, colonia regionis Cispadanae Punici belli secundi initio condita. v. *Cellar.* p. 666. Compressit *apud Placentiam* Caesar seditionem nonae legionis post reditum ex Hispania. C. 69. v. n. vicit *circa Placentiam* Othonis exercitus. Oth. 9.

Plancus v. *Munatius Plancus*.

Plato e civitate, quam constituit, Homerum eiecit. Cal. 34.

Plautius s. *Plotius*. Idem enim est nomen, ut *Claudius* et *Clodius*, solum discrimen scripturae et pronunciationis, quae saepe scripturam etiam mutavit.

L. Plotius Gallus primus Latine docere coepit, puero Cicerone. Rh. 2. v. *Glandorp.* p. 687.

Plotia rogatio (*Gell.* 13, 5. *Plautia* rogatio) de reducendo L. Cinna exsule. C. 5. v. n.

Plautius Rufus, homo obscurus (v. Fabric. ad *Dion.* 55, 27.) conjuravit contra Augustum. A. 19.

A. Plautius bello in Britannia feliciter gesto (v. ad Cl. 17.) ovationem habuit. Cl. 24. cf. Vesp. 4.

A. Plautius juvenis, propinquitate conjunctus Neroni, a quo interemtus est. Ner. 35. Sunt, qui eundem putent cum *Rubellio Plauto*, quem Tac. 13, 19. *per maternam originem pari ac Neronem gradu a Divo Augusto* dicit, nato scilicet ex Julia Drusi filia et C. Rubellio Blando, (cf. Tac. 14, 22, 57, 59. 16, 10.) sunt, qui diversum. His accedo, gravissimis ductus argumentis Lipsii ad Tac. 14, 59., et cum Reinesio filium habeo A. Plautii, Britannorum victoris, de quo proxime dictum.

Plautia Urgulanilla, patre triumphali, uxor Claudii, ob libidinum probra et homicidii suspicionem dimissa. Cl. 26. Filia videtur *M. Plautii Silvani*, Septemviri epulonum, cui ob res in Illyrico bene gestas Senatus triumphalia ornamenta decrevit, (de quo

- v. *Vell.* 2, 112. *Dion.* 55, 34. et 56, 12.) cf. inscriptio apud *Gruter.* p. 452, 6., ex priore uxore *Urgulania*, de qua filius etiam fuit A. Plantius Urgulanius, in eadem inscriptione memoratus. v. *Burm.* et *Oudend.* ad Cl. l. c. *Urgulanilla* peperit Claudio Drusum et Claudiam. Cl. 27.
- Plautus* comicus. Volcatius Terentium Plauto postposuit. *Ter.* 5.
- C. Plinius Secundus.* Cal. 8. vit. *Plin.*
- Poeni* a Claudio Caudice primum Sicilia expulsi. T. 2.
- Polemo*, rex Ponti, quo concedente Pontum, Polemoniacum ab eo dictum, Nero in provinciae formam redegit. *Ner.* 18. v. n.
- Pollentia*, v. *Polentia*. v. *Oudend.* municipium Liguriaie juxta Alpes. *Pollentina* plebs. T. 37. — *Pollio* v. *Asinins*; et *Vespasianus*.
- Pollux.* De aede Castocis et Pollucis, vulgo Castoris modo dicta, v. sub voc. *Castor*.
- Polybius*, libertus Augusti. A. 101. ubi v. *Oudend.* de inscriptione apud *Gruter.* p. 75, 9.
- Polybius*, libertus Claudii et a studiis. Cl. 18. v. *Dio* 60, 29. et 31.
- Polycratis* regiam Sami restituere destinat Caligula. Cal. 21.
- Q. Pompejus Rufus*, interfectus a P. Sulpicio Tr. pl., (*Vell.* 2; 13.) pater Pompejæ, uxoris Caesaris. C. 6.
- Cn. Pompejus Magnus*, offensus Patribus cum Caesare et Crasso se conjungit. C. 19. de inferenda Pompejo nece sollicitatum se a quibusdam profitetur Vettius. C. 20. v. n. Pomp. ducit Juliam, filiam Caesaris, et ab eo tempore primus sententiam rogatur in Senatu. C. 21. heres scribi solitus a Caesare usque ad initium belli civilis. C. 83. suffragante Pompejo genero, Caesari Galliae decernuntur. C. 22. Pomp. Lucam ad Caesarem venit. C. 24. Senatus unum Consulem, nominatimque Cn. Pompejum, fieri censet; Tribuni pl. Caesarem ei collegam destinant. C. 26. post mortem Juliae (C. 26.) Caesar ei Octaviam, sororis neptem, conditionem defert. C. 27. Pompejus plebiscito (de concedenda Caesari absenti petitione consulatus) obrogat. C. 28. v. n. sententia Pompeji de Caesaris motibus. C. 30. orto bello civili, Brundisio solvit, frustra prohibente Caesare. C. 34. in Macedonia per quatuor paene menses maximis operibus a Caesare obsessus, ad extremum Pharsalico proelio fusus, in Aegypto occiditur. C. 35. — ad Dyrrhachium victoria uti nescit. C. 36. ejus felicitas a Caesare praedicatur ob militiae laudem ex imbelli genere hostium partam. C. 35. rex appellatur a quodam Octavio. C. 49. ejus uxor Mucia a Caesare corrupta. C. 50. judicium ejus de militibus Caesaris in Dyrrhachina munitione. C. 68. medios pro hostibus se habiturum denunciat. C. 75. *Ner.* 2. *statuae Pompeji* a plebe disjectae, a Caesare repositae. C. 75. Senatus Idibus Martiis in *Pompeji Curiam* edictus. C. 80. ea Curia ob caedem Caesaris Senatus decreto obstruitur. C. 88. statua Pompeji, ex eadem Curia translata, ab Aug. marmoreo Jano superponitur. A. 31. Magnus Pompejus. A. 4. Ceterum v. *Gr.* 14. 15. *Rh.* 1. 3. Pompejanum bellum. C. 56. Pompejanæ partes. *Vesp.* 1. Pompejanus. T. 57. — *Curia Pompeji* v. supra. — *theatrum Pompeji*. A. 31. ubi *regia* i. q. basilica hujus theatri. restitutio Pompejani theatri a Tiberio incepta. T. 47. absoluta a Caligula. Cal. 21. dedicatio per Claudium. Cl. 21. v. n. marmoreus arcus Tiberii juxta Pompeji theatrum. Cl. 11. si-

mulacra gentium ad Pompeji theatrum dedicatarum. Ner. 46. —
Pompejana domus in Carinis. T. 15. v. n. Gr. 15.

Pompeji liberi, Cnejus et Sextus, in Hispania a Caesare superati.
 C. 35. A. 8. triumphati. C. 37.

Sext. Pompejus, Cn. Pompeji M. filius minor, bellum gerit cum
 Augusto. A. 9. 16. post varias belli vicissitudines inter My-
 las et Naulochum superatur. A. 16. cf. 47. Menas s. Meno-
 dorus classem ejus prodit. A. 74. Demochares et Apollophan-
 nes, praefecti Pompeji. A. 16. convicia ejus in Augustum.
 A. 63. pater Tiberii post bellum Perusinum in Siciliam fugit,
 nec statim in conspectum Sext. Pompeji admissus ad Anto-
 nium in Achajam transjicit. T. 4.

biremes Pompejanae. A. 16. — cf. *Siculum bellum*.

Pompejus Mucor, cui ordinandas bibliothecas Augustus deman-
 davit. C. 56. v. n.

Sext. Pompejus, Consul cum Sext. Appulejo A. U. 767. quo
 Augustus decessit. A. 100. Ad hunc sunt epistolae *Ovidii* ex
 Ponto libri 4, 1. 4. et 15. Eundem amicum suum praedicat
Valer. Max. 2, 6, 8. et 4, 7, ext. 2., dicitque a *Seneca* de be-
 nef. 4, 30., existimat *Glandorp.* p. 698.

Pompejus quidam, Eques Romanus. T. 57.

Cn. Pompejus Magnus Crassus, filius M. Licinii Crassi, Consu-
 lus A. U. 780. ex Scribonia, nepte Sexti Pompeji Magni ex
 filia Pompeja, frater Pisonis Liciniani, de quo suo loco di-
 ctum. v. Reimar. ad *Xiphil.* 64, 5. Hunc Caligula Magni
 cognomine privavit. Cal. 35. Claudius reddito cognomine
 generum elegit Cl. 27. mox occidit Cl. 29. v. n.

Pompejus Lenaeus, Pompeji M. libertus. Gr. 2. 15. v. *Le-
 naeus*.

Pompeja, filia Q. Pompeji Rufi, uxor Caesaris, qui divortium
 postea cum ea fecit, adulteratam opinatus a P. Clodio. C.
 6. 74.

Pompeja, soror Sexti Pompeji. T. 6.

M. Pompilus Andronicus, natione Syrus, Epicureae sectae addi-
 ctus. Gr. 8.

M. Pomponius, Praetor A. U. 593. Rh. 1.

L. Pomponius Flaccus, Consul A. U. 770., qui Moesiae praefe-
 ctus Rhascupolim cepit. T. 42. v. n.

M. Pomponius Marcellus, Grammaticus tempore Tiberii. Gr.
 22.

Pomposianus. v. *Metius Pomposianus*.

Pomptinae paludes, in Volscis. Siccare eas suscepit Caesar. C. 44.
 v. *Juvenal.* 3, 307. ibique *Ruperti*.

Pontia, insula Italiae ad Paudateriam, T. 54. *Pontiae* Cal. 15.,
 ut Graecis etiam modo Ποντία, modo Ποντίας ἡ πόλις. (v.
Cellar. p. 950.) Necatus ibi est exsul Nero, Germanici filius.
 T. 54. cineres inde in Urbem transtulit Caligula imperio po-
 titus. Cal. 15.

Pontius Aquila, Trib. pl., Caesari triumphanti non assurgit.
 C. 78. postea inter ejus percussores. v. n.

C. Pontius Nigrinus, (male vulgo *Niger*) Consul A. U. 790.,
 quo Tiberius obiit. T. 73.

Pontus. Caesar ab Alexandria in Pontum transgressus Pharna-
 cem vincit. C. 35. Domitius in Ponto caesus. C. 36. Daci
 in Pontum se effundunt. C. 44. Ponti regnum, concedente

Polemone, in provinciae formam redactum. Ner. 18. cf. Vopisc. Aurel. c. 21. — Ponticus triumphus Caesaris. C. 37.

M. Popillius v. Popilius consularis, poeta. Ter. 4. Intelligo cum Glandorp. p. 711. eum, qui Consul fuit A. U. 581.

C. Poppaeus Sabinus, Consul A. U. 762. cum Q. Sulpicio Camerino, quo anno natus Vespasianus. Vesp. 2.

Poppaea Sabina quaestorio patre (T. Ollio, sed nomen avi materni sumserat. Tac. 13, 45.), nupta Rufio Crispino, Equiti Rom., abducta est ab Othone et nuptiarum specie recepta, mox aegre concessa Neroni, Oth. 3. Ner. 35. qui ictu calcis eam occidit. ibid.

Porcius. Versiculi ejus de Terentio. Ter. 1. Hic est Porcius Licinius apud Gell. 17, 21. et 19, 9. v. Gronov.

M. Porcius Latro. ind. rhet. v. Hieronym. num. MMXIII., qui taedio duplicis quartanae semet interfecisse eum dicit. — Porcius Cato v. Cato.

Porius essedarius. Cal. 35.

Porphyriticum marmor (Plin. 36, 7. porphyrites.) Ner. 50. v. n.

Posides spado, libertus Claudii. Cl. 28. Juvenal. 14, 91. „ut spado vincebat Capitolio nostra Posides.“

Saevius Postumius, libertus M. Postumii, idem Saevius Nicenor. Gr. 5.

Postumia, uxor Servii Sulpicii, a Caesare corrupta. C. 50.

Praeneste, oppidum Latii. inter secessus Augusti. A. 72. 82. pater Tiberii Perusia primo Praeneste, inde Neapolin evasit. T. 4. statuum habet Praeneste (Verrius Flaccus.) Gr. 17.

Praenestinae sortes T. 63. i. q. Praenestina Fortuna Dom. 15.

Priamus. T. 62.

Priapus. custodis videt hortulos Priapi. Gr. 11. — Priapus pro signo datus. Cal. 56.

Primus v. Antonius. — Priscus v. Caesonius, Helvidius, Targuinus. — Probus v. Valerius.

Proculus, libertus Augusti, ob adulteria ab eo mori coactus. A. 67.

Acerronius Proculus. v. Acerronius.

Esius Proculus, patre primipilari, ob egregiam corporis amplitudinem et speciem Colosseros dictus, crudeliter interfectus a Caligula. Cal. 35.

Proserpinae raptus gemmae insculptus. Ner. 46.

Ptolemaeus. De Ptolemaeo Alexandro v. not. ad C. 11. — Ptolemaeo Auletac Caesar ingentem pecuniam extorquet. C. 54. v. n. cf. Cl. 16. Ptolemaeus Dionysius, Auletac filius, Pompejum fugientem occidit. C. 35. a Caesare vincitur. ibid. — Ptolemaeum conditorium. A. 18.

Ptolemaeus, rex Mauritaniae. Cal. 55. a Caligula Romam arcessitus et interfectus. Cal. 26. 35. Fuit is filius regis Jubae ex Selene s. Cleopatra, M. Antonii filia. v. Juba.

Punica bella. T. 16. Ner. 38. secundo Punico bello. A. 2. inter secundum ac tertium bellum Punicum. Gr. 2. inter finem secundi belli Punici et initium tertii. Ter. 1. — Naevii Punicum bellum. Gr. 2.

Puteoli, urbs in litore Campaniae. Iudi Puteolis habiti. A. 4⁺

- Puteolanus sinus*. A. 98. Razarum medium intervallum *Puteolanus* ad moles Caligula ponte conjunxit. Cal. 19. cf. c. 32. Puteolis, dedicatione pontis. Puteolis cohors a Claudio collocata ad arcendos incendiorum casus. Cl. 25. quum Rhegium, dein Puteolos appulisset. Tit. 5. a Puteolis. Vesp. 8. Puteolis poscam vendens. Vit. 12. — *Puteolanum* C. Laelii. Ter. 3.
- Pylades* histrio Urbe atque Italia summotus ab Augusto. A. 45.
- Pyrallis* prostituta, quam amavit Caligula. Cal. 36.
- Pyrenaeus saltus*. C. 25.
- Pyrgi*, Etruriae oppidum. Ner. 5. v. *Cellar.* p. 735.
- Pyrrhus*, rex Epiri. societatem cum Pyrrho dissuadet Appius Caecus. T. 2.
- Pythia* corona, laurea. Ner. 25. Πυθική δάφνη. Xiphil. 63, 20.

Q.

- Quinctilius* v. *Varus*.
- Quindecimviri* (libris Sibyllinis custodiendis). Galb. 8. *Quindecimvir*. C. 79.
- Quinquatrus*, festum Minervae mense Martio. A. 71. sollemnia *Quinquatruum*. Ner. 34. *Quinquatria* Minervae. Dom. 4. v. *Ovid.* Fast. 3, 809. et 6, 651.
- Quinquennales* ludi Actiaci. A. 18. — *Quinquennale* certamen primus Romae instituit Nero. Ner. 12. Lucan. — *Quinqu.* certamen Capitolino Jovi instituit Domitianus. Dom. 4. cf. *Plin.* ep. 10, 79.
- Quirinus* consularis. T. 49. Intellige *P. Sulpicium Quirinum*, Consulem A. U. 742.
- Quirinus* Janus. v. *Janus*.
- Quirites*. Quirites pro militibus appellans, Caesar seditiosos flectit. C. 70. Vejos migrate, Quirites. Ner. 39. — *jus Quiritium*. Cl. 19. differt a jure civitatis. v. *Heinecc.* Ant. Rom. append. l. 1. §. 23.

R.

- C. Rabirius* ob interfectum Saturninum perduellionis postulatur a Labieno Tr. pl., a Caesare subornato. C. 12. v. n.
- Rabirius Postumus*, Ptolemaeum Alexandriam crediti servandi causa secutu, majestatis accusatur. Cl. 16. Idem est, quem Cicero in causa repetundarum defendit.
- Raetia* (ita scribendum, non *Rhaetia*. v. Oudend. ad A. 21.) ab Augusto domita. A. 21. ducibus Tiberio et Druso. T. 9. Cl. 1. — *Raeticum* vinum. A. 77. *Plin.* 14, 6.
- Ravenna*, urbs maritima regionis Cispadanae. C. 50. A. 20. T. 20. classis Ravennae ad tutelam superi maris ab Augusto constituta. A. 49.

- Reate*, oppidum. Sabinorum. Vesp. 2. *Reatinum* oppidum. Vesp. 1. municeps *Reatinus*. ibid. conditores Reatini. Vesp. 12. Reatina rura. Vesp. 24.
- Rebilus*. v. *Caninius Rebilus*.
- Regilli*, oppidum Sabinorum. T. 1. Frequentior forma *Regillum*.
- Remmius Palaemon*, Grammaticus. Gr. 23. Pers. v. *Martial*. 2, 36, 11.
- Rhaseupolis* (v. *Rhaseuporis*, *Rhaseyporis* al. v. interpr.) rex Thraciae, a Romanis Romam tractus, inde Alexandriam transvectus et ibi interemptus. T. 37. v. n.
- Rhegium*, urbs in Bruttis. A. 16. Tit. 5.
- Rhenus* cum Rhodano finis Galliae. C. 25. Germani, qui trans Rhenum incolunt. ibid. in proximis Rheno agris Ubios et Sygambros in Galliam transductos collocat Augustus. A. 21. coll. T. 9. Aug. libertino milite utitur ad tutelam ripae Rheni fluminis. A. 25. Tiberius transgreditur Rhenum. T. 18. item Caligula. Cal. 51. Drusus trans Rhenum fossas immensi operis facit. Cl. 1. resolutus repente Rhenus. Dom. 6.
- Rhianus*, Bene, Cretae urbe, oriundus, aequalis Eratosthenis, Heraclida scripsit quatuor libris. Ita Suidas. Imitatus eum est Tiberius in poematibus Graecis. T. 70. (ἀφ' ἡδύποιο Πιανεῦ. *Meleager* Anthol. Jacobs. 1, 1.)
- Rhodanus* cum Rheno finis Galliae. C. 25.
- Rhodus*. Rhodum Caesar secedit. C. 4. eodem Tiberius, et octavo demum anno in Urbem redit. T. 11. 12. 13. 14. 32. 59. Rhodum abiturum se simulat Nero ad matris invidiam. Ner. 34. *Rhodi*orum magistratus. T. 32. *Rhodiensis* hospes. T. 62. — Rhodius ob poenitentiam veterum delictorum libertas reddita a Claudio. Cl. 21. patrono Nerone. Ner. 7. Rhodus in provinciae formam redacta a Vespasiano. Vesp. 8.
- Rhodii Dorice loquuntur. T. 56. v. n. — *Rhodia* classis. Cl. 21.
- Roma*. Aug. templa in nulla provincia nisi communi suo Romaeque nomine recipit. A. 52. Romam neque pro maiestate imperii ornatam, et inundationibus incendiisque obnoxiam Aug. excolit et ornat. A. 29. Roma a Nerone incensa. Ner. 38. alud incendium Romae sub Titō. Tit. 8. deformis incendis ac ruinis a Vespasiano ornatur. Vesp. 8.
- Forum Romanum*. v. *Forum*. — *civitas Romana*. v. *civitas*. — Romani, rerum domini. A. 40. — Romana nomina usurpare homines peregrinae conditionis vetat Claudius. Cl. 25.
- Romulus*. T. 59. Cal. 25. augurium Romuli. A. 95. Tatius consors Romuli. T. 1. Romulum appellandum Octavium, quidam in Senatu censent. A. 7.
- Rubico* flumen, finis Galliae Cisalpinæ. C. 31.
- Rubria*, virgo Vestalis, a Nerone stuprata. Ner. 28. Filiam putant *Rubrii Galli*, de quo v. *Xiphil*. 63, 27. *Tac*. II. 2, 51. 99. *Joseph*. B. Jud. 7, 4, 3.
- Rufilla*. A. 29. inter adulteras Augusti.
- Rufio*, filius liberti Caesaris, tribus legionibus Alexandriae praefectus. C. 76. v. *Oudendorp*.
- Rufius Crispinus*, filius Rufi Crispini, Equitis Rom., ex Pop-paea, privignus Neronis, huius jussu mari mersus. Ner. 35.
- Al. *Rufinus*. v. *Ern*. ad *Tac*. A. 12, 42 et 13, 45.

- C. Rufus* primus ex gente Octavia magistratum populi suffragio cepit. A. 2. Reliquos Rufos suis locis quaere.
Ruscus Caepio (al. *Ruscus* v. *Rustius*.) Dom. 9. — *Rusticus* v. *Junius*.
Rutilius, fortasse *P. Rutilius Rufus*, de quo v. Cl. Cicer. Oratio ejus de modo aedificiorum. A. 89. Is equitum injuria damnatus Smyrnae in exsilio vixit. Gr. 6. v. Lips. ad Tac. A. 4, 43.

S.

- Sabini*. T. 1. Vit. 1. Vesp. 1. 2. Tit. 10. lingua Sabina. T. 1. secessus ruris Sabini. Horat.
Sabinus v. *Asellius*, *Cornelius*, *Flavius* e. s. p.
Sabratensis h. e. oriundus ex urbe *Sabrata* v. *Sabratha* Africae ad Syrium minorem. Vesp. 3. Torrent. conjecit *Tabracensis*, a *Tabrata*, oppido Africae civium Romanorum.
Saevius Nicanor, idem *Saevius Postumius*. Gr. 5.
Salaria via in Sabinis. inter Salariam et Nomentanam viam. Ner. 48. Vesp. 12. Nomen accepit a vicinis salinis Ostiensibus.
Salassi, gens Inalpina, ab Augusto perdomiti. A. 21.
Salii. convivium Saliorum in aede Martis. Cl. 33.
C. Sallustius Crispus v. potius *Crispus Sallustius*, verba excerpit ex Originibus Catonis. A. 86. ejus scripta reprehensa ab Asinio Pollione, ut nimia priscorum verborum affectatione oblita. Gr. 10. familiarissime cultus est ab Attejo Philologo. ibid. acerbissime laceratus a Lenaeo, dictusque fur ineruditissimus priscorum Catonisque verborum. Gr. 15.
Sallustius Lucullus v. *Lucullus*.
Salutis augurium, antiqua cerimonia ab Augusto restituta. A. 31. v. n.
Salutio, despectissimus homo ex Corneliorum genere, ad opprobrium vitae ita cognominatus. C. 59.
Salvia Titiscenia, matrona ab Augusto corrupta. A. 69.
Salvidienus Orfitus. Objectum ei sub Nerone, quod tabernastres de domo sua circa Forum civitatibus ad stationem locasset. Ner. 37.
Salvidienus Orfitus, in exsilio quasi molitor novarum rerum a Domitiano afflictus. Dom. 10.
Salvidienus Rufus, ab Augusto ex infima fortuna ad consulatum usque proventus, ob nefaria erga eum consilia mori coactus. A. 66. v. n.
Salvius Coecjanus, et *Salvius Otho* v. *Otho*.
Salvius Liberalis. Vesp. 13.
Samniticum bellum. Vit. 1.
Samus, insula prope litus Asiae, Epheso urbi objecta. Pertinebat ad provinciam Asiam. ab Actio Augustus Samum in hiberna se recipit. A. 17. quintum consulatum init in insula Samo. A. 27. Tiberius privignum Cajum visendi gratia Samum trajicit (Rhodo.) T. 12. Sami regiam Polycratis restituere destinat Caligula. Cal. 21. Samos in provinciae formam redacta a Vespasiano. Vesp. 8.

- Sandaliarius Apollo*, a vico Sandaliario sic dictus, ab Augusto dedicatus. A. 57. Ern. suadet *Sandaliatus* ex aliis libris; sed una voce *vicatim* arguitur. v. Oudend.
- Santra* de vitis illustrium virorum scripsit. Ter. 4. v. *Voss.* de histor. Lat. 3. p. 719.
- Sardinia*, sola provincia cum Africa, quam Aug. non adiit. A. 47. Obiisse ibi dicitur Saevius Grammaticus. Gr. 5. — oratio Strabonis Caesaris *pro Sardis*. C. 55.
- Sarmatae*. Moesia a Dacis Sarmatisque vastata. T. 41. expeditio in Sarmatas suscepta a Domitiano post cladem legionis Dom. 6. v. n.
- Sarnus*, fluvius Campaniae. Rh. 4.
- Saturius* (nomen est dubium), Decurio cubiculariorum, inter percussores Domitiani. Dom. 17.
- L. Saturninus*, seditiosus Tribunus, Rabinii opera oppressus. C. 12. — v. *Aponius* et *Junius*.
- Saturnus*. aurea Saturni secula. T. 59. aedes Saturni a Munatio Planco exstructa. A. 29. in Foro sub aede Saturni ad Milliarium aureum. Oth. 6. — *aerarium Saturni*. Cl. 24. v. n. et Gesner. ad *Plin.* ep. 10, 20.
- Saturnalia*. A. 75. Cl. 5. Vesp. 19. diem adjicit Saturnalibus Caligula. Cal. 17.
- Scantinia* v. *Scatinia* lex de nefanda Venere. Dom. 8. v. n.
- Scaptienses*, tribules Augusti; nam gens Octavia pertinebat ad tribum Scaptiam. A. 40.
- Scelerata castra* dicta, in quibus Drusus obiit. Cl. 1.
- Scipio Africanus* adjuvisse creditus est Terentium in scribendis fabulis. Ter. 2. 3. — *Scipionum* nomen fataliter felix et invictum in Africa. C. 59.
- P. Scipio Nasica*, adoptatus a *Q. Caecilio Metello Pio*, unde *Scipio Metellus* fere dicitur, socer Pompeji, refovet reliquias partium in Africa, et ad Thapsum a Caesare vincitur. C. 35. 57. 59. Pontifex fuit, inque ejus locum successit pater Tiberii. T. 4. v. Oudend.
- L. Scribonius Libo Drusus*, novarum rerum suspectus et a Tiberio accusatus mortem sibi conscivit. T. 25. *Tac.* 2, 27 seq. *Dio* 57, 15.
- Scribonius Aphrodisius*, a Scribonia, Libonia filia, priore uxore Augusti, manumissus. Gr. 19.
- Scribonius*, mathematicus de infante Tiberio praeclara spopondit. T. 14.
- Scribonia*, Scribonii Libonis filia, Gr. 19. soror Scribonii Libonis, socii Sexti Pompeji, prior uxor Augusti, A. 62. mater Juliae A. 63. ob morum perversitatem ab Aug. dimissa. A. 62. cf. 69.
- Scribonianus*. v. *Furius Camillus* sub v. *Camillus*.
- Scutarius*, evocatus Augusti, qui ei affuit in causa injuriarum. A. 56. v. n.
- Scythae* amicitiam Augusti populique Rom. per legatos petunt. A. 21.
- Scytobrachion* v. *Dionysius*.
- Seculares ludi*. A. 31. Cl. 21. Dom. 4. v. n.
- Sejanus* (*L. Aelius Sejanus*), ad summam potentiam a Tiberio proventus (T. 55.), ita ut natalis ejus publice celebratus, imagines aureae cultae passim fuerint, (T. 48. 65.) cohortibus etiam praetorianis praefectus (v. ad Cal. 12.), ministerium ei

praestat in circumveniendis Germanici liberis. T. 55. v. ad c. 54. cf. Cal. 30. Drusum, Tiberii filium, conjunctis cum uxore ejus Livilla fraudibus, veneno tollit. T. 62. concitat Tiberium ad saevitiam. T. 61. tandem spe affinitatis ac tribuniciae potestatis deceptus, dum novas res molitur, per Naevium Macronem opprimitur. T. 55. 65. cf. Cl. 6. Cal. 12. — filia Sejani desponsata Druso, Claudii filio. Cl. 27. P. Vitellius inter Sejani consocios arreptus. Vit. 2.

Selene, quo nomine eam ornavit pater M. Antonius, pr. *Cleopatra*, M. Antonii e regina Cleopatra filia, uxor Jubae, regis Mauritaniae, mater Ptolemaei. Cal. 26.

Seleucus rex, Callinicus. Cl. 25. v. Oudend. — *Seleucus* Grammaticus a Tiberio ad mortem compulsus. T. 56. — *Seleucus* mathematicus. Oth. 4. 6. v. Rupert. ad *Juvenal.* 6, 559. Nisi duo nomina homini fuerunt, videtur Suetonius Seleucum mathematicum Vespasiani confudisse cum Ptolemaeo Neronis. v. *Tac. H.* 1, 22. et 2, 78.

Semiramis, regina Syriae i. e. Assyriae. C. 22.

Seneca, L. Annaeus, Senator Neronem in disciplinam recipit. Ner. 7. eum a cognitione veterum oratorum avertit, diutius in admiratione sui detenturus. Ner. 52. postea ad necem ab eo compellitur. Ner. 35. scripta ejus contemnuntur a Caligula. Cal. 53. neque Persium poetam ingenio capit. Pers. narratio Senecae de morte Tiberii. T. 73.

Senones Urbem occupant. Cal. 51. aurum Senonibus olim in obsidione Capitoli datum. T. 3.

Septa, locus Campi Martii primum ob comitia circumseptus, unde nomen, postea porticibus et magnificis aedificiis cinctus. (v. ad A. 43.) Munera in Septis. A. 43. Cal. 18. Cl. 21. Ner. 12. tribunal in Septis. T. 17. Amphitheatrum juxta Septa inchoavit Caligula. Cal. 21.

September. Sextilem mensem Aug. e suo cognomine nuncupavit, magis quam Septembrem, quo erat natus. A. 31. Tiberius intercessit, ne mensis September Tiberius vocaretur. T. 26. v. n. Caligula in memoriam patris Septembrem mensem Germanicum appellavit. Cal. 15. Septembrem Domitianus ex appellatione sua Germanicum transnominavit. Dom. 13. v. n.

Septembri et Octobri feriae Senatus ob vindemias.

A. 35.

Septimontiale sacrum, circa finem Decembris ob septimum montem Urbi additum. Dom. 4.

Septimius. Horat.

Septizonium, aedificium non confundendum cum monumento Septimii Severi ejusdem nominis. Tit 1.

Serapidis aedes. Vesp. 7. v. *Tac. H.* 4, 83.

Sertorius. qui post necem Consul (Lepidi) ad Sertorium confugerant. C. 5.

Servilius Caepio. Caesar filiam suam Juliam Cn. Pompejo collocavit, repudiato priore sponso Servilio Caepione, cujus vel praecipua opera paulo ante Bibulum impugnaverat. C. 21.

P. Servilius Vatia, postea *Isauricus*, Consul A. U. 675., sub quo Caesar in Cilicia meruit. C. 3. Ejus filius Consul fuit cum Caesare A. U. 706. v. ad C. 35., hujusque filia fuisse videtur, quam primam sponsam Octavianus adolescens habuisse dicitur A. 62.

- P. Servilius Isauricus*, Consul cum M. Antonio A. U. 713. T. 5.
- Servilius Nonianus*. Pers. v. *Plin.* ep. 1, 13., auct. de cl. orator. c. 23.
- Servilia*, filia Q. Servilii Caepionis, soror uterina M. Catonis, mater M. Bruti, a Caesare amata et ingentibus donis ornata. C. 50.
- Servilia Nais*, amica Cn. Domitii. Ner. 3.
- Serviliani horti*. Ner. 47. *Tac.* A. 15, 55. II. 3, 38. v. *Donat.* de U. Roma 3, 23.
- Servius Tullius*, rex Rom. A. 2. — Ceterum cf. *Clodius*, *Galba*, *Sulpicius*.
- Sestius* s. *Sextius Gallus*, libidinosus ac prodigus senex. T. 42.
- Severus* v. *Cassius*.
- Sextilia*, probatissima nec ignobilis femina, uxor L. Vitellii, mater Imperatoris. Vit. 3. *Tac.* H. 2, 64. 89. et 3, 67. ejus mors. Vit. 14.
- Sextilis mensis* e cognomine Augusti appellatus, quia eo et primus consulatus et insignes victoriae ei obtigerant. A. 31. v. *Macrob.* 1, 12.
- Q. *Sextius* philosophus. Gr. 18. ubi vulg. Q. *Septimii secta*. v. Oudend.
- Sibyllinos* ex libris fatidicis solos retinuit Augustus, hos quoque dilectui habito. A. 31. libri *fatales* dicuntur C. 79.
- Sica*, servus, cujus crebra mentio in epistolis Ciceronis. Gr. 14. v. Cl. Cicer.
- Sicilia*. A. 2. 16. 47. T. 2. 4. 6. — *Sicilia*, carmen epicum Augusti. A. 85.
- Siculum* bellum Augusti cum Sext. Pompejo. A. 9. 16.
22. *Siculae* victoriae. Cal. 23. *Sicula* classis. Cl. 21.
- Siciliense* bellum. A. 70. *Siciliensis* pugna. A. 96. *Siciliensis* peregrinatio. Cal. 51.
- Sigida* Gr. 4. nisi legendum *Ticida* ex Gr. 11.
- Sigillaria*, festum, quo Saturnalia continuabantur. Cl. 5. *Macrob.* 1, 10. — *Sigillaria*, locus Urbis Romae. Cl. 16. Ner. 28. v. ad Cl. 16.
- Dec. Junius Silanus*, Consul designatus, graviolem de sociis Catilinae sententiam, oratione Caesaris motus, interpretatione lenit. C. 14.
- M. *Junius Silanus*, Consul A. U. 772., Proconsul Africae, cujus filiam Juniam Claudillam Caligula uxorem duxit, Cal. 12. *Tac.* 6. 20., a genetro ad secandas novacula fauces compulsum. Cal. 23. Hujus consulatus nomen originemque dedit *Latinis Junianis*.
- Appius Junius Silanus*, consocer Claudii, Messalinae et Narcissi consilio a Claudio interfectus. Cl. 29. 37. Idem esse videtur, qui in epistola Augusti Cl. 4. *Silani filius*, homo Claudio *affinis* dicitur. Erat enim maritus Aemiliae Lepidae, proneptis Augusti. — Ejus filius
- L. *Junius Silanus*, cui Octavia Claudii filia desponsata fuerat (unde pater consocer Claudii dicitur), recusatus primum, mox interfectus est die ipso Claudii et Agrippinae nuptiarum. Cl. 27. 29. cf. *Tac.* 12, 4. 3.
- C. *Silius*, Consul A. U. 766. cum L. Planco, A. 101., sub Tiberio injusta damnatione ad mortem sibi consciscendam com-

- pulsus. Hic est *Silius pater* in epistola Augusti. A. 71. Ejus filius.
- C. Silius*, Consul designatus absente Claudio nuptias cum Messalina celebravit, eoque crimine periit. Cl. 26. 29. 30. Tac. 11, 26. sequ.
- Silvius* v. *Sylvius* vulg. legitur A. 71. pro: *Silius pater*. v. Oudend.
- Sinuessani*, incolae urbis Sinuessae in finibus Campaniae. Vit. 7.
- Sirenes*. T. 70. Latina Siren. Gr. 11.
- Siscennius Iacchus* in Gallia Togata grammaticam docuit. Gr. 3.
- Smyrna*, urbs Ioniae. Gr. 6. Sed Gr. 18. non urbs Smyrna intelligenda, ut in nota erravi, sed carmen Cinnae de *Smyrna* s. *Myrrha*, quod commentario Crassitius illustravit. v. Cinna.
- C. Sosius*, Consul cum Cn. Domitio A. U. 722. initio belli ab Augusto ad Antonium, cujus partibus favebat, dimittitur. A. 17. v. n.
- Spartaci* residua manus a C. Octavio patre in itinere deletur. A. 3.
- Spelunca*, praetorium h. e. villa in nativo specu juxta Terracina. T. 39. coll. Tac. A. 4, 59.
- Sphaeri*, liberti et paedagogi Augusti, nomen aliena manu insertum est A. 89. v. n.
- Sphinx* Augusto pro signo. A. 50.
- Spiculus* mirmillo a Nerone magnifice donatus. Ner. 30. 47. De ejus morte v. *Plutarch.* Galb. 8. De nomine in libris varie corrupto v. Oudend. ad Ner. 30.
- Spoletium* s. ex seriori scribendi usu *Spoletum* (in libris scriptura variat), colonia Umbriae cis Apenninum. Vesp. 1. Gr. 21. v. *Cluver.* Ital. Ant. 6. p. 632., *Cellar.* p. 749.
- Sporus*, puer, qui Augustarum ornamentis excultus Neroni ut femina denupsit. Ner. 28. 29. 46. 48. 49.
- Spurinna* haruspex frustra Caesarem Idus Martias cavere jubet. C. 31.
- Staberius Eros*, Grammaticus. Gr. 13. Vulg. *Taberius* v. *Labe-rius Hiera*.
- Stadium* ad tempus a Caesare exstructum in Campo Martio C. 39. Est etiam *Stadium* inter opera Domitiani. Dom. 5.
- T. Statilius Taurus*, praecipuus dux Augusti, Consul cum Augusto A. U. 728. Exstruxit Amphitheatrum. A. 29. Cal. 18. Dicitur bis Consul ac triumphalis Ner. 35. De altero consulatu non constat. v. not. Triumphavit ex Africa.
- Statilius Corvinus*, nepos Messalae Corvini oratoris, de quo suo loco vide, conspiravit contra Claudium. Cl. 13. v. n.
- Statilius Capella*, Eques Romanus, Sabratensis ex Africa. Vesp. 3.
- Statilia Messalina*, abneptis Tauri, de quo supra, quam Nero, viro Attico Vestino Consule in ipso honore trucidato, uxorem duxit. Ner. 35. codicilli Othonis ad Messalinam Neronis. Oth. 10.
- L. Statius Ursulus*. ind. Rhet., secundum chronicon Eusebii num. MMLXXIII. Tolosensis in Galliis celeberrime rhetoricam docuit tempore Neronis. cf. *Voss.* de poet. Lat. p. 25.

- Stellas* s. *Stellates* campus, ab antiqua urbe Stella dictus, divisus a Caesare. v. *Campus*.
- Stephanio* togatarius h. e. actor fabularum togatarum, ab Augusto virgis caesus et relegatus. A. 45.
- Stephanus*, procurator Domitillae, interceptarum pecuniarum reus, percussoribus Domitiani consilium operamque offert. Dom. 17. in ipsa caede diu colluctatur cum Domitiano. ibid.
- Stilo*, cognomen L. Aelii Grammatici. Gr. 3.
- Stoechades* insulae prope urbem Massiliam. Cl. 17. v. *Strabo* 4, 1, 10. *Plin.* 3, 11.
- Strabo* v. *Caesar* et *Fannius*.
- Stymphalius*, Arcadiae oppidum. Ter. 5.
- Subura*, rectius pro *Suburra*, regio Romae inter Esquilias et Viminalem. C. 46. v. n.
- Suetonius Lenis*, Tribunus angusticlavii legionis XIII., pater auctoris nostri, interfuit bello Othonis. Oth. 10. avus Suetonii. Cal. 19. de adolescentia sua auctor Ner. 57. Dom. 12. Gr. 4.
- Suevi* vitiose leguntur in vulgatis A. 21. pro *Ubiis*.
- L. Cornelius Sulla* Dictator Caesarem adolescentem persequitur. C. 1. 74. judicia Sullae de Caesare. C. 1. 45. vis tribuniciae potestatis a Sulla deminuta. C. 5. v. n. tropaea C. Marii de Jugurtha, deque Cimbris atque Teutonibus, a Sulla disiecta. C. 11. statuas L. Sullae a plebe disiectas Caesar reponit. C. 55. Sullam nescisse literas, qui dictaturam deposuerit, dixit Caesar. C. 77. v. n. Sulla Felix. T. 59. mors Sullae. C. 3. Pompeja, Q. Pompeji filia, L. Sullae neptis (ex filia Fausta Cornelia). C. 6. tempora Sullana. Gr. 13. licentia Sullani temporis. Gr. 11. librum, quem Sulla novissimum de rebus suis imperfectum reliquerat, supplevit libertus ejus Cornelius Epicadus. Gr. 12.
- Faustus Sulla*, Dictatoris filius, sponsus filiae Pompeji. C. 27. a Caesare interfectus. C. 75. v. n. gratissimus ei fuit Cornelius Epicadus. Gr. 12.
- P. Sulla*, propinquus Dictatoris, post designationem consulatus ambitus condemnatus, conspirat cum P. Autronio. C. 9. *Salust.* Catil. 17. 18.
- Faustus Sulla*, Consul A. U. 806., gener Claudii per nuptias Antoniae. Cl. 27. *Tac.* 13, 23. 47. l. 14, 57.
- Sulla* mathematicus. Cal. 57.
- Sulpicius Gallus*, homo doctus, consularibus ludis initium fecit fabularum dandarum. Ter. 4. cf. *Cic.* Brut. 20.
- Serv. Sulpicius*, Consul cum M. Marcello A. U. 703., collegae resistit. C. 29. Postumia, ejus uxor, a Caesare corrupta. C. 50.
- Sulpicius Flavius*, quo adjuvante Claudius adolescens historiam scribere aggressus est. Cl. 41. cf. c. 4.
- Serv. Sulpicius Galba*. v. *Galba*. — *Sulpicii*. Galb. 3.
- Q. Sulpicius Camerinus*, Consul cum C. Poppaeo Sabino A. U. 762. Vesp. 2.
- Sura* v. *Palfurius*.
- Surrentum*, oppidum Companiae ad sinum Puteolanum, quo Aug. Agrippam juvenem seposuit. A. 65.

Sygambri (ita scribendum docent Duker. ad *Flor.* 4, 12, 34. et Oudend. ad A. 21.), gens Germaniae, ab Augusto in Galliam transducti per Tiberium. A. 21. v. n.

Syracusae. T. 24. Cal. 20. 21. 24. *Syracusas* Augustus vocabat locum in edito singularem, quo transire solebat, si quid secreto agere proposuisset. A. 72.

Syria pro Assyria. C. 22. v. n. *Syria* Romano sensu. C. 35. A. 17. T. 14. 39. 41. 42. Cal. 2. Vit. 2. Vesp. 4. 6. 15. *Syria* aegre retenta sub Nerone. Ner. 39. *Syriaca* expeditio Germanici. Cal. 10. *Syriacae* legiones. T. 48. *Syriacus* exercitus. Vit. 15. Vesp. 6. — *Syriae* principes. T. 49. *Dea Syriae*. Ner. 56. — *Syri* pueri. A. 83. — natione *Syrus*. Gr. 8.

T.

Talarius. Cal. 8. Videtur libertus Augusti vel Germanici fuisse. Oudend. conjicit *T. Alarius*.

Tanusus v. *Tanisius Geminus* historicus. C. 9. v. n. *Voss.* hist. Lat. 1, 12.

Tarichaeae, validissima urbs Judaeae a Tito expugnata. Tit. 4. *Tarpejus* mons. theatrum summae magnitudinis, Tarpejo monti accubans. C. 44.

Tarquinius Priscus, rex Romanorum. A. 2.

Tarraco, urbs Hispaniae citerioris A. 26. quae post novam provinciarum divisionem inde *Hispania Tarraconensis* dicta. Galb. 8. — *Tarraconenses*. Galb. 12.

Tit. Tatius, rex Sabinorum, consors Romuli. T. 1. — *Taurus* v. *Statilius*.

Tedius Afer, Consul designatus, ab Octaviano Triumviro ad mortem adactus. A. 27.

Tegea in Arcadia. Vesp. 7.

Telephus, servus nomenclator mulieris, conspirat contra Augustum. A. 19.

Telluris aedes in Carinis. Gr. 15.

Temenites Apollo, a loco prope Syracusas, cui *Temenos* nomen, ita dictus. T. 74. v. n.

Terentia, uxor Maccenatis A. 66. quae *Terentilla* A. 69.

Albia Terentia, mater Othonis Imper., splendida femina h. e. ex equestri ordine. Orh. 1.

Terentius Lucanus Senator, a quo manumissus *P. Terentius Afer*, poeta. Vit. Terent. r.

Ternus citharoedus. Ner. 20. Vesp. 19.

Terra mater. T. 75.

Terracina, urbs Latii, antiqua Volscorum lingua *Anxur*. T. 39. Galb. 4.

Terrinius v. *Gallus*.

Tertia, filia Serviliae, quam mater conciliare Caesari existimabatur, unde jocus Ciceronis. C. 50.

Tertulla, uxor M. Crassi, a Caesare corrupta. C. 50. — *Tertulla* inter adulteras Augusti. A. 69.

Tertulla, paterna avia Vespasiani. Vesp. 2.

Arrecidia Tertulla, filia Equitis Romani, Praefecti quondam praetorianorum, uxor Titii. Tit. 4.

- Tetrinius* latro. Cal. 30. — *Teucer* v. *Octavius*.
Teutoni. tropaea C. Marii de Teutonis. C. 11.
Thallus, Augusto a manu. A. 67.
Thasius lapis, e *Thaso* Cycladum insularum. Ner. 50.
Theodorus Gadareus, rhetoricae praeceptor, quem Tiberius Rhodi audivit. T. 57. *Quinctil.* Inst. 3, 1, 17.
Theogenes mathematicus. A. 94.
Theogonius, nomen haud dubie corruptum in voce Claudii. Cl. 40. v. *Burm.*
M. Thermus, Praetor Asiae, sub quo Caesar prima stipendia fecit. C. 2.
Thesalus quidam in Philippis Octaviano de futura victoria nunciat. A. 96. — *Thessali* a Tiberio adolescentulo, Augusto cognoscente, defensi. T. 8. — *Thessali* equites. Cl. 21. v. *Plin.* 8, 45.
Thoranius v. *Toranius*.
Thracia. Daci in Pontum et Thraciam se effundunt. C. 44. Thracia Illyrici confinis. T. 16. secreta Thraciae. A. 94. *Vespan.* Tribunus mil. in Thracia meruit. *Vesp.* 2. — *Thracia* in provinciae formam redacta a *Vespasiano*. *Vesp.* 8. ubi pars aliqua Thraciae intelligenda videtur, sub regulo antea constituta, nisi quis praeoptat correctionem: *Tracheam* *Ciliciam*.
Thraces ac *Bessi* magno proelio fusi a C. Octavio. A. 3. — *Thraces* s. *Threces*, gladiatorum genus. Cal. 55. studium armaturae *Threcum*. Tit. 8. *Threx*. Cal. 35. 54. Dom. 10. v. *Lips.* Saturn. 2, 9. Praeferendam autem formam *Threces* et *Threx*, multis ostendit *Oudend.* ad Cal. 35.
Thrascyopolis. Scribendum *Rhascuporis* v. *Rhescyporis*. v. *Oudend.* ad T. 37.
Thrasea v. *Paetus*.
Thrasyllus mathematicus, Tiberio in primis carus. A. 98. T. 14. 62. Cal. 19.
Thurii, oppidum Lucaniae. pagus *Thurinus*. A. 2. ager *Thurinus*. A. 3. regio *Thurina*. A. 7.
Thurini cognomen Augusto infanti inditum in memoriam oeiginis majorum. A. 7.
Thyatira, urbs Lydiae. Verba fecit pro *Thyatirenis*, terrae motu afflictis, Tiberius juvenis. T. 8.
Tiberis. viam munire a mari supero per Apennini dorsum ad Tiberim usque destinat Caesar. C. 44. ad coercendas inundationes (v. not.) Aug. alveum Tiberis laxavit ac repurgavit. A. 31. et novum officium, *curam alvei Tiberis*, excogitavit. A. 37. Otho inundationibus Tiberis retardatus. Oth. 8. — navale proelium circa Tiberim cavato solo. A. 43. v. n. navales pugnae, effosso et circumstructo juxta Tiberim lacu. Dom. 4.
 fuerat animus, occisi (Caesaris) corpus in Tiberim trahere. C. 82. v. T. 75. Vit. 17. cf. *Gemoniae*.
 horti Caesaris circa Tiberim. C. 83. — Mausoleum Augusti inter Flaminiam viam ripamque Tiberis. A. 100. disposita statio per ripas Tiberis. T. 72. navis cum sacris matris Deum Idaeae obhaerens Tiberino vado. T. 2.
Tiberius Claudius Nero, maritus Liviae, pater Tiberii et Drusi. A. 62. Quaestor C. Caesaris, Pontifex, percussoribus Caesaris praemia decernit; praetura functus Lucio, dein Marco An-

tonio adhaeret, a quo Romam reversus Liviam Augusto concedit, nec multo post moritur. T. 4.

Tiberius Nero Caesar, filius Tiberii Claudii Neronis ex Livia T. 4. — ejus gens et majores T. 1—4. natales. 5. infantia et pueritia. 6. adolescentia, uxores Agrippina et Julia. 7. A. 63. civilia officia. 8. stipendia prima et bella ejus ductu gesta. 9. (cf. vit. Horat.) repente secedere statuit. 10. abique Rhodum. 11. ubi mox invitatus manet, suis aliisque invisus. 12. 13. octavo tandem anno redit. varia de futura ejus magnitudine ostenta et praedictiones. 14. adoptatus ab Augusto cum Agrippa juvene, ipse Germanicum adoptare coactus 15. A. 65. pace belloque maximus, rebus in Illyrico et Germania bene gestis, summis honoribus augetur. 15—17. repetita Germania bellum cum magna prudentia gerit. 18. acerrimus exactor disciplinae militaris. 19. Romam reversus triumphat, populum liberalitate varia fovet. 20. in Illyricum profectus morbo Augusti revocatur. Augusti de eo judicia. 21. cf. A. 92. 97. 98. 100. heres primus Augusti cum Livia. A. 101. Agrippam juvenem occidi jubet. 22. Augusti testamentum in Senatu recitat. 23. principatum per simulationem recusat. 24. maxime ob insidias et seditiones militares. 25. initio valde civilis. 26. adulationes aversatur. 27. etiam conviciorum patiens. 28. ipse erga omnes humanissimus. 29. de minimis maximisque rebus ad Senatum refert. 30. diversas a sua sententias facile ferens. 31. erga magistratus etiam et peregrinos comissimus. 32. paulatim (post Germanici mortem. Cal. 6.) Principem se ostendit, sed saepius comodiorem et ad utilitates publicas proniorem. 33. nimias impensas corripit, ipse parcissimus. 34. (unde immensae ejus opes. Cal. 37. Ner. 30.) morum sanctitati consulit. 35. externas ceremonias coarctat. 36. publicam securitatem et tranquillitatem domi forisque curat. 37. Urbe tamen toto biennio non relicta. 38. post Germanici et Drusi mortem secessum Campaniae petit, magno periculo per ruinam coenaculi juxta Terracinam. 39. peragrata Campania Capreas se confert, et ad breve tempus in continentem reversus 40. mox in insulam redit, omnemque curam Reip. abjicit. 41. ejus luxuria et libidines. 42—45. parcimonia. 46—48. rapinae. 49. odium adversus necessitudines, fratrem Drusum, uxorem Juliam, matrem Liviam. 50. 51. filios naturalem Drusum et adoptivum Germanicum. 52. nurum Agrippinam. 53. nepotes. 54. amicos et consiliarios, maxime Sejanum. 55. et convictores. 56. saevitia atque crudelitas. 57—62. unde maxima anxietas et trepidatio. 63—65. et varia undique convicia et contumeliae. 66. postremo sui ipsius taedium. 67. corpus ejus et valetudo. 68. religionum contentus, tonitruum pavor. 69. studia et eruditio. 70. (cf. A. 86. Gr. 22.) sermonis Graeciusus. 71. bis ex itinere Romam instituto redit. ejus valetudo. 72. mors mortisque causae. 73. cf. Cal. 12. 13. ostenta. 74. populi de morte gaudium et contumeliae in defunctum. 75. testamentum. 76. cf. Cal. 14. et Cl. 6. laudatur pro concione a Caligula. Cal. 15. marmoreum ei arcum peragit Claudius. Cl. 11. — caput a Tib. additum legi Papiae Poppaeae. Cl. 23. provinciae Achaja et Macedonia a Tib. ad curam suam translatae. Cl. 25. institutum Tiberii Tit. 3. acta Tiberii Caesaris. Dom. 20. Tiberii praesagium de

- Galba. Galb. 4. epistolae Augusti ad Tiberium. A. 40. 51. 71. 76. T. 21. — Tiberiana scorta. Vit. 3. Tiberiana domus. Vit. 15.
- Tiberius*, nepos Imperatoris Tiberii ex filio Druso. T. 54. 55. ut ex adulterio (matris Livillae cum Sejano) conceptum aspernatur avus Tiberius. T. 62. heres Tiberii aequis partibus cum Cajo Caligula, Germanici filio. T. 76. quam voluntatem non ratam habet Caligula. Cal. 14. adoptatur a fratre (per adoptionem Tiberii) Caligula. Cal. 15. ab eodem interimitur. Cal. 23.
- Tiberius Claudius Drusus*. v. *Claudius*. Tiberius nepos, Tiberius adolescens (de Claudio). Cl. 4.
- Tiberius Alexander*, praefectus Aegypti. Vesp. 6.
- Tiberium* mensem Septembrem vocare voluerunt Patres. T. 26.
- Tibur*, oppidum Latii ad flumen Anienem, secessus Augusti. A. 72. 82. Cl. 34. Tiburi genitum Caligulam scripsit Lentulus. Cal. 3. Tibur urbs Herculi sacra. ibid. cf. not. ad A. 72. *Martial*. 1, 13. — *Tiburs* adject. — aquae ductus regione Tiburti. Cal. 21. — *Tiburtinum* Horatii. Horat. — domus Horatii circa Tiburni luculum. ibid. cf. *Horat*. Od. 1, 7, 13.
- Ticida* poeta. Gr. 11. *Ovid*. Trist. 2, 433.
- Sophonius Tigellinus*, Praef. Praet. sub Nerone, ex omnibus ejus emissariis maleficientissimus, a Galba contra iram populi defensus. Galb. 15. v. n.
- Tigranes* regnum Armeniae per Tiberium recipit, ac pro tribunali diademate ornatur. T. 9.
- Tiridates* s. *Teridates*, rex Armeniae, Urbem ingressus a Nerone diademate ornatur. Ner. 13. ingens pecunia a Nerone in eum erogata. Ner. 30.
- L. Titianus*, frater Imper. Othonis. v. *Otho*.
- Titii* sodales, sacerdotes, a T. Tatio Sabinorum rege, vel a Romulo Tatio regi instituti. Tac. A. 1, 54. et H. 2, 95. — Galb. 8. v. n.
- M. Titinius*. Cicero ad M. Titinium. Rh. 2.
- Titiscenia*. v. *Salvia*.
- Titurius Sabinus*, legatus Caesaris, in Germanorum finibus per insidias caesus. C. 25. v. *Caes*. B. G. 5, 24—37. — clades Tituriana. C. 67.
- Titus*, Titus Flavius Vespasianus, filius Vespasiani ex Flavia Domitilla. Vesp. 3. locus et dies ejus natalis. Tit. 1. educatur cum Britannico. 2. insignes corporis animique dotes. 3. militiae et honorum initia. 4. expeditio Judaica, reditus ad patrem. 5. cujus imperii particeps violentius agere incipit. 6. luxuriaque indulget; sed imperium adeptus maximas virtutes et liberalitatem omnibus praestat. 7. singularem benevolentiam. 8. mansuetudinem etiam clementiamque erga inimicos ipsumque fratrem. 9. moribundi ultima vox incertae interpretationis. 10. mors luctusque de ejus morte. 11.
- Tolosa*, Urbs Galliae Narbonensis. Vit. 18.
- C. Toranius*, collega C. Octavii, patris Augusti, in acdilitate, tutor Augusti, ab hoc proscribitur. A. 27. — Alius est *Toranius* mango. A. 69. *Macrob*. 2, 4.
- L. Torquatus*, Consul A. U. 689. cum L. Aurunculejo Cotta. Horat. fin. — *Torquati* cognomen Aug. concedit C. Nonio Asprenati, lapsu debilitato et aureo torque donato. A. 43. —

- Torquato* Caligula familiae insigne, torquem, adimit. Cal. 35.
- Tortor*, cognorum Apollinis ob Marsyae supplicium. A. 70.
- Tralliani*, incolae urbis Lydiae, cui nomen *Tralles*, Τράλλεις (v. *Cellar.* T. 2. p. 136. sequ.) a juvene Tiberio defensi. T. 8.
- Transalpina* Gallia. C. 29. *Transalpini*. C. 24.
- Transitoria* domus Neronis. Ner. 31. Ita *transitorium Forum* Nervae. *Lamprid.* Alex. Sev. 28.
- Transpadana* regio. Vesp. 1. *Transpadani*. C. 9.
- C. Trebatius*. C. 78. v. Cl. Ciceron.
- Trebiani*, incolae urbis Trebiae. T. 31. Alii *Trebiam*, locum non multum Roma distantem ex *Liv.* 2, 39., alii *Trebulam Mutuscā* Sabinorum, cui et ipsi *Trebiae* nomen, alii denique *Trebiam Umbriae* intelligunt.
- Treveri*. vicus Ambiatinus in Treveris supra Confluentes. Cal. 8.
- Triton* argenteus in naumachia Claudii. Cl. 21.
- Trojam* ludere. C. 39. Ner. 7. *Trojae lusus*. A. 43. Cl. 21. *Trojae* decursio. Cal. 18. — *Trojani* Circenses. T. 6. v. ad C. 39.
- Q. Tubero* historicus. C. 83. v. not. et Cl. Ciceron.
- Tullius* leg. *Tillius Cimber*. v. *Cimber*. cf. *Cicero* et *Servius*.
- Turnus* Virgilii, pantomimicae saltationis argumentum. Ner. 54.
- Tusculum*, urbs Latii. Galb. 4. 18. Gr. 16. *Tusculana villa*. Gr. 11. *Tusculanum*. ibid. — *Fortuna Tusculana* Galbae. Galb. 18. coll. c. 4.
- Tuscus Caecina*, nutricis Neronis filius, procurator Aegypti, a Nerone relegatus. Ner. 35.
- Tyros*. Dido regina fugiens Tyro. Ner. 31. *Tyriae* classes. C. 39. *Tyrii* coloris usus a Nerone interdictus. Ner. 32.
- Τυρρηνικῶν libros xx. Graece scripsit Claudius. Cl. 42.

U.

- Ubii* ab Augusto in Galliam transducti per Agrippam. A. 21. v. n. Vitiose vulgo *Suevi* ibi leguntur.
- Ulyxem stolatam* Caligula appellare solitus Liviam. Cal. 23.
- Umbria*, regio Italiae. C. 34. Vesp. 1.
- Urgulanilla*, uxor Claudii. v. *Plautia Urgulanilla*.

V.

- Valerius Cato* Grammaticus. Gr. 2. 4. 11.
- Valerius Catullus*. v. *Catullus*. — *Valerius Mēssala* et *Valeria Messalina*. v. *Messala*.
- L. Valerius Primanus*. ind. rhet.
- M. Valerius Probus*, Grammaticus. Gr. 24. v. *Martial.* 3, 2. 12.
- Q. Varguntejus* annales Ennii certis diebus in magna frequentia pronunciavit. Gr. 2.
- M. Varro*, Pompeji legatus in Hispania. C. 34 demandatur ei a Caesare cura comparandarum et digerendarum bibliotheca-

- rum Gr. et Lat. C. 44. cf. Gr. 23. Terent. 2. — v. de eruditissimo viro Cl. Ciceron. et *Rupert.* de satiricis Romanorum poetis p. 111., *Glandorp.* p. 832.
- L. Varro Murena*, (L. Murena, adoptatus a L. Terentio Varro-ne) conspiravit contra Augustum. A. 19. 56. 66. T. 8. cf. Gr. 9. ubi tamen suspectum nomen Varronis Murenæ. v. n.
- Varronilla*, virgo Vestalis, ob stuprum a Domitiano necata. Dom. 8.
- P. Quinctilius Varus*, in Germania cum tribus legionibus concisus. A. 23. v. n. T. 17.
- Variana clades*, A. 23. 49. T. 17. 18. Cal. 3. 31.
- Vaticanus mons* s. *Vaticanum*. Circenses in Vaticano. Cl. 21.
- Vatinia lex*, C. 22. P. Vatinii, Tribuni pl., de Gallia Cisalpina cum Illyrico Caesari demandanda, *rogatio Vatinia* de colonis Novumcomum deducendis. C. 28.
- Vectis insula*, Britanniae proxima, a Vespasiano in ditionem redacta. Vesp. 4.
- Vectius Grammaticus* Lucilii satiras explicuit. Gr. 2.
- Veji*. Vejos migrate, Quirites. Ner. 39. *Vejentanum* Liviae. Galb. 1.
- Velabrum*, locus Urbis Romae inter Forum Rom., Palatium et Aventinum. C. 27. v. n. Ner. 25.
- Velitrae*, oppidum in Volscis. A. 1. 6. 94. *Veliterni*. A. 94.
- Venus*, aedes *Veneris Genetricis* v. *Victricis* a Caesare ob victoriam Pharsalicam exstructa. C. 61. v. n. 78. 84. Julii enim a Venere ortos se ferebant. C. 6. unde Caesar salse a *Venere ortus*. C. 49.
- Venus Capitolina*. Cal. 7. Galb. 18. — *Veneris Erycinae* templum in Sicilia vetustate collapsum refici jussit Claudius. Cl. 25. — *Coae Veneris* rector. Vesp. 18. v. n. — *Paphiae Veneris* oraculum. Tit. 5. Tac. H. 2, 2. — *cultus* i. e. habitus *Veneris*. Cal. 52.
- Venerem* jacere (in aleae lusu.) A. 71. — *Venus* pro signo mil. data. Cal. 56.
- Venusinus*. Horat.
- Veranius Flaccus*. A. 86. *Macrob.* Saturn. 3, 2. Emendaverunt: *Verrius Flaccus*. v. infra.
- Verrius Flaccus*. Gr. 17. 18. *Gell.* 16, 14. 17, 6. Auctor creditur fastorum Praenestinatorum.
- Vesevi montis* in Campania conflagratio. Tit. 8. bona oppressorum in Vesevo. ibid. flagrante Vesevo. Plin. De varia nominis scriptura v. Oudend. ad Tit. 8.
- Vespasius Pollio*, ter Tribunus mil., praefectusque castrorum. Vesp. 1. Filius ei fuit Senator praetoriae dignitatis, et filia *Vespasia Polla*, uxor Flavii Sabini, mater Flavii Sabini et Vespasiani; puella enim nata non perannavit. Vesp. 1. 3. tres Vespasiae partus. Vesp. 3. — *Vespasiorum* monumenta. Vesp. 1.
- Vespasianus* Imperator. ejus genus, Vesp. 1. natales, 2. adolescentia et insequens aetas. ibid. uxor et liberi. 3. expeditiones Germanica et Britannica, proconsulatus Africae, secessus sub Nerone, tandem imperium belli Judaici. 4. ostenta et praesagia. 5. militum ducumque consensu Imperator creatur. 6. Vit. 15. novisque ostentis confirmatur. 7. in Urbem reversus domi forisque res graviter ordinat. 8. publica ejus opera. 9. judicia ordinat. 10. libidinem atque luxuriam coercet. 11.

ipse mediocritatis pristinae memor. 12. libertatis dictorum patientissimus. 13. offensarum inimicitiarumque minime memor executorve. 14. unde nemo insons ab eo punitus. 15. pecuniae tamen cupidissimus. 16. quamvis alias liberalis. 17. maxime erga viros doctos et artifices. 18. scenicosque, nihilo minus ob pristinam cupiditatem variis contumeliis aspersus. 19. statura ejus et valetudo. 20. ordo vitae. 21. super coenam et alias maxima dicacitas et joci scurriles. 22. 23. morbus et mors. 24. certa ejus fiducia de sua suorumque genitura. 25.

inter Divos referendum curat Claudium. Cl. 45. abolet decretum Senatus de statua Galbae. Galb. 23.

Vespasianus jussu Domitiani dictus filius Flavii Clementis. Dom. 15.

Vestae aedes. T. 50. Ner. 19.

Vestales virgines veniam Caesari impetrant. C. 1. v. n. virgo Vest. Claudia fratrem (v. patrem) injussu populi triumphantem, ascenso simul curru, usque in Capitolium prosequitur, *ne vetare aut intercedere fas cuiquam Tribunorum esset*. T. 2. legati de pace cum virginibus Vest. missi. Vit. 16. — testamentum Caesaris *virgini Vestali maximae* demandatum. C. 83. v. n. cf. A. 101. „testamentum Augusti depositum apud se virgines Vestales protulerunt.“ — Vestalium virginum comoda augeat Augustus. A. 31. locumque iis dat in theatro separatiim contra Praetoris tribunal. A. 44. — Vest. virg. legatum datum testamento Tiberii. T. 76. — Vestali virgini Rubriae vis illata a Nerone. Ner. 28. virgines Vest. ad athletarum spectaculum invitantur a Nerone. Ner. 12. — incesta Vestalium coercita a Domitiano. Dom. 8.

Vestinus v. *Atticus Vestinus*.

L. Vettius Iudex Caesarem apud Novium Nigrinum Quaestorem inter socios Catilinae nominat. C. 17. ideoque a Caesare male mulcatus in carcerem conjicitur. ibid. Alii probant cognomen *Indicis*, quod per contumeliam homini datum existimant, et eundem putant *Vettium*, qui Caesaris praemiis inductus de inferenda Pompejo nece sollicitatum se a quibusdam (Bibulo, Cicerone, Catone) professus, quum probare rem non potuisset, veneno interceptus est. C. 20. ubi loco prorsus hiulco ex aliis scriptoribus nomen restitutum. Nulla disputatione verum effeceris, nisi quod *Iudex* cognomen monumentis asseritur, diversos autem viros fuisse, veri similis videtur. v. notata ad C. 17. et 20.

Vibius Crispus. Dom. 3. v. n.

Vicentia, municipium regionis Transpadanae, unde *Vicentinus*. Gr. 23.

Victoria, quae est in Curia A. 100. h. e. in Curia Julia, ubi Augustus signum constituit. Dio 51, 22. Victoria cum tro-paeo anulo operis antiqui insculpta. Galb. 10.

Vidius. Gr. 14. ex Cic. epist. 9, 10.

Vienna urbs Galliae, caput Allobrogum. Vit. 9. 18.

Vigintiviri agro Campano dividundo. A. 4. coll. C. 20.

Vindelici, gens Germaniae intra lacum Brigantium, Danubium atque Alpes (v. *Cellar.* p. 515 sequ.) ab Augusto domiti per Tiberium. A. 21. coll. T. 9.

- Vindelicum bellum*. T. 9. *Vindelica victoria* Tiberii Drusique ab Horatio celebrata. Horat.
- Julius Vindex*, Galliis praefectus, dux seditionum contra Neronem. Ner. 40. 41. 46. Galbam literis ad societatem excitat. Galb. 9. victus se ipsum interficit. v. ad Galb. 11. 16.
- L. Vinicius*, eloquentia insignis tempore Augusti, Consul suffectus A. U. 721. Hunc convivam suum dicere puto Augustum in epistola A. 71., filiusque ejus videtur
- L. Vinicius*, qui A. 64. memoratur, clarus decorusque juvenis. In libris nomen varie corruptum.
- Vinicianae conjuratio* contra Neronem, Beneventi conflata atque detecta, a Suetonio Ner. 36. verbo tantum memoratur. Reliqua monumenta interciderunt, nisi *Plutarch.* de garrul. c. 9. narrationem eo referre placet. v. n.
- T. Vinus*, legatus Galbae in Hispania, Consul A. U. 822., homo immensae cupiditatis Galb. 14. et potentissimus Galbae gratia. Vit. 7. (v. Tac. H. 1, 13. 48.) cum eo periit. Tac. 1, 42.
- T. Vinus Philopoemen* patronum in proscriptione celavit, postea equestri dignitate ab Augusto honoratus. A. 27. ubi nomine corrupto in vulg. *Junius* dicitur. Eadem labe Galb. 14. et Vit. 7. v. Oudend.
- Virgilius*. Nullius ingenii minimaeque doctrinae dictus a Caligula, qui scripta ejus et imaginem ex omnibus bibliothecis amovere cogitavit. Cal. 34. primus Virgilium et alios poetas novos praelegere coepisse dicitur Q. Caecilius Epirota. Gr. 16. Lucanus initia sua cum Virgilio comparat. Lucan. versus Virgilii. Cal. 45. Dom. 9. Virgilii Turnus. Ner. 54. Virg. Bucolica. Gr. 23.
- Virginus Flavius*, ind. rhet., praeceptor Persii. Pers. v. Burm. praefat. ad libros ad Herennium, edit. Ciceron. Schützianae praef. p. XIV.
- Viriathinum bellum*. Galb. 3.
- Vitelliorum origo*. Vit. 1. A Fauno, Aboriginum rege, et *Vitellia*, multis locis pro numine culta, eos deduxit Q. Eulogius. ibid. — *Vitella* via ab Janiculo ad mare usque. ibid. — *Vitellium*, colonia Romana in Aequis. ibid. Liv. 5, 28.
- P. Vitellius*, domo Nuceria, Eques Rom. et rerum Augusti procurator. Vit. 2. s. Quaestor Augusti, ut Vit. 1. cf. Ovid. ep. ex Ponto 4, 7, 27. Quatuor ejus filii
- Aulus Vitellius*, Consul suffectus Kal. Jul. A. U. 785., in consulatu obiit. Vit. 2.
- Q. Vitellius*, a Tiberio Senatu motus. Vit. 2. Tac. A. 2, 48.
- P. Vitellius*, Germanici comes, Cn. Pisonem accusavit et condemnavit; post praeturae honorem inter Sejani conscios arreptus et in custodiam fratri datus venas sibi incidit, mox obligari curarique se passus, in eadem custodia morbo periit. Vit. 2. Tac. A. 5, 8.
- L. Vitellius*, Consul A. U. 787. cum Fabio Persico. Pers. dein Syriae praepositus, sub Claudio bis Consul A. 796. et 800., et Censor. v. n. miri in adulando ingenii, paralysi decessit. Vit. 2. 3. Filii ejus ex Sextilia Aulus et Lucius.
- Aul. Vitellius*, ejus majores Vit. 1 — 3. pueritia, adolescentia et insequens aetas flagitiis probrosa. 3. 4. Proconsul Africae, inde curae operum publicorum praefectus. 5. uxores ejus et liberi. 6.

a Galba in inferiorem Germaniam missus maximo militum gaudio excipitur. 7. ab iisdem Imperator salutatur. 8. cf. Oth. 3. sequi audita morte Galbae partitus copias Italiam petit. 9. Othone victo et mortuo maxima saevitia et luxuria iter pergit. 10. Urbem ad classicum ingressus insolenter omnia et histrionum aurigarumque, maxime Asiatici liberti arbitrio agit. 12. insana ejus luxuria. 13. et saevitia. 14. post exercituum defectionem, ubique victus et proditus trepide agit, sed a multitudine confirmatus Sabinum cum reliquis Flaviani in Capitolium compulsos incendio opprimit. 15. mox novo terrore latebras petit. 16. unde extractus foedum in modum conficitur. 17. augurium de morte. 18. Vitellius Germanicus. 3. 14.

L. Vitellius, Imperatoris frater, Consul fratri suffectus A. U. 801. Vit. 3. imminenti hosti in Campania opponitur. Vit. 15. Tac. H. 3, 57. cum fratre perit. Vit. 18. Tac. 4, 2.

Vitellia, filia Imperatoris, a Vespasiano splendidissime maritatur, dotatur et instruitur. Vesp. 14. De ejus fratre, filio Imperatoris, a Muciano interfecto v. ad Vit. 18. Tac. 4, 80.

Vitelliani. Vesp. 8. — *Vitellianum* bellum. Dom. 1.

Volaterrae, oppidum Etruriae. Pers.

Volcatius s. *Vulcatius Sedigitus* librum scripsit de poetis. Terent. 2. 5. cf. Gell. 15, 24. et 3, 3.

Vologesus, Parthorum rex, missis ad Senatum legatis de instauranda societate, hoc etiam magno opere orat, ut Neronis memoria colatur. Ner. 57. Vespasiano auxilia promittit. Vesp. 6. auxilia Rom. adversus Alanos ducemque alterum ex Vespasiani liberis poscit. Dom. 2.

Vonones, rex Parthorum, pulsus a suis (ab Artabano), cum ingenti gaza in fidem populi Rom. Antiochiam se recipit, sed Tiberii jussu spoliatur et occiditur. T. 49. cf. Tac. A. 2, 1. sequ. c. 58. et 68.

X.

Xenophon. quum apud Xenophontem legisset, Cyrum ultima valetudine mandasse quaedam de funere suo. C. 87.

Xerxes. aemulatione Xerxis pontem a Cajo excogitatum crediderunt. Cal. 19.

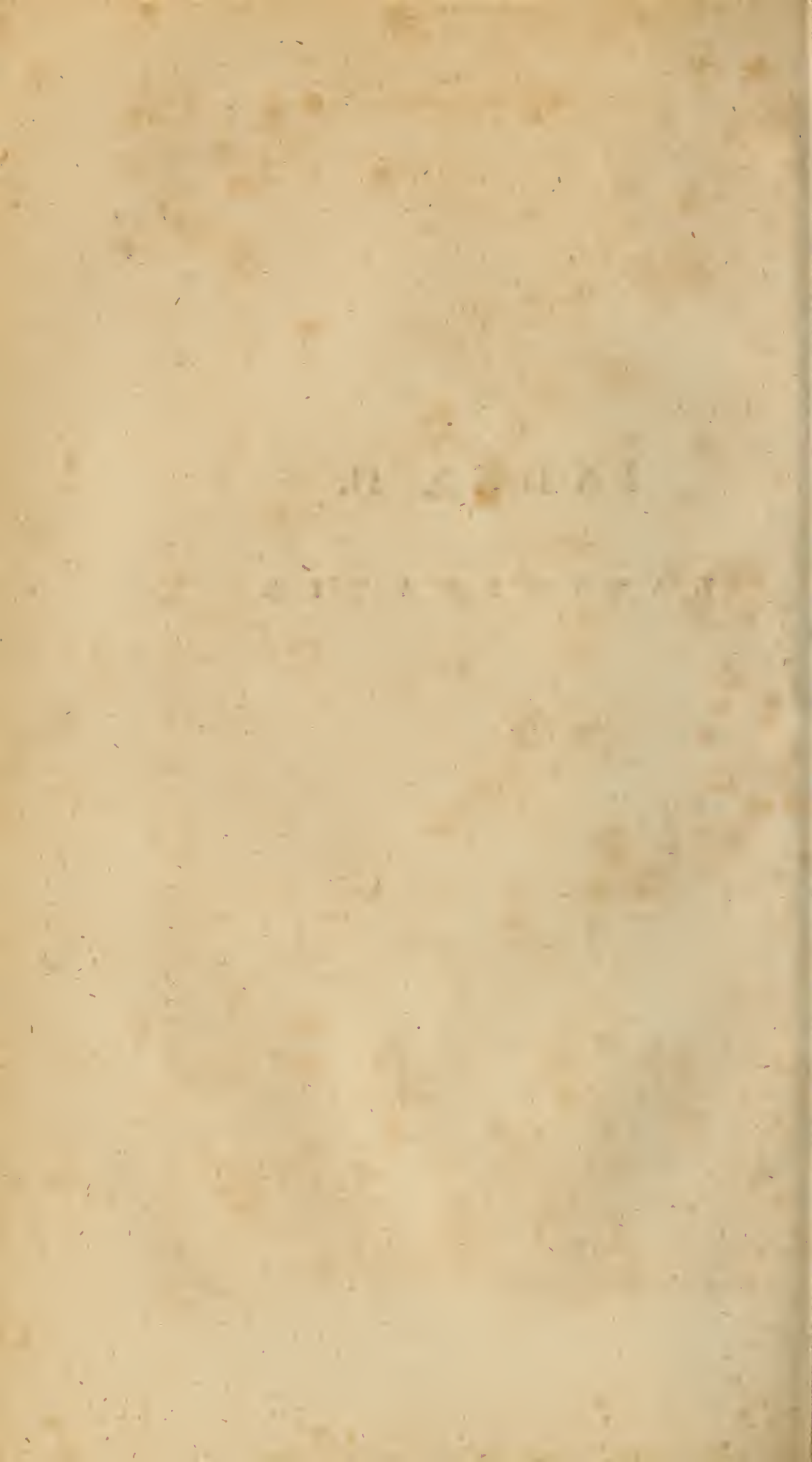
Z.

Zeno, e Graeculis Tiberii convictoribus, Cinariam relegatus. T. 56. Al. *Xeno*, quod probat Oudend.

Zenodotus Ephesius, poeta et Grammaticus, vixit sub Ptolemaeo primo. cor Zenodoti. Gr. 11.

I N D E X I I .

L A T I N I T A T I S .

A.

A, ab omnino terminum; unde initium alicujus rei vel facti, adeoque, ubi de re vel facto sermo, *originem*, *causam*, ubi de loco vel tempore, *motum* significat, Graecisque ἀπό et ἐκ ita prorsus respondet.

a) *de tempore*. ab eo tempore. A. 8. a vicesimo aetatis anno. A. 32. a condita Urbe. A. 22. et similia, unde: inde a puero. Gr. 9. ab juventa. Dom. 12. ab aetate prima. A. 84. al. v. *aetas*. a prima lanugine. Oth. 12. a medio die ad mediam noctem. Ner. 27. ubi Burm. e. v. Oudend.

Eodem pertinent, mixta temporis locique notione, dictiones, ubi *a* est i. q. *post*, ut Gr. ἀπό et ἐκ. Ita: a coena. A. 78. a commeatu. T. 12. vel addito *statim*,

ab itinere *statim*. C. 60. *statim a funere*. C. 85. *tantum non statim a funere*. T. 52. *a spectaculo statim*. Cal. 27. ubi al. e. v. Burm. et Oudend. quum primum *a somno* patuissent. T. 68. ubi aequè alii *e somno*. v. Oudend. vixdum firmus *a valetudine*. A. 3. *a cura*. T. 70. ἐκ σπουδῆς v. ἐκ μελέτης. Oppon. *ex tempore*, αὐτοσχεδιάσσι.

b) *de loco*. a loco A. 49. ubi nihil corrigendum, est enim nostrum: von Ort und Stelle.

ab Armenia rediens. T. 11. a Germania in Urbem regressus. T. 20. Aquilejam usque ab Urbe. A. 20. Ceterum permutari solent in ejusmodi locis praepositiones *a* et *e*, quamquam vere est utriusque discrimen, quum *a* motum a loco, *e* locum ipsum, in quo quis fuit (illud τὸ κινεῖσθαι ἀπὸ τόπου τινός, hoc τὸ γεγενῆσθαι ἐν τόπῳ τινί) notet. Sic Cal. 4. al. *e Germania* revertenti, al. *a Germ.* v. Burm. ad h. l. Oudend. ad Ner. 25. — Eadem prorsus ratio in ipsis nominibus urbium, quibus *a* fere praepositur, ubi motus tantum inde a loco ad alium significatur. Exempla sunt: ab Rhodo. C. 4. a Brundisio. C. 58. ab Alexandria. C. 35. ab Actio. A. 17. ab Apollonia. A. 95. a Nola Bovillas usque. A. 99. a Bovillis. ibid. ab Ostia. T. 11. Cl. 17. a Miseno. T. 75. Cl. 13. a Messana. Cal. 51. a Massilia. Cl. 17. ab Ostia et Puteolis. Vesp. 8. a Nursia Spoletium euntibus. Vesp. 1. v. Freinsh. ind. Flor.

Hinc descendit usus, quo *a* omnino est i. q. *a parte*, nostrum: von wo aus et inde wo, e. g. capillum revo-care *a vertice* assuerat. C. 45. coll. Ner. 45. ubi: *a vertice* cirrus appositus est. spatio ab utraque parte producto. C. 39. sibi securo jam ab hac parte. T. 11. omnino parte. Gr. 12.

ab utroque humero togam apprehendit. C. 82. veste a pectore discissa. C. 33. a summo et ab imo. A. 79. jecinora

replicata intrinsecus *ab ima fibra*. A. 95. quercus ramos *a frutice* dedit. Vesp. 5. latus *ab humeris et pectore*. T. 68. *a tergo* insulac. T. 60. quicquid *a tergo* fieret. Dom. 14. *a matre*, ἀπὸ μητρὸς (von Mutter's Seite). A. 4. ubi resp. *paterna stirpe*.

proximus *a Diis* immortalibus honor (h. e. si descenderis a Diis, adeoque i. q. post Deos immort.) A. 31.

a re familiari destitutus. Ner. 31. ubi *destitutus* absolute dicitur, *a* est nostrum: von Seiten, in Rücksicht. Alii omittunt praepositionem. v. Oudend. ad l. c., Goerenz. ad Cic. de Fin. 1, 5, 14. Sanctii Minerv. ed. Scheid. p. 514. et infra sub voc. *destituo*.

Porro, quoniam cogitatio et iudicium incipit ab aliqua re, qua deinde movetur, et in qua pergit ad sententiam ferendam, *a* dici potest pro voce *propter*, ut Gr. ἀπὸ et ἐν pro διὰ. Ita: militem neque *a moribus*, neque *a fortuna* probabat, sed tantum *a viribus*. C. 65. cf. Liv. 34, 31. „vos *a censu* equitem, *a censu* peditem legitis.“

insulam ἀπραγόπολιν appellabat *a desidia* secedentium illuc. A. 98.

a se i. q. de suo. perpauca *a se* verba addidit. C. 84. Opponuntur aliorum verba, quae recitaverat. singula milia nummum *a se* dividebat h. e. de suo fisco. A. 40.

ab re esse i. q. remotum, alienum esse ab re, quae agitur, cui oppon. *ex re* esse i. q. commodum, utile esse, ut in: *e Rep. esse*. v. Plaut. Rud. 4, 4, 56. 57. Ita: non *ab re* fuerit, subtexere. A. 94. neque enim *ab re* fuerit ipsa cognoscere. Dom. 11. cf. Gell. 18, 14.

Denique, quum *a* saepe sit i. q. *a parte*, describit etiam officium vel munus, in quo quis est constitutus et unde ministeria ejus prodeunt. Talia sunt: *a manu*. A. 67. (unde factum vocabulum *amanuens*. Ner. 44. Tit. 3.) *a manu* servus. C. 74. liberta et *a manu*. Vesp. 3. *a libellis*. Ner. 49. Dom. 14. *a studiis*, *ab epistolis*, *a rationibus*. Cl. 28. novum officium *a voluptatibus*. T. 42. Conjecerunt etiam *a memoria* ejus A. 79. Sed ibi melius legitur: *in memoria* ejus.

a ubi causam significat, non passivis tantum jungitur, sed etiam neutris sensus passivi, ut: *ab hoste cadere*. Oth. 5. v. Oudend. — Saepe etiam Graeco more dativus ponitur pro ablativo cum praepositione *a*. Sic: opera *optimatibus* data est. C. 19. ubi al. addunt *ab*. v. Oudend. *campum* Stellatam, *majoribus* consecratum i. e. *a majoribus*. C. 20. v. n. ludi *ei* consecrati i. e. *ab eo*. C. 88. ara *Octavio* consecrata i. e. *ab Octavio*. A. 1. annus *D. Julio* ordinatus i. e. *a D. Julio*. A. 31. Q. Catulo *emtus*. Gr. 3. hero suo *emtus*. Gr. 13. nihil *sibi* admissum i. e. *a se*. Cal. 15. Britanniam neque tentatam *ulli* i. e. *ab ullo*. Cl. 17. quae jam nunc *sibi* componi oporteret i. e. *a se*. Ner. 43. matrimonium *sibi* repertum. Cal. 25. dilectam quondam *sibi*. Vesp. 3. speratum unquam *sibi*. Vesp. 12. ut *scrutantibus* deprehendi non potuerit. Dom. 1. — Ita intelligo quoque Galb. 22. „spargi ad pedes *stantibus*,“ ut sit: *a stantibus* ad pedes h. e. ministris. Sunt etiam loci dubiae interpretationis, ubi dativus esse potest, qui dicitur acquisitionis, c. g.

„ex quorum sordibus nihil aliud quam voluptas inimicis quaereretur.“ A. 32. et: „quum adultero Silio acquiri imperium credidisset.“ Cl. 36. Illo loco inimicis dictum puto pro: ab inimicis, hoc alterum sensum valere: a Messalina Silio comparari. Ceterum vide, quae plura ex aliis exempla collegit docteque disputavit Perizon. ad Sanctii Minerv. 3, 4, 1.

Abacus. in abaco ludere. Ner. 22.

Abdere. inter vela se abdidit. Cl. 10.

cum ablat. domo abditus. C. 20. abditus muliebri sella. Oth. 6. medit. agris abditus. T. 12. abdita iuvencae simulacro Pasiphae. Ner. 12. thesauri specubus abdit. Ner. 31. uxore et liberis meritorio coenaculo abditis. Vit. 7. abditus modico gurgustio. Gr. 11.

cum praep. in et accus. in gremium abdidit (amputatum caput). Galb. 20.

abditus locus, τόπος κενωρισμένος. A. 90.

Abdicare, ἀποκηρύττειν, aliquem i. e. jure filii privare. Differt ab exheredatione. v. Heinecc. Ant. R. 2, 13, 23. qui tamen nostri loci immemor valido argumento se destituit contra eos, qui Graeci tantum moris fuisse existimaverunt ἀπειπῆν, ἀποκηρύττειν v. ἐκκηρύττειν. Augustus Agrippam juvenem, antea adoptatum, abdicavit h. e. irrita facta adoptione, familia ejecit, seposuitque i. e. relegavit Surrentum. A. 65. T. 15. qui loci docent, multo gravius quid esse abdicare, quam e conspectu suo amovere, quod statuit Heinecc. l. c.

abdicare se magistratu, ante tempus deponere. Silanus abdicare se praetura inoriquae coactus. Cl. 29.

Abducere. milites secum (de provincia.) Tit. 5. abducta i. e. ademta militum statione. Ner. 34. cultores sibi abduci. A. 91. Horatium nostrum a te cupio abducere. Horat. obsides abducti e literario ludo. Cal. 45. — Saepe mulieres ad libidinem, vel sponsae nuptaevae alicui dicuntur abduci. feminam e triclinio viri coram in cubiculum abductam. A. 69. tradunt, statim e convivio abduxisse eam. Cal. 25. — Liviam matrimonio Tib. Neronis abduxit. A. 62. Longino collocatam abduxit. Cal. 24. Poppaea abducta marito. Oth. 3. Longinam Aelio Lamiae nuptam etiam in matrimonium abduxit. Dom. 1.

Aberrare, ἐξίστασθαι τοῦ Φρονεῖν. ubi non aberravit ejus animus (de Claudio mentis impote.) Cl. 4.

Abesse. i. q. non adesse. spectaculo plurimas horas, aliquando totos dies aberat. A. 45.

de re. quia tamen fraus aberat. A. 67.

simpl. pro peregre esse, proficisci ex Urbe, patria. Gr. ἀπόδημεῖν, ἐκδημεῖν. quum Reip. causa abesset. C. 23. ut quasi legatus ab Augusto abesset. T. 12. praeterquam in propinqua oppida, et, quum longissime, Antio tenus, nusquam afuit. T. 38. ubi esse i. q. γίνεσθαι εἰς τόπον, abesse igitur abire, proficisci. — toto triennio, quo afuit. T. 51. commeatu afuturus i. e. accepto commeatu profecturus (mit Urlaub verreisen.) T. 72. pro magistratibus, qui abessent. A. 43. negante eo, destinatos magistratus abesse oportere. T. 31. ne quis plus triennio continuo Italia abesset. C. 42.

i. q. ἀπείναι, remotum esse. ut tamen quibusdam (bellis)

aut interveniret, aut non longe abesset. A. 20. quem longe abesse constabat. Vesp. 7.

tantum abesse ab al. re, ut, v. sequente duplici ut. *tantum afuit* a cupiditate imperium vel gloriam augendi, ut coegerit — tentaverit. A. 21. (Gr. τοσούτου ἐδέησε ἐπιθυμῆν, ὥστε) Juliae. *tantum afuit*, ut relegatae officii aut humanitatis aliquid impertiret, ut domo quoque egredi vetuerit. T. 50. *tantum afuit* a remittendo laxandoque studio, ut — *appellarit* (vulg. *appellaret*) — *egerit* — *obtulerit*. Ner. 25. ut suspicione aliqua vel metu ad perniciem cujusquam compelleretur, *tantum afuit*, ut — *insuper Consulem fecerit*. Vesp. 14.

parum, non *multum abesse*, quin, Gr. ὀλίγου, ἐλαχίστου δῖν c. infin. v. ὀλίγου δέοντος et simpl. ὀλίγου cum verbo finito. *minimum afuit*, quin periret. A. 14. non *multum afuit*, quin occideretur. T. 19. nec *multum afuit*, quin statim diadema sumeret. Cal. 22. Livii scripta *paulum afuit*, quin ex omnibus bibliothecis amoveret. Cal. 34. Acten *paulum afuit*, quin justo matrimonio sibi conjungeret. Ner. 28. non *multum afuit*, quin vitae renunciaret. Galb. 11. — Ceterum scripturam *afuit* pro *absuit* optimorum codd. auctoritate adoptavimus. v. Oudend. ad A. 14. 21. T. 50. cf. Pareus Lex. Crit. p. 61. Contra lectionem *absuit* in Cicerone defendit Goerenz. ad Academ. 2, 1, 3. *Absens* (ita enim scribendum videtur, non *absens*, ex analogia participii *praesens*. Ut enim a v. εἶμι, quocum cognatum Hebr. נִשְׁנָה et pronomina ἐγώ, ego, factum est *sum*, Germ. *seyn*, inde *Wesen*, et ex οὗ, οἱ, ἑ Lat. *sui*, *sibi*, *se*, ex ἐός *suus*, Germ. *sein*, ita ex *sum* formatum *sens*, ὄν, (cf. ὤεις, *sues*, *Säue*, ὑπέρ, *super*. Gell. 13, 9.) adeoque scribendum *ab-sens*, *prae-sens*. Unum participium *ens*, τὸ ὄν, vix valere potest contra suetam formationem, maxime quum a Caesare vel Sergio Flavio prolatum (v. Priscian. l. 18. p. 1140. Putsch. ed., *Quintil.* 2, 14. init. et 8, 3, 33.) Romanis ipsis parum placuerit.) — ne *absentis* ratio comitiis haberetur. C. 28. capite, quo a petitione honorum *absentes* (ἐκδημοῦντας) summovebat. ibid. reos caedis *absentes* deferre. A. 10. *absens* ac libello notum Senatui fecit. A. 65. consulatu, quem *absens* suscepit. T. 65. quod defunctum collegam rescisse *absens* non potuerat. Cal. 17. *absentium* maritorum nomine. Cal. 36. in verba *eius absentis* jurantibus. Galb. 16. bellum civile confecit *absens*. Dom. 6. *absente* eo. Vit. 2. *absente* eo et ignaro. Vesp. 15. — *absentibus*, secundum praesentes facillime dabat. Cl. 15. ubi *absentibus* Graeco usu absolute dictum, ἀπόντων τινῶν. v. not.

Absentia. propugnaturos *absentiam* suam i. e. se *absentem*. C. 23. ut auctoritatem *absentia* tueretur. T. 10. ubi opponitur *assiduitas*.

Abhinc. nunc coepi, an abhinc annos novem. A. 69. Gr. ἀπὸ τοῦδε.

Abhorre, ab al. re, i. q. *alienum esse*. non abhorrentia a sua natura. Ner. 43. ab omni caede abhorrebat. Dom. 9. — cum *accus.* i. q. *aversari*. pumilos atque distortos ut ludibria naturae abhorrebat. A. 83. ceteris ut obscenum ostentum abhorrentibus. Galb. 4. abhorrentes quosdam cadaverum tabem. Vit. 10.

imperson. nec abhorret a vero. Tib. 62. a veritate. Cal. 12.

Abigere. omnes fustibus abegit. Cal. 26. quasi parum esset, sine responso abegisse. Vesp. 8. supervenisse tertiam (aquilam), ac victricem abegisse. Vesp. 5.

de divortio. Agrippinam abegisse post divortium doluit. ac T. 7.

abigere partum, Germ. *abtreiben.* coactae conceptum a se abigere. Dom. 22. ubi *a se* non jungendum verbum, sed pertinet ad *conceptum*, id quod a se s. ex se conceptum erat.

Abjicere. abjecto onere. Galb. 20. caput eo loco — abjecit. ibid. abjecta praetexta. C. 16. abjecto ferro. Cal. 12. abjecto clam juxta pugione. Ner. 34. ubi al. *objecto.* v. Oudend. (*abjicere* est nostrum *hinwerfen*, *objicere vorwerfen.*) abjectum in via cadaver. Ner. 48. Lares in publicum abjecti. Cal. 5. hos custodes strangulaverunt abjeceruntque in Gemonias. T. 75. Claudiam exponi ad matris januam et nudam jussit abjici. Cl. 27.

metaph. i. q. *omittere.* Reip. curam abjecit. T. 41. abjecta speditignitatis. Cl. 5. amorem flagrantissimum abjecit. Cl. 36. studium spretum et abjectum. Dom. 2.

abjectus i. q. *vilis.* nullus tam abjectae conditionis tamque extremae sortis fuit. Cal. 35.

Abire. non distulit, quin persequeretur abeuntes (*ἀποπλέοντας.*) C. 4. in provinciam abiit. C. 23. facta tandem abeundi potestate. T. 10. quasi Rhodum abiturus. Ner. 34. abite laeti, abite locupletes. Cal. 46. quaerentem, quidnam ageret aut quo abiret, quidam abire Morboniam jusserat. Vesp. 14. v. n. (*Xiphil.* 66, 11. ἐς κόρανας ἀπελθε.). qui *discedere et abire* coepabant. Oth. 11. ut *ἀπιέναι καὶ διαρρεῖν.* Plutarch. Ages. 32.

cum ablat. i. q. *deponere* v. *se abdicare,* nostr. *abgehen.* quoad potestate abiret. C. 20. honore abiit. A. 26. consulatu. Ner. 2.

Ablegare. ablegari eum ob seditionis periculum et in proximam civitatem demandari. Cal. 9. Inepte in vulg. *obligari* et *obligari.* v. Oudend.

Abligurire s. *Abligurrire.* Gr. 23. sensu obsceno, ut Gr. *λεχγεύω, λείχω, λειχάζω,* quod est *fellare.* cf. T. 45. hircum vetulum capreis naturam *ligurire.*

Ablocare i. e. alii locare, ut Vit. 7. domum. v. Oudend. Alii enim: *oblocaret.* Contra *oblocata* praefendum C. 26. ubi al. *ablocata.* Nam domum meam ex meo usu locando trado in alienum, quod est *ablocare,* non item opsonia, quae vendenda alicui loco.

Abnepos. non lecturum se, nisi civis Rom. abnepotem. Cl. 24. abnepos Drusi. T. 3.

Abneptis. Ner. 35.

Abnuere i. q. *negare, recusare,* adoptionem non abnuisse. T. 21. — cum accus. et infin. ne Catone quidem *abnuente* (h. e. negante), eam largitionem e Rep. fieri (Reip. salutarem esse.) C. 19. cf. Liv. 21, 12. „has pacis leges *abnuente* Alconie accepturos Saguntinos.“

Abolere, expungere, delere. diuturnorum reorum nomina abolevit. A. 32. tragoediam exorsus abolevit h. e. delevit. A. 85. cf. Pers. scripta abolita (*Dio: πρὸς τῶν ἀγορανόμων ἐναύση*). T. 61. Cal. 19. scripta famosa abolevit. Dom. 8. cogitavit de Homeri carminibus abolendis. Cal. 34. abol. alicujus memo-

riam. Cal. 60. Dom. 23. usum scientiae. Cal. 34. religionem. Cl. 25.

i. q. *abrogare*. frumentationes. A. 42. abolevit et vim morumque asyloꝝ. T. 37. vectigalia aut minuit, aut abolevit. Ner. 10. abolere decretum. Cl. 6. Galb. 23.

honor a Nerone destitutus abolutusque. Cl. 45. h. e. quem Nero praetermisit, non exhibuit, et exhiberi vetuit. abolito priore nomine. Dom. 15. h. e. demto, sublato.

nonnulla ex antiquis cerimoniis paulatim abolita restituit. A. 31. h. e. omissa, quae observari desierant. durante adhuc ibi antiquorum memoria, necdum omnino abolita. Gr. 24. h. e. neglecta, oblivioni data.

Abolitio legis i. q. *abrogatio*. A. 34. — *abolitio facti* i. q. ἀμνηστία, abolita memoria facti. T. 4., ubi Lips. corrigere voluit: *oblivionem*, ut Cl. 11. „omnium factorum dictorumque veniam et oblivionem in perpetuum sanxit“. Sed Suetonius priore loco Graecum vocabulum verit, altero verbis explicavit. cf. Flor. 4, 7, 3. Aurel. Vict. Caes. 35.

Abolla purpurea regis. Cal. 35. v. interpr. ad Juvenal. 4, 76.

Abominari i. e. malum omen deprecari. Cl. 46. „accessisse se ad finem mortalitatis, quamquam abominantibus, qui audiebant, semel atque iterum pronunciavit.“ cf. Liv. 6, 18. „bene facitis, quod abominamini: Dii prohibebunt haec.“

Abripere. simulacro abreptum interemit. A. 17. Gr. ἀποσπάσας. domum se abripuit. T. 45. Plaut. Mil. glor. 2, 2, 21. „ita abripuit repente sese subito.“ al.

Abrogare pr. populum rogare de abolenda lege prius perlata. — quando nec plebiscito Pompejus postea abrogasset C. 28., ubi, si staret vulgata, plebiscito non esset dativus, (nego enim, abrogare dativo posse jungi; loci, qui afferuntur, suspectae sunt lectionis) neque abrogasset dictum pro derogasset, sed intelligendum: legem vel tale quid. Sed melius legitur: quando et plebiscito Pompejus postea obrogasset. v. not. et voc. obrogare. Idem valet de loco Cl. 23. „capiti Pap. Popp. legis — abrogavit,“ ubi cum optimo quoque edidimus: obrogavit. v. Oudend. ad C. 28., Duker. ad Flor. 1, 9, 3.

unde omnino i. q. adimere, abolere. Consulibus abrogavit magistratum. Cal. 26. (ut Flor. 1, 7, 10. „imperium tum regibus abrogatum.“ 1, 9, 3. „fascibus abrogatis (Consuli)“) nemini delatorum fides abrogata. T. 61. Ita auct. ad Her. 1, 10. „quae res fidem abrogat orationi.“ Cic. pro Rosc. com. 15. „quibus abroges fidem iurisjurandi.“

Abrumpere. abruptus hamus. A. 25. societatem abruptit tandem. A. 17. sermones superveniente aliquo abrumpere (prorsus ut nostr. abbrechen, Angl. to break off). T. 21.

Abscedere, discedere, abire ab aliquo loco vel homine. — nec temere unquam triclinio abscessit, nisi distentus ac madens. Cl. 33. quasi domum inspecturus abscessit. Oth. 6. abscessit i. e. e publico discessit. Vit. 15.

ne quid abscederet (bonis) h. e. ne quid deminuerentur. Ner. 34. (Nostr. abgehen.)

Abscidere. dextra abscisa. C. 68. abscisa lingua. Cal. 27. manibus abscisis. Cal. 32. quibus locis omnibus alii solemnī varietate (v. Drakenb. ad Liv. 31, 34.) abscissa et abscissis a v. Abscindo. v. int. ad loc. cit. et Glossar. Livianum. Efficiunt rem loci

poetarum, ut *Martial.* 3, 66, 2. „*Abscidit vultus ensis uterque sacros.*“ *Lucan.* 4, 503. „*Abscidit nostrae multum Fors invida laudi.*“

Absens, Absentia v. *Abesse.*

Absimilis i. q. dissimilis, ut ἀθέμιος et verbum ἀφομοιοῦν. tam non absimilis facie Tiberio Principi fuit. *Oth.* 1. arte formaeque non absimilis magistro. *Dom.* 10.

Absolvere, ad finem perducere, perficere. opera *Cal.* 21. al. villa magno sumtu absoluta. *C.* 46. canalem absolvit aegre. *Cl.* 20. — spectaculis absolutis h. e. peractis. *T.* 10. inchoatum absolute νόμον *Ner.* 20. h. e. inceptum carmen ad finem cantare. — absolvit centum et quinquaginta (libellos, quos componere instituerat.) *Gr.* 21. homo non absolutus a natura, sed tantum inchoatus. *Cl.* 3. (quī non est ἀρτιος et ἐλόκληρος, ut dicitur *c.* 4.) de iudicio. absoluteque *sc. eo.* *C.* 4. *Oppon. postulare.*

Absolute doctus. *Gr.* 4. ubi *oppon. mediocriter doctus.* Ille postea *perfunctus literis*, hic *imbutus* dicitur.

Absolutio. absolutiones reis venditare. *Vesp.* 16.

Absolutaria tabella. *A.* 33. (inscripta litera *A.* h. e. *absolvo.*) *Opp. damnatoria.*

Absortio s. *Absortio* rosaria v. rosacea, cibus delicatior, fortasse jus aqua rosacea tinctum. *Ner.* 27. (v. *Lamprid.* *Heliog.* 19.) ubi mellitam etiam *absorptionem* melle conditam puto. Est *Ital. sorbetto.* Reliquae lectiones, quarum silvam vide apud *Burm.* et *Oudend.*, nullum fere sensum praebent. cf. tamen *Salmas.* exercit. *Plin.* p. 392.

Absterrere. contradicente nullo, ac, si conaretur quis, absterito. *C.* 20. absterritus non tam poenitentia, quam perficiendi desperatione. *Ner.* 43. ne religione quidem ulla a quoquam incepto absterritus unquam vel retardatus est. *C.* 59.

Abstinere. cibo. *T.* 10. *Rh.* 6. pomis cibusque officientibus. *Ner.* 21. fungis. *Dom.* 14. vino. *Ner.* 51. pabulo (de equis.) *C.* 81. alieno. *Tit.* 7. (ubi iungitur: *nulli civium quicquam ademit.* v. *Abstinentia.*) nomine. *T.* 6. praenomine *Imper.* *Cl.* 12. honore. *A.* 52. negotiis. *T.* 50. balineis. *A.* 94. *Curia.* *C.* 14. publico. *Cl.* 36. (h. e. in *Curiam*, in publicum non prodire.) congressu hominum. *A.* 65. alic. societate. *C.* 2. al. convictu. *Cal.* 5. — nec deinde ulla belli occasione abstinuit. *C.* 24. nec abstinuit consuetudine, quin sequi. *T.* 72. nullo genere hilaritatis abstinuit. *A.* 98. ne provincialibus qu. matrimoniis abstinuisse *C.* 51. h. e. uxores etiam provincialium corrupisse. non temere ulla illustriore femina abstinuit. *Cal.* 36. ut ne praetextatis qu. verbis abstineret. *Vesp.* 22. ne in metu qu. abstinnuit jocos. *Vesp.* 23. ne principum qu. virorum insectatione abstinuit. *Gr.* 9. sermone Graeco in *Senatu* maxime abstinnuit. *T.* 71. ubi praecedit: *non usquequaque usus est.*

e. *infin.* quando ita praefari non abstinuerit. *T.* 23. i. q. non dubitaverit.

c. *quo minus.* ut ne clarissimi qu. viri abstinuerint, quo minus et ipsi aliquid de ea scriberent. *Gr.* 9. — c. *quin.* non abst. consuetudine, quin sequi. *T.* 72. v. supra.

Abstinentia, ἐγκράτεια χρημάτων. *Oppon. avaritia, cupiditas, pecuniae aviditas, rapinae.* v. *Valer. M.* 4, 3. Ita abstinentiam non praestitisse *Caesar* dicitur. *C.* 54. et inde expilationes urbium, rapinae, sacrilegia ejus narrantur. cf. *Oth.* 3. *Dom.* 9, 10.

et 23. Ita *abstinere alieno* et *nulli quicquam adimere* junguntur Tit. 7.

Abstrahere. *abstrahentibus* (sc. in custodiam, quem enixe, sed frustra defenderat) statim eripuit. C. 71. cf. *Matth.* 18, 28. *κατάσας ἔπνευε αὐτόν*, ubi v. interpr.

Abstrudere. *abstrusus* gestatoria sella h. e. *abditus*. Vit. 16. *abstrusus atque abditus* jungit Plin. Panegy. 63, 5.

Assumere, *consumere*, *delere*. — Gr. *δαπανᾶν*, ubi de *pecunia*, *opibus*. totum vices ac septies millies sestertium non toto vertente anno absumsit. Cal. 37. *absumto* pretio. Galb. 15. (nostr. *verzehren*, *verthun*.) ubi *praedae* pretium absumeretur i. e. prodigeretur. Ner. 26. ubi inepte al. *assumeretur*. — simpl. pro *prodigere*. nec largiendi nec absumendi modum tenuit. Ner. 30. cum praep. in et accus. summam in emtionem mercium absumere. A. 98. quod paene omne in Rempublicam absumsisset. A. 101.

de tempore, i. q. *consumere*, *conterere*. ne in ediscendo tempus absumeret. A. 84. triduo per irritas altercationes absumto. C. 23.

i. q. *delere*, *διαφθεῖραι*, nostr. *verzehren*, *zerstören*. domus incendio absumta. A. 57. Ner. 31. aedes incendio absumtae. A. 30. opera incendio absumta. Dom. 5. bibliothecae incendio absumtae. Dom. 20. classe vi tempestatis prope absumta. C. 25. (nostr. *verschlingen*, ut Lat. *haurire* etiam de incendio et de undis.) Ceterum cf. *Consumere*.

i. q. *interficere*. diu cunctatus an omnes igni ferroque absumeret. Cl. 21. obicere viros laniandos absumendosque. Ner. 37. ubi sensu proprio est: frustatim devorandos.

max. de lenta morte. ita absumtam (*inedia*.) T. 53. ut ros *verzehren*, *hinzehren*, et Lat. *edere*, *rodere* de fame.

Absurde, *absone*, *inepte*, *ἀλόγως*, *ἀτόπως*. non absurde dictum. Cl. 28. non absurde responsum. Dom. 3. non absurde et scripsisse et fecisse se ait. Gr. 6. Satira non absurde composita. Juven.

Abundare, *περισσεύειν*. — cruore scena abundavit, propr. i. e. superfluit, repleta fuit. Cal. 57. unde: literae abundantes A. 87. sunt reliquae literae vocabuli, quae ex fine versus in alterum versum superfluunt.

i. q. *abunde esse*. abundante rerum copia. C. 10. abundante patrimonio. A. 2. abundantissimum epulum. Cal. 17. abundantissima coena. Ner. 42. coenam abundantissime praebere. A. 74. i. q. copiosissime, lautissime. cibi plurimi traditur — inter coenam vero usque eo *abundantis* sequi. Galb. 22.

i. q. *abunde habere*. abundaturum, si a duobus libertis in consortium reciperetur. Cl. 28. c. ablat. unde factum, ut auro abundaret. C. 54.

Abundantia, copia, multitudo. descripsit abundantiam veterum tabernarum. Cl. 40. (quo tamen loco non tabernarum multitudinem, sed ciborum, quibus abundabant, copiam intelligo.) — i. q. *πλησμονή*, *Ueberfüllung*. ut quasi abundantia laboranti etiam hoc genere egestionis subveniretur. Cl. 44.

Abunde. abunde arbitror parere i. e. satis superque apparere. Cal. 9.

c. gen. se jam pridem potentiae gloriaeque abunde adeptum. C. 86. (Gell. 6, 8. quibus abunde ingenii est.)

Abuti, *καταχρῆσθαι*, nostr. *missbrauchen* h. e. ad aliam rem vel

magis uti quam par est. abusus dominatione. C. 76. abuti hominis v. hominum patientia. Cl. 15. Dom. 11. *abuti divitiis* et *perdere* junguntur. Ner. 30. — etiam *de homine*. his adeo se abutendum permisit et tradidit. Galb. 14. ut nos: er liefs sich so mißbrauchen.

abusum audentius *mendacio*. Cal. 8. h. e. audentius mendacium ad usum suum convertisse. (Ita Cic. de nat. D. 2; 60. „nos sagacitate canum ad nostram utilitatem *abutimur*.“ Liv. 27, 46. „*abutendum* errore hostium.“ Patet, his locis omnibus *abuti* non esse simpl. uti, sed praepos. *ab* servare vim suam amovendi, avertendi ad alienum locum.) *abuti* eum *occupationibus suis*. Ner. 42. h. e. male uti tempore, quo ipse negotiis detineatur, ad favorem populi captandum. (Ita Plin. ep. 7, 30, 3. „auribus meis abutuntur.“)

nomine insulae *abutentes* T. 43. h. e. nomen insulae ad diversam significationem detorquentes. (Ita *abusio*, *παράχρησις*, dicitur a rhetoribus. v. auct. ad Her. 4, 33. Cic. Orat. 3, 42.) *Ac* ante vocalem Latini non ponunt, unde, ubi in libris occurrat, viri docti emendarunt in *et* v. *atque*, max. ante *etiam* (v. Oudend. ad C. 26. A. 19. 100., Burm. ad C. 26. A. 19. et 96. Cal. 3. Drakenb. ad Liv. 10, 36. et 41, 24. cf. *Atque* et *Atque etiam*.)

in *at* (v. Oudend. ad Cl. 12. Galb. 10. De confusione voc. *ac* et *at* v. Schwarz. ad Plin. Pancg. 26, 2.) in *aut* (v. Burm. ad Cal. 46.).

ac post *non prius pro quam* dictum, notat Bernecc. in ind., citato A. 16. Sed hic error est e plurimis. Ibi enim sequitur *quam*, et *ac* praecedens est i. q. et.

Accedere, appropinquare, *hinzutreten*. Tillius propius accessit. C. 82. accessisse se ad finem mortalitatis. Cl. 45. unde i. q. se *adungere* alicui, ut: civitates, quae cunctantius sibi accesserant. Galb. 12. conatibus Galbae primus accessit. Oth. 4.

nostr. *dazukommen*. accesserunt convivae Vinicius et Silius pater. A. 71. et accesserunt majoris sollicitudinis causae. T. 12. accedentibus novis (litibus). Vesp. 10.

c. dat. gloriae amplior cumulus accessit. T. 17. accesserunt tantis ex Principe malis quaedam et fortuita. Ner. 39. — ut plurimum agrorum pretiis accesserit. A. 41. census, quibus quicquam incrementi accessisset. Cal. 38. (Ita *accedere* et *increscere* se excipiunt Liv. 44, 36.)

c. praepos. *ad*. accessit ad immensum civium amorem — externorum favor. Cal. 14. accessit ad tanta discrimina mors Vindicis. Galb. 11.

Accessus, aditus, *πρόσδοξ*. accessus ad insulam. C. 53.

Accessio, nostr. *Anwandlung*. prima morbi accessione. Vesp. 23. v. Cels. 2, 12. al.

Accendere. accensis tota Urbe luminibus. Cal. 18.

Accensere. *Accensus*, apparitor magistratus, qui populum ad concionem, ad jus aliosque conventus vocabat. v. Varro de L. L. 5, 3. et 9. — antiquum etiam retulit morem, ut, quo mense fasces non haberet, accensus ante eum iret, lictores pone sequerentur. C. 20.

Acceptus. v. *Accipere*. — *Accersere*. v. *Arcessere*.

Accidere. ut ad genua ultro sibi acciderit. C. 20. praec metu ad genua sibiaccidentem. Cl. 10. (Liv. 44, 31. „accidens genibus Praetoris.“)

nostr. *vorfallen*, Gr. *συμβαίνειν*, *ἐπέχεται*. quae forte

illo ipso die paulo prius acciderant. Cal. 57. quod accidit opinione falsa. C. 33. Varianam cladem temeritate et negligentia ducis accidisse. T. 18. ex re, si qua forte recens accidisset. Rh. 1. quaedam sub eo fortuita ac tristia acciderunt. Tit. 8.

c. dat. quod ei fere accidebat. Cl. 8. (nos: *begegnen*.) Dicitur maxime in adversam partem de detrimento vel ipsa morte per *εὐφημισμὸν*, ut Gr. *συμβαίνειν*, nostr. *begegnen*, *zustossen*. si quid his accidisset. A. 101. si quid sibi accideret. Cal. 3. si quid sibi per tempestates accideret. Cal. 23. si cui quid per tempestates accidisset. Cl. 18. perinde oblitterato suorum casu, ac si nihil cuiquam accidisset. Cal. 10. aliis quoque jam Principibus similia accidisse. Ner. 42. (si quid mihi fatale contigerit. *Spartian*. 4. v. Casaub. si quid ei evenisset. *ibid.*)

accidit, ut. acciderat autem, ut. C. 28. cf. A. 43. T. 14. forte accidit, ut. T. 75. Ner. 45. (nos: *es traf sich*.)

Accipere. Omnino, quicquid datur, editur, redditur, traditur, id vicissim accipitur, ut adeo accipere aequae ac cognata capere, excipere, recipere saepissime sit i. q. sumere, dari sibi sinere v. jubere, pati, cognoscere, intelligere, et quae aliae significationes ex addito nomine veniunt. Ita dicitur: accipere consulatum. A. 10. (nempe datum a Senatu et populo, ne quis praeferat alteram lectionem: *susceperant*. v. Oudend.) pontificatum. Tit. 9. triumphalia ornamenta, sacerdotium. Vesp. 4. provinciam. Vit. 12. coll. C. 22. ubi: Galliam accepit. legiones a Rep. C. 24. pecunias. C. 11. et 54. (et hoc quidem loco est: *dari sibi iussit*.) congiarium. A. 41. 42. Rh. 5. denarios. A. 67. sestertia centena in annum. Gr. 17. tesseras. A. 40. frumentum. C. 41. legata. T. 15. (v. *referre*.) — *accipere aliquid muneri*. Ner. 66. Galb. 10.

acc. feminam in matrimonium. A. 62. Cl. 26. Ner. 35.

i. q. *παρῆν* alicunde illatum, ut nos: *bekommen*. vulnus.

C. 82. clades, ignominias. A. 23. iniurias. Gr. 9.

Urbem, quam latericiam accepisset (quasi *traditam* a maioribus.) A. 29.

rationem a se omnium factorum acciperet. Cl. 43. (*Oppon. rationem reddere*.)

accepto nuncio. Oth. 12. unde *audire*, *cognoscere*. ut horam quoque partus acceperit. A. 94. (nos: *vernehmen*.) circa religiones talem accepimus. A. 90. sequentes — Cneos accepimus. Ner. 1.

i. q. capere; intelligere, interpretari (nos: *nehmen*, *annehmen*, *aufnehmen*). populus accepit in contumeliam ejus verbum (pronunciatum s. editum in scena) A. 68. pro dicto accepit, quod visu suspicabatur. C. 33. ostentum — solus pro laetissimo accepit. Galb. 4. et c.

quasi. quae omnia, quasi ab impatientibus remedium — fingerentur, volebat accipi. T. 59.

aliquem epulis, Gr. *δέχεσθαι*. Principem coena. Oth. 4. quo lautius nomine ejus invitati acciperentur. Cal. 55.

accipe iratum (sc. Jovem) Cal. 58. ubi tamen vulg. *accipe ratum* sc. omen v. n.

Acceptus pr. qui lubenter ab aliquo accipitur, ut nostr. *angenehm* a v. *annehmen*, unde *carus*. ex acceptissimis libertis. A. 67. aliquanto Neroni acceptior. Vit. 4. *gratus et acceptus* in modum amici. Gr. 21.

Accirè v. Acciere, (quamquam forma *Acciere* obsolevisse subinde videtur, quum uno loco *Plaut. mil. glor.* 3, 3, 60. lectio fluctuans inter *acciebo* et *accibo* incertum usum prodatur, superiores autem producant et participium, ut *Virgil. Aen.* 11, 235. *imperio accitos*, et nomen, ut idem *Virgil.* 1, 677. *accitu cari genitoris. Sil. Ital.* 2, 392. *accitis velox populis* lectio incerta est.) quem Caesar ad sacrificandum acciverat. *A.* 94. puero, quem exsulantem — ob id ipsum acciverat. *Gr. ro. carnificem acciri* flagitavit. *Cl.* 15. *accitus in curiam. C.* 16. *accitus et ipse per Trib. pl. in Curiam. Cl.* 10. *accitam in Urbem. C.* 52. magistratibus ac Senatu domum accitis. *A.* 28. *accitos Germ. liberos. A.* 34. *consulares in Palatium accitos. Cal.* 54. *accitus Capreas. Cal.* 10.

Acclamare et Acclamatio de populo vel Senatu *laeta voce et honorificis nominibus* aliquem salutante, ut *Gr. εὐφημεῖν* et *Diodor.* 5, 49. *συνευφημεῖν*.

acclamante populo partim: feliciter, partim: patruo Imperatoris, partim: Germanici fratri. Cl. 7. *laustis omnibus cum acclamantium turba* prosequabatur. *Cl.* 27. *acclamari etiam in Amphitheatro libenter audit: Domino et Dominae feliciter. Dom.* 13., unde

inter immodicas ac novas populi acclamationes. C. 79. *inter faustas acclamationes. Oth.* 6. et de Senatu: in Curia (Senatus Patris patr. cognomen ei detulit) neque decreto, neque acclamatione, sed per Valerium Messalam. *A.* 58. — cf. *Liv.* 34, 50. *Tac. H.* 1, 78. *Capitolin. Maxim.* 16. *Tamprid. Al. Sev.* 7. 9. Sed etiam de clamore cum *ludibrio, conviciis et ignominia* conjuncto.

acclamatum est postridie sequ. A. 70. *T.* 52. *Galb.* 20. eodemque sensu *acclamationes. Senatus adeo laetatus est (eum occisum), ut repleta certatim Curia, non temperaret, quin mortuum contumeliosissimo atque acerbissimo acclamationum genere laceraret. Dom.* 23.

De utroque genere acclamationum v. *Brisson.* de formulis p. 187. sequ. et p. 719. cf. *Cic. ad Att.* 1, 16. ad *Qu. fr.* 2, 1. et 2, 3.

Accommodare. annum ad cursum solis accommodavit. C. 40. h. e. descripsit, ordinavit; ut est *A.* 31. triginta amplius dies — actui rerum accommodavit h. e. dedit, destinavit. *A.* 32. cantata sunt quaedam, accommodata ex Pacuvii armorum iudicio. *C.* 34. (nos: *anpassen, anwenden.*) *animum, se accommodare rei vel homini i. q. dare se, tradere, dicare, nos: sich mit einer Person oder einer Sache einlassen, befassen.* neque post ulli majori negotio *animum accommodavit. A.* 98. ne se perfusoriis assertionibus accommodarent. *Dom.* 8.

quod Sejano se non accommodassent. *T.* 48. ut hum. generi assertorem ducemque se accommodaret. *Galb.* 9.

Accommodatus, aptus, idoneus. quum non aliud auspicandi tempus accommodatius videretur. Ner. 8.

Accrescere. ex annonae quoque caritate lucrantium accrevit invidia. Ner. 45. ubi *lucrantium delendum videtur, et ad: accrevit invidia intelligendum: Neroni.*

Accubare v. extenta voce Accumbere, ut λάβω, λάμβω al. — theatrum Tarpejo monti accubans. C. 44. *de coena. Thrasyllum contra accubantem. A.* 98. *contra accubantem. Cal.* 25. *ad ipsos accubantis pedes. Vesp.* 5. *pleno convivio, accubantibus Ch.*

e. coenae adhibitis praeter alios) nonnullis urbicis negotiatoribus. C. 49. — de consuetudine Venerea. quieti vacabat, accubante aliqua pallacarum. Vesp. 21. oppos. *sedere*. perraro praesidere, ceterum (h. e. *sed*) accubans spectare consuevit. Ner. 12.

Accurate, ἐπιμελῶς, opp. *leviter*, *negligenter*. sepeliri accuratissime imperavit. Dom. 15.

Accurrere. in auxilium *accurrerunt*. Cal. 58. Al. *accurrerunt*, ut Ner. 21. militem *accurrisse* ferendae opis gratia, et Ner. 34. ad visendum interfectae cadaver *accurrisse*.

Accusare al. repetundarum. Dom. 8. causam dicere aliquo accusante. A. 56. accusati damnatique multi cum liberis atque etiam uxoribus suis. T. 61. prout accusaretur defendereturve. Cl. 15. Publius — Pisonem accusavit condemnavitque. Vir. 2. v. *Condemnare*.

Accusatio. post accusationem Dolabellae. C. 55. — plur. reorum *accusationes* defensionesque meditari. Cal. 53.

Accusator. neque detrahi quemquam (equitem) in transvehendo ab accusatore passus est. A. 38. exorato coram iudicibus accusatore. A. 56. accusatorum denunciationes. A. 66. matronae prostratae pudicitiae, quibus *accusator publicus* deesset. T. 35. (ubi domestica coercitio propinquorum opponitur.) ut accusatori, qui causam non teneret, exsilium poena esset. Dom. 9. decreta accusatoribus praecipua praemia. T. 61. quolibet et accusatore et crimine. Dom. 12.

Acer, nostr. *scharf*. si quis sibi *acrius contuenti vultum* summitteret. A. 79.

de duce vel iudice. inquisitor et punitor acerrimus. C. 67. ut se acrem et severum ducem ostenderet. Cal. 44. acer, vehementis; et in coercendis quidem delictis vel immodicus. Galb. 9. disciplinam acerrime exegit. T. 19. nihil prius aut acrius monuit. Dom. 9. acriter tum philosophantes. Pers. i. e. philosophi acuti. v. etiam Ern. ad *Plin.* ep. 1, 2, 4. et *Lex. Graec. Rhet.*, ubi τὸ δριμύ v. τὴν δριμύτητα oratorum veterum explicat.

Acidus. recens acidumve pomum (ὀξύ v. δριμύ) succi vinosioris. A. 77. Al. *aridumve*. v. n.

Acies, nostr. *Schärfe*. oculorum. grandibus oculis, verum acie hebetiore. Dom. 18.

armorum. arripuit duos pugiones, et explorata utriusque acie. Oth. 11. tentata utriusque acie. Ner. 50.

Inde ut Gr. ἀκμή et αἰχμή et μάχη forma et significatione cohaerent, *acies* saepe

instructus pugnatorum ordo. instructa acies. A. 66. *directa acie* in litore Oceani. Cal. 46.

duces Germanorum tota acie insectatus. Cl. 1. *inclinatam aciem* solus saepe restituit. C. 62.

et *proelium ipsum*, prorsus ut αἰχμή. una acie — altera. A. 20. quadam acie. Tit. 4. una profligavit acie. C. 35. quum Hirtius in acie perisset. A. 11. descendenti in aciem. A. 96. quasi fugisset ex acie. Oth. 10. Pharsalica acies. C. 63. 75. Vesp. 1. Mutinensi acie. A. 12. Philippensi acie. A. 91. acie Betriacensi. Vesp. 5.

Acerbus, Gr. πικρός, nostr. *bitter*, *herb*, *hart*, oppon. *mitis*, nostr. *mild*.

fuit naturae acerbae (h. e. tristioris, *unfreundlich*.) Gr. 9.

modo *acerbior* parciorque, modo *remissior* ac negligentior. Galb. 14. (ubi opposita docent, *acerbior* esse, qui nimis astringit vincula legum, imperii, ut poma acerba palatum.) scrutatores acerbissimi. Cl. 35. acerba cavillatio. T. 57. acerbum scriptum. Cl. 3. acerbissimum acclamationum genus. Dom. 23. ubi jung. *contumeliosissimum*. acerbissima satira. Gr. 15.

Acerbe loqui. C. 75. proscriptionem utroque acerbius exercuit. A. 27. matrem dicta factaque sua exquirentem acerbius et corrigentem. Ner. 34. libertino acerbius debitum reposcenti. Vit. 7. ne quid in novitate acerbius fieret. T. 25. dilectus acerbissime acti. Cal. 43. acerbissime Judaicus fiscus actus est. Dom. 12.

Acerbitas. cujus asperissimis orationibus non minore acerbitate rescriperat. C. 72. exegit ingenti fastidio et acerbitate aurum. Ner. 44. (ubi *fastidium* docet, modo optimos numos s. justī valoris nequedum detritos eum sumsisse, *acerbitas*, nihil eum remisisse.) *acerbitas iudicis* C. 12. est, quae summam legis severitatem cupide urget sine ulla remissione.

acerbitas et intolerantia morum T. 51. i. q. *tristitia*; ut *tristia poma*.

acerbitates, aegrum gravissimis verborum ac rerum *acerbitatibus* affecit (*Kränkungen*.) Cal. 2. nostr. *Erbitterung*. deflexa omni acerbitate in Senatum. Cal. 48. et

pass. quanta se quandoque *acerbitas et infamia* maneret, prospexisse. T. 67. (*bitterer Haß andrer*.)

Acerra, *Συμιατήριον*. minister acerram praeferens. T. 44. puer e ministris acerram tenens, Galb. 9.

Acervus. acervi summarum. A. 57. immensi aureorum acervi. Cal. 42.

Acetum. ut pretiosissimas margaritas aceto liquefactas sorberet. Cal. 37.

Acidus et *Acies* v. sub voc. *Acer*.

Acinus. cum paucis acinis uvae duracinae. A. 76. Differunt *acini* a *baccis*. v. Plin. 15, 24.

Acquiescere, i. e. quietum fieri, quietem recipere, nostr. *sich beruhigen*.

uno solatio *acquiescens*. Cal. 51. (Gall. *se reposer* sur qu. ch.)

c. dat. i. q. *vacare*, *operam dare*, unde *delectari*, ut Gr. *σχολάζειν*.

Graeculos, quibus vel maxime *acquiescebat*. T. 56. (*Xenoph.* Cyrop. 7, 5, 39. τοῖς φίλοις σχολάσαι καὶ συγγενέσθαι.) amicos elegit, quibus etiam post eum Principes — *acquiesce-* runt praecipueque sunt usi. Tit. 7. (ubi verba: *praec. sunt usi* ex glossemate addita videntur). vaticinante Catta muliere, cui velut oraculo *acquiescebat* (h. e. operam dabat, ut magistro operam damus) Vit. 14. — unde: *honori acquiescere*. ut praesentes honori *acquiescerent*. T. 31. (operam darent, honorem administrarent. Male correxerunt: *adsuescerent*.)

Acquirere. nihil se tantum *acquisitarum* victoria, C. 60. tantum *acquirere et rapere*. Cl. 28. Gr. *προσκαῖσθαι*. velletque, justī triumphī decus unde *acquireret*. Cl. 17. v. n. quum adultero Silio *acquiri* imperium credidisset. Cl. 36. (i. e. quaeri, comparari. cf. Justin. 3, 7. ubi: „*sperantes, acquirere se illi posse*

aut *periculum* ex invidia, aut ex suspitione proditiōis *infamiam*.“)

Acroamata de hominibus aures oblectantibus, max. symphoniacis. acroamata et histriones interponebat (coenae.) A. 74. v. n. et Ern. excurs. ad h. l. vetera quoque acroamata revocaverat. Vesp. 19. v. Schäfer. ad *Plin.* ep. 6, 31, 13. Idem *Plin.* 9, 17. ubi de variis oblectamentis coenae. *Spartian.* Adrian. 26. „in convivio tragoedias, comoedias, Atellanas, sambucas, lectores, poetas, pro re semper exhibuit.“ *Lamprid.* Alex. Sev. 34.

Acta, Actio, Actor, Actus, Actuarii, Actitare v. post v.

Agere.

Acumen stili h. e. acies stili, quo scribebatur, ἀκμή τοῦ γραφίου. Rh. 5.

Acutus. voce acuta pronunciare, (λυσία φωνῆ) C. 55. — quis sententiis *acutior*. Cic. ad Nepot. citat. C. 55. diligenter et acute scienterque dicere aut scribere. Gr. 4. (*Acumen* est ingenii, *diligentia* curae, *scientia* eruditionis assiduitate quaesitae, unde *acute* scribere est nostrum: *geistreich, treffend; diligenter: mit Ordnung und Wahl; scienter: gelehrt, reichhaltig schreiben.*)

Ad omnino *propinquitatem* significat, vel in qua sumus, vel quam petimus, in quam conversi nos movemus, τὸ ἐγγύς εἶναι vel τὸ ἐγγιζέσθαι, itaque nunc Gr. παρὰ v. πρὸς c. dativo, nostro *bei*, nunc Gr. πρὸς c. accus., σὺς et ὡς, nostro *zu, nach* respondet.

a) Gr. πρὸς c. dat., Germ. *bei*. navali ad Massiliam proelio. C. 68. ad Corfinium captus est. Ner. 2. ad Gallinas. Galb. 1. ad Castoris. Oth. 9. ad Capita bubula. A. 5. ad Malum punicum. Dom. 1. ad quartum lapidem. A. 94. ad fores Capitolii. ibid. ad Rubiconem flumen. C. 31. al. *ignominia ad Orientem*. Ner. 39. (quod non est i. q. *in Oriente*, sed in finibus, in regione Orientis, loco non definito.)

Ita *Plin.* ep. 2, 2. *ad villam*, ubi non solam domum, sed regionem etiam intelligit.

Ejusdem generis sunt exempla, ubi *ad* jungitur nominibus, quamvis locum non notantibus, *propinquitatem* tamen, quae vel in loco est, vel in tempore, prorsus ut Gr. παρὰ et πρὸς, Germ. *bei, um, auf*. Lat. etiam *apud* v. *in*, in quo tamen aliquod discrimen. ad idem tempus. Rh. 4. ad id temporis. Cl. 37. *ad praesens*. Tit. 6. ad *extremum* (zuletzt v. *auf die letzte Zeit*) C. 35. A. 19. T. 38. ad *mediam noctem*. Ner. 47. Dom. 16. ad *horam somni*. Dom. 21. ad *ipsam horam*. Dom. 17. *ad Kal.* Graecas pro: *Kalendis* (ut nos: *auf den ersten.*) A. 87. ad *occasionem aurae*. A. 97. ad *occasionem majoris spei*. T. 11. ad *omnem suspicionem tempestatis*. A. 90. ad *primum nuncium*. T. 75. ad *primam famam valetudinis*. Cal. 6. ad *primum tumultum*. Cal. 58. ad *primum ictum*. C. 82. ad *primum statim vulnus*. Dom. 17. ad *omnem mentionem*. A. 65. ad *primum gustum*. Ner. 33. ad *primum gemitum*. Oth. 11. *ad subita* (*bei unerwarteten Fällen.*) A. 84. ad *eam speciem*. Ner. 41. ad *minima tonitrua* — ad *majora*. Cal. 51. *ad summam ubertatem vini*. Dom. 7. (ubi Duker. emendatum malit: *summa ubertate*, coll. A. 42. Cl. 18. sed repugnat usus Suetonii.) *ad lucem*. C. 31. (*bei*

Anbruch des Tageslichts; antea luminibus extinctis erraverat.) ad lumina. C. 37. Cal. 45. (bei Licht, bei Päckelschein.) ad classicum. Vit. 11. h. e. sonante classico (mit v. unter Trompetenstoß).

b) *motum versus aliquem finem, sive locum, sive tempus, sive aliquod consilium, denotat, ubi respondet Gr. πρὸς c. accus. v. ὡς, et, ubi gerundio vel partic. fut. pass. cum nomine junctum consilium significat, Gr. εἰς c. infinitivo. Exempla praepon. ad verbis participiisque ita junctae nimis sunt obvia, quam ut recensu digna videantur. Damus igitur affinia origine et sensu constructionis cum solis nominibus.*

Nominibus urbium additum est *versus, gegen, nach*, ut Gall. *pour* (v. c. *partir pour Paris*,) Gr. ὡς. L. Antonium ad Perusiam secutus. T. 4. ad domum Bruti tetendit. C. 85. prosiluit ad flumen. C. 32. — Gr. εἰς, nostr. *nach et zu*. ad simulacrum h. e. similitudinem Veneris. C. 34. ad urbium speciem. Ner. 31. ad speciem h. e. splendorem. C. 67. ad opprobrium vitae. C. 59. ad miserationem et invidiam. C. 84. ad praetextum. A. 12. ad imaginem bellicam. Cl. 21. ad formam. A. 80. ad speciem coel. arcus. A. 95. ad subsidia Reip. C. 20. ad securitatem. C. 23. ad mulos et tabernacula (sc. comparanda.) A. 36. ad infamiam cuiuspiam. A. 55. ad animum respondere. C. 46. ad remum dare servos. A. 16. stare alicui *ad cyathum et vinum* h. e. ad ministrandum vinum. C. 49. quicquid *ad donum* aderat. C. 84. (i. e. doni causa, εἰς δῶρον. v. Oudend. Sed, si melius legitur: *ad manum*, hic locus ad priorem signific. vocis *ad* pertinet. Est enim: *bei der Hand*.) —

et ad — et ut. C. 4.

Ex eadem consilii s. finis, qui petitur, notione venit; quod *ad* saepe est i. q. *secundum, ex*, vel simplicem ablativum nominis circumscribit. Ita: *ad hunc modum*. A. 46. ad virilem modum. Ner. 44. ad similem sententiam. C. 84. ad libidinem C. 76. i. q. ad arbitrium. C. 20. ad exemplar alicuius exigere al. A. 31.

ad verbum (wörtlich, Wort für Wort, αὐτολεξί) C. 30. 55. A. 89. Rh. 1.

est usque ad, Germ. *bis zu, bis auf*. ad multam noctem permanebat. A. 78. ad tempus. C. 10. ad idem tempus. Cal. 15. Cl. 26. Tit. 6. ad certum tempus. A. 41. ad breve. T. 68. ad necem verberare. T. 60. ad necem caedi. Dom. 8. ad solum diruere. A. 72. ad terram deducere. Dom. 17. commoda ad sex mill. summam recidit. Cal. 44. omnibus ad insaniam favit. Cal. 55. *ad summam* (h. e. si ad summam redegeris, *im Ganzen, überhaupt*.) A. 71. Gr. 10. inde est i. q. *circiter*, Gr. ὡς, ὅσον, nos: *auf* agrum — divisit *ad* viginti millibus civium. C. 20. ubi v. Graev. et Oudend., et a nobis notata. Gallia, quae — patet circuitu *ad* bis et tricies centum millia passuum. C. 25. ex viginti trecentisque millibus — *ad* centum quinquaginta retraxit. C. 41. (Verum injuria Graevius etiam A. 16. correxit: *ad* viginti servorum millibus manumissis, quum omnes libri conspirent in *ac* et verborum nexus id potestulet.) cf. *Caes. B. G. 1, 31. 2, 33. B. Civ. 3, 53.*

ad hoc v. *ad haec*, ἐπὶ τούτοις, i. e. praeterea. Ner. 46. Saep̄ hoc corrumpitur in *adhuc*, unde Oudend. corrigit A. 25. „eosque *ad hoc* servos sequ.“ pro *adhuc*. Sed v. n.

Reliqua v. sub verbis, quibus *ad* jungitur.

Adaequare. colonias jure ac dignatione Urbi adaequavit. A. 46. ut fratri se operibus et dignatione adaequaret. Dom. 2. (*Liv.* 1, 56.)

Adamare. Vespasiano adamato (sc. summa expensa est.) Vesp. 22. Sunt enim ablativi, non dativi, ut Burmanno visum. v. not.

Adaperire. adaperita sella. A. 53. Al. *adoperta*. v. Oudend. ad l. c. et Drakenb. ad *Liv.* 25, 30. toto podio adaperto. Ner. 12. ubi in nonnullis eadem varietas.

Adaptare. ita essedo alveoque adaptatis. Cl. 33. galericulo capiti propter raritatem capillorum adaptato et annexo. Oth. 12.

Adaquare, ad locum, ubi adaquari solebat. Galb. 7.

Adcognoscere s. *Accogn.* in libris saepius scriptum pro *Agno-scere*, quod vide.

Addere. c. dat. nomen epistolis. T. 26. verbis praepositiones. A. 86. his addere. Cal. 26. ut adderet clausulae. Vesp. 13. quibus perpanca a se verba addidit. C. 84. quibus et alios postea addidit (libellos). Gr. 21. numero veterum tres literas addidit. Cl. 41. adduntur his atrociora. Ner. 34.

poenae conjuratorum addendum censuit, ut sequi. Vesp. 2. Cappadociae — legiones addidit. Vesp. 8. consulatus octo veteri addidit. Vesp. 8. addidit et quartum stipendium militi. Dom. 7. toxicum pulti additum. Cl. 44. cohorti amicorum additus. Lucan.

simpl. addita monitione. T. 18. addito elogio. Cal. 24. addidit porticus cum bibliotheca. A. 29. coloniam deduxit, ascriptis veteranis, additisque — ditissimis primipilariis. Ner. 9. addit etiam pro argumento. Cal. 8.

addebat sequi oratione recta. Cal. 33.

c. *praep.* ad. ad legiones, quas a Rep. acceperat, alias — addidit. C. 24. additis ad copias duabus legionibus. Vesp. 4. ad tres judicum decurias quartam addidit. A. 32. ubi al. *addixit*. ad quatuor priores quintam decuriam addidit. Cal. 16. ad epistolas omnes horarum quoque momenta addebat. A. 50. additum ad caput legis. Cal. 40. v. Burm. ad A. 32. cf. *Ad-jicere*.

c. *praep.* in. Columbo victori venenum in plagam addidit h. e. affudit. Cal. 55.

Addicere, verbum in auctionibus usitatum (*zuerkennen, zuschlagen.*) v. Cl. Cic. et interpr. ad Galb. 15. cui amplissima praedia ex auctionibus hastae nummo *addixit*. C. 50. (cf. Cic. pro Rabir. Post. c. 17. v. Salmas. de usuris c. 15. citatus ab Ern. in Cl. Cic.) Equitem Rom. ipsum bonaque subjecit hastae, quem tamen liberto suo *addixit*. A. 24. nec licendi finem factum, quoad tredecim gladiatores sestertio nonagies ignoranti *addiverentur*. Cal. 39. nihil non per libertos pretio *addici* aut donari gratia passus est. Galb. 15. ubi al. *adipisci*. Contra A. 32. ubi vulg. ad tres judicum decurias quartam *addixit*, legendum: *addidit*. — Hinc

Addictus est quasi devinctus, obstrictus i. e. deditus. *addictus* mathematicae. T. 69. prasinæ factioni ita *addictus* et

deditus. Cal. 55. his libertis uxoribusque addictus. Cl. 29. Vit. 2.

Addiscere nihil aliud quam simpl. *discere*, ut nos: *erlernen*. sermonem Germanicum addiscere. Cal. 47.

Addormiscere. quoties post cibum addormisceret. Cl. 8. ubi al. *obdormisceret*, quod praefert Oudend., cui *addormiscere* videtur ex somno rupto rursus in illum incidere. Promiscua puto, ut nostra *einschlummern* et *entschlummern*. cf. tamen *Obdormiscere*.

Adducere. Nunquam de rebus dicitur (ut Gall. *emmener*). v. Oudend. ad Gr. 20.

calvum moechum adducimus. C. 51. qui auxilia serius adduxerant. Cal. 44. Etiam Gr. 20. pro: puerum Romam *ad-ductum*, sunt, quibus placeat: *adductum*.

i. q. commoveri, persuaderi. adduci tamen nequeo, quin existimem. T. 21. h. e. nulla auctoritate ab ea sententia avocari me patiar.

Adductus vultus i. q. severus. (*finster*.) T. 68. v. Lips. ad Tac. A. 14, 4. et H. 3, 7. Ita Chrysippus apud Gell. 14, 4. Justitiam dicit *συζευκτήν, καὶ συνιστηῖος ἔχουσαν τὸ πρὸς-ωπὸν*. Seneca de benef. 1, 1. *frontem adducere*, et ep. 57. *vultum adducere ad tristitiam* (nos: *die Stirne hinaufziehen, runzeln*). Horat. Epod. 13, 7. „*obducta solvatur fronte senectus*.“ Itaque opponitur vultus *diffusus*. v. Oberlin. ad Tac. H. 3, 7., qui comparat Ovid. Metam. 14, 272. ex P. 4, 4, 9. Senec. ep. 106.

Adeo. usque adeo s. usque eo. v. *Usque.* adeo quidem, ut. T. 71. adeo ut. C. 24. A. 29. al.

adeo nihil, ut sequi. participibus victoriae *adeo nihil* extra ordinem indulsit, ut etiam legitima praemia non nisi sero persolverit. Vesp. 8. *adeoque nihil* — cupide appetivit, ut — non reticuerit. Vesp. 12. Est igitur i. q. *tantum affuit, ut — ut potius*. (cf. Liv. 3, 2. „haec dicta *adeo nihil* moverunt quemquam, ut legati prope violati sint.“ 8, 5. „*adeo non tenuit iram, ut — diceret*.“ al. v. Horat. Tursell. (p. 37. ed. Schwarz.) qui satis audacter aureo aevo hunc dicendi modum abjudicat, fortasse quod Ciceroni ita loqui non placuit.)

i. q. *etiam*. Gr. *τοίνυν, καὶ τοίνυν*. majore *adeo* favore sequi. Galb. 14.

obtinuissetque *adeo, nisi*. C. 14.

non adeo. nostr. *eben nicht*. non *adeo* fractus. A. 65. (idem, quod T. 52. *non perinde* affectus est.) orthographiam *non adeo* custodiit. A. 88. valetudo, *neque adeo* gravis Galb. 7. i. q. nec gravis quidem. *nec adeo* multi. Oth. 5. i. e. nec quidem v. *neque etiam* multi.

Adequitare. circa *adequitare*. A. 64. juxta *adequitantem*. Cal. 25.

Adesse. quoties adesset (sc. spectaculo.). C. 45. convivio. T. 61. quaestioni. T. 62. pugnae. Oth. 9. *adesse* (sc. in Senatu). A. 35. — unde i. q. *advenire*, (ut Gr. *παράγινεσθαι*, nostr. *da seyn*.) intra quintum, quam affuerat, diem. C. 35. quum serius affuisset (in Curia). A. 94. *adesse* hostem h. e. *appropinquare* (ut nos: *der Feind ist da*). Cal. 45. paucissimis his diebus regem affuturum. C. 66. eo die utique affuturum. Ner. 22. propter quem non adesset. Ner. 41. ut liberti servique bis die frequentes adessent. Galb. 4. subitus aderat. T. 33. in

ipso negotio plures affuturos. Oth. 5. nondum adesse fatalem horam. Ner. 49.

c. dat. personae. aegrae adesse i. q. visitare aegram. T. 51.

— in iudicio. affuit et clientibus h. e. advocatus causam clientium egit. A. 56. Opp. *desse*, synon. *superesse*, quod vide.

quod ille *adversus* privatum se intemperantius *affuisset*. Cl. 38. h. e. adversario suo affuisset. animum remittenti eadem saevitia *aderat* pro simpl. *erat*. Cal. 32.

Adhaerere, assidue adesse. nec unquam non adhaerentes. Galb. 14. — i. q. se adjungere. obvio quoque — adhaerente. Oth. 6.

Adhibere, pr. *habere* i. e. *sumere* aliquem v. aliquid ad aliquam rem.

adhibere aliquem *coenae*, *epulis* (nos: zur Tafel ziehen, zu Tische haben) C. 73. A. 74. Cal. 25. 27. Cl. 32. Tit. 9.

indeuti aliquo ad al. rem, (*einen zu etwas nehmen, dazuziehen*.) ut litigator suus alium grammaticum *adhiberet* (sc. advocatum.) Gr. 22. cuidam litiganti *adhibitus* arbiter. Oth. 4. *adhibitis* Tribunis. C. 53. *adhibitis* principibus viris. Cl. 35. *adhibito* Druso filio. T. 25. *adhibita* publicorum sacerdotum frequentia. Vit. 11. metoposcopum a Narcisso *adhibitum*, ut sequi. Tit. 2. *adhibere* aliquid *vetere* Fetal. *praefatione* *adhibita*. Cl. 15. *adhibito* honoribus modo. A. 100. *adhi.* modum supellectili. T. 34. *adhibitus* sumtibus modus. Ner. 16. nullo *adhibito* modo. Cal. 2. Vit. 15. nullus posthac *adhibitus* dilectus aut modus interimendi. Ner. 37. cui instrumento *distrahendo* nihil non *fraudis* ac *lenocinii* *adhibuit*. Cal. 39. *fraudem* testamento *adhibitam*. Dom. 2. mori volentibus *vis* *adhibita* vivendi. T. 61. *curam* verrendis viis non *adhibitam*. Vesp. 5. magistratibus *coercendis* tantum *curae* *adhibuit*. Dom. 8. nullam *opem* non *adhibuit*. Tit. 8.

Adhortari. *adhortantes* amici. T. 24. partim *minando*, partim *adhortando*. Cl. 21.

ad v. in aliquid. *loricatos* ad *discumbendum* *adhortatus* est. Cal. 45. *Senatum* in ultionem sui Reique publ. *adhortatus* est. Ner. 41. Gr. παρακαλεῖν, παρανεῖν ἐπὶ et εἰς.

c. ut, quo, ne. ut, quae vellent, peterent, ultro *adhortatus* est. Tit. 8. populumque et milites, quo enixius *opem* ferrent, *adhortatam*. T. 50. Dec. Bruto *adhortante*, ne frequentes — destitueret. C. 81.

Adhortatio. post multas *adhortationes*. A. 94.

Adhuc, ex *ad huc* i. e. *ad hoc* v. *ad illud usque tempus*; praesens v. praeteritum.

praetextatis *adhuc*. A. 56. familiariter *adhuc*, necdum plane inimicus. A. 69. puero *adhuc*. Galb. 4. Gr. 7. intactam *adhuc*. A. 62. adolescens *adhuc*. A. 20. eosque servos *adhuc* (i. e. illo tempore nondum manumissos; Oudend. corr. *ad hoc* i. e. praeterea servos, exemplisque docet, *ad hoc* crebro in libris abuisse in *adhuc* v. *adhaec*) A. 25. tunc *adhuc* Consules. A. 17. nec quicquam *adhuc* quam frementes. Cl. 10. usque *adhuc* h. e. *ad hoc usque tempus*. Rh. 1. Dom. 18.

domus hostilibus *adhuc* spoliis adornatae. Ner. 38. observatis *adhuc* foribus; deinde apertis. Tit. 11.

carmina parum *adhuc* divulgata. Gr. 2.

i. q. *ad hoc* i. e. *praeterea*, etiam, max. cum compara-

tivo. ut certio^{re}m adhuc indolem ostenderet. Ner. 10. (Ita tamen homines minus politos scribere, dicit Horat. Turs. p. 39., quibus accenset Senecam; Ciceronem ejusque aequales malle etiam.) amplior adhuc cumulus. T. 17.

Ceterum v. de hac particula Perizon. ad Sanctii Minerv. p. 724. et 725. ed. Scheid.

Adigere, h. e. agere, movere aliquem v. aliquid ad locum vel rem.

quidam per obscoena ferrum adegerunt. Cal. 58. ut Gr. δισλαύσιον. ferrum jugulo adigit i. e. admovit. Ner. 49. quum per publicum — equos adegissent. Galb. 19. (Ita Tac. A. 1, 61. vulnus Varo adactum, et adigere naves Id. A. 2, 7. 11, 18. adigere classem Id. H. 2, 83. cf. H. 3, 47. 4, 22.)

Antonium ad mortem adigit. A. 17. — in verba Vespasiani legiones adigit. Vesp. 6. vel cum dat. adigi sacramento, nisi in nomen Senatus, recusarunt. Galb. 16.

Adjicere. c. dat. ut titulis suis adjiceretur. T. 50. alterius poenae duos filios adjecit. Vit. 14. adjiciamus vitae et hanc notem. Oth. 11. nihil honoris mihi adjiciet Patris Patr. appellatio. T. 67. ut omnibus sacramentis adjiceretur sequi. Cal. 15.

Al. inepte: afficeretur v. afficerentur. v. Burm.

c. praep. ad. adjecit ad tam insignem despecti Senatus contumeliam multo arrogantius factum. C. 79. adjecit epulum ad viscerationem. C. 38. ubi v. Burm. ut ad numerum sodalium Aug. extra ordinem adjiceretur. Cl. 6. cf. Addere. Est nostr. beifügen.

simpl. omisso dativo. Tanusius adjicit sequi. acc. et inf. C. 9. hoc quoque adjecit, ne sequi. A. 40. adjecit. Dom. 16. ut non adjiceret. A. 56. locorum appellationibus adjectis. Rh. 1. Illyrico adjecto. C. 22. adjecit et — nomina. A. 101. adjecit et clausulam. A. 99. adjecit insuper gladiat. munus. C. 10. i. q. his etiam adjecit. adjecit et fructum omnem vectigaliorum. Cal. 16. stipendio, quod adjecerat. Dom. 12.

Adjectione. vix unius bigae adjectione. T. 26.

Adimere. alicui civitatem. C. 28. beneficium populi. C. 29. exercitus. C. 24. (i. e. imperium.) usum lecticarum. C. 43. Dom. 8. usum vini omnemque delictiorem cultum. A. 65. magistratibus coercitionem in histriones (h. e. jus coercendi histriones.) A. 45. Aedilibus coercitionem popinarum. Cl. 38. al. equestrem dignitatem. Cl. 24. equum (Equiti Rom. in recognitione.) Cal. 16. nobilibus familiarum insignia. Cal. 35. Centurionibus primos pilos. Cal. 44. civitatibus — immunitates, jus metallorum ac vectigalium. T. 49. civitati publice libertatem. T. 37. v. publice. regna — iisdem, quibus ademrat, reddidit. A. 48. signa milit., quae M. Crasso ademerant (Parthi in bello.) A. 21. T. 9. ne cuius comiti — calamariae aut graphiarum thecae adimerentur. Cl. 35. — adempta lenitate parte poenarum. A. 34. nulli civium quicquam ademit. Tit. 7. ubi add. abstulit alieno.

Adipisci. quod ut adeptus est. C. 26. adeptum se, quae concupisset. C. 22. victoriam se adepturum. A. 16. adepti ornamenta triumphalia. Cl. 17. honores adeptus est facile. A. 3. adip. civitatem. A. 40. latum clavum. Vesp. 2. imperium. Cal. 13. Ner. 20. Galb. 14. Vesp. 16. principatum Dom. 13. se jam pridem potentiae gloriaeque abunde adeptum. C. 86.

i. q. ἐπιλαμβάνεσθαι, ἐπιχειρεῖν. in adipiscenda morte.

Dom. 14. h. e. quasi capessenda, consciscenda. Ita Ovid. Trist. 2, 92. *nullum crimen ad-ptus eram.* v. Oudend. ad l. c. et ad Frontin. 4, 5, 15., Gronov. ad Gell. 1, 24. ubi multi: „postquam est mortem aptus Plautus.“

passive. biennio continuo post adeptum imperium. T. 38. (adepto principatu Tac. A. 1, 7.) Etiam Galb. 15. vulg. nihil non pretio adipisci aut donari gratia passus est, ubi melius, quod dant libri: *addici.* v. Gronov., Burm. et Oudend. ad h. l.

Adire, locum, hominem, rem, i. q. accedere, appropinquare, saepe i. q. *suscipere*, ut *subire*. — Alexandriam. T. 52. oppida. Cal. 3. provincias. A. 47. colonias. C. 8. campos. Vit. 10. hospitia (conclavia amicorum). Ner. 47. oraculum. T. 14. adito oraculo. Tit. 5. nec additis Urbis moenibus. T. 72. quo facilius undique Urbs adiretur (h. e. quo facilius aditus ad Urbem esset.) A. 30. delectatus insula, quod uno parvoque litore adiretur, (h. e. aditus ad insulam uno litore esset). T. 40. temere adeuntes sc. locum. A. 6. — c. praep. *ad* est *accedere*, *appropinquare*. nemini *ad* reliquias rerum suarum *adire* permisit. Ner. 38.

adire aliquem, nos saepe: jemanden *angehen*. Consules. T. 31. adolescentes piscatores adierant. Rh. 2. aditus a legatis. Cal. 49. quia nemo exstabat, qui *adiri* *interpellari*que posset. T. 75. neque adiri eam (visitari) a quopiam permisit. A. 65. adeunti litigatori. Vesp. 23. non aliter *adire* ausus. Vit. 2. — simpl. *adeuntes* A. 53. T. 40. Cl. 38. Cal. 22.

adire i. q. *subire*. pericula. A. 16. periculum vitae. Cl. 9. peric. oculorum et vitae. Ner. 26.

periculum memoriae. A. 84. discrimen vitae. T. 6. Cal. 4.

hereditatem (nos: *antreten*). A. 8. hereditate adita. T. 6.

Aditus subst. in aditu theatri. C. 80. militem, positum ad custodiam aditus. Ner. 21.

Adjudicare. loca in Urbe publica juris ambigui possessoribus adjudicavit. A. 32.

Adjumentum. v. *Adjuvare*, ibidem *Adjutor* et *Adjutare*.

Adjungere. e duobus competitoribus — Luccejum sibi adiunxit. C. 19.

Adjurare (*προσπομύναι*.) adjuravit — oblatum se fuisse eam. A. 31. peritum se potius, quam perditum, adjurans. Tit. 9. adjurante hypocrita, non animadversum. Ner. 24.

Adjuvare. petitorum. C. 23. ut macellarios adjuvaret. Vesp. 19. in adipiscenda morte manu ejus adjutus. Dom. 14. ut vehementer adjutus sit. Ner. 57. adjuvante vulgi preces etiam statione militum. Ner. 21. adjutum putant T. Vinii suffragio. Vit. 7. adjutus aliquantum etiam casu. T. 13. adjuvantes Caesaris reditus. Cal. 41. — nec Plinii opinionem inscriptio arae quicquam adjuverit. Cal. 8. historiam — Sulpicio Flavo adjuvante, scribere aggressus est. Cl. 41. fama est, adjutum Terentium in scriptis a Laelio et Scipione. Ter. 2. dum mimographos adjuvat. Gr. 18.

Adjutare i. q. *Adjuvare*. Terent. prolog. Adelphi. cit. Ter. 2.

Adjutor. quo praecipuo adjutore. C. 12. quem vel praecipuum adiutorem speraverat. A. 10. per legatos et adiutores suos. T. 63. adiutores imperii. Cal. 26. impetratis a Senatu decem ad-

jutoribus. A. 39. declamantium adjutor atque praeceptor. Gr. 10. si modo in scribendo adjutoribus indiguerit. Ter. 4.

Adjutorium. in eam rem *adjutorium ei fecit.* Asin. Pollio cit. Gr. 10.

Adjumentum. sine adjumento consiliove medicorum. T. 68.

Admetiri. frumentum — saepe levissimo, interdum nullo pretio viritum admensus est. A. 44.

Administrare. Rempublicam. A. 37. unus omnia in Rep. et ad arbitrium administravit. C. 20. res urbanas. C. 76. ad hunc modum Urbe urbanisque rebus administratis. A. 46. reliqua (bella) per legatos administravit. A. 20. duplicem curam adm., annonae et repurgandorum ergastulorum. T. 8. curam operum publicorum adm. Vit. 5. honores egregie adm. A. 3. adm. provincias T. 21. Oth. 3. Africam. Vesp. 4. proconsulatum. A. 3. triumviratum. A. 27. principatum, imperium. Cl. 25. Vit. 12. urbanos honores, proconsulatum Africae, et extraordinaria imperia severissime adm. Oth. 1. praefectura praet., nunquam ad id tempus nisi ab Equ. R. administrata. Tit. 6. procuratissimas quoque splendidissimas atque continuas — admin. Plin.

Administratio. administratione Reip. summoveri. C. 16. in administratione belli. C. 75. circa administrationem imperii. Dom. 3.

Admiror i. q. *miror* (ich *verwundere* mich). Aug. ap. nostr. Cl. 4. Ita etiam nostr. *Verwunderung*.

Admiratio. cujus rei major nostra, quam reliquorum, est admiratio. Hirt. C. 56. nonsine admiratione contuitus. A. 94. non sine magna Caerii admiratione. Ter. 2. non sine admiratione (passive, sc. hominum). Cal. 19. in admirationem formata h. e. simulans admirationem (*sich ganz verwundert stellend*). Cl. 37. in bonam partem, nostrum: *Bewunderung*. quo diutius in admiratione sui detineret. Ner. 52.

Admirabilis moderatio et clementia. C. 75.

Admittere h. e. concedere, ut aliquis accedat, aditum, maximo colloquere alicui dare (*hinzulassen, zu sich lassen, vorlassen, Zutritt gestatten*, Gr. προσίεvai et προσίστασθαι. v. Schwarz. ad Plin. Panegy. 47, 3.)

per simulationem colloquii propius admissus. A. 79. ne admissum qu. tunc quemquam Senatorum. A. 35. ob hoc admissus. Dom. 17. ut legatos non modo primos admitteret, sed etiam familiaribus epulis interponeret. Ner. 22. admissi amici. A. 99. amicos admittebat. Vesp. 21.

addito nomine. promiscuis salutationibus admittebat et plebem. A. 52. (Dio 56, 41. οἰκადε προσδέχεσθαι.) indigne ferens, nec statim se in conspectum Sex. Pompeji admissum. T. 4.

omnino accessum permittere. ut neminem Senatorum — ad lecticam suam admiserit. T. 27. ad campestris exercitationes suas admisit et plebem. Ner. 10. non admissis signatoribus (sc. in Cuiam) T. 23. quem neque admissum a quoquam (sc. in templum) constabat. Vesp. 7. ubi est nostr. *hereinlassen*.

concionante se, admissa turba paganorum. A. 27. in thermis suis admissa plebe, lavit. Tit. 8. subeuntem admisit ad genua, allevatumque dextra exosculatus est. Ner. 13. h. e. ita

admisit, ut ille in genua se demitteret, brevi et praegnante; ut dici solet, loquendi modo; nos: *er liefs ihn vor sich auf die Kniee fallen.* (Forcellin. qui vertit: *ammettere al bacio o abbracciamento delle ginocchia*, Neronis genua intelligit, quod falsum esse, patet ex sequente: *allevatum.*)

admitti dicuntur maxime auditores, discipuli ad lectiones. Diogenes Grammaticus venientem eum, ut se audiret, non admiserat. T. 32. unum vel alterum — admittere solebat. Gr. 24.

admittere ad honores. C. 41. h. e. aditum ad honores permittere. adm. in Curiam. Ner. 15. h. e. senatoriam dignitatem concedere. *amicitias* neque facile admisit, et constantissime retinuit A. 66. h. e. neminem facile ad amicitiam admisit, amicum quem fieri laud facile permisit.

admittere pro: *committere*; est tamen discrimen; nam *admittere* pr. est *sich erlauben*. admissam in se perfidiam. C. 75. multa secus admissa in Remp. T. 2. nihil sibi (h. e. a se) admissum. Cal. 15.

caede in theatro admissa. T. 37. v. Oudend. ad Cal. 23. ubi jure praefert cum Burm. lectionem: ex incesto, quod Augustus cum Julia filia *admisisset*. vulg. *commisisset*. Drakenb. ad Liv. 2, 37.

Admissio. quidam ex officio *admissionis* h. e. iis, quibus officium admittendi ad Principem adeuntes, nos: *vom Hofmarschallamt*. *Admissionales* dicuntur Lamprid. Sev. 4.

Admodum, pr. *ad modum*, quantum sufficit ad modum implendum, ubi quum sufficientia vel plenitas modi considerari potest, ubi *admodum* est *usque ad modum*, bis zum vollen Maas, poniturque pro *valde*, *satis* (Gr. μάλα, μάλα δὲ, quod et ipsum deduco ab Ebr. מלם plenus fuit), tum intelligi, quod *ad modum accedit*, paucis vel deficientibus, vel abundantibus, unde saepissime *admodum* est *fere*. Compares nostra *ziemlich*, quod pr. est *wie viel sich ziemt*, plerumque i. q. *beinahe*, v. *beiläufig*, ut passim loquuntur, atque etiam *wohl*, quod saepe aliquid ut perfectum praedicat, modo incerte judicat, ut in dictione: *wohl hundert*, de quo dicam sub voc. *vel*. Inde autem facile fluit usus, quo *admodum* in respondendo universe affirmat, ut nostr. *ja wohl et eben*. Plura disputare de vi hujus vocabuli, non est hujus loci; sed paucis nostram sententiam declaravimus ob pugnas virorum doctorum, (v. Horat. Turs. p. 41. sequ. ed. Schwarz.) utque pateret, ex uno fonte derivari posse diversitatem usus. Nam quod Perizon. ad Sanct. p. 678. (ed. Scheid.) *admodum* non diversa modo, sed et contraria significare dicit, id, quicquid usus flexerit, prorsus fieri non potest. — Ceterum in Suetonio prima tantum significatio occurrit; ubi est *valde*, Gr. μάλα, nostr. *sehr*, ganz, gar, exigua diversitate ex adjectis.

admodum dives. C. 1. Galb. 3. Vesp. 23. adm. pauper. Gr. 20. filiam amisit *admodum* infantem. Ner. 35. μάλα παῖδα. *admodum* adolescens. Cl. 26. (pr. quum nondum summum adolescentiae gradum attigisset). epistola brevis *admodum* ac simplex. (*ziemlich kurz*.) C. 56. paucos *admodum* exosculatus. T. 10. qua re *admodum* exhilaratus. A. 98. quibus poetis *admodum* delectatus. T. 70. quae familia *admodum* floruit. T. 3. genus vitae civile *admodum*. T. 11. civilem *admodum* egit. T. 26.

Admonere est in memoriam alicui revocare, de quo non cogitat vel non cogitare videtur, amice vel leniter aliquem meminisse jubere, nostr. *erinnern, warnen, mahnen*, quod est *ahnen, denken machen*.

c. gen. iudices legum et religionis — admonerat. T. 33. quo magis et aetatis et conditionis admoneretur. Dom. 2. — *c. praepos.* de. admonitus de supplendo numero Batavorum. Cal. 43.

c. infin. quum praesentia ejus urbicas res egere a liberto Helio admoneretur. Ner. 23. (ubi *egere* est genitivus, τοῦ egere urbicas res sequ.) admonitus, et principum et regum se excessisse fastigium. Cal. 22. admonitus ab eo, plaustra potius, quam plostra dicenda. Vesp. 22.

sequ. *ut, ne.* saepius admonentis, ut caverent. C. 45. admonentem, ut assurgeret. C. 78. ut post septimum annum rediret, admonuit. T. 32. admonitum ab uxore, temporius ut discumberet. Ter. 3. admoneratque Praetores, ne paterentur. A. 89.

vel omissio *ut.* ultroque etiam admonitus est, dimitteret sequ. T. 11. Alii addunt *ut.* v. Oudend. Ita admonuit, majoribus negotiis abstinere. T. 50. ubi vulg. *quod non — abstinere*; illud quidem praeferendum, sed de hoc non tam graviter judicandum, ut Graevius et Oudend. fecerunt, ineptum et semibarbarum dicentes. Diversa notio, quae subjicitur verbo *admonere*, diversam parit constructionem; si sequitur *quod non*, admonuit est: eam reprehendit, verbis castigavit *ideo, ob hoc, quod non* sequ.; si sequitur conjunctivus addito vel omissio *ut, jubendi* vel adhortandi significatio verbo *admonuit* inest. Saepe damnatur, quod excusandum tamen erat.

sequ. *in v. ad.* multos (damnatos) in convivium et ad aleae lusum admoneri jussit. Cl. 39. h. e. vocari, invitari, ut in convivium, ad aleam venirent. Ibi vero ineptum est vulg. *admoveri*; nam capite damnatos nemo ulli rei admoverit.

sequ. *quasi* pro accus. *c. inf.*, ut Gr. ὡς (v. *quasi*). admonentibus domesticis, quasi plura polliceretur sequ.

sequ. *quemadmodum*, ubi interrogative dicitur. admonente dispensatore, quemadmodum summam rationibus vellet inferri. Vesp. 22. (Nos: *als ihm der Cassirer das Bedenken machte, ihn erinnerte*).

Admonitio. plures admonitione notavit, sed varia. A. 39. (Nos: *einem eine Erinnerung geben*.)

Admovere, sive de rebus, sive de hominibus dicatur, cum dativo et cum praep. *ad* construitur.

de rebus, c. dat. admotum capiti diadema. C. 79. adm. digitum scripturae. A. 80. infantes inguini ceu papillae. T. 44. admota altaribus victima. Cal. 32. rudetibus purgandis manus primus admovit. Vesp. 8.

c. praep. ad. Tito — pecuniam admovit ad nares. Vesp. 23.

de hominibus, c. dat. quem — contubernio admoverat h. e. in contubernium admiserat. T. 14. Cleopatrae etiam Psyllus admovit. A. 17. mori jussis — medicos admovebat. Ner. 37.

c. praep. ad. teneros adhuc ad curam Reip. admovit. A. 64. Marcello ad munera publica admoto. T. 10. quum ad spem successionis paulatim admoveretur. Cal. 12. admotis hostiliter

ad Urbem legionibus h. e. adductis. A. 26. Loco Cl. 39. legendum *admoneri*, quod vide.

Adnotare v. *Annotare*. — *Adnotum* est Gr. praef. ubi emendaverunt: *annotatum* est.

Adolescere. rectorem solitus apponere aetate parvis, donec adolacerent. A. 48. ex ea (arbore) enata soboles adeo in paucis diebus adolevit. A. 94. — Hinc

Adultus. adultae aetate virgines. A. 69. adultis jam Augusti liberis. T. 10. adulto jam filio. Cl. 39.

Adolescens est, qui pueritiam egressus togam virilem sumsit, nondum tamen virilis aetatis et dignitatis, quam Romani ex officiis publicis aestimant. Nihil agunt, qui annos adolescentiae definire volunt, quum maturitatis togaeque tempus aequae incertum variumque sit in singulis, atque accessio ad munera civilia. Omnino autem *adolescentia* est intra annum togae virilis et vitae tricesimum, quamquam ultra etiam extenditur usus vocabuli ob diuturniorem florem aetatis. Ita Gr. *νεανίας*, *νεανίσκος*, nostr. *ein Jüngling*, *ein junger Mann*. — bella gessit — adolescens adhuc. A. 20. caput pueri vel etiam adolescentis. T. 68. (pueris aut adolescentibus nobis. Cic. de Orat. 1, 1.) duobus filiis adolescentibus. A. 24. adolescente me. Ner. 57. sponsas admodum adolescens duas habuit. Cl. 26. — adolescentes urbani (nos: *junge Leute* aus der Stadt). Rh. 1.

Adolescentulus non magis differt ab *Adolescente*, quam *νεανίσκος* a *νεανία*, (nisi forte inest, quod nos dicimus: *ein sehr*, *ein gar junger Mensch*, Mann.) v. Lex. Xenoph. sub v. *νεανίσκος*. adolescentulus Lucius. A. 43. adolescentuli equ. ordinis. Ner. 20. in concubitu dilecti adolescentuli. Cl. 29. a puero et ab adolescentulo (Caesare) quaedam scripta. C. 56. hunc adolescentulum (*νεανίσκον ἐπὶ ὄντα*). Vit. 12. interfuisse me adolescentulum memini. Dom. 12. me quidem adolescentulo. Gr. 4. Scipio et Laelius, qui tunc adolescentuli fuere. Ter. 4. adolescentulo (*ὄντι*) Chaldaei cuncta praedixerunt. Dom. 14. adolescentulum increpuit Vesp. 8. ubi praefectura data dicitur adolescentulo.

Adolescentia, *ἡβη*, ab initio virilis aetatis omnem florem vitae continet, v. etiam Lex. Xen. sub v. *ἡλικία*. *virili toga sumta adolescentiam omnem spatiumque insequentis aetatis sequi*. T. 7. pubertatis ac primae adolescentiae tempus. Dom. 1. per omnem fere pueritiae atque adolescentiae tempus. Cl. 2. pueritiam primamque adolescentiam. Vit. 4. a prima adolescentia. Oth. 2. i. q. initio adolescentiae. Lucan. historiam *in adolescentia* (adolescens) scribere aggressus est. Cl. 41.

Adoperire. adoperto capite h. e. obvoluto. Ner. 48. foribus adopertis Oth. 11. ubi alii male *adapertis*. Contra A. 53. ubi multi *adoperta sella*, legendum *adaperta*. v. *Adaperire*.

Adoptare. in ima cera C. Octavium etiam in familiam nomenque adoptavit. C. 83. (*De adoptione per testamentum* v. Heinecc. Ant. R. 1, 11, 18. et quos alios ad C. 83. citavi.)

adoptato in eam (familiam) materno avo. T. 3. fratre majore in Juliam familiam adoptato. Cl. 2. *adoptare*, in nomen familiae asciscere, et per adoptionem familiae inserere junguntur Cl. 39. adoptatus a noverca sua Livium nomen et Ocellae cognomen assumpsit, mutato praenomine. Galb. 4. — Cajum et Lucium adoptavit domi *per assem et libram* emtos

a patre Agrippa. A. 64. (v. Heinecc. 1, 11, 15.) — Tiberius adoptatus ab Augusto simul cum M. Agrippa, coactus prius ipse Germanicum adoptare. *nec quicquam postea pro patrefamilias egit*, aut jus, quod (adoptione) amiserat, ex ulla parte retinuit. T. 15. coll. A. 65. ubi: „tertium nepotem Agrippam simulque privignum Tiberium adoptavit in Foro lege Curiata.“ Haec erat *adoptio legitima* v. pr. *arrogatio* hominis sui juris, de qua v. Heinecc. 1, 11, 5. sequ. cf. Gell. 5, 19. et Conradi exc. ad h. l. —

quum, Reip. causa adoptare se eum, *pro concione* juraverit. T. 21. h. e. in comitiis Curiatis.

ut Augustus — adoptandum Tiberio dederit (Germanicum). Cal. 4. Pisonem perduxit in castra (Calba) ac *pro concione* adoptavit. Galb. 17. (Tac. H. 1, 18. *imperatoria brevitate apud frequentem militum concionem adoptatum dicit.*) — latum clavum Claudius etiam libertini filio tribuit, sed sub conditione, si prius ab Equite Rom. adoptatus esset. Cl. 24.

Adoptio. adoptionem avunculi stupro ineritum. A. 68. P. Clodius — plebejo homini atque etiam natu minori, *in adoptionem se dedit*. T. 2. jus patrisfam., quod adoptione amiserat. T. 15. ubi voc. *adoptione* e glossemate intrusum videtur. neminem unquam *per adoptionem familiae* Claudiae insertum. Cl. 39. adoptionem non abnuisse. T. 21. post adoptionem. Ner. 7. adoptionis suae fautores. Ner. 35. post adoptionem statim. Oth. 6.

Adoptivus. *adoptivus* filius et *naturalis*. T. 52. *adoptivum* nomen oppon. *gentili*. Ner. 41.

Adorare, προσκυνῆν. exsiluit Theogenes adoravitque eum. A. 94. se adorandum adeuntibus exhibebat. Cal. 22. L. Vitellius primus C. Caesarem *adorare ut Deum* instituit, quum reversus ex Syria non aliter adire ausus esset, quam *capite velato, circumvertensque se, deinde procumbens*. Vit. 2. (v. Plutarch. Num. 14. Id. Quaest. Rom. p. 79. ed. Reisk., et quos citavit Pifiscus ad Vit. 2.) — exsiluit gaudio, *coelumque* adoravit. Ner. 41. *citharae sc. coronam* (Xiphil. 61, 21. τὸν στέφανον τὸν τῶν κίθαρῶν) adoravit. Ner. 12. ubi inepte al. *citharam*. — *aquilas et signa Rom. Caesarumque imagines* adoravit (Artabanus.) Cal. 14. i. q. Vit. 2. *venerari* legionum signa.

Adoriri. an in Sacra via vel in aditu theatri adorirentur. C. 80. ut sacrificantem adoriretur. Cl. 13. conspirasse, ut principio anni Senatum adorirentur. C. 9. saucium ac repugnantem adorti. Dom. 17.

Adornare pr. ornatum adjicere, κόσμον προστιθέναι, inde pro simpl. *ornare*, ut Gr. ἐπικοσμεῖν. Aut monumentis Urbem adornarent. A. 29. aedes opulentissimis donis adornavit. A. 30. domus hostilibus adhuc spoliis adornatae. Ner. 38. cubacula tabellis ac sigillis adornavit. T. 43. truncatis arboribus et in modum tropaeorum adornatis. Cal. 45. (nos: *aufschmücken*). in auream pyxidem et pretiosissimis margaritis adornatam. Ner. 12. Pyxis enim adornata fuit, non *barba*, ut ridicule est in ind. Bernecc.

Adornate. declamabat — modo splendide atque *adornate* — tum circumcise et sordide et tantummodo trivialibus verbis. Rh. 6. ubi interpretatio vocabuli est in ipsa oppositorum ratione.

Adscendere, Adsciscere, Adscribere, Adspargere, Adspicere v. sub

Ascendere, Asciscere, Ascribere, Aspergere, Aspicere. — *Adserere, Adsuescere* sub *Asserere, Assuescere.* Ex hoc more etiam pro

Adstare in editione exhibitum mallem *Astare*, ut Romanos pronuntiasset, inde fere scripisset, persuasum habeo. Nam si qui in sermone originem verborum et compositionem magis secuti sunt, paucissimi sane fuerunt, quod ex varietate lectionis in omnibus fere locis, ubi tales voces occurrunt, intelligitur, ex sueto dicendi usu orta. (v. praefat.) Major inconstantia fuit in scribendo, ut fieri solet, dum lingua in vivorum ore versatur, unde, quum Romani ipsi non unam legem servaverint, nobis optimorum librorum auctoritas in singulis sequenda est, quae quum in forma *Adstare* magis consentiat (v. Oudend. ad Galb. 10.), nimia fere religione eam recepi. —

ex comparatione adstantis alicujus procerioris. A. 79. Titum, qui tunc *prope adstabat*. Tit. 2. a quodam nano, adstante mensae. T. 61. salutandi sui causa *pro foribus* adstantem. T. 32. Oth. 3. Senatu adstante. T. 17. adstante nobili puero. Galb. 10. adstante phonasco. Ner. 25. adstante lictore. T. 72. jura reddenti gallinaceus supra humerum, ac deinde in capite adstitit. Vit. 9. Gr. ἐπὶ στῆθι.

Advehere, accidit, ut navis nunciaretur pulverem advexisse. Ner. 45.

advehi. Apollinem — advectum Syracusis. T. 74. navem, qua magnus obeliscus ex Aegypto fuerat advectus. Cl. 20. Liburnicam, qua advecta erat. Ner. 34. puerum Romam advectum putant. Gr. 20. si quando quid invisitatum — advectum esset. A. 43.

Advenire. oppida, quamquam — advenienti portas patefacerent. C. 54. advenientem ex Hispania cum ingentibus copiis Hasdrubalem. T. 2. advenientem exercitus libens exceptit. Vit. 7. advenientes ab Urbe. A. 99. qui officii causa in Urbem advenierant. Cal. 22. qui tunc ultro inopinatus advenerat. Oth. 4. sicut vestitus advenerat. Cl. 9. quoties aliquo adveniret. Cal. 4. neque adveniens, neque proficiscens. Ner. 37. ac statim *advenere* literae. Vesp. 7. pro: *allatae sunt*.

Advena. ut plerique advenae aut inter vicos, aut inter vias manerent. C. 39.

Adventus. quum expectatio adventus Jubae terribilis esset. C. 66. dum adventus sui spem facit. T. 51. adventus ejus non perinde gratus fuit. Galb. 13. adventu suo (*bei seiner Ankunft*.) A. 92.

Adventicius. coena data ei adventicia a fratre. Vit. 13.

Adversus, oppositus, contra positus, ἀντιπρὶςτος, ἐναντίος. Opp. *aversus*, cum quo saepe permutatur. Ita C. 82. edidi: *aversum vulnerat*, quum vulg. legatur *adversum*, quod etiam Oudend. defendit. v. not. Ner. 48. recepi correctionem: *ad aversum villae parietem*, ubi omnes libri: *adversum*. v. not. Denique eadem varietas est A. 75. ubi aequè legendum: *aversas tabularum picturas*, non *adversas*.

Sed *adverso* fulgure pavefactus est Nero. Ner. 48. (ein Blitz, der vor ihm niederschlug.) Sic

ex *adverso* est *contra*, nostr. *gegen über*. bina castra ex *adverso* constituta erant. C. 39. Gr. ἐκ τοῦ ἐναντίου. assidebat

juxtim vel ex adverso. T. 33. *ex adverso* trajicere *pectus*. Cal. 58. Oppon. *a tergo cervicem* percutere. — Ita pars hostium opposita (*die Gegenpartei*)

pars adversa. Cassius partis adversae. C. 63. unum partis adversae. C. 75. ubi Oudend. delenda videtur vox *unum*. plerosque partis adversae. Dom. 10. dux adversarum partium. Vit. 18.

inde *adversus* omnino i. q. *contrarius*. *widrig, unglücklich*. adversa tempestas. C. 58. adversae tempestates. T. 11. adversum omen. Vit. 8. adversus rumor. Tit. 6. adversissima auspicia. Oth. 8. adversum proelium. C. 68. adversus casus. C. 25. adversa valetudo. Cal. 14.

adversa i. q. *tristia*, inde substantive i. q. *mala, calamitates*. periculosa et adversa sacrificanti. A. 96. et sibi *adversa* et Galbae *prospera* ominantium. Ner. 48. inter *adversa temporum* et delatores erant. Tit. 8. in his tot adversis. *ibid.*

Adversus, praepositionem dixeris vel adverbium (v. Perizon. ad *Sanct.* p. 208. sequ. ed. Scheid.), proprie ipsum est participium, de quo proxime, quod paulatim flecti desiit. Initio masculinis addidisse videntur *adversus*, reliquis *adversum*, *αναντιον*; mox hoc etiam discrimen cessavit, ipsumque *ex adverso* in adverbium abiit *exadversum*, quod frequens est apud comicos. — Est autem i. q. *contra*. bellum gessit adversus Antonium sequ. A. 9. si quid adversus te liberius dixerō. T. 29. quaedam adversus sententias suas decerni. T. 31. adversus omnis aevi hominum genus grassatus est. Cal. 34. se adversus libertos ipsorum jus dicturum. Cl. 25. turbul. leges adversus collegarum intercessionem ferenti. C. 16. adversus incendia excubias — commentus est. A. 30. adversus convicia — firmus ac patiens. T. 28. odium adversus necessitudines in Druso primum fr. detexit. T. 50. insidiarum adversus se consciae. Cal. 24. turbae faventi adversus studium suum. Cal. 30. adversus barbaros minacissimus. Cal. 51. adversus falsarios tunc primum repertum. Ner. 17. adversus patris voluntatem. Vesp. 4. quem adversus auspicia legesque gessisse existimabatur. Ner. 2. antidotum adversus Caesarem. Cal. 29.

Adversari, adversum, contrarium esse, *αναντιοσθαι*. adversante optimatum factione. C. 11. adversante conatibus suis M. Antonio. A. 10. verbera et plagas, saepe vulnera, nonnunquam necem, repraesentantes *adversantibus* h. e. *resistentibus*. Vit. 10. adversantibus ventis. Plin.

Adversarius (Gegner) in Republica et in bello, in judicio et foro, in quovis certamine artis vel armorum. invitis et gementibus adversariis. C. 22. adversariis negantibus, ullam se de Rep. facturos pactionem. C. 30. ut oculi adversarii detegerentur. A. 15. quo facilius consilia adversariorum exquireret. A. 69.

in *certamine artis*. quanta adversariorum aemulatione. Ner. 23. Paridem occisum, quasi gravem adversarium. Ner. 54.

in *pugna belloque*. Nemoensi regi — validiorem adversarium subornavit. Cal. 35.

Pharsalica acie caesos profligatosque adversarios prospiciens. C. 30. in adversariorum devenit potestatem. C. 36. innu-

merae adversariorum copiae. C. 68. irrumpentibus adversariis. Dom. 1.

in judicio. alius interpellatus ab adversariis de propria lite.

Cl. 15. soloecismus ab adversario factus. Gr. 22.

Adulari. miri in adulando ingenii. Vit. 2.

Adulator. per adultores Imperatoris Vitellii. Vit. 1. ubi oppon. *obtrectatores.*

Adulatio. mentitum per adulationem. Cal. 8. respondente eo per adulationem. Cal. 28.

indecoras adulationes repressit. A. 53. (ubi *adulationes* sunt inferiorum, *blanditiae* aequalium. v. Casaub.) adulationes adeo aversatus est. T. 27.

Adulter. in P. Clodium, Pompejæ uxoris suæ adulterum — testis citatus. C. 74.

fem. *Adultera.* sorores — condemnavit quasi adulteras. Cal. 24.

Adulterium. in deprecanda graviore adulterii poena. A. 5. v. n. lex Julia Augusti de adulteriis. A. 34. (v. *Heinecc. Ant. R.* 4, 18, 51., Lips. exc. ad *Tac.* A. 4, 42., Gesner. ad *Plin. ep.* 6, 31, 6.) Julia ob libidines et adulteria damnata. T. 11. adulteria exercere. A. 69. adulteria obire. Cal. 11. corruptelis adulteriisque famosus. Cl. 16. occidit (Octaviam) sub crimine adulteriorum. Ner. 35. uxori crimen adulterii intendere. Dom. 8. adulteriorum reus. Ner. 5. adulterii ream condemnare. Cl. 43. impudicitiae et adulteriorum flagrare infamia. C. 52. per adulterii consuetudinem procreatus. Cl. 1.

Adulterare. adulteratam opinatus a P. Clodio. C. 6. ob adulteratam Equitis Rom. uxorem. C. 48. compertum adulterare matronas. A. 67.

Adultus. v. *Adolescere.*

Advocare. advocata concione. Cl. 22.

Advocatus. i. q. causidicus. orta inter advocatos levi contentione. Cl. 15. advocatis eorum negavit. Cl. 25. ut vix ab advocatis excitaretur. Cl. 33.

Advocatio. in advocatione quadam (h. e. in causa quadam agenda; sequitur enim: *nam interdum et causas agebat.*) Gr. 22.

Advolare. repente aquila adolavit. Vit. 9. hi in auxilium advolaverunt. Gr. 20.

Aedes. Sing. i. q. templum. Veneris Genetricis. C. 78. Martis. Cal. 44. Cl. 13. 33. Martis Ultoris. A. 21. 29. Saturni. A. 29. Oth. 6. Jovis Capitolini. A. 26. 91. Tonantis Jovis in Capitolio. A. 29. 91. Jovis Olympii. A. 60. Dianae. A. 29. Concordiae. T. 20. Vit. 15. Pollucis et Castoris s. geminorum fratrum. C. 10. T. 20. Cal. 22. Vestae. T. 50. Ner. 19. Telluris. Gr. 15. Serapidis. Vesp. 7. Herculis Musarum. A. 29. D. Julii. A. 100. Caesarum. Galb. 1. aurata aedes ad simulacrum templi Veneris Genetricis. C. 84. geminis fratribus aedes in Foro constituta. C. 10. vicina aedes. A. 97. novam excitavit aedem in Capitolio Custodi Jovi. Dom. 5. quum sacrificaret intra aedem publicam. Galb. 8.

Ubi de templis pluralis *aedes* dicitur, additur fere *sacrae* v. *divinae* s. *Deorum*, ad discrimen a domibus humanis. *aedes sacras* refecit. A. 30. in aedium *sacrarum* maxima. A. 100. *Deorum* aedes refectae. Cal. 21. arserunt *Deorum* aedes. Ner. 38. — apud superiores *aedes* Cl. 21. h. e. in superiore parte aedium

1. templi, ubi minime inducenda mutatio Lipsii: *superiorem aedem*. v. n.

aedes plur. i. q. *domus*. habitavit — modicis aedibus. C. 46. aedibus modicis Hortensianis, et neque laxitate, neque cultu conspicuis. A. 72. modicis contentus aedibus. T. 11. sordidis aedibus. Tit. 1. inquilinos privatarum aedium. Ner. 44. quo vilius aedes in Urbe conduceret. T. 35. stetit in vestibulo aedium. Cal. 42. simulacrum in parte aedium consecratum. Galb. 4. ne inter simulacra Deorum (sc. in templis), sed inter ornamenta aedium (privatarum) ponerentur sc. statuæ suæ. T. 26. Menecraten — triumphalium virorum patrimonii aedibusque donavit. Ner. 30.

Aedificium. aedificiorum prolapsiones. A. 50. formam aedificiorum Urbis novam excogitavit. Ner. 16. offensus deformitate veterum aedificiorum. Ner. 38. ruina aedificiorum praeclusa via. Oth. 8.

Aedificare. formam, qua ludum gladiatorium erat aedificatus. C. 31. vacuas areas occupare et aedificare (*bebauen*.) Vesp. 8. — simpl. non in alia re tamen damnosior, quam in aedificando. Ner. 31.

Aedilis. Caesar Aedilis de regno cogitasse dicitur. C. 9. magnifica opera extruit. C. 10. *Aedilium numerus* a Caesare ampliat. C. 41. v. n. Aug. negotium Aedilibus dedit, ne quem posthac paterentur in Foro circave, nisi positis lacernis, togatum consistere. A. 40. dato Aedilibus negotio, *popinus ganeasque* — *inhibendi*. T. 34. coll. Cl. 38. (v. not.), ubi *coercitio popinarum Aedilibus a Claudio rursus adempta* dicitur.

Domitius Aedilis Censorem L. Plancum via sibi decedere cogit. Ner. 4. Vespasianum Aedilem C. Caesar, succensens curam verrendis viis non adhibitam, luto jubet oppleri. Vesp. 5.

auctor Tribunis pl. fuit (Domit.), Aedilem sordidum reputundarum accusandi. Dom. 8.

Aediles plebis. comitia Aedilium plebis. C. 76.

Aedilitas. aedilitatem inire. C. 9. collega patris sui in aedilitate. A. 27. Senatorem — relegavit, quod in aedilitate inquilinos praediorum suorum, contra vetitum cocta vendentes, multasset, villicumque intervenientem flagellasset. Cl. 38. aedilitatis ac mox praeturæ candidatus. Vesp. 2. quum aedilitate in patria (Novariae) fungeretur. Rh. 6.

Aedituus, custos aedis sacrae. ardente templo apud aedituum clam pernoctavit. Dom. 1. velut aedituus soli, quod primum D. Augustus nascens attigisset. A. 5.

Aeger i. q. Aegrotus. aeger ac latens C. 74. ubi al. *aegre*, sed v. n. coll. C. 1. quamquam invalidus atque aeger. A. 13. aeger in domo Maccenatis cubabat. A. 72. de Drusi filia aegra. A. 99. quicquid aegrorum in civitate esset. T. 11. (ubi mox: jussique sunt omnes aegri in publicam porticum deferri, ac per *valetudinum* genera disponi.) lectica quondam introlatus aeger. T. 30. neque aegrae adesse curavit. T. 51. etiam aegrum Germanicum gravissimis acerbitatibus affecit. Cal. 2. depugnatos se pro salute aegri. Cal. 14. (ubi praecessit: ut in *adversam valetudinem* incidit.) heredem — aeger instituit. Cal. 24. quasi pro aegro adhuc vota suscepta sunt. Cl. 45. neque aegrum quemquam visitavit. Cl. 35. quasi aegrae praebere cibum prohibuisset. Vit. 14. quum quidam *aegra et affecta* man-

cipia in insulam Aesculapii taedio medendi exponerent. Cl. 25. sinistrore brachio velut aegro lanis fasciisque obvoluto. Dom. 17.

Aegre i. q. *vix. aegre* in libris est pro: *aeger*. C. 74. v. supra. aegre post multas et supplices preces — restituit. C. 69. plebs aegre repulsa. C. 85. aegre, ne profundo mergeret, exoratus. Cal. 16. aegre retenta in officio. Galb. 10. caulem ab-solvit aegre. Cl. 20. aegre perlegit. Cl. 44. aegre procedente carpento. T. 2. (ut nostr. mit Mühe, Gall. à peine.) aegerrime effugit. A. 16.

aegre ferre aliquid, inde, ubi tota sententia annectitur, sequi. acc. c. infin., βαρέως, χαλεπῶς ἔχειν v. φέρειν. aegre ferens, Neronem recessisse. Lucan.

Aemulari, quos unice miratus est et aemulatus. Pers. Gr. ζηλοῦν. *Aemulatio*, imitatio, aequandi v. superandi alterius studium, ζῆλος, μίμησις.

c. gen. aemulatione Xerxis. Cal. 19. quanta adversariorum aemulatione. Ner. 23. non minus aemulatione vocis, quae illi jucundior suppetebat. Ner. 33.

c. praep. cum. aemulationis cum Gajo Lucioque suspicionem. T. 11. (ad vitandum duplicem genitivum.)

simpl. deposita similitudine, quam in id tempus ex aemulatione non obscure gerebat. Vesp. 6.

Aemulus, ζηλωτής. M. Favonius, ille Catonis aemulus. A. 13. quasi Britannici aemulum. Ner. 6. omnium aemulus, qui quoquo modo animum vulgi moverent. Ner. 53.

Aeneus i. q. *Aeneus*, pr. quadrisyllabum (v. *Aenobarbus*) pronuntiatione trisyllabum fieri coepit. non esse mirandum, quod aeneam barbam haberet. Ner. 2. simulacrum aeneum Deae. Galb. 4.

Aenatores i. q. tubicines. C. 31. ubi Oudend. monet, apud aurei aevi scriptores non reperiri.

Aequus, pr. *planus*, unde *commodus*. neque loco, neque tempore aequo h. e. comodo. C. 35. (Nostra etiam lingua olim *gleich* dixit ut *gerade*, *recht*.) — Omnino respondet nostro *gleich*, ut in:

examine aequo. (de statera.) Vesp. 25. heredes *aequis* partibus reliquit. T. 76. (zu *gleichen Theilen*.) partes sibi *aequas* potentiae vindicantem. T. 50.

ex aequo, Gr. ἴξ ἴσσυ. mutua cum Graeculis officia usurpans, prope ex aequo. T. 11. h. e. tanquam in eodem gradu constitutus (nos: *wie gleich und gleich*.) Plura exempla v. apud Schwarz. ad Plin. Paneg. 83. 6.

aequo animo h. e. tranquillo, non turbato, nos: *gleichmüthig*, *ruhig*. anulum quoque aequo animo detracturum sibi. C. 33. quo aequiore animo Germanicus celerem successionem operiretur. T. 25. aequiore animo recedebat. Ner. 23. ut ne rivalem quidem Neronem aequo tulerit animo. Oth. 3. se in iudiciis et interrogari et refelli, aequissimo animo patiebatur. A. 56. Opp. *comotus*, *asper*.

i. q. *facilis*, *benignus*. o dominum aequum et bonum. A. 53. bonos et aequos et faventes vos habui dominos. T. 29. aequus iudex. Cl. 15. quo vobis aequum possit videri. T. 24. (nostr. *billig*.)

Aequae, pariter, (nostr. *gleichfalls*, *eben so*). disticho, jactato aequae a militibus. C. 51. recepit et morum regimen aequae

perpetuum. A. 27. (praecesserat: tribuniciam potestatem perpetuam recepit.) cum tribus signatis *aeque* voluminibus (h. e. eodem modo, *gleich* pro: *gleichmäſsig*, *auf gleiche Art*.) A. 101. exstant et feminarum exempla, diversa *aeque*. T. 2. (non minus, quam virorum, *eben so*.) ut tamen *pari jure* essent, quo ceteri, legibusque judiciariis *aeque* tenerentur. A. 56. exstat alter liber *aeque* modicus. A. 85.

nihil aequae ac. ut — *nihil aequae ac* iudicis acerbitas profuerit. C. 12. — Suetonio frequentius est *nihil aequae quam*. *nihil aequae* elaboravit, quam ut sequi. A. 64. *nihil aequae* sectabatur, quam praecepta et exempla sequi. A. 89. *nihil aequae* postea Galbam confirmavit, quam mulae partus. Galb. 4. *nihil aequae* facere ad viperae morsum, quam taxi arboris succum. Cl. 16. *nihil aequae*, quam timidus fuit. Cl. 35. Plura ex aliis scriptoribus exempla vide apud Horat. Tursell. p. 50. ed. Schwarz. Adde Plin. ep. 2, 15, 2.

Aequitas i. q. *Aequabilitas*, *συμμετρία*. commoditate et aequitate membrorum. A. 79.

nostr. *Billigkeit*, ubi tribuitur cuique, quod est aequum, τὸ ἴσον. quasi aequitatem integram ostentans. Cl. 15. majestate salva, nec minus aequitate. Tit. 8. (sc. erga gladiatores et qui iis studebant, quibus injuriam fieri imperatoris iudicio noluit.)

Aequare, h. e. aequum facere (*gleich machen und gleich stellen*.) campi montibus aggere aequati. Cal. 37. ut aequarentur stipendio praetorianis. T. 23. aequato honore. Ter. 5.

c. accus. i. q. *attingere*. aut aequavit praestantissimorum gloriam, aut excessit. C. 55.

Aequiparare i. q. *Aequare*. soboles adeo in paucis diebus adolevit, ut non aequipararet modo matricem, verum et obtegeret. A. 94. quia Apollinem cantu, Solem aurigando aequiparare existimaretur. Ner. 53. nostr. *gleich kommen*.

Aequalis et *Aequabilis*, illud ab adject. *aequus*, hoc a verbo *aequare* formatum.

ceteris quoque membris usque ad imos pedes *aequalis* et congruens (Gall. *bien proportionné*.) T. 68. Ita etiam Plin. ep. 2, 5, 11. congruentiam aequalitatemque conjungit.

ejusdem aetatis, ὁμῆλξ, h. e. qui eodem tempore vivit, vel ejusdem vitae aetatis est.

Aristarchi aequalis. Gr. 2. (*Zeitgenosse*.) — condiscipulos et aequales suos. Vit. 14. ad exercitanda discentium ingenia aequales inter se committere solebat. Gr. 17. puero adhuc salutanti se inter aequales. Galb. 4. aequales omnes fuisse. Ter. 1. (*von gleichem Alter*; oppon. enim: *utroque majorem natum fuisse*.) v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 22, 4.

Aequaliter i. q. *Aequae*. reliquas aequaliter populo probavit. Ter. 2. v. Schwarz. l. c.

Aequabilis. mixtura aequabili vitiorum atque virtutum. Dom. 3. Al. *aequali*, quod et ipsum ferri potest; sed *aequabili* praefendum, quoniam a verbo *aequare* ortum, comparationis ab hominibus institutae significationem magis exprimit. Prorsus rejectanea est lectio: *inaequabili*, quam Pitiscus exhibuit, deceptus fortasse loco Cl. 16. ubi: „censuram gessit *inaequabiliter*“ sequi. v. Oudend. ad Cl. 16. et Dom. 3.

Aequaevus, ejusdem aevi. cognovit Lucanum, aequaevum auditorem Cornuti. Pers.

Aerarium, s. *Aerarium Saturni*, ut alias dicitur, ταμείον τῶν δημοσίων χρημάτων, καὶ Φυλακτήριον τῶν συμβολαίων, cui aedem Saturni primus destinaverat Valerius Publicola, uti *Plutarch.* Quaest. Rom. p. 112. sequ. ed. Reisk. cf. Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 92, 1. — Gr. τὸ ταμείον v. ταμειῖον, τὸ δημόσιον, τὸ κοινόν. eos quoque sicariorum numero habuit, qui proscriptione ob relata civium Rom. capita pecunias ex aerario acceperant. C. 11. curam aerarii a Quaestoribus urbanis ad Praetorios Praetoresve transtulit Augustus. A. 36. cf. *Dio* 53, 2. et 32. *Gell.* 13, 24. reddidit Quaestoribus Claudius. Cl. 24. Sed iterum Nero praetura defunctos et experientia probatos delegit. *Tac.* A. 13, 29. id quod sub sequentibus etiam Imperatoribus valuit. v. ad Cl. l. c. et Schwarz. ad *Plin.* l. c. — templum in Sicilia Veneris Erycinae ut ex aerario populi Rom. reficeretur, auctor fuit. Cl. 25. —

tabulas veterum aerarii debitorum (τὰ παλαιὰ συμβόλαια τῶν τῷ κοινῷ τι ὀφειλόντων *Dio* 53, 2.) exussit Augustus. A. 32. ad eas rei familiaris angustias decidit, ut, quum obligatam aerario fidem liberare non posset, in vacuum lege praedictoriorum venalis pependerit sub edicto Praefectorum (h. e. Praefectorum aerario, Praetorum vel Praetoriorum.) Cl. 9. v. n. reos, qui ante quinquennium proximum apud aerarium pependissent, universos discrimine liberavit. Dom. 9. (ubi quidem non aerarii debitores, ut prioribus locis, intelligendos puto, diuturnos debitores autem aerario etiam parte summae obstrictos, eorumque nomina ideo in aerario proscripta fuisse, patet.) Nero cavet, ut rerum actu ab aerario causae ad Forum ac recuperatores transferrentur. Ner. 17. (h. e. ut debitores aerarii non Praefectorum aerario, sed recuperatorum iudicio, ut debitores privatorum, subicerentur.) — aerarium subsellia gratuita in iudiciis praebeuit. Ner. 17. v. n.

in aerario leges, Senatusconsulta, reliqua instrumenta publica servabantur. v. *Plutarch.* loc. cit. lege jam in aes incisa et in aerarium condita. C. 28. ne Senatusconsultum ad aerarium deferretur. A. 94. —

aerarium publicum longe differebat a fisco Principis; illi Quaestores vel Praetores, (v. supra.) huic procuratores Principis praeerant. quantum pecuniae in aerario et fisco et vectigaliorum residuis. A. 101. summa aerarii fiscoque inopia. Vesp. 16. v. *Plin.* Paneg. 36. et Schwarz. ad hoc caput. Ita *Spartian.* Adrian. 7. „damnatorum bona in fiscum privatum redigi vetuit, omni summa in aerario publico recepta.“ v. *Salmas. Vulcat. Gallic.* Avid. Cass. 7. „Senatus bona ejus proscripsit, quae Antoninus in privatum aerarium congeri noluit, quare Senatu praecipiente in aerarium publicum sunt relata.“ v. *Fiscus.*

aerarium militare (*Dio* 55, 25. ταμείον στρατιωτικόν dicit) Augustus cum vectigalibus novis instituit. A. 49. ubi in nota de vectigalibus huic aerario constitutis et de ejus cura exposui. cf. *Lipsius* ad *Tac.* A. 1, 78. et Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 92, 1.

Aerarius. Tribuni aerarii, (Tribunos aeris *Plin.* 33, 2. dicit), tertium iudicum genus de plebe praeter Senatores et Equites, institutum lege iudiciaria L. Annelii Cottae. Sustulit eos Caesar. C. 41.

Aes. tantundem inaurati aeris. C. 54. statuam aere collato statue-

runt. A. 59. lege jam in aes incisa. C. 28. *per aes et libram* adoptare aliquem i. q. alias *per assem et libram*. A. 64.

aes alienum. magnitudo aeris alieni. C. 13. Oth. 5. in auxilium aeris alieni. C. 54. summa aeris alieni. C. 42. (ubi de remedio exponitur, quod Caesar pecuniis mutuis adhibuit.) urbes aere alieno laborantes levavit. A. 47.

Aereus. puerilem imagunculam ejus aeream veterem. A. 7. *aerearum tabularum* (in Capitolio) tria millia, quae simul conflagraverant, restituenda suscepit. Vesp. 8.

Aesculus s. *Esculus* (illam scripturam tumentur optimi libri. v. Burm. et Oudend.) quercuum genus. Galb. 3.

Aestus. per aestatem. A. 16. — *Aestivus*. vernis floribus et aestivis. A. 31. aestivo tempore. Rh. r. *aestiva castra*. Cl. 1. simpl. *aestiva*. in hiberna et aestiva. A. 49. ordinem aestivorum tuorum. T. 21.

Aestivare i. q. aestatem transigere. Tusculum, ubi aestivare consuevit. Galb. 4. Reatina rura, ubi aestivare quotannis solebat. Vesp. 24.

Aestimare, nostr. *schätzen*. quod beneficium tanti aestimavit. T. 48. *tam magno* aestimari honorem coenae suae. Cal. 39. (v. Liv. 40, 55. et 41, 20. ubi *magno aestimantibus se* cum Ernest. probat Schaefer. in Gloss. Liv.) quum magni aestimaret cantare. Ner. 21. hunc quoque — magni aestimavit servare quoquo modo. Vesp. 15. — conditionem temporum illorum etiam per haec *aestimare* quivis possit. Cal. 60. ubi melius editur *existimare*. v. Oudend. et not. Ita pro: facile est *aestimare* A. 57. scribendum *existimare*. Contra vitiose *aestimatur* pro *existimatur* exhibent nonnulli. A. 35. Vide de hac verborum confusione Schaefer. ad Plin. ep. 4, 9, 18. Occurrit in eodem Plinio ep. 4, 14, 6. l. 6, 13, 6. Paneg. 38, 4. ubi v. Schwarz. cf. *Existimare*.

Aestimatio, (nostr. *Abschätzung*, *Taxation*.) per aestimationem possessionum. C. 42. At A. 3. legendum: et re et *existimatione* magna fuit, non: *aestimatione*. v. *Existimatio*.

Aestus. neque frigora neque aestus facile tolerabat. A. 81. (ubi plur. *aestus* propter frigora.) deficiens aestu. Plin.

aestus maris. quod (pisces) aestus in proxima litora eiecit. Cal. 49.

Aestuarium, ut *fluctuare*, pro *dubitare*. nam semper aestuabimus. Cl. 4. Ita Plin. ep. 9, 34. explica *aestum* meum, ubi plura exempla dedit Ernest.

Aetas, Gr. *ἡλικία*, nostr. *Alter*. aetate prima h. e. juvenis. C. 30. ab aetate prima. A. 84. Cl. 3. a principio aetatis. A. 3. (Cic. Leg. 1, 4, 13. „a primo tempore aetatis.“) ab initio aetatis. T. 14. ab incunte aetate. Ner. 22. (Plin. ep. 10, 3, 1.) ad mediam fere aetatem. Juven. *illud aetatis* h. e. illa aetate. Galb. 14. aetate nondum constanti. Galb. 4. ne progressa quae aetate. Cl. 2. si pupillari aetate essent. A. 66. aetate parvi. A. 48. integra aetate ac valetudine. T. 10. (*bei frischen Jahren, bei kräftigem, frischem Alter*). aetate integra. Vit. 7. neque aetate integra. Cal. 25. (*nicht mehr jung*.) ob florem aetatis suae. Ter. 1. ad ultimam aetatem. Gr. 3. decessit aetatis exactae. Gr. 17. — naturae illa vitia, non aetatis esse. Ner. 26. prudentia et aetate praestantibus. Galb. 10. si cujusdam neptium suarum competeret aetas. A. 51. in aetate, qua sequi. (*in einem Alter, wo*). C. 7. praeter aetatem (de adolescentia.) A. 5. qua is aetate esset. A. 65. utriusque aetatem Patribus commendavit h. e. ado-

lescentiam. Cl. 46. Patris Patr. nomine recusato propter aetatem. Ner. 8. quo magis aetatis admoneretur. Dom. 2. pro-nior ad id genus libidinis et natura et aetate (de senectute.) T. 44.

i. q. *vita*, das Lebensalter. per omnes aetatis gradus. A. 79. deinceps per aetatis gradus. T. 3. spatium insequentis aetatis. T. 7. maxima aetatis parte. Cl. 10. sequenti aetate. Vit. 4. agens aetatis annum sequi. A. 61. iudicia, quibus peragendis vix suffectura litigatorum aetas videbatur. Vesp. 10.

abstr. pro concr. sexum, aetatem, ordinem omnem. Cal. 4. v. *aetates*. Liv. 27, 51.

sensu obsc. cupide fruaris aetate tua h. e. viribus aetatis virilis et eo, quo viros se praestant. Galb. 20. (dixerat enim: *ἄτι μοι μένος ἐμπέδον ἔστιν.*) cf. C. 49. „flore[m] aetatis in Bithynia contaminatum.“ v. *Aetatula*.

aetati indulgere. A. 51. „aetati tuae noli in hac re indulgere“ (lass dich nicht von deiner Jugendhitze hinreissen) ubi de irae fervore, ad quem adolescentia prona, sermonem esse, sequentia docent.

aetates i. q. tempora. insequentium aetatum Principes. A. 31. — *aet. vitae*. nisi certis personis et aetatibus. C. 43. (h. e. hominibus certi gradus v. honoris certaeque aetatis.) Ita Vell. 2, 89. „quo favore omnium hominum, aetatum, ordinum exceptus sit.“ al. — Genitivum *aetatium* tuctur libris exemplisque Oudend. ad A. 31.

Aetatula. aetatulae indulgere h. e. libidini juvenili. Cl. 16. coll. Galb. 20.

Aeternitas. ludis, quos pro aeternitate imperii susceptos appellari Maximus voluit. Ner. 11. erat illi aeternitatis perpetuaeque famae cupido. Ner. 55. (nos: *Unsterblichkeit*.)

Aevum. adversus omnis aevi hominum genus. Cal. 34. De varietate loci v. not.

Affari. non affari, nisi rarissime. Cl. 3.

Affatim, a *fatim* h. e. *ἄδδην*, *satis*, *abunde*. quum affatim desaevisset. Ner. 29.

Affectare, *Affectatio*, *Affectus* v. post *Afficere*.

Afferre. nave provisa gaudium afferri. T. 14. unde i. q. nunciare, nostr. *hinterbringen*. esse, qui magnum nescio quid afferret. Dom. 16. — *vim suae vitae attulerunt*. Oth. 12.

Afficere aliquem aliqua re i. q. alicui aliquid inferre (nostr. *an-thun*, *zufugen*.)

Germanos — maximis affecit *cladibus*. C. 15. Centuriones — variis *ignominis* affecit. C. 48. al. *supplicio*. C. 4. A. 17. Cl. 26. Vit. 10. *poena*. quod nonnisi confessi afficiuntur hac poena. A. 33. quosdam — affici graviore poena prohibuit. Ner. 39. ut libertum — capitali poena affecerit. C. 48. al. *supplicio capitis*. Galb. 10. *cruce* h. e. *supplicio crucis*. Galb. 9. *exsilio* h. e. *poena exsilii*. T. 35. etiam aegrum Germ. *gravissimis verborum ac rerum acerbitatibus* — affecit. Cal. 2.

affici i. q. tangi impetu aliquo v. vi externa v. interna, itaque sentire dolorem vel corporis, morbum, vel animi, *agritudinem* (nostr. *angefallen*, *angegriffen werden*, *angehan seyn*.)

jam quidem *affectum* (h. e. graviter aegrotantem), sed tamen spirantem adhuc Augustum reperit. T. 21.

affectus febre. Vit. 14. unde junctim: *aegra et affecta* mancipia. Cl. 25.

quibus (conviciis) diversissime *afficiebatur*. T. 66. (die Schmähungen machten verschiednen Eindruck auf ihn.) ne mortuo quidem (h. e. ejus morte) perinde affectus est. T. 52. v. *perinde. perinde ut afficeretur*. Cl. 14. (h. e. animus hoc vel illo sensu moveretur.)

Affectus subst. parentis *affectus* unicus. Tit. 8. (die herzliche Theilnahme eines väterlichen Gemüths. Distinguitur a sollicitudine Principis.)

Affectare h. e. studiose petere aliquid, Gr. ἐρῶναι, ἐπιθυμεῖν, inde ἐπιχειρεῖν, σπουδάζειν. infamiam affectati etiam regii nominis. C. 79. maxime tamen dicacitatem affectabat. Vesp. 23. h. e. dicteria quaerebat (er suchte den Witz.)

Affectatio. convictos in affectatione imperii. Tit. 9.

de sermone nostr.: *Gesuchtheit, Gezwungenheit*. affectatione et morositate nimia obscurabat stilum. T. 70. nimia priscorum verborum affectatione. Gr. 10.

Affigere. manus amputavit mensaeque ejus affixit. Galb. 6. imagines solo affigi. Dom. 23. ubi melius legitur: *affligi*. *Affligere* enim est furoris tumultuarii, *affigere* esset consulti laboris et operae. Omnino haec verba confundi solent. v. Drakenb. ad Liv. 41, 18., Arntzen. et Schwarz. ad Plin. Paneg. 35, 2.

Affines sunt matrimonio alicui propinqui, unde ab aliis propinquis, cognatis, distinguuntur, Gr. κηδεσται. per propinquos et *affines* suos. C. 1. (Cic. Off. 1, 17. „connubia et affinitates, ex quibus etiam plures propinqui.“)

Affinitas, Gr. κηδος, κηδεῖα, κηδεστία, κηδεύμα, (nostr. Schwägerschaft, Verschwägerung.)

post novam affinitatem. C. 21. spe affinitatis deceptum. T. 65. promptissimus affinitatis cujusque conciliator. A. 48. *affinitate* aliqua aut *propinquitate* conjuncti distinguuntur Ner. 35. cf. Pers. ubi: sanguine et *affinitate* primi ordinis viris conjunctus.

Affirmare (versichern.) Octavio — idem affirmatum est a sacerdotibus. A. 94.

sequ. accus. c. infin. Senatui affirmavit sequ. C. 52. affirmavit ipsum esse. A. 94. quum affirmaret, se — detracturum. C. 33. affirmavit fore ut. T. 57. jussum se somnio affirmans. Cal. 57. consulenti — Sulla mathematicus, cert. necem appropinquare, affirmavit. ibid. unus affirmavit, vidisse se. Cl. 37. quem pater probatissimum sibi affirmabat. Cl. 16. affirmans, se facilius passurum sequ. A. 40. ajunt, metoposcopum — constantissime affirmasse sequ. Tit. 2.

sequ. non, ubi vis orationis est in negatione verbo juncta. affirmavit, non daturum se. A. 42.

sequ. oratione recta. dicitur affirmasse: verum aliquando sequ. Tit. 9.

Affirmatio, nostr. Versicherung. ex affirmatione Seleuci mathematici. Oth. 4.

Afflare. afflatus aura. T. 72. (nos: er war in Luftzug gekommen.) fulmine afflari. T. 69.

Affligere, destruere, evertere, perdere, pr. impellere, percutere atque ira pessumdare.

aquila duos corvos hinc et inde insectantes affligit et ad

terram dedit. A. 96. imagines ejus coram detrahi et ibidem solo *affligi* (non *affigi*, quod vide). Dom. 23.

terrae motu *afflicti*. T. 8. civitates terrae motu aut incendio *afflictae*. Vesp. 17. Tit. 8.

neque enim temere — in amicitia ejus *afflicti* reperiuntur. A. 66. omnes amicitias et familiaritates intra breve tempus *afflixit*. T. 51. conjuge etiam ac liberis Germanici crudelem in modum *afflictis*. T. 53. ream testimonio coram *afflixit*. Ner. 7. *afflicti supplicis* Christiani. Ner. 16. ubi nescio quo jure Oudend. tuetur alteram lectionem longe frigidiorē: *affecti*.

ut mater — pro *afflicto* statim (eum) lamentata sit. Vit. 3. (nos: *als verloren*.) ob miserationem prope *afflictae* domus. Cal. 13. prope *afflictam* nutantemque Remp. stabilire. Vesp. 8.

ne victis quidem copiis adeo *afflictis*. Oth. 9. (intell. de animo, nostr. *niedergeschlagen*.)

negotium *afflixit*. Rh. 6. de advocato i. q. causam perdidit.

Afflictare i. q. Affligere. gravi morbo *afflictatus* diu. Tit. 2. Al. *afflictus*. Ita fuerunt, qui loco Liv. 29, 10. „se exercitumque suum *gravi morbo affectari*“ corrigerent *afflictari*. v. Drakenb.

Affluere, ut *Abundare*, de nimia copia. cibo *affluente* evornuisse omnia. Cl. 44. (nisi h. l. proprie dictum est de cibo ad fauces emergente.) — Senatorum *affluentem* numerum deformi et incondita turba. A. 35.

Ager. *ager Campanus*. C. 20. v. *Campanus*. agrum clientibus — publice accepit. T. 1. Thurinum agrum tenentes. A. 3. in agro avito. Vesp. 5. cuidam — totum agrum redemit emancipavitque. Oth. 4.

veteranis — assignavit et agros, sed non continuos. C. 38. seditiosissimum quemque — agri destinati tertia parte multavit. C. 70. quum ipse veteranos — municipalibus agris collocandos recepisset. A. 13. divisus per veteranos agris. Dom. 9. in proximis Rheno agris. A. 21. relegatus in agros. A. 24. rapti per agros viatores. A. 32. ut plurimum agrorum pretiis accesserit. A. 41. agros colere. Gr. 23. quod earum (frumentationum) fiducia cultura agrorum cessaret. A. 42. siccati agri. Cl. 20. mediterraneis agris abditus. T. 12. agri (inter missilia s. tesseras Neronis, *Anweisungen auf Ländereien*.) Ner. 11.

Agraria lex Julii Caesaris (de agro Campano populo dividendo.) C. 20.

Agere, pr. *promovendi* notionem continens, ut diversissimis nominibus, animatorum vel rerum, additur, varia est significatione, ad primam quidem illam redigenda, quam nos singulis verbis *treiben*, *führen* exprimimus, et ipsis tamen non sufficientibus. Videamus in exemplis. — qui feros tauros per spatia Circi agunt. Cl. 21. verbenatum — per vicos *agerent*. Cal. 27. Nursinos — extorres egit oppido. A. 12. umbone obvios *agens*. C. 68. hostem — penitus in intimas solitudines actum. Cl. 1. — (Hoc sensu Gr. *ἀγειν* dicitur, e. g. in *ἀγειν καὶ φέρειν* et similibus.)

i. q. *adigere*. Lentulum — ad fastidium vitae ab eo actum. T. 49. *agere* in crucem al. Cal. 12. *triumphum agere*, ut Gr. *ἐλαύνειν*. C. 37. A. 22. T. 20. de aliquo. Dom. 6.

i. q. *facere, tractare* aliquid v. de aliqua re, unde sapius

i. q. *habere, gerere*, nos: *treiben, handeln, thun* v. in *Thätigkeit setzen*.

ii, qui nihil aliud egerunt. C. 55. nihil praeterea agebat. A. 45. quod nihildum a se memorabile actum esset. C. 7. diu, quid ageret, incertus. T. 11. quidnam ageret. Gr. 9. talia agentem atque meditantem. C. 44. loqui aut agere quicquam. A. 64. omnia armis agenda erunt. C. 31. acta belli. C. 37. — agat aut desistat. T. 24. *hoc age*. Cal. 58. (pr. formula in victimis solemnibus. v. n.) coll. *hoc agerent* ac ferirent. Galb. 20. — hoc agamus, ne sequi. Ner. 32. — egitque aliquanto incivilius et violentius. Tit. 6. (praefecturam praet.) cuncta fato agi h. e. moveri, effici. T. 69. — agere recensum populi. C. 41. (nostr. *halten*.) A. 40. census. A. 27. T. 21. dilectum. Cal. 43. Vir. 15. excubias. Galb. 10. pervigilium. Vir. 10. curam Urbis. Cl. 18. *conventum*. Galb. 9. *Senatum*. C. 88. (ubi al. *cogeretur*, Lips. emendavit *haberetur*, utrumque injuria, ut proxima exempla docent.) A. 35. principatum. T. 24. (i. q. *exercere*.) cf. locus Tit. 6. quod honorem cum — *ageret* (al. *gereret*.) A. 37. v. Burm.

Dicitur maxime de iis, quae in Foro vel Senatu tractantur, nostr. *verhandeln*.

ne quid ageretur in Republica. C. 19. quum obstinatius omnia agi videret. C. 29. Consul edicto praefatus, de summa se Rep. acturum. C. 28. quum de Catil. conjuratione ageretur in Curia. A. 94. ne quid de honoribus suis ageretur. Cal. 48. de majore negotio acturus in Curia. Cl. 23. actum in Senatu. T. 50. (al. *a Senatu*, male.) cf. acta res in Senatu. T. 58. Julio et Caesare actum. C. 20. nihil aliud agi sinetis. T. 28. quum de falso testamento ageretur. A. 33. solitae agi Nov. ac Decembri mense res. A. 32. (cf. *Actus*.) inter res *agendas* h. e. in judicio. C. 45. ubi al. *gerendas*. v. Burm. et Oudend. cetera quoque non nisi per magistratus et jure ordinario agebantur. T. 31. vetuit, de eadem re pluribus legibus agi. Tit. 8. unde causam agere. Cl. 15. Gr. 22. Rh. 6. (cf. *Actio*.) singillatim quaeque per vices agere. Ner. 15. agere cum aliquo (*unterhandeln*.) egit cum Tr. pl., id potius ad plebem ferrent. C. 26. de reconciliatione per amicos agentis. C. 73. epistola, qua secum de cogendo ad restituendam libertatem Augusto agebat. T. 50. egit cum Senatu sequi. acc. c. infin. T. 54. h. e. Senatui proposuit.

Inde translata sunt: *agitur* de al. re et *actum est*. bene agi potuisse cum rebus humanis h. e. optime consultum fuisse. Ner. 28. actum de se. Ner. 43.

i. q. *vivere*, quatenus vita est in actione. hoc modo agentis. Cl. 5. quibus moribus atque fortuna domi et inter suos egerit. A. 61. provinciae — tumultuosius *inter se agebant*. Vesp. 3. Saepe ita Tacitus. A. 1, 68. „haud minus *inquietus* Germanus spe, cupidine — *agebat*.“ et Thracia *discors agebat*. A. 3, 38. al.

addito nomine, i. q. *transigere*. pueritiam primamque adolescentiam Capreis egit. Vir. 3. medium tempus — in otio, secessuque egit. Vesp. 4. secretum agentis, h. e. secretam vitam agentis. T. 60. vitam otiosam in privata re agere. Cl. 35.

patrem suum ruri agere. Lucan. Quinquatrus satis jucunde egimus. A. 71. i. q. transegimus.

i. q. *agendo exprimere, ostendere*, nostr. *darstellen, zeigen*, unde saepius i. q. *histrionis modo prae se ferre aliquid, simulare*, nostr. *eine Rolle spielen*, ut saepe verbo *machen* utimur.

mimum. C. 39. Ner. 4. tragoediam. Cal. 57. cantici reliquam partem retulerunt spectatores, ac saepius versu repetito egerunt h. e. gestibus expresserunt. Galb. 13. obnoxium et trepidum egit. T. 12. (ubi male alii addunt *se*. v. Burm. nos: *er machte, er spielte den Demüthigen*.) civilem admodum inter initia ac paulo minus quam privatum egit. T. 26. (ubi item addunt *se*.) non Principem, sed ministrum egit. Cl. 29. (v. not. de eadem varietate.) Contra non impugnandum *se* in phrasi: qui se pro Equitibus Rom. agerent Cl. 25. h. e. *ut Equites Rom. vel simpliciter Equ. Rom. Discrimen orationis non animadvertit Ernestius*. v. ad Cl. 29. neque ex eo destitit, participem atque etiam tutorem imperii agere. Tit. 6. (quem unum locum in eadem sententia librarii non depravarunt.) (cf. Tac. A. 1. 4. „annis, quibus — exulem egerit.“ Contra H. 3, 2. recte: „quanto ferocius ante se egerint.“).

agere annum est esse in aliquo anno, non absolvisse, quasi vivendo transigere (nos: *in einem Jahre stehen*). C. 1. 12. A. 3. 61. cf. *Gerere*.

agere gratias est quasi versari in testanda alicui gratia, ut nostr. *abstatten*. mortuo gratias egit laudesque conguessit. Tit. 11. c. praep. pro. quum sibi pro impetrata praefectura gratias ageret. Vesp. 8.—sequ. *quod*. egit et gratias ei, *quod sequi*. Vesp. 2.

simpl. agenti Senatui gratias. Ner. 10. — post *quum*. quod quum evenisset, Senatus gratias ei per primores viros egit. C. 16.

i. q. *exigere*, pecunias, vectigalia (nostr. *eintreiben, beitreiben*.) acerbissime Judaicus fiscus actus est. Dom. 12. publicum quadragesimae in Asia egit. Vesp. 1. ubi *publicum* non est *publicanum*, ut etiam Bernecc. inepte in indice, sed τὸ δημόσιον sc. τέλος, vectigal. v. n. cf. *Actor*.

Agitare plerumque, ut assolent frequentativa, i. q. *Agere*.

quadrigas — agitaverunt nobilissimi juvenes. C. 39. unde *Agitator* i. q. Auriga. agitatori Eutycho. Cal. 55. prasinum agitorem. Ner. 22.

i. q. *habere*, nostr. *halten*. convivia agitavit et ampla et assidua. Cl. 52.

agitare i. q. *vivere*. Ter. 1. 5.

i. q. secum agere pr. cogitationem huc et illuc movere. varia agitavit. Ner. 47. colonias Latinas, de petenda civitate agitantes. C. 8.

Acta Senatus h. e. commentarii publici, quibus, quicquid in Senatu actum erat, perscribebatur, ὑπομνήματα. Caesar Consul primus omnium instituit, ut tam *Senatus*, quam *populi diurna acta* conferent et publicarentur. C. 20. v. Ern. exc. ad h. l. et not. Augustus auctor fuit, ne acta Senatus publicarentur. A. 36. v. n. ut Senatus actis continetur. A. 5. quum in actis Senatus legisset. T. 73. cf. Schwarz. ad Plin. Paneg. 75, 1.

acta publica, diurna, urbana, populi Romani h. e. tabulae publicae, quas a Servio Tullio primum institutas credunt, de

nativitate, morte, matrimoniiis, divortiis, adoptionibus civium Romanorum, aliisque rebus urbicis notatu memoriaque dignis. — sic in *fastos*, *actaque publica* relatum est. T. 5. in *actis*, Antii editum, invenio. Cal. 8. et ibid.: sequenda est igitur, quae sola *actorum* restat et *publici instrumenti* auctoritas. (ubi vox *actorum* cum sequ. et insititium videtur, quum sufficiat: *publici instrumenti*.) Utroque loco ad acta publica provocat auctor in eruendo, de quo ambigebatur, *die* vel *loco natali*. (v. Schwarz. ad Plin. l. c. et Casaub. ad Anton. Phil. Capitol. 9. qui Gr. *παρογραφή* comparat.) quibusdam absentium maritorum nomine *repudium* ipse misit, iussitque *in acta* ita referri. Cal. 56. (v. omnino de his actis et conficiendi ea more Lips. exc. ad Tac. A. 5, 4. cf. Rupert. ad Juvenal. 2, 136.) *actis diurnis*, quod jam Burm. et Oudend. placuerat, recepi etiam Cl. 41. pro *ac diurnis*.

acta i. q. instituta, edicta magistratuum, postea Principum. Praetoribus de superioris anni actis referentibus. C. 23. Pompejum offensum Patribus, quod — cunctantius confirmarentur acta sua. C. 19. acta Tiberii Caesaris h. e. *ὑπομνήματα* Tiberii de actis suis. Dom. 29. unde *rescissa acta* eorum, qui hostes Reip. essent iudicati, vel mortuorum privato odio Principum sequentium, fuerat animus conjuratis, corpus occisi in Tiberim trahere, bona publicare, acta rescindere. C. 82. Caji acta omnia rescidit. Cl. 11. nihil convenientius ducens, quam necem avunculi vindicare, *tuerique acta*. A. 10. — *jurare solebant Senatores in acta Principum* primo imperii die. (v. Dion. 57, 8. et ibi Fabric.) intercessit (Tiberius,) quo minus *in acta sua* juraretur. T. 26. coll. 67. ubi etiam: cavendum esse, ne se Senatus *in acta* cujusquam obligaret. — Reliqua v. sub v. *Agere*.

Actio i. q. rogatio, accusatio, sensu forensi, ut *Actor*, qui accusat aliquem, lege in eum agit. hanc actionem deposuit h. e. accusatione destitit. C. 15. iis, qui — formula excidissent, restituit actiones h. e. repetere accusationem permisit. Cl. 14.

unde *actio* est ipsa oratio ab accusatore habita. — hunc — significabat dictasse Atriatino, accusatori suo, actionem. Rh. 2. solebat etiam prosperis oratorum actionibus rescribere. Cal. 53. continuis actionibus. Ner. 15. oppon. singillatim quaeque per vices agere. v. n.

actiones etiam sunt orationes in Senatu habitae, ut C. 49. praetereo actiones Dolabellae et Curionis patris. v. Ernest. in Clav. Cicer. locupletissimum sub v. *actio*.

Actitare i. q. *agere*. causas industrie actitavit. Galb. 3.

Actor. actor causarum (causidicus). C. 39. — *actor mimi* i. q. histrio. Cal. 57. — *actor summarum*, exigendis, administrandis alicujus pecuniis praepositus, procurator. Dom. 11. v. n.

Plin. ep. 3, 19, 2. „sub eodem procuratore ac paene iisdem actoribus.“ Paneg. 36, 3. „dicitur actori atque etiam procuratori tuo“ ubi v. Schwarz. Nempe uni procuratori plures subjecti erant actores, quamquam priori tempore et in re maxime privata confusi nonnunquam videntur.

Actus. residua diurni actus A. 78. h. e. quae restabant ex negotiis transacti diei.

in quantulocunque actu. Cl. 30. i. q. *actione* (bei der geringsten Thätigkeit, Handlung.)

in tragico quodam actu h. e. in fabula, quam agebat Nero histrio. Ner. 74.

actus rerum i. q. *jurisdictio*, *judicia*. triginta amplius dies *actui rerum* accommodavit h. e. *jurisdictioni* destinavit. A. 32. quum decurias rerum actu expungeret. Cl. 15. ubi *rerum actu* est pro *rerum actui*, nisi legendum *actui*, quoniam antiquam formam in Suetonio vix quaeras. Sensus: quum decurias judiciis habendis expungeret. v. n. *rerum actum* — conjunxit. Cl. 23. h. e. *judicia* continuis mensibus, feriis non interrupta, fieri jussit. *rerum actu*. Ner. 17. h. e. in judiciis, in *jurisdictione*. Plin. ep. 9, 25, 3. „nunc me rerum actus modice, sed tamen dstringit.“

Actuarii, ταχυγράφοι. C. 55. v. Lips. ad Tac. A. 5, 4. Gesner. ad Plin. ep. 3, 5, 15.

Agilis. sinistra manu agiliore. T. 68.

Agmen, turba, quae agitur, movetur, *Zug*. densissimo et laetissimo obviatorum agmine. Cal. 13. comitante praetorianorum agmine. Cal. 19. quum — inter angustias densumque agmen iter essedo faceret. Cal. 51. renunciantes *coactum agmen*. Cal. 45. (*cogere agmen* pr. ii dicuntur, qui claudunt incedens agmen, Angl. *to bring up the rear*, unde *coactum agmen* l. c. est i. q. rediisse omnes ad expeditionem missos.) — praemisso agmine. Vit. 9. (al. *agnini*.) agminis antecessores. Vit. 17. — Inde *agmen* est i. q. iter ipsum, ut nostr. *Zug*. in agmine C. 57. (*auf dem Marsche*.) in expeditione et agmine Dom. 19. (*im Feld und auf dem Marsche*.)

Agger. superjecto aggere terreno. Cal. 19. campi montibus aggere aequati. Cal. 37. quoad praecipitaretur ex aggere. Cal. 27. v. n.

Aggravare. quamquam morbo quartanae aggravante. (intransit.) C. 1. — pass. aggravata valetudine. A. 98.

Aggredi pr. ad aliquid faciendum accedere, unde saepe i. q. *incipere* (nos: *an etwas gehen*.) Fucinum aggressus est. Cl. 20. ipse restitutionem Capitolii aggressus. Vesp. 8. —

c. *infinitivo* h. e. accusativo verbi. caesorum reliquias — colligere sua manu et comportare primus aggressus est. Cal. 3. historiam scribere aggressus est. Cl. 41. quos historiam componere aggressos. Gr. 10. Isthmum perfodere aggressus est. Ner. 19.

unde hostili animo, vi vel insidiis, aliquem petere, ut *invadere*. Germanos primus aggressus. C. 25. aggressus est et Britannos. ibid. aggredi proelio. C. 44. vi et legibus aggredi al. A. 10. veneno. Cal. 12. Ner. 33. et ipsum et Senatum aggredi destinarant. A. 19. coenantem aggr. Oth. 6. lavantem. Dom. 17.

Aggregare. ne desciscientibus aggregarentur. Ner. 43. —

Agilis, *Agmen* v. sub *Agere*.

Agnoscere pr. antea visum ut eundem vel idem noscere. ceteris extra Curiam signa agnoscentibus. T. 23. quasi percussorem agnosceret. Cl. 37. latentem miles agnovit. Cl. 10. deinde agnitus. Vit. 17. — liberos ut genuinos agnoscere, (ut nostr. *anerkennen*) ideoque in gentem gentisque jura recipere. agnitum etiam ab eo (Caesarionem a Caesare). C. 52. ex nepte Julia editum infantem agnosci alique vetuit. A. 65. (ubi al. *adco*—

gnosci. v. Oudend.) feminam non agnoscentem filium suum. Cl. 15. (uhi aequae ac Cl. 10. eadem varietas in libris obtinet.)

Agon. ἀγών. Olympiae musicum agona commisit. Ner. 23. Romae Neroneum agona revocavit. Ner. 21. civitates (Graecae), apud quas musici agones edi solent. Ner. 22. nunc demum agona esse. Ner. 45.

Agraria lex Julii Caesaris. v. *Ager*.

Ajo. fecisse ludos se ait (ipse dicit in monumento). A. 43. aurogr. epistola: coenavi, ait sequi. A. 71. ut ait. A. 86. ut ajunt. T. 62. ut ajebat. T. 19. Ner. 38. conditionem Principum miserimam ajebat. Dom. 21. praeparatum leonem ajunt. Ner. 55. ajunt — affirmasse. Tit. 2. emtores bolum suum ajunt. Rh. 1. (ex formula judiciorum.)

Ala. Ala equitum eorumque fere sociorum respondet legioni peditum, ut praefectus alae Tribuno militum. — super exercitum veterem legionis unius duarumque alarum et cohortium trium. Galb. 10. alarum altera. ibid. additis ad copias duabus legionibus, octo alis, cohortibus decem. Vesp. 4. v. Gell. 16, 4. cf. Schelius in Hygin. cit. ad A. 38. et Lipsius de mil. Rom. 2, 7. quibus tamen comparandus Ern. ad Tac. A. 4, 73. Aug. militiam auspicantibus (liberis Senatorum) non tribunatum modo legionum, sed et praefecturas alarum dedit. A. 38. binos plerumque laticlavios praeposuit singulis alis. ibid. Claudius equestres militias ita ordinavit, ut post cohortem alam, post alam tribunatum legionis daret. Cl. 25. praefectus alae. T. 30. Felicem, quem cohortibus et alis — praeposuit. Cl. 28.

Albus. albia equis introiit. Ner. 25. v. Oudend. ad A. 94. triumphum equo albo comitatus est. Dom. 2. stragulis albis. Ner. 50. gallina alba. Galb. 1.

Album i. q. index, catalogus. ascribi albo (judicum.) T. 51. splendidum virum albo judicum erasit. Cl. 16. Dom. 8. album ciuharoedorum. Ner. 21. De albo Senatorio v. Lips. ad Tac. A. 4, 42.

Albatus. albati ministri i. e. albis vestibus induti, quales Principum esse solebant. Dom. 12.

Alea. aleae rumorem nullo modo expavit, lusitque simpliciter et palam oblectamenti causa. A. 71. (prohibitus enim erat aleae lusus praeter Saturnalia dies. v. int. ad Horat. 3, 24, 58. et Ovid. Trist. 2, 472.) notatus est ut aleae indulgens. A. 70. ludit assidue aleam. ibid. in versu. ne ex lusu quae aleae compendium spernens. Cal. 41. nunquam se prosperiore alea usum. ibid. aleam studiosissime lusit, de cujus arte librum quoque emisit. Cl. 33. aleae studium. Vit. 4, alea se oblectabat. Dom. 21. quadringenis in punctum Sestertiis aleam lusit. Ner. 30. (Dicitur autem utrumque ludere aleam et alea, unde ubique fere utraque lectio in libris. v. Burm. et Oudend. ad A. 70.) super aleas pro semper alias Vesp. 22. recepit Burm. Sed v., quae regessit Oudend.

jacta alea esto (al. est), Gr. ἐξήρπσε νόβος. C. 32. v. n.

Aleatorius. lusimus per omnes dies forumque aleatorium calfecimus. A. 71. v. Forus.

Alere. ali infantem vetuit. A. 65. alendamque et instituendam (filiam) commendavit. Cal. 25. ali coeptam. Cl. 27. equum —

magna cura aluit. C. 61. — Graecis exercitationibus ali melius ingenia posse. Rh. 2.

Alimentum. Druso alimenta subducta. T. 54.

Alimonia. in alimoniam et dotem puellae. Cal. 42. Al. *Alimonium.* v. Burm. et Oud.

Ales. quum nutrirī alitem (gallinam) placuisset. Galb. 1.

Algere. nisi princeps gregis algere se diceret. Cal. 58.

Alias, alio tempore, ἄλλοτε, c. *interdum*, ut Gr. ἄλλοτε, ἄλλοτε, ipse sibi visus est per quietem *interdum* supra nubes volitare, *alias* cum Jove dextram jungere. C. 81. — Saturnalibus et sē quando *alias* libuisset. A. 75. commeatu, quanto nunquam *alias*. Cal. 43. sec. nonnullos. Melius: *antea*. v. Oudend.

i. q. *alioquin*, ἄλλως, ut nostr. *sonst*. quum incognitum *alias* haberet. A. 94. *semper alias* sui arbitrii — *tunc* sequi. T. 18. quamquam *alias* promptus et facilis. T. 71. ubi tamen optimi libri *alioqui* v. *alioquin*. v. Graev. et Oudend. — et super coenam et *semper alias*. Vesp. 22. Al. *super aleas*. Vulgatum unice verum censet Oudend. — pestilentia, quanta non *temere alias*. Tit. 8. (Ceterum *alias* et *ante* in libris permixta vide etiam Plin. Paneg. 48, 1. Pluribus locis utrumque servandum est, quod ita faciendum mihi videtur loco Cal. 43. cf. Glossar. Liv. sub voc. *Adverbia*.)

Alibi, alio loco, sequi. *quā*. nec *alibi quam* in Germania. A. 23. v. Horat. *Turs.* p. 58. ed. Schwarz.

Alicubi, aliquo loco. Gr. 7. *sicubi*. C. 26. Cal. 3. *necubi*. A. 46. 86.

Alicunde, ab aliquo loco. sicunde discederet. Cal. 4. sicunde hostis appareat. Cal. 51. Etiam A. 49. Casaub. et Graev. conjecerunt: *qui alicunde perferrent literas* pro: *qui a loco*, probatque Oudendorp. Sed *a loco* i. e. a loco rei gestae (*von Ort und Stelle aus*) praefendum.

Alienus, ἄλλοτριός, qui alius, diversi est hominis vel loci. (nostr. *fremd*.)

alienus quoque muneribus ac ludis. A. 45. (opp. *suis*.) *alienus servus*. Vesp. 11. pudicitiae neque suae neque alienae pepercit. Cal. 36. *alieni* testamenti scriptor. Ner. 17. qui libellos — sub *alieno* nomine edant. A. 55. in *alieno* negotio. Cl. 15. *alieni* arbitrii fuit. Cl. 2. h. e. non se ipse rexit, sed alii paruit. (Ita Plin. ep. 6, 14. „oportet enim omnia aut *ad alienum arbitrium*, aut *ad suum* facere.“ Paneg. 32, 3. „quum populi Rom. Imperator *alienum cursum alienumque rectorem*, velut capta nave, sequeretur.“) — *alienissimae hereditates*. Dom. 12. (quae nullo cognationis aliove jure ad eum pertinerent.) — epistolas — *alieno* formabat ingenio. Dom. 20. (ab alio scribi sibi jussit.)

alienum, *fremdes Gut*. abstinuit alieno, ut si quis unquam.

Tit. 7. *aes alienum* v. *Aes*.

non alienum erit i. q. non ab re, sed hujus loci erit. C. 44. Rh. 1.

alienus i. q. animi diversi h. e. inimici. Cajum — alieno-rem sibi sensit. T. 12. (unde *alienatio* a Tac. A. 2, 43. *amori* opponitur. *alienus* illius animus. Cic. ad Att. 1, 17.)

Alienare. unum omnino ante essatam animam signum *alienatae mentis* ostendit. A. 99. (ἐξιστάμενης, in diversum raptae, nostr. *Geistesabwesenheit*.) Tac. A. 2, 28. „non vultu *alienatus* h. e. mutatus. v. Gloss. Liv.

Alienigena. regna alienigenis (diversae gentis hominibus) contribuit. A. 48.

Alio, in aliam rem, in alium usum. *non alio* datam summam quam in emtionem Alex. mercium absumpturos. A. 98.

Alioqui v. *Alioquin* h. e. in ceteris, alias. praelatus alioqui.

Vit. 2. v. Oudend. Etiam T. 71. multi: quamquam *alioqui* promptus. v. *Alias*. — v. de hac particula Schwarz. ad Plin.

Paneg. 53. 1. et Observ. 47. p. 554.

Aliquamdiu. quum — aliquamdiu denegasset. C. 1. aliquamdiu jacuit. C. 82. restitit aliqu. collegis. A. 27. gestavit aliquamdiu. Ner. 6.

Aliquando. i. q. *interdum*, pr. aliquo tempore, quando Gr. ἄστιν ὅτε. Scheid. ad Sanct. Min. p. 240. compositum putat ex *aliqua endo*, ut sit: *aliqua endo hora* h. e. aliquo tempore.

aliquando nihil praeter venationem edidit. A. 43. etiam Equitibus Rom. aliquando usus est. ibid. spectaculo plurimas horas, aliquando totos dies aberat. A. 45. ut peregrinaretur quoque cum eo aliquando. Pers.

saepe — aliquando — *uc modo* — modo — *nonnunquam* — *plerumque* vero se excipiunt. Cal. 52.

si quando. si quando quid invisitatum — advectum esset. A. 43. si quando alias libuisset. A. 75. si quando quid secreto — agere proposuisset. A. 72.

i. q. *olim*, ullo aliquo tempore, *einmal*. si quando indiguisset sui Respublica. T. 10. si quando autem de moribus meis — dubitaveritis. T. 67.

i. q. *tandem*, *endlich einmal*. aliquando ut vincat. A. 70. aliquando extractis i. e. tandem. Rh. 1.

Aliquantus, *Aliquantum*, nunquam paucitatem, sed multitudinem, quamvis aliquatenus restrictam, quantitatem non absolutam v. definitam, sed relativam, ut barbare loquar, significat. Ita Graeci in dictionibus: *πληθος ὅσον, ἀφθονοι ὅσοι*, nos: *ziemlich viel, bedeutend*. cf. Ern. ad C. 83.

aliquantum vasculorum. C. 81. aliquantum aquae. Ner. 43.

Al. *aliquantulum*, crebra varietate. v. Gloss. Liv. adverb. adjunctus *aliquantum* etiam casu h. e. non parum. T. 13.

aliquanto, *πᾶλλον*, *um vieles, bei weitem*. aliquanto pauciora paria. C. 10. aliquanto deteriore conditione. C. 86. aliquanto facilius. A. 25. aliquanto severius quam ceteras. A. 34. aliquanto pluribus. A. 38. aliquanto plurimum, quam nunc est, coronarum. Dom. 4. plures aliquanto necaturus. T. 62. aliquanto patientius. A. 65. aliqu. gravius. T. 7. aliqu. constantius. T. 19. aliqu. magis. T. 57. aliqu. angustiores. Cal. 19. spem aliqu. majorem. Oth. 4. aliqu. majora moliens. Cal. 49. aliqu. manifestiora et tristiora. Galb. 18. aliqu. tristior. Tit. 10. aliqu. incivilius et violentius. Tit. 6. aliquanto prius. Vit. 1. aliqu. post, quam excessit. A. 5. aliquanto ex tempore quam a cura praestantior. T. 70.

Aliquis. aliqua conjectura. C. 1. existimatione aliqua. T. 57. quorum memoria aliqua exstet. Rh. 1. civili aliqua perturbatione. Vesp. 5. quodammodo pro parte aliqua. A. 46. v. n. senio vel aliqua corporis labe insignibus. A. 38. ut se aliquis — juvaret. Ner. 49. (nostr. *irgend einer*, Gr. ὅστιςοὖν) iis, quae ab aliquo ederentur. T. 47. h. e. ab ullo alio, ὑφ' οὐτινοσοὖν, ut adeo non emendandum sit *alio* v. *alio quo*. v. Oudend. ad h. l. (Tac. A. 1, 4. *aliquid quam* pro: *aliud quid quam*. v. ibi Ernest.)

aliqui i. e. *nonnulli*, *quidam*, eo tamen discrimine, ut hoc definitius sit, certosque homines dicat.

tradidisse aliquos. A. 88. (nos: *manche*, ἄστυ οἱ.) T. 21. ut aliqui tradunt. Gr. 7. versus aliqui. Pers. seditionem — Gallicis bellis nullam omnino moverant, civilibus aliquas. C. 69. (Germ. obsol. *etwelche*.)

aliquid, ut Gr. τι pro μέγα τι, (nos etiam *etwas*, e. g. in phrasi: *er hat etwas gelernt*.) ad audendum *aliquid* concitasset. C. 8. ut ad laudes — *aliquid* etiam ex urbe Herculi sacra sumeret. Cal. 8.

aliquid secretioris *latebrae* — desideravit h. e. ullam latebram. Ner. 48. ne quid materiae praeberet Neroni. Ner. 9. ne quid popularitatis praetermitteret. Tit. 8. officii aut humanitatis *aliquid*. T. 50. tributum *aliquid*. Cal. 40. ne quid morae intervenire. Ner. 37.

si quis, *si qua*, *si quid*. in tutoribus filii, *si quis* sibi nasceretur. C. 83. h. e. *qui forte*.

si qui arte praecellerent. Ner. 23. *si quis* adire vellet. Oth. 11. *si quibus* regna restituit. Cal. 16. succensebat, *si qui* sequi. Cal. 23. *si quis* — convinceretur. Cal. 40.

si quem quis repetere vellet. A. 32. *si cui quid* accidisset. Cl. 18. *si quando quid*. A. 43. 72. cf. *Aliquando*.

cohortes, *si quae* cessissent loco — pavit. A. 24. *si quae* pudore summitterent. Cal. 36.

deducto summae, *si quid* — numeratum aut perscriptum fuisset. C. 42. *si quid* scenici — vendidissent. Galb. 15. *si quid* subiti muneris injungendum esset. T. 18. (v. supra.) *si quid* sibi accideret v. *eveniret*. v. *Accidere* et *Evenire*. — *si qua vis* fieret. Cal. 48. ex veritate ac re, *si qua* forte recens accidisset. Rh. 1. — et neutr. plur. criminum, *si qua* — manebant. Cal. 15. *si qua* invenirentur, frustra. Ner. 49. *si qua* paria longius recessissent. Ner. 53. *si qua* cogitarentur gravius adversus se. C. 75. *si qua* custodes fefellissent. C. 43. *si qua* occultius perferenda erant. C. 56.

ut quis et *ne quis*. *ut non temere quis*. Tit. 6. *ut ne quo nisi ipso* herede moreretur. T. 49.

ne qua deportarentur, *nisi*. T. 18. *ne quid* c. gen. nominis. v. supra.

ne quid gestientes vota reddere morarentur. Cal. 6. h. e. *ne fores se* gestientes v. r. *quid* (h. e. aliquo modo, ut Gr. τι) morarentur. Longe praestantior haec lectio aliâ: *ne quid* — moraretur.

si quem alium, et *se* liberum esse. Cl. 40. h. e. *se non minus*, quam quemvis alium, εἴ τινα ἄλλον, καὶ αὐτόν. abstulit alieno, *ut si quis unquam*. Tit. 7. Suspectum multis videtur *ut*, cautum criticum agit Wölffius. Equidem nihil mutandum existimo. Perpetuo more *si quis unquam* esse coepit i. q. *quivis alius*, εἴ τις ἄλλος, unde *si* propriam vim fere perdidit, additumque *ut*. Ita Xen. Anab. 2, 6, 8. libri habent ἵκανός, ὥς εἴ τις καὶ ἄλλος, quod primus mutavit Stephanus, secuti sunt reliqui editores praeter Zeunium, quem nescio an injuria Schneider. *inepte* utrumque posuisse dicat. Ceterum cf. Lex. Xenophont. sub voc. εἰ num. 7.

de voc. *aliquis* omisso ante *qui* v. sub voce *Qui*.

Aliquo, in aliquem locum. *si quo* pervenire anari posset. A. 32. quoties aliquo adveniret. Cal. 4.

Aliquantenus; ad aliquam partem. a quo inductus aliquatenus in philosophiam est. Pers.

Aliquot. aliquot volumina. Gr. 6.

per aliquot horas. C. 68. dies. Dom. 17.

aliquot argumentis. Cl. 46.

Aliquoties. ut aliquoties praedicaret. Cal. 11.

Aliter, alio modo. nec unquam aliter. A. 87. neque aliter evenit. A. 96. aliter appellari. A. 25. quod aliter — evasurus non fuerit. Cl. 38. quidam prius somnium aliter exponunt, quasi sequi. A. 94. id a proximis aliter exceptum. T. 11. h. e. falso, in diversum sensum intellectum. Ita Gr. ἄλλως.

aliter atque aliter. praeclare dicta — aliter atque aliter exponere. Rh. 1.

non aliter quam. nec aliter universos quam membra partesque imperii curae habuit. A. 48. ne hereditatem quae aut legata percepit ulla aliter, quam ut peculio referret accepta. T. 15. recepit imperium, nec tamen aliter, quam ut sequi. T. 24. nuntium ac nepotes nunquam aliter post damnationem, quam catenatos — loco movit. T. 64. nemine peritorum aliter conjectante, quam. A. 95.

nec ut unquam aliter, quam super eum (clavum) cingeretur. C. 45.

non aliter se daturum, quam si. A. 40. ne ad gestandum quidem unquam aliter iter ingressus, quam ut. Galb. 8. ubi vulg. temere omissum *aliter*. v. Oudend. et not. n. — quum aliter rata non haberent, quam si. Tit. 8.

non aliter, ac. obvio quoque *non aliter*, ac si conscius et particeps foret, adhaerente. Oth. 6.

Alius. alium *Neronem* et opinabantur, et praedicabant (Titum.) Tir. 7. ubi non dixerim, esse pro: *alterum*. Nam universa comparatio illud admittit, non hoc, quod geminum quasi faceret et praeter numerum fere eundem. Nos: *ein anderer*, *ein zweiter* Nero, non: *der zweite*, Gr. ἄλλος, non ὁ ἄλλος. (Sic Tac. H. 4, 75. „ne quis alius Ariovistus.“) conjurationes compressit, *alias alio* tempore. A. 19. ceteros, *alium alia de causa*, perculit. T. 55. quum ceteros, *alium alia de causa*, improbarent. Vesp. 6. *alium alia via* — demerebatur. Oth. 4. originem *alii aliam*, et quidem diversissimam, tradunt, *partim — partim*. Vit. 1. *aliis atque aliis* causis. A. 97. i. e. novis usque causis (*eine Sache nach der andern, immer andere S.*) urgentibus *aliis super alios* nunciis. Ner. 41. (ut nos: *ein Bote auf den andern*, pro: *nach d. a.*) v. Horat. Turs. ed. Schwarz. p. 86. num. 27, β.

alius alio casu perit, *pars* naufragio, *pars* proelio; *nonnulli* semet — interemerunt. C. 89. ubi v. Oudend. (cf. Pars.) ut *inter alia* complura censuerint *quidam — alii — nonnulli*. A. 100. censuerunt *quidam — alii — nonnulli*. T. 17. Galb. 3. (Plura exempla dedit Schwarz. ad Horat. Turs. p. 80. sequi. Quod ille annotare solet: *minus probandum, non imitandum et similia*, id fere nihili est. v. etiam Hoge. ad Vigér. p. 5.) *sunt qui putent — alii*. C. 86. T. 73. *quidam* putant — *alii*. C. 78.

ne *aliud* inveniretur (sc. quam gladius, ut ipse suspicatus fuerat.) A. 27. v. n. — quando mater — *non alia* esset, quam terra. C. 7. e petitoribus *non alios* adjuvare, quam. C. 23. ne

illos adesse alios necesse esset, *quam*. A. 35. non temere alii reperientur, *quam*. Rh. 1.

ne quem alium sibi succedere, quam sororis nepotem, vellet. A. 94. ut non aliud jam certius — signum esset, *quam* sequi. Dom. 11. non alia de causa, *quam* quod. Cal. 35. non alia magis re, *quam* quod. Dom. 14. non aliud significare, *quam* ut. A. 94. ex omnibus decretis sibi honoribus non aliud aut recepit aut usurpavit libentius, *quam* sequi. C. 45. (ubi neque corrigendum: non alium sc. honorem, neque referendum illud ad sequens jus, sed nihil aliud est nihil, ut malunt fere Romani neutro uti ob infinitam notionem, Gr. οὐδὲν ἄλλο.) quum ille nihil aliud responderet, *quam* sequi. acc. c. inf. A. 98. quum sibi sciat nil aliud suadere, *quam* ut. Gr. 10. de quibus nihil aliud, *quam*, nominatos ab indice, scripserat. T. 73. ex quorum sordibus nihil aliud quam voluptas inimicis quaereretur. A. 32. nihil aliud secessu devitasse se, *quam* — suspicionem. T. 11. (cf. Hoge. ad Viger. p. 552. ed. Herm.) Hoc nihil aliud ita in ore fuit Romanis, ut omisso, quod sensu addendum erat, verbo facere, orationi insererent pro: tantum, ut nos: nichts anders als pro: nur, allein. (v. Lamb. Bos. p. 646. ed. Schäfer.) ut nihil aliud, *quam* per edicta obnunciaret. C. 20. mox nihil aliud quam vectabatur et deambulabat. A. 83. nec quicquam aliud quam fleturum. Ner. 43. (Galli addunt faire, ut: ne faire que pleurer.) nec illum quicquam aliud quam cachinnasse. Vesp. 5. nihil aliud quam deambulabat. Dom. 21. fluctuantes nec quicquam adhuc quam frementes. Cl. 10. (cf. nihil amplius.) v. I. Fr. Gronov. ad Liv. 4, 26, 26, 2, 31, 24. coll. 40, 50., Glossar. Liv. sub v. Alius, editores ad Horat. Turs. p. 88. sequi. et Perizon. ad Sanct. p. 821. ed. Scheid.

alius quis, alius quisquam. si cui alii. Dom. 18. si quorum aliorum probassent. Gr. 2. cf. Aliquis.

quisquam alius infans. Cal. 8.

alius, quam, quod alium, quam se — cooptassent. Ner. 2. Allegare, nostr. anführen. quum C. Laetorius — praeter aetatem atque natales hoc quoque Patribus conscriptis allegaret. A. 5. merita erga populum Rom. allegantes. A. 47. Exempla ex Plinio collegit Schwarz. ad Paneg. 70, 1.

Allegere, ἐγκαταλέγειν. patricios allegit. C. 41. inter patricios allecti. Ner. 1. allectum inter patricios collaudans. Oth. 1. horum residuam stirpem ex Sab. transisse Romam, atque inter patricios allectam. Vit. 1.

peregrinis in Senatum allectis. C. 80. coll. A. 35. etiam Appium Caecum — libertinorum filios in Senatum allegisse. Cl. 24. honestissimo quoque Italicorum ac provincialium allecto. Vesp. 9. alleg. iudices. iudices a vicesimo aetatis anno allegit. A. 32. sc. in decurias, ut T. 51. instanti, ut civitate donatum in decurias allegeret, negavit, alia se conditione allecturum sequi. milites. certum numerum partim in Urbis, partim in sui custodiam allegit. A. 49.

Allevare, leviter extollere. etiam faciem manu allevans. Cal. 36. admisit ad genua, allevatumque dextra exosculatus est. Ner. 13.

Allicere. nec minore studio reges atque provincias — alliciebat. C. 28. h. e. sibi conciliabat.

Allicefacere. aequales suos omnibus blanditiis tantum non ad

societatem imperii allicefactos. Vit. 14. i. q. allectos, invita-
tos.

Allium. maluisssem, allium oboluisses. Vesp. 8. In aliis libris scriptum est *Alium.* v. Oudend.

Alloqui. in alloquendo exhortandoque. C. 33. iudices — reverentissime alloquebatur. Ner. 23. milites allocuturo. Galb. 18.

Allocutio. coacto Senatu inchoataque allocutione. T. 23.

Allocutiones. Gr. 4. vulg. *elocutiones.*

Allucere v. *Allucescere.* bono animo estote, nobis alluxit. Vit. 8.

Alludere, προσπαίζειν, per jocum addere al. — respondit, quasi alludens. C. 22.

Altare. inter altaria et victimas. Cal. 13. admota altaribus victima. Cal. 32. inter altaria. Vit. 13. infuso super altaria mero. A. 94. (Erant altaria superiorum tantum Deorum, arae etiam inferiorum, Manium, saepe monumenta tantum sepulcralia.)

Alter, ὁ ἄλλος, ὁ δεύτερος, ὁ ἕτερος, nostr. *der andre.*

collegarum alterum. A. 16. alter e Cascis. C. 82. alterum e Consulibus. A. 11. pertendit ad alteram ripam. C. 32. trans-
euntem in alteram partem. T. 31.

altero die quam correptus est. Vit. 3.

studiosorem partis *alterius* h. e. diversae, contrariae:
T. 11.

alter — *alter.* testamentum duplex fecerat, *alterum* sua, *alterum* liberti manu. T. 76. quorum *alterum* — damnandum Senatui tradidit; *alteri* — provinciis suis interdixit. A. 66. cf. T. 42. Cal. 21. 34. Cl. 13. 29. al. pro parte *dimidia* — pro parte *altera.* C. 41.

criminari *alterum alteri.* Cal. 56.

alteri — *alteri.* neque veteranorum neque possessorum gratiam tenuit, *alteris* pelli se, *alteris*, non pro spe merito-
rum tractari querentibus. A. 13.

unus — *alter* — *tertius.* duplex fertur, *una* — *altera.* C. 55. *una* acie — *altera.* A. 20. *duas* aquilas conflixisse, victa-
que *altera*, supervenisse *tertiam.* Vesp. 5. *tres* consulatus ges-
sit, *unum* — *alterum* — *tertium.* T. 26. de tribus voluminibus
uno — *altero* — *tertio.* A. 101. rursus *alteris* literis — item
tertiis literis. Cl. 4. v. Horat. Turs. p. 93. ed. Schwarz.

unus et alter saepe definito numero i. q. *duo*, ut Gr. ἓξ καὶ ἕναρος, ubi duae res memorantur, quae *diversis* tempori-
bus acciderunt.

unum et alterum consulares — usque eo detinuit. T. 63.
ubi nota docet, qui illi fuerint. Ita:

una alteraque conspiratione detecta. Cal. 56. *unoque atque*
altero proelio. Vesp. 4.

unus atque alter, et mox *plures* — in Rostra producti.
Cl. 12. — Finitus numerus etiam est in loco:

unum vel alterum, vel, quum plurimos, *tres aut quatuor*
— admittere solebat. Gr. 24.

unum et alter saepe i. q. *paucissimi*, vix plures quam duo.
v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 45, 1. coll. 52, 2. *uno atque altero*
— frustra nominato. C. 20. (nostr. *einer und der andre.*) vix
uni atque alteri. Galb. 14. ex quibus non alienum fuerit,
unam et alteram exempli causa ad verbum referre. Rh. 1.
(quamquam hic locus ad prius magis genus pertinet; nam
duo tantum exempla referuntur.)

unaque et altera liberalitate locupletavit. Horat.

- alter* i. q. *alius*, ἄλλος. nec patientem sessoris *alterius*. C. 61. (*es liefs keinen zweiten, keinen andern aufsitzen.*) statuae Augusti caput demserat, ut *alterius* (statuae) imponeret. T. 58. statuae ejus — *alterius* collo. Ner. 45. *quendam* — *alterius*. Vit. 14. ne *cujus alterius* hieronicarum memoria — exstaret usquam. Ner. 24. (His tamen locis omnibus, patet, de duobus semper sermonem esse, quorum priori opponitur vel comparatur alter. Ita Tac. H. 2, 96. „tanquam apud *alterius civitatis* Senatum populumque.“) quando universae sufficere solus nemo posset, nisi *cum altero* (nos: *mit einem zweiten*) vel etiam cum pluribus. T. 25.
- Alteruter*. ut alterutri vita concederetur. A. 13.
- Alternis*. ut manus ac pedes *alternis* jactaret. A. 82. *alternis diebus* declamare, *alternis* disputare. Gr. 4. (nos: *eins um das andre, einen Tag um den andern.*)
- Alternare* h. e. alternatim uti; opp. *continuare*. modo continuantes unumquodque (praenomen) per trinas personas, modo alternantes per singulas. Ner. 1.
- Altercatio*. triduo per irritas altercationes absumto. C. 23. in altercatione. C. 71. Horat. in altercatione et jurgio. T. 2. ob immodicas altercationes. A. 54. altercationibus insolentissimis. Vesp. 18.
- Altus*. in altissima turri. A. 94.
- altiora jam meditans. C. 26. altiora studia percepit. Gr. 21. Ita *altissima* eruditio Plin. ep. 4, 30, 2. *altus* pudor Paneg. 47, 6.
- alte*. ut paulo altius repetam. Ner. 2. clato alte malleo. Cal. 32.
- altissime*. quum altissime evolasset (aquila.) A. 94.
- Altitudo*. praeuptis immensae altitudinis rupibus. T. 40.
- Altiusculus*. calciamentis altiusculis. A. 73.
- Alumnus*. libertini — incertum filius an alumpus. Juven. — *alumnus*, blanda appellatio. Cal. 13.
- Alumna*. non cessavit *filiam et alumnam* — praedicare. Cl. 39.
- Alveus*. alveum Tiberis laxavit ac repurgavit. A. 50. cura alvei Tiberis. A. 37.
- alveus aleatorius i. q. forus aleat., tabula lusoria. Cl. 53.
- Alvus*. dispersis per pectus atque alvum genitivis notis. A. 80. causam valetudinis contraxit ex profluvio alvi. A. 97. alvo repente usque ad defectionem soluta. Vesp. 24.
- Amabilis*. pueri facie et garrulitate amabiles. A. 83. amabilis pueritia. Cal. 8.
- Amator*. puri sermonis. Ter. 5. — *Amatorium* medicamentum, Φίλτρον. Cal. 50.
- Amanuensis* i. q. a manu servus. Ner. 44. Tit. 3.
- Amarus*. *amare* i. q. *acerbe*, πικρῶς. Antonii epistolae, singulorum nomina amarissime enumerantis. A. 70. amarissime congestis etiam probris. T. 54.
- Ambigere*, pr. animum inter duas partes agere, ἀμφισβητεῖν. acta res in Senatu, et quia ambigebatur, per tormenta quaesita est. T. 58.
- ambigitur* i. q. incertum est, non constat, in utramque partem judicatur. cur aut unde traxerit (cognomen), ambigitur. Galb. 3.
- Ambiguus*, incertus. loca in Urbe publica juris ambigui

h. e. quorum possessio sub lite erat. A. 32. haud ambiguum summi imperii signum. Galb. 8.

i. q. *anceps*, *zweideutig*. mandata ad complures dedisse ambigua. T. 12. ambigui joci versiculus. Cal. 27. tituli obscuri et ambigui. A. 75.

Ambire (verbum quartae conjugationis, unde *Ambitio*, sed *Ambitus* ab antiqua forma *Ambeo*, unde etiam apud poetas imperf. *ambibam*, nisi hoc ex mera contractione ortum) est pr. *cingere*. circulus ad speciem coelestis arcus orbem solis ambiit. A. 95.

et a more circumeundi ad suffragia expetenda studiose aliquid quaerere, *Φιλοτιμῆσαι, σπουδάζειν*. *ambienti*, ut legibus solveretur. C. 18. quam ambirent inulti, ne filias in sortem darent. A. 31.

Ambitio, *Φιλοτιμία*, pr. honoris studium, inde studium quodvis, cupiditas cum contentione, maxime cupiditas gratiae captandae. quod *per ambitionem* data esset (civitas) h. e. ad conciliandos illorum hominum animos. C. 28. coronas quam parcissime et *sine ambitione* tribuit h. e. non favoris comparandi gratia, sine cupiditate. A. 25. posse *per ambitionem* quandoque restitui h. e. in gratiam vulgi. A. 42. *ambitione* tractum, ut tali successore desiderabilius ipse quandoque fieret h. e. laudis cupiditate. T. 21. nullo igitur officii aut ambitionis in quemquam genere omisso. Oth. 4. h. e. nullis blanditiis, quibus favorem acquireret. magisteria sacerdotii — *ambitione* et licitatione maxima — comparabant. Cal. 22. h. e. cupiditate. — de injuriis, quas professores negligentia et *ambitione* parentum acciperent. Gr. 6. ubi nihil aliud, quam: studio liberis placendi, e quo fonte etiam *negligentia* venit. — Unde

Ambitiosus, i. q. favoris populi studiosior, ut *salubrem* magis quam *ambitosum* Principem scires. A. 42. *ambitosae* sententiae. Dom. 8. sunt, quae ex placendi alicui parti studio prodierant (nostr. *parteiisch*.) *ambitosius* id existimans, quam majestas sua postulare. A. 25. h. e. ob favoris cupiditatem indecentius (nost. *zu erniedrigend*.) cf. Ern. ad Tac. II. 2, 49., Graev. et Korte ad Cic. ep. 3, 7.

Ambitus i. q. circuitus (*Umweg, Umkreis*.) per omnem terrarum et coeli ambitum. A. 94. per ambitum lacus discurrens. Cl. 21. — *ambitus verborum* i. q. ambages (*Umschreibung*.) T. 71. i. q. illegitima honorum petitio. *ambitus* condemnari. C. 9. de ambitu cond. C. 41. lex Aug. de ambitu. A. 34. multiplici poena coercito ambitu. A. 40.

Ambo. donec ambo — summoventur. C. 16. ambos opera ejus occisos. A. 11. amisit ambos. A. 65. qui ambo. T. 3. Consules vidit, et quidem eodem ambos totoque anno. Vit. 3. in amborum amicitia. Hor. amborum reliquias. T. 54.

Ambubajae, mulieres Syrae vilissimae sortis. v. Casaub. ad Ner. 27. et interpr. ad Horat. Sat. 1, 2, 1. Nomen Syriacum putant. Quid si Latinum statuamus ab *ambubajare*, vulgari voce pro circumferre? Nihil saltem decernendum in tanta communis idiomatis ignorantia. — inter scortorum totius urbis ambubajarumque ministeria. Ner. 27.

Ambulare. a quo simul ambulante. A. 67. qui saepe inter duos Consules ambulabat h. e. primo loco. Cl. 28. pedibus per Urbem non temere ambulavit. Dom. 19.

- Ambulationes* (Spaziergänge, Promenaden.) circumjectasque silvas et ambulationes — publicarat. A. 100.
- Amburere*, ex parte v. partem urere. ut Liviae pars vestis et capilli amburerentur. T. 6. theatr. quod ambustum restituerat. Cl. 21.
- Amens*, εὐφρων. in dies amentior. A. 65. amenti similis. Cl. 15.
- Amethystinus* color, inter purpureum et violaceum. ejus usus a Nerone interdictus. Ner. 32.
- Amicire*. et calciabat ipse sese et amiciebat. Vesp. 21. amiciebaturque quotidie veste (statua). Cal. 22. purpurea amictus toga. Dom. 4.
- Amicus* adj. amicissimi et ornatissimi viri. C. 1.
subst. rex Aegypti socius atque amicus a Senatu appellatus. C. 11. reges amici atque socii. A. 60. Inde a Caesaris tempore, qui cinxerat se multitudine virorum ob fidem vel virtutem bellicam sibi probatorum, *amici Principum* dicti sunt, quos *aulicos* appellamus, muneribus aulicis insignes, vel singulari Imperatoris favore potentes, vel ad splendorem comites. Ita amici Caesaris memorantur C. 70. 72. 79. Augusti. A. 16. 17. 35. 56. 66. al., et *cohors amicorum* (*der Hofstaat, die Suite des Fürsten*) Cal. 19. Ner. 5. Galb. 7. Lucan.; quod nomen ipsum arguit, primos, Caesarem et Augustum, ex bello armorumque vi ad principatum pervenisse, eorumque aulam admodum similem fuisse ei, quam nos nuper vidimus Romano exemplo institutam. Ceterum cf. Ernest. excurs. XV. ad Sueton. Addimus loca: *super veteres amicos ac familiares* viginti sibi e numero principum civitatis depoposcerat, velut *consiliarios* in negotiis publicis. T. 55.
codicillis jucundissimis et omnium horarum amicos professus. T. 42. paterni amici. Dom. 2. oppressus est amicorum libertorumque intimorum conspiratione. Dom. 14. Vide adhuc T. 24. Cal. 18. 25. 45. 58. Ner. 6. 47. Vesp. 21. Tit. 7. classis non *amicorum*, sed *gratorum*. T. 46. v. *Gratus*. Reliqua sub diversis vocabulis, quibus juncta est vox, quaere.
- Amica*. i. q. pellex. Cl. 16. Ner. 3. Oth. 3. — *Amicula*. uxoris vel amiculae. Cal. 33.
- Amicitia*. ad *amicitiam suam* populique Rom. ultro per legatos petendam. A. 21. coll. loco: Artabanus — *amicitiam* ejus ultro petiit. Cal. 14. — *amicitia* et societas Sen. pop. R. Cl. 25. — *proutissimus* cujusque *amicitiae fautor* (nam haec jungenda, ut *affinitatis conciliator*). A. 48. ut *amicitiam* ei more majorum *renunciaret*. Cal. 3. v. Lips. exc. ad Tac. A. 2, 70. non *mediocrem* locum in amborum *amicitia* tenuit. Horat. *amicitiam ingerere*. ibid.
- Amicitiae* (nostr. *freundschaftliche Verbindungen*.) *amicitias* neque facile admisit, et constantissime retinuit. A. 66. — omnes *amicitias et familiaritates* — intra breve tempus *afflixit*. T. 51. i. q. *amicos*, abstr. pro coner., ut *matrimonia* pro *uxoribus*. C. 51.
- Amita*, soror patris. C. 3. Ner. 6. 7. 34. Pers.
- Amittere*. patrem. C. 1. A. 8. Ner. 6. matrem, filiam, nepotem. C. 26. matrem. A. 61. filiam. Ner. 35. fratrem. T. 7. Cajum et Lucium — amisit ambos. A. 65. utramque (uxorem ac filiam) adhuc privatus amisit. Vesp. 3. posteriorem (sponsam) ex valetudine amisit. Cl. 26. amissa Junia ex partu. Cal. 12. amissa uxore Lepida. Galb. 5. quod egregium civem Hecto-

rem amisissent. T. 52. — *classem — exercitum* amiserunt. C. 36. *classium*, quas tempestatibus amiserat. A. 16. ut frater suus — iterum *classem* amitteret. T. 2. amissis naufragio pretiosissimis rebus. Ner. 40. *domus*, quam incendio amiserat. Cl. 6. *equo* sub feminibus amisso. Tit. 4. qui *summum imperium* vivus amitteret. Ner. 42. *jus*, quod adoptione amiserat. T. 15. *amissa — memoria*. Gr. 9.

Amoenus. *amoeni* secessus. Cal. 45. — *Amoenitas* insulae. T. 11.

Amor erga aliquem. Messalinae amorem flagrantissimum. Cl. 36. notissimum Pyrrhidae amorem. Cal. 36. amore libertinae perinfamis. Vit. 2. propter insignem reginae Berenices amorem. Tit. 7. Paridis histriionis amore deperditam. Dom. 3. quasi amore sui deperiret. Vesp. 22. amorem linguae occasione omni professus. Cl. 42. tanto amore *erga* patroni memoriam existit. Gr. 15.

amor aliorum erga nos. *promerendi amoris* mirum et efficax studium. Cal. 3. ad immensum civium amorem. Cal. 14. apud quos quantum *amore et gratia* valuerit. Cal. 9. in brevi spatio tantum *amoris favorisque* collegit. Cl. 12. *amor ac deliciae* generis humani. Tit. 1. cum Julia primo *concorditer et amore mutuo* vixit. T. 7.

Amovere, *wegschaffen*, ex conspectu tollere. ut amoveri ocus nec cuiquam ostendi (pauem) jusserit. C. 68. Virgilii ac T. Livii scripta et imagines, paulum afuit, quin ex omnibus bibliothecis amoveret. Cal. 34. amota et pyxide veneni. Ner. 47. (sublata.)

creditorum turbam — nonnisi terrore calumniae amovit h. e. a se summovit. Vit. 7.

secedere *segue e medio* quam longissime *amovere*. T. 10.

Amphitheatrum. amphith. Statilii Tauri. A. 29. Cal. 18. amph. juxta Septa a Caligula inchoatum, a Claudio omisum. Cal. 21. amphith. ligneum regione Martii campi intra anni spatium a Nerone fabricatum. Ner. 12. amph. Urbe media a Vespas. inceptum. Vesp. 9. a Tito dedicatum. T. 7. amphitheatri ruina apud Fidenas. T. 40. munera in amphith. edita. A. 43. T. 7. Cal. 18. Ner. 12. Dom. 4. acclamari etiam in amphitheatro epuli die libenter audiit sequi. Dom. 13.

conclamantibus plerisque, in amphitheatro semiustulandum. T. 75. Atellanae poetam — media amphitheatri arena igni cremavit. Cal. 27. delatores traducti per amphitheatri arenam. Tit. 8. praeparatum leonem ajunt, quem vel clava vel brachiorum nexibus in amphith. arena — elideret. Ner. 53.

Amphora. ob epotam in convivio, propinante se, vini amphoram. T. 42.

Amplexus. ab amplexu et osculo suo dimisit omnes. Oth. 10. lunam invitavit in amplexus atque concubitum. Cal. 22. De amplexu et osculo amoris vel amicitiae v. Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 86, 3.

Amplus. corpore fuit amplo atque robusto. T. 68. filium mortali specie ampliore. A. 94. species — humana amplior. Cl. 1. amplissima praedia. C. 50. ampla et operosa praetoria. A. 72. amplissima opera. Dom. 5. — amplior exercitus. Vesp. 4. convivia ampla. Cl. 52. amplis innutritus opibus. A. 3. — cui gloriae amplior cumulus accessit. T. 17. amplissima spes. C. 7. ampliora humano fastigio. C. 76. non amplius quam *horarum* spatium dabat. Ner. 37.

amplius cognomen. A. 7. *amplissima verba.* C. 16. Oth. 1. *amplissima quaeque causa* h. e. de rebus vel personis maximi momenti, maximae dignitatis. Rh. 6. *testimonium, praemia ampliora.* Galb. 6. — *amplissimus ordo* i. q. senatorius. Cal. 49. Oth. 8. Vesp. 2. *amplissimi ordines* h. e. senatorius et equester. Vesp. 9. v. Oudend. ad h. l. et Gronov. ad Gell. 4, 1. *amplissimus magistratus* h. e. consulatus. A. 26. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 77, 8 unde *amplissimi honores* sunt magistratus curules, quibus in Curiam quis recipiebatur. C. 71. Vit. 5. Ita; promoti in *ampliores gradum.* Oth. 1. (nisi de militari gradu ibi sermo). quatuor filii *amplissimae dignitatis.* Vit. 2. — *amplissima sacerdotia.* Vit. 5. — procuratores ad *ampliora officia* promoveri. Vesp. 16. (Ex his locis patet, quam inepte nunc *amplissimi viri* saepe dicantur, qui nullo vel exiguo in Republica honore funguntur.)

Amplius. eo amplius i. q. praeterea. Cal. 15. et hoc *amplius.* Cl. II. C. 38.

quicquam amplius pati T. 45. per εὐφημισμὸν de stupro.

non amplius de tempore, nostr. *nicht weiter, nicht ferner.*

non amplius se posthac Romae futurum. A. 97. ne quem *amplius* posthac discipulum reciperet. Gr. 17. neque *amplius* rediit. Ter. 4.

non amplius quam. nec *amplius quam* septem et viginti dies. A. 17. *non amplius,* quum plurimum, *quam* septem horas. A. 78. legato *non amplius quam* octingentorum sesteriorum prosecutus. Cl. 4. *nec amplius quam* mox tres consulatus gessit. T. 26.

non amplius subiectum. ter nec *amplius.* C. 25.

amplius v. non amplius omisso *quam* cum accusat. vel ablativo temporis, vel numeri.

neque triennio *amplius.* C. 89. triginta *amplius* dies. A. 32. per annos *amplius* quadraginta. A. 72. *non amplius* ter. A. 77. — conspiratum est in eum a sexaginta *amplius.* C. 80.

nihil amplius quam, ut *nihil aliud quam,* i. q. *tantum,* nostr. *nichts weiter als.*

nihil amplius quam Graeca interpretabantur. Gr. 1.

ipse *nihil amplius quam* mirari se rescribit. A. 7. ipse Aug. *nihil amplius quam* equ. familia ortum se scribit. A. 2. histrionem *nihil amplius quam* Urbe Italiaque summovit. Ner. 39. *nihil amplius quam* continere se statuit. Galb. 19. *nihil amplius quam* admonuit. T. 32. Cl. 16. Tit. 9. quamvis *nihil amplius quam* fauces — defricaret. Vesp. 20. nec *quicquam amplius quam* muscas captare. Dom. 3. *nihil autem amplius quam* Adminio in ditionem recepto. Cal. 44. v. *nihil aliud.* Ejusdem generis et ex defectu participii verbi esse est: patre Ferenti genito nec *quicquam amplius quam* quaestoris scriba. Vesp. 3.

Amplissime. Tiberio — funerato *amplissime.* Cal. 15. i. q. magnifice, cum maximo sumtu.

Amplitudo. ob egregiam corporis amplitudinem. Cal. 36. Apollinem et amplitudinis et artis eximiae. T. 74. *amplit.* margaritarum. C. 47.

Ampliare. de tuendo ampliandoque imperio. C. 44. *ampliato* veteri Apollinis templo. A. 18. i. q. *augere.* magistratum numerum *ampliavit.* C. 41. Senatorum censum *ampliavit.* A. 41. *athletis* — privilegia *ampliavit.* A. 45. *velle se palmarum*

numerum ampliare. Ner. 22. (Nos etiam saepe *erweitern* dicimus pro *vermehrten*.)

Amplificare, nostr. *etwas größer machen*. non negando minuendoque, sed insuper amplificando ementiendoque. C. 66. v. Cic. de Orat. 3, 26.

Ampulla. ut non temere praeter — modicam in ampulla potiunculam sumeret. Dom. 21.

Amputare alicui pollices. A. 24. caput. Cal. 32. Galb. 20. manus. Galb. 9. Dom. 10.

An. dubitavit, *an* obtemperaret. Cl. 35. cunctatus, *an* ad prandium surgeret. Cal. 58. diu cunctatus, *an* — offerret. Dom. 2. Reliqua v. sub singulis verbis.

an duo vel plura membra, in quibus dubitatio vel alia comparatio, conjungit, praegressa alia voce, vel omissa. cf. Freinshem. ind. in *Florum* sub v. *dubium*.

a) *duo membra*. incertum, inetune iudicii *an*. C. 18. *imposne mentis*, *an* simulata dementia, incertum. A. 19. *toxico incertum pulvine addito*, *an*. Cl. 44. *dubium*, *uxorisne taedio*, *an*. T. 10. *dubium fuit*, *Augustusne* — *an* Livia. T. 22. *nullo dilectu*, *culpae quis an aliqua necessitate*. Cl. 15. *orta contentione*, *togatunne an palliatum*. ibid. *illa quoque*, *verene an falso* — *jactabantur*. Galb. 12. *lavantemne an coenantem*. Dom. 17. — *et omissa priore voce*. nihil referre, ab hoste in acie *an* in Foro caderet. Oth. 5. *dubium fuit*, *conscio Tiberio an ignaro*. T. 22. (ubi tamen *ne* omissum ob praecedens: *Augustusne*.) *dubium*, *cautior an audentior*. C. 58. *dubium*, *eventu meliore an voluntate*. A. 28. (quæ locum sine causa corrigit Freinsh. l. c.) *incertum constantia an pietate majore*. Cal. 1. *incertum filius an alumnus*. Juvenal. *matre humili incertum an ingenua*. Oth. 1. — *et simpl.* *casu quodam an divinitus*. Cl. 13. *Centurio an Evocatus*. Vesp. 1. (ubi glossema *incertum*, quod vulg. libri praemittunt, jure damnarunt Casaub. et Oudend.)

b) *plura membra*, ubi crebro in libris corruptum *an* in *aut*. v. Goerenz. ad Acad. 2, 28, 91. et 2, 39, 124. Fin. 2, 19. et 52.

dubitas, *Cimberne Annius*, *an* Verr. Fl. — *an* potius. A. 86. *varia agitavit*, *Parthosne an Galbam supplex peteret*, *an*. Ner. 47.

et onisso ne. *matrimonia contraxerit turpius*, *an dimiserit*, *an tenuerit*, non est facile discernere. Cal. 25.

an pro *annon*. A. 54. ubi al. correxerunt *annon*. v. Heusing. et Gernhard. ad Cic. Off. 1, 15, 5. coll. 3, 17, 2. ubi: *suntne* igitur *insidiae* i. q. *nonne* sunt *insidiae*, ut *ne* sit pro *annon*. Goerenz. ad Cic. Leg. 2, 2, 5. Eadem res est in *nescio an* et *dubito an*, quæ quum modeste affirmant, *an* dictum pro *annon*. v. Ern. de *haud scire an* in Clav. Cic. sub voc. *haud*, et quos ille citavit, Drakenb. ad Liv. 37, 54., Duker. ad Plor. 3, 12. Ita etiam *ne* pro *nonne*. v. Schaefer. ad Plin. ep. 3, 16, 13. et 3, 21, 6. cf. 2, 17, 29.

anne pro *an*. A. 69. *anne refert* (al. ex correctione *an*), ubi *ne* sine negatione interrogationi tantum inservit. v. Oudendorp.

Analogia. v. Quintil. 1, 6, 2. Gell. 2, 25. Caesaris libri duo de *Analogia*. C. 56. v. not., quos Cicero Brut. 72. de *ratione Latine loquendi* dicit.

- Aneps* proelium. C. 60. morbus. A. 59. ratio medendi. A. 81.
- Ancile*. motis necdum conditis ancilibus. Oth. 8. v. *Ovid*. Fast. 5, 395.
- Ancilla*. ut, quae se alieno servo junxisset, ancilla haberetur. Vesp. 11.
- Ancora*. navibus ad ancoras collocatis. Cal. 19.
- Angiportus*. per angiportum in balineas transeuntem paene interemerunt. Galb. 10.
- Angor*. non sine magno angore animi. T. 7. metu et angore ad fastidium vitae ab eo actum. T. 49.
- Anguis* quinquaginta cubitarum pro Comitio ab Augusto publicatus h. e. populo ostensus. A. 43.
- Angustus*. per angustissimos tramites. C. 31. clavo nec lato nec angusto. A. 73. aliquanto angustior Hellespontus. Cal. 19.
- Angustiae*. per angustias Hellesponti. C. 63. inter angustias vicorum. A. 45. offensus angustii flexuris vicorum. Ner. 38. propter angustias (loci). Cl. 12. quando fame et angustii locorum urgeretur hostis. Oth. 9. per angustias effossas cavernae. Ner. 48.
- metaph. ad eas rei familiaris angustias decidit. Cl. 9.
- Angusticlavius*. *Tribunus angusticl.*, h. e. qui loco equestri non natus virtute vel beneficio Principis tribunatum militarem cum *clavo angusto*, vetere Equitum insigni, accepisset. Oth. 10. ubi v. Ern. coll. A. 38. v. etiam *Laticlavius*.
- Anima*, ψυχή, *der Hauch, das thierische Leben, die Seele*. creditum est, cometen animam esse Caesaris in coelum recepti. C. 88. ante efflatam animam. A. 99. priusquam plane efflaret animam. Dom. 4.
- Animus*, ψῆνυ, νοῦς, *Sinn, Gesinnung, Muth, Gemüth, Geist*.
 Opp. corpori. omnes Germanico corporis animique virtutes. Cal. 3. valetudo ei neque corporis neque animi constitit. Cal. 50. animo simul et corpore hebetato. Cl. 2. tanto Othonis animo nequaquam corpus competiit. Oth. 12. naturae vitia esse, non animi. T. 68. (ubi id, quod innatum est, maxime corporis vitia, opponitur ei, quod consuetudine et voluntate acquisitum.)
 pro viribus animi, *Geist, Geisteskräfte*, animi laxandi causa. A. 83. remisissimo ad otium et ad omnem comitatem animo. A. 98. animum remittenti. Cal. 32.
 de vi cogitandi ipsaque cogitatione, Gr. νοῦς, *Verstand, Gedanke*. sensum animi quam apertissime exprimere. A. 86. animum intendere. A. 35. quicquid cogitaret volveretque animo. Vesp. 5. ubi non aberravit ejus animus. Cl. 4. animo linqui. C. 45.
 de sensu v. voluntate adeoque consilio, *Wille, Sinn, Gesinnung*.
 in animum inducere al. Cal. 3. non tam ex animi sententia, quam bile et stomacho. T. 59.
 quia non tota ad animum ei responderat h. e. non ita facta erat, ut voluerat sibi proposita. C. 46. patefacta interiore animi sui nota. T. 54. mira varietate animi fuit. Cl. 15. unde
 est animus, fert animus i. q. volo, decerno, destino. fuerat animus conjuratis c. infu. C. 84. neque votum sibi, neque animum deesse confodiendi eum. A. 51. (ubi votum ab externa occasione, animus ab interno consilio s. voluntate pen-

det.) fuerat animus, statim castra occupare. Oth. 6. bacchantem, non defuit plerisque animus, adoriri. Cal. 56. et

animum convertere ad al. ad rapinas convertit animum. T. 49. Cal. 38. i. q. calumniis rapinisque intendit animum. Ner. 32. atque ita

animi causa est nostr. zur Lust, aus Liebhaberei, quoniam animus ita volebat, hoc ei placebat. Juvenal.

animus alicujus erga al., nostr. Gesinnung, ut alias voluntas. animum fidemque praetorianorum erga se. Oth. 8. ut tandem mutuo erga se animo vellet esse. Tit. 9. cf. *Animatus.* de devoto vobis animo. T. 65. ob ingratum et malevolum animum. A. 66. unde etiam: *tentare animos* ad novas res. T. 12. (*Gesinnungen, Stimmung.*) *conciliare pollicitationibus animos.* Oth. 6. *flectere animos.* Ner. 47. Inde de quovis sensu, quo in utrumque partem afficimur et movemur, *Gemüth, Muth, θυμός.* aemulus omnium, qui quoquo modo animum vulgi moverent. Ner. 53. non sine magno angore animi. T. 7. animi dolor. Oth. 5. ne animi suorum frangerentur. C. 68. animo male fracto. Ner. 42. ad colligendum animum. Ner. 48. animum resumpsit. Vit. 15. civili animo tulit. C. 75. (h. e. sine iracundia, quae dominum ostenderet.) quo aequiore animo — opperiretur. T. 25. aequiore animo recedebat. Ner. 23. aequissimo animo patiebatur. A. 56. aequo animo ferre al. Oth. 3. forti animo ferre al. Dom. 18. nequaquam animi constantiam praestitit. Lucan. bono animo estote. Vit. 8.

de interna comparatione et habitu, quem consuetudine vel studio assumimus, Character, Gemüthsstellung. animi fluxioris erat. T. 52. fuisse creditur non minus gloriosi, quam civilis animi. Cl. 1. minime civilis animi, confidens etiam. Dom. 12. facili ac prodigo animo. Vit. 7. animo inverecundo. Gr. 15. impudentissimo animo T. 24. esset i. q. impudentissime. Sed leg. *mimo.* v. n.

Animosissime i. q. cupidissime, studiosissime, *προθυμωτάτα.* gemmas semper animosissime comparasse prodiderunt. C. 47.

Animatus. male animatus erga Principem exercitus. Vit. 7. nostr. *übel gestimmt.*

Animadvertere pr. animum advertere ad al., *aufmerken.*

quum lictor animadverti ex more jussisset. C. 80. (*Acht haben, Gall. prendre garde.*) — nostr. *bemerken, gewahr werden.* Ita C. 7. A. 27. 94. T. 50. Cl. 10. alibi. quo animadverso. A. 97. hujus cognomen — per unam literam scriptum animadverto. Gr. 6. quo magis persuaderet, rem non a se primo animadversam, sed antiquis jam tunc curae fuisse. A. 89. (nos: *in Betracht genommen, gerugt.*) ut Praetor animadverteret curaretque. Rh. 1. (*ein wachsames Auge auf etwas haben.*) quae omnia ingrata — et animadvertit Augustus in eo sc. cum improbatione. T. 68. quibus futura magnitudo ejus et perpetua felicitas sperari animadvertique posset. A. 94. (Sc. *speratur, quod praedictum, animadvertitur, quod monstratum, notatum est. Nos: hoffen und vermuthen.*) — *animadv. in al.* i. q. punire, nostr. *ahnden.* in plurimos animadvertit. A. 17. animadversum in quosdam. T. 61. non temere in quemquam nisi crebris et minutis ictibus animadverti passus est. Cal. 30. ubi — animadversum in patronum suum fuerat. Galb. 20. Etiam: multa sub eo et animadversa severe, et coercita. Ner. 16. (*ge-*

rügt. v. supra.) Sed Cal. 48. non legendum: ad *animadvertendos* tantorum dedecorum ruinosos, sed: *avertendos*.

Animadversio i. q. poena, *Ahnung*. Centuriones — capitali animadversione punit. A. 24. animadversionum et ignominiarum generibus. T. 19. animadversionibus poenisque ad supplicium datorum cupidissime interesse. Cal. 11. (ubi auctor more suo duo vocabula conjunxit, quorum discrimen nullo acumine eruas.)

Annectere. galericulo capiti adaptato et annexo. Oth. 12.

Annales, *Anniversarius*, *Annona* v. post *Annus*.

Annotare. de iudice i. q. ad poenam designare. ex noxiis lanianos annotavit. Cal. 27. i. q. *animadvertere*. quum annotasset. Ner. 41. cf. *Plin.* ep. 7, 20, 6. „quin etiam in testamentis debes annotasse.“ Id. 3, 16, 1. „annotasse videor“ sequ. *Paneg.* 56, 1. „annotasse vos credo.“

annotare librum pr. est notis ad illustrandum et excerptandum instruere, nostr. *anzeichnen*. multaque exemplaria contracta emendare ac distinguere et annotare curavit. Gr. 24. *Plin.* ep. 3, 5, 10. „liber legebatur; *annotabat excerptabatque*.“ mox: „liber legebatur, *annotabatur*, et quidem cursim.“ Id. 9, 26, 5. „visus es mihi in scriptis meis *annotasse* quaedam ut tumida, quae ego sublimia — arbitrabar.“ cf. Schwarz. ad *Paneg.* l. c.

Annulus v. *Anulus*, ut in optimis libris scribitur.

Annumerare. principibus patronis *annumeratus* est. C. 55. Sed A. 70. legendum: singulorum nomina amarissime *enumerantis*. v. ibi Oudend. de utroque vocabulo.

Annunciare. quo celerius annunciari — posset. A. 49. caede Galbae annunciata. Vit. 9.

Annus. anno aetatis. C. 88. A. 32. 41. 61. 100. al. Consules vidit, et quidem eodem ambos totoque anno. Vit. 3. bis anno. A. 31. anno fere. T. 9. *ter in annum*, κατ' ἐνιαυτόν, A. 40. non toto vertente anno. Cal. 37. ut comperit, *ineunte anno* pro eorum quoque salute publice vota suscepta. T. 54. edixit et, *strenas ineunte anno* se recepturum. Cal. 42. Sed T. 61. *ineunte anno novo*, quod jure defendit Oudend. (Nos: *bei Antritt des neuen Jahrs.*) initio anni. Cl. 29. in reliquam partem anni. Vit. 7. exitu anni. T. 4. in reliquum anni tempus. C. 14. propter anni tempus. A. 100. hieme anni. C. 35. v. not. et Oudend. cf. *Gell.* 2, 21. 17, 10, 19, 5. *sortiri anno suo* proconsulatum. Galb. 3. v. *Suus*.

annum ad cursum solis accommodavit Caesar. C. 40. v. n. — Aug. annui a D. Julio ordinatum, sed postea negligentia conturbatum atque confusum rursus ad pristinam rationem redegit. A. 31. — quaedam Italiae civitates diem, quo primum ad se venisset, initium anni fecerunt. A. 59.

annum novum commendanti (Praenestinae Fortunae.) Dom. 15.

diligentissime annorum ratione subducta. Cl. 21.

quae diversissimorum temporum sunt, (certamina) cogi in unum annum iussit. Ner. 23. Reliqua vide suis locis, quibus *annus* passim occurrit.

Annuius. annui magistratus. C. 23. A. 30. annua vacatio. A. 32. — inter *annua spatia* h. e. interjecto semper anno. Ner. 14. inferiasque his *annua religione* publice instituit. Cal. 15. — *annua habitatio*. v. *Habitatio*.

annua, Jahrgelt. praebitis annuis fraudavit. T. 50. quamquam ex schola quadragena annua caperet. Gr. 25. quadringenis annuis conductum. Gr. 3. primus e fisco Latinis Graccisque rhetoribus annua centena constituit. Vesp. 18. Senatoribus — *annua salaria*, et quibusdam quingena constituit. Ner. 10. — quibus solvendis *annuum diem* finit. A. 101.

Annales sc. libri. annalibus suis vir consularis inseruit. T. 61. annales Ennii. Gr. 2. 8.

Anniversarius h. e. singulis annis s. vertente anno rediens. valetudines anniversariae ac tempore certo recurrentes. A. 81. minus annivers. Cl. 21. pervigilium anniv. Galb. 4.

Annona, frumentum ad alendam incolarum al. loci multitudinem necessariam, *der Getreidebedarf*, τὸ ἀντηρέσιον v. etiam ἡ ἀντήρεια.

curam administravit annonae, quae artior inciderat. T. 8. annonae curam sollicitissime semper egit. Cl. 18. artiore annona. ibid. artissima annona. Galb. 7. in graviore annona. A. 25. Aegyptum ut feraciorem habilioremque annonae urticae redderet. A. 18. in annonae difficultatibus. A. 41. ut tandem annona convalevit. A. 42.

de pretio aliarum rerum ad victum pertinentium. censuit, *annonam macelli* Senatus arbitrato quotannis temperandam. T. 34.

Ante. De etymologia vocis v. Scheid. ad *Sanct. Minerv.* p. 224., qui ablativum putat vocis obsol. *antis*, quam *eminentiam* notasse dicit, ut *ante* sit *in eminentia*, *in fronte*. Gr. ἀντι, Ebr. אָנֹכִי vel אָנֹכִי.

de loco. quae ante Mausoleum statuerentur. A. 101. Salmas. conjecit *in ante* Maus. v. Oudendorp. viscera ante se congesta. Cal. 28. propositis ante se imaginibus. Galb. 10. — ante eum iret — pone sequerentur. C. 20. unde *praestantiam* significat. *ante alias* dilexit h. e. prae aliis, in primis, Gr. ἐν πρῶτοις. C. 50. v. *Horat. Turs.* p. 109. ed. Schw. cf. „is ante alios aetate et gloria belli.“ *Tac.* A. 1, 27. et „muri labore et opere ante alios.“ Id. H. 5, 12. — *ante omnia.* Ner. 32.

de tempore. ante lucem. Galb. 22. ante tempus h. e. iustum, legitimum tempus. C. 8. 28. A. 26. Ner. 43. ante paucos dies. T. 42. Cl. 27. Oth. 5. ante aliquot annos. T. 61. ante annum fere. Cal. 8. ante quintum mensem divortii. Cl. 27. ante eum nemo. C. 26.

et *postpositum.* paucos ante menses. C. 81. aliquot ante annos. C. 12.

atque ita etiam: memoriam ante suam. A. 22.

paulo ante. C. 21. multo ante. T. 67.

Notandum, ita postpositum vim praepositionis fere amittere, (cf. Goerenz. ad *Acad.* 2, 5.) quam etiam serius recepit, quum pr. ablativus esset pro adverbio adhibitus. Ita plerumque est i. q. *antea*, nuptum ante duobus consularibus. A. 62. nisi ante explorasset. C. 58. qui ante diceret. Rh. 6. ante clare obtestatus Deos. Cal. 15. ante iuraverat. C. 74. naum. ante commisit. Cl. 21. — superadditur etiam verbis cum *prae* compositis. bellorum omnium eventus *ante praesensit*. A. 96. cf. *Terent.* Andr. 1, 5, 4. „nonne oportuit praescisse me ante.“

antequam. *antequam* provinciae ornarentur. C. 18.

Saepius [disiungitur, ut: neque ante — detexit, quam paene obrutus. C. 58. nec ante demserit, quam vindicasset. C. 67. non ante cantare destitit, quam — absolveret. Ner. 20.

c. accusat. temporis vi praepositionis sequi. *quam.* ante paucos dies, quam aedilitatem iniret. C. 9. ante paucos, quam nasceretur, menses. A. 94. ante annum et quatuor menses quam decederet. A. 101. ante paucos, quam obiret, dies. T. 74. menses. Cal. 8. Ner. 56. ante paucos, quam revocaretur, dies. T. 14. ante paucissimos, quam consummaturi essent (stipendia), dies. Cal. 44.

c. ablat. temporis pro adverbio postpositum. quinquennio ante quam Aug. excederet. Vesp. 2. (Hoc est nostr. *um fünf Jahre eher*, illud: *fünf Jahre vor.*)

Omissum est *ante* in dictionibus: *pridie quam, postridie quam*, quas suis locis vide.

Anteambulo. Anteambulones erant vel servi, qui ante dominos multitudinem summovebant, vel homines liberi, qui officii causa Senatores, candidatos aliosve homines nobiles praecedebant, congiario plerumque pro servili opera ornati. v. quos citavi ad Vesp. 2., ubi Vespasianus dicitur a matre *anteambulo fratris* appellatus fuisse, quum latum clavum, qui fratrem ornabat, petere cessaret, satellites igitur vel minister fratris Senatoris.

Antecedere. aquila ingressos viam sensim antecessit. Vit. 9. antecedente anno — insequente. T. 5. inde est *priorem esse, posteriora sibi, superare.* competitores, multum et aetate et dignitate antecedentes. C. 13. spectaculorum — magnificentia omnes antecessit. A. 43.

Antecessores agminis (*Vortrab, Avant-garde.*) Vit. 17.

Anteferre i. q. praeferre. quod Marcellus sibi anteferretur. A. 66.

Anteire. in agmine nonnunquam equo, saepius pedibus anteibat. C. 75. vehiculo anteire. A. 64.

Antepondere. oratorum quem huic antepones. Cic. ad Nepot. cit. C. 55. ignotissimum — candidatum nobilissimis anteposuit. T. 42. praesentem conditionem verae origini anteposuit. Gr. 21.

Anticatones. Ita inscripti erant duo libri Caesaris, laudi Catonis Ciceronianae oppositi. C. 56. v. n. Libri autem dici potuerunt *Anticatones*, ut Gellius scribit: *in quintae Originis libro. 7, 3. v. Gronov., et in secunda Origine, in tertia Origine. 17, 13.*

Anticipare, rectius *Antecipare.* mortem. T. 61. fecit et seculares, quasi anticipatos ab Augusto h. e. justo maturius editos. Cl. 21.

Antidotum, ἀντίδοτον, quod antidotum oboluisset, quasi ad praecavenda venena sua sumtum. Cal. 23. antidotum adversus Caesarem? h. e. quod auxilium, quae medela adversus eum, qui omnia potest? Cal. 29. (praecesserat: quem metu venenorum praemuniiri medicamentis suspicabatur.) quum ter veneno tentasset, sentiretque antidotis praemunitam. Ner. 34. — v. Rupert. ad *Juvenal.* 6, 661. „*Pontica ter victi medicamina regis*“ not. 280.

Antiquus. quercus antiqua. Vesp. 5. stirps antiqua. Cal. 35. Vit. 2. vascula operis antiqui. C. 31. Vesp. 5. antiqui moris supplicium. Cl. 34. antiquum retulit morem. C. 20. liber aliquis

antiquus. Gr. 17. antiqua verba et figurae. Gr. 10. antiquissimi doctorum. Gr. 1. criticus antiquus. Gr. 14.

antiqui, οἱ παλαιοί, nos: *die Alten*. Cal. 8. Gr. 24. rem — antiquis jam tunc curae fuisse. A. 89.

unde *antiquum* est i. q. sanctum, quod summi pretii habemus, gravissimum ducimus.

nihil antiquius duxit quam. Cl. 11. nihil sibi antiquius quiete publica fore. Vit. 15. nihil habuit antiquius quam. Vesp. 8. — De sensu paulum diverso, ubi *antiquum* est *antiquis moribus simile*, et *vir sanctus*, *antiquus* dicitur (Plin. ep. 2. 9.) v. Schwarz. ad Paneg. 76, 1.

Antiquarii h. e. antiquorum verborum nimis studiosi. A. 86. Oppon. *cacozeli*.

Antiquitas, tempus antiquum. animadversionum genera ex antiquitate repetita. T. 19. spectacula ex antiquitate repetita. Cl. 21. quicquid — ex antiquitate duraverat. Ner. 38.

Antiquitus, antiquo tempore, παλαι. collegia antiquitus constituta. C. 42. aedes Athenis antiquitus inchoata. A. 60. antiquitus tacta de coelo parte muri. A. 94.

ex antiquo tempore, von Alters her. diebus festis antiquitus. Cl. 14. quod antiquitus infaustum habetur. Oth. 8.

Antisophistae, adversarii in argumento ad eruditionem spectante. moto inter antisophistas graviore jurgio. T. 11. fuit naturae acerbae, non modo in antisophistas — sed etiam in discipulos. Gr. 9.

Antlia. uno ex his et in antliam condemnato. T. 51.

Antrum. prostantes per antra et cavas rupes. T. 43.

Anulus. Hanc antiquiorem scripturam servavi, quoniam optimi libri eam exhibent, cum Oudendorpio. Sequiorem *annulus* praefert Goerenz. ad Cic. Fin. 5, 2, 3.

anulum quoque — detracturum sibi. C. 33. exemptum anulum, quasi alicui traditurum, parumper tenuisse, dein rursus aptasse digito. T. 73. extractum sibi anulum. ibid. detrahere alicui anulum. Cal. 12. numo vel anulo effigiem impressam. T. 58. anulum, cujus gemmae sculptura erat Proserpinae raptus. Ner. 46. anulus opere antiquo. Galb. 10.

jus anulorum i. q. dignitas equestris. C. 33. donatus anulo aureo. C. 39. anulis aureis ornatus. Galb. 14. aureis donavit anulis. Vit. 12. (*Tac. H. 2, 58. equestri dignitate donare.*) manente anulorum aureorum usu. Galb. 10. h. e. jure Equitum Rom. — v. Kirchmann de anul. c. 15 et 16.

insignes — cultu pueri nec sine anulo laevis. Ner. 20. v. interpr.

exsequiarum die *ponendos anulos aureos*, ferreosque sumendos. A. 100. v. Kirchinann l. c. c. 22.

Anus. libertinam — quamvis anum ac paene decrepitam. Oth. 2. anus matronae. Ner. 11.

Anxius. anxio de successore Tiberio. Cal. 19. anxius ea re. Ner. 36. consternatis et quasi omine adverso anxius omnibus. Vit. 8. qui auxiae salvum filium nunciarent. Tit. 9. pavidus semper atque anxius. Dom. 14.

Anxie. quam trepide anxieque certaverit. Ner. 23.

Aper. incurrenti repente fero apro per metum objectus. A. 67. missum in arenam aprum jaculis desuper petiit. T. 72. dimidiatumque aprum (apposuit.) T. 34.

Aperire. apertis cubiculi foribus. A. 82. trop. si hanc fenestram aperueritis i. q. si hoc permiseritis. T. 28.

scholam aperuit h. e. docere coepit. Gr. 16. ludum dicendi aperuit. Rh. 4.

testamentum ejus aperitur. C. 83. testamentum — aperientum recitandumque pro concione curavit. A. 17.

Aperte. partem tergiversantibus, partim aperte detrectantibus. Ner. 47. sensum animi quam apertissime exprimere. A. 86. Cic. de Fin. 2, 5. plane et aperte loqui.

Apologi i. q. fabulae. dicta praeclare per apologos exponere. Rh. 1.

Apophoreta, munera, quae Saturnalibus vel aliis conviviiis domum portanda dabantur. Cal. 55. Vesp. 19. cf. A. 75.

Apparare. quae ad epulum pertinerent — etiam domesticatim apparabat. C. 26. opp. prandium. Cl. 33. triumphum. Cal. 47. rem divinam. Galb. 18. fugam et subsidia fugae, classes apparabat. Cal. 51. c. *infin.* ut accusativo verbi: trajicere ex Sicilia apparantem (παράσκευαζόμενον.) A. 47.

Apparatus partic. apparatissimo funere elatum. Ner. 9. munus edidit apparatissimum largissimumque. Tit. 7.

Apparatus substant. παράσκευη. porticibus ad tempus constructis, in quibus — pars apparatus exponeretur. C. 10. triumphavit maximo apparatu. Cl. 17. (unde German. vocabulum *Pracht*.) triumphos egit — diverso quemque apparatu et instrumento. C. 37. apparatus Circi. Cal. 18. remoto ordinario apparatu. Cal. 26. — omnem rei divinae apparatus. A. 96. annivers. munus exhibuit sine venatione apparatuque. Cl. 21. — aulico apparatu h. e. ornamento. Dom. 4. *apparatus* act. τὸ παράσκευαζειν. in ipso sacrificii apparatu. Ner. 46. inter buthysiae apparatus. Ner. 12. plur. inter profusissimos opsoniorum apparatus. Vit. 10. singuli apparatus (epularum.) Vit. 15.

Apparere, φαίνεσθαι, erscheinen. quidam — repente apparuit. C. 32. quum stella crinita in coelo apparuisset. Vesp. 23. eum fugisse ac — post biduum demum apparuisse. A. 10. (nostr. sich zeigen, sich sehen lassen, zum Vorschein kommen.)

nostr. zu sehen seyn, ut Gr. φαίνεσθαι. instrumenti — parsimonia apparet etiam nunc. A. 73.

paulatim et ipsa (rhetorica) utilis honestaque apparuit. Rh. 1. (ὠφέλιμος ἐφαίετο.) et simili constructione: quo facilius appareat ita degenerasse a suorum virtutibus Nero. Ner. 1. (ubi degener. est pro nominativo participii activi.)

erhellen, sich zeigen, imperson. sero tandem documentis apparuit. A. 94. sequ. accus. c. inf. magnis minimisque apparuit rebus. Cl. 34. ut facile appareret. Ner. 52. quanto opere solitus sit — evidentissime apparuit. T. 43. ut quidem apparere vel his versiculis potest. Gr. 11.

Apparitor, minister magistratus vel ducis. militem — excitari per apparitorem jussit. A. 14. repente cum apparitoribus prodiit. T. 11. inter lictores apparitoresque. Dom. 14.

Apparitura. apparituram magistratibus fecit i. q. apparitor fuit. Gr. 9.

Appellare, i. q. alloqui, verba ad al. facere, προσαγορεύειν. appellatis de Rep. Patribus. C. 34. raptim appellatis in tribus. Ner. 8. ne tunc qu. aut Senatu aut populo coram appellato.

Ner. 41. ut neque milites unquam nisi absens; aut alio verba pronunciante, appellaret. Ner. 25.

in appellandis venerandisque. T. 29. h. e. cum honore verborum alloquendis. quin singulos valere dicentes appellaret. T. 72. h. e. nominatim salutaret.

inde in *alloquendo nominare*. commilitones appellabat. C. 67. coll. A. 25. dominum se appellari. A. 53. filiumque appellans. Galb. 17.

omnino *nominare*, *nuncupare*, ut Ebr. קרא cum ב. A. lauda appellabatur. C. 24. filium appellare nomine suo passus est. C. 52. (Ebr. נקרא בשמו) omnium mulierum virum appellat. ibid. mensem Aprilem Neroneum appellavit. Ner. 55. ut omne seculum — seculum Augusti appellaretur. A. 100. ut Caesar rex appellaretur. C. 79. quam M. Alexandri phalangem appellabat. Ner. 19. literatos vulgo appellari. Gr. 4. proprie sic appellandos. ibid. plagosum appellans. Gr. 9. al. in auxilium vocare; *provocare* ad al. appellato demum collegio (Tribunorum.) C. 23.

Appellatio, i. q. nomen, *Benennung*. Domini app. A. 53. Patris patriae. T. 67. Vesp. 12. appell. mensis e suo nomine. C. 76. app. mensis Augusti in Septembrem transferendam. A. 100. multis rebus ac locis vetere appellatione detracta, novam induxit ex suo nomine. Ner. 55. ut montem Coelium, appellatione mutata, vocari Augustum jusserit. T. 48. Sept. mensem et Octobrem ex appellationibus suis Germanicum Domitianumque transnominavit. Dom. 13. appellatione Graeca. Rh. 1. appellatio Grammaticorum. Gr. 4. — nihil esse Remp., *appellationem* modo (*verum nomen*) sine corpore ac specie. C. 77. locorum etiam appellationibus adjectis. Rh. 1. h. e. locis nominatim memoratis.

i. q. *provocatio*. appellationes urbanorum litigatorum. A. 33. ut omnes appellationes a iudicibus ad Senatum fierent. Ner. 17. sine sui appellatione. Cal. 16.

Appellere. de navi Alex., quae tantum quod appulerat. A. 98. quum ad eam (insulam) appulisset. T. 11. Alex. navis Dertosam appulit. Galb. 10. quum Rhegium — oneraria nave appulisset. T. 5. hortantium, ut appelleret. Ner. 27. (Jure Reitz. ad A. 98. vindicat hunc loquendi modum contra eos, qui dicendum modo putant: *navis appulsa est*, comparans Tac. A. 2, 24. et 4, 27. Cic. Divin. 1, 22. Nempe intrans. *appellere* dicitur pro *se appellere*, ut *vertere* in dictione: *vertente anno*. Nos etiam: *das Schiff landet*, quum *landen* pr. sit i. q. *an das Land treiben*, *führen*.)

Appetere h. e. *tendere*, *movere*, *ire ad aliquem locum vel rem*.

quo libentius et ipsi Urbem incolerent et ceteri appeterent h. e. in Urbem migrarent. C. 42. lingua morsuque sensim appetentes h. e. accedentes, linguam admoventes. T. 44.

largius appetere cibum. C. 53. Plutarch. ἀφελῶς φαγεῖν. unde omnino: *aliud studiose quaerere*, *operam dare*, *anare*, Gr. ἐρεῖσθαι.

matris concubitum appetisse. Ner. 28. a qua — appetitus ultro existimatur (h. e. matrimonium ejus quaesitum.) Galb. 3. et quam sensisset sui appetentem. T. 7. quamvis minime appeteret. hereditates. A. 66. ut tandem appeteret (latum clavum h. e. quaereret). Vesp. 2. nihil ornamentorum cupide ap-

petiuit. Vesp. 12. quamquam omnium talium appetentissimus. Dom. 14. mortem timore appetitam h. e. quaesitam. Ner. 2. multi eam (rhetoricam) appetiverunt h. e. operam ei dederunt. Rh. 1. cibi vinique — appetentissimus. Cl. 33. ficos maxime appetebat h. e. edere amabat. A. 76. quin scenicas saltandi canendique artes studiosissime appeteret h. e. operam daret his artibus. Cal. 11. quod genus hominum praecipue appetebat (amabat.) T. 70.

Applicare. sudarium ad os appl. (in cantando.) Ner. 25.

Apponere. jam apposita e trichinio auferre. C. 43. coenis pridiana saepe apposuit. T. 34. apposita lautiore coena. Galb. 12. coena, in qua — apposita traduntur. Vit. 13. ut convivis ex auro panes apponeret. Cal. 37. convivae — calicem fictilem apposuit. Cl. 32. statuæ — cirrus appositus est. Ner. 45. paenula ad vulnus apposita h. e. admota. Ner. 49. statua — habitu sedentis, appositis duobus scriniis. Gr. 9. quum demisset cuidam appositam (sc. in tabulis censoriis) notam. Cl. 16.

apponere aliquem i. q. *addere, adjungere.* rectorem apponere aetate parvis. A. 48. barbarum (paedagogum) sibi appositum. Cl. 2. Ton. pro janitore ei appositum. A. 91. custos appositus. T. 22. appositis, qui nomina subnotarent. Cal. 41. saluatoribus scrutatores apposuit. Cl. 35.

Apportare. caput ejus apportatum. Dom. 6.

Apprehendere. renuenti ab utroque numero togam apprehendit. C. 82. nurum — manu apprehendit. T. 53. quod — manum sibi osculandi causa apprehendisset. T. 72. ut descendentem — interdum pedo apprehenso detinerent. Cl. 15. gubernacula apprehendentes. Cal. 32. apprehensa buccula. Galb. 4. Pisonem repente e media salutantium turba apprehendit. Galb. 17.

Approbare, ut probum h. e. rectum, verum ostendere, *δοκιμάζειν.*

approbata cito etiam morum indole. A. 8. i. q. probata, commendata. v. Freinsh. ind. Flori.

ostendere, nostr. *beweisen, darthun.* quo magis poenitentiam prioris sectae approbaret. A. 12. quo magis degenerasse eum approbaret. A. 17. qui sibi filios filiasque approbarent (esse prob.) A. 46.

Appropinquare. jamque equites appropinquabant. Ner. 49. hostem appropinquare. Vit. 16. ducibus et copiis — appropinquantibus. Oth. 8. appropinquare (h. e. Urbi propinquum esse.) Cl. 12.

castris appropinquantem. Galb. 10.

certissimam necem appropinquare. Cal. 57. tempore suspecti periculi appropinquante. Dom. 14.

Aptus. assimulasse aptissime visus est h. e. verissime, nostr. *sehr treffend.* T. 57.

Aptare. dein rursus aptasse digito (exemtum anulum). T. 73. aptatis navibus. T. 65.

Apud. Scheid. ad Sanct. p. 233. ab *ἀπό* derivat, cui *nexus* s. *copulae* vim tribuit. Convenit sane significatio vocis, quae propinquitatem notat, modo majorem, modo minorem, unde esse potest *prope, in regione, et in,* sed latiore termino, itemque *pro ad et coram.* — i. q. *prope,* ubi Gr. plerumque *ἐν*. adverso apud Dyrhachium proelio. C. 68. apud Ilerdam. C. 75. apud Placentiam. C. 69. apud Philippos. T. 14. portus Julius apud Bajas. A. 16. apud Mundam. A. 94. al., etiam

apud Siciliam. T. 2. *apud Judacam.* Vesp. 5. ubi fere est in finibus laud statutis. — Inde: *apud Herculis templum.* C. 7. *apud Memphin.* Tit. 5. *apud Hierosolymam.* A. 93. (ubi tamen de templo sermo est urbi vicino). *apud insulam Capreas.* A. 92. pro: *in Herc. templo, in insula Capr., Hierosolymis.* — Ita: *supplicare apud aram.* A. 35. i. q. ad aram. qui *apud aerarium* pependissent (al. *aerarium apud*). Dom. 9. h. e. in tabula *aerario* s. templo Saturni affixa.

Saepe est *in alicujus domo*, ut Gall. *chez.* super coenam *apud* M. Lepidum. C. 87. quem natum *apud se* (domi suae, *chez lui*). C. 61. *apud se* filium enixam. T. 4. occultavit *apud se.* C. 71. *apud se* super coenam. Cal. 22. *apud* quam simul educabantur. Cal. 24. *apud* eosdem magistros institutus. Tit. 2.

eodem modo *in scriptis alicujus.* quum *apud* Xenophonem legisset. C. 87. scriptum *apud* C. Drusum extat. A. 94.

apud majores h. e. in scriptis majorum, edictis cct. Gr. 4.

i. q. *coram, ante, nostr. an, zu, gegen.* neque in Senatu, neque *apud* populum, neque *apud* milites locutus est unquam. A. 84. (Nempe in Senatu dixit ut in Curia, contra *apud* milites, *apud* populum loco aperto.) ne pro concione quidem populi aut *apud* milites. Cal. 24. *apud* milites oratio. C. 55. concionante se *apud* milites. A. 27. *apud se* conquerenti. A. 51. inter socios Catil. nominatus *apud* Novium — et in Senatu. C. 17. v. supra. compellari *apud se.* ibid. causam dicere *apud* iudices. C. 30. *apud* eosdem iudices. C. 74. iudicium maj. *apud* populum subiit. T. 2. reum maj. *apud* iudices fecit. T. 8.

apud eundem Consulem pro Bonon. — verba fecit. Ner. 7. *Aqua.* frigida. A. 77. egelida vel sole multo calefacta. A. 82. tepida. Ner. 48. gelida. Oth. 11. Bazarum aquae calidae. Ner. 51. balineae marinis et Albulis fluentes aquis. Ner. 31. coll. A. 82. quoties nervorum causa marinis Albulisque calidis utendum esset. v. n. saliente aqua. A. 82. quum emissa impetu aqua redundasset. Cl. 32. aquam ex subjecta lacuna porturus manu hausit. Ner. 48. aquam simul ac ligna conferri, curando mox cadaveri. Ner. 49. tali sub aqua Aponi fontis. T. 14.

decessit — morbo aquae intercutis. Ner. 5.

perductis pluribus aquis (de aquaeductu Agrippae.) A. 42. Caligula inchoavit aquaeductum regione Tiburti. Cal. 21. *aquarum ductum* a Cajo inchoatum perfecit Claudius. Cl. 20. Claudiae aquae gelidos et uberes fontes — in Urbem perduxit. ibid. v. n.

cura aquarum, novum officium ab Augusto excogitatum. A. 37.

Aquarius, signum zodiaci, Gr. ὕδροχόος s. ὕδροχούς, der Wassermann. Dom. 16.

Aquila. prandenti — aquila panem ei a manu rapuit. A. 94. aquila tentorio ejus supersedens duos corvos hinc et inde infestantes afflixit et ad terram dedit. A. 96. aquila eum saepius circumvolavit, transgressaque in vicinam aedem super nomen Agrippae ad primam literam sedit. A. 97. aquila, nunquam antea Rhodi conspecta, in culmine domus ejus assedit. T. 14. evenit, ut primitus ingredienti cum fascibus Forum praetervolans aquila dexteriore humero consideret. Cl. 7. Liviae

praetervolans aquila gallinam albam, ita ut rapuerat, demisit in gremium. Galb. 1. avo ejus quum exta de manibus aquila rapuisset. Galb. 4. duas aquilas in conspectu omnium conflixisse sequi. Vesp. 5. statuam ejus Romae insignis aquila circumplexa pennis clangores laetissimos edidit. Dom. 6. a parte dextra repente aquila advolavit, lustratisque signis ingressos viam sensim antecessit. Vit. 9.

aquila, *signum legionum*. constat aquilam humeris subisse diuque portasse. A. 10. neque aquila ornari potuit. Cl. 13. v. n. aquila a Judaeis rapta. Vesp. 4. Artabanus — aquilas et signa Romana Caesarumque imagines adoravit. Cal. 14. aquilam et signa pertinacius flagitantes. Galb. 12. De discrimine *aquilae*, quae erat totius legionis, et *signorum* singularum cohortium et reliquarum partium exercitus v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 82, 4.

Aquilifer. ut aquilifer moranti se cuspide sit comminatus, alius in manu detinentis reliquerit signum. C. 62. aquilifero legionis suae graviter saucio. A. 10.

Aquilus. colorem inter aquilum candidumque. A. 79. v. Casanbon. et Oudend.

Ara. arae Caesari sacratae. C. 76. ara Divo Julio exstructa. A. 15. cf. C. 35. ara Octavio consecrata h. e. *ab Octavio* consecr. A. 1. v. n. templa et arae Augusto a provinciis constitutae. A. 59. ara Lugduni Augusto dedicata. Cl. 2. ut — quisque thure ac mero supplicaret apud aram ejus Dei, in cujus templo coiretur. A. 35. apud Philippos sacratae olim victricium legionum arae. T. 14. arae inscriptae: ob Agrippinae puerperium. Cal. 8. ara Jovis Cassii. Ner. 22. Lunensis ara. Ner. 50. h. e. *monumentum* e marmore Lunensi. — subversae Deum arae (in publico luctu.) Cal. 5. tepida in ara (Fortunae) favilla. Galb. 18. arae Larium assistens. Dom. 17. ex emendatione pro vulg. *curae*.

Arator. bos arator. Vesp. 5. — *Aratores*. A. 42. sunt Equites, qui agros publicos conduxerant. v. not. et Clav. Cicer. sub v. *Arator*.

Arbiter, qui a partibus electus rem judicat ex aequo et bono. cuidam — adhibitus arbiter. Oth. 4.

Arbitratus. ipsorum arbitrato. A. 35. suo et Agrippae arbitrato. ibid. Senatus arbitrato. T. 34. arbitrato suo. T. 68.

Arbitrium. quum Ocellatis — liberum mortis permisisset arbitrium. Dom. 8. (h. e. potestatem eligendi mortem quam vellent.) ut damnatis liberum mortis arbitrium indulgeatis. Dom. 11. impetrato mortis libero arbitrio. Lucan.

i. q. *potestas*, *pro libitu agendi*, *voluntas*, *potentia*.

arbitrium orbis terrarum. C. 7. constituta ad arbitrium Rep. C. 9. unus ex eo tempore omnia in Rep. et ad arbitrium administravit. C. 20. jus arbitriumque omnium rerum illi permissum est. Cal. 14. reputans, Remp. plurimum arbitrio temere committi. A. 28. non ad suum, sed ad spectantium arbitrium editurum se munus. Tit. 8.

semper alias *sui arbitrii* (h. e. qui ipse decerneret, neque aliorum consilia sequeretur) *contentusque se uno*. T. 18. *alieni arbitrii et sub paedagogo fuit* h. e. paedagogi imperio subiectus. Cl. 2. haec non tam suo, quam uxorum libertorumque arbitrio administravit. Cl. 25. magnam imperii partem non nisi *consilio et arbitrio* vilissimi ejusque histriionum et

aurigarum administravit. Vit. 12. *regebatur* trium arbitrio. Galb. 14.

Arbitror. Ner. 1.

Arbor. arbor palmae. A. 94. arbor cupressus. Vesp. 5. cf. Dom. 15. pomiferae arbores. Cal. 37. truncatis arboribus et in modum tropaeorum adornatis. Cal. 45. arborem ab ipso institutam (plantatam) elanguisse. Galb. 1. ramus instar arboris. Vesp. 5.

Arca. arca ingens variorum venenorum plena. Cal. 59. arca, in qua sortes Praenestinae. T. 63.

Arcanus. sedem arcanarum libidinum. T. 43.

Arcere. ad arcendos incendiorum casus. Cl. 25. de quarum solaris incendia arcerentur. Ner. 16. arceri progressu. Ner. 46.

Arcessere (ita enim scribendum, non *Accersere*, et temere delictum statui utriusque vocis, dudum constat inter viros doctos. v. praeter alios Graev. ad T. 53. et Cal. 35.) pr. est *accedere facere, ad accedendum commovere*, Ebr. הקריב, Gr. μεταπέμπειν, καλῆν, nostr. *herbeirufen* et *herbeiholen*. ad arcessendam classem. C. 2. ad arcessendas (copias). C. 58. lectoribus aut fabulatoribus arcessitis. A. 78. arcessitum e regno. Cal. 35. Terpnum citharoedum — arcessivit. Ner. 20. arcessitam mulierem. Ner. 33. missos ad arcessendam. Oth. 3. quasi adoptionis gratia arcesseretur. Tit. 5.

joci arcessiti i. q. *quaesiti* (nostr. *gesucht*, *weit hergeholt*.) Cl. 21. ubi jung. *frigidi*.

i. q. *ad judicium vocare, accusare*. veneni se crimine arcessi. T. 53. (al. *accersi* et *arcessitum*, etiam *arcessiri*, forma antiqua, in Suetonio non ferenda.) arcessi statim ac mori iussus est h. c. accusari mortique dari. Cl. 37. ubi aequè al. *arcessiri*.

Archimimus. in funere Favor archimimus personam ejus ferens; imitansque, ut est mos, facta ac dicta vivi. Vesp. 19.

Architectus. liberto, adesse architectos, nunciante. Oth. 6. — *Arctus* v. *Artus*.

Arcus. marmoreus arcus cum tropaeis (a Senatu Druso decretus.) Cl. 1. Tiberio marmoreum arcum — peregit Claudius. Cl. 11. Janos arcusque cum quadrigis et insignibus triumphorum per regiones Urbis tantos ac tot extruxit. Dom. 13. v. de his *arcubus* s. *fornicibus triumphalibus* Schwarz. ad Plin. Paneg. 59, 2.

diruto Circi max. arcu, per Velabrum Forumque Palatium et Apollinem petiit. Ner. 25. circulus ad speciem *coelestis arcus*. A. 95. cf. *Spartian.* Adrian. 13.

Ardere. tunica ardere visa est. T. 14. taedis ardentibus. Ner. 34. inter ardentis taedas. Cal. 13. ardens rogos. Cal. 23. quum Aemilianam pertinacius arderent. Cl. 18. ardentis domus supellectilem. Ner. 11. domus arserunt Deorumque aedes. Ner. 38. Capitolium, quod rursus arserat. Dom. 5.

ardente tunc in Africa bello. C. 70. ubi in non delendum, in nota ostendi.

ardens. nuce ardenti. A. 68. pronunciassè dicitur ardenti motu gestuque. C. 55. Caesoniam — et ardentius et constanter amavit. Cal. 25. fratris filiam — ardentissime palamque dilexit. Dom. 22.

- Ardor.* prae ardore (loquendi.) Cal. 53. impar militum ardori. Oth. 9.
- Area* Fori Caesaris. C. 26. area Capitolina. Cal. 22. 34. vacuas areas occupare et aedificare. Vesp. 8.
- Arefieri* v. *Aridus*.
- Arena* Circi vel Amphitheatri. Parthorum obsides — per mediam arenam ad spectaculum induxit. A. 43. missum in arenam aprum. T. 72. e spectaculis detractum repente et in arenam deductum. Cal. 35. in Amphitheatri arena. Ner. 53. delatores traducti per Amphitheatri arenam. Tit. 8.
- inde *arena* pro arte gladiatoria et muneribus gladiatorum. in opera scenae arenaeque edenda. T. 35. (scena ludos, arena munera significat.) scenae arenaeque devotus. Cal. 30. varia arenae ministeria. Ner. 12. h. e. ministri. v. n.
- specus egestae arenae. Ner. 48.
- Senecam arenam sine calce dicebat Caligula. Cal. 53. v. n. remedio arenarum (s. harenarum) atque arundinum confirmabatur. A. 80. Leg. *habenarum*.
- Aretalogi*, scurrarum genus. A. 74. v. n. cf. Rupert. ad *Juvenal.* 15, 16. Dicuntur *ethologi* apud *Cic.* Orat. 2, 59. v. *Clav. Cicer.*
- Argentum*. quicquid auro argentoque constaret. A. 25. simulacra ex auro vel argento fabricata. Ner. 32. aurum, argentum, gemmae (inter missilia.) Ner. 11. argentum pustulatum h. e. purum. Ner. 44. v. n.
- argento et auro polita arma. C. 67. v. Casaub.
- Argenteus*. exciente buccina Tritone argenteo. Cl. 21.
- Argentarius*, *τραπεζίτης, κολλυβιστής*. avum argentarium Augusto exprobravit Antonius. A. 2. alii etiam patrem. A. 3. 70. — ut argentarios pretiis rerum coemtatum — fraudaverit. Ner. 5. v. n.
- Arguere*, ostendere, probare, aliquid verum vel falsum esse, factum aliquid vel non factum, unde pro re substrata variae significationes, ut Gr. *ἐλέγχειν*, nostr. *rügen*.
- arguere aliquem rei* i. q. *accusare*. hospitem negligentiae, rusticitatis. C. 53. maluit timiditatis arguere, quam noxae. A. 67. qui eam veneni olim in se comparati arguebat. T. 49. Liviam — etiam ignobilitatis arguere ausus est. Cal. 23. si quem socordiae arguebat. t. Cl. 3. quam praeter haec conscientia quoque nec minus delatores multorum criminum arguebant. Cl. 44. modo stultitiae, modo saevitiae arguens. Ner. 33. quum nunc mendacii, nunc timoris, quasi fugisset ex acie, argueretur. Oth. 10.
- vel *c. infin.* ut genitivo verbi. qui sibimet vim ferro intulisse arguebatur. Cl. 16. arguens pro veneno remedium dedisse. Ner. 33. vendidisse arguebatur. Galb. 7.
- arguere aliquid* i. q. *accusare*, *criminari aliquid*. taciturnitatem pudoremque quorundam pro tristitia et malignitate arguens. Ner. 23. et cum *accus. participii* pro infinitivo more Graeco. arguebat et perperam editos census h. e. criminabatur, census perperam editos esse. Cal. 38. Injuria Ernest. emendavit: *arguit ut*.
- arg. aliquem addito ut*, Gr. *ὥς*. ut subditivum apud patrem arguere conatus est h. e. quasi subditivus esset. Ner. 7. Ita Oth. 10. quasi fugisset ex acie. v. supra.
- simpl. ut Gr. *ἐλέγχειν*, nostr. *rügen*. conjurationes non

ultra arguit. C. 75. soloecismum usque adeo arguere perseveravit. Gr. 22. jure arguit L. Cotta h. e. contra probat, rege-rit, nostr. *einwenden*. Gr. 1. unde

i. q. *refellere, refutare*, ut ἐλέγχειν. quod et ipsum Fene- stella arguit. Ter. 1. ubi antea: *quod fieri nullo modo potuisse*, Fenestella *docet*. Plinium arguit ratio temporum. Cal. 8. vel-ut arguens rumorum de se temeritatem. Tit. 5.

et add. *ut*. Spurinnamque ut falsum arguens. C. 81. Gr. ὡς ὑπατημένον.

Argumentum, id quod ostenditur, monstratur aliquo libro vel fabula al., nostr. *Gegenstand, Inhalt*, Gr. ὑπόθεσις. arg. libri. A. 85. Cl. 38. tabulae. T. 44. spectaculum, quo argu-menta inferiorum explicarentur. Cal. 57. inter pyrrhicharum argumenta. Ner. 12. sicut argumentum (fabulae) postulabat. Ner. 21. quo cationum quoque fabularum argumento vicisset. Ner. 25.

id quod probat, ostendit aliquid, nostr. *Beweis*.

addit pro argumento. Cal. 8. argumenti gratia. Horat. du-bia utrimque argumentorum fide. Cl. 15. levibus utrimque argumentis et testibus. Galb. 7. nec ipse ignorasse videtur — aliquot quidem argumentis. Cl. 46. (h. e. signis, quae eum docerent, documentis.)

velut argumentum rursus conditae Urbis (h. e. quod no- men, Urbem quasi recens ab eo con-itam, designaret, osten-deret.) Cal. 16. cetera convicia ut falsa non alio argumento re- fellebat, quam quod sequi. Ner. 41.

Aridus. virgulta arida. C. 84. ne scilicet sicci omnino atque aridi pueri Rhetoribus traderentur (h. e. elementis literarum haud satis imbuti, quasi primis fontibus nondum irrigati.) Gr. 4.

Arefieri. ramum exilem et cito arefactum. Vesp. 5.

Arma. Caesar milites habebat tam cultos, ut *argento et auro politis armis* ornaret. C. 67. Urbem introiit — *detectis com- militonum armis*. Vit. 11. legionarii arma sua flammae *injecere*, quibus exculsi funus celebrabant. C. 84. cohortes exauctora- vit, jussus Tribunis *tradere arma*. Vit. 10. batuebat *pugnato- riis armis*. Cal. 54. i. q. gladiatoriiis. armorum peritissimus. C. 57. Tit. 3. exercitationes armorum. A. 83. armorum nullò studio tenebatur. Dom. 19. navis armis onusta. Galb. 10.

arma Heroum. A. 72. Pacuvii Armorum judicium (fabu- la). C. 84.

collegam armis Foro expulit. C. 20. h. e. per armatos.

quamquam in armis adhuc esset Pompejus. C. 69. h. e. adhuc bellaret, ut nos: *unter den Waffen seyn*.

omnia armis agenda erunt. C. 31. consulto eum ad arma isse. A. 15. ad resumenda, si qua vis fieret, arma. Cal. 48. — inde arma i. q. bellum. civilia arma. C. 30. Oth. 10. ubi al. *bella*. patriis nutritus in armis. Cal. 8. h. e. inter bella, in ipsis castris patris.

Armare. eodem modo armati. A. 25. manus Equitum Rom., quae armata praesidii causa circumstabat. C. 14. cir- cumpositis armatis. C. 50. equitatu armato circumdedit. Cal. 48.

Armigeri i. q. satellites, ὀπλοφόροι, Gens d'armes. inter armigeros circa se habuerat. A. 49.

Armatura. levis armaturae milites opponuntur legionibus. C. 66. ut Gr. *πλῆσταται ὀπλίταις* mirmillonum armaturas recidit h. e. leviora et minora arma dedit mirmillonibus. Cal. 55. studium armaturae Threecum. Tit. 8. (pro toto genere pugnandi, ut nos: *eine Waff-nart lieben*.)

Armamenta. fuis armamentis (navis.) A. 17. Ita Gr. etiam *ὄπλα*, Lat. saepe *arma*.

Armilla. aurea armilla. Ner. 6. *Armillatus.* armillata et phalerata turba. Ner. 30. manuleatus et armillatus. Cal. 52.

Arrigere. ubi et in quam arrigas (sensu obsceno). A. 69. Ita *Martial.* 3, 70, 4. 75, 1. 76, 1.

Arripere. Cascae brachium arreptum graphio trajecit. C. 82. arrepto pileo vel galero. Ner. 26. (ut nostr. *ergreifen*, sumere, quicquid ad manum est.) — quoniam capillo prae calvitio arripere non poterat (caput). Galb. 20. duos pugiones arripuit. Ner. 49. Oth. 11. Sed T. 45. legendum: *domum se abripuit*, non *arripuit*. v. *Abripere*. arripi constringique jussit. Ner. 34. arripiente eo conditionem (h. e. statim ad rem suam utente, prorsus ut nos: *ergreifen*.) Rh. 6. — Deinde, quoniam *rapere al. in judicium* est i. q. vocare in jud., *arripere* dicitur pro *accusare*. statim Quaestor ejus in praejudicium aliquot criminibus arreptus est. C. 23. inter Sejani consoios arreptus. Vit. 2. v. *Plin.* ep. 4, 11, 11.

Arrogans. Ner. 4. multo arrogantius factum. C. 79. *Arrogantia*; *ἀλαζονεία, πλεονεξία*. eo arrogantiae progressus est, ut sequi. C. 77. quae omnia ingrata atque arrogantiae plena. T. 68. arrogantia socordiaque intolerabilis. Galb. 14. pari arrogantia — sic coepit: Dominus sequi. Dom. 13. arrogantia fuit tanta, ut M. Varronem porcum appellaret. Gr. 23. Nostr. *Annafsung, Stolz*.

Ars. militarique arte. C. 55. Al. ex Lipsii emendatione *nil. re.* pugnantes temere ac sine arte. A. 45. aurigandi arte clarus. Ner. 4. nec contentus, harum artium experimenta Romae dedisse. Ner. 22. quum in mimo plures certatim experimentum artis darent. Cal. 57. quod inscitia sibi tanto opere elaboratae perfectaeque a se artis objiceretur. Ner. 41.

si qui arte praecellerent. Ner. 23. quod in ea primum artem protulerat. Ner. 25. quo majore venia meditaretur citharoedicam artem. Ner. 40. scenicae saltandi canendique artes. Cal. 11. sed et aliorum generum artes studiosissime et diversissimas exercuit. Cal. 54. arte formaque non absimilis magistro. Dom. 10. sagittas tanta arte direxit. Dom. 19. histrionibus intra domum exercendi artem jus concessum. Dom. 7.

artes liberales. liberalium artium doctores — civitate donavit. C. 42. artes liberales utriusque generis h. e. Graeci et Latini sermonis. T. 70. v. n. ingenia et artes fovit. Vesp. 18. docilitas ad omnes fere tum belli, tum *pacis artes*. Tit. 3. utraque ars, Grammatica et Rhetorica. Gr. 4. gratia et cura artis (Grammaticae.) Gr. 3.

ars maxime de *mathematicorum praesagiis*. mathematicis, se artem desituros, promittentibus, veniam dedit. T. 36. quae providisset ex arte. Dom. 15. ad coarguendam temeritatem artis. ibid.

Apollinem — *artis eximiae h. e. maximo artificio factum*. T. 74.

ars et artes ut Gr. τέχναι, μηχαναί. Claudium — ne qua non arte demereretur. Vit. 2. tantum illi ad promerendam omnium voluntatem vel ingenii, vel *artis*, vel fortunae super-
fuit. Tit. 1. nostr. *Feinheit, Gewandtheit*.

summis artibus h. e. maxima calliditate, πάση μηχανῇ. Vit. 2.

Artifex. artifices scenici. C. 84. artif. saltationis. Tit. 7. praestantes artif. Vesp. 18. artifex decollandi. Cal. 32. qualis artifex pereo. Ner. 49. v. Glossar. Liv.

Artificium. quidnam ageret et quo artificio uteretur. Gr. 9.

Arteria. parcere arteriis (in canendo.) Ner. 25. arterias et fauces fovebat. Vit. 2.

Artus. membra et artus et viscera hominis tracta per vicos. Cal. 28. (Forcellin. *quandam Latini sermonis proprietatem* dicit, qua saepe duae voces idem significantes jungantur. Universe hoc dici non potest. Sed quaevis lingua in viva descriptione partes singulas enumerat, quamvis vere diversas, et h. l. ad oculos quasi depingitur saevitia in dilaniandis corporibus, ubi a membris ad commissuras membrorum, inde ad viscera discerpenda carnifices progrediuntur. Id semel monuisse sufficiat.)

Articulus. articulis (manus) ita firmis. T. 68.

trop. pars minima temporis, quā duo spatia quasi conjunguntur.

per eosdem articulos et gradus. Cl. 4. si de singulis articulis temporum deliberabimus. ibid.

Articularis morbus, ἀρθρίτις. Galb. 21.

Artus s. *Arctus* (illam scripturam optimos semper libros exhibere, viri docti satis docuerunt. v. Drakenb. ad *Sil. Ital.* 7. 180. Burm. ad T. 8. al.)

curam admin. annonae, quae artior inciderat. T. 8. artiore annona. Cl. 18. artissima annona. Galb. 7. Ita *Silius* l. c. arta fames.

tam arto repente somno devinctus. A. 16. artissimo somno quievit. Oth. 11. trahi se in artissimas tenebras. Ner. 46. (Singulis his locis solemnis est varietas *alto, altissimo, altissimas*, hoc etiam aliter est mutatum. v. Burm. et Oudend. passim, et nos ad Ner. 46.) — a matre Magn. Pompejum artissimo continebat gradu. A. 4. artius ei junctus. (de amico.) A. 56.

Britannicum artius complexus. Cl. 43. artissimis osculis palam exceptum. Galb. 22.

Arundo. remedio habenarum atque arundinum confirmabatur. A. 80. v. n.

arundine canens h. e. fistula arundinea. C. 32.

Arundinetum, locus arundinibus consitus. Ner. 48.

Aruspex. v. *Haruspex*.

Arvum, ager arationi satisque destinatus. rura arvis atque vineis varia. Ner. 31. existimans, nimio vinearum studio negligi arva. Dom. 7.

Arx i. q. Capitolium. epulanti in arce cum sacerdotibus. Cl. 44. Gr. ἀρόπηλις. v. Glossar. Liv.

As. Cajum et Lucium adoptavit, domi per assem et libram emptos a patre Agrippa. A. 64. v. n. — cavam manum asses porrigentibus praebens. A. 91.

Ascendere. ascendit Capitolium. C. 37. primus ascendit (equum). C. 61. (Graev. et Gronov. ubique fere *escendere*, quod est in arduum locum scandere, ut *eyeheren*, *extollere* al. v. Oudend. ad C. 61.)

pergulam ascend. A. 94. ascenso simul curru. T. 2.

Asciscere, i. q. *arrogare*, *allegere*. successorem ascitum eum. T. 23. asciturus in nomen familiae suae Neronem. Cl. 39. testamento in bona et nomen ascitum. Galb. 17.

Ascopera, ἀσχοπήρα. alterius collo et ascopera deligata. Ner. 45.

Ascribere, ἐπιγράφειν. tumulo — ascripserant. A. 12. ascriptum columnis. Ner. 45. ut qui statuarum titulis pronepotem se Q. Catuli Capitolini semper ascripserit. Galb. 2.

c. praepos. *ad*. ad statuam ejus ascriptum est. A. 70.

προσγράφειν, i. q. *addere*, *adjungere*. si pateretur ascribi albo. T. 51. sine mora nomen suum in albo profitentium citharoedorum jussit ascribi. Ner. 21. (ubi non movendum in, quum utraque dictio valeat, ut nos: *er ließ sich in das Verzeichniß einschreiben*, et: *er ließ sich in dem Verzeichniß mit einschreiben*, *aufführen*.)

in testamento, nostr. *zuschreiben*. ne quis alieni testamenti scriptor legatum sibi ascriberet. Ner. 17. coheredem sibi liberum ejus ascriptum. Vit. 14.

ascrib. colonos sc. tabulae, indici colonorum addere. coloniam deduxit, ascriptis veteranis. Ner. 9.

Asellus cum asinario occurrit. A. 96. (omen ante Actiacum proelium Augusto factum.)

Asparagus. celerius, quam asparagi coquuntur. A. 87.

Asper, ραχύς, nostr. *rauh*. asperissimae insularum. Tit. 8. per aspera et devia. T. 60.

nummus asper h. e. novus, usu nondum detritus. Ner. 44.

asper et immitis. T. 59. (σκληρός, *durus*, *intractabilis*.)

asperiora suadentibus. C. 14. asperissimae orationes. C. 73. asperissima epistola. A. 51.

Aspergere. corpus M. Alex. floribus aspersis veneratus est. A. 18. al. *aspersum*. Sed praecedit: *corona aurea imposita*. v. Oudend. — nonnulla et ipse infamia aspersus. Ner. 3.

Aspernari, rejicere, respuere, nostr. *verschmähen*. oleum — aspernantibus ceteris, solum etiam largius appetisse. C. 53. panem oblatum aspernatus est. Ner. 48. — aspernatus tam lentum mortis genus. C. 87.

quum Tiberium — aspernaretur. T. 62. aspernante Agrippina (nomen.) Ner. 6. Octaviae consuetudinem cito aspernatus. Ner. 35. nec iudicibus aspernantibus (conditionem.) Rh. 6.

aspern. aliquem i. q. *rejicere*, *remove*, *zurückweisen*. adolescentulum fragrantem unguento nutu aspernatus. Vesp. 8.

Aspicere. aspice Sullam, Marium, Antoni infectas manus. T. 59. ne rectis qu. oculis eum aspicere potuisse instructam aciem. A. 16.

Aspectus. ut aspectu deficientes libidines excitaret. T. 43.

Aspis. perisse morsu aspidis putabatur (Cleopatra.) A. 17.

Asportare h. e. absportare. cadaver ejus clam in hortos Lamianos asportatum. Cal. 59.

Assectari. omnibus officiis Cn. Pompejum assectatus est. C. 19. i. q. *prosecutus*.

Assentire et Assentiri. assensere cuncti. Vesp. 6. ne assentiri necesse esset. C. 80. ac si censendum magis, quam assentiendum esset. A. 35. (Plin. Paneg. 76, 3. *mutam et sedentariam assentiendi necessitatem* dicit. v. Schwarz. ad h. l.)

Assensus. populus assensu maximo comprobavit verum. A. 68. nota in Atellanico exodio proximis ludis assensu maximo excepta. T. 45.

Assequi. quicquam dignitatis assequi. Cl. 3. quibus ille disciplinis tantam sit sapientiam assecutus. Gr. 11.

Asser. lecticarii cum asseribus in auxilium accucurrerunt. Cal. 58.

Asserere, pr. manu prehensum vindicare, unde solemnes phrases; *in libertatem v. in servitutem asserere.* asserere in inenutatem. A. 74. virginem ingenuam in servitutem. T. 2. quoscunque libuisset, in libertatem asserabant (h. e. servos liberabant). Vit. 10. ingenuam pronunciatam, patre asserente. Vesp. 3. quamquam asserente matre permansit tamen in statu servitutis. Gr. 21.

ass. sibi aliquid i. q. vindicare. divinam ex eo majestatem asserere sibi coepit. Cal. 22. ne dominationem sibi asserere perseveraret. Oth. 9.

asserere aliquid i. q. defendere, ut *vindicare.* in asserenda dignitate. C. 16. h. e. defendenda, vindicanda ab adversariis, idemque dicitur *defendere* dignitatem. C. 33. coll. *Caes. B. C.* 1, 7. et *tueri dignit.* C. 72. — Senatus in asserenda libertate consensit. Cal. 60. h. e. vindicanda ex servitute, restituenda. asserturi communem libertatem. Cl. 10.

Assertio. recuperatores ne se *perfusoriis assertionibus* accommodarent. Dom. 3. h. e. ne iudices iis operam darent, qui per calumniam servos in libertatem asserentes dominos justos fraudatum irent. v. not. et voc. *perfusorius.*

Assertor i. q. vindex. populo detrectante dominationem atque assertores flagitante. C. 80. ut humano generi assertorem ducemque se accommodaret. Galb. 9. assertores unicos dignitatis ac potentiae patriciorum semper fuisse. T. 2.

Assessor. v. post *Assidere.*

Asseverare. constantissime asseveravit fore ut sequi. Vesp. 5.

Assidere i. q. considerare, sich setzen. assidentem conspirati — circumsteterunt. C. 82. aquila in culmine domus assedit. T. 14. humi assidens. Ner. 53.

Gr. *παρὰνθίζουσαι.* neque coenavit una, nisi ut in imo lecto assiderent. A. 64. nec — vigilavit unquam, nisi assidente aliquo. A. 78. certamini praesedit — assidentibus Diali sacerdote et collegio Flavialium. Dom. 4. canenti in multam noctem assidens. Ner. 20.

assidebat juxtim vel ex adverso. T. 33. assidere in toro juxta coegit. Dom. 11. (ubi non otiosum est *juxta* ob proximi loci significationem.)

Assessor sc. iudicii, iudici consilii aliusque operae causa assidens. v. *Heinecc.* Ant. R. 4, 6, 9. Digest. 1, 22. de officio assessorum. — Cornel. Laco, ex assessore Praefectus praetorii. Galb. 14.

Assiduus pr. est *locuples*, nostr. *ansässig*, a v. *assidere*; Grammaticorum enim derivationem ab *asse* dando nihil moramur. v. *Cic.* Top. 3. *Gell.* 16, 10. fin. — Inde ut *assidere* est i. q.

semper adesse, semper agere, tractare aliquid; *assiduus* est *frequens*, *creber*, nostr. *beständig*, *immerwährend*, *häufig*.

assiduo et vehementi strigilis usu. A. 80. congressum ejus *assiduum* vitavit. T. 50. ob *assiduas* sterilitates. Cl. 18. convivia agitavit et ampla et *assidua* (i. q. *saepe*). Cl. 32. militem opere *assiduo* corroboravit. Galb. 6. magna et *assidua* monstra. Galb. 18. post *assiduas* in se conjurationes. Vesp. 25. (i. q. *crebras*, ut in prioribus. nos aequè *beständig* saepissime pro *häufig*.) propter *assiduos* barbarorum incursus. Vesp. 8.

quum circa scholas — *assiduus* esset i. q. scholas frequentaret. T. 11. foro operam dedit honestam magis quam *assiduam*. Tit. 4. h. e. causas egit honestas potius, quam crebro.

vasa aurea *assiduissimi* usus. A. 71. quibus uti solebat.

Assidue i. q. *frequententer*, *saepe*, *häufig*, *gewöhnlich*. convivabatur *assidue*. A. 74. Vesp. 19. i. e. saepe. quamvis *assidue* in Urbe hiemaret. A. 72. ludit *assidue* aleam. A. 70. quum aedem *assidue* frequentaret. A. 91. locum *assidue* frequentavit. Vesp. 2. quibus frequentabatur *assidue*. T. 12. quum — etiam delegaret plurima *assidue*. T. 63. (ubi nulla est *ταυτολογία*, quum *plurima* ad rem, *assidue* ad tempus spectet. v. Oudend. et nostr. not.) scenicos ludos *assidue* fecit. Cal. 18. spectacula *assidue* edidit. Dom. 4. triumph. ornatum — *assidue* gestavit. Cal. 51. equestrem ordinem — *assidue* prosedit. Cal. 30. ut coenaret in stabulo *assidue*. Cal. 55. gloriatum *assidue*. Cal. 12. precantibus *assidue*. Cl. 20. *assidue* — commendabat. Cl. 27. ponit *assidue* pro stulto baceolum. A. 87. *assidue* disseruit. Gr. 2.

Assiduitas. spectaculorum et *assiduitate* (h. e. frequenti, saepe repetita celebratione) et *varietate* atque *magnificentia* omnes antecessit. A. 43. ubi *assiduitas* notat, eum saepissime, *varietas*, omnis generis, *magnificentia*, cum maximo splendore spectacula edidisse.

vitato *assiduitatis* fastidio h. e. continuæ praesentiae. T. 10.

assiduitas concubitus h. e. frequens concubitus iteratio. Dom. 22.

Assignare, attribuere, dare, nostr. *anweisen*. assignavit et agros. C. 38. maritis — proprios ordines assignavit. A. 44. sedibus assignatis collocavit. T. 9. duo millia jugerum — Sexto Claudio assignasti. Rh. 5.

Assimilis, *πρόσμοιος*. aeri *assimilis* capillus. Ner. 1. *assimilis* quidam mugitui sonus. Galb. 18. *assimilis* Vespasiano imago. Vesp. 7.

Assimulare. quam (naturam) *assimulasse* aptissime visus est h. e. comparasse, justa comparatione descripsisse. T. 57. Oudend. ad h. l., et Burm. ad *Ovid. Metam.* 3, 158. et 14, 656. hanc unice veram scripturam, alteram formam *Assimilare* non Latinam esse, judicarunt.

Assistere, *παρίστασαι*, *παρεστηκέναι*. assistens simulacro Jovis. Cal. 33. *παριστάς*. puer arae Larium cubiculi ex consuetudine assistens. Dom. 17. — Etiam Vit. 9. „gallinaceus supra humerum, ac deinde in capite *adstitit*“ referri potest ad v. *Assistere* aequè atque ad *Adstare*. Res eodem redit, ut Graece nihil refert, ἐπέστη dixeris an ἐπίστατο v. ἐπιστήκει, Germ.

er stand v. er stellte sich, er saß v. er setzte sich ihm auf d. Kopf. Grammatici enim Latini distinxere duo verba, quum Graeci *στάνω* et *ἵστημι* conjunxerint, notata tantum in singulis temporibus diversitate significationis.

Assolet. ut assolet sc. fieri. Ner. 7. 34. ut illic assolet. Vesp. 7.

Astringere. milites ad certam stipendiorum formulam astringit.

A. 49. commeatum ad certam formulam astrictum. T. 18.

jusjurandum, quo se cuncti pro salute unius astringerant.

C. 84.

Assuescere. quo celerius Reip. (sc. administrandae) assuescerent.

A. 38.

assuerat c. infin. C. 45. A. 49. Ner. 26. ut assuerat.

Dom. 12.

Assuetus. polyphago crudam carnem mandere assuetus.

Ner. 37. a peritis et assuetis sc. imperio. A. 23. Fortuna lae-

tam sortem dare assueta. Dom. 15.

Assuefacere. filiam ita instituit, ut etiam lanificio assue-

faceret. A. 64. Al. *ad lanificium.* De utroque usu v. Ou-

dend. ad h. l. cf. *Addere* et *Admovere.*

Assulae, *σχίδανες, σχίδια, Schindeln.* depictas minio assulas.

Gr. 11.

Assumere, *προσλαβῆν.* cognomen. A. 7. T. 1. Cal. 22. Cl. 2. Dom.

13. appellationem. Gr. 10. aliquem collegam. T. 65. Cal. 15.

inter Legatos majore filio assumto. Vesp. 4. assumtis (in con-

spirationem) compluribus libertis. Cl. 13. Sed Ner. 26. leg.

pretium *absumeretur*, non *assumeretur.*

Assurgere. quum conaretur assurgere. C. 78. admonentem, ut

assurgeret. ibid. sibi Pontium non assurrexisse. ibid. eisdem

praetextatis adhuc assurrectum ab universis in theatro. A. 56.

quum palam esset, ipsum quoque eisdem (Consulibus) et as-

surgere et decedere via. T. 31. spectaculis advenienti assurgere

et lacernas deponere solebant. Cl. 6. neque assurgere, neque

salutare se dignantem. Vesp. 13. — v. de hoc assurgendi more

Lips. Elect. 1, 10. et 2, 3., et Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 54, 2.

ubi: „in venerationem tui theatra ipsa consurgunt.“

Astici Iudi. Cal. 20. Lectio valde incerta. Videtur corrigen-

dum: *iselasticos ludos.* v. not.

Astus. astu magis ac dolo. T. 65. Ita *Virgil.* Aen. 11, 704.

„consilio versare dolos ingressus et astu.“ *Silius* 16, 32.

„non ars aut astus belli, vel dextera decrat.“ (Plura ejusmodi

exempla, quae ad pleonasmum vulgo parum accurate referun-

tur, quum vivae tantum sint orationis, quae dum sibi non

sufficit, explicare sese et augere solet, collecta vide sub fine

hujus indicis.)

Asylum. abolevit et vim moremque asylo-um, quae usquam

erant. T. 37.

At (de origine vocis v. quae satis curiose disputavit *Scheid.* ad

Sanct. p. 670.) sive in oratione, sive historia, sive colloquio,

occurrit semper auditori vel lectori, et quaestionem ejus oc-

cupat, unde in continuatione vel transitu, maxime ubi prae-

dictum est vel apparet, de pluribus deinceps dicendum esse,

usurpari solet, ubi quasi occupat quaestionem: *quid porro?*

quid inde? unde respondet particulis: *verum, jam, jam vero,*

Gr. *ἀτάρ, αὐτάρ.*

at in consulatu. Ner. 2. *at* in semet augendo. Cl. 12. *at.*

o primoribus. Galb. 10. (quibus locis corruptum fere in vi-

tiosum *ac* ante vocalem. v. Oudend. ad Cl. 12. et Galb. 10. cf. *Ac*.)

at in Achaja. Vesp. 5. *at* in Amphitheatro. Dom. 4. *at* in jure dicundo. Galb. 7. *at* quoties — utendum esset. A. 82. *at* in memoriam patris. Cal. 15. *at* in exerc. recensendo. Cal. 44. *at* illa commota. T. 51.

Ita etiam Oudend. e pluribus libris dedit *at* C. 52. „*at* ne cui dubium omnino sit“, ubi tamen vulg. *atque* v. *ac* praefendum, ut A. 32. ubi aequae alii: „*at* plerisque detrectantibus.“ — in provincia — *at* in urbano officio. Vit. 5. siquidem Cneus sequ. *at* Cajus. A. 2. urbanorum quidem — *at* provincialium. A. 33. equestrem mil. petentes ordinabat; *at* iis sequ. A. 46. (ubi duplici protasi respondet duplex apodosis, quarum alteram *at* inducit, quod cave ejiciendum putes vel mutandum in *atque*, quem errorem in nota cum aliis erravi.) duabus continuis noctibus somniavit, *prima* sequ. *at* insequenti. A. 94. Ita *at* restituendum, quod Burm. et Oudend. fecerunt, C. 49. „actiones Dolabellae et Curionis, in quibus Dolabella — *at* Curio.“ Male reliqui *ac*. — *at* v. *at* certe post *etsi*. etsi non de perfecto, *at* certe de cogitato quondam parricidio. Cal. 12. *etsi* non auctor, *at* conscius. Ner. 33.

at contra. A. 93. Galb. 15. v. *Contra*.

at idem in opposito. C. 58. ut A. 4. rerum *idem*. v. *Idem*.

at et ut saepe confusa docet Burm. ad Vesp. 24. ubi tamen stare debet lectio: *Pae, puto* sequ.

Atque semper ponitur ante vocalem, nunquam *ac*, quod corrigendum, ubi ita occurrit. Ita leg. *atque etiam* C. 23. 26. 27. 45. 55. 69. A. 3. 24. 52. 57. 82. 84. 94. T. 2. 10. 44. 61. 71. 76. Cal. 22. Galb. 5. Vesp. 6. al. A. 19. cum Oudend. edidi *et* rerum nov. initia, ubi al. vitiose *ac etiam*, Burm. servavit *et etiam*. v. Burm. ad C. 26., Torrent. et Burm. ad A. 96. — non enim — *atque etiam*. C. 69. v. *Etiam*.

atque ex eo. A. 94. T. 54. — *atque* i. q. *verum*. *atque* *ac* gre repulsa. C. 85. v. Oudend.

atque ita. C. 13. 33. 82. A. 1. 42. T. 53. 56. Oth. 11. Ner. 48.

atque iterum. T. 2.

atque pro quam. gravius *atque* ipse sensisset. C. 14. *Contra quam* ponere solet scriptor post *aliter*, quod vide. *simul atque*. C. 29. v. *Simul*.

Atqui i. q. *et tamen*. *atqui* e lotio est. Vesp. 23.

Atavus. Ner. 2. ubi v. Oudend., qui pro *tritavo* et *proavo* saepius dici docet. Hoc tamen loco error potius est scriptoris, qui patrem et filium confudit.

Athletae h. e. Pugiles et Luctatores. v. ad C. 39. *Onuphr. Panvin.* de ludis Circ. 2, 1.

athletae, stadio ad tempus exstructo, in regione Martii campi certaverunt per triduum. C. 39. athletas quoque (edidit), exstructis in campo Martio sedilibus ligneis. A. 43. athletarum spectaculo muliebri secus omnes summovit. A. 44. athleticis et conservavit privilegia et ampliavit. A. 45. in gymnasium progressus certantes athletas effusissimo studio spectavit. Ner. 40. ad athletarum spectaculum invitavit et virgines Vestales. Ner. 12.

Atratus h. e. atra veste indutus. atratus senex. Galb. 18. de supplice. an atratus prodiret in publicum. Ner. 47.

Atrium. in atrio domus suae Aug. Hylan pantomimum flagellis verberavit. A. 45. progressus in atrium domus. Cal. 41. ut — stemmia in atrio proposuerit. Galb. 2. aperto atrio. Galb. 4. progressus in atrium medicus. Vesp. 5. docuit in atrio Catilinae domus h. e. in porticu ad atrium. Gr. 17.

tu nobilium magna atria curas. Juvenal.

atrium Libertatis in monte Aventino, ab Asinio Pollione exstructum vel potius restitutum. A. 29. v. n.

Atriensis. Palatinus atriensis (Apollo.) Cal. 57. v. n. coll.

A. 29. et Cal. 22.

Atrox i. q. saevus, immanis. atrocis exitus signum. Dom. 11. adduntur his atrociora. Ner. 34. multa — ita saeve et atrociter facitavit. T. 59. judicia majest. atrocissime exercuit. T. 58.

Atrocitas i. q. crudelitas, diritas. ad mitigandam temporum atrocitatem. T. 48. atrocitas insequentium temporum. Cal. 6. exacerbati etiam recenti atrocitate. T. 75. ob atrocitatem facinoris. Cal. 12. immanissima facta augebat atrocitate verborum. Cal. 29. consilium iniit nefandae atrocitatis. Cal. 48. atrocitate poenae contreritus. Dom. 11.

Attendere i. q. operam dare, subint. *animum*, ut Gr. προσέχειν. eloquentiae plurimum attendit. Cal. 53. attendit et juri. Galb. 5. attendit et extispicio. Ner. 56. (Plin. ep. 7, 26. „ne sermonibus quidem malignis aut attendit aut alitur.“)

Attenuare. attenuatum te esse continuatione laborum. T. 21. h. e. debilitatum.

Atterere. attrito bellis civilibus patrimonio. A. 40. attritis facultatibus. Galb. 3. v. Oudend. ad A. 40.

Attingere. soli, quod primum D. Augustus nascens attigisset. A. 5. (Ovid. Trist. 4, 3, 46. „tactaque nascenti corpus haberet humus.“) in paucis diebus, quam Capreas attigit. T. 60. postquam castra attigit. Cal. 44. ut primum provinciam attigit. Vesp. 4. Nostr. betreten.

commentarios — ante clare obtestatus Deos, neque legisse, neque attigisse quicquam, concremavit. Cal. 15. unde i. q. tractare, operam dare, versari in al. re. poeticam summam attigit. A. 85. liberales disciplinas omnes fere puer attigit. Ner. 52. studia, quae jam inde a puero non leviter attigerat. Gr. 9. — ne quam partem curamve Reip. attingeret. T. 13. (nostr. sich mit etwas befassen.)

militiam resque bellicas semel attigit. Cal. 43.

breviter attingam. Galb. 3. Oppon. exsequi longum est. nostr. kurz berühren.

i. q. manus injicere, vim inferre, Gr. ἐφάπτεσθαι. ut cubicularios ejus non attigerint. Ner. 33.

Attonitus i. q. percussus, consternatus. attonitis jam omnibus h. e. stupentibus et ignaris, quid agendum esset. C. 28. attonita (tristi nuncio) et moesta civitas. Cal. 6. similis attonito. Cl. 38. Dom. 17. (nos: wie vom Blitz getroffen.)

Attrahere. attractum ad se recipere debitum — imperavit. T. 57. ut vivum eum attraherent. Ner. 49.

Attrectare i. q. incastas manus adjicere. cujus uxorem attractaverat. Ner. 26.

Attribuere. bona oppressorum — restitutioni afflictarum civitatum attribuit i. q. assignavit. Tit. 8. mentis valetudini attri-

buerim diversissima in eodem vitia. Cal. 51. (nostr. zu-
schreiben.)

Auctio, Auctor, Auctoritas, Auctoramentum, v. post *Augere*.

Aucupari. i. q. studiosè quaerere, quemadmodum et *venari* di-
citur. Gr. *ῥαῦν*, nos: *nach etwas jagen*.

reconditas voces aucupanti. A. 86. i. q. *Gell.* 2, 9. *λιῖν*
ῥαῦν.

Audere, conari, moliri. ad audendum aliquid concitasset. C. 8.
nihil non ausurum eum. C. 19. ingentia facinora ausus. Cal.
49. Cyzicenis — in cives Rom. violentius quaedam ausis. T.
37. similia quandoque ausuros. Tit. 8. ne bono qu. exemplo
audendam esse patroni necem. Dom. 14. ut auderet, hortan-
tibus. Ner. 23. non tamen, ut — componere aliquid auderet.
A. 89. v. *Oudend*.

c. *infin.* permanere in magistratu et jus dicere ausus. C.
16. ludos non audentibus facere. A. 10. quum spectare ludos
non auderent. A. 40. non ausus extorquere. A. 56. nec quic-
quam ausus inquirere. A. 27. summam imperii neque susci-
pere neque recusare ausus. Ner. 3. neque convivia inire ausus
est. Cl. 35. primi obsequium rumpere ausi. Galb. 16. non au-
denti in comparationem se demittere. Rh. 6. quum — non
aliter audire ausus esset. Vit. 2.

Audens. dubium cautior an audentior. C. 58. abusum au-
dentius mendacio. Cal. 8.

Audacia. ad omnem licentiam audaciamque processerant.
Vesp. 8. audacia in translationibus. Gr. 10.

Audire. avum meum narrantem puer *audiebam*. Cal. 19. illud
quoque a maioribus natu *audiebam*. Cl. 15. *audiebam* etiam
memoria patrum. Gr. 4. (Ita Cic. Off. 3, 19, 7. „*audiebam* de
patre nostro puer“ ἀκοιστικῶς, incerto, quando et quoties au-
diverit.)

vox comminantis audita est i. q. minantem audiverunt.

Cal. 22.

quod saepe *ex eo* (αὐτοῦ λέγοντος) auditum ferunt. C. 29.

qui diceret, audisse se *ex defuncto*, quum viveret. Dom. 12.
scripta, etiam Augusto audiente, recitata i. q. coram Au-
gusto. T. 61.

c. *partic.* Graeco more. quum audiret reges concertantes.
Cal. 22.

et resolutio participio. auditus est certe, *dum* ex eo quae-
rit. Dom. 4. (Ita Plin. ep. 7, 24, 5. „audii ipsam, quum mihi
commendaret.“ 8, 18, 9. „auditum est frequenter ab ipso,
quum quereretur.“ Cic. de Orat. 2, 90. „audivi — Metrodo-
rum, quum de his ipsis rebus disputaret.“ coll. 5, 23. „vi-
rum videbamus, quum operam daret.“)

i. q. *comperire, cognoscere*. de Betriacensi victoria — au-
diit. Vit. 10. audita clade Tituriana. C. 67.

Indos ac Scythas, *auditu modo cognitos* i. q. fama. A. 21.

de *judice* i. q. *cognoscere*, nostr. *verhören*. solus audiit
disceptantes. A. 93. ne auditos, quidem quosdam reos. T. 75.
quum scorta meritoria citari adversus se et audiri pro testi-
monio videret. Cl. 15. solus plerasque custodias, h. e. custo-
diae datos, audiebat. Dom. 14. vis, hunc nequissimum ser-
vum cras audiamus. Dom. 11. audiit condemnavitque.
Dom. 16.

omnino colloquium dare, ut etiam legationes audiret.

Vesp. 24.

aud. *cantantem, anhören.* taedio audiendi laudandique. Ner. 23. ad quem audiendum. C. 32. solos scire audire Graecos sc. cum peritia artis et studio. Ner. 22.

e scripto cognoscere, vix ut referri audire, nedum credi fas sit. T. 44.

de discipulo, ἀποακούσαι. venientem, ut se extra ordinem audiret. T. 32. audisse Antonium Gniphonem. Gr. 10. studioso et audiit, et imitatus est Cornel. Alexandrum. Gr. 20. Male vulg. *et avide.*

Auditorium, ἀποακοήσιον. nonnulla in coetu familiarium velut in auditorio recitavit. A. 85. cf. Cl. 42. quum primum frequenti auditorio commisisset (historiam). Cl. 41. diu ne modico quidem auditorio quicquam committere est ausus. Juven. quum circa scholas et auditoria professorum assiduus esset. T. 11. propria auditoria instituit. Rh. 6.

Auditor. necubi lectorem vel auditorem obturbaret ac moraretur. A. 86.

Auferre. quum hostes omnem rei div. apparatus abstulissent. A. 96. nihil se tantum acquisiturum victoria, quantum auferre calamitas posset. C. 60. qui — jam apposita e triclinio auferrent. C. 43. neque ex quoquam (acervo) plus denario auferente. A. 57.

alicui aliquid. ut, si quid scenici vendidissent, auferretur emtoribus. Galb. 15. ut qui uni Ptolemaeo sex millia talentorum — abstulerit. C. 54. pontificatum max., quem nunquam vivo Lepido auferre sustinuerat i. q. adimere. A. 31.

i. q. *asportare.* quum a sinu matris raptim auferretur. T. 6.

proposito praemio, quod victor auferret. Gr. 17. (nostr. *davon tragen.*)

Augere, h. e. magnitudinem vel multitudinem alicujus rei vel personae extendere, incrementum numeri vel finium addere, *vermehrten, vergrößern,* Gr. αὐξάνω, quod deduco a particula αὐ.

aug. numerum. A. 37. praemia. A. 34. poenas. C. 42. classem. Ner. 3.

quum *augeri* hostias imperasset. A. 96. h. e. hostiarum numerum. (male comparant *augere aram* et similia, ubi sacrorum verbum est *addere, imponere arae.*)

auxisse tributa provinciis, nonnullis et duplicasse. Vesp. 16. ubi additum *duplicasse* docet, *augere* h. l. non esse *vermehrten*, sed *vergrößern*, ad magnitudinem pertinere, non multitudinem.

cupiditas, quoquo modo imperium vel bellicam gloriam augendi. A. 21. augendi propagandique imperii voluntas. Ner. 18. (illud ad *vires*, hoc ad *fines* spectat.) instruxerunt auxeruntque ab omni parte Grammaticam. Gr. 2. (*instruere* est materiam congerere, *augere* fines extendere scientiae, ceu imperii.) augebat iter h. e. longius extendebat. C. 65.

aug. gloriam. A. 21. Oth. 1. ut auctoritatem absentia tueretur, atque etiam augetet. T. 10. ad majestatem ejus augendam. T. 15. etsi gratiam (orationis) augent. A. 86. ut laetitiam publicam in perpetuum quoque augetet. Cal. 17. aug. rumorem. C. 2. A. 70. suspicionem. Tit. 5.

auxit intenditque saevitiam. T. 62. h. e. in plures et atrociores saevitiam exercuit.

fama et confirmata et aucta est. Galb. 12. h. e. famae et veritas constitit, et argumenta accesserunt.

augere vocem i. q. intendere. Cl. 33. (*die Stimme erheben.*) vel conservandae vocis causa vel augendae. Ner. 20. ubi est: vires vocis augere, *die Stimme verstärken.*

augere aliquem i. q. ornare, cumulare, quasi majorem facere.

in semet augendo parvus atque civilis. Cl. 12. maximis honoribus praemiisque auctam. C. 52. non solum honoribus, verum et sacerdotiis amplissimis auctus. Vit. 5.

loca religiosa — augusta dicuntur ab *auctu* h. e. ἀπό τοῦ *augere*, honore scilicet cultuque divino, adeoque consecrare. A. 7. unde

Augustus i. q. magnus vel specie, vel honore. quod loca religiosa — augusta dicantur. A. 7. augustum augurium. ibid. v. *Ovid.* Fast. 1, 609. augustiore forma. Ner. 1. augustiore dignius loco. Galb. 18.

Auctio h. e. proprie auctio pretii licitando in venditione publica.

ex auctionibus hastae. C. 50. vario et exquisitissimo auctionum genere. Cal. 38. auctione proposita. Cal. 39. sedenti in auctione. ibid. ducentesima auctionum. Cal. 16. h. e. ducentesima pars pretii rerum auctione venditarum, vectigal aerario militari destinatum. v. n.

Auctor omnino qui efficit, ut aliquid exsurgat, oriatur, in lucem prodeat, (ut Germ. *Urheber* i. q. *d-r aus dem Anfang hervorhebt*) igitur qui facit, dicit, scribit, instituit aliquid, vel aliis faciendi, dicendi, scribendi etc. causa est, unde multiplex usus pro rerum diversitate.

nostr. *Urheber, Stifter, Verfasser.* Iliensibus quasi Rom. gentis auctoribus. Cl. 25. Aenobarbi auctorem originis itemque cognominis habent L. Domitium. Ner. 1. gens Claudia — auctore Tito Tatius, vel Atta Claudio, gentis principe — in patricias cooptata. T. 1. h. e. per Tatium vel Claudium, qui primi totius gentis cooptationi locum et occasionem dederunt. plures auctorem generis libertinum prodiderunt. Vit. 2. *auctor operis, aedificii.* sine ulla pristini auctoris memoria. Dom. 5.

vel *libri.* belli Alexandrini — incertus auctor est. C. 56. vulgare libros nomine auctoris. Gr. 8. quicquid fatidicorum librorum, nullis vel parum idoneis auctoribus, vulgo ferebatur. A. 31. h. e. iis, qui conscripserant illos libros, vel prorsus ignotis, vel obscuri nominis, neque tali operi paribus. sine auctore notissimi versus. A. 70. h. e. ignoti auctoris. quod hi (versiculi) sine auctore sunt. Cal. 8. (ignoto auctore.) ne requisitis qu. auctoribus (libellorum.) A. 55. sed neque auctores requisivit. Ner. 39. animadversum est statim in auctores. T. 61. scripta famosa — abolevit, non sine auctorum ignominia. Dom. 8.

unde *auctores* i. q. *scriptores.* utriusque linguae auctores. A. 89. inter veteres et praecipuos auctores. T. 70.

Ita *auctorem esse* i. q. *narrare, tradere* al. vel ore vel calamo. idem Curio, sed et M. Actor. Naso auctores sunt. C. 9. cujus rei auctor est Cornelius Balbus. C. 81. ut auctor est

Bibaculus. Gr. 11. *vel sequ. acc. c. inf.* auctor est Jul. Marathus. A. 94. quum sint quidam auctores. Cal. 5. quum incertis auctoribus percerebruisset. Cal. 6. h. e. incerto, qui primus rem narrasset. adduntur his atrociora, nec incertis auctoribus (h. e. a scriptoribus fide dignis.) Ner. 34.

Nepos auctore certo comperisse se ait. Ter. 3.

nullus auctor tam levis exstitit, a quo non — compelleretur. Cl. 37. (ubi jungitur: *nulla suspicio*; haec ad proprium metum pertinet, *auctor* h. e. *delator* ad alienam narrationem, quae metum ei faceret, criminando timorem injiceret.)

auctor, qui aliquid instituit, *suadet*, *jubet*, uno verbo *causa et origo alieni facti*.

auctor et aliarum rerum fuit h. e. et alia instituit. A. 36. ut optimi status auctor dicar. A. 28. legum ac libertatis auctorem et vindicem. Rh. 6. cujus necis etsi non auctor, at conscius fuit. Ner. 33. se consulto et auctore h. e. venia sua expetita. Cal. 34.

nec auctor posthac cujusquam necis, nec conscius. Tit. 9. ubi al. *cuiquam*, sed male. v. Oudend. caedis auctores. Dom. 23. defectionis auctores. Oth. 1. Sed Dom. 11. legendum: *actorem summarum*, non *auctorem*.

auctore Antonio Musa h. e. suasu, jussu Antonii. A. 81. auctore D. Caesare. A. 96. quo auctore h. e. cujus jussu. Galb. 19. auctore Tiberio. Vit. 2. alium dicentem: *auctore eo* Senatum se adisse, verba mutare, et *pro auctore suasorem* dicere coegit. T. 27. (ubi *auctore eo* i. q. ejus jussu, adeoque mitius verbum *suasor*). qui auctore Augusto quatuor liberos tulerat. T. 47. h. e. jussu Augusti vel legibus Augusti commotus. Metello turbulentissimas leges ferenti — auctorem propugnatoremque se praestitit. C. 16. h. e. Metellum ad has leges ferendas et impulit et postea, quum tulisset, propugnavit. ut auctores nominaret. C. 20. h. e. qui se ad hoc facinus subornassent: sed C. 12. legendum *adjutore*, non *auctore*. v. Burm.

cum genitivo verbi s. gerundio, v. genitivis nominis et participii. auctores Bibulo fuere, tantundem pollicendi. C. 19. auctores restituendae tribuniciae potestatis. C. 5. auctor Senatui fuit mittendae legationis. Oth. 8. auctor Senatui fuit discernendi. Vesp. 11. auctor Tribunis pl. fuit accusandi. Dom. 8.

sequ. ut. matronas ut propinqui coecernerent, auctor fuit. T. 35. templum ut reficeretur, auctor fuit. Cl. 25. de sororibus auctor fuit, ut sequ. Cal. 15. matri ejus auctor fuit, ut sequ. Pers. — *et juncta utraque constructione.* auctor singulis universisque conspirandi simul, *et ut* — communem causam juvarent. Galb. 10.

Auctoramentum i. q. *merces*. rudiariis quoque revocatis auctoramento centenum millium. T. 7.

Auctoritas i. q. *dignitas, praestantia* prae aliis, qua auctor sum iis faciendi, quae volo, unde *voluntas, imperium, potentia*, nostr. *Ansehen, das Gebietende, Gebot, ἀξίωμα*. Gall. *supériorité*.

quorum (optimatum) auctoritatem ut invicem deminueret. C. 11. ut auctoritatem absentia tueretur. T. 10. auctoritas et majestas quaedam ut scilicet inopinato et adhuc novo Principi deerat. Vesp. 7. auctoritas dignitasque formae non defuit. Cl. 30. forma, cui non minus auctoritatis esset, quam gra-

tiae. Tit. 3. — tanta Consulum auctoritate. T. 31. majore favore et auctoritate adeptus est quam gessit imperium. Galb. 14. ut celeriter ad officium redierint, nec tam indulgentia ducis quam auctoritate. C. 69. Sejanum — astu magis ac dolo, quam principali auctoritate, subvertit. T. 65. posse enim auctoritate et praesentia praevalere. Galb. 19. extudit magis convicio, quam precibus vel auctoritate. Vesp. 2. —

citra Senatus populique auctoritatem. C. 28. h. e. sine jussu Sen. pop.

repudium ei suo nomine ex auctoritate Augusti remissum. T. 11. h. e. voluntate Augusti, quasi ex Senatus auctoritate missus. T. 54. neminem exsulum nisi ex Senatus auctoritate restituit. Cl. 12.

auctoritas i. q. testimonium, quo aliquid docetur. sequenda est igitur — publici instrumenti auctoritas. Cal. 8.

Augur. Augur in locum fratris sui Drusi destinatus. Cal. 12.

Augurale sacerdotium. Cl. 4. Gr. 12.

Augurium capere. A. 95. ubi v. Burm. augurium, quod factum ei. Vit. 18. augustum augurium. A. 7.

augurium Salutis. A. 31. v. n.

Augurare. in augurando. Oth. 7. posterioris Ennii de augurandi disciplina volumina. Gr. 1. loca, in quibus augurato quid consecratur. A. 7.

Aula. i. q. domus Principis, adeoque, qui ad ministerium et officia Principis pertinent, nostr. *Hof.*

deserta desolataque reliquis subsidiis aula. Cal. 12. quicquid instrumenti veteris aulae erat. Cal. 39. inter ludibria aulae erat. Ner. 6. interdicta aula. Vesp. 14. praecipuum in aula locum tenuit. Vit. 4. educatus in aula. Tit. 2. erat tum in deliciis aulae histrio. Juven.

Aulici. interiores aulici. Cal. 19. aulicus apparatus. Dom. 4. luctatores aulici. Ner. 45.

Aura. Plin. ep. 5, 6, 5. „semper aer spiritu aliquo movetur; frequentius tamen *auras*; quam *ventos* habet.“ ubi Schaefer. „*aura* aer lenis, in primis a mari spirans“ coll. *Euripid.* Hec. 433. et Schol. ad h. l., *Aristot.* de mundo c. 4. Nos eodem modo distinguimus *Luft* et *Wind*.

ad occasionem aurae evectus. A. 97. afflatus aura (maritima Circejis.) T. 72.

Auratus, Aureus v. sub voc. *Aurum*.

Aurigae, qui in Circo equis vel curru certabant. v. *Onuphr.* Panvin. de ludis Circens. 1, 11.

in Circo aurigas cursoresque produxit. A. 43. Threx et auriga, idem cantor atque saltator. Cal. 54. arbitrio vilissimi cujusque histrionum et aurigarum. Vit. 12. De quatuor factionibus aurigarum, *veneta* s. caerulea, *prasina* s. viridi, *alba* et *russea* s. *russata*, quibus Domitianus duas addit, *auratam* et *purpuream*, vide, quos citavi ad Cal. 55. et Dom. 7. Adde Gesner. ad Plin. ep. 9, 6, 2. cf. voc. *Factio* et *Pannus*.

Aurigarii, qui aurigantur, i. q. aurigae. ut — in praetura mercede palmarum aurigarios fraudaverit. Ner. 5. ubi tamen Torrent. eos potius intelligendos putat, qui ornandi instruendique agitadores curam gerunt, comparans *quadrigarios* Ner. 16 et *trigarios* Plin. 28, 17. Sed haec interpretatio admodum arbitraria videtur. cf. v. *Quadrigarii*.

Aurigare, aurigabat exstructo plurifariam Circo. Cal. 54.

aurigandi arte clarus. Ner. 4. mox et ipse aurigare — voluit. Ner. 22. aurigavit quoque plurifariam, Olympiis vero etiam decemjugem. Ner. 24. quia Solem aurigando aequiparare existimaretur. Ner. 53. Cajo per aurigandi studium familiaris. Vit. 4. quum auriganti Cajo ministratorem exhiberet. Vit. 17. edidit et Circenses — nec ullis, nisi ex senatorio ordine, aurigantibus. Cal. 18.

Aurigatio. ex aurigatione sero reversum. Ner. 55.

Auris. mediocres aures. A. 79. dum Africani vocem divinam inhiat avidis auribus. vers. in vit. Terent. 1. — negavit, [se delatoribus aures habere. Cal. 15. praebens invicem aurem. Cal. 22. ad insusurrandum; non aures. v. Oudend. lupum se auribus tenere. T. 25. (proverbium de re ancipite. cf. Terent. Phorm. 3, 2, 21.)

Auricula. auriculae asini. Pers. rubentibus auriculis. A. 69.

Aurum. tria millia pondo auri furatus e Capitolio. C. 54. ut qui in cellam Capit. Jovis sedecim millia pondo auri — contulerit. A. 30. ut secum vehiculo proximo decies Sestertium in auro efferret. Galb. 8. unde factum, ut auro abundaret, ternisque millibus nummum in libras promercale per Italiam provinciasque divideret. C. 54. v. n. sporta auri obsuta. Rh. 1. aurum Senonibus olim datum. T. 3. quicquid auro arg. constaret. A. 25. simulacra ex auro fabricata. Ner. 32. auro polita arma. C. 67. donum ex auro Capit. Jovi sacratum. T. 53.

aurum (inter missilia.) Ner. 11. ex auro panes et opsonia convivis apposita. Cal. 37. cuncta auro lita. Ner. 31. lectus eburneus, auro ac purpura stratus. C. 84. funeratus est — stragulis albis auro intextis. Ner. 50. aurum ad obrussam sc. probatum, purum. Ner. 44. v. n. *Martial.* 12, 57, 8. *Neroniana massa.*

Auratus. aurata aedes. C. 84. duobus forulis auratis. A. 31. auratis metis. Cl. 21. factio aurati panni cum purpurea quatuor pristinis aurigarum a Domit. addita. Dom. 7.

Aureus. aurea chlamys h. e. auro intertexta. Cal. 19. v. Oudend. corona aurea imposita Aug. corpus Alexandri M. veneratus est. A. 18. Nonium aureo torque donavit. A. 43.

aurea pyxis. Ner. 12. 47.

imagines aureae. T. 65. (Sejani). Pallantis. Vit. 2. distincta stellis aureis chlamys. Ner. 25. clipeus aureus. Cal. 16. sedes aurea. C. 76.

domus aurea Neronis. Ner. 31. Oth. 7. pars carminum aureis literis Jovi Capitolino dicata. Ner. 10. Domit. ferunt somniasse, gibbam sibi pone cervicem auream enatam. Dom. 23.

aurei sc. nummi. (v. *Plin.* 33, 3. Casaub. ad Oth. 4.) super immensos aureorum acervos. Cal. 42. oblatis victoribus aurei. Cl. 21. quadraginta aureos in Saturnalia et Sigillaria misisse ei. Cl. 5. zona se aureorum plena circumdedit. Vit. 16. quadragenos aureos comitibus divisit. A. 98. aureos excubanti cohorti viritim dividebat. Oth. 4. (cf. *Spartian.* Adrian. 7. „ternis jam per singulos aureis se absente divisit.“) addidit et quartum stipendium militi, aureos ternos h. e. quartam pensionem ternorum aureorum. Dom. 7. v. n.

Aurichalcum. ferebatur pro auro et argento stannum et

aurichalcum supposuisse. Vit. 5. Patet, li. 1. non pretiosum illud metallum intelligendum esse, quod *aurichalcum* v. *orichalcum* dicitur, de quo v. *Serv.* ad *Virgil.* Aen. 12, 87., *Plin.* 34, 2., sed mixtum ex auro et aere, fortasse idem, quod *aes inauratum*. C. 54. De scriptura vocis v. Oudend. ad Vit. 5.

Auspicium. *auspicia* quaedam et *omina* pro certissimis observabat. A. 92. (Sequitur: „et *ostentis* praecipue movebatur“ et: „observabat et *dies* quosdam.“) consulatu, quem adversus *auspicia* legesque gessisse existimabatur. Ner. 2. cf. C. 20. et 30. quae primo consulatu adversus *auspicia* legesque et intercessionem gessisset. leviter in itinere frivolo auspicio mente recreata. Ner. 41. (de sculptura monumenti.) terrebatur ad hoc evidentibus *portentis somniorum et auspiciorum et ominum*, quum veteribus, tum novis. Ner. 46. confirmabatur secundissimis *auspiciis et omnibus*. Galb. 9. adversissimis *auspiciis*. Oth. 8. laetum evenit *auspicium* (aquila). Vit. 9. de firmitate imperii capturus *auspicium*. Vesp. 7.

domuit partim *ductu*, partim *auspiciis* suis (h. e. summo imperio, missis cum imperio legatis, quum Imperator tantum *auspicia* haberet, ad quem summa et successus belli a legatis administrati referebatur. Ita *Ovid.* Trist. 2, 174. „*Auspicium* cui das grande *Deosque* tuos.“)

Auspices. C. Silio nupsisse, dote inter *Auspices* consignata. Cl. 26. coll. *Tac.* A. 11, 26. v. *Clav.* Cic. sub v. *Auspex*.

Auspiciari, *auspicium* capere, non pascentibus in *auspicando* pullis. T. 2. quum ob totius diei diritatem non aliud *auspicandi* tempus accommodatius videretur. Ner. 8. *auspicanti* Sporus anulum muneri obtulit. Ner. 46. observatum est, *auspicanti* pullos avolasse. Galb. 18. et quum Romani nihil nisi *auspicato* inciperent, *auspicari* est i. q. *incipere*.

militiam *auspicantibus*. A. 38. ut *initium* in scenam prodendi licentia temporis *auspicaretur* h. e. captaret, *auscuparetur*. Cal. 54. honores *auspicatus*. Cl. 7. *auspicatus* est et jurisdictionem. Ner. 7. cantare *auspicatus* est. Ner. 22. in *auspicando* opere Isthmi. Ner. 37. v. de hoc verbo Lips. ad *Tac.* A. 4, 36.

Austrinus. austrinis tempestatibus. A. 81. (austrinae pluviae. *Colum.* 11, 2.)

Aut disjungit duas res easque diversas, sive in narratione, sive quaestione adhibeatur. referre aut censere. C. 20. adjuvare aut ad honorem pati pervenire. C. 23. quaerere ultra aut opinari. C. 66.

nudatos opere cens. aut condemnatos. C. 41. largitionis aut officiorum genus. C. 26. reorum aut obaeratorum. C. 27. coenasse cum parentibus *aut* conjuge liberisve. Cal. 24.

aut — *aut*. aut inter vicos, aut inter vias. C. 39. aut negligentiae, aut rusticitatis. C. 53. aut acutior, aut crebrior — aut ornatior, aut elegantior. C. 55. aut permutat aut praeterit. A. 88. aut ad domesticos, aut ad exerc. prov. rectores, aut ad Urbis magistratus. A. 89.

aut certe v. *Certe*.

neque aut — *aut*. neque aut detexit, aut passus est. C. 58.

aut post ne quidem et alias negationes. *ne* pro concione *quidem* populi, *aut* apud milites. Cal. 24. (Ita *Tac.* H. 2, 76.

„ne contra Caji quidem, aut Claudii, vel Neronis — domum.“)

neque tamen aut statim aut unquam postea. Ner. 34. ne recusanti quidem aut — aut. Horat. nunquam aut historiae carminibusve, aut stilo operam dedit. Dom. 20.

Autem in narratione transitionem facit ad aliam rem, ut Gr. δὲ et δ' αὖ. Ortum autem videtur ex αὐτῶν. Nos eodem prorsus modo: aber.

Ita usurpatur v. c. C. 6. 9. 10. 25. 27. 28. 42. 55. 60. 61. 70. 72. 75. 76. 79. 81. 86. al. — tertio v. quarto loco positum. et forensia autem. A. 73. et super coenam autem. Vesp. 22. (in quibus et mere jungit, autem aliam rem indicat, et est: quod jam attinet, ut in Gr. δ' αὖ.)

quidem — autem. v. Quidem.

Autographus, autographa quadam epistola. A. 71. literae ipsius autographae. A. 87.

Automatum, machina ita instructa, ut sponte, non externa vi moveri videatur.

si automatum vel pegma vel quid tale aliud parum cecisset. Cl. 54.

Auxilium, nisi ab exercitu auxilium petissem. C. 30. in auxilium aeris alieni. C. 54. simul in suum ac Reip. auxilium. A. 10. quem in auxil. evocarat. A. 16. populo auxilium flagitante. T. 48. in auxilium accucurrerunt. Cal. 48. in auxilium se venisse. Ner. 49. in auxilium advolaverunt. Galb. 20. auxilio plebem convocavit. Cl. 18. auxilio fugae erepto. C. 60.

Auxilia, auxiliis contractis. C. 4. aliis auxilia summittens. C. 28. legato Aquitaniae auxilia implorante. Galb. 9. quum Vologesus auxilia adversus Alanos depoposcisset. Dom. 2.

plerumque distinguuntur ab exercitu Romano, et sunt copiae sociorum, foederatorum, equites fere leviorque armatura pedestris. ex militaribus copiis legiones et auxilia provinciarum distribuit. A. 49. de legionum et auxiliorum descriptione. T. 30. tribus legionibus cum duce legatisque et auxiliis omnibus caesis. A. 23. per quindecim legiones paremque auxiliorum copiam. T. 16. legionibus et auxiliis undique excitis. Cal. 43. legatos, qui auxilia serius ex diversis locis adduxerant. Cal. 44. e plebe provinciae legiones et auxilia conscripsit (ubi aux. i. q. equitatus et velites). Galb. 10.

Avaritia, pecuniae cupiditas, oppon. abstinentia. Ner. 25. Galb. 12. coll. Vesp. 16. Dom. 9.

avaritiae singulos increpans. Cal. 39. h. c. nimiae parcimoniae. — Avare. A. 67.

Avehere, lectica sua avexit (Masintham.) C. 71. idque gremio suo Tusculum avexit. Galb. 4. — in quascunque terras ju-bebo avehi. C. 66. delatores in asperissimas insularum avehi imperavit. Tit. 8. v. de hac poena Casaub. ad C. 66. cf. Plin. Paneg. 34.

Avete, quum proclamantibus naumachiariis: Ave Imperator — respondisset: Avete vos. Cl. 21. Gr. χαῖρε et χαίρετε καὶ ὑμεῖς, in quo eadem sensus ambiguitas. Ceterum v. Oudend. ad Ner. 25.

Aversari, adulationes adeo aversatus est. T. 27. (Al. male adversatus, de qua frequentissima confusione v. Oudend. ad h. l., Drakenb. ad Liv. 8, 7., Schwarz. ad Plin. Paneg. 46, 4.) latum clavum — diu aversatus est. Vesp. 2.

- Avertere.* ad avertendum transferendumque periculum. Cl. 29: ad avertendos — rumores. Cal. 48: Male al. *animadv.* ad avertendam suspicionem. Dom. 17. ad avertendas suspensiones. Oth. 3. — a philosophia eum mater avertit. Ner. 52.
Aversus. aversum vulnerat. C. 82. vulg. *adversum.* ad aversum villae parietem. Ner. 48. vulg. *adversum.* Eadem varietas A. 75. ubi aequè legendum: *aversas* tabularum picturas. cf. *Adversus.* v. Drakenb. ad Sil. 2, 618. et 11, 14.
Avidus. avidissimo ciborum talium. Cl. 44. avidius vescenti. Cal. 18. tam bibit hunc avide. T. 59.
Aviditas. propter nimiam vini aviditatem. T. 42.
Avis. avis regaliolus. C. 81. dira avi in Urbe aut in Capitolio visa. Cl. 22. sparsa et populo missilia omnium rerum — singula quotidie millia avium cujusque generis sequi. Ner. 11. septem millia avium una coena apposita. Vit. 13. augusta loca — ab avium gestu gustuve. A. 7.
id avium genus (columbae.) A. 94. — ingestaeque aves. Ner. 25. v. n.
Avius. itinere avio. A. 96.
Avocare. ne plebs — a negotiis avocaretur. A. 40.
Avolare. auspicanti pullos avolasse. Galb. 18. Male vulg. *evolasse.*
Avunculus. Caesar *avunculus* Augusti dicitur. A. 8. 10. 68. 94. accuratius *avunculus major.* A. 7. Augustus *avunculus major* Claudii. Cl. 3.
Avus. A. 2. T. 7. Galb. 3. 4. al. *avus maternus.* T. 3. Cal. 23.
Avia. A. 8. Cal. 24. 25. Cl. 3. 41. Vesp. 2. al. *avia paterna.*
Vesp. 2. *materna.* T. 5.
Avitus. avitum suburbanum. A. 6. 94. *avitus ager.* Vesp. 5.
Axis. paene curru excussus est, axe diffracto. C. 37.

B.

- B. quoties autem per notas scribit, *b* pro *a*; *c* pro *b*, ac deinceps eadem ratione sequentes literas ponit (Augustus), pro *x* autem *duplex a.* A. 88.
Bacchari i. q. furere. ita bacchantem atque grassantem. Cal. 56.
Baceolus v. *Bacelus.* Gr. βάκηλος, Hesych. ἀνδρεος. ponit et assidue pro stulto baceolum. A. 87. v. Casaub.
Baculus. σκῆπτρον. in tragico quodam actu, quum elapsum baculum cito resumisisset. Ner. 24.
Balineae. commentus novum balinearum usum. Cal. 37. balineae marinis et Albulis fluentes aquis. Ner. 31. per angiportum in balineas transeuntem. Galb. 10.
Balineum. A. 76. 85. 94. Ner. 20. 55. Vesp. 21. Al. ubique *balneae* et *balneum.* v. Drakenb. ad Liv. 23, 18., Oudend. ad A. 76. Formam *balineum* Plinio etiam vindicat Schaefer. ad ep. 3, 14, 8. al.
Ballista s. *Balista*, machina, qua lapides in oppugnatione torquebantur. Cal. 46.
Barba. aurea barba (ad habitum divinum pertinet). Cal. 52. rutila barba. Ner. 1. aenea barba. Ner. 2. — ut Jubae — in altercatione barbam invaserit. C. 71. — De cura barbae: ut

non solum *tonderetur* diligenter ac *raderetur*, sed *velleretur* etiam. C. 45. v. n.

ut raptim compluribus simul tonsoribus operam daret, ac modo *tonderet*, modo *raderet* barbam. A. 79.

barbam promittere v. *summittere*, luctus signum. v. *Kirchmann. de fun. Rom.* 2, 13.

dilexit quoque usque adeo (milites), ut audita clade *Turiana*, barbam capillumque summisserit, nec ante demserit, quam vindicasset. C. 67. adeo consternatum ferunt, ut per continuos menses barba capilloque summisso, caput interdum foribus illideret. (Aug. post cladem *Varianam*.) A. 23. rediit, barba capilloque promisso (Cal. post mortem *Drusilae*.) Cal. 24.

Sed *posita* etiam *barba* in luctu a barbaris, quibus ornamentum barba.

regulos quosdam barbam posuisse ferunt et uxorū capita rasisse, ad indicium maximi luctus (post mortem *Germanici*.) Cal. 5. v. *Kirchmann. l. c.* 2, 14.

barbam ponere, signum initae virilis aetatis.

eadem die togam sumsit barbamque posuit. Cal. 10. barbā primam posuit, conditamque in auream pyxidem et pretiosis margaritis adornatam, *Capitolio* consecravit. Ner. 12.

Barbatus. faciem quotidie rasitare ac pane madido linere consuetum, idque instituisse a prima lanugine, ne *barbatus* unquam esset. Oth. 12.

Barbarus. Dicuntur *barbari* Romanis, qui alieni sunt a lingua cultuque Romano, plerumque *Germani*. quorundam barbarorum principes. A. 21. Gallia barbarorum incursionibus inquieta. T. 9. barbaros ferunt — consensisse ad inducias. Cal. 5. praeter captivos et transfugas barbaros. Cal. 47. adversus barbaros minacissimus. Cal. 51. barbaris, qui jam in Galliam usque proruperant, coercitis. Galb. 6. copiae barbarorum. Dom. 6. quum et obnoxium se barbaris per hoc animadverteret. Dom. 12.

Parthi. Cappadociae propter assiduos barbarorum incursus legiones addidit. Vesp. 8.

Afri. Africam obtinuit, et intestina dissensione et barbarorum tumultu inquietam. Galb. 7. — cuidam barbaro, Graece et Latine disserenti. Cl. 42.

barbarus paedagogus. Cl. 2. h. e. conditionis peregrinae, servilis ingenii et rudis.

barbarae mulieris species *Drusum* ultra tendere prohibet. Cl. 1.

barbara cerimonia (in oraculo *Liberi patris* in *Thracia*.) A. 94.

Barbaricus. nomina barbarica. Cal. 47.

Basilica, βασιλική στέα, porticus, ob regiam magnificentiam. Dicitur regia A. 31. ubi v. n.

praeter Comitium ac Forum basilicasque etiam *Capitolium* ornavit. C. 10. porticus et basilica *Caji* et *Lucii*. A. 29. basilica *Julia*. Cal. 37. quum interdiu in basilica cujusque oppidi reponeretur (corpus Aug.). A. 100. misit circum fora et basilicas nomenclatores. Cal. 41.

Basis. sub *Palatini Apoll.* basi. A. 31. e basi statuæ triumph. Dom. 15. paratam basin dicens (statuæ). Vesp. 23.

- Batuere*, unde Gall. *battre*, i. q. *pugnare*. mirmillonem rudibus secum batuentem. Cal. 32.
batuebat pugnatoriis armis. Cal. 54. (mit scharfen Waffen, nicht mit dem Rappier.)
- Beatus*. beatiorum post se laetiorumque portendi Reip. statum. Dom. 25.
- Beccus* (*bec*), gallinacei rostrum apud Gallos. Vit. 18.
- Bellaria*, τραγήματα, πέμματα, ὥραϊα. Ner. 25.
- Bellare*, *Belligerare*, *Bellicus*, *Bellicosus* v. post *Bellum*.
- Bellua* de monstro marino. immanium belluarum ferarumque membra praegrandia. A. 72. marina aqua innantibus belluis. Ner. 12. v. Oudend., qui recte κῆτη interpretatur.
 i. q. *monstrum*. ignaros, quanta bellua esset imperium. T. 24.
- Bellum*. v. singulas voces, quibus jungitur.
Bellare. tunc occasione temporum bellantem. C. 35.
Belligerare. Veliterni — paene ad exitium sui cum populo Rom. belligeraverant. A. 94.
Bellicus. militiam resque bellicas semel attigit. Cal. 43.
Bellicosus. rudi ac bellicosa etiam tum civitate. Gr. 1.
- Bene*. bene meritis civitates. C. 25. bene pugnare. C. 67. ut bene dolia picarentur. Cl. 16. bene atque emendate scribere. Hirt. C. 56. bene agi potuisse cum rebus hum. Ner. 28. ut sibi ac populo Rom. bene res verteret. Ner. 37. sat celeriter fieri, quicquid fiat satis bene. A. 25.
bene diu i. q. admodum diu. Juven. Gall. *bien longtemps*. Ita *bene saepe*. Enn. ap. Gell. 12, 4. cf. Cl. Cicer.
quo melius emtum sciatis. C. 50. h. e. vilioris pretio, ut Gall. *à bon marché*.
- Beneficium*. beneficia regis in se. C. 49.
 i. q. *praemium*, *concessio*, *donatio* populi, Principis vel ducis. nostr. *Auszeichnung*, *Begünstigung*, *Schenkung*, *Be-förderung*.
 deprecatus est, ne sibi *beneficium populi* adimeretur. C. 29. i. q. *privilegium* c. 28., nempe petitio consulatus Caesari absentis plebiscito concessa.
 iudicibus — *concessum* a Claudio *beneficium*, ne hieme initioque anni ad iudicandum evocarentur, eripuit. Galb. 14. nostr. *Vergünstigung*. — quae beneficia — sua ipse voce pronuntiavit. Ner. 24.
 quum ex instituto Tiberii omnes dehinc Caesares *beneficia* a superioribus *concessa Principibus* aliter rata non haberent, quam si eadem iisdem et ipsi dedissent, primus praeterita omnia uno confirmavit edicto, nec a se peti passus est. Tit. 8. Consulem fecit, spondens, quandoque *beneficii* memorem futurum. Vesp. 14.
 commeatus, a Senatu peti solitos, *beneficii sui* fecit. Cl. 23. h. e. ut a se peterentur, instituit.
beneficium liberorum h. e. vacatio a iudicis officio jure trium v. quatuor liberorum. Cl. 15.
beneficii sui Centuriones T. 12. h. e. a se ad centurionatum promoti, quibus ipse ordines dederat. v. Lips. ad Tac. H. 4, 48. Inde postea *beneficiariorum* nomen, de quibus vide Casaub. et Salinas. ad Spartian. Adrian. 2.
- Benivolentia*, ut optimi libri exhibent pro *Benevolentia*. v. Oudend. ad A. 66. exegit — ab amicis benivolentiam mutuam.

A. 66. quem ad summam potentiam non tam benivolentia provexerat, quam sequi. T. 55.

benivolentia singularis (inter Germanici virtutes.) Cal. 3. Gr. εὐμένεια, εὐνοία, nos: ein wohlwollendes Gemüth. — uatura benivolentissimus. Tit. 8. Ut benivolentia autem in animo, ita

Benignitas, εὐεργεσία, est in factis, benignitas mea me ad coelestem gloriam efficeret. A. 71.

Benigne et patienter audire al. A. 89.

Bestia de asino. A. 96. — ferae muneri destinatae. bestias ad munus populi comparatas contrucidaverat. C. 75. ad bestias condemnare al. C. 27. Cl. 14. multos bestiarum more quadrupedes cavea coercuit h. e. ut bestias. Cal. 27.

Bestiarii i. q. venatores, Σηριομάχοι, ἀναιρέται, gladiatores, qui cum bestiis pugnabant. Cl. 34.

Betizare s. *Betissare* sensu obsceno i. q. languere dicendi consuetudine Augusti. A. 87.

Bibere. non amplius ter bibere solitus super coenam Augustus. A. 77. neque temere interdiu bibit. ibid. tam bibit hunc (crurem) avide, quam bibit ante merum. T. 59. ut bibentem faceret (histrionem.) Ner. 39. quasi ut biberent, quando esse nolent. T. 2.

Bibliotheca. Inscriptiones apud Gruter. p. 584. 576. 578. dant *bybliothecca* a Gr. βύβλος, *papyrus*. Usitata scriptura est a βιβλος, *liber*.

bibliothecas Graecas et Latinas, quas maximas posset, publicare (Caesar destinavit), data M. Varroni cura comparandarum ac digerendarum. Cal. 44. Aug. templo Apollinis Palatini addidit porticus cum bibliotheca Latina Graecaque. A. 29. bibliotheca novi templi (Apollinis). T. 74. Pompejo Macro ordinandas bibliothecas Aug. delegaverat. C. 56. Hyginus praefuit Palatinae bibliothecae. Gr. 20. Melissus Augusto delegante curam ordinandarum bibliothecarum in Octaviae porticu suscepit. Gr. 21. bibliothecas incendio absumptas impensissime reparare curavit Domit. Dom. 20. — quibus poetis admodum delectatus scripta eorum et imagines publicis bibliothecis inter veteres et praecipuos auctores dedicavit. T. 70. Virgilii ac T. Livii scripta et imagines, paulum afuit, quin ex omnibus bibliothecis amoveret. Cal. 34. libros circa septingentos sive bibliothecam suam omnem (Cornuto codicillis Persius legavit.) Pers.

Biduum. biduo post. C. 16. post biduum statim. C. 43. post biduum demum. A. 10. noctem continuumque biduum. T. 42. id biduum — memoriae eximere. Cl. 11. biduo continenti. Cal. 19. ut Praeneste vel Tibur biduo procederet. A. 82.

Biennium. Africam Proconsule biennio obtinuit. Galb. 7. biennio post. A. 26.

Bienne spatium. Galb. 15. vulg. *biennii spatium*.

Bifariam h. e. binis locis. A. 100. v. *Multifariam* et *Plurifariam*.

Bifer. ficos virides biferas h. e. de ficu bifera. A. 76. v. *Plin.* 16, 27.

Biga. quadrigas bigasque — agitaverunt nobilissimi juvenes. C. 39. praeter sollemnes bigarum quadrigarumque cursus. Dom. 4. natalem suum — vix unius bigae adiectione honorari passus est. T. 26.

Bijugis. curriculo bijugi famosorum equorum. Cal. 19.

Bilis. quasi — non tam ex animi sententia, quam bile et stomacho fingerentur. T. 59. nostr. *üble Laune*, Gall. *mauvaise humeur*, Angl. *spleen*.

Bimestris v. potius *Bimester*. bimestrem consulatum gessit Ner. 14. h. e. *per duos menses*, ut est Cal. 17. semestrem novissimum, bimestres ceteros. Cl. 14. Utroque loco optimi libri dant: *bimensem* et *bimenses*, ut *trimenstris* C. 80. eosque secutus est Oudendorp., quem v. ad C. 80. Paret, pronunciationem literam *n* extrusisse, scripturam, ut fit, sensim loquendi mori paruisse.

Bimulus, *διέρης*, puer duorum annorum. Cal. 8.

Bini. consilia, quae saepe bini ternive ceperant. Cal. 80. exegit etiam, ut, quoties consulatus sibi daretur, binos pro singulis collegas haberet. A. 37. in pedites singulos super bina sesteritia. C. 38. usque ad bina millia nummum. ibid. binos codicillos exaravit. Oth. 10.

Bipedalis, qui mensuram habet duorum pedum. quod erat bipedali minor. A. 43.

Biremis. biremes ac triremes quadriremesque Tyriae et Aegyptiae classis. C. 39. prospectis biremibus Pompejanis. A. 16. praefixo in biremis puppe vexillo. Cal. 15.

Bis. *bis* anno. A. 31. al. *bis* in anno. v. Oudend. *bis die*. Galb. 4. Ter. 2. ubi Oudend. docet, *bis die* significare bis singulis diebus, at *bis in die* i. q. bis uno die, intra unum diem.

bis in mense. A. 35.

Post *bis* sequitur *semel* — *iterum*, non *item*, quod ubique emendandum.

praeterquam *bis*, *semel* ad Dyrrhachium, *iterum* in Hispania. C. 36. *bis* usus est, *semel* — *iterum*. A. 25. quos paene *bis* prodidit, *semel* — *iterum*. T. 6. *bis* omnino Romam redire conatus *semel* — *iterum*. T. 72. *bis* patronum elegit, *semel* — *iterum*. Cl. 6. v. Oudend. et Wolf. ad T. 6.

vel *primo* — *rursus*.

bis conflictatus, *primo* — *rursus*. A. 17. de reddenda Rep. *bis* cogitavit, *primo* post oppressum statim Antonium — ac *rursus* sequ. A. 28.

vel omisso priore vocabulo.

bis ovans ingressus est Urbem; post Philippense et *rursus* post Siculum bellum. A. 22. publice munificentiam *bis* omnino exhibuit, proposito millies Sestertio — et *rursus* sequ. T. 48. cf. *Rursus*.

Blandus. blandiori nomine. C. 67. *Blande*. si quid blandius de se diceretur. T. 27. *blande* quaerentibus. Cal. 32.

Blandiri. blandiente profectu. Ner. 20.

Blanditiae. huiusmodi blanditias etiam inter ipsos prohibuit. A. 53. (ubi distingu. ab *adulationibus* erga Principem. v. Casaub.) quosdam per blanditias atque promissa extractos ad se. T. 37. per jus osculi et blanditiarum occasiones. Cl. 26. quum per blanditias forte dixisset. Ner. 34. super ceteras gratulantium adulantiumque blanditias. Oth. 7. omnibus blanditiis tantum non ad societatem imperii allicefactos. Vit. 14.

Boletus, genus fungorum. boletum medicatum Claudio obtulerat. Cl. 44. boletos — quasi Deorum cibum proverbio Graeco collaudare solitus est. Ner. 33. v. Rupert. ad *Juven.* 5, 147.

Bolus piscatorum (*βόλος*, *Auswurf*). Rh. 1.

Bombus pr. strepitus apum, unde *bombi* plausuum genus. Ner. 20.

Bonus. bona cervix i. q. vênusta. Cal. 33. o dominum aequum et bonum h. e. commodum, benignum. A. 53. bonus et salutaris Princeps. T. 29. bonos et aequos et faventes vos habui dominos. ibid. bonae fidei esse (εὐπίστον sênsu pass.) i. q. promissa servare. A. 42.

ex bono et aequo, formula arbitrii. Cl. 14. v. n.

boni consulere libellum i. q. contentum esse, benigne judicare de libello. Horat.

bonum factum, formula edictorum. Gr. καλῶς ἔχει v. ἀγαθῇ τύχῃ. C. 80. v. n. Vit. 14.

quod bonum faustumque sit tibi domuique tuae. A. 58. quod bonum felixque sit Cajo Caesari. Cal. 15. v. *Brisson*: de formul. p. 275.

Bona, οὐσία, χρήματα, Güter, les biens. publicare bona. Cl. 14. 82. bona damnatorum. A. 41. e libertorum defunctorum bonis. Ner. 32. necdum defunctae bona invasit. Ner. 34. matronam non veste modo, sed et bonis exuit. Ner. 32. quando in omnium hominum bona jus haberent. Cal. 47. bona vivorum et mortuorum usquequaque corripiebantur. Dom. 12. bona oppressorum in Vesevo — restitutioni afflictarum civitatum attribuit. Tit. 8. bonis cedere. Ner. 35.

quod Nauplii mala bene cantitaret, sua bona male dispo- neret. Ner. 39. (verborum lusu.)

bona malave corporis alic. Cal. 36. i. q. virtutes et vitia corporis.

Bos. bos arator (βοῦς ἀροτήρ.) Vesp. 5. in consecrando apud Memphim bove Api. Tit. 5.

Brabeutae, (βραβευταί) iudices, qui ludis gymniciis Graecorum praesidebant et praemia distribuebant. brabeutarum more in stadio humi assidens. Ner. 53.

Bracae s. *Braccae*, femoralia Gallorum. Galli braccas deposuerunt. C. 80.

Brachium. brachium arreptum graphio trajecit. C. 82. dependente brachio. ibid. utrumque brachium ruina pontis consauciatus. A. 20. quas — dextro brachio gestavit aliquamdiu. Ner. 6. sudorem frontis brachio detergere. Ner. 24. leonem brachiorum nexibus elidere. Ner. 53. sinistrore brachio velut aegro lanis fasciisque obvoluto. Dom. 17.

i. q. *agger*, moles ad claudendum muniendumque portum projecta. portum Ostiae exstruxit, circumdato dextra sinistraque brachio. Cl. 20.

Brevis. quamquam brevis corpore. Galb. 3. Horatius habitu corporis brevis fuit atque obesus. Horat. (Ita *Liv.* 21, 35. de montibus minus altis.) qui judicia centumviralia — redigerent ad brevissimum numerum. Vesp. 10. sumto — brevi tempore. Ner. 20.

nec gratius quicquam decore, nec brevius h. e. celerius fugiens. Dom. 18.

in brevi spatio. Cl. 12. Ner. 30. Vesp. 4. in multo brevior tempore spatio. A. 22. meruit — *brevi tempore*. C. 3. et sim. *in brevi pro brevi tempore*, ut Gr. ἐν βραχεῖ, nos: in kurzen, ubi tamen non fingenda ellipsis vocis *tempore*, quod forte genus nominis convenit; nam Graece ἐν βραχεῖ neutro genere

- dicitur, quamquam χρόνος masculini est, nosque item in *kurzem*, non: in *kurzer* sc. *Zeit*.
- brevi omnia subegit. C. 34. Alexandria brevi potitus est. A. 17. Agrippam brevi abdicavit. A. 65. emtum ac brevi manumissum. Gr. 3. fore, ut — brevi solveretur. Vesp. 5.
- ad breve. T. 68.
- Breviter*. commentario, quem de vita sua *summatim breviterque* composuit. T. 61.
- breviter vis omnia dicam. T. 59. breviter attingam. opp. exsequi longum est. Galb. 3.
- narrationes tum *breviter et presse* (*kurz und bündig*) tum latius et uberius explicare. Rh. 1.
- Breviarium* i. q. summarium, epitome. *breviarium* totius imperii A. 101. i. q. *rationarium* imperii c. 28. *breviarium* rationum. Galb. 12. perlectis epistolis officiorumque omnium *breviariis* (*Berichte, Rapports.*) Vesp. 21. brev. rerum omnium Romanarum. Gr. 10.
- Bubulus*. *Capita bubula*, locus Romae in regione Palatii. A. 5.
- *Bubulcus*. senex bubulcus. Vesp. 16.
- Bucca*. Fulviam, cui altera bucca inflatior erat. Rh. 5.
- Buccula* i. q. *Bucca*. apprehensa buccula. Galb. 4.
- Bucea* pr. frustulum cibi, quantum buccam implet, duas buceas manducavi. A. 76.
- Buccina*, Gr. βυκάνη, tuba. exciente buccina Tritone argenteo. Cl. 21.
- Bulla*, globulus aureus, quem pueri ingenui usque ad togam virilem gestabant. liberorum bullae. C. 84. bullae aureae. T. 6. v. *Macrob.* Saturn. I, 6. — formoso et pretioso puero bullam et praetextam togam imposuere (ut ingenuum fingerent.) Rh. 1.
- Bustum*. bustum Caesaris frequentarunt Judaei. C. 84. bustum Claudii consepiri Nero neglexit. Ner. 33. ad monumentorum bustorumque deversoria plebe compulsa. Ner. 38.
- Buthysia*, βουθυσία. inter buthysiae apparatus Ner. 12.

C.

- C. centum solos dies — quem numerum C litera notaret. A. 97. quoties per notas scribit, c pro b ac deinceps eadem ratione sequentes literas ponit. A. 88.
- Cachinnus*. cachinnum sustulit. A. 98. effusus subito in cachinnos. Cal. 32. simulacrum Jovis tantum cachinnum repente edidit. Cal. 57. cachinnos revocare i. q. repetere. Cl. 41.
- Cachinnare* Gr. καγχάζω. v. Schneider, Lex. Gr. sub γαγγαλιζω. Vesp. 5.
- Cacozeli*, κακοζήλοι, putidi orationis iudices, maxime qui verba antiqua et vitiosa morose rejiciunt. Oppon. antiquarii, qui ἀρχαϊσμούς venantur. A. 86. v. *Plin.* ep. 7, 12, 2.
- Cadaver*. uncum et Gemonias cadaveri minari. T. 75. cadaver ejus clam in hortos Lamianos *asportatum* et tumultuario rogo *semiambustum* levi cespite obrutum est, postea per sorores ab exilio reversas *erutum* et *crematum sepultumque*. Gal. 59. ad visendum interfectae cadaver. Ner. 34. odore abjecti in

via cadaveris. Ner. 48. *curando* mox cadaveri. Ner. 49. evenit, ut — *semiustum* cadaver discernerent canes. Dom. 15. cada-
ver ejus, populari sandapila per vespillones *exportatum*, Phyl-
lis — *funeravit*. Dom. 17. excipiente classiariorum manu et
contis atque remis elidente cadavera. T. 62. cadaverum et
runderum egestio. Ner. 38. abhorrentes quosdam cadaverum
tabem. Vit. 10.

Cadere. quo honestius caderet. C. 82. evenit, ut — caderet supi-
nus. A. 43.

nihil referre, *ab hoste* in acie an in Foro *sub creditoribus*
caderet. Oth. 5. v. Oudendorp. ad h. l. et Burm. ad *Ovid.*
Metam. 5, 192.

durius et contra praedicta *cadentibus rebus* i. q. evenien-
tibus, accidentibus. T. 14. *Cornel. Milt. 2.* „etsi praeter opi-
nionem res ceciderat.“ Saepissime ita Cicero. v. etiam Schwarz.
ad *Plin. Paneg. 31, 1.*

causa cadere i. q. excidere causa, formula. Cal. 39.

Casus. incerto casu (sortium). A. 75. (*Fall der Loose.*)

i. q. *eventus fortuitus*, in utramque partem, Gr. *τύχη*,
nostr. *Zufall*, saepius tamen in malam s. adversam, ut Gr.
συμφορά.

casu quodam an divinitus. Cl. 13. quantumvis mirabili
casu. Cl. 10. adjutus aliquantum etiam casu. T. 13. qui ali-
quo casu mutari posset. T. 67.

hoc minus experiendos casus. C. 60. per tot successus ter
nec amplius *adversum casum* expertus. C. 25. quamvis mini-
mum *fortunaе casibusque* permetteret. T. 19.

velut praesagium insequentis casus. Galb. 6. i. q. *eventus*.
ad *secundos casus*. Oth. 9.

ad subitos repentinosque casus h. e. si quid repente acci-
disset. A. 73.

ad arcendos incendiorum casus. Cl. 25.

de *eventu adverso*, calamitate, ut Gr. *συμφορά*, nostr.
Unfall.

quem maxime casum timens. T. 25. questo Aesernini —
casum, qui et ipse crus fregerat. A. 43. casu Ascleterionis.
Dom. 15.

de morte, exitu. cf. *Accidere*. Eodem modo Gr. *συμφορά*.

alius alio casu periit. C. 89. Caji Luciiq. casu non adeo
fractus. A. 65. oblitterato suorum casu. Cal. 10.

dicta per casus exponere h. e. per exempla rerum facta-
rum (*Falle*). Rh. 1.

casus sensu grammaticorum, Gr. *πτῶσις*, genitivo casu
singulari. A. 87.

Caduceus, virga Mercurii, *κηρυκίδιον*. fulmen tenens aut fusci-
nam aut caduceum, Deorum insignia (fulmen Jovis, fusci-
nam Neptuni, caduceum Mercurii.) Cal. 52.

Caedere i. q. *percutere, verberare*. circa Augusti simulacrum ser-
vum cecidisse. T. 58. prope ad necem caesus. Ner. 26. cor-
pus virgis ad necem caedi. Ner. 49. stupratores virgis in Co-
mitio ad necem caedi. Dom. 8. per trina theatra virgis cae-
sum. A. 45. si quos Orbilius ferula scuticaque cecidit. Gr. 9.
flagellis ac fustibus caesos. Tit. 8.

i. q. *concidere*. quum silvam caederet. A. 94. Titurio et
Aurunculejo — per insidias caesis. C. 25. caesos profligatos-
que adversarios (h. e. partim caesos, partim profligatos.) C.

30. tribus eorum ducibus cum magna copia caesis. A. 21. tribus legionibus cum duce legatisque et auxiliis omnibus caesis. A. 23. legione cum legato simul caesa. Dom. 6. caeso Praeposito. Vesp. 4. hostem frequentius caesum. Cl. 1. (quibus locis omnibus caedere est i. q. *concidere*, *occidere*, vel *cum magna strage fugare*, non simpl. *fundere*, *fugare*. v. Oudend. Wolf. et nos ad Vesp. 4.) inde in re sacra i. q. *mactare*. pluribus hostiis caesis. C. 81. supra centum sexaginta millia victimarum caesa. Cal. 14. incedenti passim victimae caesae. Ner. 25. victima Diti patri caesa. Oth. 8. quum per omne iter — victimae caederentur. Galb. 18. porca caesa. Cl. 25. et de uno homine i. q. *interficere*, tanquam victimam mactare. ut jure caesus existimetur. C. 76.

Caedes, interfectio. P. Clodii caede. C. 26. caede Caji nunciata. Galb. 7. caede Galbae annunciata. Vit. 9. Caesari futura caedes evidentibus prodigiis denunciata est. C. 81. futurae caedis multa prodigia exstiterunt. Cal. 57. caedem rursus insignem portendi. ibid. caede aliqua illustri. Ner. 36. caede vulgata. Cal. 60. fama caedis. ibid. rumor caedis. Cl. 10. dies caedi destinatus. C. 9. dies caedis. C. 81. ad miserationem et invidiam caedis ejus. C. 84. trium Principum caede. Vesp. 1. caede al. lactari. Vesp. 15. infectas caede manus. T. 59. ob editam in caede G. operam. Vit. 10. objicere alicui caedes. T. 66. reos caedis deferre. A. 10. caedis crimine teneri. Cl. 25. caedis convinci. T. 1. in cognitione caedis. Rh. 6. parricidia et caedes a Claudio exorsus est. Ner. 33. ab omni caede abhorrebat. Dom. 9. qui caedi interfuit. Dom. 17. caedis genus. ibid. quibus mandata caedes erat. Galb. 19. amplissimos ordines exhaustos caede varia. Vesp. 9.

occisio plurium, unde i. q. *strages*, nostr. *Niedermetzelung*, Gall. *carnage*.

caede in theatro per discordiam admissa. T. 37. exercituum caedes. Cal. 31. crudelissima caedes (ubi unus omnes victores interemerat). Cal. 30. caedem Senatus flagitantes. Oth. 8.

Caesim h. e. caedendo, non pungendo v. feriendo. cervicem gladio caesim graviter percussisse. Cal. 58.

Caclatura, γλῦμμα v. γλυφή. caclatura carminum h. e. fabulae carminum insculptae. Ner. 47.

Caelebs, *Caelibatus*, *Caelum*, *Caerulcus* v. *Coelebs* e. s. p. — *Caerimonia*, *Caeterum* v. *Cerim.*, *Ceterum*.

Caesius, γλαυκός. oculis caesiis. Ner. 51.

Caetra s. *Cetra*, breve scutum. Cal. 19. v. Oudend.

Calamariae thecae. Cl. 35. v. ad C. 82. et Cal. 28.

Calamistrum, instrumentum, quo capillum crispare solebant, unde metaph. qui illa volent calamistris inurere. Cic. apud nostr. C. 56. v. n. cf. *calamistri Maecenatis*. dial. de orat. c. 26.

Calamitas. nihil se tantum acquisiturum victoria, quantum auferre calamitas posset. C. 60.

calamitates publicae. Cal. 31.

Calamitosus. victorias — funestas populo Rom. et calamitosas. Cal. 23.

Calator, servus publicus, apparitor sacerdotis. v. Serv. ad Virg. Georg. 1, 268.

Sullae Dict. libertus Calatorque in sacerdotio augurali.

Gr. 12.

Calcere, *Calcus*, *Calciare*, *Calciammentum* rel., *Calculus* v. post voc. *Calx*.

Calefacere v. *Calfacere*. Puto, usitatus fuisse activum *Calfacere*, sed *Caleferi* adhibitum media s. intransitiva significatione. Ita: forum aleatorium *calfecimus*. A. 71. ad *calfaciendum* triclinium. T. 74. Sed: aqua egelida vel sole multo *calfefacta*. A. 82.

Si recte statuo, apud *Cic.* de nat. D. 2, 60. scribendum: ad *calfaciendum* corpus ex pluribus libris, non *calefaciendum*, ut nuper etiam Heindorf. edidit.

Calidae sc. aquae, thermae. quicquid totis Bajis calidarum esset. Ner. 31.

Calor. calore (sc. dicendi) demum provectus. Rh. 6.

Caliga, calciamentum altiusculum, quale milites gestabant. v. Lips. ad *Tac.* A. 1, 41. *caliga* speculatoria. Cal. 52. h. e. militis gregarii, qui *speculatores* dicebantur. v. sub hac voce. Male Forcellinus.

Caligati milites Vit. 7. et simpl. *Caligati* A. 25. i. q. milites gregarii.

Caligo. tanta oborta caligo est. Ner. 19.

Calix fictilis. Cl. 32. Galb. 18. murrhinus. A. 71.

Callis. silvae callesque (provincia Caesari post consulatum destinata) C. 19. v. n. Al. *collesque*.

Callus. callis quibusdam ex prurigine corporis — plurifariam concretis. A. 80.

Callidus pr. obducto callo h. e. longo labore et exercitatione peritus, inde *solers*, *astutus*. *callida* cunctatione. T. 24. *callida* inopinataque saevitia, Dom. 11.

Callide. plerosque dissimulare vitium et *callide* obtegere. Ner. 29. vulg. *calliditate*.

Calones, servi militares (*Trofsknechte*). Cal. 51. Galb. 20.

Calumnia, accusatio iniqua, ex ficto crimine vel prava et aliena interpretatione legis vel facti dictive orta. (*falsche Anklage*, *Chicane*.) Lucullo — calumniarum metum iniecit. C. 20. ob tam leve ac tam impudens calumniarum genus. T. 49. paulatim hoc genus calumniae eo processit. T. 58. vario et exquisitissimo calumniarum genere. Cal. 33. (ubi *calumniarum* exempla eodem capite enarrantur.) calumniis rapinisque intendit animum. Ner. 32. creditorum turbam — nonnisi terrore calumniae amovit. Vit. 7. fiscales calumnias repressit. Dom. 9. calumnia notatus. Rh. 4. legata — cum fide ac sine calumnia repraesentata persolvit. Cal. 16. (Germ. *boshafte Verdrehung*, *Deutung des Testaments*.)

Calumniari. dicta factaque quorundam calumniatus h. e. inique interpretatus. A. 12.

praecipuam calumniandi materiam (nos: *ein offnes Feld für die Chicane*.) A. 52.

calumniatus sequi. acc. c. inf. T. 53. h. e. iniquo animo praetendens.

magna calumniantium poena. Dom. 9.

Calumniator. Rh. 4.

Calvus. a calvo ad calvum duci imperavit. Cal. 27.

Calvities. Galb. 20. *Calvitium*. calvitio deformis. Dom. 18.

calvitii deformitas. C. 45. calvitio ita offendebar. Dom. 18.

Calx pedis. calce ab eo percussus. Vit. 7. si dignaretur calce contingere. Vesp. 7. Poppaeam — calcis ictu occidit. Ner. 35.

Calcere. calcata lacinia togae. Cal. 35.

Calcus (ita optimi libri, non *calceus*, et aeque *Calciare*, *Calciamentum*. v. Burm. ad A. 73. et Cal. 52. Oudend. ibidem et passim.) pertinebat ad senatorium et forensem habitum. v. Salmas. ad *Tertullian.* de pallio p. 386., Gesner. ad *Plin.* ep. 7, 3, 2.

si inane calcus perperam, ac sinister pro dextero induceretur. A. 92. laxato calcio. Oth. 6. ut neque calcium perpeti valeret. Galb. 21. calcios nunquam non intra cubiculum habuit. A. 75.

Calciamentum. usus est calciamenti altiusculis. A. 73.

Calciarium, pecunia militibus ad calcios comparandos data. classarios — petentes, constitui aliquid sibi calciarii nomine. Vesp. 8. Alia ejusmodi nomina dat Gesner. ad *Plin.* ep. 2, 11, 33.

Calciare. calciabat ipse sese. Vesp. 21. — calciare mulas h. e. soleas induere (v. *Solea*.) Vesp. 23.

calciatus. ita ut vestitus calciatusque erat. A. 78.

Calciatus subst. vestitu calciatuque et cetero habitu.

Cal. 52.

Calx. arena sine calce Seneca dictus a Caligula. Cal. 53. v. n.

Calculi i. q. lapilli. calculis per urinam ejectis. A. 80.

Camelus. commisit etiam camelorum quadrigas. Ner. 11.

Camera. solutilem navem, cujus vel naufragio vel camerae ruina periret. Ner. 34.

Caminus. flagrante triclinio ex conceptu camini. Vit. 8.

Campus. campi montibus aggere aequati. Cal. 37. *Campus Martius* al. v. in primo indice.

Campester. exercitationes campestris (in campo Martio) equorum et armorum. A. 83. Ner. 10.

campestris decursio. Galb. 6. operae campestris (in comitiis.) A. 3. v. *Opera*.

Canalis. per tria passuum millia — canalem absolvit. Cl. 20.

Candor. equi candore eximio. A. 94.

Candidatus, veste candida ornatus. candidati coronatique. A. 98.

inde, qui munus petit candida toga indutus. consulatus candidatus. C. 24. profiteri se candidatum consulatus. A. 4. in locum Tribuni pl. forte demortui candidatum se ostendit. A. 10. (ubi plerique addunt *petitorem*, quod non ferendum videtur, quia voc. *candidatus* hoc sensu substantivi vim accepit.) comitiis tribuniciis si deessent candidati Senatores. A. 40. quoties magistratum comitiis interesset, tribus cum candidatis suis circuibat supplicabatque more sollemni. A. 56. de cetero numero candidatorum. C. 41. ne quid a quoquam candidato desiderarent. A. 40. ne candidatis quidem honores — venditare cunctatus est. Vesp. 16. aedilitatis ac mox praeturae candidatus. Vesp. 2. ignotissimum quaesturae candidatum nobilissimis anteposuit. T. 42. summae equestris gradus h. e. praefecturae Praet., candidatus. Galb. 14. de Quaestore quodam candidato (sc. praeturae vel alius honoris, ne corrigas: *quaesturae*). Cl. 40. candidatus (dispensationis h. e. muneris dispensatoris). Vesp. 25. candidatos, qui supra numerum essent — legionibus praeposuit. Ner. 15.

Canere. arundine canens. C. 32. milites inter cetera carmina, qualia — joculariter canunt. C. 49. canentibus naeniam principum liberis. A. 100. nobilibus pueris ac puellis carmine modulato laudes virtutum ejus canentibus. Cal. 16. illa vulgo canebantur. C. 80. canendi ac saltandi voluptate. Cal. 54. post coenam canenti — assidens. Ner. 20. ut saepius canendi occasio esset. Ner. 21.

inter canendum. Ner. 32.

Cantare. inter ludos cantata sunt quaedam. C. 84.

maxime in theatro et tragoediis, ut Ner. 20. 21. ubi est: Nioben, Canacen parturientem, Oresten al. cantare. cantante eo. Ner. 25. Vesp. 4. tragoedias quoque cantarit personatus. Ner. 21. cf. c. 46. novissimam fabulam cantasse eum publice Oedipodem exulem. cant. epinicia. Ner. 43. jam Gallos eum cantando excitasse. Ner. 45.

ne musicae quidem rudis, ut qui cantaret et psalleret jucunde scienterque. Tit. 3. ubi *cantare* est canere sine instrumentis musicis, *psallere* ad instrumenta.

Cantitare, assidue cantare. Ner. 39.

Cantor. cantor atque saltator. Cal. 54.

Cantio, quo cantionum quoque fabularum argumento vicisset. Ner. 25.

Canticum. desaltato cantico. Cal. 54. histrio in cantico quodam. Ner. 39. Neroniana cantica. Vit. 11. Atellanis notissimum canticum exorsis. Galb. 13.

Canorus. Asturconem — hinnitus edere canoros. Ner. 46.

Canis. religato pro foribus cane. Vit. 16. canis extrarius. Vesp. 5. detractum spectaculis in arenam canibus objecit. Dom. 10. fore, ut brevi laceraretur a canibus. Dom. 16. evenit, ut semiustum cadaver discernerent canes. ibid.

satis habuit *canem appellare* (κύνα, Cynicum). Vesp. 13.

canem mittere (tristissimum jactum in alcac lusu, ubi iidem numeri in singulis talis). A. 71.

Canusinatus, veste ex Canusina lana fabricata indutus. canusinatis mulionibus. Ner. 30.

Capere omnino est *aliquid corpore vel animo amplecti*, et *sui juris, sui usus facere*, unde omnes notiones *sumendi, ineundi, ingrediendi* continet, quae affinis verbis *accipere, incipere, suscipere, occupare* alias accuratius exprimuntur. Respondent Graeca λαμβάνειν, δέχεται, ἐκδέχεται, προσδέχεται, ἑλίσσεται, nostr. *fassen, nehmen, ergreifen*.

i. q. *sumere*. cap. cibum. T. 18. Galb. 22. quicquam ex testamento. A. 66. legata, hereditates. Dom. 8. praemia. Ner. 41. ex schola quadragena annua. Gr. 23.

i. q. *suscipere*, adeoque *ingredi, inire*. magistratum. A. 2. magistratus atque honores. A. 26. magistratus et imperia. C. 75. honores. Cal. 15. imperium. Cl. 10. partem administrandae Reip. A. 37. pontificatum max. Vit. 11. provinciam. Vesp. 2.

capere cursum. Oth. 6. (ut nos in dictione: die *Flucht ergreifen*.) consilia. C. 80. (nos aequae: den *Entschluss fassen, ergreifen*.) *capere impetum* al. rei (nos: den *Einfall bekommen* v. sermone vulgi: den *Einfall kriegen*.) expeditionis Germ. *impetum cepit*. Cal. 43. *impetum se cepisse*, frumentationes publi. in perpetuum abolendi. A. 42. (ubi se est subjectum. v.

sequ.) moriendi impetum cepit. Oth. 9. cap. spem imperii. Oth. 4. (nostr. *fassen*.) fiduciam. Dom. 7.

i. q. *petere* al. et ad nostrum usum desumere. augurium capienti. A. 95. capturus auspiciū. Vesp. 7. castris locum capiens. A. 94. secreto capto. Oth. 10.

per vim v. *artem* sui juris et usus al. *facere*, unde: *capere urbem* etc. Tit. 5. a praedonibus captus est. C. 4. captus a piratis. C. 74. quidam captum esse existimant. Ter. 1. plerique capti. C. 68. — *pignora capere* (Gr. ἐνέχυρα λαμβάνειν, alias *pignora auferre*, coercionis Senatorum genus. v. Cl. Cic.) C. 17. — al. rei *gratiam capere* (h. e. sibi vindicare, quod aliis gratum est in aliqua re). C. 10. homines capere. Gr. 25. (nos: *einnehmen*, *gewinnen*.)

cap. virginem Vestalem (quae prisca aetate a Pontifice max. rapiebantur, postea sorte ex plurium numero ad sacrum usum desumebantur. v. *Gell.* 1, 12.) A. 31.

passive. quos metus caperat. C. 19. unde *captus est* al. re, cujus animus, amissa fere consilii libertate, δουλωθεῖς, unice deditus est rei ei que inservit, quo sensu de amore dicitur et quovis affectu vehementiori, quo *tenemur*. (nos: *eingegenommen*, *gefesselt*, *befangen*, *bezaubert seyn*.) captus imperii consuetudine. C. 30. amoenitate et salubritate insulae captus. T. 11. captus, alia superstitione. Ner. 36. captus facie ministri. T. 44. captus laudationibus. Ner. 20. sed non ut caperetur ejus ingenio. Pers.

captus oculis A. 53. et: *captus altero oculo*. Vit. 6. qui oculorum usum amisit vi morbi.

Capessere Remp. T. 25. mortem. Ner. 39.

Captare i. q. *capere*. ex hoste super victorias opima quoque spolia captasse (creditur.) Cl. 1. ad captandas stipes. Cal. 42. *captato* secreto sec. nonn. Oth. 10. pro *capto*. Ad sensum est idem.

capere velle, *venari*, *aucupari*, Gr. ἐνεδρεύειν, ἐφίσκειν. muscas *captare*. T. 57.

inde venatoris vel aucupis more *cupide intendere* rei vel tempori, quod opportunum nobis habemus et utile, nostr. *aufpassen*, *aufschauern*. ad captandas majorum rerum occasiones. C. 7. ea momenta domestici captabant. Vesp. 21. quum adhuc favorem hominum captaret. T. 57. ex senio mortem, ex morte compendium captans (h. e. sperans, quaerens). T. 48. quum, an marem editura esset, variis captaret ominibus (h. e. quaereret, exploraret.) T. 14. adversarios — observare, *captare* (quasi hostem v. feram, cui insidiamur.) Ner. 23.

Captivus, αἰχμάλωτος. aliis captivorum millia dono offerens. C. 28. in splendidissimum quemque captivum saeviit. A. 13. captivos venundare. A. 21. praeter captivos ac transfugas barbaros. Cal. 47.

Captura, capta praeda (*der Fang*.) A. 25. ubi de piscantibus sermo. *capturae* prostitutarum Cal. 40. i. q. merces, quam venatae erant meretrices.

Capillus. cap. deficiens. C. 45. capillo raro. Cal. 50. — barba capilloque promisso. Cal. 24. barba capilloque summisso. A. 23. ut — barbam capillumque summisserit. C. 67. (in luctu. v. *Barba*.) incomptiore capillo. A. 69. capillum sibi comi praecepit. A. 99. capillus leniter inflexus et sufflavus. A. 79. sufflavo capillo. Ner. 51. capillo pone occipitium summissiore.

T. 68. ut — capillus repente toto capite canesceret. Galb. 8. cujusdam caput, varietate capilli subrutilum et incanum. Dom. 20.

capillus de *barba*. ut e nigro rutilum aerieque assimilem capillum redderent. Ner. 1. v. Oudendorp.

capilli. ut Liviae pars vestis et capilli amburerentur. T. 6.

libello, quem de cura capillorum ad amicum edidit. Dom. 18.

Capillatus. ad Parthorum regem, qui capillatus esset. Vesp. 23. (νομᾶν Xiphil.)

Capillamentum. capillamento celatus. Cal. 11.

Capra. omnino quacunque de causa capram nominare, criminis et exitiale habebatur. Cal. 50. hircum vetulum *capris* naturam ligurrire T. 45. ut recepit Oudendorp., quum omnes libri exhibeant *capreis*, quod retinui. Plerumque distinguuntur *caprae* ut ferae (δέραιες s. δορνάδες) a *capris*, de quo discrimine v. Oudend. l. c.; sed nunquam ejusmodi discrimina ita premenda sunt, ut regulam emendandi praecipiant, maxime ubi causa patet, cur hanc vel illam formam auctor ponere maluerit, ut nota generis femin. loc. cit. et allusio ad insulam *Capreas*.

Caprineum. nomine insulae abutentes, *Caprineum* dictabant (*Capreas*). T. 43.

Capricornus. nummum argenteum nota sideris *Capricorni*, quo natus est, Aug. percussit. A. 94.

Capsarii, servi, qui librorum capsas pueris ferebant in scholam euntibus. Ner. 36. ubi *capsarii* cum paedagogis conjunguntur. Gloss. Gr. καπτροφόροι v. καμπτροφόροι. v. Oudend.

Caput. caput — maxime tremulum. Cl. 30. puerulus parvo portentosoque capite. Dom. 4.

capite praecalvo. Galb. 21. caput varietate capilli subrutilum et incanum. Dom. 20.

in capite comendo incuriosus. A. 79. capite detecto. C. 57. (pedibus anteibat, seu sol, seu imber esset.) obvoluto capite (ne nosceretur.) C. 58. toga caput obvolvît (moriens.) C. 82.

caput obvolvere (ad fulmina et tonitrua). Cal. 51.

adoperto capite et ante faciem obtento sudario equum inscendit. Ner. 48. ut ad lacum — duceretur (jumentum) capite involuto, atque ibidem revelato sequi. Galb. 7. capite velato (in adoratione) Vit. 2. — capite demto (simulacris) suum imponere. Cal. 22. — tantum capite integro h. c. naturali forma, non transfigurato. Ner. 46. — capitis motu nutantem sibi. Cal. 39. caput foribus illidere. A. 25. (in vehementissimo dolore) coll. Ner. 42. veste discissa, capite converberato, actum de se, pronunciavit. — per manus ac super capita hominum translatus est. Cal. 51.

qui proscriptione ob *relata civium Rom. capita* pecunias ex aerario acceperant. C. 11. Ibi *relata civium capita* sensu proprio intelligenda esse, docent loca: T. 13. se caput exsulis relaturum. A. 13. capite Bruti Romam misso. C. 85. plebs caput ejus praefixum hastae circumtulit. coll. Galb. 20. Ner. 49. ne potestas cuiquam capitis sui fieret. Dom. 6. caput quoque ejus apportatum vidisse se,

tractus est — reducto coma capite, ceu noxii solent, atque etiam mento mucrone gladii subrecto. Vit. 17.

miles decollandi artifex quibuscunque e custodia capita amputabat. Cal. 32. capita figere sagittis. Dom. 19.

coronam lauream capite gestavit. A. 69. capite gestans coronam auream. Dom. 4. (Illo loco *capite* additur, ut hoc maxime praemunisse Aug. dicatur; hoc post reliqui vestitus descriptionem *capitis* ornamentum additur, quod monemus, ne quis otiosum vocabulum putet.) — caput lecti. Dom. 17. neque ad caput quicquam reperisse. *Xiphil.* ὑπὸ τῷ προσνεφάλαϊ.

caput ad laevam, praeceptum gladiatorum. Gr. 22. — *Capita bubula*, locus Romae. v. ind. prim.

caput i. q. *dux*, *princeps*, nos: *Haupt*, *Häuptling*. capita factionum. T. 37. unde

caput omnino est *pars s. sectio primaria*, postea *capitulum*, *paragraphus*, ut legis al. nos: *Hauptabtheilung*, *Hauptstelle*, *Hauptstück* al., Gall. *chapitre*.

eo capite (legis) quo sequi. C. 28. additum ad caput legis. Cal. 40. capiti Papiae Popp. legis, a Tiberio — addito, obrogavit. Cl. 23. capita ex ipsius epistolis posui. Cl. 3.

i. q. *vita*. capite punire al. T. 60. Oth. 1. Vit. 14. supplicio capitis afficere al. Galb. 12. capitis damnare al. Cal. 2. Dom. 11. capite. T. 61. Cl. 39. Ner. 10. capitis reus. T. 2. quum morae culpa capite lueretur. Cal. 37. — qui capita sua titulo proposito voverent (pro salute aegri.) Cal. 14. cf. c. 27.

unde: ostenta caede aliqua illustri expiare atque a semet in capita procerum depellere. Ner. 36.

proinde ex eo *insultaturum omnium capitibus*. C. 22. quod de potestate vitae, non obsceno sensu capiendum, patet ex loco T. 45. feminarum quoque, et quidem illustrium *capitibus* quanto opere solitus sit *illudere*, evid. apparuit Maltoniae cujusdam *exitu*. — capita omnibus simul statuis deciderunt (portentum exitus gentis Caesarum) Galb. 1.

Capitalis. capitali poena afficere al. C. 48. capitali animadversione punire. A. 24. incesta capitali supplicio coercere. Dom. 8. capitali poena condemnare al. Dom. 14. omne crimen pro capitali receptum. T. 61. ut haec quoque capitalia essent. T. 58.

risisse, lavisse — *capital* fuit. Cal. 24. al. *capitale* perpetua varietate, quum utraque forma in usu esset. Sed v. Oudend. ad l. c. et ad *Frontin.* 4, 6, 3., Orakenb. ad *Liv.* 24, 37., Tzschuck. ad *Melam* 1, 9, 7.

Capulus pugionis. Dom. 17. ostendens gladii capulum. A. 26. capulum gladii crebro verberans. Cal. 49.

Carbo, cinis e favilla et carbonibus. T. 74.

Carcer. conjicere in carcerem al. C. 17. Catonem duci in carcerem jussit. C. 20. citatum — rapi jussit in carcerem. T. 11. semianimes palpitantesque in carcerem rapti, T. 61. ut custodiretur interim vel in carcere. Vit. 17.

carceres, septa, unde equi in Circum emittebantur. Circo maximo marmoreis carceribus — exulto. C. 21.

Carcinoma, καρκίνωμα. nec aliter eas appellare solebat, quam tres vomicas aut tria carcinomata sua. A. 65.

Carere. ne ultimae qu. sortis hominum conspiratione et periculo caruit. A. 19. ne discriminibus quidem caruit. Cl. 9. ne odio quidem, nedum vituperatione publica caruit. Tit. 8. ne sic quidem pristinae cupiditatis infamia caruit. Vesp. 19. tam suspicione quam crimine carere. C. 74.

caruit ordine i. q. Senatu motus est. Vit. 2. v. Burm.

Carinae, locus urbis Romae. v. ind. pr.

Caritas. v. *Carus.*

Carmen. carminibus maledicentissimis laceratam existimationem suam. C. 75. famoso carmine eum — gravissime proscidit. Lucan. adversus famosa de se ac suis carmina firmus. T. 28. cognitio de famosis libellis. v. not. ad A. 55.

qui se dictis aut carminibus lacerassent. Ner. 39.

jocularia in defectionis duces carmina lasciveque modulata — etiam gesticulatus est. Ner. 42. — revertentem — modulatis carminibus prosequabantur. A. 57. nobilibus pueris ac puellis carmine modulato laudes virtutum ejus canentibus. Cal. 16.

recitantes carmina audire. A. 89. composuit et carmen lyricum. T. 70. recitavit et carmina. Ner. 10. pars carminum aureis literis Jovi Capit. dicata. ibid. carmine quodam suo. Ner. 24.

carmina libenter ac sine labore composuit. Ner. 52. orationis carminisque Latini coronam — recepit. Ner. 12. nunquam tamen aut historiae carminibusve noscendis — operam ullam dedit. Dom. 20. carmina parum adhuc divulgata. Gr. 2. — Horatio *Seculare carmen* Augustus componendum injunxit, eumque coegit, tribus carminum libris quartum addere. Horat.

carmina a fatidica puella pronunciata. Galb. 9. quorum carminum sententia erat. ibid.

Caro. crudam carnem mandere. Ner. 57. excreverat — in dexteriore latere ejus caro. Galb. 21.

Carnifex. quum et carnifex — laqueos et uncus ostentaret. T. 54. immaturae puellae — vitiatae prius a carnifice, dein strangulatae. T. 61. servum — carnifici confestim tradidit. Cal. 32. carnificem statim acciri cum machaera mensaque lanionia flagitavit. Cl. 15. quum — carnifex deesset. Cl. 34.

Carnificina. carnificinae ejus locus. T. 62.

Carpentum. aegre procedente carpento. T. 2. currum ejus (triumphantis) Messalina uxor carpento secuta est. Cl. 17. v. Scheffer. de re vehic. 2, 17.

carpenti, quo Circensibus imago transveheretur, matronis e gente Principum post mortem honor datus est. instituit matri Circenses carpentumque, quo in pompa traduceretur. Cal. 15. matri carpentum, quo per Circum duceretur. Cl. 11.

Carpere i. q. discindere, lacerare, pr. aliquid detrahere, decerpere de alicujus existimatione. v. de usu hujus verbi Schwarz. ad Plin. Paneg. 55, 9.

quia factum quoddam suum maligno sermone carpsisset. A. 27. fratrem saepe etiam carpsit obliquis orationibus et edictis. Dom. 2. alterum *ut* nullius ingenii — alterum *ut* verbosum carpebat. Cal. 34.

Carptim. subsiciva, quae — divisis agris carptim super fuerant. Dom. 9. h. e. hinc inde quasi decerpta (*in kleineren*

- Stücken.*) De hoc etiam vocabulo v. Schwarz. ad *Plin. Paneg.* 25, 1.
- Carruca*, vehiculi genus, de quo v. *Scheffer.* de re vehic. 2, 27. nunquam minus mille carrucis fecisse iter traditur. *Ner.* 30. cf. *Lamprid. Eliogab. c.* 31.
- Carus.* tam carus Tiberio Principi fuit. *Oth.* 1. quam carus Senatui esset. *Dom.* 11. quendam e caris ministris. *Vesp.* 23. de pretio rerum. quum carius pecudes compararentur. *Cal.* 27.
- Caritas* i. q. amor. filios patria caritate diligere. *T.* 52. magnum pretium rerum ob paucitatem, penuriam. *caritas vini.* A. 62. *car. annonae.* *Ner.* 45.
- Caseus* bubulus manu pressus. A. 76.
- Caste.* huc introire, nisi necessario et caste, religio est. A. 6. (h. e. cum certis cerimoniis, legibus, religionibus. Ita *Gell.* 4, 9. „templa — religiosa sunt, quae non vulgo ac temere, sed cum castitate, cerimoniaeque adeunda, et reverenda et reformidanda sunt magis quam invulganda.“ cf. *Cic. Leg.* 2, 8. et 10. *castas taedas* dicit *Virgil.* *Aen.* 7, 72.)
- Castitas* vitae, ἀγνότης, oppon. *impudicitiae.* A. 71.
- Castigare.* Princeps, qui delatores non castigat, irritat. *Dom.* 9.
- Castra.* in castris secum habuit. C. 59. in castris natus (*Caligula.*) *Cal.* 8. unde *castrorum filius.* *Cal.* 22. a commeatu castra repetentes. *T.* 12. postquam castra attigit. *Cal.* 44. castra ingressus. *Vit.* 8. castris locum capiens. A. 94. obsessio castrorum. C. 58. hostem castris exuere. C. 60. castris exutus. A. 13. coll. c. 91. captis castris.
- aestiva castra. Cl. 1. *aestiva* et *hiberna* simpl., omisso voc. *castra*, v. sub: *Aestivus* et *Hibernus.* *Scelerata* castra dicta, in quibus *Drusus* obiit. Cl. 1.
- geminare legionum castra h. e. duas legiones in eadem castra hiberna deducere. *Dom.* 7.
- per castra jactatum est i. q. a milite. *Galb.* 6. correcta statim castrorum disciplina. *Vesp.* 4.
- castra praetorianorum.* neque tamen unquam plures quam tres cohortes in Urbe esse passus est, easque sine castris. sequ. A. 49. *Tiber.* Romae castra constituit, quibus praetorianae cohortes, vagae ante id tempus et per hospitia dispersae, continerentur. *T.* 37. trepidus ad castra confugit. Cl. 36. lectica in castra delatus est. *Ner.* 8. *Pisonem* — perduxit in castra. *Galb.* 17. teneri castra ab *Othone.* *Galb.* 19. castra occupare. *Oth.* 6. in castra contendit. *ibid.* audiit ex proximis castris clamorem militum. *Ner.* 48. per theatra et castra. *Tit.* 6. munus in castris praetorianis. Cl. 21.
- castra ad pugnas gladiatorum,* simulacrum belli. bina castra ex adverso constituta erant. C. 39.
- Castrenses ludi.* *T.* 72. h. e. a militibus in castris statis habitis. v. *Oudend.* cf. Cl. 21. *castrensis* jocus i. q. militum jocus. (*Soldatenwitz.*) *Cal.* 9.
- Castellum,* locus castrorum munitus, vallum. cohors praeposita castello. C. 68. custodiam portae commissi castelli reliquit. *ibid.* (nostr. *Schanze.*)
- i. q. urbs munita, arx, Gr. τεῖχος, Feste. in oppugnatione castelli. *Vesp.* 4.
- Castrare,* εὐνοοῦν, ἐντέμνειν, δεχοτομεῖν. castrari mares vetuit. *Dom.* 7.

Casus v. *Cadere*.

Catadromus, extensus in theatro funis, in quo decurrebant funambuli. notissimus Eques Rom. elephanto supersedens per catadromum decucurrit. Ner. 11. (*Xiphil.* 61, 17. ἐλέφας ἀνέχσῃ ἐς τὴν ἀνωτάτω τοῦ θεάτρου ἀψίδα, καὶ ἐκείθεν ἐπὶ σχοινίων κατέδραμεν ἀναβάτην φέρων.)

Catasta, tabulatum, in quo venales servi prostabant. hero suo emtus de catasta. Gr. 13.

Catena. veluti profugos ac reprehensos in catenis reduxit. Cal. 45. vinciri catenis. Ner. 21. conjurati e vinculis triplicium catenarum dixere causam. Ner. 36. custodias, receptis quoque in manum catenis, audiebat. Dom. 14.

dicitur *ostiarius* veteri more in *catena* fuisse. Rh. 3.

per continuos dies in conspectu suo *catenis verberatum*.

Cal. 27. (novo supplicio a Cajo reperto.)

catenis subreptus inepta est lectio Gr. 15. Scribendum: *Athenis*.

puerum demissum coelo catena aurea. A. 94.

Catenatus. quum catenati prodacerentur. A. 13. nunquam aliter quam catenatōs loco movit. T. 64.

Caterva. inseruit catervas Afrorum Campanorumque pugilum. Cal. 18.

Catervarii pugiles oppon. legitimis atque ordinariis. A. 45. v. *Lips.* Saturn. 2, 16.

Catinum v. *Catinus*. senem in catino vitreo thus tenentem. Galb. 18.

Cauliculi. quem tres cauliculi — nutriant. Gr. 11.

Causa, *Ursache*, *Grund*, *Veranlassung*. c. bellorum. A. 10. morae. A. 94. operis. Cal. 19. causa itineris dissimulata. T. 57. nec mox causa trajiciendi fuit. A. 47. accesserunt majoris sollicitudinis causae. T. 12. quamvis ulciscendi causa non deesset. Tit. 9. quam justas petendi causas haberet. A. 40. nisi Senatui justas necessitatum causas probassent. T. 47. inter causas suffragationis suae posuit. Cl. 40. quam causam et ipse reddidit. T. 10. quam causam profectionis praetenderat. T. 40. inter causas secessus hanc ei vel praecipuam fuisse. T. 51. quae causa conjuratis fuit maturandi destinata negotia. C. 80. causam valetudinis contraxit ex sequ. A. 97. dissimulata diu causa. Cl. 15. ad explorandas propius causas. Plin.

causam esse alicui alic. rei. causa plebi fuit secedendi. T. 2. causa mortis fuisse ei per Cn. Pisonem — creditur. T. 52. per ejusmodi indignitates causa exstitit mortis (ei). Cal. 23. — sine probabili causa. Ner. 32. sine justis et necessariis causis. A. 21. gravibus ex causis. Cal. 27. ex causa novi generis. Cl. 16. levissima de causa. Dom. 10. levi subitaque de causa. Cl. 34. quacunque de causa. Cal. 38. non alia de causa quam quod. Cal. 35. ne necessaria quidem de causa. Ner. 23. nec utique de causa militari. Ner. 15. quasi per justam causam. Ner. 36. sine causa. C. 65.

causae sc. verae opponuntur *praetextui*. C. 30.

per causam sc. quam quis praetendit i. q. *sub praetextu*. per causam exigendae pecuniae. C. 2. per causam legationis. Oth. 3. per causam valetudinis. Vesp. 1. cf. *Caes.* B. G. 7, 9. *Cic.* pro dom. 5. —

ablat. *causa* pro adverbio, ut Gr. χάριν, δι' αὐτὴν. praesidii causa. C. 14. Rh. 1. Reip. causa. C. 23. incendiorum causa.

A. 25. mercaturae causa. Cl. 18. detrudendi Domitii causa. C. 24. crediti servandi causa. Cl. 16. salutandi sui causa. T. 32. reparandarum classium causa. A. 16. al. joci causa. Rh. 5. exempli causa. Rh. 1. cujus causa. C. 50.

et ante genitivum positum (ut saepe Gr. χάριν et διῆκν. v. Hermann. ad Viger. p. 700, 11.). causa detrectandi sacra-
menti. A. 24. causa evitandae opinionis. Ter. 4. (Ita Spartian. Adrian. 3. causa praecipue orationum pro: ob orationes. et c. 13. causa speciatim Pharasmanis.) —

ea causa, τοῦτον χάριν. C. 26. ea de causa. Cal. 27.

causa sensu forensi res, quae agitur in judicio. ut cau-
sam apud iudices diceret. C. 30. causam in Senatu dicere coe-
git. T. 30. rogatumne an palliatum dicere causam oporteret.
Cl. 15. citati ad causam dicendam. T. 61. conjurati e vinculis
dixere causam. Ner. 36. quum Asprenas — causam veneficii
accusante Cassio Severo diceret. A. 56.

causam defendere. defendenti Nysae causam. C. 49. cau-
sam Caesaris defendenti. Rh. 1.

causam agere et orare. agere causam confestim apud se
coegit. Cl. 15. egit et causas, verum rarius, dum amplissi-
mam quamque sectatur. Rh. 6. oravit causas etiam triumphali-
lis. Cal. 3. ubi al. male triumphales. in advocacy quadam,
nam interdum et causas agebat. Gr. 22. causas industrie acti-
tavit. Galb. 3.

dubia etiam tum causa. Dom. 8. accusatori, qui causam
non teneret. Dom. 9. causa cadere. Cal. 39. —

ut ab aerario causae ad Forum ac recuperatores transfer-
rentur. Ner. 17. v. n.

in causa Aemilii Lepidi. Cal. 24. h. e. in quaestione de
conjuratone Lepidi.

unde causa i. q. pars v. partes, nos: die Sache. causam
optimum deseruit. A. 12. ut communem causam juvarent.
i. q. commodum Reipublicae. Galb. 10.

Causari i. q. praetendere, pro causa allegare. causatus se-
nium cujusque et imbecillitatem. Cal. 44.

sequ. acc. c. inf. causatus, nondum adesse fatalem horam.
Ner. 49.

sequ. quod. causatus in utroque, quod hic — non esset
secutus sequi. Cal. 23.

Causidici, advocati, causarum patroni. Cl. 15. causidico-
rum figurae. Vesp. 13. — Cautus, Cautio v. post Cavere.

Cavea ferarum (Käfig.) bestiarum more quadrupedes cavea coer-
cuit. Cal. 27. quo ferae pelle contextus emitteretur e cavea.
Ner. 29. v. Bulenger. de venat. Circi c. 17.

theatri. ne quis pullatorum media cavea sederet. A. 44.
quum per mediam caveam descendisset (sc. e superioribus ae-
dibus in imam caveam, ubi orchestra erat Equitumque ordi-
nes.) Cl. 21.

In summa cavea infima plebs sedebat. v. Bulenger. de Cir-
co Rom. c. 32. de Theatro 1, 14.

Cavere aliquem v. aliquid, φυλάττειν τι, sich vor etwas
hüten.

cavere contentus (Libonem.) T. 25. puerum. C. 45. peri-
culum. C. 81. Galb. 19. insidias. C. 86. exitum. T. 53. vim.
T. 72. annum. Ner. 40. — simpl. cavere semper. C. 86. ad

cavendum ulciscendumque compelli. Cl. 37. — *ab aliquo. ut a Cassio caveret. Cal. 57.*

sequ. *ne. tumultus ne orirentur, sedulo cavit (nostr. ver-
hüten).* T. 37. cavendum esse, ne sequ. T. 67.

alicui rei, etwas sichern. quibus rebus sicut in posterum securitati satis cavit. Tit. 6.

simpl., nostr. Gewähr leisten, Sicherheit geben. usum (pecuniae) iis, qui cavere in duplum possent, ad certum tempus indulgit. A. 41. deque ea re et jurejurando et chirographo cavit. Cal. 12.

i. q. *constituere, sancire, (bestimmen, anordnen.)*

c. praep. *de. quum et de numero et de conditione ac differentia eorum, qui manumitterentur, curiose cavisset. A. 40.* quod nihil de his Aug. testamento cavisset. T. 50. cautum est (SCTo) de numero gladiatorum, quo ne majorem cuiquam habere Romae liceret. C. 10.

sequ. *ut v. ne. decretum etiam publ. exstabat, quo cavebatur, ut sequ. A. 1. nonnulli testamento caverant, ut. A. 59. legatum ex testamento Rusci Caep., qui caverat, ut. Dom. 9. cavit etiam Senatusc., ut. A. 65. quum Senatusc. cautum esset, ut. T. 75. cautum, ut. A. 29. Ner. 17. cautum est, ne. C. 10. v. supra.*

Cautus. dubium, cautior an audentior. C. 58. parcius aut certe cautius. Cl. 16.

Cautio. iusjurandum et cautionem exegit a singulis sequ. acc. c. inf. A. 98.

Caverna. per angustias effossae cavernae. Ner. 48.

Cavillari leniori sensu pro *jocari.* saepe cum populo et voce et gestu ut fautor cavillatus est. Tit. 8. h. e. jocosae altercatus est cum populo Threcibus suis minus favente.

Cavillatio, jocus, ludibrium. ut invidiam aliqua cavillatione dilueret. Vesp. 23. (um durch einen Scherz das Gehässige zu benehmen, zu mildern.)

acerba cavillatione nulli hominis nomen incessens. T. 57. per cavillationem ne. iis. Gr. 3.

Cavus. cavam manu. porrigentibus praebens. A. 91.

Cavare. navale proelium edidit, circa Tiberim cavato solo. A. 43.

Cedere i. q. *procedere, succedere,* Gr. *προχωρεῖν,* nostr. *von Stat-
ten gehen, wirksam seyn.*

si quid tale aliud parum cessisset. Cl. 34. quum opinione tardius cederet (venenum). Ner. 33. prout stilus cesserat. Cal. 53. quatenus sibi matrimonia male cederent. Cl. 26. cessitque res prospere. A. 91. i. q. evenit. illi ea fama pro bono cessit i. q. in bonum. Tit. 7.

cedere alicui, ὑπαχωρεῖν τινι, weichen, nachgeben.

negat se videre, cui Caesar debeat cedere (ut superiori eloquentia.) Cic. apud Nostr. C. 55. ced. adversae tempestati. C. 58. non cessit unquam tumultuantibus. C. 69. Parthi Armeniam vindicanti facile cesserunt. A. 21. ne hostis instaret ultro cedentibus. T. 16. tunc plane deterritus — cessit (in contentione sententiarum.) C. 14.

ced. loco vel re. ipsosque Urbe cessisse. C. 31. cohortes, si quae cessissent loco (in pugna). A. 24. cedere imperio. Cl. 35. Vit. 15. Ner. 34. bonis. Ner. 35. consulatum gessit cedente fratre. Dom. 2.

alicui aliqua re, cinem etwas einräumen; abtreten. ut C. Oppio deversoriolo cesserit. C. 72. ut sibi genero cederet. A. 63. Aug. liberis loco et quasi possessione — secundi gradus sponte cessisse. T. 10. (ubi *adultis Aug. liberis esse possunt* ablativi consequ., sed etiam dativi pendentes a *cessisse*.) postquam Tusculana villa creditoribus cesserat. Gr. 11.

Celare. quod patronum suum proscriptum celasse olim dicebatur. A. 27. ignota et celata cuncta cupere. T. 66. mors ejus celata est. Cl. 45. hoc consilio per conscios parum celato. Ner. 34. modo celans modo detegens plagam. Oth. 11. facile fallaciam celarunt. Rh. 1. capillamento celatus et veste longa. Cal. 11. Isiaci celatus habitus. Dom. 1.

Celeber. celeberrimi patroni pr. qui maxime a clientibus adibantur, inde *clarissimi*. Ner. 7. vox ejus celeberrima i. q. *notissima*. Ner. 40. celeberrima pars oppidi i. q. *frequentissima*. A. 1. celebres scholae. Gr. 3. per celeberrimos ludos. A. 44. circumlatus per celeberrimos vicos. Vit. 8. per sollemnia nuptiarum celeberrimo officio h. e. in maxima hominum, qui officii causa venerant, frequentia. Ner. 28. (Ita Plin. Paneg. 49, 2. *celebritatem* opponit *solitudini*.)

Celeberrime acclamatum est i. q. *frequentissime*, quod saepe dicitur pro *saepissime*. T. 52. Vulg. *creberrime* ex glossemate, ut mihi videtur. cf. Oudend.

Celebritas. propter nominis celebritatem. Gr. 23. h. e. famam, qua a plerisque praedicabatur.

Celebrare i. q. *frequentare*. quod — convivia, Circum et theatra et amoenos secessus celebrarent. Cal. 45. cujus officium nuptiarum et ipse cum Agrippina celebravit. Cl. 26. h. e. cujus nuptiarum sollemnibus ipse interfuit.

celebrare diem v. rem h. e. ut celebrem, insignem peragere, *επιταλαῖν, ἀγεῖν, feiern, begehen*. festos et sollemnes dies profusissime — celebrabat. A. 75. diem utriusque tirocinii congiario plebi dato celebravit. T. 54. celebr. alic. natalem. A. 57. T. 65. Cl. 11. Dom. 10. funus. C. 84. memoriam al. Cl. 11. Actiacas victorias — vetuit sollemnibus feriis celebrari. Cal. 25. ad sollemnia Quinquatruum simul celebranda. Ner. 34. celebrabat quotannis Quinquatria Minervae. Dom. 4.

quo Actiacae victoriae memoria *celebratior* et in posterum esset. A. 18.

Celer. celerem successionem opperiri. T. 26.

Celeriter. celer. confectum bellum. C. 37. celeriter funeratus. Oth. 11. thermis celeriter exstructis. Tit. 7. celeriter reverti me. Ner. 23. facile atque celeriter scribere. Hirt. C. 56. sat celeriter fieri, quicquid fiat satis bene. A. 25. — quo celerius Reip. assuescerent. A. 38. quo celerius — annunciari cognoscique posset. A. 49. celerius quam asparagi coquuntur (inter dicta Augusti.) A. 87. aliquanto celerius ad saevitiam descivit. Dom. 10.

Celeritas. incredibilis. C. 57. Cal. 37.

Cella penuaria. A. 6. receptus in proximam cellam. Ner. 48. distinctis et instructis — compluribus cellis (lupanaris). Cal. 41.

cella templi erat locus sacratior, ubi signum Dei. cella Jovis Capitolini, C. 84. A. 30. Palatini atriensis. Cal. 57. ubi

non servi atriensis, sed Apollinis ipsius cella intelligenda. v. not.

Cellula. janitoris. Vit. 16.

Censere, de Senatoribus i. q. sententiam dicere. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 54, 3.

nec quoquam reperto, qui super tali consternatione referre aut censere aliquid auderet. C. 20. ubi *censere est: per egressionem sententiam dicere, et super tali constern. non interpretandum: de, sed inter v. in tali const., ut superesse dicitur pro interesse.*

ac si censendum magis (h. e. voce sententia dicenda), quam assentiendum esset. A. 35. v. n.

per dissensionem diversa censentium. Cl. 10. Eodem cap. paulo ante est: „accitusque et ipse per Trib. pl. in Curiam ad suadenda, quae viderentur,“ ubi injuria Ernest. reponendum existimavit *censenda* e glossemate. v. not. et Ouden-dorp.

censente — obtinere non potuit T. 31. per ἀνακόλουθον. v. not. et locum Justin. 11, 7. ibi cit. (Ablativum ita absolute positum existimo etiam Plin. Paneg. 46, 8. ubi *implorantibus* interpretor: si qui implorant sc. medelam, ut non opus sit correctione: *implorantium*.)

censere sequ. acc. c. inf. C. 24. 26. A. 7. 55. 100. T. 34. 71.

Cal. 60. ubi: „quidam vero — sententiae loco censuerint.“

sequ. ut v. ne. A. 94. T. 17. Cl. 6. Vesp. 2. Rh. 1.

omnino i. q. *judicare, existimare*. quia — multiplici variaeque doctrina censebatur. Gr. 10. h. e. esse existimabatur. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 15, 5.

Censor. Censores, creati desitos, longo intervallo creavit. A. 37.

Censorem L. Plancum via sibi decedere Domitius Aedilis coegit. Ner. 4. (in quo maxima arrogantia, quum censura esset, ut Plutarchus dicit, ἀρχὴ πᾶσιν ἰσχυρά, et κορυφαίμητις ἀπάσης. Aliena est correctio Lipsii: *censorium*.) — Salinator Censor. T. 3. habere Censorem suum. Cl. 16. nempe patrem, optimum morum magistrum.

Censorius. nudatos opere censorio — restituit. C. 41. v. n. cf. Opus.

censorium edictum de rhetoribus Latinis. Rh. 1.

Censura. gens Claudia censuras septem adepta. T. 1. Liviorum familia censuris duabus honorata. T. 3. Aenobarbi functi censura duplici. Ner. 1. Salinator in censura. T. 3. sine censurae honore censum tamen populi ter egit. A. 27. v. n. cf. Gesner. et Schwarz. ad Plin. Paneg. 45, 4. et infra: Praefectura morum.

gessit et censuram (Claudius), intermissam diu post Plancum Paulumque Censores. Cl. 16. v. n. collega L. Vitellio. Vit. 2. — in censura ejus. ibid. —

suscepit et censuram (Vespasianus.) Vesp. 8. censuram gessit una cum patre Titus. Tit. 6.

Census. censum agere. A. 27. T. 21.

i. q. *res familiaris*, qua ordo civium constituebatur. *census equestres* h. e. *quadrigena millia HS.* C. 33. equester census. A. 40. — *Senatorum censum* ampliavit, ac pro *octingentorum millium summa duodecies Sestertio* taxavit, supplevitque non habentibus. A. 41. v. n. explevit censum Senatorum. Vesp. 17.

- arguebat perperam editos census. Cal. 38.
 quarta decuria iudicum *ex inferiore censu*, quae *ducenariorum* vocabatur h. e. lecta ex iis, qui ducena tantum Sestertia possiderent. A. 32.
 omnino i. q. *opes, divitiae*. cui census maximus. T. 49.
 privatorum census prope exhaustit. Ner. 38. partem census omnes ordines conferre iussit. Ner. 44.
Centesima auctionum. Cal. 16. ex emendatione nonnullorum pro *ducentesima*. Hoc servavimus et defendimus in nota ad l. c.
Centumviri litibus iudicandis. Dom. 8. v. Ern. in Cl. Cicer. et quos citavi ad A. 36.
Centumviralis hasta i. q. iudicium Centumvirorum. A. 36. v. Cic. de Orat. 1, 38. et interpr. ad Gell. 16, 10. centumv. iudicia. Vesp. 10. in lite quadam centumvirali. Rh. 6.
Centuria. ut is — nummos de suo communi nomine per centurias pronuntiaret. C. 19.
Centurio. Centuriones cujusque legionis. C. 68. Centuriones statione deserta itidem ut manipulares capitali animadversione puniit. A. 24. Cornelius Centurio, princeps legationis. A. 26. primarum cohortium Centurio h. e. praetoriarum. T. 60. v. n. per quosdam beneficii sui Centuriones. T. 12. v. *Beneficium*. Tribunos Centurionesque Praetorii de fugae societate tentavit. Ner. 47. Centurio venia donatus. Dom. 10. Pompejanarum partium Centurio an Evocatus. Vesp. 1. v. *Evocatus*. plerisque Centurionum maturis jam — primos pilos admittit. Cal. 44. Tribunis modo ac Centurionibus paucis e conjuratorum in Cajum numero interemtis. Cl. 11. cf. Cal. 53 et 59.
 Centurionum frequens usus *in suppliciis*. per Centuriones et milites raptum e tribunali sequi. A. 27. convicianti oculum per Centurionem verberibus excussit. T. 53. de nece consularis viri renunciant Centurione. Cl. 29. irrumpenti Centurioni. Ner. 49. —
 vectigalia — per Centuriones Tribunosque praetorianos exercuit. Cal. 40.
Centuriatus i. q. *Centurionatus*. Gr. 24. ubi praeter necessitatem corrigere voluerunt *centurionatum*. v. Cicer. pro l. Man. c. 15. in Pison. 36.
Cera. in ima cera h. e. fine testamenti. C. 83. in testamentis primae duae cerae i. q. tabulae. Ner. 17. v. n.
Cereus sc. funis. lectum — ardentibus cereis succenderunt. C. 84.
Cerebrum. offensus putrefacti cerebri odore. Cal. 27. de purgando cerebro cogitavit h. e. de restituenda mentis sanitate. Cal. 50.
Cerebellum. cerebella phasianorum et pavonum. Vit. 13.
Cerimonia. cerim. Deorum i. q. cultus, religio. C. 6. inter publicas cerimonias. ibid. pollutarum cerimoniarum reus. C. 74. nonnulla ex antiquis cerimoniis restituit. A. 31. peregrinae, veteres, praeceptae cerimoniae. A. 93. barbara cerimonia. A. 94. externas cerimonias, Aegyptios Judaicosque ritus compescuit. T. 36. quaedam circa cerimonias — correxit. Cl. 22. Scribendum *cerim.*, non *caerem.*, docent Burm. et Oudend. ad C. 6. et A. 93.

Cernere. quos concurrisse cernebat. C. 15.

Cerritus i. e. *cereritus*, Δημητρόληπτος, i. q. *insanus* (unde non scribendum *ceritus*). A. 87. v. *Horat.* Sat. 2, 3, 278. *Plaut.* Amphitr. 2; 2, 144.

Certare, ἀγωνίζεσθαι, de victoria vel praemio contendere.

nulli Graeco certamini interfuit, quo non pro merito certantium quemque honorarit. A. 45. certantes athletae. Ner. 40. in certando — legi obediebat. Ner. 24. cf. c. 23. certabant — prosa oratione Graece Latinaeque. Dom. 4. — cum amanuensibus suis per ludum jocumque certantem (de velocitate scribendi). Tit. 3.

de bello, ut Gr. ἀγωνίζεσθαι. Othone atque Vitellio de principatu certantibus. Vesp. 5.

Certamen Graecum h. e. more et habitu Graeco institutum. A. 45 cert. Graecae et Latinae facundiae. Cal. 20. quinquennale gymnicum. A. 98. idem, quod Cl. 11. Neapolitanum certamen dicitur. v. not. ad Cl. 11 instituit (Nero) et quinquennale certamen primus omnium Romae, more Graeco triplex, musicum, gymnicum, equestre, quod appellavit Neronia. Ner. 12. cf. certamen Neroneum. Vit. 4. Lucan. Domit. instituit quinquennale certamen Capitolino Jovi triplex sequi. Dom. 4. v. n. i. q. Capitolinum certamen. Dom. 13. certamini praesedit crepidatus sequi. ibid. certamina gymnica (Graeciae). Ner. 53. certamina deinceps obiit omnia. Ner. 23. ne ob delictum certamine summo veretur. Ner. 24. magistros toti certamini praeposuit consulares. Ner. 12. reliquam certaminis partem — distulit. Ner. 21. praemia coronarum, quae unquam sibi in certaminibus civitates detulissent. Ner. 32. — quadrigarum certamen. Cl. 21. — retiarii sine ullo certamine (h. e. sine pugna) succubuerant. Cal. 30. — dialogus, in quo boleti, et ficedulae, et ostreae, et turdi certamen induxerat. T. 42.

Certationes xysticorum. A. 45.

Certatim nostr. um die Wette. A. 100. T. 70. Cal. 57.

Ner. 7. Vit. 15.

Certus i. q. *constitutus*, *definitus*, nostr. *bestimmt*, *gewiss*. (a v. *wissen*, ut *certus* a *cernere*.) lecticarum usum — nisi certis personis et actibus perque certos dies ademit. C. 45. quorundam die certo. A. 91. certis diebus. Gr. 2. ad certum tempus. A. 41. ad certum praefinitumque tempus. Galb. 14. certa stipendiorum praemiorumque formula. A. 49. commeatus ad certam formulam astrictus. T. 18. certus numerus. A. 49. ubi al. pro *certum* frequenti confusione *ceterum*. Ner. 44. certa pecunia. A. 36. certa lucra. Cl. 18. certa justaeque merces. Ner. 17. certa summa. Dom. 9. ponderis certi i. q. lege constituti. Dom. 13. certum statutumque vectigal. Cal. 40. Vulg. *statum*. Sed altero vocabulo more suo Suetonius interpretatur et augeat prius. v. quae infra ind. tertio sub v. *Pleonasmus*.

certus homo, *certa* res est, cui credi oportet, de quo v. qua dubitare non licet.

ut plures certioresque tradunt. T. 5. nullo certo duce. Oth. 8. ut certiore adhuc indolem ostenderet. Ner. 10. (h. e. ne cui de indole sua dubitare permetteret. Librarii locum varie depravarunt. v. Oudend.) certissimum exitium. T. 53. certissimam necem appropinquare. Cal. 57. certum erat sequi. acc. c. inf. T. 15. quum certum sit, Cal. 25. vera plane

certainque esse. T. 59. quia certum haberet. A. 42. pro certo habuisse. Dom. 23.

certus i. q. qui non dubitat vel dubitare nequit, ut nos: *sicher* et *gewiss* active et passive. certi damnationis. T. 61. certus de sua suorumque genitura. Vesp. 25.

itaque certiorē facere aliquem de al. re. ita ut certior fieret (sibi nunciaretur.) A. 65. de qua suspicione ab Aug. certior factus. T. 12. pridie quam de reditu certior fieret. T. 14.

Certe, si quid negatum vel in dubium vocatum est, vel sumitur, dubitari posse, id quod additur, tamen dubium non esse, indicat, ut nostr. *doch*, *wenigstens* et junctim *doch wenigstens*.

nam certe Pompejo — exprobratum est. C. 50. certe Cicero negat. C. 55. transmarinas certe sibi superfuturas provincias. Cal. 51. (ubi a multis *certe* omisum). certe — insectatus est. Ner. 33. certe neque adv. neque prof. quemquam osculo impertiit. Ner. 37. certe — passus est. Oth. 7. Eques certe Rom. Vit. 2. sic certe — repertum est. Cal. 55. auditus est certe. Dom. 4. certe non ultra solis occasum. Dom. 21.

certe quum. A. 65. — aut certe. aut parcius — aut certe cautius. Cl. 16. pacem aut certe tempus. Vit. 16. absente eo et ignaro, aut certe invito atque decepto. Vesp. 15.

vel certe. successionem vel certe societatem. T. 25.

certe in quaestione. certe patrem tuum non occidisti. A. 33. Gr. ἡ σαφῶς, nostr. *nicht wahr nicht v. doch nicht*. v. Goerenz. ad Cic. de Leg. 1, 1, 3.

Cervix. tam bona cervix. Cal. 23. utinam populus Rom. unam cervicem haberet. Cal. 30. capillo pone occipitium summisso, ut cervicem etiam obtegeret. T. 68. incedebat cervice rigida et obstipa. ibid. cervice obesa. Ner. 51. gracilitas cervicis. Cal. 50. gibbam sibi pone cervicem auream enatam. Dom. 23. (Inepte in ind. Bernecc. est: cervix gibba, aurea, enata. Dom. 23.)

bos cervicem summisit. Vesp. 5.

cervices pro singulari. opimis cervicibus. Cl. 30. dependente a cervicibus pugione. Galb. 11. injecto cervicibus laqueo. Vit. 17. oneratis gravi pondere cervicibus. A. 67. (ubi tamen de pluribus.)

Cervicalia, stragula cervici supposita. Ner. 6.

Cespes. sedens in cespite nudo. T. 13. cadaver ejus — levi cespitē obrutum est. Cal. 59.

cespitē portare (poena militaris). A. 24.

Cessare i. q. non adesse v. non advenire, unde *vacare*, *tardare*, *morari*, ut *tergiversari*.

honor Consulis morte cessans h. e. *vacuus*. C. 76. quod cultura agrorum cessaret (*negligeretur*.) A. 42. nullus a poena hominum cessavit dies h. e. *vacuus fuit*. T. 61.

morari, adventum differre. cessantibus copiis, quas subsequi jusserat. C. 58. si possessores cessarent sc. aedificare areas. Vesp. 8. culpane quis an aliqua necessitate cessasset. Cl. 15. h. e. *afuisset* a iudicio, *non comparuisset*; praecedit enim *absentibus*.

i. q. *desinere* in dictione: *non cessare*, nostr. *nicht säumen*, *nicht versäumen*, *nicht aufhören*. non cessavit eslagitare. T. 12. nec cessavit criminari. Cal. 56. non cessavit omni ora-

tionem — praedicare. Cl. 39. non cessavit identidem se publicare. Ner. 21. neque cessavit insidias struere. Dom. 2.

Ceterus, λοιπός. pro cetero delictorum genere. A. 24. e cetero genere hominum. A. 57. de cetero numero candid. C. 41. cetera turba. Cal. 26. Cl. 12. cetero habitu. Cal. 52.

ceteri, οἱ λοιποί, οἱ ἄλλοι. *ceteri* enim — nos etiam. C. 56. *ceteros* — sed ipsum. T. 24. *ceteri*, in his M. Favonius. A. 13. sed et ceteros principes viros (h. e. qui non essent de gente sua). A. 29. *easque* et *ceteras*. A. 30. deditione a *ceteris* facta, *solus* permansit sequi. T. 4. *ceteri* oppon. Senatoribus. T. 23. *ceteri* — Crassus. Cl. 17. quum *ceteros* (quorum nomina proposita erant) alium alia de causa improbarent. Vesp. 6. in *ceteris* partibus vitae. A. 72. *ceteris* in rebus. Vesp. 11. sicut *ceteris* sc. triumphis. C. 37. Al. *ceteri*. docuit inter *ceteros* Brutum. Gr. 13. se praeter *ceteros* inaudita pati. Ner. 42.

Ceterum pr. id quod *ceterum* s. reliquum est, unde i. q. *verum*, sed, tamen, nostr. *übrigens*, im *Uebrigen*, *indessen*, *aber*. C. 4. 16. A. 8. 66. T. 42. Cl. 1. 30. Ner. 12. Vit. 2. Vesp. 15. Tit. 2. 9. Gr. 4. post *quidem*. T. 61. Gr. 4. *ceterum* etiam. Galb. 16.

Ceu. Scheid. ad Sanct. Min. p. 252. contractum putat ex *ceve*, ut *ce* Gr. *ὡς* sit *quam* et *ve* i. q. *vel*, Batav. *als of*. Sane comparandum cum Vossio Ebr. \S comparativum.

ceu noxii solent sc. trahi. Vit. 17. *victorias ceu* *damnos* Reip. increpare. T. 52.

inguini ceu *papillae*. T. 44.

Charta. epistolae transversa *charta scriptae* (*auf Queerblatt*). C. 56.

i. q. *lamina*, nostr. *Platte*. plumbeam chartam pectore sustinere. Ner. 20.

Chirographum, χειρόγραφον, *Handschrift*. ut imitarentur *chirographum* suum. A. 64. imitari *chirographa*, quaecunque vidisset. Tit. 3. cum versibus ipsius *chirographo* scriptis. Ner. 52.

liber, *epistola*, *propria alicujus manu scripta*. notavi et in *chirographo* ejus illa praecipue. A. 87. quum etiam *chirographum* ejus praeparatae apud milites concionis deprehendisset. Tit. 6. *chirographa* omnium, requisita fraude ac stupro, divulgavit. Cal. 24.

maxime *promissio*, *scripto data*, *syngrapha* (*schriftliche Obligation*). deque ea re et jurejurando et *chirographo* cavit. Cal. 12. Vettius etiam *chirographum* ejus Catilinae datum, pollicebatur. C. 17. Clodium Poll. — *chirographum* ejus conservasse — noctem sibi pollicentis. Dom. 1.

Chlamys, vestis puerilis. *chlamys* et *fibula*. T. 6. cf. *Virg.* Aen. 3, 484. v. Oudend.

vestis militaris. Ita in habitu *Minervae*, quam agebat *Caesonia*, Cal. 25. *chlamyde* *peltaque* et *galea* ornata. insignis — et caetra, et gladio, aureaque *chlamyde*. Cal. 19.

adeoque *triumphantis*, sed Graeco habitu. in veste *purpurea*, distinctaque stellis aureis *chlamyde*. Ner. 25.

Chorus. discumbens de die inter choros ac symphonias. Cal. 37.

Choragus. quum primum istorum conduxit mensa *choragum* h. e. ex quo isti convivae Augustum ut *choragum*.

magistrum oblectamentorum, conduxerunt, assumserunt. A. 70. v. n. cf. *Plaut.* Pers. 1, 3. 79. „*πρόσεν* ornamenta? — abs chorago sumito.“

Choraula, qui tibia choro accinit. Galb. 12. Ner. 54. ubi v. not.

Chorocitharistae, qui citharas ad concentum pulsabant. Dom. 4. v. not.

Chrysocolle. (v. *Plin.* 33, 5.) minio et chrysocolle constrato Circo. Cal. 18.

Cibus. cibi minimi erat atque vulgaris fere. A. 76. cibi plurimi traditur — inter coenam vero usque eo abundantis sequi. Galb. 22. cibo affluente evomuisse omnia. Cl. 44. avidissimo ciborum talium. Cl. 44. exhaustum refici cibo. ibid. cibo per quatrimum abstinent. T. 10. Rh. 6. indigere cibo. Galb. 7. cibum desideranti. T. 73. abstinere cibis officientibus. Ner. 20. infulcire cibum. T. 53. veneno partim cibis, partim potionibus indiro. Ner. 35. quasi aegrae praeberi cibum prohibuisset. Vit. 14. marcante adhuc stomacho pridiani cibi onere. Cal. 58. post cibum meridianum. A. 78. post cibum. Cl. 7. portentissima genera ciborum atque coenarum. Cal. 37.

Cibaria. comites — nunquam salario, cibariis tantum sustentavit. T. 46. residuum cibariorum (militis) tritici modium. Galb. 7.

Cibare i. q. pascere. manu sua cibaturus (draconem,) T. 72.

Cicatrix. quibus corporis notis vel cicatricibus. A. 65.

Ciere. exaudita vox est nomine cum cientis. Ner. 46.

Cinaedus, homo impudicus, effeminatus. A. 68.

Cincinui *μυροβερχης* Maccenatis. A. 86. cf. *Cic.* de Orat. 3, 26. „in oratoris aut poetae *cincinnis ac fuce*.“

Cingere. nec ut unquam aliter quam super eum (clavum) cingeretur. C. 45. v. n. cinctus cultro venatorio. A. 19. ferro. A. 35. gladio. Cal. 49.

Cinctura fluxior. C. 45. — *Cinctus* subst. sine cinctu et discalciatus. Ner. 51.

Cinis. cinis e favilla et carbonibus — exstinctus et jam diu frigidus. T. 74. ubi *favilla* fervida intelligenda est et ignea, ex qua emortuâ *cinis*.

Cineres i. q. reliquiae cadaveris ex rogo, ad transferendos matris fratrisque cineres. Cal. 15.

reliquias — cineribus Juliae commiscuit. Dom. 17. per patris matrisque cineres, qui inconditi jacent. Rh. 6.

Circa, Gr. *περί*, forma ablativi, ut *circum* forma accusativi quasi ad *circum*, (cf. *Scheid.* ad *Sanct.* p. 223.) ambitum alicujus loci vel rei notat, ubi quis versatur, sed ita, ut *circa* sit τὸ εἶναι περί τι, *circum* τὸ κινεῖν v. τὸ κινεῖσθαι περί τι, utrumque ipsa vi originis.

a) de loco nostr. in der Nähe, in der Gegend, latiori significato, quam ad v. *juxta*, ita ut regio magis ex omni undique parte, quam locus ipse spectetur.

circa Pharm. insulam. C. 4. circa Perus. murum. A. 14.

circa Perusiam. A. 96. de domo sua circa Forum. Ner. 37.

in Foro *circave*. A. 40. ut post Oudend. e libris praestantissimis edidi post vulg. *Circove*. circa Aug. simulacrum.

T. 58. quaedam horrea circa domum auream. Ner. 38. qui excubias circa cubiculum suum agerent. Galb. 10. circa se

collocatis. Tit. 9. manus — quam circa se habuerat. A. 49. Batav. quos circa se habebat. Cal. 43. ut — circa adequitarent. A. 64. circa sacrificantem se deprehensio. Cl. 36., qui locus confirmat lectionem alterius Tit. 4. *circa* se dimicans h. e. *in seiner Nähe*, ubi al. *contra*. Inde absol. omnes *circa eum*, πάντες οἱ περὶ αὐτόν, i. q. omnes ejus amici et comites. C. 27. omnes *circa se*. Dom. 9. Ita Liv. 21, 49. „*circa Praetorem legati Tribunique*.“ v. Gronov. Plin. Paneg. 83, 3. „omnes *circa te*.“ v. Schwarz.

i. q. *in*, sed pluribus locis in aliquo ambitu.

quum *circa* scholas assiduus esset h. e. *in pluribus circa scholis*. T. 11. dispositis *circa* macellam custodibus. C. 43. dispos. *circa* Fori templa — cohortibus. Ner. 13. *circa* viarum popinas fumantia opsonia. Vit. 13.

etiam cum verbis, quae motum significant, ubi accuratius *circum* ponitur, quod vide, nonnunquam *circa* jungitur, e. g. *mittere circa oppida* h. e. ut in oppidis essent, eodem usu, quo *ponere in loco* Latini dicunt, ut τὸ εἶναι ἐν τόπῳ, quod sequitur, magis respiciatur, quam motus versus locum, qui praecedit.

reliquas — *circa finitima oppida dimittere* assuerat. A. 49. nempe ut manerent et stationes haberent in finitimis *circa oppidis*. — hunc — *circa conventus mercatusque Graeciae*, ac mox Romae *circa Sigillaria*, comitatus est. Ner. 28. ubi Oudend. corrigendum censet *circum*, quod sane rectius. Sed auctor ob sequens *circa Sigillaria* h. e. locum Urbis, quem toto ambitu praetervehebatur Nero, etiam *circa conventus*, quos sine dubio adibat, dixisse videtur, habita etiam commemorationis in singulis ratione.

b) *de tempore*. *circa initia imperii*. Cl. 7. *circa undecimam horam*. C. 88. *circa mediam noctem*. Cl. 2. *circa lucem demum*. Oth. 11.

et *de spatio* etiam *et numero*. *circa quartum milliarium*. Ner. 48. legato etiam *circa Sestertium* vices prosecutus. Cl. 6.

c) *de re v. negotio*, in quo quis versatur, i. q. *in v. quod attinet ad*, ut Gr. περί. *circa oppugnationem pontis*. C. 64. *circa haec occupatum*. Ner. 25. *circa scenam versatus est*. Gr. 18. *circa corporis curam morosior*. C. 45. *circa victum indifferens*. C. 53. *circa libidines haesit*. A. 71. *circa religiones talem accepimus*. A. 90. *circa Deos ac relig. negligentior*. T. 69. *circa administrationem imperii vacuus*. Dom. 3. *circa cultum habitumque adeo pudendus*. Ner. 51. quaedam *circa* ceremonias — item *circa* omnium ordinum statum — correxit. Cl. 22. donec *circa* successorem omnia ordinarentur. Cl. 45. novo *circa* Principem exemplo. Cl. 14. Plurima ex aliis etiam scriptoribus hujus usus exempla collata vide apud Schwarz. ad Plin. Paneg. 95, 1.

Circensis. v. *Circus*. — *Circius* ventus. Cl. 17. v. Ind. prim. — *Circuire*, *Circuitus* v. *Circumire*.

Circulus. ut torpentem (digitum) vix cornei circuli supplemento scripturae admovent. A. 30.

circulus ad speciem coelestis arcus orbem solis ambiit. A. 95.

Circulatio h. e. per circulos s. coetus. C. 84. Ita *lingua circulatrix*. Martial. 10, 3, 2.

Circum, περί, nostr. rings umher. e praetextatis compluribus circum aram ludentibus. A. 94. deprehensis in lecto ejus circum cervicalia serpentis exuviis. Ner. 6. ligato circum colum sudario. Ner. 51.

per libellos circum tribus missos. C. 41. circum provincias exercitusque dimisit. A. 64. misit circum insulas. Cal. 28. misit circum fora et basilicas nomenclatores. Cal. 41. misit circum amicos. Ner. 47. circum templa deductus est. T. 17. circum vicos vagabatur. Ner. 26. coronas — circum lectos posuit. Ner. 25. caput circum castra portarunt. Galb. 20. v. Oudend. ad C. 41. et Ner. 28. ubi item legi jubet: *circum conventus* et *circum Sigillaria*. v. *Circa*.

Circumagere. rotunda, quae — vice mundi circumageretur. Ner. 31. Gr. περιάγειν, περιφέρειν. et metaphora ducta a re equestri: tam facile circumegit et flexit (tumultuantes milites). C. 70. ut nos: *herumbringen*, *herumholen*.

Circumcise, συντόμως, breviter. circumc. ac sordide declamare. opp. splendide atque adornate. Rh. 6.

Circumcludere. iniquitate loci circumclusus. T. 20.

Circumdare. laurea, quam religiosissime circumdederat. Vit. 9. zona se circumdedit. Vit. 16. legiones — equitatu armato circumdedit. Cal. 48. Al. *circumsedit*.

Circumducere. per Siciliam et per Achajam circumductus. T. 6. ut — per coetus epulantium circumducere. Cal. 32. vicatim circumduci. Cal. 35. quosdam e primoribus viris — per organa hydraulica circumduxit. Ner. 41.

portum extruxit, circumducto dextra sinistraque brachio. Cl. 20.

ibidem statim subjicit (litteras) circumducitque. A. 87.

Circumferre. in expeditionibus — pavimenta circumtulisse. C. 46. caput ejus praefixum hastae circumtulit. C. 85. ut semper et ubique pellem vituli mar. circumferret. A. 90. infantem — per omnium dearum templa circumferens. Cal. 25. ut — reliquias circumferri juberet sc. circum convivarum lectos. Galb. 22. circumlatus per celeberrimos vicos. Vit. 8. quod conciones ex T. Livio circumferret. Dom. 10.

Circumforaneus lanista. Vit. 12. h. e. qui circum fora vagabatur ad ostendendam artem.

Circumjectae silvae. A. 100.

Circumire v. *Circuire*, ut Romanos pronunciasset, absorpto m, fere certum, plerumque etiam scripsisse, libri docent, qui in altera forma verbi et nominis magis consentiunt.

quum — conventus circumiret. C. 7. tribus cum candidatis suis circumibat. A. 56. singulos circuit. T. 11. (ubi variant libri in formis *circumit*, *circuivit* et *circuuit*). a simulacris — circumiri. Ner. 46. Campaniae ora proximisque insulis circuitis. A. 98. circuito triclinio. Cl. 8. circuitis templis. Ner. 19.

Circuitus. Asiae Syriaeque circuitu Aegyptum petit i. q. Asia Syriaeque circuitis. A. 17. — περιφέρεια, *Umfang*. Gallia, quae patet circuitu sequi. C. 25. quum circuitus voluminis tui sit ὀγκωδίστατος, sicut est ventriculi tui. Horat.

Circumplecti. flamma — omnem comitatum circumplexa. T. 6. statuum aquila circumplexa pennis. Dom. 6. v. Oudend. ad T. 6., Heins. ad *Virgil*. Aen. 5, 312.

Circumponere. circumpositis armatis. C. 30.

Circumsecare. circumsectus an esset h. e. circumcisis s. Judaeus. Dom. 12.

Circumsepire. stagnum circumseptum aedificiis. Ner. 31. solium — circumseptum est lapide Thasio. Ner. 50. —

Circumsidere. circumsegit Cal. 48. sec. nonnullos. Melius *circumdedit*.

Circumspicere. multis circumspectis conditionibus. A. 63.

Circumspectus sign. media i. q. *prudens*, pr. qui circumspicit et considerat, quid faciendum, nostr. *umsichtig*. circumspectissimus et prudentissimus Princeps. T. 21. modo circumspectus et sagax, modo inconsultus ac praeceps. Cl. 15.

Circumstare. manus — quae armata praesidii causa circumstabat. C. 14. circumstantium turba. C. 34. multitudine, quae circumstabat. Cl. 10. decem amicis sellam suam circumstantibus. A. 35. dimisso consilio et corona circumstantium. A. 93. nisi ut speculatores cum lanceis circumstarent. Cl. 35.

assidentem conspirati — circumsteterunt C. 32. Gr. περιέστησαν. cf. *Assistere*.

Circumstruere. effosso et circumstructo juxta Tiberim lacu. Dom. 4.

Circumtondere. in puerilem habitum circumtonsam matronam. A. 45.

Circumvenire. ut esset, cujus ministerio ac fraudibus liberos Germ. circumveniret h. e. opprimeret. T. 55. cf. *Tac.* A. 1, 13 et 65.

Circumvertere. circumvertens se (in adoratione.) Vit. 2. v. *Adorare*.

Circumvolare. aquila eum saepius circumvolavit. A. 97. Al. *circumvolitavit*.

Circus, v. *Circus maximus*, quo distinguatur a reliquis *Circis*, qui plures Romae fuere. v. *Bulenger.* de *Circo* Rom. c. 4. sequ., *Onuphr. Panvin.* de ludis *Circens.* 1, 5.

Circensibus, spatio *Circi* ab utraque parte producto et in gyrum Euripo addito, quadrigas bigasque et equos desultores agitaverunt nobilissimi juvenes. C. 39. v. n.

Circenses, minio et chrysocolle constrato *Circo*. Cal. 18. *Circus* max. marmoreis carceribus auratisque metis a Claudio excultus. Cl. 21. dirutus *Circi* maximi arcus. Ner. 25.

maximus *Circus*, deustis utrinque lateribus, exstructus (a Trajano). Dom. 5. v. n.

munera, venationes, alia spectacula in *Circo*. A. 43. Cal. 18. Ner. 4. Dom. 4. v. *Circenses*. —

triviales ex *Circo* ludii. A. 74. Thessali, qui feros tauros per spatia *Circi* agunt. Cl. 21.

gratuita in *Circo* loca. Cal. 26. — *carpentum* in *Circo* inter honores divinos. Cl. 11. coll. Cal. 15.

universorum se oculis in *Circo* max. praebuit. Ner. 22. coenitabat nonnunquam — *Circo* max. Ner. 27. —

Circus plurifariam exstructus. Cal. 54. apparatus *Circi*. Cal. 18.

in Foro *Circove*. A. 40. ubi melius legitur: *circave*. v. Oudend.

Circenses. De *Circensibus magnis* s. *Romanis* v. ad A. 25.

Circ. a Caesare editi. C. 39. ab Augusto. A. 43. coll. Cl. 4.

Trojani *Circenses*. T. 6. *Circ.* matri instituta a Caligula.

Cal. 15. plurimi Circ. ab eodem a mane usque ad vesperam.
 Cal. 18. coll. c. 55. Circ. annui natali die patri decreti a Claudio. Cl. 11. v. Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 92, 4. Circenses pro Claudii salute cum venatione editi a Nerone. Ner. 7. Circenses frequenter in Vaticano commissi a Claudio. Cl. 21. Circ. a Nerone editi. Ner. 11. idem ad omnes etiam minimos Circenses commere solitus. Ner. 22. Circ. Domitiani. Dom. 4. — spectare Circenses. A. 45.

Circensibus. C. 39. Dom. 7. Circensibus ludis. Ner. 11. votivis Circensibus. A. 43. Circensium die. Dom. 4. die Circensium proximo sollemni pompa. A. 16. Circensi pompa currus elephantorum aviae Liviae decretus a Claudio. Cl. 11.

Circenses plebeji (ab Aedilibus pl. mense Novembri editi soliti). T. 26. v. n.

Cirrus, *πλέκαμος*. statuæ ejus a vertice cirrus appositus est. Ner. 45. Al. *currus*. v. n.

Citare i. q. *vocare*, ut *Senatores* in Curiam. alios — citare ut vivos perseveravit. Cal. 26.

Equites in recognitione. permisit — ad respondendum, quoties citarentur, pedibus venire. A. 38.

tribus urbanas ad sacramentum citavit. Ner. 44.

in judicio testem vel reum. testis citatus. C. 74. citatum pro tribunali voce praeconis conviciatorem rapi jussit in carcerem. T. 11. citati ad causam dicendam. T. 61. quum scorta citari adversus se et audiri pro testimonio videret. Cl. 15.

i. q. *incitare*. citatis jumentis. Ner. 5.

Cithara. citharae sc. coronam — adoravit. Ner. 12. Al. inepte *citharam*. Praefecti praetorio citharam sustinentes. Ner. 21. dum tendit citharam noster. Ner. 39.

Citharoedus. Terpnum citharoedum — arcessivit. Ner. 20. album profitentium citharoedorum. Ner. 21. citharoedorum coronae. Ner. 22. nihil aequè doluit, quam ut malum se citharoedum increpitum. Ner. 41. citharoedum placentem. Vir. 11. cupientem inter citharoedos contendere. Vir. 4. certabant praeter citharoedos chorocitharistae quoque et psilocitharistae. Dom. 4. Nempe *citharoedi* vocem citharae jungebant, *chorocitharistae* ad concentum chori citharam pulsabant, *psilocitharistae* citharae sine voce acquiescebant.

Citharoedicus. meditari citharoedicam artem. Ner. 40. statuas suas posuit citharoedico habitu. Ner. 25. *μπαρωδικὴν σκευὴν* dicit *Xiphil.* 61, 19. ubi Reimarus: „Habitus citharoedi fere hic erat: coma prolixior et ornata, mentum pilis nudatum, caput cinctum corona, etiam aurea et gemmis distincta, vestes purpureae, coloribus variis et auro intextae, tunica manicata talaris *ὀρθοστάδιος*, cui injecta erat chlamys fibula in humeris nexa; cithara balteo caelato apta sustinebatur.“ Confert nummum apud *Jac. Oiselim* Thes. num. XXXVIII, 1. *Tristan.* 1. p. 233. ubi Nero sub forma Apollinis citharoedi.

Cito i. q. brevi tempore. approbata cito etiam morum indole. A. 8. cito manumissus. Gr. 21. cito defungi. A. 99. cito aspernatus. Ner. 35.

Citra pr. de loco dicitur; inde de tempore vel re est i. q. ante terminum illius, ita ut eo non perveniatur, tempus illud vel res omittatur. Ita.

citra spectaculorum dies i. q. praeter sp. dies, ubi illi nondum adessent. A. 43.

et omnino pro: *praeter* v. *sine*. *citra* Senatus populi auctoritatem. C. 28. *citra* commoda emeritorum. A. 24. *citra* honorem verborum. A. 66. *citra* bellum. Cl. 35. cf. *Flor.* 3, 1, 2. *citra* spem omnium, ubi v. Duker. *Plin.* ep. 2, 1, 4. *citra* dolorem. Eodem modo Gr. ἐκτός, ut apud *Sophocl.* Antig. 330. ἐκτός ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς.

Citro h. e. in locum, qui *citra* est. ultro *citro* commea- vit. Cal. 19. v. Oudend.

Civis, πολιτής, qui ad publicam alicujus urbis societatem communi cum reliquis jure pertinet. ejus oppidi *civem*. A. 94. *egregius civis* (Iliciensis, de Hectore.) T. 52.

civis Romanus. imploranti leges et *civem* Rom. se testificantem (ad deprecandum crucis supplicium). Galb. 9. *Cyzicenis* in *cives* Rom. violentius quaedam ausis. T. 37.

multos manumissos insertosque *civium* numero. A. 42. octoginta *civium* millibus in transmarinas colonias distributis. C. 42. sanxit, ne quis *civis* major annis viginti, minorve quadraginta, qui sacramento non teneretur, plus triennio continuo Italia abesset. ibid.

ob relata *civium* capita. C. 11. ut *civibus* parcerent. C. 75. *Mutin.* acie interemtorum *civium* tumulto. A. 12. optime olere occisum hostem, et melius *civem*. Vit. 10.

civium amoris oppon. *exteriorum* favor. Cal. 14. magna *civium sociorumque* caede. Ner. 39.

civis oppon. *Principi*. se neque *civem*, neque *Principem* Senatui amplius fore. Cal. 49. ut illorum velut ad exemplar — *Principes* exigenter a *civibus*. A. 31. ut — *civium* odio quamprimum satisfaceret. T. 66.

civis femin. ingenuam et *civem* Romanam recuperatorio judicio pronunciatam. Vesp. 3.

Civitas. Gellius 18, 7. excitat librum Verrii Flacci, in quo scriptum, „*civitatem* dici et pro loco, et pro oppido, et pro jure quoque omnium (fortasse leg. *hominum* v. *civium*), et pro hominum multitudine.“

i. q. *urbs* v. *oppidum*. *sociae* et bene meritae *civitates*. C. 25. nutantes ac dubiae *civitates* (Asiae). C. 4. *civitates* Italiae. A. 59. Galliarum. Cl. 1. Hispaniarum Galliarumque. Galb. 12. provinciae *civitatesque* liberae. Vesp. 8. *civitates*, apud quas musici agones edi solent. Ner. 22. *civitatibus* veteres immunitates ademptae. T. 49. disjectae terrae motu *civitates* (Asiae). T. 48. *civitates* terrae motu aut incendio afflictas. Vesp. 17. Tit. 8. per medias *civitates* ritu triumphantium vectus est. Vit. 10. quicquid aegrorum in *civitate* esset. T. 11. in proximam *civitatem* demandari. Cal. 9. secessit in parvam ac deviam *civitatem*. Vesp. 4. De genitivo *civitatium* v. Oudend. ad Tit. 8.

de *Urbe Roma*. *reditus* in *civitatem*. C. 5. *moesta* *civitate*. T. 17. *attonita* et *moesta* *civitas*. Cal. 6. *summa* tunc in *civitate* penuria ac fames. A. 70. *rudi* ac *bellicosa* etiam tum *civitate*. Gr. 1. *civitatis* oculis remotus. T. 42. *principem* in *civitate* locum tenere. A. 51. *amicos* ita *magnos* et *potentes* in *civitate* esse voluit. A. 56. *principes* *civitatis*. T. 55. in *civitate* libera. T. 28. se *principem* *civitatis*. C. 29.

i. q. *jus civitatis Rom.* petere *civ.* C. 8. *donare* aliquem

civitate. C. 24. 42. 76. A. 47. T. 51. Ner. 24. dare alicui civitatem. A. 40. Galb. 14. Gr. 22. adipisci civ. A. 40. usurpare civ. Romanam. Cal. 38. Cl. 25. adimere alicui civ. C. 28. civitatem negavit, immunitatem obtulit. A. 40.

Civilis. seditio civilis. C. 4. discordia civ. C. 5. civilia arma. C. 30. Oth. 10. bellum civ. saepissime. motu civili. Cl. 35.

mos civilis distinguitur a *militari* Cl. 22. *civilia* officia. T. 8. (Sequ. *stipendia* prima c. 9.) —

civilis saepe oppon. *peregrino*. vestitus, calciatus, habitus civilis. Cal. 52. ut noto civilique et proprio sermone utatur. Gr. 10. ubi *civilis sermo* est κοινός, quali omnes cives utuntur, neque ex obsoleta antiquitate, neque a peregrinis quaesitus, omnino non affectatus.

degenerasse eum a civili more i. e. more legibusque civium Rom. A. 17.

inde *civilis* est, qualis esse debet civis cum cive, non peregrino vel subdito, ut Gr. κοινός, δημοκρατικός, unde i. q. modestus, humanus, popularis, ἐπισιής. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 29, 2. 78, 4. 85, 7. et 87, 1.

genus vitae civile admodum instituit. T. 11. (h. e. ut unus e reliquis civibus, non ut Principis filius.) civilem admodum — ac paulo minus quam privatum egit. T. 26. (oppon. c. 33. paulatim Principem exseruit.) domi forisque civilis. Cal. 3. (sine fastu.)

in semet augendo parvus atque civilis. Cl. 12. (Sequitur: nimios honores recusavit sequ.) ceteris in rebus — civilis ac clemens. Vesp. 12. (Sequ. mediocritatem pristinam non dissimulavit sequ.)

fuisse creditur — civilis animi. Cl. 1. (Sequ., pristinum Reip. statum restituere eum destinasse.)

minime civilis animi. Dom. 12. (Sequ. quum verbis, tum rebus immodicus.)

civili animo ferre injurias. C. 75. h. e. mansueto, miti, non regia vel herili iracundia.

civile fasque esse. Vesp. 9. h. e. licere civi suo jure.

Civilitas. clementiae civilitatisque ejus multa et magna documenta sunt. A. 51. (Exempla civilitatis h. e. animi morisque civilis vide a cap. 52. usque ad finem cap. 56.)

jactator civilitatis. Cl. 35. Oppon. *diffidentia* et *timiditas*, quae tyrannis esse solet.

Civica corona, querna (v. Gell. 5, 6.), vestibulo Palatinae domus Augusti Senatus decreto praefixa, a Tiberio recusata. T. 26. v. n.

Clades de strage bellica. Germanos — maximis affectit cladibus. C. 25. nullam cladem — passus est. C. 35.

magnis mox Italiae cladibus. C. 51. graves ignominias cladesque duas omnino — accepit. A. 23. dies cladis. ibid. quum cladem exercitus nunciaret. Oth. 10. clades Tituriana. C. 67. Lolliana. A. 23. Variana. A. 23. 49. T. 17. 18. Cal. 3. Britannica. Ner. 39.

de *quavis caede*. cum plurimorum clade Ael. Sejanum perculit. T. 55.

de *aliis calamitatibus*, ut de ruina theatri. T. 40. de incendio. Ner. 38. Plin.

Clam, clam palamque. C. 80. Dom. 2. primo clam, deinde pro-

palam. Ner. 22. praemissis confestim clam cohortibus. C. 31. clam praemissos. Cal. 45. navigium clam petentes. T. 6.

clam frustra monitum edicto coercere. Ner. 4. *spectaculis clam illatus.* Ner. 42. *clam delatus in theatrum.* Ner. 26. *abjecto clam pugione.* Ner. 34. *nunquam nisi clam.* Vesp. 13.

ne clam quidem aut raro, sed quotidie ac palam. Vit. 2. *reliquias templo Fl. gentis clam intulit.* Dom. 17.

Clandestinus introitus i. q. secretus. Ner. 48.

Clamare, Gall. s'écrier, sequ. verbis oratione finita. C. 82.

Clamutare. A. 40. T. 75. Cal. 58. Ner. 25.

Clamor. audiit ex proximis castris clamorem militum. Ner. 48. *nempe tumultuantium. frater tuus magnis clamoribus rem gessit (in lusu parum prospero).* A. 71.

de approbantis acclamatione. ut vix retineret se illo recitante a clamore. Pers.

Clangor. aquila — clangores laetissimos edidit. Dom. 6.

Clarus. oculi clari ac nitidi. A. 79. clariore strepitu ventris emissio. Lucan.

i. q. *ἐπιφανής* (conferas nostra: *leuchtend, erlaucht, durchlaucht*, quamvis distinctior horum est usus.) clarissimo tunc dicendi magistro. C. 4. clari professores. Gr. 4. ex eo clarus. Rh. 6. Ita liber inscr. de claris rhetoribus. non minus aurigandi arte in adolescentia clarus, quam ornamentis triumphalibus. Ner. 4. clarior studiis quam dignitate. Galb. 3. clarorum virorum sepulcra. Cal. 3. —

de generis nobilitate. Senatores enim et Consules viri clarissimi appellari solebant, unde *clarae familiae* i. q. Senatoriae et consulares familiae, *clari* juvenes, orti ex gentibus hujus nobilitatis. clarissimi viri. Gr. 3. clari juvenes. Gr. 10. claro decoroque juveni. A. 64. clarae stirpis indoles. A. 43. familia clara insignibus viris. T. 3.

Clare (nostr. *laut*, Gall. *de haute voix*.) verum clare pronuntiavit. A. 98. clare exprobrare. T. 45. clare mortuo mandarat. T. 57. vulg. male *elato*. interrogatum eum subito et clare. T. 61. clare obtestatus Deos. Cal. 15. quod venetae factioni clare maledixerant. Vit. 14. palam et clare. Cl. 3. clarius fabulari cum al. Oppon. *insusurrans*. Cal. 22.

Clarescere, clarum esse. ex gente Domitia duae familiae claruerunt. Ner. 1. Etiam Gr. 17. *claruit* in libro pro *inclaruit*. v. Oudend. ad h. l. et Schwarz. ad Plin. Paneg. 82, 7.

Classis. ad arcessendam classem. C. 2. classe deducta. C. 4. classe vi tempestatis prope absumta. C. 25. classibus tempestate perditis. A. 16. reparandarum classium causa. ibid. classem olim commissam retinuit; auxit etiam — tradidit. Ner. 3. prode cl. A. 74. bis classe victus naves perdidit. A. 70. pugnam classe committere. A. 96. classem amittere. T. 2. ad classem praeparandam. Ner. 47. classi praepositus. T. 4. subsidia fugae, classes apparabat. Cal. 51. inter oppositas classes hieme transmisit. C. 58.

Augustus classem Miseni, et alteram Ravennae, ad tutelam superi et inferi maris collocavit. A. 49. quum Misenensi classi praesset. Plin.

in naumachia. navali proelio — biremes ac triremes quadriremesque Tyriae et Aegyptiae classis magno pugnatorum numero conflixerunt. C. 39. cf. Cl. 21. ubi: classis Sicula et

Rhodia concurrerunt. edidit navales pugnas paene justarum classium. Dom. 4.

classes i. q. *ordines*, (*Abtheilungen*.) tribus classibus factis pro dignitate cujusque. T. 46.

Classiarii, milites classi impositi, *ἐπιβάται*. excipiente classiariorum manu. T. 62. quum classiarios, quos Nero ex remigibus justos milites fecerat, redire ad pristinum statum cogeret. Galb. 12. v. n. placuerat per classiarios arma transferri remittique navibus sequi. Oth. 8. v. n. classiarios, qui ab Ostia et Puteolis Romam pedibus per vices commeant sequi. Vesp. 8.

Classicum, tubae sonus, quo milites convocantur. ingenti spiritu classicum exorsus. C. 32. Urbem ad classicum introiit (h. e. ut hostis captam urbem). Vit. 11.

Claudere. Massiliae, quae sibi in itinere portas clauserat. C. 34. clausis oppidorum portis. Ner. 23. clausis foribus. Ner. 47. clausa omnia reperisse. Dom. 17. — Juliam uno oppido clausam. T. 50. Janum Quirinum, semel atque iterum a condita Urbe memoriam ante suam clausum — ter clusit. A. 22. De forma clusit v. Oudend. ad h. l.

Clausula. adjecit et clausulam. A. 99. in novissima clausula. Ner. 39. ut — adderet clausulae. Vesp. 13.

Clastrum pr. repagulum, unde i. q. munitus aditus loci, praesidium. claustra Aegypti. Vesp. 7.

Claudicare. ut saepe etiam inde claudicaret. A. 80.

Clava. cl. leonem elidere. Ner. 53.

Clavis. vix repertae Capitolii claves. Ner. 46.

Clavus latus, insigne Senatorum. latum cl. sumere. C. 80. induere. A. 38. tribuere al. Cl. 24. adipisci, appetere. Vesp. 2. alicui impetrare. Vesp. 4. adimere Senatori. T. 35. tunica lati clavi. A. 94. clavo nec lato nec angusto. A. 73. h. e. justae latitudinis, ut in neutram partem aliorum more modum excederet. usum ferunt lato clavo ad manus fimbriato h. e. tunica laticlavica, manicas fimbriatas ad manus usque habente. C. 45.

Clemens, qui violentiam animi, iram, max. in puniendo, com-pescit, fere i. q. *mansuetus*. patronus dominusque non minus *severus*, quam *facilis et clemens*. A. 67. civilis et clemens. Vesp. 12.

Clementia i. q. *lenitas*, *mansuetudo*, moderationem clementiamque quum in administratione, tum in victoria belli civ., admirabilem exhibuit. C. 75. quum peracta proseriptione M. Lepidus — spem *clementiae* in posterum fecisset, quoniam satis *poenarum* exactum esset. A. 27. *clementiae* — ejus multa et magna documenta sunt. A. 51. (quae eodem cap. enumerantur.) pro tali *clementia* sc. quam inoderanda poena ostendisset. T. 53. *liberalitas*, *clementia*, *comitas* junguntur Ner. 10. ubi de *clementia* exponitur inde a verbis: „et quum de supplicio cujusdam sequi. — literas.“ cunctis *clementiam* laudantibus (quum revocasset supplicio traditum.) Vit. 14. neque in *clementiae*, neque in abstinentiae tenore permansit. Dom. 10. (De *saevitia* ejus inde exponitur c. 10. et 11.) nunquam tristiores sententiam sine praefatione *clementiae* pronunciavit. Dom. 11. (Sequ. *Principis lenitas*.) Ita Plin. Paneg. 3, 4. *clementiae* opponit *crudelitatem*.

Clientis, a Gr. κλύω pr. κλύων h. e. parens, dicto audiens. qui sub potentioris et nobilioris tutela est et patrocínio, max. in iudicio. cuidam libertino, clienti suo. C. 2. studium et fides erga clientes. C. 71. affuit et clientibus. A. 56. reges — quotidiana officia togati — more clientium praestiterunt. A. 60. in cunctos Senatores, ut Sejani clientes — invecus est. Cal. 30. Tiberio, pro cliente Graeco petenti. A. 40. — gens Claudia Romam cum magna clientium manu commigravit. T. 1. agrum trans Anienem clientibus — accepit. ibid.

Clientela. Bononienses antiquitus in Antoniorum clientela. A. 17. scriptores ac poetae sub clientela Musarum. Gr. 6.

clientelae i. q. *clientes*. Italiam per clientelas occupare tentavit. T. 2. alicujus clientelas divexare. Cal. 3.

Clinopale, κλίπη ἐν κλίπῃ. assiduitatem concubitus, velut exercitationis genus, clinopalen vocabat. Dom. 22.

Clipeus (rectius irascibitur, quam *clypeus*. v. Oudend. ad Cal. 16., unde nollem in editione hanc scripturam locum tenuisse.) de imagine metallo in sculpta, quae in viri alicujus illustris honorem loco sacro suspendebatur. v. Lips. excurs. ad Tac. A. 2, 83. — inter reliquos honores decretus ei est clipeus aureus, quem quotannis certo die collegia sacerdotum in Capitolium ferrent sequi. Cal. 16. ut clipeos et imagines ejus coram detrahi et ibidem solo affligi juberet. Dom. 23. cf. Plin. Paneg. c. 52.

clipeus Minervae, ingens patina Vitellii. Vit. 13.

Cloaca. cloacis demergere (redeuntes assuerat.) Ner. 26. prolapsus in cloacae foramen. Gr. 2.

Clyster. per clysterem immissum toxicum. Cl. 44. clystere vomitumque purgari (vocis conservandae causa.) Ner. 20.

Coactio, *Coactor* v. sub verbo *Cogere*.

Coalescere, de arbore (*anwachsen*, *Wurzel gewinnen*.) A. 92.

Coarguere (v. *Arguere*) i. q. probare, ostendere ad coarguendam temeritatem artis. Dom. 15.

unde al. *reum ostendere*, *accusare*. Libonem — in Senatu coarguit. T. 25.

Coaxare, de ranis. A. 94.

Coccum de filo cocco tincto. purpura coccoque funibus nexis. Ner. 30.

Coccinatus. ante pedes ei stabat puerulus coccinatus h. e. coccinea veste indutus. Dom. 4.

Codex. testamentum duobus codicibus (h. e. duplici volumine). A. 101. v. n.

Codicilli, literae breves, epistolae (*Handschriften*, *Billets*.) v. Manut. ad Cic. ep. ad Div. 9, 26. et ad Qu. fr. 2, 11.

veteres quosdam ad se Augusti codicillos protulit. T. 51. id solum codicillis rescripsit. Cl. 5. binos codicillos exaravit, ad sororem consolatorios, sed et ad Messalinam. Oth. 10.

codicillos ad patrem de corrigendis quibusdam versibus suis exaravit. Lucan. quum codicillos Memmii ad Pompeii uxorem de stupro pertulisset. Gr. 14. scriptis ad matrem codicillis. Pers. perlato a cursore Phaontis codicillos. Ner. 49. (Tac. A. 3, 67. 6, 9.)

max. *literae Principum*, quibus officia vel alia mandata dabant. v. Lips. ad Tac. A. 1, 6. et 13, 20.

quorum alteri Syriam prov., alteri praefecturam Urbis confestim detulit, codicillis quoque jucundissimos et omnium horarum amicos professus. T. 42. Senatori codicillos misit, quibus Praetorem eum extra ordinem designavit. Cal. 18. suppositos aut etiam palam immutatos datorum officiorum codicillos. Cl. 29.

lectis codicillis, quibus, ut id faceret, jubebatur. T. 22. mox: quos codicillos, dubium fuit, Augustusne moriens reliquisset — an nomine Augusti Livia dictasset. perferret ad Ptolemaeum regem in Mauritaniam codicillos suos. Cal. 55.

Coelebs, qui est sine uxore. maritum quoque adhuc necdum coelibem. Galb. 5. v. n.

Coelibatus. quibuscunque coelibatum objiceret (ut crimen in censura). Cl. 16. quatenus sibi matrimonia male cederent, permansurum se in coelibatu. Cl. 26. amissa uxore — remansit in coelibatu. Galb. 5.

Coelum. provinciae gravioris coeli. T. 36. turbatiore coelo. T. 69. puerum demissum e coelo. A. 94. per omnem terrarum et coeli ambitum. ibid. suspexisse dicitur coelum. Tit. 10.

tacta de coelo parte muri. A. 94. tacta de coelo Caesarum aede. Galb. 1. tactum de coelo monumentum Drusi patris. Cl. 46. (ubi al. omittunt praeposit., alii a, utrumque vitiose.)

Capitolium Capuae de coelo tactum est. Cal. 57. tactum de coelo Capit. sequ. Dom. 15.

Coelestis gloria. A. 71. vox. Ner. 21. — arcus coel. A. 95. coel. Ursa. A. 80.

Coemere. pretia rerum coemtarum. Ner. 5. coemendo quaedam tantum, ut pluris postea distraheret. Vesp. 16. Sed Vesp. 18. coemit corrupta est lectio, et probabilis emendatio: *Coae Veneris*.

Coena. coena ejus secretior. A. 70. auxit coenae rumorem. ibid. adhibere al. coenae. C. 73. A. 74. Cl. 32. adhibitus coenae nuptiali. Cal. 25. familiari coenae adhibuit. Tit. 9. vocare ad c. Tit. 6. invitare ad coen. Cl. 4. coenam ternis ferculis, aut, quum abundantissime, senis praebebat. A. 74. sollempnibus coenis. T. 34. portentissima genera ciborum atque coenarum. Cal. 37. famosus coenarum magnificentia. Vit. 2. apposita lautiore coena. Galb. 12. abundantissima coena. Ner. 42. famosissima super ceteras fuit coena data ei adventicia a fratre. Vit. 13. coenam condicere alicui. T. 42. indicare. Ner. 27. quoties coena Principem acciperet. Oth. 4. coenam dare alicui. Oth. 3. honor coenae suae. Cal. 39. honore coenae dignati al. Vesp. 2. praedicta coenae hora. Cl. 8. coenae tempore. Ner. 40. coenam protraxit. T. 72. actorem — partibus etiam de coena dignatus est. Dom. 11. repetita coena. Cal. 45. redeuntes a coena. Ner. 26. super coenam. A. 77. T. 56. Ner. 42. Vit. 12. Vesp. 22. Tit. 8. Dom. 21. inter coenam. Galb. 22. publicae coenae ad sportulas redactae. Ner. 16. sportulas publicas sustulit, revocata rectorum coenarum consuetudine. Dom. 7.

epulas trifariam semper, interdum quadrifariam dispertiebat, in jentacula, et prandia, et coenas, comissionesque. Vit. 13.

Coenula. ad subitam condictamque coenulam invitare se populum. Cl. 21.

Coenare. coenaturum apud Caesarem. C. 39. neque coenavit una. A. 64. coenasse una. Ter. 2. coenasse cum parentibus, aut conjuge liberisque (capital fuit defuncta Drusilla). Cal. 24. coenantem aggredi. Oth. 6. lavantemne an coenantem aggredierentur. Dom. 17. ad coenantem quum venisset. Ter. 2. coenante absol. Vesp. 5. — ut nudis puellis ministrantibus coenaretur. T. 42.

coenare c. accus. nova Divorum coenat adulteria. h. e. in coena exhibet. A. 70.

Coenitare. solus coenitabat. A. 76. coenitabat nonnunquam et in publico. Ner. 27. ad Furium se coenitare et Laelium. Ter. 1. (Wolf. mutavit: se ad Furium coenare et Laelium)

Coenaculum. ex amicorum libertorumque coenaculis. A. 45. in proximo cujuscunque domesticorum coenaculo manebat. A. 78. uxore et liberis — meritorio coenaculo abditis. Vit. 7.

Coenationes i. q. *Coenacula.* coenat. laqueatae. Ner. 31. praecipua coenationum rotunda. ibid.

Coenum. quibusdam stercore et coeno incessentibus. Vit. 17.

Coepisse. primum rogare sententiam coepit. C. 21. corpus ut moveri a Miseno coepit. T. 75.

quod appellare coepit Sportulam h. e. primus appellavit. Cl. 21. simul atque indigere cibo coepisset. Galb. 7. quandoque imperii tempus expleri coepisset. C. 26. ali coeptam. Cl. 27.

nemine — opinante quidnam coepturus esset. Cal. 46. templum coeptum ab Agrippina. Vesp. 9.

unde *Coeptum* i. q. res suscepta, (*das Beginnen*) ἐπιχείρημα. coeptorum opperiens exitum. Ner. 34. subsidium tanti coepti fuit. Oth. 5. plurimum coeptis contulerunt. Vesp. 6.

Coeptare. qui discedere et abire coeptabant. Oth. 11.

Coërcere h. e. *finibus includere, continere evagantem.* Nos: *in Schranken halten, einschränken.* Dacos, qui se — effuderant, coercere. C. 44. coercuit et Dacorum incursiones. A. 21. barbaris, qui jam in Galliam usque proruperant, coercitis. Galb. 6. ad coercendas inundationes. A. 30. quo praec. adjutore — L. Saturnini seditiosum tribunatum Senatus coercuerat. C. 12.

populares tumultus et ortos gravissime coercuit, et sequ. T. 37.

coercere al. compedibus. A. 67. cavea. Cal. 27. (*fesseln, gefangen halten.*)

omnino *in ordine continere, moderari.* magistratibus urbicis provinciarumque praesidibus coercendis tantum curae adhibuit, ut neque *modestiores* unquam, neque *justiores* existerint. Dom. 8.

ut etiam similia quandoque ausuros perpetuo coerceret. Tit. 8. non ubique ac semper, sed quum hostis in proximo esset, coercerat (militem disciplina). C. 65.

in ordinem redigere, vel verbis, ut sit i. q. increpare. populum severissima coercuit voce. A. 42. frustra monitum edicto coercere. Ner. 4.

vel *poenis.* multa sub eo et animadversa severe et coercita. Ner. 16. (Sequ. *afflicti supplicii Christiani sequ.*) multiplici poena cocercito ambitu. A. 40. in coercendis delictis immodicus. Galb. 9. libido, coercente nullo, invaluerat. Vesp.

11. incesta Vestalium — varie ac severe coercuit, priora capitali supplicio, posteriora more veteri. Dom. 8. matronas pro ratae pudicitiae ut propinqui more majorum coercerent. T. 35. ut se quibuscunque de causis quam saevissime coerceret. Cl. 2. Vitellianorum — exactoravit plurimos et coercuit. Vesp. 8.

Coercitio popinarum. Cl. 38. cf. T. 34. ubi est: popinas *inhibere*, et Ner. 16.

coercitio in histriones. A. 45. i. q. *animadversio*, unde etiam rarior constructio.

Coetus pr. i. q. *Coitus*, ein Zusammenkommen, unde *confluxus hominum, seditiosus*. C. 16. (ubi praecedit: „*multitudinem* biduo post sponte et ultro *confluentem*, operamque — *tumultuosius* pollicentem, *compescuit*.“) ne qui novi coetus recensionis causa moveri quandoque possent. C. 41.

concio populi, *Versammlung*. in publico coetu Tit. 7. ubi al. omittunt *coetu*, jure defendunt Oudend. et Wolf.

conventus, *circulus*, eine *Gesellschaft*. extraneorum coetu prohibuit (filias et neptem.) A. 64. in coetu familiarium. A. 85. ut per coetus epulantium circumduceretur. Cal. 32.

Cogere, ubi de pluribus, i. q. *contrahere*, *colligere*, *convocare*.

coactus festinato Senatus. C. 16. coacto Senatu. T. 23. an judicia majestatis cogi h. e. convocari juberet. T. 58. ut centumviralem hastam (h. e. iudicium Centumvirorum), quam quaestura functi consueverant cogere, Decenviri cogerent (convocarent.) A. 36. quae diversissimorum temporum sunt, cogi in unum annum jussit. Ner. 23. hylen, quam omnis generis coegimus (h. e. redegimus) octingentos in libros. Gr. 10. — coactum agmen h. e. reversum, extremo agmine in castra immisso. Cal. 45. v. *Agmen*.

cogere vectigalia est *exigere*, nostr. *eintreiben*, *aufbringen*. ut e defunctorum bonis pro semisse dextans ei cogeretur. Ner. 32. unde

Coactor exactionum. Horat. h. e. minister publicanorum, qui vectigalia colligebat. v. Oudend.

et *Coactio*. coactiones argentarias factitavit. Vesp. 1. v. n. ubi de uno, est: *aliquem ad unum locum agere*, h. e. *necessitatem imponere*, *einen eintreiben*, *zwingen*.

c. *infin.* ut discedere e medio — cogeretur. C. 1. coactus est triumphum dimittere. C. 18. unumquemque Equ. rationem vitae reddere coegit. A. 39. Proculum mori coegit. A. 67. coegit uxorem dimittere. A. 63. Juliam confestim coactus est ducere. T. 7. quorum alterum magna difficultate numeraria — coactus est facere. T. 48. coactis — religiosas vestes comburere. T. 36. suscipere imperium vi coactus. Oth. 7. et simpl. partic. *coactus*. quasi coactus — recepit imperium. T. 24.

c. praep. *ad v. in.* de cogendo ad restituendam libertatem Augusto. T. 50. cogendum se ad ducendum eam uxorem. Cl. 26. coegit eum in eam desperationem. C. 20.

insidiis tentatus elicientium cogentiumque se ad querelas. Cal. 10. (de studio sine effectum, ut Gr. *ἀναγκάζειν*, nos: *einen wohin zu bringen suchen*.)

in ordinem cogere al. (quod Vesp. 15. *in ordinem redigere*) Cl. 38. i. q. reprimere alicujus spiritus, (*einen demüthigen*,

drücken) maxime de magistratu, cujus auctoritati detrahitur inferioris hominis arrogantia, adeoque: *verecundiam recusare* alicujus dignitati. v. Gesner. ad *Plin.* ep. 1, 23, 1. — *Coactor, Coactio.* v. supra sub verbo ipso.

Cogitare de aliqua re i. q. *meditari* aliquid, *destinare*, nos: *im Sinn haben.*

cog. de regno. C. 9. de reddenda Rep. A. 28. de consciscenda morte. C. 36. Cl. 31. de secessu deque purgando cerebro. Cal. 50. de Homeri carminibus abolendis. Cal. 34. quicquid cogitaret volveretque animo. Vesp. 5. qui de solo victu cogitarent. Vit. 7.

cog. *aliquid*, idem. cogitatum facinus. T. 19. cogitatum parricidium Cal. 12. Opp. *perfectum.*

c. *inf.* h. e. accusativo verbi. ex Britannia deducere exercitum cogitavit. Ner. 18.

i. q. *deliberare.* de quo sit cogitandum diligentius. T. 21. de poeta meditante. quasi a cogitante atque generante exaratos (versus). Ner. 52.

i. q. *sentire, opinari, existimare.* si qua — aut cogitarentur gravius adversus se, aut dicerentur. C. 75. v. n.

Cogitatio i. q. consilium, id quod cogitatum est. a tam praecipiti cogitatione revocatus. Cal. 48. cogitatione in posterum diem dilata. Ner. 47.

Cognatio. propinqua sibi cognatione junctos. Ner. 3.

Cognitio et Cognitura v. *Cognoscere.*

Cognomen. cui Salutioni cognomen erat. C. 59. infanti cognomen Thurino inditum est. A. 7. cui cognomen Becco fuerat. Vit. 18. cui et cognomen Camillae erat. Cl. 26. Gabinio Sec. — cognomen Chaucius usurpare concessit. Cl. 24. (quod vix defendere sustinuerim cum Burm., sed legendum *Chaucii* v. *Chaucium.* v. n.)

cogn. Patris patriae. C. 76. A. 53. T. 26. Caesaris, Augusti. A. 7. Vit. 8. Germanici. Vit. 8. Torquati. A. 43. Magni. Cal. 35. Marciani. Galb. 14. Caligulae. Cal. 9. Sextilem mensem e suo cognomine nuncupavit. A. 31. de cognomine intercessit Augustus. T. 17. cogn. ferre. A. 43. deterre alicui. T. 67. compluribus cognominibus assumtis. Cal. 22. v. *Assumere.* cogn. recipere, differre, recusare. Vit. 8. v. singula haec verba. — ut Augustus vocaretur, non tantum novo, sed etiam ampliore cognomine. A. 7. quo cognomine is Deus — celebratur. A. 70: bis eundem praeponentes, nomine atque cognomine. C. 20. qui primus hoc cognomen sibi vindicavit. Gr. 10. quum (gens Claudia) praenominibus cognominibusque variis distingueretur. T. 1. Aenobarbi auctorem originis itemque cognominis, habent L. Domitium. Ner. 1. L. Aelius cognomine duplici fuit. Gr. 3.

Cognominis adject. minorem Marcum cognominem sibi. Oth. 1. quatuor filios — cognomines. Vit. 2.

Cognominare. Thurinum cognominatum. A. 7. censuerunt quidam, ut Pannonicus, alii, ut Invictus, nonnulli, ut Pius cognominaretur. T. 17.

Cognoscere i. q. *audire, certiore fieri.* e Catilina se cognovisse. C. 17. per quem de conjuratione Murenæ cognoverat. A. 56. de motu Galliarum cognovit. Ner. 40.

sequ. acc. c. inf. ut cognovit, Antonium — receptum. A. 12. ut interemptum cognovit. T. 62. postquam Galbam et

Hispanias descivisse cognovit. Ner. 42. ut occisum Neronem — cognovit. Galb. 11. cognoscit, teneri castra. Galb. 19. quum cognosset (ut Oudend. edidit pro vulg. *cognovisset*) demigrasse in hortos. T. 35. — res cognita est. Rh. 1. qua cognita re. C. 19.

Indos auditu modo cognitos. A. 21.

omnino *sensibus aliquid percipere*, nostr. *kennen lernen*, unde

i. q. *videre*. aliquid invisitatum dignumque cognitu. A. 43. quod infantem plerique cognoverant. Cal. 13. sero cognovit et Senecam. Pers. sicubi clarorum virorum sepulcra cognosceret. Cal. 3. — *cognitum est* i. q. apparuit (*es war zu ersehen*). Cal. 9.

legendo vel audiendo intelligere, discere. quo distinctius demonstrari cognoscique possint. A. 9. quo celerius annunciari cognoscique posset. A. 49. quo certius cognoscatur. Cl. 3. plures e familia cognosci. Ner. 1. verba ipsa cognoscere. Dom. 11. cogn. libellos. Gr. 24. i. q. *legere*, ἀναγινώσκειν.

de iudice i. q. *examinare, inquirere*. censuit, cognoscendum posthac de iis. A. 55. quum de privilegio sacerdotum Atticae Cereris cognosceret. A. 93. noxae, de qua cognoscerent. T. 33. cognoscebat de talibus causis. Cal. 38.

et simpl. i. q. *iudicium habere*. simul cognoscentibus. A. 33. Augusto cognoscente. T. 8. magistratibus pro tribunali cognoscentibus. T. 33. v, infra sub voc. *Cognitio*. cognoscens quondam in Aug. Foro. Cl. 33. in cognoscendo ac decernendo mira varietate animi fuit. Cl. 15. cognoscendi eum morem tenuit. Ner. 15.

Cognitio i. q. *lectio*. a cognitione veterum oratorum Seneca — eum avertit. Ner. 52.

i. q. *iudicium* (*Untersuchung*. Quaestio enim dicitur de tormentis.) et *extraordinarium* quidem, quale Senatus, postea Principes, et quibus a Senatu vel Principibus mandatum esset, v. c. provinciarum praesides, suscipiebant, unde *juri ordinario*, h. e. per magistratus ex certis legibus administrato, fere opponitur. cf. *Jurisdictio* et *Quaestio*.

cognitionem Senatui detulit. C. 23. alium interpellatum ab adversariis de propria lite, negantemque, *cognitionis rem*, sed *ordinarii juris* esse sequi. Cl. 15. v. not.

quadam cognitione. A. 51. ubi sequitur verb. *inquisivit*. Senatu cognitionem de ejusmodi criminibus ac reis flagitante. T. 28. soli huic cognitioni adeo per totos dies deditus et intentus. T. 62. cognitio falsi testamenti recepta est (sc. a Senatu), in quo et ipse signaverat. Cl. 9. laudantibus cognitionem, qua — adulterii ream condemnaverat. Cl. 43. in ultima cognitione. Cl. 46. in cognitione caedis. Rh. 6. in cognitionibus patris. Tit. 7. ubi vulg. *concionibus*. v. not.

Nonnunquam tamen de *jurisdictione* etiam s. *jure ordinario* adhibetur voc. *cognitio*, ut *cognoscere* saepissime i. q. *jus dicere*. Ita Cl. 12. „*cognitionibus magistratum*, ut unus e consiliariis, frequenter interfuit.“ cf. Dio 60, 4. in nota excitatus, et locus nostri auctoris T. 33. „*magistratibus pro tribunali cognoscentibus* plerumque se offerebat consiliarium.“

v. Ernest. in Clav. Cicer. sub v. *Cognitio* et Schwarz. ad Plin. Paneg. 80, 1.

Cogniturae, praemia delationum (*cognitores* enim dice

bantur, qui debitores aerarii vel fisci indagabant et deferebant, parte bonorum vel aliis praemiis allecti).

sectionibus et cognituris uberius compendium nactus. Vit. 2. ubi alii *consuturis*, inepta lectione, ex patris, qui *sutor veteramentarius* fuerat, quaestu, et ex ignorantia usus hujus vocabuli, ex proximo denique: *sectionibus* orta.

Coheres. qui alterum nepotem suum — coheredem ei dederat. Cal. 14. ut coheredem semper filiis instituerit. Cl. 1. correptis per coheredem Cajum universis bonis. Ner. 6. coheredem sibi libertum ejus ascriptum. Vit. 14.

Cohibere. cohibente lictore nimias laudantium voces. Rh. 6.

Cohorrescere. cohorrescit corpus meum. T. 21. ut — cohorruerit. Oth. 10.

Cohors. una sextae legionis cohors, praeposita castello. C. 68. praemissis cohortibus. C. 31. consecutus cohortes. ibid. cohortes, si quae cessissent loco, decimatas hordeo pavit. A. 24.

additis ad copias duabus legionibus, octo alis, cohortibus decem. Vesp. 4.

cohortes praetorianae. neque tamen unquam plures quam tres cohortes in Urbe esse passus est, easque sine castris. A. 49. Tiber. Romae castra constituit, quibus praetorianae cohortes — continerentur. T. 37. (cf. *Castra*.) cohortem ab Urbe, et aliam a Cottii regno — immisit. ibid. — praetoriani milites, cohortes urbanae, legionarii (Dio 56, 32. τοὺς στρατιώτας, τοὺς μὲν δορυφόρους, τοὺς δὲ ἀστικούς, τὸ τε λοιπὸν τὸ πολιτικὸν πλῆθος dicit) legatis Augusti donati. A. 101. Consules cum Senatu et cohortibus urbanis Forum Capitoliumque occupant. Cl. 10. praetorianis cohortibus frumentum menstruum gratuitum (Nero constituit.) Ner. 10. praetorianas cohortes universas prodisse obviam. Cal. 4. ut praetorianae cohortes contra morem signa jumentis imponere et ita subsequi cogerentur. Cal. 45. quicquid praetorianarum cohortium fuit, ut pessimi exempli, uno exauctoravit edicto. Vit. 10. Macro, qui tum praetorianis cohortibus praeerat. Cal. 12. Praefectus praetor. cohortium. Tit. 4. Dom. 6. Tribunus cohortis praetoriae. Cal. 56. dispositis circa Fori templa armatis cohortibus. Ner. 13.

quoties coena Principem acciperet, aureos excubanti cohorti viritim dividebat. Oth. 4. obstitit respectus cohortis, quae tunc excubabat. Oth. 6.

Germanorum cohortem, a Caesaribus olim ad custodiam corporis institutam — dissolvit. Galb. 12.

Puteolis et Ostiae singulas cohortes ad arcendos incendiorum casus collocavit. Cl. 25.

missus ad praefecturam cohortis, in extrema Aegypti parte tendentis. Juvenal.

cohors i. q. centurionatus, ut post cohortem alam, post alam tribunatum legionis daret. Cl. 25.

cohors amicorum. Cal. 19. Ner. 5. Galb. 7. Lucan. v. Lips. ad Tac. A. 6, 9.

Cohortari. multum ad concordiam liberos suos cohortatus. Cl. 46. praetorianos pro concione ad inchoandum opus cohortatus est. Ner. 19. fratrem — cohortatus, ut. Oth. 10. cohortantibus invicem, ne. Galb. 10.

Coire. apud aram ejus Dei, in cujus templo coiretur (h. e. Senatus congregaretur). A. 35. factiones — ad nullius non facinoris societatem coibant. A. 32. cf. *Coetus*.

Coitus i. q. *Concubitus*. interdicto cujusquam in perpetuum coitu. Cal. 25. imago coitus. Horat. loco suspecto.

Colere, laborem, operam, studium, curam in al. re collocare, Gr. ἐργάζεσθαι, ἀσκεῖν, θεραπεύειν. agros. Gr. 23. artes liberales — studiosissime coluit. T. 60. (σπουδάζειν περὶ τι.) aliis rebus pietatem colas. (e Graecis Euripidis: τὰλλα δ' εὐσεβεῖν χρεῶν.) C. 30.

i. q. *observare*, *venerari* al., θεραπεύειν. libertinam aulicam — quo efficacius coleret. Oth. 2.

max. de *veneratione divina*. imaguncula, quae — inter cubiculares colitur. A. 7. quo cognomine is Deus quadam in parte Urbis colebatur. A. 70. quod solae nullam Sejani imaginem inter signa coluissent. T. 48. simulacrum — menstruis deinceps supplicationibus et pervigilio anniversario coluit. Galb. 4. Vitellia, quae multis locis pro numine coleretur. Vit. 1. Narcissi et Pallantis imagines aureas inter Lares coluit. Vit. 2. Minervam, quam superstitiose colebat. Dom. 15.

Partic. *cultus*. milites habuit tam *cultos*, ut argento et auro politis armis *ornaret*. C. 67. h. e. tantam eorum curam habuit, quod ad externum splendorem attinet. unde simpl. i. q. *ornatus*. matronam vetita purpura *cultam*. Ner. 32.

Cultores. cultores sibi abduci. A. 91. cultores Deum matris. Oth. 8.

Cultura agrorum. A. 42. Vesp. 1.

Cultus de *vestitu*. quae ad habitum et cultum et mores — pertineant. C. 44. circa cultum habitumque adeo pudendus. Ner. 51. (Utroque loco *cultus* vestitum significat, *habitus* reliquam curam corporis ipsius, max. capilli.) cultu notabilem ferunt. C. 45. relegatae — omnem delictiorem cultum ademit. A. 65. insignes excellentissimo cultu pueri. Ner. 20. legionem cultu Romano ornatam. C. 24. Veneris cultu conspectus est. Cal. 52.

de *apparatu* s. *ornatu aedificii*. aedibus — neque laxitate neque cultu conspicuis. A. 72. de cujus (domus aureae) spatium atque cultu. Ner. 31.

Collabi. collapsa vetustate moenia. Cal. 21. aedes sacras vetustate collapsas. A. 30. templum vetustate collapsum. Cl. 25. nostr. *verfallen*.

zusammenbrechen. collabi fastigium domus. C. 31. collapsus — jacuit. Ner. 42.

Collatio. v. sub verbo *Conferre*.

Collaudare i. q. simplex *Laudare* (ut ἐπαινεῖν i. q. αἰνεῖν).

Cajum nepotem, quod — non supplicasset, collaudavit. A. 93. Praetorem collaudavit, quod — retulisset. T. 32. Agrippinae ingenium collaudans. A. 86. collaudans vocem deprecantis. Cal. 33. amplissimis verbis collaudare al. C. 16. Oth. 1. boletos, quasi Deorum cibum, collaudare solitus. Ner. 33.

Collectanea. dicta collectanea (inter scripta Caesaris.) C. 56.

Collega. in *consulatu*. concordii et consentiente collega. C. 19. obnunciantem collegam armis Foro expulit. C. 20. ut, quoties consulatus sibi daretur, binos pro singulis collegas haberet. A. 37. Claudium — collegam sibi in consulatu assumsit. Cal. 15. collegam sibi assumsit in quinto consulatu. T. 65.

et cum collega et separatim. C. 10. eidem collega et in tribunicia potestate et in septem consulatibus fuit. Tit. 6. edita Bibuli, quibus proscripsit collegam suum. C. 49. — collegam patris sui Octavii in aedilitate. A. 27. in triumviratu. collegarum alterum. A. 16. restitit aliquamdiu collegis. A. 27.

Collegium. *Tribunorum pl.* appellato demum collegio. C. 23. unum e collegio — non assurrexisse. C. 78. collegium *Quaestorum.* Cl. 24.

sacerdotum. legenda ossa per sacerdotes summorum collegiorum. A. 100. clipeus aureus, quem quotannis certo die collegia sacerdotum in Capitolium ferrent. Cal. 16. in cooptandis per collegia sacerdotibus. Cl. 22. Cn. Domitius jus sacerdotum subrogandum a collegiis ad populum transtulit. Ner. 2. collegium Flavialium. Dom. 4. Minervae, cui collegium instituerat. ibid.

collegia s. sodalitates opificum, *ἐταιρίαι*, a Numa primum cum certis religionibus instituta, mox coetus plerumque hominum factiosorum, nostr. *Gilden, Clubs.* v. *Plin.* ep. 10, 45. et ibi Gesner. Id. 10, 97, 7. *hetaerias*, Trajanus 10, 94. *turbas et illicitos coetus* dicit. cf. Schwarz. ad Paneg. 54, 4. et quae notavimus ad C. 42.

cuncta collegia, praeter antiquitus constituta, distraxit. C. 42. collegia, praeter antiqua et legitima, dissolvit. A. 32. plurimae factiones, titulo *collegii novi*, ad nullius non facinoris societatem coibant. ibid.

Colligare (verbinden). colligatis vulneribus. T. 61.

Colligere, συλλέγειν. reliquias mortuorum. T. 54. Cal. 3. antiqua eum verba et figuras solitum esse colligere Sallustio. Gr. 10.

i. q. *quaerere, conciliare.* sub Cajo, secundam existimationem omnibus lenociniis colligente. Cl. 7. tantum amoris favorisque colligit. Cl. 12. cf. *Cic.* de amic. c. 17.

colligere animum. Ner. 48. h. e. vires animi antea quasi dispersas. colligere semet. Cal. 50. (nos: *seinen Geist, seine Kräfte, sich sammeln.*)

i. q. *concludere.* quod sane et ex oratione ejus — colligi potest. T. 67.

Collis, monumentum, impositum colli hortorum. Ner. 50. Al. *colle*, quod Burm. et Oudend. receperunt. v. *Imponere.* in villa colli superposita. Galb. 4.

Collocare, locum, sedem tribuere. veteranos in Italiam reducendos et (suppl. in ex superioribus) municipalibus agris collocandos. A. 13. Ubios et Sygambros — in proximis Rheno agris collocavit. A. 21. quadrag. millia dediticiorum — juxta ripam Rheni sedibus assignatis collocavit. T. 9. — Putcolis et Ostiae singulas cohortes — collocavit. Cl. 25. h. e. stationes habere jussit. classem Miseni et alteram Ravennae — collocavit. A. 49. navibus ordine duplici ad ancoras collocatis. Cal. 19. in vestibulo domus collocavit (corpus). A. 100. (nostr. *niedersetzen.*) lectica pro tribunali collocata. A. 33. in Senatu curulem perverse collocatam. Galb. 18.

sedem assignare, v. c. in convivio, *καθίστην, sitzen lassen.* obsides — super se subsellio secundo collocavit. A. 43. pleno convivio singulas infra se vicissim collocabat. Cal. 24. juxta se latere dextro collocavit. Ner. 13. consulares — super

pulbitum collocavit. Cal. 54. spectaculo circa se ex industria collocatis. Tit. 9.

collocare pecunias nostr. *Geld unterbringen, anlegen.* quod pecunias levioribus usuris mutuati graviore fenore collocassent. A. 39. ut feneratores duas patrimonii partes in solo collocarent. T. 43.

collocare alicui feminam i. q. nuptum dare, pr. habitationem apud eum dare filiae e. s. p. C. 21. A. 64. Cal. 24. Cl. 27. Dom. 22.

Colloquium. colloquio petito insidiatum sibi. A. 27. per simulationem colloqui propius admissus. A. 79. spe colloqui facta. Oth. 9. sermonis et colloqui usus (quibusdam ademptus.) T. 61.

Artabanum — ad colloquium suum pellexit. Vit. 2.

Collucere. accidit, ut — arae sponte subitis collucerent ignibus. T. 14.

Colluctari. colluctatum diu. Dom. 17.

Collum. ruderibus purgandis manus primus admovit ac suo collo quaedam extulit. Vesp. 8.

Collusor. proximo collusori demandata vice sua. Cal. 41.

Colluvio. sincerum atque ab omni colluvione peregrini ac servilis sanguinis incorruptum servare populum. A. 40. Ita Liv. 22, 43. „colluvio omnium gentium.“ 26, 40. „mixti ex omni colluvione exsules.“

Collybus (κόλλυβος. v. Schneider. Lex. Gr.), fenus in permutandis pecuniis, inde ipsa permutatio pecuniae. collybo decoloratae manus. A. 4.

Colonia. coloniae Latinae de petenda civitate agitant. C. 8. v. n. col. transmarinae. C. 42. in colonia Capua deducti lege Julia coloni. C. 81. ad praesidium coloniarum Illyricum contingentium. A. 25. Aug. Italiam duodetriginta coloniarum numero, deductarum ab se, frequentavit. A. 46. ad deducendas in Galliam colonias, in quibus Narbo et Arelate erant, missus est (pater Tiberii.) T. 4. Antium coloniam deduxit (Nero). Ner. 9. colonia Vitellia. Vit. 1. comitatibus per municipia et colonias dispositis. T. 38. is, qui honorem in colonia sua — decerni sibi passus est. T. 58. municipiorum coloniarumque primores. Cl. 1.

Colonici Decuriones. suffragia, quae de magistratibus urbicis Decuriones colonici in sua quisque colonia ferrent. A. 46.

— *Coloni.* C. 81. v. supra.

Color. candidus. C. 45. T. 68. color inter aquilum candidumque. A. 79. expallidus. Cal. 50. fuscus. Ter. 5. quum interdixisset usum amethystini ac Tyrii coloris. Ner. 32. paenula obsoleti coloris. Ner. 48. qua is aetate, qua statura, quo colore esset. A. 65.

Columba. palma frequentata columbarum nidis. A. 94. — *Columbinum* venenum. Cal. 55.

Columna. solidam columnam prope viginti pedum lapidis Numidici in Foro statuit (plebs Caesari.) C. 85. v. n. porticus Albanarum columnarum. A. 72. Senatus — statuam ei decreverat, rostratae columnae superstantem. Galb. 23. grandes columnae. Vesp. 18.

Coma. insignes pinguissima coma pueri. Ner. 20. ut comam semper in gradus formatam — etiam pone verticem summisserit. Ner. 51. comam in adolescentia senescentem. Dom. 18.

rutilare et summittere comam (more Germanorum.) Cal. 47. reducto coma capite. Vit. 17.

Comati. pulcri et comati. Cal. 35. *Comata Gallia.* v. ind. prim.

Comedere. omne frumentum Deos comedisse. A. 70. panis unciā — comedi. A. 76.

Comere. in capite comendo. A. 79. capillum sibi comi præcepit. A. 99.

Comitus i. q. ornatus. lenius comitiusque scribendi genus. Cal. 53.

Comes. comes usquequaque parentum fugae. T. 6. comite uno. Dom. 1. paucissimis comitibus. A. 8. comite Agrippa. A. 9. duobus solis comitibus, pistore et coquo. Vit. 16. comes Hereulis. Vesp. 12.

De comitibus h. e. amicis, propinquis, philosophis, grammaticis, qui et privatos, et magistratus atque Principes sequi solebant in expeditionibus et reliquis itineribus saepe officii et consilii, plerumque familiaritatis et oblectationis causa, vide, quae post Salmas. et Casaub. ad *Spartian.* Adrian. 18. et ad *Treb. Pollion.* trig. tyr. 12. fin. Ernestius in excursu XV. ad T. 46. doctissime disputavit. Ita apud Suet. occurrunt

comites privatorum. comitesque servosque ceteros — dimiserat. C. 4.

magistratum. ne quis Senatoris filius, nisi contubernalis aut comes magistratus, peregre profiscisceretur. C. 42. v. n. Pompeji libertus et paene omnium expeditionum comes. Gr. 15. praecepisse — Appio quoque et Pulcro Claudii, fratribus, quorum etiam comes in provincia fuerit. Gr. 10. comes ad Orientem C. Caesaris juvenis. Ner. 5. M. Lollii, *comitis et rectoris* ejus (C. Caesaris.) T. 12.

Principum. servus Aemilii Pauli, comitis ejus. A. 16. quadragenos aureos comitibus divisit. A. 98. Thrasyllus, Tiberii comes. ibid. comites peregrinationum expeditionumque nunquam salario, cibariis tantum, sustentavit; una modo liberalitate ex indigentia vitrici prosecutus, quum *tribus classibus factis* pro dignitate cujusque — distribuit. T. 46. (quam divisionem in classes, recte Ernest. l. c., ad hanc tantum pecuniae distributionem institutam, non perpetuam fuisse judicat, quod multis visum, qui Constantini et sequentium Imperatorum instituta ab hoc Tiberii exemplo derivarunt.) comites et participes victoriae — novo genere ac nomine coronarum donavit. Cal. 45. sagulatis comitibus. Vit. 11. ubi a *commilitonibus* distinguuntur. peregrinatione Achaica inter comites Neronis. Vesp. 4. nihil non per comites atque liberos pretio addici — passus est. Galb. 15. (cf. *Plin.* ep. 8, 23, 5. „non ut commilito, sed ut comes assectatorque.“)

nunquam Curiam nisi solus intravit; lectica quondam introductus aeger, comites a se removit. T. 30.

Comitatus. modico comitatu. C. 31. e comitatu suo. A. 98. a praesente comitatu. Oth. 6.

flamma — omnem comitatum circumplexa. T. 6. (Gall. suite, nostr. *Gefolge*, *Begleitung*.)

Comitari. Oppio comitanti se. C. 72. comitatus est patrem et Syriacā expeditione. Cal. 10. triumpho currum Aug. comitatus est. T. 6. triumphum utriusque Jud. equo albo comita-

tus est. Dom. 2. ut Q. Metellum in exsilium comitatus sit. Gr. 3. herilem filium dum comitatur in scholas. Gr. 23. quatuor solis comitantibus. Ner. 48.

Cometes. crinita stella, quam cometen vocant. Cl. 46.

Comicus. hunc Afranius omnibus Comicis praefert. Terent. 5.

Cominus. cominus tendens. C. 63. hostem cominus saepe percussit. Cal. 3. hostium duce — cominus trucidato. T. 3.

Comis, sine dubio a v. *coire*, adeoque, qui benigne coit cum aliis et coiri h. e. conveniri se permittit (*gesellig, freundlich.*) mulionibus ac viatoribus praeter modum comis. Vit. 7. super coeam — commissimus. Vesp. 22. Melius: *communissimus*, ut Cl. 21. leg. *communior aut remissior*, non *comior*. comi facillique natura. Gr. 7.

Comitas. A. 53. 74. 98. Ner. 10. Oth. 3. Tit. 8. omni comitate ad hilaritatem et jocos provocavit. Cal. 27.

Comissari, κομισάριον (al. scribunt *comessari* et *commissari* quasi pro *commensari*). in conspectu prandentis vel commissautis. Cal. 32. convivabatur — paene raptim, certe non ultra solis occasum, nec ut postea comissaretur. Dom. 21. h. e. ut nunquam post coenam potaret.

Comissatio. comissione quadam. Cal. 55. comissiones.

Vit. 13. Tit. 7. v. Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 54, 1.

Comitium, locus in Foro Rom. C. 10. A. 43. Dom. 8. v. ind. pr.

comitia. quum mane ad comitia descenderet (candidatus pontificatus max., qui illo tempore populi suffragiis dabatur. v. n. et Ner. 2.) C. 13. edictis jam comitiis (consularibus.) C. 18. proximis comitiis. C. 80. illum in campo per comitia tribus ad suffragia vocantem. ibid. (ubi notanda *tribuum* mentio in comitiis *centuriatis*, ut C. 13 et 41.)

comitia secundi consulatus ineunte Galba. Vesp. 5. v. n. comitorum consularium die. Dom. 20. comitia cum populo partitus est Caesar. C. 41. v. n. binos Consules sibi substituit — ita ut medio tempore comitia nulla habuerit, praeter Tribunorum et Aedilium plebis. C. 76. Aug. comitorum pristinum jus reduxit. A. 40. comitiis tribuniciis. ibid. tentavit et (Caligula), comitorum more revocato, suffragia populo reddere. Cal. 16. quoties magistratum comitiis interesset. A. 56. comitia in decem annos ordinavit. Vit. 11.

Comitialis morbus, ἐπιληψία. C. 45. Cal. 50. Ner. 33.

Commeare i. q. ultro citro ire (*hin und her, ab und zu reisen*), unde: per hunc pontem ultro citro commeavit. Cal. 19. vel invitatos, vel sponte ad se commeantes. C. 27. ad spectaculum commeare in Urbem. Cl. 17. ad omnes Circenses — commeabat e secessu. Ner. 22. operae, quae ex Umbria in Sabinos ad culturam agrorum quotannis commeare solent. Vesp. 1. classiarii, qui ab Ostia et Patcolis Romam pedibus per vices commeant. Vesp. 8.

latitudinis, qua contrariae quinquereemes commearent. Ner. 31. (*hin und her fahren.*)

Commeatus i. q. *venia commeandi* h. e. iter faciendi, nostr. *Urlaub*, commeatum petiit. T. 10. quamvis saepe commeatum petenti. Ner. 35. commeatu afuturus. T. 72. quod se inscio ac sine commeatu Italia excessissent. Cl. 16. propagari sibi commeatum saepius desiderantem. Cal. 29. commeatus a Se-

natu peti solitos beneficii sui fecit. Cl. 23. interdixit commeatus peti. Galb. 6. (accepto commeatu. *Plin.* ep. 3, 4, 2.)

unde *absentia* ipsa, ut nostr. *Urlaub*. a commeatu castra repetentes. T. 12.

i. q. *naves* s. *classis*, ut mercatorum, qui certis temporibus ad certa emporia cum mercibus commeant. Alexandrinorum, qui de novo commeatu Neapolin confluerant. Ner. 20.

res ipsae, quae commeatu advehuntur, ut *annona*. ob interclusos commeatus. A. 16. commeatibus per municipia et colonias dispositis. T. 58. contracto omnis generis commeatu. Cal. 43. ad invehendos commeatus. Cl. 18.

unde *impedimenta*. commeatum omnem ad certam formulam astrictum non ante transmisit. T. 18. v. de hoc vocabulo Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 32, 2.

Commemorare. crebro commemorans Pompeji felicitatem. C. 35. beneficia regis in se commemoranti. C. 49. in commemoranda sua pietate. Cal. 17. ut praecipua commemorem. T. 2.

i. q. *meminisse*, ὑπομνήσκεισθαι. rumoris causa, quo patrem Caesarem vulgo reprehensum commemorabat. A. 45.

Commendare. commendo vobis illum et illum. C. 41. commendatis, qui suam vicem praesidendo fungerentur. A. 45. filios suos populo commendavit. A. 56. utriusque aetatem supplicatur Patribus commendavit. Cl. 46. in commendanda Patribus conscr. Achaja. Cl. 42. alendam et instituendam commendavit (filiam Minervae.) Cal. 25. commendans reliquias suas et memoriam. Oth. 10. annum novum commendanti (Fortunae.) Dom. 15. hylen nostram aliis memento commendare. Gr. 10.

commendari se verecundia oris. Dom. 18.

Commendatio. ex commendatione Pompeji. C. 75. ex commend. publica cujusque oppidi. A. 46.

Commentarius, *Commenticius* v. post v. *Comminisci*.

Commercium, usus, mutua consuetudo (*Umgang, Verkehr*.) nullo commercio inter Italicos et Afros — coepto. Ter. 1. assiduo inter utrasque partes usu atque commercio. C. 75. commercio hominum fuit. T. 50. strenarum commercium (h. e. mutua strenarum dona) ne ultra Kal. Jan. exerceretur. T. 34. commercio mutui stupri. Cal. 36. gratam sibi provinciam communium studiorum commercio. Cl. 42.

Commigrare, cum rebus omnibus in alium locum transire, res aliquo transferre (*wohin ziehen*.) gens Claudia — Romam commigravit. T. 1. proposuerat Antium, deinde Alexandriam commigrare. Cal. 49.

Commilitones. nec milites eos pro concione, sed blandiori nomine commilitones appellabat. C. 67. neque post bella civilia — ullos militum commilitones appellabat, sed milites. A. 25. miles ad alios commilitones — perduxit Claudium. Cl. 10. proclamasse eum: quid agitis, commilitones? Galb. 20.

delectis commilitonum armis. Vit. 11.

Comminari. immoderatus perseveranti necem comminata est. C. 14. ut aquilifer moranti se cuspide sit comminatus. C. 62. vox comminantis audita est. Cal. 22.

Comminatio. reges — comminationibus magis et querelis, quam vi, repressit. T. 37.

Comminisci. i. q. excogitare, invenire. novas commentus est literas tres. Cl. 41.

unde *instituere*. excubias nocturnas vigilesque commentus est. A. 30. commentum id se, ut. A. 31.

Venereos locos commentus est. T. 43. commentus novum balinearum usum. Cal. 37. solutilem navem — commentus est. Ner. 34. urinae vectigal. Vesp. 23.

Commentum (die *Erfindung*.) Vesp. 18.

Commenticius. i. q. fictus. res fabulosa et commenticia. C. 81. spectacula cominenticia Cl. 21. sunt nunc primum inventa, et oppon. *usitatis*.

Commentarius (schriftliche Nachrichten, Denkwürdigkeiten, Gall. *Memoires*.) commentario, quem de vita sua — composuit. T. 61. cf. Dom. 20. reliquit rerum suarum commentarios, Gallici civilisque belli. C. 56. (Ibidem Ciceronis, Hir-
tiii, Asinii de his commentariis Caesaris leguntur iudicia.)

commentarii diurni (ein *Tagebuch*.) A. 64.

commentarios, ad matris fratrumque suorum causas pertinentes, concremavit. h. e. libellos accusatorios. Cal. 15. — multorum de utraque arte commentarii. Gr. 4. commentarios scripsit Nicanor. Gr. 5. quod sane ex commentariis ejus apparet, quamquam paucissimi exstant. Gr. 10. (ubi est Gr. *ὑπερμνήματα, ἀπομνημονεύματα*.)

i. q. *interpretatio* al. libri. commentario Smyrnae edito inclauit. Gr. 18. h. e. libro, quo obscurum carmen, cui Smyrnae s. Myrrhae titulus, illustravit. v. *Cinna* in ind. pr.

Commentari i. q. interpretari, scriptis illustrare. legendo commentandoque. Gr. 2.

Commiscere. libellum insidiarum indicem — libellis ceteris, quos sinistra manu tenebat, commiscuit. C. 31. in hac (patina) scarorum jocinora, phasianorum — cerebella etc. commiscuit. Vit. 13. reliquias (Phyllidis) cineribus Juliae commiscuit. Dom. 17. salivis melle commixtis. Vit. 2. — neque commixtos cum ingenuis. A. 25.

Committere. (homines v. feras ad pugnam.) peditibus — elephantis — equitibus hinc et inde commissis. C. 39. pugiles Lat. quos etiam committere cum Graecis solebat. A. 45. comm. camelorum quadrigas. Ner. 11. ut — praeter destinatos etiam levi subitaque de causa, quosdam committeret. Cl. 34.

unde: *ad certamen, contentionem plures concitare*. inter se omnes committere. Cal. 56. i. q. *concitare*, nostr. *zusammenhetzen*. ad exercitanda discentium ingenia aequales inter se committere solebat. Gr. 17. h. e. contendere discipulos et certare inter se jubebat.

proelium, pugnam, certamen committere. pridie, quam Sicil. pugnam classe committeret. A. 96. praeter sollemnes bigarum quadrigarumque cursus proelium duplex etiam, equestre ac pedestre, commisit. Dom. 4. commisit et subitos (ludos.) Cal. 18. Circenses, ludos, naumachias. Cl. 21. musicum agona. Ner. 23. prius quam committeretur. Vesp. 5. absol. pro: prius quam pugnari coeptum esset, (Gall. *avant que le combat s'engageoit*.) quum primum frequenti auditorio commisisset (historiam h. e. quasi ad certamen proposuisset, contendens de corona s. praemio.) Cl. 41. bene diu ne modico qu. auditorio quicquam committere est ausus. Juvenal. — Huc pertinet usus vocis

Commissio. commissione ludorum. A. 43. Galb. 6. cf. Plin. ep. 7, 24, 6, et quoniam carmina etiam, orationes, alii-

que libelli certamini subiciebantur, *commissiones* sc. oratoriae sunt orationes praemii s. coronae, quae in certamine adjudicabatur, non rei vel personae causa, de qua agitur, scriptae. (*Preisreden.*) A. 89. Ita, Senecam *commissiones* meras componere, dicebat Caligula. Cal. 53. v. Casaub. et Ern. ad h. l. et interpr. ad *Plin.* Paneg. 54, 1. „quum laudes Imperatorum ludis etiam et commissionibus celebrarentur,“ ubi al. *comissionibus*.

committere alicui rem, locum, negotium i. q. tuendum, defendendum, administrandum tradere, unde gravius est, quam *credere* et *permittere*. cf. Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 39, 2. custodiam portae commissi castelli retinuit. C. 68. classem olim commissam retinuit. Ner. 3. ne qua ei provincia — committeretur. *ibid.* cui tamen tuto tanta res committeretur. Vesp. 4. cui belli summam commiserat. Dom. 6. Remp. plurimum arbitrio temere committi. A. 28.

primo quinque speculatoribus commissa est res. Oth. 5. nunquam postea publico se illud horae sine Tribunis commisit. Ner. 26. h. e. quasi arbitrio hominum tradidit, nos: *er wagte sich nicht auf die Strafe, er getraute sich nicht auszugehen.*

committere culpam, scelus i. q. audere scelus, nos: *ein Verbrechen wagen, sich unterstehen, etwas zu thun*, et crebro ita permutatur in libris cum verbo *admittere*, quod vide, ut Cal. 23. non libidine, sed ratione commissa (adulteria.) A. 69. quum multa commissa fierent. Cal. 41. h. e., ut mihi quidem videtur, simpl. i. q. *multum peccaretur*. Ernest. tamen in ind. interpretatur: *ex crimine omissae apud publicanos professionis fisco adjudicata*, citato *Brissonio* de signif. verb.

Commissio v. supra sub verbo ipso.

Commodus. pr. congruus, opportunus, inde i. q. *facilis, jucundus*. finis vitae commodissimus. C. 87. spem de se commodiorem facere. Cl. 3. commodior Princeps. T. 33. (*commodiorem esse, nostr. besser seyn*, de aegroto dixit *Plin.* ep. 3, 16, 4.) commodius id visum A. 49. h. e. *aptius, bequemer*.

Commode i. q. *bene, ut par est*. ecquid iis videretur minimum vitae commode transegisse. A. 99.

Commodum. ne id contra commodum faceret h. e. ne valetudini obesset. A. 78.

minima commoda non minimo sectari discrimine. A. 25. (ubi observanda opposita: *commoda, discrimen.*)

i. q. *praemium*. citra commoda emeritorum (sc. *stipendiorum*; nam quod vulg. additum, *praemiorum*, e glossemate intrusum videtur) exauctoravit. A. 24. definitis commodis missionum. A. 49. commoda emeritae militiae. Cal. 44. commoda veteranorum. Ner. 32. veteranorum justaeque militiae commoda. Vit. 15. Germanorum cohortem — sine commodo ullo remisit in patriam. Galb. 12.

nostr. *Vorrecht, Vortheil*, quae privilegia multi contra Latinam vim vocis dicunt.

sacerdotum et numerum et dignitatem, sed et commoda auxit. A. 31. naves mercaturae causa fabricantibus magna commoda constituit. Cl. 19.

Vorzüge, barbare praerogativae, nullus — fuit, cujus non commodis obrectaret. Cal. 35.

omnino *utilitas*. in publica commoda peccem Horat. i. q. Reipublicae officiam.

Commoditas membrorum. A. 79. i. q. *aequalitas*, *congruentia* (Ebenmaas, *Proportion*.)

Commonere. commonito pro Rostris populo. Cl. 22.

Commorari. nec amplius quam septem et viginti dies — Brundisii commoratus. A. 17. quasi ad occasionem majoris spei commoraretur. T. 11.

Commovere i. q. *movere*. manum formatam commotamque in obscoenum modum. Cal. 56.

ad aliquid impellere. commotus his Caesar. C. 29. (Nos distinguimus *bewegt* et *bewogen*.)

i. q. *exacerbare*, *ad iram* vel alium vehementiorem affectum *excitare*. (nos: *bewegen*, *erregen*, *aufbringen*.) praetoriam nos etiam metu et indignitate commovit. Galb. 16. ubi praecedit: *omnes exacerbavit*. Unde *commotus* i. q. *iratus* (*aufgebracht*). commoto similis. A. 51. at illa commota. T. 51. (Tac. A. 6, 45. *commotus ingenio* h. e. *iracundus*.)

de metu. minimis etiam suspicionibus praeter modum commovebatur. Dom. 14. nulla tamen re perinde commotus est, quam responso casuque Ascletrionis. Dom. 15.

Communis. communes impensae. C. 10. communi sumtu. A. 60. communis sepulturae honos. A. 17. Antonii reginaeque communes liberi. ibid. intercepto communis filii pignore. T. 7. communia studia. Cl. 42. per communem factionis Venetae favorem. Vit. 7. adversus communium obtrectatorum criminationes. C. 55. communi nomine. C. 19. communi suo Romanaeque nomine. Cl. 52. epistola communis legionum nomine. Cl. 24. ubi vulg. etiam *communi*.

communi omnium arbitrio. Oth. 7. in communi rerum usu. Dom. 7. ad usum communis vitae. Rh. 1. (quod vulg. *quotidianae vitae* dicunt.)

neque in *commune* quicquam, neque *propalam* deliberabat. Ner. 15. Oppon. conscriptas ab unoquoque sententias *tacitus ac secreto* legens. v. n. Gr. *εἰς κοινόν*.

dicente quodam in sermone *communi* (in *allgemeinen Gespräch*, oppon. *sermo secretus*.) Ner. 38. Al. *convivii*, quod defendit Ernest. v. not. et Oudend.

communis de homine, *κοινός*, qui ad omnes se demittit, cum omnibus communicat, maxime de Principe (*freundlich, herablassend*; plebs nostra dicere solet *gemein*, ut in dictione: *sich gemein machen*, etiam *niedertrachtig* in bonam partem.)

nec ullo spectaculi genere communior aut remissior erat. Cl. 21. Al. *comior*. v. Oudend.

super coenam — communissimus multa joco transigebat. Vesp. 22. Al. *comissimus*. v. n. cf. Terent. Heautont. 5, 1, 39. „quemquamne animo tam *communi* esse aut *leni* putas“ ubi vide Lindenbr. Ibi etiam Bentlej. corrigendum censet: *tam animo comi* esse.

Communiter. ut provincias cum Augusto communiter administraret. T. 21.

Communio. ad communionem sermonis tacentes vel summissim fabulantes provocabat. A. 74.

Communicare. ita ut — seu jactura seu lacrum communicaretur (sc. cum reliquis convivis h. e. iis narraretur, ut nos:

der übrigen Gesellschaft mittheilen). A. 75. cum pluribus de ratione belli communicavit, T. 18. duo consilium communicaverunt. Cal. 58. quaedam ex maximis officiis inter libertinos Equitesque Rom. communicavit h. e. communia fecit, ἐκοίνωσε, libertinis promiscue cum Equitibus Rom. tribuit. Dom. 7.

Commutare (ändern, wechseln). commut. latebras. C. 1. h. e. modo hanc, modo aliam adire. commut. literas. C. 56. h. e. unam pro altera ponere in legendo.

in re militari commutavit multa. A. 24. reprehendere et commutare continuo. T. 27. commutandam censuit vocem. T. 71. nonnullas (provincias) commutavit interdum h. e. ex Caesareis proconsulares fecit et vicissim. A. 47.

vertauschen. commutasse quaedam (ornamenta templi) ferebatur, proque auro et argento stannum et aurichalcum supposuisse. Vit. 5.

Comoedia vetus. A. 89. comoediam Graecam Neapolitano certamine docuit ac coronavit. Cl. 11.

reliquit comoedias Graecas (Germanicus.) Cal. 3. comoedias scribere, edere. Ter. 2. 3.

Comoedi. inducti — comoedi, qui velut desiderantem oblectarent. Cl. 45.

Compactum a *Compacisci*. ex compacto i. q. ex composito. C. 20. *compacto* v. *compecto* pro *consulto* legendum censuerunt A. 15. Lips. et Gronov. ad *Liv.* 5, 11., recepit Oudendorp. cf. Gronov. ad *Plaut. Capt.* 3, 1, 24. et 29. coll. *Pseudol.* 1, 5, 129. Ceterum vide not. ad A. 15.

Compactus a *Compingere*. compactis firmisque membris. Vesp. 20. Nostr. gedrungen.

Compages. compagibus sellae luxatis. A. 45.

Comparare, παρασχευάζεσθαι, συμπαρασχευάζεσθαι, anschaffen, sich verschaffen.

multiplici undique familia (gladiatorum) comparata. C. 10. quanti quasque — comparassent h. e. emissent. C. 42. magisteria sacerdotii ditissimus quisque — comparabant h. e. emebant. Cal. 22. scriptum quaestorium (h. e. munus scribae quaestorii) comparavit. Horat. gemmas etc. animosissime comparasse. C. 47. data M. Varroni cura comparandarum (bibliothecarum) ac digerendarum. C. 44. bestias ad munus populi comparatas. C. 75. quum — carius pecudes compararentur. Cal. 27. ab eo tempore exercitibus comparatis. A. 9. manum in ultionem domini compararat. T. 25.

i. q. *parare*. veneni olim in se comparati arguebat. T. 49.

i. q. *conferre*, *componere*, *zusammenstellen*, *vergleichen*, *gleich stellen*. ut Verrio qu. Flacco compararetur. Gr. 18.

inde ad pugnam *componere*. hunc — Threici et mox hoplomacho comparavit. Cal. 35.

Comparatio i. q. *collatio*. ex comparatione adstantis alicujus procerioris. A. 79.

unde i. q. *certamen*. non audenti in comparationem se demittere. Rh. 6.

Comparere. repente comparuit (ἐφαιύετο) incolumis. A. 14. postera luce non comparuit. A. 94. ac statim non comparuisse (ἀφανῆ γένεσθαι.) Rh. 4.

Compellare i. q. *accusare*, ad *jus sistere*. quod compellari apud se majorem potestatem passus esset. C. 17.

Compellere. c. praepos. ad. L. Antonium — ad deditionem fame compulit. A. 14. quosdam ad excusandi se verecundiam compulit. A. 35. al. ad necem. A. 66. Cal. 23. Ner. 35. ad mortem. T. 56. ad confessionem. Cl. 15. ad pugnam. Cl. 21. ad cavendum ulciscendumque. Cl. 37. ut suspicione aliqua vel metu ad perniciem cujusquam compelleretur. Vesp. 14. quos sacramenti metus ad hujusmodi latebras compulisset. T. 8. ad manubias et rapinas necessitate compulsus. Vesp. 16.

sequ. ut. nec ut tandem appeteret, compelli nisi a matre potuit. Vesp. 2. neque ut repudiaret, compelli a Dict. Sulla ullo modo potuit. C. 1. Crassum Pompejumque — compulit, ut — peterent. C. 24.

c. *infin.* nisi eum Thrasyllus — differre quaedam compulisset. T. 62. edicti — gratiam facere non alia magis re compulsus. Dom. 14.

i. q. *in unum locum pellere*, *cogere*. ad monumentorum — deversoria plebe compulsus. Ner. 38.

pro *simpl. pellere*. eruptione hostium subita compulsus in scapham. C. 64. Sabinum et reliquos Flavianos — vi subita in Capitolium compulit. Vit. 15.

Compendium. i. q. *lucrum*. ex morte compendium captans. T. 48. ne ex lusu quidem aleae compendium spernens. Cal. 41. uberiorius compendium nactus. Vit. 2. compendii spe (*Ersparnis*.) Cl. 20.

compendio cujusque horum vel etiam studio aut libidine. Cl. 29.

Comperire. i. q. *Cognoscere*. c. *accusat*. Sullae morte comperta. C. 3. negavit se quicquam comperisse. C. 74. de comperta Murenae conjuratione. A. 66. de conjuratione comperta. Dom. 21. comperta morae causa. A. 94.

comp. de aliqua re. de qua victoria — comperit. Dom. 6.

sequ. *accus. c. inf.* ut comperit paratos, qui — prohiberent. C. 16. equorum greges — comperit pabulo abstinere. C. 81. ut primum occisum eum heredemque se comperit. A. 8. quum — multos manumissos comperisset. A. 42. cui — matronam ministrasse compererat. A. 45. comperit deinde, Julianam — damnatam. T. 11. ut comperit — publice vota suscepta. T. 54. quum comperisset, Seleucum — perquirere. T. 56. compererat, provincialem — numerasse. Cal. 39. quem — necem Claudio parare, compererat. Oth. 1. ut destinasse compererat Augustum. Vesp. 9. ex nonnullis comperi sequi. Ner. 29. e pluribus comperi. Tit. 3.

passive. comperta conjuratio. v. supra. compertus adulterare matronas. A. 67. uxorem in stupro generi compertam. T. 35. i. q. *deprehensam*. (Tac. A. 1, 3. nullius flagitii compertum. coll. 4, 11. v. Glossar. Liv.)

compertum habeo. C. 66. pro comperto polliceri aliquid. Ner. 31. i. q. *pro certo*.

Compes. ut pistorem — compedibus vinxerit. C. 48. Cosmum — non ultra quam compedibus coercuit. A. 67. hunc — conjecit in compedes. Vit. 12.

Compescere. i. q. *cohibere*, *coercere*. multitudinem — compescuit. C. 16. histrionum licentiam adeo compescuit, ut sequi. A. 45. hostiles motus — per legatos compescuit. T. 37. legiones —

compescuit. Cal. 1. externas cerimonias, Aegyptios Judaicosque ritus compescuit. T. 36.

Competere i. q. *convenire, congruere*. ut neque messium feriae aestati, neque vindemiarum autumno competerent. C. 40. Burm. et Ernest. praetulerunt *aestate*. Sed v. Oudend. et Wolf.

tanto Othonis animo nequaquam corpus aut habitus competiit. Oth. 12.

absol. si cujusquam neptium suarum competeret aetas h. e. congrueret, apta esset. A. 31. cf. Tac. A. 3, 46. „oppidani neque oculis neque auribus satis competeabant.“ Hist. 3, 73.

Competitor (*Mitbewerber*). e duobus competitoribus. C. 19. ubi e glossem. additum *consulatus*.

potentissimos duos competitores — superavit. C. 13.

ut exceptis consulatus competitoribus de cetero numero candidatorum pro parte dimidia, quos populus vellet, pronunciarentur. C. 41. ubi alii male *petitoribus*, quum intelligendi sint, qui cum Caesare petebant. Contra inepta est lectio: *e competitoribus* C. 23. ubi omnino de candidatis honorum sermo.

Compitales Lares, Compitalicii ludi. A. 31. v. ind. prim.

Complanare lacum. C. 44. montium juga. Cal. 37.

Complecti. Britannicum artius complexus. Cl. 43.

Complexus. ut — vix pauci complexu togaque objecta protexerint. C. 14.

Complere. alveum Tiberis completum olim ruderibus. A. 30.

Complures. A. 79. T. 12.

Compluvium. palmam in compluvium Deorum Penatium trans tulit. A. 92.

Componere i. q. *formare, efformare*. vultum ex industria efferebat, componens ad speculum in omnem terrorem ac formidinem. Cal. 50. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 76, 5. *vultu composito*. Tac. A. 1, 7. cunctis ad tristitiam compositis. Id. 3, 1.

unde de scriptis i. q. *meditari, formare, scribere*. comp. aliud Graece. A. 89. Latine. Gr. 1. comp. versum. A. 98. Cl. 1. carmen. T. 70. Ner. 52. laudes, *ἐπὶ νῆα*. Cal. 20. Ner. 43. commissiones. Cal. 53. historiam. Gr. 10. multa varii generis prosa oratione composuit. A. 85. Gr. 8. composuit variae eruditionis aliquot volumina. Gr. 6. composuit et de vita sua octo volumina. Cl. 42. vitae memoriam prosa oratione composuit. Cl. 1. componi aliquid de se — offendebatur. A. 89. libellos Ineptiarum — componere instituit. Gr. 21. Pollio Asin. parum diligenter parumque integra veritate compositos putat (Caes. commentarios). C. 56. Tac. A. 1, 1. „res — compositae sunt“ h. e. *descriptae, relatae*. Id. 4, 32. „qui veteres populi Rom. res composuere.“

meditata et composita oratione. A. 84. h. e. studiose elaborata.

i. q. *sedare, ordinare*, quod turbatum est. ad componendum Orientis statum. Cal. 1. comp. negotium h. e. litem. Cal. 40. composita seditione civili. C. 4. compositis seditionibus. T. 25. compositis Germanicis rebus. Vit. 9.

ex composito Cl. 37. ubi referendum ad *nunciatus*, non ad *irrumperere*, h. e. ex consilio, de quo convenerat inter doli machinatores, *nach Verabredung*.

- Comportare.** caesorum reliquias colligere sua manu et comportare. Cal. 3.
- Compos** pr. potis alicujus rei. fecit ipse se compotem voti. A. 28. compos factus votorum meorum. A. 58. populum Rom. voti compotem fecit. Cal. 13. cujus (spei) brevi compos. Tit. 5. adhuc se mentis compote. Vesp. 5.
- Compotor.** compotorum tuorum Rhetorem. Rh. 5. ex Cic. Phil. 2, 17. Al. inepte *competitorum*.
- Comprehendere.** vehiculis comprehensis. T. 38. Cal. 39. h. e. undique coactis ad itineris velocitatem.
bella omnia — viginti voluminibus comprehendit. Plin.
- Comprimere** i. q. *coercere, sedare.* tumultus, rerum novarum initia, conjurationes. A. 19. motum. Vesp. 4. seditionem. Cal. 4. tunc quidem res compressa est. Vesp. 6.
- Comprobare** i. q. *probare.* nonnisi ab ipso electum comprobaverunt. A. 21. eligerent ipsi, quem cuncti exercitus comprobarent. Galb. 16. quum — universi, quasi de ipso dictum, exsultantes comprobassent. A. 53. populus — et accepit in contumeliam ejus, et assensu maximo comprobavit verum. A. 68. domum — hactenus comprobavit, ut diceret. Ner. 31. nihilominus rem comprobaret. Cl. 29.
- Computare.** computata ratione temporum ab anno sequi. Dom. 4.
- Conari, ἐπιχειρεῖν.** excusare se conantibus. A. 15. interficere conatus est. A. 16. bis Romam redire conatus. T. 72. plures notare conatus. Cl. 16. miles — statim Divum appellare conatus est. Dom. 23.
si conaretur quis (contradicere), absterrito. C. 20.
Conata pass. conata perficere. Galb. 17.
Conatus. primo statim conatu. Ner. 12. conatibus Galbae primus accessit. Oth. 4.
- Concameratus** locus. A. 90.
- Concavus.** oculis et temporibus concavis. Cal. 50.
- Concedere** i. q. *secedere.* ad otium concessit. Cl. 5. in specum. Ner. 48.
conced. alicui aliquid i. q. *cedere, nostr. abtreten.* legata vel partes hereditatum. A. 66. uxerem — petenti Augusto concessit. T. 4. concedente Polemone. Ner. 18.
i. q. *permittere (gestatten, gewähren, überlassen.)* alicui vitam. C. 68. A. 13. 16. quicquid unquam dono dedisset, concedere. T. 11. concessum a patre peculium. T. 50. beneficium. Galb. 14. Tit. 8. jus. Dom. 7. privilegium etc. Vesp. 8. non plus decimis concessis. Galb. 15. ne concessas quidem ac solitas collationes recepit. Tit. 7. subsiciva — veteribus possessoribus — concessit. Dom. 9.
ne qua deportarentur, nisi concessa aut necessaria.
c. *infin.* nemini non — unum servare concessit. C. 75. feminis ne gladiatores quidem — spectare concessit solis. A. 44. cognomen usurpare. Cl. 24. spectare conceditur. Ner. 12.
sequ. ut. plerisque vix concessit, ut — annua vacatio esset. A. 33. concessit, ut — acciperet. A. 40. concessum, ut scenici — diriperent. Ner. 11.
i. q. *ignoscere, condonare.* professis apud se obscoenitatem cetera quoque concessisse delicta. Ner. 29.
- Conceptus.** v. *Concipere.*
- Concerpere.** literas prandenti sibi redditas concerpsit. Ner. 47.

Concertare. pluribus quondam de regno concertantibus. A. 21. quum audiret reges — concertantes apud se super coenam de nobilitate generis. Cal. 22.

Concha. conchas legere. Cal. 46. unionum conchae (*Perlenmuscheln.*) Ner. 31.

Conchylium. fascias purpurae ac conchylii distribuit. Cal. 17. (v. *Plin.* 9, 36.)

Conchyliata vestis, ἀλουργήs. C. 43.

Concidere (a *Cadere*). turris terrae motu concidit. T. 74. Lares — conciderunt. Ner. 46. quum par quoddam mutuis ictibus concidisset. Cl. 34. consurrexisse nec procul a lectulo deficientibus viribus concidisse. T. 73. quum ille ad primum gustum concidisset. Ner. 33.

Concidere (a *Cuedere*). essedum argenteum — concidi imperavit. Cl. 16.

Concilare. conciliato populi favore. C. 11. conciliandae hominum gratiae — studium. Cal. 3.

ad conciliandos pollicitationibus militum animos. Oth. 6.

cui jam pridem per communem factionis venetae conciliatus esset h. e. *commendatus*. Vit. 7.

quibus etiam corporis gratia conciliatus existimatur.

Ter. 1.

existimabatur Servilia etiam filiam suam Tertiam Caesari conciliare. C. 50. (de Ienocinio.)

Conciliator. promptissimus affinitatis cujusque — conciliator. A. 43.

Concilium. Sec. multos: dimisso *concilio* A. 93. Sed non dubitandum, quin legi oporteat *consilio*. v. Gronov. et Oudend. Eodem vitto Dom. 12. multi legunt: frequentissimo *concilio*. Utroque enim loco de iudiciis sermo est. v. Gronov. ad *Liv.* 44, 2., Glossar. *Liv.* sub v. *Concilium*, et *Clav.* *Cicer.* sub v. *Consilium*.

Concinere. concinentibus signis. T. 37. Al. male *convenientibus*. vocibus undique concinentium. Cal. 6. tragoedo pronuncianti concinere. Cal. 54.

Concinnitas. vitatis sententiarum ineptiis atque concinnitate. A. 86. ut ex cod. Salmas. aliisque, quos Oudend. laudat, dederunt Ernest. et Wolf. Servavimus vulg. *inconcinnitate*. v. not.

Concio. v. *Gell.* 18, 7. ubi: „*concionem* autem tria significare, *locum*, et *verba*, *suggestumque*, unde verba fierent.“ in ox: „item significare *coetum populi assistantis*, item *orationem ipsam*, quae ad populum diceretur sequ.“

de *coetu populi* v. *militum*. pro concione. C. 53. extrema *concio* (*die letzten in der Versammlung.*) ibid.

ne pro concione qu. populi aut apud milites. Cal. 24. vocata concione. Vit. 15. advocata concione. Cl. 22. convocatis ad concionem militibus. C. 66.

vocatas ad concionem (legiones.) Cal. 48.

profugit concionem. ibid. al. *concione*. v. not.

de *oratione ipsa*. in concione aut per edictum. A. 25. habuit — super ea re concionem. C. 5. conciones regum ac ducum ex T. Livio. Dom. 10. Sed Tit. 7. legendum: *in cognitionibus patris*, non *concionibus*. v. not. et voc. *Cognitio*.

Concionari, orationem habere pro concione. videre concionantem. C. 33. concionante se, admissa turba paganorum,

apud milites. A. 27. nonnunquam — praeconis voce ad populum concionatus est. A. 84. ne tempus quidem concionandi habuisse eum. C. 55. quem graviter pridie concionatum de Caesare. C. 85. more concionantis. Rh. 6.

Concipere. i. q. recipere aliquid in se, admittere (*fassen, empfangen.*)

concepta opinione veteri. A. 6. (nisi potius *concepta* pertinet ad praeced. *religio.*) spe, quam et ostentis, et praedictionibus — conceperat. T. 14.

in spem imperii venit, jam pridem sibi per haec ostenta conceptam. Vesp. 5.

unde: tanta fiducia non modo senectam, sed etiam perpetuam singularemque concepit felicitatem. Ner. 40. pro: fiduciam v. spem concepit senectae, felicitatis.

litem, iudicium concipere i. q. *incipere, instituere litem*, ob formulam, quae conceptis verbis pronunciari solebat. pro litibus ac iudiciis ubicunque conceptis. Cal. 40.

de feminis i. q. utero foetum recipere, nostr. *empfangen.*

Caesarionem, quem ex Caesare patre Cleopatra concepisse praedicabat. A. 17. Tiberium ut ex adulterio conceptum. T. 62. Claudiam, ex liberto suo — conceptam. Cl. 27. infans, qui conceptus erat, immaturus est editus. A. 63. coactae conceptum a se abigere. Dom. 22. (ubi esse potest partic. *et conceptum*, vel est a substant. *conceptus*, ut Burm. putat.)

Conceptus subst. flagrante triclinio ex conceptu camini. Vit. 8.

Concitare. ad audendum aliquid concitasset (colonias.) C. 8. ut et concitarentur ad convicia, et concitati proderentur. T. 54. non tam ipsum a Sejano concitari solitum. T. 61. concitato in se odio. Ner. 45. ad despiciendam vitam exemplo manip. militis concitatum. Oth. 10.

Conclamare. conclamantibus plerisque. T. 75. ab universis conclamatum est. C. 80. Ner. 46.

Conclave. sine marmore ullo aut insigni pavimento conclavia. A. 72.

Concludere. piscina porticibus conclusa. Ner. 31.

Concors. concordii et consentiente collega. C. 19.

Concorditer. cum Julia primo concorditer et amore mutuo vixit. T. 7.

Concordia. quietem et concordiam suadere. Oth. 8. *Concordiae aedes, cognomen.* v. ind. prim.

Concremare commentarios. Cal. 15. epistolas. Oth. 10.

Concrescere. callis — plurifariam concretis. A. 80. Al. *contractis.* v. Oudend.

Concubinus. Icelum e veteribus concubinis. Galb. 22. *Concubina.* Ner. 28. 44. Dom. 12. 22.

Concubinatus. nuptiarum concubinatus i. q. consuetudo cum nuptis. Ner. 28.

Concubitus. monstrosi concubitus repertores. T. 44. quasi a concubitu mariti. A. 94. invitabat — in amplexus atque concubitum. Cal. 22. in concubitu ejus deprehensus. Cal. 24. singula enumerans bona malave corporis atque concubitus. Cal. 36. quantum quaeque uno concubitu mereret. Cal. 40. matris concubitum appetisse. Ner. 28. in concubitu dilecti adolescentuli confossus est. Cl. 29. quum perductae pro con-

cubitu sest. quadringenta donasset. Vesp. 22. assiduitas concubitus. Dom. 22.

Concupiscere. adeptum se, quae concupisset. C. 22. dominationis, quam aetate prima concupisset. C. 30. qui triumphum — tam inepte senex concupisset. Vesp. 12.

c. *infin.* nihil tam efficere concupiscebatur, quam sequi. Cal. 37. prodire in scenam concupiit. Ner. 20. creditur — concupisse — objicere. Ner. 37. quum et spectare antiqui moris supplicium — concupisset. Cl. 34. quum discerpi Senatorem concupisset, Cal. 28.

Concurrere. ad quem audiendum quum — concurrissent. C. 32. Contra C. 15. quos — ad resistendum *concucurrisse* cernebat. v. Burm. et Oudend. ad h. l., Schaefer. ad *Plin.* ep. 3, 20, 7. Senatus — ad Curiam concurrat. Tit. 11. Al. *cucurrit.* (Omni- no maxima est inconstantia in exhibenda utraque forma hu- jus perfecti in libris aequae atque editionibus, ut ipsis scrip- toribus magis tribuenda videatur, quam librariis, unde unam regulam sequi quamvis melius existimantes, non sus- tinuimus.) in Capitolium concursum est. Cal. 6.

de conflictu, Gr. *σὺρραγῆναι.* classis Sicula et Rhodia con- currerunt. Cl. 21. inter se ad internecionem concurrerunt. Oth. 12. nec concursurum cum Galba fuisse. Oth. 10.

Concursare. repertus a concursantibus. Oth. 7.

Concursus. turbae. A. 14. hostium. A. 91. ad quem quum fieret concursus. Rh. 2.

qui Liburnicam — velut fortuito concursu confringerent. Ner. 34. (*Liv.* 29, 27. *Caes.* B. Civ. 2, 6.)

Concutere. concusso terrae motu theatro. Ner. 20.

Condemnare. sorte iudex in reum ductus tam cupide condemna- vit. C. 12. super quadraginta reos quondam ex diversis crimi- nibus una sententia condemnavit. Cal. 38. quosdam — suspi- cione minima inauditos condemnavit. Galb. 14. quum se post priorem consulatum multa irrogata condemnasset. T. 3. quo locupletiores mox condemnaret. Vesp. 16. cond. aliquem in antliam. T. 51. ad metalla, munitiones viarum, ad bestias. Cal. 27. Cl. 14. capitis. Dom. 11. capitali poena. Dom. 14. per- fecerat, ut etiam more majorum puniendi condemnarentur. Dom. 11. (*Graeca* brevitate pro *infin.* *puniri* h. e. ad poenam s. supplicium moris antiqui.) haruspice — audiit condemna- vitque. Dom. 16.

ambitus condemnatis. C. 9. *de ambitu* condemnatos. C. 41. quosdam — lege Scantinia condemnavit. Dom. 8. eas in causa Aem. Lepidi condemnavit, *quasi* adulteras et insidia- rum adversus se conscias. Cal. 24.

i. q. *facere, ut quis condemnatur.* reum majestatis apud iudices fecit et condemnavit. T. 8. Cn. Pisonem accusavit condemnavitque. Vit. 2. v. Glossar. *Liv.* sub voc. *Damnare.*

Condere. Omnino est aliquid *ponere; constituere* aliquo loco, pr. locum dare cum aliis v. juxta.

cum praep. in v. sub et accus. cineres in urnas. Cal. 15. barbam in auream pyxidem. Ner. 12.

venenum in aur. pyxidem. Ner. 47. lege jam in aes in- cisa et in aerarium condita. C. 28.

cum ablat. libros Sib. — condidit duobus forulis. A. 31. reliquias — Mausoleo condiderunt. A. 100. (ubi vulg. prae- mittunt *in,* delendum ob praecedens *ac,* quod sequentem

vocalem respuit, usumque linguae, quo accusat. praepositioni in jungi solet huic verbo additae, uti exempla modo exhibitae docent, ita ut actio condentis magis respiciatur, quam locus, in quo res posita jacet.) reliquias monumento condiderunt. Ner. 50.

simpl. humatus et conditus est extremis Esquiliis. Horat. fin.

i. q. *abdere, abscondere.* sub lectum se condere. Cal. 51. pugiones — rursus condidit (nostr. *einstecken.*) Ner. 49. unde: motis necdum conditis ancilibus. Oth. 8. h. e. *repositis.* Inde de tempore finito, absoluto, ut diem condere saepissime apud poetas et Plin. ep. 9, 36, 4. ubi v. Schaefer., Paneg. 80. fin., ubi Schwarz. Gr. καταδύειν, nos: *einen Tag begraben* i. q. *endigen.* Ita lustrum condere A. 97. T. 21. h. e. ut peractum sacrificio sollempni celebrare. Liv. 1, 44. „idque conditum lustrum appellatum, quia is censendo finis factus est.“ Id. 3, 24. 35, 9. 38, 36. 40, 46. 42, 10.

conditum oleum C. 53. non a condere esse videtur, sed a condire, quod vide.

i. q. *statuere, aedificare,* ut *ιστάναι* pro *κτιζειν.* cond. urbem. A. 7. 18. 47. 60. Cal. 21.

Conditor, κτιστής. urbis. A. 7. C. 81. insulae. A. 98. generis. Vesp. 12.

Conditorium, ὄχημα, λάραξ. A. 18. Cal. 52. Plin. ep. 6, 10, 5.

Conditio, status, in quo homo vel res versatur, *περίστασις, Zustand, Lage.*

cond. temporum. C. 16. Cal. 31. 60. Oth. 4. ex conditione tumultuque temporum. Vesp. 10. aliquanto deteriori conditione. C. 86. lenioribus paulo conditionibus (*Verhältnisse.*) A. 65. miseratus est conditionem suam. Cl. 36. conditionem Principum miserrimam ajebat. Dom. 21. praesentem conditionem verae origini anteposuit. Gr. 21.

Inde locus, quem quis inter alios, max. in Rep., obtinet genere vel dignitate et auctoritate, nostr. *Stand, Rang, Verhältnisse,* quo sensu alias *status* dicitur, ut a Cicerone Leg. 1, 7. fin. v. Clav. Cicer. sub v. *Status.* Ita

de generis locique nobilitate. reliquos pro conditione cujusque sustinuit ac fovit. A. 17. duplex Octavio-*rum* familia — conditione diversa. A. 2. (Sequitur, alteram honoribus summis functam, alteram in equestri ordine constitisse.) de familiae conditione. Vit. 1. nullus tam abjectae conditionis tamque extremae sortis fuit. Cal. 35. adversarios, quasi plane conditionis ejusdem, observare, captare. Ner. 23. quum — existisset conditionis incertae h. e. obscurae originis. Ner. 57. quo magis et aetatis et conditionis admoneretur. Dom. 2. (Praecesserat: ut fratri se et operibus et dignatione adaequaret.)

nihilo deterio-*rem* virtutem aut conditionem suam praedicantes. Cl. 25. h. e. gentis nobilitatem s. locum inter reliquas nationes.

de statu civis vel peregrini, ingenui vel servi, varioque libertinorum, qui vel justam libertatem assecuti, vel in dediticiorum numero, vel Latinorum jure erant. v. not. ad A. 40. quum et de numero et de conditione ac differentia eorum, qui manumitterentur, curiose cavisset. A. 40. magna com-

moda constituit pro conditione cuiusque, civi — Latino — feminis. Cl. 19. Flaviam — Latinae conditionis. Vesp. 3. peregrinae conditionis homines vetuit usurpare Romana nomina, duntaxat gentilicia. Cl. 25.

nostr. *Vorschlag*, *Bedingung*. quamquam magnis conditionibus invitaretur. C. 3.

qua conditione quarta pars fere crediti deperibat. C. 42. conditionem recepit (nostr. *einen Vorschlag annehmen*). Galb. 9. arripiente eo conditionem. Rh. 6. motis deditionis conditionibus. C. 75. quasi ad conditionem pacis militibus eductis. Oth. 9.

Antonium — seras conditiones pacis tentantem. A. 17. conditione proposita, ut. A. 52.

ea conditione, ut. Galb. 15. conditione ea, ut. Vit. 15. Dom. 9. ea sola conditione, ne. T. 26.

sub conditione, si. C. 68. Cl. 24. Vit. 6. sub conditione, ne. T. 13.

de matrimonio (*Heirathsvorschlag*, *Heirathspartie*). Octaviam — conditionem ei detulit. C. 27. multis ac diu, etiam ex equestri ordine, circumspectis conditionibus, Tiberium privignum suum legit (sc. cui daret filiam Juliam). A. 63. nec durare valuit, quin de conditionibus continuo tractaret. Cl. 26. remansit in coelibatu, neque sollicitari ulla conditione amplius potuit. Galb. 5. (cf. *Plin. ep.* 1, 10, 8. „inter altissimas conditiones, generum non honoribus principem, sed sapientia, elegit.“ ubi v. Schaefer. Id. 1, 14, 9. „in diligentis conditionibus.“)

et de illicito coitu, ut nos: *Gelegenheiten*. conditiones quaesitas per amicos. A. 69. (cf. *Capitolin. Anton. Philos. c.* 19. „siquidem Faustinae satis constat apud Cajetam conditiones sibi et nauticas et gladiatorias elegisse.“ *Lamprid. Heliogab. c.* 5. „Romae denique nihil egit aliud, nisi ut emissarios haberet, qui ei bene vasatos perquirerent eosque ad aulam perducerent, ut eorum conditionibus frui posset.“ et c. 8. „ut ex eo conditiones bene vasatorum hominum colligeret.“)

Condicere alicui coenam (*sich bei jemanden zusagen*.) T. 42. subita condicitaque coenula h. e. non diu praeparata, sed medicis et cibi communis. Cl. 21.

Condire. conditum oleum. C. 53. *πεφραμμενόν, κρηνηλευμένον*, nos: *angemachtes Oel*. v. not. cf. *Martial. 3, 49.* „olfacere haec malo pocula, quam bibere.“ Alii a *condere* deducunt, ut sit *vetus oleum, nimis diu servatum*.

Condiscere (*zusammen einlernen*). qui diversi in factiones plausuum genera condiscerent. Ner. 20.

Condiscipulus. ad condiscipuli sui matrem. Dom. 1. inter condiscipulos querens. Ner. 22. condiscipulos et aequales suos. Vit. 14.

Condormire (*einschlafen*.) deposita lectica inter aliquas moras condormiebat. A. 78.

Conducere, *μισθῶν*. aedes. T. 55. choragum. A. 70. v. not. et sub voc. *Choragus*.

quadringenis annuis conductum multos edocuisse. Gr. 3.

Conducticia domus. Terent. 1.

Conferre pr. in unum locum ferre. haer — in unum contuli.

Ner. 19. optima quaeque in paucissimos conferre libros. C. 44.

consilia, dispersim antea habita, — in unum omnes contulerunt. C. 30. plerique pecunias contulerunt. C. 19. A. 57. aere collato (ἐν συντάξει.) A. 59. ut qui in cellam Capit. Jovis — quingenties HS. una donatione contulerit. A. 30. in singulos talos singulos denarios in medium conferebat (nos: setzen.) A. 71. partem census omnes ordines conferre jussit (*beitragen*.) Ner. 44.

i. q. *prodesse*, ut Gr. συμφέρον, nostr. *beitragen*. plurimum ad victoriam contulit. T. 4. et cum dat. plurimum coeptis contulerunt. Vesp. 6.

i. q. *transferre*. statuas — ex Capit. area — in Martium campum collatas. Cal. 34. Al. *collocatas*. — in alios culpam conferens. Vit. 15. quum tenuiorum tutelam locupletiores in se contulissent i. q. *recepissent*. C. 68.

i. q. *tribuere*. c. dat. quo certamine ferunt victoribus praemia victos contulisse. Cal. 20. agitatori Eutycho — vicies HS. contulit. Cal. 55. abeunti super HS. millies contulit. Ner. 30.

se conferre in al. locum, ad aliquem v. ad aliquod negotium, nostr. *sich begeben*.

quum — cubitum se eo contulisset. A. 6. totumque se ad quietem contulit. T. 15. ad studia se contulit. Gr. 24. ad plebem se contulit. A. 2. (e patriciatu.) ad optimates (h. e. ad partes optimatum) se contulit. A. 10. quum ille — Mytilenas se contulisset. A. 66. quum ad Brutum Cassiumque — se contulisset. Ner. 3. quum se trans Tiberim ad condiscipuli sui matrem comite uno contulisset. Dom. 1.

i. q. *comparare* (*vergleichen*, *zusammenhalten*.) quarum (margaritarum) amplitudinem conferentem interdum sua manu exegisse pondus. C. 47.

Collatio, συμβολή, pecunia a pluribus collata, maxime pecunia, quae a populo Principi dono offerebatur. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 41, 1.

filia nata — collationes in alimoniam atque dotem puellae recepit. Cal. 42. collationibus non receptis modo, verum et efflagitatis, provincias privatorumque census prope exhausit. Ner. 38. ut plerique omnem collationem palam recusarent. Ner. 44. ne concessas quidem ac solitas collationes recepit. Tit. 7. (cf. A. 57. „in restitutionem Palatinae domus, incendio absumtae, veterani, decuriae, tribus, atque etiam singillatim e cetero genere hominum, libentes ac pro facultate quisque pecunias contulerunt.“ et c. 59. „medico Antonio Musae — statuem aere collato — statuerunt.“)

Confertus (a *Conferere*). in conferta multitudine. T. 2.

Confessio v. *Confiteri*.

Confestim. Originem vocabuli deduco a verbo *fari*, unde *fastim* v. *festim* (ut *fastus*, *festum*) h. e. *kaum gesagt*, quare opponitur ex intervallo, ut apud Cicer. de invent. 1, 28. 2, 12. A *festim* factum est verbum *festinare*, cujus tamen significatio, ut fieri solet usu, a prima origine deflexit, maxime ubi a *properare* distinguitur. Hoc enim simpliciter est: celeriter a proximo se amovere, nostr. *forteilten*, sed *festinare*, multa simul agere properando, *eilig seyn*, *σπεύδειν*, *σπουδῇ πολυπραγμονεῖν*. Vera igitur videtur sententia Verii Flacci apud Gell. 16, 14., quamvis inepta addita ratione. Quod autem Perizon. ad Sanct. Min. p. 446. et 923. ed. Scheid., *Confestim* et *Con-*

festim primitus idem fuisse, dicit, id vereor, ut persuadere cui possit. Subinde librarii permutasse vocabula videntur, ut apud *Horat.* epist. 1, 12, 9. ubi nescio an legendum sit: *confestim*, vel est nostrum: *fortan*, Gr. *σὺν ἡμῶν*.

praemissis *confestim* clam cohortibus. C. 31. ut ei — *confestim* responderint. C. 70. *confestim* circumst. turba — *con-*
gessit. C. 84. *Juliam* — *confestim* coactus est ducere. T. 7. *confestim* Ostiam descendit. T. 10. *confestim* se — Rhodum navigaturum. T. 13. neque occupare *confestim*. T. 24. *confestim* Pandateriam — *festinavit*. Cal. 15. post praeturam *confestim* inito consulatu. Cl. 1. *confestimque* is — ad poenam raptus est. Cl. 37. *confestim* se positurum — ait. Ner. 34. — *confestim* ut Apollonia rediit. A. 10.

Conficere i. q. absolvere, ad finem perducere.

bellum. C. 28. 37. A. 10. Dom. 6. iter. Cal. 43. Cl. 17. vias. C. 57.

i. q. *facere*, *perficere*. vestis — ab uxore et sorore — *con-*
fecta. A. 73. ut — diurna acta *confierent*. C. 20. Vulg. notior forma substituta: *conficerentur*. v. Graev. et Oudendorp.

Sed Vesp. 8. jure deletum *confecit* post: *instrumentum imperii pulcherrimum ac vetustissimum*, quod per appositionem pertinet ad: *aerearum tabularum tria millia*.

confecit nuptias. Cl. 26. (*er schloß die Heirath ab.*) per quorum numerum decreta *confici* possent. A. 55. donec residua diurni actus — *conficeret*. A. 78. *confecta* victoria. A. 17.

taxato prius modo summae, ad quem *conficiendum* consideret (*herausbringen.*) Cal. 38. *confecto* demum excitabatur. ibid. — *confici poemata*. Lucan. h. e. *conscribi*, *confingi*, ut recte Oudend. coll. *Plin.* H. N. 13, 11. Alii vim loco attulerunt.

conficere alicui aliquid i. q. *impetrare* (*bewirken, auswirken.*) alicui reditum. C. 5.

i. q. *frangere*, *consumere*, *interimere*, quasi vires, vitam ad finem perducere, ut nos: *fertig machen, fertig seyn*. *confecti* senio. Cal. 26. ut — igne *confici* (i. e. consumi) nequeat. Cal. 1.

ictibus excarnificatus atque *confectus* est. Vit. 17. duodecim propugnatores totidem sagittarum *confecit* ictibus. Tit. 5. ceteri vulneribus triginta *confecerunt*. Cal. 58. exhibuit Africanas, *conficiente* turma equitum praetorianorum. Cl. 21. *conficeretur* a Doryphoro (tanquam fera, sed sensu obscenoteli.) Ner. 29. centenas varii generis feras — *conficientem* spectavere plerique. Dom. 19. Inde in muneribus

Confectores ferarum. Gloss. *ἀναγέραι, occisores*. A. 43. Ner. 12. Fortasse etiam Cal. 26. legendum: *vilissimosque senesque confectores*.

Confidere. c. ablat. v. Oudend. ad C. 3. cf. *Diffidere*. *confisum* eum novissimo illo SCto ac jurejurando. C. 86. *confidens* ostento. T. 19.

c. acc. et *infin.* *confisus*, — *facilius* se — veteranos *convocaturum*. C. 29. nisi *confideret*, sine bello rem transigi posse. Oth. 10.

confidens i. q. *impudens, temerarius* (male Pitisc. in indice junxit: *confidens animi*) Dom. 12. Cic. Tusc. Qu. 3, 7. „*confidens* mala consuetudine loquendi in vitio ponitur; du-

ctum verbum a confidendo, quod laudis est." *Terent. Phorm.* 1, 2, 73. „homo confidens."

Confidentia i. q. *temeritas, audacia*. diversissima in eodem vitia, summam confidentiam, et contra nimium metum. *Cal.* 51.

Configere. confixa cohors sagittis. *C.* 68. conf. muscas stilo. *Dom.* 2.

Confingere. conficto crimine. *Cl.* 15.

Confirmare, firmum reddere, quod debile, incertum, timidum est, de corpore et animo dicitur.

de corpore. confirmaturum crus (debile). *Vesp.* 7. remedio habenarum atque arundinum confirmabatur (crus claudum.) *A.* 80.

de animo dubio et incerto vel timido. perterritos — confirmabat. *C.* 66. nisi labantem ordinem confirmasset *M. Cato* nis oratio. *C.* 14. pavidus ac metuens — non aliter confirmatus est. *Ner.* 24. quum consternatum ruinae metu populum retinere et confirmare nullo modo posset. *A.* 43. *Massilienses* obsidione laborantes quum adventu suo confirmasset. *Ner.* 2. abhorrentes quosdam cadaverum tabem detestabili voce confirmare ausus est. *Vit.* 10. quamquam gratulationibus confirmaretur. *Ner.* 34. confirmabatur quum secundissimis auspiciis et ominibus, tum virginis honestae vaticinatione. *Galb.* 9. haruspicio insuper confirmatum ferunt. *Vesp.* 5. oraculum consulentem ita confirmavere sortes. *ibid.* etiam de imperii spe confirmatus est. *Tit.* 5.

sensum animi vel cogitationem, vel rem firmiorem, certiorum reddere.

quam (spem) quo magis confirmaret. *Cal.* 12. mox confirmata est (opinio). *A.* 6. quam suspicionem confirmavit ipse postea. *Cal.* 52. *Caesarem* in consulatu confirmasse regnum, *C.* 9. confirmatum per legatos suos imperium. *Vit.* 9. cujus ministerio — nepotem suum ad successionem imperii confirmaret. *T.* 55. Unde

nostr. bestätigen. provincia a *Caesare* data et per *Senatum* confirmata. *A.* 10. conf. beneficia edicto. *Tit.* 8.

i. q. *affirmare, versichern*. confirmavit pro concione apud praetorianos. *Cl.* 26.

Confiscare, in fiscum redigere. *HS.* millies confiscatum. *Cal.* 16. confiscabantur alienissimae hereditates. *Dom.* 12. pecunia confiscata *A.* 101. i. q. in fisco parata; jung. enim *reposita*. *v. Lips.* ad *Tac.* *A.* 1, 8.

Saepe *confiscare*, ut *Gr.* ἀποσημαίνεσθαι (*Xen. H. G.* 2, 4; 13. τοὺς Φιλτάτους τῶν ἡμετέρων ἀποσημαίνοντο.) dicitur de hominibus, qui capitis damnantur, bonis fisco addictis.

devictisque his et confiscatis. *A.* 15. principes confiscatos, *T.* 49. duos *Equ. Rom.* sine mora corripere confiscarique jussit. *Cal.* 41.

Confiteri. quod nonnisi confessi afficiuntur hac poena. *A.* 33. facile confessus. *Lucan.*

confiteri se candidatum consulatus. *A.* 4. sec. plerosque.

Sed melius legitur: *profiteri*.

sequ. acc. c. inf. plerisque confessus est, habuisse se — legem. *C.* 52.

Confessio, confessionem alicui tormentis exprimere. *T.* 19.

- cruciatus*. Galb. 10. compellere aliquem ad confessionem. Cl. 15. (confessio vitiorum. Tac. A. 2, 33.)
- Conflagrare*. tabulae, quae simul conflagraverant. Vesp. 8.
Conflagratio Vesëvi montis. Tit. 8.
- Conflare* statuas. A. 52. vasa aurea. A. 71. simulacra ex argento et auro fabricata. Ner. 32. coronam auream. Galb. 12.
conjuratio Beneventi conflata. Ner. 36.
- Confligere*. biremes — magno pugnatorum numero conflixerunt. C. 39. tricies cum hoste conflixit. Vesp. 4.
 duas aquilas in conspectu omnium conflixisse. Vesp. 5.
Conflictari. variis et tenacibus morbis conflictatus est. Cl. 2. tempestate — bis conflictatus. A. 17.
- Confluere*. multitudinem — confluentem compescuit. C. 16. ad quae omnia spectacula tantum undique confluxit hominum. C. 39. Alexandrinorum, qui Neapolin confluxerant. Ner. 20.
 tot prosperis confluentibus. T. 10. — *Confluentes*. Cal. 8. v. ind. pr.
- Confodere*. maritum in gremio suo confodi. C. 81. tribus et viginti plagis confossus est. C. 82. Pinarium — coram confodi imperavit. A. 27. neque votum sibi neque animum deesse confodiendi eum. A. 51. graphiis confossum. Cal. 28. periit una — Caesonia, gladio a Centurione confossa. Cal. 59. non recusaturum confodi manibus ipsorum. Cl. 26. Pomp. in concubitu dilecti adolescentuli confossus est. Cl. 29. mirmillonem — confodit ferrea sica. Cal. 32. Caecinam — confodi jussit. Tit. 6. lectica ejus — concursu hostium confossa atque lacerata est. A. 91.
- Confricare* sibi faciem. Cl. 8.
- Confringere*. qui Liburnicam — velut fortuito concursu confringerent. Ner. 34.
- Confugere*. Alexandria, quo Antonius — confugerat. A. 17. simulacro, ad quod — confugerat. ibid. L. Antonium — confingere Perusiam coegit. A. 14. qui — ad Sertorium confugerant. C. 5. modo ad statuam Augusti, modo ad exercitus confugere velle. T. 53. conf. ad castra. Cl. 36. in Capitolium, Dom. 1.
- Confundere*. ne lusus confunderetur. Cl. 33. annum — conturbatum atque confusum. A. 31. spectandi morem confusissimum ordinavit. A. 44.
 confusus somnio C. 7. i. q. *perturbatus*. v. not. v. Plin. ep. 3, 10, 2. ubi Schaefer., et 5, 5, 1. Juvenal. 3, 1.
 Ita etiam *confusio* dicitur de perturbatione animi. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 86, 3.
- Congemere*. derепente velut impar dolori congemuit. T. 23.
- Congerere*. turba virgulta arida — congegit. C. 84. humum — corbulae congestam. Ner. 19. pro: *in corbulam*. v. Burm. congestis pilis superposuit altissimam turrim. Cl. 20. membra — ante se congesta. Cal. 28. congestas super manus reliquias. Galb. 22. v. not. luto — congeato per milites in praetextae sinum. Vesp. 5.
 Putecolanum sinum praetervehenti — fausta omnia et eximias laudes congesserant. A. 98. Antoniae, quicquid unquam Livia Aug. honorum cepisset, uno SCto congegit. Cal. 15. v. Burm. et Oudend. mortuo gratias egit laudesque congegit. Tit. 11. v. not. amarissime congestis probris. T. 54.

Congiarium, donum s. liberalitas a Principe populo tributa, sic dicta a congiis olei et vini, qui antiquitus dabantur, in quorum locum postea frumenti, plerumque pecuniae munera successerunt. Distinguitur *congiarium* a *donativo*, quod militibus dabatur, quamquam interdum duo vocabula promiscue usurpantur. v. Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 25, 2. et in observat. 30.

congiaria populo frequenter dedit, sed diversae fere summae. A. 41. populo promissum congiarium reposcenti. A. 42. proposito congiario. ibid. congiarium trecenos nummos viri-
tim dedit. T. 20. diem utriusque tirocinii congiario plebi dato celebravit. T. 54. congiarium populo bis dedit. Cal. 17. congiaria populo saepius distribuit. Cl. 21. deductus in Forum tiro, populo congiarium, militi donativum proposuit. Ner. 7. congiarium populo nummorum trecenorum ter dedit. Dom. 4.

de quovis pecuniae dono. ad se commeantes uberrimo congiario prosequabatur. C. 27. praestantes poetas, nec non et artifices — insigni congiario magnaue mercede donavit. Vesp. 18. a quo mox Consule ingens etiam congiarium accepit. Rh. 5.

Congressus. abstinuit congressu hominum diu prae pudore. C. 65. congressum ejus assiduum vitavit. T. 50.

Congruere. quo magis in posterum ex Kal. Jan. novis temporum ratio congrueret. C. 40.

quum temporum ratio vix congruat. Gr. 7.

mors minime congruens vitae. Oth. 12. formae minus congruebat gracilitas crurum. Cal. 3. ceteris membris — aequalis et congruens. T. 68.

Congruentia. insinuatus Neroni facile summum inter amicos locum tenuit congruentia morum. Oth. 2. h. e. similitudine, aequalitate.

Conjicere al. in carcerem. C. 17. in custodiam. A. 27. in vincula. T. 37. Ner. 49. Vesp. 5. in compedes. Vit. 12. in periculum. Oth. 10.

Conjectare. nihil conjectans de aetate Galbae. Ner. 40. quantum conjectare licet. Dom. 3.

max. de haruspibus i. q. interpretari. nemine peritorum aliter conjectante, quam laeta per haec et magna portendi. A. 95. de genitura ejus statim multa et formidolosa multis conjectantibus. Ner. 6. nec defuerunt, qui conjectarent, altero ostento periculum — portendi sequi. Cal. 57.

Conjectores, somniorum atque ominum interpretes. C. 7. v. *Quinctil.* 3, 6, 30. *Plaut.* Amph. 5, 1, 76. *Curcul.* 2, 1, 34. coll. 2, 2, 3. „dum huic conjicio somnium.“ *Poen.* 1, 3, 34.

Conjectura, λογισμός. sive divinitus, sive aliqua conjectura. C. 1. v. not. secuti levem conjecturam. T. 5. difficili conjectura veritatis. Galb. 7.

nec fefellit conjectura eorum (h. e. interpretatio. v. supra.), qui — augurio non aliud portendi praedixerant. Vit. 18. Ita *Ovid.* *Trist.* 1, 10, 15. „Augurium ratio est et conjectura futuri.“

Conjungere. conjunctum cum Diis genus. C. 6. affinitate aliqua sibi aut propinquitate conjunctos. Ner. 35. — perductam a marito conjunxit sibi. Cal. 26. Acten libertam, paulum astitit, quin justo matrimonio sibi conjungeret. Ner. 28.

medium intervallum — ponte conjunxit. Cal. 19. supercilia conjuncta. A. 79.

conjugere consulatus i. q. continuare, continuos gerere. Cal. 17.

verum actum, divisum antea in hibernos aestivosque menses, conjunxit. Cl. 23. h. e. judicia sine interruptione s. feriis non interjectis haberi jussit. v. not. Ita *Plin.* ep. 4, 9, 10. *jungere laborem pro continuare.* v. Gesner.

Conjunctiones (sensu grammaticorum.) neque conjunctiones saepius iterare dubitavit. A. 86.

Conjurare. Bononiensibus — gratiam fecit conjurandi cum tota Italia pro partibus suis. A. 17.

Conjurati (*die Verschwornen, συνωμότες.*) C. 17. 80. 82. T. 9. Cl. 11. Ner. 36. Vesp. 2.

Conjuratio. C. 7. 9. 14. 17. 88. A. 56. 66. 94. T. 65. Cal. 26. 56. Cl. 9. 13. Ner. 36. 56. Tit. 6. Dom. 14. 21. Lucan. *conjuraciones.* C. 75. A. 19. Ner. 36. Vesp. 25.

Connectere. triplici serie connexi. T. 43.

Connivere (oculis, *μύειν.*) ad minima tonitrua et fulgura connivere. Cal. 51.

i. q. *indulgere.* connivebat in ceteris. C. 67.

Conqueri. postero die in Senatu conquestum. C. 20.

c. *accus.* vicem suam conquestus est. A. 66. nec jam imperatoria modo, sed et patria conquerens onera. Cal. 42.

de al. re. Tiberio de eadem re, sed violentius apud se per epistolam conquerenti. A. 51.

c. *acc. et infin.* deseri se conquerenti. T. 10. pretia in immensum exarsisse — graviter conquestus. T. 34. quem barbarum — ex industria sibi appositum — ipse quodam libello conqueritur. Cl. 2.

Conquestio de L. Caesaris morte (titulus carminis Tiberii.) T. 70.

Conquiescere. paulisper conquiescebat. A. 78. i. q. dormiebat, ut nostr. *ruhen, Ruhe halten.*

Conquirere. virgines, quae sibi — undique conquirerentur. A. 71. cum pueris minutis, quos — undique conquirebat. A. 83. undique conquisiti puellarum et exoletorum greges. T. 43. centum atque viginti — conquiri et supplicio affici imperavit. Vit. 10.

Consalutare aliquem Patrem patriae. A. 58. Imperatorem. Ner. 8. Galb. 10. Oth. 6. Vit. 8. Tit. 5. Caesar consalutatus. Dom. 1. uxorem — consalutaverat ut Augustam. Dom. 3. quidam cum Latiarem Jovem consalutarunt. Cal. 22. — populo consalutato. T. 17.

Consalutatio. quum — in ipsa consalutatione (exercituum) dimicandum fuisset. Oth. 9.

Consanguinei. fore, ut — manu consanguineorum necaretur. C. 81. consanguineos suos Ilienses. Cl. 25.

Consauciare. consauciatus crus et utrumque brachium. A. 20. Praetoris caput consauciavit. Ner. 26.

Conscendere navigium. C. 58. equum. Cal. 51. tribunal. Galb. 10. T. 17. (Inepte ind. Bernecc. dat *consc. in tribunal* T. 17., quum in textu sit: positumque in Septis tribunal — conscendit.)

Consciscere. etiam de consciscenda nece cogitavit. C. 36. Cl. 31.

*Consci*us (*mitwissend.*) una ex consciis. A. 65. secretorum temere conscius. T. 14. v. not.

quasi — insidiarum adversus se conscias. Cal. 24. per conscios Centuriones. Cal. 58. inter conscios Caesarianae necis. Ner. 3. inter Sejani conscios arreptus. Vit. 2. cujus necis etsi non auctor, at conscius fuit. Ner. 33. ut conscios popularium suorum atque fautores. Ner. 43. non aliter, ac si conscius et particeps foret. Oth. 6. praemonitis consciis. ibid. dum etiam latentes conscios investigat. Dom. 10.

sibi consc. al. rei (*sich bewußt*, ut Gr. σύννοια ἑμαυτῷ.) irae atque iracundiae conscius sibi. Cl. 38.

Conscientia (*das Mitwissen*). non sine conscientia — liber-
torum. Cal. 56. Tac. A. 2, 77. „est tibi Augustae conscientia.“
Id. 2, 40. „simulata conscientia“ h. e. conscios se simu-
lantes.

nostr. *Gewissen*, max. in malam partem. quam praeter haec conscientia quoque, nec minus delatores multorum criminum arguebant. Cl. 44. neque tamen conscientiam sceleris — aut statim aut unquam postea ferre potuit. Ner. 34. quasi paratum ad scelus venenum ex conscientia hausisset. Vit. 6.
Conscribere i. q. *scribere*. testamentum conscripsit. Cl. 44. edicta conscribere. Tit. 6.

i. q. *inscribere*. tabula — conscripta literis verbisque Graecis. C. 81.

i. q. *simul scribere, in scribendo addere*. ut in ordinem se coactum conscriberet. Cl. 38. v. Ernest.

de lectione militum. conscripta ex Transalpinis legio. C. 24. conscriptae in Ciliciam legiones. C. 8. e plebe provinciae legiones et auxilia conscripsit. Galb. 10.

Consecrare absol. i. q. *promiscuo usu eximere*. ager Campanus majoribus (i. e. a majoribus) consecratus. C. 20. equorum greges, quos — consecrat. C. 81. (ubi male correxerunt: *Rubiconi*. Imo *in trajiciendo Rubicone* humano usu exemerat, neque opus addito nomine Dei.) loca, in quibus augurato quid consecratur. A. 7. ludis, quos primo consecratos ei (h. e. ab eo, Caesare) Augustus edebat. C. 88. ara Octavio (h. e. ab Octavio) consecrata. A. 1. decretum est, ut ea pars domus consecraretur. A. 5. in consecrando apud Memphim bove. Tit. 5. simulacrum — in parte aedium consecratum, menstruis deinceps supplicationibus — coluit. Galb. 4.

consecr. alicui aliquid. i. q. *dedicare, weihen*. Tonanti Jovi aedem consecravit. A. 29. tres gladios — Marti Ultori, addito elogio, consecravit. Cal. 24. locum castrorum, quibus fuerat usus — Neptuno ac Marti consecravit. A. 18. barbari — Capitolio consecravit. Ner. 12.

i. q. *sacrum dicere, inter Divos referre*, ἀποθεοῦν. defunctam — prohibuit consecrari. T. 51. Claudium laudavit consecravitque. Ner. 9. consecrati Principes. Cal. 35.

Consecratio, ἀποθεωσις. defunctorum nullo, praeterquam consecrationis, honore dignatus. Dom. 2.

Consensescere. ibidem Smyrnae simulque consenuit. Gr. 6.

Consentire. consentit uterque nostrum. Cl. 4. concordi et consentiente collega. C. 19. ceteros — consentire *pro* partibus. A. 12. consentientibus universis. A. 56. Senatus consentiens cum populo Romano. A. 58. consentiente deinde etiam superioris provinciae exercitu. Vit. 8. barbaros ferunt — consensisse *ad*

inducias. Cal. 5. cuncti simul spectatores consentiente voce reliquam partem retulerunt. Galb. 13. Senatus *in* asserenda libertate adeo consensit. Cal. 60.

Consensus. sponte atque consensu. A. 57. repentino maximoque consensu. A. 58. Lucii praenomen consensu repudiavit (gens Claudia.) T. 1. consensu Senatus et — turbae. Cal. 14. coronam — ipsorum consensu concessam sibi. Ner. 12. consensu flagitantes. Ner. 44. qui — quasi consensu ad poenam deposcerent. Tit. 6. cunctos ingenti consensu precantes. Dom. 13.

Consepire. bustum ejus consepiri, nisi humili levique maceria, neglexit. Ner. 33.

Consequi, sequendo attingere (*einholen*, Gall. *rejoindre*). consecutus cohortes. C. 31.

i. q. *obtinerere*. vix per matrem consecutus, ut — abesset. T. 12. — i. q. *accipere*. eoque plura ex liberalitate discentium consecutus. Gr. 7.

Conserere. monile margaritis gemmisque consertum. Galb. 18.

Conservare i. q. *retinere*. ordinem institutum. C. 21. (nostr. *beibehalten*.)

i. q. *custodire*, *aufbewahren*. arborem palmae repertam conservari jussit. A. 94. Clodium — chirographum ejus conservasse. Dom. 1.

i. q. *servare*, *erhalten*. reliquos Antonii liberos — conservavit. A. 17. athletis conservavit privilegia. A. 45. vocis conservandae causa. Ner. 20. 25.

Considerare. prius quam consideret quisque (in Senatu). A. 35. in ea parte consedit, quae suspecta maxime erat. A. 43. legatos — vetuit in orchestra considerare. A. 44.

considerare sc. ad judicandum. Cal. 38.

evenit, ut primitus ingredienti cum fascibus Forum prae-
tervolans aquila dexteriore humero consideret. Cl. 7.

Consessus. consessu frequenti (in theatro.) A. 44. — *Con-*
sessores, qui simul in balineo sedebant. Lucan.

Considerare. formam, qua ludum glad. erat aedificaturus, consideravit. C. 31. feminas — diligenter ac lente mercantium more considerabat. Cal. 36.

Considerate. debere homines consideratius jam loqui secum. C. 77.

Consignare. dote inter auspices consignata. Cl. 26. quod — tabellas dotis et ipse consignaverit. Cl. 29.

Consilium, βούλευμα (*Entschluss*, *Absicht*.) consilium ut praeceptum immaturumque omisit. A. 8. destitutum utriusque consilium. C. 9. desperans tam praecipitis consilii eventum. C. 20. quod primum consilia conjuratorum detexerat. C. 17. consilia, dispersim antea habita — in unum omnes contulerunt. C. 80. quo facilius consilia adversariorum exquireret. A. 69. hoc consilio per conscios parum celato. Ner. 34. omnium consiliorum secretorumque particeps. Oth. 3.

consilium iniit — contrucidandi. Cal. 48. percussoribus ejus postea consilium natum — ementiendi. Cal. 51.

duo consilium communicaverunt perfeceruntque. Cal. 56. semel nobis esse statuendum, quod consilium in illo sequamur. Cl. 4. inops consilii. Ner. 34. (ut nostr. *rathlos* i. q. *entschlusslos* h. e. incertus, quod consilium capiat.)

consilium, quod ab aliis datur, nostr. *Rath*. sine adju-

mento consiliove medicorum. T. 68. consilio et arbitrio vilissimi cujusque. Vit. 12. consilium operamque obtulit. Dom. 17. ne ejus consiliis — regi videretur. T. 50. quamvis nunc tuum consilium sit et votum, celeriter reverti me. Ner. 23. (ubi *consilio* mox respondet verbum *suadere*, et *voto* verbum *optare*.)

inde coetus eorum, qui sunt a consiliis, βουλῇ, ut nostr. Rath.

sibi instituit consilia sortiri semestria sequ. A. 35. dimisso consilio (judicium). A. 93. frequentissimo consilio. Dom. 12. (Utroque loco al. *concilio*, sed falso. v. *Concilium*.) nummarios judices cum suo quemque consilio notavit. Dom. 8. nihil non de consilii (militaris) sententia egit. T. 18.

Consiliarius. consiliarium se offerebat. T. 33. viginti sibi — depoposcerat, velut consiliarios in negotiis publicis. T. 55. cognitionibus magistratum, ut unus e consiliariis, frequenter interfuit. Cl. 12. Ceterum v. infra verb. *Consulere*.

Consistere, stehen bleiben, paulum constitit. C. 51. Al. *substitit*, ut T. 11. Oth. 9. prohibitis obviis — consistere. T. 64. Causus ejusque posteri — in equ. ordine constitere. A. 2. ut neque eodem loci prae ardore consisteret. Cal. 55.

ἰστυνῆναι, sich stellen, inde stehen. ne quem posthac paterentur in Foro — nisi togatum consistere. T. 64. puerum — ad fores Capitolii constitisse. A. 94. consistens apud ripam. T. 18. somniavit, consistere se in coelo juxta solium Jovis. Cal. 57. consistens saepe inter fratres Deos medius. Cal. 22. ut constitit h. e. ut locum cepit ad cantandum. Ner. 21.

Consobrinus. Pr. *consobrini* dicuntur, quorum matres sunt sorores; saepius tamen ad ultiores etiam et impares gradus appellatio extenditur, ut Cal. 26. et Cl. 26. v. not. et ind. prim.

Consocer, pater generi mei vel nurus meae, quasi *Mitschwäher*. Cl. 29.

Consolari. ut consolandos eos magis — quam puniendos habuerit. C. 68. mori destinantem praesens consolando revocavit ad vitam. A. 53. Iliensium legatis paulo serius consolantibus. T. 52. simul illum seque consolans. Dom. 18. consolando per edicta. Tit. 8.

Consolatorii codicilli. Oth. 10.

Consopire. inter initia consopitum (signif. media, καταδαρδύρα). Cl. 44.

Consors. Tatiuss consors Romuli i. q. collega regni. T. 1. consors imperii. Oth. 8. Tit. 9.

Consortium. si a duobus libertis in consortium recipere — tur h. e. communionem bonorum. Cl. 28.

Conspargere. ut — verri sibi vias et conspergi propter pulverem exigeret. Cal. 43.

Conspicere. conspecta aquila. T. 14. conspecto delatore. Dom. 11. *conspici* (in die Augen fallen). Cl. 4. — *conspecto*, A. 15. pro consulto ex corruptela.

Conspicari. Inepte multi *conspicati* C. 82. pro: *conspirati*, item *conspicato* A. 15.

Conspiciuus, φανερός. conspicuum facere aliquem i. e. reliquorum oculis exponere A. 45.

i. q. *insignis*. aedes neque laxitate neque cultu conspicuae. A. 72.

Conspetus. in conspectum venire. C. 35. T. 7. in conspectum fuisse h. e. venisse, ut Gr. *γυνέσθαι*. A. 16. v. n. in conspectum al. admitti. T. 4. aliquem perducere. T. 65. se in conspectum exercituum proditurum. Ner. 43. in conspectu suo. A. 98. Cal. 27. in conspectu prandentis. Cal. 32. in conspectu omnium. Vesp. 5. cujus statua in conspectu erat. Rh. 6.

tumultuantes — solus laud dubie conspectu suo flexit. Cal. 9.

Conspirare. conspirasse cum M. Crasso — ut — Senatum adorirentur sequi. C. 9. quem quum conspirassent perdere. Cl. 37. consp. ad res novas. Cl. 13. qui cum Varrone Mur. in Augustum conspiraverat. T. 8.

conspiratum est in eum a sexaginta amplius. C. 80. auctor singulis universisque conspirandi simul. Galb. 10.

Conspirati. C. 82. Galb. 19. Dom. 17. quasi conspiratis, idemque et unum sentientibus. Ner. 43.

Conspiratio. C. 15. 80. A. 19. Cal. 56. Dom. 14. 17.

Conspurare (sensu obsceno). quem quum ante mortem per vium conspurcasset. Ner. 35.

Constare (*kosten*.) aream constituit super sequi. C. 26. nec cuiquam minus singuli apparatus quadringenis millibus nummum constituerunt. Vit. 13. uni mellita quadragies sestertio constituit, alteri pluris aliquanto absorptio rosaria. Ner. 27. quanti funus constaret. Vesp. 19.

bestehen. quicquid auro argentoque constaret. A. 25.

i. q. *firmum, certum, saluum esse.* valetudo ei neque corporis neque animi constitit. Cal. 50. i. e. firma, salva fuit. si sibi pudicitia constaret i. e. salva esset. T. 2. quibus ratio impensarum constaret. Ner. 30. i. e. qui certam imp. rationem haberent s. ducerent. ut vix sibi ipse constaret Galb. 14. h. e. ut vix idem esset, vix certam mentem ostenderet.

constat i. q. certum est. quos fraude — inductos constitisset. A. 33. constitit inter haruspices. A. 96. quam — longe abesse constabat. Vesp. 7. constat. A. 71. Ner. 36. Tit. 7. constet licet. Vesp. 1. satis constat. C. 1. A. 10. T. 49. Cal. 3. 59. Cl. 15. quod magis constat. T. 1. quippe quam constet nonnunquam etiam prohibitam exerceri. Rh. 1.

Constans. constans fama erat. C. 6. vetus et constans opinio. Vesp. 4. constanti et opinione et sermone paene omnium. T. 39. aetate nondum constanti h. e. firma s. matura. Galb. 4.

de animo. nihilo securior aut constantior. T. 65. vir neque satis constans. Ner. 2.

Constanter. quo constantius (h. e. *firmius, validius*, nostr. *fester, nachdrücklicher*) cetera quoque exsequeretur. A. 10. uno et altero proelio tam constanter inito. Vesp. 4. h. e. *fortiter.* proelia — aliquanto constantius (h. e. *fortiori, alacriori animo*) inibat. T. 19. Trojam constantissime lusit Ner. 7. h. e. *fortissimo animo.*

beständig, ausdauernd. amicitias — constantissime retinuit. A. 66. quicquam amplius pati constantissime recusantem. T. 45. constantissime affirmasse. Tit. 2.

Constantia (*Standhaftigkeit*). C. 63. A. 42. nequaquam animi constantiam praestitit. Lucan.

Consternare. consternata Resp. caede Clodii. Cl. 26. adeo consternatum ferunt. A. 23. | consternatus ruinae metu populus.

A. 45. consternatus — transcurso fulguris. A. 90. equo odore — cadaveris consternato. Ner. 48. qua (morte) maxime consternatus. Galb. 11. taurus securis ictu consternatus. Galb. 18. consternatis et — anxiis omnibus. Vit. 8.

Consternatio. super tali consternatione h. e. in tali constern. C. 20. magna consternatione. Cl. 12. non mediocrem fore consternationem. Cal. 51.

Consternere. constrato Circo. Cal. 18.

Constituere nostr. *anordnen, einrichten, festsetzen, bestimmen*; Gr. *κατατάσσειν*.

annus, quo haec constituebantur. C. 40. Romae castra constituit. T. 37. ludos illic quinqu. constituit. A. 18. templa, aras, ludos. A. 59. lupanar. Cal. 41. quintana domi constituta. Ner. 28. — civitate, quam constituebat. Cal. 34. collegia antiquitus constituta. C. 42.

alicui aliquid. geminis fratribus aedes in Foro constituta. C. 10. propria Senatoribus loca. Cl. 21. alicui praemia. C. 17. commoda. Cl. 18. salaria. Ner. 10. Proconsulibus certam pecuniam. A. 36. rhetoribus annua. Vesp. 18.

i. q. *decernere.* si quid de Trib. — gravius a Senatu constitutum esset. C. 30. de inhibenda testam. licentia ne quicquam constitueretur. A. 55. Al. ne Senatus quicquam constitueret. placet semel de tota re aliquid constitui. Cl. 4. multa decreta et constituta. Ner. 53. ne quid adversus constitutum facerent. T. 75.

propripuit se — ad constitutum. Oth. 6. (ubi *constit.* est neutrum Graeco more pro: ad constitutum locum, *an den bestimmten, ausgemachten Ort.*) Unde: *constituere*

cum aliquo aliquid. puerum ut ducerent — heri cum his constitui. Cal. 8.

i. q. *ordinare.* Remp. C. 9. 27. triumv. Reip. constitutendae. A. 27. (ut nunc: *organisiren, Constitution geben*, et similia.) civitatem. Cal. 34. v. supra.

nostr. *anstellen*, quod saepe Lat. *ordinare.* ducem. T. 65. praefectos pro Praetoribus. C. 75. accubante aliqua pallaciarum, quas in locum defunctae Caenidis plurimas constituerat. Vesp. 21.

Constitutio, nostr. *Anordnung, Verordnung.* ex constitutione patris. T. 50.

constitutiones Senatus i. q. decreta. T. 33.

Constringere. constringi sine mora jussit. Cal. 35. arripi constringique jussit. Ner. 34.

Construere. horrea saxeo muro constructa. Ner. 58. monumentum, quod libertus ejus — filio construxerat. Dom. 8. sec. plerosque. Melius: *exstruxerat*.

Constuprare. aliquem. T. 44. hunc adolescentulum mutua libidine constupratum. Vit. 12. Etiam Ner. 35. multi *constuprasset* pro *conspurcasset*.

Consuescere. sicut consuevit. C. 73. (de qua forma v. Oudend. et quos citavit ad C. 73. T. 34. et Ner. 12.) restituere consuevit. A. 66. centumv. hastam, quam quaestura functi consuevit cogere. A. 36. Masgabam — *κιστήν* vocare consuevit. A. 98. consuevit — reddere. T. 34. spectare consuevit. Ner. 12. exspectare lucem consuevit. Cal. 50. ubi aestivare consuevit. Galb. 4. quem — ante lucem capere consuevit. Galb. 22. explicare consuevit. Rh. 1. utque consuevit. Oth. 6. — quem

Aegisthum appellare consuesset. C. 50. quamvis — accipere consuescent. A. 41. legere se militem, non emere consuesse. Galb. 16. linere consuetum. Oth. 12.

Consuetudo. captum imperii consuetudine. C. 30. quae — ex consuetudine bellorum civ. duraverant. A. 32. mala consuetudine. T. 33. desideranti consu. veterem. A. 40. quod consu. antiquam retulisset. T. 32. ne quis mendum magis, quam consuetudinem putet. A. 37. Graeca consuetudine invaluit. Gr. 4. quae praeter consuetudinem ac morem majorum fiunt. Rh. 1. praeter consuetudinem. A. 97. T. 18. ad negotiorum consuetudinem rediit i. q. ad sueta negotia. T. 52. nec quicquam ex consuetudine luxus atque desidiae omisit. Ner. 42. ut neque vino neque consuetudine reliqua abstineret. Ner. 51. vomitandi consuetudine. Vit. 13. revocata coenarum rectarum consuetudine. Dom. 7. consuetudo victus. Gr. 14. ne quid oculorum consuetudini deperiret. Vesp. 2. repetisse — declamandi consuetudinem. Rh. 1. quum esset consuetudo, ut sequ. C. 21.

i. q. *communio, usus, commercium*. per hanc nutrimento- rum consuetudinem. Cal. 9. quum Agrippinae consuetudine teneretur. T. 7. Octaviae consuetudinem cito aspernatus. Ner. 35. stupri consuetudinem facere cum al. Cal. 24. consuetudine mutui stupri. Oth. 2. consuetudinem recordatum, quam cum fratris uxore habuerit. Tit. 10.

Consul. Consul designatus. C. 14. A. 27. patre Consule designato. Dom. 1. Consules designati. C. 29. A. 64. quum Consules designaret. Cl. 46. repentina Consulis morte cessantem honorem in paucas horas petenti dedit. C. 76. utroque anno binos Consules substituit sibi in ternos novissimos menses. ibid. trimestris Consul. C. 80. Consules eos declarantium. ibid. Consulibus, oblitis *de natali suo edicere*, abrogavit magistratum, fuitque per triduum *sine summa potestate* Respublica. Cal. 26. ut *Consules* primo non in Curiam — sed in Capitolium *convocarint* (Senatum). Cal. 60. Consules cum Senatu et cohortibus urbanis Forum Capitoliumque occupant. Cl. 10. *jus nundinarum* — a Consulibus petiit. Cl. 12. *jus et Consul et extra honorem laboriosissime dixit*. Cl. 14. qui saepe *inter duos Consules ambulabat*. Cl. 28. quum deportandum Romam corpus Augusti humeris suis a Consulibus *exposcerent* (Equites.) Cl. 5. *orationes* ad Senatum missas, praeterito Quaestoris officio, *per Consulem* plerumque *recitabat*. Ner. 15. Consules ante tempus privavit honore, atque in utriusque locum solus iniit consulatum. Ner. 43. quos — editos Consules vidit. Vit. 3. comitia in decem annos ordinavit, seque *perpetuum Consulem*. Vit. 11. — quum consuetudo esset, ut, quem ordinem *interrogandi sententias* Consul Kal. Januar. instituisset, eum toto anno conservaret. Cal. 21. v. n. — relicto novorum Consulum officio. C. 15. v. *Officium*. — relationes Consulum. Cal. 15.

sequentibus Consulibus i. q. sequenti anno. C. 1. Julio et Caesare Consulibus. C. 20. Consulem se effecturum, quod Praetor nequisset. C. 24. quum Senatus unum Consulem — fieri censuisset. C. 26.

non esse Consulem eum. C. 80. apud eundem Consulem — verba fecit. Ner. 7. nisi se Consule. Ner. 43. Consul Antonius. C. 79. 84.

quāter Consulis h. e. qui omnino quater Consul fuit. C. 1. Tauri *bis Consulis*. Ner. 35. *ter Consulis*. Vit. 7. (Contra *Spartian.* Adrian. 1. „Vespasiano *septies* et Tito *quingies* Css.“ pro: *septimum* et *quintum*, quod defendi vix potest.) uno die Consulis. Ner. 15.

Consularis, vir consularis v. *consularis* simpl. C. 4. T. 27. 61. Cl. 29. Tit. 6. Dom. 11.

consularis additum nomini. C. 9. A. 8. consulares. A. 62. Cal. 54. Dom. 10. Vesp. 17. v. infra.

femina consularis h. e. uxor viri consularis. A. 69. — *consulari familia* juvenis. Cal. 36.

consulares legati h. e. legati Caesaris s. Praepaetores consulari dignitate in provinciis Caesaris. T. 41. v. not. et ad A. 47. appellationes litigatorum provincialium delegavit consularibus viris, quos singulos cujusque provinciae negotiis praeposuisset. A. 33.

unum et alterum consulares, oblatiis provinciis, non ausus a se dimittere. T. 63.

Cappadociae — consulem rectorem imposuit pro Equite Rom. Vesp. 8.

consulares exercitus praepositi. T. 32.

curatores restituendae Campaniae e consularium numero sorte duxit. Tit. 8.

nunquam non in Senatu novissimus consularium sententiam dixit. Cl. 9.

consularibus ludis. Terent. 4. h. e. honorariis Consulium ludis.

Consulatus. post designationem consulatus. C. 9. ad triumphum simul consulatumque decessit. C. 18. consulatus competitorum. C. 19. ubi suspectum voc. *consulatus*. — consulatu excludi. C. 18. consulatus candidatus. C. 24. profiteri se candidatum consulatus. A. 4. succedere alicui in consulatu. C. 21. functus consulatu. C. 23. abeuntem consulatu. Ner. 1. exacto consulatu. Cal. 8. consulatum alterum petere. C. 24. ut absenti sibi — petitio secundi consulatus daretur. C. 26. proximo suo consulatu. C. 50. consulatus honore. Ner. 4. in secundo suo consulatu. Dom. 3. in primo consulatu. A. 61. in consulatu — extra consulatum. A. 53. in consulatu. Ner. 1. suffragator in petitione consulatus. C. 73. qui consulatum acceperat. A. 10. fiducia consulatus, quem gerebat. A. 14. consulatum — invasit. A. 26. quoties consulatus sibi daretur. A. 37. quem ad consulatum usque provexerat. A. 66. repulsa consulatus. Galb. 3. ordinarius consulatus. Galb. 6. Vit. 2. Dom. 2. consulatum gessit una. Cl. 7. consulatum in senos plerumque menses dedit. Ner. 15. solus iniit consulatum. Ner. 43. continuus consulatus. C. 76. cf. A. 26.

Claudia gens duodetriginta consulatus adepta. T. 1. Livia gens octo consulatibus honorata. T. 3. Aenobarbi functi consulatibus septem. Ner. 1.

Germanicus post quaesturam consulatum statim gessit. Cal. 1. Consul deinde iterum creatus. ibid. post praeturam confestim initus consulatus (a Druso.) Cl. 1.

consulatus Caesaris. C. 20. (de altero consul. v. not. ad C. 35. init.) 76. Augusti. A. 26. 51. Tiberii. T. 26. Caligulae. Cal. 17. Claudii. Cl. 7. 14. Neronis. Ner. 14. Galbae. Galb. 6. Vitellius perpetuus Consul. Vit. 11. consul. Vespasiani. Vesp.

4. 8. Titi. Tit. 6. Domitiani. Dom. 2. 13. Sextilem mensem Aug. e suo cognomine nuncupavit — quia hoc sibi et primus consulatus, et insignes victoriae obtigissent. A. 31.

Consulere i. q. *consilium expetere, interrogare, um Rath fragen, befragen.*

ut de bellis triumphisque hic (in aede Martis Ultoris) consuleretur Senatus. A. 29.

consuluit Senatum, quid officii sui putaret. A. 56. Praetor — Senatum consuluit. Rh. 1.

Senatusconsultum. h. e. decretum ex plurimorum sententiis. v. *Senatus.*

consultente Praetore (Imperatorem), an sequ. T. 58. nisi se consulto. A. 65. nisi se consulto et auctore. Cal. 34.

consulere oraculum, haruspice, mathematicum.

in Liberi patris luco barbara cerimonia de filio consulenti. A. 94. consulto Delphis Apolline. Ner. 40. Carmeli Dei oraculum consulentem. Vesp. 5. adito Paphiae Veneris oraculo, dum de navigatione consulit. Tit. 5. qui prior consulebat (mathematicum). A. 94. haruspices — consuli vetuit. T. 63. consulenti de genitura sua — Sulla mathem. affirmavit. Cal. 57.

haruspice, qui consultus de fulgure — praedixerat. Dom. 16.

i. q. *interrogare, fragen, anfragen.* quibus de rebus consultis. Cl. 4.

consultus, num sequ. A. 18. ac de hoc quoque consuluit A. 98. (praecesserat: Thrasyllum — *interrogavit.*) quum — Apellem tragoedum consulisset, uter sequ. Cal. 33.

consilium dare, inde i. q. *providere, prospicere.* ut sibi quisque pro facultate consuleret. Oth. 10.

boni consulere i. q. bonum habere, benigne judicare de al. re. Horat.

consulto i. q. re consulta i. e. deliberata, nostr. *absichtlich, überlegt.*

vel consulto, vel etiam memoria lapsus. C. 56. quum praestructum utrumque consulto esset. T. 53. nisi Thrasyllus consulto — compulisset. T. 62. consulto eum ad arma isse. A. 15. v. not.

Consultare. consultante Cn. Pompejo de mediis. Ner. 2. quoties ad consultandum secederet (*zur Berathung*). Ner. 15. tempus ad consultandum petituos. Vit. 16.

Consultatio. transacta raptim consultatione. Ner. 41.

consultationes h. e. res, de quibus oraculum consuluerat (*Fragen, Befragungen*). T. 14.

Consumere. quum consumptum a formicis (draconem) invenisset. T. 72.

donec ipsa domus incendio consumpta sit. Cal. 59.

continuum biduum epulando potandoque consumsit. T. 42.

Consummare, Gr. ἀποτελείν, absolvere, perficere. quod neque opera consummare (posset), quae instituerat. C. 30. — ante paucissimos, quam consummaturo essent (stipendia), dies. Cal. 44.

Consurgere i. q. surgere. subito — consurrexisse. T. 73. consurgenti ei. Ner. 19. dum consurgit. Vesp. 24.

solitus — *sedens* incipere, et calore demum proventus consurgere. Rh. 6.

consurgere ad res novas (i. q. movere res novas, ut nostr. *aufstehen*, *Aufstand*, *sich empören* etc.) C. 9.

Contabulare. qui — Hellespontum contabulaverit. Cal. 19.

Contaminare. urina contaminare al. Ner. 56. ne qua religio Deum impune contaminaretur. Dom. 8. contaminatos veteri negligentia ordines purgavit. Vesp. 9.

max. de impudicitia et libidine. florem aetatis — contaminatum. C. 49. contaminatis paene omnibus membris. Ner. 29. omnibus probris contaminatos. A. 65. Vit. 4.

Contegere. pelle contactus. Ner. 29. piscina contacta porticibusque conclusa. Ner. 31.

Contemnere. Deos. Cal. 51. quamvis se contemni — animadvertet. Gr. 24. cont. convicia. T. 66. pro contempto se habitum. T. 73. contemptior in dies. T. 13. contemtissimae inertiae. Dom. 15. quod erat contemptiore vestitu. Ter. 2. non contemnenda manus i. q. haud exigua. T. 29.

active, quo contemptius abuteretur patientia hominum h. e. majore contemptu. Dom. 11.

Contemptor religionum. Ner. 56.

Contemptus subst. — *act.* contemptu omnis infamiae.

Ner. 39.

pass. ceteras contemptui habuit. A. 93. contemptui esse.

Cl. 15. contemptu magis, quam gratia electum. Vit. 7. contemptu sui. Vit. 14.

Contendere i. q. *ire*, *pergere*. ad destinatum locum. A. 98. ad portam. Rh. 6. in castra. Oth. 6. Romam. Tit. 5.

i. q. *certare*. de corona. Ner. 12. praekonio. Ner. 24. inter citharoedos. Vit. 4.

i. q. *studiose agere aliquid precibus* etc. quum — illi pertinaciter contenderent. C. 1. magno opere contend. *ne*. A. 27. Vit. 3. omni opere cont. *ut*. Dom. 2.

i. q. *affirmare*, sequ. acc. c. inf. Cal. 15. Dom. 6.

contentus partic. contentis et tumentibus oculis. T. 7. Reliqua sunt a v. *Continere*.

Contentio, i. q. *controversia*. orta inter advocatos levi contentione. Cl. 15.

Conterrere. conterritos refugisse. Ner. 6. conterritus. Ner. 49. atrocitate poenae conterritus. Dom. 11. Tedium — tantis conterruit minis. A. 27. Al. *perterrui* et *aterrui*. v. Oudend.

Continere i. q. tenere, ne quis agere, movere se, evagari possit.

dextram obambulantis — continuit. T. 25. manus paenulis continerent. Galb. 6. quem vinculis adhuc Romae continebat. T. 65. castra, quibus praetor. cohortes, vagae ante id tempus — continerentur. T. 37. ex insulis, quibus continebantur. A. 19. ut eodem loci in perpetuum contineretur. A. 65.

continere se sc. domi (nostr. *sich zu Hause halten*.) C. 81. Galb. 19.

i. q. *coercere*, *cohibere*. quos metus magis quam voluntas contineret. A. 15. ut et a peritis et assuetis socii continerentur. A. 23. continebar (i. e. prohibebar) doctissimorum hominum auctoritate. Cic. apud nostr. Rh. 2.

de finibus regionis. Galliam, quae saltu Pyrenaeo — Rhodano continetur. C. 25.

de argumento libri. quoniam libris fatalibus contineretur. C. 79. librum continentem querelas. Gr. 9. quo continebantur — SCta etc. Vesp. 8.

Continens sc. terra. (*festes Land, terra firma, ἡπειρος.*) quum partem reliquam copiarum continenti repeteret. A. 16. Al. *ad partem* — *continentem repeteret.* ex insula in continentem — transtulit eam. A. 65. transiit in continentem. T. 40.

i. q. *continuus, συνεχής.* biduo continenti. Cal. 19. — continenti scriptura. Gr. 2.

Ita e continenti genere (in ununterbrochener Geschlechtsfolge) Cic. Fin. 2, 19, 61.

i. q. *se continens, se cohibens a vitiis, ἐγκρατής.* in ceteris partibus vitae continentissimum fuisse constat. A. 71.

Continentia i. q. τὸ continere. priclitatum quendam — ex continentia (crepitu). Cl. 32.

Contentus pr. participium med. v. *continere*, qui se continet in aliqua re, nostr. *zufrieden.*

c. *ablat.* cont. potestate. C. 76. magisteriis. A. 2. aedibus modicis. T. 11. se uno h. e. proprio consilio. T. 18. epulo. Vit. 10. contenti simus hoc Catone (proverb.) A. 87. v. n.

contentus hoc erat, *ut sequi.* A. 82.

c. *infin.* nec contentus — eripere. C. 28. non cont. — scripsisse. C. 49. non cont. — removisse. A. 40. cavere contentus. T. 25. nec contentus — exsculpisse. Cl. 1. nec contentus — dedisse. Ner. 22. nec corrupisse contentus. Oth. 3. non enim contentus — revocasse. Vesp. 16. (*Plin. Paneg. 63, 5. „juesisse contentus.“*)

Continuus i. q. *sine intervallo, sine interruptione, συνεχής, zusammenhangend, ununterbrochen.* continui agri. C. 38. triumphos tres egit — continuo triduo omnes. A. 22. (*Oppon. interjectis diebus.* C. 37.) per continuos dies. C. 78. per septem continuos dies. C. 83. diebus continuus — assidens. Ner. 20. ceteros continuos dies. A. 98. cont. biduum. T. 42. per continuos menses. A. 23. duobus continuis noctibus. A. 94. biennio continuo. T. 33. continuo triennio natae. Cal. 7. *continuus consulatus.* C. 76. h. e. non perpetuus, sed per plures deinceps annos sine intervallo gestus. *in continua oratione* T. 27. distingu. a *sermone.*

ut, continuis actionibus omissis, singillatim quacque per vices ageret. Ner. 15. h. e. non orationes haberentur in uramque partem ab advocatis, sed per singulas partes quaerendo et respondendo a iudicibus causa cognosceretur. v. not.

quamvis *continuis* triginta hominum millibus sine intermissione operantibus. Cl. 20. h. e. per totum operis tractum una nec interrupta hominum serie perpetuo operante. v. not.

Continuo, h. e. sine temporis intervallo, itaque i. q. statim.

missionem continuo efflagitavit. C. 7. continuo enata soboles. A. 94. commutare continuo. T. 27.

Continuare, sine interpellatione deinceps gerere. *continua-re consulatus.* A. 26. Ner. 14. Dom. 13.

modo continuantes unumquodque (*praenomen*) per trinas

personas, modo alternantes per singulas. Ner. 1. biennio continuato. Vit. 5. fortasse leg. *continuo*.

Continuatio. attenuatum te esse continuatione laborum. T. 21. h. e. laboribus sine intermissione, sine requie exantlatis.

Contingere. ut radiis prius quam terra contingeretur (sc. ipse Nero.) Ner. 6. si dignaretur calce contingere (crus suum). Vesp. 7.

de finibus. contingentes Illyricum coloniae. A. 25.

de affinitate vel cōgnatione. a matre M. Pompejum artissimo contingebat gradu. A. 4. familiae, quas ipse contingeret. Ner. 32. nullo gradu contingens Caesarum domum. Galb. 2.

i. q. *evenire*, nostr. zu Theil werden. cui praecipua militiae laus de tam imbelli genere hostium contigisset. C. 35. omnes Germanico corporis animique virtutes, et quantas nemini cuiquam, contigisse. Cal. 3. qualis (honor) contigerat tirocinio fratrum ejus. Cal. 10.

Contorquere. contortis faucibus convertens (fugientes) in hostem. C. 62.

Contra i. q. *e regione*, ἐναντίον, gegenüber. contra theatri ejus regiam. A. 31. contra Praetoris tribunal. A. 44. contra solis exortum. A. 94. contra hemicyclium. Gr. 17. contra se. Cal. 18.

sine casu. contra accubare. A. 98. accumbere. Cal. 25.

i. q. *adversus*, gegen, entgegen. simulationes contra nullos C. 73. (ubi tamen melius: simul. contra nullas, ut contra sit nostr. im Gegenheil. v. infra.) contra voluntatem. T. 12. contra morem. Cal. 43. contra opinionem. Vit. 7. contra praedicta cadentibus rebus. T. 14. opsonia contra vetitum (sc. ἐντρά Graeco more) C. 43.

i. q. *im Gegenheil*, quod vulg. *e contrario* dicunt, unde Gall. au contraire.

simultates contra. C. 73. v. Burm. et Oudend. contra Claudius. T. 2. contra Senatus. Dom. 23. contra plures. Vit. 2. sunt contra, qui. Vesp. 16.

at contra. A. 93. Galb. 15. Vit. 9. *et contra*. Cal. 51. *vel contra*. Galb. 3.

neque vitio ullo — *et contra* virtutibus summis. Tit. 7.

Contrarius. contrariae quinquereemes Ner. 31. h. e. ex adverso motae. contraria exta. h. e. adversi ominis. Oth. 8. imperaturo contrariam esse (philosophiam) Ner. 52. h. e. alienam ab imper.

Contradicere. quum — ambienti — multi contradicerent. C. 18. quo facilius C. Curioni — contradiceret. Rh. 1. contradixit edicto. A. (55.) 56. contradicerem tibi. A. 54. (ubi Ernest. deletum vult tibi. Sed v. not.) contradicente nullo. C. 20.

Contrahere i. q. cogere, συναρτίζειν. auxilia. C. 4. veteranos. A. 10. copias. A. 96. Galb. 6. naves. Cal. 19. comineatum. Cal. 43. undique libros. A. 31. exemplaria. Gr. 24.

contrahere matrimonia Cal. 25. oppon. *dimittere*.

nostr. sich zuziehen. causam valetudinis ex al. re. A. 97. offensam. Vesp. 4. plurimum invidiae. Tit. 6. — ut Gr. πᾶσι, συστᾶσι. contractus frigore digitus. A. 20. contractis membris i. q. convulsis. Cal. 58.

Contractare, manu tractare, versare, befühlen, belasten.

contrectandae pecuniae cupidine incensus. Cal. 42. contrectasse membra. Ner. 34.

scrutandi causa. ne feminae praetextatique pueri et puellae contrectarentur. Cl. 35.

sensu obsceno. contrectatis multorum uxoribus. Dom. 1.

Contribuere i. q. tribuere. alienigenis contribuit (regna.) A. 48.

Controversia i. q. causa litis, et quidem civilis, non criminalis. controversias distrahere. C. 85.

in scholis rhetorum argumentum, de quo disputatur. donec ad controversiam ventum est. Rh. 1. veteres controversiae aut ex historiis trahebantur — aut ex veritate ac re, si qua forte recens accidisset. ibid. olim eas appellatione Graeca *συζησις* vocabant, mox controversias quidam, sed aut fictas, aut judiciales. ibid. proposita controversia. Rh. 6.

Contrucidare i. q. trucidare. C. 75. Cal. 28. 48. Ner. 43. Galb. 19. Dom. 17.

Contubernium pr. communis habitatio in eodem tentorio. Utebantur autem juvenes nobiles contubernio ducum, cohorti praetoriae ascripti, ad discendam artem militarem. Ita Caesar stipendia prima in Asia fecit, M. Thermi Praetoris contubernio. C. 1. v. not.

inde de convictu omnino et familiaritate dicitur, max. virorum doctorum, quibus discipuli adhaerebant.

deinde eruditione etiam varia repletus est per Arei philosophi filiorumque ejus Dionysii et Nicanoris contubernium. A. 89. institutus Alexandriae — in contubernio Dionysii. Gr. 7. receptus in Planci oratoris contubernium. Rh. 6. — et de amicitia et comitatu Principum: quem ut sapientiae professorem contubernio admoverat. T. 14. Seleucum grammat. — primum a contubernio removit. T. 56. prohibitus contubernio (quum inter comites Neronis fuisset) Vesp. 4. ex contubernio sordidissimorum hominum. Cl. 5.

habitatio in eadem domo. primum in matris, deinde — in Liviae Aug. proaviae suae contubernio mansit. Cal. 10. matrem — contubernio quoque ac Palatio expulit. Ner. 34. in contubernium ultro invitatus — Palatium Capitoliumque conjunxit. Cal. 22.

de consuetudine illicita s. turpi commercio. pudicitiae ejus famam nihil quidem praeter Nicomedis contubernium laesit. C. 49. stupratum a se ac latera sibi contubernio ejus defessa. Cal. 36. Caenidem, dilectam quondam sibi, revocavit in contubernium. Vesp. 3. h. e. concubinam fecit. Oppositum enim contubernium justo matrimonio s. conjugio.

Contubernalis. neu quis Senatoris filius, nisi contubernalis aut comes magistratus, peregre proficisceretur. C. 42. ubi intellig. contubernium militiae causa, de quo primum diximus.

Contueri i. q. intueri. obvium sibi Aug. — non sine admiratione contuitus. A. 94. si quis sibi acrius contuenti, quasi ad fulgorem solis, vultum summitteret. A. 79.

Contumax h. e. qui persistit in proposito, contemptis aliorum minis vel precibus; haud dubie enim derivandum a contemnere, non a timere, aequae ac contumelia. nostr. hartnäckig, trotzig.

adversus plebem adeo violentos et contumaces T. 2. (ubi violentos ad alterum membrum pertinet: nonnulli — pulsare)

rint, sed contumaces ad prius: ut ne capitis qu. quisquam reus — sustinuerit.) contumeliosa et minaci et *contumaci* epistola. Cl. 35. h. e. qua Imperatoris contemptum proderet; nos vertimus: *trotzig*. legionem contumacius parentem. A. 24.

Contumacia. nec ideo libertas aut contumacia fraudi cuiquam fuit. A. 54. (ubi *contumacia* ad Antistium pertinet, qui admonitus etiam sententiam non mutaverat.) ob nimiam *contumaciam* et ferocitatem gravatus. Vit. 12. h. e. arrogantiam, qua sui arbitrii Vitellio parere nolebat. philosophorum contumaciam lenissime tulit. Vesp. 13.

Exemplum est sub finem capitis: *Demetrium Cynicum — appellare.*

Contumelia, ἰβρις, injuria cum contemptu, *Beleidigung*, *Beschimpfung des Namens und der Ehre.*

adjecit ad tam insignem despecti Senatus contumeliam.

C. 79. non sine verborum contumelia. A. 13. accepit in contumeliam ejus — versum. A. 68. non tam indignitate contumeliarum. Cl. 36. omnibus rerum verborumque contumeliis mortuum insectatus est. Ner. 33. nihil contumeliarum defuit, quin subiret. Ner. 45. ut quam primum se impendentibus contumeliis eriperet. Ner. 49. quam — contumeliis obnoxius vixerit. T. 63. v. not. et c. 66. ubi contumeliae illae enarrantur. nec eo minus contumeliis obnoxius vixit. Cl. 8. ut in contumeliam suam traheret, si sequ. Dom. 18. per contumeliam. C. 22. A. 7. Ner. 41. Vesp. 2. contumeliae causa. T. 27.

Contumeliosus. contum. epistola. Cl. 35. contum. edicta. Ner. 41.

Conturbare. annum a D. Jul. ordinatum, sed postea negligentia conturbatum atque confusum. A. 31. (ubi *conturbare* est: ordinem restitutum movere, *confundere* ut gravius: omnia miscere.)

Contus. contis elidere cadavera. T. 62. contis remisque detrusit in mare. Cal. 32.

Convalescere ex morbo. A. 59. Cal. 6. Cl. 25. languentes ramos convaluisse. A. 92.

ut tandem annona convaluit h. e. uberius venit, laetior exstitit. A. 42.

Convehere. commentarios — convectos in Forum — concremavit. Cal. 15.

Convellere signa Cl. 13. h. e. e terra evellere. Tac. A. 1, 20. *vexilla convellunt*, ubi v. Gronov. — convulso latere. T. 72. de morbo *σπασμοῦ*.

Convenire. homines — ad quos juvenus in ludum conveniat. Rh. 1.

i. q. *pacisci*, *componere*, ut Gr. *συμβαίνειν*. v. Lex. Xenoph. sub h. v. Inde imperson. *convenit* i. q. *compositum est*. signum, quod ab eo dari convenerat. C. 9. *convenisse* autem, ut sequ. *ibid.* et brevius: quod signum convenerat Oth. 6. pro: de quo signo convenerat.

convenit i. q. *constat*, ut nos: *es ist ausgemacht*, Gr. *ἔμλογείται*. veneno quidem occisum *convenit* sequ. Cl. 44. *convenit* inter omnes, tam certum eum — fuisse. Vesp. 25.

i. q. *congruit*, *aptum est*, *προσέκει*. negligentior, quam *conveniret* Principi electo. Galb. 14. et c. praep. *in*, ut nos: *es schickt sich an jemandem*, Gr. *προσέκει ἐν*. nihil minus *in* perfecto duce *convenire*. A. 25. Injuria fines scripsere Latinitati, v. Wolf. et not. nostr.

partic. conveniens. majora nec feminae convenientia negotia. T. 50. nihil convenientius ducens. A. 10. uxor bene conveniens. T. 7. Gr. *σὺάμωστος*.

Conventus i. q. *coetus*. conventu maximo C. 49. h. e. frequentissima concione. conventus nocturni. A. 75. in conventu matronarum i. q. *coetu* (*Gesellschaft*.) Galb. 5.

conventus de *judiciis provincialibus*, quae a Praetoribus vel Quaestoribus in certas urbes cogi solebant. v. ad C. 7. et Gesner. ad *Plin.* ep. 10, 66, 1. — quum mandatu Praetoris jure dicundo conventus circummiret (Caesar Quaestor Hispaniae ultter.). C. 7. conventibus peractis. h. e. *judiciis per provinciam habitis*. C. 30. 56. *conventum agens*. Galb. 9.

inde de *urbibus ipsis*, ubi *conventus habebantur*. v. ad C. 7.

circa *conventus mercatusque Graeciae*. Ner. 28.

Converberare. capite converberato. Ner. 42.

Convertere. retinensque singulos, et — convertens in hostem. C. 62. Romam iter convertit. C. 34. piscinam — quo, quicquid totis Bajis calidarum aquarum esset, converteretur. Ner. 31. quum — se convertisset sc. ad auspiciu v. omen captandum. Vesp. 7. v. Ern. et Oudend. statuam D. Julii ad Orientem sponte conversam. Vesp. 5. (sensu med.) atque ita

conversus, *μεταστραφείς*. conversus ad proximos. C. 31. Ner. 34. Dom. 16. conversus ad accusatorem. A. 51. conversus ad Thrasyllum. A. 98. v. etiam infra *converti*.

convertisse hominum oculos fulgore purp. abollae. Cal. 35. proximas quoque (provincias) convertit in se. Vesp. 4. quaquā iret, convertit homines. Tit. 5. cf. *Cornel.* Alcib. 3. „quare fiebat, ut *omnium oculos*, quotiescunque in publicum prodisset, *ad se converteret*, neque ei par quisquam in civitate poneretur.“ Gr. *πάντων τὰς ὀψεις εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέφειν* v. *ἐπιστᾶν*, unde *ἐπιστροφή* i. q. *cura*, *attentio*.

convertere animum ad al. i. q. *intendere an. v. se conv. ad aliquid*.

etiam ad rapinas convertit animum. T. 49. v. Oudend. Cal. 38. Idem est

converti. in desidia segnitiei que conversus est. Galb. 9. ad vim conversus est. Oth. 5.

conversus hinc ad ordinandum Reip. statum. C. 40. conversus hinc ad curam triumphi. Cal. 47.

convertere aliquem. festinantem ad corporis curam — Parthenius convertit h. e. ab illa avertit et alii rei intendit. Dom. 16.

unde *convertere* i. q. *mutare*. speciem principatus in regni formam convertere. Cal. 22.

epistolas primus videtur ad paginas et formam memorialis libri convertisse. C. 56.

fama — conversa est in maximas laudes. Tit. 7. et de *mutato animo*: legionibus, quae sacramentum mutaverant, in poenitentiam religione conversis. Cl. 13.

i. q. *interpretari* alia lingua, nostr. *übersetzen*. Eurip. versus, quos sic ipse convertit. C. 30. interdum Graecorum scripta convertere. Rh. 1. fabulae conversae e Menandro. Ter. 5.

Conviciu. perenni opprobrio et ad omnium convicia exposito. C. 49. hunc foedissimo convicio coram prosciderunt. A. 13.

non defuit, qui eum — convicio incesset. T. 11. adversus convicia malosque rumores — firmus ac patiens. T. 28. ut concitarentur ad convicia. T. 54. urebant insuper anxiam mentem varia undique convicia. T. 66. maledicta et convicia hominum. Ner. 39. cetera convicia, ut falsa — refellebat. Ner. 41. ea demum extudit, magis convicio, quam precibus vel auctoritate. Vesp. 2. qui — per convicia et jocos — inquietarent. Ner. 34.

Conviciari. conviciantique oculum — excussit. T. 53.

Conviciator. conviciatorem rapi jussit in carcerem. T. 11.

Convictus, Convictores, utrumque a *Convivere*, v. post *Convivium*.

Convincere. c. gen. repetundarum convictos. C. 43. alter latrocinii, caedis alter convictus est. T. 1. — c. ablat. etiam scelere convictos. Ner. 31. ut damnatos.

c. praep. in. in majore fraude convictos. Cl. 15. v. Ern. convictos in affectatione imperii. Tit. 9.

c. infin. si quis composuisse vel donasse negotium convinceretur. Cal. 40.

convictus quoque dicitur, ducenta sestertia expressisse juveni. Vesp. 4.

simpl. repetitam atque convictam. Dom. 8.

Convivium. convivio se frequenti dedit. C. 31. frequenti convivio. T. 61. pleno convivio. C. 49. A. 51. 76. Cal. 24. familiari quodam convivio. T. 13. domestico convivio. Cl. 44. sollemni convivio. Vit. 11. lautiore convivio. Cal. 32. in sermone convivii. Ner. 38. Al. *communi*. v. *Communis*.

e triclinio — in cubiculum abductam, rursus in convivium — reductam. A. 69.

e convivio egrediens. T. 72. deserto repente convivio. Cal. 45. statim e convivio abduxisse eam. Cal. 25. vel ante initum vel post dimissum convivium. A. 76. ut convivio — interponeretur. Cal. 39. in convivium — admoneri jussit. Cl. 39. protraxit convivium. Ner. 34.

convivia nonnunquam et serius inibat, et maturius relinquebat. A. 74. neque convivia inire ausus est. Cl. 35. quamvis nihil — praetermitteret, ne convivia quidem. T. 72. convivia agitavit et ampla et assidua. Cl. 32. convivia instituit jucunda magis quam profusa. Tit. 7. cum qua et convivia in primam lucem saepe protraxit. C. 52. tempestiva convivia celebrare. Cal. 45. v. *Tempestivus*.

Claudius meditatus dicitur edictum, quo veniam daret, flatum crepitumque ventris in convivio emittendi. Cl. 32.

Conviva. Deorum Dearumque habitu discubuisse convivas. A. 70. quum convivae et coenare inciperent, priusquam ille discumberet. A. 74. multis convivarum elisis. T. 39. convivae — calicem fictilem apposuit. Cl. 32.

Convivari. convivatum assidue per provincias duobus tricliniis. C. 48. convivabatur et assidue, nec unquam nisi recta. A. 74. convivatus est et super emissarium Fucini lacus. Cl. 32. convivabatur assidue, ac saepius recta et dapsile. Vesp. 19.

convivabatur frequenter ac large, sed pacne raptim. Dom. 21.

Convictus i. q. *contubernium, consuetudo.* usus est apud

Cornutum duorum convictu doctissimorum et amplissimorum virorum. Pers.

i. q. *societas convivii*. convictu Megistanum abstinuisse. Cal. 5.

Convictares pr. quotidiani convivae, unde i. q. familiares. convictores Graeculi. T. 56.

Convocare. convocatis ad concionem militibus. C. 66. facilius se — veteranos convocaturum. C. 29. auxilio plebem per magistratus ex omnibus vicis convocavit. Cl. 18. convocata plebe, Rh. 6. Senatum per praefones propere convocavit. Cl. 36.

Cooptare, asciscere, assumere; *optare* enim i. q. *eligere*.

collegam sibi cooptavit (in tribunicia potestate). A. 27. in cooptandis per collegia sacerdotibus. Cl. 22. pontificibus offensior, quod alium quam se in patris sui locum cooptassent, jus sacerdotum *subrogandorum* a collegiis ad populum transtulit. Ner. 2.

gens Claudia a Patribus in patricias cooptata. T. 1.

Copa, καπήλις. Ner. 27. ex emendat. Turnebi, qui primus suasisit: *copas imitantium*. Nos servavimus genuinam, quam putamus, lectionem: *institorias operas imitantium*.

Copia. i. q. *multitudo*. abundante rerum copia. C. 10. ex omni provinciarum copia. C. 22. ex immensa diffusaque legum copia. C. 44. ne cubi honestorum deficeret copia. A. 46. magna professorum ac doctorum profluxit copia. Rh. 1. commentariorum copia. Gr. 10. ephebos, quorum aliqua adhuc copia ex vetere instituto Capreis erat. A. 98.

i. q. Gr. εὐπορία, nostr. *Vorrath*. quoties copia esset (frumenti.) C. 26.

i. q. *abundantia*. tantam copiam nummariae rei effecit. A. 41.

i. q. *facultas*, max. de re familiari. divisit et pecunias domesticis ex copia praesenti. Oth. 10. coloniam, quam gentili copia — tutandam olim depoposcissent Vit. 1. h. e. omni gentis suae facultate, hominum et pecuniae (nos: mit eignen Kräften.) Ita Plin. ep. 10, 63. „ex copia eorum, qui mutuantur“ est ex re familiari. Aliter Gesner. post Gronovium.

copiam facere alicui al. rei. i. q. *facultatem praebere*, concedere. quod principalium rerum privatis copiam faceret. Cal. 39. in hortis se copiam volentibus facturum. Ner. 21. h. e. facultatem vocem suam audiendi praebiturum.

copia de exercitu. ducibus cum magna copia caesis. A. 21. parem auxiliorum copiam. T. 16. Gr. πλῆθος. Huc etiam pertinet locus Vit. 1., si gentilem copiam de hominibus tantum intelligis.

copiae. i. q. *divitiae*. posse provincialibus copiis profundam ejus expleri gulam. Vit. 7.

de exercitu. validissimas Pompeji copias — invasit. C. 34. cessantibus copiis. C. 58. praemissis in Asiam copiis. C. 63. fama hostilium copiarum perterritos. C. 66. innumerās adversariorum copias. C. 68. quum hieme tota copias exercuisset. A. 16. quum partem reliquam copiarum continenti repeteret. ibid. ex militaribus copiis. A. 49. contractis ad Bononiam Triumv. copiis. A. 96. advenientem — cum ingentibus copiis. T. 2. jamque ducibus et copiis — appropinquantibus. Oth. 8. Betriacenses copias et duces. Vit. 15. ducibus copiisque in Italiam praemissis. Vesp. 7. partitus est copias. Vit. 9.

Copiosus i. q. belli copia bene instructus. intra moenia copiosissimi ac sollertissimi hostis. C. 35.

Coprea, scurra, γελωτοποιός, ut Dio 50, 28. vertit. Graeci etiam Lat. vocem κοπρείας v. κοπρίας exhibent. v. ad T. 61. a quodam nano, adstante mensae inter copreas. T. 61. Inepte vulg. *capreas*. interdum ferula flagrove, velut per ludum, excitabatur a copreis. Cl. 8.

Coquere. venenum. Ner. 53. contra vetitum cocta vendentes. Cl. 38. ne quid in popinis cocti praeter legumina aut olera veniret. Ner. 16.

Cor. tristitia et sine corde exta. C. 77. si pecudi cor defuisset. ibid. cremati cor inter ossa incorruptum repertum est; cuius ea natura existimatur, ut tinctum veneno igne confici nequeat. Cal. 1. cui os ferreum, cor plumbeum esset. Ner. 2.

de animo. cor Zenodoti. Gr. 11. — cordi ei fuisse regem.

C. 49.

Coram. Fuere, qui deducerent a χώραν pro κατὰ χώραν, e regione. v. Scheid. ad Sanct. p. 234. Mihi magis arridet deratio a cora, κόρη, pupilla oculi, cui etiam convenit dictio *incoram*. Quod autem *coram* producit priorem syllabam, *cora* corripit, id parum moror, partim ob inconstantiam usus in ejusmodi vocabulis originis incertae, serius demum legibus astrictam, partim ob alia vocabula cognata, tamen syllabarum vi diversa, ut vox, vocis et verbum vocare, dux, ducis et v. ducere. Est autem i. q. in conspectu et in conspectum, nostr. im Angesicht et in's Angesicht. — i. q. in conspectu suo, vor seinen Augen. Pinarium — coram confodi imperavit. A. 27. quendam — coram interfici jussit. Vit. 14. concidi coram imperavit. Cl. 16. tormenta — repraesentabat, exigebatque coram. Cl. 34. clipeos et imagines ejus coram detrahi. Dom. 13. scrobem coram fieri imperavit. Ner. 49. coram se. v. infra.

i. q. in conspectu aliorum (vor andern, vor jemandes Augen.) feminam consularem e triclinio viri coram in cubiculum abductam. A. 69. ubi male correxerunt: viro, quum triclinio viri jungendum et coram sit: in conspectu praesentium. ne tunc quidem aut Senatu aut populo coram appellato, quosdam e primoribus viris domum evocavit. Ner. 41. (verte: öffentlich, quod inepte publice dicere solent, cui diversa prorsus significatio.) traditio coram pugillarum. A. 39. (Graecae brevitatis constructio, quae, ipsum in conspectu populi libellum admonitionis tradidisse Equiti, significat.)

Saepe, ut Ebr. לְפָנַי v. מִלְּפָנַי, quod Hellenistae vertunt: εἰς πρόσωπον, κατὰ πρόσωπον, etiam ἀπὸ προσώπου, est nostr. in das Angesicht; inde persönlich.

hunc foedissimo convicio coram prorsciderunt. A. 13. (Ita Terent. Adelph. 2, 4, 5. „vereor coram in os te laudare amplius.“) ut alter coram exprobraret. T. 24. nullo non damnatorum omne probri genus coram vel per libellos — ingere. T. 66. amitam Lep. ream testimonio coram afflixit. Ner. 7.

coram c. ablat. vel subjuncto, ut: coram se. T. 62. coram ipso. T. 43. coram iudicibus. A. 56. vel praeposito. se coram. Ner. 33. Oth. 1. illo coram. Horat. populo coram. Tit. 10. Locum A. 69, ubi edunt viro coram, huc non pertinere, supra monui.

Corbula. corbulae congestam (humum.) Ner. 19. — *Corinthia* vasa. v. ind. prim.

Cornix. cornix in Capitolio elocuta est sequ. Dom. 23. Tarpejo quae sedit culmine cornix. ibid.

Cornu. qui feros tauros — ad terram cornibus detrahunt. Cl. 21. praecipitatum in fontem fluminis Sarni paulo post cum cornibus extitisse. Rh. 4. ita quarundam (ferarum) capita figentem, ut duobus ictibus quasi cornua efficeret. Dom. 19.

cornua arcus. dum tendit — cornua Parthus. Ner. 39.

cornu aciei. vix ad Antonii cornu fuga evaserat. A. 13.

Corniculus, munus cornicularii. deinde in Maced. corniculo, mox equo meruit. Gr. 9.

Cornicularius, accensus Centurionis vel alius praefecti militaris. Dom. 17. v. not. et Oudend.

Corollarium. v. infra post voc. *Corona.*

Corona civica. C. 2. v. n. (Voc. *corona* h. 1., ut C. 45 et 79. et alibi in pluribus libris abest. Quum modo addatur, modo omittatur, singulis locis librorum auctoritas sequenda est. v. Casaub. ad C. 2., Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 13, 5.) Tiberius civicam in vestibulo coronam recusavit. T. 26. v. not. Claud. *navalem* cor. fastigio Palat. domus juxta civicam fixit. Cl. 17. v. Oudend. — *coronae vallares ac murales.* A. 25.

cor. laurea. jus laureae coronae perpetuo gestandae. C. 45. quum quidam e turba statucae ejus coronam lauream candida fascia praeligatam imposuisset. C. 79. coronae fasciam detrahi. ibid. — turbatiore coelo nunquam non cor. lauream capite gestavit, quod fulmine afflari negetur id genus frondis. T. 69. — *quernea* corona. Cal. 19. v. *Querneus.*

comites et participes victoriae novo genere ac nomine coronarum donavit, quas distinctas solis ac lunae siderumque specie *exploratorias* appellavit. Cal. 45.

cor. aurea. Aug. corpus M. Alex. — corona aurea imposita veneratus est. A. 18. capite gestans coronam auream cum effigie Jovis etc. Dom. 4. e vetere templo Jovis coronam auream librarum quindecim. Galb. 12. *radiata* corona (inter insignia Jovis.) A. 94.

corona, praemium victoris in ludo scen. vel alio certamine.

coronam capite gerens Olympiacam, dextra manu Pythiam. Ner. 25. sacrae coronae. ibid. corona orationis carminisque Latini — citharae. Ner. 12. citharoedorum. Ner. 22. citharoedis — quadragena sestertia super plurimas coronas aureas dedit. Vesp. 19. instituit et quinqu. certamen — aliquanto plurimum, quam nunc est, coronarum. Dom. 4. Inepte vulg. *coronatorum.*

post scenicas coronas i. q. post victorias in scena. Ner. 53. coronamque eam et reliquam certaminis partem — distulit. Ner. 21. (ut nos: *er verschob — den Preis.*) —

verbenas coronasque et panificia, ut illic assolet, Basilides lib. obtulisse ei visus est. Vesp. 7. observatum etiam est, Kal. Januar. *sacrificanti coronam de capite excidisse.* Galb. 18. delicatissimis navigiis, et variarum coronarum genere reamittis. Vit. 10.

corona i. q. coetus hominum. dimisso consilio et corona circumstantium. A. 93.

Coronare. comoediam quoque Graecam — docuit, ac de

sententia iudicum coronavit. Cl. 11. h. e. coronam ei adjudicavit. v. not. coronatus est. Ner. 24. tunc de oratoribus coronatum h. e. certamine de facundia. Dom. 13. praetextatus et laurea coronatus. T. 17. nautae — candidati coronatique et thura libantes. A. 98.

Corollarium pr. i. q. corona, inde praemium super additum. v. *Plin.* 21, 2. — corollaria et praemia alienis quoque muneribus ac ludis et crebra et grandia de suo offerebat. A. 45. v. not. cf. Gronov. ad *Gell.* 4, 14.

Corpus. *corpus* oppos. *animo*. v. *Animus*.

corpore traditur maculoso. A. 80. prurigo corporis. ibid. corpore maculoso et foetido. Ner. 51. corpore fuit amplo atque robusto. T. 68. corpore enormi. Cal. 50. prolixo nec exili corpore erat. Cl. 30. brevi corpore. Galb. 3. coll. Horat. gracili corpore. Ter. 5. pulcer ac decens — et quidem toto corpore. Dom. 18. ob egregiam corporis amplitudinem et speciem. Cal. 35. bona malave corporis. Cal. 36. vitium corporis. Galb. 5. Vit. 17. aliqua corporis labe insignibus. A. 38. neque corpore integri. A. 19. si parum corpore valeret. A. 33. quasato corpore. A. 81. hebetato. Cl. 2. parte ea corporis quasi praemortua. Gr. 3. — corpus virgis ad necem caedi. Ner. 49.

cura corporis. C. 45. Dom. 16. vellere corpus. Oth. 12. cf. C. 45. illaesum corpus. Cl. 16.

gratia corporis i. q. pulcritudo. Vit. 3. Ter. 1.

corpus defuncti pro *cadavere*. C. 82. A. 18. 100. T. 7. 75.

Cl. 1. corruptum, tabidum. T. 51.

de collectione librorum. composuit — aliquot volumina, ex quibus novem unius corporis. Gr. 6.

Corpusculum. si tibi statura deest, corpusculum non deest. Horat.

Corrigere. pr. *rectum facere ex pravo*, v. *curvum*, *inclinatum restituere*, Gr. *καταρθῶν*.

malas labentes corrigi praecepit. A. 99. Gr. *καταρθῶν δέμας*. v. Casaub.

A verbo emendare pr. ita differt, ut hoc sit: menda expungere v. unum de pluribus mendis tollere, ut Gesner. ad *Plin.* ep. 6, 2, 9., corrigere autem rectam facere totam rem ex prava et corrupta; saepe tamen promiscue usurpantur, ut nostra: *verbessern* et *berichtigen*. — corr. errorem. C. 28. fastos. C. 40. existimat rescripturum et correcturum fuisse. C. 56. pleraque pessimi exempli correxit. A. 30. corr. mores. A. 44. T. 59. si qua in publicis moribus desidia aut mala consuetudine labarent, corrigenda suscepit. T. 33. disciplinam. Vesp. 4. 8. dicta factaque sua exquirentem acerbius et corrigentem sc. dictis h. e. *vituperantem*. Ner. 34. gestum histrionis quasi laudans vel corrigens. Cal. 54.

Correctio morum. in ipsa publicorum morum correctione. T. 42. suscepta morum correctione i. q. censura. Dom. 8. cf. *Censura* et *Praefectura morum*.

Corripere. i. q. *comprehendere*, *capere*. invalidum quemque obviorum vel potulentum corripere. Oth. 2. corripere quasi desertores detinerique. Oth. 11. correpto deductoque ad terram Stephano. Dom. 17. quum duos Equites Rom. — corripere confiscarique jussisset. Cal. 41. correptis — universis bonis. Ner. 6. bona vivorum et mortuorum usquequaque corripiebantur. Dom. 12.

inde *correptus* i. q. *cāptus*, nostr. *ergriffen*. *correptus* valitudine. C. 72. A. 43. Dom. 2. comitiali morbo. C. 45. Ner. 33. stomachi dolore. Cl. 31. decessit paralyti altero die quam *correptus* est. Vit. 3. *correptus* misericordia. Cal. 12.

i. q. *reprehendere*, *increpare*. adulationes repressit et insequenti die gravissimo corripuit edicto. A. 53. ut quendam joco corripuerit, quod sequi. ibid. corripuit consulares, quod non — quodque sequi. T. 32. eorum — timiditatem et ignaviam corripuit. Cal. 45. transeuntem Isidorus — clara voce corripuerat, quod sequi. Ner. 39. corripientibus amicis. Ner. 35. Ostiensibus — graviter correptis. Cl. 38. *correptus* saepe a matre. Cl. 41. *correcta* jurgio. Galb. 5. ob haec *correptus*. Dom. 2.

i. q. *ad minus redigere*, *συντρέμναι*. impensas. T. 34. singulos (missus) a septenis spatiis ad quina corripuit. Dom. 4. *Corroborare*. veteranum ac tironem militem opere assiduo corroboravit. Galb. 6.

corroboratis his h. e. *adultis*. T. 11.

Corruere. statuæ equestres — corruerunt. Vit. 9. arbor — repente corrui. Dom. 15.

Corrumpere; διαφθεῖραι. adversarios (pecunia.) Ner. 23.

de stupro. corr. feminam. C. 50. Oth. 3. Dom. 22. corruptum Dom. et a Nerva. Dom. 1.

Corruptela i. q. stuprum. corruptelis adulteriisque famosum. Cl. 16.

Corruptor. corruptores virginum Vestalium. Dom. 8.

Cortina. ex quis aureas cortinas Apollini Palat. dedicavit. A. 52. h. e. τριπέδας. v. Casaub. ad h. l.

Corvus. aquila — duos corvos hinc et inde infestantes afflixit (inter omina). A. 96.

Cothurnus. modo in crepidis vel cothurnis (in publicum processit.) Cal. 52. Pertinet ad *calciatum non civilem*, de quo init. cap., h. e. non Romanum. v. Vell. 2, 82. fin. de Antonio.

Coxendix, ἰσχίον, os, quod femoris caput excipit. A. 80.

Creare. Censores. A. 37. Senatores. A. 40. consilium inierunt eligendi creandique Imperatoris. Vesp. 6. ubi *eligere* h. e. e pluribus legere est praecedens, *creare* h. e. electum vere facere Imper., consequens.

Creber. quis sententiis aut acutior aut crebrior. Cic. apud Nostr. C. 55. h. e. *locupletior*, ποικιλώτερος.

jusjurandum neque sanctius sibi, neque crebrius. Cl. 11. crebris et minutis ictibus. Cal. 30.

Crebro. i. q. saepe, nostr. *häufig*. crebro commemorans. C. 35. exspectatione, quae crebro movebatur. C. 42.

crebro illa jactabat. A. 25. crebrius aut perfidiosius rebellantes. A. 21. is mox referre crebro solebat. Oth. 10.

Credere, nostr. *glauben*, *trauen*. c. dat. quasi rumori minus crederent. Vesp. 6. quibus de conjuratione comperta non crederetur nisi occisis. Dom. 21. quum tot criminantibus credendum esset. Cal. 30.

credere aliquid. neque statim creditum est. Cal. 60. vix credi potest. Ner. 23. vix ut referri audirive, nedum credi fas sit. T. 44. quod equidem non temere crediderim. Gr. 7. credensque expeditionem necessariam. Ner. 43. v. *simpl.* ut multi spectantium crediderunt. Ner. 12.

creditum est, sequ. acc. c. inf. C. 88. Cl. 16. ut *creditum est*. Vit. 6. Horat.

credi c. infn., duabus sententiis conjunctis. intercepisse veneno indicem creditur. C. 20. causa mortis fuisse ei creditur. T. 52. ne reliquis qu. nepotibus parsurus creditur. T. 62. vi-tiasse virginem — creditur. Cal. 24. creditur potionatus. Cal. 50. fuisse creditur — animi. Cl. 1. pronunciasset creditur. Cl. 15. creditur — concupisse. Ner. 37. multa — creditur desti-nasse. Ner. 43. creditur certe — non recepisse. Oth. 3. credi-tur — solitus promoveri. Vesp. 16. ut — Titus quoque juxta cubans gustasse credatur, gravius morbo afflicto diu. Tit. 2.

credo mediae orationi insertum. Cal. 51. Plurima hujus usus, qui alias maxime ad ironiam valet, exempla collecta vide apud Schwarz. ad Plin. Paneg. 53, 4.

credere alicui pecuniam i. q. commodare, unde creditum i. q. pecunia commodata.

crediti servandi causa. Cl. 16. exigendi crediti jus. Vesp. 11. qua conditione quarta pars fere crediti deperibat. C. 42.

Creditor. retinentes creditores interventu sponso-rium re-movit. C. 18. creditorum praestolantium ac detinentium tur-bam — non nisi terrore calumniae amovit. Vit. 7. ut debi-tores creditoribus satisfacerent. C. 42. in Foro sub creditori-bus cadere. Oth. 5. postquam Tusc. villa creditoribus cesserat. Gr. 11. Tusculanum tota creditor urbe venditabat. ibid.

Credibilis. quod vix credibile videatur. Ner. 31.

Cremare. lectum. C. 84. libros. A. 31. Cal. 30. corpus. T. 75. cadaver. Cal. 59. crematus. A. 100. Cal. 1. ut quoquo modo totus cremaretur. Ner. 49. poetam — igni cremavit. Cal. 27.

Crepida. pallium et crepidae (habitus Graecorum.) T. 13. cf. Cal. 52. — *Crepidatus.* Dom. 4.

Crepitus. magno tibi-um et scabellorum crepitu. Cal. 54.

edictum, quo veniam daret, flatum crepitumque ventris in convivio emittendi. Cl. 32. (*flatum sine sono, βδερμόν, crepitum cum sono esse, πορδὴν*, Forcellin. scite notavit.)

Crepusculum de vespertino fere tempore dicitur, Gr. δριλγ. ὀψία. post crepusc. statim. Ner. 26.

Crescere. hortatus est, ut cresceret. Cl. 43. in cujus domo cre-verat h. e. educatus fuerat. Oth. 1. crevit invidia. T. 75.

Crimen, ἐγκλημα, accusatio sceleris contra leges commissi, a ν. κρίνω, nostr. Beschuldigung, Anklage, Beschuldigungsgrund, inde scelus ipsum, cujus quis accusatur. — aliquot criminibus arreptus est. C. 23. quum Aemilio — inter cetera crimina vel maxime objiceretur. A. 51. quod ipsi Gallo inter gravissima crimina ab Augusto objicitur. Gr. 16. veneni se crimine ar-cessitum. T. 53. omne crimen pro capitali receptum. T. 61. quolibet et accusatore et crimine. Dom. 12. omnium crimi-num rei. Dom. 8. adulterii crimen intendere alicui. ibid. cu-jus criminis occasione. Dom. 10. quos gravior criminum vis urgeret. C. 27. criminum — omnium gratiam fecit. Cal. 15. 100s ex diversis criminibus — condemnavit. Cal. 38. maje-statis crimen apud judices motum. Cl. 16. caedis crimine teneri. Cl. 25. reum, sed falso et ab impotentibus inimicis conficto crimine. Cl. 15. App. Silanum — crimine incerto oc-cidit. Cl. 29. occidit (Octaviam) sub crimine adulteriorum, adeo impudenti falsoque. Ner. 35. quum quidam crimen ultro

faterentur. Cl. 36. quasi deprehensum crimen voluntaria morte vitasset. Ner. 34. — ex quibus sive criminibus sive maledictis. A. 71. (ubi *cr.* sunt *vera*, *maled. ficta.*)

Criminari. alicui aliquid vitio dare, διαβάλλειν, ἐγκαλεῖν, ἐλέγχειν.

alii dictum factumque ejus criminantur, quasi — exclamaverit — detraxerit. A. 16.

i. q. *accusare.* quam neque criminari — auderet. T. 10. inopinantem criminatus est. T. 64. Tiberio criminante h. e. accusante. Cal. 7. quum tot criminantibus credendum esset. Cal. 30. h. e. accusatoribus. — *criminari alterum alteri.* Cal. 56. cf. *Plin.* ep. 6, 13, 2. „etiam *absenti principi* criminari,“ ubi al. *absente pr.*, Schaefer. citavit *Terent.* Eunuch. 5, 2, 16. „hanc metui, ne me criminaretur *tibi.*“

Criminatio. criminationes obtrectatorum. C. 55. ex criminationibus M. Lollii. T. 12. omnium criminationibus obnoxios reddidit. T. 54.

Criminosus. criminosissimus liber. C. 75. h. e. criminationibus plenus. capram nominare, criminosum et exitiale habebatur. Cal. 50. criminosissime insectatus est. T. 53.

Crinis. militem Gallum ab Equite Rom. oppressum trahi crinibus. Ner. 41.

Crinitus. stella crinita. C. 88. Cl. 46. Ner. 36. Vesp. 23.

Cristatus. pullus insigniter cristatus. T. 14.

Criticus. ego tanquam criticus antiquus judicaturus sum. Cic. apud Nostr. Gr. 14.

Crocus. sparso per vicos identidem croco. Ner. 25. — *Cruciatus* v. sub voc. *Crux*.

Crudus. ex crudissimo pistrino. A. 4. h. e. rudissimo, morum incultorum. Ita *vox cruda* est i. q. *rauca*, *inculta*, opposita *molli*, *suavi*. cf. *Cic.* de Orat. 1, 27. „crudior fuit Roscius.“ — *crudam* carnem mandere. Ner. 37.

Crudelis. crudelem in modum. C. 75. crudelissimam caedem. Cal. 30. *Crudeliter* facta ejus. T. 61.

Crudelitas. in omne genus crudelitatis erupit. T. 61. super memoriam pristinae crudelitatis. T. 75.

Cruor. jam sitit iste cruorem; tam bibit hunc avidè sequi. T. 59. cruore scena abundavit. Cal. 57. ipsumque cruore respersit. Ner. 12. totum cruore perfudit. Galb. 18.

Cruentus. sicut erant cruenti. Oth. 8.

Cruentare. fore ut sequenti dic Luna se in Aquario cruentaret. Dom. 16.

Crus. sinistra manu sinum ad ima crura deduxit. C. 82. crus — consanciatus. A. 20. qui et ipse crus fregerat (lapsu.) A. 43. crura frangere alicui (inter poenas.) T. 44. A. 67. statuæ fractis repente cruribus corruerunt. Vit. 9. alius debili crure. Vesp. 7. confirmaturum crus. ibid. coxendice et femore et crure sinistro non perinde valebat. A. 80. gracilitas crurum. Cal. 3. (Al. *crurium*. v. Oudend. Eadem forma in multis obtinet Cal. 50. et Dom. 18. ubi v. Burm.) crura gracillima. Ner. 51. crura suburere nuce ardenti. A. 68. (quod erat hominis effeminati.)

Crux. quoniam, suffixurum se cruci, ante juraverat, jugulari prius jussit, deinde suffigi. C. 74. cruci figere al. Dom. 10. 11. tutorem — cruce affecit. Galb. 9. multo praeter ceteras altiore et dealbatam statui crucem jussit. ibid.

Cruciatu. quoties audisset, cito ac nullo cruciatu defunctum quempiam. A. 99.

cruciatu genera excogitare. T. 62.

Crypta i. q. *porticus* v. *cryptoporticus*. Cal. 58. (Ex hoc voc. orta *Gruft* et *Grotte*.)

Cubare, dormiendi v. *quiescendi* causa. ut — ipse humi ac sub divo cubuerit. C. 72. quum — cubitum se eo contulisset. A. 6. supinum — cubuisse. A. 16. saepe in peristylio — cubabat. A. 82. quasi ibi cubans remansisset. A. 91. ne toro qu. cubuisse ajunt, nisi humili et modice instrato. A. 73.

max. *de aegrotis*. aeger in domo Maecenatis cubabat. A. 72. ex duritia alvi cubantem. Ner. 34. (ut nostr. *liegen*.)

in coena. uxore supra cubante. Cal. 24. qui juxta cubabant. Cal. 32. juxta cubans. Tit. 1. — omnino *in lecto requiescere*. jus dixit — si parum corpore valeret, lectica pro tribunali collocata, vel etiam domi cubans. A. 33. ut etiam legationes audiret cubans. Vesp. 24. cubansque, inter longos ac vulgares sermones, legere quaedam (solebat.) Gr. 24.

accidit votivis Circensibus, ut correptus valetudine, lectica cubans, tentas deduceret. A. 43.

vigiliae *cubandique taedio*, nunc toro *residens* sequi. Cal. 50. (*des Liegen's müde*.)

Cubiculum, *ἐναστήριον*, *κοιμητήριον*, *Schlafgemach*. C. 49. 81. A. 19. 69. 72. 73. 82. 100. T. 44. Cal. 7. 12. Cl. 13. 35. 37. Ner. 47. Oth. 11. Tit. 2. Vit. 8. Dom. 15. speculatum cubiculum. Horat. loco suspecto. cubacula plurifariam disposita. T. 43. custodes cubiculi. Ner. 47. delegit et equestris ordinis juvenes, qui — excubias circa cubiculum suum vice militum agerent. Galb. 10. — *cubiculo praepositus*. Dom. 16. *Xiphil.* 67. 15. *πρόνοικτος*. Victor Epit. 11. *procurans cubiculum*. v. *Cubicularius*.

ara Larium cubiculi. Dom. 17. v. *Cubicularis*. — sacras coronas in cubiculis circum lectos posuit. Ner. 25. v. not.

cubiculum Principis in theatro Ner. 12. i. q. *suggestus*. C. 76. *papilio*. Lamprid. Alex. Sev. 51. *Spartian.* Pesc. Nig. 11. *Plin.* 51. 4. *suggestum*, mox *cubiculum* dicit. v. ibi Schwarz.

Cubicularis. cubiculares imagines. A. 7. Lips. conjecit: *cubiculi Lares*, ut Dom. 17.

Cubicularii. servi. C. 4. *κατευνασταί*, *κατανομισταί*. Principis. A. 21. Ner. 38. Decurio *cubiculariorum*. Dom. 17.

Cubile. Vulg. Ner. 25. *in cubili* circum lectos. Mel. *in cubiculis*.

Cubitus, *πῆχυς*. anguis quinquaginta cubitorum. A. 43. — ne cubiti qu. mensuram progredi. T. 38.

i. q. *brachium*, *ἀγκών*. quotiens ego vidi patrem tuum cubito se emungentem. Horat.

Cubitalis, *πῆχυαῖος*. simulacrum cubitali majus. Galb. 4.

Cucumis. cucumeris frustum. A. 77.

Culcita, *στρωμνή*. ut tomentum e culcita tentaverit mandere. T. 54. *culcitisque* et *stragulis* praetentatis et excussis. Cl. 35. (*culcitis* incubabant, *stragulis* tegebantur.) decubuit super lectum, modica culcita, vetere pallio strato instructum. Ner. 48. (ut *pallium* esset pro stragula, qua tegeretur.) lectoque et culcita objectis. Vit. 16.

Culeus. *culeo insui*, poena parricidii ex lege Pompeja. A. 33. v. n. sed tu culeum meruisti. Ner. 45.

Culex, carmen Virgilii. quantum mihi restat ad Culicem. Lucan.

Culmen domus. T. 14. Tarpejo culmine. Dom. 23.

Culpa. morae culpa. Cal. 37. Oppon. *necessitas*. Cl. 15. qui minore culpa tenerentur. Cal. 16. quo facilius expertes cul-pae (se) ostenderent. Dom. 10. in alios culpam conferens. Vit. 15.

Culpare. quum ob id culparetur. C. 72. in quo merito culpetur. Vesp. 16. ut etiam Neronem culpaverit. Pers.

Culter. cultro venatorio cinctus. A. 19. cum dolone ac venato-rio cultro praestolantes. Cl. 13.

pro secespita plumbeum cultrum subjiendum curavit sa-crificanti. T. 25.

Cultellus. cultellos sibi parvulos ex utroque ferro in usum fieri sine mora iussit. Cl. 54.

Cultrarius i. q. *victimarius*, minister sacerdotis in sacri-ficio, Gr. *μοσχοθύτης*, *μοσχοτόμος*. Cal. 32.

Cultor, *Cultus*, *Cultura*. v. sub v. *Colere*.

Cum conjunctio. v. *Quum*.

Cum praepositio, sine dubio ab Ebr. *עם*, ut praeter alios etiam censuit Perizon. ad *Sanct.* p. 981. ed. Scheid. Sed Scheid. a *עם*, *ענין* deducit, (p. 234 et 981.) ut sit ablat. a *cumis* i. q. *cumulus*.

Significat autem *conjunctionem*, *societatem* hominis vel rei, ut nostr. *nebst*, *mit*.

et cum collega et separatim. C. 10. cum Julia — vixit. T. 7. qui cum Varrone — conspiraverat. T. 8. cet. essetue quis intus cum Caesare i. q. apud Caesarem. Dom. 3.

quindecim mens. cum intercalario. C. 40. cum ingenti gaza. T. 49.

cum dolone — praestolantes. Cl. 13. quodam cum ferro deprehenso. Cl. 36. introisse se cum pugione. Cal. 12. cum cornibus exstitisse. Rh. 6. —

nemine cum imperio aut magistratu tendente quoquam. T. 12. legionem cum ignominia totam dimisit. A. 24. cf. C. 69. Cal. 44. (ubi male a nonnullis omissum est *cum*.) cum plurimorum clade. T. 55. cum gaudio nunciantem. Ner. 34. legata cum fide persolvit. Cal. 16. (Ita Tac. H. 2, 98. „cum fide juit.“ Diverso sensu dicitur A. 4, 59. „cum fide audiebatur.“) v. *Sanct.* p. 831. sequ. et Perizon. ad h. l.

pariter cum, *simul cum* etc. v. sub singulis his vocabulis. aequato honore cum Graecis. Ter. 5.

cum prima luce Burni. coniecit Cl. 34. v. Oudend. ad h. l. et Vesp. 5. ubi proponit: *cum initio*.

Cumulus. cui gloriae amplior adhuc — cumulus accessit. T. 17.

Cumulare. ex immensis, quibus cumulabatur, honoribus. Ner. 8.

Cunae. repositus vespere in cunas. A. 94.

Cunctari, dubitare et per dubitationem morari, nostr. *zaudern*, *anstehen*, *sich bedenken*.

cunctanti ostentum tale factum est. C. 32. cunctari enim se. A. 56. cunctante Senatu. A. 26.

cunctandi causa erat. T. 25. cunctantem sc. respondere.

Cal. 33. cunctantes sc. mori. Ner. 37.

nihilque cunctatus. Vir. 10.

- sequ. *an.* diu cunctatus *an.* C. 81. A. 8. Cal. 58. Cl. 21.
 Dom. 2. primum cunctati, utrumne — *an.* C. 80.
 cunctantibus conspiratis, quando et quomodo, lavan-
 temne an coenantem aggrederentur. Dom. 17.
c. infin. neque adire cunctatus est neque dimittere. C. 70.
 ne honores quidem venditare cunctatus est. Vesp. 16. cf. Cal.
 33. Ner. 37.
cunctantior ad dimicandum. C. 60. Codd. bonae notae
cunctatior. v. Oudend. Eadem varietas apud *Plin.* ep. 2, 16, 4.
 „*cunctatior* (al. *cunctantior*) fortasse et cautior esse deberem.“
 v. Schaefer. 9, 13, 6. „erat enim *cunctatior* (v. *cunctantior*)
 cautiorque.“
Cunctanter. vix et cunctanter. A. 94. cunct. et necessario.
 T. 37. haud cunctanter. Tit. 6. quod — cunctantius confir-
 marentur acta sua. C. 19. Al. *cunctatius*. v. Burm. ad h. l.
 quae cunctantius sibi accesserant. Galb. 12.
Cunctatio. callida cunctatione. T. 24. sine cunctatione.
 A. 12.
Cuncti. singuli in suo quisque regno — et cuncti simul. A. 60.
 cuncta simul vitia. T. 42.
Cuneus, ordo sedilium in theatro. praetextatis cuneum suum
 (assignavit.) A. 44. in singulos cuneos equestris ac senatorii
 ordinis. Dom. 4.
Cupere. quem incolumem tanto opere cuperent. C. 1. quam ser-
 vatam magno opere cupiebat. A. 17. celata cuncta cupere.
 T. 66. cupientem inter citharoedos contendere. Vit. 4. ex Li-
 via nihil liberorum tulit, quum maxime cuperet. A. 63.
Cupiditas. potentiae cupiditate. C. 50. afuit a cupiditate,
 quoquo modo imperium vel bellicam gloriam augendi. A. 21.
 nec cupiditate tanta dilexit. Cal. 24. (nostr. *Leidenschaft*.)
 pecuniae cupiditas. Vesp. 16. et saepe simpl. pro *avaritia*,
 oppos. *abstinentia*. cupiditatis immensae. Galb. 14. cete-
 rorum increpita cupiditate. Cal. 44. cupiditatis ac saevitiae
 poenas luisse. Vesp. 1. pristinae cupiditatis infamia. Vesp. 19.
cupiditas diserte opponitur *abstinentiae*, ut *saevitia clementiae*.
 Dom. 10. *cupiditas* atque *avaritia* junguntur Dom. 9. ubi
cupiditas est *studium habendi*, oppos. *abstinentiae*, *avaritia* vero
tenacitas in servando, opp. *liberalitati*.
Cupido. erat illi aeternitatis perpetuaeque famae cupido,
 sed inconsulta. Ner. 55. contrectandae pecuniae cupidine incen-
 sus. Cal. 42.
Cupidus. cup. iudicandi. Cl. 15. — i. q. *avarus*. natura
 cupidissimus. Vesp. 16.
Cupide condemnare al. C. 12. h. e. cum partium studio
 (*leidenschaftlich*, *partiisch*.)
 quos tam cupide reliquisset. T. 11. cognomen Germ. cu-
 pide recepit. Vit. 8. nihil ornamentorum — cupide appetivit.
 Vesp. 12. animadversionibus et poenis cupidissime interesse.
 Cal. 11. eloquentiam — et cupide et laboriosissime exercuit.
 A. 84.
 cupide fruaris aetate tua. Galb. 20.
Cupressus. arbor cupressus. Vesp. 5.
Cur i. q. cui rei v. *quare* (v. Scheid. ad Sanct. p. 269.).
 interrogatus, *cur* gitor repudiasset uxorem. C. 74. exqui-
 siturum — cur eam tanto opere diligeret. Cal. 33. nihil sibi

admissum, cur — esset. Cal. 15. cur domina non veniret, requisivit. Cl. 59.

cognomen cur aut unde traxerit, ambigitur. Galb. 3.

cur enim sibi non licere (ubi sequens: *dicens* additiciū videtur.) Cal. 34.

cur enim non praeficitur Urbi. Cl. 4.

Cura, ut Gr. ἐπιμέλεια, nostr. *Besorgung*, *Aufsicht*, i. q. officium, praefectura, procuratio.

cura aerarii. A. 36. Cl. 24. annonae. T. 3. repurgandorum ergastulorum. ibid. Urbis annonaeque. Cl. 18. operum publicorum. A. 37. Vit. 5. viarum, aquarum, alvei Tiberis, frumenti populo dividundi. A. 37. (ubi praeced. *nova officia excogitavit.*) bibliothecarum comparandarum ac digerendarum. C. 44. ordinandarum biblioth. Gr. 21.

trium legionum — curam et imperium. C. 76. provincias, quas Tib. ad curam suam transtulerat h. e. Caesareas fecerat. Cl. 25. transiit ad curam novi belli. T. 16. ad curam Reip. admovit. A. 64. ne quam partem curamve Reip. attingeret. T. 13. Reip. curam usque adeo abiecit. T. 41. curam quoque imperii sustinuit. Vit. 2. quibus ea funeris sui curam moriens demandarat. T. 51. conversus hinc ad curam triumphii. Cal. 47.

i. q. θεραπεία, κόσμησις. cura corporis. C. 45. Dom. 16. capillorum. Dom. 18. curae Larium — assistens. ibid. ubi emendaverunt viri docti: *arae*. v. not.

i. q. studium, diligentia, observatio. (*Sorgfalt*, *Besorgniss*.)

Gr. ἐπιμέλεια, σπουδή.

cura et industria educatoris sui. Gr. 21. infirmitatem magna cura tuebatur. A. 82. in primis pacis tuendae curam habuit. T. 37.

curam solito exactiorem praestitit. T. 18. equum — magna cura aluit. C. 61. curam verrendis viis non adhibuit. Vesp. 5. magistratibus — coercendis tantum curae adhibuit. Dom. 8. praecipuam curam duxit — exprimere. A. 86. primam curam habuit deligendi vehicula. Ner. 44. universum denique genus — etiam cura sua dignatus est. A. 45. nec aliter universos, quam membra partesque imperii, curae habuit. A. 48. rem — antiquis jam tunc curae fuisse. A. 89. nec minore cura Graeca studia secutus est. Cl. 42. magis ac magis et gratia et cura artis increvit. Gr. 5. unde *abstr. pro concreto*: doctorum maxima cura liber. Gr. 11.

i. q. μέριμνα περί τι, sollicitudo (*Sorge*, *Bekümmerniss* um *etwas*.)

dimitteret omnem curam suorum. T. 11. in testificanda sollicitudine et cura de incolumitate ejus. Cal. 14. nulla ne religionum quidem cura. Oth. 8. nec magna cura redarguit. A. 55. (quamquam hoc magis ad superiora exempla pertinet; est enim non tam animi, quam facti, ut nos: *er liefs es sich nicht sehr angelegen seyn.*)

Curare, curam al. rei adhibere, ἐπιμέλειαί τινος, *sich Mühe um etw. geben*, *etw. besorgen*.

c. acc. maxime curavit notitiam historiae fab. T. 76. h. e. operam dedit historiae.

curare eum — triclinium sacerdotum. Cl. 4. — cur. cadaver (κηδεύειν.) Ner. 49. cf. cura funeris supra.

simpl. de medela morbi. frigidis curari coactus. A. 81. qui

cunctantes continuo curarent. Ner. 37. obligari curarique se passus. Vit. 2.

Sed T. 11. legendum: secundum locum facile *tutantibus*, non *curantibus*.

c. acc. et part. fut. pass. i. q. *jubere*, nostr. *lassen*, Gall. *faire* c. inf.

testamentum — aperiendum recitandumque pro concione curavit. A. 17. pluribus triumph. ornamenta decernenda curavit. A. 38. quosdam — inter proscriptos curasse referendos. A. 70. sacrificanti — cultrum subjiciendum curavit. T. 25. quae illi — exsequenda curarent. T. 63. Liviae div. honores et curum decernenda curavit. Cl. 11. quod — statuas segnius locandas ponendasque curasset. Cl. 9. libros — vulgandos curasse. Gr. 8.

c. inf. nostr. *sich etw. angelegen seyn lassen*, i. q. *curae aliquid habere*.

neque aegrae adesse curavit. T. 51. neque voluisse vivere, neque curasse. C. 86. multa exemplaria contracta emendare — curavit. Gr. 24. quamquam bibl. incendio absumtas impensissime reparare curasset. Dom. 20. (Duker. ad h. l. legi vult *reparari*, ut est in ind. Bernecc., recte quidem, si aliorum ministerio usus dicitur Domitianus. Sed, si *curare* est i. q. *curae habere*, *σπουδάζειν*, *reparare* est accusativus verbi, quasi τὸ *reparare*, et salva lectione sensus: reparandis bibliothecis curam adhibuisset.) nihil — geritur, quod te putem scire curare. Cic. ad Div. 9, 10. cit. Gr. 14.

sequ. ut v. ne. ut coalesceret (palma), magno opere curavit. A. 92. curasse, ne SCtum ad aerarium deferretur. A. 94. Praetor curaret, — ut Romae ne essent. Rh. 1.

Curator, ἐπιμελητής. (v. ad A. 37.) cur. munerum ac venerationum. Cal. 27. curatores restituendae Campaniae. Tit. 8.

Curatio i. q. administratio, ἐπιμέλεια (*Besorgung*, *Aufsicht*.) C. 15.

Curiosus, in malam partem, qui importune alienis se immiscet, πολυπράγμων, ἀναίδης.

curiosum ac speculatorem ratus h. e. impudentem exploratorem. A. 27. Gall. *curieux*.

Curiose. i. q. *diligenter*, *accurate*, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς.

curiose cavere de al. re. A. 40. Equites Rom. severe curioseque — recognovit. Cal. 16. quamvis satis curiose inquirerem. Vesp. 1.

Curia, aedes, ubi Senatus habebatur, βουλευτήριον. v. Clav. Ciceron. Ubi simpl. memoratur, intelligenda fere Curia Hostilia, de qua v. Liv. 1, 30., absumta igni in funere Clodii. De *Curia Pompeji* v. infra. Inde in varia templa Senatus convocabatur. v. Aug. 35. „apud aram ejus Dei, in cujus templo coiretur.“

Curia Pompeji. C. 80. v. not. 84. Pompejana Curia. C. 81. Curiam, in qua occisus est, obstrui placuit. C. 88. e Curia, in qua G. Caesar fuerat occisus. A. 31.

Curia Julia. Cal. 60. v. not.

sedes aurea in Curia (inter Caesaris honores.) C. 76.

recipere al. in Curiam i. q. in Senatum. C. 76. cf. C. 41 et 80.

frequenti Curia. C. 22. repleta certatim Curia. Dom. 23. in media Curia. T. 61.

liberis Senatorum — protinus virilem togam, latum clavum induere, et Curiae interesse permisit. A. 38.

ut sibi in Curiam Praefectum Praet. Tribunosque mil. secum inducere liceret — precario exegit. Cl. 12. — ut vehiculo ad Forum usque et Curiam pertenderent. Cal. 44.

Curiata lex. Agrippam simulque privignum Tiberium adoptavit in Fero lege curiata. A. 65. v. quos in nota excitavi, max. Heinecc. Ant. Rom. 1, 11. §. 5.

Cur. ere. Lupercalibus vetuit currere imberbes. A. 31. v. Ovid. Fast. 2, 283. sequ.

currere alicui ad essedum. Cal. 26. Galb. 6.

in Palatium — cucurrerunt. Oth. 8. Sed Tit. 11. leg. concurrat, non cucurrit.

Cursitare. T. 38. Vesp. 8.

Cursor, servorum genus. cursorum turba. Ner. 30. cursor Phaontis. Ner. 49. cursores suos misit. Tit. 9.

cursores in ludis Circensibus. A. 43. v. not.

Cursus solis. C. 40. ad regendos navium cursus. Cal. 46. ut, ad nocturnos ignes cursum navigia dirigerent. Cl. 20. — quum cursum cepisset. Oth. 6.

cursus in Circo. ad totius diei cursum. Ner. 22. praeter sollemnes bigarum quadrigarumque cursus. Dom. 4. in stadio cursu (certabant) etiam virgines. ibid.

Currus. paene curru excussus est. C. 37. (in triumpho.) milites currum prosequentes. C. 49. ascenso simul curru (triumphantis.) T. 2. Act. triumpho currum Aug. comitatus est. T. 6. et ovans et curru (h. e. justo triumpho) Urbem ingressus est. T. 9. descendit e curru. T. 20. eo curru, quo Aug. olim triumphaverat. Ner. 25. — *laureatus currus.* A. 94. v. not. Circensi pompa currum elephantorum, Augustino similem. Cl. 11. v. not.

currus aurigantis. excussus curru ac rursus repositus. Ner. 24.

Curriculum. curriculo bijugi famosorum equorum. Cal. 19. *Curulis sella.* die Kal. Januar., quum mane pro aede Capit. Jovis paululum curuli sella praesedisset (Aug. Consul.) A. 26. laxatis sellae curulis compagibus. A. 43. in Senatu curulem perverse collocatam. Galb. 18. ubi repetendum voc. *sellam* e superioribus. Sed etiam simpl. *curulis* dicitur. (v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 59, 2., qui utriusque usus exempla Pliniana dedit.) *curuli* residens apud Rostra triumphantis habitu. Ner. 13.

curules triumphi oppon. *ovationi.* A. 22.

Cuspis. cusp. aquilae, σύραξ, σαρπητήρ, Appian. οὐρίαχος. C. 62.

Custos. equi sine custode. C. 81. — dispositis circa macellum custodibus. C. 43. si qua custodes fefellissent. ibid. — custodes in Urbe disposuit. A. 43. — hortorum custodes. Cal. 59. *custos Priapus* (hortulorum.) Gr. 11. — non cessavit efflagitare aliquem — custodem factis atque dictis suis. T. 12. — Tribunus mil. custos appositus. T. 22. custodes (carceris.) T. 75.

custodes corporis. Cal. 55. 57. 58. in cubiculum — unde jam et custodes diffugerant. Ner. 47. excitavit aedem in Capitolio Custodi Jovi. Dom. 5.

Custodia, Φυλακή, die *Bewachung*, Hut. certum nume-

rum partim in Urbis, partim in sui custodiam legit. A. 49. German. cohortem, a Caesaribus olim ad custodiam corporis institutam. Galb. 12. in custodiam fratri datus. Vit. 2. in eadem custodia morbo periit. ibid. custodiam portae commissi castelli retinuit. C. 68. militem positum ad custodiam aditus. Ner. 21.

i. q. *custodes*. sepsit custodia militum. A. 65. custodiae Hispanorum. C. 86. (*die Wachen*.) paucos de custodia Germanos. Cal. 45.

i. q. *carcer*. conjectum a se in custodiam. A. 27. quibusdam custodiae traditis. T. 61. (coll. Vit. 2. v. supra.) numerus puniendorum ex custodia. Cal. 29. quibuscunque e custodia. Cal. 32.

i. q. *carcere detenti* s. *custoditi*. in recognoscendis custodiis. T. 61. custodiarum seriem recognoscens. Cal. 29. quod ubique esset custodiae. Ner. 31. v. Burm. solus plerasque custodias — audiebat. Dom. 14.

Custodire. municipatim dividendos custodiendosque. C. 14. ut Glyco med. custoditus sit i. q. custodiae datus. A. 11. ut custodiretur interim vel in carcere. Vit. 17.

i. q. *servare*. nostr. *aufbewahren*, *aufheben*. (codicillos) tamdiu custoditos. T. 51.

i. q. *observare*. orthographiam — non adeo custodit. A. 88. — ut custoditum sit, *ne sequi*. i. q. per custodes s. appositis custodibus cautum, observatum. T. 7. (cf. *Plin.* ep. 4, 9, 11. „faces ignem — custodiunt i. e. servant, retinent.“ *Id.* 4, 10, 3. „custodire defunctorum voluntatem.“ *Paneg.* 65, 1. „nemini religiosius, quod juraverit, custodiendum sequi.“)

Cyathus. ad cyathum et vinum Nicomedi stetisse. C. 49. v. not.

Cycladatus, cyclade h. e. muliebri veste indutus. Cal. 52.

D.

D. per notas scripsit — quae si quis investigare et persequi velit, quartam elementorum literam i. e. *d* pro *a* et perinde reliquas commutet. C. 56.

Damnum i. q. detrimentum, *Verlust*, *Schaden*. metu damni. C. 67. cuius abrupti damnum nulla captura pensari posset. A. 25. suscepto in se damno. Cl. 18. majore hominum damno quam suo. Tit. 10. — multis incendiorum damna supplevit. Cal. 16.

Damnus i. q. *damnum afferens*. victorias ceu damnosas Reip. increpare. T. 52. v. Gloss. Liv. i. q. *sumtuosus*, *prodigus*. non in alia re tamen damnosior, quam in aedificando. Ner. 31. v. Graev. ad h. l. *Terent.* Heaut. 5, 4, 10. „helluo, ganeo, damnosus.“ *Plaut.* Pseud. 1, 5, 1. Curc. 4, 1, 24. ubi v. Salmas. cf. Schwarz. Observ. 19. ad *Plin.* *Paneg.* 12, 2.

Damnare. damnati omnes. C. 89. accusati damnatique multi cum liberis atque etiam uxoribus suis. T. 61. alterum — damnandum Senatui tradidit. A. 66.

damnati. quoties ex damnatorum bonis pecunia superflue-

ret. A. 4r. unde damnatos — praecipitari coram se in mare jubebat. T. 62. nullo non damnatorum omne probri genus — ingerente. T. 66. quum SCto cautum esset, ut poena damnatorum in decimum semper diem differretur. T. 75. damnatorum liberi Urbe pulsī, enectique veneno aut fame. Ner. 36. damnatorum occisorumque a Nerone. Galb. 10. damnatos relegatosque restituit. Cal. 15. damnatis supplicia demisit. Vit. 3.

c. *gen.* a Senatu capitis damnatus est. Cal. 2.

c. *ablat.* quos capite damnaverat. Cl. 36. cujusdam capite damnati. Ner. 10. capite damnatos. T. 6r. v. *Caput.* — damnatum repetundis. Oth. 2. Al. supplent *de*; sed *repet.* est i. q. *lege de repetundis*, ut Ner. 3. damnatus *lege Pedia*, et mox: qui *pari lege* damnati erant.

damn. ob aliquid. ob libidines atque adulteria damnatam. T. 11.

ad aliquid. ad opus damnari. Ner. 31. (*Plin.* ep. 10, 41. *damn.* ad poenam, et 10, 40, 2. *in* opus *damn.* vel *in* ludum sequ.)

Damnatorius. duae tabellae, damnatoria et absolutoria. A. 33.

Damnatio. post damnationem. A. 65. Vesp. 13. certi damnationis. T. 61.

Dapsile, δαψιλῆς, *large, copiose.* convivabatur assidue, ac saepius recta et dapsile. Vesp. 19. Al. putant esse ablativum adject. *dapsilis* (v. *Sanct.* p. 309. ed. Scheid.), unde fuere, qui corrigerent: *dapsili*, alii adverbium censent, ut *facile* (v. *Perizon.* ad *Sanct.* l. c. et *Oudend.* ad n. l.), nempe ad Latinam formam effictum.

Dare, *geben*, *ertheilen.* Respondet *accipere*, *recipere*, *suscipere*; quae verba conferas. Inde dare alicui *beneficia*, *consulatum* v. alios honores, *civitatem*, *epulum*, *prandium*, *tesseras*, *praemia* et similia, quae suis locis vide.

coena data ei adventicia a fratre. Vit. 13.

dono dare alicui aliquid. T. 11. Maecenati pro Grammatico muneri datus est. Gr. 21.

dare inferias Manibus. Cal. 3. inferias Neroni dedit. Vit. 11.

dare literas. quod *literas* publicas sine subscriptione *ad se dederant*. T. 32. ad *epistolas* omnes horarum quoque momenta, — quibus *datae* significarentur, addebat. A. 50.

Julian Marcellō — *nuptum dedit*. A. 63. — *sepulturae dare* al. Galb. 20.

dictata dare alicui. C. 26. mandata ad al. T. 12. praecepta per libellos dare. T. 18.

negotium Aedilibus dedit, *ne*. A. 40. dato Aedilibus negotio — inhibendi. T. 34. dato negotio, *ut*. Cal. 22. dato negotio trierarchis, *qui*. Ner. 34. — datorum officiorum codicilli. Cl. 29. v. *Oudend.*

vertendum alii dabat. A. 39. — *operam dare* al. rei. v.

Opera.

dare alicui locum in theatro. A. 44. ne mortuo sedem ullam, nisi inter impios, darent. T. 75. — principatum fato dari. Tit. 9.

qui testamento alterum nepotem suum — coheredem ei dederat. Cal. 16. legato eum consulari successorem dedisse.

A. 88. donec successores — praesentibus daret. T. 63. v. Oudend. ad C. 41. ubi multi: *quos ipse dedisset.*

dare signum. ne Caesarem quidem signum, quod ab eo dari convenerat, dedisse. C. 9. ad dandum signum. A. 16. signum excubanti Tribuno dedit Optimam matrem. Ner. 9. Sabinum — *signum* more militiae *petisse*, et, Cajo Jovem dante sequi. Cal. 58. v. *Signum.*

servos ad remum dare i. q. remigio destinare. A. 16. poenae ad supplicium datorum. Cal. 11. v. *Liv.* 7, 4.

aquila duos corvos afflixit et ad terram dedit. A. 96. (*Liv.* 31, 37. „ruente saucio equo *praeceptus ad terram datus.*“)

filias in sortem dare. A. 31. — datus fratri in custodiam. Vit. 2.

quercus — singulos ramos a frutice dedit. Vesp. 5. i. q. emisit, egit.

sortem dare i. q. oraculum. Dom. 15.

dare sensu obscuro. quid ille tibi et quid illi tute dederis. C. 49.

se dare convivio. C. 31. alicui se in adoptionem. T. 2. v. Oudend. ad C. 64., ubi conj. *quum dedisset se in mare.*

dare secundum aliquem. i. q. *judicare secundum al., zu jem. Gunsten den Ausspruch thun.* secundum praesentes facillime dabat. Cl. 15. v. not. (Ita *vindicias dare secundum libertatem Liv.* 3, 44. alibi.)

poenas dare i. q. *luere, solvere, pendere.* Ner. 46.

i. q. *edere.* dare ludos. T. 7. primum daturus (munus). Cl. 21. daturum se (Palumbum) i. q. *producturum.* ibid. (praec. Palumbum *postulantibus.*) dedit et navale proelium — ibidem et gladiatores — omne genus ferarum. Tit. 7. venationes — dedit, munus etiam gladiatorum. Ner. 4. cf. c. 12. initium fec. fabularum dandarum. Ter. 4.

dare documentum al. rei. Cl. 15. Galb. 14. exprimentum. Cal. 57. Ner. 22. Dom. 9. Lucan. indicium. Oth. 7. signa quaedam poenitentis dederat. Cl. 43. quoniam suspicionem retinentis dabat. Cal. 12. cf. T. 72. Dom. 9. nullam unquam occasionem dedit. Cal. 10.

i. q. *concedere, permittere.* ut absentis sibi — petitio secundi consulatus daretur. C. 26. ne laudatione qu. judiciali data. A. 56. nec defensione ulla data. Cl. 29. dare vos aliquam senectuti meae requiem. T. 24. secretum petenti — dedit. T. 25. ita nullum spatium perterritis dabat. C. 60. mori jussis non amplius quam horarum spatium dabat. Ner. 37.

veniam dare alicui. T. 10. 36. Cl. 38. v. *Venia.*

De pr. habet notionem *sumendi* ex aliqua copia, (non „*copiam rerum*, unde quid sumitur ad aliquid explendum“, ut Perizon. ad Sancti. p. 839. ed. Scheid., sed *sumere ipsum* notat) ac potest *ad locum* numerumque v. *copiam* in aliquo loco, *vel ad tempus*, vel ad rerum aliquam copiam s. *materiam, argumentum*, unde dicendi v. *agendi initium* et progressus, referri, itaque est nostr. *von wo aus, von wo an, zu etwas gehörig, von, über.*

Videamus in singulis.

a) *de loco.* togam de humero dejicere. C. 9. de manu reddere strenam. T. 34. de Mausoleo exaudita vox est. Ner. 46. nautae de navi Alexandrina. A. 98. qui de novo comineatu

Neapolin confluerant. Ner. 20. tabernas tres de domo sua.
Ner. 57. de Cleopatra liberi. A. 17. v. not.

unde de *numero*. de cetero numero candidatorum. C. 41.
de tribus voluminibus. A. 101. v. Oudend.

major de duobus. A. 17. maximos natu de Germanici
filiis. T. 54.

nummos de suo pronunciare. C. 19. Liv. 6, 15. de vestro.
de manubiis. C. 26. T. 20.

- b) de tempore. de die h. e. ubi pars adhuc reliqua dici, Gr.
ἀφ' ἡμέρας, nos: von Tag aus i. q. noch bei Tage. v. Gloss.
Liv. sub voc. Dies, Vales. ad Plaut. Asin. 4, 2, 16. dis-
cumbens de die. Cal. 37. lavabat de die. Dom. 21. ubi est:
primo die h. e. mane.

de nocte (bei Nacht) h. e. nocte nondum transacta, parte
noctis adhuc reliqua.

de nocte evectus. A. 97. de nocte evigilabat. Vesp. 21. v.
Oudend. ad h. l., Drakenb. ad Liv. 8, 23.

de media nocte. Cal. 26. (Terent. Adelph. 5, 3, 55. „cum
primo lucu ibo hinc. — Imo de nocte censeo.“)

- c) de re, unde materia dicendi v. agendi sumitur; argumento
s. objecto.

quaestio de pollutis sacris. C. 6. de sicariis. C. 11. de pe-
tenda civitate agitantes. C. 8. cautum est de numero gladi-
atorum. C. 10. de hac significare videtur h. e. de hac di-
cere. C. 9. de refectioe Capir. C. 15. referre de al. re. C.
23. constituere aliquid de al. C. 30. appellatis de Rep. Pa-
tribus. C. 34. urgentibus de Pharmace nunciis. C. 35. nuncii
de se. C. 57. asper. de se epist. A. 51. sparsos de se famo-
sos libellos. A. 55. tropaea de Jugurtha sequi. C. 11. etc. cui
praec. mil. laus de tam imbelli genere hostium contigisset.
C. 35.

de oratoribus coronatus. Dom. 13. h. e. victor de oratori-
bus, ut supra: tropaea de Jug., quae facilius est interpreta-
tio, quam exhibita in not. ut unus de oratoribus.

Inde etiam de causa agendi dicitur interna vel externa,
unde oritur, desumitur ratio, quam quis sequitur, ex
qua procedit actio, adeoque promiscue usurpatur cum
praep. ex.

de consilii sententia. T. 18. de communi sententia. T. 35.
de sent. judicium. Cl. 11.

de more. Cl. 42. Galb. 18. de more rituque priscae religio-
nis. Tit. 5.

de industria. Cl. 29 et 33. Galb. 19.

de repetitum. et de numero et de conditione. A. 40. et de
matrimonio Agr. deque Ner. adoptione. Cl. 45.

de Jugurtha, deque Cimbris atque Teutonis. C. 11.

Dea. v. Deus.

Dealbare. crux dealbata. Galb. 9. (Cic. Verr. I, 55. „omnes il-
lae columnae, quas dealbatas videtis.“)

Deambulare. nihil aliud quam vectabatur et deambulabat. A. 83.
deambulanti in litore. A. 96. solus secreto deambulabat.
Dom. 21. (de ibi signif. de uno loco in alium, nostr. auf u.
nieder.)

Debellare, καταπελεμῖν, bello superare. nisi debellatum prius
Illyricum esset. T. 17. non posse Gallias debellari nisi a Con-
sule. Ner. 43.

Debere. debere homines consideratius jam loqui secum. C. 77. Principem Senatui servire debere. T. 29. sufficere illi debere ux. ornamenta. Ner. 35.

nostr. *schuldig seyn*, Gr. ὀφείλειν. per causam exigendae pecuniae, quae deberetur cuidam liberto. C. 2. spolia — Capitolio Palatioque debita. Cal. 46.

saepe de *fato*, a quo promissa, destinata, implenda sunt. debita sibi fato dominatione. A. 19. i. q. *destinata*. (v. Mitscherlich. ad *Horat.* Od. 1, 3, 5. „navis, quae tibi creditum debes Virgilium.“) triumphum, quasi aut debitum majoribus suis, aut speratum unquam sibi. Vesp. 12.

Debitum, τὸ ὀφειλόμενον, ὀφείλημα. recipere debitum. T. 57. acerbius debitum repescenti. Vit. 7. qui se debitum — flagitassent. Vit. 14.

Debitor. tabulas veterum aerarii debitorum — exussit. A. 32. ut debitores duas partes aeris alieni statim solverent. T. 48.

Debilis. alius debili crure. Vesp. 7. Opp. *confirmare crus*.

Debilitas. insignes debilitate aliqua corporis. Cal. 26. *Gell.*

4, 2. *pedis debilitas*.

Debilitare. lapsu debilitatum. A. 43. v. not. Adde *Liv.* 21, 40. „*contusi ac debilitati*.“ et: „*claudi ac debiles equi*.“ *Plin.* ep. 8, 17, 5., „multi ejusmodi casibus *debilitati, obruti, obtriti*.“

Decantare. ἀλῶσιν Ilia — decantavit. Ner. 38.

Decedere provincia dicuntur magistratus peracto tempore imperii, nostr. *abgehen*. v. *Clav. Cicer.*

decedens ante tempus. C. 8. ad triumphum simul consulatumque decessit. C. 18. ne ea causa maturius — decederet. C. 26. decedens Macedonia. A. 4. decedentem provincia. Tit. 5.

de Imperatore bellum gerente. priusquam provincia decederet. Cal. 48.

decedens omnino i. q. proficiscens, a peregrinatione rediens. Ner. 24.

decedere via, honoris habendi causa magistratui, max. Consulibus. (*ausweichen*.)

assurgere et decedere via (Consulibus.) T. 31. Censorem — via sibi decedere Aedilis coegit. Ner. 4.

i. q. *aberrare via*. quum luminibus extinctis decessisset via. C. 31. (*vom Wege weichen*.)

Sed Ner. 9. legendum: *discessit*, non *decessit*. De permutatione duorum verb. v. int. ad *Tac.* A. 2, 44.

decedere i. q. *mori* (*verscheiden*.) A. 101. Ner. 5. Vit. 3. Gr. 17 et 20. *Horat. Pers.*

prosperè decedentibus rebus i. q. *cedentibus, succedentibus*. C. 24.

Decemjugis. aurigavit — Olympiis etiam decemjugem, quamvis id ipsum in rege Mithridate carmine quodam suo reprehendisset. Ner. 24.

Decempeda, pertica decem pedum. stare ante Praetorium cum decempedis (poena militaris.) A. 24.

Decemvir legibus scribendis. T. 2.

Decemviri litibus judicandis, iudices causarum privatarum. v. not. ad A. 36. et *Clav. Cicer.* ut centumviralem hastam,

quam quaestura functi consueverant cogere, Decenviri cogerent. A. 36.

Decens. pulcer ac decens. Dom. 18. v. Burm. ad C. 47., ubi Lips. conjecit: *servitia decentiora.*

Decor i. q. *venustas.* scias, nec gratius quicquam decore, nec brevius. Dom. 18.

Decorus juvenis. A. 64. εὐσχήμων, εὐπρεπής, de forma et moribus forma conspicuis.

Decus. justī triumphī decus. Cl. 17.

Decorare. T. Vinium — equi dignitate decoravit. A. 27. Praetuli cum Oudend. *honoravit.*

Deceres, δειήρεις, naves decem remorum ordinibus instructae. Fabricavit et deceres Liburnicas. Cal. 37. ex emend. Turnebi pro vulg. *de cedris.*

Decernere, judicare, censere, constituere, max. de Senatu.

in cognoscendo ac decernendo mira varietate animi fuit. Cl. 15.

in Deorum num. relatus est, non ore modo decernentium, sed et persuasione vulgi. C. 88.

decern. aliquid. ut Senatus quaestionem de pollutis sacris decreverit. C. 6. cunctis — abolitionem facti decernentibus. T. 4. ut ob recitationem supplicatio decreta sit. Ner. 10. qualia multa saepe in levioribus turbis decreta erant. C. 20. quaedam adversus sententiam suam decerni. T. 31. contentus dictaturae potestate, decretae cum consulatibus simul. C. 76.

c. accus. nom. et partic. ut Senatus legatos — mittendos decreverit. C. 24.

sequ. ut. decretum, ut sequi. A. 5. Cal. 16. —

matrim. contraxerit turpius, an dimiserit, non est facile decernere. Cal. 25. v. *Discernere.*

decernere alicui aliquid i. q. *adjudicare, decreto tribuere.*

ut provinciae futuris Consulibus — decernerentur. C. 19. decreta accusatoribus praemia. T. 61.

max. de honoribus. ex omnibus decretis sibi a Sen. populoque honoribus. C. 45. sed et ampliora — decerni sibi passus est. C. 76. qui honorem — decerni sibi passus est. T. 58. triumphus ei decretus est. T. 17. decretus ei est clipeus aureus. Cal. 16. Plautio etiam ovationem decrevit. Cl. 24. Senatus inter alia complura marmor. arcum cum tropaeis decrevit, et German. cognomen ipsi posterisque ejus. Cl. 1. Sen. statuam ei decreverat. Galb. 23. pluribus triumph. ornamenta decernenda curavit. A. 58. decretis sibi a Sen. ornamentis triumphalibus. Cl. 17. templa, quamvis sciret, etiam Proconsulibus decerni solere. A. 52. templa, Flamines, sacerdos decerni sibi prohibuit. T. 25.

i. q. dimicare. quum ad manus ventum esset, lapidibusque et subselliorum fragminibus decerneretur. Ner. 26.

Decretum. neque decreto, neque acclamatione. A. 58. decretum Patrum. C. 16. Cl. 6. Galb. 23. facto decreto Patrum, ut. A. 44. per quorum numerum decreta confici possent. A. 35. decretum etiam publicum exstabat, quo cavebatur, ut. A. 1.

adeuntes se cum plurimis honorificentissimisque decretis universos Patres conscr. C. 78.

decreta et constituta (Claudii.) Ner. 33.

- decreta praefecti provinciae.* Pisoni decreta sua rescindent. Cal. 3.
- Decerpere.* ut triumphaturi Caesares inde laureas decerperent. Galb. 1.
- Decertare,* certamine decernere. quam primum — decertare statuit. Oth. 9.
- Decidere.* (a *Cadere*) tunica — ad pedes decidit. A. 94. quoties — decideret lumen. T. 19.
capita omnibus simul statuis deciderunt. Galb. 1. titulus — excussus vi procellae — decidit. Dom. 15.
in Cant. lacum fulmen decidit. Galb. 8. — quia pars major (missilium) intra popularia deciderat. Dom. 4.
ad eas rei fam. angustias decidit. Cl. 9. — postquam spe decidit. Oth. 5.
Ner. 46. leg. *desisse*, non *decidis* v. *dedisse*.
- Decidere* (a *Caedere*) i. q. *dirimere*, *transigere*. post decisa, quaecunque obvenissent, negotia. Vesp. 21. cf. de hoc verbo Graev. ad Cic. ad Att. 1, 8.
- Decimae*, liberalitatis genus. decimas maturius dabat. Cal. 26. Emendationes vir. doct. v. apud Oudend. et Burm. De eodem beneficio intelligo locum Galb. 15. liberalitates Neronis, non plus decimis concessis — revocandas curavit. Al. ex Tac. II. 1, 20. *decimam partem* liberalitatum Neronis intelligunt. v. not. ad utrumque locum. cf. Facciolat. et Heusing. ad Cic. de Off. 2, 17, 3.
- Decimare*, decimum quemque ad poenam legere, poena militaris.
cohortes, si quae cessissent loco, decimatas hordeo pavit. A. 24. inhiberi nullo potuit modo, quin decimare velle perseveraret. Cal. 48. recusantes — non modo immisso equite disjecit, sed decimavit etiam. Galb. 12.
- Decipere.* janitoribus deceptis. A. 19. fraude deceptum. T. 25. invito atque decepto. Vesp. 15. spe affinitatis ac tribun. potestatis deceptum. T. 65.
- Declamare*, de eloquentiae exercitatione, vel ab adolescentulis, moderantibus magistris, vel ab adultis, excolendae artis causa, vel coram auditorio ad ostentationem instituta. v. Rh. 1. 6. Gr. 4. 7. 10. A. 84. Cl. 4. Ner. 10.
- Declamationes*, orationes ad exercitandam eloquentiam scriptae.
plerique oratorum etiam declamationes ediderunt. Rh. 1.
- Declarare*, ἀποφαίνειν, i. q. *eligere*. reperta sunt proximis comitiis complura suffragia, Consules eos declarantium. C. 80. Saepissime ita Livius. v. Glossar. Liv.
i. q. *ostendere*. Gentem Octav. Velitris praecepuam olim fuisse, multa declarant. A. 1.
- Declinare.* i. q. *avertere*. omnia se a terris tunc numina declinarunt. A. 70.
ad declinandam invidiam. C. 4. h. e. ad avertendum s. vitandum odium.
- Decocta.* sc. aqua, potio sec. Plin. 31, 3, 23. a Nerone inventa. Ner. 48. v. Rupert. ad Juven. 5, 50. not. 28.
- Decollare.* miles decollandi artifex. Cal. 32. v. Wesseling. Observ. 1, 20. Gronov. ad Plaut. Capt. 3, 1, 37. *decolare* et *decolare* rectius distinguit.

Decolorare, alieno colore inficere. manibus collybo decoloratis. A. 4.

Decrepitus. anus ac paene decrepita. Oth. 2.

Decumani, milites decimae legionis. C. 70.

Decumbere, κατακλίσθαι. ad epulas. una decubuit. Cl. 33. v. Oudend. paulo post, quam in triclinio decubuit. Cl. 39.

ad libidinem. in aureo lecto veste purp. decubuisse. C. 49.

quietis causa. decubuit super lectum, modica culcita — instructum. Ner. 48.

Decuriae iudicum h. e. classēs. A. 29. v. Sigon. de iudic. 2, 18., Ern. in Clav. Cicer. Fuerunt antiquitus tres; „quartam Aug. addidit ex inferiore censu, quae ducenariorum vocaretur, iudicaretque de levioribus summis.“ A. 32. v. not. Deinde Caligula, „ut levior labor iudicantibus foret, ad quatuor priores quintam decuriam addidit.“ Cal. 16. Denique Galba „iudicibus, sextam decuriam adjici precantibus, — negavit.“

recognoscere decurias jud. A. 29. v. *Recognoscere*. vix concessit, ut singulis decuriis per vices annua vacatio esset. A. 32. quum decurias rerum actu expungeret. Cl. 15. h. e. decurias iudiciis habendis recenseret. cf. *Actus et Expungere*. instanti saepius, ut civitate donatum in decurias allegeret h. e. *inter iudices*. T. 51.

decuriae equitum T. 41. non iudicum esse videntur, sed militiae equestris. v. not.

decuriae scribarum, collegia scribarum publicorum. Cl. 1. Ita etiam decuriae crant lictorum, viatorum, praeconum, accensorum magistratum, unde *decuriae* et *tribus* h. e. *plebs* junguntur A. 57. v. not. et Ern. ad Tac. A. 13, 27.

Decuriones, Senatores municipiorum aut coloniarum. *Decuriones* colonici. A. 46. v. not. *Decuriones* municipiorum et coloniarum. A. 100. partem majorum plebei ac *Decurionum*. T. 37. (Pollentiae.) *Decurio* Fundanus. Cal. 23.

Decurio cubiculariorum. i. q. praefectus cubiculariis. Dom. 17. v. not.

Decurrere. ita ut extremis spatiis subsultim decurreret. A. 83. (de vim habet, ut in *Deambul.*)

decurrere circa tumulum. honor funebri, a milite memoriae ducis habitus, περιδρομή, ubi ad justii proelii formam ordines explicare, conjungere, et arma conserere solebant. v. not. ad Cl. 1., Kirchmann. de funer. Rom. 3, 3., Lips. ad Tac. A. 2, 7., et Glossar. Liv.

i. q. *se demittere*, ex superiore parte in inferiorem currere. Eques Rom. elephantum supersedens per catadromum decucurrit. Ner. 11. (er lief auf dem Seile herab; Xiphil. 61, 17. ἐκείθεν ἐπὶ σχοινίων κατέδραμεν.)

Decursio. Trojae decursio. Cal. 18. (Gall. manoeuvre, nostrā *Waffenbewegung*, *Schwenkung*.) campestris decursionem scuto moderatus. Galb. 6. v. Lips. ad Tac. A. 2, 55. et Glossar. Liv. sub v. *Decursus*. indicta decursione praetorianis, scutum sua manu praetulit. Ner. 7.

Decursus. destitit ante decursum. (h. e. ante finem cursus, nondum decurso spatio.) Ner. 24.

Dedecus. magno dedecore imperii. T. 41. i. q. *ignominia*. majore dedecore. T. 57. suo majore dedecore. Cl. 16.

dedecora i. q. *flagitia*, quibus quis infamia se contaminat, nostr. *Schändlichkeiten*.

aliquanto patientius mortem quam dedecora suorum tulit.

A. 65. prima juventa variorum dedecorum infamiam subiit.

A. 68. super cetera flagitia et dedecora. Cl. 26.

de aliis sceleribus. ad avertendos tantorum dedecorum rumores. Cal. 48.

Dedecorare. dedecoratus flagitiis omnibus. Ner. 36.

Dedere. dedendum cum hostibus. C. 24. — Ubios et Syg. dedentes se. A. 21. cf. infra *Deditus*.

Dediticii (ita scribendum, non *deditit*., ex optimis libris probat Oudend. ad T. 9.) trecentos ex dediticiis electos. A. 15. quadrag. millia dediticiorum. T. 9.

Deditio. ultro ad deditionem hortatus. C. 63. deditione a ceteris facta. T. 4. L. Antonium — ad deditionem fame compulit. A. 14. edidit — et deditionem Britanniae regum (in spectaculo.) Cl. 21.

Adminio — in deditionem recepto. Cal. 44. parte insulae in deditionem recepta. Cl. 17. nisi h. l. legendum: *in ditionem*, ut Vesp. 4. „insulam Vectem — *in ditionem* redegit“, non *in deditionem*, ut vulgo. Eadem varietas est C. 34. „L. Domitio — in deditionem redacto“ et C. 74. „piratas — quum in deditionem redegisset.“ Utroque loco Ernest. probat: *in ditionem*. At jure monet Oudend. ad priorem locum, *dedidisse se illos, non in ditionem Caesaris vel populi Rom. venisse*. Quod ad praepos. *in* attinet, quae movit Ernestium, plurimis locis confirmatam probavi ad C. 34., et *in dedit. red.* conditionem coacti s. dediticii, sicut *ad dedit.* actionem cogentis notare, sententia, cujus nondum me poenitet, asserui. Ceterum cf. *Ditio*.

Deditus. i. q. *intentus*. Utrumque jungitur T. 61. „soli huic cognitioni adeo per totos dies *deditus et intentus* sequ.“ ubi *deditus* ad animi voluntatem, *intentus* ad animi vires pertinere videtur. Gr. *κατὰ Φρένα καὶ κατὰ Σύνεσιν*, mit Sinn u. Geist auf diese Sache so ganz gerichtet. Iudoque et epulis dedito. Cal. 32.

i. q. studiosus, nostr. *ergeben*. prasinæ factioni ita addictus et deditus. Cal. 55. (*addictus* est antecedens, *deditus* consequens; qui se addixit rei, deditus est; utrumque conjunctum augeat vim orationis.) soli huic nec ulli praeterea grammatices parti deditus. Gr. 24. vel praecipue luxuriae saevitiaeque deditus. Vit. 13. Principi — pertinaciter liberalibus studiis dedito. Cl. 40.

Dedicare pr. *Diis consecrare* actu sollemni, Gr. *καθιεροῦν*, nostr. *einweihen*, *weihen*.

dedic. aedem. A. 91. T. 20. templum, Capitolium. T. 40. aedes — bellis votae dedicataeque. Ner. 38. eo ipso die, quo primum ara ibi Augusto dedicata est. Cl. 2. aedem Jovis Olymp. — perficere destinaverunt, Genioque ejus dedicare. A. 60.

et quoniam omnino usum sollemnis dedicatio inchoare et instituere solebat, saepe i. q. *usui jam destinare*, *uti incipere*, ut nos: *eine Sache einweihen*.

ejusmodi domum quum absolutam dedicaret. Ner. 31. commissione ludorum, quibus theatrum Marcelli dedicabat.

A. 43. cf. Vesp. 19. amphitheatro dedicato. Tit. 7. dedicatis thermis atque gymnasio. Ner. 12.

i. q. *suspendere* v. *constituere*, pro rei diversitate, ut Diis sacrum, Gr. ἀνὰ τὴν εἴδησιν.

ex quis aureas cortinas Apollini Palat. dedicavit. A. 52. monile — Capit. Veneri dedicavit. Galb. 18. pugionem — in Agripp. coloniam misit, Marti dedicandum. Vit. 10. cujus effigiem habitu Cupidinis in aede Capit. Veneris Livia dedicavit. Cal. 7. pretiosissima Deorum simulacra — vicatim dedicabat. A. 57. statuas omnium — in utraque Fori sui porticu dedicavit. A. 31. cf. T. 74. cujus (equi) etiam instar pro aede Ven. Genitr. postea dedicavit. C. 61.

distingu. *ponere* et *dedicare*. statuam ei auream in Palatio posuit, et alteram ex ebore equestrem, quae Circ. pompa hodieque praefertur, dedicavit prosecutusque est. Tit. 2. h. e. sacro usui, pompae scilicet, consecravit.

omnino i. q. *constituere* v. *suspendere*, etiam de rebus minime sacris, *aufstellen*.

quibus poetis admodum delectatus, scripta eorum et imagines publicis bibliothecis inter veteres ac praecipuos auctores dedicavit. T. 70.

de tabula adeo obscoena. Parrhasii tabulam — in cubiculo dedicavit. T. 44. v. Gronov. ad Liv. 7, 3. et Glossar. Liv.

Dedicatio. ludos dedicationis Pompejani theatri. Cl. 21. dedicatio patinae. Vit. 13. dedicatione pontis. Cal. 32.

Deducere est *ducere de uno loco in alium*, quod ex ipsa significatione praepos. *de* apparet, de qua supra vide, unde etiam venit, ut saepe sit: *in superiorem locum ducere aliquem*, cujus usus multa exempla vide in Glossar. Liv. sub h. voc. init. Plerumque tamen est: *de loco superiori in inferiorem ducere*.

classe deducta (ex litore in mare). C. 4. cf. Liv. 41, 9.

e spectaculis detractum repente et in arenam *deductum*. Cal. 35. correpto deductoque ad terram Stephano (nostr. *niederziehen*.) Dom. 17. Al. *in terram*.

sinum ad ima crura deduxit. C. 82. — *tiara deducta* i. q. *detracta*, *demta*. Ner. 15.

deducere exercitum ex al. provincia (*das Heer abführen*.) Ner. 18. Sed T. 9. legendum: *ducto* ad Orientem exercitu, non *deducto*. v. Oudend.

ded. coloniam (v. Liv. 34, 45. et 53. Drakenb. ad 39, 44.) A. 46. Ner. 9. colonos. C. 28. 81. T. 4.

filios deducere in Forum die tirocinii. A. 26. T. 15. Ner. 7.

in popularia deducti h. e. sedilia populi in theatro. Cl. 25.

unde omnino i. q. *prosequi*, προπέμπειν, sive surgat via, sive declinet. v. supra.

duces in provinc. abeuntes. ut — provincias cum imperio petitori hinc deducerentur. A. 29.

unde — *circum templa deductus* est. T. 17.

deduc. tensas. A. 43. Vesp. 5. Male Ernest. corrigit *ducere*. v. Oudend., Wolf. et a nobis notata.

Dicitur etiam *de feminis*, quae ad concubitum ducuntur, ut alias *perducere*, quod vide.

Liviam Orest. — ad se deduci imperavit. Cal. 25. cf. C. 50. de quo loco proxime.

puerum Sporum — celeberrimo officio deductum ad se pro uxore habuit. Ner. 28. cf. de hoc verbi usu Gronov. ad Plaut. Casin. 2, 8, 36.

deducere aliquid summae i. q. *detrahere* (*abziehen*.) deducto summae aeris alieni, si quid usurae nomine numeratum aut perscriptum fuisset. C. 42. (Liv. 6, 5.) Ita: *Tertia deducta est* C. 50. duplici sensu: *tertia pars detracta est*, vel: *Tertia femina perducta est*, sensu obsceno, in quo facetia Ciceronis.

deducere rationem A. 42. *pro rationem habere ferri* vix potest. Ovidius quidem Trist. 5, 1, 71. „ut hic deducta legantur“ pro: *scripta, composita*. Ep. ex Pont. 1, 5, 13. „luctor deducere versum.“ 4, 1, 1. „deductum carmen ab illo“ sequi. Amor. 3, 8, 27. „proque bono versu primum deducite pilum“ al. Sed diversus semper sensus in illis: *una serie ab initio ad finem perducere, continuare*, nostr. *fortführen, durchführen*, id quod l. c. non valet. Substitui igitur virorum doct. auctoritate: *rationem duceret*.

Deductus. nasum et a summo eminentiorem, et ab imo deductiorem. A. 79. Oppositi ratio probabilior reddidit interpretationem: *depressiorem, demissiorem, humiliorem*, quae est Graevii (nos: *die oben herausgebogene, hohe Nase senkte sich nach unten*.) Casaub. intelligit: *λεπτόν* h. e. *tenuem*, quasi in acutum flexo deorsus acumine desinentem, ut cum Burm. Oudendorp. Exempla poetarum, ut: *deducta fila, deducta vox*, quae afferunt, parum quadrant; nummi accuratam effigiem, quam in interpretando sequaris, vix praebent. Etiam res eodem fere redit.

Deesse. i. q. *non adesse*. si pecudi cor defuisset. C. 77. *tres uncias*, quae ponderi dcerant. Galb. 12.

si deessent candidati Senatores. A. 40.

unde *desse alicui* i. q. *non adesse, non auxiliari*. qui Reip. defuissent. C. 75.

desse reo in iudicio. A. 56. Opp. *superesse* h. c. *adesse*.

non desse. studium et fides erga clientes ne juveni qu. defuerunt. C. 71. nunquam aut officium hom. aut reverentia publica (ei) defuit. Cl. 6. nec eventus defuit. Vesp. 7. auctoritas et quasi majestas quaedam — deerat. ibid.

nihil contumeliarium defuit, quin subiret. Ner. 45. neque votum sibi, neque animum desse confodiendi eum. A. 51. non defuit plerisque animus adoriri. Cal. 56. —

nec tamen desunt, qui — scribant. T. 5. (praeced. *quidam*, mox: *sed ut plures tradunt*, est igitur nostr. *auch*.) adeo ut non defuerint, qui traderent. Cl. 9. h. c. ut etiam nonnulli tradiderint.

nec defuit vir praetorius, qui — juraret. A. 100. (nostr. *auch fand sich, es fand sich sogar*.) non defuit, qui eum — convicio incesseret. T. 11. non defuerunt, qui — voverent. Cal. 14. et tamen non defuerunt, qui — ornarent. Ner. 57. facta — quibus modo delator non deesset. Ner. 32. nec defuerunt, qui conjectarent. Cal. 57. (nos: *es fehlte nicht an Leuten*.) non deerant, qui secus interpretarentur. Tit. 5. nec defuerunt, qui interpretarentur. Galb. 8. Vesp. 5. nec defuit, qui ostentum sic interpretaretur. Dom. 23.

Defatigare. ut serius subsequentes defatigaret. C. 65. Gronov. formam antiquam: *defetigaret* intrudere voluit. Sed v. Barm. — *Defectio* v. *Deficere*.

Defendere. optim. partibus, quas secum simul defendissent. C. 1. omnibus, per quos dignitatem suam defensurus esset. C. 53. in Senatu defendenti Nysae causam. C. 49. causam Caesaris defendenti. Rh. 1. apud — Proconsulem defendens reum. Rh. 6. Masintham — quum adversus Hiempsalem regem tam enixe defendisset. C. 71. regem Archel., Trallianos, et Thessalos, varia quosque de causa, Augusto cognoscente, defendit. T. 8. quo difficilius defenderetur. Ner. 43. sc. populus ab immissis feris. Al. *defenderentur* sc. ferae pro arcerentur, propulsarentur, ut saepe *defendere periculum, ignem, frigus*, simil.

Defensio. quasi plane defensione ac patrocinio res egeret. C. 52.

in defensione divitis rei. Vesp. 13. crimine incerto, nec defensione ulla data. Cl. 29.

Ciceronis defensionem adversus Asinii Galli libros (scripsit Claudius.) Cl. 41.

Defensor. Aemil. Paulum C.que Curionem — ingenti mercede defensores paravit. C. 29.

Deferre i. q. *ferre ab uno loco in alium*, max. *inferiorem*. v. *Deducere*.

lectum pro Rostris in Forum — detulerunt. C. 84. (ubi notandus usus perfecti *detulerunt* sensu ἀφίστημι, v. Wolf, unde non opus emendatione Casaub. *detulerant*, et praegnans, quam dicunt, significatio verbi pro: *in Forum detulerunt et pro Rostris posuerunt*.)

Senatorum humeris delatus in Campum crematusque. A. 100. jussique sunt omnes aegri in publicam porticum deferri. T. 11. lectica in castra, et inde — in Curiam delatus est. Ner. 8. clam gestatoria sella delatus in theatrum. Ner. 26. ne SCtum ad aerarium deferretur. A. 94.

deferre rem i. q. *indicare, referre*, nostr. *anzeigen, hinterbringen*.

se de conjuratione ultro ad eum detulisse. C. 17. quasdam insidias temere delatas. Cl. 36.

unde i. q. *accusare* (nostr. *eine Sache anbringen*,) de rebus et hominibus.

delaturum se nomen ejus. C. 30. reos caedis absentes deferre statuit. A. 10. ut quisque deferretur, inauditum capite puniebat. Vit. 13. extraneo vel etiam domesticorum aliquo deferente. Cl. 9. (h. e. *clam accusante*. cf. *Delator*.)

deferre ad aliquem i. q. *accusare apud al.* (bei jem. *anbringen*.) quosdam per indicem delatos ad Senatum. Ner. 39. hunc delatum. Dom. 15. ad quem (fiscum) deferebantur. Dom. 12. omnium inimicitiae ad nos deferentur. T. 28.

deferre alicui aliquid i. q. *tradere, demandare* (übertragen.) cognitionem Senatui detulit. C. 23.

i. q. *offerre, tribuere*. sibi summam Reip. deferentes. Cal. 1. delatam sibi summam imperii. Ner. 3. alteri Syriam prov., alteri praefecturam Urbis confestim detulit. T. 42. multis (consulatibus), quum deferrentur, recusatis. A. 26. Patris patr. cognomen universi — detulerunt ei. A. 58. coll. T. 67. petenti honores consularia ornamenta detulit. Cl. 5. praemia

coronarum, quae unquam sibi — civitates detulissent. Ner. 32. — Octaviam — conditionem ei detulit. C. 27.

Delator i. q. *accusator*, max. clandestinus, *calumniator*. v. Schwarz. ad *Plin. Paneg.* 54, 1. 35, 1. et *Observ.* 36. p. 535. — conspecto delatore ejus. Dom. 11. quam — delatoribus objecit. T. 45. nemini delatorum fides abrogata. T. 61. negavit, se delatoribus aures habere. Cal. 15. ne cui postmodum delatori aut testi maneret ullus metus. ibid. ut matris ac fratrum suorum delatores. Cal. 30. quam — delatores multorum criminum arguebant. Cl. 44. praemia delatorum Papiae legis ad quartas redegit. Ner. 10. facta, dictaque omnia, quibus modo delator non deesset. Ner. 32. flagitantes, a delatoribus revocanda praemia, quaecunque cepissent. Ner. 44. inter adversa temporum et delatores mandatoresque erant sequi. Tit. 8. Princeps, qui delatores non castigat, irritat. Dom. 9.

Defessus. quasi repente defessus procidit. Vesp. 5. stare se antefores defessam. Galb. 4. qui — insiliunt defessos (tauros). Cl. 21.

Deficere, i. q. non adesse, non superesse, non suppetere (nostr. *fehlen*, *ausgehen*, *verschwinden*.) Gr. ἐνλείπειν. v. Lex. Xenophont. sub h. voc.

deficiens capillus. C. 45. ut et panis Romae saepe deficeret. Cal. 39. necubi aut honestorum deficeret copia, aut multitudinis soboles. A. 46. deficiente militum ac familiarum turba. Cl. 18. nunquam deficiente materia (crudelitatis). T. 61. deficiente belli materia. Cal. 45. — progenies Caesarum in Nerone defecit. Galb. 1. i. q. *extincta est*. ut non solum vox, sed et spiritus deficeret, optavit. T. 23. ut deficientes libidines excitaret. T. 43. deficientibus viribus. T. 73.

deficere dicuntur ii, quos vires deficiunt. deficientibus leticariis. Oth. 6.

et de animi viribus s. fortitudine, constantia. ne deficeret, hortante. Vit. 15.

de moribundo. in hac voce defecit. A. 99. extractum sibi deficiente anulum. T. 73. defecisse prope lucem. Cl. 44. in ea voce defecit. Ner. 49. deficiens aestu. Plin.

Defici. quamvis non deficeretur — extemporali facultate. A. 84. v. not. et Oudend. quum jam non gressu modo deficeretur, sed et visu. Gr. 3. (*Ovid. Trist.* 2, 407. *tempore deficiat*. Plin. Paneg. 26, 6. *defectum corpore caput*, ubi v. Schwarz.)

Defectio, sc. virium. intellecta defectione. T. 73. alvo usque ad defectionem soluta. Vesp. 24. — ut tamen nonnunquam subita defectione ingredi, stare, colligere semet ac sufferre vix posset. Cal. 50.

i. q. Gr. ἀπόστασις, nostr. *Abfall*. nunciata Illyrici defectione. T. 16. cf. Ner. 47.

Defectores, ἀποστάται, ci ἀποστάτες. Ner. 43. Tac. A. 12, 50.

Definire i. q. *constituere*. definitis — et temporibus militiae, et commodis missionum. A. 49.

Deflagrare. insularum, quae in monte Coelio deflagrant. T. 48.

Deflectere. deslexa omni acerbitate in Senatum. Cal. 48. donec virtutes quoque in vitia desflexit. Dom. 3.

intransit. paulo deflectere sc. a via. A. 93.

Deslere. hanc ut crudel. caedem deslevit edicto. Cal. 36. diplomata ut vetera et obsoleta deslebat. Cal. 38. Interpretantur: ut conclamata habebat v. ut mortua ridebat. Recepti emendat. debebat. Al. deslabat v. dislabat et abolebat.

Desluere. de navigatione. quoties Ostiam Tiberi deslueret. Ner. 27.

i. q. descendere. a quibus duplex Octavio familia defluxit. A. 2.

Defodere. maximam virginem — defodi imperavit (ob stuprum. v. n.) Dom. 8.

in minore Codeta defosso lacu. C. 39.

Deformis, indecorus, sordidus. deformi et incondita turba. A. 35. multaque talia, etiam privatis deformia, nedum Principi. Cl. 40. deformia lucra. Vesp. 23.

de externa specie. deformis Urbs veteribus incendiis ac ruinis erat. Vesp. 8.

calvitio quoque deformis sequi. Dom. 18.

Deformiter. vivo deformiter, οὐ πρέπει. Ner. 49.

Deformitas. aedificiorum. Ner. 38. calvitii. C. 45.

Deformare. multos honesti ordinis, deformatos prius stigmatum notis. Cal. 27. Gr. αἰνίζων.

Defricare. fauces ceteraque membra ad numerum in sphaeristerio. Dom. 20. v. Cels. 2, 14.

Defringere, ἀπολλᾶν. Vulg. axe defracto C. 37. et gubernaculo defracto A. 17. Rectius legitur utroque loco: disfracto; defringere est nostr. abbrechen, diffringere, zerbrechen: v. not. et Oudend. — defractis compluribus subselliis. Cl. 41. (einbrechen, niederbrechen.)

Defungi pr. usque ad finem fungi, adeoque solvi, liberari officio, labore, periculo etc.

defunctum se fatalibus malis Ner. 40. h. e. se jam superasse mala fato destinata.

defungi morte i. q. mori. neque sua morte defunctus est h. e. naturali morte obiit. C. 89. inde defungi simpl. i. q. mori. quoties audisset, cito ac nullo cruciatu defunctum quempiam. A. 99.

defunctus i. q. mortuus. C. 6. A. 8. 61. T. 6. 51. Cal. 6. 10. 17. 23. Cl. 1. Ner. 15. Vesp. 21. Tit. 4. 8. Dom. 2.

Degenerare. degenerasse cum a civili more. A. 17. quo facilius appareat ita degenerasse a suorum virtutibus Nero. Ner. 1.

Declubere, ἀποδέγειν. boni pastoris esse, tondere pecus, non declubere. T. 32.

Dehinc, ex hoc tempore h. e. posthaec, Gr. ἐνταῦθα v. τότε. v. nostr. darnach v. hernach.

dehinc Scipionem — devicit. C. 35. dehinc — Palatium et Apoll. petiit. Ner. 25. dehinc pubescens. T. 6. dehinc ad simult. usque processit. T. 51. dehinc mane. Dom. 16. praedium dehinc — dedit. T. 20. Al. dein.

de qua dehinc dicam. A. 97. de quibus dehinc dicam. Ner. 19.

nostr. von da an, von dem an. duplex dehinc fama est. Cal. 58. omnes dehinc Caesares. Tit. 7. — juvenes primo — dehinc vehicula. A. 49. (mel. dein.) absolutam olim, dehinc longo intervallo repetitam. Dom. 8. Al. dein.

Dein. C. 31. 81. Galb. 10. dein paulo post. Cl. 37. Rhegium, dein Puteolos. Tit. 5. Al. dehinc et deinde.

- prius* — *dein*. T. 61. *parumper* — *dein* *russum*. Galb. 19.
- Al. *deinde*.
primum — *dein*. A. 63. *primo* — *dein*. Ner. 13. T. 59.
primum — *dein* — *novissime*. A. 8. *prima plebs* — *dein* — *mox*. A. 58.
- Deinde*, *ex illo tempore* h. e. *postea*, Gr. *ἐν τούτῳ*, nostr. *darauf*.
deinde *tibic*. C. 84. *deinde* in *haedo expertus*. Ner. 33.
deinde *eruditione etiam sequi*. A. 89. *numeratis* *deinde*. C. 4.
urgenti *deinde* — *hosti*. Vit. 15. al.
nachher, *nachdem*. cum qua *deinde* *divortium fecit*. C. 6.
postquam *deinde etiam*. Ner. 42.
postea — *et* *deinde*. A. 7. *inter initia* — *deinde*. Cl. 44.
prius — *deinde*. C. 74. *primum* — *deinde*. A. 63. Cal. 40. Cl. 9.
primum — *deinde et*. T. 50. *primum* — *deinde etiam*. T. 56.
primo — *deinde*. T. 65. Gr. 9. 23. *primo* — *deinde et*. Vesp. 8.
vel omisso priore vocabulo. Raetici; *deinde* Germ. belli.
- Cl. 1. *Poppaeam* — *deinde* *Statiliam*. Ner. 35.
ad breve — *deinde* *russum*. T. 68. Al. *demum*. v. Goerenz.
- ad Cic. Acad. 2, 16, 49.
in pluribus membris. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 52, 4. —
mox — *et rursus* — *iterum* *deinde*. Vit. 12.
matrem *primo*, *deinde* *filiam*, *nec multo post nepotem*. C. 26.
primo — *deinde* — *postremo*. T. 61.
primo — *deinde* — *novissime*. Gr. 6. *primum* — *deinde* — *ac mox*. Vit. 15. *ante omnia instituit* — *deinde* — *ac* — *tunc*. Ner. 32.
primum et *excell. triumphum* *egit* Gall., *sequentem* Alex., *deinde* Pont., *huic proximum* Afric., *novissimum* Alex. C. 37.
stipendia *prima* — *dein* — *posthaec* — *exin* — *inde* — *inde*. T. 9.
ubi al. *deinde*.
alias alio tempore: Lepidi (omitt. *primum* v. *primo*) — *deinde* — *mox* — *exin* — *ac praeter has* — *item* — *ad extremum*. A. 19.
Ceterum discrimen inter dein et deinde vix extricaveris.
Dein *brevior forma est pro Deinde*.
- Deinceps* h. e. *ubi ab hoc initium ceperis*, ad *sequentem ordinem* v. *continuam seriem plerumque refertur*. (v. Sanct. Min. p. 652. ed. Scheid.) Gr. *ἐξ ἑξῆς*, nostr. *von da an*.
summa rerum, quas *deinceps* *gessit*. C. 34. Cn. et *deinceps* ab eo *reliqui*. A. 2. *deinceps eadem ratione sequentes literas*. A. 88. *prius quam nasceretur*, et *ipso natali die*, ac *deinceps*. A. 94. *deinceps procedente tempore*. T. 1. *temporibus Appii et deinceps aliquamdiu*. Cl. 24. *certamina deinceps obiit omnia*. Ner. 23. *magisque ac magis deinceps per aetatis gradus*. Tit. 3. *deinceps statim die quotannis*. Cl. 1. *mensuris deinceps supplicationibus coluit*. Galb. 4.
nam deinceps neque in Sen., *neque apud populum*, *neque apud mil.* *locutus est unquam*. A. 84.
deincepsque nemini non suorum — *concessit*. C. 75.
- Denique*, *ubi plura narrata sunt*, *ultimum addit et claudit narrationem*, i. q. *postremo* v. *ad extremum*, nostr. *endlich* i. q. *zuletzt*. *Exempla sunt innumera*.
denique una cohors. C. 68. *denique tempore extremo*. C. 75. *denique occidit*. Ner. 35. al. *adeo denique consternatum ferunt*. A. 23. Al. *namque*. Sed *denique est: ut paucis dicam*,

ut nostr. *endlich*, Gall. *enfin*. v. Graev. ad l. c., Salmas. et Duker. ad *Flor.* I, 16, 3. et Freinsh. ind. *Flor.* Ita etiam *postremo*. v. Schaefer. ad *Plin.* ep. 2, 3, 3. — *et* — *que* — *de* — *n*que. A. 21. v. Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 66, 5.

Dehonestare. remisse quid vel serio agentem multa dehonestabant. Cl. 30. i. q. *deturpabant*. Ita *Tac.* H. 4, 13. „similioris dehonestamento.“ (*Verunstaltung*.)

Dejerare. per numen Drus. dejeravit. Cal. 24. quod nunquam per Genium suum dejerassent. Cal. 27.

Dejicere. ut togam de humero dejiceret. C. 9. v. Oudend. dejecta ab humeris toga. A. 52. repentina tempestate dejecto funere h. e. cadavere de rogo. Dom. 15. Al. corrigunt: *disjecto* v. *derelicto* v. *deserto*. v. not. utrumne illum — e ponte de jicerent. C. 80.

Delabi. complura et ingentia saxa fortuitu superne delapsa sunt. T. 39.

aquila leniter delapsa. A. 94.

Delectari. maxime delectatus est Raetico. A. 77. delectabatur etiam comoedia veteri. A. 89. praecipue delectatus insula. T. 40. quibus poetis admodum delectatus. A. 70. bestiariis — adeo delectabatur. Cl. 34.

Delectus v. *Deligere*.

Delegare. i. q. *demandare*, *ἐπιτελεῖν*. cui ordinandas biblioth. delegaverat. C. 56. cf. Gr. 21. quo delegante curam — suscipit. appellationes — Praef. delegavit Urbis. A. 33. delegatus pacandae Germaniae status. T. 16. quum interim — etiam delegaret plurima assidue. T. 63. jurisdictionem — delegari magistratibus solitam. Cl. 23. nulli delegavit officium. Ner. 32. *simpl.* i. q. *mandare*, *jubere* (*anweisen*, *Anweisung geben*). Cassium Long. — occidendum delegaverat. Cal. 57.

Delere. scripta sua spongia linguave delere jussos. Cal. 20. ita multa et deleta, et inducta, et superscripta inerant. Ner. 52. — diplomata — debebat. Cal. 38. ex emend. pro *deslebat*.

residuam Spartaci et Catil. manum — in itinere delevit.

A. 3.

Delibare. pr. *summam* v. *primam partem de al. re sumere*.

delibante tantummodo eo summorum acervos. A. 57. ejusque osculum delibatum h. e. de summis labiis sumtum. A. 94. quasi pudicitiam delibatam a Caesare. A. 63. h. e. primitias pudicitiae degustatas a Caesare.

Deliberare. de necanda (filia) deliberavit. A. 65. si de singulis articulis temporum deliberabimus. Cl. 4. neque in communiquicquam, neque propalam deliberabat. Ner. 15.

Delicatus. i. q. *delectus*, *exquisitus*, unde *mollis*, *jucundus*, *deliciis destinatus*.

usum vini omnemque delicatorem cultum ademit. A. 65. delicatissimis navigiis. Vit. 10.

delicati i. q. pueri molles, effeminati, *παίδινα*. quosdam e gratissimis delicorum. Tit. 7. v. Casaub. ad *Spartian.* Adrian. 4. — *delicata* i. q. amica, concubina. Vesp. 3.

Delicate. segnitèr et delicate iter conficere. Cal. 43. h. e. molliter.

Deliciae. amor ac deliciae generis humani. Tit. 1. (nostr. *Liebling*.)

in deliciis habuit (adolescentulum). Vit. 12. h. e. usus est adolesc. ut delicato suo.

erat tum in deliciis aulae histrio. Juvenal.

Delictum. delicta neque observabat omnia, neque pro modo exsequabatur. C. 67. vitia quoque et delicta, duntaxat modica, perpeusus. A. 66. in coercendis delictis. Galb. 9. cetera quoque concessisse delicta. Ner. 29. levi atque joculari delicto. Juven. (In edit. vitiose est *dilecto*.)

(*Delictum*, quum sit a *delinquere*; Gr. ἀμαρτία et ἀμαρτυρία unice convenit.)

Deligare. deligatis ad palum noxiis. Cl. 34. virorum ac feminarum ad stipitem deligatorum. Ner. 29. veretris deligatis. T. 62. — alterius collo et ascopera deligata. Ner. 45.

Deligere. h. e. de numero aliquo legere.

ipse potissimum delectus est. Vesp. 4. curam habuit deligendi vehicula. Ner. 44. delegit et equ. ordinis juvenes. Galb. 10. Male al. *delegavit*. in munitione oppidi, quod sedem bello delegerat. ibid.

Delectus v. **Dilectus.** Nihil interest, hanc vel illam formam sequaris; nam *delectus* est lectio de numero aliquo, et *dilectus* lectio e multis, quasi *dislectus*, ut res eodem redeat. Sed quoniam optimi codd. Suet. frequentant formam *dilectus*, et eadem a Festo exhibetur, adoptare eam malui cum Oudend., qui tamen minus in servanda ea sibi constitit. Ceterum alia res est in verbo, ubi ob significationis diversitatem *deligere* et *diligere* distinguenda sunt. cf. etiam Schwarz. in supplem. not. ad *Plin.* Paneg. p. 578.; Oudend. ad C. 79.

nullo dilectu. Cl. 15. ἀρίτως. nullus posthac adhibitus dilectus aut modus interimendi. Ner. 37. (*Wahl, Auswahl.*) dilectu habito. A. 31. majorum minorumve puerorum dilectu. A. 43. non sine magno ordinum hominumque dilectu. A. 74. de militibus (*Aushebung.*) exhausta Italia dilectibus. C. 79. dilectibus ubique acerbissime actis. Cal. 43. dilectum quoque in Urbe egit. Vit. 15.

Delirus. ut insipientis atque deliri. Ner. 33.

Delirare. quod adhuc se mentis compote deliraret jam filius suus. Vesp. 5.

Delitescere. in Campaniae secessu delitescens. Cl. 5.

Detubrum. D. Julii gladium tenens, detractum delubro Martis. Vit. 8.

Demandare. trium legionum curam et imperium — Rufioni demandavit. C. 76.

quibus ea funeris sui curam moriens demandarat. T. 51. jurisdictionem — potestatibus demandavit. Cl. 23. demandatum bellum. A. 10. proximo collusori demandata vice sua. Cal. 41.

mergendum mari — servis ipsius demandavit. Ner. 35.

ablegari eum ob seditionis periculum et in proximam civitatem demandari. Cal. 9. h. e. servandum tradi amicam ejus, abductam marito, demandatamque interim sibi. Oth. 3. Lacedaemoniis publice — demandatus. T. 6. testamentum, quod — demandaverat virgini Vestali maximae. C. 83.

Dementia. imposne mentis an simulata dementia. A. 19.

Demere. barbam, capillum. C. 67. statuae quidam Aug. caput demserat. T. 58. simulacra — quibus capite demto suum imponeret. Cal. 22. Sed Cal. 35. leg. *demetetur* pro *demetur*. quum demsisset cuidam appositam notam. Cl. 16. ignominiosis notas, reis sordes, damnatis supplicia demsit. Vit. 8.

fabulis fidem firmare aut historiis demere. Rh. 1.

ne quid ex consuetudine immutaret aut demeret. T. 42.

Demerere. avunculum — subsecutus, magno opere demeruit. A. 8. h. e. *sibi devinxit, conciliavit.*

Demereri. Claudium ne qua non arte demereretur. Vit. 2. Cajo ne quo non genere demereretur. Vesp. 2. alium alia via militem demerebatur. Oth. 4. nihil habere se, quare eos demereatur. Cl. 40. Gr. *χαρίζομαι*. v. Lex. Xenoph. sub h. v.

Demergere. pullis per continentum religionis mari demersis. T. 2. quibus (venenis) mox a Claudio demersis. Cal. 49. repugnantes vulnerare cloacisque demergere assuerat. Ner. 26. parte Liburnicarum demersa. A. 17. vehementi Circio bis paene demersus est. Cl. 17.

Demetere. tam bona cervix — demetetur. Cal. 33. vulg. *demetur.*

Demigrare. sub Kal. Jul. demigrasse in hortos. T. 35.

Deminuere. „ *Deminuitur* id quod decrescit s. minus fit quam fuerat, ideo quod ejus pars pereat s. adimatur (scrib. erat: *perit* s. *adimitur*), sed tamen unum manet. *Diminuitur* vero id, quod contunditur, confringitur et attenuatur, aut dissipatur in minutiores partes, sicut bona, opes, vectigalia possunt *deminui* iis quid detrahendo, at *diminui* dilapidando, [dissipando vel heriscundo. Ita Oudend. ad C. 5., ubi, ut plerisque aliis locis, haec verba temere confunduntur.

tribun. potest., cujus vim Sulla deminuerat. C. 5. quorum auctoritatem ut — invicem deminueret. C. 11. fenore deminuto. A. 41. militum numerum deminuere. Dom. 12.

Deminutio mentis i. q. *Alienatio*. A. 99.

Demittere. puerum — demissum coelo catena aurea. A. 94. sorticula in urnam cum ceteris demissa. Ner. 21. ilicis demissos jam ad terram languentesque ramos. A. 92.

Liviae — aquila gallinam albam — demisit in gremium. Galb. 1.

in comparationem se demittere. Rh. 6.

Demonstrare. quod spectatorem — demonstrasset digito. A. 45.

simpl. adversarium suum demonstravit. Cl. 37. quasi Jupiter — unum ex eis demonstrasset. A. 94.

matronam — demonstrasse procuratoribus suis dicitur. Ner. 32. histrio — ita demonstraverat, ut bibentem natantemque faceret. Ner. 39.

orantes opem valetudini, demonstratam a Serapide per quietem. Vesp. 7.

quo distinctius demonstrari cognoscique possint. A. 9.

Demori. in demortuorum locum. C. 41. in locum Tribuni pl. forte demortui. A. 10. in demortuae locum. A. 31. (cf. *Liv.* 5, 31. 26, 23. 40, 19.)

Demum. post biduum demum. A. 10. appellato demum collegio obtinuit. C. 23. mortuo demum. A. 31.

tunc demum. Cal. 9. hibernisque demum mensibus. A.

24. id demum se habiturum. Oth. 6. ita demum. Vit. 14.

pro *tandem*. uno demum navigio aegerime effugit. A. 16. ut demum — palam factum est. Cal. 6.

quod oppidum Hiep., frustra diu oppugnatum, demum succenderit. Galb. 3.

Denarius, quatuor sestertii, resp. Graecorum drachmae.

neque ex quoquam plus denario auferente. A. 57. quod pro epistola prodita denarios quingentos accepisset. A. 67.

- quisque -- in singulos talos singulos denarios in medium conferebat. A. 71. singula millia denariorum praetorianis (largitus est.) T. 48. pronunciato militi donativo, centenis viri-
tim denariis. Cal. 46.
- Denegare.** quum deprecantibus -- aliquamdiu denegasset. C. 1.
aviae Ant. secretum petenti denegavit. Cal. 23. admissis -- ho-
nores denegavit. Ner. 15.
- Denique.** v. supra post *Dehinc*, *Dein*, *Deinde*, *Deinceps*.
- Denotare.** quem -- ut mollem et effeminatum denotare omni
probrio consuevit. Cal. 56.
- Dens.** dentes (habuit) raros et exiguos et scabros. A. 79. dens
Neroni exemitus. Vesp. 5.
- Densus.** inter angustias densumque agmen. Cal. 51. densissimo et
laetissimo obviorum agmine. Cal. 13.
- Denubere.** cui etiam (tanquam feminac), sicut ipsi Sporus, ita
ipse denupsit. Ner. 29.
- Denudare.** qui matresfam. et adultas aetate virgines denudarent.
A. 69.
- Denunciare.** ἐπαγγέλλειν, προειπεῖν, σημαίνειν. nostr. ankündigen,
verkündigen, erklären etc.
- i. q. *praedecere*, *portendere*. Caesari futura caedes evident.
prodigiis denunciata est. C. 81. quae periculosa et adversa
sacrificanti denunciata essent. A. 96. prodigium, quo denun-
ciabatur. A. 94. ut -- et futura denunciarent mala. T. 59.
- i. q. *asseverare*; *edicere*, max. *de minis*. quum Cato iden-
tidem nec sine jurejur. denunciaret, delaturum se nomen
ejus. C. 30. denunciante Pompejo, pro hostibus se habiturum,
C. 75.
- i. q. *indicare*, *edicere*, max. *de militia*, ut Gr. ἐπαγγέλ-
λειν et προειπεῖν. v. Lex, Xenoph.
- ut neque itineris, neque proelii tempus denunciaret. C.
65. denunciato ad novum Imperatorem itinere. Cl. 13.
- i. q. *jubere* v. *vetare*. Equiti Rom. -- denunciavit, abiret
sequi. Cal. 55.
- satis habuit pro concione denunciare, ne perseverarent.
C. 75. denunciavit, ne se amplius -- nominaret. T. 27. quum
ipse -- ne quid de honoribus suis ageretur, etiam sub mor-
tis poena denunciasset. Cal. 48.
- Denunciatio** i. q. *Delatio*. accusatorum denunciationes.
A. 66.
- Denuo.** urbes -- subversas denuo condidit i. q. restituit, πάλιν
ἐκτίσσει. A. 47.
- Deparcus.** sordidos ac deparcos esse. Ner. 30. Opp. πολυδάπανος,
πολυτελής.
- Depellere.** ostenta a semet in capita procerum depellere. Ner. 36.
infantes firmiores necdum tamen lacte depulsos. T. 44.
- Dependere.** dependente brachio. C. 82.
- Deperire.** qua conditione quarta pars fere crediti deperibat. C.
42. ne quid scilicet oculorum consuetudini deperiret. Vesp. 2.
de amoris impotentia. quasi amore sui deperiret. Vesp. 22.
- Ita etiam
- Deperditus.** Paridis histrionis amore deperditam. Dom. 3.
- Depingere.** depictum orbem terrae in membrana. Dom. 10. Al.
in membranis v. *membris*. v. Duker. et Oudend. -- macu-
lam, velut depicti draconis. A. 94.

depictas gemmatasque indutus paenulas. Cal. 52. h. e. pictas sc. acu. v. Oudend.

depictas minio assulas. Gr. 11.

Deplorare. Cicerone — deplorante temporum statum. C. 20. deploravit temporum statum. Galb. 10. deplorato Italiae statu. Rh. 6.

Deponere. Galli bracas deposuerunt. C. 80. deposito patrio habitu. T. 13. gladiis depositis. Cal. 48. assurgere et lacernas deponere. Cl. 6. veste deposita. Cl. 16. deposita lectica. A. 76. nummos — ad signa deponi. Dom. 7. depositorum summa. ibid.

i. q. *abjicere, relinquere, renunciare alicui rei*, nostr. *niederlegen, aufgeben*.

qui dictaturam deposuerit. C. 77. deposito honore. A. 36. depositurum se quandoque (imperium.) T. 24. ut deponere imperium tentaverit. Cl. 36. deposito adoptivo (nomine.) Ner. 41. *deposita* legati, *suscepit* Caesaris appellationem. Galb. 18. hanc qu. actionem deposuit. C. 15. deponere simultates. C. 73. (ubi oppon. *recipere*.) cf. Vesp. 6. deposita provinciae spe. C. 13.

deponere apud aliquem aliquid i. q. *traderē, committere*, ut nostr. *niederlegen*.

testamentum — depositum apud se, virgines Vest. protulerunt. A. 101. depositum repossere. Oth. 3.

Deportare. qui opsonia — retinerent deportarentque ad se. C. 43.

dum per vicos deportaretur. A. 73. corpus Decuriones — deportarunt. A. 100. deportandum Romam corpus Augusti. Cl. 6. corpus Romam per milites deportatum est. T. 75.

quod ubique esset custodiae, in Italiam deportari — praeeperat. Ner. 31.

ne qua deportarentur, nisi concessa aut necessaria (sc. vehiculis v. navigiis). T. 18. Al. *deponerentur*.

comprehensis ad deportandum meritoriis quoque vehiculis. Cal. 39.

Deposcere. populo Rom. deposcente supplicium Haloti sequi. Galb. 15. quod suam quoque caedem depoposcisse cognoverat. Cl. 11. poenam in se ultro depoposcerunt. C. 63. ad poenam dep. aliquem. Tit. 6. impar militum ardori pugnam deposcentium. Oth. 9. ludos extraord. pro victoria ejus Germ. depoposcit. Vesp. 2. quum auxilia — ducesque — depoposcisset. Dom. 2. viginti sibi — depoposcerat sequi. T. 55.

missis, qui sibi nomine exercitus deposcerent (consulatum.) A. 26. partes sibi — tuendas in Rep. depoposcit. T. 25. primas sibi partes Cassius Chaerea — depoposcit. Cal. 56. quam (coloniam) tutandam olim depoposcissent. Vit. 1.

Deprecari pr. *precibus aliquid defendere et quasi amovere*, Gr. *παραισῆσαι*. v. Gell. 6, 16.

unde saepe i. q. *veniam petere sibi vel aliis*, ut *παραισῆσαι* Suid. *συγγνώμην αἰτεῖν*, nostr. *abbitten*. deprecantibus — veniam dedit. T. 36. ut ne capitis qu. quisquam reus apud populum mutare vestem aut deprecari sustinuerit. T. 2. collaudans vocem deprecantis. Cal. 33. in hunc postea deprecantem. Vesp. 14., quibus locis est: *sibi veniam petere*,

vel *aliis* i. q. *ἐντροχάζειν*, *preces interponere pro al.*, *intercedere*, nostr. *fürbitten*.

- deprecantibus amicissimis viris. C. 1. deprecanti populo Rom. A. 65. Ita etiam
depr. pro aliquo. pro Laodicens — Senatum deprecatus est. T. 8. pro quo quatuor filii deprecabantur. Cl. 21. filios deprecari pro patre conatos. Vit. 14.
i. q. precibus aliquid a se amovere, nostr. verbitten. in deprecanda graviore adult. poena. A. 5.
dictaturam magna vi offerente populo — deprecatus est. A. 52. invidiam, quae sibi fieret, deprecati sunt i. q. ne sibi talis invidia fieret. Cal. 9.
sequ. ne. Senatum literis deprecatus est, ne sibi beneficium populi adimeretur. C. 29.
Deprehendere. i. q. invenire, offendere, nostr. finden, antreffen, ertappen, Gr. καταλαμβάνειν.
depr. aliquem. deprehensos intra castra Julianos. C. 75. juxta cubiculum ejus lixa quidam deprehensus est. A. 19. cf. Cl. 13 et 36. confestim is pro deprehenso ad poenam raptus est. Cl. 37. (Gr. ὡς ἐπ' αὐτοφώρῳ.) in concubitu ejus quondam deprehensus. Cal. 24.
cubicularios ejus cum stuppa taedaeque in praediis suis deprehensos. Ner. 38.
depr. aliquid i. q. cognoscere, detegere. fraude deprehensa. A. 10. ut eo pacto hominum erga se mentes deprehenderet. Cal. 60.
v. simpl. *invenire.* ut occisum deprehendit. C. 35. deprehensis in lecto ejus — serpentis exuviis. Ner. 6. mandata Neronis de nece sua — clam missa deprehenderat. Galb. 9. quum etiam chirographum ejus — concionis deprehendisset. Tit. 6.
c. acc. et inf. quum, quosdam etiam libertini generis mitti, deprehendisset. A. 44.
Depugnare, διαγωνίζεσθαι, διαμάχεσθαι, saepe de certamine singulari.
munere in Foro depugnavit Furius Leptinus — et Q. Calpenus. C. 39.
non defuerunt, qui, depugnatos se armis pro salute aegri — voverent. Cal. 14. v. not.
Derepente. derepente — congemuit. T. 23. quum — Mausoleum derepente patuisset. Vesp. 23.
Deridere. praebenda materia deridendi et illum et nos non est hominibus. Cl. 4. ne quid faciat, quod conspici et derideri possit. ibid. deridens ut inflatum sequi. Rh. 2.
Derisus. usque ad ineptias atque derisum. T. 70.
Derisor. derisores vocabat. Cal. 38.
Desaevire. quum affatim desaevisset h. e. saevam libidinem exhaustisset. Ner. 29.
Desaltare. desaltato cantico abiit. Cal. 54.
Descendere. quum mane ad comitia descenderet. C. 13. quum — descendisset ad litus. A. 16.
descendenti in aciem (sc. ad litus et classem.) A. 96.
Ostiam descendit. T. 10.
descendit e curru. T. 20. descendentem e tribunali. Cl. 15.
descendentem (de essedo). Galb. 18.
descensurum eum ad Olympia inter athletas (sc. in arenam). Ner. 53.
ut qui — ad mangonicos quaestus sustinendae dignitatis

causa descenderit. Vesp. 4. sc. de loco, quem obtinebat h. e. se demiserit. nostr. *sich erniedrigen*.

Desciscere. i. q. *descere*. neque — quisquam omnino descivit. C. 68. ut malum iis, qui descissent, minaretur. Ner. 40. postquam — Galbam et Hispanias descivisse cognovit. Ner. 42. ne desciscentibus aggregarentur. Ner. 43. desciscere a patre. Tit. 5.

aliquanto celerius ad saevitiam descivit, quam ad cupiditatem. Dom. 10. i. q. animum flexit.

Describere, nostr. *abschreiben*. descr. legem. Cal. 41. qui describerent (exemplaria). Dom. 20. librariis, qui eam (historiam) descripserant, cruci fixis. Dom. 10.

nostr. *beschreiben*. qualis a se ipso et in Satiris describitur. Horat.

Descriptio i. q. *distributio*, *Vertheilung*. descr. legionum et auxiliorum. T. 30.

Deserere. i. q. *relinquere*. deserto convivio. Cal. 45. deserto tribunali. Cl. 33. statione deserta. A. 24. deserto funere. Dom. 15. ex emend. Ern. pro *dejecto*. v. not.

unde *deserere* aliquem i. q. *destituere*, *solum relinquere*, ut nostr. *verlassen*.

ut sedentem una proximi deseruerint. C. 14. desertum a suis contrucidarunt. Galb. 19. pro mortuo deseri iussit. Dom. 2. vitrico, deseri se etiam in Senatu conquerenti. T. 10. deserta desolataque reliquis subsidiis aula. Cal. 12. proculcatam desertamque Remp. Vesp. 5. (ubi post Oudendorp., nihil mutandum esse, ostendi.) causam optimatum — deseruit. A. 12.

Desertor, in re militari, qui stationem vel signa injussu ducis relinquit.

desertorum ac seditiosorum et inquisitor et punitor acerrimus. C. 68. ut eos, qui discedere et abire coeptabant, corripere quasi desertores detinerique sensit. Oth. 11.

Desiderare, optare, ut aliquid adsit, quod abest, nostr. *wünschen*, *vermissen*, *verlangen*, Gall. *desirer*.

desideranti consuetudinem veterem. A. 40. quam (domum) fulmine ictam desiderari a Deo haruspices pronuntiabant. A. 29. — unde *desiderari* nostr. *vermisst werden*. qui desiderabatur, repente comparuit. A. 14.

desideravit nonnunquam M. Agrippae patientiam et Maecenatis taciturnitatem. A. 66. h. e. deesse sensit, expertus est, ut nostr. *er vermisste*.

inde i. q. *postulare*, *wünschen*, *verlangen*.

ne quid a quoquam candidato desiderarent. A. 40. quocunque tempore — stomachus desiderasset. A. 76. cibum desideranti negatum. T. 73. quasi secretum eo desiderante. Cl. 10. aliquid secretioris latebrae — desideravit. Ner. 48. qui velut desiderantem oblectarent. Cl. 43. — quorum spatium maxime desiderabat sc. Nero. Ner. 38. v. not.

Desiderabilis ut tali successore desiderabilior ipse quandoque fieret. T. 21. (Liv. 24, 5.)

Desiderium, nostr. *Wunsch*, *Verlangen*, quod optamus, ideoque precando vel postulando expetimus.

donec desideria militum ordinarentur. (*Forderungen*.) A. 17. v. Tac. A. 1, 19 et 26.

- i. q. *præcēs*, *Wünsche*, *Bitten*. tanta comitate adeuntium desideria excipiens. A. 53.
 ad quem omnia desideria sua referrent. A. 94. in ceteris desideriiis hominum. Tit. 8. v. *Plin.* Paneg. 79, 6.
 nostr. *Sehnsucht*, sensus animi, quo amissum requirimus. auxit — desiderium defuncti etiam atrocitas insequentium temporum. Cal. 6. permitteretur revisere necessitudines, quarum desiderio teneretur. T. 11. desiderio amicae. Ner. 3.
Desidere, diutius commorari. desedit apud Nicomedem. C. 2. ibi homines adolescentulos totos dies desiderare. Rh. 1.
 unde i. q. *otiosum esse*, nostr. *müßig sitzen*. ne desiderare in discrimine sociorum videretur. C. 4.
Desidia i. q. *otium*, *vacatio a negotiis*. insulam ἀπραγγο-
 πολιν appellabat, a desidia secedentium illuc e comitatu suo. A. 98.
 unde i. q. *negligentia*. si qua in publicis moribus desidia aut mala consuetudine labarent. T. 33. desidia quorundam et infantia. Gr. 4.
 i. q. *inertia*. ex consuetudine luxus atque desidiae. Ner. 42. paulatim in desidiam segnitiei que conversus est. Galb. 9.
Desidiosus i. q. *negligens*. desidiosior in professione Grammaticae habebatur. Gr. 8.
Designare. Consules. Cl. 46. designatus Consul etc. v. *Consul*. — designati Principis omen. Cal. 3.
 Senatori — codicillos (misit,) quibus Praetorem eum extra ordinem designabat. Cal. 13.
 i. q. *significare*, *dicere*. ideo ipsum non juvenes designasse — sed viros. Ter. 4.
Designatio. post designationem consulatus. C. 9.
Desilire. quum desiluisset in mare. C. 64. furtim desiluisse de muro. Ner. 23. mulionem — ad calciandas mulas desiluisse. Vesp. 23. Vulg. *desiliisset* et *desiluisse* his locis omnibus, ut *transiliit* C. 68. pro *transiluit*. v. Oudend. ad C. 64., et Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 66, 1.
Desinere. c. *inf.* nec prius — frequentare desiit. A. 53. designant — quaerere ultra aut opinari. C. 66. morari eum inter homines desisse. Ner. 33. (uti codd. pro *desiisse*. v. Oudend.) ne ream qu. interpellare desiit. T. 45.
 c. *accus.* se artem desituros, promittentibus. T. 36. (*Gell.* 2, 12. „ad desinendam seditionem.“)
 pass. Censores creari desitos. A. 37. (*Gell.* 1, 10. „sermone abhinc multis annis jam desito.“)
 simpl. nostr. *aufhören*. atque in hoc desisse versu. Ner. 46. ubi al. *decidisse*, cod. Salm. *dedisse* corrupte pro *desisse*. Idem vitium apud *Plin.* Paneg. 38, 3.
Desistere. i. q. *abstinere aliqua re jam decreta* v. *coepta*, nostr. *abstehen*, *einhalten*.
 fuerat animus — sed metu — destiterunt. C. 82. conatus est, sed — territus destitit. T. 63. non prius destiterunt, quam sequi. Cal. 9. perruperunt in triclinium usque, nec nisi viso destiterunt. Oth. 8. cogitavit, nec nisi verecundia — destitit. Ner. 18. peregrinationes — suscepit, sed Alexandrina ipso profectionis die destitit. Ner. 19. aut agat, aut desistat. T. 24.
 c. *infin.* i. q. *cessare*. hostem — non prius destitit insequi, quam sequi. Cl. 1. ut — diris execrationibus incessere non

ante destiterit, quam sequi. Cl. 12. ne sic quidem impedire rem destitit. C. 14. rogare non destitit. Vit. 17. neque ex eo destitit, participem — agere. Tit. 6.

Desolare. deserta desolataque reliquis subsidiis aula. Cal. 12. (Tac. A. 1, 30. „desolatus aliorum discessione.“ 12, 26. „desolatus paulatim etiam servilibus ministeriis.“ et 16, 50. „viduata desolataque.“ Ita Gr. *μονωθεῖς* i. q. *ἐρημωθεῖς*.)

Desperare. desperans tam praecipitis consilii eventum. C. 20. desperatis rebus. C. 36.

Desperatio. ad desperationem redactus. A. 81. in eam coegit desperationem, ut sequi. C. 20. in desperatione rerum. Ner. 2. magis pudore — quam desperatione ulla, aut diffidentia copiarum. Oth. 9. perficiendi desperatione. Ner. 43. (Ita Gr. *ἀνελπίζω*, *ἀνελπίστας* et *ἀνελπίστια*, et *ἀνελπίζω* et *ἀνελπισμός*. Diodor. 2, 25. *ἀνελπίσαντες περὶ τῆς νίκης*; *μοχ ἀπῆλπιόσι τὰ πράγματα*. 11, 38. *τοῦ ζῆν ἀνελπίσας* et 17, 106. *ἀνελπίσαι τὸ ζῆν*. coll. 19, 36. *ἀπῆλπισαν τὰ κατ' Ὀλυμπιάδα πράγματα* et c. 50. *ἀνελπιεῖν αὐτῆς τὰ πράγματα*. cf. Schweighaeuser. Lex. Polybian. sub v. *Ἀνελπίζειν*.)

Despicere. despiciens etiam maternam Aug. originem. A. 4. ad despiciendam vitam. Oth. 10. ad tam insignem despecti Senatus contumeliam. C. 79. despectissimum quendam ex Corneliorum genere. C. 59. avia Aug. pro despectissimo semper habuit. Cl. 4. neque in hac despectus parte jaceres. Ter. 5. — Ner. 19. legend. *despicere*, non *despicere*. v. not.

Despectus subst. despectui esse non tam senectam suam, quam orbitatem ratus. Galb. 17.

Despondere. alicui filiam. A. 63. Cl. 27. Oth. 1. *Desponsare.* desponsata. C. 1. Cl. 27.

Destillationes. A. 31. *κατάζεονς*. Prorsus improbanda scriptura; *distillat*.

Destinare i. q. *decernere*, *constituere*, nostr. *bestimmen*, *beschließen*, *die Absicht v. im Sinne haben*. aliquanto paucioribus, quam destinaverat, paribus. C. 10. ut destinarat. A. 79. ut destinasse compererat Augustum. Vesp. 9.

destin. aliquid. plura ac majora in dies destinabat. C. 44. multa et immania — creditur destinasse. Ner. 43. destinata negotia C. 80. (ubi non opus addito: *negotia*, neque tamen sine libris delendum.) Caesare expeditionem — destinante. A. 8. a D. Julio saepius destinatum (portum). Cl. 20. legationem — destinaverunt. Galb. 16.

destinatus locus. A. 93. dies caedi destinatus. C. 9. destinata summa. A. 42. donum destinatum. Galb. 18. ager destinatus. C. 70. destinato per edictum die. Ner. 13. destinata die. Oth. 6. destinati (sc. gladiatores.) Cl. 34. —

destinato (ablat.) C. 60. *Oppon. ex occasione.* — *ex destinato*. Cal. 43.

c. infin. quem quum pars — cremare destinaret. C. 84. ipsum et Senatum aggredi destinant. A. 19. tesseras dare destinavit. A. 40. quamvis dare destinarat. A. 42. quum illam — praecipitare in mare destinasset. T. 14. repetere Capreas destinavit. T. 73. destin. — nuncupare. Ner. 55. destinaverat — imitari et Herculis facta. Ner. 53. sedem — transferre eo destinasse. Cal. 8. destin. — regiam restituere. Cal. 21. aedem — perficere destinaverunt. A. 60. ut — edicere destinavit. Dom. 9.

inedia mori destinantem. A. 53. cf. T. 53. herede Caesare mori destinasse. Cal. 38. causis, propter quas mori destinasset. Rh. 6.

destinatum Augusto erat, nihil super ea re — statuere. T. 13.

destin. aliquid v. aliquem alicui, nostr. bestimmen.

ornamenta operibus ac templis destinavit. Tit. 8. e lapidibus templo Cap. Jovis destinatis. Dom. 8. die, quem nemandae matri Nero destinaverat. Oth. 3. dies caedi destinatus. C. 9. ipso die, qui erat nuptiis destinatus. Cl. 26.

consulatum quoque traditur destinasse (equo.) Cal. 55. neque conjurati cuiquam imperium destinaverunt. Cal. 60. nobilissimo cuique exitium destinavit. Ner. 36.

nomina — morti destinatorum. Cal. 49.

filiam — Fausto Sullae destinatam. C. 27. quam matrimonio destinarat. Oth. 10.

collegam se Pompejo destinantibus. C. 26. an sibi successorem destinaret (Germanicum.) Cal. 4.

cujus filios — successores palam destinaverat. Dom. 15.

destinati Consules v. alii magistratus i. q. designati.

Flamen Dialis destinatus. C. 1. Augur destinatus. Cal. 12. destinati magistratus. T. 31. comitiorum consularium die destinatum. Dom. 10. (Tac. A. 1, 3. „*destinari Consules.*“ *Spartian.* Adrian. 4. „cujus studio etiam legatus — destinatus est.“ Saepe tamen discrimen est inter *destinationem* et *designationem*; illa enim Principis vel Senatus et populi voluntatem, haec publicam electionem atque auctoritatem significat. v. Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 77, 1. et 95, 2.)

Destituere aliquem i. q. deserere, relinquere, deficere ab aliquo, inde fallere.

destituere amicum (in judicio.) A. 56. Massilienses — repente destituit. Ner. 2. talem Principem — terrarum orbis tandem destituit. Ner. 40. fore, ut quandoque destitueretur. ibid.

alarum altera castris appropinquantem — destituere conata est. Galb. 10.

laetum eum atque fidenter — Fortuna destituit. A. 65. h. e. *sefellit, spe et subsidiis privavit.*

unde destitutus i. q. relictus a subsidiis, auxilio vitae, v. *spei, consilii inops.*

destitutus morte liberorum. T. 54. (*verlassen durch den Tod.*) morte parentum — destitutus. Gr. 9. (*verlassen, hilflos.*)

a re familiari destitutus. Ner. 10. (ubi al. omittunt praepositionem, sed *a re fam.* est nostr. *von Seiten, in Hinsicht.* v. quae diximus ad voc. *a* et not. ad l. c.)

simpl. destitutus. Ner. 32. i. q. *consilii inops, deceptus.* v. not.

destituto similis. Galb. 11.

ingredientem destituebant poplites minus firmi. Cl. 30. h. e. *quasi deserebant, haud satis sustinebant (sie verließen ihn, unterstützten ihn nicht.)* —

destitutum utriusque consilium morte Pisonis. C. 9. h. e. *omissum, erepto subsidio.* — honorem a Nerone destitutum abolitumque. Cl. 45. Oudend. interpretatur: *rescissum et irritum factum*, haud satis accurate; nam hoc est *abolitum*, con-

tra destitutum i. q. *omissum, haud exhibitum*; deinde *insecuta* est ipsa abolitio. —

ne frequentes ac jamdudum opperientes destitueret. C. 81. h. e. frustra opperiri sineret, solos in Curia exspectare eum vellet.

Destitutio. quod post destitutionem Nero in adipisc. morte manu ejus adjutus existimabatur. Dom. 14. h. e. *quum destitutus esset, quum omnes ab eo defecissent*.

Destringere. destrictio gladio. Cal. 56.

Destruere. templum — prope funditus destructum. Vesp. 9.

Destructio. civitates murorum destructione punire. Galb. 12.

Desultorii equi h. e. juncti equi ad exercitationem equitum, qui ex uno in alterum in velocissimo cursu transiliebant. C. 39.

Desumere. desumta sibi Flam. via — munienda. A. 31.

Desuper, i. q. *de loco superiore*. aprum jaculis desuper petiit. T. 72. ut unguenta desuper spargerentur. Ner. 31.

Detegere, quod celatum, absconditum, involutum erat, nudare et in lucem protrahere.

capite detecto. C. 57. i. q. *nudato*, demta galea. Male Ernest. suasisit: *relecto*. v. Oudend.

detecta facie agnitus est. Ner. 48. (praec. *adaperto capite et ante faciem obtento sudario*.) modo celans, modo detegens plagam. Oth. 11.

detectis armis. T. 37. Vit. 11. h. e. detractis involucris s. tegumentis, quae in itinere induci armis solebant. — quandoque ossa Capiis detecta essent. C. 81. h. e. eruta sepulcro.

unde i. q. *prodere, manifestare*.

neque quis esset, ante detexit. C. 56. ut occulti adversarii — detegerentur. A. 15.

detecta Equitis Rom. fraude, quem, prodentibus servis, — compererat. Oth. 1.

quod primus consilia conjuratorum detexerat. C. 17. detecta conjuratio v. conspiratio. C. 14. 75. A. 19. Cl. 9. Ner. 36. 56. Lucan. Cal. 56.

trepidatione detectus. T. 19. sensu med. i. q. qui se prodiderat.

errore detecto. T. 62. odium — in Druso primum detexit. T. 50.

Detergere. ut — sudorem quoque frontis brachio detergeret. Ner. 25.

fossas omnes — oblimatas longa vetustate, militari opere deterisit. A. 18.

Deterior. quum se in Urbe non solum Antonio Gniph., sed ceteris etiam deterioribus postponi videret. Gr. 8. neque enim deteriores esse aut Hisp. exercitu — aut praetoriano. Vesp. 6. nec servum meliorem ullum, nec deteriorem dominum fuisse. Cal. 10.

Determinare. senatoria et equestria officia bienni spatio determinaturus. Galb. 15.

Deterrere. sanos quidem homines a scribendo deterruit. C. 56. plerosque modestia et pudore deterruit. T. 47. quamquam deterritis amicis. C. 70. tunc plane deterritus. C. 14. appetisse et ab obtrectatoribus ejus — deterritum. Ner. 28. deterritum putant, ne prius discerneretur. Ner. 47. (ubi Ernest.

recte monet, *ne* pendere a verbo timoris, quod lateat in verbo *deterritum*.)

Detestari. sortem populi Rom. palam et clare detestata est. Cl. 3. detestatum civilia arma. Oth. 10. incolumem gravissime detestata mortuum laudibus tulit. Oth. 12. quum — detestatus esset severissime talem equestris ordinis maculam. Vit. 12.

Detestabilis. invisus ac detestabilis. T. 63. omni parte vitae detestabilis. Ner. 5. detestabili voce. Vit. 10. negantis, quicquam ex se — nisi detestabile et malo publico, nasci potuisse. Ner. 6.

Detinere. quum interpellatores aliis atque aliis causis in jure dicundo detinerent. A. 97. Tiberium diu secreto sermone detinuit. A. 98. non ausus a se dimittere, usque eo detinuit. T. 63. ut — subinde decedentem provincia detinuerint. Tit. 5. quas (copias) secum ad secundos casus detinuerat. Oth. 9. (ubi tamen malim: *retin.*) creditorum detinentium turbam. Vit. 7. ut descendentem e tribunali non solum voce revocarent, sed et lacinia togae retenta, interdum pede apprehenso, detinerent. Cl. 15. (sc. *ab abeundo*, ne quis h. l. probet: *retin.* v. Oudend.)

detentus quondam medio Foro a turba. Cl. 68. ne quid circa haec occupatum avocaret detineret. Ner. 25. eos, qui discedere et abire coeptabant, corripere quasi desertores detinerique sensit. Oth. 11. ut — alius in manu detinentis reliquerit signum. C. 62.

quo diutius in admiratione sui detineret (sc. ad veteres oratores abiturum.) Ner. 52.

Detrahere, *ex loco superiore in inferiorem*, v. omnino *de aliquo loco trahere*, unde saepe i. q. *demere*, nostr. *niederziehen*, *niederreißen*. qui feros tauros ad terram cornibus detrahunt. Cl. 21.

neque detrahi quemquam in transvehendo ab accusatore passus est (de equo.) A. 38.

quem quum detrahi jussisset (de gremio Dei.) A. 94. pedibus e tribunali detractus est. Rh. 6.

detrahere aliquem de spectaculis v. e spect. Cal. 35. 55. Ner. 32. Dom. 10. (Al. omittunt praepositionem. v. Oudend. ad Cal. 35. et Dom. 10.)

alicujus clipeos et imagines (suspensas.) Dom. 23.

de aliquo loco trahere, nostr. *wegziehen*, *abziehen*, *wegnehmen*.

spiranti adhuc detrahi anulum jussit. Cal. 12. anulum quoque aequo animo detracturum sibi. C. 33. detr. coronae fasciam. C. 79. detractum socculum. Vit. 2. ex aure matris detractum unionem. Vit. 7. templis compluribus dona detraxit. Ner. 32. gladium detractum delubro Martis. Vit. 8. ob detractam lectis argenteam laminam. Cal. 32. vestem detractam sibi. C. 84. veste detracta. C. 26. unde: omni ornatu tanquam veste detracta. C. 56. (de qua structura verborum v. sub finem hujus ind. sub v. *Enallage*.) — coilegia detraxit. C. 42. inepta est lectio pro *distraxit*. v. *Distrahere*.

unde i. q. *demere*, *adimere*, nostr. *entziehen*, *nehmen*.

fisco detrahi aliquid. A. 40. detracta provincia (Quaestoribus.) Cl. 24. multis rebus ac locis vetere appellatione detracta. Ner. 55.

adeoque *omittere*, quod addendum erat v. *addi solet*.

quasi pompae simulacrum Dei detraxerit. A. 17. detract. conjunctiones. A. 86.

Detrectare (v. *Detractare*, quae forma promiscue occurrit. v. Oudend. ad C. 54. et A. 24.) i. q. *spernere, respicere, recusare* v. omnino *nolle*, nostr. *verschmähen, sich entziehen*.

quamquam nec imperata detrectarent. C. 54. populo clam palamque detrectante dominationem. C. 80. Germ. etiam Principem detrectabant. T. 25. partim tergiversantibus, partim aperte detrectantibus h. e. obsequium negantibus. Ner. 47.

causa detrectandi sacramenti. A. 24. plerisque iudicandi munus detrectantibus. A. 32.

i. q. *detrahere de al. laude*, nostr. *verkleinern*.

c. *dat.* sibi primo, mox omnibus detrectaturus. Pers.

Detrimentum. clades majoris infamiae quam detrimenti. A. 23.

ex magnis detrimentis praeter spem paulatim retractus est (in aleae lusu.) A. 71.

Detrudere. quosdam gubernacula apprehendentes contis remisque detrusit in mare. Cal. 32.

detr. aliquem de v. ab al. re. i. q. *deicere, remove*. difficilior se principem civitatis a primo ordine in secundum, quam ex secundo in novissimum detrudi. C. 29.

ut detrudendi Domitii causa (sc. de consulatione) consulationem alterum peterent. C. 24.

Deturbare i. q. *deicere*. a quo deturbari expellique se viderat. Oth. 7.

Deturpare (*entstellen, verunstalten*.) pulcros et comatos — occipitio raso deturpabat. Cal. 35.

Deurare. deustis utrimque lateribus. Dom. 5. Al. *decisis*.

Deus. simulacrum Dei. A. 16. (h. e. Neptuni antea nominati.) a Deo (Apolline). A. 29. propitiato multum Deo (Serapide.) Vesp. 7. is Deus (Apollo.) A. 70. fratres Dei (*Dioscuri*). Cal. 22. Deorum Dearumque habitu. A. 70. sexque Deos vidit Mallia sexque Deas. ibid. (h. e. τοὺς δῶδεκα θεούς, quos maiores Deos dicunt.) omne frumentum Deos comedis. ibid. heroum Deorumque, item heroidum ac Dearum personae. Ner. 21.

Aesar Etrusca lingua Deus. A. 97.

vae, puto, Deus fio. Vesp. 23. h. e. *jam, puto, ἀποδέω-σιν* instat, jocosae de morte.

quasi proprio suo ac peculiari Deo. A. 5. in Deorum numerum v. inter Deos referri. C. 38. A. 97. Cl. 45. Dominus et Deus noster (de Domitiano.) Dom. 13. — simulacra juxta Deos. C. 76.

cerimonia Deorum. C. 6. Deorum aedes. v. *Aedes*. Deorum insignia. Cal. 52. fanae templaque Deum. C. 54. dono Deum oblatum. Vit. 7. ne qua religio Deum impune contaminaretur. Dom. 8.

Dii immortales. C. 6. A. 31. 58. Dii Manes. T. 75. circa Deos atque religiones. T. 69.

si Dii volent. Cal. 8. faventibus Diis. Galb. 10.

Dii me perdunt. T. 21. Dii me Deaque pejus perdant. T. 67.

(De forma *Dei* pro *Diis* rariore quidem, sed ab optimis libris saepissime comprobata, v. Schaefer. ad *Plin.* ep. 8, 8, 5. et Schwarz. ad *Paneg.* 52, 1. observ. 46. et not. ad 68, 1.)

- Divus Julius*, Augustus al. v. ind. prim. suis locis. *Divum* appellare. Dom. 23.
- duin nova Divorum coenat adulteria. A. 70. — *Divae*, Musae. Gr. 6.
- sub divo i. q. sub Jove. C. 72. (ubi Oudend. hanc formam praefendam docet alteri: sub dio.) et A. 82.
- Dea Syria*, Astarte. Ner. 56. simulacrum aeneum Deae (Fortunae.) Galb. 4.
- infantem — per omnium Dearum templa circumferens. Cal. 25. — *Dii Deaeque v. Deus.*
- Divinus*. Sctum, quo omnia ei divina simul atque humana decreverat. C. 84.
- rem divinam facere i. q. sacrificare. T. 44.
- Divinitas* post mortem. A. 97. ἀποθέσις.
- Divinitus*. sive divinitus, sive aliqua conjectura. C. 1. v. not. casu quodam, an divinitus. Cl. 13.
- Divinatio*. C. 55. (Gell. 2, 4. „Quum de constituendo accusatore quaeritur, iudiciumque super ea re redditur, cui nam potissimum ex duobus pluribusve accusatio subscriptione in reum permittatur, ea res atque iudicium cognitio *divinatio* appellatur sequ.“) Manifestum est, nomen impositum ob incertum rei futurae eventum.
- Devehere*. devehit Romam sortes. T. 63. praecepit, triremes — magna ex parte itinere terrestri Romam devehit. Cal. 47. corpus ad Urbem devehit. Cl. 1. — Misenum usque devehit. T. 72.
- Devellere*. quasi concubinas ipse develleret. Dom. 22. h. e. *depilaret*, nisi de alia libidine sermo, de qua quaerere pudet. Id quidem certum, ineptam lectionem esse: *divelleret*.
- Devenire*. in adversariorum devenit potestatem. C. 36. Remp. — in tutelam ejus ac velut in gremium deventuram. Vesp. 5.
- Devertere* h. e. de via aliquo severtere, decedere. Male al. *divertere*, *diversorium* etc.
- nemine — tendente quoquam, quin deverteret Rhodum. T. 12. v. Oudend.
- Deversorium* v. *Deversoriolum*. C. 72. De varia lectione v. comment. interpr. et nostr. not.
- per stabula ac deversoria. Vit. 7. ad monumentorum bustorumque deversoria plebe compulsa. Ner. 38.
- Deversorius*. dispositae per litora et ripas deversoriae tabernae. Ner. 27.
- Deverticulum*, semita, quae a via desleat (*Seitenweg*, *Abweg*.) ut ad deverticulum ventum est. Ner. 48.
- Devexus*. per devexum pulpitem subeuntem. Ner. 15. h. e. *supinum*, *molliter inclinatum*, absolute, nullo subeuntis respectu. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 71, 1.
- Devincere*. C. 55. 57. Antonio devicto. A. 20. usque ad devictum Antonium. A. 49. hoste mox devicto. Cal. 1. devictisque his et confiscatis. A. 15.
- Devincire*. tam arto repente somno devinctus. A. 16. Al. *devictus*. v. Burm. et Oudend. Eadem confusio Dom. 22. ubi aequè legendum: devinctus Domitiae nuptiis. nostr. *gefesselt*.
- Devitare*. nihil in hoc quidem aliud devitans — quam δὲσφεμίαν nominis. A. 92. nihil aliud recessu devitasse se, quam — suspicionem. T. 11. quum in turba osculum sibi ingerentem quamquam refugiens devitare non posset. Gr. 23.

Devius. per devios tramites. A. 16. itinere devio per ignorantiam locorum retardati. Galb. 20. per aspera et devia. T. 60. — parva ac devia civitas. Vesp. 4.

Devolvere. ad humillimas devolutus preces. Lucan.

Devovere. devotus vobis animus. T. 67. quibus rebus et devotissimos sibi — reddidit. C. 67. scenae arenaeque devotus. Cal. 30.

Devotiones i. q. dira carmina, incantationes. veneficiis quoque et devotionibus impugnari se. Cal. 5.

Dextans, decem partes assis. Repositum hoc vocab. e libris Ner. 32. Vulg. *dodrans.*

Dexter. cum Jove dextram jungere. C. 81. injecta in puppem hostium dextra et abscisa. C. 60. dextrum genu lapide ictus. A. 20. dextri pedis pollice. Cal. 57.

dextrâ atque sinistrâ. C. 37. a parte dextra. Vit. 9.

Dexterior. sinisteriore funali equo — dexteriore. T. 6. dexteriore humero. Cl. 7. in dexteriore latere ejus. Galb. 21.

Diadema, fascia caput cingens, insigne regum. v. Lips. ad Tac. A. 6, 37.

admotum capiti suo diadema. C. 79. (i. q. candida fascia, de qua ante.) statua sibi cum diademate ad Appii Forum posita. T. 2. nec multum afuit, quin statim *diadema sumeret,* speciemque principatus in *regni formam* converteret. Cal. 22. in consecrando apud Memphim bove Api diadema gestavit. Tit. 5.

regnum Arm. Tigrani restituit, ac pro tribunali diadema imposuit. T. 9.

precanti, tiara deducta, diadema imposuit. Ner. 13.

Diaeta, conclave, cubiculum, saepe pars domus, pluribus cubiculis constans. in diaetam, cui nomen est Hermaeum, recesserat. Cl. 10. v. Plin. ep. 2, 17, 15. 5, 6, 31. et Gesner. ad §. 38. 7, 5. 1.

Dialectos. dial. Doris. T. 56. v. not.

Dialogus. recitantes et benigne et patienter audivit, nec tantum carmina et historias, sed et orationes et dialogos. A. 89. pro dialogo, in quo boleti et ficedulae et ostreae et turdi certamen induxerat. T. 42.

Dicare. pars carminum — Jovi Capit. dicata. Ner. 10.

Dicax et *Dicacitas* v. post *Dicere.*

Dicere. haec eum ad verbum dixisse. C. 50. breviter vis omnia dicam. T. 59.

populum Rom., vel dicam hominum genus. Cal. 13. v. Oudend. ut ita dicam. Cl. 4. pro dicto accepit, quod visu suspicabatur. C. 53.

suam Caesarisque munificentiam unius Caesaris dici. C. 10. *dicens* et *docens* confusa. Tit. 9. cf. Rh. 4. de quo loco v. infra. C. Oppius adeo indiff. *docet*, ut — *dicat*. C. 53. ubi al. *scribat*; sed *dicere* frequentissimum de scriptoribus. Ita *dicunt* passim et *dicitur*, ut A. 13. ut — respondisse dicatur. Ner. 32. demonstrasse — dicitur. ubi al. *creditur*. Tit. 9. dicitur etiam — affirmasse. al.

dicitur sequ. acc. c. inf. *dicitur* — pavefactus gemitus maximos edidisse — postridie quoque graviter prolapsus identidem obmurmurasse. Oth. 7. quo loco simul est anacoluthon, duabus sententiis uni verbo *dicitur* diverso modo subjunctis. v. not. et Oudend. —

dici. quod patronum suum — celasse olim diceretur. A. 27. ut optimi status auctor dicar. A. 28.

dicere i. q. *nuncupare, creare*. ipse ab eo Magister Equ. diceretur. C. 9. quum Dictatorem dicere a Senatu juberetur. T. 2. dicere sententiam. C. 79. Cl. 9. v. *Sententia*. dicere testimonium. Gr. 9.

dicere alicui diem. C. 12. v. *Dies*. — *dicere causam* i. q. *se defendere*, de reis. v. *Causa*.

jus dicere. C. 16. 43. A. 33. 72. Cl. 14. Dom. 8. Rh. 6. cf. *Jurisdictio*.

dicere de eloquentia, unde: *dicendi ratio*. C. 55. Gr. 10. *dicendi genus*. A. 86. *modicae in dicendo facultatis*. Galb. 3. *ludus dicendi*. Rh. 4. ubi male al. *docendi*; nam statim sequitur *docuit*. *dicendi magister* i. q. *rhetor*, magister artis oratoriae. C. 4. A. 89. *Plin. Paneg.* 47, 1. — qui possit, quum declamat, *σάφως dicere*, quae dicenda sunt. Cl. 4. *dicere aut scribere*. Gr. 4.

de carmine v. cantu. ut aliquid et de Domitio diceret li. e. cantaret. Vit. 11.

dicere aliquid in aliquem, pro *de aliquo*, ut nos: *auf jem. etwas sagen*. verum illum in te posse dici. T. 21. cf. quasi de ipso dictum. A. 53. in hunc dixit sequ. Ner. 2. in se dictum. Pers. fin.

i. q. *adversus* al. de *conviciis*. cui concessisti, ut, in quem vellet, diceret. Rh. 5. in te et in tuos dicere. ibid.

si qua posthac aut cogitarentur gravius *adversus se* aut dicerentur. C. 75. ubi *cogitare* lenius est interpretandum, ut sit male sentire v. *existimare*, eamque existimationem prae se ferre, *dicere* i. q. *conviciis incessere*.

Dictum i. q. *alias verbum, vox* (nostr. ein Wort, eine Rede, ein Ausspruch.)

praegravant tamen cetera facta dictaque ejus. C. 76. (*facta* narrantur c. 76., *dicta* c. 77., ubi „non minoris impotentiae voces“ dicuntur.) *dicta factaque* quorundam calumniatus. A. 12. (*dicta*, quasi — jactassent, *facta* sequ.) alii dictum factumque ejus criminantur. A. 16. (sc. *dictum*, quasi — adepturum, *factum*, ac — detraxerit.)

lege majestatis facta dictaque omnia, quibus modo delator non deesset, tenerentur. Ner. 32. matrem dicta factaque sua exquirentem acerbius. Ner. 34. qui se dictis aut carminibus lacessissent. Ner. 39. ut rationem factorum meorum dictorumque reddam. T. 28. custodem factis atque dictis suis. T. 12. dictum ullum factumve ejus existimatione aliqua laesisse. T. 58. eadem dictorum factorumque saevitia aderat. Cal. 32. omnium factorum dictorumque veniam et oblivionem in perpetuum sanxit. Cl. 11. sermonis tamen nec inelegantis, dictorum interdum etiam notabilium. Dom. 20. dicto non infaceto notatum ferunt cujusdam. Gr. 23. dicta praeclare. Rh. 1.

dicta collectanea, ἀποφύγματα, liber Caesaris. C. 56.

Dicax (Cic. Orat. c. 26. „non tam dicax fuit, quam facetus. Est autem illud acrioris ingenii, hoc majoris artis.“) valetudine mentis liberius dicax. C. 49. dicax. Rh. 5.

Dicacitas. v. *Quintil.* 6, 3, 21. „proprie significat sermonem cum risu aliquos incessentem. Ideo Demosthenem urbanum fuisse dicunt, dicacem negant.“ „dicacitas, scurrilis et

scenica. " §. 42. „in narrando autem Cicero consistere *facetias* putat, *dicacitatem* in jaciendo." sequ. cf. *Cic. de Orat.* 2, 54.

erat *dicacitatis* plurimae, et sic scurrilis ac sordidae, ut ne praetextatis quidem verbis abstineret. *Vesp.* 22. maxime *dicacitatem* affectabat in deformibus lucris. c. 23.

Dictare h. e. *praedicere*, *praeire*, quae alius excipiat, unde saepe i. q. *praecipere*.

quos codicillos, dubium fuit — an nomine Augusti Livia, et ea, conscio Tiberio an ignaro, dictasset. *T.* 22. quum patris nomine et epistolas ipse dictaret. *Tit.* 6. quum procuratorum suorum nomine formalem dictaret epistolam. *Dom.* 13.

studiosi juris, qui scripsissent vel dictassent ea (testamenta.) *Ner.* 32. h. e. testatoris nomine scribae calamo excipienda praevissent, adeoque i. q. fecissent, sed ita, ut non ipsi perscriberent. — non translato, aut dictante aliquo exceptos (versus.) *Ner.* 52. hunc M. Coelius — significabat dictasse Atriatino, accusatori suo, actionem. *Rh.* 2. h. e. orationem accusatoriam fecisse.

Dictata, *praecepta*, a magistris alicujus artis discipulis proposita. v. *Clav. Ciceron.* ut disciplinam singulorum (gladiatorum) susciperent, ipsisque dictata exercentibus darent. *C.* 26. i. q. eos *instruerent*, *artem edocerent*.

Dictitare i. q. saepius dicere, dicere solere.

Cn. Pompejus ita dictitabat. *C.* 30. *Al.* vitiose dictabat. *Caprineum* dictitabant (insulam.) *T.* 43. mater *Ant.* portentum eum hom. dictitabat. *Cl.* 3. quod antiqui etiam puellas pueros — dictitarent. *Cal.* 3. identidem dictitans. *Ner.* 49. (sequente recta oratione.)

Dictator. dicere Dictatorem. *T.* 2.

Dictatura. *Sullam* nescisse literas, qui dictaturam deposuerit. *C.* 77. v. not.

perpetua dictatura *Caesaris.* *C.* 76. contentus dictaturae potestate, decretae cum consulatibus simul. *ibid.* dictaturam magna vi offerente populo — deprecatus est Augustus. *A.* 52.

Livia familia dictatura honorata. *T.* 3.

Diducere. mori inedia destinanti, per vim ore diducto, infulciri cibum jussit. *T.* 53.

i. q. *disjungere*, *distrahere*, *separare* id, quod conjunctum, contractum est.

diducto matrimonio. *Oth.* 3. i. q. *soluto.* v. *Schwarz.* ad *Plin. Paneg.* 66, 1.

Dies. annum ad cursum solis accommodavit (*Caesar*), ut trecentorum sexaginta quinque dierum esset, et, intercalario mense sublato, unus dies quarto quoque anno intercalaretur. *C.* 40. —

quaedam *It.* civitates diem, quo primum ad se venisset (*Aug.*), initium anni fecerunt. *A.* 59. —

nec diei modo, sed et noctis, quibus datae (epistolae) significarentur, (momenta) addebat. *A.* 50.

quia suffecturus dies non videbatur. *C.* 84.

diebus ac noctibus. *Ner.* 31. medio ac frequenti die. *Cal.*

15. vergente jam die. *Oth.* 7.

in disponendo die. *T.* 11. per totum diem. *A.* 24. *T.* 21. toto die. *Tit.* 8. totos dies. *A.* 45.

ad totius diei cursum. Ner. 22. — nec amplius quam uno die — vidit. T. 51. — *bis die. v. Bis.*

eodem die. C. 20. uno atque eodem die. Cal. 25. eo die. Ner. 22. eo ipso die, quo sequi. Cl. 2. ipso die, qui sequi. Cl. 26. die, quo sequi. Oth. 8. ipso, quo dimicatum erat, die. Dom. 6. ipso profectionis die. Ner. 19. quibus diebus. A. 43. — centum solos dies posthac victurum. A. 97. — die Kalendarum Jan. A. 26.

insequenti die. A. 53. Vesp. 5. sequenti die. Vesp. 5. in sequentis diei mutat. tempus. A. 44. v. *Insequi.*

die proximo. A. 94. Cal. 25. Dom. 4. postero die. C. 20. in posterum diem. Cl. 32.

interjectis diebus. C. 37. vix uno interposito die. Cl. 26. per continuos dies. C. 78. Cal. 28. per septem contin. dies. C. 88. per octo cont. dies. Ner. 40. diebus continuis. Ner. 20. ceteros continuos dies. A. 98. — *in die, in diebus, in dies. v. In. — de die. v. De. — post diem. T. 35.*

intra paucos dies. Cal. 25. paucissimis his diebus. C. 66. ante paucissimos, quam — dies. Cal. 44.

ante paucos, quam obiret, dies. T. 74. in paucis diebus. A. 94.

usque ad supremum *vitae* diem. A. 61. et simpl. supremo die. A. 99. ut nie supremus dies — eripiat. T. 67. supremum diem obire v. simpl. diem obire. T. 4. Cl. 1. Vesp. 1. Gr. 5. Neronem diebus ultimis sequi. Vesp. 5.

observabat et dies quosdam (sc. *ut tristes, v. c. postrid. nundinas, Nonas.*) A. 92. v. n.

neque diei, neque temporis habita ratione (*faustus* dies esset, an *tristis.*) Vit. 3. dies Alliensis. Vit. 11. v. not. — ob totius diei diritatem. Ner. 8. ut — diem cladis quotannis *moestum* habuerit ac *lugubrem.* A. 23. quum diem quoque natalem ejus inter *nefastos* referendum suasisset. T. 53. nullus a poena hominum cessavit dies, ne *religiosus* quidem ac *sacer.* T. 61.

ludit, practerquam *Decembri mense*, aliis quoque *festis profestisque* diebus. A. 71. per festos Decembris mensis dies. Cal. 6. festi et sollemnes dies. A. 75. Vesp. 2. profesti dies. Dom. 21. pluviis et festis diebus. C. 65. dies cujusque sollemnes. A. 53. etiam suis suorumque diebus sollemnibus, nonnunquam festis quoque antiquitus et religiosis. Cl. 14.

addito genit. sponsaliorum die. A. 53. nuptiarum. A. 66. dies virilis togae. A. 66. Cal. 15. Cl. 2. dies tirocinii. T. 54. adoptionis die. Galb. 18. triumphi die. C. 37. Vesp. 12. die comitiorum. A. 40. comitiorum consularium die. Dom. 10. sub diem comitiorum. A. 46. die Senatus. A. 53. Latinorum diebus. Cl. 3. die Circensium. A. 16. Dom. 4. ludorum die. A. 68. quodam muneris die. A. 43. Cal. 35. citra spectaculorum dies. A. 43. epuli die. Dom. 13. exequiarum die. A. 100. ipso profectionis die. Ner. 19. primo praeturae die. C. 15. primo imperii die. Vit. 12. qui principatus dies in posterum observatus est. Vesp. 6. dies caedis. C. 81. dies necis. Cl. 11. quorundam supplicii dies. T. 75. dies cladis. A. 23.

natalis dies. A. 64. T. 53. Cl. 11. cf. *Natalis.* — *lustricus* dies. Ner. 6. v. *Lustricus.*

Septim. sacrorum qu. die. Dom. 4. sec. vulg., sed rectius leg. *Septimontiali sacro.* v. not.

diem caedi destinatum non obisse. C. 9. destinato die. Ner. 15. destinata die. Oth. 6. per certos dies. C. 43. deinceps stato die quotannis. Cl. 1. diebus statutis. Cl. 42.

dies de tempore causae dicendae (*gerichtlicher Termin*). *diem dicere alicui* i. q. *ad jus vocare*. qui. C. Rabirio perduellionis diem diceret. Cl. 12.

dies solvendi (*Zahlungsstermin*.) quibus solvendis annum diem finiit. A. 101.

dies femin. eadem die. C. 73. illa die. Dom. 11. una atque eadem die. Gr. 9. destinata die. Oth. 6.

dies saepius omittitur. v. *Natalis*. cf. etiam Lips. ad Tac. A. 4, 45.

Diurnus. acta diurna. v. *Acta*. diurni commentarii. A. 64. v. *Comment.* — diurnus victus. Ner. 36. octingena nummum millia diurna. Ner. 30.

Differre i. q. *in vulgum ferre*, *divulgare*, ut nos: *austragen*, *ausbringen*.

promissum jus anulorum, — fama distulit. C. 53. rumore ab obrectatoribus dilato. A. 14. cf. *Liv.* 34, 49. Tac. A. 1, 4. 3, 12.

differre aliquid i. q. *in aliud tempus transferre*, Gr. ἀναβάλλειν, ἀνατιθέναι.

profectionem — non distulit. C. 59. nec profectione dilata. Ner. 22. differre quaedam (supplicia.) T. 62. triumphum ipse distulit. T. 17. coll. c. 20. coronam eam et reliquam certaminis partem in annum sequentem distulit. Ner. 21. neque distulit sc. expeditionem. Cal. 43. ut — dilatus sit expeditionis Britannicae dies. Galb. 7. rem distulit. Vir. 15. an se contineret, et quae apud Sen. proposuerat, agere differret. C. 81. (vel, diversa interpunctione: quae — propos. agere, differret, ut etiam Burm. edidit.)

esse, qui magnum nescio quid afferret, nec differendum. Dom. 16. cogitatione in posterum diem dilata. Ner. 47.

ut stipendia quoque nil. — *protrahi ac differri* necesse esset. Ner. 32. ut nos: *die Zahlung hinziehen u. verschieben*. — non distulit, quin. C. 4. Al. male: non destitit. v. Oudend.

differre aliquem tanquam *spectaculum*. quem Armen. regem — quum destinato per edictum die ostensurus populo propter nubilum distulisset. Ner. 13. hunc — lanistae vendidit, dilatumque ad finem muneris sequi. Vit. 12. ut pugilum par postulatum distulerit in sequentis diei matutinum tempus. A. 44.

differre aliquem i. q. *in aliud tempus rejicere*.

venientem — non admiserat ac per servulum suum in septimum diem distulerat. T. 32. petentem quum distulisset. Vesp. 25. Ita etiam intelligi, gestu in aliud tempus differenti. C. 82. sc. Cimbrum rogantem. v. Oudend. ad h. l., Ernest. ad Vesp. 25., et Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 26, 3.

differre intrans., Gr. διαφέρειν, *sich unterscheiden*, pr. in diversam partem se ferre. utrumque ordinem non tam libertate inter se quam dignitate differre. Vesp. 9.

Differentia (*Unterschied*). de differentia eorum, qui manumitterentur. A. 40.

Dilatio, ἀναβολή, in re forensi, prorogatio iudicii in alium diem.

- quoad Cassius Sev., interpellatis iudicibus, dilationem petiit. Gr. 22. —
de honore ad tempus negato. in solatium dilationis ac morae. Ner. 15.
- Difficile** adverb. difficile expedire nomen. Gr. 11. *difficilius se* — detrudi. C. 29. quo *difficilius* defenderetur. Ner. 43. paulo *difficilius* (recepta est rhetorica.) Rh. 1.
- Difficuler.* non *difficuler* obtinuit. Cl. 41. impetrasse, haud sane *difficuler.* Vit. 14.
- Difficultas.* servos, non contentus, multis *difficultatibus* a libertate, et multo pluribus a libertate justa removisse. A. 40.
- in magnis omnium rerum *difficultatibus.* T. 16. inter tot rerum *difficultates.* T. 21.
- in annonae *difficultatibus.* A. 41. magna *difficultate* nummaria. T. 48.
- difficultas* organi hydraulici. Ner. 41. i. q. *difficilis* et artificiosa structura.
- Diffidere.** c. ablat. quum ingenio ejus *diffisus*, tum occasione. C. 3. v. Burm. et Oudend.
- diffidens*, absol. qui sibi rebusque parum fedit, nostr. *ängstlich, ohne Selbstvertrauen.*
- nilhil aequae quam timidus ac *diffidens* fuit. Cl. 35. Ita Justin. 38, 7. „multo se *timidius* ac *diffidentius* bella Pontica ingressum.“
- sic quoque *diffidens* T. 65. h. e. conditioni rerum parum credens.
- Diffidentia* copiarum. Oth. 9.
- Diffringere.** axe *diffracto.* C. 37. gubernaculo *diffracto.* A. 17. Ita leg. pro *defracto.* v. *Defringere.*
- Diffugere.** *diffugientibus* cunctis. C. 82. ut — opifices *diffugerint.* Cal. 57. unde janī et custodes *diffugerant.* Ner. 47. quia sui *diffugerant.* Cl. 10.
- Diffusus.** ex immensa *diffusaque* legum copia. C. 44. super immensos aurcorum acervos, patentissimo *diffusos* loco. Cal. 42.
- Digerere** i. q. *ordinare, διατάττειν.* dig. bibliothecam. C. 44.
- Digitus.** saepius *digitum* laevae manus ostentans. C. 53. quod spectatorem — demonstrasset *digito.* A. 45. viden', ut cinaedus orbem *digito* temperat. A. 68. dextrae — manus *digitum* salutarem — imbecillum interdum sentiebat. A. 80. ut recens et integrum malum *digito* terebraret. T. 68. non sine molli quadam *digitorum* gesticulatione. ibid. rursus aptasse *digito* (anulum.) T. 73. ut infestis *digitis* ora et oculos simul ludentium infantium incesset. Cal. 25. ut oblatos victoribus aureos — voce *digitisque* numeraret. Cl. 21. quamquam *laniatidis* *digitis.* Dom. 17. per intervalla *digitorum.* Dom. 19.
- exceptis *pedibus*, quorum *digitos* restrictiores habebat. Dom. 13. *pedibus* prope *humanis*, et in modum *digitorum* angulis fissis. C. 61.
- Dignus.** absol. interrogatus, an essent alii digniores. A. 54.
- c. ablat. si quando quid *invisitatum dignumque* cognitu advectum esset. A. 43. haec partim nulla reprehensione, partim etiam non medicri laude digna. Ner. 19. solos scire audire Graecos, solosque se et studiis suis dignos. Ner. 22. ut Nerone dignus revertar. Ner. 23.
- solum *successione imperii dignum.* Oth. 4. ubi al. *suc-*

cessionis, quod recepit Burm., Oudend. hoc uno loco intrudendum jure negat.

Digne. non tantum virtutes ac merita cujusque digne prosecutus. A. 66.

Dignitas, Gr. ἀξίωμα, (v. not. ad *Plutarch.* Agesil. 4, 3.) status, quem quis in Republica obtinet honoribus vel aliis meritis, *Auszeichnung*, *Würde*, *Rang*.

in asserenda dignitate. C. 16. v. Casaub. per quos dignitatem suam defensurus esset. C. 33. in tuenda sua dignitate. C. 72. assertores unicos dignitatis ac potentiae patriciorum semper fuisse. T. 2. competitores, multum et aetate et dignitate antecedentes. C. 13. plebeja (gens), nec potentia minor, nec dignitate. T. 1. sustinendae dignitatis causa. Vesp. 4. ut vestro suffragio suam dignitatem teneant. C. 41. T. Vinium — equestri dignitate honoravit. A. 27. senatoriam dignitatem recusantibus equestrem quoque ademit. Cl. 24. ne sic quidem quicquam dignitatis assequi — potuit. Cl. 5. abjecta spe dignitatis. Cl. 5. clarior studiis, quam dignitate. Galb. 3. quaestoriae dignitatis. Ner. 15. (ubi repetendum *nonnullis* e sequentibus.) fratrem Senatorem praetoriae dignitatis. Vesp. 1. quatuor filios amplissimae dignitatis — reliquit. Vit. 2. sacerdotum et numerum et dignitatem — auxit. A. 31.

ut — jure ac dignitate matronali exsolverentur. T. 35.

unde: auctoritas dignitasque formae. Cl. 30. pro loci dignitate. Cal. 41.

Dignari, dignum aliquem censere, Gr. ἀξιόων, nostr. *würdigen*, *der Ehre werth halten*.

c. ablat. al. cura sua. A. 45. sermone. T. 53. responso. Dom. 15. uxorio nomine. Cal. 25. honore. Dom. 2. honore coenae. Vesp. 2. partibus de coena. Dom. 11.

c. infin. si dignaretur calce contingere. Vesp. 7. neque assurgere, neque salutare se dignantem. Vesp. 13. ne dominis quidem jam factionum dignantibus, nisi ad totius diei cursum, greges ducere. Ner. 22. (ut Gr. ἀξιόων saepe i. q. *velle*, pr. opera dignum judicare.)

Dignatio i. q. *dignitas*, Gr. ἀξίωσις. (Ita *Thucyd.* 2, 61. τὴν ἀξίωσιν μὴ ἀφαιρίζειν.)

mansitque apud eos, non sine summa dignatione. C. 4. Male al. *indignatione*. v. not.

reliquas sorores nec cupiditate tanta, nec dignatione dilexit. Cal. 24. tantae dignationis est habitus. Galb. 7. ut fratri se et operibus et dignatione adaequaret. Dom. 2. ad famam dignationemque docendo pervenit. Gr. 5. Africam integerrime nec sine magna dignatione administravit. Vesp. 4. jure ac dignatione Urbi quodammodo pro parte aliqua adaequavit (Italiam ejusque colonias.) A. 46.

cf. Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 47, 1. et 77, 5.

Dignoscere v., ut optimi libri, *Dinoscere*. ut nemo dinosceret. Oth. 12.

Digredi. digrediens inde itinere nocturno. T. 6. quum — permanerent, digresso eo (e triclinio.) A. 74. quum post epulas triclinio digrederetur. Ner. 43.

de desertione matrimonii. qui digressam a marito post bidduum statim duxerat. C. 43.

Digressus. paucos admodum in digressu exosculatus. T. 10. in digressu papillas quoque exosculatus. Ner. 34.

Dijudicare. qui judicia centumviralia — extra ordinem dijudicarent. Vesp. 10. *Al. judicarent.*

Dilabi. plerosque dilabi ad resumenda, si qua vis fieret, arma. Cal. 48. dilabentibus etiam, qui simul erant. Vit. 16.

Dilargiri. cetera item, quae cuique libuissent, dilargitus est. C. 20.

Dilatio. v. *Differre.*

Diligere, pr. dilectu facto h. e. virtutum v. meritorum habitatione aliquem amare. *Diligere* igitur est iudicii, amare sensus atque affectus, quamquam usus loquendi parum observavit discrimen, quod in propria verborum significatione obtinet.

diligebat usque adeo (milites), ut sequ. C. 67. pro quibus meritis quanto opere dilectus sit. A. 57. sic probatus et dilectus a suis. Cal. 4. ante alias dilexit M. Bruti matrem, Serviliam. C. 50. dilexit et reginas sequ. C. 52. Liviam — dilexitque et probavit unice ac perseveranter. A. 62. reliquas sorores nec cupiditate tanta, nec dignatione dilexit. Cal. 24. ipse etiam — summe dilectus a Pacto Thr. est. Pers. libertinam — quo efficacius coleret, etiam diligere simulavit. Oth. 2. aviae memoriam tanto opere dilexit, ut sequ. Vesp. 2.

Dilectus partic., ἐρώμενος, nostr. *Liebling.* ex dilectis unum. A. 98.

Dilectus substant. v. *Delectus.*

Diligens. ex re familiari, cujus diligentissimus erat. Gr. 23. (nostr. *genau.*)

Diligenter. domesticam disciplinam — diligenter severeque rexit. C. 48. Gr. ἀκριβῶς.

aliquid diligenter et acute scienterque — dicere aut scribere. Gr. 4. v. *Acute.*

Diligentia. dixit jus non diligentia modo summa, sed et lenitate. A. 33.

Diluculum. primo diluculo. Vit. 15.

Diluere, Gr. διαλύειν, solvendo v. temperando auferre, minuere.

ut invidiam aliqua cavillatione dilueret. Vesp. 23.

Dimetiri. miserat jam ad dimetiendum opus primipilarem. Cal. 21. scrobem coram fieri imperavit, dimensus ad corporis sui modulum. Ner. 49.

Dimicare. ipse prosperrime semper — dimicavit. C. 36. quanta fortitudine dimicarent (milites Caesaris.) C. 68. nec nisi tempore extremo ad dimicandum cunctantior factus est. C. 60. ipso, quo dimicatum erat, die. Dom. 6.

de pugna gladiatorum. quo laxius dimicaretur, sublatae metae. C. 39. spectavit ferro dimicantem. Cal. 27. retiarii tunicati — gregatim dimicantes. Cal. 30. gladiatores — sicubi infestis spectatoribus dimicarent. C. 26. neque post hanc vocem, quasi venia data, quisquam dimicare vellet. Cl. 21.

Sed A. 13. non leg. alios — sortiri vel *dimicare* jussisse, sed *micare*, quod vide.

Dimicatio. in media dimicatione. A. 10. in serum dimicatione protracta. A. 17. ipsa dimicationis hora. Dom. 6.

Dimidius. reliquos dimidia parte multavit. C. 42. ex parte dimidia heres. A. 101. coll. T. 23.

Dimidiatus. dimidiatum aprum (apposuit.) T. 34. cf. *Capi-*

tolin. Pertin. 12. „ut dimidiatas lactucas et carduos — apponeret.“ v. *Gell.* 3, 14. — o dimidiate Menander. Terent. 4.

Diminuere v. *Deninuere*.

Dimittere, Gr. ἀφίεναι, nostr. *entlassen*.

dim. aliquem. Tiberium in Illyricum dimissurus. A. 97. unum et alterum — non ausus a se dimittere. T. 63. ut a se per speciem honoris dimitteret. T. 65. ab amplexu et osculo suo dimisit omnes. Oth. 10. ne quem sine spe dimitteret. Tit. 8. securum hilaremque dimisit. Dom. 11. dimissus e cohorte amicorum. Ner. 5.

i. q. *repudiare.* dimissa Cossutia, quae — praetextato desponsata fuerat. C. 1. dim. uxorem. A. 62. 63. 69. T. 7. 10. 35. Ner. 35. Dom. 8. dim. e matrimonio. T. 49. dim. matrimonia. Cal. 25. Opp. *contrahere.* — Berenicen statim ab Urbe dimisit. T. 7. —

dim. captivum, nostr. *frei lassen*. conjectum a se in custodiam, deinde Urbe interdicta dimissum. A. 27. captus est; unde dimissus. Ner. 2.

dimittere numerum, multitudinem aliquam, nostr. *aus einander gehen lassen*.

dimissis lictoribus. C. 16. post dimissum convivium. A. 76. omnibus deinde dimissis. A. 99. dimissa schola. Gr. 6. 18. — dimissis octo legionibus. C. 29. dim. exercitum. C. 28. 30. decimam legionem — cum ignominia totam dimisit. A. 24. cf. C. 70.

munere dim. aliquem, nostr. *einen seines Amts entlassen*.

legatos — cum ignominia dimisit. Cal. 44. ut cupidum iudicandi dimisit. Cl. 15.

i. q. *in varios locos mittere*, ut ἀφίεναι saepe pro διακείμεν.

reliquas (cohortes) in hiberna et aestiva circa finitima oppida dimittere assuerat. A. 49. v. *Circa*. Consules designatos circum provincias exercitusque dimisit. A. 64. comites servosque ceteros initio statim ad expediendas pecunias — dimiserat. C. 4. per provincias edicta dimisit. Galb. 10.

equorum greges — quos vagos et sine custode dimiserat. C. 81.

dim. aliquid i. q. *omittere*. coactus est, triumphum dim. C. 18. dimitteret omnem curam suorum. T. 11.

Dimovere. dimota paganorum turba. Galb. 19. dimotis plagulis (lecticae.) Tit. 10.

Diploma, literae publicae, quibus a magistratu vel Principe beneficium vel tale quid concedebatur, sic dictae a forma duplici, in quam complicari solebant, ut διπλῶνα.

in diplomatibus, libellisque et epistolis signandis. A. 50. etiam diplomatibus primisque epistolis suis ad quosdam provinciarum praesides Neronis cognomen adjecit. Oth. 7.

prolata Div. Julii et Augusti diplomata ut vetera et obsoleta debebat. Cal. 38. v. n. quibus post editam operam diplomata civitatis Rom. singulis obtulit. Ner. 12. h. e. civitatem Rom. per diplomata concessit.

Diribitorium, aedificium publicum urbis Romae, a *diribendo* h. e. *distribuendo* dictum. Cl. 18. v. not.

Dirigere. sagittas tanta arte direxit. Dom. 19. ut ad nocturnos ignes cursum navigia dirigerent. Cl. 20. aggere — directo in

Appiae viae formam. Cal. 19. directa acie in litore Oceani. Cal. 46.

Dirimere. diremit nuptias praetorii viri sequ. C. 43.

Diripere. Lusitanorum quaedam oppida — diripuit hostiliter. C. 54. clades Brit., qua duo praecepta oppida — direpta sunt. Ner. 39. Gallias exercitibus diripiendas permittere. Ner. 43. custodes diffugerant, direptis etiam stragulis. Ner. 47.

licentia diripiendi pomorum et opsoniorum rerumque missilium. A. 98. (de qua constructione v. not. et infra sub finem hujus indicis.)

ut scenici ardentis domus supellectilem diriperent ac sibi haberent. Ner. 11.

Vettium, pignoribus captis et direpta supellectile, male mulcatum — conjecit in carcerem. C. 17. Al. vitiose *dirupta*. Sed vera sententia Torrentii, qui in pignorum captione illa vel a lictoribus vel a plebe dilacerata et spoliata interpretatur. cf. Oudend. Casaub. *direpta* putat i. q. *divendita*, eoque sensu vit. Pers. fin. „editum librum continuo *mirari* homines et *diripere* coeperunt,“ nostr. *reissend wegkaufen*. Sed hoc minus convenit seditiosae turbae, de qua priore loco sermo est.

Direptio. edidit et in Martio campo expugnationem direptionemque oppidi ad imaginem bellicam. Cl. 21.

Diruere. urbes. C. 54. villam. C. 46. praetoria — etiam diruit ad solum. A. 72. abolendam Caesarum memoriam, ac diruenda templa. Cal. 60. diruto Circi max. arcu. Ner. 25. monumentum — diruit per milites. Dom. 8.

Dirus. ut dirum observare al. A. 92. Oppon. ut *laetum*. dira avis. Cl. 22. i. q. *tristis*.

diris execrationibus incessere al. Cl. 12. Druidarum religio, dirae immanitatis. Cl. 25.

Diritas morum. T. 21. i. q. *tristitia*, *crudelitas*. — *diritas* diei. Ner. 8. de *tristi* omine.

Discalciatus. ut — prodierit in publicum, sine cinctu et discalciatus. Ner. 51.

Discedere. disc. e medio. C. 1. discedens. A. 55. discessitque jam vesperi. Ner. 8. ut ceteri quoque imperatores ab exercitibus discederent. C. 29. ita ut ab eo nunquam discederet. Pers. — eos, qui discedere et abire coeptabant. Oth. 11. (Berneccer. in ind. de discrimine quaerit; id manifestum videtur; *discedere* est: *ordines relinquere*, nostr. *aus einander gehen*, sed *abire* i. q. *a loco proficisci*, nostr. *abreisen*, *abgehen*.)

Discessio. quum SCtum per discessionem forte fieret. T. 31.

Disceptare i. q. *disputare*, *contendere*. ob immodicas altercationes disceptantium (in Senatu.) A. 54. solus audiit disceptantes (pro tribunali cognoscens.) A. 93.

Discere. majores nostri, quae liberos suos discere — vellent, instituerunt. Rh. 1.

ad exercitanda discentium ingenia. Gr. 17. ex liberalitate discentium. Gr. 7.

primo textrinum, deinde — literas didicit. Gr. 23.

c. *infin.* discite, miles, militare. Galb. 6. ut tanta mercedo nihil sapere disceres. Rh. 5.

Discipulus. Dom. 10. Gr. 9. 17. 24. Rh. 1. 4. al. — discipulos dare alicui. Ner. 33.

Disciplina i. q. *institutio*, Gr. παιδεία, *Unterricht*. ut disciplinam singulorum suscipere. C. 26.

ut — proscriptorum liberos gratis et sine mercede ulla in disciplinam receperit. Gr. 15. Senecae — in disciplinam traditus. Ner. 7.

i. q. *res, qua quis instituitur, quam discit, unde scientia, ars*.

novum genus disciplinae. Rh. 1. augurandi disciplina. Gr. 1.

plur. Graecae disciplinae. A. 89. quibus ille disciplinis tantam sit sapientiam assecutus. Gr. 11. paribus disciplinis et apud eosdem magistros institutus. Tit. 2.

inter ceteras disciplinas pueritiae tempore imbutus et musica. Ner. 20.

disciplinae liberales i. q. *eruditio, studia*, quae hominibus ingenuis conveniunt, ut ars poetica, eloquentia, juris scientia. Cal. 53. Cl. 3. Ner. 52. Galb. 5. Gr. 1. 15.

i. q. *ordo, regula, ad quam quis instituitur, unde saepe* i. q. *obsequium*, nostr. *Zucht, Ordnung, Gehorsam*.

legio disciplina cultuque Romano instituta et ornata. C. 24. (ubi instituta ad disciplinam, et ornata ad cultum pertinet.) — Unde saepissime de ordine severae militiae, ut:

exactor gravissimus disciplinae. C. 65. disciplinam severissime rexit. A. 24. disciplinam acerrime exegit. T. 19. nulla familiae aut militis disciplina. Vit. 10. correctia statim castrorum disciplina. Vesp. 4. ne quam occasionem corrigendi disc. praetermitteret. Vesp. 8.

et de ordine atque obsequio domesticorum. domesticam disciplinam — diligenter severeque rexit. C. 48. disciplina domus. A. 65.

Discernere. non est facile discernere. Cal. 25. ubi a plerisque damnatur hoc verbum, substituto: *decernere*. Illud esse: *e pluribus cernere*, atque inde *constituere*, quod est *decernere*, sive, ut *Walther*. Observ. p. 21., illud antecedens esse, hoc consequens, in nota monui, adeoque res eodem redit. cf. quae supra dixi de voc. *Delectus*. — jam discretis professionibus. Gr. 4. i. q. *distinctis*.

Discrimen i. q. *differentia*. sine ullo sexus discrimine. Cal. 3. sine discrimine, liberi servique. A. 32.

i. q. *periculum*, pr. conditio incerta, anceps, nostr. *gefährliche, bedenkliche Lage*.

in discrimine sociorum. C. 4. recidit rursus in discrimen aliud. C. 17. non sine magnis suis — discriminibus. A. 14. minima commoda non minimo sectantes discrimine. A. 25. illudens discrimini publico. T. 2. discrimen vitae adiit. T. 6. quo praecipue non jam metu, sed discrimine. T. 15. metus undique imminet discriminum. T. 25. magno dedecore imperii, nec minori discrimine. T. 41. nonnunquam cum discrimine vitae adisse. Cal. 4. Caesare proeliantem et tantis discriminibus objecto. Cal. 45. summo discrimine. Cl. 1. ne discriminibus quidem caruit. Cl. 9. accessit ad tanta discrimina. Galb. 11. ut non quidvis discriminis — subirent. Oth. 9. sane argente discrimine. Tit. 6. reos — discrimine liberavit. Dom. 9.

Discerpere. avem regaliolum — volucres varii generis discerpserunt. C. 81.

- pro Rostris in concione paene discerptum. C. 17. paene discerptus a populo. Cal. 2. quum discerpi Senatorem concupisset. Cal. 28. ne prius, quam in Forum perveniret, discerperetur. Ner. 47. evenit, ut — semiustum cadaver discerperent canes. Dom. 15.
- Discinctus*. ut stare per totum diem juberet ante Praetorium, interdum tunicatos discinctosque. (ignominiae militaris genus.) A. 24.
- reliquias (Augusti) legerunt primores equestris ordinis, tunicati et discincti. A. 100.
- Discindere*. cunctantem flagellis discidit. Cal. 35. maxillam ictu discidis. Cal. 58. vestem — detractam sibi atque discissam. C. 84. veste discissa, capite converberato. Ner. 42. veste discissa seminudus in Forum tractus est. Vit. 17. Al., ut saepe, *descissa*.
- Discidium* i. q. *Divortium*. Dom. 3. v. Tac. A. 2, 86. 12, 40. cf. Oudend. ad T. 7. et Gronov. ad Liv. 25, 18.
- Disciplina*, *Discipulus* v. post verb. *Discere*.
- Discordia*. ex consulatu, quem summa discordia simul gesserant. C. 19. civili discordia. C. 5. reconciliatus post primam discordiam Antonio. A. 62. futuram quandoque inter collegas discordiam. A. 96. Galliam — principum discordia inquietam. T. 9. quum — discordia inter Triumviros exorta esset. T. 4. ob discordiam parentum expositus. Gr. 21.
- caede in theatro per discordiam admissa. T. 37.
- discordiae*. inter plebem et Equitem causam discordiarum serens. Cal. 26.
- ob exitiabiles inter se discordias. Cl. 25.
- Discrepare*. discrepat impers. Cl. 44. Oppon. *convenit*. sed quod discrepat, sit in medio. Vit. 2.
- Discrimen* v. pop. *Discernere*.
- Discruciare*. quasi eundem mox et discruciatum necasset. A. 14.
- Discumbere*. in convivio. C. 48. A. 70. 74. Cal. 37. 45. Cl. 32. Ter. 3. Sed Cl. 33. non mutandum *decubuit*, quod boni codd. exhibent. v. ibi Oudend. cf. *Decumbere*.
- Discurrere*. more victorum cum palma discucurrit. Cal. 32. discurrens forte gregarius miles. Cl. 10. per ambitum lacus — discurrens. Cl. 21. ad primum nuncium discurrentes. T. 75. coll. Ner. 57. ut plebs pileata tota Urbe discurreret.
- per Bajanum sinum equis discursurum. Cal. 19.
- Discutere*. neque ex eo infamiam — discutere valuit. C. 79. quia discussa res est. Dom. 2. (nos: *die Sache zerschlug sich*.) cf. Freinsh. ind. Flor. et Glossar. Liv. sub h. v.
- Disjicere*. tropaea. Cl. 11. statuas. C. 75. Cal. 34. sepulcra. C. 31. disjecta parte muri. Ner. 25. disjectae terrae motu civitates. T. 48. vicina Urbi oracula etiam disjicere conatus est. T. 63. — disjecta novarum tabularum expectatione. C. 42. — clasarios — immisso equite disjecit. Galb. 12.
- Dispansa* dextrae manus palma. Dom. 19.
- Dispar*. et voluntate dispari, et existimatione. Vit. 5.
- Dispensator*, servus rei familiari, maxime pecuniariae, praefectus, Gr. οἰκονόμος, ἐπίτροπος, διοικητής, διανομέυς. A. 67. Galb. 20. Vesp. 22. ordinario dispensatori brevianum rationum offerenti. Galb. 12. ex tota cujusque familia probatissimos, ne dispensatoribus quidem aut amanuensibus exceptis. Ner. 44.

Dispensatio, officium dispensatoris. servo Caesaris pro impetrata dispensatione dacies HS. expresserat. Oth. 5. quendam e caris ministris, dispensationem cuidam, quasi fratri, petentem. Vesp. 23.

Dispergere. dispersis per pectus atque alvum genitivis notis. A. 80.

amborum sic reliquias dispersas, ut vix quandoque colligi possent. T. 24.

Praetor. cohortes, vagae ante id tempus, et per hospitia dispersae. T. 37.

Dispersim. consilia, dispersim antea habita — in unum omnes contulerunt. C. 80.

Disperire. dispeream, si seque (in obtestando.) T. 59.

Dispertire. epulas trifariam semper, interdum quadrifariam dispertiebat. Vit. 13.

Dispicere. tanta oborta caligo est, ut dispicere non posset. Ner. 19. h. e. *visu penetrare*, nostr. *durchsehen*, quod unice convenit tenebris. Frustra Oudend. defendit *despicere*. cf. Cic. Acad. 2, 19, 61. „*tantis offusis tenebris*, ne scintillam quidem ullam nobis *ad dispiciendum* reliquerunt.“ Ita Plin. ep. 1, 5, 10. „*dispicies* ipse.“ v. ibi Schaefer. Id. 7, 33, 5. *dispice*, atque saepius in epistolis ad Trajanum: *dispice*, Domine.

Displicere. quod displicuisset ulli e tribus. C. 19. eos, qui maxime displicuissent. Cal. 20. displicere Imperatorem in Hispania facium. Galb. 16.

non displicet nobis. c. acc. et inf. Cl. 4.

Disponere, per varios locos certo ordine ponere, *διατάσσειν*, *διατίθεσθαι*, nostr. *aufstellen*.

dispositis per opportuna loca stationibus. A. 32. disposita statione per ripas Tiberis. T. 72.

stationes militum per Italiam solito frequentiores disposuit. T. 37. custodes in Urbe disposuit. A. 43. juvenes primo modicis intervallis per militares vias, dehinc vehicula, disposuit. A. 49. dispositis circa Fori templa armatis cohortibus. Ner. 13. ballistis machinisque dispositis. Cal. 46. commeatibus per municipia et colonias dispositis. T. 38. jussi sunt omnes aegri — per valetudinum genera disponi. T. 11. cubiculo scorta dicitur habuisse disposita. Horat. — cubicula plurifariam disposita. T. 43. dispositae per litora et ripas deversoriae tabernae. Ner. 27.

disponere tempus, Gr. *διατίθεσθαι*, varias temporis partes suis singulas negotiis destinare. in disponendo die. T. 11. (*bei der Eintheilung des Tags*.)

bona male disponere i. q. male collocare h. e. *diffundere*, nostr. *schlecht eintheilen*. Ner. 39.

Disputare, docte disserere, exponere de aliquo argumento.

Diogenes Grammaticus, disputare sabbatis Rhodi solitus. T. 32. primus dicitur Latine ex tempore disputasse. Gr. 16. alternis disputare. Gr. 4. v. *Disserere*.

Disquisitio, *Untersuchung*, cognitio de al. re.

Q. Catulum de refectione Capitolii ad disquisitionem populi vocavit. C. 15. C. Caesarem abeuntem consulatu — ad disquisitionem Senatus vocavit. Ner. 2.

Dissecare. multos — medios serra dissecuit. Cal. 27.

Dissensio. spe novae dissensionis, quae per M. Lepidum movebatur. C. 3. subinde redintegrata dissensione civili. Ner. 3. in

simili dissensione multa varie molientem. T. 3. provinciam intestina dissensione — inquietam. Galb. 7.

per dissensionem diversa censentium. Cl. 10.

Disserere. assidue disseruit. Gr. 2. mane disserere. Gr. 4., ubi *declamare* et *disputare* distinguuntur. Nempe *disputare* est, in utramque partem, adversariorum maxime habita ratione, rem exponere et defendere; *disserere*, docte et ad formam artis tractare, (nostr. *abhandeln*,) saepe per colloquium; *declamare*, aliquod argumentum orationi subicere et eloquentiae arte enarrare.

i. q. *colloqui*, *sermonem facere*. de ratione ac difficultate cujusque disserens. Ner. 41.

Dissidere. cum Julia primo concorditer et amore mutuo vixit, mox dissedit h. e. animo ab ea alienatus est. T. 7. v. Oudend.

histriones, propter quos dissidebatur. T. 37. h. e. discordia et caedes orta erat.

Dissimulare, *studiose celare*, *occultare*, quod re vera est, *verbergen*, *verheimlichen*.

vitia male diu dissimulata. T. 42. nulla dissimulandi (sc. vitia) cura. Ner. 27. plerosque dissimulare vitia et *callide obtegere*. Ner. 29. dissimulata itineris causa. T. 37.

dissimulata diu causa. Cl. 15. h. e. *non prodita*, *celata*. dissimulata vacatione. Cl. 15.

dissimulata origine. Dom. 12.

dissimulata Senatus mentione. Ner. 37. h. e. *oppressa*, *praetermissa*.

non dissimulare i. q. *prae se ferre*, nostr. *äussern*, *etwas nicht verbergen wollen*.

neque dolore dissimulato. A. 66. qua (voluptate) teneri se, neque dissimulavit unquam, et saepe ingenue professus est. A. 45. h. e. tantum aberat, ut oculiare studeret, ut potius ingenue profiteretur. mediocritatem pristinam neque dissimulavit unquam, ac frequenter etiam prae se tulit. Vesp. 12. — sed nec ipse ignorasse, aut dissimulasse ultima vitae suae tempora videtur. Cl. 46. h. e. neque celare homines voluisse, iustare sibi mortem sequi hoc scire.

non dissimulare sequi. acc. c. inf. i. q. *libere profiteri*, *prae se ferre*. C. 10. 73. Cal. 2. Cl. 1. Ner. 22. Oth. 5. quamquam haud dissimulans. Galb. 19. (nostr. *er gestand selbst*.)

Dissimulanter. palam nec dissimulanter. T. 21. neque dissimulanter. Ner. 33.

Dissimulatio, studium v. ars celandi alios, quae vere sentinus v. cogitamus.

spectaculo publico per dissimulationem interfuit. C. 31. quae ipse pateretur, incredibili dissimulatione transmittens. Cal. 10. partim intemperantia, partim dissimulatione h. e. ne cui aegrum se proderet. T. 72.

Dissipare. extractus rumoribus falsis, quos conspirari — de industria dissipant. Galb. 19. simul rumor dissipatus, destinasse victorem Vitellium sequi. Vesp. 6.

Dissolvere. simulacrum Jovis, quod dissolvi (sc. a basi, loco moveri) transferrique Romam placuerat. Cal. 57.

i. q. *dimittere*, Gr. *διαλύειν*, nostr. *aus einander gehen lassen*, *aflösen*.

- collegia, praeter antiqua et legitima, dissolvit. A. 32.
Germanorum cohortem — dissolvit. Galb. 12.
- Dissuadere*. vitricum — multum dissuadente. A. 8. dissuadentibus paternis amicis. Dom. 2.
c. infin. societatem cum rege Pyrrho, ut parum salubrem, iniuri dissuasit. T. 2.
- Distendere*. distento sago impositum in sublime jactare. Oth. 2.
v. Casaub.
- nec temere unquam triclinio abscescit, nisi distentus ad madens. Cl. 33. h. e. *cibis refertus*.
- ut larga meri potione per fallaciam oneratos, repente, veretris deligatis, fidicularum simul urinaeque tormento distenderet. T. 62. (genus cruciatus. Est autem h. l. *distenderet* praegnantem sensu dictum pro: distentos urina fidicularum simul tormento cruciaret.)
- Distichon*. vel hoc disticho apparet, jactato a militibus. C. 5r. qui tamen (mimus) sic quoque hoc disticho enotuit. Oth. 3.
- Distillationes* v. *Destillationes*. Est enim Graecum *νατάρεσς*.
- Distinguere* pro *Distigere* (a Gr. *στίζειν*, pungere) i. q. *dispungere*, punctis describere, definire, itaque *notis quibusdam discernere*. quum praenominibus cognominibusque variis distingueretur (gens Claudia). T. 1. cognomines et tantum praenominibus distinctos. Vit. 2. distinxitque sc. iram atque iracundiam. Cl. 33. sunt, qui literatum a litatore distinguant. Gr. 4. multa exemplaria — emendare, ac *distinguere*, et annotare curavit (de Grammatico) Gr. 24. ubi est i. q. *interpungere*, commata v. stigmata addere.
- inde i. q. *variare*, *ornare*, ornamentorum varietate *dispungere*.
- coronae distinctae solis ac lunae siderumque specie. Cal. 45. distincta stellis aureis chlamys. Ner. 25. cuncta — distincta geminis unionumque conchis erant. Ner. 31. parietes phengite lapide distinxit. Dom. 14. — distinctis — compluribus cellis. Cal. 41. (cf. cubacula plurifariam disposita. T. 43.)
- quo *distinctius* demonstrari cognoscique possint. A. 9. h. e. *accuratius*, argumento per species s. capita rerum exposito.
- Distorque*. plerosque — novo quaestionis genere distorsit. Dom. 10.
- manibus pedibusque articulari morbo distortissimis. Galb. 21. — *distorti* i. q. monstrosi, quibus membra sunt distorta. A. 83.
- Distrahere*. i. q. *dissolvere*. cuncta collegia — distraxit. C. 42. (A. 32. collegia — *dissolvit*.) distrahere controversias. C. 85. i. q. *dirimere*.
- i. q. *divendere*. cui instrumento distrahendo. Cal. 39. ut pluris postea distraheret. Vesp. 16.
- Distribuere*, Gr. *διαδίδωμι*, nostr. *vertheilen*, de rebus et hominibus.
- de rebus. rogas insuper ac pallia distribuit. A. 98. forensia insuper viris, feminis ac pueris fascias — distribuit. Cal. 17. plebei sportellis cum opsonio distributis. Dom. 4. primae (classi) sexcenta sestertia — distribuit sequi. T. 46. congiaria populo saepius distribuit. Cl. 20.
- distr. negotia*. reliquas (vias) triumphal. viris — sternendas distribuit. A. 30.

de hominibus. octog. civium millibus in transmar. colonias distributis. C. 42. ex milit. copiis legiones et auxilia provinciatis distribuit. A. 49. Judaeorum juventutem — in provincias gravioris coeli distribuit. T. 36.

Distringere. Cal. 56. leg. *destricto gladio*, non *distr.* De confusione utriusque verbi v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 37, 2. et 94, 2., qui recte monet, *distringere* esse in diversas partes distrahere.

Ditio, potestas, dominium alicujus rei vel hominis.

liberos esse sanxit, nec redire in ditionem domini (servos.) Cl. 25.

toto Illyrico — perdomito et in ditionem redacto. T. 16.

Ita etiam Cl. 17. legendum videtur: „parte insulae in ditionem recepta,“ et Vesp. 4. „insulam Vectem — in ditionem redegit,“ ubi vulg. in *deditionem*, alterum locum cum alii etiam emendavi. cf. *Deditio*.

Commagenen, ditionis regiae usque ad id tempus, in provinc. formam redegit. Vesp. 8.

Diu pr. i. q. *Die*, ut *noctu*, inde i. q. *multo die* v. *longo tempore*, nisi est a Graeco *διά*, quod *durationem* significat. Exempla afferre, non attinet.

jam diu. cinis — extinctus et jam diu frigidus. T. 74.

tam diu. Cal. 29.

diutissime. firmiter ac diutissime imperaturum. Vit. 14 diutissime vixit. Rh. 2.

Diutinus. diutino morbo. Cal. 1.

Diurnus. diurni rei. A. 32. in diurna valetudine Galb. 3. in tam diurno spatio. C. 68.

Diurnus. v. post voc. *Dies*.

Divellere. divulsa sentibus paenula. Ner. 48. Sed Dom. 22. leg. *devellere* concubinas.

Divertere. ut a schola et magistris diverterat, h. e. *discesserat*. Pers. v. Oudend. Alia res est loco T. 12. et in voc. *Deversorium*, *Deverticulum*, quae v. sub *Devertere*.

Diversus h. e. in contrariam vel in varias partes versus.

diversae partes i. q. *contrariae*. C. 1. A. 51. e parte diversa. C. 29. diversae partis advocatus. Gr. 9. diversa factio. C. 20.

T. 3. diversissima in eodem vitia. Cal. 51. diverso gener. vitiosi. A. 86. etiam de subsequentibus diversa fama est. C.

44. quae diversissimorum temporum sunt, cogi in unum annum jussit. Ner. 23. — ut diversa omnia comperit. Ner. 34.

— congiaria diversae fere summae, modo — modo — non nunquam. A. 41. munus — dedit, diversis temporibus a

locis. T. 7.

per dissensionem diversa consentium. Cl. 10.

e *diverso* i. q. *contra*, *aliter*. alii e *diverso* (putant.) C. 86 hunc e *diverso* professum. A. 27. immo e *diverso*. Dom. 9.

Diverse. legionarii, qui multifariam diverseque tendebant h. e. castra v. stationes multis diversisque Urbis regionibus habebant. Galb. 19.

quibus diversissime afficiebatur h. e. contrario prorsum modo. T. 66.

Diversitas. incertum diversitas tradentium facit. Cal. 8.

Divortium. cum qua deinde divortium fecit. C. 6. cf. A. 62. Cl. 26. Tit. 4. divortium suum cum uxore. Dom. 10. post divortium Octaviae. Ner. 35. post divortium. T. 7.

divortiiis modum imposuit. A. 34.

Dives. admodum dives. C. 1. ditem admodum et pulcram. Galb. 3. liberos divites et serues. Ner. 35. in defensione divitis rei. Vesp. 13.

ditissimus. additis — ditissimis primipilariū. Ner. 9.

Divitiae. divitiarum et pecuniae fructum non alium putabat, quam profusionem. Ner. 30.

Ditare. vitrici hereditate ditatus est. Ner. 6. mortuae testamento paene ditatus est. Galb. 5.

Divexare. neque in divexanda quicquam pensi habuit. Ner. 34. Inde cum aliis emendavi Cal. 3. clientelas *divexanti* pro diu vexanti.

Dividere alicui aliquid. campum — agrumque — divisit extra sortem ad vig. millibus civium. C. 20. agrum Camp. plebi divisit. A. 4. tribulibus suis — singula millia nummum a se dividebat. A. 40. cf. C. 58. A. 46. 98. Oth. 4. Ner. 10. cura frumenti populo dividendi. A. 37. panaria cum opsonio viritim divisit. Cal. 18. — *simpl.* modo munera dividebat — modo nummos sequi. A. 75. passim divisit (merum.) Vit. 10.

c. praep. per. divisit per veteranos agris. Dom. 9. — ut aurum — promercale per Italiam provinciasque divideret. C. 54. nostr. zum Verkauf ausgehen. Al. e gloss. *divenderet.* cf. Ner. 26. dividendae praedae, ubi al. suaserunt *divend.*

i. q. numerum aliquem per plures locos disponere, ut nostr. vertheilen. solus, municipatim dividendos custodiendosque (conjuratos) censuit. C. 14.

partibus divisit. C. 80. h. e. distributis inter se negotiis in caede Caesaris, nostr. die Rollen vertheilen.

div. aliquid in plures partes, theilen, eintheilen.

spatium Urbis in regiones vicosque divisit. A. 30. rivum Anienis — divisit in plurimos lacus. Cl. 20. divisi in factiones. Ner. 20. Naevii Punicum bellum — divisit in septem libros. Gr. 2.

non dividit verba. A. 87. h. e. non disjungit in plures syllabas. nostr. die Wörter trennen.

Divisores, qui in campo Martio tribubus pecunias dividebant, a candidatis conducti. A. 3. v. not. cf. Cic. ad Att. 1, 16.

Divinus, Divinitus, Divinatio, Divus etc. v. post v. *Deus, Divitiae* post v. *Dives, Divortium* post *Divertere.*

Divulgare i. q. in vulgus edere, vulgo notum facere, nostr. unter die Leute bringen.

ne divulgaret injuriam. T. 62. chirographa omnium — divulgavit. Cal. 24. identidem divulgavit c. acc. et inf. Cl. 39. h. e. crebro sermone in vulgus edidit. ne poena acrior minus omnem divulgaret. Oth. 3. — divulgato facto. Vesp. 6. de insidiarum caedisque genere haec fere divulgata sunt. Dom. 17. h. e. vulgo narrata. versiculi, imperante mox eo divulgati. Cal. 8. carmina parum adhuc divulgata. Gr. 2.

Docere. absol. artes, literas profiteri. primus ad famam dignationemque docendo pervenit. Gr. 5. quos utraque lingua domi forisque docuisse. Gr. 1. docendi genus. Gr. 17. ratio docendi. Rh. 1. docuit majore fama, quam emolumento. Gr. 9. audisse, postea docuisse. Gr. 10. Latine docere. Rh. 2. docuit Romae. Gr. 23. in pergula docuit. Gr. 18. docuit in D. Julii domo. Gr. 7. cf. 15. 17. 18.

doc. aliquid. philosophiam primo, deinde rhetoricam, novissime grammaticam docuit. Gr. 6. docuit et rhetoricam. Gr. 7.

comoediam Graecam docuit. Cl. 11. h. c. com. a se scriptam discendam histrionibus dedit (*er liefs ein griech. Lustspiel einlernen.*)

doc. aliquem. docuit multos et nobiles. Gr. 11. plurimos docuit. Gr. 20. cf. c. 13. 16. Rh. 2. 3. al. nepotes et literas et natate aliaque rudimenta per se plerumque docuit. A. 64.

i. q. *ostendere, demonstrare.* quum, quaedam se — detulisse, docuisset. C. 17.

mitt. legationis, quae doceret sequi. Oth. 8.

ita de auctore. circa victum C. Oppius adeo indifferenter docet. C. 53. cf. Terent. 1.

Doctus. nec minus Graece quam Latine doctus. Gr. 7. absolute, mediocriter doctus. Gr. 4. ut sapientes et doctos viros. Ner. 23.

Doctores. antiquissimi doctorum sc. grammaticae. Gr. 1. nonnulli de notissimis doctoribus. Gr. 3. liberalium artium doctores. C. 42.

Doctrina. de scientia, quae docetur. multique ac varii et in doctrina et in Rep. usus. Gr. 1. in utroque eloquentiae doctrinaeque genere praecellens. Cal. 3. h. e. Graeca et Latina eloquentia et sermone s. *grammatica scientia.* (Cal. 53. eloqu. et eruditio.)

i. q. *eruditio.* ob ingenium et doctrinam. Gr. 13. in studiis atque doctrina. Gr. 20. multiplici variaeque doctrina censebatur. Gr. 10. ut nullius ingenii minimaeque doctrinae. Cal. 34.

Docilis ad cetera. Cal. 57. *Docilitas* ad omnes fere tum belli, tum pacis artes. Cal. 3.

Documentum, id quod aliquid docet, ostendit, probat.

sero tandem documentis apparuit, ostentum illud Augusti potentiam portendisse. A. 94. h. e. eventus postea docuerunt sequi.

clementiae civilitatisque ejus multa et magna documenta sunt. A. 51. quamquam multa documenta egregii Principis daret. Galb. 14. proprio negotio documentum daturum, quam aequus iudex in alieno negotio futurus esset. Cl. 15. (h. e. clementiam, civilitatem, egregium se Principem, saepe probavit, ostendit; proprio negotio ostensurum etc.)

Dodrans, novem unciae assis, inde i. q. tres quadrantes cuiusvis summae v. numeri.

quinque pedum et dodrantis fuisse tradit (staturam Aug.). A. 79.

ter instituit heredes — C. Octavium ex dodrante, et L. Pinarium et Q. Pedium ex quadrante reliquo. C. 83. — Ceterum Ner. 32. *dextans* restitutus pro *dodrante*.

Dolere, q. accus. quia liberius doluisset nimiam potentiam pellicis. A. 69. i. q. *conquesta* esset.

se quoque vicem eorum dolere. T. 52. (nostr. *beklagen bedauern.*)

aege ferre aliquid, graviter affectum esse al. re, Gr. λυπώμαι τι. — dolebam, mihi idem non licere. Rh. 2.

dolens proscriptum olim ab eo patrem Paulum. A. 16. Agrippinam abegisse post divortium doluit. T. 7. nihil au-

tem aequè doluit, quam ut malum se citharoedum increpitum. Ner. 41. unum hoc maceror et doleo. Ter. 5.

Dolor corporis. vesicae. A. 80. stomachi. Cl. 31. excruciatum doloribus nocte tota. Cl. 44.

animi. nostr. *Verdruss*, *Aerger*. dolore non dissimulato. A. 66. super animi dolorem. Oth. 5.

ignominiae dolore. Vesp. 8. fatendo dolorem. Ner. 39.

Schmerz, *Kummer*. velut impar dolori. T. 23. quasi oblitterata jam doloris memoria. T. 52. dolore ac taedio amissarum sarcinarum. Ter. 5.

Dolium. ut — bene dolia picarentur. Cl. 16.

Dolo, pugio virga lignea absconditus. Hesych. δόλωνες, ξιφίδια ἐν ξύλοις ἀποκεκρυμμένα.

cum dolone ac venatorio cultro praestolantes. Cl. 13. dolonem interjecit. Dom. 17. Vulg. *dolum*.

Dolus. astu magis ac dolo. T. 65. inimicorum dolo. Gr. 9.

Domare. domuit — Cantabriam, Aquitaniam etc. A. 21. quasi domiti Oceani insigne. Cl. 17.

Domesticus, *Domicilium*, v. post voc. *Domus*.

Dominus i. q. possessor, ut dominus equi. C. 61. domini insularum. C. 41. T. 48.

Opponitur fere dominus *servis*, ut Gr. δεσπότης, quoniam servi apud Romanos ad *res*, non ad *personas* referebantur, adeoque jus vitae et necis in servos illis competebat. v. *Heinecc.* Ant. Rom. 1, 8, 2. Confer loca Plinii infra excitanda.

libertos servulosque cujusque, prout domino patronove gratus quis esset. C. 27. (*liberti* ad patronum, *servuli* ad dominum pertinent.) *patronus dominusque* non minus severus, quam facilis et clemens. A. 67. (Sequuntur exempla de *libertis* et *servis*.)

domini ergastulorum (quibus *servi* detinebantur.) T. 8. domini factionum (gladiatores enim *servi*.) Ner. 5. 22. periculum a *custodibus domino* portendi. Cal. 57. *servus* Agrippae — inmanum in ultionem *domini* compararat. T. 25. omnes (*servos*), qui exponerentur, liberos esse sanxit, nec redire in ditionem *domini*, si convalescent. Cl. 25.

petitur *puer*, quod *domini* voluntate fuerit liber, in libertatem. Rh. 1. quo referret obitum *domini servulus*. Ter. 1. 5. nec *servum* meliorem ullum, nec deteriorem *dominum* fuisse. Cal. 10.

Unde mimus in comoedia: o *dominum aequum et bonum* (sub persona *servi*.) A. 53.

servili etiam adulatione Tiberius in Curia: bonum et salutarem Principem — Senatui *servire* debere, mox: et bonos et aequos et faventes vos habui *dominos*, et adhuc habeo. T. 29. Claudius etiam *dominos* identidem appellavit populum. Cl. 21. — Eadem vis vocabulo est, ubi de *regio imperio* usurpatur; reges enim Romanis erant *tyranni*, tanquam *domini servis*; itaque totus quidem populus, *regnum* s. *dominationem rerum* sibi tribui (ut a *Virg.* Aen. 1, 282. versu: *Romanos, rerum dominos* etc. repetito ab Augusto, v. A. 40. coll. Cal. 35. „*Dominus gentium populus*“), libenter audit, sed uni idem arrogari, ut *servitium* aversatus est.

Hinc die natali Augusti affirmatum a P. Nigidio: *dominum* terrarum orbi natum. A. 94. et prodigio denunciabatur, *regem* populo Rom. naturam parturire. ibid. et carmine de

Galba: oriturum quandoque ex Hispania *Principem dominum-que rerum*. Galb. 9.

Prudenter igitur *Principes* li. e. primos viros populi Rom. civili, ut *Imperatores* militari nomine appellari se maluerunt, quam *dominos*, Augustus (Domini appellationem, ut maledictum et opprobrium, semper exhorruit. A. 53. ubi v. not.) et Tiberius. (Dominus appellatus a quodam, denunciavit, ne se amplius contumeliae causa nominaret. T. 27.) Contra Caligula *μοναρχικώτατος* (ut Dio 59, 3.) non civilem modo, sed etiam humanum modum transgressus est. v. Cal. 22. et not. coll. c. 52. Maxima arrogantia fuit Domitiano, qui epistolam sic coepit: Dominus et Deus noster hoc fieri jubet. Dom. 13. et libenter audiit acclamari: Domino et Dominae feliciter. ibid. cf. *Martial.* 8, 2., id quod Trajanus, ut reliquam impotentiam, immutavit. (Huc faciunt loca *Plinii* Paneg. 2, 4. „non enim de *tyranno*, sed de *cive*, non de *domino*, sed de *parente* loquimur.“ 7, 6. „non enim *servulis tuis dominum*, — sed *Principem civibus* daturus es Imperator.“ 55, 7. „sedem obtinet *Principis*, ne sit *Domino* locus.“ 45, 3. „ecis, ut sunt diversa natura *dominatio et principatus*, ita non aliis esse *Principem* gratiorem, quam qui maxime *Dominum* graventur.“ 85, 2. „qui poterat esse inter eos amicitia, quorum sibi alii *Domini*, alii *servi* videbantur?“ et 88, 1. „plerique *Principes*, quum essent *civium domini*, libertorum erant *servi*.“) *Martial.* 10, 72. v. Schwarz. ad 2, 4. et 55, 7. ex cit. *Plinii* locis.

Ceterum patres etiam saepe a liberis dicti *domini*, sine dubio ex vetere instituto, ubi patresfam. vere habebant dominium liberorum. v. *Heinecc.* Ant. Rom. 1, 9. Hoc tamen nomen Augustus domi etiam recusavit (dominum se posthac appellari, ne a liberis quidem aut nepotibus suis, vel serio vel joco, passus est. A. 53.) Uxores etiam *dominae* appellatae a maritis, indigna blanditia erga sexum sequiorem, quae inde omnem aetatem ad nostra usque tempora invasit. Eo more Claudius, occisa dudum Messalina, requisivit, *cur domina non veniret*. Cl. 39. (De hoc et simili usu voc. *dominus* v. Lips. excurs. ad Tac. A. 2, 87.)

Domina. Cl. 39. et Dom. 13. sensu diverso. v. quae proxime de voc. *Dominus* dicta sunt.

Dominari, Gr. *κυρᾶννέιν* s. *κυρᾶννέειν*. si non *domināris* sequi. T. 53.

Dominatio, *δεσποτεία*, *κυρᾶννίς*. De discrimine *principatus* et *dominationis* v. supra.

usum occasione rapiendae dominationis, quam aetate prima concupisset. C. 30. ut et abusus dominatione existimetur. C. 76. populo — clam palamque detrectante dominationem. C. 80. quasi debita sibi fato dominatione. A. 19. statione militum, hoc est vi et specie dominationis, assumpta. T. 24. dominationis suae fautores atque rectores. Ner. 35. ne — dominationem sibi asserere perseveraret. Oth. 9. omnem vim dominationis tam licenter exercuit sequi. Dom. 1. — post dominationem. Vesp. 13. interpretantur: *post susceptum imperium*. Sed cum optimis libris scribebatur *post damnationem*.

Domus i. q. *aedes*. Incitato equo — domum etiam et familiam et supellectilem dedit. Cal. 55. non ausus extorquere possessoribus proximas domos. A. 56.

milites *domos senatorias* salutandi causa ingredi — prohibuit. Cl. 25.

paterna domus. Vit. 16. suburbano. Cl. 5. Al. *suburbana domo*.

post pontificatum max. in Sacra via *domo publica* habitavit. C. 46. (ἐν κοινῷ, ἐν δημοσίῳ.)

domum ablocare. Vit. 7. domus conducticia. Terent. 1.

fastigium domus. C. 81. vestibulum domus. A. 100. culmen domus. T. 14. docuit in atrio Catilinae domus. Gr. 17. — mei domus Catonis. Gr. 11. — *domus aurea* Neronis. Ner.

31. 38.

domus Horatii ostenditur circa Tiburni luculum. Horat.

tunc *domus priscorum ducum* arserunt, hostilibus adhuc spoliis adornatae. Ner. 38.

ardens domus (in spectaculo.) Ner. 11. — *Palatina domus*. v. ind. prim. sub voc. *Palatium*. —

domum clam refugit. C. 16. domum retulerunt. C. 82. domum se abripuit. T. 45. domum se contulit. (ex acie.)

Vesp. 1. magistr. ac Senatu domum accitis. A. 28.

plebs statim a funere ad domum Brutī et Cassii cum facibus tetendit. C. 85.

in domum Vespasiani. Vesp. 5.

in Antonii domo. C. 85. in ea domo, in qua occubuerit. Cal. 59. habitavit — in domo, quae Calvi oratoris fuerat.

A. 72. in domo Maecenatis. ibid. in D. Julii domo. Gr. 7.

Pompejorum domus. Gr. 15. e Carinis ac Pompejana domo. T. 15. e Tiberiana domo. Vit. 15.

neque in ludo — sed in domibus. C. 26. tabernas tres de domo sua circa Forum. Ner. 37.

alteri — domo et provinciis suis interdixit. A. 66. domo ei interdictum est. Gr. 14. ut — domo quoque egredi vetuerit. T. 50.

decretum est, ut ea pars domus consecraretur. A. 5. domo, quam postea in templum gentis Flaviae convertit. Dom. 1.

in area Capitolina novae domus fundamenta jecit. Cal. 22.

domos genitivo casu singulari pro *domus* scripsit Augustus. A. 87.

domus i. q. *gens, familia*. v. Freinsh. ind. in Justin., Schaefer. ad *Plin.* ep. 1, 14, 6. sua domusque suae majestas.

A. 25. tibi domuique tuae, Caesar Auguste. A. 58. fidentem sobole et disciplina domus. A. 65. nullo gradu contingens

Caesarum domum. Galb. 2. ob miserationem prope afflictae domus. Cal. 13. domo Nuceria, sive ille stirpis antiquae.

Vit. 2. morem, tantum in domo sua haerentem. Galb. 4.

Domi. domi et inter suos. A. 61. quintana domi constituta. Ner. 26. quae domi luserat ipse. Ter. 3.

domi forisque. Cal. 3. Cl. 22. Gr. 1.

Domicilium. sedes ac domicilium imperii. Cal. 8. per domicilii translationem. Ner. 9.

Domesticus. domesticis de rebus. C. 56. domestico convivio. Cl. 44.

sponsalia filiae, natalemque geniti nepotis — tantum domestica religione transegit. Cl. 12.

vestis domestica. A. 73. Oppon. *forensia* sc. vestimenta. ita ut erat, in veste domestica. Vit. 9. (*Capitolin.* Anton. Pius c. 16. „cum privatis vestibus et domestica quaedam gerens.“

v. Casaub. Cic. Fin. 2, 24. „ut vestitum, sic sententiam habeas, aliam domesticam, aliam forensem.“)

velut in domestico communique moerore. Cal. 5. h. e. gentili, communi suae gentis.

domestici sunt, qui ad domum s. familiam aliquam pertinent, nostr. *Hausgenossen*.

aut ad domesticos, aut ad exercituum provinciarumque rectores, aut ad Urbis magistratus. A. 89. (*Familienmitglieder*.) in proximo cujuscunque domesticorum coenaculo manebat. A. 78. admonentibus domesticis. Tit. 8. extraneo vel etiam domesticorum aliquo. Cl. 9. divisit et pecunias domesticis. Oth. 10. (ubi sunt servi domus ejus.)

ea momenta domestici ad aliquid petendum magno opere captabant. Vesp. 21. ut domesticis persuaderet sequi. Dom. 14.

Domesticum h. e. per singulas domos. C. 26.

Donum. donis ac pollicitationibus sollicitare al. Dom. 2.

dono offerre alicui aliquid. C. 28. quae (imago) dono a me Principi data. A. 7. quicquid unquam dono dedisset. T. 11.

velut dono Deum oblatum (exercitus excepit.) Vit. 7.

quicquid praeterea *ad donum* aderat. C. 84. Recepti alteram lect. *ad manum*. v. not.

dona militaria. A. 8. 25. T. 32.

i. q. ἀνάθημα, ut Gr. δῶρον. fana templaque Deum donis referta. C. 54. dona atque ornamenta templorum. Vit. 5. aedes — opulentissimis donis adornavit. A. 30. decretum, quo — Capit. Jovi donum ex auro sacraretur. T. 53. fraudatam se (Fortunam) dono destinato. Galb. 18.

Donare. nihil non per comites atque libertos pretio addici aut donari gratia passus est. Galb. 15. neque donavit, neque manumisit (h. e. nihil pro patrefam. egit post adoptionem.) T. 15.

donare negotium i. q. litem prorsus deponere. Cal. 40. ubi distingu. *componere* h. e. pactionem facere de negotio.

quam — peteret *donari* quasi proprio suo ac peculiari Deo h. e. veniam pet. in gratiam Dei. A. 5. Ita Gr. εἰς χάριν τοῦ θεοῦ λαβεῖν τι et χαρίζεσθαι. v. Freinsh. ind. in Flor. et Duker. ad Flor. 3, 5, 10.

donare aliquem al. re. al. aureo torque. A. 43. caeruleo vexillo. A. 25. al. aureis anulis i. q. equestri dignitate. Vit. 12. donatus quing. Sest. et anulo aureo. C. 39. comites don. novo genere coronarum. Cal. 45. al. hasta pura. Cl. 28. corona civica. C. 2. militaribus donis. A. 8. al. aliorum patrimoniiis aedibusque. Ner. 30. ingentibus donatum praemiis. T. 20. munera, quibus a Pompeja — donatus est. T. 6. artifices don. insigni congiario magnaue mercede. Vesp. 18. provinciam libertate, iudices civitate Rom. et pecunia grandi. Ner. 24.

legionem — civitate donavit. C. 24. urbes Latinitate aut civitate. A. 47. civitate don. C. 42. 76. T. 51.

venia donare aliquem. Dom. 9. 10.

Donatio. super alias donationes. C. 50. — una donatio. A. 40.

Donativum, liberalitas Principis erga milites, initio imperii vel per alias occasiones sollemnes. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 25, 2. cf. *Congiarium*.

pronunciato militi donativo, centenis viritum denariis. Cal. 46. militi donativum proposuit. Ner. 7. quum in verba ejus absentis jurantibus donativum grandius solito praepositi pronunciassent. Galb. 16. ne tunc qu. donativi ulla mentione facta. Galb. 17. donativum etiam pollicitum. Galb. 20. diu cunctatus, an duplum donativum militi offerret. Dom. 2.
Donec, nostr. *bis*, ubi terminum significat, quo vere factum est aliquid, c. indic., ut C. 1. 28. 82. A. 16. T. 45. Rh. 1. al.

ubi consilium animumque agentis, c. conjunct., ut C. 16. A. 17. 48. 78. C. 45.

Dormire. non amplius, quum plurimum, quam septem horas dormiebat. A. 78. dum ceterae matronae dormirent. A. 94. lacunaria, quae noctu super dormientem — deciderent. Ner. 54. quod pro salute sua etiam dormiens excubaret. Cl. 37.

Dormitare (*schlummern*.) Cal. 38.

Dorsum. per Apennini dorsum. C. 44.

Dos. uxoris dote multatus. C. 1. collationes in alimoniam atque dotem puellae recepit. Cal. 42. cum dote et flammeo per sollemne nuptiarum celeberrimo officio deductum ad se pro uxore habuit. Ner. 28. dote inter Auspices consignata, Cl. 26. tabellas dotis consignare. Cl. 30.

dotes. in puero statim corporis animique dotes exsplenderunt. Tit. 3. (corporis animique virtutes. Cal. 3.)

Dotare. Vitellii hostis sui filiam — dotavitque etiam et instruxit. Vesp. 14. (*dotavit pecunia, instruxit supellectili*.)

Draco. serpens draco. T. 72. draconem repente irrepsisse ad eam. A. 94. maculam velut depicti draconis. ibid. dracone e pulvino se proferente. Ner. 6.

Dubius. societas dubia et incerta. A. 17. nutantes ac dubiae civitates h. e. quae dubitabant s. deliberabant de defectione, non: de quibus dubitabatur. C. 4.

haud dubia signa. Vesp. 5. haud dubio bello. Oth. 8. h. e. quum jam de bello dubitari amplius non posset. — nec id dubium est. A. 71. quod ne cui dubium sit. Rh. 1. ne cui dubium foret, quod exemplar — eligeret. Vit. 11.

quamvis dubium nemini esset, quin sequi. Oth. 9. ne cui dubium omnino sit sequi. acc. c. infin. C. 52.

dubium an. C. 58. A. 28. T. 10. 22. v. *An*.

Dubie. haud dubie principibus patronis annumeratus est. C. 55. tumultuantes — solus haud dubie conspectu suo flexit. Cal. 9. haud dubie nobilissimus. Galb. 2.

Dubitare, nostr. *zweifeln*. sequi. *quin*. nemine dubitante quin sequi. T. 17.

sequi. acc. c. inf. non dubitans etiam citra bellum posse terri. Cl. 35.

nostr. *ungewiss seyn*, *sich bedenken*, Gr. ἀπορῆν. c. infin. A. 55.

tuque dubitas, Cimberne Annii, an Varr. Fl. imitandi sint tibi. A. 86.

dubitavit, an obtemperaret. Cl. 36. ubi *an* pro *annon*, ipsa vi vocis: *dubitare*, nostr. *ungewiss seyn*, ob man nicht etwas thun solle.

non dubitare c. inf. (*sich nicht bedenken*, kein Bedenken tragen.) C. 25. A. 26. 86. T. 24. 27. Cl. 37. Ner. 40. Dom. 2.

Decenarii judices. ad tres judicium decurias quartam addidit ex

inferiore censu, quae *ducenariorum* vocaretur, iudicaretque de levioribus summis. A. 32. (Lecti hi erant ex iis, qui ducena tantum sestertia possiderent. cf. not.)

ducenarii procuratores h. e. quibus stipendium s. salarium esset ducenorum sestertiorum. Cl. 24. Dio 53, 15. ibi excit.

Ducentesima auctionum. Cal. 16. Al. *centesimam*. v. not.

Ducere. exercitum in v. per regionem. C. 58. T. 9. 14. A. 94. victimas in Capit. praelato titulo. A. 59. funus triumphali porta ducendum. A. 100.

ordines ducere i. q. Centurionem esse. Vesp. 1. — greges (aurigarum) ad cursum ducere. Ner. 21.

duc. aliquem in carcerem. C. 20. in vincula. C. 79. ad supplicium. T. 57. *simpl.* duci imperavit. Cal. 27. (ut nostr. *abführen*, *fortführen*.) Ita Plin. 10, 97, 3. „perseverantes duci jussi.“

ducere uxorem (nostr. *heimeführen*.) C. 1. 21. 43. 52. A. 62. T. 7. Vesp. 1. ad ducendum eam uxorem. Cl. 26. uxor sortitione ducta. T. 35.

sorte ducere iudices al. i. q. ducta sorte eligere. C. 12. A. 35. Cl. 6. Tit. 8. Dom. 4.

rationem ducere. A. 42. uti edidi pro vulg. *deducere*, quod voc. vide. Fortasse legendum *subducere*, ut Cic. Fin. 2, 24. *subducta utilitatis ratione*, ubi v. Goerenz.

i. q. *habere*, *existimare*. nec pro ostento ducendum. C. 77. nihil convenientius ducens quam sequi. A. 10. nihil antiquius duxit quam sequi. Cl. 11. officii duxit. T. 11. praecipuam curam duxit. A. 86. sequi. inf. — potiores duxisse virtutes. T. 21. eam laudem hic ducit maximam. Terent. 2. —

Orcus vobis ducit pedes. Ner. 39. h. e. Pluto vos per pedes ad Manes trahit, ut recte Lips. Ita Homer. Il. 18, 537. ὁλοῇ Κῆρ — τελευτᾶτα κατὰ μόρον ἔλκε ποδοῖν. coll. Hesiod. Sent. Herc. 156 — 158. ubi v. Heinrich. Similiter Plaut. Menaechn. prolog. 65. „Rapidus (fluvius) raptori pueri *subduxit pedes*, abstraxitque hominem in maximum malam crucem.“

Ductus. partim ductu, partim auspiciis suis. A. 21. Claudii ipsius ductu. Vesp. 4.

Ductor turmae puerorum majorum (in lusu Trojano.) T. 6.

Dux, ἡγεμών. non modo ducis, sed etiam militis functum munere. A. 10. neque apud ducem, neque apud milites. Dom. 10. ire se ad exercitum sine duce et inde reversurum ad ducem sine exercitu. C. 34.

in perfecto duce. A. 25. ut se acrem et severum ducem ostenderet. Cal. 44. cladem temeritate et negligentia ducis accidisse. T. 18. non tam indulgentia ducis quam auctoritate. C. 69. quum exercitu ampliore et non instrenuo duce opus esset. Vesp. 4. *duces et exercitus*. A. 12. *ducibus et copiis* appropinquantibus. Oth. 8. *ducibus copiisque* in Italiam praemisit. Vesp. 7. tribus legionibus cum duce legatisque et auxiliis omnibus caesis. A. 23. tribus eorum ducibus cum magna copia caesis. A. 21.

dux Romanus. Terent. 1. primus Romanorum ducum. Cl. 1. duces Germanorum. ibid. Consules et duces. C. 56. domus priscorum ducum. Ner. 38. proximum a Dis immortal. honorem memoriae ducum praestitit, qui imperium populi

Rom. ex minimo maximum reddidissent. A. 31. super triginta ducibus justos triumphos etc. — decernenda curavit. A. 38. conciones regum ac ducum. Dom. 10.

adversarum partium dux. Vit. 18. defectionis duces. Ner. 42. nullo certo duce (in tumultu.) Oth. 8. duces puerorum. Ner. 20.

i. q. ὁδηγός, *Führer, Wegweiser*. tandem ad lucem |duco reperto. C. 31.

Ducatus, ἡγεμονεία. in omni ducatu. T. 19. ducatus et imperia. Ner. 35. (Illud est minus, hoc majus; nam imperator multis ducibus praest.)

Dudum. jam dudum. C. 31.

Dulcis. quicquid come loquens, atque omnia dulcia dicens. Ter. 5.

Dum i. q. eo ipso tempore, quo sequi. inservit περιφράσει participii praesentis vel aoristi, ut nostr. *indem*, quod est Gr. ἐν τῇ c. infinitivo. Plerumque jungitur *indicat. praesentis*, ut a Graecis in viva narratione.

dum trajicit — captus est. C. 4. eo ipso momento, dum spatiatur una. T. 14. dum adventus sui spem facit. T. 51. dum vincula minatur, affirmavit. T. 57. dum redeo — comedi. A. 76. dum interrogat, repente defecit. A. 99. ea demum extudit, dum — appellat. Vesp. 2.

dumque consurgit ac nititur — exstinctus est. Vesp. 24. dum de navigatione consulit, etiam de imperii spe confirmatus est. Tit. 5. dum — scalpit, inquit. Dom. 16. colluctatum diu, dum — conatur. Dom. 17. (post accus. c. inf.) egit et causas, verum rarius, dum amplissimam quamque sectatur. Rh. 6. plerosque — dum etiam latentes conscios investigat, novo quaestionis genere distorsit. Dom. 10. auditus est — dum ex eo quaerit. Dom. 4.

(Ita Plin. ep. 5, 6, 1. „amavi, quod — suasisti, dum putas insalubres.“ Virgil. Georg. 4, 559. „haec — canebar, Caesar dum magnus — fulminat — dat jura — viamque affectat Olympo.“ ubi v. Voss. ad vers. German. egregie disputantem contra nescio quem, qui Latinitatem hujus structurae temere impugnavit.)

c. *indic. perfecti*, eodem sensu. dum voluit. Cic. apud Nostr. C. 56. dum — pervenit. ibid.

Dicendum hic de loco A. 94. „lego, Atiam — dum ceterae matronae dormirent, obdormisse.“ Conjunctivus pendet ab oratione obliqua; in recta esset: Atia, *dum* ceterae matr. *dormiunt*, et ipsa obdormiit. Al. correxerunt: *domum irent* v. *venirent*, *convenirent* et alia hujusmodi, quibus nunc opus esse nego.

nostr. *bis*, ubi idem valet, quod in structura partic. *donec*. Ubi terminus temporis significatur, indicativus, ubi animus agentis v. loquentis, conjunctivus sequitur.

c. *indic.* dum veniam ad id tempus. T. 24. (Est enim futurum, non conjunct. praes.)

c. *conjunct.* exspectaverunt, dum regia extraherentur. Rh. 1. Sed A. 78. vel legendum: *dum* — *deportatur*, vel *dum* est Gr. ὁπότε.

dum i. q. *dummodo*. oderint, dum probent. T. 59. oderint, dum metuant. Cal. 30.

dum encliticon, Gr. *πῶς*. *nihildum*. C. 17. *nondum*, *vix-dum* v. *Non* et *Vix*.

Dummodo. *dummodo* scirent. C. 1.

Duntaxat, i. q. *tantum*, *modo*, *solum*. *duntaxat* adolescens adhuc. C. 55. *exceptis duntaxat* sequ. C. 75. cf. A. 47. T. 2. Tit. 10.

i. q. *certe*, *saltem*. *usurpare* Romana nomina, *duntaxat* gentilicia. Cl. 25. de quibus prodi possit aliquid *duntaxat* a nobis. Gr. 4. vitia quoque et delicta, *duntaxat* *modica*, *perpessus*. A. 66. (h. e. *saltem quae modica essent*, non ejus momenti, ut *Salvidieni Rufi* et *Cornelii Galli*, quae non *perpessus* est. *Injuria* igitur *Goerenz*. ad *Cic. Fin.* 2, 7, 21. pro certo contendere videtur, corrigendum: *duntaxat modice*, ubi admodum dure interpretatur: *modice perpessus* Graeco *πεπονημένος*. Longe facilius *perpeti* dicimus i. q. *ferre*, *tolerare*; immodica non tulit *Augustus*.) Ceterum de usu voc. *duntaxat* cf. loca *Cic.* ad *Att.* 2, 14. „*duntaxat* ad prid. *Non. Maj.*“ *Orat.* 1, 58. „ad hoc *duntaxat*, ne sequ.“ et l. 2, 28. „*duntaxat* hactenus, ut sequ.“ *Flor.* 4, 12, 61. „ad Septentrionem quoque *duntaxat* intra *Rhenum* atque *Danubium*.“ *Plin.* ep. 1, 2, 2. „figuris *duntaxat* orationis.“ v. *Heusinger.* 3, 9, 26. „*duntaxat* ad breve tempus.“ 8, 16, 2. „*duntaxat* intra domum.“ 9, 13, 4. „inimicos suos, *duntaxat* minores.“

Duo. accus. plur. *duos*. Cal. 41. Oth. 1. 5. *duos* solos. Dom. 10. *duos* primos. Cl. 14. ubi cod. *Salmas.* *duo* primos, de qua forma v. *Graev.* et *Oudend.* ad h. l., *Goerenz.* ad *Cic. Leg.* 3, 13, 30.

Duplex. quae tamen (oratio) duplex fertur, una — altera. C. 55. duplex seditio. T. 25. duplicem curam administravit, *annonae* — et *repurg.* *ergastulorum*. T. 8. duplicem triumphum egit. Dom. 6. cognomine duplici fuit. Gr. 3. duplici proelio — *quorum* priore sequ. A. 13.

extra duplicia A. 95. „*victimarum* *jocinora* replicata intrinsecus ab ima fibra.“ v. not. cf. *Gesner.* ad *Plin.* ep. 2, 20, 15. — *tabellae* *duplices*. A. 27. i. q. *diptycha*.

Duplicare. legionibus stipendium in perpetuum duplicavit. C. 26. v. *Stipendium*.

tesseras *nummarias* duplicavit. A. 41. post duplicata ex *Augusti* testamento legata. T. 48.

auxisse *tributa* *provinciis*, *nonnullis* et *duplicasse*. *Vesp.* 16.

Duplum *donativum*. Dom. 2.

Dureta. insidens ligneo solio, quod ipse Hispanico verbo *duretam* vocabat. A. 82.

Durus. *durius* cadentibus rebus. T. 14. i. q. *gravius*, *tristius*.

Duritia. *duritiam* lenitatemve *multarum* (legum) — *moderatus* est. Cl. 14.

duritia *alvi*. Ner. 34. *Plin.* 28, 19. „*duritia ventris*“ al.

Duracina *uva*. A. 76. v. *Plin.* 14, 1. *Martial.* 13, 22.

Durare, nostr. *fortdauern*. quicquid visendum atque memorabile ex antiquitate *duraverat*. Ner. 38. *munera*, quibus — *donatus* est, *durant* T. 6. h. e. *adsunt adhuc*, *exstant*. *durante* adhuc ibi antiquorum memoria, necdum omnino abolita. Gr. 24. quae in perniciem publicam aut ex consuetudine licentiaque bellorum civ. *duraverant*, aut per pacem etiam

existenterant. A. 32. luctus publ. duravit etiam per festos Decembris mensis dies. Cal. 6.

nostr. *ausdauern, aushalten*. durarent secundisque se rebus servarent. Cal. 45. ex *Virgil*. Aen. 1, 207.

nec durare valuit, quin de conditionibus continuo tractaret. Cl. 26.

Dynastae, reguli populorum barbarorum. epistolae ad reges ad dynastas. T. 26.

E.

E s. Ex respondet fere partic. *de*, parvo discrimine, quod de summam partem, unde aliquid desumitur vel procedit, e mediam significat, adeo nullo plerumque ad sensum momento, ut saepe promiscue adhibeantur. Dicitur autem

de loco, unde initium v. progressus alicujus rei.

ex equestri ordine. A. 63. e ludo mirmillo. Cal. 32. ex praeda al. dare. C. 26. frum. accipere e publico. C. 41. e litore invitare al. Cal. 32. audiit ex proximis castris. Ner. 48. v. *Audire, Cognoscere* al.

ante nomen urbis: orta est ex Regillis. T. 1. vel regionis: Sext. Clodius e Sicilia. Rh. 5. manibus — e collo pendentibus. Cal. 32. ubi accuratius esset *de*. — transire e loco in alium. v. *Transire*. detrudere e spectaculis. v. Oudend. ad Cal. 35. et Dom. 10. e strato prosilire. Dom. 16.

ex al. matrem esse. A. 62. ex qua jam pater erat. A. 63. ex qua illi nata est. C. 1. filia ex al. A. 62.

de materia. monilia e gemmis. Cal. 55. ex ebore statua. Tit. 2. donum ex auro. T. 53. panis ex herba. C. 68. ex auro panes et opsonia. Ner. 57.

Similia: ex manubiali praeda. A. 50. ex qua summa. A. 57.

de numero, ubi est partitivum. e duobus competitoribus. C. 19. ex omni provinc. copia. C. 22.

ex omnibus — honoribus. C. 45. ex plurimis maximisque honoribus. T. 26. ex omni numero. A. 17. 66. mariti e plebe. A. 44. qui e plebe. A. 46. e plebe homines. A. 51. e plebe homo. Cl. 13. ex utroque genere plerasque. A. 47. e cetero genere hominum. A. 57. ex aliquo ordinum genere. C. 27. ex omnium mag. genere. Cl. 46. ex militaribus copiis. A. 49. ex secessibus. A. 72. ex Parthorum obsidibus. Cal. 19. ex noxiis. Cal. 27. ex disciplinis. Cal. 53. ex quibus sive criminibus sive maledictis. A. 71. ex omnibus. Cal. 17. ex his. Cal. 24. ex quibus. A. 9. 21. 29. 65. T. 21. ex quis. A. 52. Al. exque his. v. Burm. ex iis, qui sequi. C. 41. alter e Cassis. C. 82. Proculum ex acceptissimis libertis. A. 67. unum e familiaribus et emissariis suis. Dom. 11. ubi v. Oudend. puer e ministris. Galb. 8. ex viginti trec. millibus — ad centum quinqu. retraxit. C. 41.

de tempore, ex eo, Gr. *ἐκ τούτου*. C. 20. 22. 79. A. 94. Cal. 22. 55. Vesp. 8. ex eo tempore. C. 20. T. 15. ex consulatu ipsius primo usque ad sequi. C. 83. ex Kal. Jan. C. 40. Cal. 17. —

- ex tempore* loqui. A. 84. *versum compos. ex tempore.*
A. 98. *ex tempore.* T. 70. *opp. a cura.*
ex tempore disputare. Gr. 16. *poemata faciebat ex tempore.* Gr. 23.
quae *ex consuetudine* — *duraverant.* A. 32.
saepe i. q. *post*, ut Gr. ἐν et ἀπὸ. *ex praetura.* C. 18. 171.
A. 3. *ex consulatu.* A. 83. Vit. 2. *ex honore quaesturae.* Tit. 4.
ex intervallo. Cl. 41. *ex longo intervallo.* Horat.
Saepe *causam* significat, internam vel externam, unde origo & initium alicujus dicti v. facti, adeoque dicitur pro ob, ut Gr. ἐν, nostr. aus, vel respondet Gr. κατὰ, nostr. nach, angemessen, zufolge, et similibus.
ex commendatione Pompeji. C. 75. *ex commend. publica.* A. 46. *ex causa novi generis.* Cl. 16.
ex levi suspitione. A. 66. *ex levibus offensis.* Cl. 26. *ex criminationibus Lollii.* T. 12.
ex diversis criminibus. Cal. 38. *ex voluntate alic.* T. 13.
ex auctoritate alic. T. 11. 54.
ex hac inobservantia. A. 76. *ex re levissima.* Cal. 35. *e studio sciscitandi.* Cl. 10.
ex vulnere perire. A. 11. (ἐν τραύματι.) *ex insidiis.* Cl. 12.
pericl. ex continentia. Cl. 32.
amissa Junia ex partu. Cal. 12. *ex valetudine.* Cl. 26.
ex nocturno visu. A. 91. *ex occurso visam.* T. 7. *ex occasione.* C. 60. v. *Burm. et Oudend.*
ex sententia. C. 87. *ex animi sententia.* T. 59. *ex industria.* Cal. 50. Cl. 2. 38. *Vesp.* 16. Tit. 9. Dom. 16 et 19. *ex consuetudine.* C. 40. Dom. 9. 17. *e more.* C. 6. Al. *ex more*, ut C. 80. Ner. 10. *magis ex natura et priore vita sua*, quam *ex imperii majestate.* Vit. 10. *oratio ex persona Caesaris.* C. 55.
ex fide. C. 74. Galb. 9. *ex copia praesenti.* Oth. 10.
appellatio mensis e suo nomine. C. 76. *heres ex triente al.* A. 101. cf. C. 83. T. 23. Cl. 6. *ex maxima parte.* A. 78. *ex magna parte.* C. 85.
ex instituto. Tit. 8. *ex vetere instituto.* A. 98. *ex professo.* Tit. 9. *ex destinato.* Cal. 43.
ex compacto. C. 20. *ex composito.* Cl. 37. *ex improviso.* A. 16. 94. *ex inopinato.* Galb. 10.
ex tuto. T. 73. *ex integro.* A. 16. 34.
e diverso i. q. *contra*, Gr. ἐν τοῦ ἐναντίου v. τοῦναντίον. C. 86. A. 27. Dom. 9. Sed C. 29. *e parte diversa* (sc. ὅντας) i. q. *diversae partis*, pertinet ad usum praepos. *partitivum.*
ex adverso. C. 39. T. 33. v. *Adversus.* *ex acquo* Gr. ἐξ ἴσου. T. 11.
e Republica C. 19. *est in commodum Reip.*, ut *convenit Reip.*, sc. causa agendi desumpta e Rep., non ex alia re. Est eadem structura, quae obtinet in: *e fide* simil., atque ita: uti ei *e Rep. fideque sua* videretur. Rh. 1. Praeter exempla, quae citavi ad C. 19. cf. Cic. Leg. 2, 26, 66. ibique Goerenz. Orat. 2, 29. „multas etiam *e Republica* seditiones saepe esse factas“ h. e. non contra Remp., utiles adeo et salubres. Plin. ep. 5, 14, 5. v. Horat. Turs. ed. Schwarz. p. 250.
Ebrictas. Cl. 5.
Ebur. *ex ebore statua.* Tit. 2.
Eburneus. *lectus eburn.* C. 84. *praesepe eburn.* Cal. 55.
eburn. *quadrigae.* Ner. 22. *tabulae eb.* Ner. 31.

Ecce. ecce Caesar nunc triumphat. C. 49.

En. indignabundus et clamitans: *en*, Romanos, rerum dominos sequi. A. 40. *en* cor Zenodoti, *en* jecur Cratetis. Gr. 11.

Ecloga. expressit eclogam. Horat. Plerique: *elogium*.

Ecquid i. q. num, Gr. μήτι. v. Schaefer. ad *Plin.* ep. 3, 20, 17. *ecquid* iis videretur — transexisse. A. 99. *ecquid* poeniteret. T. 45. *ecquid* sciret. Dom. 4. *ecquid* in Urbe novi de Nerone. Ner. 48.

Edere i. q. producere, proferre, exhibere, aliorum oculis vel auribus subicere.

edere spectacula. C. 44. 49. T. 47. Cal. 20. 21. Cl. 21. 28. Ner. 11. quoties quid spectaculi usquam publice ederetur. A. 44. ed. ludos. C. 10. 89. A. 10. 43. Vir. 2. Circenses. Cal. 18. Ner. 7. munera. A. 48. Cal. 18. Cl. 2. Tit. 7. 8. venationes. C. 10. 38. 39. A. 45. Ner. 7. Dom. 4. ubi vulg. *redderent*. v. not. agones. Ner. 22. gladiatores. A. 45. navales pugnas. Dom. 4. novum spectaculi genus, elephantos funambulos, edidit. Galb. 6. edidit et — expugnationem direptionemque oppidi. Cl. 21. —

edere vocem etc. voces propalam edebat. C. 77. merito laudatam vocem edidit. Tit. 8. uno modo gemitu sine voce edito. C. 82. gemitus maximos ed. Oth. 7. ed. cachinnum. Cal. 57. hinnitus edere (de equo.) Ner. 46.

unde i. q. *dicere*, *profiteri*. reticere ipse genituram suam nec velle edere perseverabat. A. 94. perperam editos census. Cal. 34. nostr. *angeben*. nunquam non utriusque se libertum edidit. Gr. 12. h. e. *dixit*, *professus est*. Otiose enim Bernecc. in ind. quaerit, an sit, profiteri se lib., an libris editis praescribere. Respondendum, esse omnino: profiteri se libertum, voce s. sermone, et librorum titulis, et quavis alia occasione.

i. q. *renunciare*, *nuncupare magistratum*, nostr. *angeben*, *ernennen*.

candid., quos ipse edidisset; et edebat per libellos. C. 41. Vulg. *dedisset*. v. interpr.

quos editos Consules vidit. Vit. 3. h. e. *renunciatos*. (Ineptissime ind. Berneccer. editi filii, *nati*. Vit. 3.)

edere scripta i. q. *vulgare*, in publicum *emittere*, nostr. *herausgeben*.

plerique eruditorum certatim *ad eum* multa de his ediderunt. T. 70. libello, quem de cura capillorum *ad* amicum edidit. Dom. 18. ed. orationem. C. 55. declamationes. Rh. 1. historiam. Galb. 3. librum. Cl. 38. Gr. 3. librum edidit: non esse sequi. C. 52. sic certe collectae editaeque (controversiae) se habent. Rh. 1. qui libellos aut carmina *ad* infamiam cuiuspiam sub alieno nomine edant. A. 55. nec — aliena pro suis edidit. Ner. 52. perperam *edere* aliquid i. q. falso perscribere. C. 56. quum ille Agr. juv. nomine asperrimam de se epistolam in vulgus edidisset. A. 51. ed. alicujus laudes. Dom. 10. —

edere liberos i. q. *parere*. infans — immaturus est editus. A. 63. ex nepte Julia — editum infantem. A. 65. an marem editura esset. T. 14. Permutantur *editus* et *genitus*. A. 94. v. Oudend.

de fertilitate plantae. vitem — trecenta sexag. qu. vasa edidisse. Gr. 23. Oudend. probat Ursini emendationem: *uvae*.

operam edere. in opera scenae arenaeque edenda. T. 35. ad edendas in scena operas. Cal. 53. in opera edenda (*de impudicitia*.) T. 43. v. Oudend. ob editam in caede Galbae operam. Vit. 10. (cf. Dom. 14. „quod — Nero in adipiscenda morte manu ejus adjutus existimabatur.“)

editum, locus editus. erat illi locus in edito singularis. A. 72.

Edicere, publice notum facere aliquid voce praeconis, vel, quod saepius, scripto proposito, Gr. ἐπαγγέλλειν et προκηρύττειν, nostr. öffentlich bekannt machen, ankündigen.

edictis jam comitiis. C. 18. Al. editis. Sed v. Oudend.

Senatus in Pomp. Curiam edictus est. C. 80. h. e. edicto convocatus, nostr. ansagen.

Consulibus oblitis de natali suo edicere. Cal. 26. (Dio: εἰς τὰ γενέθλια ἱερομηνίαν ἐπαγγέλλειν.) v. Natalis.

de iisdem — Censores ita edixerunt. Rh. 1. h. e. hoc edictum emiserunt, promulgarunt.

de Principibus. ut — edixerit — non placere. A. 44. edixit, strenas se recepturum. Cal. 42. edix., matrimonium sibi reperit sequi. Cal. 25. edic., revocatam eam in pulvinar suam. Dom. 13. edixit et, reverti se sequi. Cal. 49.

edicere, ne i. q. edicto vetare. T. 40. Dom. 9.

Chaldaeos edicere, Oudend. suadet Vit. 14. pro dicere.

Edictum, scriptum publice propositum (ein Anschlag, öffentliche Bekanntmachung.)

ed. magistratum, max. Consulum. Consul edicto praefatus — se acturum. C. 28.

per edicta obnunciare. C. 20. unde: edicta Bibuli. C. 9. 49.

Senatus priusquam edicto convocaretur. Tit. 11.

ed. Principum, quibus a Caesaris inde temporibus promulgabant, quaecunque ad populum ferre placuisset, vel jubendo et suadendo, vel vetando, vel etiam reprehendendo et increpando (Anschlag, Proclama, ut nunc barbare loquuntur.)

conjuraciones — non ultra arguit, quam ut edicto ostenderet, esse sibi notas. C. 75.

aut in concione aut per edictum. A. 25. quodam edicto. A. 28. professus edicto. A. 31.

libros totos et Senatui recitavit, et populo notos per edictum saepe fecit. A. 89.

populo — turpitudinem et impudentiam edicto exprobravit. A. 42. insequ. die gravissimo corripuit edicto. A. 53. saevitiae populum increpuit edicto. Galb. 15. jocus lacessitus contradixit edicto. A. (55.) 56. Senatui populumque gravissimo objurgavit edicto. Cal. 45. (h. e. literis ab exercitu Romanis missis et publice propositis.) frustra monitum edicto coercere. Ner. 4. quum patris nomine et epistolas ipse dictaret, et edicta conscriberet. Tit. 6. equestri quoque ordine ad audiendum invitato per edicta. Cal. 53.

non edictis inhiberi luctus publicus potuit. Cal. 6. uno die viginti edicta proposuit. Cl. 16. utrumque excusavit edicto. Cl. 38. viatores ne — transirent, monuit edicto. Cl. 25.

praetor. cohort. uno exauctoravit edicto. Vit. 10. praeterita omnia (beneficia) uno confirmavit edicto. Tit. 8. dicitur etiam meditatus edictum, quo veniam daret sequ. Cl. 32. edictum de excindendis vineis propositum. Dom. 14. edicta quasi viventis preferre. Ner. 54. carpsit (defunctum fratrem) obliquis orationibus et edictis. Dom. 2. *epistolas orationesque et edicta* alieno formabat ingenio. Dom. 28.

ed. magistratum sub Principibus. ut — venalis pependerit sub edicto Praefectorum h. e. ut bona ejus, ut mali nominis, proscripta fuerint a Praefectis aerario i. e. Praetoribus. Cl. 9. v. not.

qui se in praetura omnibus edictis sine honore ac mentione ulla transmiserat. Vesp. 15.

ed. ducum bellicorum, nostr. Proclamationen.

edictis tandem Vindicis contumeliosis et frequentibus per-motus. Ner. 41. per provincias edicta dimisit, auctor singulis universisque conspirandi simul sequ. Galb. 10.

Ediscere. (auswendig lernen.) ne periculum memoriae adiret, aut in ediscendo tempus absumeret. A. 84.

Edocere. (pr. ad finem usque docere, inde i. q. simplex *docere*. Gr. ἐκδιδάσκειν. Xen. Oecon. 12, 16.) Gr. 3. 18. Plin. Paneg. 26, 1.

Educare. plurimorum liberos et *educavit* simul cum suis et *instituit* (illud ad morum disciplinam, hoc ad literas pertinet.) A. 43. quia manipulario habitu inter milites educabatur. Cal. 9. apud quam simul educabantur. Cal. 24.

aufziehen. ne quis illo anno genitus educaretur. A. 94. tanquam is ad tutelam Reip. educaretur. ibid.

se natricem populo Rom., Phaethontem orbi terrarum educare. Cal. 11. Al. *educere* v. Oudend.

Educator. cura et industria educatoris sui. Gr. 21.

Educere. in cubiculum reg. eductum (sc. e triclinio.) C. 49. quum gregem ven. e navi educerent. Rh. 1.

quem — Apolloniam quoque secum ab Urbe juvenis adhuc eduxerat. A. 89.

educere militem (sc. e castris.) C. 65. Oth. 9.

Edulia. pro edulibus. Cal. 40. vulg. *eduliis.* v. Oudend.

Effari. trepidanter effatus sequ. Ner. 49.

Effeminatus, μαλακός, qui muliebria patitur. A. 68. Cal. 56.

Efferare. vultum — ex industria efferabat. Cal. 50. Al. *efferebat* frequenti confusione, de qua v. Oudend.

Efferre. thesauros, quos Dido reg. fugiens Tyro secum extulisset. Ner. 31. ut secum vehiculo proximo decies HS. in auro efferret. Galb. 8. humum effodit et corbulae congestam humeris extulit. Ner. 19. suo collo quaedam (rudera) extulit. Vesp. 8. duos pugiones, quos secum extulerat. Ner. 49.

biennio continuo — pedem porta non extulit. T. 33.

efferre mortuum, Gr. ἐκφέρειν. v. Lex. Xenoph. sub li. v. num. 2.

totidem milites praetor. extulerunt eum in publicum. A. 99. apparatissimo funere elatum. Ner. 9. prope regio extulit funere. Ner. 30. translatitio extulit funere. Ner. 33. multi — morte simulata funere elati. Ner. 23. elato mortuo mandarati. T. 57. (melius: *clare.* v. not.) eum quoque extulit intra pau-

cos annos. Pers. h. c. mortuum vidit et extulit, ut nostr. *einen begraben*.

ingenuum se — coeperat *ferre*. Vesp. 23. legendum, non *efferre*.

i. q. *tollere*, sursum *ferre*. benignitas mea me ad coelestem gloriam *efferet*. A. 71.

elata laeva. C. 64. elato alte malleo. Cal. 32. elatis pedibus. Galb. 18.

efferr i. q. *abrip*i, Gr. μεταωρίζεσθαι (v. Diod. 1, 53. ταῖς προνατεργασθείσαις πράξεσι μεταωρίζεις. 2, 24. Θεοῦ Φωνῇ μεταωρίζεις. 3, 72. μεταωρίζεσθαι τῇ ψυχῇ al.)

canendi ac saltandi voluptate ita *efferebatur*. Cal. 54. maxime popularitate *efferebatur*. Ner. 53. cf. Cic. ad Att. 1, 8. „in eo genere sic studio *efferrimur*.“

quo gaudio elatus. C. 22. Gr. μετέωρος. elatus inflatusque tantis velut successibus. Ner. 37.

Efficere i. q. *perficere*, ut Gr. ἐντελεῖν i. q. διατελεῖν.

portum Julium — *effecit*. A. 16. tantam copiam nummariae rei *effecit*. A. 41. cf. *Effingere*.

sic structo literarum ordine, ut nullum verbum *effici* posset. C. 56. (nostr. *herausbringen*.)

Gr. διαπράττειν. ne Curio praemia darentur, *effecit*. C. 17. Consulem se effecturum, quod Praetor nequisset. C. 24.

Efficax. promerendi amoris mirum et *efficax* studium. Cal. 3.

Effingere. quo minus — gestum histrionis quasi laudans vel corrigens; palam *effingeret*. Cal. 54. heroum Deorumque — personis *effictis* ad similitudinem oris sui. Ner. 21. Sed plerique codd. habent *effectis* h. e. perfecte elaboratis. v. Oudend. Eadem varietas Dom. 19. „ut duobus ictibus quasi cornua *effingeret* v. *efficeret*.“ v. Duker. et Oudend.

Effigies. cujus effigiem habitu Cupidinis — *dedicavit*. Cal. 7. nummo vel anulo effigiem impressam. T. 58. coronam aur. cum effigie Jovis ac Junonis Minervaeque. Dom. 4. statuae triumphali effigie. A. 31.

se effigiem cremati euntem in coelum vidisse. A. 100. h. e. *speciem*, εἶδωλον.

Efflagitare. missionem continuo *efflagitavit*. C. 7. non cessavit *efflagitare* aliquem — custodem factis atque suis. T. 12. quasi *efflagitante* populo. Dom. 3. collationibus non receptis modo, verum et *efflagitatis*. Ner. 38. suppliciter nec non et minaciter *efflagitantes*, aut *remaneret*, aut secum omnes pariter *abduceret*. Tit. 6. ubi vulg. ex imperitia librariorum: ut *remaneret*.

Efflare animam. ante *efflatam* animam. A. 99. priusquam plane *efflaret* animam. Dom. 2.

Effluere. ictu fulminis — prima nominis litera *effluxit*. A. 97.

Effodere. primus rastello humum *effodit*. Ner. 19. per angustias *effossae* cavernae. Ner. 48.

partim *effosso* monte, partim *exciso*. Cl. 25. (illud de terra, hoc de saxo dicitur.) *effosso* lacu. Dom. 4. —

Tegeae — *effossa* sunt sacro loco vasa operis antiqui. Vesp. 7.

prius oculis ejus sua manu *effossis*. A. 27. (Heins. maluit: *effusis*, probante Oudend. Non opus esse videtur correctione.

Effodit Augustus prae ira gladio vel pugione, quem forte

gerebat. Ceterum v. Burmann. ad *Vellej.* 2, 52.) oculos effodere conatur. Dom. 17.

Effringere. tabernas effringere et expilare. Ner. 26. nostr. *aufbrechen.*

Sed *effregerat* crus A. 43. et crura *effregit* A. 67. corrig. in *fregerat* et *fregit.* v. Oudend.

Ita: utrique mox crura *fregisse.* T. 44. quum prolapsus — crus *fregisset.* Gr. 2.

Effugere (de eo, qui fuga vere evadit periculum.) navigio acerrime effugit. A. 16. Ita Gr. *ἐκφεύγειν.*

Effundere. Dacos, qui se in Pontum et Thraciam effuderant. C. 44. pr. de fluminum exundatione, ut nostr. *ausströmen, sich ergießen, ein Land überschwemmen.* Gr. *ἐκχύνειν.* Polyb. 1, 19, 3. *ἐκχύνοντο.* de equitibus.

populi Rom. sexum, aetatem, ordinem omnem — effundisse se. Cal. 4.

effundi, nostr. *ausbrechen, sich ergießen.* in jocos effusus est. A. 98. effusus subito in cachinnos. Cal. 32. et inde

Effusus i. q. immodicus (*ausgelassen über die Maassen*) effusissimo studio. Ner. 40.

effuse liberalis. A. 71. exceptus effusius. Ner. 22. (de plausu.)

cf. Tac. A. 1, 54. „Maecenati effuso in amorem Bathylli.“

Plin. ep. 7, 24, 4. „fovere *effusius* al.“ 7, 30, 1. „quum omnes, quos probas, *effusissime* diligas.“ Paneg. 84, 4. Polyb. 32, 11, 4. *οἱ μὲν γὰρ εἰς ἐρωμένους τῶν νέων, οἱ δ' εἰς ἀτακτοὺς ἐκκέχυντο* sequ.

Effutuere, futuendo profundere. aurum in Gallia effutuisti. C. 51.

Egelidus. egelida aqua vel sole multo calefacta. A. 82.

Egere. quasi plane defensione ac patrocinio res egeret. C. 52. praesentia ejus urbicas res egere. Ner. 23. inops atque egens. Gr. 8. (non sunt eadem, sed *egens* est, qui caret rebus necessariis, *inops*, qui auxilio aliorum.)

Egestas. tanta egestate rei familiaris. Vit. 7. (nostr. *Dürftigkeit.*) egestatem objicere alicui. Cl. 16.

Egerere. specus egestae arenae. Ner. 48.

Egestio. pollicitus cadaverum et rudum gratuitam egestionem. Ner. 38. (*Wegräumung.*)

ut quasi abundantia laboranti etiam hoc genere egestionis (clystere) subveniretur. Cl. 44. (*Ausräumung.*)

Ego. h. e. quod ad me attinet, nostr. *ich selbst.* ego perdidici sequi. A. 71. quotiens ego vidi sequi. Horat. Cn. Lentulus — Plinius Sec. — ego. Cal. 8. —

oppos. aliis. ne Judaeus quidem — quam ego. A. 76. et ego et mater tua exspirem. T. 21.

ego — sed tu. Ner. 45. ego tibi Theog. videor? Cl. 40. (ubi vis est in pronomine.)

ego vero. T. 21. ergo ego. Ner. 47. ego tamen vir sum. Vesp. 13.

nos — gustavimus. A. 76. nos, mi Tibcri sequi. A. 71.

Equidem. A. 3. Cl. 1. Gr. 7. v. *Quidem.*

Egredi. draconem repente irrepisse ad eam, pauloque post egressum. A. 94.

c. ablat. quamvis statuisset non egredi tabernaculo — egressus est tamen. A. 91. egressus triclinio. Cal. 36. vixdum

triclinio egressum. Tit. 6. spectaculo egr. Cal. 56. egr. theatro. Cl. 13. domo egredi. T. 50. non egressus est villa. T. 65. egredi *ab* Urbe. Cl. 23. ubi singularis vis est in addita praepositione. cf. *a*. Id minus valet altero loco T. 40., ubi aequae alii: *ab* Urbe egrediens, melius cum optimis libris simpliciter scribitur: *Urbe*, quod *egrediens* ibi nihil aliud, quam *proficiscens*. Ceterum in ea constantia scriptoris servandum etiam puto ablativum locis: A. 91. egredi *tabernaculo*, et Ter. 4. egressus *Urbe* est, quamvis multi exhibeant: *tabernaculum*, et *Urbem* altero loco libri omnes. v. Oudend. ad A. 91.

c. accus. est *superare*, *transcendere*, nostr. *über etwas hinausgehen*.

filio tantum quod pueritiam egresso. A. 63. non egressus praeturae gradum. Galb. 3. nondum quintum atque triges. egressus annum. Ter. 4.

Egressus substant. in egressu navis. C. 59. primo egressu. Oth. 8.

Egregius i. q. insignis. egregia corporis amplitudo. Cal. 35. egregia merita. T. 2.

quod egregium civem Hectorem amisissent. T. 52.

Ejicere. calculis per urinam ejectis. A. 80. quos enectos aestus in proxima litora ejecit. Cal. 49. — quia reges ejecit — quia Consules ejecit i. q. *expulit*. C. 80.

Ejulatus. ejulatus vim patientium virginum imitatus. Ner. 29.

Elabi. quum elapsum baculum cito resumsisset. Ner. 24.

si quem reorum elabi gratia, rumor esset. T. 33. ne quod maleficio negotiumve impunitate vel mora elaberetur. A. 32.

Elaborare i. q. operam dare efficiendae v. perficiendae alicui rei.

nihil aequae elaboravit, quam ut imitarentur sequi. A. 64. vulg. *laboravit*. Ita etiam Ner. 41. edidi: tanto opere *elaboratae* perfectaeque a se artis, quod placuerat jam Burmanno et Oudend. *Res enim arte laborata* dici potest, non *ars ipsa*, nisi a poeta. v. Burm. Saepius autem excidit praep. *e* in compositis. cf. infra voc. *Beigilare*. De discrimine verborum *laborare* et *elaborare* et de eorum permutatione in libris v. Goerenz. ad Cic. Fin. 1, 4, 10.

Elanguescere. observatum est, sub cujusque obitum arborem ab ipso institutam elanguisse. Galb. 1.

Elegans genus eloquendi. A. 86. h. e. *accuratum*, *lectum* (nostr. *gewählt*.)

quis verbis aut ornatior, aut elegantior. Cic. apud Nostr. C. 55.

Elegantia. quorum pleraque vix privatae elegantiae sunt, A. 73. (de suppellectilibus.) v. Gell. 11, 2.

Elegi sub titulo Horatii. Horat.

Elementa, στοιχεῖα, das Alphabet. C. 56.

Elenchi. opusculum suum anpalium Ennii elenchorum. Gr. 8. Oudend. putat, arguisse et carpsisse stilum Ennii et voces quasdam. Fortasse magis in historicis rebus arguendisque erroribus versatus est, quamquam illud quoque ad criticum pertinet.

Elephantus. elephantum trecenti (in apparatu bellico Iubae.) C. 66. elephantum per provinciam vectus est (Cn. Domitius.)

Ner. 2. currus elephantorum (in Circ. pompa aviae Liviae decretus a Claudio.) Cl. 11. v. not.

quadraginta elephantis dextra atque sinistra lychnuchos gestantibus. C. 37.

elephanti viceni hinc et inde commissi (in venatione a Caesare edita.) C. 39.

Eques Rom. elephanto supersedens per catadromum decucurrit. Ner. 11. elephanti funambuli. Galb. 6.

quod sic sibi libellum porrigere dubitaret, quasi elephantum stipem. A. 53.

Elevare, levius facere aliquid ex priore statu, detrahere, minuire.

ut et praeclara facta ejus pro supervacuis elevaret. T. 52. versic. fidei eadem haec elevant. Cal. 8.

Elicere. ut eum in publicum elicerent. Galb. 19. elicentium et cogentium se ad querelas h. e. elic. querelas et cog. sequ. Cal. 10.

Elidere. prae turba elisi exanimatique. C. 39. elisi per eum tumultum sequ. Cal. 26.

multis convivarum et ministrorum elisis. T. 39. (saxorum lapsu.) contis atque remis elid. cadavera. T. 62. elidere leonem vel clava, vel brachiorum nexibus. Ner. 53.

Eligere. eligerent ipsi (Imperatorem.) Galb. 16. cf. Vit. 7. trecentos ex dediticiis electos. A. 15. nonnisi ab ipso electum (regem) comprobaverunt. A. 21. magistri e plebe cujusque viciniae electi. A. 30. Praestantiores libri: *lecti*. Tiber. privignum suum elegit sc. generum. A. 63. Al. *legit*, quod hypothet. errore in editione locum tenuit. equ. ordo bis patronum eum — elegit. Cl. 6. amicos elegit. Tit. 7. ab Aug. nepotibus ejus praeceptor electus. Gr. 17. ne cui dubium foret, quod exemplar regendae Reip. eligeret. Vit. 11.

electissimi pugiles. Cal. 18. interemto prius utriusque ordinis electissimo quoque. Cal. 49.

Elinguis. titubantia oris prope mutum et elinguem. Vit. 6.

Elleborum. cui tam diu non prodesset elleborum. Cal. 29.

Elogium, titulus, inscriptio alicujus rei.

tres gladios — Marti Ultori, addito elogio, consecravit.

Cal. 24. h. e. cum tabula, cui causa consecrationis inscripta.

custodiarum seriem recognoscens, nullius inspecto elogio

— a calvo ad calvum duci imperavit. Cal. 27. h. e. titulo culpae, ob quam custodiae datus erat.

i. q. *laus* s. inscriptio ad alicujus laudem.

nec contentus, elogium tumulo ejus versibus a se compositis exsculpsisse. Cl. 1. imagines et elogia universi generis. Galb. 3.

tali ad Augustum elogio Horat. h. e. commendatione cum laude. In eadem vita mox a multis scrib. *expressitque elogium*. Melius leges: *eclogam*. v. Oudend.

Eloqui. cornix in Capitolio elocuta est. Dom. 23. — genus eloquendi. A. 86.

Eloquentis. temporum suorum et eloquentissimus. Galb. 3.

Eloquentia. C. 55. A. 84. in utroque eloquentiae doctrinaeque genere. Cal. 3. coll. minimum eruditioni, eloquentiae plurimum attendit. Cal. 53. Latinae simul Graecaeque eloquentiae professor. Rh. 5. ad eloquentiam praeparandam. Gr. 4. praecepta eloquentiae tradere. Gr. 7.

- Elucere.* saeva natura — aliquanto magis in Principe eluxit. T. 57. (praec. non latuit.)
- Eludere* i. q. *fullere*, callide aliquem v. aliquid a se deflectere. ad eludendas vaticinationes. C. 59. quum — vim legis cludi sentiret. A. 34.
seiscitantes — mendacio elusit. Vit. 17.
- Emanare* i. q. *vulgari*. emanasse Sullae dictum. C. 45. ut emanaret in vulgus, sequi. acc. c. inf. Ner. 6.
- Emancipare* i. q. ex propria possessione alteri tradere. totum agrum redemit emancipavitque. Oth. 4. Tac. H. 1, 24. „ut — agrum sua pecunia emtum dono dederit.“
- Emendare.* qui describerent emendarentque (exemplaria.) Dom. 20. exemplaria emendare, ac distinguere et annotare, Gr. 24. *emend. legem.* hanc quum aliquanto severius quam ceteras emendasset. A. 34.
Emendate. bene atque emendate scribere. C. 55.
- Emendicare.* pecunias accepit, emendicatas in auxilium aeris alieni. C. 54. stipem quotannis die certo emendicabat a populo. A. 91.
- Ementiri.* amplificando ementiendoque. C. 66.
sequ. acc. c. inf. Cal. 51. Ner. 22. 55.
- Emere.* legere se militem, non emere consuesse. Galb. 15. quo melius emtum sciat. C. 50.
immenso emere al. Cal. 39. bolum quanti emerent. Rh. 1. ducentis millibus nummum Q. Catulo emtum. Gr. 3. hero suo emtus de catasta. Gr. 13.
Cajum et Lucium adoptavit, domi per assem et libram emtos a patre Agrippa A. 64. sc. ut ea emtione in jus et dominium suum transirent. v. *Adoptare*.
- Entio.* A. 24. 98. — *Emtor.* quem emtorem familiae pecuniaeque in testamento Augusti fuisse. Ner. 4. v. not. et quos citavi, *Brisson. de form. p. 586. Heinecc. 2, 10, 6.*
- Emerere.* citra commoda emeritorum. A. 24. ubi vulg. additur *praemiorum*. Sed *emerita* sunt i. q. *praemia emeritae militiae*, vel, quod aliis placet, *emeritorum* est mascul. a v. *emereri*, ut *miltites emeriti* intelligantur. — commoda emeritae militiae. Cal. 44. v. not. ad A. 24. et Schwarz. ad *Plin. Paneg.* 15, 4.
- Emergere.* Triton, qui e medio lacu per machinam emerserat. Cl. 21.
- Emicare.* quod — tantum flammae emicuisset. A. 94. turrem excitavit, ex qua, ut ex Pharo, noctibus — ignes emicarent. Cal. 46.
- Exinere.* quo magis pietas cmineret. Cal. 15. ubi al. *eniteret*. v. *Burm. et Oudend.*, et J. A. Ernest. ad *Plin. Paneg.* 5, 1. p. LXII. ed. Schaefer.
statura fuit eminenti. Cal. 50. — nasus a summo eminentior. A. 79. Oppon. *ab imo deductior*.
- Emittere* flatum crepitumque ventris. Cl. 32. emitti e cavea. Ner. 29.
emittere lacum. C. 44. Cl. 20. 21. nostr. *ablassen*. emissa impetu aqua. Cl. 32.
librum emittere. Cl. 33. famam emittere. Cal. 60.
manu emittere aliquem. Vit. 6., secundum nonnullos etiam Cl. 24.

Emissarium Fucini lacus. Cl. 20. 32. Tac. A. 12, 57. *effluuium lacus* dicit.

Emissarius, clam ad explorandum emissus, explorator. v. not. ad Dom. 11. et Cl. Cicer. solos ex omnibus Neronis emissariis vel maleficientissimos. Galb. 15. unum e familiaribus et emissariis suis. Dom. 11.

Emolumentum provinciae. C. 22. major emolumenti spes quam damni metus. A. 25. docuit maiore fama quam emolumento. Gr. 9.

Emungere. patrem tuum cubito se emungentem. Horat.

Enasci. ex ea (arbore) continuo enata soboles. A. 94. gibbam sibi pone cervicem auream enatam. Dom. 23.

Enavigare. Rhodum enavigavit. T. 11. (praepos. e finem navigationis significat.)

Enecare. libertis servisque ejus ferro et igni crudelem in modum enectis. C. 75. enecti veneno aut fame. Ner. 36. enectos (veneno pisces.) Cal. 49.

in podagrae morbum incidit, cujus impatiens veneno sibi perunxit pedes, et enecuit ita, ut parte ea corporis quasi praemortua vixerit. Gr. 3.

Enimvero pro sed, at. T. 12. Ner. 36. v. Plin. Paneg. 81, 4. et ibi Schwarz. coll. c. 2, 8. et 25, 3.

Eniti. precibus enitens — ut sequi. C. 26.

1. q. *parere*. simpl. enixae quaedam in spectaculis dicuntur. Ner. 23. quam enixam. Cal. 25. c. *accus*. T. 4. Cal. 3.

Enixe, σπουδαίως, Φιλοτίμως. enixe defendere al. C. 71. a qua — appetitus ultro existimatur, et aliquanto enixius sequi. Galb. 3. auctores restituendae tribuniciae potestatis — enixissime jovit. C. 5. quo enixius opem ferret. T. 50.

Enormis. statura fuit eminenti — corpore enormi. Cal. 50. erat in eo enormis proceritas. Vit. 17.

Enotescere. qui tamen sic quoque hoc disticho enotuit. Oth. 3. Al. *innotuit*. v. not. et Schwarz. Observ. V. p. 493. ad Plin. Paneg. c. 5, 2.

Enumerare. oratores enumerans. C. 55. ne singillatim minora quoque enumerem. Cl. 29. ne enumerem sequi. A. 51.

Enunciare. pluribus et per ambitum verborum rem enunciant. T. 71.

Eo et *Eodem* v. *Is* et *Idem*.

Ephēbi. spectavit assidue et exercentes ephebos. A. 98. cf. Cal. 58., ubi *pueri nobiles* ex Asia ad edendas in scena operas evocati dicuntur. — exhibuit — pyrrhichas quasdam e numero epheborum. Ner. 12. h. e. exhibuit e numero epheborum ad saltandas pyrrhichas. v. not. et quos ibi citavi.

Epigramma. famosa epigrammata C. Calvi. C. 73. epigramma in Augustum. A. 70. liber epigrammatum Augusti. A. 85. epigr. Asinii Galli in Pomponium Marcellum. Gr. 22. Maecenatis in Horatium. Horat.

Epinicia cantare. Ner. 43.

Epistola. epistolae Caesaris. C. 26. ep. Caesaris ad Senatum, ad Ciceronem, ad familiares. C. 56. epistolas ad Senatum Caesar primus ad paginas et formam memorialis libri convertit. C. 56. Ciceronis ep. v. *Cicero* in ind. primo. epistola Augusti ad Pomp. Maerum. C. 56. autographa ep. Augusti. A. 71. cf. A. 76. Cal. g. T. 21. Cl. 3. 4. Antonii ad Aug. A. 7. 69. Augusti ad Horatium. Horat. Atteji Philol. ad Hermam. Gr. 10.

Junii Novati asperissima ep. de Augusto. A. 51. Tiberii ad Aug. ibid. Tiberii ad Senatum. T. 26. 67. Caligulae ad Sen. Cal. 23. Senatum epistola in ultionem sui Reique publ. adhortatus est. Ner. 41. ep. Othonis. Oth. 7. exemplar epistolae verae sive falsae def. Othonis ad Vespasianum. Vesp. 6. epistola communis legionum nomine. Cl. 24. recitata vetere epistola Graeca Senatus populique Rom. Cl. 25. epistola Horatii. Horat. Camilli epist. contumeliosa et minax et contumax ad Claudium. Cl. 35.

formalis epistola h. e. forma sollemni conscripta. Dom. 13.

epistolis libellisque legendis ac rescribendis. A. 45. in *diplomatibus libellisque et epistolis* signandis. A. 50. quum patris nomine et *epistolas* ipse dictaret et *edicta* conscriberet, *orationesque* in Senatu recitaret. Tit. 6. *epistolas orationesque et edicta* alieno formabat ingenio. Dom. 20. perlectis epistolis officiorumque omnium brevioriis. Vesp. 21.

quicquid epistolarum erat — concremavit. Oth. 10.

epistolarum officium. Horat. nos in scribendis epistolis adjuvabit. ibid. cf. *a manu, a libellis, ab epistolis* etc. sub praepos. *a*.

Epotare. ob epotam vini amphoram. T. 42.

Epulae. ludo et epulis dedito. Cal. 32. epulis adhibere al. Cal. 27. familiaribus epulis interponere al. Ner. 22. epulas a medio die ad mediam noctem protrahere. Ner. 27. epulas trifariam semper, interdum quadrifariam dispertiebat sequi. Vit. 13.

Epulum, convivium publice datum. munus populo epulumque pronuntiavit in filiae memoriam. C. 26. adjecit epulum et viscerationem. C. 38. abundantissimum epulum Senatui dedit equestrique ordini, etiam conjugibus ac liberis utrorumque. Cal. 17. inter spectacula muneris largissimum epulum dedit. Dom. 4. posteriore epulo. Cal. 17. publico epulo. Cal. 52. epuli die. Dom. 13.

milites non contenti epulo ubique publice praebito. Vit. 10.

de *quovis convivio*. iisdem etiam epulum in conspectu suo praebuit. A. 98.

Epulari. biduum epulando potandoque consumsit. T. 42. epulanti in arce cum sacerdotibus. Cl. 44. media in orchestra frequenti populo epulatus. Ner. 20. epulatus largiter. Lucan. coetus epulantium. Cal. 32. caesis gens est epulata juvencis. Dom. 9. e *Virgil.* Georg. 2, 537.

Senatorum jus publice epulandi. A. 35. v. not.

Epulatio. qua epulatione. Cal. 18.

Equus. equum conscendere. Cal. 51. equum inscendere. Ner. 48. Tit. 4. in agmine nonnunquam equo, saepius pedibus antebat. C. 57. sine paludamento equoque. A. 10. equo rarius, lectica assidue vectus est. Dom. 19. equo odore abjecti in via cadaveris consternato. Ner. 48. dimissis equis inter fruticeta ac vepres. ibid. ancipiti proelio equos dimittebat, et in primis suum sequi. C. 60.

equorum studio vel praecipue — flagravit. Ner. 22. exercitationes campestris equorum et armorum. A. 83. equi et armorum exercit. T. 13. equos desultorios agitare. C. 39. assidua equi vectatio. Cal. 3. equus insignis Caesaris. C. 61. Incitatus equus. Cal. 55.

equorum greges, quos — consecrarat, ac vagos et sine custode dimiserat, comperit pertinacissime pabulo abstinere ubertimque flere. C. 81.

curriculo bijugi famosorum equorum. Cal. 19. bis senis equis candore eximio trahentibus. A. 94.

Act. triumpho currum Augusti comitatus est sinisteriore funali equo, quum Marcellus dexteriore veleretur. T. 6. triumphum utriusque Jud. equo albo comitatus est. Dom. 2. Gr. ἐπὶ κέλητος. — phalerato equo. Cal. 19. Cl. 17. Neapolin — albis equis introiit. Ner. 25. equo merere. Gr. 9. — senio vel aliqua corporis labe insignibus (Equitibus) permisit, praemisso in ordine equo, ad respondendum, quoties citarentur, pedibus venire; mox reddendi equi gratiam fecit eis, qui majores annorum quinque et triginta retinere eum nollent. A. 38. v. not. Equites Rom. — recognovit, palam *adempto equo*, quibus aut probri aliquid aut ignominiae inesset. Cal. 16.

Eques. Pinarius Eques Rom. A. 27. Caecilius Atticus Equ. Rom. T. 7. patrum Claudium Equitem Rom. ad id tempus. Cal. 15. (Scilicet nullo magistratu, qui aditum in Senatum faceret, functi in equestri ordine illi substituerant.)

non es Eques. quare? non sunt tibi millia centum h. e. ne pars quidem quarta census equestris. T. 59. v. not. et infra: *equester census*.

Equitem Rom. — ipsum bonaque subjecit hastae. A. 24. quum praetereuntes duos Equites Rom. locupletes sine mora corripere confiscarique jussisset. Cal. 41.

latum clavum — etiam libertini filio tribuit, sed sub conditione, si prius ab Equite Rom. adoptatus esset. Cl. 24. libertinos, qui se pro Equitibus Rom. agerent, publicavit. Cl. 25. Equitem Rom. — erasit iudicium albo. Dom. 8.

comitiis tribuniciis, si deessent candidati Senatores, ex Equitibus Rom. creavit. A. 40.

manus Equitum Rom., quae armata praesidii causa circumstabat. C. 14.

quum plerique Equitum attrito patrimonio bellis civ., spectare ludos *e quatuordecim* non auderent metu poenae theatralis sequi. A. 40. v. not. unde: *in Equite spectare*. Dom. 8. h. e. inter Equites *e quatuordecim*, et *equestria*. Cal. 26.

Equites Rom. natalem Augusti biduo semper celebrarunt. A. 57.

ad scenicas quoque et gladiatorias operas etiam Equitibus Rom. aliquando usus est. A. 45. v. not. collatis locis: ludis Dec. Laberius Eques Rom. mimum suum egit. C. 39. tirores — in domibus per Equites Rom. atque etiam per Senatores armorum peritos erudiebat. C. 26. praeturae consulatusque honore Equites Rom. matronasque ad agendum mimum produxit in scenam. Ner. 4. notissimus Eques Rom. elephantum supersedens per catadromum decurrit. Ner. 11. exhibuit ad ferrum etiam quadringentos Senatores, sexcentosque Equites Rom. Ner. 12. v. not. unde Caligula equestrem ordinem ut *scenae arenaeque devotum* assidue proscidit. Cal. 30.

Equitum turmas frequenter recognovit, post longam intercapedinem reducto more transvectionis. A. 38. v. not. unumquemque Equitem rationem vitae reddere coegit. A. 39. triumphatus recognoscendi turmas Equitum. A. 37. Equites

Rom. *scetere curioseque*, nec sine moderatione recognovit. Cal. 16. recognitione Equitum. Cl. 16.

elisi per eum tumultum viginti amplius Equites Rom. Cal. 26.

in quinque et triginta Senatores trecentosque amplius Equites Rom. — animadvertit. Cl. 29.

Eques Rom. necem Claudio parat. Oth. 1.

Eques Rom. Neroni reconditos Didonis thesauros promittit. Ner. 31.

jurgium Senatoris Equitisque Rom. Vesp. 9.

decretum, ut, quoties gereret consulatum, Equites Rom., quibus sors obtigisset, trabeati et cum hastis militaribus praecederent eum, inter lictores apparitoresque. Dom. 14.

Commemorantur adhuc singuli Equites Rom. C. 48. T.

35. 57. Cal. 18. 27. 55. Cl. 15. Ner. 5. Vit. 14. al.

Eques pro ordine equestri. abolitionem ejus (legis) pertin. postulante Equite. A. 34.

inter plebem et Equitem causam discordiarum serens. Cal. 26.

Senatui quoque et Equiti oleum praebuit. Ner. 12. *provincias et exercitus Equiti Rom. ac libertis permissurum.* Ner. 37. — *Circensibus loca Equiti secreta a ceteris tribuit.* Ner. 11. *recenso Senatu et Equite.* Vesp. 9.

equites de quovis equitatu. tricenis equitibus hinc et inde commissis (in Circo.) C. 39. *Thessali equites.* Cl. 21. v. not. — *regem affuturum cum decem legionibus, equitum triginta millibus.* C. 66. — *equites quum per publicum, dimota paganorum turba, equos adegissent.* Galb. 19.

recusantes — immisso equite disjecit. Galb. 12. *jamque equites appropinquabant sequi.* Ner. 49. *equites praetoriani.* Cal. 45. Cl. 21.

Equester. equester census. A. 40. (quadringenta millia HS.) *equestres census.* C. 33. v. not. *equester ordo.* A. 100. coll. Cl. 6. Cal. 50. 49. 53. *vir equestris ordinis.* T. 51.

equestris dignitas. Senatoriam dignitatem recusantibus *equestrem quoque ademit.* Cl. 24.

Cossutia familia equestri, sed admodum dives. C. 1.

equestris militia. equestrem militiam petentes etiam ex commendatione publica cujusque oppidi ordinabat. A. 46. *equestres militias ita ordinavit, ut post cohortem alam, post alam tribunatum legionis daret.* Cl. 25. (Plin. ep. 7, 25, 2. „*equestribus militiis functus.*“) —

equestre certamen, pars certaminis quinquennalis. Ner. 12. *proelium duplex, equestre ac pedestre (in Circo.)* Dom. 4.

equestria sc. loca v. sedilia. Cal. 26. v. supra: *in Equite spectare.*

statua ex ebore equestris. Tit. 2.

Equitare. armorum et equitandi peritissimus. C. 57. Tit. 3.

Equitatus. cum equitatu insecutus. Cal. 45. *equitatu armato circumdedit (legiones.)* Cal. 48.

Equile marmoreum, Cal. 55.

Eradere. splendidum virum (h. e. Equitem Rom.) albo judicium erasit. Cl. 16. coll. Dom. 8. *eradendos ubique titulos abolendamque omnem memoriam.* Dom. 23.

Ereperere. quod is a tergo insulae per aspera et devia erepsisset ad se. T. 60.

Ergastulum, locus, ubi servi rustici per agros vincti detinebantur.

ergastula recognovit. A. 32. (Praecess. rapti per agros viatores sine discrimine, liberi aerviue, ergastulis possessorum suppressiebantur.) curam administravit repurgandorum tota Italia ergastulorum, quorum domini in invidiam venerant, quasi exceptos suppresserent non solum viatores, sed et quos sacramenti metus ad hujusmodi latebras compulisset. T. 8.

Ergo. pr. ablativus vocis ἔργον. v. Perizon. ad Sanct. p. 647 et 901. ed. Scheid.

in transitu sermonis v. narrationis, ut Gr. οὖν, nostr. also.

est ergo. C. 6. decedens ergo. C. 8. ad securitatem ergo. C. 23. quum ergo. C. 31. postulante ergo. C. 83. sanxit ergo. A. 29. remansit ergo. T. 12. rediens ergo. T. 72. ergo nov. Neronis anno. Galb. 1.

inservit sermoni v. quaestioni indignantis. ergo ego nec amicum habeo, nec inimicum? Ner. 47. nostr. also habe ich v. so habe ich denn sequ. — repete ergo sequ. C. 78.

Eripere. Masintham — abstrahentibus statim eripuit. C. 71. unum omnino e reorum numero, ac ne eum quidem, nisi precibus, eripuit. A. 56. ne eriperet legibus reum. ibid.

ut me supremus dies huic mutatae vestrae de me opinionis eripiat. T. 67.

ut quam primum se impendentibus contumeliis eriperet. Ner. 49.

provincias Caesari et privilegium eripere. C. 28. iudiciis concessum a Claudio beneficium — eripuit. Galb. 14. erepturam et ipsam, quae dedisset. Galb. 18. auxilio fugae erepto. C. 60. ereptam sibi gloriam recusandi. C. 79. eripi sibi vitam immerenti. Tit. 10.

Erogare. in Tiridaten — octingena nummum millia diurna erogavit. Ner. 30.

Error. per errorem nominis. C. 85. Cal. 30. errore detecto. T. 62. fraude vel errore inductos. A. 33. corrigere errorem. C. 28. (praec. per oblivionem.)

nostr. Verirrung, Fehler. quod — praeterit, communis hominum error est. A. 88.

petulantiam — sensim quidem primo et occulte, et velut juvenili errore, exercuit. Ner. 26.

Errabundus. quum luminibus extinctis decessisset via, diu errabundus sequ. C. 31.

Erudire. tirones neque in ludo, neque per lanistas, sed in domibus per Equites Rom. atque etiam per Senatores — erudiebat. C. 26.

Eruditi. plerique eruditorum certatim ad eum multa de his ediderunt. T. 70.

Eruditio. eruditione varia repletus est. A. 89. composuit variae eruditionis aliquot volumina. Gr. 6.

distingu. eruditio ab eloquentia Cal. 53. ubi est philologia, literae Graecae et Latinae. v. Ern. ad h. l.

Eruerere. per sorores — erutum (cadaver levi cespice obrutum).

Cal. 59. posse erui (thesauros) parvula molientium opera.
Ner. 31. eadem illa carmina sacerdos Jovis Cluniae ex pene-
trali — emerat. Galb. 9.

Equiti Rom. liberius jurganti oculum eruit. Ner. 5.

Erumpere. manus gladiatorum, quae oppido eruperat. A. 14.

Cod. Torment. *oppidum.* v. Oudend. repressam Tiberii saeviti-
tiam, quae mox eruperit. Cal. 6.

mox in omne genus crudelitatis erupit. T. 61. paulatim

— jocularia et latebras omisit, nullaue dissimulandi cura
ad majora *palam erupit.* Ner. 27.

Eruptio hostium. C. 64. A. 96.

Esculus. v. *Aesculus.*

Esse. non minora illa — indicia fuerint (σὲν ἄν, γένοιτ' ἄν.) C.

63. Al. male: fuerunt.

constans fama erat. C. 6. constans opinio est. C. 50. fuit-

que suspicio. Cal. 60.

seu sol, seu imber esset. C. 57.

fuerat animus, sequi. infin. v. *Animus.*

erat illi — cupido. Ner. 55. erat in eo enormis proceri-
tas sequi. Vit. 17. est-ergo in genere et sanctitas regum sequi.
C. 6.

c. *genit.* cibi minimi erat atque vulgaris fere. A. 76. cf.

Galb. 22. cibi plurimi traditur sc. fuisse. Drusus animi flu-
xioris remissiorisque vitae erat. T. 52. erat non solum ma-
gnae, sed etiam callidae inopinataeque saevitiae. Dom. 11.
fuit naturae acerbae. Gr. 9.

fuisse traditur et modicae staturae, et male pedatus —
munditiarum vero paene muliebrium. Oth. 12. qui luxuriae
inmoderatissimae esset. Ner. 51. ullius momenti esse apud
aliquem. Dom. 10.

alicujus esse i. q. *ad al. pertinere*, nostr. *einem zugehören*,
angehören.

ut ejus esset sequi. Galb. 7. *cujus gentis familia est no-*
stra. C. 6.

boni pastoris esse, sequi. infin. T. 32. i. q. bono pastori
convenire.

c. *ablat.* qua is aetate, qua statura, quo colore esset,
etiam quibus corporis notis vel cicatricibus. A. 65. si pupil-
lari aetate essent. A. 66. fuisse traditur excelsa statura sequi.
C. 45. corpore fuit amplo atque robusto sequi. T. 68. statura
fuit eminenti sequi. Cal. 50. cf. Cl. 30. Ner. 50. Galb. 21.
Vesp. 20. Dom. 18. Ter. 5. Horat. al.

secundiore fama fuit. C. 2. et re et existimatione magna
fuit. A. 3. quo nomine fuit mater. C. 6.

bono animo estote. Vit. 8. ut tandem mutuo erga se ani-
mo vellet esse. Tit. 9. v. *Animus.*

esse in al. re. in imperio esse. C. 25. in armis esse.
C. 69.

erat ei in oblectamentis serpens draco. T. 72. erat tum
in deliciis aulae histrio. Juven.

coena ejus in fabulis fuit. A. 70. sibi quoque in fatis esse
omnia impudica matrimonia. Cl. 43. esse in fatis, ut sequi.
Vesp. 4.

quantum in se esset. T. 11.

c. *dat.* vel simplici vel duplici. testimonio est. C. 68. eum
optimatum partibus quandoque exitio futurum. C. 1. saluti

fuit, quod sequi. A. 14. ne cui periculo aut noxae apud victorem forent. Oth. 10. nec ideo libertas — fraudi cuiquam fuit. A. 54.

quos videret et gladiatori praesidio gratiaeque esse. Cl. 21. praesagio fuit — vox. Ner. 6.

se cuicumque obvio praedae futuram. Galb. 4. despectui esse. Galb. 17. ut mors ejus — majori miraculo fuerit. Oth. 12. nostris exemplo fuit ad imitandum. Gr. 2. magis opprobrio legentibus, quam gloriae et fructui esse. Gr. 24. utramque rem — antiquis jam tunc curae fuisse. A. 39.

ab hoc sunt i. q. descendant. Galb. 3. ab Anco Marcio sunt Marci Reges — a Venere Julii. C. 6.

esse pro venire, ut Gr. γίγνεται. militibus in conspectum fuisse. A. 16. Al. venisse. v. not. jam istam in voluminem fore potestatem. A. 13. Gr. γίγνεται εἰς. Vulg. omitt. in. v. not. et Oudend.

futurum, ut. A. 97. fore, ut. C. 21. Dom. 15. 16.

nihil esse Rempublicam. C. 77. οὐδὲν εἶναι. ne Vitellius Germ. intra eundem Kalendarum diem usquam esset. Vit. 14. cf. Plaut. Pseud. 1, 3, 18. „mortuus est, qui fuit; qui est, vivus est.“

id est. C. 56. A. 32. 88. 97. Galb. 3. Dom. 17. hoc est. T. 24. Galb. 8. Vesp. 11. Glossematis fere suspectos locos habent, quibus praefixa haec formula. v. Burm. ad A. 88. Oudend. ad A. 32. Sed universe nihil pronunciandum, maxime in scriptore, qui grammaticum agere assueverat et singulis accuratiorem addere interpretationem. Ita in dialogicis tantum scriptis Ciceronis deprehendi, notavit Goerenz. ad Cic. Acad. 1, 2, 8., et saepius occurrit apud Plinium, v. c. Paneg. 61, 7. v. etiam, quae Ern. ad A. 88. Ceterum dubia sane additamenta locis Nostri A. 32. Vesp. 11. et Dom. 17. quibus vide, quae annotavi.

sunt qui putent. C. 86. (ubi al. putant, perpetua varietate. v. Burm. ad h. l. et Oudend. ad T. 73. Accuratus de re exposuerunt Goerenz. ad Cic. Acad. 2, 22, 70. et Fin. 2, 20, 70., qui simplici formae: sunt qui, solum subjunctivum vindicat, et Gernhard. ad Cic. Off. 1, 2, 5.) sunt contra, qui opinentur. Vesp. 16. sunt, qui tradant. Ner. 54. Galb. 20. Gr. 13. sunt, qui putent — alii — nonnulli. T. 73. (Sed A. 15. non, ut Burm. ad C. 86. vitiose citavit, est: sunt, qui traderent, sed: exstiterunt, qui traderent.) sunt, qui — distinguant. Gr. 4. Contra servandus indicativus locis Cl. 40. „quidam sunt adhuc in domo mea, qui me patronum non putant,“ et Rh. 1. „renunciatum est nobis, esse homines, qui novum genus disciplinae instituerunt.“ (Nihil impedit, quod sequitur: „ad quos juvenus — conveniat.“ Rhetores homines erant certi satisque noti, juvenes auditores multi et incerti.)

fuerunt, qui interpretarentur. A. 94. fuit et, qui suaderet. A. 100. v. non deesse sub v. Deesse. miror fuisse, qui traderent. Cl. 27.

ut esset, cujus ministerio — circumveniret. T. 55. nuncios esse, qui magnum nescio quid afferret. Dom. 16.

est i. q. licet. facile est aestimare. A. 57.

Esse i. q. edere. ut biberent, quando esse nollent. T. 2.

Essedum, vehiculi genus a Gallis Britannisque repetitum, quo in itineribus et expeditionibus Romani etiam uti solebant.

nos in essedo panem et palmulas gustavimus. A. 76. quum — iter essedo faceret. Cal. 51. comitante — in essedis cohorte amicorum. Cal. 19. solitus etiam in *gestatione* ludere, ita essedo alveoque adaptatis, ne lusus confunderetur. Cl. 33. taurus — essedum ejus invasit. Galb. 18. essedum argenteum sumtuose fabricatum. Cl. 16.

ad essedum currere alicui. Cal. 26. v. not. Galb. 6.

Essedarius, gladiator ex essedo pugnans. Cal. 35. Cl. 21. v. *Lips. Saturn.* 2, 12.

Et saepe addit verba ἐπεξηγητικῶς. pedibus prope humanis et in modum digitorum ungulis fissis. C. 61. tristitia et sine corde exta. C. 77. Plura exempla (namque hic paucis defungemur) vide in corollario hujus indicis sub v. *Pleonasmus*.

Ceterum cf. Goerenz. ad *Cic. Acad.* 1, 5, 21. et Hermann. ad *Viger.* p. 838. not. 323.

et — et — *que.* et literas, et notare, aliaque rudimenta. A. 64.

nam et — jocabatur; multaque decreta sequi. Ner. 33.

que et Gr. τῆ, καί, v. τῆ, τῆ. chlamyde peltaque et galea. Cal. 25. prudentiaque et aetate. Galb. 10. dotavitque etiam et instruxit. Vesp. 14. v. *Burm.* ad C. 11 et 13.

que et Gr. δὲ καί. habuitque et ipse concionem. C. 5. interque eos et aeneatores. C. 32. Est in his et pro etiam, de quo proxime.

et autem. v. *Burm.* ad A. 75., *Oudend.* ad Vesp. 22. cf. *Autem.* docuit autem et Rhetoricam. Gr. 7.

et tamen. et tamen fieri solet. Cl. 15. et tamen — rapti. T. 61.

et quidem. C. 39. A. 16. 53. 62. T. 45. saluatoribus scrutatores semper apposuit, et quidem omnibus, et acerbissimos. Cl. 35. v. *Quidem.*

et pro etiam. dilexit et reginas. C. 52. edidit et peregre spectacula. Cal. 20. nam et proscritionis tempore. A. 70. nam et, si quid res exig. sequi. A. 89. et deposita lectica. A. 78. v. *Oudend.* uno ex his — et in anthiam condemnato. T. 51. nonnunquam et testibus. T. 61. veteres Gr. et Rhetoricam docebant. Gr. 4. unde jam et custodes diffugerant, direptis etiam stragulis, amota et pyxide veneni. Ner. 47. et ipse. T. 10. 61. al. in quibus et ipsis. A. 89. et ipse spem imperii cepit, magnam quidem et ex conditione temporum. Oth. 4. (ubi tamen plerique omittunt alterum et.)

et etiam. v. mox sub *Etiam.* — et quoque. v. infra.

sed et post non modo, non solum, non tantum.

non ore modo decernentium, sed et persuasione vulgi. C. 88. non trib. modo legionum, sed et praef. al. dedit. A. 38. non legitimos atque ordinarios modo, — sed et catervarios. A. 45. non modo faustis ominibus, sed et modulatis carminibus prosequabantur. A. 57. non Antonii modo epistolae — sed et sine auctore not. versus. A. 70. non modo — supersedit, sed et — collaudavit. A. 93. non modo praetulit, sed et in cubiculo dedicavit. T. 44. non modo Princ. sollicitud. sed et parentis affectum. Tit. 8. non solum viatores, sed et sequi. T. 8. nec tantum carmina — sed et orationes. A. 89. non in Amph. modo, verum et in Circo. Dom. 4. non gressu modo def., sed et visu. Gr. 3.

Saepe in hac constructione permutatur in libris cum voc.

etiam, vel prorsus omittitur, unde incertum iudicium, ubi a scriptore additum, ubi a librariis insertum sit. Exempla supra exhibita docent, Suetonium saepius addere. Dubiae lectionis sunt loci:

non quum obsiderentur modo, sed et si alios ipsi obsiderent. C. 68. (Al. *sed etiam*, al. *sed simpliciter*.) non in Foro modo, nec Amphith., sed et in Circo et in Septis, et aliquando sequ. A. 43. (Oudend. dedit *sed et*, equidem omisi *et cum* Burn.) certi damnationis, sed et ad vex. ign. vit. T. 61. (Omisi *et cum* cod. Memm.) ipsos non solum fam. coenae adhibuit, sed et sequ. Tit. 9. (Oudend. abiecit *et*.) v. de hac ellipsi praeter Burn. et Oudend. ad C. 14. et alios passim locos Schwarz. ad Plin. Paneg. 75, 3. cf. Hermann. ad Viger. p. 837. not. 319. b. — cf. *Etiam*.

et — et — sed et. sacerdotum *et* numerum *et* dignitatem, *sed et* commoda. A. 31. Ita saepe *sed et* dicitur, ubi non solum vel tale quid antea subintelligendum. specie grav. ad morum corrig., sed et magis naturae brempers. T. 59. v. Oudend. tantum afit, ut — impertiret, ut — vetuerit; sed et — fraudavit. T. 50.

inter quos virginibus Vestal., sed et militibus universis. T. 76. maximae parti provinc. ac militum, sed et univ. plebi urbanae. Cal. 13. ex testamento Tiberii, sed et Liviae Augustae. Cal. 16. in Sicilia — et in Gallia — sed et certamen quoque. Cal. 20. impunitatem praediaque ampla, sed et discipulos dedit. Ner. 33.

Atque eadem prorsus res est, ubi initio capitis vel commatis *sed et* ponitur, ad continuandam orationem. Nam pr. est i. q. *sed non haec tantum, sed et* sequ. ut nostr. *aber auch*, Gr. ἀλλὰ μὴν et ἀλλὰ μὴν καί. Exempla sunt:

religio est, concepta opinione veteri — sed et mox confirmata est. A. 6. sed et Trojae lusum edidit frequentissime. A. 43. cf. C. 74. 75. A. 29. 68. 92. 98. T. 50. Cal. 54. Galb. 4. v. etiam sub voc. *Sed*.

Etiam initio etiam cultu notabilem ferunt. C. 45. etiam libros totos — recitavit. A. 89. al. post unum vel plura membra. C. Octavium etiam — plerosque — Dec. Brutum etiam. C. 83. alias — unam etiam. C. 24. interdum — nonnunquam — vel etiam. A. 24. lectica pro tribunali collocata, vel etiam domi cubans. A. 33.

etiam saepissime valet ad augendam vim orationis, ut nostr. *sogar, auch*.

necem comminata est, etiam strictos gladios — intentans. C. 14. existim. enim Servilia etiam filiam suam Tertiam Caesari conciliare. C. 50. solum etiam largius appetisse. C. 55. C. Memmii — etiam suffragator fuit. C. 73. etiam, quibus nondum ignoverat, cunctis. C. 75. quosdam etiam infini generis. C. 72. principem etiam in civitate locum. A. 51. etiam Proconsulibus decerni. A. 52. univ. denique genus — etiam cura sua dignatus est. A. 45. quae sibi undique, etiam ab uxore, conquir. A. 71. Mnesterem — etiam inter spectacula osculabatur. Cal. 55. etiam invito Neptuno victor. se adepturum. A. 16. omne crimen — etiam paucorum verborum. T. 61. etiam Augusto audiente. ibid. etiam quibus — demandat. T. 51. al.

et etiam. sed et ampliora etiam. C. 76. (ubi jung. *sed etiam*,

quod transitum facit, ut C. 49. „sed C. Memmius *etiam*,^{cc} atque *et ampliora* h. e. adhuc ampliora.) ascriptum et columnis *etiam*. Oudend. dedit Ner. 45.

que etiam. duravitque *etiam*. Cal. 6. recitavitque *etiam* publice. Dom. 2. maritavit, dotavitque *etiam* et instruxit. Vesp. 14. v. Burm. et Oudend. ad C. 76. et Vesp. 14., Goerenz. ad Cic. de Leg. 3, 2, 4.

atque etiam. v. *Atque*. — non enim — atque *etiam*. C. 69. *et* commutavit *etiam*, *et* instituit, *atque etiam* sequ. A. 24. — *aut etiam*. Cl. 22.

et in tertiis heredibus nuncupatum, legato *etiam* — prosecutus, commendavit *insuper*. Cl. 6. adjecit *insuper etiam*. C. 10. in quibus — *etiam*. C. 50.

quum etiam. A. 28. *etiam* quum. Gr. 7.

etiam nunc. instrumenti ejus — parsimonia apparet *etiam* nunc. A. 73. locus *etiam* nunc sequ. Vesp. 1. residuis integrisque *etiam* nunc (copiis). Oth. 9. ubi, ut saepe apud historicos et more Graeco, praesens *nunc* pro perfecto *tunc*. Nos aequae: *auch jetzt noch* pro: *auch da noch* in narratione. Alii tamen, fortasse ex correctione, *etiam tunc*. v. Burm. — *etiam tunc* (initio sermonis, *auch jetzt noch*.) C. 31. —

etiam tum i. q. *tum* adhuc. in castris tiro *etiam tum*. T. 42. praetextatus *etiam tum*. Cal. 10. parvulum *etiam tum*. Cl. 27. filios *etiam tum* parvulos. Dom. 15. v. Oudend. quamquam *etiam tum* — morbo variante. A. 98. dubia *etiam tum* causa. Dom. 8. Al. *etiamnum*.

sed etiam post non modo, non tantum etc.

non tantum ut pistoris, sed *etiam* ut nummularii nepotem. A. 4. non modo ducis, sed *etiam* militis functum munere. A. 10. non tantum novo, sed *etiam* ampliore cognomine. A. 7. non privatum modo, sed *etiam* obnoxium. T. 12. non modo studendi solatium, sed *etiam* sermonis — usus. T. 61. non modo — erasit, sed *etiam* — redegit. Cl. 16. non modo negavit, sed *etiam* sequ. Galb. 14. Oudend. *sed et*.

Saepe *etiam* omittitur post non modo, ut in plerisque libris locis his:

non modo cessit, sed — abstinuit. C. 14. ubi v. Burm. qui tamen in textu reliquit *etiam*. non literas modo, sed syllabas. A. 88. non Romae modo, sed provincias peragranti. A. 60. proelia non tantum destinato, sed ex occasione sumebat. C. 60. non modo domi, sed in theatro. Ner. 10. (ubi tamen malim additum *et*, ut Dom. 4. *verum et in Circo*.) non modo — exceptum ab eo, sed — oratum. Galb. 22. Oudend. omisit *etiam* cum aliquot libris *etiam* loco Cl. 16.

Etsi. etsi non auctor, at conscius. Ner. 53. etsi non — at certe Cal. 12.

etsi subjungit sententiam T. 61.

Euripus, fossa, qua Circus max. cingebatur. C. 39. v. not.

Evadere. simpl. quod se — circumclusum passus esset evadere. T. 20. multis — elisis (in spelunca) praeter spem evasit. T. 39. reus mutatione temporum evasit. Ner. 5. quod aliter evasurus — non fuerit. Cl. 33. ut — nando evasisse eam comperit. Ner. 34.

quum — decessisset via, diu errabundus, tandem ad lucem — per angustissimos tramites pedibus evasit. C. 31.

sagittas tanta arte direxit, ut omnes per intervalla digitorum innocuae evaderent. Dom. 19. Gr. *διελθόντων*.

evadere aliquem. Carnulius me evasit. T. Gr. cujus quondam nocturnas insidias — vix praemio dato evaserat. C. 74.

evad. ad v. in aliquem locum. nando evasit ad proximam navem. C. 64. vix ad Antonii cornu fuga evaserat. A. 13. ut aegre, nec nisi postico, evadere in Palatium valuerit. Cl. 18. primo Praeneste, inde Neapolin evasit. T. 4.

ad locum superiorem. nec nisi strata sub pedibus veste ad aversum villae parietem evasit. Ner. 48.

Evehi. inde praeter consuet. de nocte ad occasionem aurae evehctus. A. 97.

Evellere. arbor cupressus — evulsa radicitus atque prostrata. Vesp. 5.

Evenire. praemisso agmine lactum evenit auspicium. Vit. 9. Al. praem. agmini. v. n.

in bonam pactem, nostr. *gelingen.* quod quum praeter opinionem evenisset. C. 16.

in malam partem, et saepe per *εὐφημισμόν* de morte. cf. *Accidere.*

si quid sibi eveniret. C. 86.

evenit, ut. A. 6. 43. (ubi proxime ante: *accidit, ut.*)

Cl. 7. Galb. 6. neque aliter evenit. A. 96.

ut evenit h. e. ut evenire solet. A. 78.

Eventus, nostr. *Erfolg, Ausgang,* in utramque partem. bellorum omnium eventus. A. 96.

dubium, eventu meliore an voluntate. A. 28. desperans tam praecipitis consilii eventum. C. 20. eventum esse in manu Fortunae. Ner. 23. varioque et animo et eventu. Cl. 16. quantum postea eventu paruit. Vesp. 4. nec eventus defuit. Vesp. 7. h. e. res bene successit.

Evertere. arbor, quae privato adhuc Vespasiano eversa surrexerat. Dom. 15.

ad evertendam Remp. sobrium accessisse. C. 53.

Evidens. ut cuique evidens sit. Vit. 7. signum evidens. Ner. 6. futura caedes evidentibus prodigiis denunciata est. C. 31. terrebatur ad hoc evidentibus portentis. Ner. 46. mors ejus — evidentissimis ostentis praecognita est. A. 97. quod futurum, compluribus quidem signis, sed vel evidentissimis duobus, apparuit. Galb. 1. evidentissimis rapinis ac sacrilegiis. C. 54. h. e. non clandestinis, sed apertis.

Evidentissime apparuit. T. 45.

Evigilare i. q. expergisci, ut nostr. *aufwachen, aufstehen.*

si vel officii, vel sacri causa maturius evigilandum esset.

A. 78. Vulg. male: *vigilandum.* v. not. et Burm. somni brevissimi erat; nam ante mediam noctem plerumque evigilabat. Cl. 33. utque evigilavit. Galb. 4. maturius semper ac de nocte evigilabat. Vesp. 21.

Evilascere. propter quae usque eo eviluit, ut passim ac propalam contemptui esset. Cl. 15.

Evincere. nec, ut revocaret, unquam ullis populi precibus potuit evinci. T. 37. v. not. ad C. 1. *vincerent* sequi. et Casaub. ad h. l.

Evocare. quum Rhodiorum magistratus — evocasset sc. Rhodo Roman. T. 32. quem famil. literis Romam evocarat. T. 62. jucund. literis Bajas evocavit. Ner. 34. Loll. Paulinam — subito ex provincia evocavit. Cal. 25. pueri nobiles ex Asia ad edendas in scena operas evocati. Cal. 58. plures Alexandria

evocavit. Ner. 20. quosdam e primoribus viris domum evocavit. Ner. 41. evocare manes et exorare tentavit. Ner. 35. quem ex Africa in auxilium evocarat. A. 16. ne hieme initioque anni ad judicandum evocarentur. Galb. 14.

Evocati dicebantur milites veterani, qui emeritis stipendiis ad arma redibant. (*Dio* 45, 12. Ἀναλήτους vertit, οἱ τε πεπαυμένοι τῆς στρατείας ἐπ' αὐτὴν αἰῶς ἀνεκλήθησαν. cf. 55, 24.) Scutario cuidam, evocato quondam suo. A. 56. bello civili Pompejan. partium Centurio an Evocatus. Vesp. 1.

delegit et equ. ordinis juvenes, qui, manente anulorum aur. usu, Evocati appellarentur, excubiasque circa cubiculum suum vice militum agerent. Galb. 10. v. not.

Evolare. auspicanti pullos evolasse. Galb. 18. ex vulg. lect. Sed leg. *avolasse*. Contra A. 94. leg. quum altissime *evolasset* (aquila), pro vulg. *volasset*. *Dio* 45, 2. ἀετὸς ἐμετεωρίσθη.

Evolvere libellos. Galb. 21. in evolvendis utr. linguae auctoribus i. q. legendis. A. 89.

Evomere. cibo affluente evomuisse omnia. Cl. 44. ut haustum venenum — evomuerit. Ner. 2.

Exacerbare. atque eo quidem nomine omnes, qui ubique erant, exacerbavit. Galb. 16.

exacerbatus indicio. T. 62. exacerbati — recenti atrocitate.

T. 75. exacerbatus, quod. Vit. 14.

Exactor, *Exactio* v. *Exigere*.

Exaesturare i. q. aestu exundare. fossas, in quas Nilus exaestuat A. 18.

i. q. nimis incalescere, Gall. *s'échauffer*. ut exaestuarat afflatus aura. T. 72.

Exagitare i. q. persequi, vexare. exagitari se materna specie verberibusque Furiarum. Ner. 34.

i. q. reprehendere, cavillari (ut nostr. *vexiren*.) pari fastidio sprevit, exagitabatque nonnunquam. A. 86. (Sequitur Maecenatem — usquequaque *persequitur* et imitando per jocum irridet.)

Examen. stateram — examine aequo. Vesp. 25.

Exanimis. exanimis — aliquandiu jacuit. C. 82.

Exanimare. quum — lecticam ejus fulgur praestrinxisset servumque — exanimasset. A. 29. ut — saepe prae turba elis exanimatique sint plurimi. C. 39. quo (porcello) statim exanimato. Ner. 53. exanimatus est i. q. obiit. Oth. 11.

Exarare sc. stilo i. q. scribere. quasi a cogitante atque genante exaratos (versus). Ner. 52. binos codicillos exaravit Oth. 10. Lucan.

Exardescere. cinis — extinctus et jam diu frigidus exarsit repente. T. 74.

Corinth. vasorum pretia in immensum exarsisse. T. 34 v. not.

Exarescere. silva omnis exaruit radicitus. Galb. 1.

Exarmare. quod exarmata esset a Jove. Dom. 15.

Exauctorare, milites sacramento solvere, signis aquilae ademptis, idque sine praemiis post emeritam militiam dare solitis. v. Lips. ad Tac. A. 1, 17. coll. c. 36., ubi recte *exauctorationem* distinguit a *missione* cum praemiis conjuncta.

alias (legiones) immodeste *missionem* postulantes, citra commoda emeritorum *exauctoravit*. A. 24. quicquid praetorianarum cohortium fuit, ut pessimi exempli, uno *exauctora-*

- vit edicto. Vit. 10. Vitellianorum et exauctoravit plurimos et coercuit. Vesp. 3. de legendo vel exauctorando milite. T. 30.
- Exaudire.* ut — exaudiretur a procul stantibus. Cal. 53. de Mausoleo — exaudita vox est. Ner. 46.
- Excalciare.* alicui pedes praeberere excalciandos. Vit. 2. jussit excalciatos cursitare. Vesp. 8.
- Excandescere* i. q. *irasci* (nostr. *aufwallen*.) quum excanduisset. Cl. 40. hactenus excanduit, ut. Ner. 40. haud ultra verba excanduit. Vesp. 14. quum — ita excanduisset, ut. Rh. 6.
- Excarnificare* i. q. *dilaniare* (*zerfleischen*.) minutissimis ictibus excarnificatus atque confectus est. Vit. 17.
- Excedere* c. ablat. i. q. *egredi*. exc. theatro. Ner. 23. sacrario. Dom. 15. quod se inscio — Italia excessissent. Cl. 16. (Ind. Bernecc. exhibet accus. *Italiam*, nescio unde petatum. Ceterum v. *Egredi*.) intra Kal. Oct. Urbe Italiaque mathem. excederent. Vit. 14.
- c. accus. i. q. *superare*. aut aequavit praestantissimorum gloriam aut excessit. C. 55. excesserat humanitatis modum. T. 29. principum et regum se excessisse fastigium. Cal. 22. nec praeturae gradum excessit. Oth. 1. senos sextantes non excessit (bibendo). A. 77. statura, quae justam excederet. T. 68. quamvis annum aetatis quinquagesimum non excesserit. Gr. 7. illud omnem fidem excesserit. Cl. 29.
- excedere* i. q. *mori*. A. 5. Cl. 45. Vesp. 2. Tit. 11., unde
- Excessus* i. q. *mors*. T. 22. 70. Cal. 1. 9. 48. Ner. 5. Vesp. 3.
- Excellent.* primum et excellentissimum triumphum egit Galliam. C. 37. excellentissimo cultu pueri. Ner. 20.
- Excelsus.* excelsa statura. C. 45.
- Excerptare.* verbis, quae Crisp. Sall. excerptis ex Originibus Caetonis. A. 86. praecepta et exempla ad verbum excerpta (ex auctoribus.) A. 89.
- Excidere* (a *Cadere*.) sacrificanti coronam de capite excidissee. Galb. 18. laurea, quam religiosissime circumdederat, in profluentem excidit (sc. de capite.) Vit. 9.
- litigatori Graeci. vox in altercatione excidit. Cl. 15.
- excidere formula apud judicem i. q. causa cadere, litem perdere. Cl. 14.
- Excidere* (a *Caedere*.) qui Corinthum excidit. Galb. 3. excisae rupes durissimi silicis. Cal. 37. partim effosso monte, partim exciso. Cl. 20. edict. de excidendis vineis. Dom. 14.
- Excipere.* Differt a v. *Accipere* ita, ut hoc sit *ad se capere* aliquid alicunde oblatum, *exc.* vero *ex aliquo capere*, unde fit, ut significatio in plerisque eodem redeat.
- nostr. *aufnehmen*, *empfangen*. adcentes se Patres Conscr. — pro aede Ven. Gen. excepit. C. 78. advenientem exercitus libens ac supinis manibus excepit. Vit. 7. exceptum honorifice. Cal. 35. tanta comitate aduentium desideria excipiens, A. 55. osculo excipere al. Oth. 6. Galb. 22. Urbem ingressum excepit terrae tremor. Galb. 18. simul hanc (barbam) excepero. Ner. 34.
- vulnera excepit. A. 20. ut lapidis ictum genu, scutoque sagittas aliquot exceperit. Vesp. 4. — piro hiato oris excepto. Cl. 27.
- nostr. *auffangen*. utrumne illum — e ponte dejicerent at-

que exceptum trucidarent. C. 80. praecipitari in mare jubebat, excipiente classiariorum manu. T. 62.

i. q. *intercipere*. paene exceptus est. A. 16. quasi exceptos supprimerent — viatores. T. 8.

i. q. *suscipere*. simultates nullas tam graves exceptit unquam, ut non — libens deponeret. C. 73. v. Oudend. et not. *exc. aliquid auribus*. quasi vox Aug. per cubicularios excepta sit. T. 21.

et animo, unde i. q. *intelligere*, ut nos: *aufnehmen pro verstehen*.

velut gravius, atque ipse sensisset, exceptam (sententiam.) C. 14. id a proximis aliter exceptum. T. 11. h. e. falso intellectum.

unde: *cum approbatione audire*. nota — assensu maximo excepta. T. 45. exceptus effusius. Ner. 22.

verba dictata v. recitata perscribere, ut nostr. *auffassen*.

orationem ab actuariis exceptam. C. 55. dictante aliquo exceptos (versus). Ner. 52. notis excipere velocissime solitum. Tit. 3.

excipere i. q. *ex aliquo numero eximere*, nostr. *ausnehmen*.

ut — ne Caesarem qu. exciperet. C. 28. quamquam exceptos Corneliis legibus. C. 11. exceptis consul. competitoribus. C. 41. exceptis duntaxat sequi. C. 75.

Exceptio. sub exceptione — si tamen sequi. C. 78.

Excire. legionibus et auxiliis undique excitis. Cal. 45. excitus a M. Bruto. Horat. exciente buccina Tritone. Cl. 21.

Excitare (a forma *Exciere*.) Gr. ἐγείρειν, ἀνεγείρειν, ἐξεγείρειν.

ut aspectu deficientes libidines excitaret. T. 43. (*erregen, aufregen*.)

quidam tumultum excitaverunt. Oth. 8. jam Gallos eum cantando excitasse. Ner. 45.

aliquem surgere jubere, nostr. *aufrufen, aufstehen heißen*.

mos erat, prius aliquem, qui ante diceret, excitare. Rh. 6. quum spectaculo ludorum gregarium militem — excitari per apparitorem jussisset. A. 14.

max. e somno. tam arto repente somno devinctus, ut ad dandum signum ab amicis excitaretur. A. 16. interdum ferula flagrove — excitabatur a copreis. Cl. 8. ut — obdormisceret, vixque ab advocatis — excitaretur. Cl. 33.

unde *excitari* i. q. *surgere*. excitabatur. Cal. 38. excitatus, ἐγερθεὶς. Ner. 47.

facere, ut aliquid exsurgat, unde i. q. *exstruere, aedificare*.

excit. templum. A. 29. turrem. Cal. 46. tumultum. Cl. 1. aedem. Dom. 5.

Exclamare. qui ob atrocitatem facinoris exclamaverat. Cal. 12.

sequi. oratione recta. T. 61. Cal. 22. 58. Dom. 15.

sequi. acc. c. infin. A. 16. 97.

sequi. conjunct. significatione jubendi. Vesp. 19.

Excludere duplicis est significationis. Nam modo est *praecluso aditu non admittere*, ut: non modo missos — non recepissee, sed ipsum etiam exclusisse quondam pro foribus adstantem. Oth. 3. nemine excluso h. e. nemine non admisso. A. 45. exclusus inter ceteros ab insidiatoribus Caji, quum — turbam summovent. Cl. 10.

et eadem vi: consulatu excludi. C. 18. i. q. seriore petitione non admitti.

et: illos — fortuita debere excludere. Ner. 25. h. e. iudicio non subicere, eximere.

modo est *clausum emittere, edere*. ovum — fovit, quoad pullus — exclusus est. T. 14.

Excogitare. nova officia excogitavit. A. 37. excogitato genere suffragiorum. A. 46. sellariam excogitavit. T. 43. ut — novissime quasi genus lusus excogitaret. Ner. 29. novum atque inauditum genus spectaculi excogitavit. Cal. 19. nihil non excogitavit ad sequ. Cl. 18. excogitaverat inter genera cruciatus etiam, ut sequ. T. 62. talem a Cajo pontem excogitatum aemulatione Xerxis. Cal. 19.

excogitatissimae hostiae. Cal. 22. novum et excogitatum honorem. Dom. 14. Male al. *inexcogitatum*, qui sensum vocis *excogitatus*, quo est i. q. *exquisitus*, novo commento inventus, non ceperunt. (Plin. Paneg. 88, 4. „paratum id quidem (cognomen) et in medio positum, novum tamen. Scias, neminem ante meruisse, quod non erat *excogitandum*, si quis meruisset.“ Gell. 5, 10. „captio versute excogitata.“)

Excolere. Urbem excoluit h. e. *exornavit*. A. 29. ut — monumentis vel novis, vel resectis et excultis, Urbem adornarent. ibid. praetoria non tam statuarum tabularumque pictarum ornatu, quam xystis et nemoribus excoluit. A. 72. Circo max. marmoreis carceribus auratisque metis — exculto. Cl. 21.

arma, quibus exculti funus celebrabant. C. 84. Augustarum ornamentis excultus. Ner. 28.

Excreescere. excreverat in dext. latere ejus caro. Galb. 21. litium series ubique majorem in modum excreverant. Vesp. 10.

Excruciare. excruciatu gravissimis tormentis. Cal. 16. excr. doloribus. Cl. 44.

Excubare. excubanti Trib. Ner. 9. statio militum, quae tunc excubabat. Ner. 21. excubanti cohorti. Oth. 4. quod pro salute sua etiam dormiens excubaret. Cl. 37.

Excubiae. excubias per Urbem indixit. A. 23. adversus incendia excubias nocturnas vigilesque commentus est. A. 30. inter excubias militum. Cl. 10. excubias agere circa cubiculum al. Galb. 10.

Excubitor. excubitor Tribunus. Cl. 42. processit ad excubitores. Ner. 8.

Excurrere. quum Tusculum excucurrisset. Galb. 18. Al. *excurrisset*, ut semper.

Excusare. quum — M. Lepidus in Sen. excusasset praeterita. A. 27. utrumque excusavit edicto. Cl. 38. — *excusare se*. orare veniam vel excusare se conantibus. A. 15.

exc. aliquid alicui. excusans factum etiam tenuissimo cure. T. 11. Tribunis — excusavit, quod sequ. Cl. 12.

exc. aliquid i. q. pro excusatione proferre. excusata rei familiaris mediocritate. A. 101. valetudinem excusanti. Cal. 27. excusato languore faucium, propter quem non adesset. Ner. 41. excusante Tiberio imbecillitatem ejus. Cl. 6. h. e. deprecante ob imb. ejus.

c. accus. et inf. v. partic. excusanti, minus datum ad occultandam facinoris invidiam. Ner. 33. excusantes, non libi-

dine, sed ratione commissa (adulteria). A. 69. (*Tac. A. 3, 11. diversa excusare i. q. diversa ad excusandum praetendere.*)

unde *excusare i. q. munus, dignitatem deprecari*. quosdam ad excusandi se verecundiam compulit, servavitque etiam excusantibus insigne vestis. A. 35. (*Tac. A. 11, 25. excusatos dicit. et mox sponte cedentes.*)

Excusatio. eamque excusationem proximis mandasse.

Oth. 6.

Excutere. convicianti oculum per Centurionem verberibus excussit. T. 53. excusso oculo. C. 68. curru excussus est. C. 37. Ner. 24. Augusti sceptrum e manibus excusum est. Galb. 1. e basi statuac tr. titulus excussus vi procellae. Dom. 15.

nostr. *durchschütteln*. culcitisque et stragulis praetentatis et excussis. Cl. 35.

Excutor v. Exsecutor post Exsequi.

Exemplum a voc. *Amplus* pr. res ex ampla materia desumpta et speciminis loco proposita, unde nostr. *Beispiel*, *παράδειγμα*. pleraque pessimi exempli. A. 32. ut pessimi exempli Vit. 10. novo exemplo. Cl. 14. 23. quasi omne exemplum liberalitatis supergressus. Cal. 46. quoque magis nullius non boni exempli fautor videretur. Cal. 16. ut domest. persuaderet, ne bono qu. exemplo audendam esse patroni necem. Dom. 14. praecpta et exempla publice vel privatim salubria. A. 89. extant et feminarum exempla aequae diversa. T. 2. imitari exemplum. C. 68. A. 34. ut parcim. publ. exemplo quoque juvaret. T. 34. ut se aliquis ad mortem capessendam exemplo juvaret. Ner. 49. ad despiciendam vitam exemplo manip. militis concitatum. Oth. 10. non repertis, qui sequerentur exemplum. Cl. 26.

nostr. *Muster, Vorbild*, ut Gr. *παράδειγμα*. nostris exemplo fuit ad imitandum. Gr. 2. pietatis — exemplo sufficientis. Pers. superposuit alt. turrem in exemplum Alex. Phari. Cl. 20. i. q. alias ad formam, ad simulacrum.

unde omnino res, quae aliquando accidit, ad imitandum vel probandum proposita, nostr. *Fall, Vorfall, Beispiel*. improbens exemplum vetus Caninii Rebili. Ner. 15. quorum opinionem Orbilius etiam exemplis confirmat. Gr. 4.

exempli causa. T. 67. Cl. 11. Rh. 1. ex quibus in exemplum pauca hinc inde subjeci. T. 21.

adeoque, ubi de libris sermo, *ἀντιγραφήν*, quod eadem verba, eandem formulam *πρωτότυπον* exhibet, ad huius quasi simulacrum effectum. v. Ernest. Cl. Cic. sub h. v.

testamentum duplex — sed eodem exemplo. T. 76. quorum (codicillorum) exemplum erat. Cal. 55. h. e. argumentum, nec summa quidem argumenti, sed eadem verba.

Exemplar est Gr. *ἀπόγραφον*, unum v. singulum aliquid, ad primam normam descriptum.

jactatum exemplar epistolae verae sive falsae. Vesp. 6. in quibusdam exemplaribus invenio. C. 55. undique investigatis (tabularum). Vesp. 8.

unde i. q. *liber*, nostr. *Handschrift, A'schrift*. exemplaribus undique petitis. Dom. 20. multa exemplaria contracta. Gr. 24.

Deinde, quum *exemplar* quasi nascatur ex *exemplo*, pro eo etiam dicitur, ut *species* pro genere.

ne cui in opera edenda *exemplar* imperatae *schemae* de-

esset. T. 43. ut illorum velut ad exemplar — exigerentur a civibus. A. 31. quod exemplar regendae Reip. eligeret. Vit. 11. genera, velut exemplaria, saevitiae enumerare, sat erit. T. 61. (nos: *gleichsam als einzelne Copien, Darstellungen des Originals in einzelnen Fällen.*)

Nonnunquam in libris hae voces permutantur, ut A. 34.

Exequi v. *Exsequi*.

Exercere, operam dare, ut aliquid efficiatur v. perficiatur, quasi *ἐξεργᾶν*, *herausarbeiten*, unde respondet nostris *uben*, *treiben*.

exerc. eloquentiam studique liberalia. A. 84. artes. Cal. 54. jus exercendi artem. Dom. 7. rhetorica prohibita exerceri. Rh. 1.

exerc. adulteria. A. 69. petulantiam, libidinem, luxuriam etc. Ner. 26.

officia cum multis mutuo exercuit. A. 53. (T. 11. mutua cum Graeculis officia *usurpans*.) strenarum commercium ne ultra Kal. Jan. exerceretur. T. 34.

inde: exerc. unguentariam tabernam, pistrinum. A. 4. furnariam. Vit. 1. negotiationes. Vesp. 16. officinas promerccalium vestium. Gr. 23.

exerc. quaestionem. C. 11. legem. C. 43. (nos: *die Ausübung des Gesetzes* etc. *betreiben*.)

exercendas esse leges respondit, et atrocissime exercuit. T. 58. inceptam proscriptionem utroque acerbius exercuit. A. 27. exerc. jus tribuniciae potestatis. T. 11. vim dominationis. Dom. 1. Sed T. 33. leg. Principem *exseruit* pro exercuit. v. not. et Oudend. ad h. l. et ad T. 11., et Schwarz. ad Plin. Paneg. 21, 4.

nostr. *eintreiben*, *beitreiben*. fenus apud Helvetios exercuit. Vesp. 1. vectigalia primum per publicanos, deinde per Centur. Trib. praet. exercuit. Cal. 40.

exerc. copias. A. 16. discipulos. Rh. 1.

exercentes simpl. pro: *se v. artem exercentes*. C. 26. A. 98.

exerceri. paulatim et ipse meditari exerceri que coepit. Ner. 20. quod studiosissimus quisque apud eum exerceretur. Rh. 2.

exercitus partic. i. q. vexatus, exagitatus laboribus atque aerumnis. infantiam pueritiamque habuit laboriosam et exercitam. T. 6. Vulg. *exercitatum*. v. not. et Oudend., item Schwarz. ad Plin. Paneg. 86, 3.

Exercitare. ad exercitanda discentium ingenia. Gr. 17.

Exercitatio. equi et armorum solitas exercitationes omisit. T. 13. exercit. campestres equorum et armorum. A. 83. ad campestres exercit. suas admisit et plebem. Ner. 10. Graecae exercitationes. Rh. 2. — *exercitatio* venandi. Cal. 5. velut *exercitationis* genus. Dom. 22.

Exercitus subst. C. 24. 28. 30. 33. 34. 52. 56. 58. A. 8. 10. 11. 12. 16. 19. 26. 64. 89. 94. 96. T. 9. 14. 25. 38. 53. Cal. 1. 22. 25. 31. 44. Cl. 29. Ner. 2. 43. 47. Galb. 10. 16. Oth. 10. Vit. 7. 8. 15. Vesp. 4. 6. 7. 9. al.

Exhaurire. provincias privatorumque census prope exhaustit. Ner. 38. ut exhaustae quoque Urbi frequentia suppeteret. C. 42. exhausta Italia dilectibus. C. 79. ordines exhaustos caede

varia. Vesp. 9. — quum velut exhaustum (post vomitum) refici cibo oporteret. Cl. 44.

exhaustus atque egens. Cal. 38. Ner. 32. exhaustus operum ac munerum impensis. Dom. 12.

Exhibere, praestare, producere. Equitem Rom. — exhibere testamenti tabulas coegit. Vit. 14.

neque liberalitatis, neque clementiae, nec comitatus quae exhibendae nullam occasionem omisit. Ner. 10. moderationem clementiamque — admirabilem exhibuit. C. 75. parem moderationem minoribus quoque — exhibuit. T. 32. liberalitatem omnibus ordinibus — exhibuit. A. 41. publice munificentiam bis omnino exhibuit. T. 48.

exh. comoediam publicis spectaculis. A. 89. gladiatoria munera, pyrrhichias, quadrigarum certamina, Trojae lusum, Africanas etc. Cl. 21. naumachiam. Ner. 12. nihil sane praeterquam adolescentulum Lucium — exhibuit. A. 43. Senatores ad ferrum. Ner. 12.

quum auriganti Cajo ministratorem exhiberet. Vit. 17.

i. q. *ageret*. Al. addunt *se*. v. Oudend.

se adorandum adeuntibus exhibebat. Cal. 22. v. Oudend.

Exhilarare, qua re admodum exhilaratus. A. 98.

Exhinc. v. *Exin*.

Exhorrescere. Domini appellationem, ut maledictum et opprobrium, semper exhorruit. A. 53. genituram ejus — ita parentes exhorruerunt sequi. Vit. 3.

Exhortari. in alloquendo exhortandoque. C. 33.

Exigere i. q. *expellere*. post reges exactos. T. 1. exigere uxorem. C. 50. Cl. 26.

nec potuisse unquam exigi (maculam). A. 94. nostr. *herausbringen*. Al. *eximi*. v. Oudend.

i. q. *ad finem agere, defungi*. exacto consulatu. Cal. 8.

i. q. *examinare, probare*. quarum (margaritarum) amplitudinem conferentem, interdum sua manu exegisse pondus. C. 47. v. Serv. ad Aen. 4, 476., Oudend. ad h. l. et A. 31. ut illorum velut ad exemplar — principes exigerentur a civibus. A. 31. cf. infra *Exactus*.

i. q. *ad normae v. legis severitatem exercere*. disciplinam acerrime exegit. T. 19. cf. *Exactor*.

xysticorum certationes aut gladiatorum pugnas severissime semper exegit. A. 45. h. e. ordini, disciplinae subiecit, coercuit. v. not. unde: exigere poenam de sontibus. C. 69. quoniam satis poenarum exactum esset. A. 27. exigebat coram (poenas.) Cl. 34.

i. q. *cogere, ut aliquid praestetur v. fiat*. Opp. *remittere, indulgere*.

de pecunia, nostr. *eintreiben, einfordern*. per causam exigendae pecuniae, quae deberetur cuidam sequi. C. 2. exactaque pecunia. Vesp. 23. exig. creditum. Vesp. 11. si, quas manus remisit cuique, *exegissem* (in lusu aleae.) A. 71. pro edulibus — certum statutuque exigebat. Cal. 40. tres uncias, quae ponderi deerant, jussit exigi. Galb. 12. liberalitates Neronis — revocandas curavit exigendasque. Galb. 15. exegit ingenti fastidio et acerbitate nummum asperum sequi. Ner. 44.

unde omnino i. q. *postulare*. obsides. A. 21. exegit et ipse ab amicis benivolentiam mutuam. A. 66. exig. iusjurandum atque syngropham. C. 23. iusjur. et cautionem exegit a singulis.

A. 98. *p̄missa*, imo *exacta* *jocandi* *licentia*. *ibid.* a quibus ratio *exigi* posset. A. 101. *votum* *exegit* ab eo, qui *sequ.* Cal. 27.

si *quid* *res* *exigant.* A. 49. (De *variet. lect.* v. *Burm.* et *Oudend.* cf. *not.*) si *quid* *res* *exigeret.* A. 89. v. *Oudend.* ad A. 49.

sequ. ut. *exegit* *etiam*, *ut* *sequ.* A. 37. (ubi est *postulavit*, *quamvis* *sine* *effectu*, *ut* *saepe* *cogere* al.) *ut* — *sibi* *liceret*, *precario* *exegit.* Cl. 12. *nihil* *prius* *aut* *magis* *a* *comitibus* *exegerat*, *quam* *ne* *potestas* *cuiquam* *capitis* *sui* *fieret.* *Ner.* 49.

sequ. acc. c. inf. *ut* — *a* *propinqu.* *urbium* *plebe* *verri* *sibi* *vias* *et* *conspergi* *propter* *pulverem* *exigeret.* A. 89.

Exactus i. q. *accuratus*, *diligens.* *curam* *quoque* *solito* *exactionem* *praestitit.* T. 18.

Exactor *gravissimus* *disciplinae.* C. 65. *sermonis* *Lat.* *exactor* *molestissimus.* Gr. 22.

Exactio. *exactionum* *coactor.* *Horat.* *Oudend.* *interpretatur:* *publicanorum* *minister*, *iis* *parva* *mercede* *operam* *locans*, *exigendo* *tributa*, *vectigalia*, *et* *portoria.*

Exiguus. *quamquam* *exiguae* *vocis* *et* *fuscae.* *Ner.* 20. i. q. *tenuis.* Gr. λεπτός.

Exiguitas. *querente* *eo* *quondam* *de* *fisci* *exiguitate.* Cl. 28.

Exilis. *prolixo* *nec* *exili* *corpore* *erat.* Cl. 50. *exilis* *opp. praepingui.* Galb. 3.

exilis *ramus* *opp. praevalido* *ac* *prolixo.* *Vesp.* 5.

Exilium. v. *Exsiliium* *post* *Exsul.*

Eximere. *exemtum* *anulum.* T. 73. *Opp. aptare* *digito.* *simul* *ac* *dens* *Neroni* *exemtus* *esset.* *Vesp.* 5. *Sed* A. 94. *leg. exigi* (*maculam*) *pro* *vulg.* *eximi.*

biduum *memoriae* *eximere.* Cl. 11. *medium* *qu.* *tempus* *religio* *et* *Seleucus* *exemit.* Oth. 6.

Exin. *prima* *expeditione* — *dein* — *posthaec* — *exin.* T. 9. *Vulg. exhinc.* v. *Oudend.* *ad* *h. l.* *et* *ad* *Ner.* 7. *ubi* *aeque* *al. exhinc* *et* *exinde* *pro* *exin.*

exin *sortitus* *Africam.* *Vesp.* 4. *Al. exinde.* *exin* — *mor.* Galb. 6.

Exire. *ut* *duae* *tantummodo* (*cohortes*) *exirent.* Cal. 4. *exituro* i. q. *profecturo.* Vit. 7. *si* *de* *potestate* *patris* *exisset.* Vit. 6.

exiit *opinio.* *Ner.* 53. *exierat* *in* *vulgus.* Galb. 20. v. *Schwarz.* *ad* *Plin.* *Paneg.* 75, 3.

Exitus i. q. *profectio.* *hos* *frustra* *per* *omnes* *moras* *exitu* *prohibere* *conatus.* C. 34.

i. q. *finis*, *ut* *nostr.* *Ausgang.* *exitu* *anni.* T. 4.

i. q. *finis vitae*, *mors.* *apparuit* *Malloniae* *cujusdam* *exitu.* T. 45. *sibi* *tam* *honestum* *quandoque* *exitum* *darent.* Cl. 1. *sortitus* *exitum* *facilem.* A. 99. *quis* *ipsum* *maneret* *exitus.* Dom. 15. *brevi* *dignum* *exitum* *facturos.* *Ner.* 46. *exitum* *Claudii* *Agrippinaeque* *significans.* *Ner.* 39. *monstra* *exitum* *ei*, *qualis* *evenit*, *portenderant.* Galb. 18. *de* *Neronis* *exitu* *nunciantem.* Galb. 22. *memorante* *quodam* — *de* *Cassii* *Bruti* *que* *exitu.* Oth. 10. *de* *Othonis* *exitu.* Vit. 10. *ab* *initio* *principatus* *usque* *ad* *exitum.* *Vesp.* 12. *atrocia* *exitus* *signum.* Dom. 11. *De* *loco* *Dom.* 15. v. *Exitium.* *add. vitae.* *sub* *exitu* *vitae.* Cl. 43.

i. q. *eventus.* *coeptorum* *opperiens* *exitum.* *Ner.* 34. *qui-*

bus ostentis par respondit exitus. Vit. 9. omni exercitu — exitum praesagiente. A. 96.

Exitium. paene ad exitium sui. A. 94. ad exitium licentia praecipites. A. 47.

exitio suo omniumque Cajum vivere. Cal. 11. non sine piscium exitio. Cal. 49.

eum — quandoque optimatum partibus exitio futurum.

C. 1. quae summis potestatibus exitium portendere vulgo putatur. Ner. 36.

nobilissimo cuique exitium destinavit. Ner. 36.

Variat lectio inter *exitium* et *exitum*, ut saepe, locis:

quasi certissimum exitium caveret. T. 53. quo maxime facto maturavit sibi exitium. Dom. 15. v. Oudend. et Duker. ad h. l., Drakenb. ad Liv. 5, 27.

Exitialis. criminosum et exitiale habebatur. Cal. 50. —

Exitibilis clades. A. 23. exit. discordiae. Cl. 25.

Exstere. v. *Exsistere.*

Existimare. id vero Caesar nullo modo tolerandum existimans.

C. 17. ambitiosius id existimans, quam sequi. A. 25. magni existimans sequi. inf. A. 40. prisci decorique moris existimans sequi. acc. c. inf. A. 43.

i. q. *judicare*, *colligere* ex al. re facile est existimare. A. 57. Vulg. *aestimare.* conditionem temporum illorum etiam per haec existimare quivis possit. Cal. 60. ubi eadem varietas. v. *Aestimare* et Oudend. ad Cal. 60.

i. q. *credere* et *opinionem prae se ferre*, *dicere.* cf. *Opinari.*

quod sane etiam vulgo existimabatur. T. 7. Unde

existimari i. q. *dicti.* existimatur — pollicitus. C. 33. existimabatur Servilia — conciliare. C. 50. ut et abusus dominatione et jure caesus existimetur. C. 76. quo tempore existimatur — cinctus praesedissee. A. 35. ubi inepta prorsus lectio: *aestimatur.* ne — destituere amicum existimaretur. A. 56. quum existimaretur quosdam — inter proscriptos curasse referendos. A. 70. quibus etiam existimari volebat inesse quiddam divini vigoris. A. 79. Augustum — ob hoc Apollinis filium existimatum. A. 94. qui — surripuisse existimabatur. Cl. 32. ut nec — scire aut cogitare existimaretur. Cl. 40. existimabatur etiam — determinaturus. Galb. 15. manu ejus adjutus existimabatur. Dom. 14. quem (consulatum) adversus auspicia legesque gessisse existimabatur. Ner. 2.

cujus ea natura existimatur sc. esse. Cal. 1. existimatus — initium et causa incrementorum patri fuisse. Vit. 3.

Existimatio act. *judicium nostrum de aliis.* dictum ullum factumve ejus existimatione aliqua laesisse. T. 58. (*Tac. A. 1, 74. „sinistros de Tiberio sermones habuisse.“*) v. Oudend. ad h. l. et not. nostr. (*Plin. Paneg. 62, 9. clandestinas existimationes dicit.*) pass. *judicium aliorum de nobis*, Gall. *la renommée*, nostr. *Ehre*, *Ruf.*

laceratam existimationem suam. C. 75. et re et existimatione magna fuit. A. 3. Inepta est lectio: *aestimatione.* v. Burm. et Oudend. ad h. l., Schwarz. ad *Plin. Paneg. 80, 2.* sub Cajo — *secundam existimationem* circa initia imperii omnibus lenociniis colligente. Cl. 7. quosdam fortunae atque *existimationis integrae.* Ner. 12. (adject. *integrae* ad utrumque nomen pertinet.) et voluntate dispari, et existimatione. Vit. 5.

Exodium; brevis fabula jocosa, quales agi solebant finita tra-goedia, unde nomen. v. Scholiast. ad *Juvenal.* 3, 175., Ru-pert. de satira Roman. p. 89.

Atellanicum exodium. T. 45. scenicum exodium. Dom. 10.

Exolescere. ferreis ac paene jam exolescentibus literis. A. 7. do-nec sensim haec exoleverunt. Rh. 1. — exoletae et reconditae voces. A. 86. veterem civitatis exoletumque morem, ac tan-tum in domo sua haerentem. Galb. 4. exoleta (h. e. exoletos mores) revocavit, aut etiam nova instituit. Cl. 22.

exoletus, puer impudicus, qui corpus maribus prosternit, ἀρσενοκοίτης.

Rufioni, exoleto suo. C. 76. cum reliquis exoletis. C. 49. undique conquisiti puellarum et exoletorum greges. T. 43. libidinis in mares pravioris, et eos nonnisi praeduros exole-tosque. Galb. 22. propter exoletorum et spadonum greges. Tit. 7. ut quas saepe exoletis suis prostraverit. Cal. 24.

Exonerare. stomachum. Cl. 33. ventrem. Vesp. 20.

Exoptare. exoptatissimus Princeps maximae parti provinc. ac militum. Cal. 13.

Exorare, nostr. *erbitten*. Praepos. *ex* eventum significat, ut in *effugere*, *evadere*, *evenire*.

exorato coram iudicibus accusatore. A. 56. exoratus. Cal. 22. revocaverat, quasi *perseverantis* populi legatione suscepta, *exorandumque* prae-buerat. Vit. 4.

sequ. *ut*. exorata sorore, ut sequ. A. 63. ut omnino revo-caret, exorari nullo modo potuit. A. 65. aegre, *ne* profundo mergeret, exoratus. Cal. 16.

1. q. *vehementer orare*. exorare filiae patrem frequ. literis. T. 11. (ubi *filiae* est dativus.) evocare manes et exorare. Ner. 34.

Exorabilis. illis in multorum saepe personam per gratiam et preces exorabilibus. A. 27. facilis exorabilisque in vitri-cum fuit. T. 13.

Exordiri. tragoediam magno impetu exorsus. A. 85. Atellanis notissimum canticum exorsis. Galb. 13. ingenti spiritu classi-cum exorsus. C. 32.

parricidia et caedes a Claudio exorsus est. Ner. 33.

Exordium. de quibus singillatim ab exordio referam. T. 42. diem necis, quamvis exordium principatus sui. Cl. 11. paene ab exordio Urbis. Vesp. 8.

Exoriri. stella crinita — fulsit, exoriens circa undecimam ho-ram. C. 88. utero Atiae jubar solis exortum. A. 94. flamma repente e silvis undique exorta. T. 6.

simultate cum Fulvia socru exorta. A. 62. Sed T. 37. leg. *tumultus et ortos pro: exortos*.

Exortus solis. A. 5. 94. exortus crinitae stellae. Cl. 46.

Exornare. uibes operibus. C. 28. locum castrorum, exornatum navalibus spoliis, Neptuno ac Marti consecravit. A. 18. ex-ornati Lares. Ner. 46.

Exosculari. paucos admodum in digressu exosculatus. T. 10. tota via — obvios exosculans. Vit. 7. Sporum — comitatus est, identidem exosculans. Ner. 28. allevatum dextra exoscu-latus est. Ner. 13. cujus effigiem Augustus quotiescunque introiret, exosculabatur. Cal. 7. quoties uxoris vel amicae collum exoscularetur. Cal. 33. in digressu papillas quoque ex-

- osculatus. Ner. 34. multi — cum plurimo fletu manus ac pedes jacentis exosculati. Oth. 12.
- Expallidus.* colore expallido. Cal. 50. vulg. *pallido*.
- Expavescere.* etiam sparsos de se — famosos libellos nec expavit, nec magna cura redarguit. A. 55. aleae rumorem nullo modo expavit. A. 71. exp. tonitrua. A. 90. T. 69. insidias. Cl. 36. mortem. Ner. 2.
- Expectare, v. Exspectare.*
- Expedit.* ad expediendas pecunias. C. 4. h. e. *comparandas*. nec res expeditetur T. 43. h. e. quum *aes alienum dissolvi* non posset. unum difficile expedit nomen. Gr. 11. (cf. *Martial*. 1, 100, 11. „ut convivia sumtuosiora — nigrae sordibus *explices* monetae.“)
- expedit i. q. conducit.* qualem esse eum, aut expeditet illis, aut liberet. Cl. 25.
- Expeditus i. q. succinctus,* neque vestibus, neque sarcinis impeditus. longissimas vias incredibili celeritate confecit, expeditus sequi. C. 57. v. not. Romam inde contendit expeditissimus. T. 5. h. e. itinere velocissimo.
- Expedito loqui.* A. 89. h. e. facile, sine difficultate, nostr. *fertig sprechen*.
- Expeditio.* C. 46. 58. A. 8. 25. 29. T. 9. 37. 46. Cal. 10. 42. 53. Cl. 1. 17. Ner. 43. 44. Galb. 7. Oth. 8. Vit. 2. Dom. 2. 6. Gr. 15. (Verbum *expedit* pro *ire in expedit*. ita occurrit apud Tac. H. 1, 10. et 88. et 2, 99.)
- Expellere.* collegam armis Foro expulit. C. 20. quod Alexandri- ni regem suum — expulerant. C. 11. praefecto regis provincia expulso. C. 4. quod Dec. Brutum — provincia expellere armis niteretur. A. 10. Poenos Sicilia expulit. T. 2.
- expellere al. Urbe i. q. in exsilium mittere,* Urbe interdiceret, Gr. *ἐξελάναι*.
- ob expellendum Urbe Ciceronem. T. 2. peregrinos omnes — Urbe expul. A. 42. expulit et mathematicos. T. 36. (praeced. reliquos — *Urbe summovit*.) Judaeos Roma expulit. Cl. 25. —
- matrem — contubernio quoque ac Palatio expulit. Ner. 34. a quo deturbari expellique se viderat. Oth. 7. ne quis possessorum expelleretur (agris.) C. 38.
- expellere i. q. arcere, non admittere,* nostr. *abweisen*. quidam ex officio admissionis simul expellens. Vesp. 14.
- i. q. *ablégare,* et invitum quidem atque coactum. ad componendum Orientis statum expulsus. Cal. 1.
- Expendere.* profert duobus versiculis expensum Niciae. Cic. apud Nostr. Gr. 14. h. e. pecuniam se Niciae dedisse probat, atque in expensis in tabulas retulisse. v. Clav. Cic. sub v. *Expensus*.
- Expergisci.* sed ut in illo temporis spatio ter aut quater expergisceretur. A. 78.
- Expergefieri.* illamque expergefactam. A. 94. repente expergefactus. Cl. 8. Oth. 11.
- expergefactus e somno Tiberius est gratulantium vocibus. Cal. 6. expergefactae somno Caesoniae. Cal. 38., nisi leg. *expergefactae e somno Caes.* v. *expergefacta e somno Caesonia*. Ceterum promiscuum est, addas praepositionem an demas. v. Oudend.
- Experiri a v. perire s. periri,* *πειράν, πειράσθαι*, unde etiam

peritus, periculum. v. *Becman.* de originibus Lat. lingu. p. 925. sequ.

i. q. *tentare, nostr. versuchen, probiren.* hoc minus experiendos casus opinans. C. 60. grammaticos — ejusmodi tere quaestionibus experiebatur. T. 70. in haedo expertus (venenum). Ner. 33. quum vix fides esset, rem ullo modo successuram, ideoque ne experiri quidem auderet. Vesp. 7. ne quod non manubiarum genus experiretur. Cal. 41. Al. *expediretur.*

unde: *periculo facto cognoscere.* experturum se illa die, quam carus Senatui esset. Dom. 11. animum fidemque praetor. erga se paene intereccione amplissimi ordinis expertus est. Oth. 8. Thrasyllum quoque mathematicum — tum maxime expertus est. T. 14. h. e. verum cognovit, peritiam ejus probavit.

omnino i. q. *sentire, cognoscere, ut nostr. erfahren.* saepe obtrectatorum jocos obnoxiam expertus. C. 45. quamvis parum salubrem valetudini suae Urbem hieme experiretur. A. 72. viros, quorum operam — populus sit expertus. Ter. 4.

unde etiam de *casibus v. calamitatibus* i. q. *sentire, pati,* prorsus ut nostr. *erfahren,* quod ab eadem radice deducendum.

per tot successus ter nec amplius adversum casum expertus. C. 25. graves et periculosas valetudines per omnem vitam aliquot expertus est. A. 81.

expertus pass. nec nisi ante expertos aggredi proelio. C. 44. h. e. viribus eorum prudenter exploratis et tentata arte bellica. expertis et aetate provectis. T. 54. industriae expertae. Vesp. 4.

ostento sibi ac majoribus suis in omni ducatu expertissimo. T. 19.

Experimentum i. q. *specimen,* quo aliquid probamus, explorandum damus. quum plures secund. certatim experimentum artis darent. Cal. 57. nec contentus, harum artium experimenta Romae dedisse. Ner. 22. saepe experimenta cujusque (disciplinae) etiam publicavit. Cl. 3. prima ingenii experimenta dedit. Lucan. magna saepe non abstinentiae modo, sed etiam liberalitatis experimenta dedit. Dom. 9. prodita immunitate naturae, quibus primum potuit experimentis. Ner. 7. quam — persuasionem Vit. recentibus etiam experimentis auxerat. Vit. 7. cohortem multis experimentis fidelissimam. Galb. 12. h. e. quae saepe se fidelissimam probaverat.

Experts. belli. A. 8. castrorum. A. 38. militiae. Vesp. 1. publicorum munerum. T. 15. insidiarum. Cl. 13. culpae. Dom. 10. marium experts. Cl. 33. Oppon. *libidinis in feminas profusissimae.*

Expiare. ostenta caede aliqua illustri expiare. Ner. 36. ad expiandum somnium. Galb. 18.

Expilare. tabernas effringere et expilare. Ner. 26.

Explere. posse provinc. copiis profundam ejus expleri gulam. Vit. 7. explevit censum Senatorum. Vesp. 17. (cf. *Spartian.* Adrian. 7.) quandoque imperii tempus expleri coepisset. C. 26. populi exspecationem privatis opibus explere. C. 30. spem mercantium vel frustrari vel explere. A. 75.

Explicare i. q. *extendere (ausspannen.)* intestina sua ferri ad si-

dera, explicarique per omnem terrarum et coeli ambitum. A. 94.

in explicandis oneribus Dom. 12. i. q. *expediendis sum-tibus*.

narrationes tum breviter et presse, tum latius et uberius explicare. Rh. 1.

spectaculum, quo argumenta inferorum per Aegyptios et Aethiopas explicarentur. Cal. 57. v. Clav. Cic. sub h. v.

Explorare. ad explorandum statum Galliarum. C. 24. nisi ante per se portus et navigationem et accessum ad insulam explorasset. C. 58. non ante transm., quam consistens apud ripam explorasset vehiculorum onera. T. 18. explorato prius cubiculo. Cl. 35. explorata utriusque (pugionis) acie. Oth. 11. ad explorandas propius causas. Plin.

Explorator. explor. viae, primarum cohortium Centurio. T. 60. h. e. ad explorandam viam praemissus Centurio. — nunciatum est per exploratorem, hostem appropinquare. Vit. 16.

Exploratorius. comites et participes victoriae novo genere ac nomine coronarum donavit, quas — exploratorias appellavit. Cal. 45. (ob exploratum hostem.)

Exponere. expositus in litore. C. 4. exp. mancipia in insulam. Cl. 25. (de quo accusat. v. Oudend.) infantem ad matris januam. Cl. 27. exp. partus conjugum. Cal. 5. expositus (a parentibus). Gr. 7. 21.

expositus in prima fronte spectac. conspicietur. Cl. 4. opprobrio ad omnium convicia exposito. C. 49. porticus, in quibus apparatus exponeretur. C. 10. h. e. ad spectandum proponeretur. (nostr. *ausstellen*.)

i. q. *narrare*, Gr. διηγείσθαι, ἐξηγείσθαι.

quidam prius somnium Catuli aliter exponunt. A. 94. summatim exponere al. C. 44. Punicum bellum, uno volumine et continenti scriptura expositum. Gr. 2. vitam tredecim libris exposuit. A. 85. patris ejus res gestas — compluribus libris exposuit. Rh. 3.

i. q. *explicare*, nostr. *ausführen*, *aus einander setzen*. dicta praeclare per omnes figuras — aliter atque aliter exponere. Rh. 1.

Exportare. cadaver ejus, populari sandapila per vespillones exportatum. Dom. 17.

Exposcere. ne quid exposceretur. T. 47. quum deportandum Romanam corpus Augusti — a Consulibus exposcerent. Cl. 6. multitudine unum rectorem jam et nominatim exposcente. Cl. 10. exposcentium praemia ob editam in caede Galbae operam. Vit. 10.

Expostulare. i. q. *efflagitare*, vehementer postulare. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 75. 4.

expostulantibus utriusque militibus, ut sequi. A. 62. coactus est, tam suis, quam matris impensissimis precibus reditum expostulare. T. 13. expostulatis ad poenam pertinacissime caedis auctoribus. Dom. 23.

Exprimere. sculptura gemmae — Victoriam exprimente. Galb. 10. unde: *verbis v. scriptis aliquid reddere*. sensum animi quam apertissime exprimere. A. 86. mores, quos perinde exprimeret in scriptis. Ter. 4. conversum expressumque Latina voce Menandrum. Ter. 5. —

quibus — pro spongiis dicebatur uti, quod quasi et siccos madefaceret, et exprimeret humentes. Vesp. 16. convictus dicitur, ducenta sestertia expressisse juveni. Vesp. 4. servo Caesaris pro impetrata dispensatione decies Sestert. expresse-
rat. Oth. 5.

unde i. q. *extorquere, elicere*, ut nostr. *herausdrücken, herauspressen*.

nihil exprimi quaestione potuit. A. 19. SCta vel necessitate expressa, vel verecundia. A. 57. cui — tormentis expressa confessio est. T. 19. nisi — expressa cruciatu confessio esset. Galb. 10. expressit (Horatio) eclogam. Horat.

Exprobrare, probri causa objicere, nostr. *vorwerfen*.

ut quidam exprobraverunt. C. 45.

alicui aliquid. obscenitate oris — seni clare exprobrata.

T. 45. vobis exprobrabit temeritatem sequi. T. 67. turpitudinem et impudentiam edicto exprobavit (populo). A. 42. idque exprobratum ei a sene bubulco. Vesp. 16. M. Antonius libertinum ei proavum exprobrat. A. 2. nomen gentile, quod sibi per contumeliam exprobraretur. Ner. 41.

et *omisso dativo*. quod mutuo flagitium exprobrant. T. 44. ut nonnulli versiculis quoque praesentia exprobrarent mala. T. 59. parte vulgi etiam corporis vitia exprobrante. Vit. 17. hos codicillos — exprobratos tam infeste. T. 51.

sequi. *oratione recta*. quum illi quidam in altercatione exprobrasset: quotiens ego vidi sequi. Horat.

sequi. *acc. c. inf.* A. 16. 70.

sequi. *quod*. Pompejo et a Curionibus — et a multis exprobratum est, quod sequi. C. 50.

Exprobratio. cum magna stultitiae et saevitiae exprobratione. Cl. 15.

Expugnare. expugnatus precibus uxoris. T. 21. expugnatus simpl. i. q. *exoratus*. C. 1. Vesp. 22. v. Casaub. ad C. 1. et not. nostr.

Expugnatio oppidi. Cl. 21. Mytilenarum. C. 2. Hierosolymorum. Tit. 5. (secundum ind. Bernecc., qui etiam dat locum Tib. 5. Sed illo loco libri habent: *oppugnatione*.)

Expungere. i. q. *recensere*, expunctis s. ejectis, quibus locus amplius non competeret. quum decurias rerum actu expungeret. Cl. 15. v. not.

Exquirere. quo facilius consilia adversariorum per cujusque mulieres exquireret. A. 69. matrem dicta factaque sua exquirentem acerbius et corrigen-tem. Ner. 34. exquisitum se vel fidiculis de Caesonia sua, cur sequi. Cal. 33. exquirens per se pretia. Cal. 39.

i. q. *quaerere, interrogare*. exquirens an. A. 99.

Exquisitus. post longa et exquisita tormenta. T. 62. novo et exquisitissimo calumniarum — genere. Cal. 38. coena exquisitissimae comitatis. Oth. 5.

exquisitius sermocinantem h. e. cum molesta affectatione. T. 56.

Exscreare. nunquam exscreare ausus. Ner. 24.

Exsculpere. nec contentus, elogium tumulo ejus versibus a se compositis exsculpsisse. Cl. 1. h. e. insculpto monumento expressisse. Al. *insculpsisse*. v. Oudend.

Exsecare, exsectis testibus. Ner. 28.

Exsecrari. eos, qui spectare sustinuis-
sent, exsecratus est. Cal. 30.

Exsecratio. diris exsecrationibus incessere al. Cl. 12.

Exsequi. i. q. *perficere* aliquid, pr. aliquam rem usque ad finem sequi, nostr. *ausführen*.

quae illi per legatos et adjuutores suos exsequenda curarent. T. 63. segnior in exsequendis conatibus. Cl. 10. nec exsequi rem perseveravit. Dom. 7. quo constantius cetera quoque exsequeretur. A. 10.

i. q. *punire, vindicare*, Gr. ἐπεξέρχεσθαι. delicta neque observabat omnia, neque pro modo exsequebatur. C. 67. (Opp. et inquisitor et punitor acerrimus.) nec illum — aut inquirere quicquam, aut exsequi ausum. Cal. 12.

verbis s. narratione aliquid exsequi i. q. recensere, ut Gr. ἐπεξέρχεσθαι et διεξέρχεσθαι, nostr. *ausführen, ausführlich erzählen*. (Thuc. 3, 67. τὰυτὰ τοῦτου ἐνεκα ἐπεξήλαθον. cf. Lex. Xenophont. sub voc. διεξέρχεσθαι, διεξηγεῖσθαι et διεξιέναι.) partes singillatim exsequar. A. 9. singillatim crudeliter facta ejus exsequi, longum est. T. 61. imagines et elogia universi generis exsequi longum est. Galb. 3. ne exsequar singula. Dom. 1.

Exsecutor i. q. *punitor, ultor.* offensarum inimicitiarumque minime memor exsecutorve. Vesp. 14.

Exsequiae. exsequiarum die. A. 100. quorundam illustrium exsequias usque ad rogam frequentavit. T. 32.

Exserere. paulatim Principem exseruit. T. 33. h. e. absconditum antea et dissimulatum ostendit. Vulg. *exercuit*. v. not. Oppositum est apud Plin. Paneg. 76, 5. „statim se recipiebat in Principem.“ v. Schwarz. ad h. l.

Exsibilare. spectatorem, a quo exsibilabatur. A. 45.

Exsilire. exsiluit Theogenes. A. 94. piscis e mari exsiluit. A. 96. exsiluit gaudio. Ner. 41.

De perfecto *exsiluit*, quod exhibent vulg., v. Oudend. ad A. 94. cf. *Desilire*.

Exsilium. ad regnum quisquis venit ab exsilio. T. 59. revocatum quandam a vetere exsilio. Cal. 28. per sorores ab exsilio reversas. Cal. 59.

alterum levi exsilio punire satis habuit. A. 51. eos — exsilio affecit. T. 35. de semet professo exsiliium indulisit. Dom. 8. ut accusatori — exsiliium poena esset. Dom. 9.

Ersul. caput exsulis (sic enim appellabatur (Tiberius)) relaturum. T. 13. opinans, sibi quoque exsules suos (h. e. a se in exsiliium missos) mortem imprecari, misit circum insulas, qui universos contrucidarent. Cal. 28. quicquid ubique exsulum esset. Ner. 43. neminem exsulum — restituit. Cl. 12.

cur Otho mentito sit, quacritis, exsul honore. Oth. 3.

Exsulare. quod integris patrimoniis exsulabant. C. 42. tunc exsulantem. A. 54. quem exsulantem — acciverat. Galb. 10.

Exsistere. i. q. *oriri, fieri*, nostr. *entstehen*. Usus hujus vocis pro *esse* non est Latinus.

ne quis tumultus exsisteret. A. 23. quae — duraverant, aut per pacem etiam exstiterant. A. 32. statim in corpore ejus exstitisse maculam. A. 94.

quum exstitisset, qui se Neronem jactaret. Ner. 57. (nostr. *aufstehen*. Ita Act. Apost. 5, 36 et 37. ἀνέστη Θεοδᾶς, ἀνέστη Ἰούδας. c. 7, 18. ἄρχης οὗ ἀνέστη βασιλεὺς ἱερός.)

exstiterunt, qui traderent. A. 15. ut exstiterit, qui Cajo polliceretur. T. 13. vel uno existente, qui diceret Dom. 12. nostr. *aufstreten*.

paulo post cum cornibus exstitisse. Rh. 4.

i. q. *fieri*. post cujus interitum vel sacrissimus exstitit. T. 61. causa exstitit mortis (aviae.) Cal. 23. ut etiam causa mortis exstiterit. Dom. 22. fore, ut factum aliquod existeret sequ. Dom. 16.

Exsolvere. ut jure ac dignitate matron. exsolverentur. T. 35. vinculis exsolutus. Ner. 49.

Expectare. exsp. lucem. Cal. 50. idque in dies expectabat. Oth. 5. diu expectaverunt, dum retia extraherentur. Rh. 1. non expectato successore. C. 18.

Expectatio. quorum ut quam maxima expectatio esset.

C. 26. quod — neque populi expectationem, quam de adventu suo fecerat, privatis opibus explere posset. C. 30. disjecta novarum tabularum expectatione. C. 42. quum expectatio adventus Jubae terribilis esset. C. 66.

Exspirare. ne et ego et mater tua expiremus. T. 21. ut exspirantium facies videret. Cl. 34.

Exsplendescere. in puero statim corporis animique dotes exsplendunt. Tit. 3.

Exstare. decretum etiam publicum exstabat. A. 1. ut epistolae M. Tull. Cic. existent, quibus sequ. A. 3. epistolae qu. ejus ad Senatum exstant — exstant et ad Ciceronem. C. 56. unus liber exstat — exstat alter aequae modicus. A. 85. ut scriptum apud C. Drusum exstat. A. 94. multa multorum Claud. egregia merita — exstant. T. 2. exstant et feminarum exempla. ibid. cujus monumentum exstat via Salaria. Vesp. 12.

exstatque cujusdam non inicitus jocus. Ner. 28. nonnulla ejus facetissima exstant. Vesp. 22.

ut epistola — exstiterit. Cl. 24. quia — nemo exstabat, qui adiri posset. T. 75.

i. q. *eminere*, *prominere*. exstantibus rigentibusque oculis. Ner. 49.

verba, facta exstantia. Lucan. i. q. insignia et vulgo nota.

Exstinguere. quoties decideret lumen et exstingueretur. T. 19. cinis exstinctus et jam diu frigidus. T. 74.

exstinctus est i. q. obiit. T. 7. Vesp. 24.

Exstruere. publica opera, Forum, templum, aedem. A. 29. templum, theatrum. C. 44. porticus. C. 10. Ner. 16.

Janos arcusque. Dom. 13. multaque a multis exstructa sunt. A. 29. exstructo plurifariam Circo. Cal. 54. id opus — exstruxerat. A. 100. thermis juxta celeriter exstructis. Tit. 7. exstructis in campo Mart. sedilibus ligneis. A. 43. rognus exstructus est in Mart. campo. C. 84. tumultu publice exstructo. A. 12. ad aram D. Julio exstructam. A. 15. ad exstruendas villas. C. 81. praetoria Juliae, profuse ab ea exstructa. A. 72. balineis in adventum suum exstructis. Ner. 35. e cujus postea lapide max. Circus exstructus est. Dom. 5.

Exstructio. in exstructionibus praetiorum atque villarum. Cal. 37.

Exsugere. etiam Psyllos admovit, qui venenum ac virus exsugerent. A. 17.

Exsultare. quum — universi quasi de ipso dictum, exsultantes

comprobassent. A. 53. exsultans rediit. Cal. 41. inchoanti primus exsultans etiam plausit. Vit. 11.

Exsultatio. inter exsultationes succlamationesque populi. Ner. 24.

Exsuperare. hanc quoque (coenam) exsuperavit ipse. Vit. 13.

Extā. ut, haruspice tristitia et sine corde exta sacro quodam nunciante, futura diceret laetiora. C. 77. semicruda exta rapta foco prosecuit. A. 1. ut in posterum quoque simili modo exta Marti redderentur. ibid. qui exta haberent. A. 96. quum tali sacrificio contraria exta potiora sint. Oth. 8. — *Extispicium.* Ner. 56.

Extabescere. is fame extabuit. Galb. 7.

Extemporalis facultas i. q. fac. ex tempore loquendi. A. 84.

Extemporalitas. promptus et facilis ad extemporalitatem usque. Tit. 3.

Extendere. pretia usque eo extendens, ut sequi. Cal. 38. quod ad mediam noctem commissationes extenderet. Tit. 7.

Externi opponuntur *civibus.* Cal. 14., ubi mox de Parthorum rege exponitur. externa bella. T. 16.

Exterus. exterarum gentium multitudo. C. 84.

Exterrere. quum multiplici undique familia comparata inimicos exterruisset. C. 10.

atque etiam per somnum exterreri solebat. C. 45. exterritus sc. somno. Galb. 18.

ad mediam noctem ita est exterritus, ut ex strato prosiliret. Dom. 16.

Senatum exterritum. A. 94. rumore caedis exterritus. Cl. 10.

Extorquere. non ausus extorquere possessoribus proximas domos. A. 56. aurum extortum Senonibus a Camillo. T. 3. extorta pecunia per viam heredibus ad gladiatorium munus. T. 37. extortum id sibi a matre. T. 51. extortis quinquaginta sestertiis. Vit. 7.

navem sibi regenti extortum gubernaculum. Ner. 46. dum ferrum extorquere conatur. Dom. 16.

Extorris. Nursinos — extorres egit oppido. A. 12.

Extra. extra consulatum. A. 53. Opp. in consulatu. et Consul et extra honorem. Cl. 14.

capum Stell. — divisit extra sortem ad vig. millibus civium. C. 20. extra sortem electus ad ordinandam provinciam. Galb. 7.

extra ordinem. C. 9. A. 3. 43. T. 32. Cl. 6. 23. Vesp. 8. 10. Dom. 8.

Extraordinarius. nactus extraordinarii imperii occasionem. C. 11. h. e. quod practura et consulatu nondum functus peculiari Senatus vel populi decreto acciperet. v. Cl. Cic. urbanos honores, proconsulatum Afr., et extraordinaria imperia — administravit. Oth. 1. quibus imperium prorogari aut extraordinaria bella mandari placeret. T. 30.

extraord. munus. Cl. 21. oppon. *iusto et legitimo.* Praetor — ludos extraordinarios pro victoria ejus (Caji) Germanica depoposcit. Vesp. 2.

Extraneus. extranei opponuntur domesticis, et sunt, qui ad eandem familiam non pertinent, ut nostr. *Fremde.* cf. Plin. Paneg. 37, 2. „tributum tolerabile et facile heredibus, dantaxat extraneis, domesticis grave,“ et fin. cap. „vectigal,

quod liberos ac parentes faceret extraneos." v. Schwarz. ad utrumque locum.

extraneorum coetu adco prohibuit (filiam). A. 64. ne heredem quidem, nisi inter tertios ac paene extraneos — nuncupavit. Cl. 4. extraneo vel etiam domesticorum aliquo. Cl. 9.

Extrarius canis e trivio. Vesp. 5.

Extrinsecus. nihil ornamentorum extrinsecus cupide appetivit. Vesp. 12.

Extremus. extremis Esquiliis. Horat. h. e. ultimo fine Esquiliarum. extremis spatiis. A. 83. h. e. sub finem spatiorum h. e. ambulationis.

vixit ad extremam senectam. Gr. 11. tempore extremo. C. 60. 75. extrema obtestatione. Vesp. 6. extremo. Vesp. 7. ad extremum. C. 35. A. 19. T. 38. Lucan.

extremis suis rebus. Ner. 6. extremis. Horat. Vulg. addunt: *judicii*, quod glossam redolet. *Extremis* est i. q. sub finem vitae. Quod Wolf. dicit, non *extrema* *judicia* dici, sed *suprema*, id usu scriptoris nostri refutatur, qui Vesp. 6. scribit: *extrema obtestatione*. periculo mortis extremo. Vesp. 23.

extrema i. q. mors, supplicium, per *εὐφημισμὸν*, ut Gr. τὰ ἄσχατα, nos: *das Aeufferste*.

multaque et extrema metuentes. Cal. 54. latenti etiamque extrema metuenti. Vesp. 4.

Extrahere. dum retia extraherentur; aliquando extractis. Rh. 1. navem obhaerentem Tiberino vado extraxit. T. 2. extractum sibi deficienti anulum. T. 73.

Catonem extrahi Curia per lictorem jussit. C. 20. extractum (e latebra) Cl. 10. cf. Vit. 17.

i. q. *elicere ex al. loco*. Crassum Pompejumque in urbem provinciae suae Lucam extractos. C. 24. quosdam per blanditias atque promissa extractos ad se non remisit. T. 37. extractus rumoribus falsis. Galb. 19.

Extundere. ea demum extudit, magis convicio, quam precibus vel auctoritate. Vesp. 2. v. Oudend.

Exturbare. i. q. *ejicere*, *expellere*. exturbatus inde subita vi et iucerta. A. 6.

Exuberare. quia lucrum exuberabat. Cal. 40. h. e. abunde affluebat.

Exuere aliquem castris. C. 60. A. 13. veste et bonis. Ner. 32. bonis exuti. Cal. 38. exustum patrimonio. Gr. 11.

Exuviae. serpentis. Ner. 6. Jovis Opt. Max. A. 94. i. q. cultus, vestitus.

Exulcerari. sensu medii. exulceratam in fronte verrucam. Dom. 16.

Exurere. tabulas veterum aerarii debitorum — exussit. A. 32. Ineptum est vulg. *excussit*. v. Oudend.

F.

Faber. de fabrorum quoque ac ministrorum atque id genus numero. Cl. 34.

Fabricare. simulacra ex auro vel argento fabricata. Ner. 32. in Amphitheatro ligneo — intra anni spatium fabricato.

Ner. 12. *essedum argenteum sumtuose fabricatum*. Cl. 16. *ponte fabricato*. C. 25. *navibus ex integro fabricatis*. A. 16. *fabricavit et deceres Liburnicas*. Cal. 37. *naves mercaturae causa fabricantibus*. Cl. 18.

Fabula. *coena ejus secretior in fabulis fuit*. A. 70. h. e. in ore, in sermonibus vulgi. inter ceteras diei fabulas. Dom. 15. (*Plin.* ep. 8, 18, 11. „habes omnes fabulas urbis.“ v. Schaeffer. ad *Plin.* 1, 15, 2. cf. 6, 15, 1.) *additum fabulae est*. Ner. 6. h. e. *narrationi*.

i. q. *δράμα*. in qua fabula (Hercule insano.) Ner. 21. *novissimam fabulam cantasse eum publice Oedipodem exsulem*. Ner. 46. *quo cantionum, quove fabularum argumento vicisset*. Ner. 25. cf. Ter. 2. 5. —

fabulae opponuntur historiis. Rh. 1.

Fabulosus. Gr. *μυθώδης*. *ne quis fabulosam aut commenticiam (rem) putet*. C. 81.

Fabularis. *maxime curavit notitiam historiae fabularis*. T. 70. v. Graev.

Fabulari. i. q. *colloqui, sermocinari*. *summissim fabulantes*. A. 74. *cum Capit. Jove secreto fabulabatur*. Cal. 22. *cum quo plurimum fabulabatur*. Dom. 4.

Fabulator h. e. *qui narrationibus veris vel fictis oblectat*, *μυθοποιός*. *lectoribus aut fabulatoribus arcessitis*. A. 78.

Facere. *omnia se facienda fecisse*. Ner. 23.

factum esse, quod imperasset (vox renunciantis Tribuni)

T. 22. coll. Cl. 29. *ne quid adversus constitutum facerent*. T. 75. — *hic faciet, si vos non feceritis*. A. 26.

domum a Palatio Esquilias usque fecit. Ner. 31. *quaedam opera sub nomine alieno fecit*. A. 29. — *cultellos sibi fieri jussit*. Cl. 34. *argentum factum*. Pers. (*gearbeitetes Silber*.)

facere ludos i. q. *instituere, edere*. A. 10. 43. Cal. 18. Cl. 21. Dom. 4. *saepe facias*. Vit. 2.

prandium fecit pro praebuit est in aliquot libris. C. 37. v. Burm.

quum forte Marti rem divinam faceret. A. 1.

facere poemata. T. 70. Gr. 23. *acroases*. Gr. 2.

qui solus legit ac facit poetas. Gr. 11. h. e. *figit docendo, repetito usu verbi ab artificibus, ut Gr. ποιῆιν*. v. Oudend. ad Ner. 21.

provinciam facere regionem. C. 35.

diem — initium anni fecerunt. A. 59. *commeatus — beneficii sui fecit*. T. 24. h. e. *instituit, ut a se tribuerentur*. v. Burm.

Consul primus factus est — rex postremo factus est. C. 80. *quoad Consul fieret*. C. 29. *quod — Consulem iterum Censoremque (se) fecissent*. T. 3.

pactionem facere de al. re. C. 30. *testamentum*. C. 83. *pace facta*. A. 16.

quum SCtum per discessionem forte fieret. T. 31. cf. Burm. ad c. 75.

verba facere in Senatu. A. 54. *nec quis, nec inter quos, quove tempore ac loco verba faceret*. Cl. 40. *verba fac. apud al. pro al.* Ner. 7.

stipendia facere. C. 2. A. 2. T. 9. v. *Stipendium*.

iter facere. A. 64. 82. Cal. 51. Ner. 30.

missiones veter. rarissimas fecit. T. 48. legionem — missam fecit. C. 69. missam fecit (uxorem.) Cal. 25.

vetuit vim cuiquam fieri. Oth. 11. ne qua fieret proscripio. A. 27. ut separatim publica judicia et sortitiones jud. fierent. A. 29.

cum omnibus sororibus suis stupri consuetudinem fecit. Cal. 24.

nuptias facere cum al. Cl. 29. divortium fac. cum al. C. 6. A. 62. Cl. 26. Tit. 4. apparituram magistratibus fecit. Gr. 9. quae meretricium et qui lenocinium fecissent. Cal. 40. qui pecuariam facerent. C. 42. quod pater ejus praekonium fecerat. Gr. 3. quid nepoti tuo Tib. faciendum esset. Cl. 4.

in eam rem adiutorium ei fecit Attejus. Gr. 10.

finem facere. mox finem fecit Italia edendi. A. 43. initium vescendi primus fecit. Dom. 4. et qui consul. ludis initium fecerit fabularum dandarum. Ter. 4. nec licendi finem factum. Cal. 39. initium facientibus Gallis. Ner. 40. copiam facere al. rei. quod principalium rerum privatis copiam faceret. Cal. 39. se copiam volentibus facturum. Ner. 21. v. *Copia*. facta abeundi potestate. T. 10. v. *Potestas*.

expectationem, quam de adventu suo fecerat. C. 30. quum spem clementiae in posterum fecisset. A. 27. ut, depositurum se quandoque, spem faceret. T. 24. dum adventus sui spem facit. T. 51. ne sic quidem spem de se commodiorem in posterum facere potuit. Cl. 3.

fidem facere. dein, vera plane certaue esse, fecit fidem. T. 59. fidem somnio Nero brevi fecit. Ner. 7. quum — nunciaret nec cuiquam fidem faceret. Oth. 10. gratiam facere alicui al. rei. v. *Gratia*.

brevi dignum exitum facturos. Ner. 48. v. Casaub. Mox: *tu facies*, sed sensu ambiguo. v. not. naufragio etiam facto. A. 8.

populum Rom. voti compotem fecit. Cal. 13. fecitque ipse se compotem voti. A. 28. v. Casaub.

quod spectatorem — conspicuum fecisset. A. 45.

reum majest. apud iudices fecit. T. 8. obtinuit, reus ne fieret. C. 23. legatum — irritum fecit. Dom. 9.

ineptis gratum fortasse fecit. C. 56. notum facere, palam fac. v. *Notus et Palam*.

i. q. *gestu exprimere, effingere*. ita demonstraverat, ut bibentem natantemque faceret. Ner. 39.

sequ. *ut*. videtur faciendum, ut ostendamus. Rh. 1. (ubi dat. *iis* pertinet ad *ostend.*) quo factum est, ut. C. 10. unde factum, ut. C. 54. et omisso *ut*. faciam sciat. A. 51.

intrans. i. q. *valere*. ne id contra commodum faceret. A. 78. nihil aequè facere ad viperae morsum. Cl. 16.

fieri i. q. *evenire, accidere*, ut Gr. *γενέσθαι*. cunctanti ostentum tale factum est. C. 32. caedem, qualis eodem die facta quondam fuisset. Cal. 57. prodigium Romae factum. A. 94. tot fulgura facta sunt. Dom. 15. Al. male corr. *jacta*. v. Oudend.

fecit ex glossem. additum post verba: quod ante eum nemo. C. 26.

Factum, id quod quis fecit, *Handlung*, *That*.

facta dictaque. C. 76. A. 12. T. 28. 53. Cal. 32. Cl. 11. Ner. 32. 34. Dom. 12. v. *Dicere*. dictum factumque ejus, qua-

si — ac. A. 16. (ubi *quasi* enarrat dictum, ac factum Augusti.)

immanissima facta augebat atrocitate verborum. Cal. 29. neque verbis, neque factis exstantibus temperavit. Lucan.

c. genit. v. adjectivo. id factum ejus tanto intolerabilius est visum. C. 78. praeclara facta ejus. T. 52. si quis singulorum facta respiciat. C. 68.

factum quoddam suum. A. 27. neque enim exstare ullum suum factum poenitendum. Tit. 10. ut rationem a se omnium factorum acciperet. Cl. 43. ut facta quaeque posteris tradantur. Cal. 16. adiecit — multo arrogantius factum. C. 79.

id quod factum est s. evenit, Vorfall, Ereignis.

quin facti reminisceretur. Cl. 41. divulgato facto. Vesp. 6. fore, ut factum aliquod existeret, de quo loquerentur homines. Dom. 16. abolitionem facti decernentibus. T. 4. poenitens facti. Vit. 15.

Factitare. multa — saeve et atrociter factitavit. T. 59. quae generis ejus artifices factitarent. Ner. 20. coactiones argentarias factitavit. Vesp. 1.

Facinus, atrox, violentum factum. ad nullius non facinoris societatem coibant. A. 32. confessio cogitati facinoris. T. 19. ob atrocitatem facinoris. Cal. 12. ad occultandam facinoris invidiam. Ner. 33. poenas facinorum auxit. C. 42. ingentia facinora ausus. Cal. 49.

Facetus. facetissime Cicero. C. 50. nonnulla ejus facetissima exstant. Vesp. 22.

Facies. non absimilis facie Tiberio fuit. Oth. 1. facies rubida plerumque ex vinolentia. Vit. 17. facie amabiles. A. 83. puerum facie liberali. A. 94. facie honesta (erat.) T. 68. Caesoniam neque facie insigni. Cal. 25. captus facie ministri. T. 44. etiam faciem manu allevans. Cal. 36. ante faciem obtento sudario. Ner. 48. detecta facie. ibid. ut visendam praeberet faciem neque summitteret. Vit. 17. ut expirantium *facies* videret. Cl. 34. de quo plur. v. Oudend.

ut — faciem sibi confricaret. Cl. 8. faciem quotidie rasare ac pane madido linere consuetum. Oth. 12.

Facilis, vel de *ingenio*, si quis difficultatibus non impeditur, sermone Graeco, quamquam alias promptus et facilis sequi. T. 71. (ubi voc. *promptus* significat, ei copiam linguae s. materiam nunquam defuisse, *facilis*, eum in usu hujus copiae sine haesitatione esse versatum.) Latine Graeceque vel in orando, vel in fingendis poematibus, promptus et facilis. Tit. 3.

vel de *animo et moribus*, si quis difficultates non objicit adeuntibus, petentibus etc., unde i. q. *benignus, mitis, mansuetus, indulgens* al.

patronus dominusque non minus severus, quam facilis et clemens. A. 67. facilis exorabilisque in vitricum fuit. T. 13. nec ullo tempore facilior aut indulgentior traditur. Vesp. 21. facili ac prodigo animo. Vit. 7. comi facilique natura. Gr. 7. *passive.* negante quodam, facile hoc ulli feminae fore. C. 22. (nos: *ihunlich*.)

Facile, sine magna difficultate intra vel externa. v. Duker. ad *Flor.* 3, 14.

facile tempus et locum praetulerunt. C. 80. honores adeptus est facile. A. 3. Arm. vindicanti facile cesserunt. A. 21.

secundum locum facile tutantibus. T. 11. facile id sane Tiberio patiente. Cal. 11.

aliquanto facilius phaleras et torques — dabat. A. 25. infamiam impudic. facillime refutavit. A. 71. — facile est existimare. A. 57. non est facile discernere. Cal. 25. cui facilius erat videre sequi. C. 33.

facillime agitare Ter. 1. h. e. sine molestia, unde jucunde vivere. Gr. ῥαδίως. v. Wolf.

Facilitas. capiebat homines quum memoria rerum, tum facilitate sermonis. Gr. 23.

de moribus. amicos tanta semper facilitate indulgentiaque tractavit. C. 72.

de vitio, quo quis non curat neque moratur, quae curare debet, nostr. *Leichtsinn.* in quinque et trig. Senatores — tanta facilitate animadvertit. Cl. 29.

Facultas. i. q. copia, occasio. facultate L. Antonii ducis praebita. A. 15.

i. q. opes, divitiae, nostr. *Vermögen.* pro facultate quisque. A. 29. Gr. ἐν τῶν παρόντων, ἐν τῶν ἐνδεχομένων. coll. A. 57. — quatenus suppeteret facultas. Tit. 8. plur. attritis facultatibus. Galb. 3.

nostr. *Möglichkeit.* ut sibi quisque pro facultate consulere. Oth. 10.

facultas dicendi i. q. eloquentia. v. Schaefer. ad Plin. ep. 1, 20, 18. coll. 2, 3, 1. modicae in dicendo facultatis. Galb. 3. quamvis non deficeretur ad subita extemporali facultate. A. 84.

Factio. adversante optimatum factione. C. 11. in universos diversae factionis. C. 20. quem — diversa factio per fraudem interemit. T. 3.

successor ei per factionem nominatus. Ner. 2.

i. q. conspiratio. sed et a singulis, et per factionem, et denique civili bello infestatus est. Cl. 15.

plurimae factiones, titulo collegii novi, ad nullius non facinoris societatem coibant. A. 32.

factio theatralis h. e. homines, qui alicui histrioni favent. capita factionum et histriones, propter quos dissidebatur; relegavit. T. 37.

factiones aurigarum erant classes, (τάγματα,) variis coloribus distinctae, veneto, prasino, albo et russeo. v. ad Cal. 55.

prasinae factioni ita addictus et deditus sequi. Cal. 55. per communem factionis venetae favorem. Vit. 7. quod venetae factioni clare maledixerant. Vit. 14. duas Circensibus gregum factiones aurati purpureique panni ad quatuor pristinas addidit. Dom. 7. v. not.

domini factionum. Ner. 5. 22.

pantomimorum factiones cum ipsis simul relegatae. Ner. 16. qui divisi in factiones plausuum genera condiscerent.

Ner. 20.

Facundia. certamen Graecae Latinaeque facundiae. Cal. 20.

Facundus. quantumvis facundus et promptus. Cal. 53.

Fallere. fallere ac furari per jocum. Ner. 16. ne quasi ignaram fallere videretur. Galb. 3.

ut spes fefellit. Ner. 32. nec fefellit conjectura eorum, qui sequi. Vit. 18. nec res fefellit. Vesp. 25.

si qua (opsonia) custodes fefellissent C. 43. h. e. celata, clam custodibus domum relata fuissent.

Falsus h. e. qui se ipsum fefellit. Spurrinam irridens et ut falsum arguens. C. 81. ut falsum et secretorum temere conscius. T. 14.

pass. nostr. *verfälscht*. falsarum tabularum rei. A. 19.

i. q. *fictus*. exemplar epistolae verae sive falsae. Vesp. 6.

sub crimine adulteriorum — impudenti falsoque. Ner. 35.

Falso. verene an falso. Galb. 12. falso renunciatum. Vesp. 15.

Falsarius, qui tabulas, testamenta etc. per fraudem immutat.

se maximum falsarium esse potuisse (imitando chirographa.) Tit. 3.

praecidendas falsario manus. Cl. 15. v. not. adversus falsarios tunc primum repertum sequi. Ner. 17. — v. *Heinecc*. Ant. Rom. 4, 18, 63.

Fallacia. per fallaciam. T. 62. Cal. 39. facile fallaciam celarunt. Rh. 1.

Fama, nost. *Gerücht*, *Gerede*, *Erzählung*.

fama hostil. copiarum perterritos h. e. fama de host. copiis. C. 66. alicujus immensi operis fama. Cal. 19. ab ipso Cajo famam caedis simulatam et emissam. Cal. 60. ad primam famam valetudinis. Cal. 6.

unde: constans fama erat. C. 6. ut fama est. T. 3. fama est. Ner. 21. erat fama quasi sequi. Dom. 22. non obscura fama est. Ter. 2. quam fama erat Agr. simillimam. Ner. 28. duplex dehinc fama est. Cal. 58. de subsequentibus diversa fama est. Cl. 44. fama distulit. C. 33. (ubi fama est nominativus. v. not.) valida fama percrebruit. C. 79.

nostr. *Ruf*. reliqua militia secundiore fama fuit. C. 2. pudicitiae ejus famam nihil — laesit. C. 49. parum secunda fama. A. 3. qua virtutis moderationisque fama. A. 21. praecesserat de eo fama saevitiae simul atque avaritiae. Galb. 12. ea fama et confirmata et aucta est. ibid. talis tantaque cum fama in Urbem reversus. Vesp. 8. summa industriae nec minore modestiae fama. Tit. 4. (Al. *summa industria*, *nec minore modestia et fama*. v. not.) docuit majore fama quam emolumento. Gr. 9. at illi ea fama pro bono cessit, conver-saque est in maximas laudes. Tit. 7. erat illi aeternitatis perpetuaeque famae cupido. Ner. 55.

Famosus, in utramque partem a Suetonio dicitur, ut curriculo bijugi famosorum equorum Cal. 19. h. e. *celebrum*. v. not.

plerumque tamen in *malam* de rebus, non secunda fama notis, nostr. *berüchtigt*.

famosa epigrammata. C. 75. famosa de se ac suis carmina. T. 28. sparsos de se — famosos libellos. A. 55. scripta famosa. Dom. 8. famosum carmen. Lucan.

feminae famosae. T. 35. famosi iudicii nota. ibid. h. e. *ignominiosi*.

corruptelis adulteriisque famosus. Cl. 16. fam. coenarum magnificentia. Vit. 2. famosissima coena. Vit. 13.

Fames. famem tolerare. C. 68. ad deditionem fame compulsi. A. 14. ob interclusos commeatus famemque ingravescentem.

A. 16. summa tunc in civitate penuria ac fames. A. 70. pro-

pter immensam et repentinam famem. T. 52. populo famem indixit. Cal. 26. famem, pestilentiam, incendia — optabat. Cal. 31. in publica fame. Ner. 45. quando et fame et angustiis locorum urgeretur hostis. Oth. 9.

judicatos hostes fame necavit. T. 54. enecti veneno aut fame. Ner. 36. fame interim et siti interpellante. Ner. 48. is fame extabuit. Galb. 7.

Familia i. q. *stirps* v. *pars alicujus gentis*, nostr. *Linie*, Gall. *branche*.

cujus *gentis familia* est nostra. C. 6. familia equestri. C. i. a quibus duplex Octavio familia defluxit. A. 2. nihil amplius quam equestri familia ortum se scribit. ibid. insertus est et Liviorum familiae — quae familia, quamquam plebeja, tamen et ipsa admodum floruit. T. 3. consulari familia juvenis. Cal. 36. C. Octavium etiam in familiam nomenque adoptavit. C. 83. asciturus in nomen familiae suae Neronem. Cl. 39. neminem unquam per adoptionem familiae Claudiae insertum. ibid. ex *gente* Domitia duae familiae claruerunt, Calvinorum et Aenobarborum. Ner. 1. eo nomine, quo essent ullae familiae, quas ipse contingeret. Ner. 32. universum *genus* — *familia*. Galb. 3. familia vetere et honorata. Oth. 1. de familiae conditione variatum. Vit. 1. magnum indicium splendoris familiae et vetustatis. Vesp. 1. —

filiis familiarum. Vesp. 11. nonnulli patrum familiarum. A. 59.

i. q. *coetus servorum* unius domus, *das Hausgesind*. v. Lips. ad Tac. A. 3, 53. domum etiam et familiam et supellectilem dedit. Cal. 55. certum dominis servorum numerum indixit, nec nisi ex tota cujusque familia probatissimos — recepit. Ner. 44. emtor familiae pecuniaeque. Ner. 4. v. not. nulla familiae aut militis disciplina. Vit. 10. quum familia alicujus venalis produceretur. Gr. 4. deficiente militum ac familiarum turba. Cl. 18. Male al. *familiarium*.

i. q. *grex gladiatorum*, qui uni lanistae parat.

multiplici undique familia comparata. C. 10. venalicias et lanistarum familias. A. 42. ubi *venaliciae* familiae sunt *servi* venales, Dion. 55, 26. τὰ ἀνδράποδα τὰ ὄνια, *lanist. fam. greges gladiatorum*, οἱ μονομαχοῦντες.

Familiaris. Lares familiares h. e. Lares familiae. Cal. 5. res familiaris. v. *Res*.

nostr. *befreundet*, *vertraut*. quod videaris familiaris nobis esse. Horat. fuit familiarissimus Ovidio poetae et C. Licinio. Gr. 20. Gallum Terrinium, minus sibi familiarem. A. 53. erant adeo familiares. Tit. 2.

et *substant.* super veteres amicos ac familiares. T. 55. orantibus familiaribus. Cl. 16. unum e familiaribus et emissariis suis. Dom. 11. (nostr. *Vertrauten*.) cum profusissimo quoque familiarium. Tit. 7. Cornel. Balbus, familiarissimus Caesaris. C. 81. epistolae ad familiares. C. 56. in coetu familiarium. A. 85. innixus humeris familiarium. Ner. 43. —

referam nunc interiorem ac familiarem ejus vitam. A. 61. (Sequ. „quibusque moribus *domi* et *inter suos* egerit“ ubi *domi* spectat *interiorem* vitam, *inter suos* vitam *familiarem*.) familiare convivium. T. 13. h. e. cum familiaribus habitum. familiari coenae adhibuit. Tit. 9.

unde nostr. *vertraulich*, *freundlich*. quem familiaribus li-

teris Romam evocarat. T. 62. C. Trebatium — minus familiari vultu respexisse. C. 78.

Familiariter. scribit etiam ad ipsum hoc familiariter adhuc. A. 69. cum multis nobilibus familiariter vixit. Ter. 1. quibuscum familiariter vixit. Ter. 2.

coluit postea familiarissime C. Sallustium. Gr. 10. vixit una familiarissime. Gr. 16.

Familiaritates abstr. pro concr. i. q. *familiares*. omnesque amicitias et familiaritates — intra breve tempus afflixit. T. 51. *Fana* templaque Deum. C. 54. Discrimen in magnitudine et sanctitate religionis esse videtur, quae templis major. v. *Auson. Popm.* de different. verb. sub h. v.

Far. quin inter altaria ibidem statim viscus et farra, paene rapta e foco, manderet. Vit. 13. selibra farris. Gr. 11.

Fari. quum primum fari coepisset. A. 94. *Fatum*, *Fatalis* cet. v. infra.

Farina. materna tibi farina ex crudissimo Ariciae pistrino. A. 4.

Fas. ne fas esset h. e. per religionem liceret. T. 2. vix ut ferri audirive, nedum credi fas sit. T. 44. remaledici civile fasque esse. Vesp. 9. contra fas. Cl. 39.

Fasces. antiquum etiam retulit morem, ut, quo mense fasces non haberet, accensus ante eum iret, lictores pone sequerentur. C. 90. v. not. inter officia prosequentium fascesque lictorum. C. 71. susceptis fascibus h. e. inito consulatu. Ner. 43.

fascium usu (se) prohibitum. T. 4. primitus ingredienti cum fascibus Forum. Cl. 7.

Fascia. praependebat (caro) adeo, ut aegre fascia substringeretur. Galb. 21.

brachio velut aegro, lanis fasciisque — obvoluto. Dom. 17. feminis ac pueris fascias purpurae ac conchylii distribuit.

Cal. 17. v. not.

i. q. *diadema*. quum — quidam e turba statuae ejus coronam lauream candida fascia praeligatam imposuisset. C. 79. detrahere fasciam. ibid.

Fasti. fastos correxit (Caesar), jam pridem vitio Pontificum per intercalandi licentiam — turbatos. C. 40. v. not. coll. A. 31.

i. q. *acta diurna* s. *urbana*, de quibus v. Lips. exc. ad Tac. A. 5, 4.

ut omne tempus — seculum Augustum appellaretur, et ita in fastos referretur. A. 100. sic enim in fastos actaque publica relatum est. T. 5. (ubi *que* est ἐξῆγητικόν, nam fasti sunt pars actorum publicorum.)

fasti Praenestini a Verrio Flacco ordinati, et marmoreo parieti incisi. Gr. 17.

Fastidium. vitato assiduitatis fastidio. T. 10. ad fastidium vitae ab eo actum. T. 49.

i. q. *contemptus* rei, ut insulae et insipidae.

cacozelos et antiquarios — pari fastidio sprexit. A. 86. quae quidem omitti jam video, desidia quorundam et infantia; non enim fastidio putem. Gr. 4.

i. q. *morositas* in accipienda vel spernenda re, Gall. *ca-price*.

exegit ingenti fastidio et acerbitate nummum asperum sequi. Ner. 44.

Fastidire. fastidit vinum. T. 59.

Fastigium. ampliora etiam humano fastigio decerni sibi passus est. C. 76. et principum et regum se excessisse fastigium. Cal. 22.

fastigia Gr. ἀσροί pr. tantum erant templorum; sed Caesari decretum fastigium in domo, unde Calpurnia imaginata est, collabi fastigium domus. C. 81. v. not. tintinnabulis fastigium aedis red. miit. A. 91. fastigium templi. A. 94. fast. basilicae Juliae. Cal. 37. fast. Palatinae domus. Cl. 17. hos ludos spectavit e proscenii fastigio. Ner. 12. h. e. ex superiori parte prosc. v. omnino de fastigiis aedium Salmas. ad *Spartian.* Pesc. Nigr. c. 12.

Fateri. fatentem nihil. A. 27. fatendo dolorem. Ner. 39.

i. q. *testari.* qui dolo stupratam a se fateretur. Ner. 35.

Fatigare. fatigatus. A. 85. fatigatus tarditate et taedio pompae. Vesp. 12.

Fatum. tantam fiduciam fati habuit. A. 94. cuncta fato agi. T. 69. principatum fato dari. Tit. 9. laud dubia signa futuri cujusque fati. Vesp. 5. eadem me manent capillorum fata. Dom. 18. sibi quoque in fati esse — matrimonia. Cl. 43. esse in fati, ut. Vesp. 4. quasi fato debita sibi dominatione. A. 19. fato fungi i. q. *mori.* Cal. 6.

Fatalis. libri fatales h. e. qui fata Deorum significant, Sibyllini. C. 79. mala fatalia h. e. fato destinata. Ner. 40. quasi fatale esset sequi. h. e. fato ita constitutum. Ner. 43. nondum adesse fatalem horam. Ner. 49. (*Plin.* ep. 1, 12, 1. „est enim luctuosissimum genus mortis, quae non ex natura nec fatalis videtur.“ ubi v. Gesner.)

Fataliter h. c. decreto fati. vaticinationes, quibus felix et invictum in ea provincia fataliter Scipionum nomen ferebatur. C. 59.

Fatidicus. quicquid fatidicorum librorum Graeci Latini-que generis — vulgo ferebatur. A. 31. fatidica puella. Galb. 9.

Faustus. quod bonum faustumque sit tibi. A. 58. faustis omnibus — prosequabantur. A. 57. super fausta omina. Cal. 13. v. not.

Fautor. v. post *Favere.*

Faux, v. potius *Fauces.* retinens singulos, et contortis faucibus convertens in hostem. C. 62. (*Plutarch.* νατασχαν ἐν τοῦ αὐχένος.) infirmatis faucibus. A. 84. remedium ad fauces pollicitus. Ner. 35. excusato languore faucium. Ner. 41. salivis — arterias et fauces pro remedio fovebat. Vit. 2. fauces sibi defricare. Vesp. 20. fauces manu sua oppressit. Cal. 12. ad necem secandasque novacula fauces. Cal. 23.

Favere. faventibus Diis. Galb. 10. quorum studio teneretur, omnibus ad insaniam favit. Cal. 55. infensus turbae, faventi (sc. histrionibus v. gladiatoribus) adversus studium suum. Cal. 30.

Favor. conciliato populi favore. C. 11. notabilis etiam externorum favor. Cal. 14. quum adhuc favorem hominum — captaret. T. 57. majore et favore et auctoritate adeptus est, quam gessit, imperium. Galb. 14. ad retinendum ceterorum hominum studium ac favorem. Vit. 15. quorundam et ignotorum et absentium fortuito favore. Vesp. 6. tanto militum gaudio ac favore. Tit. 5. in brevi spatio tantum amoris favorisque collegit. Cl. 12.

nostr. *Begünstigung*, quod alias *studium*. per communem factionis venetae favorem. Vit. 7. cf. Cal. 30. „faventi adversus studium suum.“

nostr. *Beifall*. magno omnium favore. Cl. 21. h. e. acclamante populo.

Favorabilis h. e. cui favetur, nostr. *beliebt*, *begünstigt*.

sic vulgo *favorabilis*. Cal. 4. tam *favorabile* nomen ejus apud Parthos fuit. Ner. 57. (*Tac. A. 2, 37.* „favorabili in speciem oratione.“ coll. 12, 6., et *Flor. 4, 4, 4.* „Octavius Caesar, aetate et injuria *favorabilis*.“)

Favorabiliter h. e. cum favore h. e. plausu hominum, nostr. *mit Beifall*. Trojam constantissime *favorabiliterque* lusit. Ner. 7.

Fautor. promissimus *affinitatis* cujusque atque *amicitiae* conciliator et *fautor*. A. 48. (*affinitatis conciliator*, *amicitiae fautor*.) quoque magis nullius non boni exempli *fautor* videatur. Cal. 16. olim adoptionis, mox dominationis suae *fautores* atque *rectores*. Ner. 35. (*adoptionis fautores*, *dominationis rectores*.) *conscios* popularium suorum atque *fautores*. Ner. 43. tantus *optimatum fautor*. Gr. 3.

qui favet histrioni in theatro. v. *Factio*. erat tum in deliciis aulae *histrion*, multique *fautorum* ejus quotidie *provehantur*. Juven.

studium armaturae Threcum prae se ferens, saepe cum populo et voce et gestu, ut *fautor*, *cavillatus* est. Tit. 8.

Favilla. vi pulveris ac *favillae* oppressus est. Plin. cinis e *favilla* et *carbonibus*. T. 74. nihil invenit praeter *tepidam* in ara *favillam*. Galb. 18.

Fax. *illitis* *galbano* *facibus*. Galb. 3.

Febris. in remissione *fortuitae* *febris*. T. 73. *febrem* simulasse.

Oth. 6. affectus *febre*. Vit. 14. *febrim* nactus. Tit. 10. (Leg. potius *febrem*, ut *scriptor* sibi constet.)

Felix. *felix* et *invictum* — *Scipionum* — *nomen*. C. 59.

Feliciter. *feliciter* rem gere. T. 21.

vox acclamantis populi. *feliciter* *patruo* *Imperatoris* — *Germanici* *fratri*. Cl. 7. *Domino* et *Dominae* *feliciter*. Dom. 13. v. *Brisson*. de *formulis* p. 719.

Felicitas. crebro *commemorans* *Pompeji* *felicitatem*. C. 35. sic enim nos *perpetuam* *felicitatem* *Reip.* et *laeta* *huic* *precari* *existimamus*. A. 58. (verbis ex *acclamationis* *formula* *petitis*.) *futura* *magnitudo* *ejus* et *perpetua* *felicitas*. A. 94. qui *magnam* *felicitatem* *portenderet*. Vesp. 5. *perpetuam* *singularemque* *concepit* *felicitatem*. Ner. 40. *initium* *sibi* *suisque* *felicitatis* *futurum*. Vesp. 5. *felicitate* *mira*. Dom. 6. — *Felicitatis* *simulacrum*. v. ind. prim.

Femen. ut *natanti* *sibi* *inter* *femina* *versarentur*. T. 44. equo *quadam* *acie* *sub* *feminibus* *amisso*. Tit. 4. Al. *femoribus*. v. Oudend.

Feminalia h. e. *fasciae*, quibus *femina* *involvebantur*. A. 82.

Femina. *illustres* *feminae*. C. 50. non temere ulla *illustriore* *femina* *abstinuit*. Cal. 36. *feminarum* quoque, et quidem *illustum*, *capitibus* quanto opere *solitus* sit *illudere*. T. 45. *generosissima* *femina*. T. 49. *splendida* *femina*. Oth. 1. *probatissima* nec *ignobili* *femina*. Vit. 3. *femina* *consularis*. A. 69.

feminam, non agnoscentem filium suum. Cl. 15. sero — vix remisit, ne feminae — contrectarentur. Cl. 35.

majoribus nec feminae convenientibus negotiis abstineret. T. 50. extant et feminarum exempla. T. 2.

feminae famosae — lenocinium profliteri coeperant. T. 35. probrosae fem. Dom. 8.

viginti uno die (abjecti tractique sunt), inter eos feminae et pueri. T. 61.

virorum ac feminarum ad stipitem diligatorum inguina. Ner. 29.

viris feminisque pecuniosioribus. A. 25.

feminis ne gladiatores quidem — nisi ex superiore loco spectare concessit solis. A. 44.

feminis jus quatuor liberorum (constituit). Cl. 19.

novum genus obsidum, feminae. A. 21. Oppon. *marium pignora*.

nec virorum modo pugnas, sed et feminarum (commisit.) Dom. 4.

femina Caesar probrose dictus ut homo pathicus. C. 22.

Femur. transfixus femore et humero. C. 68. coxendice et femore et crure sinistro non perinde valebat. A. 80. alterum femur subdebile. Vit. 17.

Fenestra. si hanc fenestram aperueritis. T. 28. cf. *Terent*. Heautont. 3, 1, 72.

Fenus. omnibus — aut gratuito aut levi fenore obstrictis. C. 27. notavit aliquos, quod pecunias levioribus usuris mutuati, graviore fenore collocassent. A. 39. fenore diminuto. A. 41. fenus apud Helvetios exercuit. Vesp. 1.

Fenebris. praebita advenientibus pecunia fenebri. Cal. 41.

Fenerator. quum per SCtum sanxisset, ut feneratores duas patrimonii partes in solo collocarent. T. 48. feneratores et stipulatores et publicani junguntur. Vit. 14. auctor Senatus fuit — ne filiorum familiarum feneratoribus exigendi crediti jus unquam esset. Vesp. 11.

Cercopithecum — feneratorem. Ner. 30. Lege: *Cercop. feneratione, et Panerotem, urbanis rusticisque praediis locupletatum*. Reliqua v. in nota.

Ferax, Ferculum. v. post: *Ferre*. — *Fera* v. post: *Ferus*.

Fere, nostr. *ungefähr*. gessit autem novem annis — haec fere. C. 25. inter omnes fere constitit. C. 37. al.

nostr. *fast immer* h. e. *gewöhnlich*.

diversae fere summae. A. 41. cibi minimi erat, atque vulgaris fere. A. 76. itinera lectica et noctibus fere — faciebat. A. 82. quae fere tempore balnei meditabatur. A. 85. quod ea fere januis dependebant. A. 91. nam fere, quoties audisset. A. 99. quod ei fere accidebat. Cl. 8. convivia agitavit et ampla et assidua, ac fere patentissimis locis. Cl. 32.

sequ. alia particula, ut *interdum, plerumque, saepe*.

Circenses ex amicorum fere libert. coetaculis spectabat, *interdum* e pulvinari. A. 45. in consulatu pedibus fere, extra consul. saepe ad aperta sella per publicum incessit. A. 53. ad ducto fere vultu, *plerumque* tacitus. T. 68.

Feriae. ut neque messium feriae aestati, neque vindemiarum autumno competere. C. 40.

i. q. *festum*. Actiacas Siculasque victorias — vetuit sol-

lemnibus feriis celebrari. Cal. 23. ut — ferias advocata concione Praetor indiceret. Cl. 22.

Ferire. ut hoc agerent ac ferirent, quando ita videretur. Galb. 20. ita feri, ut se mori sentiat. Cal. 30. feriat jam (fulgure), quem (leg. *quum*,) volet. Dom. 15.

Ferox, Ferocitas, Feritas. v. post: *Ferus*.

Ferre. lectica in Capitolium latus est. Cl. 2.

prae se ferens (in essedo) Darium puerum. Cal. 19.

moriens ut feram mecum spem. A. 28.

laudibus fere al. i. q. *efferre*. Oth. 12. Vesp. 6.

ferri i. q. *extolli*, se *tollere*. ut supergressa (flamma) fastigium templi ad coelum usque ferretur. A. 94.

fert animus sequi. infin. Oth. 6. v. Burm. et voc. *Animus*.

se ferre i. q. *incedere*, *grassari*. grassatorum plurimi palam se ferébant. A. 32. opem ferre alicui. A. 10. Galb. 7. 20. T. 47. suppetias. Vesp. 4.

ad populum ferre C. 26. (de Tribuno pl.), nostr. *an das Volk bringen, dem Volk vortragen*. turbulentissimas leges — ferenti. C. 16. legem de iure magistratuum ferens. C. 28. habuisse se scriptam paratamque legem, quam Caesar ferre (ac se) jussisset. C. 52.

liberos ferre ex uxore, i. q. *suscipere*, *tollere*. A. 4. 63. Cal. 7. Cl. 1. 27. Ner. 35. Oth. 1. Vesp. 3. Dom. 3. de uxore.

Vit. 6. simplic. qui quatuor liberos tulerat. T. 47.

nomen ferre, nos: *einen Namen führen*. Torquati ferre cognomen. A. 43. qui primus Sulpiciorum cognomen Galbae tulit. Galb. 3. quos et ferre nomen suum jussit. A. 101. nomina barbarica ferre. Cal. 47.

Archimimus personam ejus ferens. Vesp. 19.

i. q. *accipere*, nostr. *davon tragen*. perseverantiae grande pretium tulit. T. 16. virtutum uberrimum fructum tulit. Cal. 4. Ita

suffragia ferre i. q. *accipere*. C. 13. (ut in Horatiano: *omne tulit punctum*.) Ita sunt etiam, qui interpretentur locum A. 46. „excogitato genere suffragiorum, quae de magistratibus urbicis Decuriones colonici in sua quisque colonia ferrent.“ v. Oudend. et not. nostr.

Sed aliis locis *ferre suffragium* est i. q. *edere*. ferebat et ipse suffragium in tribubus, ut unus e populo. A. 56.

i. q. *circumferre*, per manus v. per ora tradere. feruntur quaedam ejus orationes. C. 55. quae oratio duplex fertur. ibid. feruntur et a puero — quaedam scripta. C. 56. cujus etiam de augur. disc. volumina feruntur. Gr. 1. ac multorum de utraque arte commentarii feruntur. Gr. 4. quicquid fatidicorum librorum vulgo ferebatur. A. 31. utque vulgo mox ferrentur hi versus. C. 20.

ferebaturque vox ejus. Dom. 9.

unde i. q. *dicere*. quod saepe ex eo auditum ferunt. C. 29. etiam cultu notabilem ferunt. C. 45. adeo denique consternatum ferunt. A. 23. ita fertur interrogasse. A. 33. commutasse quaedam ferebatur. Vit. 5. ut ferunt. A. 71. Gr. 23. alii ferunt. C. 86. vaticinia, quibus felix et invictam — Scipionum nomen ferebatur. C. 59. ut ferebat. C. 79. h. e. ut prae se ferebat, quod jam vide.

prae se ferre aliquid i. q. *ostendere*, *significare*, sive verum sit, sive fictum, nostr. *äußern*. quam voluntatem quum

prae se identidem ferret. A. 28. odium contemptumque Tib. prae se ferens. Cal. 14. nisi quod Galba prae se tulit. Vir. 7. mediocritatem pristinaui — frequenter etiam prae se tulit. Vesp. 12. studium armaturae Threicum prae se ferens. Tit. 8. inde: *se ferre aliquem* i. q. *dicere, praetendere per fraudem et mendacium.*

qui ingenuum se et Lachetem mutato nomine coeperat ferre. Vesp. 23.

ferre aliquid i. q. *pati, tolerare, nostr. ertragen, leiden.*

ferenda esse praesentia. A. 87. neque tamen conscientiam sceleris — ferre potuit. Ner. 34. ultra non tulit. T. 34. Al. *non reddidit.* v. interpr.

Ita jungitur adverbis, ut Gr. *Φέρειν βαρέως, χαλπῶς* al. aegre ferre al. Lucan. graviter. T. 51. gravissime. Dom. 25. moleste. Cal. 39. indigne. T. 4. Dom. 12. Rh. 6. perindigne. T. 50. iniquissime. C. 45. lente ac secure. Ner. 40. lenissime. Vesp. 13. indifferenter. Dom. 23. civili animo. C. 75. aequo animo. Oth. 3. aliquanto patientius mortem quam dedecora suorum tulit. A. 65. nihil eum patientius quam maledicta — tulisse. Ner. 39.

Ferax. Aegyptum — ut feraciorem redderet. A. 18. (Non est i. q. *fertiliorem.* Terra natura est *fertilis*, sed arte ita potest succurri, ut largiorem proventum dare queat; hoc est *feraciorem reddere.*)

Ferculum. cineres matris fratrisque — duobus ferculis Mausoleo intulit. Cal. 15. inter pompae (triumphalis) fercula. C. 37.

i. q. *pulpitum*, cui incubantes Dii in tensis per Circum vehebantur, unde inter divinos Caesaris honores *tensa et ferculum* Circ. pompa. C. 76.

ferculum in mensa est vas, cui cibi uno tempore consumendi imponuntur, inde pro *cibis* ipsis, ut Gr. *παράδεισις* apud Polyb. 31, 4, 5. nostr. *Gericht, Aufsatz.* coenam ternis ferculis, aut, quum abundantissime, senis praebebat. A. 74.

Ferrum. i. q. *gladius, pugio.* ferro cinctus. A. 35. ferro se transiegit. T. 45. introisse se cum pugione — et misericordia correptum abjecto ferro recessisse. Cal. 12. quidam etiam per obscena ferrum adegerunt. Cal. 58. Caesares omnes — ferro perisse. Cal. 60. qui sibimet vim ferro intulisse arguebatur. Cl. 16. an omnes igni ferroque absumeret. Cl. 21. cultellos sibi parvulos ex utroque ferro in usum fieri — iussit. Cl. 34. nec solum retinere se ferrum (antea: solutum a latere pugio-nem) affirmavit. Vit. 15. quod non ferrum potius timeret. Dom. 14. dum ferrum extorquere conatur. Dom. 17.

ad ferrum exhibere aliquem. Ner. 12. h. e. ad operam gladiatoriam.

Ferreus. imagunculam — ferreis ac paene jam exolescentibus literis. A. 7. — exsequ. die ponendos anulos aureos, ferreosque sumendos. A. 100. v. not.

ferrea secula. T. 59. cui os ferreum, cor plumbeum esset. Ner. 1.

Ferramenta pugnantium. Tit. 9. i. q. *gladii.* Vulg. *ornamenta.* v. not.

Ferula. ferulis objurgari. Cal. 20. interdum ferula flagrove, velut per ludum, excitabatur a copreis. Cl. 8. si quos Orbilius ferula scuticæque cecidit. Gr. 9.

Ferus. ferae gentes. C. 24. feri tauri. Cl. 21. incurrenti repente ferro apro. A. 67. v. Burm.

ferum ingenium. Cal. 11.

Fera. cum feris sibi rem esse. C. 68. immanium belluarum ferarumque membra praegrandia. A. 72. (*belluae sunt maris, ferae continentis.*) confectores ferarum. A. 43. Ner. 12. tabidae ferae. Cal. 26. h. e. macilentae, viles; vulg. *rabidae*. v. not. ad saginam ferarum muneri praeparatarum. Cal. 27.

mansuetae ferae. Ner. 11. ferae pelle contactus. Ner. 29. cum multitudine omnis generis pecudum ac ferarum. Ner. 31. feris in populum immissis. Ner. 43. uno die (dedit) quinque millia omne genus ferarum. Tit. 7. centenas varii generis feras — conficientem spectavere plerique. Dom. 19.

Feritas. nec ullo firmiore indicio sui seminis esse credebatur (infantem), quam feritatis. Cal. 25.

Ferox. ob ingenium sordidum ac ferox. A. 65.

Ferocitas. ob nimiam contumaciam et ferocitatem. Vit. 12.

Festinare. festinans in Italiam. Tit. 5. festinantem ad corporis curam. Dom. 16. quoties festinantem aliquem vides. Gr. 23.

pass. super festinatas Liviae nuptias. A. 87. festinatae rei velocitas. A. 87.

Festinanter. festinanter et rapide. Cal. 43. Opp. *segniter et delicate*.

festinantius publicatum est. A. 29. Al. *festinatus* a

Festino. Senatus ob eundem coetum festinato coactus. Cl. 16.

Festinatio. pari festinatione. Cl. 18. nihil minus in perfecto duce, quam festinationem meritemque, convenire arbitrabatur. A. 25.

Festus. pluviis et festis diebus. C. 65. sollemnibus ac festis diebus. Vesp. 2. diem necis — vetuit inter festos referri. Cl. 11.

Festivitas, nostr. *Lieblichkeit*. infans insigni festivitate. Cal. 7.

Fibra. victimarum jocinera replicata intrinsecus ab ima fibra. A. 95.

Fibula. chlamys et fibula. T. 6.

Ficedula. T. 42. — *Fictilis*. v. *Fingo*.

Ficus. ficos virides biferas maxime appetebat. A. 76. v. Plin. 16, 27. Al. *ficus*.

Fides, sec. Cic. Off. 1, 7, 6. dictorum conventorumque constantia et veritas.

dictorum veritas, nostr. *Zuverlässigkeit; Glaubwürdigkeit, Wahrheit*, Gr. πίστις, ἀξιοπιστία. quamvis — omnia ex fide retulissent. C. 74. (*nach der Wahrheit.*)

dubia utrimque argumentorum fide. Cl. 15. versiculorum fidem eadem haec elevant. Cal. 8. quasi plane repraesentaretur somnii fides. Cl. 37.

laboris ultra fidem patiens erat. C. 57. nam illud omnem fidem excesserit. Cl. 29. quum vix fides esset, rem ullo modo successuram. Vesp. 7. h. e. vix veri simile, vix credi posset. fabulis fidem firmare, aut historiis demere. Rh. 1.

fidem facere i. q. homines ad credendum movere, rem veram ostendere.

qui — quum cladem exerc. nunciaret, nec cuiquam fidem faceret. Oth. 10. h. e. quum nemo ei crederet. et fidem somnio

Nero brevi fecit. Ner. 7. h. e. *verum probavit.* sequ. acc. c. inf. dein, vera plane certaque esse, ipse fecit fidem. T. 59.

in fidem majestatis. Ner. 1. h. e. ut fidem facerent s. probarent, se divinae majestatis esse.

nemini delatorum fides abrogata. T. 61. h. e. nemini delat. non creditum est.

conventorum constantia, nostr. *Treue, Ehrlichkeit, Zuverlässigkeit.*

nutantes ac dubias civitates retinuit in fide. C. 4. mansuros se in fide ac pace. A. 21. primus Caesarum fidem militis etiam praemio pigneratus. C. 10. animum fidemque praetorianorum erga se — expertus est. Oth. 8. pro concione fidem militum — invocavit. C. 33. haec est fides. Ner. 49. (His locis omnibus, ubi de subditis sermo, *fides* est i. q. *fidele obsequium*, nostr. *Treue, treue Pflichterfüllung, Gehorsam.*) Ita: uti ei e Rep. fideque sua videretur. Rh. 1. h. e. Reip. salutare, officio suo consentaneum.

ubi de superioribus dicitur, est i. q. *auxilium*. studium et fides erga clientes ne juveni quidem defuerunt. C. 71. qui pulsus a suis quasi in fidem pop. Rom. — Antiochiam se receperat. T. 49. implorare hominum fidem. T. 75. (nostr. *Schutz*; nam qui confugit ad aliquem, se credit illi, et fidei est, credita sine detrimento reddere et salva praestare.)

de re pecuniaria. nummulario non ex fide versanti pecunias. Galb. 9. (*nicht ehrlich.*)

max. in servandis promissis, reddendis creditis cernitur fides.

bonae se fidei esse. A. 42. h. e. *servare se promissa.* professus — fidem praestitit. Tit. 9. legata — cum fide ac sine calumnia repraesentata persolvit. Cal. 16. quum obligatam aerario fidem liberare non posset. Cl. 9. h. e. quum solvere non posset die, quo promiserat. Inde: labefacta jam fide. Vesp. 4. (nostr. *Credit.*)

Fidei commissa sunt hereditates alicui in praesens traditae, commissae, sed certo tempore vero heredi ex fide reddendae. jurisdictio de fideicommissis. Cl. 23. v. not.

Fidelis. Germanorum cohortem — multis experimentis fidelissimam. Galb. 12.

Fidere. laetum cum atque fidentem et sobole et disciplina domus. A. 65.

Fidenter. summam imperii — neque suscipere, neque recusare fidenter ausus. Ner. 3.

Fidus. praemissis libertorum fidissimâ. Ner. 47.

Fiducia. qua fiducia. C. 24. A. 94. fd. consulatus. A. 14. viginti legionum. A. 16. frumentationum. A. 42. meritorum. Vesp. 13. super fiduciam imperii. Ner. 31. tantam mox fiduciam fati Aug. habuit. A. 94.

aliquanto minore spe quam fiducia. Cl. 16. v. not. fiduciam capere ex al. re. Dom. 7. haud dubia fiducia. sequ. acc. c. inf. Oth. 5.

nostr. *Selbstvertrauen, Muth.* simplicitate eorum et fiducia motus. Cl. 25. victoriae fiducia. Vesp. 8. (*stolz auf den Sieg, auf den Sieg trotzend.*)

nostr. *Zuversichtlichkeit.* prodiit tanta fiducia. Galb. 19.

Fidiculae, tormenti genus. T. 62. Cal. 33.

Figere. capita ferarum sagittis. Dom. 19.

nav. coronam fastigio Palat. domus juxta civicam fixit. Cl. 17.

cruci figere al. Dom. 10. Defendit Oudend., sed separandas docuit voces.

Figura. tabellae ac sigilla lascivissimarum picturarum et figurarum. T. 43. — apud rhetores figura, Gr. σχῆμα, est, ut *Quintil.* 9, 1, 4. dicit, „conformatio quaedam orationis, remota a communi et primum se offerente ratione.“ Nos *künstliche, feine Wendungen* appellamus.

antiqua eum verba et figuras solitum esse colligere Sallustio. Gr. 10.

dicta praeclare per omnes figuras — exponere. Rh. 1. quum in lite quadam centumvir. adversario — quasi per figuram sic obtulisset. Rh. 6. causidicorum figurae. Vesp. 13. (scommata, oblique dicta. v. *Quintil.* 9, 2, 65.) propter quasdam in historia figuras. Dom. 10. (*Anspielungen.*)

Figurete. quasi tempora figurete notasset. Juven. h. e. per figuram eodem sensu.

Filius. filii familiarum. Vesp. 11. Reliqua loca, ubi *filius* v. *filia* occurrit, recensere nihil attinet, quum passim repetantur.

Filiola, σιμωνίς, ut Gr. τανύς. T. 53.

Fimbriatus. lato clavo ad manus fimbriato. C. 45. Gr. προσωτός. v. not.

Findere. ungulis fissis. C. 61. (nempe *natura*, a manu esset scissis. v. Oudend.)

Fingere. hanc (maternam farinam) finxit manibus collybo decoloratis Nerul. mensarius. A. 4. Al. *pinsit* v. *pinsuit*.

de arte plastica. habuit et pingendi fingendique maxime, non mediocre studium. Ner. 53. —

de *poesi.* in fingendis poematibus. Tit. 3.

i. q. *simulare.* stultitiam neminem fingere. Cl. 38.

Fictilis. calix. Cl. 32. Galb. 18.

Finis. ad finem muneris. Vit. 12. ad finem vitae suae. A. 66.

quisnam esset finis vitae commodissimus. C. 87. ad ultimum vitae finem. A. 58. accessisse se ad finem mortalitatis. Cl. 46.

finem facere al. rei. v. *Facere.*

Grenze. qui provinciae ejus finis erat. C. 31. in finibus Germanorum. C. 25. cuidam de parte finium cum vicino litiganti. Oth. 4.

Finire. suspendio vitam. A. 65. quasi finitus esset (liber).

Pers.

i. q. *definire, constituere.* quibus solvendis annum diem finiit. A. 101.

Firmus. vixdum firmus a gravi valetudine. A. 8. arbor — viridior ac firmior resurrexit. Vesp. 5.

infantes firmiores. T. 44. — firmiora de eo judicia. Cal. 5.

mostr. *zuverlässig.*

de *animo.* adversus convicia — firmus ac patiens. T. 28.

Firmiter. ita demum firmiter ac diutissime imperaturum.

Vit. 14.

Firme insistere. Cal. 26.

Firmitas imperii. Vesp. 7.

Firmare. incertum diu et quasi vagum imperium suscepit firmavitque tandem gens Flavia. Vesp. 1. firmare se praesidiis. Galb. 19.

fabulis fidem firmare. Rh. 1.

Fiscus. De discrimine *fisci* ab *aeraris* v. *Aerarium*.

fisco detrahi aliquid. A. 40. querente eo quondam de *fisci* exiguitate. Cl. 28. ut ingratorum in Principem testamenta ad *fiscum* pertinerent. Ner. 32.

pensionem annuam repraesentare *fisco*. Ner. 44. summa *aerarii* *fiscique* inopia. Vesp. 16. primus e *fisco* Lat. Graecisque rhetoribus annua centena constituit. Vesp. 18. ob subterfugiendum quandoque *jus fisci*. Vesp. 23.

fiscus Judaicus. Dom. 12. h. e. *vectigal ad fiscum perti-*
nens a Judaeis exactum.

fisci, quantum pecuniae in aerario et *fiscis* et *vectigalio-*
rum residuis. A. 101. (*kaiserliche Cassen.*) positis ante se cum pecunia *fiscis*. Cl. 18. h. e. *sacculis*.

Fiscales calumniae. Dom. 9. h. e. delationes de commo-
do *fisci* defraudato.

Fistula. coenationes laqueatae tabulis — *fistulatis*, ut unguenta desuper spargerentur. Ner. 31. Al. *fistulis*. Sed leg. *fistulatis tabulis*, ut antea *eburneis versatilibus*. v. Oudend. *fistulatae tabulae* sunt *fistulis* instructae.

Flagellum, *Flagellare* v. *Flagrum*.

Flagitare. missionem et praemia *flagitantes*. C. 70. populo — assertores *flagitante*. C. 30. *flagitante* populo. A. 16. populo, promissum quidem congiarium reposcenti — non promissum autem *flagitanti*. A. 42. *flagitabant* ambo exercitus multa extra ordinem, ante omnia, ut sequi. T. 25. Senatu cognitionem — *flagitante*. T. 28. populo auxilium *flagitante*. T. 48. *flagitan-*
tibus cunctis coelestem vocem. Ner. 21. aquilam et signa per-
tinacius *flagitantes*. Galb. 12. caedem Senatus *flagitantes*.
Oth. 8.

c. *dupl. accusat.* qui unquam se aut Romae debitum, aut in via portorium *flagitassent*. Vit. 14.

sequ. accus. c. infin. consensu *flagitantes*, a delatoribus potius revocanda praemia. Ner. 44. carnificem statim acciri — *flagitavit*. Cl. 15. v. Oudend.

Flagitium de stupro fere dicitur, quod mutuo *flagitium* expro-
biant. T. 44. super cetera *flagitia* atque dedecora. Cl. 26. dedecorato *flagitiis* omnibus. Ner. 36.

Flagrare. *flagrante* trichinio. Vit. 8. *flagrante* Vesevo. Plin.

de animi cupiditate. equorum studio vel praecipue — *flag-*
gravit. Ner. 22. maxime *flagrabat* libidinibus in mulieres.
Gr. 23.

i. q. *laborare, vexari al. re.* et impudicitiae cum, et adul-
teriorum *flagrasse* infamia. C. 52. majore adhuc et turpiore
infamia *flagravit*. T. 44. multiplici *flagravit* invidia. A. 27.
vel praecipua *flagrabat* invidia apud milites. Galb. 16.

flagrantissimo sole. Cal. 26. amor *flagrantissimus*. Cl. 36.

Flagrum. interdum ferula *flagrove* — excitabatur a copreis. Cl. 8.
adeo ut saepe *flagris* objurgaretur a patre. Oth. 2.

Flagellum. eique Jovem *flagellum* tradidisse. A. 94. *flagel-*
lis verberare al. A. 45. cunctantem *flagellis* discidit. Cal. 33.
flagellis ac fustibus caesos. Tit. 8.

Flagellare. Cal. 26. 55. Cl. 38.

Flamen, Flaminium. v. ind. prim.

Flamma. sudabat ad flammam. A. 82. quod — tantum flammæ
emississet. A. 94. flamma repente e silvis undique exorta.
T. 6. lactus flammæ, ut aiebat, pulcritudine. Ner. 38.

Flammeum, velum, quo nuptae caput involvebant, coloris lutei. Ner. 28.

Flatus. flatum crepitumque ventris. Cl. 32.

Flectere. una voce — tam facile circumegit et flexit. C. 70. tumultuantes — solus haud dubie conspectu suo flexit. Cal. 9. ni flexisset animos. Ner. 47. *intransit.*, ut Gr. στρέφω, nostr. *umwenden*, *umlenken*. priusquam in Capitolium flecteret. T. 20.

Flexurae vicorum. Ner. 38. nostr. *Krümmungen*.

Flere. fidem militum flens — invocavit. C. 33. nec quicquam aliud quam fleturum. Ner. 45. flens ad singula. Ner. 49. populo coram uberim flevit. Tit. 10. equorum greges — comperit pertinacissime pabulo abstinere, uberimque flere. C. 81.

Fletus. cum plurimo fletu. Oth. 12.

Flos. corpus M. Alexandri — corona aurea imposita ac floribus aspersis veneratus est. A. 18. Comit. Lares ornari bis anno instituit, vernis floribus et aestivis. A. 31. non defuerunt, qui — vernis aestivisque floribus tumulum ejus ornarent. Ner. 57. coenationes laqueatae tabulis eburneis versatilibus, ut flores — desuper spargerentur. Ner. 31.

florem aetatis — in Bithynia contaminatum. C. 49. (*Xenoph. Symp.* 8, 14. τὸ τῆς ἡλικίας ἄνθος. *Theocrit.* Id. 7, 121. τὸ τοῦ καλὸν ἄνθος ὑποέρσι.)

Floridus. laudanti cuidam formam suam, ut adhuc floridam et vegetam. Galb. 20.

Florere. reliqui potentia atque opibus — floruerunt. A. 66. gratia quidem et potentia — matris usque eo floruit sequi. Ner. 6. quae familia, quamquam plebeja, tamen et ipsa admodum floruit. T. 3. magna professorum ac doctorum profuxit copia adeoque floruit sequi. Rh. 1.

Fluere. balineae marinis — fluentes aquis. Ner. 31.

Fluctus. paene obrutus fluctibus. C. 58.

Fluctuare i. q. agitari, moveri, dubium esse. ne semper inter spern et metum fluctuemus. Cl. 4. commilitones fluctuantes. Cl. 10. h. e. incertos consilii, dubios. De forma media *fluctuari* v. Oudend. ad Cl. 4., ubi cod. Salm. habet *fluctuemur*, Drakenb. ad Liv. 26, 10., Schaefer. Glossar. Liv. sub h. v.

Flamen. C. 32. 57. A. 67. Cal. 20. Cl. 9. Vit. 10. Rh. 4.

Fluvius. C. 57. A. 21.

Fluxus. fluxior cinctura. C. 45. h. e. minus astricta.

Drusus animi fluxioris (h. e. non astricti disciplinae morum) remissiorisque vitae erat. T. 52.

Focillare (ex *foculare* h. e. *fovere*, a voc. *focus*, *foculus*. v. not. ad A. 17., *Becmann.* de origin. linguae Lat. p. 487.)

M. Antonii societatem semper dubiam et incertam, reconciliationibusque variis male focillatam. A. 17. (*Plin.* ep. 3, 14, 4. „ipse paucis diebus aegre *refocillatus*.” et 3, 16, 12. „*refocillata*.”)

Foedus. hunc foedissimo convicio coram prosciderunt. A. 13. non sine foeda vacillatione. Cl. 21. foedum in modum trepidus. Cl. 36.

Foedus. cum regibus foedus in Foro icit. Cl. 25.

Foederatae, foederatae urbes. A. 47. gentes. C. 24.

Foemina, *Foenus*. v. *Femina*, *Fenus* sequi.

Foetor. reconditorum verborum foetores. A. 86.

Foetidus. corpore maculoso et foetido. Ner. 51.

Folliculus, minoris pilae genus. ad pilam primo folliculumque transiit. A. 83.

Fomentum. v. *Fovere*.

Fons. fons Aponi. T. 14. Claudiae aquae gelidi et uberes fontes. Cl. 20.

praecipitatum in fontem fluminis Sarni. Rh. 4.

Foramen. parvis primum foraminibus, deinde toto podio aperto. Ner. 12. prolapsus in cloacae foramen. Gr. 2.

Forceps. A. 75. ubi al. *forfices* et *forpices*. v. Oudend.

Forensis. forensia sc. vestimenta. A. 73. Cal. 17. Oppon. domesticis.

Fores. subito cubiculi fores sponte patuerunt. C. 81. apertis cubiculi foribus. A. 82. sponte foribus patefactis. Ner. 46. clausis omnium foribus. Ner. 47. foribus adperts. Oth. 11. obseratis adhuc foribus; deinde apertis. Tit. 11.

ut — cum strato simul ante fores inveniretur. A. 6. salutandi sui causa pro foribus adstantem. T. 32. exclusisse quondam pro foribus adstantem. Oth. 3.

ut — caput interdum foribus illideret. A. 23.

ad fores Capitolii. A. 94. paene revulsae templi fores. Cal. 6.

Foris. foris ille, ipse Romae. C. 9. domi forisque. Cal. 3. Cl. 22. Gr. 1.

nec minore saevitia foris et in externos grassatus est. Ner. 36.

i. q. ante fores. exquirens, an jam de se tumultus foris esset. A. 99.

Forma. de corpore hum. C. 32. 44. (ubi *forma*, *habitus* et *cultus* distinguuntur; *forma* a natura datur, *habitus* s. modus habendi corpus consuetudine acquiritur, *cultus* s. vestitus tegit et ornat corpus.) 52. A. 79. Galb. 20. Cal. 3. Tit. 3. Ner. 1. Dom. 10. auctoritas dignitasque formae. Cl. 30. formae pulchrae. Pers. —

formam, qua ludum gladiat. erat aedificaturus. C. 31. formam aedificiorum Urbis novam excogitavit. Ner. 16. laeae novae formae. Dom. 10.

quid et qua forma regum literis rescribi placeret. T. 30. epistolae — quas primus videtur ad paginas et formam memor. libelli convertisse. C. 56. —

in provinciae formam redigere regionem. A. 18. C. 25. speciem principatus in regni formam convertere. Cal. 22.

ad impetiginis formam. A. 80.

Formosus. Dom. 20. Rh. 1.

Formalis epistola. Dom. 15. li. e. ad sollemnem formam conscripta.

Formula. orthographiam, id est, formulam rationemque scribendi a grammaticis institutam. A. 88.

ad certam stipendiorum praemiorumque formulam astringit (milites.) A. 49.

commeatum omnem ad certam formulam astrictum. T. 18.

formulae apud Ictos sunt certa et sollemnia verba, quibus actores causam s. actionem apud Praetorem edebant, unde *formula* saepe i. q. *actio* ipsa. v. Clav. Cicer. sub li. v., Bach. hist. jurispr. Rom. p. 226. ed. Stockmann. iis, qui apud privatos iudices plus petendo formula excidissent. Cl. 14. li. e. litem perdidissent. v. not. quum libertino cuidam — injuria-

rum formulam intendisset. Vit. 7. h. e. libertinum injuriarum accusasset.

Formare. comam semper in gradus formatam. Ner. 51.

i. q. *componere*, nostr. *abfassen*. si quid res exigere, Latine formabat. A. 89. epistolas orationesque et edicta alieno formabat ingenio. Dom. 20. inventus est — ejus hac de re sermo formatus. Ner. 47.

in admirationem formata. Cl. 37. h. e. *simulans admirationem*. Est enim *formare* i. q. ad aliquam formam effingere. *Formica.* quum consumtum a formicis invenisset (draconem.)

T. 72. pennatarum formicarum multitudine oppleri. Ner. 46.

Formido. ad horrorem formidinemque visentium. Ner. 49. eadem formidine. Dom. 14. — componens (vulvum) ad speculum in omnem terrorem ac formidinem. Cal. 50.

Formidolosus. multa et formidolosa multis conjectantibus.

Ner. 6. plurima et formidolosissima, et vana et irrita videbat. A. 91.

Fornix, πορνεῖον. Bithynicum fornicem Curio dixit Caesarem (abstr. pro concr.) C. 49.

Fors, unde *Forte*. seu forte, seu tentandi causa. A. 6.

quum forte Marti rem div. faceret. A. 1. in locum Tribuni pl. forte demortui. A. 10. forte quorundam — praedixerat.

T. 11. is forte tunc M. Lollio offensior. T. 13. etiam forte prolapsos. Cl. 34.

Fortuitus, nostr. *zufällig*. (*Fortuitis* opponuntur vel necessaria h. e. quae divino arbitrio accidunt, vel quae consilio et sententia hominum agentium fiunt.) illos — fortuita debere excludere. Ner. 25. (praecessit: *omnia se facienda fecisse, sed eventum in manu esse Fortunae.*) qui Liburnicam velut fortuito concursu confringerent. Ner. 34. accesserunt tantis ex Principe malis probrisque quaedam et fortuita. Ner. 39. quaedam sub eo fortuita ac tristitia acciderunt. Tit. 8. sollicitatus quorundam et ignotorum et absentium fortuito favore (h. e. non arte operaque comparato.) Vesp. 6.

Fortuitu a nom. *Fortuitus*. complura et ingentia saxa fortuito superne delapsa sunt. T. 39. vulg. *fortuito*. v. Oudend.

Fortuna. De Dea *Fortuna* v. ind. prim. Tribuere autem solebant veteres *Fortunae*, quicquid consilio et prudentia hominum regi et effici non potest, nos antiqua magis, quam pia sententia *Glück*, *Zufall*, dicimus, laetum eum atque fidem et sobole et disciplina domus *Fortuna* destituit. A. 65. quamvis minimum *Fortunae* casibusque permetteret. T. 19.

quoniam sinistra *Fortuna* Cajum et Lucium filios mihi eripuit. T. 23. ipse prosperrime semper ac ne ancipite quidem unquam fortuna — dimicavit. C. 36. tantum illi ad promerendam omnium voluntatem vel *ingenii*, vel *artis*, vel *fortunae* superfuit. Tit. 1. seu *fortuna*, seu *voluntate* in equestri ordine constitere. A. 2. quibus moribus atque fortuna domi et inter suos egerit. A. 61.

unde i. q. *eventus*, quem quis expertus est, nostr. *Schicksal*. veterem partium fortunam (incessens.) T. 57. militem neque a moribus, neque a fortuna probabat. C. 65. h. e. *ab eventu virtutis*. v. not. Alii *fortunas* h. e. census s. patrimonium intelligunt. Al. legunt a *forma*, de qua vocabulorum permutatione v. etiam Schaefer. ad *Plin.* ep. 3, 3, 4.

i. q. *conditio*, in qua quis est forte, non qua culpa vel

opera. ex infima utrumque fortuna provexerat. A. 66. omnis pristinae fortunae restitutionem. Ner. 40. ut nonnulli ex infima fortuna in ordinem senat. atque ad summos honores processerint. Rh. 1.

maxime de re familiari dicitur, nostr. *glückliche Lage, Glücksumstände.*

quosdam fortunae atque existimationis integrae. Ner. 12.

plur. *fortunae.* libertate atque fortunis per illum frui.

A. 98.

Fortis. C. 67.

Fortitudo. C. 68. A. 3. Cal. 3.

Forum. v. ind. prim.

Forus aleatorius (*Würfelbret.*) A. 71.

Forulus. condidit duobus forulis auratis. A. 31.

Fossa. fossas omnes, in quas Nilus exaestuat, oblimatas longa vetustate, militari opere deterisit. A. 18. trans Rhenum fossas novi et immensi operis effecit, quae nunc adhuc Drusinae vocantur. Cl. 1. inchoabat fossam ab Averno Ostiam usque. Ner. 31.

Fossura. complanata fossuris montium juga. Cal. 37.

Fovere. ovum incubanti gallinae subductum nunc sua, nunc ministrarum manu — fovit. T. 14. cujus etiam salivis melle commixtis — arterias et fauces pro remedio fovebat. Vit. 2.

unde i. q. *curare*, Gr. *ἰατρᾶν*, nostr. *pflegen*. quod se aegros et invalidos magno opere fovisset. Galb. 20. reliquos Antonii — liberos mox pro conditione cujusque sustinuit ac fovit. A. 17. ingenia seculi sui omnibus modis fovit. A. 89. ingenia et artes vel maxime fovit. Vesp. 18. quosdam e gratissimis delicatorem — fovere prolixius supercedit. Tit. 7.

Fomentum. quia calida fomenta non proderant, frigidis curari coactus. A. 81.

Fragrare. adolescentulum fragrantem unguento. Vesp. 8.

Frangere. utrique mox — crura fregisse. T. 44. Thallo — crura fregit. A. 67. — qui et ipse crus fregerat. A. 43. Ita enim legendum pro *effregerat*, ut Gr. 1. quum regione Palatii — crus fregisset. v. Oudend. ad A. 43.

statuae equestres — fractis repente cruribus pariter corruerunt. Vit. 9.

de animo. ne animi suorum frangerentur. C. 68. Caji Luciique casu non adeo fractus. A. 65. animo male fracto. Ner. 42.

Fragmen. fragminibus panis infestatus (nostr. *Brocken.*)

Cl. 18. subselliorum fragmina. Ner. 26.

Frater patruelis. C. 29. gemini fratres. C. 10. (Castor et Polux.)

Fraus. i. q. *insidiae.* fraude deprehensa. A. 10. quem — diversa factio per fraudem interemit. T. 3. (li. c. *clandestina nece.*) veneno interemtum fraude Livillae uxoris atque Sejani. T. 62. obiit — fraude Tiberii, ministerio et opera Cn. Pisonis. Cal. 2. detecta Equitis Rom. fraude, quem, prodentibus servis, necem Claudio parare, compererat. Oth. 1. ad fraudem praeparatos. Galb. 10. nobiles viros — vario genere fraudis occidit. Vit. 14. ut esset, cujus ministerio ac fraudibus liberos Germanici circumveniret. T. 55.

i. q. *dolus*, quo aliquis in errorem et damnum inducitur. quos fraude ad signandum vel errore inductos constitis-

set. A. 33. Clementem fraude deceptum redegit in potestatem. T. 25. ne quod refugium in tali fraude cuiquam esset. T. 35. varia fraude inductos, ut sequ. T. 54. chirographa omnium, requisita fraude ac stupro. Cal. 24. cui instrumento distrahendo nihil non fraudis ac lenocinii adhibuit. Cal. 39. in maiore fraude convictos. Cl. 14. quum librum socii nondum editum fraude interceptisset. Gr. 3. nec sine suspitione fraudis. C. 20. h. e. calumniae.

unde i. q. *animus nocendi* (*böse Absicht.*) quia fraus aberrat. A. 67.

i. q. *error*, in quem alicujus dolo incidimus. fraude superatus est. Oth. 9.

i. q. *damnum ipsum*. nec ideo libertas aut contumacia fraudi cuiquam fuit h. e. cuiquam nocuit. A. 54.

Fraudare. peculio concessa a patre praebitisque annuis fraudavit. T. 50. ut mercede palmarum aurigarios fraudaverit. Ner. 5. fraudatum se justo triumpho. Cal. 48. fraudari se praemiis. Galb. 16. fraudatam se dono destinato. Galb. 18.

Fremere. pro contento se habitum fremens. T. 73. maxime fremebat super. Germ. exercitus, fraudari se sequ. Galb. 16. indignante ac fremente Cajo. Cl. 9. fluctuantes nec quicquam adhuc quam frementes. Cl. 10.

Fremitus. inquietatus fremitu gratuita in Circo loca — occupantium. Cal. 26.

Frequens. frequenti Curia. C. 22. frequente Senatu. Cal. 44. plebs frequens. A. 58. de negotiis ad frequentem Senatum referendis. A. 35. consessu frequenti. A. 44. convivio se frequenti dedit. C. 31. frequenti convivio. T. 61. frequenti auditorio. Cl. 41. frequentissimo consilio. Dom. 12. medio ac frequenti die. Cal. 15. —

quos frequentes — concucurrissse — cernebat. C. 15. ne frequentes ac jam dudum opperientes destitueret. C. 81. ut liberti servique bis die frequentes adessent. Galb. 4. advenire frequentes ceteros. Galb. 19. apud frequentes milites. Vit. 15. — stationes mil. per Ital. solito frequentiores disposuit. T. 37.

frequentibus literis. T. 11. edictis Vindiciis contumeliosis et frequentibus. Ner. 41.

Frequenter i. q. *saepe*. A. 38. 41. T. 50. Cl. 12. 21. Vesp. 12. Dom. 21.

frequentius. A. 40. 74. frequentissime. A. 43.

Frequentia. urbis. C. 42. magna populi frequentia. A. 97. magna frequentia. Ner. 37. Juven. magna jam ordinum frequentia. Ner. 46. adhibita publicorum sacerdotum frequentia. Vit. 11. in magna frequentia. Gr. 2.

Frequentare i. q. *frequentem facere* h. e. *numero implere*. Italiam duodetriginta coloniarum numero — frequentavit. A. 46.

i. q. *frequentare adire*. spectaculum. A. 31. nec prius dies cuiusque sollemnes frequentare desiit. A. 53. ex secessibus praecipue frequentavit maritima. A. 72. quum aedem — assidue frequentaret. A. 91. ut frequentaretur (arbor) columbarum nidis. A. 94. tumultum — magna turba multisque luminibus frequentari. A. 98. quibus frequentabatur assidue. T. 12. qui etiam noctibus continuus bustum frequentarunt. C. 84. locum — assidue frequentavit. Vesp. 2. scholam ejus claros quoque viros frequentasse ajunt. Gr. 7.

i. q. cum reliqua frequentia adire. quorundam illustrium exsequias usque ad rogam frequentavit. T. 32.

Fretum. freto classe trajecto. T. 2. fretum Hispanicum. Vit. 13.

Frigus. torpentem (digitum) contractumque frigore. A. 80. neque frigora neque aestus facile tolerabat. A. 81. — ex levi frigoris suspicione. A. 66. ex correctione Lipsii pro vulg. *rigoris*, quod servare satius duxi. v. not.

Frigidus. frigidam sc. aquam aegro dare. Cl. 40. frigidis (fomentis) curari coactus. A. 81.

frigidi et arcessiti joci. Cl. 21. h. c. *inepti, insulsi*.

leve ac frigidum sit, his addere. Cal. 26. (*Plin.* ep. 4, 17, 4. „omnia ista *frigida* et *inania* videntur.“ Ita etiam Gr. *Ψυχρός*. v. quae Erfuudt de hoc voc. notavit ad *Sophocl.* Antig. 88.)

Frivulus. nescio quid frivoli. Cal. 39. frivolo auspicio mente recreata. Ner. 41. frivulus amentique similis. Cl. 15.

Frons. duram et asperam frondem. A. 94. id genus frondis. T. 69.

Frons. fronte lata et torva. Cal. 50. sudorem frontis brachio detergere. Ner. 24. in prima fronte spectaculorum. Cl. 4.

Fru. libertate atque fortunis. A. 98. commercio hominum. T. 50. cupide fruaris aetate tua. Galb. 20.

Fructus. ejus rei fructum percipere. A. 28. quarum virtutum fructum uberimum tulit. Cal. 4. adjecit et fructum omnem vectigaliorum. Cal. 16. divitiarum et pecuniae fructum non alium putabat quam profusionem. Ner. 30. gloriae et fructui esse. Gr. 24.

Fruges. summa frugum inopia. T. 16. *Frugifera* quercus. Galb. 4. v. Graev. et Oudend.

Frugi. aut frugi hominem esse oportere. Cal. 37. fuit frugi et pudicus. Pers.

Frumentum. frumentum, quoties copia esset, etiam sine modo mensuraque praebuit. C. 26. frumenti denos modios (populo divisit.) C. 38. ex viginti trecentisque millibus accipiens frumentum e publico ad centum quinquaginta retraxit. C. 41. v. not. universi milites gratuitam et sine frumento stipendioque operam (obtulerunt.) C. 68.

officium frumenti populo dividendi (ab Aug. institutum.) A. 37.

frumentum in annonae difficultatibus saepe levissimo, interdum nullo pretio, viritim admensus est. A. 41. v. not. et ad C. 41.

praetorianis cohortibus frumentum menstruum gratuitum (constituit.) Ner. 10. v. Lips. ad *Tac.* A. 15, 72.

Frumentariae rei penuria. C. 34. tesserae frumentariae. Ner. 11.

Frumentatio. gregarius miles a frumentatione rediens. Galb. 20.

ne plebs *frumentationum* causa frequentius a negotiis avocaretur, ter in annum quaternum mensium tesseras dare destinavit; sed desideranti consuetudinem veterem concessit rursus, ut sui cujusque mensis acciperet. A. 40. impetum se cepisse, *frumentationes publicas* in perpetuum abolendi. A. 42. *Frustra.* ut multi, nec frustra, opinantur. Oth. 9. h. c. *haud falsa opinione*.

Frustrari spem mercantium vel explere. A. 75.

- Frustum*. cucumeris. A. 77. frusta marmoris. Ner. 40.
- Frutex*. quercus singulos repente ramos a frutice dedit. Vesp. 5.
h. e. ab infima arboris parte, ubi frutex e radice excreverat.
v. not.
- Fruticetum*. Ner. 48.
- Fucosus*. dum fucosas laudes petit. Ter. 1.
- Fugere*. prioris proelio Antonius cum fugisse scribit. A. 10. quasi fugisset ex acie. Oth. 10. obsistens fugientibus. C. 62.
- Fuga*. auxilio fugae erepto. C. 60. vix ad Ant. cornu fuga evaserat. A. 15. post Pompeji fugam. A. 16. retractum e fuga. A. 17. comes usquequaque parentum fugae. T. 6. ad quascunque legiones meditabatur fugam. T. 65. meditantem fugam. Tit. 9. fugam et subsidia fugae, classes apparabat. Cal. 51. Tribunos Centur. praet. de fugae societate tentavit. Ner. 47. magna consessorum fuga. Lucan.
- Fugitivus*. fugitivos, residuam Spartaci et Catilinae manum — in itinere delevit. A. 3. adversus fugitivos rem prospere gesserat. A. 7.
- Fugare*. Antonio fugato. A. 11. fugatae hostium naves. A. 16. fugato Sexto Pomp. A. 47.
legatum Syriae — rapta aquila, fugaverunt. Vesp. 4. fugatis ministris. Vesp. 5.
- Fulcrum*. ad fulcra lectorum sedentes. Cl. 32. h. e. ad pedes lect., v. in imo lecto, ut A. 64.
- Fulgere*. stella cincta per septem dies continuos fulsit. C. 88.
- Fulgor*. quasi ad fulgorem solis. A. 79. fulgore purpureae abollae. Cal. 55.
- Fulgur*. quum — lecticam ejus fulgur praestrinxisset. A. 29. consternatus transcurso fulguris. A. 90. tonitrua et fulgura paulo infirmius expavescebat. ibid. ad minima tonitrua et fulgura connivere — ad vero majora proripere se e strato — solebat. Cal. 51. fulgure adverso pavefactus. Ner. 48. avo fulgur procuranti. Galb. 4. consultus de fulgure harnspex. Dom. 16. continuis octo mensibus tot fulgura facta nunciataque sunt sequ. Dom. 15. De confusione voc. *fulgor* et *fulgur* v. Oudend. ad A. 29.
- Fulmen*. fulmine icta domus. A. 29. Juliae monumentum fulmine ictum est. A. 95. ictu fulminis. A. 97. quod fulmine afflari negetur id genus frondis. (laurus.) T. 69. in Cantabriae lacum fulmen decedit. Galb. 8.
cum fulmine et sceptro exuviisque Jovis Opt. M. A. 94. fulmen tenens. Cal. 52.
- Fumus*. Aetnaei verticis fumo ac murmure pavefactus. Cal. 51.
- Fumantia* opsonia. Vit. 13.
- Funis*. purpura coccoque funibus nexis. Ner. 30.
- Funalis* equus. T. 6. h. e. ad latus jugalium loro annexus. v. not.
- Funambuli* elephantum. Galb. 6. coll. Ner. 11.
- Fundare*. quam (molem) quo stabilius fundaret. Cl. 20.
- Fundamentum*. villam a fundamentis inchoatam. C. 46. novae domus fundamenta jecit. Cal. 22. — mansura in vestigio suo fundamenta Reip., quae jecero. A. 28.
- Funditus*. templum — a Nerone prope funditus destructum. Vesp. 9.
- Fundere*. stipes, quas plenis ante eum manibus ac sinu omnis generis turba fundebat. Cal. 42. — fund. hostem. C. 60. le-

gione fusa. C. 25. Bessis — magno proelio fuis. A. 3. fusas — Vitellii copias. Vesp. 7.

fuis armamentis. A. 17. (*non est in mare projectis, ut Bernecc. visum, sed tempestate confusis et in navem deturbatis.*)

togis usus est neque restrictis, neque fuis. A. 73. h. e. non *fluxiore cinctura*, ut C. 45.

Fungi i. q. *administrare, obire, agere.*

functus consulatu. C. 23. Calb. 3. functi consulatibus septem, triumpho, censuraque duplici. Ner. 1. honoribus functi. C. 84. h. e. qui honores gesserant. functi sunt honoribus summis. A. 2. functus honore. A. 4. Aufidium Romae honoribus functum. Cal. 23. quosdam summis honoribus functos. Cal. 28. quaestura functi. A. 36. praetura functus. T. 4. praetura functi. Cl. 24. praetura functum Senatorem. Cl. 38. etiam quum praetura fungeretur. Gr. 7. quum aedilitate in patria fungeretur. Rh. 6. ex quo sorte ducti magisterio fungerentur. Dom. 4.

functus militia. Gr. 9. equestribus militiis industrie functus. Plin. — satis constat, non modo ducis, sed etiam militis functum munere. A. 10. nec eo minus muneribus imperatoris ex consuet. fungeretur. Vesp. 24. milites vice ministrorum fungerentur. Cl. 35. officio milites functos. Cl. 29. —

c. accus. quo religiosius — senatoria munera fungerentur. A. 35. Al. *senatorio munere.* qui suam vicem praesidendo fungerentur. A. 45. Al. *sua vice.* Cod. Salm. etiam: *quaesturam* functi. A. 36. v. Oudend. ad h. l.

fato fungi i. q. *mori, mortem obire, ut rem fato necessariam.* Cal. 6.

Fungus. super coenam quondam fungis abstinens. Dom. 14.

Funus. Cyrum — mandasse quaedam de funere suo. C. 87. quibus ea funeris sui curam moriens demandarat. T. 51. mandata de funere suo. A. 101. funere indicto. C. 84. v. Kirchmann. de fun. Rom. p. 19.

in funere ornando. A. 100. funus triumphali porta duendum. ibid. corpus — Romam per milites deportatum est crematumque *publica funere.* T. 75. v. Kirchmann. p. 20 et 21. defunctum Senatus publico funere honoravit. Vit. 3. Claudium, apparatissimo funere elatum, laudavit consecravique. Ner. 9. Cercopithecum — prope regio extulit funere. Ner. 30. raptim inter maximos imbres translaticio extulit funere. Ner. 35. h. e. *communi, vulgari.* v. *Translaticius.*

statim a funere. C. 85. multi — morte simulata funere elati. Ner. 23. quum Pollent. plebs funus cujusdam primip. non prius ex Foro misisset, quam extorta pecunia sequi. T. 37. praetereunte funere. T. 57. in funere Favor archim. personam ejus ferens sequi. Vesp. 19.

repentina tempestate dejecto funere. Dom. 15. h. e. *apparatu funebri.*

triginta funerum millia in rationem Libitinae venerunt. Ner. 39.

Funerare. corrupto demum et tabido corpore funeratam prohibuit consecrari. T. 51. Tiberio — pro concione laudato funeratoque amplissime. Cal. 15. funeratus est sollemni Principum pompa. Cl. 45. funeratus est impensa ducentorum millium, Ner. 50. celeriter (nam ita praeceperat) funeratus.

- Oth.* 11. cadaver ejus, populari sandapila per vespillones exportatum, Phyllis nutrix in suburbano suo — funeravit. *Dom.* 17.
- Fur.* priscorum Catonisque verborum ineruditissimum furem Lenaeus Sallustium appellavit. *Gr.* 15.
- Furari.* tria millia pondo auri furatus e Capitolio. *C.* 54. fallere ac furari per jocum jus erat. *Ner.* 16.
- Furtim* desiluisse de muro. *Ner.* 23.
- Furca.* nudi hominis cervicem inseri furcae. *Ner.* 49.
- Furere.* furere Sej. adversus liberos Germanici. *T.* 61.
- Furor.* tumultuantes et in furorem usque praecipites. *Cal.* 9. amatorio medicamento, sed quod in favorem verterit. *Cal.* 50. ad hunc impendiorum furorem. *Ner.* 31.
- Furnariam* exercere. *Vit.* 2. h. e. ex furnis locandis quaestum capere.
- Fuscina,* telum retiariorum. *Cal.* 30. v. *Juvenal.* 2, 143. et 3, 200. sequi.
- insigne Neptuni, a Caligula assumptum. *Cal.* 52.
- Fuscus* color. *Ter.* 5. vox exigua et fusca. *Ner.* 40.
- Fustis.* omnes fustibus abegit. *Cal.* 26. flagellis ac fustibus caesos. *Tit.* 8.

G.

- Galba.* animalia, quae in aesculis nascuntur, appellanturque galbae. *Galb.* 3.
- Galbanum,* bituminis genus, χαλβάνη. illitis galbano facibus. *ibid.*
- Galbeum.* *Salmas.* ad *Lamprid.* *Alex. Sev.* 41. „*Galbeum* v. *calbeum*, quod pro ornamento vel armilla accipiebatur apud veteres, qua virtutis ergo donabantur milites, ita dicebatur a voc. *Gr.* κάρπιον, unde *carpeum* et *calpeum*, postea *galbeum*.“ *Noster Galb.* 3. „quod in diuturna valetudine *galbeo*, id est, remediis *lana involutis*, assidue uteretur.“ *Scheller.* in *Lex. galbeum* sc. vinculum interpretatur *molle* (*weiche, sanfte Binde*), nescio quo jure.
- Galea.* chlamyde peltaque et galea ornatam. *Cal.* 25. ut conchas legerent, galeasque et sinus replerent. *Cal.* 46.
- Galerus,* pilei genus, *Baret.* ariepto pileo vel galero. *Ner.* 28. *Xiphil.* 61, 9. καὶ νόμαις περιθέτοις ἄλλοτε ἄλλως ἐχρήτο. Intellexit igitur galericulum.
- Galericulus* v. *Galericulum*, capillamenti genus. galericulo capiti propter raritatem capillorum adaptato et annexo. *Oth.* 12.
- Gallina.* ovum incubanti gallinae subductum. *T.* 14. praetervolans aquila gallinam albam, ramulum lauri rostro tenentem, ita ut rapuerat, demisit in gremium (*Liviae*), quumque nutrirī alitem — placuisset, tanta pullorum soboles provenit, ut hodie quoque ea villa ad *Gallinas* vocetur. *Galb.* 1. novissimo Neronis anno — quicquid ibi gallinarum erat, interiit. *ibid.*
- Gallinaceus.* Viennae pro tribunali jura reddenti gallinaceus supra humerum ac deinde in capite adstitit. *Vit.* 9. *Beccus* lingua Gallica valet gallinacei rostrum (*bec.*) *Vit.* 18.

Ganea. datum Aedilibus negotium, popinas ganeasque inhibendi.

T. 34. v. not.

quin — ganeas atque adulteria, capillamento celatus et veste longa, noctibus obiret. Cal. 11. insignes ganeae et matronarum. Ner. 27. nisi leg. *ganea* h. e. libidine et (pro etiam) matronarum.

Garrulitas. cum pueris minutis, quos facie et garrulitate amabiles undique conquirebat. A. 83.

Gaudere. ut gaudentis etiam suspicionem praeberet. Ner. 40.

Gaudium. quo gaudio elatus. C. 22. neque dolore dissimulato — neque gaudio. A. 66. salvam et incolumem cum gaudio nunciantem. Ner. 34. ad eam speciem exsiluit gaudio. Ner. 41. tantum gaudium publice praeiuit. Ner. 57. nave provisum gaudium afferri. T. 14.

Gaza. invecta Urbi Alexandrino triumpho regia gaza. A. 41. qui cum ingenti gaza Antiochiam se receperat. T. 49. thesauri antiquissimae gazae. Ner. 31. monile — ex omni gaza secreverat. Galb. 18.

Gemere. invitis et gementibus adversariis. C. 22. quem gemens Aegisthum appellare consuevit. C. 50.

Gemitus. uno modo ad primum ictum gemitu sine voce edito. C. 82. collaudans subinde vocem deprecantis, quasi etiam in gemitu praedulcem. Cal. 33. dicitur ea nocte — gemitus maximos edidisse. Oth. 7. irrumpentibus ad primum gemitum. Oth. 11.

Gemini fratres, Castor et Pollux. C. 10.

Geminare. geminari legionum castra prohibuit. Dom. 7. h. e. duas legiones in eadem castra coire.

Gemma. gemmae, toreumata, signa, tabulae operis antiqui. C. 47. ut qui — gemmas ac margaritas quingentis HS. una donatione (in cellam Capit. Jovis) contulerit. A. 30. monilia e gemmis. Cal. 55. monile, margaritis gemmisque consort. m. Galb. 18. gemmae (inter missilia.) Ner. 11. anulus, cuius gemmae sculptura erat Proserpinae raptus. Ner. 46. repertus est anulus opere antiquo, sculptura gemmae Victoriam cum tropaeo exprimente. Galb. 10. cuncta auro lita, distincta gemmis. Ner. 31.

Gemmatus h. e. gemmis ornatus. depictas gemmatasque indutus paenulas. Cal. 52. deceres Liburnicae, gemmatis puppibus. Cal. 37.

Gemoniae. v. ind. prim.

Gena. ut genam non leviter perstrinxerit. Cl. 15.

Gener. C. 22. A. 63. Dom. 12.

Generatim, Generosus. v. *Genus*.

Genitivus, Genitura, Genetrix v. *Gignere*. Eodem, quamquam Graecae originis, pertinet *Genesis*. Est enim i. q. Lat. *Genitura*.

Genius. v. ind. prim.

Gens pr. i. q. *Genus*, magna pars hominum, eadem lingua, legibus, moribusque iisdem conjuncta. Unius gentis plures sunt populi s. nationes, quamquam hae quoque saepius latiori sensu gentes dicuntur.

gens togata. A. 40. gentes Inalpinac. A. 21. gentes Aetinae. T. 9. tam foederatis, quam intestis ac fens gentibus s. C. 24. exterarum gentium. C. 84. legati liberarum sociarumque gentium. A. 44. duas validissimas gentes. Vesp. 4. ex

gente Parthina. A. 19. impia gens. Dom. 9. i. q. impium genus.

in una civitate gens est magna pars civium, eodem nomine iisdemque sacris conjunctorum. Unius gentis plures sunt familiae v. stirpes.

cujus gentis familia est nostra. C. 6. ea gens a Tarqu. Pr. rege inter Romanas gentes allecta sequi. A. 2. patricia gens Claudia. T. 1. gentis ejusdem utraque Claudia fuit. T. 2. ex gente Domitia duae familiae claruerunt. Ner. 1. gens Flavia. Vesp. 1.

Gentilis. nomen gentile. Ner. 41. in vetere gentili stemmate. Ner. 37. gentile Domitiorum monumentum. Ner. 50. gentili copia. Vit. 1. quod gentile in illo videbatur. T. 68. h. e. toti genti proprium (nos: eine Geschlechtseigenheit.) subst. e duobus gentilibus. T. 1. h. e. viris ejusdem gentis.)

Gentilicius. gentiliciae hereditates. C. 1. gentil. nomina. Cl. 25.

Genu. dextrum genu lapide ictus. A. 20. genu nixus. A. 52. ut — lapidis ictum genu exceperit. Vesp. 4. ad genua accidere alicui. C. 20. Cl. 10. seque praesidenti patri ad genua summisit. T. 20. precantem Senatum et procumbentem sibi ad genua. T. 24. per genua orare conantem. T. 27. subeuntem admisit ad genua. Ner. 13.

Genus. Gr. γένος, τόπος, nostr. *Geschlecht*, *Gattung*, *Art*. quendam ex Corneliorum genere. C. 59. originem Flavii generis. Vesp. 12. amitae meae Juliae maternum genus. C. 6. materno genere praeclaro. Oth. 1. paternum (genus) cum Diis immort. conjunctum est. C. 6. ex hac stirpe Tib. Caes. genus trahit, et quidem utrumque, paternum — maternum. T. 3. (nostr. *Abstammung*.) regio genere ortam. Ner. 28. adulescens patricii generis. A. 5. Marciam Furn. splendidi generis. Tit. 4. imagines et elogia universi generis — familiae. Galb. 3. nobilitas generis. Cal. 22. humilitas generis. Vesp. 4. honesto genere orta. Vesp. 1. duos patricii generis. Tit. 9. quosdam infimi generis. C. 72. quosdam libertini generis. A. 44. polyphago cuidam Aegyptii generis. Ner. 37. genere Tarentinus. Gr. 18. —

humanum genus. Galb. 9. (sensu Rom. de orbe terrarum, Gr. ἡ οἰκουμένη.) — e cetero genere hominum. A. 57. omnes generis ejusdem. A. 83. de tam imbelli genere hostium. C. 35. novum genus obsidum. A. 21. duo genera judicum. C. 41. ex reliquo ordinum genere. C. 27. omnis generis turba. Cal. 42.

omnis aevi hominum genus. Cal. 34. in omne hominum genus. Vesp. 17.

quod genus hominum. T. 70.

id avium genus. A. 94. volucres varii generis. C. 81.

Sunt etiam genera rerum vita carentium, Gr. τέτρα, nostr. *Classen*, *Arten*.

genus eloquentiae. C. 55. docendi genere. Gr. 17. genus eloquendi. A. 86. novum genus disciplinae. Rh. 1. quaedam genera institutionum. Gr. 4. libri fatid. Graeci Latinique generis. A. 31. artes liberales utriusque generis. T. 70. aliorum generum artes. Cal. 54. in utroque eloquentiae doctrinaeque genere. Cal. 3. Hylen, quam omnis generis cogimus. Gr. 10. organa hydr. novi et ignoti generis. Ner. 41. viso genere

panis. C. 68. variarum coronarum genera. Vit. 10. nullum largitionis vel officiorum in quemquam genus omisit. C. 26. excog. genere suffragiorum. A. 46. spectacula varii generis. C. 59. ullo libertatis genere. A. 40. omne probri genus. T. 66. inter genera cruciatus. T. 62. diverso vitiorum genere. Galb. 14. omni rapinarum genere. Vesp. 6. hoc genus calumniae. T. 58. novo genere honoris. T. 9. nullo genere hilaritatis abstinuit. A. 98. lentum mortis genus. C. 87. genus mortis. Dom. 14. genus vitae civile admodum instituit. T. 11. (Gr. *τέλος τοῦ βίου*. v. Schneider. praef. ad *Xenoph.* Agesil.) animadversionum et ignominiarum genera. T. 19. valetudinum genera. T. 11. — genera saevitiae enumerare. T. 61. Oppon. *singillatim* crudeliter facta ejus exsequi.

Saepe accusat. *genus* absolute aliis nominibus additur.

alia *id genus*. A. 75. (*ἄλλα τοιοῦτότροπα*.) quinque millia omne *genus* ferarum. Tit. 7. omne *genus* rerum missilia. Dom. 4. alia *hoc genus*. Gr. 4. de fabrorum qu. ac ministrorum atque *id genus* numero. Cl. 34. (Ita saepissime Lat. dicunt *alia*, *cetera*, ut Gr. *τὰ ἄλλα*, *τὰ λοιπά*. v. *Vechner.* Hellenolex. p. 300. sequi. Minime autem opus est assumpta ellipsi praepositionis *ad*, quam statuit Sanctius et Perizonius Minerv. p. 841. ed. Scheid.)

Generatim. hostiae erant phoenicopteri, pavones sequ., quae generatim per singulos dies immolantur. Cal. 22. h. e. *secundum genera*, ut singulis diebus aliud avium genus immolaretur.

Generosus. generosissima femina. T. 49. h. e. illustri genere orta.

magnifica ac generosa ratio dicendi. C. 55. (desumto usu a nobilitate generis; ita paulo ante *splendida* dicitur. Gr. *γενναῖος*, nos: *edel*.)

Generare. quasi a cogitante atque generante. Ner. 52. (sc. ingenio.)

Gerere. v. quae supra dixi de verbo *Agere*. Est autem discrimen; nam *gerere* continet notionem *tenendi*, *sustinendi* (v. *Varron.* de L. L. 5, 8.), atque statum significat immanentem, durantem, *agere* vim procedentem et alia moventem. Cognatio verborum inde venit, quod ex gerendo actio fluit. — nostr. *tragen*. coronam capite gerens Olympiacam. Ner. 25. ornamenta, quae gerebant. C. 84.

inde *gerere honorem*, *officium*, quasi sustinere onus officii, vel *gerere ornamenta honoris*, ubi est nostr. *mit einer Stelle bekleidet seyn*.

gerere consulatum. C. 19. 76. A. 26. T. 26. Cal. 1. 17. Cl. 7. 14. Ner. 2. 14. Vit. 2. Vesp. 4. Dom. 2. 13. 14. quaesturam. Cal. 1. censuram. Cl. 16. Tit. 6. honorem. A. 37. Cl. 4.

ger. imperium. Galb. 14. Oth. 7. bellum. C. 35. T. 9. A. 9. 20. al. quae per alios erant gesta — quae per se. C. 56.

adversus fugitivos rem prospere gesserat. A. 7. cum magnis clamoribus rem gessit. A. 71. (nostr. *sich betragen*, *sich benehmen*.) feliciter rem *gere*. T. 21. non potuisse quemquam prudentius *gerere* se, quam tu gesseris. *ibid*.

deposita similitate, quam in id tempus — non obscure *gerebat*. Vesp. 6. (ubi metaphora ex ipsis oppositis *gerere* et *deponere* elucet.)

pubertatis ac primae adolescentiae tempus tanta inopia

tantaque infamia gessisse fertur. Dom. 1. annum gerens ætatis sexages. ac nonum. Vesp. 24. Corrigunt: *egisse* et *agens*. Ex iis, quæ de notione verbi supra dixi, patet, *gerere annum*, *tempus* bene dici posse. Ceterum v. Oudend. ad Vesp. l. c., Wolf. ad utrumque locum, et quæ omnino de usu verbi notavit Schwarz. ad Plin. Paneg. 44, 2.

Geruli. Cal. 40. i. q. *bajuli*. v. Casaub.

Gestare. capite coronam. T. 69. Dom. 4. bina jacula gestantes. C. 84. jus laureae coronae perpetuo gestandae. C. 45. elephantis — lychnuchos gestantibus. C. 37. signum Reip., quod manu gestaret. A. 94. triumph. ornatum — assidue gestavit. Cal. 52. diadema gestavit. Tit. 5. socculum — inter togam tunicasque gestavit assidue. Vit. 2. al. manibus. Cl. 27. quas — dextro brachio gestavit aliquamdiu. Ner. 6.

ad *gestandum*. Galb. 8. h. e. ita ut gestaretur, gerund. passivo. v. Burm. et Oudend. ad h. l., Cort. ad Sallust. Jug. 62., contra quem tamen vide, quæ monui in not. ad Galb. l. c. Ita Virgil. Georg. 3, 206. *ante domandum* h. e. antequam domentur, et 3, 454. „alitur vitium, vivitque *te-gendo*.“

simul gestanti. Dom. 11. h. e. quum simul gestaretur, partic. praes. passivi, quod saepius apud Nostrum occurrit. v. *Praetervehens*.

Gestatio. in gestazione. Cl. 33. pass. quum gestaretur. *gestationi* vacabat. Vesp. 21.

Gestatorius. gestator. sella. Ner. 26. Vit. 16.

Gestus h. e. *modus se gerendi*, inde *modus membris utendi*, nostr. *Geberde*.

pronunciasset dicitur ardenti motu gestuque. C. 55. (*motus* est totius corporis, *gestus* brachiorum et manuum.) *gestum* lustrionis quasi laudans vel corrigens. Cal. 54. renuenti et gestu (sc. manus) in aliud tempus differenti. C. 82. ut — *Se-natum* gestu notaret. Ner. 39.

ab avium gestu gustuve. A. 7. H. l. *gestus* est i. q. *modus*, vel potius primaria significatione omnino *modus se gerendi*, nostr. *Bevegung*.

Gesticulari. gesticulandi saltandique studium. Dom. 8. carmina — etiam gesticulatus est. Ner. 42. h. e. cum gesticulatione pronunciavit.

Gesticulatio. nec sine molli quadam digitorum gesticulatione. T. 68.

Gestire. h. e. motu corporis monstrare, quod sentias, ut Domat. ad Terent. Enn. 3, 5, 7. gestientes vota reddere. Cal. 6.

Gibba. gibbam sibi pene cervicem auream enatam. Dom. 23.

Gibber adject. brevi corpore atque etiam gibber. Galb. 3.

— *Gibberosus*. Gr. 9.

Gignere. cujus filius ex muliere vulgari — Equitem Rom. genuerit. Vit. 2. majorem de duobus Fulvia genitis. A. 17. qui antecedente anno — genitum cum scribant. T. 5. i. q. *natum*. Tiburi genitum scribit. Cal. 8.

Genetrix, cognomen Veneris. v. ind. prim. sub voc. *Venus*.

Genitura. i. q. *sidus natalicium*, *thema natal.*, ex quo fata hominum mathematicis rationibus praedicere solebant.

genethliaci, iidem mathematici, astrologi, Chaldaei, Babylonii appellati.

reticere ipse genituram suam — perseverabat. A. 94. consulenti de genitura sua. Cal. 57. de genitura ejus statim multa et formidolosa multis conjectantibus. Ner. 6.

genituram ejus praedictam a mathematicis. Vit. 3. h. e. fatum praedictum e genitura. tam certum eum de sua suorumque genitura semper fuisse. Vesp. 25. cognita utriusque genitura. Tit. 9.

Genesis i. q. *Genitura*. quod vulgo crederetur genesin habere imperatoriam. Vesp. 14. quod habere imperatoriam genesin vulgo ferebatur. Dom. 10.

Genitivus. dispersis per pectus atque alvum genitivis notis. A. 80.

genitivo casu singulari. A. 87. (sensu grammaticorum.)

Gladius. strictos gladios intentans. C. 14. inter — strictos gladios. Oth. 6. destricto gladio. Cal. 56. gladiis succincti. C. 84. gladiis depositis. Cal. 48. custodias Hispanorum, cum gladiis sectantium se. C. 86. insignis — et caetra, et gladio. Cal. 19. non solum insulas habere se, sed etiam gladios. Cal. 29. ostendens gladii capulum. A. 26. capulum gladii crebro verberans. Cal. 49. gladio a Centurione confossa. Cal. 59. qui — gladio ante pedes ejus incubuerit. Oth. 10. suspicatus gladium oculere. A. 27. strictum D. Julii gladium tenens. Vit. 9. gladios in necem suam praeparatos Marti Ultori — consecravit. Cal. 24. — in secretis ejus reperti sunt duo libelli, diverso titulo; alteri *gladius*, alteri *pugio* index erat. Cal. 49.

Gladiator. cautum est de numero gladiatorum, quo ne majorem cuiquam habere Romae liceret. C. 10. gladiatores notos, sicubi infestis spectatoribus dimicarent, vi rapiendos reservandosque mandabat. C. 26. munerum impensas corripuit, paribus gladiatorum ad certum numerum redactis. T. 34.

feminis ne gladiatores quidem, quos promiscue spectari sollemne olim erat, nisi ex superiore loco spectare concessit (Augustus) solis. A. 44. gladiatores sine missione edi prohibuit. A. 45. i. q. *munus gladiatorum*. venationes gladiatoresque (edidit). Dom. 4. ibidem et gladiatores (dedit). Tit. 7. per omne gladiatorum spectaculum. Dom. 4. gladiatorum spectaculo. Tit. 9.

gladiatores pegmares. Cal. 26. v. not. et *Pegmares*.

tredecim gladiatores sestertio nonagies in auctione addicti.

Cal. 39. —

In bello etiam haud infrequens Romanis gladiatorum erat usus. Ita Aug. paene interceptus est a manu gladiatorum, quae oppido eruperat. A. 14. fratrem cum classe ac tironibus et gladiatorum manu opposuit. Vit. 15.

Gladiatorium munus. C. 10. 39. T. 7. 37. 40. Cal. 18. 26. Cl. 2. 21. 24. Ner. 4. 11. Tit. 8. gladiatoriae operae. A. 43. ubi v. not. ludus gladiatorius. Dom. 17. (Ceterum notandum, saepissime in libris confundi *gladiatorum* et *gladiatorium*, nullo ad rem discrimine. v. Baum. ad C. 31. T. 7 et 37., Oudend. ad Cl. 24.) cf. *Ludus* et *Munus*.

Gloria. aut aequavit praestantissimorum gloriam, aut excessit. C. 55. ereptam sibi gloriam recusandi. C. 79. se jam pridem potentiae gloriaeque abunde adeptum. C. 86. cupid. bellicam gloriam augendi. A. 21. cui gloriae amplior adhuc — cumu-

- lus accessit. T. 17. non minus compendii spe, quam gloriae. Cl. 20. ne obtrectare parentis gloriae videretur. Ner. 18. sicuti gloriam auxit, ita gratiam minuit. Oth. 1. praesidii causa et gloriae. Rh. 1. gloriae et fructui esse. Gr. 24.
- Gloriosus.* gloriosissimae victoriae. T. 52. gloriosus Princeps. Cal. 8.
- i. q. *gloriae cupidus.* fuisse creditur non minus gloriosi quam civilis animi. Cl. 1.
- Gloriari.* c. dat. gloriatus est — Caesoniae. Cal. 38.
- sequ. acc. c. inf.* Cal. 12. Galb. 19. A. 29.
- haud negatura — immo etiam gloriatura. Tit. 10.
- Glossema.* glossemata nobis praecipit. Gr. 22.
- Gnarus.* nemine gnaro aut opinante, quidnam coepturus esset. Cal. 46.
- Gracilis.* gracillimis cruribus. Ner. 51.
- Gracilitas* crurum. Cal. 3. Dom. 18. cervicis et crurum. Cal. 50.
- Gradus.* pro Palatii gradibus. Ner. 8. Vit. 15. ut — praeceps per gradus iret. Cal. 35. coma in gradu formata. Ner. 51.
- per omnes aetatis gradus. A. 79. per aetatis gradus. Tit. 3.
- de cognatione.* a matre Magn. Pompejum artissimo contingebat gradu. A. 4. nullo gradu contingens Caesarum domum. Ner. 2. neque enim intelligi debere posteros ultra hunc gradum. Cal. 38.
- de loco, quem quis honore obtinet.* loco — usurpati a se diu secundi gradus. T. 10. pro gradu cujusque. A. 49. (nostr. *Rang, Stelle.*) promotos in ampliorem gradum. Oth. 1. quid est, quod dubitemus, quin per eosdem articulos et gradus producendus sit, per quos frater ejus productus fuit. Cl. 4. non egressus praeturae gradum. Galb. 3. summa equestris gradus. Galb. 14. h. e. *praefectura praetorii.* Al. *procuracionem* intelligunt. v. not.
- Grammatica.* gr. Romae ne in usu quidem olim, nedum in honore ullo erat. Gr. 1. studium grammaticae. Gr. 2. instruere, augere grammaticam. Gr. 2. docere gr. Gr. 6.
- in provincias quoque grammatica penetraverat. Gr. 3. in professione grammaticae. Gr. 8. soli huic nec ulli praeterea grammatices parti deditus. Gr. 24.
- Grammaticus.* appellatio grammaticorum Graeca consuetudine invaluit; sed initio *literati* vocabantur. Gr. 4. veteres grammatici et *rhetoricam* docebant. ibid. ludus grammatici. ibid. pretia grammaticorum mercedesque magnae. Gr. 3. poeta simul grammaticusque notissimus. Gr. 4. grammaticus professor. Gr. 9. hunc Capito Attejus — inter grammaticos rhetorem, inter rhetores grammaticum fuisse ait. Gr. 10. nobilis grammaticus Latinus. ibid. gramm. Graecus. Gr. 20. summus grammaticus. Gr. 11. principem locum inter gramm. tenuit. Gr. 23. Maecenati pro grammatico muneri datus est. Gr. 21.
- formula ratioque scribendi a grammaticis instituta (orthographia). A. 88. grammaticos, quod genus hominum praecipue appetebat, ejusmodi fere quaestionibus experiebatur. T. 70. — grammatici libelli. Gr. 11.
- Grammatista.* sunt, qui *literatum* a *literatore* distinguant, ut Graeci *grammaticum* a *grammatista*, et illum quidem absolute, hunc mediocriter doctum existiment. Gr. 4. legerat

- in provincia quosdam veteres libellos apud grammatistam. Gr. 24.
- Grandis*. gr. pecunia. A. 12. Ner. 24. grande pretium tulit. T. 16. donativum grandius solito. Galb. 16.
- grandis natu. Ner. 34. A. 89. grandior jam natu. A. 53. (Plin. ep. 8, 23, 7. „erat illi grandis natu parens.“) v. Oudend. ad A. 53.
- Graphium* i. q. *stilus*. Cascae brachium arreptum graphio trajecit. C. 82. v. Casaub. graphiis confossus. Cal. 28. (Senec. de clement. 1, 14.) graphium et libellos — jecisse in faciem ejus. Cl. 15. — *Graphiarius*. calamariae aut graphiariae thecae. Cl. 35.
- Grassari* pr. i. q. *Gradi* h. e. procedere, inde in malam partem, vehementius saeviusque agere, *saevire*. (Ceterum cf. de usu verbi Gell. 11, 2.)
- superbe avareque in provincia grassatos. A. 67. ita bacchantem atque grassantem. Cal. 56. diverso vitiorum genere grassantibus. Galb. 14. omni rapinarum genere grassati. Vesp. 6.
- grassari adversus al. Cal. 34. in al. Ner. 36.
- Grassatores* h. e. qui per vias grassabantur, i. q. *latrones*.
- grassatorum plurimi palam se ferebant succincti ferro. A. 32. grassatores, dispositis per opportuna loca stationibus, inhibuit. ibid. ne raritate remanentium grassatoribus obnoxia esset (Urbs.) A. 43. grassatores et sicarii. C. 72.
- Grassatura*. tuendae pacis a grassaturis ac latroniciis scditionumque licentia. T. 37.
- Gratus*. prout domino patronove gratus quis esset. C. 27. cui quum se gratum et acceptum in modum amici videret. Gr. 21.
- Antonio gratus. Rh. 5. filioque ejus Fausto gratissimus fuit. Gr. 12.
- quam (classem) non amicorum, sed gratorum appellabat. T. 46. Inepta lectio: *Graecorum* vel *Grajorum*.
- scyphi gratissimi usus. Ner. 47. cithar. artem, Principi sibi gratam. Ner. 40.
- gratum facere alicui. C. 56. — sine grata mentione. Cl. 11.
- Grate*. eas (coronas) adeo grate recipiebat. Ner. 22.
- si grate pieque quis se prosecutus fuisset. (*dankbar*.) A. 66.
- Gratis*. h. e. *Gratiis*, pro solis gratiis. ut proscriptorum liberos gratiis et sine mercede ulla in disciplinam receperit. Gr. 13.
- Gratuitus*. gratuitum fenus. C. 27. h. e. pecunia sine usuris data. v. not. gratuitum usum pecuniae alicui indulgere. A. 41. proposito millies HS. gratuito. T. 48. milites gratuitam et sine frumento stipendioque operam (obtulerunt.) C. 68. gratuita in Circo loca. Cal. 26. subsellia gratuita. Ner. 17. pollicitus cadaverum et rudrum gratuitam egestionem. Ner. 38.
- De lectione *gratuitu* C. 27. v. Burn. ad h. l.
- Gratia* omnino est conditio, qua alicui sum gratus, (non enim cum Gesnero in thesauro sub h. v. *gratiam* dixerim rem jucundam, quamvis abstractum *gratia* saepe dicatur pro re grata s. eo, quod gratum est.) i. q. *sua vitas*, *jucunditas*,

h. e. conditio, qua aliquid aliis placet, Gr. *χάρις*, nostr. *Anmuth*, *Schönheit*, *gefälliges Aussehen*.

gratia formae. Tit. 3. corporis. Vit. 3. Terent. orationis. A. 86.

unde: *ipse status placendi*, ut ita dicam, *τὸ placere*, *τὸ gratum esse*, *favor*, non quem tribuimus, sed quem experimur, quo floremus, (nunquam enim gratia Latinis est i. q. favor, qui usus ex versione Gr. voc. *χάρις* in N. T. in recentiorem Latinitatem venit, sed passiva significatione est conditio, qua aliorum favore fruor, ut homo iis gratus.) nostr. *das Beliebt-seyn*, *Gunst* sens. pass., *Einfluss*.

quoniam inferior gratia esset. C. 19. (*weniger beliebt*.) cujus et vivae gratia plurimum valuit. Galb. 5. per gratiam Liviae. Oth. 1. gratia Narcissi. Vesp. 4. ne ferox — mulier et hoc genere gratiae praevaleret. Ner. 28. gratia et potentia matris usque eo floruit. Ner. 6. apud quos quantum amore et gratia valuerit. Cal. 9. ne quandoque apud hominum gratiam paterna memoria praevaleret. Ner. 33. gratia artis increvit. Gr. 3.

conciliare hominum gratiam. Cal. 3. (non i. q. favorem, qui esset in parte faventium, sed efficere, ut sibi faveatur.) sicut gloriam auxit, ita gratiam minuit. Oth. 1. Arret. Clementem — in eadem vel etiam in majore gratia habuit. Dom. 11. non tamen permansit in gratia. Lucan. in gratiam redire cum al. T. 61. (h. e. in eam conditionem, ubi grati nobis mutuo sumus.) ut cuivis evidens sit, contemptu magis, quam gratia electum. Vit. 7. nihil non pretio addici, aut donari gratia. Galb. 15. h. e. ob gratiam, qua quis apud eos, qui donabant, valeret.

illis in multorum saepe personam per gratiam (et preces exorabilibus. A. 27. post necem Caesaris per gratiam et praemium allecti. A. 35. si quem reorum elabi gratia, rumor esset. T. 35. in gratiam Quirini. T. 49.

Inde saepe est *venia*, sed mihi data in gratiam meam, non quam quis concedit (*Begnädigung* sensu passivo.) quos videret et gladiatori praesidio gratiaeque esse. Cl. 21. cf. locus Cal. 15. mox excitandus.

gratiam facere alicui alic. rei est i. q. *id alicui gratum facere*, ut faciat v. ne faciat aliquid, unde esse potest *concedere* et *remittere* alicui aliquid. v. not. ad A. 38.

Bononiensibus gratiam fecit conjurandi. A. 17. h. e. *concessit*, ut ne conjurarent, s. *conjurare remisit*. Equiti Rom. jurisjurandi gratiam fecit. T. 35. (*Plaut. Rud. 5, 3, 59. „jurisjur. volo gratiam facias.“*) criminum omnium gratiam fecit. Cal. 15. ut edicti gratiam faceret. Dom. 14. (*Gell. 1, 12. „gratia Papiac legis per Senatum fit.“* v. interpr.) Sed: reddendi equi gratiam fecit eis, qui sequ. A. 38. h. e. *potestatem fecit reddendi equi*. Cave audias, qui corrigere locum voluerunt.

ablat. gratia i. q. *in gratiam alic. rei* s. ut aliquid fieri liceat, Gr. *χάρις*, nostr. *um einer Sache willen*, *wegen*, testandi gratia. C. 20. libidinis gratia. T. 2.

Denique, ubi id, quod mihi gratum, gratum fuisse significo et alii reddo, gratia est nostr. *Dank*, *Erkenntlichkeit*, quae verba, derivata ab *erkennen*, *denken*, significant, aliquem agnoscere rem ut sibi gratam et meminisse. — talibus quoque se parem gratiam relaturum. C. 72. nec aut sibi, aut veteranis par gratia reservetur. A. 12. h. e. non ita gratum

fieret, ut ipse aliis fecisset. gratiam referens, quod sequi. T. 20. neque veteranorum, neque possessorum gratiam tenuit. A. 13. factum est, ut communium quoque impensarum solus gratiam caperet. C. 10. pro meritorum gratia. Cal. 26. h. e. pro gratia meritis eorum debita.

Gratiae h. e. significatio sensus *grati*. gratias agere alicui. simpl. C. 16. T. 53. Ner. 7. 10. Oth. 2. Tit. 11. pro al. re. Vesp. 8.

sequi. quod. Cl. 15. 37. Vesp. 2.

Gratiosus. liberta aulica gratiosa. Oth. 2.

Gratificari, Gr. χαρίζεσθαι. gratificans matri. Ner. 7.

Gratulari h. e. sibi gratum quid esse, sive nobis sive aliis acciderit, testari, unde

i. q. gaudium prae se ferre de re felici cum sollemni gratiarum actione. gratulantium vocibus. Cal. 6. super ceteras gratulantium — blanditias. Oth. 7.

gratul. alicui aliquid, nostr. Glück wünschen. quum oppressum Sejanum apud eosdem gratularentur. Cl. 6. missus — ad gratulandum. Cl. 9. Tit. 5.

gratulanti inter poenam, quod non sequi. T. 60. h. e. felicem se praedicanti, gaudium testanti Diisque gratias agenti.

gratulabundus. advenire frequentes ceteros gratulabundos. Galb. 19.

Gratulatio. in prima gratulatione. Vit. 8. in gratulatione. Tit. 5.

inter gratulationes amicorum. Ner. 6. militum et Senatus populi gratulationes. Ner. 34.

Gravis, Gr. βαρύς, εὐρύς, nostr. hart, schwer, pr. de pondere dicitur. Opp. levis.

graves ignominiae. A. 23. gravissimum omnium externorum bellorum. T. 16. gravissima tormenta. Cal. 16. gravissima merces. A. 10. graviore fenore. A. 39. (oppon. leviores usurae.) graviora vectigalia. Ner. 10. in graviore annona. A. 25. in provincias gravioris coeli. T. 36. subita valetudo, neque adeo gravis. Galb. 7. gravi morbo. Tit. 2. in graviorem recidit morbum. T. 72.

si quid de Trib. pl. — gravius a Senatu constitutum esset. C. 30. gravior poena. A. 5. 21. sermones graviores. A. 84. gravis adversarius. Ner. 54. voce gravissima increpuit. Vesp. 8.

unde *gravis*, qui a proposito, a lege, flecti non potest, nostr. ernst, streng.

exactor gravissimus disciplinae. C. 65.

Graviter. graviter saucius. A. 10. (nos: hart, schwer.)

Trib. graviter increpitos. C. 79. graviter pridie concionatum. C. 85. graviter questus. A. 43. gravissime questus est. A. 56. si qua — cogitarentur gravius adversus se aut dicerentur. C. 75. gravissime de se opinantem. A. 67. velut gravius, atque ipse sensisset, exceptam. C. 14. non gravius, quam simpliciter morte, punit. C. 74.

graviter ferre aliquid, Gr. βαρέως φέρειν. T. 51. Dom. 23.

Gravitas. ad leniendam gravitatem odoris. Vit. 10.

nec minore gravitate atque constantia. A. 42. specie gravitatis ac morum corrigendorum. T. 59.

Gravari i. q. graviter ferre. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 45. 3.

ampla — praetoria gravabatur. A. 72. h. e. iis offende-
tur, ἐπαγύετο.

matrem Liviam gravatus, velut — vindicantem. T. 50.
matrem — hactenus primo gravabatur, ut sequ. Ner. 34. hunc

— ob nimiam contumaciam et ferocitatem gravatus. Vit. 12.

c. *infin.* ne gravarentur imitari juvenis exemplum. A. 34.

Gravate i. q. aegre, invito animo. gravate permittere ali-

quid. A. 24.

Gravidus. A. 94. T. 4. 7. Cl. 1.

Gravedo, morbus, de quo v. *Cels.* 1, 2. et 4, 2. (*Schnu-*
pfen.)

Gremium. maritum in gremio suo confodi. C. 81. gremio aut
ante se retinens. Cl. 27. in gremio suo natam. Cl. 39. caput
— in gremium abdidit. Galb. 20. receptos partim ad se, par-
tim in patris gremium. A. 34. infantem — Minervae gremio
imposuit. Cal. 25. Liviae — aquila gallinam albam, ita ut
rapuerat, demisit in gremium. Galb. 1. animadvertisse se in
gremio Capit. Jovis eundem puerum. A. 94.

Remp. in tutelam ejus ac velut in gremium deventuram.

Vesp. 5.

Gressus. quum jam non gressu modo deficeretur. Gr. 3.

Grex. equorum greges. C. 81.

greges aurigarum s. agitatorum. Ner. 22. gregum factio-
nes. Dom. 7. princeps gregis (scenicorum.) Cal. 58. exoletor-
um et spadonum greges. Tit. 7. grex venalium. Rh. 1.

undique conquisiti puellarum et exoletorum greges. T. 43.

Gregatim dimicare. Cal. 30.

Gregarius miles. A. 14. Cl. 10. Galb. 20.

Gubernator. C. 58. Galb. 10.

Gubernaculum. A. 17. Ner. 46.

Gula. profundam ejus expleri gulam. Vit. 7. non profundae
modo, sed intempestivae quoque ac sordidae gulae. Vit. 13.

Gurgustium modicum. Gr. 11.

Gustare. panem et palmulas gustavimus. A. 76. poma gustare
non ausam. T. 53. de potione. Tit. 2. (De *gustatione* s. cibo
siccio inter prandium et coenam, quo sensu *gustare* est A. 76.,
v. Salmas. ad *Vopisc.* Tac. 2., Gesner. ad *Plin.* ep. 3, 5, 11.)

Gustus. ad primum gustum. Ner. 33. gustus avium. A. 7.

Gymnasium. gymnasia interdum obambulans. T. 11. (grammati-
corum, rhetorum, philosophorum etc.)

in gymnasium progressus certantes athletas — spectavit.

Ner. 40.

dedicatum gymnasium a Nerone. Ner. 12.

Gymnicum certamen. A. 98. Ner. 12. 53. Dom. 4. (*gymnicus*
agon. *Plin.* ep. 4, 22.)

Gyrus. in gyrum Euripo addito. C. 39. h. e. undique.

H.

Habere (a voc. ἄβω, ἄπτω h. e. ἔχω. v. Scheid. ad *Sanct.* p.
717. sequ.) pr. est *potem esse alicujus rei* sive corpore sive
animo, ad externum vel internum usum, nostr. *haben*, *hal-*
ten, *können*, *mächtig seyn*. Diversitas verborum, quae ad-

junguntur, tam amplae significationi infinitum fere usum et in singulis varium praeber.

linguam habere. A. 51. negavit se delatoribus aures habere. Cal. 15.

supplevit (censum) non habentibus. A. 41.

quam justas petendi causas haberet. A. 40. quod ipsi quoque jus habuissent tribuendi ea. A. 25. quando in omnium hom. bona jus haberent. Cal. 47.

si locum haberem. A. 54. v. *Locus*. — qui exta haberent. A. 96.

sibi haberent. C. 1. (sc. quod rogassent.) sibi habere aliquid. Ner. 11.

binos pro singulis collegas haberet. A. 37. — hab. vacationem. Cl. 15.

hab. sponsam. A. 54. 62. Cl. 26. Agr. alteram Marcellarum habebat, et ex ea liberos. A. 63. in matrimonio hab. al. Cal. 7. qui gravidas uxores haberent. A. 94.

secum habere aliquem. C. 59. Gr. 14. — non tam discipulos, quam sectatores aliquot habuit. Gr. 24. —

infantiam — habuit laboriosam. T. 6. h. e. infantia ei fuit laboriosa.

habebat tam cultos (milites). C. 67. eosque — sub prioro vexillo habuit, neque aut commixtos cum ingenuis, aut eodem modo armatos. A. 25. quum incognitum alias haberet. A. 94. h. e. quum incognitus alias ei esset.

neque me liberosque meos cariores habeo, quam Cajum habeo et sorores ejus. Cal. 15. quum et Cajum suspectum haberet. T. 62. fiduciam fati hab. A. 94. compertum habeo. C. 66. — ordo et summa rerum — sic se habent. C. 34. —

si ita me haberem, ut sequ. Gr. 14. h. e. si res meae ita ferrent.

ut — diem cladis quotannis moestum habuerit ac lugubrem. A. 23.

multos in honore et usu maximo habuit. A. 67. al. in minore honore hab. Tit. 9. hab. aliquem in deliciis. Vit. 12. in gratia. Dom. 11.

c. *dat.* ceteras (cerim.) contemptui habuit. A. 93.

hostium numero hab. al. C. 75. Ner. 2. pro contempto se habitum. T. 75. hab. al. pro despectissimo. Cl. 3. testamentum ejus pro irritato habuit. T. 51. multa decreta et constituta, ut insipientis — pro irritis habuit. Ner. 33.

puerum Sporum — pro uxore habuit. Ner. 28.

partem rei fam. in pecunia hab. T. 49. — habes nostras sententias (in fin. epist.) Cl. 4.

ut — Hispaniam et Syr. — sine consul. legatis habuerit. T. 41.

in modum justae uxoris propalam habuit. Cal. 24. habuit — paene justae uxoris loco. Vesp. 3. eos — sicariorum numero habuit. C. 11. debere homines — pro legibus habere, quae dicat. C. 77. in numero Deorum habitum. Rh. 4. —

consuetudinem hab. cum al. Tit. 11. curam alic. rei. T. 37. honorem habere alicui. Cal. 23. Ner. 9.

diversarum partium habebatur. C. 1. h. e. *existimabatur*. quae omnium parens haberetur. C. 7. pro certo hab. Dom. 23.

hab. concionem. C. 5. (*halten.*) comitia. C. 76. Senatum.

- A. 29. ludos. Rh. 1. sermones — nonnisi scriptos et e libello habebat. A. 84.
 seriae quaestiones per tormenta habebantur. Cal. 32. ut — obsecratio haberetur. Cl. 22. dilectu habito: A. 31. consilia dispersim antea habita. C. 80. —
 satis habuit — denunciare. C. 75. satis habuit canem appellare. Vesp. 13.
 c. *infin.* ut Gr. *ἐχέω*. quid habeo aliud Deos immort. precari. A. 58. —
 nihil habere se, quare eos demereatur. Cl. 40. ut consolandos eos magis, quam puniendos habuerit. C. 68.
 si hoc habemus, ne quis nobis male facere possit. A. 51. (Plinius frequentius: *habere*, quod. v. Schäfer. ad Plin. ep. 6, 9, 2.) — Cetera v. sub singulis voc.
Habena. remedio habenarum. Ita A. 80. dedimus pro *arenarum*. v. not.
Habilis. i. q. *aptus*, *commodus*. Aegyptum — ut feraciorem habilioremque annonae urticae redderet. A. 18.
 ulli publico privatoque muneri habilis. Cl. 2.
Habitus, ubi distinguitur a *vestitu*, est modus habendi ipsum corpus ejusque partes, ut capillos, faciem e. s. p. (*die Art, sich zu tragen.*)
 ea, quae ad *formam* et *habitum* et *cultum* — ejus pertineant. C. 44. v. not.
habitum vestitumque pristinum. A. 40. (Ita Plin. Paneg. 73, 1. *amictum* et *habitum* distinguit.) circa *cultum habitumque* adeo pudendus. Ner. 51. (ubi ad *habitum* pertinet *coma in gradus formata*.) tanto Othionis animo nequaquam corpus aut *habitus* competiit. Oth. 12. (Sequitur: *vulso corpore, galericulo capiti adaptato.*) in puerilem habitum circumtonsam matronam. A. 45. *vestitu calciatuque* et cetero *habitu*. Cal. 52.
 Saepe est i. q. *forma*. habitu corporis brevis fuit. Horat.
 Jungitur cum *motu*, ubi pariter est modus habendi corpus, sed non quoad ornamenta, sed figuram, quam corpori consuetudine et studio damus, nostr. *Haltung*. cujus *motum* et *habitum* et *incessum* imitaretur. Cl. 4.
 Plerumque tamen de ipso *vestitu* dicitur, nostr. *Tracht*.
 Gallico habitu. C. 58. Graeco, Romano habitu uti. A. 98. deposito patrio habitu. T. 13. mutare habitum jussit. Cl. 15. triumphantis habitu. Ner. 13.
 Deorum Dearumque habitu. A. 70. Paniscorum et Nympharum habitu. T. 43. habitu Cupidinis. Cal. 7. manipulario hab. Cal. 9. quadrigario hab. Cal. 19. in illo suo scenico habitu. Ner. 38. pari habitu. Dom. 4. Isiaci celatus habitu. Dom. 1.
 Iugentis habitu. Cal. 13. succinctus poparum habitu. Cal. 32. habitu sedentis ac palliati. Gr. 9. (quod partim ad *figuram*, partim ad *vestitum* pertinet.)
Habitare. habitavit primo in Subura. C. 46. habitavit juxta Rom. Forum sequi. A. 72. una et intra Palatium habitantes. Galb. 14. habitare sub tegulis. Gr. 9. habitabat cum patre una. Dom. 2. se quasi hominem tandem habitare coepisse. Ner. 31.
Habitatio annua. C. 33. i. q. merces habitationis (*Miethzins*, *ἰσθμίων*) v. not. ad l. c. (Liv. 21, 62. *habitatores* sunt, qui habitant domum.)
actenus. domum — hactenus comprobavit, ut sequi. Ner. 31.

matrem — hactenus primo gravabatur, ut. Ner. 34. hactenus excanduit, ut. Ner. 40. hactenus relaxare sustinuit, ut. Vesp. 13. hactenus tamen imitati, ut. Gr. 2. (*Plin.* ep. 7, 31, 6. „quum plerique hactenus defunctorum meminissent, ut querantur.“ Id. ep. 9, 15, 3. „patrem fam. hactenus ago, quod — percurro.“)

Cicero in Lim. hactenus laudat. Ter. 5.

utinam hactenus. Dom. 16. h. e. non amplius neque gravius.

Haedus. in haedo expertus (venenum.) Ner. 35.

Haerere. veterem civitatis exoletumque morem, ac tantum in domo sua haerentem. Galb. 4. h. e. *manentem, servatum.* alia superstitione captus, in qua sola pertinacissime haesit. Ner. 56.

circa libidines haesit. A. 71. h. e. libid. non abstinuit, ut impudicitia.

neque eo secius in explicandis oneribus haereret. Dom. 12. h. e. quum res ei non procederet in expl. oner.

i. q. *adhaerere, se adungere.* haesit Cn. Pompejo et C. Memmio. Gr. 14.

Haesitare i. q. *dubitare, incertum esse.* Thrasyllum — interrogavit, quo haesitante. A. 98.

biduum, quo de mutando Reip. statu haesitatum erat. Cl. 11.

Haeres, Haereditas v. *Heres, Hereditas.*

Hamus. aureo hamo piscantibus, cujus abrupti sequi. A. 25. piscabatur hamo. A. 83.

Harena. v. *Arena.*

Haruspex. haruspice tristia et sine corde exta sacro quodam nunciante. C. 77. haruspex Spurinna. C. 81. constitit inter haruspices. A. 96. quum haruspices — pronunciassent. C. 61. sacrificantem mane haruspex identidem monuit, caveret periculum. Galb. 19. audivit praedicta haruspicias. Oth. 6. haruspice ex Germania missum, qui consultus de fulgure mutationem rerum praedixerat, audiit condemnavitque. Dom. 16.

haruspices secreto ac sine testibus consuli vetuit. T. 63.

Haruspicium. haruspicio insuper confirmatum. Vesp. 5.

Hasta. caput ejus praefixum hastae circumtulit. C. 85. caput hasta suffixum non sine ludibrio circum Rostra portarunt. Galb. 20.

ut Equites Rom. — trabeati et cum hastis militaribus praecederent eum. Dom. 14.

hasta pura, ἀσίδηρος, sine ferro, uti Serv. ad Virg. Aen. 6, 760., donum militare victorum. Posiden spadonem — inter militares viros hasta pura donavit. Cl. 28.

hasta praefigi solebat locis, ubi auctiones habebantur, more a bello praedaeque bellica desumpto, unde pro *auktione ipsa.*

ex auctionibus hastae. C. 50. ipsum bonaque subiecit hastae. A. 24.

hasta centumviralis. A. 36. i. q. *judicium centumvir.,* ab hasta loco praefixa.

Hastici ludi. Cal. 20. Leg. *astici, ἀστικοὶ ἀγῶνες,* v. potius *is-elastici.*

Haurire. venenum. T. 61. Vit. 6. hausto veneno. Cl. 44. ut hau-

stum venenum — evomuerit. Ner. 2. de potione, qua Britannicus hausta periit. Tit. 2.

plurimum meri propalam hausit. Vit. 10.

Hebes. oculis caesiis et hebetioribus. Ner. 51. grandibus oculis, verum acie hebetiore. Dom. 18.

Hebescere. deinde rursum hebescebant (oculi.) T. 68.

Hebetare. animo simul et corpore hebetato. Cl. 2.

Hemicyclium, locus publicus vel aedificium ita dictum a figura semicirculari vel a subselliis hujus formae. — in inferiore Fori parte, contra hemicyclium. Gr. 17. (Hos locos confabulationibus vulgi plerumque inservisse, docet *Plutarch.* Alcibiad. 17. ὥστε πολλοὺς ἐν ταῖς παλαιστροῖς καὶ τοῖς ἡμικυκλίοις καθεζεσθαι. Nic. 12. ὥστε καὶ νέους ἐν παλαίστραις, καὶ γέροντας ἐν ἐργαστηρίοις καὶ ἡμικυκλίοις συγκαθεζομένους. Id. de garul. 2. ἐν ἡμικυκλίῳ τινὶ καθεζόμενοι. cf. Gronov. ad Gr. 17. et quae Oudend. de scriptura voc. *hemicyclus*, quae forma etiam cum altera permutatur *Plin.* ep. 5, 6, 33.)

Hemistichium Neronis. Lucan.

Heres. al. heredem scribere. C. 83. facere. Pers. instituere. C. 83.

A. 101. Cal. 24. Vit. 6. nuncupare. A. 17. Cal. 38. Cl. 4. 6.

qui — neque illum, neque se heredem reliquissent. Cal. 38.

Tiberius Caesar mihi — heres esto. T. 23. (formula testamenti.) heres meus es, Vit. 14.

mori aliquo herede sc. instituto. T. 49. Cal. 38.

nec plus perventurum ad heredes suos, quam sequi. A. 101.

heres ex dodrante — ex quadrante reliquo. C. 83. ex parte

dimidia et sextante, ex parte tertia, ex triente, ex partibus

reliquis. A. 101. ex parte tertia. Ner. 6. Cl. 6. heredes aequis

partibus. T. 76. her. nuncupare e parte sexta. Cl. 6. —

heredes primi — secundi — tertio gradu. A. 101. (*Secundi*

heredes erant, qui *substituebantur* in primorum locum, si illi

heredes esse non possent vel nollent, et in secundorum locum

tertii. v. ad C. 83.) in secundis heredibus. C. 83. heredes ae-

quis partibus reliquit Cajum et Tiberium, *substituitque* invi-

cem. T. 76. ne heredem quidem, nisi inter tertios ac paene

extraneos, e parte sexta nuncup. Cl. 6. cui *substitutus* heres

erat. Galb. 9. — quorum heredes non exstabant. Tit. 8. here-

dem sibi Caesarem esse. Dom. 12. — testamento caverunt,

ut ab heredibus suis victimae in Capitolium ducerentur. A.

59. qui caverat, ut quotannis ingredientibus Curiam Senato-

ribus certam summam viritim praestaret heres suus. Dom. 9.

extorta pecunia per vim heredibus. T. 57.

utque primum occisum eum heredemque se comperit.

A. 8.

Hereditas. hereditatem adire. A. 8. hereditate adita. T. 6.

ne hereditatem quidem aut legata percepit ulla aliter, quam

sequi. T. 15.

gentiliciis hereditatibus multatus. C. 1. quamvis minime

appeteret hereditates. A. 66. cum duobus paternis patrimoniis

ceterisque hereditatibus. A. 101. jus capiendi legata heredita-

tesque. Dom. 8. relictas sibi hereditates — non recepit. Dom.

9. confiscabantur alienissimae hereditates. Dom. 12.

legata vel partes hereditatum. A. 66. Oudend. dedit: *hereditatum.* v. ejus not.

Hereditarius. Augusti nomen, quamquam hereditarium.

T. 26.

Herilis. herilem filium dum comitatur in scholas. Gr. 23.

Heu taceo, vulg. Dom. 10. Sed leg. *ἤρακτῷ*. v. not.

Hexameter. liber, scriptus ab eo hexametris versibus. A. 85.

Hiare. per somnum hianti. Cl. 33.

Hiatus. piro per lusum in sublime jacto et hiatu oris excepto. Cl. 27. — hiatum aliquem terrae optabat. Cal. 51.

Hic. hic faciet, si vos non feceritis. A. 26. — hic idem. Gr. 22. hunc eundem. Rh. 2.

hoc age. v. *Agere.* — *hoc est.* v. *Esse.* — *post hoc et post haec.* v. *Post.*

hi, qui. C. 42. *hi* quoque, qui. T. 21. *hi*, quibus. Cl. 23.

Ita e libris restituendum: ex *his*, qui. C. 41. Ner. 3. pro *iis*.

et *his*, qui. Cl. 14. v. Oudend. ad h. l., Görenz. ad *Cic.* de

Leg. 1, 9, 27. et c. 13. init., et l. 2, 12, 30., Schwarz. ad *Plin.*

Paneg. 39, 2., 58, 1. —

hoc — *quo.* quo saepius, hoc minus. C. 60. (*Plin.* ep. 6, 12, 4. „*hoc* mihi jucundiores eas fuisse, *quod* sequi. Id. Paneg. 84, 7. *hoc* magis. et ep. 4, 21, 4. „*hoc* magis anxius, *quod* sequi.)

plur. *haec* more Graecorum, qui neutrum plur. frequentant pro singulari.

nam ne *haec* qu. omiserim. A. 76. quoniam ad *haec* ventum est. A. 94.

in quibus et *haec.* Vesp. 22. Al. et *hoc.* v. Oudend.

paucissimis his diebus. C. 96. h. c. *proximis.* v. Schaefer. ad *Plin.* ep. 4, 8, 3., Drakenb. ad *Liv.* 5, 51, 5.

Hactenus. v. suo loco.

Hic. adverb. loci. Vesp. 24. al.

hic — hinc — huc. A. 29.

Hinc. de loco. *hinc* — opposuit, *hinc.* Vit. 15.

hinc, inde, Gr. *ἐνθεν καὶ ἐνθεν*. tric. equitibus hinc et inde commissis. C. 39. hinc inde hortantium. Ner. 27. unoquoque hinc inde instante. Ner. 49. pauca hinc inde subjeci. T. 21. h. e. e diversis locis, nostr. *von da und dort*. duos corvos hinc et inde infestantes. A. 96.

i. q. ex hac re. bellorum causam hinc sumsit. A. 10. invidiā hinc maxime movit. C. 78. hinc maxime motus; Ner. 22. ne non hinc quoque — invaderet. Ner. 38.

de tempore. hinc Urbe repetita. C. 35. conversus hinc. C. 40. orsus hinc. Ner. 9.

Hiems. hieme tota. A. 16. hieme — aestate. A. 72. 82. hieme anni. C. 35. hieme initioque anni. Galb. 14.

Hibernus. hibernis mensibus. C. 4. A. 24. in hibernos aestivosque menses. Cl. 23. hiberna. A. 17. hiberna legionum. Vesp. 6. duarum legionum hiberna. Dom. 7. apud hibernas legiones. Cal. 8. i. q. in hibernis legionum. hiberna et aestiva. A. 49.

Hiemare in Urbe. A. 72.

Hieronicae. ne cuius alterius hieronicarum memoria aut vestigium exstaret usquam. Ner. 24. albis equis introiit, disjecta parte muri, ut mos hieronicarum est. Ner. 25.

Hilaris. securum hilaremque dimisit. Dom. 11.

hilare prosecutus. Ner. 34. pro: *hilariter*, Graeco usu.

hilarius avidiusque vescenti. Cal. 18.

Hilaritas. nullo genere hilaritatis abstinuit. A. 93. omni

comitate ad hilaritatem et jocos provocavit. Cal. 27. ut — ad hilaritatem homines provocaret. Cl. 21.

Hinc. v. Hic.

Hinnitus. Asturconem — hinnitus edere canoros. Ner. 46.

Hinnulus. hinnulū videas strigosiorē. Horat. v. Oudend.

Hircus vetulus. T. 45. (de Tiberio.)

Hirsutus. hirsuto atque olido seni. T. 45. hirsutus cetera. Cal. 50.

Historia. scribere historiam. C. 56. Cl. 41. Rh. 3. multiplicem nec incuriosam historiam edidit. Galb. 3. historiam componere. Gr. 10. historiae operam dare. Dom. 20. — historia naturalis. Plin. — fabularis. T. 70. (mythologia.)

historiae. A. 89. quamvis ipse in historiis suis prodāt.

Cl. 21. et Graecas scripsit historias. Cl. 42.

historiae opponuntur *fabulis*. Rh. 1.

quem propter antiquitatis notitiam — quidam *Historiam* vocabant. Gr. 20.

Historicus. T. 61.

Histrion. Cal. 54. Vit. 12. Juven. Datus, Atellanarum histrion. Ner. 39. Paris histrion. Ner. 54.

Aug. coercionem in histriones, magistratibus in omni tempore et loco lege vetere permissam, ademit, praeterquam ludis et scena. A. 45. histrionum licentiam compescuit. ibid.

capita factionum et histriones, propter quos dissidebatur, relegavit. T. 37.

interdixit histrionibus scenam. Dom. 7. (cf. *Martial.* 9, 84.)

quidam histrionum, producti olim. Cl. 21.

acroamata et histriones. A. 74.

omnium linguarum histriones. C. 39. A. 43. v. Casaub. ad C. 39.

Hodieque. T. 14. Cl. 19. Galb. 1. Tit. 2., quibus locis legitur fere *hodie quoque* ex interpretatione. Sequenda tamen codd. auctoritas. v. Burm. in Addend. ad Cl. 19., interpr. ad *Liv.* 1, 26. et 5, 27.

Homo. plebejo homini. T. 2. alicujus Gallicani hominis. Vit. 18. quicquid in Urbe hominum Gallicanorum esset. Ner. 43. homines adolescentuli. Rh. 1. homine sibi affini. Cl. 4. homine docto. Ter. 4. e plebe homo. Cl. 13. e plebe homines. A. 51. sordidissimi homines. Cl. 5. sanos homines. C. 56. doctissimi homines. Rh. 2.

unus homo nobis vigilando restituit rem. T. 21.

simul *hominis* nomen incessens, veteremque *partium* fortunam. T. 57. (nos: *des Mannes selbst, der Person.*) an *homines* — absumeret. Cl. 21. in nonnullis libris. Vulg. *omnes*.

quam membra — *hominis* tracta per vicos — vidisset. Cal. 28. h. e. *hujus viri*.

nudi hominis cervicem inseri furcae. Ner. 49. neminem hominem. Ner. 29. —

homines i. q. genus humanum. populum Rom., vel dicam, hominum genus. Cal. 13. de quo loquerentur homines per terrarum orbem. Dom. 16. — *homines* opp. *rebus*. Cal. 40.

nostr. *die Leute, die Menschen*. ne homines sitirent. A. 42. abstinuit congressu hominum. A. 65. commercio hominum frui. T. 50. quum adhuc favorem hominum captaret. T. 57. incendebat studia hominum. Cal. 15. apud hominum gra-

tiam praevalere. Ner. 33. ad retinendum ceterorum hominum studium et favorem. Vit. 15. quo contemptius abuteretur patientia hominum. Dom. 11. quod genus hominum. T. 70. implo-rantes hominum fidem. T. 75. convertisse hominum oculos. Cal. 35. ut eo pacto hominum erga se mentes deprehenderet. Cal. 60. quaque iret, convertit homines. Tit. 5. capiebat ho-mines. Gr. 23. in ceteris desideriis hominum. Tit. 8. Al-
omnium. nullus a poena hominum cessavit dies. T. 61.

creditur polyphago cuidam — concupisse vivos homines laniandos — objicere. Ner. 37. triginta hominum millibus — operantibus. Cl. 20. ad quae omnia spectacula tantum undi-que confluit hominum. C. 39.

Homuncio. saepe inter alios jocos — homuncionem lepidis-simum appellat. Horat.

Homicidium. ob homicidii suspicionem. Cl. 26.

Humanus. pedibus prope humanis. C. 61. species humana amplior. Cl. 1. genus humanum. Galb. 9.

Humanitas i. q. *benivolentia*, Gr. *Φιλανθρωπία*, unde quic-quid ad officia non hominum tantum, sed cultorum maxime, eorumque consuetudinem pertinet, nostr. *Artigkeit*, *Höflich-keit*.

quod ipse in appellandis venerandisque — prope excesse-rat humanitatis modum. T. 29. Juliae — tantum auit, ut — officii aut humanitatis aliquid impertiret. T. 50.

i. q. *eruditio*, Gr. *παιδεία*, institutio homine ingenuo di-gna. v. *Gell.* 13, 16. — si ita me haberem, ut ejus humanitate frui possem. Gr. 14. (ex *Cic.* ad Att. 12, 26.)

Honestus etc. v. infra post voc. *Honor*.

Honor. coronas, quae honore praecellerent. A. 25. quasi solatio et honore aliquo poenam levaturus. Galb. 9. Senatus honore rarissimo — persecutus est eum. Oth. 1. mentito — exsul ho-nore. Oth. 3. grammatica Romae ne in usu qu. olim, necum in honore ullo erat. Gr. 1.

certamen gymn. honori suo institutum. A. 98. qui hono-rem — decerni sibi passus esset. T. 58.

novo — genere honoris. T. 9. ut a se per speciem hono-ris dimitteret. A. 65. nihil honoris adjiciet mihi Patr. P. ap-pellatio. T. 67. iterare honorem. Cl. 17. civitatis Rom. vul-gari honorem. A. 40. tam magno aestimare honorem coenae suae. Cal. 39. quod se honore coenae dignatus esset. Vesp. 2. ambobus communem sepulturae honorem tribuit. A. 17. de-functum nullo, praeterquam consecrationis, honore dignatus. Dom. 2. proximum a Dis immort. honorem memoriae ducum praestitit. A. 31. memoriae Dom. patris honores maximos ha-buit. Ner. 9.

matrem — honore omni et potestate privavit. Ner. 34.

citra honorem verborum. A. 66.

honores (*Auszeichnungen*, *Ehrenbezeugungen*.) ex omnibus decretis sibi a Senatu populoque honoribus. C. 45. maximis honoribus praemiisque auctam remisit. C. 52. honores nimios recepit. C. 76. quem honorem a Nerone destitutum abolitum-que recepit mox per Vespasianum. Cl. 45. insignem honorem recipere publice. T. 50. adhibito honoribus modo. A. 100. honorum satietatem praetendens. T. 10. ex plurimis maximis-que honoribus praeter paucos et modicos non recepit. T. 26. ne mox — impar tantis honoribus inveniretur. T. 67. ne quid

de honoribus suis ageretur. Cal. 48. nimios honores recusavit. Cl. 12. oblatum a Senatu novum et excogitatum honorem — recusavit. Dom. 14. ex immensis, quibus cumulabatur, honoribus. Ner. 8. triumphus ei decretus est, multique et magni honores. T. 17. divinos honores decernere alicui. Cl. 11. in Urbe — abstinuit hoc honore. A. 52.

honor i. q. magistratus, nostr. Ehrenstelle.

sine censurae honore. A. 27. negante eo, destinatos magistratus abesse oportere, ut praesentes honori acquiescerent. T. 31. inito honore. C. 20. T. 32. honore abiit. A. 26. deposito honore. A. 36. repentina Consulis morte cessantem honorem. C. 76. paene honore summotus est. Cl. 9. Consules ante tempus privavit honore. Ner. 43. ad honorem pati pervenire al. C. 23. honorem gerere. A. 37. Cl. 4. honorem praeturae urbanae suscepit. Dom. 1. tribunatu mil., qui primus Romam reverso — honor obtigit. C. 5. in honore ipso. Ner. 35. h. e. quum adhuc Consul esset. — amplissimi honores. C. 72. Ner. 3. v. *Amplus*. summi honores. A. 2. Cal. 26. Rh. 1. urbani honores. Oth. 1. (Opp. *proconsulatus Africae et extraordinaria imperia*.) petenti honores. Cl. 5. honores auspicatus. Cl. 7. honores largiri. Cl. 29. nullos non honores ad libidinem cepit et dedit. C. 76. fungi honor. v. *Fungi*.

magistratus atque honores distinguuntur. A. 26. ubi magistr. sunt legitimi, honores partim extraordinarii, partim novi. — honoribus ante legitimum tempus initis. Galb. 6. —

Nero admissis in Curiam a prioribus Principibus libertinorum filiis honores denegavit. Ner. 15. — petitio honorum. C. 28.

Honorare i. q. honore s. praemio afficere. nec parciore lin bellica virtute honoranda. A. 38. quo non pro merito certantium quemque honoravit. A. 45. in memoria honoranda. A. 100.

c. ablat. T. Vinium — equestri dignitate honoravit. A. 27. Al. decoravit. v. Oudend.

familia dictatura etiam ac magisterio equ. honorata. T. 3. triumphalibus ornamentis honoratus. T. 9. Al. *ornatus*. quos decreto quoque Sen. non praemiis modo ingentibus, sed et quaestoriis praetoriisque ornamentis honorari libens passus est. Cl. 28. v. Oudend. et not. nostr. natalem suum — vix unius bigae adjectione honorari. T. 26. defunctum Sen. publico funere honoravit. Vit. 3. quaestura honoratus. Lucan.

familia vetere et honorata. Oth. 1.

Honorarius. exercitus honorarium ei tumultum excitavit. Cl. 1. κεντάριον. honorarii ludi. A. 32. sunt a magistratibus honores ineuntibus editi, et opponuntur publicis. v. not.

Honorificus. honorificentissima decreta. C. 78.

Honorifice salutare al. A. 13. excipere. Cal. 35.

Honestus pr. est cum honore conjunctus, honore dignus.

honestus exitus. Cl. 1. (nostr. *ehrenvoll, rühmlich*.) Foro operam dedit, honestam magis quam assiduam. Tit. 4.
unde i. q. *nobilis*, quum de externo tantum honore sermo sit.

honesto genere orta. Vesp. 1. h. e. honoribus insigni. multos honesti ordinis. Cal. 27. (nos: *angesehene Personen*.) necubi honestorum deficeret copia — equestrem militiam

petentes etiam ex commendatione publica cujusque oppidi ordinabat. A. 46. (ubi patet, *honestatem* esse in honoribus publicis.)

honestissimus quisque. Ner. 12. Vesp. 9. Rh. 3.

virgo honesta. Galb. 9. h. e. *honesto* genere orta.

facies honesta. T. 68. h. e. *decora*, quae generis nobilitatem ostenderet.

Honeste natus. A. 43. h. e. *honesto* genere.

quo *honestius* caderet. C. 82. h. e. sine dedecore.

Honestas i. q. *animus liberalis* (Gall. *honneteté*.) tanta enim *honestate* praeditum, ut — proscriptorum liberos gratis et sine mercede ulla in disciplinam receperit. Gr. 13.

Hoplomachus. hunc — Threci et mox *hoplomacho* comparavit. Cal. 35. v. *Lips*. Saturn. 2, 11.

Hora. quatuor, quibus in conspectum venit, horis. C. 35.

honorem in paucas horas petenti dedit. C. 76. post paucissimas noctis horas. A. 6. secundum consul. paucissimis horis gessit. A. 26. eam — paucissimis vidit horis. T. 51. septem horas dormiebat, ac ne eas quidem continuas. A. 78. neque enim plus quam tribus nocturnis horis quiescebat. Cal. 50. alea se oblectabat — etiam matutinis horis. Dom. 21. post-meridianis horis admittere solebat (discipulos.) Gr. 24. — post horam primam noctis. A. 76. quacunque vel noctis hora. T. 18.

eodem die horaque nona. C. 20. hora diei nona. A. 100. horas requirenti pro quinta — sexta nunciata est. Dom. 16.

hora partus. A. 94. mortis. Dom. 14. sub horam pugnae. A. 16. ad praedictam coenae horam Cl. 8. ad ipsam horam. Dom. 17. ad horam somni. Dom. 21. — illud horae. Ner. 26. — nondum adesse fatalem horam. Ner. 49.

ad epistolas omnes horarum quoque momenta — addebat. A. 50. v. not.

mori iussis non amplius quam horarum spatium dabat. Ner. 37. quotidie secretum sibi horarum sumere solebat. Dom. 3. Utroque loco al. *horarium*, quod esset *unius horae*, quam illud sit: *aliquot horarum*. Sed vox est valde dubia, quamquam justae analogiae, ut monet Wolf. ad Dom. l. c. v. Oudend.

omnium horarum amicos professus. T. 42. illa ejus quotidiana et plane omnium horarum et momentorum erant. Cl. 40.

Horarium spatium, secretum. Ner. 37. Dom. 3. v. *Hora*.

Hordeum. cohortes, si quae cessissent loco, decimatas hordeo pavit. A. 24.

Hordearius. hunc eundem M. Coelius *hordearium rhetorem* appellat. Rh. 2.

Horreum. horreis praeclusis populo famem indixit. Cal. 26. quaedam horrea circa domum Auream. Ner. 38.

Horror. quasi temere adeuntibus horror quidam et metus obijciatur. A. 6. exstantibus rigentibusque oculis ad horrorem formidinemque visentium. Ner. 49.

Horridus. vultum natura horridum ac tetrum. Cal. 50.

Hortari al. *ad aliquid*. ultro ad deditiorem hortatus. C. 63. hortanti se ad alterum matrimonium. Dom. 10. — *simpliciter*. hortantibus amicis. A. 10. Vesp. 7. ut eos — hortaretur. Cal. 53.

sequ. *ut*. ceteros principes viros saepe hortatus est, ut — Urbem adornarent. A. 29. hortatus est, ut cresceret. Cl. 43. ut Reip. subveniret, hortantis. Vesp. 6. Oudend. defendit optantis, quem v. de utriusque voc. permutatione.

sequ. *ne*. ne deficeret, hortante. Vit. 15.

omisso *ut*. hortatur et monet, imitetur. A. 3.

c. infn. Chariclem — remanere ac recumbere hortatus est.

T. 72.

Hortus. populo hortos circa Tiberim publice — legavit. C. 85. quum cognovisset, sub Kal. Jul. demigrasse in hortos. T. 35. ad proximos naumachiae hortos subvectus est. T. 72. in privatis ejus hortis Aureliae viae. Galb. 20. horti Maecenatiani. T. 50. Lamiani. Cal. 59. Serviliani. Ner. 47. modo in hortis et suburbano, modo in Camp. secessu delitescens. Cl. 5. hortorum custodes. Cal. 59. monumentum — impositum colli hortorum. Ner. 50. al. *colle hortulorum*.

Hortulus. illos custodis videt hortulos Priapi. Gr. 11. h. e. hortulos, quibus Priapus custos. — hortulorum. Ner. 50. sec. nonnullos.

Hospes. Rhodiensem hospitem, quem famil. literis Romam evocarat. T. 62. ab hospite conditum oleum pro viridi appositum. C. 53. ne hospitem aut negligentiae, aut rusticitatis videretur arguere. *ibid.*

Hospitium. hospitio patris ejus, sicut consuerat, uti perseveravit. C. 73.

hospitia i. q. conclavia amicorum, qui alicujus hospitio utuntur.

ipse cum paucis hospitia singulorum adiit. Ner. 47.

hospitia militum, habitationes in aedibus civium, nostr.

Quartiere.

praetor. cohortes, vagae ante id tempus et per hospitia dispersae. T. 37.

Hospitia. quum immolanti aufugisset hostia. C. 59. quod sacrificanti hostia aufugerat. Tit. 10. — pluribus hostiis caesis.

C. 81. quum augeri hostias imperasset. A. 96. v. *Augere*.

excogitatissimas hostias instituit (numini suo.) Cal. 22. hostiae erant phoenicopteri, pavones etc. *ibid.*

scribunt quidam, trecentos — hostiarum more mactatos.

A. 15.

Hostiarius. v. **Ostiarius.**

Hostis. hostem fundere, castris exuere. C. 60. fugientes in hostem convertere. C. 62. hoste innox devicto. Cal. 1. hostem frequenter caesum — non prius destitit insequi. Cl. 1. vicinus et praevalens hostis. T. 16. urgenti terra marique hosti. Vit. 15. eruptione hostium subita. C. 64. quum subita eruptione hostes omnem rei div. apparatus abstulissent. A. 96. quum hostis in proximo esset. C. 65. si cunde hostis appareat. Cal. 51. adesce hostem. Cal. 45. hostem appropinquare. Vit. 16. optime olere occisum hostem. Vit. 10. quoties hostem vel insidiatorem ultus esset. Cl. 42. — necdum plane *inimicus* aut *hostis*. A. 69. Sejano hoste tunc suspecto. Cal. 12. v. Oudend.

intra moenia copiosissimi ac sollertissimi hostis. Cal. 35. ne spolio potiretur hostis. C. 64. patientia et pertinacia hostis. C. 68. imbelles genus hostium. C. 35. per stationes hostium. C. 58. subita hostium incursione. C. 55. nunciata repente

hostis incursione. A. 1. concursu hostium. A. 91. quando et fame et angustiis locorum urgeretur hostis. Oth. 9. dedendum eum hostibus. C. 24. —

denunciante Pompejo, pro hostibus se habiturum, qui Reip. defuissent. C. 75. censuit hostium numero habendos. Ner. 2.

hosti judicato. A. 17. judicatos hostes fama necavit. T. 54. se hostem a Senatu judicatum. Ner. 49. hostem publicum appellantes. Cal. 28.

Hostiles copiae. C. 66. multitudine hostilium sagittarum. C. 68.

Hostiliter. Lusitan. oppida — diripuit hostiliter. C. 54.

Humanus, Humanitas. v. *Homo.*

Humare. caesorum reliquias — uno tumulo humaturus. Cal. 3. humatus et conditus est. Horat.

Humere. humentibus naribus. Cl. 30. Ruhnken. conj. *tumentibus.* exprimere humentes spongas. Vesp. 16.

Humerus. transfixus femore et humero. C. 68. latus ab humeris et pectore. T. 68. dexteriore humero. Cl. 7. ab utroque humero togam apprehendit. C. 82. — Senatorum humeris delatus in Campum. A. 100. quum deportandum Romani corpus Aug. humeris suis a Consulibus exposcerent. Cl. 6. humum — humeris extulit. Ner. 19.

innixus humeris familiarium. Ner. 45.

Humus. prius rastello humum effodit, et corbulae congestam humeris extulit. Ner. 19.

Humi cubare. C. 72. stratum humi. T. 60. in stadio humi assidens. Ner. 53.

Humilis. humili levique maceria. Ner. 33. matre humili. Oth. 1. humillimi. T. 76. humillimae preces. Lucan.

Humilitas generis ac nominis. Vesp. 4.

Hybrida, a parentibus diversarum gentium ortus. A. 19. Al. scrib. *Ibrid.* v. Gesner. in thes.

Hydraula, qui *hydraulico* s. *organo hydraulico* canit. Ner. 54.

Hydraulica organa. Ner. 41.

Hypocrita, histrio, qui saltabat vel gesticulabatur ad alius declamationem. Ner. 24. v. Gronov. ad *Liv.* 7, 2. ibi excit.

I.

a) *I vocalis.*

Ibidem statim. A. 39. detrahi et ibidem solo affligi. Dom. 23.

Icere. cum regibus foedus in foro icit. Cl. 25.

ictus partic. dextrum genu lapide. A. 20. domus fulmine

icta. A. 29. Juliae monumentum fulmine ictum est. Al. 95.

ictus nidore prandii. Cl. 33. Al. *victus*, male, v. Oudend.

Ictus subst. ictu fulminis. A. 97. lapidis ictum genu excipere. Vesp. 4. ipsam quoque ictu calcis occidit. Ner. 35. taurus securis ictu consternatus. Galb. 18.

duod. propugnatores totidem sagittarum confecit ictibus. Tit. 5.

non temere in quemquam nisi crebris et minutis ictibus animadverti passus est. Cal. 30. minutissimis ictibus excarnificatus atque confectus est. Vit. 17. centum et viginti ictibus scuto perforato. C. 68. ad primum ictum. C. 82. quum par quoddam mutuis ictibus concidisset. Cl. 34. uno se trajecit ictu. Oth. 11. ita quarundam (ferarum) capita figentem, ut duobus ictibus (sagittarum) quasi cornua efficeret. Dom. 19. *Iconicum* simulacrum, quo figura vivi exprimitur. Cal. 22. v. not. et Harduin. ad *Plin.* H. N. 34, 4. 35, 8.

Iceuncula puellaris. Ner. 56.

Id, *Idcirco*, *Idem*, *Idéo*, *Idemidem*. v. sub voc. *Is*.

Idoneus. idonea materia triumphorum. C. 22. nullo idoneo (ad militiam) respondente. Ner. 44. quicquid fatid. librorum — nullis vel parum idoneis auctoribus, vulgo ferebatur. A. 31.

Idus. Idibus Martiis. C. 80. non ultra Martias Idus. C. 81. quod — Idus Martiae adessent. *ibid.* Idus Martias parricidium nominari placuit. C. 88. trecentos — ad aram D. Julio extructam Id. Martiis hostiarum more mactatos. A. 15. Capitolium Capuae Id. Martiis de coelo tactum est. Cal. 57.

Idibus Septembribus proximis. C. 83. quinto Idus Julias Vesp. 6.

ne plus quam his in mense legitimus Senatus ageretur. Kalendis et Idibus. A. 35. v. not.

Igitur (Schoid. ad Sanct. p. 655. explicat εἴγε τὸ ἀρ pro ἀρα) initio. C. 19. A. 32. al. interrogatus, cur igitur sequi. C. 74.

Ignarus. ignarum rei. A. 98. Latini sermonis ignarum. Cl. 16. ignar. sortis suae. Dom. 14.

ignarus sequi. acc. c. inf. Cl. 24.

ne quasi ignaram fallere videretur. Galb. 3. puerum hauc ignarus obtrivit. Ner. 5.

ignaros, quanta bellua esset imperium. T. 24.

insciens plerumque et ignarus. Cl. 29.

Ignavia, Gr. ἑσθουλία, μαλακία. quasi pertaesus ignaviam suam C. 7. parricidia et caedes et ignaviam et luxuriam objicientis. T. 66. (*Unthätigkeit*.)

eorum, qui secuti non essent, timiditatem et ignaviam corripuit. Cal. 45.

Ignis. diu cunctatus, an omnes igni ferroque absumeret. Cl. 21. Al. vi. v. Burm.

Forma igni praeferenda etiam videtur Cal. 2. „ut tinctum veneno igni confici nequeat.“ et Cal. 27. „media Amphith. arena igni cremavit.“ v. Oudend.

immisso per obscoena igni. Dom. 10. ubi libri: igne; nisi forte usus formam igni induxit in nonnullis tantum locutionibus, ut: igni ferroque, igni cremare etc., in reliquis igne frequentavit. (v. Liv. 2, 10. cf. Drakenb. ad 1, 41. l. 4, 9. et l. 6, 33.) libertis servisque ejus ferro et igni — enectis. C. 75.

ignes. ut — arae sponte subitis collucrent ignibus. T. 14. turrim excitavit, ex qua, ut ex Pharo, noctibus ad regendos navium cursus ignes emicarent. Cal. 46. ut ad nocturnos ignes cursum navigia dirigerent. Cl. 20.

Ignobilis. nec ignobilis femina. Vit. 3.

Ignobilitas. Cal. 25.

Ignominia. legionem totam cum ignominia missam fecit. C. 69. dec. legionem cum ignominia totam dimisit. A. 24. legatos

— cum ignominia dimisit. Cal. 44. Legato leg. ignominia notato. T. 19.

de nota Censoris. ex improbatis (Equit.) alios poena, alios ignominia notavit. A. 39. olim ab. Aug. ignominia notato. T. 42. juvenem probri plenum — sine ignominia dimisit. Cl. 16. palam adempto equo, quibus aut probri aliquid aut ignominiae inesset. Cal. 16. (h. e. mores ignominia digni.) non sine auctorum ignominia. Dom. 8. — ad velandam ignominiam. T. 12. ad vexationem ignominiamque vitandam. T. 61. ignominiae causa post omnes interrogatus. Cl. 9.

de clade bellica. ignominia ad Orientem. Ner. 39. in ultionem ignominiae. Oth. 9. pars victoriae fiducia, pars ignominiae dolore. Vesp. 8.

ignominiae. pro cetero delictorum genere variis ignominiiis affectit. A. 24. h. e. poenis ignominiosis. animadversio-num et ignominiarum genera. T. 19.

i. q. *clades.* graves ignominias cladesque duas omnino accepit. A. 23. ubi *clades* calamitatem tantum atque caedem, *ignominiae* dedecus cum ea conjunctum significant.

Ignominiosus. ignominiosis (h. e. ignominia notatis) notas demisit. Vit. 8.

Ignoro. ne illud quidem ignoro. T. 21.

ignorabatur. Vit. 17. h. e. ignorabant, ubi esset Vitellius.

Ignorantia (Unbekanntschaft.) per ignorantiam locorum. Galb. 20. Ita Tac. A. 1, 59. *ignorantia imperii Romani* h. e. quod imp. Rom. non nossent.

quum per ignorantiam scripturae multa commissa fierent. Cal. 41. h. e. quia scriptam aliquam legem non norant homines. Dio: ἀγνοοῦντες τὸ κεκλυμένον ἢ κεκελευσμένον. v. tamen not. ad h. l.

Ignoscere. quibus nondum ignoverat. C. 75. qua ignosceretur iis. A. 33. ignoscas, rogo, si sequi. T. 29.

Ignotus. Britannos, ignotos antea. C. 25. ignota tunc adhuc Caesarum potestate. T. 14. ignotus adhuc. Gr. 9. quem ignotum adhuc plerisque. A. 94. ex ignoti testamento. A. 66. ignotissimum quaesturae candidatum nobilissimis anteposuit. T. 42. quorundam et ignotorum favore. Vesp. 6.

ignotus act. i. q. *ignarus*, sec. aliquot edd. Galb. 3. ne quasi ignotam fallere videretur. v. Oudend. ad h. l., Drakenb. ad Liv. 36, 43, 7.

Ilex. veterrimae ilicis ramos. A. 92.

Illacrimare. ceterum et illacrimavit, et vicem suam conquestus est. A. 66.

c. dat. justis suppliciis illacrimavit etiam et ingemuit. Vesp. 15.

Illaesus. illaesa valetudo. T. 68. illaesum corpus. Cl. 16.

Illatus, v. *Inferre.*

Ille. illo ipso die. Cal. 57. — illud plane qu. salubriter. Cl. 21. Sequi narratio: quum sequi. M. Favon., ille Catonis aemulus. A. 13. h. e. notus ille, ut Gr. ἐκείνος.

ille et ille, ὁ δὲ ἄλλος, der und der. C. 41. v. Gesner. et Heusinger. ad Plin. ep. 6, 20, 15. —

illud horae h. e. illa hora. Ner. 26. *illud aetatis* h. e. illa aetate. Galb. 14. v. Gronov. et Burm. ad h. l., Drakenb. ad

Liv. 10, 24, 6. cf. quae sub voc. *Genus* dixi de accusat. absoluto: *id genus*, et similibus.

illus et *alias* in libris permutantur, v. *Burm.* et *Oudend.* ad *Galb.* 1.

Illico. pr. *illo loco*, unde i. q. *statim*, *C.* 82. *Cal.* 51. *Ner.* 32.

Illecebrae, *illecebris Agrippinae* — pellectus in amorem, *Cl.* 26.

Illidere, ut — caput interdum foribus illideret, *A.* 23. filia parietis illisa. *Cal.* 59. scyphos — solo illisit. *Ner.* 47.

Illinere, illitis galbano facibus. *Galb.* 3.

Illucescere, nocte, cui illuxit dies. *C.* 81. Gr. *ἐπιδάμπειν*.

Illudere, Gr. *ἐμπαιζειν*. velut iterim illudens discrimini publico, *T.* 2.

feminarum quoque, et quidem illustrium, capitibus quanto opere solitus sit illudere. *T.* 45. (adjuncta obscoenitatis significatione. v. *Drakenb.* ad *Sil.* 8, 473.)

Illustris, Gr. *ἐπιφανής*, de generis vel muneris nobilitate dicitur. cum illustrioribus provinciarum. *C.* 48. quorundam illustrium exsequias. *T.* 32.

feminae illustres. *T.* 45. non temere ulla illustriore femina abstinuit. *Cal.* 36. —

de fama nominis et rerum gestarum. statuas virorum illustrium. *Cal.* 34.

Illustrare, illustrem facere. familiam illustravit *Serv. Galba* consularis. *Galb.* 3.

Imago. *M. Alexandri.* *C.* 7. (in Herculis templo Gaditano.) in sigillo Augusti. *A.* 50. assimilis Vespasiano imago. *Vesp.* 7. illorum coronis inerat et ipsius imago. *Dom.* 4. vetuit posthac viventium cuiquam usquam statuam aut imaginem, nisi se consulto et auctore, poni. *Cal.* 34. sicut apparet et statuarum et imaginum ejus multitudine. *Tit.* 4.

quod solae nullam Sejani imaginem inter signa coluissent. *T.* 48. *Sej.* imagines aureae. *T.* 65. *Narcissi* et *Pallantis* imagines aureae. *Vit.* 2.

statuas atque imagines, nisi permittenti se, poni sibi prohibuit. *T.* 26. manebant imagines a civitatibus ei positae. *Vesp.* 1. imagines statuasque ejus reponi passus est. *Oth.* 7. imagines praetextatae (*Neronis*). *Ner.* 57.

Ariabanus — *Caesarum* imagines adoravit. *Cal.* 14.

propositis ante se damnatorum occisorumque a *Nerone* quam plurimis imaginibus. *Galb.* 10.

Virgilii ac *T. Livii* scripta et imagines (in bibliothecis). *Cal.* 34. scripta eorum et imagines publicis bibliothecis inter veteres et praecipuos auctores dedicavit. *T.* 70. —

subvertere alic. imagines et statuas. *T.* 13. subverti et unco trahi abjicique in latrinas omnium (hieronicarum) statuas et imagines imperavit. *Ner.* 24. clipeos et imagines ejus eorum detrahi, et ibidem solo affligi jub. *Dom.* 23. —

Quum inde ab aedilitate curuli Romanis jus competeret, imaginem in atrio collocandi, imagines saepe pro ipsis majoribus dicuntur, quorum imagines erant in alicujus atrio.

multis in familia senatoriis imaginibus. *A.* 4. sine ullis majorum imaginibus. *Vesp.* 1. quod in vetere gentili stemmate *C. Cassii* retinisset imaginem. *Ner.* 37. ubi v. *Oudend.* imagines et elogia universi generis exsequi longum est.

Galb. 3. si qui vel oratione vel carmine imaginibus cum Caesarum insererent. Cal. 25.

imago i. q. *species*, *simulacrum* (nostr. *Darstellung*, *Abbildung*).

ad imaginem bellicam. Cl. 21. cf. *Simulacrum*.

parietes phengite lapide distinxit, e cuius splendore per imagines, quicquid a tergo fieret, provideret. Dom. 14. ut, quocumque respexisset, ibi (speculato cubiculo) imago coitus referretur. Horat.

i. q. *species*, *spectrum*, Gr. εἶδωλον (nostr. *Bild*, *Erscheinung*).

ipsum esse, cuius imago secundum quietem sibi obversata sit. A. 94. quies pavida miris rerum imaginibus. Cal. 50.

Imaginaria militia. Cl. 25. h. e. non vera mil., sed quae imaginem militiae haberet et pro vera militia alicui imputaretur.

Imaginari, aliquid per somnium videri. C. 81.

Imaguncula puerilis. A. 7.

Imbecillus. digitum salutarem tam imbecillum interdum sentiebat. A. 80.

Imbecillitas, ἀσθένεια (*Unpässlichkeit*, *Kränklichkeit*.) imbecillitate Augusti nunciata. T. 11. — *Schwäche*. causatus senium cuiusque et imbecillitatem. Cal. 44. excusante Tiberio imbecillitatem ejus. Cl. 6. *imbecillitas* et *mollities* jung. Gr. 14.

Imbellis. de tam imbelli genere hostium. C. 35.

Imber. seu sol, seu imber esset. C. 57. — inter maximos imbres. Ner. 33. Dom. 4.

Imberbis. Lupercalibus vetuit currere imberbes. A. 31.

Imbrex. inter plausuum genera, a Nerone excogitata, memorantur *imbrices*. Ner. 20. (ad similitudinem crepitantis super tegulas pluviae. Casaub. *Imbrex* enim est tegula. Ita Plaut. Mil. 2, 6, 24. jungit *imbrices* et *tegulas*.)

Imbuere. imbutus et musica. Ner. 20. quasi non perfunctum literis, sed imbutum. Gr. 4.

Imitari. exemplum. C. 68. A. 34. alic. motum, incessum, habitum. Cl. 4. voces, ejulatus. Ner. 29. chirographum. A. 64. Tit. 3. admissam in se perfidiam non sustinuit imitari. C. 75. imitetur in promerendis sociis vicinum suum Octavium. A. 3.

nostr. *nachmachen* (per jocum et ludibrium). imitans, ut est mos, facta ac dicta vivi. Vesp. 19. imitando per jocum irridet. A. 86.

Immanis. i. q. *ingens*, nostr. *ungeheuer*. immanes belluae. A. 72. *ferus*, *atrox* ultra *humanitatem*. immanissima facta. Cal. 29. initio statim tumultus multa et immania, verum non abhorrentia a sua natura, creditur destinasse. Ner. 43. (*entsetzliche*, *gräßliche Vorsätze fassen*.)

Immanitas. prodita immanitate naturae. Ner. 7.

religio dirae immanitatis. Cl. 25. (ob victimas humanas.)

Immaturus. infans, qui conceptus erat, immaturus est editus. A. 63. consilium immaturum. A. 8.

immaturae puellae. T. 61. — immaturus obitus. Cal. 8. αἰσχος θάνατος, πρόωρος μῆτρα. v. Schaefer. ad Plin. ep. 5, 5, 4.

- Immaturitas* sponsarum. A. 34.
- Immemor* sequi. acc. c. inf. Cal. 57.
- Immensus*. ex immensa diffusaque legum copia. Cal. 44. immensis pretiis vendere al. Cal. 39. immenso emere. Cal. 39. (38. ed. vulg.)
- vocis immensae. A. 43. — cui maritoque ejus plurima et immensa tribuit. C. 52.
- Immerens*. eripi sibi vitam immerenti. Tit. 10.
- Immerito*. non immerito. (mit Recht.) C. 55. Cal. 10. 51. Ner. 13.
- Imminere* i. q. instare, impendere (nostr. drohen.)
- metus undique imminantium discriminum. T. 25. periculum, quod imminere ipsi — portenderetur. Cl. 29. imminere ambobus periculum. Tit. 9. imminentes undique insidiae. C. 86. unde simpl. *immanentia*. taedio praesentium, et immanentium metu. Vit. 15.
- suo (principatui) oblivionem imminere. Cal. 31.
- Germaniam et Britanniam, quibus imminebat. Cal. 19.
- h. e. bellum meditabatur.
- unde omnino *de cupiditate*, qua aliquid quaeritur. quod imminere emptioni publicanos videbat. A. 24.
- Imminuere*. satis majestatem ejus imminui. A. 37.
- Immiscere*. immixtis interdum frigidis et arcessitis jocis. Cl. 21.
- Immitis*. asper et inimitis. T. 59. arrogans, profusus, immitis. Ner. 4.
- Immittere*. immisso Tribuno mil. Cal. 23. cohortem per diversas portas in oppidum immisit. T. 37. immisso equite. Galb. 12. feris in populum immisis. Ner. 43. —
- de rebus*. immisso in Lucrin. et Avern. lacum mari. A. 16.
- immisso per obscena igne. Dom. 10. toxico immisso per clysterem. Cl. 44.
- Immo*. non minora — immo majora etiam indicia fuerint. C. 63. nihilo tractabiliorem, immo in dies amentiozem. A. 65. permissa, immo exacta jocandi licentia. A. 98. haud negatura, immo etiam gloriatura. Tit. 10. nec eo minus, immo vel magis. Rh. 5. (Plutarch. Ages. 29. οὐχ ἥττον, ἀλλὰ καὶ μάλ' αὖ.) immo, inquit. Ner. 38. immo e diverso. Dom. 9.
- Immobilis*. jacuisse diu immobilem. T. 73. — pietatis immobilis erga Principem. Vit. 3.
- Immoderatus*. tam immoderatae linguae fuit. Lucan. (nostr. ungezügelt.) luxuriae immoderatissimae. Ner. 51.
- Immoderate*. immoderatus perseveranti. C. 14. ne in locatione novorum vectigalium immoderatus licerentur. C. 20.
- Immodeste* missionem postulantes. A. 24.
- Immodicus*. continuas et immodicas tempestates. A. 47. (Ovid. ep. ex P. 3, 1, 14. *immodicum frigus*. Ita Gr. ἀμετρον θάλασος, ψύχος simil.)
- inter immodicas ac novas populi acclamationes. C. 79.
- in coercendis delictis vel immodicus. Galb. 9. et quum verbis, tum rebus immodicus. Dom. 12. h. e. omnem modum excedens, ἀκατάχ.
- Immolare*. immol. taurum Jovi. Cal. 57. quae (hostiae) generatim per singulos dies immolarentur. Cal. 22. ne boves immolarentur. Dom. 9.
- simpl. immolanti. C. 59. A. 95. immolantem. C. 81.
- Immunis*. ab omni onere immunes. Cl. 25.

duo millia jugerum — Sexto Clod. rhetori assignasti, et quidem immunia sc. ab oneribus publicis, vectigalibus etc. Rh. 5.

Immunitas. civitatem negavit, immunitatem (sc. a tributis) obtulit. A. 40. civitatibus veteres immunitates ademtae. T. 49. immunitates donare. Galb. 15.

Immutare. ne quid ex consuetudine immutaret aut demerer. T. 42. suppositos aut etiam palam immutatos — codicillos. Cl. 29.

Impar. optimationum conspirationi. C. 15. dolori. T. 23. militum ardori. Oth. 9. ne mox — impar tantis honoribus inveniretur. T. 67.

Thresem mirmilloni parem, munerario imparem dixerat. Dom. 10.

Imparatus. inops ipse rerum omnium, atque imparatus. C. 35.

Impatiens, qui pati v. tolerare aliquid non potest,
moeroris impatiens. Cal. 24. morae. Cal. 51. secreti. Ner. 20. longioris sollicitudinis. Oth. 9. discidii. Dom. 9. laboris. Dom. 19. cuius (morbi) impatiens. Gr. 3. —
vel tolerare non vult. quasi ab impatientibus remediorum. T. 59.

Impatientia. quum Sil. impatientiam nauseae vitasset. Cal. 23. h. e. navigationem vitasset, quia nauseam tolerare non sustinebat.

Impedire. lectica, qua vehebatur, vepribus impedita. T. 60.
ne sic quidem impedire rem destitit. C. 14.

Impedimenta (Gr. τὰ σκεύη.) ut pontica caloniibus et impedimentis stipatos reperit. Cal. 51. (T. 18. *vehiculorum onera.*) Graev. *jumenta* intelligit. Sane *impedimenta* erant *jumentis* imposita.

Impellere. impulsumque ab eo dextri pedis pollice. Cal. 57.
ad hunc impend. furorem etiam spe quadam — impulsus est. Ner. 31. ad spem imperii impulsus. Ner. 35.

Impulsus. impulsu olim quadrigae. Vit. 17. (*Stops.*) impulsu turbae. Galb. 18.

Impulsor. impulsore Chresto. Cl. 25.

Impendēre. ut quam primum se impendentibus contumeliis eriperet. Ner. 49.

Impendēre. secessui quatrimum impendit. A. 98. (*auf etwas wenden.*)

Sestert. octogies pro introitu novi sacerdotii coactus impendere. Cl. 9. (*aufwenden.*)

Impensae. ut communium quoque impensarum solus gratiam caperet. C. 10. ludorum ac munerum impensas corripuit. T. 34. ad itineris impensas. Vit. 7. exhaustus operum ac munerum impensis. Dom. 12. quibus impensarum ratio constaret. Ner. 30.

impensā matris ac vitrici. T. 7. publica impensa. Cl. 6. exigua impensa. Vesp. 18.

Impensus. tam suis, quam matris impensissimis precibus. T. 13. i. e. *maximis*, pr. *maxime impensis*, *adhibitis* ad rem efficiendam et impetrandam.

Impense. quamquam bibliothecas — impensissime reparare curasset. Dom. 20. h. e. *maximis impensis*, *sumtuosissime*.

tanto impensius petere sc. Cl. 11. h. e. *enixius*.

Impendium i. q. *impensa, sumtus*. triumphorum ac munerum impendia. C. 54. furor impendiorum. Ner. 31.

Imperare. i. q. *praescribere*. exemplar imperatae schemae. T. 43.

imperata i. q. *jussa*. quamquam nec imperata detrectarent. C. 54.

factum esse, quod imperasset. T. 22. Cl. 29.

imper. c. accus. c. inf. i. q. *jubere*. scurram — attractum ad se recipere debitum, ducique ad supplicium imperavit. T. 57. gratulanti — lacerari os imperavit. T. 60. Liviam — ad se deduci imperavit. Cal. 25. Pinarium — coram confodi imperavit. A. 27. scrobem coram fieri imperavit. Ner. 49. conquiri et supplicio affici imperavit. Vit. 10. jugulari — imperavit. Vit. 14. hos partim subjici et venire imperavit, partim — aveli. Tit. 8. interfici sine mora, sed — sepeliri quoque accuratissime imperavit. Dom. 15. (Videtur crebrior hujus verbi usus apud scriptores aetatis Augustae ex ipso Imperatoris nomine et arbitraria Caesarum potestate, quae ex militia in civitatem transierat, venisse.)

sequ. ut. ut conchas legerent — imperavit. Cal. 46.

c. conjunct. omissio *ut.* imperasse traduntur, nunciaret.

Ner. 1.

imper. alicui aliquid i. q. *dare jubere, imponere*.

superatis pecunias et obsides imperavit. C. 25.

i. q. *imperium gerere, imperatorem esse, nostr. herrschen, regieren.*

ipsum quandoque imperaturum. Cl. 3. ex praescripto Augusti imperaturum se. Ner. 10. imperaturo contrariam esse (philosophiam.) Ner. 52. imperaturum eum, verum in senecta. Galb. 4. imperaturum quoque brevi. Oth. 4. illum quidem nullo modo, ceterum Titum — utique imperaturum. Tit. 2. ita demum firmiter ac diutissime imperaturum. Vit. 14. Vitellios — toto Latio imperasse. Vit. 1. h. c. *in toto Latio.*

Imperium i. q. *summa potestas militaris*, nostr. *Heerführer-, Feldherrnstelle, Commando*, Gr. *στρατηγία, ἡγεμονία*.

nactus extraordinarii imperii occasionem. C. 11. provincias cum imperio petitori. A. 29. novem annis, quibus in imperio fuit. C. 25. praesidibus provinc. propagavit imperium. A. 23.

quibus imperium prorogari, aut extraordinaria bella mandari — placeret. T. 30. quia imperii tempus expleri coepisset. C. 26. captum imperii consuetudine. C. 30.

trium legionum curam et imperium Rufoni — demandavit. C. 76. curam imperii sustinuit expeditione Brit. Vit. 2. delatam sibi summam imperii. Ner. 3. quia ferebatur *ducatus et imperia* ludere. Ner. 35. —

ubi *imperia* et *magistratus* distinguuntur, *imperia* militiam et provincias, *magistratus* urbanos honores significant. v. not. ad C. 54.

neque in imperiis, neque in magistratibus. C. 54. (de *imperiis* deinde agit proxime usque ad voc. *provinciasque divideret*; de *magistr.* inde a verbis: *in primo consulatu.*) magistratusque et *imperia* capere. C. 75. qualis in imperiis ac magistratibus fuerit. A. 61. nemine cum imperio aut magistratu tendente quoquam. T. 12. (ubi *imperium* erat legato- rum Caesaris, qui in provincias ibant ob belli gerendi rationem exercitibus instructas, *magistratus* eorum, qui honore

urbano functi in Senatus populiue provincias, quietas illas, proficiscebantur.) coll. A. 47. „provincias, quas annuis magistratum imperiis regi nec facile nec tutum erat, ipse suscepit.“ urbanos honores — et extraordinaria imperia. Oth. 1. *imperium i. q. omnis ditio populi Romani (Herrschaft, Reich.)*

qui *imperium populi Rom.* ex minimo maximum reddidissent. A. 31. de tuendo ampliandoque imperio. C. 44. afit a cupiditate, quoquo modo *imperium* — augendi. A. 21. augendi propagandique imperii voluntas. Ner. 18. translatis opibus imperii. C. 79. sedem ac domicilium imperii transferre. Cal. 8. pro maiestate imperii. A. 29. magno dedecore imperii, nec minore discrimine. T. 41. rationes imperii. Cal. 16. *rationarium imperii*. A. 28. *breviarium totius imperii*. A. 101. reges socii, membra partesque imperii. A. 48. *instrumentum imperii pulcherrimum*. Vesp. 8. *imperium orbis terrae*. C. 61. ludi pro aeternitate imperii suscepti. Ner. 11.

i. q. *dignitas Imperatoris*, novo principatus nomine, per Caesarem ex militia in civitatem translato. cf. *Imperator*.

ad successionem imperii confirmare al. T. 55. *successione imperii dignus*. Oth. 4. haeres imperii. Cal. 24. recipere, deponere *imperium*. T. 24. capere. Cal. 16. Cl. 10. inire. T. 67. suscipere. Oth. 7. Vesp. 1. adipisci. T. 38. Cal. 13. Ner. 6. 20. Galb. 14. Vesp. 16. deponere. Cl. 36. amittere. Ner. 42. alicui destinare. Cal. 60. alic. dare. Dom. 13. gerere. Galb. 14. potiri imperio. Cal. 12. cedere imperio. Cl. 35. Ner. 34. Vit. 15. imperio stabilito. Cl. 11. confirmatum per legatos suos *imperium* per se retinere non potuit. Vit. 9. *sumum*, sed *serum imperium* portendi familiae. Galb. 4. *summi imperii signum*. Galb. 8. ad spem imperii impulsus. Ner. 35. in spem imperii venit. Vesp. 5. de imperii spe confirmatus est. Tit. 5. affectatio imperii. Tit. 9. magnam partem imperii — administr. Vit. 12. consors imperii. Oth. 8. participem atque etiam tutorem imperii agere. Tit. 6. relictum se participem imperii. Dom. 2. super fiduciam imperii. Ner. 31. imperii initio. Dom. 20. (nostr. *Regierung*.) circa initia imperii. Cl. 7. inter initia imperii. Ner. 22. primis imperii diebus. Cl. 35. primo imperii die. Ner. 9. primo imperii anno. Rh. 1. per totum imperii tempus. Vesp. 8. in imperio. Tit. 1. Oppon. *privatus*. — ignaros, quanta bellua esset *imperium*. T. 24.

Imperator. vetere sensu *summus dux belli*, quo nomine exercitus post insignem victoriam ducem salutare solebat.

ut ceteri quoque Imperatores ab exercitibus discederent. C. 29. Imperatorem ab exercitibus Gallicia retrahere tentavit. Ner. 2.

Imperatore Antonio honorifice salutato. A. 13. ut in gratulatione Imperatorem eum consalutaverint. Tit. 5. v. not.

praenomen Imperatoris novo honore Caesari impositum. C. 76. atque inde a Principibus usurpatum, ut *sumum rei militaris imperium* significarent. v. not. ad C. l. c. *praenomen Imperatoris* Tib. recusavit. Cl. 26. *praenome Imper.* Claudius abstinuit. Cl. 12. Imperator consalutatus. Ner. 8. 13. Galb. 10. Oth. 6. Vit. 3. ab eodem, verum jam Imperatore. Vesp. 5. consilium inierunt eligendi creandique Imperatoris. Vesp. 6. Imperatorem stantem mori oportere. Vesp. 24. id de Imperatore Romano praedictum. Vesp. 4. medius inter utrius-

que filios exstitit Imperator. Galb. 6. displicere Imperatorem in Hispania factum. Galb. 16. appellatum Imperatorem. Vit. 3. quod — Imperatorem pronunciasset. Dom. 10. denunciato ad novum Imperatorem itinere. Cl. 13. unicum Imperatorem praedicantes. Oth. 12. — unde passim pro *Principe*, ut Cl. 29. Galb. 3. 6. 20. Vit. 3. Oth. 8. Dom. 10. al.

Imperatorius. nec jam imperatoria modo, sed et patria conquerens onera. Cal. 42. muneribus imperatoriis fungi. Vesp. 24. quod habere imperatoriam genesin vulgo ferebatur. Dom. 10.

Imperfectus. imperfecto adhuc bello. C. 26. Gall. belli novissimum imperfectumque librum. C. 56. librum, quem Sulla imperfectum reliquerat. Gr. 12. quae sola susceperat (opera) imperfecta reliquit. T. 47.

Imperitus. plane poematum quoque non imperitus. A. 89.

Impertire. alicui aliquid. ne publicum qu. jus sibi impertiente. A. 10. ut relegatae officii aut humanitatis aliquid impertiret. T. 50.

aliquem aliqua re. neque — quemquam osculo impertiit, ac ne resalutatione quidem. Ner. 37. solos — nunquam donis impertiendos putavit. A. 25. nullo honore impertitum. Cl. 4.

Impetigo, scabiei genus. ad impetiginis formam. A. 80.

Impetrare. donec per virgines Vest. — veniam impetravit. C. 1. post impetratam veniam. C. 75. venia et missione impetrata. Vesp. 1. venia impetrata. Horat. impetrato mortis libero arbitrio. Lucan.

plurium, quam quisquam unquam, dierum supplicationes impetravit. C. 24.

Praetor des. liberam legationem impetravit. T. 31. pro impetrata dispensatione. Oth. 5. tanquam pax impetrata esset. Vit. 16. impetravitque (reditum.) T. 13.

aliquid ab aliquo. ipsam — venenum a filio impetrasse. Vit. 14. impetratis a Senatu decem adjutoribus. A. 39.

alicui aliquid. quorum majores sibi posterisque eam (civitatem Rom.) impetrassent. Cal. 38.

quibus triumph. ornamenta impetrarat. T. 20. prius quam plane restitutionem ei impetrasset. Oth. 2. cui latum clavum — impetrarat. Vesp. 4.

sequ. ut. permittite, a pietate vestra impetrari, quod scio me difficulter impetraturum, ut — indulgeatis. Dom. 11.

impetratae schemae T. 43. inepta lectio est pro *imperatae*.

Impetus. ὄρμη, nostr. *Eifer*, *Ecuier*, tragoediam magno impetu exorsus. A. 85.

i. q. *vis*, *vehementia*, nostr. *heftiger Andrang*. emissa impetu aqua. Cl. 32.

i. q. *consilium*, sed *subitaneum*, nostr. *Einfall*, *Antrieb*, *rascher Entschluss*.

impetum capere. expeditionis Germanicae impetum cepit. Cal. 43. impetum cepit moriendi. Oth. 9. ex quibus locis patet, se esse subjectum in verbis: impetum se cepisse, frumentationes — abolendi. A. 42.

revocato rursus impetu sc. praecipitandi se in Tiberim. Ner. 48.

Impigre. expeditionem impigre inchoavit. Oth. 8. (nostr. *rasch*.)

Impius. ut impium erga parentes. Rh. 6. Eleus. sacris, quorum initiatione impii et scelerati voce praeconis summoventur.

Ner. 34. ne mortuo sedem ullam, nisi inter impios, darent.
T. 75. impia gens. Dom. 9.

impie locutus parmularius dicitur Dom. 10., qui majestatem Principis, tanquam Dei, laesisset, ἀσεβὲς τι εἰρηνώς. Verecundia enim erga Principes *pietas* dici solebat. v. not. ad Vit. 3. et Dom. l. c., Gesner. ad *Plin.* ep. 7, 33, 7. et Paneg. 33, 3.

Impietas. sperans, *impietatem* (in matrem) sibi apud *paricidam* Principem profuturam. Lucan.

Implere. suscepit eas partes atque ita implevit, ut sequi. Rh. 6.

Implicare. ut implicare nos pluribus negotiis debeamus. T. 28.

Implorare. an proximas legiones imploraret. A. 8. legato Aquil. auxilia implorante. Galb. 9. imploranti leges. ibid. opem implorantibus. T. 8. hos implorantes hom. fidem. T. 75. sociis implorantibus. C. 18. implorato Ciceronis testimonio. C. 17.

Imponere. statuæ coronam. C. 79. corona aurea imposita. A. 18. statuæ — Aug. caput demserat, ut alterius imponeret. T. 58.

lecticæ impositum — domum retulerunt. C. 82. ab his lecticæ impositus. Cl. 10. sago impositum. Oth. 2.

Tigrani — diadema imposuit. T. 9. precanti diadema imposuit. Ner. 13.

signa jumentis imponere. Cal. 43. infantem — Minervæ gremio imposuit. Cal. 25.

puero — bullam et prætextam togam imposuere. Rh. 1. (nostr. *anlegen.*)

c. *ablat.* vetustissima *nave* impositos. C. 66. v. Burm. et Oudend. Ita etiam in multis libris: monumentum impositum colle hortorum. Ner. 50. —

eos sibi nomen imposuisse Latinos Rhetores. Rh. 1.

ut Plauco silentium imponeret. Rh. 6. a quo sibi perpetua stigmata imposita. C. 73.

Cappadociae — consularem rectorem imposuit. Vesp. 8.

i. q. *præfecit.*

cui non tributum aliquid imponeret. Cal. 40. imposita genti tributa. Dom. 12.

divortiis modum imposuit. A. 34. quo major permanendi necessitas imponeretur. C. 60.

Impos mentis. A. 19. Al. *inops.* v. not.

Impotens Gr. ἀνὰρῆς, pr. *sui non potens*, unde i. q. *immoderatus, vehemens, arrogans.*

ferox atque impotens mulier. Ner. 28. ab impotentibus inimicis. Cl. 15.

Impotentia. nec minoris impotentiae voces propalam edebat. C. 77. Sequi *eoque arrogantiae progressus est.*

Imprecari. populo Rom. — tales filias talesque conjuges pro concione imprecatus. A. 65. sibi quoque exsules suos mortem imprecari. Cal. 23.

Imprimere. nummo vel anulo effigiem impressam. T. 58.

Improbare. improbens exemplum vetus. Ner. 15. quum — Juliae mores improbare. T. 7.

Augustum — morum ejus diritatem adeo improbasse. T. 21. res vulgo improbabatur. C. 11. improbante divortium populo. Ner. 35.

quum ceteros, aliud alia de causa, improbarent. Vesp. 6. i. q. *rejicerent.* Gr. ἀποδοιμάζειν.

- ex improbatis alios poena, alios ignominia notavit. A.
 39. h. e. ex iis, quorum mores non probaverat.
Improbis. oris improbi. Gr. 15. h. e. *inverecundi, dicacis.*
Improbe. improbius natus. Vesp. 23. h. e. cui natura magna, sensu obsceno.
Improfessus. qui — improfessi Judaicam viverent vitam. Dom. 12. v. Burm. et Oudend.
Improvisus. ex improvise. A. 16. 94. Oth. 9.
Impuber. impuberem amisit. Cl. 27. impuberem adhuc. Ner. 35. Dom. 10.
Impubis. impubi teneroque adhuc. Cl. 43.
Impudens. impudentissimo minio. T. 24. tam impudens calumniarum genus. T. 49. h. e. *ubi mendacii et fraudis manifestae eum non pudebat.* crimen impudens falsumque. Ner. 35.
Impudentia. populo impudentiam edicto exprobravit. A. 42. (Gr. ἀναιδεια, ἀναισχυντία. nostr. *Unverschämtheit.*)
Impudicus. impudica matrimonia. Cl. 43. h. e. *adulteriis violata.* impudici i. q. muliebria passi, pathici. Dom. 10.
Impudicitia de flagitiis contra naturam commissis s. stupro marium, atque ita opponitur libidinibus et adulteriis. v. not. ad C. 49.
 et impudicitiae cum et adulteriorum flagrasse infamia. C. 52. infamiam impudicitiae facillime refutavit. A. 71. (c. 68. „variorum dedecorum infamiam subiit.“ c. 71. mox: „circa libidines haesit.“) Licin. Mucianum, notae impudicitiae. Vesp. 13.
Impugnare. cuius vel praecipua opera — Bibulum impugnaverat. C. 21. non priusquam beneficiis quoque et devotionibus impugnari se comperisset. Cal. 3.
Impulsus. v. *Impellere.*
Impune. ne qua religio Deum impune contaminaretur. Dom. 8. ne impune esset studiosis juris. Ner. 32. h. e. *impunitum,* ab adject. *impunis.*
Impunitas. Locustae impunitatem dedit. Ner. 33. ne quod malefium impunitate elaberetur. A. 32. (Haec enim jungenda, ut *negotium mora elab.*)
impunitates largiri. Cl. 29. impunitates noxiorum. Galb. 15.
Impunitus. omnia impudica, sed non impunita matrimonia. Cl. 43.
Imputare h. e. pro merito vel beneficio jactare, Gr. ἐλλογῆν, nostr. *als ein Verdienst, eine Wohlthat anrechnen.*
 quum — nonnulli etiam imputarent. Ner. 36. imputavit etiam, quod non laqueo strangulatam in Gemonias abjecerit. T. 53. (Plin. ep. 8, 21, 4. „imputantque, quod transeant.“ cf. Paneg. 20, 2. c. 24, 3. c. 39, 3., Schwarz. ad 20, 2. *Juvenal.* 5, 13. „imputat hunc rex, et, quamvis rarum, tamen imputat.“ *Martial.* 10, 30, 26.)
Imus. ima crura. C. 82. ima cera. C. 83.
In Latinorum duplicem continet significationem Graecorum εἰς et ἐν, et pro variis nominibus, quibus additur, diversam vim obtinet, quae in singulis optime perspicitur. Differt autem a praepos. *ad* ita, ut haec *propinquitatem* tantum, *in* ipsam praesentiam notet, vel *petitam*, ubi accusativum regit, vel *manentem, durantem*, ubi ablativo jungitur, τὸ εἶναι ἐν τόπῳ τινί, vel τὸ εἶναι εἰς τόπον. —

a) *in cum accusativo*, Gr. *εἰς*, Germ. *auf, zu, für, bis*, ubi semper *consilium* significat, quod petimus et quod durare, quod obtinere cupimus.

nostr. *auf, für, bis*, de tempore. in reliquum anni tempus. C. 14. in annum. Gr. 17. in annos plures. C. 76. in perpetuum. C. 26. A. 16. 42. Cl. 11. in posterum. C. 14. A. 1. 18. 27. 29. in serum. A. 17. in quinquennium. C. 24. in horas paucas. C. 76. in ternos novissimos menses. ibid. in proximum lustrum. A. 97. in noctem. A. 33. in multam noctem. T. 74. Ner. 20. in id tempus. Vesp. 6.

Exempla constructionis cum nominibus loci recensere, nihil attinet. Aliis nominibus junctum eadem *consilii* notione valet, et affine est praepositioni *ad*, ita ut discrimen, quod vere interest, in sententiae similitudinem fere confluat.

in suum ac Reip. auxilium. A. 10. in memoriam patris. Cal. 15. in filiae memoriam. C. 26. in memoriam majorum. A. 7. in gratiam Quirini. T. 49. v. *Gratia*.

in praepudicium. C. 23. in exemplum. Cl. 20. T. 21. in perniciem publicam. A. 32.

in locum. C. 6. 39. A. 10. 31. al. in cuius pertinaciae poenitentiam. A. 27.

in modum. C. 61. Cal. 45. Gr. 21. crudelem in modum. C. 75. T. 52. servilem in modum. A. 27. in obscenum modum. Cal. 56. in modum et ordinem ac numerum stellarum. A. 80. in gyrum. C. 39. in Appiae viae formam. Cal. 19. in puerilem habitum. A. 45.

petere sibi al. filiam *in* matrimonium. C. 27. pecunias emendic. in auxilium aeris alieni. C. 54. quem in auxilium evocarat. A. 16. in restitutionem Palat. domus. A. 57. legata in opus novi theatri pecunia. T. 31. conscriptae in Cili-
ciam legiones. C. 8. h. e. *ut in Cilic. irent*. in multorum personam exorabilis. A. 27.

nostr. *für*. cavere *in* duplum. A. 41. *in vacuum* pendere. Cl. 9. v. not. et *Vacuum*.

jus nund. *in* privata praedia a Cons. petiit. Cl. 12.

in distributive, ut Gr. *εἰς* et *κατά*, nostr. *auf, zu*.

in pedites singulos dedit sequi. C. 38. quadringenis in punctum sestertiis. Ner. 30.

in singulos annos. C. 25. ter in annum. A. 40. (*κατ' ἑτος*.) plura ac majora in dies destinabat. C. 44. *κατ' ἡμέραν*. contentior in dies. T. 13. in dies amentior. A. 65. idque in dies expectabat. Oth. 5. (nostr. *von Tag zu Tage*.)

dicere aliquid *in* aliquem i. q. *de aliquo*, (ut nostr. *auf jem. etwas sagen*), pr. directo consilio dicti in aliquem, ut ei inhaereat.

in te dici potest. T. 21. in hunc — dixit. Ner. 2. ut in quem vellet, diceret. Rh. 5.

ne hoc Nero in se dictum arbitraretur. Pers. fin.

istam *in* volucrium fore potestatem (sec. nonn.) A. 13. ut Gr. *εἰς* pro *ἐν*.

nec prius in conspectum fuisse. A. 16. ubi fuisse i. q. *venisse*, ut Gr. *γινώσκει*. v. not. et *Esse*.

in i. q. *erga*. nullum officiorum in quemquam genus. C. 26. al.

i. q. *contra*. sorte iudex in reum ductus. C. 12.

in omissum ante nomen regionis. v. Oudend. ad T. 72. rediens Campaniam.

in saepius repetitum. v. Burm. ad C. 35.

b) *in cum ablativo Gr. ἐν. — in imperio esse. C. 25.*

in armis esse. C. 69. v. Oudend. ad C. 6. ubi probat: in muliebri veste. v. infra.

in initio. C. 4. sec. noun. libros. (Sed initio. C. 22. initio veris. A. 81. imperii initio. Dom. 20. al.)

in brevi spatio. Cl. 12. Ner. 30. Vesp. 4. in illo temporis spatio. A. 78. in tam diuturno spatio. C. 68. in multo brevioris temporis spatio. A. 22. in duodeviginti mensium spatio. A. 65. in omni tempore et loco. A. 45. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 6, 3.

in tempore hiberno. Cl. 18. Al. omittunt in.

in adolescentia. Cl. 41. Ner. 4. i. q. adolescens adhuc. in senectate. A. 79. Galb. 4.

in principatu. Cl. 41. Vesp. 21. i. q. jam Princeps. in aetate. C. 7. Al. ea aetate.

in consulatu. A. 53. Opp. extra consulatum. in aedilitate. Cl. 38. in censura. T. 3. in primo consulatu. C. 54. A. 61.

in secundo consulatu. Cl. 27. in eadem hac potestate. A. 27. in ceteris partibus vitae. A. 71. in morte ac post mortem. Cal. 5.

in itinere. C. 34. A. 3. in quodam itinere. T. 60.

in graviore annona. A. 25.

in hoc ludicro. A. 43. praemisso in ordine equo. A. 38.

in secessu Apolloniae. A. 94. in Philippis. A. 96. ubi regio intelligenda. v. Lexic. Xenophont. sub voc. ἐν nr. 8.

in tempore. Cl. 21. Gr. ἐν καιρῷ. — in praesentia. Cl. 4. —

in manibus esse. Cal. 16. in manu tene al. Cl. 15. v. Burm. et Oudend.

receptis in manu catenis. Dom. 14., ut Oudend. edidit ex libris.

in pecunia habere partem rei fam. T. 49. ut — decies HS. in auro suum efferret. Galb. 8. in usu prom. esse. Cl. 41. v. Usus. —

in veste domestica. Vit. 8. in veste palmata. Cl. 17. in veste purpurea. Ner. 25.

in lintea veste. Oth. 12. cf. Oudend. ad C. 6.

in cum ablat. saepius repetitum. v. Oudend. ad C. 80. cf. A. 43.

in omissum, ubi alias additur. cf. Sanct. Minerv. p. 851. ed. Scheid.

Urbe tota. C. 39. celeberrima parte oppidi. A. 1. regione Palatii. A. 5. Gr. 2. v. Oudend.

regione campi Martii. C. 39. (v. Burm. et Oudend.) Ner. 12. regione Tiburti. Cal. 21.

regione Thurina. A. 7. (v. Oudend. Plerique addunt praepositionem.) tota Italia. T. 8. —

ludis. C. 39. munere. ibid. A. 43. Ner. 12. pontif. ludis. A. 44. ludis et scena. A. 45. v. interpr. publico spectaculo. A. 34. Circensium die. Dom. 4. Circensibus. C. 39. Circ. ludis. Ner. 7. Circensi pompa. C. 76. Lupercalibus. C. 79. A. 31. sacro quodam. C. 77. sacrificio Latinarum. C. 79. Septimontiali sacro. Dom. 4. certamine praesedit. ibid. (Plerique tamen: certamini praes. v. Oudend.) Saturnalibus.

A. 75. Vesp. 19. Secularibus ludis. A. 31. ne publicis qu. spectaculis. Cal. 54. spectaculis. Cl. 6. hoc spectaculo. Cl. 21. commissione ludorum. Galb. 6.

M. Thermi contubernio. C. 2. (Al. addunt *in.*) reliqua militia. C. 4. tribunatu mil. C. 5. primo consulatu. C. 30. consulatus honore. Ner. 4. nundinis. Gr. 7. sabbatis. A. 76. expeditione Cantabrica. A. 29. T. 9. Syriaca expeditione. Cal. 10. Mutinensi bello. A. 84. omnibus civil. bellis. C. 30. navali proelio. C. 39. Gallici triumphi die. C. 37. Pontico triumpho. *ibid.* triumpho Africano. A. 8. pace belloque. A. 61. toto itinere. T. 7. peregrinatione Graeciae. Ner. 34. peregrinatione Achaica. Ner. 51. — civili discordia. C. 5. proscriptione. C. 11. conventu maximo. C. 49. comitiis trib. A. 40. quadam cognitione. A. 51. Senatus lectione. A. 54. dedicatione pontis. Cal. 32. recognitione Equ. Cl. 16. votorum nuncupatione. Ner. 45.

adventu suo. A. 92. publico epulo. Cal. 52. familiari convivio. T. 13.

aetate prima. C. 30. prima juvenia. A. 68. occasione omni. Cl. 42.

magna sterilitate. A. 42. artiore annona. Cl. 18. artissima annona. Galb. 7. —

dextra atque sinistra. C. 37. eodem cubiculo mansit. A. 72. *in i. q. intra*, ut nostr. *in.* in diebus paucis obiit. Ner. 3.

v. Oudend. in paucis diebus, quam Capreas attigit. T. 60.

bis in mense. A. 35. saepius in die. Gr. 23. trinis in die sacrificiis. Ner. 56.

nostr. *bei, in*, ubi occupatum aliqua re notat.

in altercatione. C. 71. in ulciscendo. C. 74. al.

in i. q. inter, ut Gr. *ἐν*. in tutoribus. C. 83. in tertiis heredibus nuncupatus. Cl. 6. in Senatu sedere. Cl. 25. *i. q. inter Senatores*. in Equite spectare. Dom. 8. *i. q. inter Equites*. Unde: in fabulis esse. A. 70. in oblectamentis. T. 72. in deliciis. Juven., et similia, quae suis locis vide.

in his. C. 14. 39. A. 13. (v. Oudend.) Ner. 32. Vit. 7. (v. Oudend. et ad Vesp. 7.) Tit. 6. 8. Dom. 4. 10. Gr. 7.

in quibus. C. 50. Vesp. 22. *in quib.* A. 36. Dom. 5.

in primis, Gr. *ἐν πρώτοις*. C. 60. A. 82. T. 37. Cal. 60. bellum Sic. inchoavit in primis. A. 16. h. e. bellum Sic. fuit e primis, quae inchoavit.

Inde. de loco. exturbatus inde. A. 6. in Dacos et inde in Parthos. A. 8. *inde in* Britanniam translatus. Vesp. 4. *in* domum Vespasiani, et *inde in* Circum. Vesp. 5. Ita etiam legendum videtur: *in* Syriam et *inde in* Pontum transiit. C. 35. v. Oudend. ad Vesp. 4. et 5., Drakenb. ad Liv. 37, 31, 4. — Antium, inde Albanum, inde Romani. Ner. 25.

ire se ad exerc. — et inde reversurum ad ducem sequ. C. 34.

de tempore. jam inde. Gr. 22. (Liv. 21, 31.) jam inde, quam sequ. T. 11.

exin — inde — inde. T. 9.

de causa. ut saepe etiam inde claudicaret. A. 80. v. Oudend.

hinc inde. v. *Hinc post Hic*.

Inaequalis. res inaequalissimae. A. 75.

Inaequaliter. gessit et censuram — sed hanc quoque inaequaliter, varioque et animo et eventu. Cl. 16. (Vulg. *inaequa-*

- liter.* v. Oudend. ad h. l. et voc. *Aequabilis*.) per octo annos varie et inaequaliter provinciam rexit. Galb. 9.
- Inanis.* inanibus sententiis. A. 86. Gronov. emend. *inanis sententiis.* v. not.
- Inauditus.* inauditos et innoxios relegavit. Cl. 38. inauditos condemnavit. Galb. 14. inauditum capite puniebat. Vit. 14.
- i. q. *nunquam antea auditus, novus.* Nos distinguimus *ungehört* et *unerhört.* novum atque inauditum genus spectaculi. Cal. 19. vectigalia nova atque inaudita. Cal. 40. se vero praeter ceteros inaudita atque incognita pati. Ner. 42.
- Inaugurare.* Augur — destinatus, priusquam inauguraretur sequi. Cal. 12.
- Inauratus.* aes inauratum. C. 54.
- Incanus,* Gr. *ἐπιπολύς.* caput, varietate capilli subrutilum et incanum. Dom. 20.
- Incedere.* incedebat cervice rigida et obstipa. T. 68.
- pedibus fere — per publicum incessit. A. 53. incedenti passim victimae caesae. Ner. 25.
- Incessus.* similem Caesari et forma et incesso. C. 52. cuius motum et habitum et incesum imitaretur. Cl. 4.
- Incendere.* incendit Urbem. Ner. 38. Urbem incendere. Ner. 43.
- contrectandae pecuniae cupidine incensus. Cal. 42.
- incendebat et ipse studia hominum omni genere popularitatis. Cal. 15.
- Incendium.* Urbem — inundationibus incendiisque obnoxiam. A. 29. adversus incendia excubias nocturnas vigilesque commentus est. A. 30. libertino milite incendiorum causa usus est. A. 25. multis incendiorum damna supplevit. Cal. 16. cohortes ad arcendos incendiorum casus. Cl. 25. porticus, de quarum solariis incendia arcerentur. Ner. 16. deformis Urbs veteribus incendiis ac ruinis erat. Vesp. 8. incendium Romae per triduum totidemque noctes. Tit. 8. Urbis incendio. ibid. incendia optabat. Cal. 31.
- incendio absumtae domus, aedes etc. A. 50. 57. Ner. 31.
- Dom. 5. 20. v. *Absumere.*
- incendio juxta aedem Vestae et ipsam intervenisse. T. 50.
- domus, quam incendio amiserat. Cl. 6. hoc incendium e turre Maecen. prospectans. Ner. 38. — Afranii togata, quae *Incendium* inscribitur. Ner. 11.
- Incendarius.* aliis incendiarium et patinarium vociferantibus. Vit. 17.
- Incertus.* i. q. *dubius,* Gr. *ἀπορος.* diu, quid ageret, incertus. T. 11.
- passive.* ubi natus sit, incertum diversitas tradentium facit. Cal. 8. Alexandrini — incertus auctor est. C. 56.
- exturbatus inde subita vi et incerta. A. 6. h. e. cuius auctorem ignorabat.
- victoriam, de qua incertum adhuc erat. Ner. 1. levi rumore set incerto. Vit. 16. incerto casu. A. 75. h. e. quem nemo praescire poterat. crimine incerto. Cl. 29. h. e. de quo nihil erat exploratum.
- incertum diu et quasi vagum imperium. Vesp. 1. Opp. firmavit.
- incertum, an.* C. 18. A. 19. Cal. 1. Cl. 44. Oth. 1. Vesp. 1.
- v. *An.*
- incertum, qua de causa. T. 72.

Incessere. i. q. *aggredi, invadere, petere.*

ut infestis digitis ora et oculos simul ludentium infantium incesseret. Cal. 25. olearum ac palmularum ossibus incessabatur. Cl. 8. quibusdam stercore et cocno incessentibus. Vit. 17.

non defuit, qui eum convicio incesseret. T. 11. acerba cavillatione — hominis nomen incessens. T. 57. Senatum quasi parricidam divi execrationibus incessere. Cl. 12. adversarios ex occurso maledictis incessere. Ner. 23. quod se conviciis incesserat. Ner. 35. quem ut impium erga parentes incessabat. Rh. 6.

Incestum. matrem suam ex incesto, quod Aug. cum Julia filia admisisset, procreatam. Cal. 23. super sororum incesta. Cal. 36. incesti cum sorore reus. Ner. 5. — i. q. *stuprum*, ubi contra religionem publicam committitur. incesta Vestalium virginum — coercuit. Dom. 8.

Incestus adject. conjugiorum, quae ad id tempus incesta habebantur. Cl. 26.

Inceste. libidinum inceste. Ner. 28.

Incestare. invicem incestarent se coram ipso. T. 43.

Inchoare. (v. *Incohare*, de qua scriptura v. Casaub. et Burm. ad C. 46., Schaefer. ad *Plin.* ep. 5, 5, 4., et Gesner. in *Thesaurus* sub h. v.)

Forum de manubiis inchoavit. C. 26. villam a fundamentis inchoatam. C. 46. tumultum ab ipsis inchoatum perfici iussit. A. 17. aedem Jovis Olympii, Athenis antiquitus inchoatam, perficere. A. 60. praetorianos ad inchoandum opus cohortatus est. Ner. 19. inchoabat piscinam. Ner. 31. aqu. ductum a Cajo inchoatum. Cl. 20.

unde Antonia Claudium dicitabat non absolutum a natura, sed tantum inchoatum. Cl. 3.

bellum Sic. inchoavit in primis. A. 16. expeditionem impigre inchoavit. Oth. 8. Dom. 2. itinere inchoato. Vit. 10.

ne — Nonis quicquam rei seriae inchoaret. A. 92. magistratus maturius inchoavit. T. 9.

inchoanti Neroniana cantica. Vit. 11.

incidere a *Caedere*. qui (mensis intercal.) in eum annum inciderrat. C. 40.

annona, quae artior inciderrat. T. 8. quum subita ei valetudo incidisset. Galb. 7.

sive quid incidit. T. 21. (nostr. *einfallen, vorfallen.*)

incidit, ut. Horat.

incidere in valetudinem. Cal. 14. languorem. T. 72. morbum. Gr. 3.

incidere a *Caedere*. lege jam in aes incisa. C. 28. quem vellet incidi in aeneis tabulis. A. 101. fastos marmoreo parieti incisos. Gr. 17. (v. de varia constructione hujus verbi Schwarz, ad *Plin.* Paneg. 75, 1.)

incidere sibi venas, Cal. 38. Ner. 37. Vit. 2.

incipere. inceptam (proscriptionem.) A. 27. Al. *inceptam.*

incitare. conjectores ad amplissimam spem incitaverunt. C. 7. omnium in se odio incitato. Ner. 45.

equites — parumper restiterunt; deinde rursum incitati. Galb. 19. h. e. *procurrentes.* — *Incitatus*, equas Caligulae. Cal. 55.

incitabatur (sc. ad furorem) insomnia maxime. Cal. 50.

- Incivilis*. v. *Civilis*, incivilius et violentius. Tit. 6.
- Inclarescere*. docendi genere maxime inclaruit. Gr. 17. commentario adeo inclaruit. Gr. 18.
- Inclinare*. inclinatam aciem solus saepe restituit. C. 62.
- Inclitus*. venenariorum inclita. Ner. 33. Lectio est valde dubia. v. not. et Oudend.
- Includere*. quas aureae armillae inclusas. Ner. 6.
- Incoenare*. incoenante eo. T. 39. Interpretantur: *intus coenante*. Sed lectio est dubia. v. not. et Oudend., Drakenb. ad Liv. 7, 23, 6.
- Incognitus*. quum incognitum alias haberet. A. 94. inaudita atque incognita. Ner. 42.
- Incolere*. quo libentius et ipsi Urbem incolerent. C. 42. qui trans Rhenum incolunt. C. 25. v. Gronov. et Drakenb. ad Liv. 21, 31.
- Incolumis*. quem incolumem tanto opere cuperent. C. 1. comparuit incolumis et sine injuria. A. 14. horum omnium vix duos aut tres incolumes praestitit. T. 55.
incolumem detestata, *mortuum* laudibus tulit. Oth. 12. *salvum* et incolumem cum gaudio nunciantem. Ner. 34.
 si sibi incolumis status permansisset. Ner. 54.
- Incolumitas*. venia et incolumitate donatos. A. 51. in testific. sollicitudine et cura de incolumitate ejus. Cal. 14.
- Incomtus*. incomtiore capillo. A. 69.
- Inconcinntas*. vitatis sentent. ineptiis atque inconcinntate. A. 86. Al. *concinnt*. Sed v. not.
- Inconditus* i. q. *insepultus*, nostr. *unbestattet*. cineres, qui inconditi jacent. Rh. 6.
 i. q. *non ordinatus*, Gr. ἀτακτος, ἀνοσμος. deformi et incondita turba. A. 35.
- Inconsiderantia* i. q. *temeritas*, qua quis in dicendo non considerat, quae tempori et loco convenient. Sueton. ipse interpretatur Graecis μετωρία et ἀβλεψία. Cl. 39. ubi ejus exempla sunt inde a verbis: *ducturus contra fas ad fin. cap.*
- Inconstantia* contrarii de me iudicii. T. 67.
- Inconsultus*. inconsulto se. T. 52. h. e. se antea non consulto.
adjective. modo *circumspectus* et sagax, modo *inconsultus* ac praiceps. Cl. 15.
 perpetuae famae cupido *inconsulta*. Ner. 55. nostr. *verkehrt, thöricht*.
- Incorruptus*. cor incorruptum repertum est. Cal. 1. sincerum atque ab omni colluvione — incorruptum servare populum. A. 40.
- Increbrescere*. rumor increbruit. A. 11. increbrescente rumore, quasi. T. 11.
 De scriptura *increbrescere* et *increbruit* rectiore quam *increbrescere* et *increbuit* v. Burm. ad A. 11. et Virgil. Georg. 1, 359., Drakenb. ad Liv. 7, 12, 7. et 45, 1.
- Incredibilis*. magna et paene incredibilia. A. 94.
 incredibili dissimulatione. Cal. 10.
- Incrementum*. v. *Increscere*.
- Increpare*. aliquem, i. q. *reprehendere, objurgare*, Gr. ἐπιτιμᾶν.
 c. voc. ut, (als.) M. Antonium ut insanum increpat, quasi ea scribentem. A. 86. amicos increpans, ut ignaros. T. 24. ut malum citharoedum se increpitum. Ner. 41. ut somniculosos per nuncium increpuit. Cl. 39.

aliquem alic. rei. modo avaritiae singulos increpans.
Cal. 39. pro Tigellino saevitiae populum increpuit edicto.
Galb. 15.

increpare aliquem simpl. graviter increpitos. C. 79. a se ante paucos dies apud Senatum increpito. T. 42. eo nomine graviter increpitos. Vesp. 4. adolescentulum voce gravissima increpuit. Vesp. 8.

increp. aliquid. ceterorum increpita cupiditate. Cal. 44. segnitiam suam his verbis increpabat. Ner. 49.

c. voc. ceu. ut gloriosissimas victorias ceu damnosas Reip. increparet. T. 52. Al. increparit, de quo perfecto v. Oudend. ad h. l., Drakenb. ad Liv. 4, 32, 1. Mox: multifariam increpitum in vulg., sed leg. inscriptum cum optimis libris, quoniam sequitur: celeberrime acclamatum est h. e. increpitum.

Increscere. magis ac magis et gratia et cura artis increvit.
Gr. 3.

Incrementum. legata — cum incremento restituere consuevit. A. 66. (Dio 56, 32. μετὰ τῶν προσόδων h. e. cum iis, quae interea sorti accreverant.)

census, quibus postea quacunque de causa quicquam incrementi accessisset. Cal. 38.

incrementa i. q. altior fortuna, illustrior conditio, nostr. Erhöhung.

existimatus — initium et causa incrementorum patri fuisse. Vit. 3.

Incubare. ovum incubanti gallinae subductum. T. 14.

Incumbere. dextram obambulantis, veluti incumbens — continevit. T. 25.

qui — gladio ante pedes ejus incubuerit. Oth. 10. unde: Ajacem suum in spongiam incubuisse. A. 85. jocosae, ut verus Ajax in gladium.

certum erat, uni spem successionis incumbere. T. 15. (nostr. auf jem. ruhen.)

Incunabula, locus, ubi quis natus et educatus est.

Princeps quoque locum incunabulorum assidue frequentavit. Vesp. 2.

Incuriosus act. qui aliquid non curat. in capite comendo incuriosus. A. 79.

pass. multiplicem nec incuriosam historiam edidit. Galb. 3. h. e. non sine cura et studio conscriptam.

Incurrere. incurrenti apro. A. 67.

natalem incurrentem Circensibus. T. 26. h. e. incidentem in Circenses.

Incurtio. subita hostium incursione. C. 55. nunciata repente hostis incursione. A. 1.

incursiones. coerevit et Dacorum incursiones. A. 21. Com. Galliam, barbarorum incursionibus iniquitatem. T. 9.

Incurtus. propter assiduos barbarorum incurtus. Vesp. 8.

Inde. v. In.

Indecens. risus indecens. Cl. 30.

Indere. quasi venenum vulnere indidisset. A. 11. veneno partim cibis, partim potionibus indito. Ner. 35. ut supino pinna in os inderetur. Cl. 33. —

infanti cognomen Thurino inditum est. A. 7. quod servis nomina Magonis et Hannibalis indidisset. Dom. 10.

Index. a v. *Indicare*, is qui aliquid indicat, denunciatur, unde
i. q. *delator*, *accusator*.

nominatos ab indice. T. 73. quosdam per indicem delatos
ad Senatum. Ner. 39. ut — Anicetum paedagogum suum in-
dicem subjecerit, qui — fateretur. Ner. 35.

De *Vertio* *Indice* v. *Judice* C. 17 et 20. v. not. ad utrum-
que loc. et ind. prim. sub voc. *Vettius*.

libellum insidiarum indicem. C. 81.

Locusta, venenariorum index. Ner. 33. sec. nonn. v. *In-
clitus*.

i. q. *titulus*, *inscriptio*, ut nostr. *Anzeiger*.

reperi sunt duo libelli, diverso titulo; alteri gladius,
alteri pugio index erat. Cal. 49.

liber, cui index erat sequ. Cl. 38. in plerisque indicibus
et titulis. Gr. 6., ubi *indices* videntur esse catalogi librorum
ab eo scriptorum, *tituli* inscriptiones, quas dedit singulis
libris.

nostr. *Verzeichniss*, *Anzeige*, indicem rerum a se gesta-
rum. A. 101.

Indicium i. q. *delatio*, *accusatio*, conjurationes indicio de-
tectas. A. 19. professus conspirationis indicium. Dom. 17. ex-
acerbatus indicio de morte filii sui Drusi. T. 62.

omnino nostr. *Meldung*, *Anzeige*. ex indicio Equitis Rom.
Ner. 31.

i. q. *signum*, *argumentum*, ex quo aliquid intelligi, per-
spici potest.

quam — vixerit, multa indicia sunt. T. 63. ad indicium
maximi luctus. Cal. 5. in indicium victoriae. Cal. 46. i. q.
monumentum. indicia stirpis mansisse diu, viam Vitell. — col-
oniam sequ. Vit. 1. ubi Vespasiorum complura monumenta
exstant, magnum indicium splendoris familiae et vetustatis.
Vesp. 1. non minora illa constantiae ejus, immo majora etiam,
indicia fuerint. C. 63. nec ullo firmiore indicio sui seminis
esse credebat, quam feritatis. Cal. 25. nullum indicium recu-
santis dedit. Oth. 7.

Indicere, denunciare, vel factum aliquid iri, vel facien-
dum esse,

nostr. *ankündigen*, *bekannt machen*, *anbefehlen*, *anordnen*;
funere indicto. C. 84. (His *funeribus indictivis* nobilium
opponuntur *tacita* hominum inferioris conditionis. v. *Kirch-
mann* de funer. p. 19.)

ind. justitium. Cal. 24. Galb. 10. pervigilium, Cal. 54. fe-
rias. Cl. 22.

indicto Senatu. Lucan.

indicta decursione praetorianis. Ner. 7.

indicebat et familiaribus coenas. Ner. 27. (h. e. familiares
coenas sibi exhibere jussit.) indicebat aliud alii eodem die.
Vit. 13.

excubias per Urbem indixit. A. 23. servos viris feminis-
que pecuniosioribus indictos. A. 25. i. q. *imperatos*. certum
dominis servorum numerum indixit. Ner. 44. ejusmodi vecti-
galibus indictis (sc. *per praeconem*), neque propositis (*scri-
pte*) Cal. 41.

horreis praeculis, populo famem indixit. Cal. 26.

vicinae silentium per milites indicere solebat. Cal. 55.

indicto matrimonio juvenis. Cl. 15. h. e. juveni nubere jussam.

ut — multis vel amicitiam suam obtulerit, vel simultatem indixerit. Ner. 25.

Indies. Scrib. in dies. v. In et Dies.

Indifferens h. e. non morosus vel difficilis. circa victum C. Oppius adeo indifferentem docet. C. 53. Gr. ἀνολος. v. Casaub. ad h. l.

Indifferenter (nostr. gleichgültig, ruhig.) occisum eum populus *indifferenter*, miles gravissime tulit. Dom. 23.

Indigere. c. ablat. quae videbatur — etiam tertio (Foro) indigere. A. 29.

prout quique monitione indigerent. A. 89. simul atque indigere cibo coepisset. Galb. 7.

c. genit. si quando indiguisset sui Respublica. T. 10.

partic. *indigens.* indigens somni. A. 78.

Indignus. quidam indignissimi. A. 35.

pass. quo quis non dignus est, unde i. q. *immeritus*, turpis, tristis, ut Gr. ἀνάξιος.

tam iniquam et tam indignam sortem populi Rom. palam et clare detestata est. Cl. 3.

Indigne ferre aliquid h. e. ut rem indignam, Gr. χάλα-
πῶς φέρειν. quod indigne ferens. Rh. 6.

sequ. acc. c. inf. T. 4. Dom. 12.

Indignitas i. q. contumelia v. indigna cum aliis agendi ratio, nostr. Beleidigung.

praetorianos etiam metu et indignitate commovit. Galb. 16. non tam indignitate contumeliarum, quam periculi metu. Cl. 36.

indignitates. per istiusmodi indignitates. Cal. 23.

Indignari i. q. indigne aliquid ferre, irasci de aliqua re ut indigna.

laudavit pietatem tanto opere pro se indignantium. A. 66.

sequ. acc. c. inf. quod ipse, sibi Pontium non assur-
rexisset, adeo indignatus sit. C. 78.

noli nimium indignari, quemquam esse. A. 51. indignante ac fremente Cajo sequ. Cl. 9.

Indignabundus. A. 40. Cal. 35.

Indignatio. concursu et indignatione turbae militaris. A. 14.

libello, cui est titulus: *Indignatio.* Gr. 11.

Sed C. 4. legendum: non sine summa *dignatione.* v. not. et *Dignatio.*

Indoctus. Cl. 40. indocti. Gr. 18.

Indoles. approbata morum indole. A. 8. clarae stirpis indolem sic notescere. A. 43.

insigni testimonio pietatis atque indolis. Cal. 12. ut certiore adhuc indolem ostenderet. Ner. 10.

Inducere. i. q. *introducere.* ut sibi in Curiam Praefectum Praet. Tribunosque mil. secum inducere liceret. Cl. 12. Parthorum obsides — per mediam arenam ad spectaculum induxit. A. 43. inducta teste in Senatum. Cl. 40. (ex aliquot libris. Vulg. in Senatu, h. e. excitata, nostr. einen Zeugen anführen.) quosdam majestatis reos in Curiam induxerat. Dom. 11.

inducere sc. in scenam vel arenam, comoedos, gladiatores etc.

induxit et unum ex nomenclatoribus suis. Cl. 34.

inducti per simulationem comoedi. Cl. 45. (in Palatium, Claudii domum.)

Equitem Rom. — *reduxit*, abscisaeque lingua, *rursus induxit*. Cal. 27. (in Amphith.)

ut ea (paria) novissima aulico apparatu induceret. Dom. 4.

unde *de fabulis ipsis*. inducta est et Afranii togata. Ner. 11. pro dialogo, in quo boleti et ficedulae — certamen induxerat. T. 42. (nostr. *aufführen*.)

unde omnino pro *instituere*. speciem libertatis quandam induxit. T. 30.

a quo inductus aliquatenus in philosophiam est. Pers. (quasi in arenam v. stadium.)

inducere aliquem ad aliquid i. q. *movere*. (nos: *einen zu etwas bringen, führen*.) quos fraude ad signandum vel errore inductos constitisset. A. 33. varia fraude inductos. T. 54. *induxit* Vettium praemiis, ut sequi. C. 20.

inductus simpl. i. q. *deceptus*. Cl. 29.

de aliis rebus i. q. *movere aliquid ad aliquem locum*.

fossa mare veteri Urbi inducere. Ner. 16. (*einführen, einleiten*.)

si mane sibi calceus perperam ac sinister pro dextero induceretur. A. 92.

solebant et manibus stertentis socci induci. Cl. 8.

multis rebus ac locis vetere appellatione detracta, novam induxit ex suo nomine. Ner. 55. i. q. rebus locisque *indidit*, vel absol. *instituit, introduxit*, ut in exemplo supra citato ex T. 30. cf. Schwarz. ad Plin. Paneg. 11, 1.

in animum inducere aliquid. c. infin. Cal. 3.

inducere saepe est: *verso. inductoque stilo lineas expungere*, nostr. *ausstreichen*. ita multa deleta et inducta et superscripta inerant. Ner. 52. (*deleta* ad singula verba, lato stilo *expuncta, inducta* ad totas lineas refero.)

unde saepe i. q. *abolere, abrogare*, nostr. *aufheben, zurücknehmen*.

inducto priore decreto. C. 16.

Induciae. (Facillima etymologia vocis esse videtur; ubi *in* negativam vim habere dicitur, ut sit tempus, quo exercitus in hostem non ducitur, quicquid harioletur Gellius 1, 25. Varro apud eund. belli ferias eadem ratione explicuisse videtur.) barbaros ferunt — consensus e ad inducias. Cal. 5.

Induere. vestem, quam — induerant. C. 84. nullam vestem bis induit. Ner. 30.

virilem togam, latum clavum induere. A. 38.

depictas gemmatasque indutus paenulas. Cal. 52. *synthesinam* indutus. Ner. 51.

Indulgere, inservire, cedere. o. dat. aetati tuae noli in hac re indulgere. A. 51. ut aut parcius aetatae indulgeret. Cl. 16. luxuriae ita indulsit, ut sequi. Gr. 23. aleae indulgens. A. 70.

alicui aliquid i. q. *concedere, permittere*. nostr. *gewähren, vergönnen*.

usum ejus (pecuniae) gratuitum iis, qui — possent, ad certum tempus indulsit. A. 41. quum essedario — indulisset rudem. Cl. 21. ornamenta consul, etiam procuratoribus ducen. indubiti. Cl. 24. participibus victoriae adeo nihil extra ordinem indulsit, ut sequi. Vesp. 8. de semet professo exsilium

indulsit. Dom. 8. ut damnatis liberum mortis arbitrium indulgeatis. Dom. 11.

nec ullo tempore *facilior* aut *indulgentior* traditur. Vesp. 21.

Indulgentia cernitur et in condonandis poenis, et in concedendis beneficiis. ut celeriter ad officium redierint, nec tam *indulgentia* ducis, quam *auctoritate*. C. 69. (*gutige, schonende Nachsicht.*) amicos tanta semper *facilitate indulgentiaque* tractavit. C. 72. (*Nachsicht, Schonung.*) tractabat militem pari *severitate* atque *indulgentia*. C. 65.

trium Principum *indulgentia* non solum honoribus, verum et sacerdotiis ampl. auctus. Vit. 5. (*Gnade, Güte, Huld.*) una modo liberalitate, ex *indulgentia* vitrici, prosecutus. T. 46.

Industria, Gr. *ἱκανονία, προθυμία*, nostr. *Thätigkeit*. *industriæ expertæ*. Vesp. 4.

summa *industria*. Tit. 4. v. not.

itineris *industria*. A. 8. (*σπουδή, Schnelligkeit.*)

ex *industria*, nostr. *absichtlich, vorsätzlich*. Cal. 50. Cl. 2:

38. Vesp. 16. Tit. 9. Dom. 16.

de *industria*. Cl. 29. 33. Galb. 19.

Industrius, vir innocens et *industrius*. Vit. 2. (*thätig, unternehmend.*)

Industrie. jus diligenter et *industrie* dixit. Dom. 8. (*diligenter ostendit, cum magna cura et circumspectione, industrie, saepe et assidue jus eum dixisse.*)

equestribus militiis *industrie* functus. Plin.

genus scripturae *industrie* excoluit. Juvenal. Al, *industriose*.

Inedia, abstinencia cibi. *inedia* mori destinantem. A. 53. mori *inedia* destinanti, per vim ore diducto, infulciri cibum iussit. T. 53.

inediam unius dici per singulos menses interponere.

Vesp. 20.

Inelegans. sermonis tamen nec *inelegantis*. Dom. 20.

Ineleganter. magis *inepte*, quam *ineleganter*. Cl. 41. (*ilud de re, hoc de stilo.*)

Ineptus, qui facit vel dicit, quae non apta sunt tempori vel loco.

ineptis gratum fortasse fecit. C. 56.

Inepte. Cl. 41. v. *Ineleganter*, non tantum operose et diligenter, sed *inepte* quoque. Lucan.

qui triumphum — tam *inepte* senex concupisset. Vesp. 12.

Ineptiae. vitatis sententiarum *ineptiis*. A. 86. usque ad *ineptias* et derisum. T. 70.

libellos *Ineptiarum*, qui nunc *Jocorum* inscribuntur, componere instituit. Gr. 21.

Inermis. inermem se — proditurum. Ner. 43. vocatas ad concionem *inermes* (legiones.) Cal. 48. v. Oudend.

Inertia, nostr. *Unthätigkeit*. Clementem, contemptissimae *inertiae*. Dom. 15. v. not.

Ineruditus. priscorum Catonisque verborum *ineruditissimum* furem. Gr. 15.

Inesse. Caesari multos Marios *inesse*. C. 1. — piscis nullus *in-* fuit. Rh. 1.

- inesse quiddam divini vigoris (oculis.) A. 79. — v. etiam Oudend. ad T. 39.
- Inexcogitatus* honor. Dom. 14. Leg. *excogit.*
- Inexpiabilis*. praecipuam et inexpiabilem invidiam hinc maxime movit. C. 78. h. e. nullo modo placandam, itaque *exitiabilem*, quod suasit Oudend.
- Infacetus* dicto non infaceto. Gr. 23.
- Infacete*. de quo quidam urbanorum non infacete. Vesp. 20.
- Infacundus*. Principi neque infacundo, neque indocto. Cl. 40.
- Infamis*. infamis omnibus vitiis. Gr. 23.
- ne apud posteros tibi infame sit. Horat. l. e. *turpe, de-
decori.*
- Infamia* i. q. *ignominia, probrum.*
- clades maioris infamiae quum detrimenti. A. 23. qui libellos aut carmina ad infamiam cujuspian — edant. A. 55.
- i. q. *rumor malus, sinistra fama*, Gr. *δύσκληα*.
- pubertatis ac primae adolescentiae tempus tanta inopia tantaque infamia gessisse fertur. Dom. 1. ob infamiam quandam eum in Sardiniam secessisse. Gr. 5. nonnulla et ipse infamia — aspersus. Ner. 3.
- neque ex eo infamiam affectati etiam regii nominis discutere valuit. C. 79.
- variorum dedecorum infamiam subiit. A. 68. infamiam impudicitiae facillime refutavit. A. 71. et impudicitiae eum, et adulteriorum flagrasse infamia. C. 52. ebrietatis et aleae infamiam subiit. Cl. 5. majore adhuc et turpiore infamia flagavit. T. 44. contentu omnis infamiae. Ner. 39. flagrabat libidinibus in mulieres, usque ad infamiam oris. Gr. 23. (Sed hic locus ad prius genus referendus videtur, ut sit: *ut os etiam libidine probrosa polluerit.*) quanta se quandoque — infamia maneret. T. 67.
- Infamare*. adversarios infamare secreto. Ner. 23. l. e. *in sinistram famam inducere.*
- Infans*. infanti cognomen Thurino inditum est. A. 7. se, infantem tunc. Cal. 48. infans adhuc. A. 94. quorum duo infantes adhuc rapti. Cal. 7. quod infantem plerique cognoverant. Cal. 13. qui Aquilejae natus infans exstinctus est. T. 7. infans relictus a patre. Cl. 2. filiam tulit, amisitque admodum infantem. Ner. 35.
- substant.* infans, qui conceptus erat, immaturus est editus. A. 65. ex nepte Julia editum infantem. A. 65. infantem — circumferens. Cal. 25. quisquam jam alius infans. Cal. 8. ut infanti, quod vellet, nomen daret. Ner. 6.
- ora et oculos simul ludentium infantium. Cal. 25. infantes firmiores, necdum tamen lacte depulsos. T. 44.
- Infantia*. infantiam pueritiamque habuit laboriosam et exercitam. T. 6. h. e. annos, aetatem infantiae.
- i. q. *imperitia*, qua quis recte loqui nescit, desidia quorundam et infantia. Gr. 4.
- Infaustus*. quod antiquitus infaustum habetur. Oth. 8.
- Infelicitas*. ejusdem futurae infelicitatis. Ner. 6. h. e. non sortis infelicitis, sed vitae cum calamitate et infortunio aliorum conjunctae. Al. *felicitatis*. v. not.
- Infensus*. inf. Julio Caesari. Galb. 3. inf. turbae. Cal. 30. nullis infensor, quam vernaculis et mathematicis. Vit. 14. infensum

Senatui Cajum. Vesp. 2. v. not. alterius vitiis infensus. T. 52.

Infercire, ut ea quoque — inferciret novis scriptis. Juvenal.

Inferum mare h. e. *Tyrrhenum*. A. 49. v. *Mare*.

Inferi, argumenta inferorum. Cal. 57.

Inferiæ, sacra Diis inferis vel Manibus facta. v. Kirchmann. de funer. 4, 2. inferias Manibus dabat. Cal. 3. inferiasque his annua religione publice instituit. Cal. 15. parentibus inferias publicas (decern. curavit.) Cl. 11. inferias Neroni dedidit. Vit. 11.

Inferior gratiâ, C. 19. h. e. gratia minus apud populum florens. — inferiora tempora. Cl. 41. h. e. recentiora. Opp. superiora.

Infimus, quosdam infimi generis. C. 72. ex infima fortuna. A. 66. Rh. 1. infimus quisque. Cal. 26. ab infima plebe. Oth. 7.

Inferre, aliquid c. dat. loci. equ. ordo suscepit (corpus) Urbi-que intulit. A. 100. cineres Mausoleo intulit. Cal. 15. effigiem latrinae aut lupanari intulisse. T. 58. reliquias templo Flav. gentis clam intulit. Dom. 17. Julias — vetuit sepulcro suo inferri. A. 101. spectaculis theatri clam illatus. Ner. 42. (ubi tamen *spectaculis* ablativus esse videtur.)

ut huc insignia triumphorum inferrent. A. 29. illatum Aug. testamentum. T. 23. — scalas inferri. Dom. 23. e favilla et carbonibus, ad calcaciendum triclinium illatis. T. 74.

se *inferre loco*. avem — Pompej. Curiae se inferentem. C. 81.

studium grammat. in *Urbem* intulit Crates. Gr. 2.

inferre sibi manus. Cal. 51. qui sibimet vim ferro intulisse arguebatur (h. e. se *evirasse*.) Cl. 16. de inferenda Pompejo nece. C. 20. vim ei ab Appio illatam. Cl. 37. (de nece.) Vestali virgini vim intulit. Ner. 28. (de stupro.) visus erat matri stuprum intulisse. C. 7.

bellum *inferre genti*. C. 44. A. 21.

inferre aliquid rationibus. C. 47. Vesp. 22. ubi al. *referri*. v. Oudend. (Goerenz. ad Cic. Fin. 5, 30. fin. corrigendum censet: „quemadmodum summam in ration. vellet *referri*“, apte quidem ad sensum; sed locus C. 47. facit, ut *inferri* praeferamus.) cf. Plin. ep. 10, 66, 5. „summam expensam liberalitati meae *feres*.“

Infestus, infestis ac feris gentibus. C. 24. reges infestos suspectosque. T. 37. sicubi infestis spectatoribus dimicarent. C. 26. infesto ac profundo mari. Cal. 37. infestis digitis ora et oculos — incesseret. Cal. 25.

infestum matrimonium. Lucan. i. q. *inquietum*, domestica discordia turbatum, ne quis cum Burm. corrigat *infautum*.

infestus pass. i. q. *infestatus*, hosti expositus. per infestas hostibus vias. A. 8.

Infeste aliquid exprobrare. T. 51.

Infestare, duos corvos hinc et inde infestantes. A. 96. a singulis, et per factionem, et denique civili bello infestatus est. Cl. 13. conviciis et simul fragminibus panis infestatus. Cl. 18.

Inficere, infectae caede manus. T. 59. infecta maria veneno. Cal. 49.

Infirmus. v. supra post voc. *Inferior.*

Infirmus (de corporis valetudine.) Horat. ob infirmam valetudinem. C. 81. infirmis intestinis. A. 98.

Infirmus (de animo). tonitrua et fulgura paulo infirmius expavescebat. A. 90. (nostr. *schwach.*)

Infirmitas. tantam infirmitatem magna cura tuebatur. A. 82. ne quam suspicionem infirmitatis daret. T. 72.

Infirmare. infirmatis faucibus. A. 84.

Infiitari. nec infitiantem jactasse se sequ. Dom. 15.

Inflammare. ut — quaedam horrea bellicis machinis labefacta atque inflammata sint. Ner. 38.

Inflatus. cui altera bacca inflatior erat. Rh. 5.

elatus inflatusque tantis velut successibus. Ner. 37. deridens ut inflatum. Rh. 2.

Inflatio. praecordiorum inflatione tentabatur. A. 81.

Inflexus leniter capillus. A. 79.

Infra. pleno convivio singulas *infra se* vicissim collocabat, uxore *supra* cubante. Cal. 24.

Infulatus h. e. infula ornatus. Cal. 27.

Infulcire. mori inedia destinanti — infulciri cibum jussit. T. 53.

Infundere. infuso super altaria mero. A. 94.

Ingemere. apposita lautiore coena ingemuisse eum. Galb. 12. animadversa M. Alex. imagine ingemuit. C. 7. justis suppliciis illacrimavit etiam et ingemuit. Vesp. 15.

Ingemiscere. ad omnem et ejus et Juliarum mentionem ingemiscens. A. 65.

Ingenitus. ut tamen vitia cujusque, quasi tradita et ingenita, retulerit. Ner. 1.

Ingenium. ob ingenium sordidum ac ferox. A. 65. saevitia ingenii. Cal. 27. i. q. *natura saeva et ferum ingenium.* Cal. 11. vir ingenio truci. Ner. 2. super ingenii naturam. Dom. 3. (nos: *natürliche Gemüthsbeschaffenheit.*) ingenio ejus diffisus. C. 3.

de intellectu mentisque viribus. (Geist, Verstand.)

ingenium in utroque eloquentiae doctrinaeque genere praecellens. Cal. 3. (Sequ. *benivolentia*, quae est animi.) Agrippinae neptis ingenium collaudans. A. 86. tantum illi ingenii — superfuit. Tit. 1.

ludens malum et inconstans in eligendo genere dicendi ingenium ejus. A. 86. fuisse dicitur ingenii magni, memoriae singularis. Gr. 7. sed non ut caperetur ejus ingenio. Pers. nullius ingenii, minimaeque doctrinae. Cal. 34.

prima ingenii experimenta in Neronis laudibus dedit. Lucan.

epistolas orationesque et edicta alieno formabat ingenio. Dom. 20.

ad exercitanda discentium ingenia. Gr. 17. Graecis exercitationibus ali melius ingenia posse. Rh. 2.

miri in adulando ingenii. Vit. 2. (*Erfindsamkeit.*) omnia prodigiorum ingenia superavit. Cal. 37.

ingenia i. q. *homines ingenio conspicui*, ut nos: *Geister.*

ingenia seculi sui omnibus modis fovit. A. 89. ingenia et artes vel maxime fovit. Vesp. 18.

ne fatando dolorem irritaret ingenia. Ner. 39.

Ingens. ingenti mercede. C. 29. ingenti consensu. Dom. 13. ingentis meriti loco. Ner. 3.

Ingenuus, h. e. libera stirpe natus, Gr. ἐλευθέριος, εὐγενής.

minus tertia parte puberum ingenuorum. C. 42. virginem ingenuam in servitutem asserere conatus. T. 2. ingenuam et civem Rom. recuperatorio iudicio pronunciatam. Vesp. 3. qui — ingenuum se coeperat ferre. Vesp. 23. ingenuus. Gr. 7. ingenuum se natum ait. Gr. 11. Opp. *libertus*. neque commixtos cum ingenuis (seruos nempe manumissos). A. 25. libertinos dictos non ipsos, qui manumitterentur, sed ingenuos ex his procreatos. Cl. 24. v. not. matronae ingenuique. Cal. 41. ingenuorum paedagogia. Ner. 28. v. not. et voc. *Paedagogium*.

Ingenue i. q. *libere*. ingenue professus est. A. 45.

Ingenuitas. asserto in ingenuitatem (libertino.) A. 74. v. not.

Ingerere i. q. *offerre*. osculam sibi ingerentem. Gr. 23. ne recusanti quidem — amicitiam suam ingerere desiit. Horat. (nostr. *antragen*.)

celeberrimis patronis — postulationes certatim ingerentibus. Ner. 7.

unde etiam *de dictis*. e Curia se proripienti quidam ingesserunt. A. 54. nullo non damnatorum omne probri genus coram vel per libellos ingerente. T. 66. — ingestae aves ac lemnisci et bellaria. Ner. 25. h. e. in eum projectae. v. not.

Ingratus. ingratos, et de quibus patroni quererentur. Cl. 25. ut ingratorum in Principem testamenta ad fiscum pertinerent. Ner. 32. v. not. testamenta — ut ingrata rescidit. Cal. 38.

Ingravescere. ob famem ingravescentem. A. 16. ingravescente vi morbi. T. 73. propter assiduam et ingravescentem tussim. Cal. 23.

Ingressi simpl. i. q. *incedere*, nostr. *gehen*, *einhergehen*. ut tamen nonnunquam subita defectione ingredi, stare, colligere semet ac sufferre vix posset. Cal. 50. quem jam pridem propter nervorum valetudinem vix ingredi. Vesp. 7.

ingredi al. locum. quoquam ingressus est. A. 53. (Opp. *Urbe oppidove ullo egressus*.) ingr. Urbem. A. 22. 95. T. 9. Cal. 14. 49. Cl. 24. Galb. 18. domos senat. Cl. 25. Curiam. Cal. 28. Dom. 9. Senatum. Oth. 7. Forum. Cl. 7. spectacula. Cal. 35. Palatium. Galb. 13. provinciam. Galb. 8. castra. Vit. 8. litus. Rh. 1. ingressum se turbatius mare. Cal. 23.

nostr. *antreten*. ingr. iter. C. 31. Cal. 43. Galb. 8. 11. Vesp. 6. expeditionem. T. 14. profectionem. A. 92. ingressos viam. Vit. 9.

unde i. q. *aggredi*, *incipere*. ingr. bellum. C. 68. proelium. A. 1.

Inguen et plur. *Inguina* i. q. *pubenda*, *membrum*. T. 44. Ner. 29. omnino *de ventre*. legenti — suffodit inguina. Dom. 17.

Inhiare. dum Afr. vocem div. inhiat avidis auribus. Ter. 1.

Inhibere i. q. *coercere*, *modum adhibere*, *retinere*, nostr. *einhalten*, *Einhalt thun*. Desumptus est usus verbi ab arte equitandi, — grassatores — inhibuit. A. 32.

repulsos Tribunorum, qui inhibere tentabant. Oth. 8. plaudentes inhibuit. Galb. 6. quin Rhenus transituras ad Anton. copias barbarorum inhibuisset. Dom. 6. trajicere — apparantem continuas et immodicas tempestates inhibuerunt. A. 47.

eo se inhibitum et remollitum, *quo minus* sequi. A. 79. inhiberi nullo potuit modo, *quin* sequi. Cal. 48. naturam —

ne tunc qu. inhibere poterat; quin sequ. Cal. 11. si qua — dicerentur, inhibere maluit quam vindicare. C. 75. de inhibenda testamentorum licentia. A. 55. licentiam theatralem inhibuit. Dom. 8. inh. popinas ganeasque. T. 34. non solatiis ullis, non edictis inhiberi luctus publ. potuit. Cal. 6. justitio longiore inhibito. T. 52.

Inhonoratus. ne M. qu. Antonium inhonoratum ac sine grata mentione transmisit. Cl. 11.

Inimicus, adversarius in vita privata et civili.

familiariter adhuc, necdum plane inimicus aut hostis.

A. 69.

veterem inimicum ex consulatu. C. 19. quum — inimicos exterruisset. C. 10. pensitatis suis et inimicorum viribus. C. 30. inimicorum iniquitas. C. 32. vini parcissimum ne inimici qu. negaverunt. C. 53. qui necem suam — inimicis promiserat. C. 74. ab impotentibus inimicis. Cl. 15. magno inimicorum malo. Ner. 57. inimicorum dolo interemptorum. Gr. 9.

Inimicitia. offensarum inimicitiarumque minime memor.

Vesp. 14.

omnium inimicitiae hoc praetextu ad nos deferentur.

T. 28.

Iniquus. iniquam et tam indignam sortem populi Rom. Cl. 3.

Inique. iniquissime ferre al. C. 45. Gr. χαλεπώτατα φέρειν.

Iniquitas loci. T. 10. — de animo. iniqu. inimicorum.

C. 32.

Inire. cf. *Adire*, *Ingredi* et similia.

aliquem lotum. ineunti Romae spectacula. A. 58. popinas inibat. Ner. 26.

convivia nonnunquam et serius *inibat*, et maturius *relinquebat*. A. 74. neque convivia inire ausus est. Cl. 35. vel ante *initum*, vel post *dimissum* convivium. A. 76.

comitia secundi consulatus ineunte Galba. Vesp. 5. h. e. *adeunte*, *auspicante*. v. not.

contubernium *iniit*. A. 89. Locus est corruptus, et vox *iniit* admodum suspecta.

inire proelium. T. 2. 19. Vesp. 4. i. q. *incipere*.

inire honorem. C. 20. T. 32. Cal. 1. Galb. 6. Dom. 1. consulatum. A. 26. Cal. 17. Cl. 1. Ner. 43. Vit. 2. aedilitatem. C. 9. imperium. T. 67.

inire societatem cum al. C. 19. A. 13. T. 2.

inire consilium. Cal. 48. Vesp. 6. i. q. *capere*.

inire sensu obsceno i. q. *coire* cum al. quod reginam in eo — tu solam Drusillam inis? A. 69. uti tu non inieris. Tertullam sequ. ibid. taurus Pasiphaen *iniit*. Ner. 12.

intransit. ut *incipere*, nostr. *angehen*, *ansfangen*.

ineunte anno. T. 54. Cal. 42. ineunte anno novo. T. 61. v. Oudend.

ab ineunte aetate. Ner. 22.

Initium. anni. A. 59. initio aetatis. T. 14. adolescentiae. Lucan. initio veris. A. 81. usque ad initium civilis belli. C. 83. omnium bellorum initium et causam hinc sumpsit. A. 10. initio civilis tumultus. C. 38. imperii initio. Dom. 20. — initium sibi suisque felicitatis futurum. Vesp. 5. initium facere. Ner. 40. Dom. 4. Ter. 4.

initium quoque ejus mediocre existit. Gr. 1. initium

sumsit historiae post caedem Caesaris. Cl. 41. eclogam, cujus initium est sequi. Horat.

rerum novarum initia. A. 19. usque ad principatus initia. T. 7. inter initia principatus. Dom. 3. circa initia imperii. Cl. 7. inter initia. Dom. 9. v. *Inter.*

initio statim. C. 4. (Al. *in initio*. v. Burm. et Oudend.) Ner. 43. statim ab initio principatus. Vesp. 12. et initio quidem — mox. C. 22. initio — mox — novissime. A. 50.

Initiatus (Eleusiniis sacris). A. 93.

Initiatio. Eleusiniis sacris, quorum initiatione sequi. Ner. 34.

Injicere. vestem — injecere flammae. C. 34.

pulvinum injectum. T. 73. spiranti adhuc — pulvinum jussit injici. Cal. 12.

injecta in puppem hostium dextra. C. 68. — injecto cervicibus laqueo. Vit. 17. —

injicere metum alicui. C. 14. 20. quo metu injecto. Cal. 38.

mediocri scrupulo injecto. Cl. 37. magno studio hominibus injecto. Rh. 1.

Injungere. si quid subiti muneris injungendum esset. T. 18.

injung. alicui munus praesidendi. Cal. 18. alicui munus gladiatorium. Cl. 24. onerosam injungi sibi servitutem. T. 24.

ut non modo secul. carmen componendum injunxerit.

Horat.

Injuria. qua maxime injuria instinctus. C. 19. injuriam accipere. T. 53. ne divulgaret injuriam. T. 62. querelas de injuriis, quas professores — acciperent. Gr. 9.

motus injuria Senatoris. A. 44. h. e. illata Senatori.

incolumis ac sine injuria. A. 14. h. e. nulla injuria affectus, sine damno. v. Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 30, 2. c. 37, 1. 38, 5.

injuriarum postulari. A. 56. injuriarum formulam intendere alicui. Vit. 7.

Injussu populi. T. 2.

Injustus. non injustam fore (iracundiam.) Cl. 38.

Innare. marina aqua innantibus belluis. Ner. 12.

Inniti. nando trajiciens, vel innixus inflatis utribus. C. 57. innixus humeris familiarium. Ner. 43.

Innocens. quum se innocentem proclamasset. Cal. 27. poenae innocentium. Galb. 15. vir innocens et industrius. Vit. 2. (h. e. *ab avaritia et rapinis alienus*.) Eodem sensu

Innocentia i. q. *abstinentia*. in provincia singularem innocentiam praestitit. Vit. 5. v. Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 28, 3.

Innocuus. ut omnes (sagittae) per intervalla digitorum innocuae evaderent. Dom. 19. h. e. *sine noxa*. Corrupta est lectio: *innocue*.

Innoxius. i. q. *innocens*. matrem quoque innoxiam inter socios nominavit. Lucan. tam innoxiiis, quam nocentibus. Vesp. 16. quosdam etiam Senatores innoxios. Cal. 53. innoxios fere reperit. Cl. 16. inauditos et innoxios relegavit. Cl. 38. lenis et innoxius. Cal. 3. h. e. *alienus ab omni noxa alieni inferenda*.

innoxii joci. Dom. 10.

- Innotescere.* Ner. 42. et Oth. 3. Meliores libri illo loco: *notuerunt*, hoc: *enotuit*. v. Oudend.
- Innumerae* adversariorum copiae. C. 68. Galb. 6.
- Innutritus* amplis opibus. A. 3. (coll. patriis nutritus in armis. Cal. 8.) (Ita Plin. Paneg. 16, 1. „innutritus bellicis laudibus.“ v. Schwarz.)
- Inobservantia* h. e. mos, tempus et locum non observandi. A. 76. Al. *observantia*. v. not.
- Inopinans.* inopinantem criminatus est. T. 65. inopinantem interemit. Cal. 23. notavit multos, et quosdam inopinantes. Cl. 16. inopinanti patri. Tit. 5.
- Inopinantèr.* qui sibi — nullum inopinanter obtulerat. T. 60.
- Inopinatus.* pass. repentinum inopinatumque (finem) praetulerat. C. 87. percussus inopinata re. T. 11. callidae inopinataeque saevitiae. Dom. 11.
- qui — tunc ultro inopinatus advenerat. Oth. 4. inopinato et adhuc novo Principi. Vesp. 7.
- ex inopinato. Galb. 10.
- Inops.* inops atque egenus. Ner. 6. Gr. 8. (Illud est antecedens, hoc consequens.)
- inops ipse rerum omnium atque imparatus. C. 35. inops consilii. Ner. 34. Sed A. 19. leg. *impos mentis*, non *inops*.
- Inopia.* quos inopiae luxuriaeve vis urgeret. C. 27. ne aut aetate aut inopia — sollicitari ad res novas possent. A. 49. paucorum Sen. inopia sustentata. T. 47. adolesc. tempus tanta inopia gessisse fertur. Dom. 1. inopia rapax. Dom. 3.
- vixit — in *summa pauperie*, et *paene inopia*. Gr. 11. (ubi, *inopiam* graviolem esse, patet, et defectum rerum ad vitam necessariorum significare.)
- ad summam inopiam redactus est. Ter. 1.
- summa aerarii fisciue inopia. Vesp. 16.
- cum genit.* (Mangel an etwas.) querentem de inopia et caritate vini populum. A. 42. summa frugum inopia. T. 16.
- ad summam ubertatem vini, frumenti vero inopiam. Dom. 7.
- per inopiam occasionis. Cal. 56.
- Inquietus.* Galliam, et barbarorum incursionibus et principum discordia inquietam. T. 9. ad ordinandam provinciam, et intestina dissensione et barbarorum tumultu inquietam. Galb. 7.
- Inquietare.* ne quem officii causa inquietaret. A. 53. (Al. *sollicitaret* ex glossemate.) qui — in secessu quiescentem per convicia et jocos — inquietarent. Ner. 34. ne inquietaretur, viciniarum silentium — indicere solebat. Cal. 55.
- hortorum custodes umbris inquietatos. Cal. 59. inquietatus fremitu sequi. Cal. 26.
- assidue varieque inquietatus. Cl. 9. (Plin. ep. 1, 9, 5. „nullo timore *sollicitor*, nullis rumoribus *inquietor*.“ 9, 15, 1. „multis undique rusticorum libellis — *inquietor*.“ Tac. H. 3, 84. „*inquietare* victoriam.“ Eidem frequentissimum adjectivum *inquies*, ut A. 1, 65. „nox per diversa *inquies*.“ 1, 3, 4. „dies ploratus *inquies*.“ 6, 18. „is moribus *inquies*.“ 1, 1, 68. „haud minus *inquies* Germanus sequi.“ et c. 74. simpliciter *inquies*. De simili verbo *incommodare* v. Goerenz. ad Cic. Fin. 5, 19, 50.)

Inquilinus. inquilinos praediorum suorum. Cl. 38. inquilinos privatarum aedium atque insularum. Ner. 44.

Inquirere. nec quicquam statim, ne aliud inveniretur, ausus inquirere. A. 27. nec quicquam ultra — inquisivit. A. 51.

ipse ne vestigium qu. de hoc, quamvis satis curiose inquirerem, inveni. Vesp. 1.

inquisito omni sacrificiorum remediorumque genere. Tit. 8.

Inquisitores, homines ad quaerendum aliquem et ex fuga retrahendum emissi. se ab inquisitoribus pecunia redimere. C. 1. v. not. et Casaub.

de cognitione delictorum, desertorum ac seditiosorum et inquisitor et punitor acerrimus. C. 67. magna inquisitorum negligentia. Cl. 16.

Inquit saepius repetitum, v. Oudend. ad C. 32. Mihi suspectum est alterum. v. not.

Insanus. M. Antonium ut insanum increpat. A. 86.

Insania. omnibus ad insaniam favit. Cal. 55.

Incendere. equum incendit. Ner. 48. v. Oudend. equo — amisso, alteroque incenso. Tit. 4.

Insciens et ignarus. Cl. 29. (*Insciens* est, qui nihil comperit de aliqua re, *ignarus*, qui non cognovit h. e. non indagavit rem, non certior de ea factus est. Ceterum v. corollarium sub voc. *Pleonasmus*.)

Inscitus. non inscitus jocus. Ner. 28.

Inscitia. inscitia tanto opere elaboratae perfectaeque a se artis. Ner. 41.

Inscribere alicui rei aliquid. nomen ejus vexillis omnibus sine mora inscriptum est. Vesp. 6.

aliquid aliquo nomine vel titulo. imagunculam — hoc nomine inscriptam. A. 7. togata, quae Incendium inscribitur. Ner. 11. ne inscriptam qu. (orationem): pro Metello. C. 55.

aras ibi ostendi, inscriptas: ob Agr. puerperium. Cal. 8. lapidem: memoriae Othonis, inscriptum. Vit. 10. multifariam inscriptum est: redde Germanicum. T. 52.

non temere quem literatum in titulo, sed literatorem inscribi solitum esse. Gr. 4.

Inscriptio statuae. A. 97. Vit. 3. arae. Cal. 8. cum inscriptione Graeca. Ner. 45.

Insculpere. quum annotasset insculptum monumento militem Gallum. Ner. 41. nec contentus, elogium tumulo ejus — exsculpsisse. Cl. 1. ubi plerique: *insculpsisse*. v. tamen Oudend.

Insequi. v. de hoc verbo Schwarz. ad Plin. Paneg. 53, 2.

i. q. proxime sequi, succedere, (*unmittelbar darauf folgen*.)

insequenti die. A. 53. at insequenti (nocte), ut restitui pro vulg. *in sequenti*, A. 94. v. not. insequenti statim nocte. ibid. Ita: *insequenti die* Ner. 43. scribendum optimorum codd. auctoritate cum Oudendorpio. Idem A. 44. dedit: „in insequentis diei matutinum tempus,“ ubi praefero *sequentis* ob particulam *in*. Nam post voculas *ut, ne* et similes omis- sisse videntur Latini praepositionem eodem usu, quo *si quis, ne quis* scribunt, non *si aliquis* etc.

insequenti anno. C. 29. partim antecedente anno — partim insequente. T. 5.

mense insequenti. Dom. 1. atrocitas insequentium temporum. Cal. 6.

velut praesagium insequentis casus. Galb. 6. spatium insequentis aetatis. T. 7.

insecuti Principes. A. 50. insequentium Principum. Dom.

23. insequentium aetatum Principes. A. 31.

i. q. *persequi*. hostem — non prius destitit insequi sequi.

Cl. 1. (*Insequi* est vestigia hostis sequi, *persequi*, hostem usque ad finem, continuo sequi.)

obsides quosdam — cum equitatu insecutus — reduxit.

Cal. 45.

Insectari i. q. *exagitare*, *persequi aliquem*, adjuncta fere odii et ulciscendi cupiditatis notione. v. eundem Schwarz. ad Plin. Paneg. 53, 2.

perseverantem — criminosisime insectatus est. T. 53. h. e. gravissimis criminibus omnibus rerum verborumque contumeliis mortuum insectatus est. Ner. 33. ne verbo quidem insectatus. T. 32. Sext. Pompejus ut effeminatum insectatus est. A. 68.

i. q. *persequi*. v. *Insequi*. duces German. tota acie insectatus. Cl. 1.

Insectatio. non contentus hac Augusti insectatione. Cal. 23.

i. q. *criminatione*.

ne principum qu. virorum insectatione abstinuit. Gr. 9.

non sine insectatione studiorum morumque ejus. Gr. 19.

Insepultus. ut insepulti projicerentur. Vesp. 2.

Inserere, immittere, interponere, nostr. *einstecken*, *einschieben*, *eintragen*.

inserto per os pollice. Galb. 20. nudi hominis cervicem inseri furcae. Ner. 49. —

insertos civium numero. A. 42. insertus est Liviorum familiae. T. 3. si qui — imaginibus cum Caesarum insererent. Cal. 23.

quibus (muneribus) inseruit catervas Afrorum Camp. pugilum. Cal. 18. —

annalibus suis vir consularis inseruit sequi. T. 61. quamvis libello — haec etiam inseruerit. Dom. 18.

Insidere. insidens ligneo solio. A. 82.

Insidiae, Gr. *ἐνέδρα*, *ἐπιβουλὴ*, ut nostr. *Hinterhalt*.

legatis per insidias caesis. C. 25. a quo sibi quoque insidias tendi videbat. C. 35. insidias quidam suspicati. Oth. 8. quem — naufragio vel latronum insidiis perisse. A. 27. eum perisse ex insidiis. Cl. 12. cujus nocturnas insidias — evaserat. C. 74. insidias undique imminentes subire semel satius esse, quam cavere semper. C. 86. quasi insidiarum adversus se conscias. Cal. 24. nec tamen expers insidiarum usquequaque permansit. Cl. 13. quasdam insidias temere delatas adeo expavit sequi. Cl. 36. quasi remedium insidiarum. Ner. 56. neque cessavit ex eo, insidias struere fratri clam palamque. Dom. 2. de insidiarum caedisque genere haec fere divulgata sunt. Dom. 17.

i. q. *dolus*, *fraus*, qua quis alium in discrimen deducere quaerit.

omnibus insidiis tentatus elicientium cogentiumque se ad querelas. Cal. 10.

Insidiari. quem colloquio petito insidiatum sibi. A. 27.

Insidiatorus Caji. Cl. 10.

Insidiosus i. q. insidiis expositus. insidiosa itinera. C. 58.

Insignis, prae aliis distinctus in utramque partem, unde i. q. conspicuus, eximius, memorabilis etc.

facie insigni. Cal. 25. insignis aquila. Dom. 6. (*ausgezeichnet groß*.) insigni festivitate. Cal. 7.

ipse maxime insignis, quod sequ. Galb. 6.

familia clara insignibus viris. T. 3. (gloria et laudibus.)

insigni anno Cajana nece. Tit. 1. insignes ganeae matronarum. Ner. 27. v. not. caedes insignis. Cal. 57.

insignis contumelia. C. 79. insignis honor. T. 50. insigni testimonio pietatis atque indolis. Cal. 12. propter insignem reginae Beren. amorem. Tit. 7.

insignes pinguissima coma et excellentissimo cultu pueri. Ner. 20. insignis querneae corona, et caetra, et gladio, aureaque chlamyde. Cal. 19.

senio vel aliqua corporis labe insignibus. A. 58. insignes debilitate aliqua corporis. Cal. 26. v. Gronov. ad *Plaut.* Mil. glor. 3, 1, 127.

Insigniter. pullus insigniter cristatus. T. 14.

Insigne. insigne vestis. A. 35. (*Auszeichnung*.) insignia triumphorum. A. 29. Dom. 13.

sine regio insigni. A. 60. T. 14. retentis ultra justum tempus insignibus. T. 4.

is ordo, cujus insigne id esset. A. 94. vetera familiarum insignia. Cal. 35.

Deorum insignia. Cal. 52.

quod insigne mansit et in posteris ejus (rutila barba.) Ner. 1.

navalem cor., trajecti et quasi domiti Oceani insigne. Cl. 17.

Insignire. quod nullis calamitatibus publicis insignerentur (tempora sua.) Cal. 31.

Insilire defessos tauros. Cl. 21.

Insimulare i. q. ficto crimine accusare.

insimulatam parricidii, et quasi — venenum ex conscientia hausisset. Vit. 6.

Insinuare. Augusto etiam insinuatus est. Gr. 21. h. e. in Aug. gratiam se insinuavit. insinuatus Macroni. Cal. 12. Neroni. Oth. 2. ac primo Maecenati, deinde Augusto insinuatus. Horat.

Insipiens. decreta et constituta, ut insipientis atque deliri, pro irritis habuit. Ner. 33.

Insistere. quo firme verberaturi insisterent. Cal. 26. (*fest auftreten*.)

Insolens i. q. immodicus, arrogans.

altercationibus insolentissimis paene in ordinem redactus. Vesp. 15.

Insolentia i. q. arrogantia. pari vanitate atque insolentia. Vit. 10.

Insomnia. incitabatur insomnia maxime. Cal. 50. (*Schlaflosigkeit*.) Al. *insomnio*. v. Oudend.

Insons. quasi ad poenam raperetur insons. Cl. 10. inter conscios Caes. necis, quamquam insons, damnatus. Ner. 3. non temere quis punitus insons reperietur. Vesp. 15.

Inspicere. quasi venalem domum inspecturus. Oth. 6. ferra-

menta pugnantium inspicienda porrexit. Tit. 9. quum a procuratore inspiceretur nonagenarius senex, *an* circumsectus esset. Dom. 12. ut eos inspiceret hortareturque. Cal. 58.

num et Ptolemaeum (conditoria) inspicere vellet. A. 18. nullius inspecto elogio. Cal. 27.

metoposcopum — adhibitum, ut Britannicum inspiceret.

Tit. 2.

Inspuere. restitutum oculos, si inspuiisset. Vesp. 7.

Instar i. q. *effigies*, *simulacrum*. cujus etiam instar pro aede Ven. Gen. postea dedicavit. C. 61. (v. interpr. ad *Gell.* 2, 6.)

Additur nominibus ad similitudinem alicujus rei designandam.

stagnum maris instar. Ner. 31. e primoribus velut instar Senatus instituit. Galb. 10. quod apud Parthos justitii instar est. Cal. 5.

locus — cellae penuariae instar. A. 6. tertium (ramum dedit) instar arboris. Vesp. 5.

Instare. i. q. *stare*. instans in medio triclinio. T. 72. (ut *incoenante eo* T. 39.) Locum varie vexaverunt. Nihil mutandum videtur. Contra vis singularis est in praepositione, ut in verbo *insistere* Cal. 26. v. etiam Gronov. ad *Tac.* A. 11, 19. —

i. q. *urgere*, *insequi*. non instante Pompejo. C. 36. ne hostis instaret cedentibus. T. 16.

i. q. *urgere precibus*, ut nostr. *inständig bitten*.

exorari nullo modo potuit; deprecanti saepe populo Rom. et pertinacius instanti sequi. A. 65. subinde instanti. Galb. 3. promptissimis atque etiam instantibus suis. Vesp. 6. unoquoque hinc inde instante, ut sequi. Ner. 49. instanti saepius, ut sequi. T. 51.

Instanter. instantius legitimos (honores) flagitanti. Cl. 5.

Instaurare. de instauranda societate. Ner. 57.

Internere. toro — humili et modice instrato. A. 73. (cf. *Capitol. Anton. Phil.* 2. „instrato pellibus lectulo.“) Ita legendum etiam videtur Ner. 48. „super lectum — vetere pallio *instratum* v. *stratum*.“

fragminibus panis instratus. Cl. 18. Leg. *infestatus*. Illud defendit Burm. v. Oudend. et not. nostr.

Instigare. instigante etiam — magnitudine aeris alieni. Oth. 5.

Instinguere. qua maxime injuria instinctus. C. 19.

instinctu vaticinantium. Vesp. 7. (nos: *auf Anregen*.)

Institorius. ganeae et matronarum, institorias operas imitantium. Ner. 27. De diversitate lectionis v. Burm. et Oudend. et not. nostr., de *institoribus* Oudend. ad Ner. 26. et l. cit.

Instituere, decernere, ut aliquid fiat, et initium rei facere, quasi *in loco aliquid statuere*, ut nostr. *einrichten*, *veranstalten*, *einsetzen*, *anstellen* sim.

peregr. mercium portoria instituit. C. 43. in re mil. et commutavit multa et instituit. A. 24. multa sub eo — coercita, nec minus instituta. Ner. 16. aerarium mil. cum vectigalibus novis instituit. A. 49. novum officium inst. T. 42. stipendiaque inst., et imaginariae militiae genus. Cl. 25.

propria auditoria instituit. Rh. 6. inferias his publice instituit. Cal. 15. certamen honori suo institutum. A. 98. instit. et quinqu. certamen. Ner. 12. Dom. 4. Minervae, cui colle-

gium instituerat. *ibid.* cohors — ad custodiam corporis instituta. Galb. 12.

convivia instituit jucunda magis, quam profusa. Tit. 7.

ad usum communis vitae instituta. Rh. 1.

maiores nostri, quae liberos suos discere — vellent, instituerunt. Rh. 1.

instituit, *ut.* C. 20. A. 30. Ner. 32. institutum posthac, *ut.* Dom. 13.

et *omisso ut.* instituit — fieret. C. 41. — *c. acc. c. inf.*

Lares ornari bis anno instituit. A. 31.

ex veteri instituto. A. 98. ex instituto Tiberii. Tit. 8.

jusjurandum neque sanctius sibi, neque crebrius, instituit, quam per Augustum. Cl. 11. h. e. *uti coepit jurejurando.*

unde omnino i. q. *initium facere, incipere.*

idque instituisse a prima lanugine. Oth. 12. instituisse et ipsos quaedam genera institutionum. Gr. 4. qui novum genus disciplinae instituerunt. Rh. 1. genus vitae civile admodum instituit. T. 11. quem ordinem interrogandi sent. Consul Kal. Jan. instituisset, eum toto anno conservaret. C. 21. opera consummare, quae instituerat. C. 30.

c. infin. sibi quae instituit consilia sortiri semestria. A. 35. instituit recitare omnia. A. 84. primus C. Caesarem adorare ut Deum instituit. Vit. 2. v. Oudend.

instituerant civitates — coronas ad ipsum mittere. Ner. 22. libellos — componere instituit. Gr. 21.

instituire arborem i. q. plantare, ut nostr. setzen, einsetzen.

arborem ab ipso institutam. Galb. 1. vitem manu ejus institutam. Gr. 23.

instituire heredem i. q. velle heredem aliquem esse, scribere, nancupare her. C. 83. A. 101. Cal. 24. Vit. 6. ut coheredem semper filiis instituerit. Cl. 1. —

i. q. *docere, instruere, quasi statuere in elementis doctrinae, artis etc.*

legio disciplina Rom. instituta. C. 24. (Haec enim jungenda, *ut cultu Romano ornata.*) quasi pueros institueret, ut sequ. T. 44. filiam et neptes ita instituit, ut — assuefaceret. A. 64. h. e. *a primis annis ita educavit.*

paribus disciplinis et apud eosdem magistros institutus. Tit. 2.

Institutio. Gr. *παιδεία.* nemini minus institutionem puerorum vel juvenum committendam. Gr. 23.

institutiones. instituisse et ipsos quaedam genera institutionum ad eloquentiam praeparandam. Gr. 4. (*Anweisungen, Methoden.*)

Instratus. v. *Insternere.*

Instrenuus. non instrenuo ducē. Vesp. 4. v. *Strenuus.*

Instruere, ornare al. rebus necessariis, unde i. q. *ornare, armare, excolere* al. de ornanda instruendaque Urbe. C. 44. (*Ornare* ad splendorem, *instruere* ad utilitatem et necessitatem pertinet.) Italiam operibus ac vectigalibus publicis plurifariam instruxit. A. 46. distinctis et instructis pro loci dignitate compluribus cellis. Cal. 41. (nempe *supellectili* aliisque rebus necessariis.)

cubicula — libris Elephantidis instruxit. T. 43. super le-

ctum — vetere pallio strato instructum. Ner. 148. (si lectio sana. Leg. *stratum* v. *instratum*. v. not.)

primam curam habuit — concubinas securibus peltisque Amaz. instruendi. Ner. 44. unde: instructa acies. A. 16. i. q. armata et ad pugnandum parata.

Princ., quem vos tanta et tam libera potestate instruxistis. T. 29.

alterum breviario rerum omnium Rom. instruxit, alterum praeceptis de ratione scribendi. Gr. 10.

Vitellii filiam splend. maritavit, dotavitque etiam et instruxit. Vesp. 14. h. e. praeter dotem instrumentum domesticum s. supellectilem ei dedit. (nostr. *ausstatten*.)

instruxerunt auxeruntque ab omni parte grammaticam. Gr. 2. h. e. ornauerunt, excoluerunt, quasi aedificium apparatu necessario.

Instrumentum i. q. apparatus, ornamenta, sensu latissimo, ut nostr. *Geräthe*.

diverso quemque apparatu et instrumento. C. 37. (*Apparatus* ad splendorem pompae maxime pertinet, *instrumentum* ad res necessarias, ut *vestes*, *fercula* etc.) *vestem*, quam ex instrumento triumphorum ad praesentem usum induerant. C. 84. religiosas vestes cum instrumento omni comburere. T. 36. —

quum — nihil sibi praeter unum murrhinum calicem ex instrumento regio retinuerit. A. 71. (h. e. ex omni supellectili, qua instructa erat domus regia.)

invitatus lucro, quicquid instrumenti veteris aulae erat, ab Urbe repetiit. Cal. 39. cui instrumento distrahendo nihil non fraudis ac lenocinii adhibuit. ibid. instrumenti ejus et supellectilis parsimonia. A. 73. (ubi *instrumentum* ad vestes, calciamenta, *supellex* ad lectos, mensas etc. pertinet. Proprie autem *instrumentum* latioris est significationis, et comprehendit *supellectilem*, unde Cic. Orat. 1, 36. tropice: „in oratoris instrumento tam lautam supellectilem nunquam videram.“)

de literis s. monumentis publicis, nostr. *Urkunden*.

sequenda est igitur publici instrumenti auctoritas. Cal. 8. (*Acta* dicit urbana.) acrearum tabularum tria millia — restituenda suscepit, undique investigatis exemplaribus, *instrumentum imperii* pulcherrimum ac vetustissimum sequi. Vesp. 8.

Insuetus. poeticae studium — insuetum antea sibi. Dom. 2.

Insuere. manifesti parricidii reum, ne culeo insueretur, sequi. A. 33. (De lege Pompeja v. not. ad l. c.)

Insula. T. 11. 43. 60. Cal. 44. Cl. 17.

ex insula in continentem — transtulit eam. A. 65. ex insulis, quibus continebantur. A. 19. non solum insulas habere se, sed etiam gladios. Cal. 29.

delatores — partim subjici ac venire imperavit; partim in asperissimas insularum avehi. Tit. 8. (v. Schwarz. ad Plin. Paneg. observ. 36. p. 535. sequ.) —

conditor insulae. A. 99. ins. Aesculapii. Cl. 25. proximae Campan. insulae. A. 98. insulae Campaniae. A. 72. insulae (in missilibus.) Ner. 11.

insulae i. q. *aces* a proximis sejunctae, communi pariete non interposito; saepe series aedificiorum, quae a possessore locari solebat, adeoque i. q. *domus conducticiae*. v. not. ad C. 41.

domini insularum. C. 41. T. 48. *inquilini insularum.* Ner. 44. (Alias *insularii*).

Itaque *domus* et *insulae* distinguuntur Ner. 16., quum *domus* ab ipsis possessoribus habitarentur, *insulae*, multis habitatoribus s. inquilinis destinatae, longioris ambitus essent. cf. Ner. 38. „praeter immensum numerum insularum, domus priscorum ducum arserunt sequ.“

Insultare. ex eo insultaturum omnium capitibus. C. 22. (Auct. ad Herenn. 4, 39. „inimici — insultabunt in horum miseriae.“ cf. Mitscherlich. ad *Horat.* Epod. 17, 68, 69.)

Insuper. dictaturam, praefect. morum, insuper praenomen Imper. C. 76. *inter* varia munuscula togas *insuper* ac pallia distribuit. A. 98. posteriore epulo forensia insuper viris — distribuit. Cal. 17. agrum insuper — accepit. T. 1.

legato etiam prosecutus, commendavit insuper exercitiibus. Cl. 6. hortatus est — Graeca insuper voce prosecutus.

Cl. 43. ut et — M. insuper Brutum invocaret. Rh. 6.

signa mil. — reddiderunt, obsidesque insuper obtulerunt. A. 21.

non negando minuendove, sed *insuper* amplificando emendandoque. C. 66.

Insusurrare. cum Capit. Jove secreto fabulabatur, modo insusurrans ac praebens invicem aurem, modo clarius. Cal. 22.

Intactus. dimisit intactam adhuc et virginem. A. 62.

Integer i. q. *intactus*, *illaesus* (nostr. *frisch*, *unversehrt*, *ungeschmälert* al.)

integra aetate ac valetudine. T. 10. aetate integra. Cal. 25.

Vit. 7. neque aetate, neque corpore integer. A. 19. malum

recens et integrum. T. 68. h. e. *nondum putredine corruptum.*

fortunae et existimationis integrae. Ner. 12.

quod integris patrimoniis exulabant. C. 42. (Oppon. *bonis omnibus* parricidas, reliquos *dimidia parte multavit.*) cujus ex parte tertia heres, ne hanc quidem integram cepit, correptis per Cajum universis bonis. Ner. 6.

residuis integrisque etiam nunc (copiis), quas secum — detinuerat. Oth. 9. h. e. *pugna nondum fatigatis vel afflictis.*

posteriore corporis parte in simiae speciem transfigurato, ac tantum capite integro. Ner. 46. h. e. *non mutato.*

integra veritate. C. 56. h. e. salva veritate, sine errore vel fraude.

in integrum restituere aliquem. C. 16. h. e. *in pristinum statum*, deinde omni honoris, dignitatis vel conditionis imminutione.

ex integro. navibus ex integro fabricatis. A. 16. leges — ex integro sanxit. A. 34. Opponuntur, quas modo *retractavit.*

Integre. Africam integerrime nec sine magna dignatione administravit. Vesp. 4. h. e. *salva nominis fama castisque moribus.*

Integritas. procurationes — summa integritate administravit. Plin. h. e. *abstinentia.*

Intelligere. non intellexi. A. 54. h. e. haud satis sententiam tuam percepi.

i. q. *animadvertere.* ut nonnisi ex comparatione adstantis alicujus procerioris intelligi posset (staturae ejus brevitatem).

Opp. *occuleretur*.) A. 79. intelligent me omnes Senatui interfuisse. Dom. 11.

intellecta defectione. T. 73. —

Intemperans, ἀνπαρής, qui modum excedit, sibi temperare non potest.

in hoc quoque mimo praeter modum intemperans. Cal. 45.

ad res Venereas intemperantior traditur. Horat.

plenus minarum, usque eo intemperans sequ. Lucan.

Intemperanter. quod ille adversus privatum se intemperantius affluisse. Cl. 38. h. e. inmodestius, vehementius.

Intemperantia, ἀνπαρεία, ἀνπασία. quem quum morbo et intemperantia perisse existimaret. T. 62. (Erat enim animi fluxioris remissiorisque vitae. c. 52.)

ne convivia qu. ac ceteras voluptates (praetermis.) partim intemperantia sequ. T. 72.

Intempestiva gula. Vit. 13. (quam praeter tempus, in sacrificiis quoque et itineribus expleret.) Sed Cal. 45. leg. *tempestiva* convivia. v. not.

Intendere. ut — quisque animum intenderet. A. 35.

c. dat. calumniis rapinisque intendit animum. Ner. 32.

(v. quae de substant. *intentio* Schwarz. ad Plin. Paneg. 71, 5. et 78, 3., Schaefer. ad Plin. ep. 1, 8, 13.)

auxit intenditque saevitiam. T. 62. (auxit ad numerum eorum referendum, quos afflixit, intendit ad saevitiae vim.)

intendere alicui adulterii crimen. Dom. 8. injuriarum formulam, Vit. 7. (Proprie de sagittis, quae intento arcu in aliquem diriguntur.)

Intentus. miles paratus et intentus. C. 65. (h. e. animo etiam paratus. v. not.)

huic cognitioni adeo per totos dies deditus et intentus. T. 62. v. *Deditus*.

paratus intentusque jam morti. Oth. 11.

Intentare. etiam strictos gladios intentans (perseveranti.) C. 14.

(Liv. 9, 6. gladii plerisque intentati. v. Drakenb. ad 38, 5.)

Inter significat, medium aliquem vel aliquid esse in pluribus, vel numero, vel loco, vel tempore eodem conjunctis, nostr. *unter*, *zwischen*, *während*.

de numero, nostr. *unter*, Gr. *ἐν*.

qui plurimum inter homines pollent. C. 6. inter socios Catilinae nominatus. C. 17. inter pastores habere al. C. 42.

statua inter reges. C. 76. gens allecta inter Romanas. A. 2.

hunc quoque — inter divisores operasque campestris proditum. A. 3. inter Vigintiviros agrum Camp. divisit. A. 4. inter cubicularum colitur. A. 7. quod solae nullam Sejani imaginem inter signa coluissent. T. 48. scripta eorum et imagines

— inter veteres et praec. auctores dedicavit. T. 70. inter heredes nuncupare al. A. 17. German. manus, quam inter armigeros circa se habuerat. A. 49. inter ceteras necessitudines. Cl. 6.

inter cetera carmina — etiam illud. C. 49. *inter cetera* crimina vel maxime. A. 51. *inter* varia manuscula togas insuper ac pallia distribuit. A. 98.

inter cognomina — et Neronis assumpsit. T. 1. *inter cetera* stud. monumenta reliquit et comoedias Gr. Cal. 3. excogitaverat *inter* genera cruciatuum etiam, ut sequ. T. 62.

interque eos et aeneatores. C. 32. inter alios. A. 17. exclusus inter ceteros. Cl. 10. inter cetera. Cl. 39. Cal. 48. inter quas. C. 52. 55. inter quos. T. 76. inter alia complura. A. 100.

de loco, nostr. *zwischen*, *unter*, mixta plerumque numeri et loci notione, ubi plures eodem sunt loco, in quorum medio aliquid est positum.

socculum — inter togam tunicamque gestavit. Vit. 2.

inter oppositas classes transmisit. C. 58. inter officia prosequentium — avexit. C. 71. revertente eo, inter immodicas — populi acclamationes quidam sequi. C. 79. introiit — inter signa atque vexilla. Vit. 11. inter profusissimos opson. apparatus. Vit. 10. inter magna rerum verborumque ludibria. Vit. 17. —

unde saepe i. q. *apud*. dote *inter Auspices* consignata. Cl. 26. professus ante *inter suos*. C. 34. ut quidam — confessus sit *inter suos*. A. 79. domi et *inter suos*. A. 61. —

hujusmodi blanditias etiam *inter ipsos* prohibuit. A. 53. (nos: *unter einander selbst*.) si vellent *inter se* ludere. A. 71. armis *inter se* — concurrerunt. Oth. 12. —

inter manus sublevantium — extinctus. Vesp. 24.

inter angustias viarum pugnantes. A. 45. *inter vicos et inter vias* manere. C. 39. (de qua repetitione praepos. *inter* v. Burm. ad A. 71.) toto Illyrico, quod *inter* Italiam regnumque Noricum — *interque* Danubium fl. — patet. T. 16. Al. male: *intra*.

color *inter* aquilum candidumque. A. 79. h. e. cui medium locum tribuas *inter* aquilum candidumque, mixtus ex utroque.

de tempore significat medium aliquod temporis momentum, post initium et ante finem, itaque quod adhuc durat, ut nostr. *unter*, *während*, Gr. *μεταξύ*. v. Goerenz. ad Cic. Acad. 1, 7, 29.

inter publicas cerimonias. C. 6. *inter* ludos. C. 84. *inter* coenam. A. 71. T. 53. Galb. 22. *inter* poenam. T. 60. *inter* res agendas. C. 45. *inter* canendum. Ner. 32. *inter* initia. T. 26. 57. Cl. 44. Dom. 9. *inter* initia imperii. Ner. 22. *inter* initia principatus. Dom. 3. (Gell. 4, 7. „*inter* suam actatem.“)

inter moras. Ner. 49. *inter* aliquas moras. A. 78.

inter maximos imbres. Dom. 4. (h. e. dum maximi imbres cadunt.)

inter spectacula muneris largissimum epulum dedit. Dom. 4.

Sed Galb. 5. leg. *in conventu matronarum*, non *inter conventum*, quoniam locus ibi significatur, ubi facta est res, non duratio temporis. v. Ern. et Oudend.

inter jocum. C. 4. h. e. *in jocando*, dum *jocabatur*. Al. *per jocum*. v. Oudend. et Duker. ad Flor. 2, 6, 41., Drakenb. ad Liv. 4, 18.

inter quae. C. 26. (ubi male Burm. *interimque*. v. Oudend.)

inter haec. T. 8. 63. Cal. 45. Ner. 39. Vesp. 3. Tit. 10.

De confusione praepos. *inter* et *intra* v. Oudend. ad T. 16. et Cl. 17., Drakenb. ad Liv. 1, 10. et 5, 27., Schwarz. ad Plin. Paneg. 30, 4.

Intercalare. fastos, jam pridem vitio Pontificum per intercalandi licentiam turbatos. C. 40. ut — unus dies quarto quoque anno intercalaretur. *ibid.*

Intercalarius mensis. C. 40.

Intercapedo. post longam intercapedinem. A. 38. intercapedine jurisdictionis. Vesp. 10.

Intercedere, Gr. ἐνίστασθαι, ἐντυγχάνειν, omnino impedire verbis vel factis, quo minus aliquid fiat, maxime de Tribunis pl., qui vetando prohibebant. v. de usu hujus verbi Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 25, 5.

interc. pro aliquo. de Tribunis pl. intercedentibus pro se. C. 30.

sequ. ne v. quo minus. ne quicquam constitueretur, intercessit. A. 55. (vi tribun. potestatis.) intercessit et, quo minus — juraretur, et ne — vocarentur. T. 26.

de al. re. de cognomine intercessit Augustus. T. 17.

simpl. ne vetare aut intercedere fas cuiquam Tribunorum esset. T. 2.

ad leniendam invidiam intercessit. Dom. 11. h. e. deprecatus est.

Intercessio. adversus collegarum intercessionem. C. 16. quae primo consulatu adversus auspicia legesque et intercessionem gessisset. C. 30. sublatam Tribunorum intercessionem. C. 31.

Intercessores Tribuni. C. 29.

Intercipere, per fraudem et clam aliquid capere vel amovere. quum librum soceri nondum editum fraude interceptisset. Gr. 3.

commentarios, quorum tamen pars maxima intercepta dicitur. Gr. 5. h. e. ex aliis clam desumpta, subtracta. interceptarum pecuniarum reus. Dom. 17.

paene interceptus est a manu gladiatorum. A. 14. i. q. captus, sed improvise impetu, nostr. *aufgefangen*, *aufgehoben*.

unde i. q. tollere. intercepto communis filii pignore. T. 7. interc. aliquem veneno. C. 20. Cl. 1. Ner. 35. (*Plin.* ep. 6, 25, 4. *Tac.* Agric. 43.)

Intercludere. ob interclusos commeatus. A. 16.

Intercus. morbus aquae intercutis. Ner. 5.

Interdicere. alicui aliquid. quibus a magistratibus provinciae interdicerentur. Cl. 23. Druid. religionem, civibus sub Augusto interdictam. Cl. 25. interdixit histrionibus scenam. Dom. 7. — *omisso dat.* Urbe interdicta. A. 27. interdicto cujusquam coitu. Cal. 25. interdicta aula. Vesp. 14.

alicui aliqua re. alteri domo et provinciis suis interdixit. A. 66. domoque ei interdictum est. Gr. 14.

interd. aliquid i. q. vetare, prohibere. quum interdixisset. usum amethystini ac Tyrii coloris. Ner. 32. v. Oudend. quamvis interdictum a Claudio esset. Ner. 7. prius, quam Scito interdiceretur. A. 43.

c. *infin.* interdixit commeatus poti. Galb. 6.

sequ. ne. interdictum, ne capite damnatos propinqui lugerent. T. 61.

Interdiu. C. 65. A. 77. 100. Cal. 22. Cl. 33. Ner. 26.

Interdum post *Modo*. v. *Modo*.

Interesse. spectaculo publico interfuit. C. 31. iis spectac., quae

ab aliquo ederentur, rarissime interfuit. T. 47. nulli Gr. certamini interfuit sequ. A. 45. quaestor. muneribus ita semper interfuit sequ. Dom. 4. quoties magistratum comitiis interesset. A. 56. castr. ludis — interfuit. T. 72. cognitionibus magistr. — frequenter interfuit. Cl. 12. Eleusiniis sacris — interesse non ausus est: Ner. 34. interfuit huic bello. Oth. 10. (typothet. errore in edit. est: *hoc bello.*) puer, qui — interfuit caedi. Dom. 17. —

quin animadversionibus poenisque — cupidissime interesset. Cal. 11.

Curiae interesse. A. 38. in Senatu, cui novissime interfuit. Cl. 46. intelligent me omnes Senatui interfuisse. Dom. 11. interfuisse me adolescentulum memini, *quum* sequ. Dom. 12.

Inde *interesse alicui pro adesse*. sacrificanti interfuit. Oth. 6. quod non magis est rejiciendum, quam *interesse Curiae et Senatui*. v. not.

imperson. *interest*. Gr. διαφέρεται. nihil interest valeam ipse nec ne. T. 21.

non tam *sua*, quam *Reip.* interesse, uti salvus esset. C. 86. quando maxime sua interesset, ut sequ. Cal. 16. quasi *Reip.* maxime interesset. Cl. 26.

Interficere. refugientem servus Aemil. — interficere conatus est. A. 16.

quum Afranius ac Petr. deprehensos intra castra Julianos — interfecissent. C. 75.

ad visendum intersectae cadaver. Ner. 34.

Interfector. inimicum et interfectorem ejus. Vit. 2.

Interimere. C. 75. 89. A. 12. 17. T. 3. 22. 62. Cal. 23. 30. 58. Ner. 37. 57. Galb. 10. Vesp. 7. Dom. 10. Gr. 9.

Interior. patefacta interiore animi sui nota. T. 54.

referam nunc interiore ac familiarem ejus vitam. T. 61.

h. e. *domesticam*. interiores aulici. Cal. 19.

Interficere. i. q. *interponere*, *inserere*. brachio dolonem interjecit. Dom. 17.

inter Nov. ac Dec. mensem interjecit duos alios. C. 40.

i. q. *intercalavit*.

interjectis diebus. C. 37. Oppon. *continuis diebus*. tertium consul. anno interjecto gessit. A. 26. Oppon. *sequentes continuavit*.

interjecto tempore. Rh. 1. i. q. *post aliquod temporis intervallum*.

edidit et Circenses — interjecta modo Afric. venatione, modo Trojae decursione. Cal. 18. h. e. *exhibita per diei intervalla*.

Intermittere. bellum — diu traxit, intermissum saepius. A. 16. rationes imperii, ab Aug. proponi solitas, sed a Tiberio intermissas. Cal. 16. gessit et censuram, intermissam diu. Cl. 16. ludi intermissi. Cl. 21. h. e. *per errorem non habiti*.

Intermissio. triginta hom. millibus sine intermissione operantibus. Cl. 20.

Intermortuus, qui est inter vitam et mortem. v. Duker. ad Liv. 37. 53.

diu sine voce et paene intermortuus jacuit. Ner. 42.

Internecio. paene internecione ampliss. ordinis. Oth. 8. armis inter se ad internecionem concurrerunt. Oth. 12.

Internuncius. per internuncios ac literas. Oth. 8. non monere, nisi acerbo et brevi scripto, aut per internuncios, solita. Cl. 3.

Interpellare, versantem in aliquo sermone vel negotio appellare, adeoque *interrumpere*.

M. Catonem interpellantem. C. 20. h. e. *obloquentem*, *resistentem*.

si quid — blandius de se diceretur, non dubit. interpellare ac reprehendere et commutare continuo. T. 27. ne ream qu. interpellare desiit. T. 45.

alicujus labores interrumpere. petiisse ab eâ, ne interpellaretur. Ter. 3.

unde i. q. *precibus aliquem adire*, adjuncta importunitatis notione.

interpellari se toto mense ab iis, qui potestatem sui die festo non habuissent. T. 34. (nostr. *stören*, *bestürmen*, *überlaufen*.) Urbe egrediens, ne quis se interpellaret, edixerat. T. 40. nemo exstabat, qui adiri interpellarique posset. T. 75. (h. e. *rogari*.) interpellanti mox ministro. Vesp. 23. (h. e. *cum precibus se adeunti*.) coenae tempore interpellatus tumultuosioribus literis. Ner. 40.

omnino: *appellare* (nostr. *angehen*, in *Anspruch nehmen*.)

alium (judicem) interpellatum ab adversariis de propria lite. Cl. 15.

quoad Cass. Severus, interpellatis iudicibus, dilationem petiit. Gr. 22. h. e. *appellatis*.

rursus interpellante milite ac populo, et, ne deficeret, hortante. Vit. 15. —

fameque interim et siti interpellante. Ner. 48. h. e. *interveniente*, importunius ad cibum capiendum admonente.

Interpellatio. si quando quid secreto aut sine interpellatione agere proposuisset. A. 72.

Interpellatores, qui negotiis precibusque aliquem adeunt et appellant.

quum interpellatores aliis atque aliis causis in jure dicendo detinerent. A. 97.

Interponere h. e. inter alios aliquem, v. inter alia aliquid ponere. cf. *Interjicere*.

ut convivio interponeretur. Cal. 39. ut legatos — etiam epulis familiaribus interponeret. Ner. 22.

acroamata et histriones aut etiam triviales ex Circo ludios interponebat. A. 74. h. e. coenae per intervalla interjiciebat, ad delectandum adhibebat. —

inediam unius diei per singulos menses interpon. Vesp. 20.

interposito tempore Consul. T. 9. i. q. *interjecto*. vix uno interposito die. Cl. 26. nocte interposita. Vit. 15. (Liv. 44, 39.)

interposito per Caesarem jurejurando. C. 85. h. e. *adhibito*.

interponi decretum passus est, quo sibi gratiae agerentur. T. 53. h. e. *fieri*, pr. reliquis sententiis *addi*. (Liv. 3, 46. „jus eo die se non dicturum, neque decretum interpositurum.“)

Interpres. ut, de quo quisque dubitaret, se nec alio interprete

— uteretur. T. 18. poetarum interpretes, qui a Graecis γραμματικοί nominentur. Gr. 4.

Interpretari i. q. explicare rem intellectu difficilem, nostr. *auslegen*.

antiquissimi doctorum — nihil amplius quam Graeca interpretabantur. Gr. 1.

maxime de *conjectoribus*, qui somnia, ostenta etc. explicant.

conjectores — arbitrium orbis terrarum portendi interpretantes. C. 7.

fuerunt, qui interpretarentur, non aliud significare, quam sequi. A. 94.

nec defuerunt, qui interpretarentur, significari rerum mutationem. Galb. 8. coll. Vesp. 5. non deerant, qui secus interpretarentur. Tir. 5. nec defuit, qui ostentum sic interpretaretur. Dom. 23.

interpretatus pass. verba supplicis interpretata. Ner. 13. h. e. *Latine versa*.

Interpretatio. sententiam suam, quia mutare turpe erat, interpretatione lenire. C. 14. h. e. sententiae mitiorem sensum subicere.

Interrogare. interrogatus, cur. C. 74. interrogatus, an. A. 54.

interrogavit, quale id genus esset poenae. Ner. 49.

interr. testem. A. 56. militem Graece testimonium interrogatum. T. 71.

Opp. respondere.

reum — ita fertur interrogasse. A. 33.

in Senatu. quem ordinem interrogandi sententias Consul Kal. Jan. instituisset. C. 21.

in Senatu novissimus consularium sententiam dixit — post omnes interrogatus. Cl. 9.

omnino de aliqua re quaerere ex al., nostr. *befragen*.

ut, qui a loco perferunt literas, iidem interrogari quoque, si (h. e. an) quid res exigant, possint. A. 49.

Interrogatio. post longas demum interrogationes (Claudii iudicis.) Cl. 15.

Interrumpere. interruptum somnum recuperare. A. 78.

Sed Ner. 49. inepta est lectio: *interrumpenti Centurioni*. Leg. *irrupenti*.

Intervallum. de loco. Bazarum medium intervallum Puteol. ad moles. Cal. 19.

juvenes modicis intervallis — disposuit. A. 49.

per intervalla digitorum. Dom. 19.

de tempore. longo intervallo. A. 37. T. 65. longo post intervallo. Vit. 1. dehinc longo intervallo. Dom. 8. procedente tempore — ac rursus magno intervallo. A. 2. ex longo intervallo. Horat. ex intervallo subinde. Cl. 41.

duos primos *junctim*, sequentes *per intervallum*. Cl. 14. duodecimum magno, id est septemdecim annorum intervallo — petiit. A. 26.

Intervenire, ad mediam rem v. inter duos pluresve venire, ad rem adjuvandam vel dirimendam vel impediendam, nostr. *dazu v. dazwischen kommen*.

ut tamen quibusdam (bellis) aut interveniret, aut non longe abesset. A. 20. incendio et ipsam intervenisse. T. 50. secretum — denegavit, nisi ut interveniret Macro. Cal. 23. —

- quamquam et offensis intervenientibus. A. 66. ne quid morae interveniret. Ner. 37. —
 neque Senatu interveniente. C. 30. h. e. rem auctoritate sua dirimente.
 eum intervenientem et quasi studiosiorem partis alterius.
 T. 11. (nostr. *sich einmengen*.)
 villicum intervenientem. Cl. 38.
 sequ. *ne*. eatenus interveniebat, ne quid perperam fieret.
 T. 33.
Interventus. creditores interventu sponsorum removit. C. 13.
Intervertere. quorum publica vectigalia interverterat. Vit. 7.
 (nostr. *unterschlagen*.)
Intervisere h. e. per intervallum visere. uxorem interv. A. 24.
Intestinus. quibus intestinum, quibusque adversus nos bellum erat. Cal. 5. intestina dissensione. Galb. 7.
intestina. A. 94. infirmis intestinis morbo variante. A. 98.
 quum creberrimo frigidae aquae usu etiam intestina vitiaasset.
 Vesp. 24.
Intexere. stragulis albis auro intextis. Ner. 50.
Intimus. amicorum intimi. Ner. 21. amicorum libertorumque intimorum conspiratione. Dom. 14.
 intima cui soli nota sua exstiterint. Gr. 18.
Intolerabilis. idque factum ejus tanto intolerabilius est visum.
 C. 78. arrogantia socordiaque intolerabilis. Galb. 14.
Intolerantia. pass. de acerbitate et intolerantia morum ejus. T. 51. (Contra *Cell*. 17, 19. active utitur hoc nomine.)
Intra finem notat loci vel temporis, quo quis vel quid continetur. v. Gronov. ad *Liv*. 1, 10. nostr. *innerhalb*.
de loco. quarum centum ac triginta millia intra vallum reperta sunt. C. 68. intra moenia hostis. C. 35. deprehensos intra castra Julianos. C. 75.
 quos una et intra Palatium habitantes. Galb. 14. quum sacrificaret intra aedem publicam. Galb. 8. ubi v. Oudend.
pro adverbio. intraque. C. 34.
de tempore. intra quintum, quam affucrat, diem. C. 35.
 h. e. *nondum exactis quinque diebus*. intra sextum adoptionis diem. Galb. 17. intra tricesimum annum. A. 21. intra annum. Dom. 9. intra triennium. T. 15. intra quartum mensem periiit. Cal. 49. intra mensem tertium peperit. Cl. 1. intra paucissimos dies parte insulae in dedit. recepta. Cl. 17. ubi v. Burm. intra paucos dies. C. 2. intra breve tempus. T. 51.
 Cl. 38. intra Kal. Oct. Vit. 14.
Intrare. Urbem. T. 17. Curiam. T. 30. 70.
Intrinsecus. jocinera replicata intrinsecus. A. 95.
Introducere. al. in Senatum. Oth. 2.
Introferre. lectica quondam introlatus aeger. T. 30.
Introire. Urbem. C. 18. A. 57. Galb. 12. Vit. 11. Curiam. C. 81. theatrum. C. 80. cubiculum. Cal. 12. huc introire. A. 6. quotiescunque introiret. Cal. 7.
 triremes, quibus introierat Oceanum. Cal. 47.
Introitus. dum clandestinus ad villam introitus pararetur. Ner. 48. ad introitum (portus.) Cl. 20. (*Eingang*.)
Einzug. Tiridatis in Urbem introitum. Ner. 13.
Antritt. pro introitu novi sacerdotii. Cl. 9.
Intueri. supinum, coelum intuentem. A. 16. lapidem intuens. Vit. 10.

Intus. essetne quis intus cum Caesare. Dom. 3.

Invadere, irruere, cum impetu et per vim aggredi, adire.

validissimas Pompeji copias — invasit. C. 34. (*auf jem. losgehen.*)

ut Jubae, regis filio, in altercatione barbam invaserit.

C. 71. (*einem in den Bart fahren.*) virorumque ac feminarum — inguina invaderet. Ner. 29.

taurus — rapto vinculo essedum ejus invasit. Galb. 18.

necdum defunctae bona invasit. Ner. 34. ne non hinc quoque, quantum posset praedae et manubiarum, invaderet. Ner. 38.

dictaturam Crassus invaderet. C. 9. (h. e. *dictatura per vim potiretur.*) consulatum invasit, admotis hostiliter ad Urbem legionibus. A. 26.

Invalescere. paulatim invalescentibus vitis. Ner. 27. tumultus, rerum nov. initia, conjurationesque — priusquam invalescerent — compressit. A. 19. (*mächtig, stark werden.*)

libido atque luxuria, coercente nullo, invaluerat. Vesp. 11. (*nostr. über Hand nehmen.*)

appellatio grammat. Graeca consuetudine invaluit. Gr. 4.

Invalidus. quamquam invalidus atque aeger. A. 13. (illud minus, hoc majus.) aegros atque invalidos. Galb. 20. invalidum quemque obviorem. Oth. 2.

Invehere. invecta Urbi regia gaza. A. 41. ad invēhēndos etiam in tempore hiberno commeatus. Cl. 18.

invehi. elephantō per provinciam invectus est. Ner. 2. sec. vulg. Sed opt. librt: *vectus*. v. Burm. et Oudend. Posset *invehi* usu verbi: *incedere* (*einhergehen*) defendi.

invehi in aliquem, irruere in aliquem verbis vel factis, nostr. *auf jem. losfahren*. saepe in cunctos pariter Senatores, ut Sejani clientes — invectus est. Cal. 30.

Invenire. quorum libellos Othoni datos invenerat. Vit. 10. si qua invenirentur, frustra marmoris. Ner. 49. nihil invenit praeter tepidam in ara favillam, atratumque juxta senem. Galb. 18.

tabula aenea in monumento — inventa est. C. 81. ut — ante fores inveniretur. A. 6. ne aliud inveniretur. A. 27. ne minor inveniretur. A. 94. h. e. *appareret, videretur.* —

Drusus — sibi posterisque suis cognomen invenit. T. 3.

h. e. *auctor fuit dati cognominis.*

Inverecundus. animo inverecundo. Gr. 15.

Investigare. quae (per notas scripta) si quis investigare et persequi velit. C. 56. (nostr. *herausbringen*, Gall. *déchiffrer.*)

dum etiam latentes conscios investigat. Dom. 10. (pr. de venatione, ubi vestigia quaeruntur ferae.)

Inveteratus. inveterata licentia. Ner. 16.

Invicem. v. *Vicem* et *Vices*.

Invictus. felix et invictum in ea provincia — Scipionum nomen. C. 59.

consuerunt quidam, ut *Invictus* cognominaretur. T. 17.

Invidia, pass. odium aliorum, quo secus de nobis factisque nostris sentiunt et judicant, *fama sinistra*, *iniquum iudicium*, nos: *übler Ruf*, *Hofs, Gehässigkeit*.

ad declinandam invidiam. C. 4. quanta eos in posterum a plebe Rom. maneret invidia. C. 14. praecipuam et inexpiabilem sibi invidiam hinc maxime movit. C. 78. ad misera-

tionem et invidiam caedis ejus. C. 84. multiplici flagravat invidia. A. 27. vel praecipua flagrabat invidia apud milites. Galb. 16. lautitiarum invidiam (refutavit.) A. 71. quorum domini in invidiam venerant, *quasi* sequi. T. 8. invidiam in praesentia vitans. T. 22. crevit invidia. T. 75. invidiam, quae sibi fieret, deprecari sunt. Cal. 9. seductis magnam fecit invidiam. Cal. 56. (h. e. ut suspectos et ipse habuit et aliis prodidit, adeoque in aliorum odium eos induxit.) graviter correptis, eaque cum invidia, ut sequi. Cl. 38. (h. e. tam acerbo et ad odium in eos excitandum comparato de facto eorum iudicio. nos: so gehässig, mit solcher Bitterkeit.) ad occultandam facinoris invidiam. Ner. 33. ad leniendam invidiam. Dom. 11. ut invidia identidem oneraret. Ner. 34. ne oneraretur invidia. Oth. 6. ex annonae quoque caritate accrevit invidia. Ner. 45. non sine magna sui invidia. Rh. 6.

Invidiosus h. e. cum invidia s. odio conjunctus. joci invidiosi. A. 55.

Invidiose. Asinio Poll. graviter invidioseque in Curia questus. A. 43. h. e. ita, ut magnam ei invidiam faceret (nos: gehässig, bitter.)

Invisus (*verhasst*.) in dies invisior. T. 13. invisus ac detestabilis. T. 63. quibus cum invisum sentiebat. A. 10. nihil sibi admissum, cur cuiquam invisus esset. Cal. 15. suspectos se et invisos sentiebant. Cal. 56. per haec terribilis cunctis et invisus. Dbm. 14. sed nequaquam tam grata erant, quam *invisa*, quae secus fierent. Galb. 14.

Invisitatus h. e. antea non visus. si quando quid invisitatum — advectum esset. A. 43. Vulg. *inusitatum*. v. Oudend. ad h. l., Drakenb. ad Liv. 5, 17. et c. 35. §. 4. Gell. 5, 14. „omniumque invisitata aut forma erat aut ferocia.“ l. 6, 3. „serp. invisitatae immanitatis.“

Invitare. aliquem ad aliquid. Tiberium quotidie invitabo ad coenam. Cl. 4. quum multos e litore invitasset ad se. Cal. 32. ad athlet. spectaculum invitavit et virg. Vestales. Ner. 12. equi. ordine ad audiendum invitato. Cal. 53.

aliquem in aliquem locum. lunam invit. in amplexus atque concubitum. Cal. 22. in contubernium invitatus. ibid. Sed Cal. 41. leg. „ad invitandos ad libidinem juvenes senesque“, quoniam factum est, non locus, nisi amplexus libidinosi notio subjicitur, vel scriptor vitare duplex ad voluit. Optimi libri habent *ad*.

invitare simpl. vel invitatos, vel sponte ad se commeantes. C. 27. nomine ejus invitati. Cal. 55.

sequi. ut. invitatus, ut accumberet. Ter. 2. invitasse se quendam, in cujus villa maneret. A. 74.

se invitare i. q. indulgere cibo vel potui, se curare. quoties largissime se invitaret. A. 77. (Plaut. Amphitr. 1, 1, 127. „nisi invitavit sese in coena plusculum.“)

invitari i. q. excitari, moveri. quamquam magnis conditionibus invitaretur. C. 3. (nisi intellig. a Lepido magnis condit. propositis.) invitatus lucro. Cal. 39.

Invitus. imperio, quod invitatus recepisset. Vit. 15. Berenicen dimisit — invitatus invitam. Tit. 7. nec daturus, nisi invitatis ac recusantibus. Galb. 15.

invitis adversariis. C. 22. invito Neptuno. A. 16. invitatis omnibus. Tit. 6.

Invocare. fidem militum invocavit. C. 33. invocare atque expectare lucem. Cal. 50. ut et — M. insuper Brutum, cujus statua in conspectu erat, invocaret. Rh. 6.

Involvere. segestri vel lodicula involutus. A. 83. capite involuto. Galb. 7.

remediis lana involutis. Galb. 3.

Inundationes. A. 29. 30. inundationibus Tiberis retardatus. Oth. 8.

Inurere. qui illa volent calamistris inurere. C. 56.

Inusitatus. v. *Invisitatus.*

Ipsē. et ipse, καὶ αὐτός. A. 7. 43. Vit. 3. al. — appellatus *et ipse* C. Caesar. Cal. 8. (καὶ αὐτός.)

quo *et ipso.* T. 23. *quamquam* — *tamen et ipsa.* T. 3.

si *eadem iisdem et ipsi* dedissent. Tit. 8.

his ipsis totidemque verbis. Oth. 11. — *ipsum esse, cujus* sequ. A. 94. die *ipso, quo.* Ner. 40.

ut vix sibi ipse constaret. Galb. 14.

Ira. ira turpior. Cl. 30.

irae atque *iracundiae* conscius sibi utrumque excusavit edicto, distinxitque, pollicitus, alteram quidem brevem et innoxiam, alteram non injustam fore. Cl. 38.

Irasci. quod sibi soli non liceret, amicis, quatenus vellet, irasci. A. 66.

Iratus. irato et verba et sententiae suppetebant. Cal. 53. accipe iratum sc. Jovem. Cal. 58. Vulg. *ratum.* v. not.

Iracundia. v. *Ira.*

Ire. quum praeter Locros Rhegium pedibus iret. A. 16. ut navibus, nec tamen mari, iretur. Ner. 31. effigiem cremati euntem in coelum. A. 100. se vivum sub terram iturum. Ner. 48. obviam semper iit (tumultuantibus). C. 69.

consulto eum ad arma isse. A. 15. catur, quo sequ.

C. 52.

eat nunc mater mea sequ. Ner. 35.

ut praeceps per gradus iret. Cal. 35.

vota pro itu et reditu suo suscipi passus. T. 38.

Itare. quos in ludos itare vellet. Rh. 1.

Irrepere. draconem repente irrepsisse ad eam. A. 94.

Irridere. Spurinnam irridens. C. 81. Maecenatem — per jocum irridet. A. 86. conantes quosdam — irrisit ultro. Vesp. 12. fungis abstinentem palam irriscrat. Dom. 14. irrisis multorum locorum miraculis. Cal. 51. vox praeconis irrisa est. Cl. 21.

Irritare. irritati ad talem jocorum petulantiam. Galb. 20. ne fatendo dolorem irritaret ingenia. Ner. 39. qui delatores non castigat, irritat. Dom. 9.

Irritus. plurima, et formidolosissima, et vana et irrita videbat. A. 91. h. e. *eventu non confirmata.* triduo per irritas altercationes absumto. C. 23.

testamentum ejus pro irritato habuit. T. 51. irrita Tiberii voluntate. Cal. 14.

testamenta — rescidit, item ceterorum, ut irrita et vana.

Cal. 38. legatum — irritum fecit. Dom. 9.

Irrogare. quin se — multa irrogata condemnassent. T. 5.

Irruere. M. Bruto irruenti dixisse. C. 82.

Irrumpere. irrumpentis in Curiam turbac. Cal. 14. patroni cubi-

culum irrupit. Cl. 57. irrumpere Oppius nunciatus. ibid. 'ir-rumpenti Centurioni. Ner. 49. Vulg. *interrump*.

irrupentibus ad primum gemitum. Oth. 11. (nostr. *hineinstürmen, eindringen*.)

de impetu hostili. irrupentibus adversariis. Dom. 1. ir-ruperant jam agminis antecessores. Vit. 17. (*eindringen*.)

bos arator, decusso jugo, triclinium irrupit. Vesp. 5.

Irruptio. sub irruptionem hostis. T. 6.

Is. quem ordinem — *eum*. C. 21. *cujus causa* — *et quem* — *ejus* postea filiam. C. 50.

omitt. ante *qui*. non audentibus facere, quibus obtigerat id munus. A. 10.

is pro *aliquis*, vel potius de homine satis noto alias ob rem vel factum aliquod, *cujus* tamen nomen addero vel no-lumus vel non possumus.

periit denique *et is*, *qui* sequ. T. 58. (*auch der Mann, auch jener*.) eo quidem, *qui* sibi met vim ferro intulisse ar-guebatur sequ. Cl. 16. (Ita Graeci articulo definito utuntur, e. g. *Plutarch*. Agesil. 21. παρακαλούμενος ἀκούσαι τοῦ τὴν ἀηδὴνα μιμουμένου, ubi cave audias, qui scribere volunt ἀκούσαι τοῦ. v. omnino *Matthiae* Gr. Gr. p. 373. §. 266.)

eos easque omnes. T. 35. *easque* (h. e. proxime memora-tas) et *ceteras*. A. 30.

cui maritoque *ejus*. C. 52.

eum et *ei* saepe praeter necessitatem additur, ubi alias omitti solet, participiis. v. Oudend. ad C. 7., *Burm.* ad A. 67. et ab hoc laudatos.

confusum *eum*. C. 7. prospicientem haec *eum* ad verbum dixisse. C. 30. nihil non ausurum *eum*. C. 19. Ita: defen-denti *ei* restituendum videtur C. 49. laetum *eum* atque fiden-tem. A. 65. venientem *eum* — non adiniserat. T. 32. trans-euntem *eum*. Ner. 39. occisum *eum*. Dom. 23. Nonnulli etiam: destituto *ei*, Ner. 40. prandenti — aquila panem *ei* manu rapuit. A. 94. *ei* augurium capienti. A. 95. al. Sed his locis omnibus *eum* vel singularem vim habet, ut in: „nihil non ausurum *eum*“ h. e. *hunc talem hominem*, vel ad-ditur, ut de hoc, neque aliquo quodam sermonem esse, faci-lius pateat. Contra nullo modo ferendum *ei* loco A. 67. „*Thallo* — crura (*ei*) fregit,“ ubi Oudend. illud reposuit cum Gronov. v. not. ad h. l.

illa *ejus* quotidiana — erant. Cl. 40. —

eum pro *se*, ubi scriptores a sententia alius, quam refe-runt, ad suam in ipsa narratione transeunt. v. not. ad Cal. 34., Oudend. ad Ner. 32.

ne qui respondere possint praeter *eum*. Cal. 34. ut — pro semisse dextans *ei* cogeretur. Ner. 32. v. not. (Adde exemplis in not. ad Cal. 34. excitatis *Gell.* 7, 3. „quod ipse ante consilium de nece *ejus* cepisset,“ et nescio an *ei* stare debeat apud *Cic.* Off. 3, 22, 2. „si praemium *ei* posuisset“ (non ex pollicentis, sed ex *Ciceronis* narrantis persona), et apud *Liv.* 31, 11. „si quid *ei* ad firmandum augendumque regnum opus esse judicasset,“ ubi ad *populum Rom.* referenda sententia. Dubitat tamen h. l. et damnat fere *Drakenborch*.)

id c. gen. subst.

id usus mihi tecum esse volui. *Horat.*

- eo. eo arrogantiae progressus est, ut sequ. C. 77. hoc genus calumn. eo processit, ut sequ. T. 58.
 eo studiosius, quod. C. 81. cf. Hoc et Tanto.
 eatenus. eatenus interveniebat, ne. T. 33. cf. Hactenus.
 Idem. tutorem suum eundemque collegam patris. A. 27.
 Threx et auriga, idem cantator atque saltator. Cal. 54.
 hic idem. Gr. 22. Rh. 2. qui idem. Gr. 1. qui — idem.
 A. 49. verum idem Antonius. A. 4. idem Curio, sed et. C. 9.
 eodem illo pugione, quo sequ. C. 89. eadem illa. Vit. 15.
 omnia eadem, quae. T. 34. — unus atque idem. v. Unus.
 haud ultra verba, et quidem totidem fere atque eadem.
 Vesp. 14.
 eadem iisdem et ipsi. Tit. 8.
 bis eundem praeponentes. C. 20.
 uxorem Domitiam, ex qua — tulerat, — eandem repudiavit. Dom. 3. h. e. quamquam ex ea filium tulerat eamque ut Augustam consalutaverat, tamen eam sequ.
 Hic usus oppositionis in voc. idem maxime valet in his:
 at idem. C. 58. (Antea cautum fuisse ostenderat Caesarem, jam eundem audacem describit.) idem Proculum sequ. A. 67.
 ubi a clementiae exemplis transit ad severitatem. Ita Plin. ep. 8, 21, 3. „quamquam et amicis et paucis, idem iterum amicis sequ.“ h. e. ego tamen aliis amicis etc.
 eodem h. e. in eundem locum. C. 17. 64. Galb. 19.
 eodem loci. A. 65. Al. loco, ex interpretatione. ut neque eodem loci — consisteret. Cal. 53.
 Identidem i. q. saepius, subinde, nostr. mehrmals, zu wiederholten Malen. C. 14. 30. A. 28. 87. 99. T. 59. 62. 65. Cal. 23. 31. 50. Cl. 21. 39. Ner. 21. 25. 28. 34. 49. Galb. 19. 20.
 Oth. 7. Vesp. 2. Dom. 8.
 Idcirco. et idcirco ne Caesarem quidem sequ. C. 9.
 Ideo. ideoque. C. 45. 86. A. 91. Cal. 50. nec ideo. A. 54.
 si tu — ideo nos. Horat.
 elastici ludi. Cal. 20. Vulg. hastici v. astici. v. not., Schaeferi praefat. ad edit. epist. Plin. p. XV. sequ., Casaub. ad Spartian. c. 27.
 istaec. remove istaec. C. 49. — Istuc. ei, quem istuc misi. Cal. 55.
 ita. ita dictitabat, sequ. acc. c. inf. C. 30. de iisdem — ita praedicat, sequ. orat. recta. C. 56.
 ut ita dicam. Cl. 4. vulg. etiam Cal. 13.
 atque ita. v. Atque. — ita ut Cl. 25. al. — i. q. eatenus ut. A. 27. 56.
 ita demum, si. Cl. 25. (h. e. sub hac demum conditione.)
 T. 2. Vit. 14.
 quasi — ita et. T. 50.
 ita ut vestitus erat. A. 78. ita ut erat, in veste domestica. Vit. 8. relictus ita, uti erat. Galb. 20. ita ut rapuerat. Galb. 1.
 quando ita videretur. Galb. 20.
 inservit iurijurando vel voto. ita mihi — liceat. A. 28.
 ita sim felix. T. 21. ita valeas, uti tu — non inieris. A. 69.
 subjungit sententiam, ut Gr. οὐτως.
 ita nullum spatium perterritis dabat. C. 60. ita multa — inierant. Ner. 52.
 aque. initio. C. 66. 75. A. 29. 31. al.

- post plura vocabula. A. 10. 25. al.
- Itare.* v. *Ire.*
- Item.* nostr. *desgleichen, ebenfalls*, post recensum plurium *ferner*. C. 9. 20. 39. 43. 44. 80. 84. A. 4. 17. 19. 21. 24. 29. 31. 43. 49. 57. 68. 70. Rh. 1. al. — *rursus* alteris literis — *item* tertiis literis. Cl. 4.
- et ad* Ciceronem, *item* ad familiares. C. 56. in cujus epistola ad Dolab. — *item* ad Atticum. Gr. 14.
- Itidem.* *itidem* ut. A. 24. h. e. *eodem modo*, ut, *aeque ac*.
- Iter.* de via, qua *itur*. per silvestre iter. C. 72. itinere avio. A. 96. itinere devio. Galb. 20. per insidiosa itinera. C. 58. quibus quisque vellet itineribus Urbis. C. 84. itinere terrestri. Cal. 47. per omne iter. Galb. 13. toto itinere. T. 7. 40.
- i. q. *itio* s. *expeditio ipsa*, ut nostr. *Weg, Marsch*.
- in itinere. A. 3. (*unterwegs, auf dem Marsche*.) C. 34. ab itinere statim. C. 60. ingredi iter. C. 31. Cal. 43. Galb. 8. 11. Vesp. 6. Romam iter convertit. C. 34. iter facere. A. 64. 82. Cal. 51. Ner. 30. itinere inchoato. Vit. 10. ut neque itineris neque proelii tempus denunciaret. C. 65. denunciato ad novum Imper. itinere. Cl. 13. pedestri itinere confecto. Cl. 17. augebat iter. C. 65. super itineris industriam. A. 8. dissimulata itineris causa. T. 37. itinera lectica et noctibus fere, eaque lenta ac minuta faciebat. A. 82. per nocturnum iter. A. 29. 90. itinere nocturno. T. 6. occultissimum iter ingressus est. C. 31. rediit ex itinere. Tit. 5. ad itineris impensas. Vit. 7.
- iter*, poema Caesaris. C. 56.
- Iterum.* *semel* — *iterum* post voc. *Bis.* v. *Bis*.
- iterum* nostr. *ein andermal, ein zweites Mal*. *iterum*, quum — *iret*. A. 16. *iterum* censente. T. 31.
- verba ipsius ex epistolis sunt — *et iterum* — *et rursus*. A. 76.
- Iterare*, bis facere, agere aliquid.
- certamina cogi in unum annum, quibusdam etiam iteratis, jussit. Ner. 23. quod cum honorem iteraverat. Cl. 17. De lect. *reiteraverat* v. Burm. et Oudend. conjunctiones saepius *iterare*. A. 86. (*bis addere*, ante singula commata.)
- Itidem.* v. post *Item*. — *Itus.* v. post *Ire*.
- Ixi* pro *ipsi* scriptum. A. 88.

b) J c o n s o n a n s.

- Jacere.* aliquamdiu jacuit. C. 82. jacentem — confecerunt. Cal. 58. manus ac pedes jacentis exosculati. Oth. 12. repertus — humi ante lectum jacens. Oth. 7.
- in altissima turri repertus est, jacens contra solis exitum. A. 94.
- piscis e mari exsiluit, et ad pedes jacuit. A. 96.
- neque in hac despectus parte jaceres. Ter. 5.
- Jacere.* ut — in Aponi fontem talos aureos jaceret. T. 14. *jacti* ab eo (tali.) *ibid.* qui Venerem jaceret. A. 71. —
- rapa in eum jacta sunt. Vesp. 4. graphium et libellos — *jecisse in faciem ejus*. Cl. 15.

- in lacum Curtii — pro salute ejus stipem jaciebant. A.
 57. (fulgura *facta* sunt, non *jacta*. Dom. 15. v. Oudend.)
 novae domus fundamenta jecit. Cal. 22. fundamenta Reip.,
 quae jecero. A. 28.
 jactae moles infesto ac profundo mari. Cal. 37.
 multasque nec dubias significationes saepe jecit, sequ.
 acc. c. inf. Ner. 37. (nostr. *hinwerfen*, *Worte fallen lassen*.)
Jactare. talis jactatis. A. 71.
 piro per lusum in sublimē jactato. Cl. 27. distento sago
 impositum in sublimē jactare. Oth. 2.
 ut — manus ac pedes alternis jactaret. A. 82. i. q. *move-*
ret, *agitaret*.
 i. q. *crebro dicere aliquid, in ore habere*.
 crebro illa jactabat. A. 25. subinde jactabat. T. 28. tragi-
 cum illud subinde jactabat. Cal. 30. jactasse se, quae pro-
 vidisset. Dom. 15. subinde Graec. proverbium jactans.
 Ner. 20.
 c. acc. et inf. quasi alii se puerum, alii orandum tol-
 lendumque jactassent. A. 12. Antonius, eum — transfugisse,
 jactavit. Ner. 3. subinde jactabat, exquisitum se. Cal. 33.
 saepe jactavit, se effecturum. Cal. 34. subinde jactavit, legere
 se militem. Galb. 16. nunquam jactare dubitavit, relictum se
 sequi. Dom. 2.
 jactans, dilectum ab ea. Ner. 35.
 unde *jactari* i. q. *in ore hominum esse*, de carmine vel
 dicto saepe recantato. disticho jactato a militibus. C. 51. illa
 quoque per ludibrium jactabantur. Galb. 12.
 statim per castra jactatum est. Galb. 6. ut vulgo jacta-
 tum sit etiam. Oth. 12. non negaverim, jactatum a quibus-
 dam sequi. Vesp. 1.
 etiam *in manibus hom. versari*. jactatum exemplar episto-
 lae. Vesp. 6.
 i. q. *superbe, gloriosius aliquid praedicare, nostr. prahlen,*
sich rühmen.
 non temperavit, quin paucos post dies frequenti Curia
 jactaret sequi. C. 22. jactare solitus. C. 67. neque in Senatu
 jactare dubitavit. Dom. 13. ut apud Senatum sic quondam
 jactaverit. Dom. 18. *arrogantia* fuit tanta — ut *jactaret*. Gr.
 23. (Sequ. *gloriabatur etiam*.)
 c. accus. *in ore habere aliquid*. usque eo intemperans, ut
 Caesaris caput proximo cuique jactaret. Lucan. (nos: *etwas*
gegen jedermann im Munde führen.)
 i. q. *praedicare se aliquid, nostr. sich für etwas ausgeben*.
 quum exstitisset, qui se Neronem esse jactaret. Ner. 57.
Jactator. quamquam jactator civilitatis. Cl. 35.
Jactura pr. id quod lubentius amittimus, quasi projici-
 mus, ut sarcinas ex nave, ut meliora et graviora servemus,
 nostr. *Opfer, Aufopferung*, (v. interpr. ad Plin. ep. 1, 12.
 init.), inde omnino de damno, amissione.
 seu jactura, seu lucrum. A. 75.
Jaculum. bina jacula gestantes. C. 84. aprum jaculis de-
 super petiit. T. 72.
Jam. quo praecipue, non jam metu, sed discrimine. T. 13.
 (jetzt, nun).
 jam istam volucrum fore potestatem. A. 13.
 (schon.) jam pridem. C. 20. jam grandem natu. A. 89.

- jam diu.* T. 74. *jam tunc.* A. 89. Ner. 7. v. *Tunc.*
jam nunc (nostr. schon jetzt, jetzt gleich.) Ner. 43. v.
Drakenb. ad *Liv.* 31, 32.
Janua. quod ea (tintinnabula) fere januis dependebant. A. 91.
Janitor. confugit in cellulam janitoris. Vit. 16. janitori-
 bus deceptis. A. 19.
Tonantem pro janitore ei appositum. A. 91.
Jecur. jecur Cratetis. Gr. 11.
jecinore vitiato. A. 81. Opt. libri: *jocinore*, ut *jocinera* et
jocinora replicata intrinsecus. A. 95. *scararum jocinora.*
 Vit. 13.
Jeiunium servare. A. 76.
Jeniare. jamne (v. anne) jentassent. Vit. 7.
Jentaculum. jentacula, et prandia, et coenas, commissatio-
 nesque. Vit. 13.
Jocus. inter jocum. C. 4. per jocum. C. 20. joci causa. Rh. 5.
 vel serio vel joco. A. 53. serio jocove. Ner. 25. joco vel
 jurgio. Dom. 18.
rem in jocum vertit. A. 67. rapinas ac petulantiam
 omnium in jocum vertens. Vit. 10. inter varios jocos. Cal. 53.
 inter alios jocos. Horat.
castrensi joco. Cal. 9. ob ambigui joci versiculum. Cal.
 27. exstat cujusdam non inscitus jocus. Ner. 28. multa joco
 transigebat. Vesp. 22. ut quendam joco corripuerit. A. 53.
in jocos effusus est. A. 98. omni comitate ad hilaritatem
 et jocos provocavit. Cal. 27. immixtis interdum frigidis et
 arcessitis jocis. Cl. 21. ne in metu qu. — mortis abstinuit
 jocis. Vesp. 23.
jocis quorundam invidiosis aut petulantibus lacesitus.
 A. 55. ob suspiciosos quidem, veterum et veteres et innoxios
 jocos. Dom. 10. imitati ad talem jocorum petulantiam.
 Galb. 20.
libellos Ineptiarum, qui nunc Jocorum inscribuntur,
 comp. Gr. 21.
Jocari. jocandi licentia. A. 98. *jocari* sequ. acc. c. inf.
 i. q. *per jocum dicere.* Ner. 33.
Jocularis. jocularia carmina. Ner. 42. jocularia et latebras
 omisit. Ner. 27.
Joculariter. inter cetera carmina, qualia — joculariter
 canunt. C. 49. festos — profusissime, nonnunquam tantum jo-
 culariter, celebrabat. A. 75.
Jubar. jub. solis. A. 94.
Jubere. sequ. acc. c. inf. Catonem extrahi Curia, ducique in
 carcerem jussit. C. 20. nave impositos — jubebo aveli. C. 66.
 fatentem nihil jussit occidi. A. 27. quendam — coram inter-
 fici jussit. Vit. 14. tumultum — perfici jussit. A. 17. quum —
 hominem duci in vincula gessissent. C. 79.
 ut stare — juberet. A. 24. ranas silere jussit. A. 94.
sequ. ut. quibus, ut id faceret, jubebatur. T. 22. Al. omit-
 tunt ut, sicut locis: edictum, quo jubebat, intra Kal. Oct.
 Urbe Italiaque mathematici excederent. Vit. 14. legatos —
 jussit, vel continuo ponerent. Vesp. 23. Al. ut pro vel. v. not.
 nostr., Oudend. ad h. l. et T. 22., Duker. ad *Liv.* 23, 21.,
 et *Drakenb.* ad l. 32, 16.
juberi. jussus exercitui praesse. A. 10. jussum se somnio.

Cal. 57. jussas Tribunis tradere arma. Vit. 10. jussos subscribere. T. 32. mori jussi. Ner. 37.

et *c. infn. pass.* jussi sunt omnes aegri — deferri. T. 11. interfici jussum. Vesp. 15. arcessi statim ac mori jussus est. Cl. 37.

Jucundus. quum mihi ille jucundus esse non possit. Gr. 14. (ex Cic. ad Att. 12, 26.)

aemulatione vocis, quae illi jucundior suppetebat. Ner. 33. jucundissimos et omnium horarum amicos professus.

T. 42.

jucundissime Tiberi. T. 21.

Judex, Judicium, Judicare. v. post voc. *Jus.*

Jugum. bos arator, decusso jugo. Vesp. 5.

legionibus in Armenia sub jugum missis. Ner. 39.

in jugo Alpium. Cal. 21. Alpium juga. Cal. 51. in Apennini jugis. Vit. 10.

complanata fossuris montium juga. Cal. 37.

Jugulum. aversum vulnerat, paulum infra jugulum. C. 82. ferrum jugulo adegit. Ner. 49. obtulisse ultro jugulum. Galb. 20.

Jugulare. C. 74. Cal. 32. 35. Cl. 34. Galb. 20. Vit. 14.

Jumenta. Cal. 39. 43. Ner. 5. 11. Galb. 7.

Jungere. mulis — ad vehiculum junctis. C. 31.

cum Jove dextram jungere. C. 81.

junxit parricidio matris amitae necem. Ner. 34. i. q. *ad-junxit.*

reges socios etiam inter semet ipsos necessitudinibus mutuis junxit. A. 48.

quae *se* alieno servo *junxisset.* Vesp. 11. i. q. *nupsisset.*

non secus ac necessitudine junctos sibi. A. 17. ut et necessitudine aliqua jungerentur. A. 62. propinqua sibi cognatione junctos. Ner. 3. artius ei junctus. A. 56.

nemine dubitante, quin victores Germani juncturi se Pannoniis fuerint. T. 17.

Junctim. magistratus — paene junctim percucurrit. T. 9.

Oppon. *per intervallum.* duos primos junctim, sequentes per intervallum. Cl. 14.

Junctura. inter juncturas lapidum. A. 92.

Jurare. sequ. acc. *c. inf.* C. 74. A. 21. T. 35.

in alic. verba. Galb. 11. 16. Oth. 8. Vit. 15. in acta Imperatoris. T. 26. et 67. v. ad T. 26. et Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 68, 2. Gronov. et Ern. ad *Tac.* A. 1, 7.

armatos pro concione jurare in nomen suum passus est. Cl. 10.

juratus. Cl. 22. (De *jurato Senatu* v. Lips. ad *Tac.* A. 4, 21.)

Jusjurandum. cujus pacti non dubitavit a quibusdam jusjur. — exigere. C. 25. jusque jur. et cautionem exegit a singulis, sequ. acc. *c. inf.* A. 98. *jusjurand.*, quo se cuncti pro salute unius astrinxerant. C. 84. Equiti Rom. jurisjurandi gratiam fecit. T. 35. quum in lite centumvir. adversario *jusjurandum* obtulisset. Rh. 6. nec sine *jurejurando.* C. 30. confisum eum novissimo illo Scto ac *jurejur.* C. 86. deque ea re et *jurejurando* et *chirographo* cavit. Cal. 12.

interposito *per Caesarem* *jurejurando.* C. 85. *jusjur.* neque sanctius sibi, neque crebrius instituit, quam *per Augustum.* Cl. 11.

Jurgare. Equiti Rom. liberius jurganti. Ner. 5.

Jurgium. in altercatione et jurgio. T. 2. moto inter antisophistas graviore jurgio. T. 11. ut — correpta jurgio sit. Galb. 5. de jurgio quodam Senatoris Equitisque Rom. ita pronunciavit. Vesp. 9. joco vel jurgio. Dom. 18. nec sine jurgiis. Cal. 22. jurgia cum servis plerique simulantes. Ner. 45.

Jus pr. jussum, id quod a praestantioribus vel pluribus constitutum est pro norma et regula vitae, quam cum aliis vivimus. Dicitur autem et de lege ipsa vel complexu legum, et de iis, quae per leges omnibus vel singulis licent, et de administratione usuque legum per principes atque magistratus, vel per cives inter se ipsos.

de lege ipsa et complexu legum, nostr. *Recht*.

jus civile ad certum modum redigere Caesar destinabat, atque ex innumera diffusaque legum copia optima quaeque et necessaria in paucissimos conferre libros. C. 44.

jus ordinarium. cetera quoque nominis *per magistratus et jure ordinario* agebantur. T. 31. v. *Ordinarius*. negantem, *cognitionis rem*, sed *ordinarii juris* esse. Cl. 15. v. *Cognitio*. cf. Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 77, 1. et 80, 1.

per speciem publici juris. T. 50. publicum et translaticium *jus*. A. 10.

omni divini humanoque jure neglecto. Vit. 11. violare *jus*. C. 30.

jure civitatem Rom. usurpare. Cal. 38. v. *infra*.

jus pristinum comitiorum. A. 40. (nos: *die Verfassung, Einrichtung*.)

studiosi juris. Ner. 32. inter liberales disciplinas attendit et *juri*. Galb. 5. (ubi *jus est scientia juris*.) *juris consulti*. Cal. 54. controversia de *jure*. Gr. 22.

de iis, quae per leges instituta, data, concessa sunt, (*Rechte, Vorrechte, Berechtigungen, Ansprüche* etc.)

jus Quiritium. Cl. 19. *jus quatuor liberorum.* ibid. *trium liberorum.* Galb. 14.

jus fisci. Vesp. 23. *legem de jure magistratuum ferens*. C. 28.

ut ad evitandas legum poenas *jure* ac dignitate matronali exsolverentur. T. 35. pro necessitudinis *jure*. Cal. 26. *jus patristam.*, quod (adoptione) amiserat. T. 15. loca in Urbe publica *juris ambigui*, A. 32. (*Anspruch auf Besitz*.)

c. genit. i. q. potestas aliquid faciendi v. habendi, *beneficium, privilegium*.

jus anulorum. C. 30. *jus asylosum* (mol. *vim*.) T. 37. *jus metallorum ac vectigalium.* T. 49. *jus nundinarum.* Cl. 12. *per jus osculi.* Cl. 26.

jura tribuniciae potestatis. T. 11. 23. *quò jure.* A. 27. ut *ramen pari jure essent*, quo ceteri. A. 56. neque more, neque *juro*. C. 18.

jus laureae coronae perpetuo gestandae. Cal. 45. *dicendae* inter Consulares *sententiae*. Cl. 6. quod ipsi quoque *jus* habuissent *tribuendi* ea. A. 25. quasi non omnium *tribuendorum* ipsi *jus haberent*. T. 32. *spectandi in orchestra epulandique publice* *jus*. A. 35. *ovandi* *jus*. Cl. 1. cui *lectica* per Urbem *vehendi* *spectaculaque publice edendi* *jus* tribuit. Cl. 28. *exigendi crediti* *jus*. Vesp. 11.

jus capiendi legata hereditatesque. Dom. 8. intra domum quidem exercendi artem jure concessio. Dom. 7.

jus arbitriumque omnium rerum illi permissum est. Cal. 14.

jure (nostr. mit *Recht*.) *jure* caesus. C. 76. ut *jure* sit gloriatus. A. 29.

omnino *de eo, quod licet*, etiam contra leges.

belli *jure*. A. 48. Ner. 40. *jus* habere in omnium bona. Cal. 47.

quibus — fallere ac furari per jocosum *jus* erat. Ner. 16. (ubi *fallere ac furari* est nominativus subjecti, quasi *τὸ fallere ac furari*.)

sume tibi aliquid juris apud me. Horat. h. e. *permittit tibi aliquid*.

jus dicere erat magistratuum ordinariorum, quibus etiam Imperatores id reliquerunt, sed ita, ut summum arbitrium, maxime in provocationibus, sibi servarent, quamobrem interesse jurisdictioni plerumque solebant. v. Ernest. exc. ad C. 43. et in Clav. Cicer. sub voc. *Jurisdicatio*. — quum forte *jus* diceret (Aedilis in patria.) Rh. 6.

quum mandatu Praetoris *jure* dicundo conventus circumiret, (Caesar Quaestor Hispaniae.) C. 7. permanere in magistratu et *jus* dicere ausus (Caes. Praetor.) C. 16. —

jus laboriosissime ac severissime dixit. C. 43. (Caesar Dictator, qui transitus fuit ad novam Principum potestatem.) ipse ejus dixit assidue. A. 33. ubi etiam in porticibus Herculis templi persaepe *jus* dixit. A. 72. quum interpellatores aliis atque aliis causis in *jure* dicendo detinerent. A. 97. *jus* et Consul et extra honorem laboriosissime dixit. Cl. 14. *jus* diligenter et industrie dixit, plerumque et in Foro pro tribunali extra ordinem. Dom. 8. ut tamen interdum nonnunquam in *jure* dicendo obdormisceret. Cl. 33.

Jurisdicatio. cf. *Cognitio* et *Quaestio*, et quae modo dixi.

auspicatus est et jurisdictionem Praefectus Urbi sacro Latinarum. Ner. 7.

jurisdicatio de fidei commissis. Cl. 23. v. not.

magistratibus liberam jurisdictionem et sine sui appellatione concessit. Cal. 16.

in *jurisdictione* (Neronis Principis.) Ner. 15.

honorem praeturae urb. cum consulari potestate suscepit titulo tenus; nam jurisdictionem ad collegam proximum transtulit. Dom. 1.

intercapedine *jurisdictionis*. Vesp. 10.

Justitium in luctu publico. (v. Kirchmann. de funer. Rom. 4, 11.) indicare *justitium*. Cal. 24. Galb. 10. *justitio* longiore inhibito. T. 52. quod apud Parthos *justitii* instar est. Cal. 5.

Judex. judicia ad duo genera *judicum* redegit Caesar, *equestris ordinis ac senatorii*; *Tribunos aequarios*, quod erat tertium, sustulit. C. 41. v. not. ad tres *judicum decurias quartam* addidit ex inferiore censu, quae *ducenariorum* vocaretur, *judicaretque* de levioribus summis. A. 32. (De *tertia*, post Caesaris mortem ex Alaudis et Centurionibus ab Antonio composita, v. not. ad h. l.)

ut levior labor *judicantibus* foret, ad quatuor priores *Caligula quintam decuriam* addidit. Cal. 16. *judicibus, sextam decuriam* adjici precantibus, Galba negavit. Galb. 14.

decuriae iudicum. v. loc. modo excut. decurias iudicum recognovit. A. 29. cf. *Decuria.*

album iudicum. splendidum virum — albo iudicum erasit.

Cl. 16. Equitem Rom. — erasit iudicum albo. Dom. 8. nummarios iudices cum suo quemque consilio notavit.

Dom. 8. v. *Nummarius.*

sortitiones iudicum. A. 29. sorte iudex in reum ductus.

C. 12.

iudices a vicesimo aetatis anno allegit, id est, quinquennio maturius, quam solebant. A. 32. v. not.

Aug. vix concessit, ut singulis decuriis per vices annua vacatio esset, et ut solitae agi Novembri ac Decembri mense res omitterentur. A. 32. rerum actum, divisum antea in hibernos aestivosque menses, conjunxit. Cl. 23. coll. iudicibus — concessum a Claudio beneficium, ne hieme initioque anni ad iudicandum evocarentur, eripuit. Galb. 14. v. not. ad Cl. 23.

iudices privati. Cl. 14. h. e. qui iudicant de controversiis privatorum. v. not.

iudices a Senatu petere. Dom. 8.

iudices aut e plano, aut e quaesitoris tribunali, legum et religionis et noxae, de qua cognoscerent, admonebat. T.

53. exorato coram iudicibus accusatore. A. 56.

sententia iudicum de ambitu condemnatos. C. 41.

interpellatis iudicibus. Gr. 22. nec iudicibus aspernantibus. Rh. 6.

iudicis acerbitas. C. 12. quam aequus iudex in alieno negotio futurus esset. Cl. 15. me inter Niciam nostrum et Vidium iudicem esse. Gr. 14. (ex Cic. ep. 9, 10.)

iudices etiam sunt in aliis negotiis, maxime in certaminibus artis alicujus, qui de corona decernunt, ἀγωνοθέται, βραβεύται, Kampfrichter.

comœdiam — docuit, ac de sententia iudicum coronavit.

Cl. 11. citharae (coronam) a iudicibus ad se delatam. Ner. 12.

iudices, priusquam inciperet, reverentissime alloquebatur.

Ner. 25. iudices civitate Rom. donavit et pecunia grandi.

Ner. 24. —

fore quandoque omnium poetarum ac poematum Palaeonem iudicem. Gr. 23.

Judicare. plerisque iudicandi munus detrectantibus. A. 32. ut levior labor iudicantibus foret. Cal. 16. ut cupidum iudicandi. Cl. 15. ad iudicandum evocari. Galb. 14.

iudic. de levioribus summis. A. 32.

l. q. censere. iudic. aliquem hostem. A. 17. T. 54. Cal. 7.

Ner. 49.

iudico. C. 74. Gr. ἀξιῶ.

Judicium. de collegio iudicantium. C. 41. v. supra sub voc.

Judex.

quum iudicio frequenti testimonium diceret. Gr. 9.

an iudicia majestatis cogi juberet. T. 58. (Verb. cogi ostendit, iudicia pr. esse iudices.) v. *Cogere.*

ut nostr. *Gericht* et *iudices*, et ipsam *jurisdictionem*, et *locum*, ubi *ius dicitur*, comprehendit, ita ut dispescere singulas notiones nequeas. — in iudicio quodam. C. 20. ut separatim in eo publica iudicia fierent. A. 29. testem se in iudiciis et interrogari, et refelli. A. 56. relicto iudicio. T. 45.

judicium majest. apud populum subiit. T. 2. metu judicii, quod privato parabatur. C. 18.

sententia in judicio lata, nostr. *Rechtsspruch*, *Urtheil*.

judicia rescissā. Cl. 29. pro litibus atque judiciis. Cal. 40. ingenuam et civem Rom. recuperatorio judicio pronunciatam. Vesp. 3. qui judicia centumvitalia (h. e. sententias Centumvirorum) extra ordinem dijudicarent. Vesp. 10. famosi judicii notam sponte subibant. T. 35.

omnino *sententia* de aliquo, nostr. *Meinung*, *Urtheil*.

adeo probantur omnium judicio. C. 56. inconstantia contrarii de me judicii. T. 67. longe majora et firmitiora de eo judicia. Cal. 5. unde i. q. *consilium liberum*, quod nititur judicio de al. necessitate magis, quam judicio. T. 23.

suprema judicia. nostr. *letzter Wille*, *letzte Verfügung*. A. 66.

i. q. *potestas judicandi* de al. re. suum quemque judicium habere. A. 54.

Judicialis laudatio. A. 56. v. not.

Judiciariae leges pr. sunt de ordine modoque judiciorum. v. Clav. Cicer. ind. leg. Sed A. 56. *legibus judiciariis teneri* est legibus in judiciis subjectum esse.

Justus pr. *exactus ad legem*, *solitae normae congruens*, unde i. q. *legitimus*, qualis quis ex jure esse debet vel ex recepta consuetudine esse solet.

sine justis et necessariis causis. A. 21.

ultra justum tempus. T. 4.

in modum *justae uxoris*. Cal. 24. habuit paene justae uxoris loco. Vesp. 3. paulum a fuit, quin justo matrimonio sibi conjungeret. Ner. 28. (*Justa uxor* est, quae ex lege est uxor, non pro uxore habetur mera licentia.)

justa libertas. A. 40. h. e. quam quis summo cum jure s. civitate Rom. habebat. Opp. *dediticii* et *Latini Juniani*. v. not. ad l. c., Lips. ad Tac. A. 13, 27. Nos: *völlige, vollkommene Freiheit*.

justus triumphus est cum omni honore triumphi, qualis traditus erat et legitimus, habitus. Oppon. *ornamenta triumphalia*, quae *speciem triumphi* ejusque honorum dabant. A. 38. v. not. Cal. 48. Cl. 17.

justum ac legitimum munus. Cl. 21. Oppon. *extraordinarium et breve*.

justi milites, qui legitima stipendia faciunt et legitima praemia accipiunt, quos Nero ex remigibus justos milites fecerat. Galb. 12. ut — veteranorum *justaeque militiae* commoda *voluntariis* polliceretur. Vit. 15. h. e. commoda stipendiorum legitime emeritorum.

navales pugnae paene *justarum classium*. Dom. 4. h. e. non paucarum navium, quae *imaginem* s. *speciem classium* darent. Nos: *völlig, förmlich*.

justa statura, quae modum non excedit, neque nimis brevis, neque procera nimis. T. 68. Ner. 51. Galb. 21.

Justitia. provinciae praefuit non minore justitia, quam fortitudine. A. 3. magna severitatis ac justitiae cura. Galb. 7. *Juvare*. ut, quae posset quisque opera, communem causam juvarent. Galb. 10.

ut parcimoniam publ. exemplo quoque juvaret. T. 54.

ut se aliquis ad mortem capessendam exemplo juvaret. Ner. 49.

auctores restituendae tribun. potest. enixissime juvit.

C. 5.

Juvenus. caesis *juvencis*. Dom. 9. *Juvenca*. Pasiph. ligneo *juvencae* simulacro abditam. Ner. 12.

Juvenis. Lepidus *juvenis*. A. 19. Agrippa *juvenis*. A. 5r. T. 22. (quo a patribus distinguantur.)

de homine virilis aetatis et marito. (v. *Adolescens*.) C. 71.

A. 34. indicto matrimonio *juvenis*. Cl. 15. L. Vinicio, claro decoroque *juveni*. A. 64. Masinthan, nobilem *juvenem*. C. 71.

successurum *juveni senem*, hoc est ipsum Neroni. Galb. 8. (Nero autem obiit *secundo et tricesimo aetatis anno*. Ner. 57.)

C. Curioni, promptissimo *juveni*. Rh. 1. Pisonem, nobilem egregiumque *juvenem*. Galb. 17.

praecepisse multis et claris *juvenibus*. Gr. 10. institutio puerorum vel *juvenum*. Gr. 23.

quadrigas — agitarunt nobilissimi *juvenes*. C. 39.

Secul. ludis *juvenes utriusque sexus* prohibuit ullum nocturnum spectaculum frequentare, nisi cum aliquo *majora natu* propinquorum. A. 31.

juvenes modicis intervallis per milit. vias disposuit. A. 49.

ad invitandos in libidinem *juvenes senesque*. Cal. 41.

ideo ipsum non *juvenes* designasse — sed *viros*. Ter. 4.

juvenes gemini augustiore forma. Ner. 1. (Castor et Pollux.)

Juventa. a *juventa* usque ad supremum vitae diem. A. 61. ab *juventa*. Dom. 12.

a prima *juventa*. A. 68.

Juventus. prodigae *juventutis*. C. 27. ex nobilissima *juventute*. A. 43. quinque millia e plebe robustissimae *juventutis*. Ner. 20. ex *juventute* utriusque ordinis. T. 35. *Judaeorum* *juventutem*. T. 36. ad quos *juventus* in ludum conveniat. Rh. 1.

fratrem Tiberium — appellavit *principem juventutis*.

Cal. 15.

Juxta. *juxta* Patavium. T. 14. *juxta* Tiberim. Dom. 4. subsellio *juxta* lectulum residens. Ter. 2.

qui *juxta* erant. Cal. 10. (h. e. *circa eum*). qui *juxta* cubabant. Cal. 32. *juxta* cubans. Tit. 2. *juxta* se collocavit. Ner. 13. atratum *juxta* senem. Galb. 18. abjecto clam *juxta* pugione. Ner. 34. thermis *juxta* celeriter exstructis. Tit. 7.

Juxtim assidebat. T. 33. Al. *nixtim* v. *nistim*. Oppon. ex *adverso*. v. Oudend.

K.

Kalendae. bis in mense legitimus Senatus, Kalendis et Idibus.

A. 35.

Kal. Januariae. quem ordinem interrogandi sententias Consul *Kal. Januar.* instituisset. C. 21. novorum Consulum

officium (h. e. salutatio Kal. Jan.) C. 15. pridie Kal. Jan. repentina Consulis morte cessantem honorem. C. 76.

die Kalendarum Januarii. A. 26. — Kalendis Jan. exornati Lares — conciderunt. Ner. 46.

Kal. Januar. strenam in Capitolio (Augusto dederunt.) A. 57.

quo magis in posterum ex Kal. Januar. novis temporum ratio congrueret. C. 40.

sub Kalendarum diem. Cal. 17. ex Kal. Januar. ibid.

ex Kalendis Juliis. ibid. Kal. Augustis natus Claudius. Cl. 2.

ad Kalendas Graecas solvere (i. e. nunquam.) A. 87.

L.

Labare. ei qua in publicis moribus — labarent. T. 33.

nisi *labantem* ordinem confirmasset M. Catonis oratio; C. 14.

Labefacere et *Labefactare* (nam fere in libris permiscetur. v. Oudend. ad Ner. 38.) machinis labefactis. Cal. 57. labefacta fide. Vesp. 4.

Contra Ner. 38. ut bellicis machinis *labefactata* atque inflammata sint. Nam ibi opera hominum aderat et institutus labor.

Labi. malas labentes corrigi praecepit. A. 99. Male al. *labantes*. v. Casaub. et Oudend.

lapsus memoria. C. 56. mente lapsi. A. 48.

Labes. aliqua corporis labe insignibus. A. 38.

Labor. laboris ultra fidem patiens erat. C. 57. laboris impatiens. Dom. 19.

ut levior labor iudicantibus foret. Cal. 16. requiem laborum praetendens. T. 10.

attenuatum te esse continuatione laborum. T. 21.

carmina libenter ac sine labore composuit. Ner. 52. (*ohne Mühe, Anstrengung.*)

Laboriosus. infant. pueritiamque habuit laboriosam et exercitam. T. 6. h. e. multis laboribus s. aerumnis vexatam. v. not., Schwarz. ad Plin. Paneg. 86, 3., Ern. Clav. Cicer. Adde exemplis Plin. ep. 4, 9, 1. „homo *laboriosus* et adversis suis clarus.“ Est Homericum *πελύτας*. — laboriosae occupationes. T. 27. (*mühsam.*)

laboriosissime h. e. cum maximo labore. C. 43. A. 84. Cl. 14. (*mit grosser Anstrengung.*)

Laborare. nihil aequè laboravit, quam ut sequi. A. 64. Mel. libri: *elaboravit*, quod vide.

Ita etiam Ner. 41. leg. „tanto opere *elaboratae* perfectaeque a se artis.“

i. q. *vexari, affligi al. re.* urbes aere alieno laborantes levavit. A. 47.

Massilienses obsidione laborantes quum adventu suo confirmasset. Ner. 2.

abundantiâ laboranti. Cl. 44.

Lac. infantes firmiores, necdum tamen lacte depulso. T. 44.

- Lactes murachnarum.* Vit. 13. cf. *Spartian.* Heliogab. 23. extr. (nos: *die Milchen.*)
- Lacerare.* locusta lacerari os imperavit (piscatori.) T. 60. fore, ut brevi laceraretur a canibus. Dom. 15. qui — confossum lacerandum ceteris traderent. Cal. 28.
lectica ejus — concursu hostium confossa atque lacerata est. A. 91.
criminosissimo libro et maledicentissimis carminibus laceratam existimationem suam. C. 75. (Gall. *déchirer.*) Artabani laceratus est literis. T. 66. quin mortuum contumeliosissimo atque acerbissimo acclamationum genere laceraret. Dom. 23. quos omni sermone laceravit. Gr. 9
ut Sallustium — acerbissima satira laceraverit. Gr. 15. (nostr. *herunterreißen*, voc. vulg.)
- Lacerna*, vestimenti genus, quod superinduere solebant Romani togis ob frigora et tempestates.
negotium Aedilibus dedit, ne quem posthac paterentur in Foro circave, nisi positis lacernis, togatum consistere. A. 40. spectaculis advenienti assurgere et lacernas deponere solebant. Cl. 6.
- Lacessere.* gentibus ultro lacessitis (bello.) C. 24.
jocis quorundam invidiosis aut petulantibus lacessitus. A. 55. quod in tragoedia Agamemnonem probris lacessisset. T. 61. qui se dictis aut carminibus lacessissent. Ner. 39.
- Lachanizare* s. *Lachanissare.* *betizare* Augustus dixit pro *languere*, quod vulgo *lachanizare* dicitur. A. 87. (Hoc a *lachano*, illud a *beta*, utrumque de languore s. infirmitate in re venerea.)
- Lacinia.* calcata lacinia togae. Cal. 35. consurgenti ei primum lacinia obhaesit. Ner. 19.
ut et — lacinia togae retenta — detinerent. Cl. 15.
- Lacrima.* Tiberio cum plurimis lacrimis pro concione laudato. Cal. 15. lacrimis et vociferatione miseratus est conditionem suam. Cl. 36. multis cum lacrimis eadem illa testatus est. Vit. 15. nonnunquam secreto precibus et lacrimis orans. Tit. 9.
Lacrime. cui lacrimans respondit. A. 58.
- Lactucula.* lactuculae thyrsus. A. 77.
- Lacus.* Fucinus. C. 44. Cl. 20. immisso in Lucrinum et Avernum lacum mari. A. 16.
piscina a Miseno ad Avernum lacum. Ner. 31. lacus Curtii. A. 57. Galb. 20.
in Cantabriae lacum. Galb. 8.
in minore Codeta defosso lacu. C. 39. effosso et circumstructo juxta Tiberim lacu. Dom. 4. rivum Anienis — divisit in plurimos et ornatissimos lacus. Cl. 20.
per ambitum lacus. Cl. 21. ad lacum, ubi adaquari solebat. Galb. 7.
Lacuna. aquam ex subjecta lacuna — hausit. Ner. 48.
Lacunaria i. q. *Laquearia*, tecta conclavium, interstitiis depressisque ornamentis quasi lacunis distincta. Ner. 34.
- Laedere.* pudic. ejus famam nihil praeter Nicom. contubernium laesit. C. 49.
dictum ullum factumve ejus existimatione aliqua laesisse. T. 58.

- Laetus.* praesenti statu. C. 80. nuncio. T. 11. laetum inter laetos. Ner. 43.
laeta precari alicui. A. 58. *laeta* exta C. 77. oppon. *tristibus.* laetum oppon. *diro.* A. 92.
Laetitia. Cal. 14. 17. Ner. 10.
Laetari c. ablat. al. morte. T. 75. caede cujusquam. Vesp. 15. Asturc., quo maxime laetabatur. Ner. 46.
 c. acc. et inf. ramos convaluisse, adeo laetatus est. A. 92.
Laevus. elata laeva. C. 64. nec sine anulo laevis. Ner. 20.
Lamentari. in summo publico luctu exterarum gentium multitudo circulatim, suo quaeque more, lamentata est. C. 84.
 ut lamentari ac plangere inciperet. Ner. 49. (illud voce, hoc gestu.) die, quo cultores Deum matris lamentari et plangere incipiunt. Oth. 8.
 ut mater missum ad legiones — pro afflicto statim lamentata sit. Vit. 5.
Lamina argentea lectis detracta. Cal. 32. v. *Martial.* 8, 33, 5.
Lana. brachio lanis fasciisque obvoluto. Dom. 17.
Lanificium. filiam et neptes ita instituit, ut etiam lanificio assuefaceret. A. 64.
Lanugo. tractans lanuginem ejus. Ner. 34. a prima lanugine. Oth. 12.
Lancea. nisi speculatores cum lanceis circumstarent. Cl. 35. speculator impulsu turbae lancea prope vulneravit. Galb. 18.
 quod lanceas novae formae appellari Luculleas passus esset. Dom. 10.
Languere. i. q. *infirmum esse.* languentes rami. A. 92.
 de languore membri. A. 87. v. *Lachanizare.*
 i. q. *aegrotum esse.* si te languere audierimus. T. 21. ter omnino languit. Ner. 51. sub natalem suum plerumque languibat. A. 81.
Languor. i. q. *infirmitas.* excusato languore faucium. Ner. 41.
 i. q. *valetudo.* in languorem incidit. T. 72.
Lanii. Cl. 40. — *Lanionia* mensa. Cl. 15.
Laniare. ex noxiis laniandos (a feris) annotavit. Cal. 27. vivos homines laniandos absumendosque objicere. Ner. 37. laniatis digitis. Dom. 17.
Lanista, magister gladiatorum. Gloss. λουδοτρόφος, μονομαχότροφος, ἐπιστάτης μονομάχων. tirones neque in ludo neque per lanistas — erudiebat. C. 26. lanistarum familiae. A. 42. circumforaneus lanista. Vit. 12.
Lanx. in altera lance (staterae). Vesp. 25.
Lapis. Numidicus. C. 85. Thasius. Ner. 50. parietes phengite lapide distinxit. Dom. 14.
 monumentum, quod libertus ejus e lapidibus — filio extruxerat. Dom. 8. e cujus lapide max. Circus exstructus est. Dom. 5.
 enatam inter juncturas lapidum — palmam. A. 92.
 quum lapidibus et subselliorum fragminibus decernere-tur. Ner. 26.
 lapis „memoriae Othonis“ inscriptus. Vit. 10.
 lapides post singulos mille passus constituti viam designabant, unde: ad quartum lapidem Campanae viae. A. 94. Appia usque ad septimum lapidem. T. 72. usque ad vicissimum

lapidem. Cal. 4. ad vicesimum lapidem. Oth. 8. ultra lapidem tertium. Cl. 23.

Lapidare. quo defunctus est die, lapidata sunt templa, subversae Deum arae sequi. (ab hominibus in luctu irascentibus Diis.) Cal. 5. v. Casaub. ad h. l., Gesner. ad *Plin.* Paneg. 40, 3., *Kirchmann.* de fun. Rom. 2, 12.

Laqueus. laqueos et uncōs ostentare. T. 54. injecto cervicibus laqueo. Vit. 17.

Laqueatae coenationes. Ner. 31. (*laquearibus* s. *lacunaribus* ornatae.)

Lares. v. ind. prim.

Largus. largissima praeda. C. 38. largissimum prandium. ibid. munus. Tit. 7. epulum. Dom. 4.

Largiter. in quibus et ipsis praestabat largiter. A. 89.

Large. convivabatur frequenter ac large. Dom. 21. solum largius appetisse (oleum conditum.) C. 53. omnes circa se largissime prosecutus. Dom. 9. (nostr. *reichlich.*) quoties largissime se invitaret. A. 77.

Largiri. militi — nihil unquam largitus est. T. 48. nec largiendi nec absumendi modum tenuit. Ner. 30. honores, exercitus, impunitates, supplicia largitus est. Cl. 29.

Largitio. pontificatum max. petiit, non sine profusissima largitione. C. 13. eam largitionem e Rep. fieri. C. 19. nullum largitionis genus omisit. C. 26. veteranos, quanta potuit largitione, contraxit. A. 10.

Lascivus. tabellis ac sigillis lascivissimarum picturarum et figurarum. T. 43.

Lascivia. Caesoniam — luxuriae ac lasciviae perditae. Cal. 25. recentibus lasciviae notis. Cal. 36. dum lasciviam nobilium petit. Ter. 1.

Lascivire. Gr. ἐξυβρίζειν. post magnam pugnam atque victoriam — licentiam omnem passim lasciviendi permittebat (militi.) C. 67.

Lastaurus. λᾶστανος, cui λᾶσιος ταῦρος, i. q. *impudicus.* Gr. 15.

Latere. Isiaci celatus habitu — latuit. Dom. 1. latentem miles agnovit. Cl. 10.

latentes conscii. Dom. 20. — latenti provincia oblata est.

Vesp. 4.

Latebra. extractus e latebra. Vit. 17. aliquid secretioris latebrae — desideravit. Ner. 48. per singulas noctes commutare latebras. C. 1. quos sacramenti metus ad huiusmodi latebras compulisset. T. 8.

paulatim jocularia et latebras omisit. Ner. 27. Opp. *palam erupit.*

Latericia Urbs h. e. ex lateribus aedificata. A. 29.

Latrina. v. *Lavare.*

Latro. naufragio vel latronum insidiis perisse. A. 27. latrones quondam sibi propter nominis celebritatem parsisse. Gr. 23.

Latrocinium. latrocinii convictus est. T. 1. tuendae pacis a grassaturis ac latrociniiis. T. 37.

Latus. juxta se latere dextro collocavit. Ner. 13. excreverat in dexteriore latere ejus caro. Galb. 21. latere convulso. T. 72.

stupratum a se, ac latera sibi contubernio ejus defessa.

Cal. 36.

latera aedificii. deustis utrimque lateribus. Dom. 5. Beney. in Capitolio ad sinistrum latus. Gr. 9.

Latus adject. latus ab humeris et pectore. T. 63.

latus clavus, insigne Senatorum, unde plerumque pro dignitate senatoria. v. *Clavus*.

Laticlavius i. q. *Senator*. a quodam laticlavio prope ad necem caesus. Ner. 26. — ne quis expertus castrorum esset, binos plerumque laticlavios praeposuit singulis alis. A. 38. Tribunus laticlavius. Dom. 10. v. not. ad utr. loc. et: *Angusticlavius*.

Late. narrationes tum breviter et presse, tum latius et uberius explicare. Rh. 1.

Lavare. ut calidis frigidisque unguentis lavaretur. Cal. 37.

et act. ut nostr. *baden*. quod balineis in adventum suum exstructis lavisset. Ner. 35. nonnunquam in thermis suis, admissa plebe, lavit. Tit. 8. in quo risisse, lavissee — capital fuit. Cal. 24. ut saepius in die lavaret. Gr. 23. ubi vulg. *lavaretur*. lavabat de die. Dom. 21. lavandi raritate. A. 82. lavantemne an coenantem aggredierentur. Dom. 17.

Latrina pro *Lavatrina*, locus lavationi destinatus. T. 58.

latrinae i. q. *cloacae*, colluvio sordium. abjici in latrinas omnium statuas et imagines imperavit. Ner. 24.

Lautus i. q. *splendidus*, *sumtuosus*, Gr. *πολυτελής*.

lautiore convivio. Cal. 32. apposita lautiore coena. Galb. 12.

Lautitia, splendidior apparatus. munditiarum lautitiarumque studiosissimus. C. 46. (Ad *lautit.* pertinent *tessellata* et *sectilia pavimenta*.)

lautitiarum invidiam (refutavit.) A. 71. Mox de *calice murrhino vasisque aureis* sermo.

Laudare etc. v. *Laus*.

Laurus. ramulus lauri. Galb. 1. — *Lauretum*. ibid. — *Laureus* ramulus. C. 81.

Laurea sc. *corona*, quae vox modo additur, modo omititur. v. Oudend. ad C. 45. et voc. *Corona*.

add. *corona*. C. 45. (ubi tamen alii omittunt.) 79. T. 69. (ubi: „turbatiore coelo nunquam non coronam lauream capite gestavit, quod fulmine afflari negetur id genus frondis.“ cf. Plin. 15, 30.)

omiss. voc. *corona*. laurea in Capitolium lata. Ner. 13. de Sarmatis lauream modo Capitol. Jovi retulit. Dom. 6.

praetextatus et laurea coronatus intravit. T. 17.

tale lauretum, ut triumphaturi Caesares inde laureas decerperent. Calb. 1.

laurea, quam religiosissime circumdederat, in profluentem excidit. Vit. 9.

Laureatus h. e. *laureis ornatus*. plebs laureata. A. 58.

laureatus currus, ἄρμα ἐστεμμένον. A. 94. v. not.

Laureolus mimus. v. ind. prim.

Laus. fausta omnia et eximias laudes congesserant. A. 98. mortuo gratias egit laudesque congescit. Tit. 11. (De lectione v. not.)

nobilibus pueris ac puellis carmine modulato laudes virtutum ejus canentibus. Cal. 16. eorundem et laudes componere coactos. Cal. 20.

dum fucosas laudes petit. Ter. 1.

laudes Herculis (scripsit Caesar adolescentulus.) C. 56. pri-

ma ingenii experimenta Luc. in Neronis laudibus dedit quinqu. certamine. Lucan.

non mediocri laude digna in unum contuli. Ner. 19.

laus i. q. gloria, fama, Gr. δόξα. praecipua militiae laus.

C. 35.

eam laudem hic ducit maximam. Ter. 2.

Laudare. laudavit pietatem — pro se indignantium. A. 66. taedio audiendi laudandique. Ner. 23. prout quisque se magis parciusve laudasset. Ner. 25.

laudanti vocem suam. Dom. 10. laudabat palam vel vituperabat. Cal. 36. viros illustres laudare vel vituperare. Rh. 1.

nilil magis in natura sua laudare se ac probare. Cal. 29.

laudanti cuidam formam, ut adhuc floridam. Galb. 20.

cohibente lictore nimias laudantium voces. Rh. 6.

Cicero in Limone hactenus laudat. Ter. 5.

memorabilem illam meritoque laudatam vocem edidit.

Tit. 8.

i. q. orationem habere funebrem in laudem defuncti.

C. 6. A. 8. 100. T. 6. Cal. 10. 15. Cl. 1. Ner. 9. v. Kirchmann. de funer. Rom. 2, 18.

Laudatio i. q. laus funebris. C. 6. laudationis loco Consul Antonius per praeconem pronunciavit Scitum sequi. C. 84.

laudatio judicialis, qua advocati reos eripere iudicio studebant. A. 56. v. not.

laudationes. captus modulatis Alexandrinorum laudationibus. Ner. 20.

Laxus. modicis contentus aedibus nec multo laxiore suburbano. T. 11.

quo laxius dimicaretur. C. 39.

Laxitas. aedibus modicis Hortens., et neque laxitate, neque cultu conspicuis. A. 72. magna thermarum et porticuum et tricliniorum laxitate. Cal. 37. tanta laxitas (domus aureae), ut porticus triplices milliarias haberet. Ner. 31.

Laxare. alveum Tiberis laxavit (completum olim rudibus). A. 30.

laxatis sellae curulis compagibus. A. 43. lacunaria, quae noctu super dormientem laxata machina deciderent. Ner. 34. (ubi laxata ad lacunaria pertinet, ne cum Bernecc. ad machinam referas.)

laxato calcio restitit. Oth. 6.

animi laxandi causa. A. 83. (Opp. intentus animus, prae de arcu.)

tantum afuit a remittendo laxandoque studio. Ner. 25.

(Ita studium etiam intenditur h. e. augetur.)

Lectus. in cubiculum regium eductum, in aureo lecto, veste purpurea decubuisse. C. 49.

in lectum inde transgressus — dormiebat. A. 78. in lecto ejus. Ner. 6. prosiluit e lecto. Ner. 47. decubuit super lectum, modica calcita. Ner. 48. lecto et calcita objectis.

Vit. 16.

residuis lectis atque mensis (Augusti.) A. 73. proripere se e strato, sub lectumque condere solebat. Cal. 51. —

torus, cui coenantes incubabant.

neque coenavit una (cum liberis) nisi ut in imo lecto assiderent. A. 64. ad fulcra lectorum. Cl. 32. per singulos lectos. A. 75.

Forus, cui *cadaver impositum* (*Paradebette*).⁴

lectus eburneus, auro ac purpura stratus. C. 34. *lectum* pro Rostris in Forum magistratus — detulerunt. *ibid*.

Lectulus. non procul a *lectulo*. T. 73. *subsellio* juxta *lectulum* residens. Ter. 2.

Lectica. occultavit apud se diu, et mox — *lectica* sua *avexit*. C. 71. *lecticae* impositum — tres *servuli* domum *retulerunt*. C. 82. quum per nocturnum iter *lecticam* ejus *fulgur* *praestrinxisset*. A. 29. *lectica* pro tribunali collocata. A. 33. *lectica* cubans. A. 43. dum *lectica* ex regia domum *redeo*. A. 76. *deposita* *lectica*. A. 78.

lectica ejus, quasi ibi cubans remansisset, concursu hostium confossa atque lacerata est. A. 91. posita in templo *lectica*. A. 94. ut neminem Senat. — ad *lecticam* suam admiserit. T. 27. v. not. *lectica* quondam introlatus aeger. T. 30. *lectica*, quā vehabatur, *vepribus* impedita. T. 60. *nurum* — obsuta *lectica* loco movit. T. 64. *valetudinem* excusanti *lecticam* misit. Cal. 27. *togae* vir. die circa *mediam* noctem sine sollemni officio *lectica* in Capitolium latus est. Cl. 2. *lecticae* impositus — in castra delatus est. Cl. 10. *lectica* in castra, et inde — in Curiam delatus est. Ner. 8. *lectica* per publicum simul (cum matre) vectus est. Ner. 9. quoties *lectica* cum matre *veheretur*. Ner. 28. *lectica* vectum. *ibid*. quum inde *lectica* transferretur. Tit. 10. *sellam* patris ac fratris, quoties prodirent, *lectica* sequebatur. Dom. 2.

viatores ne per Ital. oppida, nisi aut pedibus, aut sella, aut *lectica* transirent, monuit edicto. Cl. 25. v. not.

Arpocran, cui *lectica* per Urbem vehendi — *jus* tribuit. Cl. 28.

probrosis feminis *lecticae* usum ademit. Dom. 8.

spondam interiorem regiae *lecticae* (*Dolabella* Caesarem dixit.) C. 49.

Lecticula. a coena lucubratoriam se in *lecticulam* recipiebat. A. 78. (*Ovid. Trist.* 1, 10, 38. „nec, consuete, meum, *lecticulae*, corpus habes.“)

Lecticarii. Cal. 58. Oth. 6.

Lectio, *Lector*, *Lectitare* v. *Legere*.

Legare, ut ad velandam ignominiam, quasi *legatus* ab Augusto, abesset. T. 12. Al. omittunt *ab*, ut *legatus* substantive dicatur, et Augusto dativus sit, ut Ner. 3. „eidem Antonia *legatus*.“ Vit. 5. „succedenti fratri *legatus*.“ idque probat Wolfius. Sed discrimen aliquod est inter utrumque, ut monuit Ernest. v. *Legatus*.

legare alicui aliquid *testamento* (nostr. *einem etwas vermachen, aussetzen*.) populo hortos circa Tiberim publice, et viritim trecentos sestertios legavit. C. 83. legavit populo Romano — tribubus — Praetorianis militibus — cohortibus urbanis — legionariis sequ. A. 101. *legatam* in opus novi theatri pecuniam. T. 31. v. infra *Legatum*, *Legator*, *Legatarius*.

Legatus, cum mandatis aliquo publice missus, (Gr. *πρέσβης, πρεσβευς, πρεσβευτής*;) sive ad perferenda ad aliquem mandata, sive ad administranda aliquo loco, quae publice mandata sunt.

legati, nostr. *Gesandten*. *legatos* ad explorandum statum Galliarum mittendos; C. 24.

Parthorum legati. T. 16. coll. A. 21. legati ex Africa. 31. Iliensium legati. T. 51. legati (Graeci.) Cl. 42. Vologes — missis ad Senatum legatis. Ner. 57.

legati civitatum (Graec.) Ner. 22. nunciantes legatos seq Vesp. 23.

legati amplissimi ordinis (h. e. ex Senatu). Cal. 49. commissus in Germaniam inter legatos ad gratulandum. Cl. 9.

Romae legatos liberarum sociarumque gentium vetuit orchestra considerare, quum, quosdam etiam libertini generi mitti, deprehendisset. A. 44.

suasit Senatui, ut *legatos cum virginibus Vestalibus* mitterent, pacem — petitueros. Vit. 16.

in provinciis, qui sub duce bellum curabant, et consilio bellico intererant.

Titurius et Arunculejus, legati Caesaris. C. 25.

eidem Antonio legatus. Ner. 3. quum succedenti fratri legatus substitisset. Vit. 5. (h. e. remansisset in provincia, fratrem consilio et opera adjuvaret, ut Scipio Africanus Asiaticum in bello cum Antiocho. Ita apud Spartanos consilium Spartiatarum regem comitabatur bellum gerentem. v. not. Plutarch. Agesil. 6, 2. ἡγεμόνες et σύμβουλοι appellabantur.)

Sub Caesaribus saepe *legati legionum* commemorantur h. e. singulis legionibus praefecti (Gall. *brigadiers*), iide *legati praetorii* dicti, quia post praeturam id muneris suscipiebant, distinguendi a *legatis consularibus*, de quibus proxime dicendum. v. Lips. ad Tac. A. 2, 36., Ern. ad T. 1 (Tac. Agric. 7. *legatus praetorius*, paulo ante: *legatis consularibus*.)

legatus legionis. T. 19. Vesp. 4. tribus legionibus cum duce (h. e. summo duce, Varo) legatisque (sc. legionum) auxiliis omnibus caesis. A. 23. legione cum legato simul caesa. Dom. 6. prosequentibus etiam legatis, quibus triumphalia ornamenta impetrarat. T. 20. quae illi (legati consulares praesides) per legatos et adjuutores suos exsequenda curaret. T. 63. legatos, qui auxilia serius ex diversis locis adduxerant, cum ignominia dimisit. Cal. 44. inter legatos majore filio assumto. Vesp. 4. —

Legati consulares sunt praesides provinciarum, qui in provincias Caesareas (v. A. 47.) mitti solebant, plerumque Praetores dicti, sive praetorii, sive consulares essent. (L. 53, 13. τοὺς ἑτέρους ὑπὸ τε ἑαυτοῦ αἰρεῖσθαι, καὶ πρὸς αὐτοῦ ἀντιστρατήγου τε ἐνομάζεσθαι, πᾶν ἐν τῶν ὑπατευόντων ὥσι.) v. Fabric. ad h. l. Dionis, not. ad A. 47., Ern. ad 41., Gesner. ad Plin. ep. 6, 31, 4. Heinecc. Ant. Rom. append. l. i. §. 106. sequ. — reliqua (bella) per legatos administravit. A. 20. ut Hispaniam et Syriam per aliquot annos sine consularibus legatis habuerit. T. 41. (coll. T. 63. v. supra.) Artabanus — venit ad colloquium legati consularis. Cal. 14. ut legatis consularibus simul cum exercitu et triumphalibus darentur. Cl. 24. Galba, deposita *legati* (sc. Caesaris in Hispania), suscepit Caesaris appellationem. Galb. 11. legato cum consulari successorem dedisse. A. 88. partim A. Plautii legati consularis, partim Claudii ipsius ductu. Vesp. 4. Camillus Scribon., Dalmatiae legatus. Cl. 13. legatus Syriae consularis. Vesp. 4. propositis nominibus legatorum consularium Vesp. 6. —

Propterea Galba, qui legatus consularis in provincia Caesaris Hispania erat, quum descivisset, *legatum se Senatus ac populi Romani* professus est. Galb. 10. quo omni obsequio erga Caesarem renunciabat, quasi restituta Republica.

Legatio, nostr. *Gesandtschaft*. missus ad Senatum ab Attalo rege — per omne legationis tempus. Gr. 2. legatione Antium missa. A. 58. Centurio, princeps legationis. A. 26. equo bis patronum eum perferendae pro se legationis elegit. Cl. 6. legationem ad praetorianos cum mandatis destinaverunt. Galb. 16. auctor Senatus fuit mittendae legationis. Oth. 8. quasi perseverantis populi legatione suscepta. Vit. 4.

legationes. ut etiam legationes audiret cubans. Vesp. 24. nostr. *Sendung*. sepositus est per causam legationis in Lusitaniam. Oth. 3. h. e. sub specie officii legati Caesaris ei demandati. Oth. 3.

libera legatio erat venia Senatori data, privati negotii causa extra Italiam abeundi cum nomine et jure legati populi Rom., vel sub Imperatoribus legati Caesaris. v. Ern. in Clav. Cicer. ind. leg. *Julia de legationibus liberis*.

Praetor designatus liberam legationem impetravit. T. 31. *Legatum i. q. donatio testamento alicui facta*. v. Heinecc. Ant. Rom. l. 2. tit. 20. sequ.

legata vel partes hereditatum, a quibuscunque parentibus relicta sibi sequ. A. 66. reliqua legata varie dedit. A. 101. ne hereditatem qu. aut legata percepit ulla aliter, quam ut peculio referret accepta. T. 15. v. not. legata prosequi al. Cl. 4.

militi post duplicata ex Aug. testamento legata nihil unquam largitus est. T. 48. nondum reddi legata, quae plebi Augustus reliquisset. T. 57. dedit et legata plerisque sequ. T. 76. herede Tiberio legatum (Liviae Aug.) ad quingenta revocante. Galb. 5. legatum ex testamento Rusci Caep. — irritum fecit. Dom. 9. —

cautum, ne quis alicui testamenti scriptor legatum sibi ascriberet. Ner. 17. v. Ernest. excurs. ad h. l.

probrosis feminis jus capiendi legata hereditatesque ademit. Dom. 8.

Legator. obtinere non potuit, quin rata voluntas legatoris esset. T. 31.

Legatarius, cui legato aliquid donatur.

sestertium quingentes quum praecipuum inter legatarios habuisset. Galb. 5.

Legere, aliquid sensibus vel mente cognoscere, atque inde exquisita dignoscere.

nostr. *lesen*. in Asclepiadis — libris lego sequ. A. 94. hanc epistolam quum leges. A. 69. qui solus legit ac facit poetas. Gr. 11. (quamquam h. l. potius esse videtur: *eligit* o discipulorum numero, quos poetas fore perspicit.)

legerat in provincia quosdam veteres libellos. Gr. 24. legentibus. ibid. mox lecturus. C. 81. et legisse et scripsisse. A. 84.

trad. pug. quos taciti et ibidem statim legerent. A. 39.

i. q. *colligere*. (nostr. *auflesen*, *sammeln*.)

legenda ossa per sacerdotes. A. 100. reliquias legerunt primores equ. ordinis. ibid. ut conchas legerent — imperavit. Cal. 46.

i. q. *eligere* e numero, quem vel quod quis probatum cognovit,

lectio Senatus, qua vir virum legit. A. 35. Sen. lectione, quum Triumvirum legeret M. Lepidum. A. 54. v. not. triumviratus legendi Senatus. A. 37.

lecti probatique. A. 35. non lecturum se Senatorem sequi. Cl. 24.

legere militem. Galb. 16. de legendo vel exauctorando milite. T. 30.

i. q. *praeterire* de navigatione, pr. praetervehendo cognoscere. Ita etiam *lustrare* al.

prospectis biremibus Pompejanis terram legentibus. A. 16. oram Campaniae legens. T. 11. —

duo millia lectissimorum piscium. Vit. 13.

Lectitare. Cal. 16. Dom. 20.

Lectio Senatus, Senatorum. A. 35. 54.

Gall. *lecture*. ex lectione quotidiana. T. 56.

Lector, Gr. ἀναγνώστης. lectoribus aut fabulatoribus accessitis. A. 78. recitavit per lectorem. Cl. 41. (nostr. *Vorleser*.)

is, qui legit aliquid, nostr. *Leser*, necubi lectorem vel auditorem obturbaret ac moraretur. A. 86.

Legio. ad legiones, quas a Rep. acceperat, alias privato sumtu addidit, unam etiam ex Transalpinis conscriptam sequi. C. 24. (De hac v. ind. pr. sub voc. *Alauda*.)

cum adversariis pepigit, ut, dimissis octo legionibus Transalpinaeque Gallia, duae sibi legiones et Cisalpina provincia, vel etiam una legio cum Illyrico concederetur. C. 29.

trium legionum, quas Alexandriae relinquebat, curam et imperium Rufoni — demandavit. C. 76. M. Lepidum, superbientem viginti legionum fiducia. A. 16. conscriptae in Cili-
ciam legiones. C. 8.

conscripta ex Italicis senum pedum tironibus nova legione, quam M. Alexandri phalangem appellabat. Ner. 19.

legio fusa ad Gergoviam. C. 25. caesae legiones. A. 23. Dom. 6. ignominia ad Orientem, legionibus in Armenia sub jugum missis. Ner. 39.

bellum Illyricum a Tiberio per quindecim legiones paremque auxiliorum copiam triennio gestum. T. 16. (*Auxilia* h. e. copiae sociorum saepius distinguuntur a *legionibus* et *alis* h. e. equitatu, ut T. 30. A. 49. Galb. 10. Vesp. 4. al. v. *Auxilia* et *Ala*.)

una sextae legionis cohors, praeposita castello, quatuor Pompeji legiones per aliquot horas sustinuit. C. 68.

nonae legionis seditio. C. 69. decima legio cum ignominia ab Aug. dimissa. A. 24.

legio tertia sub exitu Neronis ex Syria in Moesiam translata, Vesp. 6. tribunatus legionum. A. 38. tertiae decimae legionis Trib. angusticlavus. Oth. 10. —

legionibus Caesar *stipendium* in perpetuum duplicavit. C. 26. v. not.

veteranae legiones, C. 33. (ubi de *donativo* v. not. cf. *Donativum*.)

cunctatus, an proximas legiones imploraret. A. 8. admotis ad Urbem hostiliter legionibus. A. 26. legionibus et auxiliis undique excitis. Cal. 43. consilium iniit, legiones —

contrucidandi. Cal. 48. legionibus, quae sacramentum mutaverant, in poenitentiam religione conversis. Cl. 13.

legiones et auxilia provinciatim distribuit. A. 49. (cf. Dio 55, 23.) legionum et auxiliorum descriptio. T. 30. Syriae cae legiones. T. 48.

apud hibernas legiones procreatum. Cal. 8. postridie quam ad legiones venit. Galb. 6. missum ad legiones. Vit. 3. permutare hiberna legionum. Vesp. 6. apud duarum legionum hiberna. Dom. 7. geminari legionum castra prohibuit. ibid.

apud Philippos sacratae olim victricium legionum arae. T. 14.

ad veneranda legionum signa. Vit. 2.

legatus legionis. v. supra *Legatus* sub verbo *Legare*.

Legionarii. veteranorum militum legionarii. C. 34. legionariorum firmare se praesidiis. Galb. 19. legavit praetorianis militibus — cohortibus urbanis — legionariis. A. 101.

Legitimus. v. *Lex*.

Legumina. ne quid in popinis cocti praeter legumina aut olera veniret. Ner. 16. — Sing. *legumen*. parapsidem leguminis. Galb. 12.

Lemnisci, fasciolae de coronis dependentes. Ner. 25. (*Liv.* 33, 33. „ruente turba in unum, adire, contingere dextram cupientium, coronas lemniscosque jacentium.“) v. quos in not. excitavi.

Lenis, et in ulciscendo natura lenissimus. C. 74. obtreptatoribus — lenis et innoxius. Cal. 3.

fuit morum lenissimorum. Pers. nihilo lenior in convictores Graeculos. T. 56. nihilo reverentior leniorve erga Senatum. Cal. 26.

lenissimum genus admonitionis. A. 39. Al. *levissimum*. Eadem permutatione, de qua v. Drakenb. ad *Liv.* 36, 30., locis: post quinqu. demum ex insula in continentem *lenioribusque* paulo conditionibus, transtulit eam. A. 65. al. *levioribus*. v. Oudend. amicorum libertatem — *lenissime* tulit. Vesp. 13. al. *levissime*. v. Wolf. cf. *Levis*. — capillus *leniter* inflexus. A. 79. al. *leviter*.

neque in ullos leniorem, quam qui se — lacerassent, existitisse. Ner. 39.

lenibus atque utinam *scriptis* adjuncta foret *vis*. Ter. 5.

Lenitas. dixit jus summa lenitate. A. 33. (Opp. *acerbitas*.) Principis lenitas. Dom. 11. (h. e. *comitas*, nostr. *Milde, Freundlichkeit*.)

duritiam lenitatemve multarum ex bono et aequo — moderatus est. Cl. 14.

Lenire. lenire sententiam interpretatione. C. 14. (nostr. *mildern*.) ad leniendam invidiam. Dom. 11. ademta demum lenitave parte poenarum. A. 34.

medendae valetudini leniendisque morbis. Tit. 8.

ad leniendam gravitatem odoris. Vit. 10.

Lenocinium. lenoc. profiteri. T. 35. h. e. quaestum meretricium apud Aediles. v. not.

quae meretricium, et qui lenocinium fecissent. Cal. 40. (Apud *lenones* erant meretrices.)

i. q. *elegantia*, qua placere cupimus. omnis lenocinii negligens. A. 79. sc. in habitu corporis.

- verborum illecebrae.* nihil non fraudis ac lenocinii adhibuit. Cal. 38.
 sub Cajo, secundam existimationem — omnibus lenociniis colligente. Cl. 7.
Lentus. lentum mortis genus. C. 87. *Opp. mors subita celerisque.*
 lenta itinera. A. 82. lentum venenum. T. 73. *Add. tabificum.*
 saeva ac lenta natura. T. 57. h. e. quae saevitiam cum lento cruciatu conjungit, tarde affligit, quod maximae est crudelitatis, unde:
 sub tam lentis maxillis. T. 21.
Lente. quas diligenter ac lente, mercantium more, considerabat. Cal. 36.
 adeoque lente ac secure tulit. Ner. 40. h. e. tam parum turbatus et excitatus est.
Leo. praeparatum leonem ajunt, quem vel clava, vel brachiorum nexibus — nudus elideret. Ner. 53.
Letalis. nec in tot vulneribus letale ullum repertum est, nisi quod sequi. C. 82.
Levis. *Opp. gravis.* levi fenore. C. 27. leviores usurae. A. 39. levissimo pretio. A. 41.
 cadaver — levi cespite obrutum est. Cal. 59. — *levis armatura.* C. 66.
 levi exsilio punire al. A. 51. (*exsilium molle* dicit Plin. ep. 4, 11, 13., quale est, ubi quis in provinciam mitioris coeli, neque bonis confiscatis, neque ademto delicatioris vitae fructu, relegatur. Describit leve exsilium Ovid. Trist. 2, 125. sequi. l. 5, 2, 55. sequi. et 5, 4, 21. coll. 5, 11, 13. Ep. ex Pont. 1, 7, 45. sequi.)
 Ita etiam sec. nonnullos; levissimum genus admonitionis. A. 39. v. *Lenis.*
 mortem — leve supplicium putabat. T. 61.
 in levioribus turbis. C. 20. orta — levi contentione. Cl. 15. ex levibus offensis. Cl. 26.
 ex levi rigoris suspicione. A. 66. secuti levem conjecturam. T. 5. ob tam leve et tam impudens calumn. genus. T. 49. levi rumore atque incerto. Vit. 16. leviolem majestati princip. titulum. Cl. 17. ex re levissima. Cal. 35.
 ut levior labor judicantibus foret. Cal. 16.
 ne Graec. qu. disciplinarum leviolem studio tenebatur. A. 89.
 leve ac frigidum sit, his addere. Cal. 26. h. e. haud satis grave, incongruum rebus longe gravioribus antea narratis.
Leviter. leviter saucio. Cal. 55. si quis saltante eo vel leviter obstreperet. ibid. (in edit. operarum vitio est: *leniter.*) leviter modo — mente recreata. Ner. 41. ut genam non leviter perstrinxerit. Cl. 15. studia, quae jam inde a puero non leviter attigerat. Gr. 9.
Levitas. *Opp. gravitas.* tribus notavit levitatis nomine. T. 3. h. e. *inconstantiae* s. quod in re gravi haud graviter versati essent. (cf. Gell. 7, 11.) tantae levitatis et tam immoderatae linguae fuit. Lucan. h. e. *vanitatis*, alienae ab homine gravi. Ita Gr. *νοῦφρόνης*.

- Levare.* qui mulierculas levare onere tentabant. T. 6.
 urbes aere alieno laborantes levavit. A. 47. quasi solatio
 et honore aliquo poenam levaturus. Galb. 9.
 cujus dolore — levabatur. A. 80. (nostr. *Erleichterung*
vom Schmerz bekommen, Gall. *être soulagé*.) languore paulum
 levatus. T. 72.
- Lex.* lege agraria promulgata. C. 20. deducti *lege Julia* coloni.
 C. 81. agrum Campanum plebi *Julia lege* divisit. A. 4.
Lex Julia sumtuaria. C. 43. coll. A. 34.
lex Julia de veneficiis (qua Cornelia de sicariis retractata
 erat.) Ner. 33. v. not.
Corneliae leges (Sullae de sicariis.) C. 11. *lex Cornelia* de
 falso s. testamentaria. A. 33.
 Caecilio Metello Tr. pl. turbulentissimas *leges* ferenti.
 C. 16.
lex Vatinia. C. 22.
lex Pompeji de jure magistratuum. C. 28.
 habuisse se scriptam paratamque legem, quam Caesar
 ferre jussisset, ut uxores liberorum quaerendorum causa,
 quas et quot vellet, ducere liceret. C. 52. (ea privilegium
 Caesari quaesitum, non polygamiam omnino omnibus per-
 missam fuisse, in nota disputavi.)
lex Pedia de percussoribus Caesaris aqua ignique damnan-
 dis. Ner. 3. Galb. 3.
leges ab Augusto retractatae vel ex integro sancitae, ut
 sumtuaria, de adulteriis et de pudicitia, de ambitu, de ma-
 ritandis ordinibus. A. 34.
lex Papia Poppaea. vacatio legis Pap. Popp. Cl. 19. v.
 not. — capiti Pap. Popp. legis — obrogavit. Cl. 23. praemia
 delatorum Papiæ legis. Ner. 10.
 coercitio in histriones, magistratibus in omni tempore
 et loco lege vetere permissa. A. 45.
lex Clodia (de indecoro Patrum quaestu, cujus capite
 scribae quaestorii negotiari in provinciis vetiti fuisse viden-
 tur.) Dom. 9. v. not.
lex praedictoria, de vendendis praediis publico obligatis
 eorum, qui solvendo non essent. Cl. 9. v. not.
lex Scatinia v. *Scantina* (de nefanda Venere.) Dom. 8.
leges judicariae. A. 56. v. not. et *Judiciarius.* — *leges* de
 majestate. v. not. ad T. 58.
 De legibus singulorum Imperatorum v. ind. prim. suis
 locis. — de *lege Cincia* v. not. ad Ner. 17., de *lege Laetoria*
 ad Vesp. 11.
 ex immensa diffusaque legum copia optima quaeque et
 necessaria in paucissimos conferre libros Caesar destinavit.
 C. 44.
 morum legumque regimen (*ἐπιμέλεια τῶν νόμων*.) A. 27.
 adoptis in Foro *lege curiata.* A. 65.
 lege jam in aes incisa et in aerarium condita. C. 28.
 ambient, ut legibus solveretur. C. 18. quae — adversus
leges gessisset. C. 50. coll. Ner. 2.
 lex per Consules lata, ut sequi. T. 21. leg. ferre. v. *Ferre.*
 proposuit legem. Cal. 41. i. q. *affixit*, *promulgavit.*
 addidit ad caput legis. Cal. 40.
 legibus aggredi aliquem. A. 10. exercere *leges.* T. 58. eri-

- pere legibus reum. A. 56. quum vim legis eludi sentiret. A. 34.
 ad evitandas legum poenas. T. 35.
 imploranti leges. Galb. 9.
 praescripta legum. Cl. 14.
 vetuit de eadem re pluribus legibus agi. Tit. 8.
 debere homines pro legibus habere, quae dicat. C. 77.
 i. q. *praecepta alic. artis.* in certando ita legi obediebat.
 Ner. 24.
 i. q. *conditio.* lege proposita, ut sequi. A. 98. sub lege;
 ne sequi. A. 21.
Legitimus h. e. legi conveniens, nostr. *gesetzlich*, *gesetzmäßig*.
 legitima poena. Cl. 14. h. e. *legibus praescripta.* legitima
 praemia. Vesp. 8.
 honoribus ante legitimum tempus initis. Galb. 6. fecit
 et seculares, quasi anticipatos ab Augusto, nec legitimo
 tempori reservatos. Cl. 21.
 collegia legitima. A. 32. h. e. *legibus permissa.*
 legitimus Senatus. A. 35. h. e. *ordinarius.* Opp. *indictus.*
 legitimi honores. Cl. 5. h. e. *ordinarii.* Oppon. *ornamenta*
consularia.
 pugiles legitimi atque ordinarii. A. 45. h. e. qui certis
 temporibus et certo ordine pugnabant.
 justum atque legitimum munus. Cl. 21. Oppon. *extra-*
ordinarium et breve.
Libare. candidati coronatique et thura libantes. A. 98.
Liber. edere librum. Gr. 9. librum edidit, non esse Caesaris
 filium sequi. C. 52.
 quum librum soceri nondum editum fraude interceptisset.
 Gr. 3.
 de cuius arte librum quoque emisit. Cl. 33. Asin. Pollio
 in libro, quo sequi. Gr. 10.
 duos libros — ab eodem Ennio editos. Gr. 1. editum li-
 brum continuo mirari hom. Pers.
 libri Caesaris duo de analogia, et Anticatones totidem.
 C. 56. Caecinae criminosisimo libro. C. 75.
 unus liber exstat, scriptus ab eo sequi. A. 35. exstat al-
 ter. ibid.
 quos libros Orbilius suppressos redemisse se dixit, vul-
 gandosque curasse nomine auctoris. Gr. 8. libros totos et Se-
 natui recitavit, et populo notos — saepe fecit. A. 89.
 id erat liber aliquis antiquus, pulcer aut rarior. Gr. 17.
 libros circa septingentos sive bibliothecam suam omnem.
 Pers.
libri i. q. *partes, volumina unius operis.*
 qui etiam Gall. belli novissimum imperfectumque librum
 suppleverit. C. 56. librum, quem Sulla novissimum de rebus
 suis imperfectum reliquerat, ipse supplevit. Gr. 12. Naevii
 Punicum bellum — divisit in septem libros. Gr. 2. quam
 omnis generis coegimus octingentos in libros. Gr. 10.
 de vita sua, quam tredecim libris — exposuit. A. 35.
 (volumina dic. Cl. 41.)
 patrisque ejus res gestas — compluribus libris exposuit.
 Rh. 3.
 natur. historiae triginta septem libros absolvit. Plin.
 (antea: *vig. volumin.*)

ultimo libri. Pers. lecto libro Lucillii decimo, — cuius libri principium sequi. ibid. optima quaeque et necessaria in paucissimos conferre libros. C. 44. —

libri fatales i. q. Sibyllini. C. 79. quicquid fatidicorum librorum Graeci Lat. quae generis — vulgo ferebatur. A. 31. —

exstat talis scriptura in plerisque libris, actis diurnis, titulisque operum. Cl. 41.

Libellus, scriptum brevius, quale in paginas compiccare solemus.

epistolae ejus ad Senatum exstant, quas primus videtur ad paginas et formam memorialis libelli convertisse. C. 56. Oppon. *transversa charta scriptae*. v. not.

i. q. *liber brevis*. (*kleine Schrift*.) quos omnes libellos vetuit Ang. publicari. C. 56 in parastichide libelli, qui inscribitur Pinax. Gr. 6. libello, cui est titulus Indignatio. Gr. 11. libellos Ineptiarum — componere instituit. Gr. 21. legerat in provincia quosdam veteres libellos. Gr. 24. ne majores libelli tui sint, quam ipse es. Horat. libello, quem de cura capillorum ad amicum edidit. Dom. 18. venire in manus meas pugillares libellique. Ner. 52.

unde *libelli* nostr. *Schriften, Papiere*.

ne libelli, quos tenebat, madefierent. C. 64. libellum insidiarum indicem — libellis ceteris, quos sinistra manu tenebat, quasi mox lecturus, commiscuit. C. 81.

graphium et libellos, quos tenebat in manu, jecisse in faciem ejus. Cl. 15.

in secretis ejus reperti sunt duo libelli, diverso titulo. Cal. 49. libellos evolvere aut tenere. Galb. 21.

i. q. *codicilli* s. breviores epistolae, *Schreiben, Handschreiben*.

edebat per libellos, circum tribus missos, scriptura brevi. C. 41. de filia absens ac libello — notum Senatui fecit. A. 65. eadem illa, verum e libello, testatus est. Vit. 15. in diplomatibus, libellisque et epistolis signandis. A. 50. ut praecepta per libellos daret. T. 18. ipse quodam libello conqueritur. Cl. 2. in jurisdict. per libellos respondit. Ner. 15. epistolis libellisque legendis ac rescribendis vacare. A. 45.

Epaphroditum a libellis. Dom. 14.

de scriptis, Principi oblati, vel petendi, vel indicandi aliquid causa.

quod sic sibi libellum porrigere dubitaret. A. 53. (*Bittschrift*). quorum libellos Othoni datos invenerat, exposcentium praemia. Vit. 10. libellum tradentem. Cl. 38.

libellum de salute sua oblatum non recepit. Cal. 15. coll. C. 81. supra excit. et Cal. 30.

de scriptis contumeliosis (*Schmähschriften*, ut Gall, *libelle*.)

libellus propositus est. C. 80. Vit. 14. sparsos de se in Curia famosos libellos. A. 55. nullo non damnatorum omne probri genus coram vel per libellos in orchestra positos ingerente. T. 66. censuit, cognoscendum posthac de iis, qui libellos aut carmina ad infamiam cujuspian sub alieno nomine edant. A. 55.

Librarius. ne cujus comiti aut librario calamariae aut graphiariae thecae adimerentur. Cl. 35. librariis, qui eam (historiam) descripserant, cruci fixis. Dom. 10.

Liber adject. (producta penultima). ut relegatum in agros pro libero esse sineret. A. 24.

si quem alium, et se liberum esse. Cl. 40. adiri a quopiam libero servove. A. 65.

in civitate libera linguam mentemque liberas esse debere. T. 28.

legati liberarum sociarumque gentium. A. 44. (quae autem *νομία* habebant.)

ut omnia sibi reliquerit libera. A. 27. h. e. arbitrium discernendi de singulis sibi servarit.

libera jurisdictio. Cal. 16.

provinciae civitatesque liberae. Vesp. 8. libera ac foederata oppida. Cal. 3.

Libere. neque libere, neque vere sibi de superioribus tradendi potestatem relictam. Cl. 41.

L. Lucullo liberius resistenti. C. 20.

si quid adversus te liberius dixerō. T. 29. liberius questam. T. 53. liberius jurganti. Ner. 5. quia liberius doluisset. A. 69.

Liberi, filiae filiique hominis liberi, quo nomine domi distingu. a *servis* et *vernīs*. uxores liberorum quaerendorum causa ducere. C. 52.

ex Livia nihil liberorum tulit. A. 63. liberos habere ex uxore. ibid. procreare ex ux. Galb. 3. ab iis, quibus liberi erant. Dom. 9.

tollere liberos. v. *Tollere*. coll. *Ferre* et *Suscipere*.

mortem obiit rep., superstitibus liberis Octavia maj., Octavia min., item Augusto. A. 4.

diem obiit, utroque liberorum superstite. T. 4.

de Cleopatra liberi. A. 17. v. not. Antonii reginaeque communes liberos. ibid.

Germanici liberos. A. 34. German. liberosque ejus. A. 101. plurimorum liberos et educavit simul cum suis et instituit. A. 48. adultis jam Augusti liberis (nepotibus, sed adoptatis.) T. 10. destitutus morte liberorum. T. 54. multum ad concordiam liberos suos cohortatus. Cl. 46. quae liberos suos discere — vellent. Rh. 1.

neque me liberosque meos cariores habeo, quam Cajum habeo sequ. (formula sacramenti). Cal. 15.

Pyrrhicham saltaverunt Asiae Bithyniaeque principum liberi. C. 39.

canentibus naeniam principum liberis utriusque sexus. A. 100. liberi Senatorum. A. 38.

proscriptorum liberi. Gr. 13.

damnatorum liberi Urbe pulsi, enectique veneno aut fame. Ner. 36.

quibus *terni pluresve liberi* essent. C. 20. dissimulata vacatione, quam beneficio liberorum habebat. Cl. 15. v. not. *jus quatuor liberorum*. Cl. 19. v. quos in nota citavi. *jura trium liberorum*. Galb. 14.

Libertas. opp. *servituti*. omnes — liberos esse sanxit, nec redire in ditionem domini. Cl. 25. servos, non contentus, multis difficultatibus a *libertate*, et multo pluribus a *libertate* *justa* removisse sequ. A. 40. (De variis generibus libertatis apud Romanos v. not. et quos ibi laudavi.) negata sibi gratuita libertate. Vesp. 16. h. e. manumissione. v. not.

quoscunque libuisset, in libertatem asserabant. Vit. 10.

libertate atque fortunis per illum se frui. A. 98.

petitur puer, quod domini voluntate fuerit liber, in libertatem. Rh. 1.

opp. *dominio unius*, qui imperio omnes ut servos regit. v. *Dominus*.

pro libertate eos occubuisse. A. 12. Senatus in asserenda libertate adeo consensit. Cal. 60. h. e. *restituenda Republica*. asserturi communem libertatem. Cl. 10. speciem libertatis quandam induxit. T. 30. de cogendo ad restituendam libertatem Augusto. T. 50. utrumque ordinem non tam libertate inter se, quam dignitate differre. Vesp. 9.

opp. *imperio alius gentis*, ubi est Gr. αὐτονομία.

provinciam universam libertate donavit. Ner. 24. Achajam etc., libertatem adempta — in provinc. formam redegit. Vesp. 8.

opp. *animo servili*, max. *adulationi*, ubi est Gr. παρρησία, nostr. *Freimüthigkeit*.

amicorum libertatem — lenissime tulit. Vesp. 13. neo ideo libertas — fraudi cuiquam fuit. A. 54. v. Schwarz. ad *Plin.* Paneg. suppl. p. 576.

Liberalis opp. *avarus*, *sordido*, quia avaritia servilis est ingenii. Ita Gr. ἐλεησέριος et substant. contrarium ἀνελείρησία, nostr. *freigebig*. v. not. ad *Xenoph.* Ages. 11, 8.

in omne hominum genus liberalissimus. Vesp. 17.

puerum facie liberali h. e. honesta, ingenua. A. 94.

unde: artes liberales (dignae homine ingenuo, cui vera humanitas.) C. 42. T. 70. disciplinae liberales. Cal. 53. Ner. 52. Galb. 5. studia liberalia. A. 84. Cl. 40. Dom. 20. *Plin.*

Liberaliter. institutus liberaliter (h. e. ut homo ingenuus disciplinis liberalibus), sed et mature manumissus est. Ter. 1.

Liberalitas, munificentia. quum prius epulum *parce* neque pro liberalitate sua praebitum judicaret. C. 38. Tiberio damnum liberalitate sua resarturum pollicente. Cl. 6. neque liberalitatis — exhibendae ullam occasionem omisit. Ner. 10. cupiditatis atque avaritiae vix suspicionem ullam — dedit, inimo e diverso magna saepe non *abstinentiae* modo, sed etiam *liberalitatis* experimenta. Dom. 9. plura ex liberalitate discentium consecutus. Gr. 7. liberalitate sua, quoad vixerit, sustentatum. Gr. 20.

unde de ipsa *donatione* s. *munere*.

una modo liberalitate comites prosecutus. T. 46. ne provincias qu. ulla liberalitate sublevavit. T. 48. quasi omne exemplum liberalitatis supergressus. Cal. 46.

unaque et altera liberalitate locupletavit. Horat.

et plur. *liberalitates*, *Schenkungen*.

revocatas liberalitates ejus. Cl. 29. liberalitates Neronis — revocandas curavit. Galb. 15.

Liburare. liberatus periculo. A. 29. liberatus metu. T. 26. universos discrimine liberavit. Dom. 9.

liburare servum. ut captivos sub lege venundaret, ne in vicina regione servirent, neve intra tricesimum annum liberarentur. A. 21.

liburare obligatam acriario fidem. Cl. 9. i. q. aes alienum solvere, expedire.

Libertinus. quo vocab. *conditio* hominis, qua non est *ingenuus*, designatur. v. Oudend. ad A. 72. Appium Caccum — libertinorum filios in Senatum allegisse docuit, ignarus, temporibus Appii et deinceps aliquamdiu *libertinos* dictos, non ipsos, qui manumitterentur, sed ingenuos ex his procreatos. Cl. 24. v. not. libertinos, qui se pro Equitibus Rom. agerent, publicavit sequ. Cl. 25.

latum clavum — etiam libertini filio tribuit. Cl. 24. in Curiam libertinorum filios diu non admisit sequ. Ner. 15.

quaedam ex maximis officiis inter libertinos Equitesque Rom. communicavit. Dom. 7. v. Oudend.

neminem unquam libertinorum adhibitum ab eo coenae.

A. 74.

libertino milite — bis usus est. A. 25.

quosdam etiam libertini generis mitti (inter legatos.)

A. 44.

ordinis libertini. Gr. 18.

M. Anton. libertinum ei proavum exprobrat. A. 2. patre libertino. Horat.

Verrius Flaccus, libertinus. Gr. 17. libertinum se indicat.

Gr. 5.

cuidam libertino, clienti suo. C. 2. v. not. excepto libertino quodam. Cl. 26.

primus omnium libertinorum — scribere historiam orsus. Rh. 3.

Libertina. mulieri libertinae. Cal. 16. libertina aulica. Oth. 2. amore libertinae perinfamis. Vit. 2.

Libertus dicitur aliquis *respectu* patroni s. *manumissoris*.

patronus dominusque (ubi *patronus* oppon. *libertis*, et *dominus servis*) — multos libertorum in honore et usu maximo habuit. A. 67. Proculum ex acceptissimis libertis. ibid. libertum gratissimum. C. 48. libertis servisque ejus enectis. C. 75. liberto suo. A. 24. adversus libertos ipsorum. Cl. 25. in alicujus *libertorum* (sc. suorum) suburbanum. A. 72. libertorum Polybii et Hilarionis manu scriptum. A. 101. adjecit et libertorum servorumque nomina. ibid. Aug. testamentum recitavit per libertum. T. 23. liberto — confestim in crucem acto. Cal. 12. non sine conscientia potentissimorum libertorum. Cal. 56. assumtis compluribus libertis ipsius atque servis. Cl. 13. oppressus est amicorum libertorumque intimorum conspiratione. Dom. 14. ex liberto suo conceptam. Cl. 27. libertorum praecipue suspexit Posiden sequ. Cl. 28. libertorum arbitrio. Cl. 25. libertus Icelus. Galb. 14. uxoribus libertisque addictum. Vit. 2. libertos divites et senes. Ner. 35. praemissis libertorum fidissimis. Ner. 47. procuratores atque libertos (Neronis). Oth. 7. coheredem sibi libertum ejus ascriptum. Vit. 14. Basilides libertus. Vesp. 7. v. not. — e libertorum defunctorum bonis. Ner. 32. v. not.

Liberta. una ex consociis liberta. A. 65. matris meae liberta fuit. Cl. 40. Caenidem, Antoniae libertam et a manu. Vesp. 3. —

Notanda etiam permutatio voc. *liberi* et *liberti*, ut: damnati multi cum *liberis* atque etiam uxoribus suis. T. 61. Al. *libertis*; et *liberti* atque *libertini*, ut A. 72. ubi male in multis legitur: „in alic. *libertinorum* suburbanum,“ et Vesp. 23. *de Cerulo liberto* sc. Vespasiani, ubi nimirum agere viden-

tur, qui vel corrigunt: *libertino*, vel discrimen inter utrumque vocabulum impugnant.

Libet s. *Lubet* (ut *maximus*, *maxumus*, *optimus* et *optumus*: v. *Corr.* ad *Sallust.* *Cat.* 7, 4.)

quae cuique libuissent, dilargitus est. *C.* 20. partes sibi, quas Senatui liberet, tuendas in *Rep.* depoposcit. *T.* 25. quoscunque libuisset, in libertatem asserebant. *Vit.* 10. quoties libuisset. *Cal.* 36.

Libens. ut non libens deponeret. *C.* 73. libens passus est. *Cl.* 28. advenientem exercitus libens excepit. *Vit.* 7. pollicitus est libens. *Ner.* 21.

libentes ac pro facultate quisque pecunias contulerunt. *A.* 57.

libenter. quo libentius et ipsi Urbem incoherent. *C.* 42.

Libido de *cupiditate Venerea*, et *sexus quidem sequioris*, unde distinguitur ab *impudicitia*. v. *not.* ad *C.* 49. (*Lust.* *Wollust.*) cf. *Impudicitia*.

excusantes, non libidine, sed ratione commissa (adulteria.) *A.* 69. libidinem, luxuriam — exercuit. *Ner.* 26. libidinis gratia. *T.* 2. *libidinis in feminas profusissimae*, marium omnino expers. *Cl.* 33. libidinis nimiae. *Dom.* 22.

Nonnunquam tamen universe de nimia vetitae rei *Venerae cupiditate*, et ea quoque, quae naturae ordinem excedit, dicitur.

suspectu in eo erat — libido, propter *exoletorum et spadonum greges*, propterque insignem *reginae Berenices amorem*. *Tit.* 7. libidinis in mares pronioris. *Galb.* 22. pronior ad id genus libidinis. *T.* 44. hunc adolescentulum, mutua libidine constupratum. *Vit.* 12.

libido atque luxuria coercente nullo invaluerat. *Vesp.*

11. —

libidines. circa libidines haesit. *A.* 71. (*Praec. infamiam impudicitiae refutavit.*) sedem arcanarum libidinum. *T.* 43. ut aspectu deficientes libidines excitaret. *ibid.* spintrias *monstrorum* libidinum. *Cal.* 16. (v. *Monstruosus.*) libidinum probra. *Cl.* 26. *Juliam* ob libidines atque adulteria damnatam. *T.* 11. maxime flagrabat libidinibus in mulieres. *Gr.* 23.

libido i. q. *arbitrium*, potestas agendi, ut libet.

nullos non honores ad libidinem cepit et dedit. *C.* 76. h. e. prout liberet.

compendio cujusque horum, vel etiam studio aut libidine. *Cl.* 29.

Libidinosus, libidini deditus. libidinoso ac prodigo seni. *T.* 42.

Libidinari. libidinatum incese. *Ner.* 28.

Libra. populo — frumenti denos modios, ac totidem olei libras (viritim dedit.) *C.* 38. erat bipedali minor, librarum septemdecim, ac vocis immensae. *A.* 43.

Liburnica. v. ind. prim.

Licet. omnia mihi et in omnes licere. *Cal.* 29. negavit, quemquam Principum scisse, quid sibi liceret. *Ner.* 37. licere oportere Senatoribus de *Rep.* loqui. *A.* 54.

cur enim sibi non licere, quod *Platoni* licuisset. *Cal.* 34. cautum est de numero gladiat., quo ne majorem cuiquam habere *Romae* liceret. *C.* 10.

licet per al. si tamen per Pontium licuerit. C. 78. h. e. Pontius permiserit.

si per Vindicem liceat. Ner. 41. ante quam per leges liceret. Cal. 1.

ut primum *licitum fuit.* Galb. 23.

Licenter. omnem vim dominationis tam licenter exercuit. Dom. 1.

Licentia, agendi ratio, qua quis omnia sibi licere putat, sine legibus et vinculis. nostr. *Willkührlichkeit.* per intercalandi licentiam. C. 40. eadem licentia. C. 76.

omnino: *legum inobservantia,* nostr. *Ungebundenheit, Ausgelassenheit* etc.

licentia bellorum civilium. A. 32. ad exitium licentia praecipites. A. 47. milites ad omnem licentiam audaciamque processerant. Vesp. 8. seditionum licentia. T. 37. licentia Sullani temporis. Gr. 11. (*Gesetzlosigkeit.*) ut initium in scenam prodeundi licentia temporis auspicaretur. Cal. 54. per occasionem atque licentiam (h. e. *nemine impediante*) omni rapinarum genere grassati. Vesp. 6. quibus inveterata licentia passim vagantibus. Ner. 16. ex licentia veteri. Tit. 8. histriionum licentiam compecuit. A. 45. licentiam theatralem promiscue in Equite spectandi inhibuit. Dom. 8. de inhibenda testamentorum licentia. A. 55. — Ejusdem generis sunt loca, ubi est

potestas libere aliquid faciendi, sine metu et verecundia.

licentiam omnem passim lasciviendi permittebat (militibus.) C. 67. permessa, immo exacta jocandi licentia. A. 98.

secreti licentiam nactus. T. 42.

Licere, in auctionibus vel locationibus pretio oblato certare, *bieten.*

publicanos, ne in locatione novorum vectigalium immoderatus liceretur, propalam monuit. C. 20. nec licendi finem factum. Cal. 38.

Licitatio. ut per singulos lectos licitatio fieret. A. 75. partae et ad licitationem dividendae praesdae pretium. Ner. 26. v. not.

magisteria sacerdotum. ditissimus quisque et ambitione et licitatione maxima vicibus comparabant. Cal. 22.

Lictor. antiquum retulit morem, ut, quo mense fasces non haberet, accensus ante eum iret, lictores pone sequerentur. C. 20.

dimissis lictoribus — domum clam refugit (Caesar Praetor.) C. 16. inter officia prosequentium fascesque lictorum. C. 71.

Consule theatrum introeunte, quum lictor animadverti ex more jussisset. C. 80.

summissis nonnunquam lictoribus atque militibus. C. 43. cohibende lictore nimias laudantium voces. (in judicio.)

Rh. 6.

adstante lictore. T. 72. ut Equites Rom. — praecederent eum, inter lictores apparitoresque. Dom. 14.

genus vitae civile admodum instituit, *sine lictore* aut viatore gymnasia interdum obambulans. T. 11. libera ac foederata oppida *sine lictore* adibat. Cal. 3.

Ligare. ligato circum collum sudario. Ner. 51.

Lignum. ligna conferri imperavit, curando mox cadaveri. Ner. 49.

Ligneus. quae utraque et tophina ac lignea antea fuerant. Cl. 21.

Ligurire s. *Ligurrire.* i. q. lambere. T. 45.

Linere. cuncta auro lita. Ner. 31. faciē — pane madido linere consuetum. Oth. 12. (De forma *linire* v. Oudend.) Ex h. l. Casaub. et Salmas. emendaverunt *Spartian.* Adrian. 4., nescio an bene. *Sepelisse* est *exsequias curasse.* De re ipsa cf. *Juvenal.* 2, 107.

Litura. litura tamen exstet. Cl. 16.

Lingua. abscisa lingua. Cal. 27. scripta sua spongia linguave delere jussos. Cal. 20.

lingua morsuque sensim appetentes. T. 44.

linguae phoenicoptérū. Vit. 13.

de *facultate loquendi, sermone*, ut nostr. *Zunge.* linguae titubantia. Cl. 30. sciat, et me linguam habere. A. 51. petulantia linguae. T. 61. linguam mentemque liberas esse debere. T. 28. immoderatae linguae fuit. Lucan.

i. q. γλώσσα, διάλεκτος, nostr. *Sprache, Zunge.*

Etrusca lingua. A. 97. Sabina. T. 1. utriusque linguae (Graecae Latinaeque) auctores. A. 89. utraque lingua docere. Gr. 1. amorem praestantiamque linguae (Graecae) occasione omni professus. Cl. 42.

omnium linguarum histriones. C. 39. A. 43.

Linqui animo. C. 45.

Linteum. succinctos linteo. Cal. 26.

Linteus. loricanus induit linteam. Galb. 19.

lintea religiosaque veste (sacerdotis Isidis.) Oth. 12. coll.

Dom. 1.

Linum. ter lino per foramina trajecto. Ner. 17. (h. e. filo lineo.)

Liquefieri. margaritas aceto liquefactas. Cal. 37.

Lis. interpellatum ab adversariis de propria lite. Cl. 15. in lite quadam centumviri. Rh. 6. litium series ubique majorem in modum excreverant. Vesp. 10.

pro litibus atque iudiciis ubicunque conceptis. Cal. 40.

litibus inquietare al. Ner. 34.

Litigare. cuidam de parte finium cum vicino litiganti.

Oth. 4. summa, de qua litigaretur. Cal. 40.

Litigator. litigatori Graeculo. Cl. 15. adeunti litigatori. Vesp. 23. litigator suus. Gr. 22. unus ex litigatoribus. Cl. 37. ut litigatores pro patrociniis certam justamque mercedem darent. Ner. 17. (v. not. de lege *Cincia.*)

appellationes urbanorum litigatorum — provincialium. A. 33.

judicia centumviri, quibus peragendis vix suffectura litigatorum aetas videbatur. Vesp. 10. litigatorum plerique. Cal. 39.

Litare, καλλιερεῖν, sacrificando Deos placare; propitiare.

attendit et extispicio, nec unquam litavit. Ner. 56. h. e. nunquam exta felicia invenit. v. Turneb. ad *Plaut.* Poen. 2, 1, 7., Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 52, 3. pluribus hostiis cactis quum litare non posset. C. 81. v. not.

de victimis ipsis i. q. felicem esse.

sacrificio non litante. A. 96. (*Herodot.* 9, 19. καλλιεργήσαντων τῶν ἱερῶν. l. 7, 134. καλλιεργῆσαι θνομένοις οὐκ ἐδύνατο. *Xen.* H. Gr. 3, 1, 17. ὡς οὐδὲ ταῦτα ἐκαλλιερεῖτο. *Appian.* Civ. 2, 116. οὐδενὸς οὐδ' ὧς καλλιερουμένου.)
 victima Diti patri caesa litavit. Oth. 8.

Litera. quartam elementorum literam, id est, *d* pro *a*, et perinde reliquas commutat. C. 56. sic structo literarum ordine. ibid. extrema parte versuum abundantes literas. A. 87. prima nominis litera. A. 97. C litera. ibid. hujus cognomen — per unam literam scriptum animadverto. Gr. 6. quod saepe non literas modo, sed syllabas, aut permutat aut praeterit. A. 88. libros de literis syllabisque. Gr. 1.

nepotes et literas, et notare, aliaque rudimenta per se plerumque docuit. A. 64.

ferreis ac paene jam exolescentibus literis. A. 7. aureis literis. Ner. 10.

proposuit legem, sed minutissimis literis. Cal. 41.

Claud. novas commentus est literas tres. Cl. 41. v. int. ad Tac. A. 11, 14. et l. c.

literae i. q. epistola. A. 49. T. 11. 62. 66. Cal. 44. Ner. 23. 34. 40. 47. Gr. 14.

literae ipsius autographae. A. 87. rursus alteris literis — item tertiis literis. Cl. 4.

quod *litteras publicas* sine subscriptione ad se dederant. T. 32.

accusavit per literas. T. 54. per internuncios ac literas. Oth. 8.

statim advenere literae — nunciantes. Vesp. 7.

litteras revocavit. Vesp. 8. h. e. *dati officii codicillos.*

i. q. *scientiae, disciplinae liberales*, Gr. γράμματα, max. *de linguarum scientia*, unde *grammatices* nomen.

non perfunctum literis, sed imbutum. Gr. 4. literas didicit. Gr. 25. secum et natas, et morituras literas. ibid. se in Graecis literis magnum processum habere, et in Latinis nonnullum. Gr. 10. literarum oblivio. Gr. 9. —

quam vellem nescire literas. Ner. 10. h. e. *artem scribendi.*

Sullam nescisse literas. C. 77. h. e. *hominem rudem, ineptum fuisse* (ut nos: *er sey ein Anfänger gewesen.*) Alludit ad hoc dictum *Juvenal.* 1, 16.

Literatus et *Literator*. Nepos distinguit *litteratum* ab *erudito*, *litteratos* quidem vulgo appellari ait eos, qui aliquid diligenter et acute scienterque possint aut dicere aut scribere; ceterum proprie sic appellandos poetarum interpretes, qui a Graecis γραμματικοί nominentur. Eosdem *litteratores* vocatos, Messala Corv. in quadam epistola ostendit, non esse sibi, dicens, rem — cum *litteratore Catone*. Gr. 4. non temere quem *litteratum* in titulo, sed *litteratorem* inscribi solitum esse. ibid.

appellatio *grammaticorum* Graeca consuetudine invaluit; sed initio *litterati* vocabantur. ibid.

Literarius ludus. Cal. 45.

Litus. delectatus insula, quod uno parvoque litore adiretur. T. 40.

expositus in litore. C. 4. quum descendisset ad litus. A. 16. litus ingressi. Rh. 1. decambulanti in litore. A. 96.

directa acie in litore Oceani. Cal. 46. quibus — litora Campaniae peragraret. Cal. 37. quos (piscēs) onectos aestus in proxima litora eiecit. Cal. 49. dispositae per litora et ripas deversoriae tabernae. Ner. 27.

Livor. livores, qui toto corpore erant. Cal. 1.

i. q. *invidia*. livor ac malignitas. Cal. 34.

Lixa, *συνεφός*. A. 19. lixis calonibusque. Galb. 20.

Locus. neque loco, neque tempore aequo. C. 55. iniquitate loci circumclusum. T. 20.

perspeculatus locorum situs. C. 58. nec more, nec loco solito. C. 41. solitis locis. Cl. 21.

diversis temporibus ac locis. T. 7. ex diversis locis. Cal.

44. patentissimis locis. Cl. 32. quocunque tempore et loco.

A. 75. angustissimo loco. Cal. 41. patentissimo loco. Cal. 42.

per ignorantiam locorum. Galb. 20. angustis locorum urg.

hostis. Oth. 9.

loco plano. A. 94. ad destinatum locum. A. 99. eo loco, ubi sequi. Galb. 20. sacrato loco. Vesp. 7.

transiit e loco suo. A. 43. ex superiore loco. A. 44. pro loci dignitate. Cal. 41.

quod loco nomen est. Oth. 9. locus — appellatur Vespasiae. Vesp. 1. locus in edito singularis. A. 72. in abdūtum et concameratum locum. A. 90. locorum appellationibus detractis. Rh. 1.

locus castrorum. A. 18. 96. nutrimentorum. A. 6. incunabulorum. Vesp. 2. locum ad sepulturam accepit. T. 1.

ut C. Oppio — loco cesserit. C. 72. Leg. *devers.*, quod unum erat loco, cesserit. v. not.

de milite. cohortes, si quae cessissent loco. A. 24. — *eoēdem loci*. v. *Idem*.

loca. loca religiosa — angusta dicuntur. A. 7. loca in Urbe publica. A. 32. per opportuna loca. *ibid.* ad eadem loca. Cl. 25. gratuita in Circo loca. Cal. 26.

loci. Venereos locos commentus est. T. 45.

locus, quem quis obtinet in Rep., vel honore et dignatione, nostr. *Stelle*, *Rang*.

loco et quasi possessione usurpati a se diu *secundi gradus* sponte cessisse. T. 10. corroboratis his, et *secundum locum* facile tutantibus. T. 11. principem in civitate locum tenere. A. 51. suramum inter amicos locum tenuit. Oth. 2.

non mediocrem in amborum amicitia locum tenuit. Horat. si locum haberem. A. 54. h. e. *si quid in Rep. valerem*.

in locum Tr. pl. forte demortui. A. 10. in demortuorum locum. C. 41. in demortuae locum. A. 31. in locum P. Scipionis substitutus. T. 4. in locum fratris — Augur destinatus. Cal. 12. aedilitatem — sexto loco vix adeptus est. Vesp. 2. —

prodigiorum loco habita sunt. Cal. 57. h. e. *pro prodigiis*.

vulnus, quod secundo loco in pectore acceperat. C. 82.

i. q. *secundum*.

i. q. *argumentum*, quod locum facit orationi, Gr. *τόπος*.

nec aliū in ulla (causa sectatur) locum, quam perorandi. Rh. 6. h. e. non in inventionē elaboravit, sed perorandi tantum occasionem quaesivit.

Loculi i. q. *fisci*, *sacculi pecuniae servandae*. e *peculiari-*
bus *loculis* suis. Galb. 12.

Locare. ad *mulos* et *tabernacula*, quae publice *locari* so-
lebant. A. 36.

quod *tabernas* tres de *domo* sua — *civitatibus* ad *statio-*
nem *locasset*. Ner. 37.

quod *Neronis* et *Drusi* — *statuas* *segnius* *locandas* *po-*
nendasque *curasset*. Cl. 9. (*Locare* *statuam* est *artifici* *certo*
pretio *fabricandam* *demandare*, *ponere* *erigere* *suoque* *loco*
constituere.)

Locatio. in *locatione* *novorum vectigalium*. C. 20.

Locuples pr. qui *pōssessionibus* s. *fundis* *abundat*. v. *Gell.*
10, 5. nostr. *begüter*, nam *voc. Güter* pr. de *fundis* *dicitur*
s. *agris*; inde *omnino* i. q. *dives*. —

quum *locupletes* eo *facilius* *scelere* se *obligarent*. C. 42.
familia *vetere* ac *locuplete*. A. 2.

locupletiores *oppon. tenuioribus*. C. 68. quod non *puderet*
eos, *locupletiores* *esse* *quam* se. Cal. 39. quo *locupletiores*
mox *condemnaret*. Vesp. 16.

Locupletare. una et altera *liberalitate* *locupletavit*. Horat.
urbanis *rusticisque* *praediis* *locupletatum*. Ner. 30.

Locusta. *locustam*, quam *praegrandem* *ceperat*. T. 60. *locusta*
lacerari os *imperavit*. ibid.

Lodicula, ἐπιβλημάτιον, pr. *velum*, *tela* *sternendo* *lecto* *inser-*
viens, inde *lintheum*, quo *corpus* *involvebatur*. *lodricula* *in-*
volutus. A. 83. v. *Casaub.*

Longus. *longum* est c. *inf.* T. 61. Galb. 3. (Gr. μακρὸν ἂν εἴη.)

Loqui. *plura* de eo *loquar*. A. 51. qui de me *male* *loquuntur*
ibid. de Rep. *loqui*. A. 54.

ut *loqueretur* *expedite*. A. 89. (nostr. *fertig sprechen*.)

multum pro *tribunali* etiam *Homericis* *locutus* est *versi-*
bus. Cl. 42.

Lorica. *lorica* sub *veste* *munitus*. A. 35. *loricam* *induit* *lin-*
team. Galb. 19.

Loricatus. Cal. 45.

Lotium i. q. *urina*. Vesp. 23.

Lucere. v. *Lux*.

Lucrum. seu *jactura* seu *lucrum*. A. 75. *invitatus* *lucro*. Cal. 39.
quia *lucrum* *exuberabat*. Cal. 40.

negotiatoribus *certa* *lucra* *proposuit*. Cl. 18. in *deformi-*
bus *lucris*. Vesp. 23.

Lucrari. plus *mendacio* atque etiam *perjurio* *lucratur*.
Cal. 41.

lucrantium *admodum* *suspecta* *vox* Ner. 45. v. *not.*

Luctari. *lucratur* *assidue*. Ner. 53.

Luctatores *aulici*. Ner. 45.

Luctus. v. *Lugere*.

Lucubrare, nocte *labori* *vacare*. v. *Plin.* ep. 5, 5, 8. *quoties* *lu-*
cubrante se — *decideret* *lumen*. T. 19.

Lucubratoria *lecticula*. A. 78.

Lucubratio, *studium* *nocturnum*. *stricturum* se *lucubra-*
tionis *suae* *telum*. Cal. 53.

Lucus. in *Liberi* *patris* *lucos*. A. 94.

Ludere. *lud.* *aleam*. A. 70. Cl. 33. Ner. 30. *par* *impar*. A. 71.
talis. A. 71. 83.

- ducatus et imperia ludere. Ner. 35. — Trojam ludere.
 C. 39. Ner. 7. —
 quum eburneis quadrigis quotidie in abaco luderet.
 Ner. 22.
ludere simpl. lusimus per omnes dies. A. 71.
 e praetextatis compluribus circum aram ludentibus.
 A. 94.
 i. q. *effingere, exhibere aliquid ludendo*, ut nostr. *etwas spielen*.
 Phoebi Caesar mendacia ludit. A. 70.
 de poeta i. q. *fingere, componere*. quae domi luserat ipse.
 Ter. 5.
 de *impudicitia*. ut natanti sibi inter femina versarentur
 ac luderent. T. 44.
ludere aliquid i. q. *irridere*. ludens — ingenium ejus.
 A. 86.
Ludibundus. Ner. 26.
Ludii triviales i. q. *histriones triv., saltatores*. A. 74. v.
 Oudend.
Ludibrium. ludibria naturae. A. 83. quod tum Claud. in-
 ter ludibria aulae erat. Ner. 6. Claudium nonnisi in ludi-
 brium reservavit. Cal. 23.
 per ludibrium. Galb. 12. non sine ludibrio. Galb. 20. in-
 ter magna rerum verborumque ludibria. Vit. 17.
Ludicrus. ludicras partes sustinere. Ner. 11.
Ludicrum. in hoc ludicro. A. 43. (de lusu Trojae.)
Ludus, δῖδασκαλεῖον, schola gladiatorum, scenicorum, gram-
 maticorum etc.
ludus gladiatorius v. *gladiatorium*. (v. *Gladiatorius*.) C. 26.
 31. Dom. 17.
 ut populo potestatem faceret, bina paria e suo ludo po-
 stulandi. Dom. 4. —
ludus literarius. Cal. 45. ad quos juvenus in ludum con-
 veniat. Rh. 1. quos in ludos itare vellent. ibid. ludum di-
 cendi aperuit. Rh. 4. quosdam e grammatici statim ludo
 transisse in Forum. Gr. 4.
ludi i. q. *spectacula*, et, ubi a muneribus gladiatoriiis di-
 stinguuntur, fere *scenica*. v. Ern. ad C. 39.
 edidit *spectacula* varii generis, *munus gladiat.*, *ludos*
 etiam regionatim Urbe tota, et quidem *per omnium linguarum*
histriones sequi. C. 39.
venationes ludosque — edidit. C. 10. ludis, quos — Au-
 gustus edebat. C. 88. coll. A. 10.
 inter ludos (*funebres, eosque scenicos*. v. Kirchmann. de
 funer. Rom. 2, 7.) cantata sunt quaedam sequi. C. 84. v. not.
 fecit (ludos) nonnunquam etiam vicatim, ac pluribus
scenis, per omnium linguarum histriones. A. 43. (Sequ. *munera*.)
 alienis quoque muneribus ac ludis. A. 44. ludis et scena. ibid.
ludorum ac munerum impensae. T. 34. *munera gladiatoria* —
scenicos ludos. Cal. 18. *scenicis ludis*. Cal. 26. *scenicos ludos*;
glad. munus. Ner. 11. al. —
ludi victoriae Caesaris. A. 10. v. not. ad C. 88. *partae*
victoriae ludis. Ner. 54.
ludi Actiaci. A. 18. T. 6. v. ind. prim.
ludi Compitalicii, Florales, Juvenales, Martiales, Pala-
tini, quinquennales, seculares, astici v. *potius iselastici, ca-*

- strenses, Circenses, magni, maximi, pontificales, honorarii, consulares, extraordinarii* etc. v. suis locis.
- ludus Trojae* s. *Trojanus*. v. *Lusus*.
- ludos dedicationis* Pomp. theatri. Cl. 21. ludis, per quos scena Marc. theatri restituta dedicabatur. Vesp. 19.
- ludos constituere, vovere, facere, dare, edere, spectare*. v. sub verbis singulis.
- ludis*. v. praepos. *In*.
- ludus* i. q. *jocus*, Gr. *παῖδις*. veluti per ludum. Cl. 8.
- Lusus*. alcae. Cal. 41. Cl. 33. 39. De vocibus ad alcae lusum pertinentibus v. A. 71.
- in lusu, A. 71. per lusum. Cl. 27. quasi genus lusus.
- Ner. 29. Inepte al. *luxus*.
- ne lusus confunderetur. Cl. 33. recepit ad lusum (Juvenalibus senes anusque.) Ner. 11.
- vetiti quadrigariorum lusus. Ner. 16.
- Trojae lusus*, ut melius scribitur quam *ludus*. v. Oudend. ad A. 43.
- De genere ludicri v. ad C. 39. cf. ind. prim. sub voc. *Trojam ludere*.
- Luere*. Domitianum cupiditatis ac saevitiae merito poenas luisse. Vesp. 1. paene poenas luit. Rh. 6. quum morae culpa capite lueretur. Cal. 37.
- Lugere*. interdictum, ne capite damnatos propinqui lugerent. T. 61.
- luculentis habitu. Cal. 13.
- Luctus*. in summo publico luctu. C. 84. non solatiis ullis, non edictis inhiberi luctus publicus potuit. Cal. 6. ad indicium maximi luctus. Cal. 5. non secus atque in domestico luctu moerentibus publice cunctis. Tit. 11.
- Lugubris*. ut — diem cladis quotannis moestum habuerit ac lugubrem. A. 23.
- Lumen*. quoties lucubrante se, subito ac nullo propellente, decideret lumen et exstingueretur. T. 19. luminibus extinctis. C. 31. v. Casaub. accensis tota Urbe luminibus. Cal. 18. (v. Caes. b. Afric. 56. et 89.)
- passim cum luminibus et victimis in Capit. concursus est. Cal. 6.
- hujus Masgabae tumultum — magna turba multisque luminibus frequentari. A. 98.
- ascendit Capitolium ad lumina. C. 37. ad lumina reversus. Cal. 45.
- lumina de oculis*, luminibus orbat. Ner. 37. Vesp. 7.
- Luna*. noctibus plenam fulgentemque lunam invitabat assidue in amplexus atque concubitum. Cal. 22. coronas, distinctas solis ac lunae siderumque specie. Cal. 45. fore, ut sequenti die Luna se in Aquario cruentaret. Dom. 16.
- Lupanar*. T. 58. Cal. 41.
- Lupus*. lupum se auxibus tenere. T. 25. (de re discriminis plena. v. not.)
- Lurco*, capax gulae homo, ut Festus. Gr. 15.
- Lustrum*. quum lustrum in campo Mart. conderet. A. 97. condito lustro. T. 21.
- vota, quae in proximum lustrum suscipi mos est. A. 97. proximo lustro. Ner. 53.

semel atque iterum per singula lustra collegam sibi cooptavit. A. 27.

Lustricus dies, nonus a partu infantis. Ner. 6. v. *Macrob.* Saturn. 1, 16.

Lustrare. lustratis signis h. e. *circuitis* (de aquila.) Vit. 9. v. Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 29, 2.

Lutum. quum Aedilem eum C. Caesar — luto jussisset oppleri. Vesp. 5.

Lux. ad lucem. C. 51. h. e. *sub ortum solis*. ultra primam lucem. A. 78. ante lucem. Cl. 38. Galb. 22. prope lucem. Cl. 44. circa lucem. Oth. 11. luce prima. Galb. 18.

convivia in primam lucem saepe protraxit. Cl. 52. invocare identidem atque expectare lucem consuevit. Cal. 50.

postera luce. A. 94.

Lucere. cinis — exarsit, atque in multam noctem pertinaciter luxit. T. 74.

Lux. nec eo secius quicquam ex consuetudine luxus atque desidiae omisit. Ner. 42. Sed Ner. 29. leg. *genus lusus*, non *luxus*.

Luxuria, Gr. *ἀσωτία*. Oppon. *frugalitas* *Plin.* Paneg. 5, 4.

C. 27. T. 66. Cal. 25. Ner. 26. 51. Vit. 13. Vesp. 11. Tit. 7. Gr. 23.

Luxuriosus. pueritiam habuit luxuriosam. T. 6. Leg. *laboriosam*.

Lychnuchi, candelabra, *λαμπάδες*. quadrag. elephantis — *lychnuchos* gestantibus. C. 37. Al. *lychnos*. v. not. ad *lychnuchos*. Dom. 4. Vulg. ad *lychnos*, quod in ipsa edit. per errorem stetit.

M.

Macellum. dispositis circa macellum custodibus, qui opsonia contra veritum retinerent. C. 43. annonam macelli quotannis temperandam consuit. T. 34.

Macellarii. quae ad epulum pertinerent, quamvis macellariis oblocata. C. 26. ut macellarios adjuvaret. Vesp. 19.

Maceria. Ner. 33. vulg. *materia*.

Maceror unum hoc. Ter. 5. i. q. *doleo*, *crucior*.

Machaera. carnificem statim acciri cum machaera mensaque lationia flagitavit. Cl. 15.

Machina. Tritone, qui e medio lacu per machinam emergerat. Cl. 21.

lacunaria, quae noctu — laxata machinâ deciderent. Ner. 34.

ballistis machinisque dispositis. Cal. 46. machinis labefactis. Cal. 57.

ut bellicis machinis labefactata atque inflammata sint.

Ner. 38.

Machinosum navigium. Ner. 34.

Mactare. trecentos — hostiarum more mactatos. A. 15. cultrarium mactavit. Cal. 32.

Mactea, Gr. *ματτήν*, placenta genus. multis venenatas macteas misit. Cal. 38.

- Macula.* statim in corpore ejus exstitisse maculam, nec potuisse unquam exigi. A. 94. maculis vestis proditum. Ner. 28.
 detestatus — talem equi ordinis maculam. Vit. 12.
Maculosus. corpus macul. A. 80. Ner. 51.
- Madere.* madens i. q. ebrius. Cl. 33. (Sil. 11, 409. v. Drakenb. ad Ej. 12, 18.)
Madefacere spongiam. Vesp. 16. Opp. exprimere.
 ne libelli — madeferent. C. 64.
Madidus. faciem pane madido linere. Oth. 12.
- Magi.* facto per Magos sacro. Ner. 34.
- Magis.* Sextilem mensem — magis quam Septembrem. A. 31.
 h. e. *potius*, Gr. μάλλον ἢ.
 vultu pulcro magis, quam venusto. Ner. 51.
 non magis — quam. Cal. 19. (eben so wenig, als.)
 nihil magis — quam. Cal. 29. Oth. 6. — nec eo minus, immo vel magis. Rh. 5. magis deinde ac magis. Vit. 11. magisque ac magis deinceps. Tit. 3. post hoc magis ac magis. Gr. 3.
- Magister.* magistri e plebe. A. 30. (vicorum magistri, quatuor singulis vicis praefecti, de quibus v. Onuphr. Panvin. descript. Urbis Rom.) vicorum magistri. T. 76. —
 magistros toti certamini praeposuit consulares sorte, sede Praetorum. Ner. 12. magister Equitum. C. 9. 82.
 i. q. *praeceptor*, *doctor*. clarissimo tunc dicendi magistro. C. 4. magistro dicendi usus Apollodoro Pergameno. A. 89.
 apud eosdem magistros institutus. Tit. 2. mirati sumus, unicui magistrum. Gr. 11. nunquam ita docuit, ut magistri personam sustineret. Gr. 24.
 adhibes joci causa magistrum suffragio tuo. Rh. 5. mox, ut a schola et magistris diverterat. Pers. objurgante magistro. Ner. 22.
 discipulum Paridis pantom., quod arte formaque non ab-
 similis magistro videbatur. Dom. 10.
 in allocut. vis tu, magister. Gr. 23.
- Magisterium.* magisteria municipalia. A. 2. vicorum sc., collegiorum; al. de magistratibus municip. intelligunt. Al. ministeriis.
magisterium sacerdotii h. e. primus locus inter sacerdotes alicujus ordinis. Cal. 22. v. not. cui collegium instituerat, ex quo sorte ducti magisterio fungerentur. Dom. 4. v. Lips. ad Tac. A. 6, 12.
magisterium Equitum. T. 3.
- Magistratus.* De locis, ubi magistratus, honores urbani et provinciarum Senatus-populique administratio post illos honores suscepta opponitur imperiis, militaribus nempe et in provinciis Caesareis v. ad voc. Imperium.
magistratus de honore ipso, cui quis praestet.
 in summo magistratu. C. 19. (consulatu.) amplissimo praeditus magistratu. A. 26. Consulibus abrogavit magistratum. Cal. 26. magistratus urfici. A. 46. magistratum populi suffragio cepit. A. 2. magistratum comitia. A. 56.
 magistratus atque honores et ante tempus, et quosdam novi generis perpetuosque cepit. A. 26. cf. Honor. magistratus et maturius inchoavit, et paene junctim percucurrit quaesturam, praeturam, consulatum. T. 9.

minores magistratus. C. 41. v. not.

de iis, qui praesunt magistratui, ut nostr. *Obrigkeiten i.*

q. *obligkeitliche Personen*, Gr. ἀρχαὶ i. q. οἱ ἀρχόντες.

obligare, semper annuus magistratus. C. 23. magistratibus urbicis provinciarumque praesidibus. Dom. 8. lex Pomp. de jure magistratuum. C. 28.

contubernalis aut comes magistratus. C. 42.

magistratus in plures annos ordinavit. C. 76.

magistratibus ac Senatu domum accitis. A. 28. annui magistratus. A. 30. ne magistratus, deposito honore, statim in provincias mitterentur. A. 36. pro aliis magistratibus. A. 43. ad exercituum provinciarumque rectores, aut ad *urbis magistratus*. A. 89. conservatis Senatu ac magistratibus et maiestate pristina et potestate. T. 30. negante eo, destinatos magistratus abesse oportere sequi. T. 31. Rhodiorum magistratus. T. 32. magistratibus pro tribunali cognoscentibus. T. 33. cetera quoque nonnisi per magistratus et jure ordinario agebantur. T. 31. magistratibus liberam jurisdictionem — concessit. Cal. 16. cognitionibus magistratuum — frequenter interfuit. Cl. 12. a magistratibus in Rostra producti. ibid. interdum aut magistratibus aut amicis praesidendi (spectaculis) munus injunxit. Cal. 18. magistr. spectacula edentes. Cl. 12. unde magistr. solent (mappam mittere.) Ner. 22.

jurisdict. de fideic., quotannis et tantum in Urbe delegari magistratibus solitam sequi. Cl. 23.

ex omnium magistratuum genere plerique. Cl. 46.

Magnus. magnas conditiones. C. 3. magna re et existimatione.

A. 3. multarumque et magnarum propinquitatum. Oth. 1. magna et vetere prosapia. Galb. 2. magni rei. Cal. 53.

Bessis — magno proelio fuis. A. 3. — spem imp. cepit, magnam quidem — sed aliquanto majorem sequi. Oth. 4.

in magno negotio habuit. C. 23. neque tam parvum quicquam, neque tam magnum fuit, de quo non sequi. T. 30. magnis minimisque apparuit rebus. Cl. 34. ad minima tonitrua — ad vero majora. Cal. 51.

majorum rerum occasiones. C. 7. in parvis ac majoribus rebus. C. 48. de majore re. Galb. 10. majora negotia. T. 50.

magna et paene incredibilia. A. 94. laeta et magna. A. 95. magni existimans. A. 40.

majora, res, conatus majores, insigniores.

majora mox in Urbe molitus est. C. 8. plura ac majora in dies destinabat. C. 44. ad majora palam erupit. Ner. 27. ingentia facinora ausus, et aliquanto majora moliens. Cal. 49. major potestas. C. 17. h. e. magistratus gradu prior.

de aetate. majorem de duobus Fulvia genitis. A. 17. majoris filiae — minoris. Cl. 29. quum major minori successisset. Vit. 3. utroque majorem natu fuisse. Ter. 1. *simpl.* majoris filii. T. 13.

ne quis civis major annis viginti, minorve quadraginta. C. 42.

maiores (sc. quam) annorum quinque et triginta. A. 38.

a majoribus natu audiebam. Cl. 15. (nostr. *ältere*, *bejahrte Leute*.) majoribus natu. Cl. 24.

turma duplex majorum minorumque puerorum. C. 39. v.

not. A. 43. duotor turmae puerorum majorum. T. 6. cf. Minor.

maiores, nostr. Ahnen; Vorfahren. A. 2: 7. Oth. 1. consuetudinem antiquam, de majoribus suis pro concione memorandi. T. 32. sine ullis majorum imaginibus. Vesp. 1.

omnino superiorum temporum homines, nostr. Vorfahren; Altvordern.

majorum temporibus. Cl. 16. more majorum. T. 35. Cal. 3. Ner. 49. Dom. 11.

maiores nostri — instituerunt. Rh. 1. quae praeter consuetudinem ac morem majorum fiunt. ibid.

maximi natu. T. 54. — quam maxima voce. Cal. 48. in aedium sacr. maxima. A. 100.

maxima virgo, prima Vestalium. Dom. 8. (Tac. A. 11, 32. Vestalium vetustissima.)

ludis, quos pro aeternitate imperii susceptos appellari Maximos voluit. Ner. 11.

Maxime. maxime quod sequi. A. 10.

et maxime. A. 45.

Magnitudo. aeris alieni. C. 53. Oth. 5. theatrum summae magnitudinis. C. 44. immensa magnitudo patinae. Vit. 13.

de corporis proceritate. quidam eximia magnitudine et forma. C. 32.

de dignitate v. majestate. futura magnitudo ejus et perpetua felicitas. A. 94.

Magnificus. magnifica ac generosa ratio dicendi. C. 55. opera magnifica. T. 47. spectacula magnifica et sumtuosa. Dom. 4. Cl. 21. — magnificae literae. Cal. 44. i. q. ostentationis plenae.

praelauti vereque magnifici opp. sordidis ac deparcis. Ner. 30.

Magnifice. munus glad. dedit; dedit et ludos, cuncta magnifice. T. 7. h. e. sumtuose.

de animi magnitudine. egregie prorsus atque magnifice.

Vit. 10.

Magnificentia spectaculorum. A. 43. coenarum. Vit. 2.

Magnopere v. potius Magno opere. v. Opus.

Majestas, dignitas, vulgari reliquorum hominum major, unde saepe de divinitate, sanctitate, nostr. höheres Ansehen, Heiligkeit, Würde.

in fidem majestatis. Ner. 1. h. e. ad probandam divinam; quae sibi esset, naturam. majestate Praenestin. sortium territorius. T. 63.

divinam ex eo majestatem asserere sibi coepit. Cal. 22.

auctoritas et quasi majestas quaedam — deorat. Vesp. 7.

h. e. dignitas, Deorum interventu confirmata et quasi consecrata.

conservatis Senatui et magistratibus et majestate pristina et potestate. T. 30. h. e. dignitate. sua domusque suae majestas. A. 25. satis majestatem ejus imminui, quod honorem eum non solus, sed cum altero, gereret. A. 37.

quum leviolem majestatem principali titulum arbitraretur.

Cl. 17. majestate salva. Tit. 8. nihil praetermissum est ad majestatem ejus augendam. T. 15. Urbem neque pro majestate imperii ornatam. A. 29.

Majestas autem libera Republica erat universi populi, eam-

que laesisse dicebatur, qui dictis factisque domi vel foris ejus dignitatem violasset, prodicione, seditione, male gesta re publica, perduellione etc. v. *Tac. A.* 1, 72. cf. Schwarz. ad *Plin. Paneg.* 42, 1. Itaque Claudia novo more *judicium majestatis apud populum mulier subiit*. T. 2. ob dictum, quod contemptum populi Rom. prodiderat. majorum temporibus Rabirio Post., *Ptolemaeum Alexandriam, crediti servandi causa, secuto*, majestatis crimen apud judices violasset. Cl. 16. Tiberius Fannium Caepionem, qui in Augustum conspiraverat, reum majestatis apud judices fecit. T. 8. (*perduellionis crimine*.)

Sed sub Principibus, qui suam dignitatem substituerant dignitati populi Rom., et se pro toto populo esse existimabant, *majestatis* atque etiam *impietatis* argui coepti sunt, qui dicto factove Principem vel ejus amicos violassent. v. *Tac. l. c.*, *Senec. de benef.* 3, 26. Initium fecit Tiberius. consulente Praetore, an judicia majestatis cogi juberet, exercendas esse leges respondit, et atrocissime exercuit. T. 58. Sequuntur exempla eod. cap. Paconius majestatis reus. T. 61. Domitius. Ner. 5. (coll. *Tac. A.* 6, 47.)

Nero instituit, *ut lege majestatis facta dictaque omnia, quibus modo delator non deesset, tenerentur*. Ner. 32. sub Domitiano satis erat, *objici quaecunque factum dictumve adversus majestatem Principis*. Dom. 12. coll. quosdam majest. reos in Curiam induxerat sequ. Dom. 11.

Mala. malas labentes corrigere. A. 99. adeo permulsisse malas. Ner. 1.

Malum. recens et integrum malum. T. 68. malum Matianum. Dom. 21. v. not.

ad Malum Punicum. Dom. 1. v. not.

Malus. malum ingenium. A. 87. malus citharoedus. Ner. 41. nuncio malae pugnae perterritum. Cal. 51.

Malum. malo publico. Ner. 6. magno inimicorum malo. Ner. 57. ei, quem istuc misi, neque boni quicquam, neque mali feceris. Cal. 55. ut malum iis, qui descissent, minaretur. Ner. 40.

ut nonnulli versiculis quoque et praesentia exprobrarent, et futura denunciarent mala. T. 59. defunctum se fatalibus malis. Ner. 40.

quod *Nauplii mala* bene cantitaret, *sua bona* male disponderet. Ner. 39. (lusu verborum, quo *mala* sunt *calamitates, aerumae, bona vero opes*.)

Male. male mulcatum. C. 17. v. *Horat. Tursell.* p. 400. ed. Schwarz.

male praecinctus pucr. C. 45. male pedatus. Oth. 12. male oculatus. Rh. 5.

animo male fracto. Ner. 42.

male subsequi verba dicentis. C. 55.

societatem — reconciliationibus variis male focillatam. A.

17. vitia, male diu dissimulata. T. 42.

nationes male quietas. A. 21.

male loqui de al. A. 51. male opinari de Caesare. ibid.

ne quis nobis male facere possit. ibid.

Maledicere alicui. Vit. 14. Vesp. 9.

Maledictum. A. 53. 71. Ner. 23. 39. quod illi maledictum vehemens existimant. Ter. 2.

Maledicus. carminibus maledicentissimis. C. 75.

Maleficus. ex omnibus Neronis emissariis vel maleficentissimos. Galb. 15.

Christiani, genus hominum superstitionis novae ac maleficae. Ner. 16.

Maleficiū. ne quod maleficiū impunitate elaberetur. A. 32.

Malignus. quia factum quoddam suum maligno sermone carpsisset. A. 27.

Malignitas. Cal. 34. Ner. 23.

Malle. inhibere maluit, quam vindicare. C. 75. Diomedem — maluit timiditatis arguere, quam noxae. A. 67. quod si quis necare quem mallet, quam exponere. Cl. 25. sed hoc malo. A. 71.

Malleus. elato alte malleo. Cal. 32.

Manceps operarum. Vesp. 1. h. e. qui conducit operas, redempto opere. v. Clav. Cicer. et Lips. ad Tac. A. 3, 31.

Mancipium i. q. *servus*. C. 26. Cl. 25. Ner. 11.

Mandare. alicui aliquid. quibus extraord. bella mandari placeret. T. 30. ut — mandaret domesticis ultionem. Cal. 3. ultionem mandantis. Vesp. 6. eam excusationem proximis mandasse, si quaereretur. Oth. 6. quibus mandata caedes erat. Galb. 19.

non mandare quid (cuiquam) aut praecipere conatus. Ner. 40.

de al. re. Cyrum — mandasse quaedam de funere suo. C. 87.

c. *dupl. accus.* gladiatores — vi rapiendos reservandosque mandabat. C. 26. sc. certis hominibus; ad id negotium constitutis.

ad aliquem, i. q. *per alium* v. *per literas jubere.* mandasse ad Pisonem: noli — premere. Cal. 25. (nostr. *einem etwas sagen lassen.*)

sequ. ut. qui clare mortuo mandaret, ut nunciaret Augusto. T. 57.

simpl. mandantibus cunctis. A. 58. (*in aller Auftrag.*)

mandatum. mandata de funere suo. A. 101. mandata ad complures dedisse ambigua. T. 12. mandata Neronis de nece sua ad procur. clam missa deprehenderat. Galb. 9. mandata prolaturum (fuisse.) T. 52. legationem ad praetor. cum mandatis destinaverunt. sequ. acc. c. inf. et conjunct. Galb. 16.

De ablat. *mandatu* v. Oudend. ad C. 7. cf. Drakenb. ad Liv. 3, 62. de ablat. *consultu*, et de *postulatu* ad l. 4, 9.

Mandatores, qui accusatores instruebant et subornabant. Tit. 8.

Mandere. T. 54. Ner. 37. Vit. 13.

Manducare. A. 76.

Mane. A. 26. a mane usque ad vesperam. Cal. 18.

Matutinus. in sequentis diei matutinum tempus. A. 44.

Manere. i. q. *durare.* manebant imagines. Vesp. 1. v. not. manente villa, qualis fuerat olim. Vesp. 2. manet adhuc (cubiculum) et ostenditur. Tit. 1.

criminum, si qua residua — manebant. Cal. 15. manentibus antiquis (litibus.) Vesp. 10. manente adhuc bello civili. Vesp. 12.

scripta ejus — mansura perpetuo opinatus est. Horat. —
mansura in vestigio suo fundamenta Reip. A. 28. ut —
in utro vellent ordine manerent. A. 40. mansuros se in fide ac
pace. A. 21. in proposito mansit. Gr. 24.

ne cui postmodum delatori aut testi maneret ullus metus.
Cal. 15.

i. q. *habitare, per aliquod tempus esse in al. loco, nostr. sich aufhalten, bleiben.*

per annos amplius quadraginta eodem cubiculo hieme et
aestate mansit. A. 72. mansit apud eos — prope quadraginta
dies. C. 4.

et plerumque i. q. *pernoctare, Gall. rester, nostr. bleiben.*
ut plerique advenae aut inter vicos aut inter vias taber-
naculis positus manerent. C. 39. in cujus villa maneret. A. 74.
in proximo cujuscunque domesticorum coenaculo manebat.
A. 78. in diribitorio duabus noctibus mansit. Cl. 18. ut coe-
naret in stabulo assidue et maneret. Cal. 55.

c. *accusat. i. q. alicui imminere, nostr. einen erwarten, be-
drohen.*

quanta eos a plebe Rom. maneret invidia. C. 14. quanta
se acerbitas et infamia maneret. T. 67. quis ipsum manere-
ret exitus. Dom. 15. eadem me manent capillorum fata.
Dom. 18.

*Mansio, statio nocturna (Gr. σταθμός), unde Gall. maison
pr. mansion.*

ad primam statim mansionem. Tit. 10.

Manes. v. ind. prim.

*Mango, jumentorum, servorum aliarumque mercium ven-
ditor.*

tanquam Toranio mangone vendente. A. 69. spadonum,
qui residui apud mangones erant. Dom. 7.

*Mangonicus. ut qui — necessario ad mangonicos quaestus
sustinendae dignitatis causa descenderit, propter quod vulgo
Mulio vocabatur. Vesp. 4.*

*Manifestus. manifesti parricidii reus. A. 33. manifestiora por-
tenta. Galb. 18.*

Manipulares milites i. q. gregarii. A. 24. Oth. 10.

Manipularius habitus. Cal. 9.

Mansuetus, pr. manusi suetus. mansuetae ferae. Ner. 11.

*Mansuefieri. si per has mansuefieri posset ferum ejus in-
genium. Cal. 11.*

*Manubiae. Favorinus apud Gell. 13, 24. manubias docet esse
pecuniam a Quaestore ex venditione praedae redactam. Ple-
rumque tamen intelligenda pars praedae, quae Imperatori
obligit, ut C. 26. Forum de manubiis inchoavit. dedicavit
Concordiae aedem etc. de manubiis. T. 20. cf. Manubialis.*

Saepe manubiae i. q. rapinae, praeda hostili more ab Im-
peratore civibus erepta, atque auget additum hoc vocabulum
vim orationis, ut si nos dicimus: *Raub und Plünderung. v.*
corollar. sub voc. *Pleonasmus.*

ne quod non manubiarum genus experiretur. Cal. 41. ne
non hinc quoque, quantum posset praedae et manubiarum in-
vaderet. Ner. 38. ad manubias et rapinas necessitate compul-
sum. Vesp. 16.

Manubialis. ex manubiali pecunia. A. 30.

Manulcatus, tunica manicata indatus. Cal. 52. v. ad C. 45.

Manumittere etc. v. post voc. *Manus*.

Manus. man. sinistra, laeva etc. v. suis locis.

interdum sua manu exegisse pondus. C. 47. (*mit eigner Hand*.) quem ex consuetudine manu sua cibaturus. T. 72. manu sua flagellabat. Cal. 55. mulierem sua manu verberavit. Ner. 33. ut etiam manu pulsata sit a matre Lepidae. Galb. 5. denarios, prolatos manu sua e peculiaribus loculis suis. Galb. 12. paria in medium manibus suis protrahens. Ner. 35. quosdam — manu sua repulit. Cl. 38. ut — manu consanguineorum necaretur. C. 81. cujus manu periret. Ner. 47.

sinistra manu sinum ad ima crura deduxit. C. 82. aquam — poturus manu hausit. Ner. 48. cujus manu ixi pro ipsi scriptum animadv. A. 88.

cavam manum asses porrigentibus praebens. A. 91. cavam manum ostentans. Vesp. 23. (ad recipiendam pecuniam.) stipēs, quas plenis ante eum manibus ac sinu — turba fundebat. Cal. 42. —

canis extrarius e trivio manum humanam intulit, mensaeque subiecit. Vesp. 5. (portentum, quo homines subjectum ei iri, significari putabant.) —

conquiescebat, opposita ad oculos manu. A. 78.

signum petenti osculandam manum praebere, formatam commotamque in obscenum modum. Cal. 56. quod — manum sibi osculandi causa apprehendisset. T. 72. eosdem — voce ac manu veneratus est. Cl. 12. (salutatione.)

manus amputare, abscidere etc. v. sub his verbis.

advenientem exercitus libens ac supinis manibus excepit.

Vit. 7.

manibus collybo decoloratis. A. 4.

ut puras servaret manus. Tit. 9. (ab injusta caede.) infectas caede manus. T. 59.

scripta — et esse in manibus lectitarique permisit. Cal. 16. venerunt in manus meas et elegi. Horat.

quicquid praeterea ad manum aderat. C. 84. Al. ad donum.

eventum in manu esse *Fortunae*. Ner. 23.

strenam de manu reddere. T. 34. h. e. sua manu.

per manus ac super capita hominum translatus est. Cal. 51.

congestas super manus reliquias. Galb. 22. h. e. ante se, ante locum, ubi cibum sumserat. v. not.

quum ad manus ventum esset. Ner. 26.

sub manum, Gr. ὑπὸ χεῖρα et ἐν χεῖρῆς, i. q. promte; celeriter. A. 49. v. not.

a manu servus. A. 67. libertam et a manu. Vesp. 3.

manu emittere filium. Vit. 6. h. e. emitt. e patria potestate.

manus in aleae lusu. A. 71. ubi non est jactus ipse, ut Gesner. in Thesouro interpretatur, sed pecunia post damnosum jactum in medium collata, nostr. Sätze, Gall. la bête.

manus i. q. multitudo hominum, Gr. πλῆθος, nostr. Abtheilung, Schaar, Haufe etc. manus Equitum. C. 14. Calaguritanorum. A. 49. residuam Spartaci et Catilinae manum. A. 2. a manu gladiatorum. A. 14. Vit. 15. cum magna clientium manu. T. 1. non contemnendam manum compararat.

F. 25. cum exigua manu transfugerat. *Cal.* 44. excipiente classiariorum manu. *T.* 62.

Manumittere. viginti servorum millibus manumissis. *A.* 16. eosque servos adhuc — indictos ac sine mora manumissos. *A.* 25.

quum de numero et de conditione ac differentia eorum, qui manumitterentur, curiose cavisset. *A.* 40. v. not. et *Lips.* ad *Tac.* *A.* 13, 27. manumittendi modum terminavit. *ibid.*

quum, proposito congiario, multos manumissos insertosque civium numero comperisset. *A.* 42.

nec quicquam pro patrefam. egit — nam neque donavit, neque manumisit. *T.* 15.

postquam comoedum Actium coactus est manumittere. *T.* 47.

essedario Porio, ob prosperam pugnam servum suum manumittenti. *T.* 35. —

a nutritore suo manumissus. *Gr.* 7. propter literarum studium manumissus. *Gr.* 13. ob ingenium et doctrinam gratis manumissus. *Gr.* 15. Orbilii servus atque discipulus, mox a Scribonia redemptus et manumissus. *Gr.* 19. cito manumissus. *Gr.* 21. postea manumissus. *Gr.* 23. mature manumissus est. *Ter.* 1.

Manumissio. quum quasi manumissioni vacaturus conscendisset Tribunal (Galba Praetor. Sermo est de manumissione per vindictam.) *Galb.* 10.

Mappa, pannus, quo signum incipiendi certaminis dabat, qui spectaculo praesidebat. aliquo liberto mittente mappam, unde magistratus solent. *Ner.* 22.

Marcere. marcante adhuc stomacho. *Cal.* 58.

Mare superum i. q. *Adriaticum*, *inferum* i. q. *Etruscum*, *Tyrrhenum*. *C.* 34. 44. *A.* 49. sinus maris Adriatici. *T.* 16. immisso in Lucrinum et Avernum lacum mari. *A.* 16. fossa mare veteri Urbi inducere. *Ner.* 16. jactae moles infesto ac profundo mari. *Cal.* 37.

quum desiluisset in mare. *C.* 64. ingressum se turbatus mare. *Cal.* 23. terra marique praetervehentes. *Ner.* 34. si quo pervenire mari posset. *A.* 82. ut navibus, nec tamen mari iretur. *Ner.* 31.

profundo maris. *T.* 40. *Al. mari.* v. not.

redeuntem e Graecia perisse in mari. *Ter.* 5. Ceterum cf.

Mergere et *Praecipitare.*

quibus venenis — infecta maria traduntur. *Cal.* 49.

Maritimus, ex secessibus praecipue frequentavit maritima (*τὰ ἐπιθαλάσσια*). *A.* 72.

Marina aqua. *Ner.* 12.

Margarita. Britanniam petisse spe margaritarum. *C.* 47. v. not. Serviliae sexagies sestertio margaritam mercatus est. *C.* 50. ut qui — gemmas ac margaritas quingenties HS. una donatione contulerit. *A.* 30. monile, margaritis gemmisque consertum. *Galb.* 18. gemmae, margaritae (inter missilia.) *Ner.* 11. in auream pyxidem et pretiosissimis margaritis adornatam. *Ner.* 12.

margaritarum usum, nisi certis personis et aetatibus, admittit. *C.* 43.

ut pretiosissimas margaritas aceto liquefactas sorberet. *Cal.* 37.

Maritus, *Maritare* v. sub voc. *Mas*.

Marmor. sine marmore ullo aut insigni pavimento conclavia. A. 72.

frusta marmoris. Ner. 49. solium Porphyretici marmoris. Ner. 50.

Marmoreus. Janus. A. 31. arcus. Cl. 1. 11. marmoreum equile. Cal. 55. Circo max. marmoreis carceribus auratisque metis — exculto. Cl. 21.

marmoream se relinquere Urbem, quam latericiam accepisset, gloriatus est Augustus. A. 29.

Mas. tres sexus feminini — totidem mares. Cal. 7. de hac quoque liberos utriusque sexus tulit; sed marem — prope mutum et elinguem. Vit. 6.

marium expers. Cl. 33. (*abstinens ab impudicitia; opp. libido in feminas.*)

libidinis in mares pronioris, et eos nonnisi praeduros exoletosque. Galb. 22.

marium pignora. A. 21. ubi v. Oudend. de genit. marum.

Maritus. digressam a marito. C. 43. cui maritoque ejus. C. 52. quasi a concubitu mariti. A. 94. sub priore marito. T. 7. sicut sub marito solita esset. T. 50. perductam a marito conjunxit sibi. Cal. 25. repetisse usum prioris mariti. ibid. quas cum maritis ad coenam vocatas. Cal. 36. absentium maritorum nomine. ibid. maritum in gremio suo confodi. C. 81. abductam marito. Oth. 3.

uno atque eodem die professus et maritum se ejus, et patrem infantis ex ea natae. Cal. 25.

quibuscunque coelibatum objiceret, maritos — se probantibus. Cl. 16.

Felix, trium reginarum maritus. Cl. 28.

maritis e plebe proprios ordines assignavit. A. 44.

Maritare. Vitellii filiam splendidissime maritavit, dotavitque etiam sequi. Vesp. 14. lex Aug. de maritandis ordinibus. A. 34.

Mater. visus erat per quietem matri stuprum intulisse. C. 7. quando mater, quam subjectam sibi vidisset, non alia esset, quam terra, quae omnium parens haberetur. ibid.

Terram matrem Deosque manes orarent. T. 75.

mater Deum. A. 68. T. 2. Oth. 8.

nuptam ante duobus consul., et ex altero etiam matrem.

A. 62. matrem jam ex alio viro trium filiarum. Cal. 25. — a matre. A. 4. v. A.

matresfamilias. A. 69.

Reliquis locis, ubi occurrit hoc vocab., excitatis non opus.

Maternus. amitae meae maternum genus — paternum.

C. 6. materno genere praeclaro. Oth. 1.

despiciens maternam Aug. originem. A. 4. materna tibi farina sequi. ibid.

taedio maternae memoriae. Ner. 6.

Matricida. cantavit — Oresten matricidam. Ner. 21.

Matrona, femina, quae in matrimonium cum viro convenit, ut Cell. 18, 6.

matronae pleraeque ornamenta sua, quae gerebant, et

liberorum bullas atque praetextas (flammae injecere.) C. 34. dum ceterae matronae venirent. A. 94. —

cui (histrioni) in puerilem habitum circumtonsam matronam ministrasse compererat. A. 45. matronae prostratae pudicitiae. T. 35. gaueae et matronarum, institorias operas imitantium. Ner. 27. cellae, in quibus matronae ingenuique starent. Cal. 41.

Juvenalibus senes quoque consulares anusque matronas recepit ad lusum. Ner. 11.

Equ. Rom. matronasque ad agendum mimum produxit in scenam. Ner. 4.

Proculum — mori coegit, compertum adulterare matronas. A. 67.

elisi per eum tumultum viginti amplius Equites Rom., totidem matronae. Cal. 26.

animadv. matronam e spectaculis, vetita purpura cultam. Ner. 32.

in conventu matronarum. Galb. 5.

Matronalis. ut ad evitandas legum poenas jure ac dignitate matronali exsolverentur. T. 35. v. not.

Matrimonium. pollicitus et matrimonium suum. Cal. 12. in matrim. acceptam. Ner. 35. matrim. sibi repertum exemplo Romuli et Augusti. Cal. 25.

hortanti se ad alterum matrim. Dom. 10. dedit et matrimonio operam. Galb. 5.

paulum auit, quin justo matrimonio sibi conjungeret. Ner. 28. quam matrimonio destinarat. Oth. 10.

dimissam eam e matrimonio. T. 49. diducto matrimonio. Oth. 3.

infestum matrimonium. Lucan.

matrimonia contraxerit turpius, an dimiserit, an tenuerit, non est facile discernere. Cal. 25. matrimoniorum crebra mutatione. A. 34.

quatenus sibi matrimonia male cederent. Cl. 26. sibi quoque in fatis esse omnia impudica, sed non impunita matrimonia. Cl. 43.

matrimonia obnoxia vectigalibus. Cal. 40.

matrimonia de ipsis matronis (abstract. pro concr.). ne provincialibus qu. matrimoniis abstinuisse. C. 52. v. Duker. ad Flor. 1. 1., Ernest. ad Tac. A. 2, 13., Lips. ad l. 12, 65.

Matrix de arbore ipsa, ex qua surculi quasi *progenies* s. *soboles*. A. 94.

Materia est id, ex quo componitur, efficitur, fingitur aliquid, nostr. Stoff.

bustum ejus consepiri, nisi humili levique materia, neglexit. Ner. 33. Melius leg. *maceria*. v. not.

de *argumento* libri. prioris materiae duo volumina, posterioris unum et quadraginta reliquit. Cl. 41. proposita materia, quam scriberent. Gr. 17.

unde i. q. *occasio, opportunitas*, ex qua aliquid fingi v. conflari potest.

materia triumphorum. C. 22. novarum rerum. C. 35. tumultus. T. 22.

nunquam deficiente materia. T. 61. deficiente belli materia. Cal. 45.

praebitam materiam exprobrandi. A. 16. praecipuam calumniandi materiam. A. 32.

praebenda materia deridendi et illum et nos non est hominibus. Cl. 4.

ne quid materiae praeberet Neroni. Galb. 9.

materia facilis, in te et in tuos dicere. Rh. 5. (ubi dicere est nominat. subjecti.)

Mathematici dicti, qui ex astris eorumque positu horae nataliciae tempore fata hominum conjiciebant. (v. *Genitura* sub verb. *Gignere*.) Gell. 1, 9. „vulgus, quos gentilicio vocabulo Chaldaeos dicere oportet, *mathematicos* dicit.“

Theogenes mathematicus. A. 94. Thrasyllus mathem. T. 14. v. ind. prim.

Sulla mathem. Cal. 57. Seleucus mathem. Oth. 4. Ascleptarion mathem. Dom. 15.

praedictum a mathematicis Neroni olim erat sequ. Ner.

40. genituram ejus, praedictam a mathematicis. Vit. 3.

Tiber. expulit mathematicos. T. 36. v. not. — edicto Vitelli jussum, intra Kal. Octobr. Urbe Italiaque mathematici excederent. Vit. 14. nullis infensor, quam vernaculis et mathematicis. ibid.

Mathematicae. addictus mathematicae. T. 69.

Maturus. Centuriones maturi. Cal. 44. i. q. *emeriti*. (Jung. „nonnullis ante paucissimos, quam consummaturi essent, dies.“)

tener adhuc, necdum matura pueritia. Ner. 7.

Mature. i. q. *mox*, *celeriter*, *cito*. mature barbaris coercitis. Galb. 6. quam (gratiam) mature recuperavit. Oth. 1. mature manumissus est. Ter. 1. (nostr. *zeitig*, *bei Zeiten*.)

maturius. quo maturius sociis implorantibus subveniret. C. 18. ne ea causa maturius — decederet. C. 26. quinquennio maturius, quam solebant. A. 32.

convivia nonnunquam et *serius* inibat, et *maturius* relinquebat. A. 74.

si — maturius evigilandum esset. A. 73. coll. Vesp. 21. magistratus maturius inchoavit. T. 9. decimas maturius dabat. Cal. 26. quo quaeque maturius peragerentur. Tit. 8.

Maturitas. precanti cuidam maturitatem poenae. T. 61. (nostr. *Beschleunigung*.)

Maturare. causa maturandi fuit destinata negotia. C. 80.

maturavit sibi exitum. Dom. 15. ut necem sibi maturaret. Plin.

maturare i. q. *celerius redire*. Cal. 49. cf. Gronov. ad Liv. 39, 45. „L. Julius *maturare* est jussus,“ de simplici usu verbi *maturare* et exemplis infinitivi *ire*, *venire* etc. additi.

Matutinus. v. *Mane*.

Maxilla. respicienti maxillam ictu discidis. Cal. 58.

qui sub tam lentis maxillis erit. T. 21.

Maximus. v. *Magnus*.

Mechanicus. Vesp. 18.

Mederi. contrariam et ancipitem rationem medendi subiit. A. 81. medendae valetudini leniendisque morbis. Tit. 8. taedio medendi. Cl. 25.

Medicus. cum uno medico et cubiculariis duobus. C. 4.

Al. correx. *cum uno amico*. Illud probabilius, quoniam de comitibus Caesaris sermo. De conditione medicorum apud

Romanos v. Casaub. ad l. c. Eadem varietas, nullo ad rem discrimine, — quidni enim medici, quamvis servi, ex amicissimis comitibus esse poterant, aequae ac grammatici et rhetores? — obtinet A. gr. „*amici somnio monitus*.“ Al. *medici*. v. not. mitto praeterea cum eo *ex servis meis medicum*. Cal. 8.

ut — *medicum manumiserit*. Ner. 2.

quum peregrinos omnes, exceptis medicis et praeceptoribus — Urbe expulisset. A. 42.

sine adjumento consiliove medicorum. T. 68.

medicos admovebat, qui cunctantes continuo curarent. Ner. 37.

Glyco medicus. A. 11. v. Brut. ep. ad Cic. 6. — Charicles medicus. T. 72.

ut — medicus dentem ei ostenderet, tantum quod exemptum. Vesp. 5.

Medicamentum. quum Tib. propter assiduam et ingravescentem tussim medicamento usus esset. Cal. 23. quem metu venenorum praemuniri medicamentis suspic. Cal. 29. creditur potionatus a Caesonia uxore amatorio quidem medicamento, sed quod in furorem verterit. Cal. 50.

Medicatus. boletus medicatus. Cl. 44. h. e. *veneno infectus*, *πεφάρμακευμένος*.

Medicina, ars medendi. omnes medicinam Romae professos, et liberalium artium doctores — civitate donavit. C. 42.

Mediocris etc. v. *Medius*.

Meditari, *volvere aliquid cogitatione animi*, et dicitur

de voluntate, ubi est i. q. *in mente aliquid habere, destinare*.

altiora jam meditans. C. 26. talia agentem atque meditantem. C. 44.

medit. fugam. T. 65. Tit. 9. eandem mox saepe frustra strangulare meditatus. Ner. 35. dicitur etiam meditatus edictum sequi. Cl. 32.

de ingenio, quo aliquid volvitur, Gr. *μελετᾶν*, unde i. q. *studere rei, operam dare, atque componere, exercere*.

liber epigrammatum, quae fere tempore balnei meditabatur. A. 85. solebat magnorum in Senatu reorum accusationes defensionesque meditari. Cal. 53.

paullatim et ipse meditari exercerique coepit. Ner. 20. quo majore venia meditaretur citharoedicam artem. Ner. 40.

meditatus pass. meditata et composita oratione. A. 84. Oppon. *extemporalis facultas ad subita*. (*meditatum carmen*.

Plin. Paneg. 3, 5. v. Schwarz.)

Mediterranei agri. T. 12.

Medius. medius inter duos Consules sedit. T. 17. consistens saepe inter fratres Deos medius. Cal. 22. v. Burm. et Oudend., qui tamen servavit: „*medium* se adorandum — exhibebat.“ medius inter Consulium sellas — sedebat. Cl. 23. medius inter utriusque filios exstitit Imperator. Galb. 6.

Bajarum medium intervallum Putcolanas ad moles. Cal. 19.

per mediam arenam. A. 43. media in orchestra. Ner. 20. medio Foro. Ner. 5. e medio stadio. Ner. 24. medio Martio canipo. Vit. 11. per medias civitates. Vit. 10.

in medio populi. Ter. 5.

unde: *in medium conferre in aleae lusu*, nostr. *setzen*.

A. 71.

discedere e medio. C. 1. *se e medio amovere*. T. 10. *in medium protrahens* (paria). Ner. 53. —

quod discrepat, sit in medio. Vit. 2. h. e. de eo, in quo discrepant auctores, *in neutram partem decernemus*, veritate in medio relictā. Ita sunt

medii, qui neutram partem in bello sequuntur, Gr. οἱ ἐν μέσῳ καὶ ἡμῶν. v. ad C. 75.

medios et neutrius partis. C. 75. (et, ut saepe, explicat prius vocabulum.) de mediis et neutram partem sequentibus. Ner. 2.

de temporis intervallo. medium tempus ad proconsulatum usque in otio secessuque egit. Vesp. 4. medium tempus religio et Seleucus exemit. Oth. 6. (nos: *Zwischenzeit*.) medio tempore. C. 76. i. q. *interea*, nos: *in der Zwischenzeit*. tempore medio. Cal. 25. Cl. 24. medio temporis spatio. T. 25. reditum medii temporis. Cal. 16. quinque medios consulatus. A. 26.

in media dimicatione. A. 10. — *media nocte*. A. 94. T. 13. *ad mediam noctem*. Ner. 47. Dom. 16. v. *Nox*.

Mediocris. fuisse dicitur mediocri statura. Ter. 5.

mediocri scrupulo injecto. Cl. 37. tribus quidem, verum *mediocribus proeliis*. Oth. 9.

non mediocris. non *mediocr.* operam dedit. Cl. 3. non *mediocre* studium. Ner. 52. non *mediocri* laude digna. Ner. 19. *praemium non mediocre*. Vesp. 18. non *mediocris* summae statua. Vesp. 23. non *mediocrem* locum in amborum amicitia tenuit. Horat. non *mediocrem* silvam observationum. Gr. 24. non *mediocr.* fore consternationem. Cal. 51.

Mediocriter doctus. Gr. 4. Opp. *absolute doctus*.

Mediocritus rei familiaris. A. 101.

simplic. *mediocritatem* pristinam neque dissimulavit unquam sequi. Vesp. 12. h. e. *conditionem mediocrem s. tenuem*.

Medius fidius, jurandi formula. T. 21. Scheid. append. ad Sanct.

Minerv. 1, 18. p. 266. explicat: μέδης s. μέδῃ Ζεὺς πίστιος, h. e. cūret s. respiciat *Jup. fidius*.

Megistanes Parthorum. Cal. 5. v. not.

Mehercule. se, *mehercule*, effecturum, ne sequi. Cal. 34. v. Oudend. Si valet sententia Scheidii ad Sanct. p. 266., qua *meherc.* et similia non deducenda a Lat. *me*, sed a Gr. μέδων s. μέδωσθαι, nulla est difficultas in ejusmodi locis, ubi tertia persona jungitur illis obtestationis vocabulis.

Meleagrides, avium genus. (*Gallinas Africas* v. *Indicas* dicunt. v. Salmas. Exerc. Plin. p. 611. sequ., Gesner. ad Varron. de re rust. 3, 9, 18.) Cal. 22. Plin. 10, 26. Columell. 8, 2.

Melius. quo melius entum sciatis. C. 50. h. e. *leviore, viliori pretio*.

plurimas civitates, terrae motu aut incendio afflictas, restituit in melius. Vesp. 17. verso ad melius omine. C. 59.

Mellita absorptio. Ner. 27. Al. cum Salmas. Exerc. Plin. p. 392. *mitellita*. v. not. De bellariis mellitis v. Gell. 13, 11.

Membrum. teretibus membris. C. 45. ceteris quoque membris — aequalis et congruens. T. 68. commoditas membrorum. A. 79. compactis firmisque membris. Vesp. 20.

membra et artus et viscera hominis tracta per vicos. Cal. 28. v. *Artus.*

jacentem contractisque membris clamitantem. Cal. 58.

contaminatis paene omnibus membris. Ner. 29. contrectasse membra, alia vituperasse, alia laudasse. Ner. 34.

immanium belluarum ferarumque membra praegrandia.

A. 72.

membra partesque imperii. A. 48.

Membrana, charta membranacea. Dom. 10.

Memini. Bibulo fieri Consule nil memini. C. 20.

c. *inf. praeter*, h. e. *aoristi*. interfuisse me adolescentulum memini. Dom. 12. v. *Sanct.* Minerv. p. 170. ed. Scheid.

i. q. *mentionem facere*, meminere hujus conjurationis sequ. C. 9.

memento c. *infin.* memento omnia mihi et in omnes licere. Cal. 29. Hylen nostram aliis memento commendare. Gr. 10. (nostr. *vergißs nicht.*)

Memor. nostri conjugii memor vive. A. 99. Horatii Fl., ut mei, memor esto. Horat.

memor sacrificii dictique avi. Galb. 4. offensarum inimitiarumque minime memor exsecutorve. Vesp. 14. quandoque beneficii memorem futurum. ibid.

sequ. acc. c. *inf.* memor, objectum ab eo sibi saepius. A. 28.

Memoria de facultate animi, qua facile tenemus et servamus, quae ingenio tradita sunt, nostr. *Gedächtnis*.

memoria singularis. Tit. 3. Gr. 7. memoria lapsus. C. 56. amissa jam pridem memoria. Gr. 9. (ubi in sequ. versu *literarum oblivio* esset abstr. pro concr., *qui literarum oblitus est*, cui *literae memoria exciderunt*. Sed potest etiam esse amissa memoria i. q. *quum jampridem memoria hominum excidisset, in oblivionem venisset.*)

equidem memoria tenco. Rh. 2. ne periculum memoriae adiret. A. 84. capiebat homines memoria rerum. Gr. 23.

de ipsa recordatione hominis vel rei, nostra vel aliorum, ut nostr. *Gedächtnis* i. q. *Andenken, Erinnerung*.

quo Actiacae victoriae memoria celebratior in posterum esset. A. 18. in memoria (Augusti) honoranda. A. 101. durante adhuc ibi antiquorum memoria, necdum omnino abolita. Gr. 24. illustres professores, et quorum memoria aliqua exstet. Rh. 1. abolendam Caesarum memoriam. Cal. 60. coll. Dom. 23. proximum a Dis immort. honorem memoriae ducum praestitit. A. 51. ut Neronis memoria coleretur. Ner. 57. in memoriam filiae. C. 26. ad fratris memoriam. Cl. 11. in memoriam patris. T. 7. aviae memoriam tanto opere dilexit. Vesp. 2. tanto amore erga patroni memoriam exstitit. Gr. 15. tui qualem habeam memoriam. Horat. ne quandoque apud hominum gratiam paterna memoria praevaleret. Ner. 33. h. e. *memoria patris, quae esset in animis hominum*. Sed: taedio maternae memoriae. Ner. 6. h. e. *recordationis matris suae*.

in memoriam majorum originis. A. 7. lapis: memoriae Othonis, inscriptus. Vit. 10. commendans reliquias suas et memoriam. Oth. 10.

i. q. *tempus, quod quis memoria complectitur*, h. e. *quo vivit et agit*.

memoriam ante suam. A. 22. memoria patrum. Gr. 4.

biduum memoriae eximere. Cl. 11. h. e. quasi delere ex historia temporis per omnium dictorum factorumque oblivionem. Contra: res alic. memoriae mandare. Cal. 8.

i. q. *liber*, in alicujus memoriam scriptus, nostr. *Denkschrift*.

vitalae memoriam prosa oratione composuit. Cl. 1. Ita legendum videtur A. 79. Julius Marathus in memoria ejus. v. not.

i. q. *mentio*, *commemoratio*. titulo tantum suo, ac sine ulla pristini auctoris memoria. Dom. 5.

Memorare. consuetudinem, de majoribus suis pro concione memorandi. T. 32. memorante quodam — de Cassii Brutique exitu. Oth. 10.

Memorabilis, memoria dignus. memorabilem illam meritoque laudatam vocem edidit. Tit. 8.

memorabile illud apud Graecos Cynaegiri exemplum. C. 68.

quod nihil dum a se memorabile actum esset. C. 7. quicquid visendum atque memorabile ex antiquitate duraverat. Ner. 38.

principatum — *memorabilem factum*; suo oblivionem imminere. Cal. 51.

Memorialis libellus. C. 56. h. e. *diarium usus privati*.

Memoriter. omnes ordine subinde ac memoriter salutavit. Ner. 10.

Menda. ne quis mendam magis, quam consuetudinem putet. A. 87.

Mendacium. abusum audentius mendacio. Cal. 8. plus mendacio atque etiam perjurio lucrabatur. Cal. 41. quum nunc mendacii, nunc timoris argueretur. Oth. 10.

sciscitantes mendacio elusit. Vit. 17.

impia dum Phoebi Caesar mendacia ludit. A. 70. h. e. dum simulat Phoebum impio mendacio.

Mens. mente lapsis. A. 48. unum signum alienatae mentis ostendit. A. 99.

quandiu sanae mentis fuisset. T. 67. urebant anxiam mentem. T. 66. leviter mente recreata. Ner. 41. impos mentis. A. 19. adhuc se mentis compote. Vesp. 5. mentis deminutio. A. 99. valetudo mentis. C. 49. Cal. 50. 51.

linguam mentemque liberas esse debere. T. 28.

hominum erga se mentes. Cal. 60. i. q. *animi*, nostr. *Gesinnungen*.

Mensa, tabula, circa quam accumbunt cibum capientes. Ner. 47. Vesp. 5.

a quodam nano adstante mensae inter copreas. T. 61. veniet ergo ab ista parasitica mensa ad hanc regiam. Horat. (ut nostr. *Tisch*.)

residuis lectis atque mensis. A. 75.

prandium populo mille mensis dedit. T. 20.

mensa lanionia. Cl. 15.

mensa argentarii, Gr. *τράπεζα*. Galb. 9.

Mensarius i. q. *argentarius*, *τράπεζιτης*. A. 4.

Mensis. fuit is annus, quo haec constituebantur, quindecim mensium cum intercalario, qui ex consuetudine in eum annum inciderat, (sc. *Mercedonio*.) C. 40.

intercalarius mensis (*Mercedonius*) a Caesare sublatus. Cal. 40. v. not.

appellatio mensis e nomine Julio. C. 76. v. not. Sextilem mensem e suo cognomine nuncupavit, magis quam Septembrem. A. 31. Septembrem mensem et Octobrem — transnominavit. Dom. 13. v. not. mensem Aprilem Neroneum appellavit. Ner. 55. —

hibernis mensibus. C. 4. rerum actum, divisum antea in hibernos aestivosque menses. Cl. 23. solitae agi Novembri ac Decembri *mense* res. A. 32. hibernis demum mensibus. A. 24.

ter in annum quaternum mensium tesseris dare destinavit. A. 40.

concessit rursus, ut sui cujusque mensis (frumentum) acciperet. *ibid.*

De genitivo *mensum* v. Oudend. ad A. 65.

Mensura. frumentum — etiam sine modo mensuraque praebuit. C. 26.

ne cubiti quidem mensuram progredi. T. 38. v. not.

Mentio. M. Antonium inhonoratum ac sine grata mentione transmisit. Cl. 11.

ad omnem ejus et Juliarum mentionem. A. 65. nec sine sanguinis mentione. Dom. 15.

parum prospere motam regni mentionem. C. 79. mentione ejus orta. T. 13.

ne tunc quidem donativi ulla mentione facta. Galb. 17. facta mentione aviae, *ut* — pulcerrimae. Cal. 25.

nullam sui mentionem habitam. Horat.

Mentiri. mentitur, inquit, Capito. Gr. 22. Gaetulicum refellit Plin., quasi mentitum. Cal. 8.

mentitus pass. mentito honore. Oth. 3.

Mentum. mento mucrone gladii subrecto. Vir. 17.

Mercari. cui — sexagies HS. margaritam mercatus est. C. 50. ex qua summa pretiosissima Deorum simulacra mercatus. A. 57.

speciem mercantium vel frustrari, vel explere. A. 75. mercantium more. Cal. 36.

Mercatus, ἐμπόριον. circa conventus mercatusque Graeciae. Ner. 28. — *Mercatura.* Cl. 18.

Merces. peregrinarum mercium portoria instituit. C. 45. in emtionem Alexandrinarum mercium. A. 98.

Merces. Aem. Paulum C.que Curionem — ingenti mercede defensores paravit. C. 29. M. Antonio ne publicum qu. jus ulla in re sibi sine pactione gravissimae mercedis imperitiente. A. 10. repraesentans pro opera dignam cuique mercedem. Cl. 18.

ut *litigatores pro patrociniis* certam justamque mercedem, pro subselliis nullam omnino darent. Ner. 17.

mercedibus scenicorum recisis. T. 34. ut in praetura *mercede palmarum aurigarios* fraudaverit. Ner. 5.

praestantes *poetas* nec non et *artifices* — insigni congario magnaue mercede donavit. Vesp. 18. nec unquam de mercedibus pactus (*Gniphio grammaticus.*) Gr. 7. quanta *merces rhetori* est data. Rh. 5. ut tanta mercede nihil sapere disceres. *ibid.*

publicanos, remissionem petentes, *tertia mercedum* parte

- relevavit. C. 20. nostr. *Pacht.* (*Polyd.* 6, 17, 5. ἀπολύσαι τῆς ἐργωνίας. *Dio* 38, 7. ἐνδικίας τινὸς τυγχάνειν.)
- Merere et Mereri.* quum meruero. Ner. 10. si merebuntur. A. 56. ipsum quoque paria meruisse. Cal. 30. sed tu culeum meruisti. Ner. 45. Cyzicenis — libertatem ademir, quam Mithrid. bello meruerant. T. 37. quantum quaeque uno concubitu mereret. Cal. 40. adoptionem avunculi stupro meritum. A. 68.
- merere* sc. stipendia. meruit sub Serv. Isaurico. C. 3. Tribunus mil. in Thracia meruit. Vesp. 2. coll. Tit. 4. in Macedonia corniculo, mox equo meruit. Gr. 9. —
- quorum duces quadragena millia HS. merebant. Ner. 20. (*sie dienten sich, standen auf* etc.), verbis a militia desumptis.
- sociae ac bene meritae civitates. C. 25. (ubi est medium, *die sich verdient gemacht hatten.*) vel utcunque meritae. T. 11. tales tamque bene meritos. Oth. 10.
- Meritum.* ingentis meriti loco. Ner. 3. ob recens meritum. Galb. 20. peculiari merito. Vit. 4.
- merita erga populum Rom. allegantes. A. 47. non pro spe meritorum tractari. A. 13. pro meritorum gratia. Cal. 26. meritorum fiducia. Vesp. 13.
- virtutes ac merita cujusque digne prosecutus. A. 66. pro quibus meritis. A. 57.
- multa multorum Claudiorum egregia merita. T. 2.
- Merito.* Vesp. 12.
- Meritorius.* meritoria rheda. C. 57. meritoria vehicula. Cal. 39.
- meritorio coenaculo abditus. Vit. 7. i. q. *conducticio.*
- meritoria scorta. Cl. 15. cf. *Vopisc.* Tac. 10.
- Meretrix.* Ner. 28. Dom. 22.
- Meretricium* facere. Cal. 40.
- Mergere.* ne profundo mergeret. Cal. 16. flumine proximo mergi. Cal. 20. mergendum mari servis ipsius demandavit. Ner. 35. ossa et reliquias — mari mersit. Dom. 8.
- Meridie.* Cal. 56. Cl. 34.
- Meridiare,* somnum meridianum capere. Cal. 38. Ner. 6.
- Meridiani,* gladiatores meridie pugnantes. Cl. 34. v. not.
- Merum.* T. 59. thure ac mero supplicare. A. 35. infuso super altaria mero. A. 94.
- larga meri portione oneratos. T. 62. plurimum meri propalam hausit. Vit. 10.
- Messis.* messium. feriae. C. 40.
- Meta.* quo laxius dimicaretur, sublatae metae. C. 39. Circo max. marmoreis carceribus aurisque metis, quae utraque et tophina ac lignea antea fuerant, exculto. Cl. 21.
- Metallum.* jus metallorum. T. 49. condemnare al. ad metalla. Cal. 27.
- Metoposcopus.* Tit. 2.
- Metrum.* Gr. 1. 23.
- Metus.* c. *genit.* metu iudicii. C. 18. quo metu iudicum. Ner. 23. metu M. Antonii. C. 82. metu damni. C. 67. major emolumentum spes, quam damni metus. A. 25. metu poenae theatr. A. 40. turbarum metu. T. 4. periculi metu. Cl. 36. taedio praesentium, et imminentium metu. Vit. 14.
- metus undique imminentium discriminum. T. 25. con-

sternatum ruinae metu populum. A. 43. sacramenti metus. T. 3. metu venenorum. Cal. 29. —

simpl. quos metus magis quam voluntas contineret. A. 15. metu saevus. Dom. 3.

quo praecipue non jam metu, sed *discrimine*, coactus est sequi. T. 13.

libertas metu. T. 26. metu et angore ad fastidium vitae ab eo actum. T. 49.

reverentia ejus ac metu repressam Tiberii sacvitiam. Cal. 6. metu ac pudore. A. 94. suspicione aliqua vel metu. Vesp. 14.

nimius metus opp. *confidentiae*. Cal. 51.

quo metu injecto. Cal. 38. cf. *Injicere*.

quasi temere aduentibus horror quidam et metus obijciatur. A. 6.

quos metus ceperat sequi. acc. c. inf. C. 19.

Metuere. periculum invicem metuens. A. 10. tumultum metuens. T. 65. si tumultus — metueretur. A. 25. extrema metuentes. Cal. 54. extrema metuenti. Vesp. 4.

nullos minus metuendos, quam qui sequi. Vit. 7. nec metuendus ullo modo ob humilitatem generis ac nominis. Vesp. 4.

Meus. benignitas mea me sequi. A. 71.

mei. meos tam suspicione, quam crimine, judico carere oportere. C. 74.

Micare, lusum Italorum, quo digitos porrigunt eodem tempore duo ludentes, isque vincit, qui utriusque numerum recte divinavit. v. interpr. ad *Cic. Off.* 3, 19. et 23., ubi vulg. *dimicando*, ut apud Nostr. A. 13. „sortiri vel *dimicare* jussisse“ pro *micare*. Hodie lusum *la mora* dicunt, et *giocare alla mora*.

Migrare, res suas in alium locum transportare, nostr. *ziehen*, *auswandern*.

inigraturum Alexandriam vel Ilium, translatis simul opibus imperii. C. 79.

Miles. non modo *ducis*, sed etiam *militis* functum munere. A. 10.

gregarius miles. A. 14. Cl. 10. Galb. 20. manipularis. Oth. 10. coll. A. 24.

tirunculus miles. Ner. 21. cf. *Praetorianus*, *Veteranus*.

una voce, qua *Quirites* eos pro *militibus* appellarat. C. 70.

Mox: ut ei, *militēs esse*, confestim responderint. neque post bella civ. — ullos militum *commilitones* appellabat, sed *militēs*. A. 25.

oratio apud milites. C. 55. Vit. 8. 15. v. *Apud*.

quia manipularis habitu inter milites educabatur. Cal. 9.

quicquid ubique militum esset, ad certam stipendiorum praemiorumque formulam astrinxit. A. 49. quantum militum sub signis ubique essent. A. 101.

milites domos senatorias salutandi causa ingredi, etiam Patrum decreto prohibuit. Cl. 25. — classarios, quos Nero ex remigibus *justos milites* fecerat. Galb. 12.

milites vice ministrorum functi. Cl. 35.

ut stipendia quoque militum et commoda veteranorum protrahi ac differri necesse esset. Ner. 32. tentavit — militum numerum deminuere. Dom. 12.

- statio, excubiae militum.* v. sub his voc.
miles pro militibus. libertino milite — bis usus est. A. 25.
 militem secrevit a populo (in spectaculis.) A. 44. v. not.
 de legendo vel exauctorando milite. T. 30. militi — nihil unquam largitus est. T. 48. primus Caesarum fidem militis etiam praemio pigneratus. Cl. 10.
 tumultus, circa quem deinceps stato die quotannis miles decurreret. Cl. 1.
 disce, miles, militare. Galb. 6. militem. — probabat. C. 65.
 prohibitis per militem obviis. T. 64. interpellante milite ac populo. Vit. 15.
 militem quasi proditorem, et Senatum quasi parricidam incessere. Cl. 12. et militi, et plebi Cl. 27.
 nulla familiae aut militis disciplina. Vit. 10.
 populus indifferenter, miles gravissime tulit. Dom. 23.
 Reliquos locos, quibus voc. *militēs* occurrit, v. sub singulis vocibus.
Militare. disce, miles, militare. Galb. 6. si militare adversus eum vellent. C. 68.
Militaris. in re militari et commutavit multa et instituit. A. 24.
 militari arte. C. 55. (locus dubiae lectionis. v. not.) ratio militaris. A. 25.
 fossas — militari opere detersit. A. 18. i. q. *per milites.*
dona militaria. A. 8. 25. T. 32.
viae militares (*Hauptstraßen, Heerstraßen.*) A. 49. — *aerarium militare.* ibid. v. not.
Militia. militiam resque bellicas semel attigit. Cal. 43.
 militiam auspicantibus. A. 38. functus militia. Gr. 9. praecipua militiae laus. C. 35. per honorem militiae. Juven.
 reliqua militia. C. 2. h. e. *reliquo militiae tempore.* pro temporibus militiae. A. 49.
 commoda emeritae militiae. Cal. 44. *justae militiae* commoda. Vit. 15.
 more militiae. Cal. 58. Germ. legiones transferre in Orientem ad securiorem mollioremque militiam. Vesp. 6.
equestrem militiam petentes. A. 46. *imaginae militiae* genus. Cl. 25.
equestres militias ita ordinavit, ut sequi. Cl. 25. *equestribus militiis* industrie functus. Plin.
Militiola. semestribus militiolis tumentem. Juven.
Mille. aliis captivorum millia dono offerens. C. 28. h. e. singula millia. v. Gronov. ad *Liv.* 29, 15., Drakenb. ad 30, 17. — per centum sex. millia. Ner. 31. sc. *passuum.* Al. *milliaria.* v. Oudend.
Millare s. *Milliarium.* circa quartum milliarium. Ner. 48. ad sextum milliarium. Vesp. 1. — *Milliarium aureum.* Oth. 6. v. not.
Millarius, adject. ut porticus triplices millarias haberet. Ner. 31.
Mimus, histrio, qui recitata vel cantata ab alio gestu effingit. v. Bulenger. de theatro 1, 48.
 quum — pronunciatum esset a mimo. A. 53. Vulg. in mimo. v. not. — *mimus* Latinus. Dom. 15.
fabula ipsa, in qua actio mimorum. in Laureolo mimo.

Cal. 57. (*Juvenal.* 8, 187.) ludis Dec. Laberius Equ. Rom. mimum suum egit. C. 39. v. not. Equites Rom. matronasque ad agendum mimum produxit in scenam. Ner. 4.

inde: ecquid iis videretur *mimum vitae* commode trans-egisse. A. 99.

de quavis re ficta, simulata, ut Gall. *farce*.

in hoc quoque mimo praeter modum intemperans. Cal. 45. ne poena acrior mimum omnem divulgaret. Oth. 3. atque ita etiam leg. „impudentissimo *mimo*“ T. 24. ex emendat. Gronov. pro vulg. *animo*. v. not. et Duker. ad *Flor.* 2, 14, 3. —

quum *mimum histrorum* sequ. Graev. emend. A. 70. v. not. et Oudend.

mimos diversi operis, emendatio vir. doct. Gr. 21. pro vulg. *alios*.

Min. cum ingentibus minis. C. 70. terrore ac minis. A. 16. minis ejus ac violentia territus. Ner. 34. plenus minarum. Lucan. miscere minas et preces. Oth. 3.

Minari alicui supplicium. C. 4. vincula. T. 57. uncum et Gemonias cadaveri. T. 75.

ut malum iis, qui descissent, minaretur. Ner. 40. — palam minari. sequ. acc. c. inf. C. 24.

Fortunae querentis — minantisque, erepturam et ipsam. Galb. 18.

Minax. contumeliosa et minaci et contumaci epistola. Cl. 35.

adversus barbaros minacissimus. Cal. 51.

Minaciter, suppliciter, nec non et minaciter efflagitantes. Tit. 5.

Mininus. v. *Minor*.

Minister, servus, sed praestantioris conditionis ob officium, quo fungitur apud dominum.

paedagogum ministrosque Caji filii. A. 67.

unde *ministri Principis*, (nostr. *Dienerschaft*) qui officia habebant aulica, maxime in conviviis, cubiculis, vel qui a manu erant, a rationibus etc. multis convivarum et ministrorum elisis. T. 39. Seleucum grammat. a ministris suis perquirere, quos quoque tempore tractaret auctores. T. 56. vocatis ministris. T. 73. ministros vocare. Dom. 17. neque castrensem sellam de more positam pro Tribunali, oblitis ministris. Galb. 18. fugatis ministris (triclinio). Vesp. 5.

captus facie ministri acerram praeferentis. T. 44. quendam e caris ministris. Vesp. 23. interpellanti mox ministro. ibid.

generum fratris, indigne ferens, *albatos* et ipsum *ministros* habere. Dom. 12. (Ministri enim aulici albatas gestabant vestes. v. Salmas. ad *Lamprid.* Sever. c. 67.)

omnino *de operis*. de fabricorum quoque ac ministrorum, atque id genus numero. Cl. 34.

non Principem, sed ministrum egit. Cl. 29.

Ministrae. nunc sua, nunc ministrarum manu. T. 14.

Ministerium. cujus ministerio ac fraudibus. T. 55. ministerio et opera Cn. Pisonis. Cal. 2. (Ita *minister libidinis alic.* et *minister cubiculi.* Liv. 3, 44. et 57.)

ministeria i. q. *ministri*. confectores ferarum et varia arc-

nae ministeria. Ner. 12. Inepte al. instruserunt ad. v. Graev. et Oudend.

inter scortorum totius Urbis ambubajarumque ministeria h. e. *ministrantibus scortis* etc. Ner. 27.

Ministrare, ministrum v. ministram esse max. in convivio, nostr. *aufwarten*.

cui in puerilem habitum circumtonsam matronam ministrasse compererat. A. 45.

nudis puellis ministrantibus. T. 42.

Ministrator. quum auriganti Cajo ministratorem exhiberet. Vit. 17.

Minium. minio et chrysocolla constrato Circo. Cal. 18. minio depictae assulae. Gr. 11.

Minor. occasione, quam minorem opinione offenderat. C. 3. quo minor turba Romae foret. T. 2.

nec potentia minor, nec dignitate. T. 1. ne minor inveniretur. A. 94.

non minora illa — immo majora etiam indicia fuerint.

C. 63. nec minoris impotentiae voces sequi. C. 77. nec minore studio. C. 28. ne — minora quoque enumerem. Cl. 29.

Al. *minora quaeque et minima quaeque*.

nemine ante se munificentia minor. Tit. 7. (Gr. οὐδενὸς ἥττων.)

bipedali minor. A. 43.

ne quis civis major annis viginti, minorve quadraginta sequi. C. 42.

turma majorum minorumque puerorum. C. 39. majorum minorumve puerorum dilecti. A. 43. ne minores quidem pueros praeteriit. A. 41. h. e. qui infra undecimum aetatis annum essent, ut patet e sequentibus.

plebejo homini, atque etiam natu minori. T. 2.

Minus. minus sibi familiarem. A. 53.

in senecta sinistro (oculo) minus vidit. A. 79. (*weniger gut*.)

septuagesimo et sexto aetatis anno, diebus quinque et triginta minus. A. 100. (Gr. δεόντων.) Accusativus est absolutus, ut in: id genus, illud horae etc.

nunquam minus mille carrucis fecisse iter traditur. Ner. 30. cf. *Amplius*.

nec cuiquam minus — quadring. millibus nummum constiterunt. Vit. 13. Inutilis correctio: *minoris*.

nullo minus metuendos, quam qui sequi. Vit. 7.

nec minus, quae ad formam et habitum et cultum et mores, nec minus, quae ad civilia et bellica ejus studia pertineant. C. 44.

Cassius Severus, nec minus alii. Vit. 2. luxuria — nec minus libido. Tit. 7.

nec tamen eo minus. A. 45. nec eo minus. Cl. 3. Oth. 4.

Vesp. 24. (Gr. οὐχ ἥττον δέ.)

nil minus, quam. A. 25.

paulo minus. i. q. fere, paene, Gr. ὀλίγου δεῖν v. ὀλίγου.

civilem admodum — ac paulo minus quam privatum egit. T. 26.

quod paulo minus utrumque evenit. T. 39.

talem Principem paulo minus quatuordecim annos perposus terrarum orbis. Ner. 40.

Minimus. qui imperium — *ex minimo maximum* reddissent. A. 31.

non minimo discrimine. A. 25. i. q. *non exiguo* h. e. *maximo.* res non minimi periculi. A. 67.

magnis minimisque apparuit rebus. Cl. 34. — *minima* tonitrua et fulgura. Cal. 51.

quod *minimum* est. T. 50.

quibus *minimum.* Vesp. 19. nummo addixit. C. 50. Al. *minimo.*

Minuere. non negando *minuendove*, sed insuper *amplificando* ementiendoque. C. 66.

vectigalia aut abolevit, aut minuit. Ner. 10.

sicut gloriam *auxit*, ita gratiam *minuit*. Oth. 1.

Minutus. itinera minuta. A. 82.

pueri minuti. A. 83.

crebris et minutis ictibus. Cal. 30. minutissimis ictibus.

Vit. 17.

minutissimis literis. Cal. 41.

Mirari. quo magis miror. Cl. 27. sequ. acc. c. inf. mirari se, sibi objici. A. 7.

non esse mirandum, *quod.* Ner. 2. mirantem, *quod.* Vesp.

5. mirari se, *quod.* Dom. 1.

plerisque vilitatem mirantibus. C. 50. laudabat mirabaturque avunc. Cajum nullo magis nomine. Ner. 30.

inter cetera *in eo* mirati sunt homines et oblivionem. Cl. 39.

Mirus. mirum et efficax studium. Cal. 3. mira varietate animi. Cl. 15.

miri in adulando ingenii. Vit. 2.

illud mirum admodum fuerit. Galb. 20. quod mirum esset. T. 68. ne cui haec mira sint. Cl. 15. mirum et vel praecipue notabile inter haec fuerit. Ner. 39.

nec mirum, si. C. 68. nec mirum, quum. T. 31.

Mire. simulavit mire modestiam. Dom. 2.

Mirabilis. mirabili casu. Cl. 10.

Miraculum. irrisis multorum locorum miraculis. Cal. 51.

Gr. *θαύματα.*

ut mors ejus — majori miraculo fuerit. Oth. 12.

Mirmillo. Cal. 32. Ner. 30. Dom. 10. mirmillonum armaturas recidit. Cal. 55.

Miscere. miscentem frustra minas et preces. Oth. 3.

Miscelli ludi. Cal. 20. h. e. mixti e vario certaminum genere.

Mixtura aequabili vitiorum atque virtutum. Dom. 3.

Mixtim s. *Mistim.* T. 33. Mel. *Juxtim.*

Miser. miserum populum Romanum. T. 21.

Miserari. miserante obvia turba. Cl. 10.

miseratus est conditionem suam, cui sequ. Cl. 36.

miseranda oratione. T. 65.

Miseratio. ad miserationem caedis. C. 84. ob miserationem afflictæ domus. Cal. 13.

an, quanta maxima posset miseratione, veniam praeterit. precaretur. Ner. 47.

Misericordia correptum. Cal. 12.

Missilis, Missio v. sub v. *Mittere.*

Mitellita, mitra s. corona parva. Ner. 27. v. *Salmas, Exerc.*

Plin. p. 392. Interpr. Gall. *couronnes de soie*. Sed mel. leg. *mellita*.

Mitigare. ad mitigandam temporum atrocitatem. T. 48.

Mittere. legatos. C. 24. quosdam libertini generis mitti. A. 44. diadema in Capitolium Jovi. C. 79. epistolas. C. 56. alicui nuncium. Ner. 42. tabulam. Cl. 21. suffragia, quae ob-signata Romam mitterent. A. 46.

missi tibi denarios sequi. A. 71. (perfectum more Latin. in epistolis.)

missis, qui sequi. A. 26. Oth. 6. Vesp. 15. Dom. 20. *missos* ad arcessendam. Oth. 3.

mittere circum et circa. v. has partic.

ne magistratus — statim in provincias mitterentur. A. 36.

repudium mittere uxori h. e. libellum repudii. Cal. 36.

alicui successorem. Dom. 1.

quia sibi — scaphas obviam non miserint. Cl. 38.

i. q. *emittere* in arenam. *missum* in arenam aprum. T.

72. cf. *Missus*.

i. q. *dimittere*. quum Poll. plebs funus — non prius ex Foro misisset sequi. T. 37.

missam facere legionem, ἀφίναί. C. 69. uxorem. Cal. 25.

missa facio i. q. *praetermitto*. C. 49.

mittere de jactu aleae. mitt. canem, senionem. A. 71.

mittere mappam. Ner. 22. h. e. signum pugnandi s. cer-tandi dare. v. *Mappa*.

Missilis. res missiles. A. 98. h. e. munera, quae a Prin-cipibus spargi solebant, Gr. ἀποφύετα. *missilia*. sparsit missi-lia variorum rerum. Cal. 18. sparsa populo missilia omnium rerum. Ner. 11. omne genus rerum missilia sparsit. Dom. 4.

Missio i. q. *dimissio militum*. De variis missionibus v. Lips. de milit. Rom. 5, 19. decumanos — missionem et prae-mia flagitantes. C. 70. de seditione militum, praemia et missionem poscentium. A. 17. alias (legiones) immodeste missionem postulantes, citra commoda emeritorum exaucto-ravit. A. 24. ut voluntariis non modo missionem post victo-riam, sed etiam veteranorum justaeque militiae commoda polliceretur. Vit. 15. missione impetrata. Vesp. 1.

definitis pro gradu cujusque et temporibus militiae et commodis missionum, ne aut aetate aut inopia post missio-nem sollicitari ad res novas possent. A. 49. missiones vetera-norum rarissimas fecit. T. 48.

i. q. *dimissio ex officio* v. magistratu. missionem conti-nuo efflagitavit (Caesar Quaestor a Praetore ad petendam in Urbe praeturam.) C. 7. cf. *Sallust*. Jug. 64.

missio gladiatorum i. q. venia iis data, non ad necem depugnandi.

gladiatores *sine missione* edi prohibuit. A. 45. (*Flor.* 3, 20, 14. „quod sub gladiatorio duce oportuit, sine missione pugnatum est.“ v. Freinsh.)

missio sanguinis (Aderlafs.) Cal. 29.

Missicius praetorianus. Ner. 48. i. q. *exauctoratus*. Al. nomen militis habuerunt. Id sine dubio Suetonius nobiscum ignorat.

Missus in spectaculis de vehiculis v. gladiatorum paribus, quae uno tempore ad certamen in arenam emittuntur, nos: ein Rennen, Gall. une course.

- nonnunquam interjecta per quinos missus venatione. Cl. 21. spectaculum multiplicatis missibus in serum protrahebatur. Ner. 22. Cicens. die, quo facilius centum missus peragerentur, singulos a septenis spatiis ad quina corripuit. Dom. 4. (Inde ad *fercula* transeuntur, quae eodem tempore apponuntur. v. *Capitol. Pertin. 12.*, *Lampr. Hellog. 30.*)
- Moderari, Moderatio, Modestus, Modesta, Modicus, Modius, Modo* etc. v. sub v. *Modus*.
- Modus* est *mensura, norma*, ad quam exigitur aliquid, quod ad *magnitudinem* vel *numerus* vel *rationem* attinet, ultra quam augeri, citra quam subsistere non debet, quicquid *justis finibus*, qui sunt *in medio*, circumscriptum est. Eadem vis est nostro *Maafs*, quod, ubi de *ratione* adhibemus, *flectimus* in formam *femin. die Maafse*, ut in dictionibus: *in dieser Maafse* etc. ubi est i. q. *Weise, Art.* Gr. *ἡρώων, μέτρον, τρόπος*.
- frumentum — sine modo mensuraque praebuit. C. 26. ubi additum *mensuraque*, ut saepe apud Nostrum, explicat: *sine modo*.
- de modo aedificiorum. A. 89. taxato prius modo summae. Cal. 33.
- ita modum se proscribendi statuisset. A. 27. jus civ. ad certum modum redigere. C. 44. Senatorum affluentem *numerus* — ad *modum* pristinum redegit. A. 35.
- divortiis modum imposuit. A. 34.
- excesserat humanitatis modum. T. 29. praeter modum comis. Vit. 7. praeter modum intemperans. Cal. 45. praeter modum commovebatur. Dom. 14.
- adhibito honoribus modo. A. 100. nullo adhibito modo. Cal. 2. Vit. 15. adhibendum supellectili modum. T. 34. nullus adhibitus dilectus aut modus interimendi. Ner. 37.
- nec largiendi nec absumendi modum tenuit. Ner. 30. adhibitus sumtibus modus. Ner. 16.
- manumittendi modum terminavit. A. 40.
- i. q. *forma, ratio*, quia similitudo est in finibus alic. rei ad certum modum descriptis. v. quae supra dixi de *Geim. Maafs* et *Maafse*.
- manus formata commotaque in obscoenum modum. Cal. 56. in modum et ordinem ac numerum stellarum coel. Ursae. A. 80.
- servilem in modum torsit. A. 27. crudelem in modum. T. 52. foedum in modum. Cl. 36. ad virilem modum. Ner. 44.
- in modum justae uxoris propalam habuit. Cal. 24.
- pro modo exsequi delicta. C. 67. (*nach Verhältniss*.)
- pari modo. Cl. 38. omni modo. A. 28. omnibus modis. A. 89. nullo modo. C. 17. Cal. 48.
- quibus posset modis. C. 11. simili modo. A. 1. quoquo modo. A. 21.
- litium series ubique majorem in modum excreverant. Vesp. 10.
- Modulus*. dimensus ad corporis sui modulum. Ner. 49.
- Modius*, frumenti mensura. C. 38. Galb. 7.
- Modo*. v. *Perizon.* ad *Sanct.* p. 677. ed. *Scheid.*
- i. q. *tantum*. auditu modo cognitos. A. 21.

De tempore modo, modo est i. q. hoc temporis momento, illo.

modo unguent. tabernam, modo pistrinum exercuisse. A. 4. modo reparandarum classium causa — modo pace facta. A. 16. ut modo tonderet, modo raderet barbam. A. 79. modo piscabatur, modo ludebat. A. 83. modo ad statuam Aug., modo ad exercitus confugere velle. T. 53. modo insusurrans, modo clarius. Cal. 22. modo munera divid., modo nummos. A. 75.

modo — nonnunquam. T. 66. modo — interdum. Cal. 43.

modo — modo — nonnunquam. A. 41. Cal. 52. Cl. 15. modo — modo — interdum. A. 75. Ner. 49.

genere vario, modo — tum. Rh. 6. —

non modo, sed et v. sed. v. Et.

non modo — verum et. Ner. 38.

Modicus. modicae aedes. C. 46. A. 72. T. 11. modica statura. Oth. 12. (i. q. mediocris. Ter. 5.)

exstat alter (liber) aequae modicus. A. 85.

modicis intervallis. A. 49. modicae in dicendo facultatis.

Galb. 3. i. q. mediocris.

vitia quoque et delicta, duntaxat modica, perpessus. A. 66.

expeditionem unam omnino suscepit, eamque modicam.

Cl. 17. (haud gravem.)

modica culcita. Ner. 48. Al. modicella. v. Oudend., et Schwarz. ad Plin. Paneg. 79, 4.

Modice. lectus modice instratus. A. 73.

Moderari, ad certum modum redigere aliquid, ultra quem neque procedat, neque citra quem subsistat, saepius de illo, unde nostr. *mäßigen*, *beschränken*.

nec successum victoriae moderatus est. A. 13.

duritiam lenitatemve multarum ex bono et aequo — moderatus est. Cl. 14.

spadonum — pretia moderatus est. Dom. 7.

i. q. regere. campestrum decursionem scuto moderatus. Galb. 6.

Moderatio. Valer. M. 4, 1. virtutem dicit, „quae mentes nostras impotentiae et temeritatis incursu transversas ferri non patitur.“ Gr. σωφροσύνη, ἐγκράτεια, Appiani. Civ. 2, 63. μετριοπάθεια. Nos: *Mäßigung*.

moderationem clementiamque — admirabilem exhibuit.

C. 75. qua virtutis moderationisque fama. A. 21. parem moderationem minoribus quoque et personis et rebus exhibuit.

T. 32. quum adhuc favorem hom. moderationis simulatione captaret. T. 57. provinciam administravit — moderatione atque abstinencia singulari. Oth. 3. abstinencia et moderatione insequentium Principum. Dom. 23. Equites Rom. severe curioseque, nec sine moderatione, recognovit. Cal. 16.

Modestia. plerosque modestia et pudore deterruit. T. 47.

i. q. verecundia, Gr. αἰδώς. (ut nostr. *Bescheidenheit*, quod est a verbo *sich bescheiden*, Lat. *abstinere*, *renunciare*.) simulavit et ipse mire modestiam. Dom. 2.

i. q. abstinencia, quae avaritiae opponitur, Gr. ἐγκράτεια. summa industriae, nec minore modestiae fama. Tit. 4. v. not.

Modestus, Gr. ἐγκρατής. ut neque modestiores unquam, neque iustiores exstiterint (magistratus.) Dom. 8.

Modeste. parum modeste fecisse eum. A. 64. (nostr. *unbescheiden*, Gall. *indiscretément*. Interpr. Gall. „Auguste lui reprocha, d'avoir manqué à la décence.“)

nihilo modestius vixit. Ner. 5. Opp. *arrogantiae*, *insolentiae*.

Modulatus pass. modulata carmina. A. 57. Cal. 16. carmina lascive modulata. Ner. 42. modulatae laudationes. Ner. 20.

Moechus. moechum calvum adducimus. C. 51. uxoris moechus coeperat esse suae. Orh. 3.

Moenia. intra moenia hostis. C. 35. — Syracusis collapsa vetustate moenia. Cal. 21.

prospectis modo nec aditis Urbis moenibus. T. 72. destinaret Ostia tenus moenia promovere. Ner. 16.

nec populo aut moenibus patriae pepercit. Ner. 38.

Moeror. velut in domestico communique moerore. Cal. 5. moeroris impatiens. Cal. 24.

Moestus. moesta civitate clade Variana. T. 17.

ut diem cladis quotannis moestum habuerit ac lugubrem.

A. 23.

Moles, agger, in portu ad arcendos maris fluctus objectus. Ital. *molo*.

moles Puteolanae. Cal. 19. jactae moles infesto ac profundo mari. Cal. 37.

portum Ostiae exstruxit — ad introitum profundo jam solo mole objecta. Cl. 20.

de gravi et molesta multitudine laborum. in tanta mole rerum. A. 84.

Molestus i. q. *importunus, difficilis.* sermonis Lat. *exactor molestissimus.* Gr. 22. cur ergo illi *molestus* esse velim, quum mihi ille *jucundus* esse non possit. (Cic. ad Att. 12, 26.) Gr. 14.

molesta dialectos. T. 56. i. q. *injucunda*.

Molestē scribere aut loqui. A. 86. h. e. ita ut obscuritate *injucundam* legentibus vel audientibus difficultatem obijcias.

molestē ferre aliquid. Cal. 39. Gr. δυσχεραίνειν i. q. χαλεπῶς φέρειν.

Molestia. quo minore molestia senat. munera fungerentur. A. 35.

quum Sil. impatientiam nauseae vitasset et molestiam navigandi. Cal. 23.

Moliri, suscipere, aggredi rem gravem atque difficilem.

reputans, quantum moliretur. C. 31. multa varie molientem. T. 3.

ingentia facinora ausus, et aliquanto majora molientem. Cal. 49. majora mox in Urbe molitus est. C. 8.

res novas mol. A. 14. 66. T. 25. 65. Galb. 11. Dom. 7.

posse erui (thesauros) parvula molientium opera. Ner. 31.

Molitores novarum rerum. Dom. 10. *Molitrix* nov. rerum. Ner. 35.

Mollis. quo mollior pilus surgeret. A. 68.

ad securiorem mollioremque militiam. Vesp. 6. Opp. *gravis, dura militia*.

mollis digitorum gesticulatio. T. 68. (nos: *sanfte Bewegung*.)

ut mollem et effeminatum denotare aliquem. Cal. 56. h. e. *delicatum, impudicum.*

Mollities. nosti Niciae nostri imbecillitatem, mollitiem. Gr. 14.

Momentum. v. *Movere.*

Monere. sequi. ut v. ne. sorte, qua monebatur, ut. T. 14. monitis speculatoribus, ut. Cal. 44. monuit, ne. C. 20.

omisso ut. immolantem harusp. Spur. monuit, caveret periculum. C. 81.

simpl. somnio monitus (*gewarnt.*) A. 91. Galb. 9.

monitu Dei. A. 94.

Monitio. prout quique monitione indigerent. A. 89. addita monitione. T. 18. volebat credi monitione ejus futura praenoscere. Ner. 56.

Moneta. monetae publicisque vectig. peculiares servos praeposuit. C. 76.

Monile. mon. margaritis gemmisque consertum. Galb. 18. mon. e gemmis. Cal. 55.

Monopolium. monop. nominaturus. T. 71. de vectigalibus ac monopoliiis. T. 30. v. not.

Mons Albanus. Cl. 4. Dom. 4. Tarpejus. C. 44. Coelius. T. 48. Vesp. 9. Gebenna. C. 25. Vesevus. Tit. 8. montes Ceraunii. A. 17.

in monte summo. Vesp. 1. partim effosso monte, partim exciso. Cl. 20. campi montibus aggere aequati, et complanata fossuris montium juga. Cal. 37.

Monstrare. ne quis Senatori novo Curiam monstrare velit. C. 80.

Monstrum i. q. *portentum, prodigium.* magna et assidua monstra — exitum ei, qualis evenit, portenderant. Galb. 18.

monstrum de homine ultra naturam humanam saevo et immani. Cal. 22.

Monstrosus concubitus. T. 43. h. e. qui contra naturam exercetur.

monstruosae libidines. Cal. 16. Al. *monstruos.*

vita scriptisque monstrosus. Gr. 15.

Monumentum de sepulcro. C. 81. A. 95. Cl. 46. Ner. 38. 41. Vesp. 1. 12. Dom. 8. 15.

de operibus s. aedificiis publicis. ut pro facultate quisque monumentis vel novis, vel relictis et excultis, Urbem adornarent. A. 29. (*Tibull.* 1, 7, 57. *monumenta viae*, ubi v. Heyn.)

monumenta publica i. q. *acta, tabulae publ.* (*öffentliche Schriften, Urkunden.*) Cal. 23.

monumenta simpl. i. q. *scripta.* C. 54. inter cetera studiorum monumenta. Cal. 3.

Mora. ne quod negotium mora elaberetur. A. 32. comperta morae causa. A. 94. quum morae culpa capite lueretur. Cal. 37. ne paululum quidem morae patiens. Cal. 38. impatiens morae. Cal. 51. ne quid morae interveniret. Ner. 37.

sine mora. T. 62. inter moras. Ner. 49. Oth. 11. inter aliquas moras. A. 78.

hos per omnes moras exitu prohibere conatus. C. 34.

pro mora. C. 38. h. e. *dilatione solutionis.* in solatium dilationis ac morae (quam ferrent candidati usque ad honorum primordia.) Ner. 15.

Morari aliquem i. q. *detinere*, *moram obicere*; nostr. *einen aufhalten*.

moranti se (h. e. *Caesari retinenti se, aquiliferum*). C. 62. si flumina *morarentur*. C. 57. si omnia *morarentur*. A. 97. h. e. *omnia se Romae detinere vellent*.

revulsae templi fores, ne quid *gestientes vota reddere morarentur*. Cal. 6. (h. e. ne *fores morarentur se gest. vota reddere*. Al. leg. *moraretur*, qui falso voc. *quid*, h. e. *aliquid temporis v. ullo modo*, subjectum habuerunt. v. not. et Oudend.)

necubi lectorem vel auditorem obturbaret ac moraretur. A. 86. ne nuncii *morarentur*. T. 65. h. e. *se expectantem destituerent, seriusque certiolem facerent*.

Morari a Gr. *μωρός* i. q. *insanire*. *morari* eum inter homines desisse, producta prima syllaba, *jocabatur*. Ner. 33. (per ἀμβολίαν, quum *morari* correpta prima syllaba sit i. q. *versari*, hoc *insanire*.) De hac *annominatione*, quae vario modo, ut *productione* n. l., efficitur, v. auct. ad Herenn. 4, 21.

Morbus. morbo quartanae aggravante. C. 1. decessit morbo aquae intercutis. Ner. 3. in podagrae morbum incidit. Gr. 3. prima morbi accessione. Vesp. 23.

morbus comitalis. C. 45. Cal. 50. Ner. 33. *articularis*. Galb. 21.

cujus opera ex ancipiti morbo convaluerit. A. 59. lenientis morbis nullam div. hum.que opem non adhibuit. Tit. 8.

morbo variante. A. 98. *gravis morbus*. T. 72. Tit. 2. *ingravescente vi morbi*. T. 73. *variis et tenacibus morbis conflictatus est*. Cl. 2.

morbo implicitum acri. Ter. 5.

supr. diem morbo obiit. Cl. 1. *diutino morbo obiit*. Cal. 1.

Mordicus. paludamentum mordicus trahens. C. 64. h. e. *dentibus*.

Mori. inedia. A. 53. T. 53. *mori* volentibus vis adhibita vendi. T. 61. *mori jussis*. Ner. 37. *moriendi impetum cepit*. Oth. 9.

spectasse utrumque morientem. A. 13. *moriens ut feram mecum spem sequi*. A. 28. quibus ea funeris sui curam *moriens demandarat*. T. 51.

una voce occurrens: moriendum esse. A. 15.

Antonium — ad mortem adegit, viditque mortuum. A. 17. v. not. regem se voluisse videre, non mortuos. A. 18. (h. e. *mera cadavera, quamvis regum, quum in vivis essent*.) ne mortuo qu. perinde affectus est. T. 52. h. e. *ejus morte*.

pro mortuo deserui jussit. Dom. 2. —

contumeliis mortuum insectatus est. Ner. 33. h. e. *eum post mortem*.

incolumem detestata, mortuum laudibus tulit. Oth. 12. *mortuum contumel. acclam. lacerare*. Dom. 23.

mortuus (der Todte.) clare mortuo mandar. T. 57. ne mortuo sedem ullam, nisi inter impios, darent. T. 75. *bona vivorum ac mortuorum*. Dom. 12. —

Mors. talia agentem — mors praevenit. C. 44. inter haec morte praeventus est. Tit. 10.

aspernatus tam lentum mortis genus, subitam sibi cele-

remque optaverat. C. 87. talem ei mortem paene ex sententia obtrigisse. ibid. paratus intentusque morti. Oth. 11.

sua morte defungi h. e. *naturali, fatali*. C. 89. v. Ca. saub. mortem obiit repentinam. A. 4. cf. *Obire*. repentin. Consulis morte. C. 76.

voluntaria morte perisse. Cal. 26. v. *Voluntarius*. morti liberum arbitrium. Dom. 8. 11. Lucan.

multi — morte simulata funere elati. Ner. 23.

non gravius, quam *simplici morte*, puniit. C. 74. mortem leve supplicium putabat. T. 61. quibus omnibus — cruent mors persoluta est. Cal. 26. sub mortis poena. Cal. 48. mort destinatorum. Cal. 49.

ex senio mortem, ex morte compendium captans. T. 48. v. *Captare*.

aliquanto patientius mortem, quam dedecora suorum tulit. A. 65.

majora ac firmiora de eo iudicia *in morte ac post mortem* exstiterere. Cal. 5. mors ejus, divinitasque post mortem. A. 97.

ut voluntaria morte — civium odio quamprimum satifaceret. T. 66. tanquam aliter illi non possent, nisi morte succurrere. Ner. 36.

causam esse mortis alicui. v. *Causa*. Ceterum cf. verb. *Adigere, Adipisci, Appetere, Capessere, Consciscere* etc.

Mortalis. filium mortali specie ampliorem. A. 94.

Mortalitas. accessisse sed ad finem mortalitatis. Cl. 40. h. e. *vitae humanae, morti subjectae*. (Oppon. *divina majestas Principum consecratorum*.) Tac. A. 6, 50. *mortalitate explere*.

Morigerari. v. *Mos*.

Morosus. circa corporis curam morosior. C. 45. i. q. *curiosio diligentior*.

Morose. amicorum suprema iudicia morosissime pensavit. A. 66.

Morositas. affectatione et morositate nimia obscurabitulum. T. 70. h. e. *cura nimis impedita et putida*. (Nos *eigensinnige Gezwungenheit*.)

Morsus. morsu aspidis perire. A. 17. viperæ morsus. Cl. 16.

lingua morsuque sensim appetentes. (de impudicissimâ libidine.) T. 44.

Mos est id, quod a singulis vel pluribus in unam societatem conjunctis receptum apud illos usu et consuetudine in naturam abiit, apud hos legis fere vim atque auctoritatem obtinuit. (nostr. *Gebrauch, Gewohnheit*, unde *Sitte* h. e. id quod decet, convenit a v. *sitzen* i. q. *anstehen*.)

neque more, neque jure. C. 18. nec more, nec loco solito. C. 41. spreto patriæ more. C. 76. non more atque ordine, sed prout libuisset. A. 35. novo more. T. 2. more sollemni. A. 56. Cl. 21. more majorum. T. 35. Cal. 3. Ner. 49. Dom. 11. more tradito. T. 61. more veteri. Cl. 32. Dom. 8. Rh. 3. contra morem. Cal. 45. hæc nova, quæ præter consuetudinem ac morem majorum fiunt. Rh. 1.

e more. C. 6. ex more. C. 80. Ner. 10. de more. Cl. 42. Galb. 18. de more ritumque priscae religionis. Tit. 5. ut es mos. Vesp. 19.

antiqui moris supplicium. Cl. 34. comitiorum more rev

cato. Cal. 16. ad antiquum morem nonnulla revocavit. A. 24. spectandi confusissimum ac solutissimum morem correxit ordinavitque. A. 44. (h. e. *consuetudinem*, quae contra ordinem invaluerat.)

antiquum retulit morem, *ut*. C. 20. cognoscendi morem eum tenuit, *ut*. Ner. 15. veterem civitatis exoletumque morem — retinuit, *ut*. Galb. 4.

degenerasse eum a civili more. A. 17. quaedam circa civilem et militarem morem. Cl. 21.

exterarum gentium multitudo, suo quaeque more. C. 84. more Graeco. Ner. 12.

more i. q. *tanquam*, *quasi*. more clientium. A. 60. more concionantis. Rh. 6. hostiarum more mactatos. A. 15. bestiarum more quadrupedes cavea coercuit. Cal. 27.

mos est c. infin. fuitque mos triumphantibus, illas — pangere. Galb. 1.

cui mos erat, prius aliquem — excitare. Rh. 6. (His loc. infinitivus est subjectum, quasi: τὸ pangere — mos fuit.) prisci decorique moris existimans. sequ. *infin.* A. 43.

c. acc. et infin. vota, quae in proximum lustrum suscipi mos est. A. 97.

De dict. *mos est* et *moris est* v. Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 13, 3. et 82, 5.

mores Gr. ἤθη, singulorum vel societatis adeoque civitatis.

quae ad mores, nec minus, quae ad civ. et bell. ejus studia pertineant. C. 44.

quibus moribus atque fortuna domi et inter suos egerit. A. 61.

approbata cito etiam morum indole. A. 8. quum Juliae mores improbare. T. 7. Aug. palam morum ejus diritatem improbasse. T. 21. de acerbitate et intolerantia morum ejus. T. 51. fuit morum lenissimorum. Pers. non sine insectatione studiorum morumque ejus. Gr. 19. congruentia morum. Oth. 2.

publici mores. si qua in publicis moribus desidia aut mala consuetudine labarent, corrigenda suscepit. T. 33. specie morum corrigendorum. T. 59.

praefectura morum. C. 76. ἐπιμέλεια τῶν τρόπων. *Praefectus morum*, ἐπιστάτης τῶν τρόπων τῶν ἐνάστου (*Dio* 43, 14.), primus Caesar appellatus est pro *Censore*. v. not. et Schwarz. ad *Plin.* 45, 4.

recepit et *morum legumque regimen*. A. 27. Fuit ἐπιμελητῆς καὶ ἐπανορθωτῆς τῶν τρόπων. *Dio* 54, 10. et 30.

in ipsa publicorum morum correctione. T. 42. coll. c. 33. suscepta morum correctione. Dom. 8.

Morigerari alicui ore (de impudica libidine.) T. 44.

Movere, id quod quietum vel tranquillum est, ad procedendum v. agendum excitare et impellere. Dicitur de rebus et hominibus, et pro diversitate naturae, conditionis, loci variam significationem obtinet, in singulis exemplis facilius indagandam.

nurum ac nepotes — loco movit. T. 64. h. e. *transportavit* ab uno loco ad alium.

corpus ut moveri a Miseno coepit. T. 75.

motis necdum conditis ancilibus. Oth. 8. (*Liv.* 27, 33.) v. not. et Oudend. ad h. l.

movere, ut Gr. *αἰσῶν*, per ellipsin nominis, nostr. *aufbrechen*. ipso movente. Vit. 9. quum minime quis moturum speraret. C. 60. ut a Miseno movit. Cal. 13. v. Drakenb. ad *Liv.* 10, 4, 9.

mov. aliquem ordine senatorio. C. 43. i. q. *ejicere*. Senatu. Dom. 8. v. de hac nota senat. Duker. et Drakenb. ad *Liv.* 39, 42.

ventre modo Britannici *moto*. Ner. 33. Ita etiam *ciere alium* dicitur.

moveri dicuntur, quae agitari coeperunt, incipiuntur, unde i. q. *oriri*, ut Gr. *κινῆσθαι*. (Ita Angl. *motion*, res in Senatu proposita, agi coepta.)

bellum civ. movit Fur. Camillus. Cl. 13. Antoni, civilia bella moventis. T. 59. bellum civ. motum a L. Antonio. Dom. 6.

seditionem — nullam omnino moverunt. C. 69. legiones, quae — seditionem olim moverant. Cal. 48. spe dissensionis, quae per M. Lepidum movebatur. C. 3. moto inter antisophistas graviore jurgio. T. 11. (Al. *orto*, mero glossemate. v. Oudend.) motis deditiois conditionibus. C. 75. parum prospere motam regni mentionem. C. 79. (v. Duker. et Drakenb. ad *Liv.* 5, 24.) nov. tab. exspectatione, quae crebro movebatur. C. 42.

ne qui novi coetus recensiois causa moveri quandoque possent. C. 41.

de animi sensibus atque affectibus i. q. *affici*, *excitari*, *agitari* simil.

motus injuria Senatoris. A. 44. neque voluntate ulla, neque spe motus unquam. Ner. 18. ostentis praecipue movebatur. A. 92. coll. c. 94.

praecipuam invidiam hinc maxime movit. C. 78. hinc maxime motus. Ner. 22. qui quoquo modo animum vulgi moverent. Ner. 53.

movere pro *moveri*. quoties terra in Urbe movisset. Cl. 22. (*Liv.* 35, 40. „terra dies duodequadragesima movit.“ Ita *res moventes* in lingua forensi.)

Motus. crebro capitis motu nutantem. Cal. 39. ardenti motu gestuque. C. 55. cujus motum et habitum et incessum imitaretur. Cl. 4.

i. q. *turbae*, *seditio*, *primordia belli*, ut nostr. *Bewegungen*.

motu civili. Cl. 35.

motus hostiles. T. 37. motu Camilli. Oth. 1. ad hunc motum comprimendum. Vesp. 4. de motu Galliarum. Ner. 40.

Motiuncula. tentatus motiunculis levibus. Vesp. 24. (*de affecta valetudine*.)

Momentum, id quod movet, impellit aliquid, max. de statera, quod alteram lancem deprimit atque movet, adeoque discernit de vi v. pondere alic. rei. v. quae de voc. Gr. *ῥοπή* notavi ad *Plutarch.* Agesil. 33.

neque apud ducem, neque apud milites, ullius momenti esse potuisse. Dom. 10. (nostr. *Gewicht*, *Ansehen*. Int. Gall. *avoir aucun credit*.)

de brevi temporis articulo, quo aliquid movetur, agitur.

momentis omnibus. C. 65. (Gall. à tout moment h. e. en tout temps.)

eo ipso momento. T. 14. eodem momento. Oth. 4. illa plane omnium horarum et momentorum erant. Cl. 40. ea momenta domestici captabant. Vesp. 21. ad epistolas omnes horarum quoque momenta — quibus datae significarentur, addebat. A. 50.

Mox, de re paulo post insequenti. et *mox*. A. 17. T. 14. nec *mox*. A. 47. T. 53. al.

initio quidem — *mox*. C. 22. *primo* — *mox*. A. 83.

unus atque alter et *mox* plures. Cl. 12. multis *mox*, quum deferrentur, recusatis. A. 26.

ex qua illi *mox* Julia nata est. C. 1. a quo *mox* — adoptatus est. Ner. 6.

is *mox* referre crebro solebat. Oth. 10.

Mucro. gladii. Vit. 17. adversus tot mucrones. Galb. 19.

Mugitus. assimilis quidam mugitui sonus. Galb. 18.

Mula. soleis mularum argenteis. Ner. 30. ad calciandas mulas. Vesp. 23.

mulae partus, obscoenum prodigium. Galb. 4. (cf. Plin. H. N. 8, 44.) quum mula pepererit. ibid. — *Mulus*. mulis e prox. pistrino ad vehiculum junctis. C. 31. ut Proconsulibus ad mulos et tabernacula, quae publice locari solebant, certa pecunia constitueretur. A. 36.

Mulio. canusinati muliones. Ner. 30.

mulionibus ac viatoribus praeter modum comis. Vit. 7. mulionem in itinere quondam suspicatus ad calciandas mulas desiluisse. Vesp. 25.

propter quod vulgo *mulio* vocabatur. Vesp. 4.

Mulcare. male mulcatum. C. 17. h. e. verberibus afflictum. Alii male: *multatum*. v. Oudend.

Mulier. quae novo more jud. maj. apud populum mulier subiit. T. 2.

omnium mulierum virum et omnium virorum mulierem Curio Caesarem appellat. C. 52.

mulier vulgaris. Vit. 1. Catta mulier. Vit. 14. species barbarae mulieris. Cl. 1.

mulieris servus nomenclator. A. 19; v. not. mulieris verna. Gr. 23.

mulier libertina. Cal. 16.

voc. *mulier* respectu ad nomen propr. ante memoratum. Ner. 28. 33. (ut nos: *das Weib*.)

mulieres ante horam quintam venire in theatrum, non placere. A. 44. (h. e. muliebre secus omnes, ut nos: *Weiber*.) circumduci ac mulieribus ostendi. Cal. 35.

mulieres i. q. *uxores*. quo facilius consilia adversariorum per cujusque mulieres exquireret. A. 69.

Mulierculae i. q. *ancillae*. T. 6.

Muliebris. muliebre secus omnes. A. 44. v. *Secus*. in muliebrem naturam. Ner. 28.

muliebri veste. C. 6. munditiae muliebres. Oth. 12.

Mullus, piscium genus. Gr. *τρίγλη*. (v. Plin. 9, 17.) T. 60. tres mullos triginta millibus nummum venisse, graviter conquestus — annonam macelli quotannis temperandam censuit. T. 34. (Haec enim jungenda, ut *adhib. supellectili modum re-*

spicit *Corinth. vasorum pretia*, ne quis de emendatione cogitet. v. not.)

Mulsum, vinum melle conditum. Dom. 20.

Multa. quum se multa irrogata condemnassent. T. 3. Inepte Pitisc. citat locum Cl. 14, ubi *multarum* sc. *legum* est a v. *multus*.

Multare. grandi pecunia multatos. A. 12. sacerdotio et uxoris dote et gentiliciis hereditatibus multatus. C. 1. parricidas bonis omnibus, reliquos dimidia parte multavit. C. 42. sedit. quemque et praedae et agri destinati tertia parte multavit. C. 70.

quod hic in aedilitate inquilinos praediorum suorum — multasset (simplic. h. e. *pecunia* multasset.) Cl. 38.

multatus est deponens multi defenderunt A. 21., in his Burm. et Ernestius. Cum Oudend. praetuli incerto vocabulo: *ultus* est.

Multus. multa a multis exstructa sunt. A. 29. multa multorum Claud. egregia merita, multa etiam secus admissa. T. 2. multa et formidolosa multis conjectantibus. Ner. 6. multa et immania — creditur destinasse. Ner. 43. multaque et extrema metuentes. Cal. 54. (πολλά καὶ ἔσχατα.)

qualia multa saepe — decreta erant. C. 20. multaque talia. Cl. 40. multa varie molientem. T. 3. multa — novavit. Dom. 7. scripsit multa. Gr. 7. multa composuit. Gr. 8.

sole multo. A. 32. ad multam noctem. A. 78. in multam noctem. T. 74. Ner. 20. (v. Drakenb. ad Liv. 5, 26, 6. ubi pro multa nocte librarii substituerunt: *ultima*, in *ultima*, et in illa nocte.)

multus in gloria — palam praedicanda. Lucan.

multum, Gr. πολύ. multum et aetate et dignitate antecedentes. C. 13.

multum i. q. saepius, nostr. *viel*, *vielmals*.

multum — Homericis locutus est versibus. Cl. 42.

i. q. valde, multis verbis. multum ad concordiam liberos suos cohortatus. Cl. 46.

multo ante et non multo ante. v. *Ante*.

non multum abesse. v. *Abesse*.

Multifariam h. e. multis locis. multifariam inscriptum. T. 52. scenicos ludos et assidue (h. e. saepe), et varii generis ac multifariam fecit. Cal. 18. v. Torrent. qui multifariam diverseque tendebant. Galb. 19. cf. *Plurifariam*.

Multiplex. multiplici undique familia comparata. C. 10. multiplici successu praeferoce. C. 35. multiplici flagravat invidia. A. 27. multiplici poena coercito ambitu. A. 40. multiplex penus. Ner. 11. gladiat, munera plurifariam ac multiplicitia exhibuit. Cl. 21.

multiplici variaeque doctrina censebatur. Gr. 10. multiplicem nec incuriosam historiam edidit. Galb. 3. (nostr. *reichhaltig*, multiplicis argumenti, Gall. interpr. *pleine de recherches*.)

Multiplicare. multiplicatis missibus. Ner. 22.

Multitudo. confixa multitudine hostilium sagittarum. C. 68. statuarum et imaginum ejus multitudine. Tit. 4. formicarum multitudine oppleri. Ner. 46. hominum et iudiciorum multitudo. A. 29. exterarum gentium multitudo. C. 84.

i. q. *plebs* v. *populus*, ut Gr. *πληθος*, nostr. *die Menge*, multitudinem confluentem. C. 16. in conferta multitudine. T. 2. ut vim multitudinis caveret. T. 72. verba supplicis interpretata praetorio viro multitudini pronunciante. Ner. 13.

honesti et *multitudo* opponuntur. necubi aut honestorum deficeret copia, aut multitudinis soboles. A. 46.

Mundus. quae perpetuo — vice mundi circumageretur. Ner. 31.

Munditiae, cultus delicatior, munditiarum lautitiarumque studiosissimus. C. 46.

munditiarum paene muliebrium. Oth. 12. (de corporis cultu. Sallust. Jug. 85. „*munditias mulieribus*, viris laborem convenire.“ Paulo ante: „*sordidum me et incultis moribus* ajunt, quia parum scite convivium exorno, neque histrionem ullum, neque pluris pretii coquum, quam villicum, habeo.“ cf. c. 63. Tac. A. 3, 30. *per cultum et munditias*. l. 4, 28. praeparatus multis *munditiis*.)

Municeps,² *Municipium* etc., *Munificentia* v. *Munus*.

Munire. lorica sub veste munitus. A. 35. hieme quaternis cum pingui toga tunicis — munebatur. A. 82. h. e. corpus a frigore defendebat.

munire viam. C. 44. A. 30.

Munitio. pecuniam ad munitionem viae transferre. T. 37. multos — ad metalla, et munitiones viarum aut ad bestias condemnavit. Cal. 27.

Dyrrhachina munitione. C. 68. in munitione oppidi. Galb. 10.

Munus. i. q. *officium*, quod singulis vel pluribus adeoque civitati praestamus, unde venit, ut modo de officiis publicis, modo de privatis et donis, in alicujus gratiam exhibitis, adhibeatur. (nostr. *Dienst*, *Dienstleistung*.) Gr. *γέρας*.

i. q. *officium*, *Pflicht*, *Amt*, *Verrichtung*.

non modo ducis, sed etiam militis functum munere. A. 10. M. Marcello ad munera publica admoto. T. 10. nulli publico privatove muneri habilis. Cl. 2. *privata modo officia* obiens, ac *publicorum munerum* expers. T. 15. senatoria munera fungi. A. 35. v. *Fungi*.

muneribus imperatoriis fungi. Vesp. 24. si quid subiti muneris injungendum esset. T. 18. remisso officiorum munere. C. 67. judicandi munus. A. 32. quibus obtigerat id munus. A. 10.

i. q. *donum*. praeferebantur munera. C. 84. (*γέρατα*, *δῶρα ἐντάφια*. v. Kirchmann. de fun. Rom. 3, 5.)

Saturnalibus — modo munera dividebat — modo nummos. A. 75. munera, quibus — donatus est. T. 6. munera Syriacis legionibus largitus est. T. 48.

muneri offerre aliquid. Ner. 46. muneri accipere al. Ner. 56. Galb. 10. Maecenati pro grammatico muneri datus est. Gr. 21.

Saepeissime de ludis gladiatoriiis, qui in defunctorum honorem in populi gratiam edi solebant, ex barbaro more, Manes victimis humanis expiandi, repetiti. v. Kirchmann. l. c. 4, 8. Inde omnino gladiatorii ludi dicti sunt *munera gladiatoria* v. simpl. *munera*, et distinguuntur *ludi sc. scenici*.

- gladiatorium munus*. C. 10. 39. T. 7. 37. 40. Cal. 18. 26.
 Cl. 2. 21. 24. 34. Ner. 4. 11. Tit. 8.
munus simpl. A. 43. 45. Ner. 12. Vit. 12. Tit. 7.
 ad munus populi h. e. *populo exhibendum*. C. 75. munus
 populo — pronunciavit in filiae memoriam, quod ante eum
 nemo. C. 26. v. not.
 munerum impendia. C. 54. ludorum ac munerum im-
 pensae. T. 34. Dom. 12.
 quodam muneris die. A. 43. Cal. 35. curator munerum ac
 venationum. Cal. 27.
 quaestoria munera. Dom. 4. coll. Cl. 24.
Munusculum. inter varia munuscula. A. 98. h. e. dona.
Munerarius, is qui edit munus gladiat. Dom. 10.
Municipium et *Municeps*. v. Gell. 16, 13., Heinecc. Ant.
 Rom. append. l. 1. §. 120. sequ. comitatibus per municipia
 et colonias dispositis. T. 38. Decuriones municipiorum et
 coloniarum. A. 100. municipiorum coloniarumque primores.
 Cl. 1.
Municeps Reatinus. Vesp. 1. Gell. l. c. „*Municeps* sunt
 cives Romani ex municipiis, legibus suis et suo jure uten-
 tes, muneris tantum cum populo Rom. honorarii participes,
 a quo munere capessendo appellati videntur, nullis aliis ne-
 cessitatibus neque ulla populi Rom. lege astricti, nisi in
 quam populus eorum fundus factus est.” v. Othon. ad h. l.
Municipatim. municipatim dividendos custodiendosque
 conjuratos Catilinae Caesar censuit. C. 14. h. e. *per muni-*
cipia.
Municipales agri. A. 13.
Munificentia. C. 10. T. 48. Tit. 7.
Muraena. muraenarum lactes. Vit. 13. (v. Plin. 9, 23.)
Murmur Aetnaei verticis. Cal. 51.
Murrhinus calix. A. 71. (v. Plin. 37, 2. Rupert. ad Juvenal.
 6, 155.)
Murus. circa Perusinum murum. A. 14. tacta de coelo parte
 muri. A. 94. furtim desiluisse de muro. Ner. 23. albis equis
 introiit, disjecta parte muri. Ner. 25. saxeo muro con-
 structa. Ner. 38. civitates murorum destructione punire.
 Galb. 12.
Murales coronae. A. 25.
Musca. muscas captare. Dom. 3. ne musca quidem. ibid.
Museum. veteri Alexandriae Museo alterum additum a Clau-
 dio ex ipsius nomine. Cl. 42.
Musica. imbutus et musica. Ner. 20. occultae musicae nul-
 lum esse respectum. ibid. Graec. proverb. τῆς λαθρανοῦσης
 μουσικῆς οὐδεὶς λόγος. ne musicae qu. rudis. Tit. 3.
Musicum certamen in Quinquennialibus. Ner. 12. Dom. 4.
 musicum agona commisit. Ner. 23. musici agones.
 Ner. 22.
Mutare vestem (de reo.) T. 2. vestimenta. T. 14. 58. (nostr.
 die Kleider wechseln.) habitum. Cl. 15.
 mut. sententiam. C. 14. voluntatem. A. 12. mores. T. 67.
 huic mutatae vestrae de me opinioni. ibid. vulpem pilum
 mutare, non mores. Vesp. 16.
 quid te mutavit. A. 69. cujusquam, qui aliquo casu mu-
 tari posset. T. 67.

mut. sacramentum (*de militibus desciscientibus* ab Imperatore, in cuius verba jurarunt, ad alium.) Cl. 13. Galb. 10. Tribunos mil., Praefectos, provinc. praesides mutare. T. 41. i. q. *alios summittere, alios instituere.*

Mutatio. temporum. Ner. 5. rerum. Galb. 8. Dom. 16. matrimoniorum crebra mutatione. A. 34. (*Wechsel*)

Mutuus. consuetudo mutui stupri. Oth. 2. mutua libidine constupratum. Vit. 12. mutua cum Graec. officia. T. 11.

Mutuari. quod pecunias levioribus usuris mutuati, graviore fenore collocassent. A. 39.

N.

Naenia, carmen lugubre in funeribus. naeniam canere. A. 100. *Namque.* A. 3. T. 12. Sed C. 44. leg. *jam* pro *nam.* v. tamen Oudend.

Nancisci. nactus extraord. imperii occasionem. C. 11. (al. *nancctus*, ut T. 42. v. Oudend. ad C. 11. et Drakenb. ad *Liv.* 24, 31.) secreti licentiam nactus. T. 42.

nactus puer. imagunculam. A. 7. uberius compendium nactus. Vit. 2.

obtrektoribus, qualescunque — nactus esset. Cal. 3. febrim nactus. Tit. 10. v. not.

Nanus. a quodam nano, adstante mensae inter copreas. T. 61.

Nare. nando trajiciens flumina. C. 57. nando evasit. C. 64. Ner. 34.

Natare. T. 44. Cal. 54. Ner. 39. Dom. 22. Sed A. 64. leg. *notare* pro *natare.* v. not.

Nares. humentibus naribus. Cl. 30.

Narrare. somnium — familiaribus forte narrabat. A. 94.

Narratio. dicta praeclare per narrationes explicare. Rh. 1.

Nasci. ex qua illi mox Julia nata est. C. 1. ex hoc Dom. nascitur. Ner. 4.

ante paucos, quam nasceretur, menses. A. 94. sideris Capric., quo natus est. ibid. dominum terrarum orbi natum. A. 94. — filium natum. C. 52.

nascens (partic. pass.) A. 5.

adolescent. honeste natum. A. 43. i. q. *honesto genere.*

quem (equum) natum apud se. C. 61.

sermone nato super coenam. C. 67. percussoribus ejus consilium natum. Cal. 51. tanquam occasione nata. Ner. 40.

secum et natas et morituras literas. Gr. 23.

de quodam — improbius nato. Vesp. 23. h. e. *cui natura magna*, sensu obscoeno.

Natalis sc. *dies.* A. 57. sub natalem suum. A. 81. coll. T. 26. 65. Cal. 26. 49. Tit. 5.

addita voc. *dies.* ipso natali die. A. 94. a primo die natali ad exitum ejus. A. 100. diem nat. ejus. T. 53. quod Othonis — diem nat. celebraverat. Dom. 10.

De voc. *natalis* absolute dicto v. Burm. ad T. 53. et Cal. 49. (*Plin. ep. 6, 30, 1. natales tuos.*)

De *natalibus Principum* v. Schwarz. ad *Plin. Paneg.* 92, 4.

natale solum. Cal. 8.

natales de origine generisque nobilitate. A. 5. (Plin. ep. 3, 20, 6. *natales competitoris.* Id. 8, 18, 8. *mulier natalibus clara.*)

Natu a subst. *natus.* *grandis natu.* A. 89. Ner. 34. *grandior jam natu.* A. 53. *utroque majorem natu fuisse.* Ter. 1. *maiores natu.* Cl. 15. 24. *maximos natu de Germ. filiis.* T. 54. *natu minori.* T. 2.

Natura de summa omnium rerum causa s. vi, qua omnia nascuntur.

regem populo Rom. naturam parturire. A. 94. *non absolutum a natura, sed tantum inchoatum.* Cl. 3. *ludibria naturae.* A. 83.

de corporis animique ratione ingenita, singulari cuique, qua distinguitur ab aliis rebus creatis, nostr. natürliche Beschaffenheit, natürl. Eigenschaft, Natur.

cordis ea natura existimatur, ut tinctum veneno igne confici nequeat. Cal. 1. *puerum exsectis testibus etiam in muliebrem naturam transfigurare conatus.* Ner. 28. *unde simpl. de pudendis.* *hircum vet. capreis naturam ligurire.* T. 45.

max. de animi indole (natürliche Gemüthsbeschaffenheit, Character.)

natura lenissimus. C. 74. *natura benevolentissimus.* Tit. 8. *comi facillique natura.* Gr. 7. *immanitas naturae.* Ner. 7. *fuit naturae acerbae.* Gr. 9.

vini natura parcissimus erat. A. 77. *pronior ad id genus libidinis et natura et aetate.* T. 44. *saevum et sanguinarium natura fuisse.* Cl. 34.

saeva ac lenta natura ne in puero qu. latuit. T. 57. *naturam saevam atque probrosam ne tunc qu. inhibere poterat.* Cal. 11. *quidam natura cupidissimum tradunt.* Vesp. 16. *super ingenii naturam.* Dom. 3. *h. e. cupiditatem natura ingenitam.* *magis ex natura et priore vita sua.* Vit. 10.

magis naturae obtemperans. T. 59. *naturae vitia esse, non animi.* T. 68. (*ubi animus ad mores voluntate et consuetudine acquisitos pertinet, natura ad ingenitam conditionem.*) *naturae illa vitia, non aetatis esse.* Ner. 26. *non abhorrentia a sua natura.* Ner. 45.

Naturalis filius. Distingu. *adoptivus.* T. 52. *nepos naturalis.* T. 55.

historia naturalis h. e. rerum naturae. Plin.

Natio, γένος, ἔθνος. *natione Hispanus.* Gr. 20.

nationes male quietae. A. 21.

Natrix, serpentis genus. Cal. 11. *ubi interpretatio voc. e glossemate addita videtur.*

Navare. *qui operam navarent cantanti sibi.* Ner. 20. *pro navata opera.* Ner. 33. *praemiis navatae adversus Gallos et Vindicem operae.* Galb. 16.

Navis. *Alexandrina.* A. 98. Ner. 45. Galb. 10. *navis matris Deum.* T. 2.

nav. oneraria. Tit. 5. *contractis undique onerariis navibus, et ordine duplici ad ancoras collocatis.* Cal. 19. *ut navibus, nec tamen mari, iretur.* Ner. 31.

cum decem rostratis navibus obviam sibi. C. 63.

solutilem navem — commentus est. Ner. 34.

vetustissima nave impositos quocunque vento in quascunque terras jubebo aveh. C. 66. v. n.

arma transferri remittique navibus. Oth. 8.

aptatis navibus. T. 65. fugatae hostium naves. A. 16. bis classe victus naves perdidit. A. 70.

nando evasit ad proximam *navem*. C. 64. ut in *navi* victor pernoctaverit. A. 17. (Oudend. edidit in *nave*. De utraque forma *navem* et *navim*, *nave* et *navi* v. Drakenb. ad Liv. 25, 30, 7.) de *navi* Alex. A. 98. quum gregem ven. e *navi* educerent. Rh. 1. sarcin., quas in *navi* praemiserat. Ter. 5.

navim quum semel conscendit. Ter. 4. (in Volcatii poematio.)

navem. C. 64. 68. T. 2. Cl. 20. Ner. 34. 46. *nave*. C. 66. T. 14. Tit. 5. —

fabricare naves. A. 16. Cl. 18. — prolapsus in egressu navis. C. 59.

naves inter missilia. Ner. 11.

Navicula vectoria. C. 63.

Navigium. parvulum navigium. C. 58. uno navigio aegerime effugit. A. 16. navigium clam petentes. T. 6. in locum corrupti navigii. Ner. 34.

delicatissimis navigiis et var. coronarum genere redimitis. Vit. 10.

Navalis victoria. A. 25. navalia spolia. A. 18. navale proelium. C. 39. A. 43. Tit. 7.

Navarchi. Vit. 13. ναύαρχοι.

Navigare. si quo pervenire mari posset, potius navigabat. A. 82. per illum se navigare. A. 98. vitare molestiam navigandi. Cal. 23. (zu Schiffe reisen.)

Drusus *Oceanum* septentr. primus Roman. ducum navigavit. Cl. 1. (beschiffen.)

Navigatio. portus et navigationem et accessum ad insulam explor. C. 58. —

dum de navigatione consulit. Tit. 5. h. e. de itinere navali.

Naufragium. naufragio perire. C. 39. A. 27. Ner. 54. naufragio etiam facto. A. 8.

classes, quas tempestatibus duplici naufragio amiserat. A. 16. amissis naufragio pretiosissimis rebus. Ner. 40.

Naumachia. edere naumachiam. C. 39. (Mox Lat. voc. *navali proelio*.) lacu, in quo naumachiae spectaculum ediderat. C. 44. naumachiam committere. Cl. 21. naum. exhibuit marina aqua. Ner. 12. (Inepte Bernecc. *naumachia marina*.)

de loco, ubi proelium navale committitur, aedificio, intra quod effossus lacus.

ad proximos Naumachiae hortos. T. 72. (ab Augusto effossae. v. A. 45.)

Naumachia praeclusa. Ner. 27. v. n. dedit et nav. proelium in veteri Naumachia. Tit. 7. (Xiphil. 66, 25. ἐν τῷ ἀλσει τῷ τοῦ Γαίου τοῦ τοῦ Λουκίου, ὃ ποτὶς ὁ Αὐγουστος ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀρῶντο. coll. 61, 20.)

Domit. excitavit Naumachiam. Dom. 5.

Naumachiarum. Cl. 21.

Nausea. nauseae impatientia. Cal. 23.

Nauta. nautae de navi Alexandrina. A. 98.

navis — sine gubernatore, sine nauta ac vectore ullo. Galb. 10:

Ne. ne enumerem. A. 51. ne singillatim minora quoque enumerem. Cl. 29. ne exsequar singula. Dom. 1.

ne post voc. de numero glad., quo ne majorem — habere Romae liceret. C. 10.

ne quis et ne qui. v. *Aliquis.* — *necubi.* A. 46. 86. v. *Ali-cubi.*

ne — neve. A. 21. 35. — *ut — neve.* Vesp. 11.

ne non. ne quod non manub. genus experiretur. Cal. 41. *ne non* hinc quoque — invaderet. Ner. 38.

ne qua non arte demer. Vit. 2. Cajum ne quo non genere demer. Vesp. 2. *ne qua non religio sequ.* Dom. 8.

ne quidem. prosperrime semper, ac ne anc. quidem unquam fortuna, praeterquam bis. C. 36. *neque donavit, neque inanimis, ne heredit. quidem aut legata percepit.* T. 15. Al. *nec.* ne stultit. qu. suam. Cl. 38.

ne illud quidem ignoro. T. 21. al. cf. *Neque. ne conatum quidem omnino, sed etiam.* C. 78.

per legatos, nec per eos quidem. T. 37. *nec tunc quidem.* Cal. 11. Al. *ne.* v. Oudend. *nec clam qu. aut raro, sed quotidie ac palam.* Vit. 2.

ne enclit. pro utrum. v. *An.*

Nec et Neque. ut — solus gratiam caperet, nec dissimulare collega ejus. C. 10.

nec tamen persuasit. Cl. 38.

neque tamen unquam. A. 49. *neque tamen — aut statim aut unquam.* Ner. 34.

nec non et i. q. atque etiam. suppliciter, *nec non et minaciter.* Tit. 5.

horam etiam, nec non et genus mortis. Dom. 14. *provinciae civitatesque, nec non et regna quaedam.* Vesp. 8.

neque — neque. *neque patrio, neque civili, ac ne virili quidem, ac denique humano.* Cal. 52. *neque liberalitatis, neque clementiae, nec comitatis quidem.* Ner. 10. coll. T. 15. — *neque — neque — imo etiam.* Cl. 40.

neque — et. *neque refugit, et cominus tendens sequ.* C. 63. *neque ratam rem habuit, et subinde jactavit.* Galb. 16. *neque dissimulavit unquam, et saepe ingenue professus est.* A. 44. *neque dissip. unquam, ac frequenter etiam sequ.* Vesp. 12. *neque impetravit, ultroque etiam.* T. 11. (v. Goerrenz. ad Cic. Fin. 1, 14, 48.)

nec quis, nec inter quos, quove tempore ac loco verba faceret. Cl. 40.

et nec — nisi i. q. neque etiam, nisi. et *nec destiterit. — quicquam cuiquam, nisi sub exceptione polliceri.* C. 78.

nec aut — aut. A. 12. 21. 25. T. 10. *nec populo aut moenibus patriae.* Ner. 38. v. *Aut.*

Nedum et Necdum, quae saepissime confunduntur, ut *Ne et Nec.*

vix ut referri audirive, nedum credi fas sit. T. 44.

etiam privatis deformia, nedum Principi. Cl. 40.

ne odio quidem, nedum vituperatione. Tit. 1. *ne in usu quidem, nedum in honore ullo.* Gr. 1.

necdum. h. e. *et nondum.* v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 64, 2. *patricius necdum Senator.* A. 10. *festinantius necdum perfecta Martis aede.* A. 29. *infantes firmiores, necdum tamen lacte depulsos.* T. 44. *necdum defunctae bona invasit.* Ner.

34. rudi civitate, necdum — liber. disciplinis vacante. Gr. 1.

tener adhuc necdum matura pueritia. Ner. 7. maritum adhuc necdum coelibem. Galb. 5. durante adhuc — necdum abolita. Gr. 24. (v. corollar. huj. ind. sub voc. *Pleonasmus*.)

Nebula. Gr. 15.

Necare. v. *Nex*.

Necesse. quasi plane ita necesse esset. Cal. 2.

c. *infin.* ut necesse fuerit Augusto, clam frustra monitum edicto coercere. Ner. 4.

c. *acc. et infin.* neve Sept. Oct.ve mense ullos adesse alios necesse esset, quam sequ. A. 35.

Necessarius. optima quaeque et necessaria. C. 44. opera magna potiusque necessaria, quam multa perfecit. Cl. 20. ne qua deportarentur, nisi concessa aut necessaria. T. 18.

necessaria causa excedere theatro. Ner. 23. (Gr. ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα ἀποχωρεῖν, per euphemismum. v. Lex. Xenoph. sub voc. ἀναγκαῖος, 7, c.)

quasi aliquis ex necessariis quaestioni adesset. T. 62. Interpr. *necessariis ad quaestionem*. Faciliior structura, qua *necessarium* intelligimus *cognatum* v. *familiarem rei*, et *quaestioni* jungimus verbo *adesse*. v. Oudend.

Necessario. ut necessario ad mangon. quaestus descenderit. Vesp. 4. h. e. *necessitate*, ἀνάγκη, coactus. cunctanter et necessario. T. 37. vel necessario. Dom. 20. huc introire, nisi necessario et caste, religio est. A. 6.

exped. partim sponte suscepit, partim *necessario*; sponte in Catos, *necessario* sequ. Dom. 6.

Necessitas. quo major permanendi necessitas imponeretur. C. 60.

successorem ascitum eum *necessitate* magis, quam *judicio*. T. 23.

vi se et *necessitate* teneri. Cl. 10. (*Zwang*.)

nullo dilectu, *culpae* quis, an aliqua *necessitate*, cessasset. Cl. 15. (h. e. *negotio necessario*, nostr. *nothwendige Abhaltung*.)

pro *necessitate* temporis. T. 6. (*Drang der Umstände*.)

necessitates de inopia rerum *necessariorum*. Gr. ἀνάγκη et ἀνάγκαι. v. Lex. Xenoph. sub h. v. nr. 5.

famem et ceteras *necessitates* — tanto opere tolerabant. C. 68.

negavit, se aliis subventurum, nisi Senatui justas *necessitatum* causas probassent. T. 47. h. e. *inopiae*. (De *oneribus publicis* dicitur apud Tac. A. 1, 11.)

Necessitudo. i. q. *conjunctio per sanguinem* v. *affinitatem*. v. Gell. 13, 3. et not. ad C. 27.

ad retinendam Pompeji *necessitudinem*. C. 27. *necessitudine* juncti. A. 17. reges etiam inter semet ipsos *necessitudinibus* mutuis junxit. A. 48. ut et *necessitudine* aliqua jungerentur. A. 62. (Al. *necessitate*, quod contra perpetuum Suetonii usum recte recipiendum negavit Oudend.) pro *necessitudinis* jure. Cal. 26. nullum *necessitudinis* genus est, quod non scelere perculerit. Ner. 35.

necessitudines abstr. pro concr. i. q. *necessarii*, ἀναγκαῖοι.

remisit hosti *judicato necessitudines* amicosque omnes. A. 17. *revisere necessitudines*. T. 11. odium adversus *neces-*

- situdines in Druso primum fratre detexit. T. 50. ut Augustus (omitto enim necessitudines reliquas) sequi. Cal. 4. inter ceteras necessitudines. Cl. 6.
- Nectere.* purpura coccoque funibus nexis. Ner. 30.
- Nexus.* brachiorum nexibus. Ner. 53.
- Nefas* est c. acc. et inf. quia more tradito nefas esset virgines strangulari. T. 61.
- Nefandus.* consilium iniit nefandae atrocitatis. Cal. 48.
- Nefastus* dies, quo judicia haberi prohibitum. v. tamen Gell. 4. 9.
- diem inter nefastos referre. T. 53. (ut tristem, ad ignominiam defunctae.)
- Negare* sequi. acc. c. inf. i. q. dicere, aliquid non esse, non factum v. fore.
- C. 22. 30. 36. 55. 74. A. 25. 42. 97. T. 51. Cal. 15. Cl. 15. 25. Ner. 6. 37. 48. 51. Dom. 15. al.
- negante eo. T. 31. h. e. quamquam negabat, partic. imperf. v. aoristi.
- negantur ibi ranae coaxare. A. 94. h. e. dicuntur non coaxare.
- non negaverim. Vesp. 1. vini parcissimum (sc. fuisse) ne inimici quidem negaverunt. C. 53. — simpl. nostr. *leugnen*. negando minuendove. C. 66.
- negare* alicui aliquid. Gr. ἀπειπεῖν, ἀπολέγειν, ἀποφάναι, nostr. *abschlagen*, *verweigern*.
- ne, si ipsi negassent, populus et hanc daret. C. 22. civitatem negavit, immunitatem obtulit. A. 40. cibum desideranti negatum. T. 73. precantibus assidue Marsis negatum. Cl. 20. nihil cuiquam poscenti negavit. Vit. 8. neque negavit quicquam petentibus. Tit. 8. negata sibi gratuita libertate. Vesp. 16. nisi si cuius parenti hoc officium negare non posset. Gr. 16.
- Negligere*, non curare aliquid, Gr. ἀμελεῖν, παραρᾶν.
- c. acc. et inf. ut Gallias a Germanis vastari neglexerit. T. 41. bustum ejus consepiri, nisi humili levique maceria, neglexit. Ner. 33. —
- negligere marium pignora. A. 21. somnia neque sua, neque aliena de se, negligebat. A. 91.
- liberalia studia — neglexit. Dom. 20. omni div. humanoque jure neglecto. Vit. 11.
- negligens* c. gen. omnis lenocinii. A. 79. circa Deos ac religiones negligentior. T. 69. remissior ac negligentior. Galb. 14. Opp. *parcior*.
- Negligentia.* ne hospitem aut negligentiae, aut rusticitatis videretur arguere. C. 53.
- annum a D. Jul. ordinatum, sed postea negligentia conturbatum. A. 31.
- Var. cladem temeritate et negligentia ducis accidisse. T. 18.
- tertium consul. iniit solus, non — superbia negligentia v.
- Cal. 17. (*legum* sc. atque *morum*; quos negligere superbiae est.) ampl. ordines, contaminatos veteri negligentia. Vesp. 9.
- magna inquisitorum negligentia. Cl. 16. negligentia et ambitione parentum. Gr. 9.
- c. gen. sermonis rerumque tantam saepe negligentiam ostendit. Cl. 40.

Negotium. officii aut negotii causa. T. 27. neque tam parvum quicquam, neque tam magnum publici privatique negotii fuit. T. 30. de majore negotio. A. 35. Cl. 23. majoribus nec feminae convenientibus negotiis abstineret. T. 50. neque post ulli majori negotio animum accommodavit. A. 98. cum tot sustineas et tanta negotia solus. Horat. in tanto negotio. T. 21.

ut implicare nos pluribus negotiis debeamus. T. 28. ad negotiorum consuetudinem rediit. T. 52. consiliarios in negotiis publicis. T. 55. —

provinciae minimi negotii. C. 19. quos singulos cujusque provinciae negotiis praeposuisset. A. 53. — ne plebs frequentius a negotiis avocaretur. A. 40.

omnino de quavis re, quae agitur, armis vel in judicio.

transactum negotium, oppressos, qui tumultuarentur. Galb. 19. in ipso negotio plures affuturos. Oth. 5. (ἐν αὐτῷ τῷ πράγματι.)

ne quod negotium impunitate elaberetur. A. 32. (de iudiciis.) si quis composuisse vel donasse negotium convinceretur. Cal. 40. (h. e. causam, de qua litigabatur.) proprio negotio documentum daturum, quam aequus iudex in alieno negotio futurus esset. Cl. 15. de quodam negotio — ita pronunciasset dicitur. ibid. negotium afflixit. Rh. 6. i. q. causam perdidit. post decisa, quaecunque obvenissent, negotia. Vesp. 21.

causa maturandi destinata negotia. C. 80. (Al. omittunt negotia. Sed magna cautione opus est in expungendis, quae omitti possunt, sed non minus saepe adduntur. v. Oudend.)

in magno negotio habuit c. infin. C. 23. Gr. ἐν μεγάλῳ τίθεσθαι, ποιεῖσθαι. Sine codd. nihil mutandum. Casaub. delatum voluit negotio.

negotium dare alicui i. q. mandare (Auftrag geben, beauftragen.)

sequi. ut v. ne, v. genit. gerund. negotium Aedilibus dedit, ne sequi. A. 40.

dato Aedilibus negotio — inhibendi. T. 34. dato negotio trierarchis, qui Liburnicam — confringerent. Ner. 54.

sine dat. personae. dato negotio, ut simulacra numinum — apportarentur. Cal. 22.

sine addito objecto. negotio sibi in Senatu extra ordinem dato. A. 3.

Negotiari, quaestum facere foeneratione v. re frumentaria. Differunt negotiatores, qui erant omnium ordinum, a publicanis, et multo magis a mercatoribus, viliori hominum genere. v. egregiam Ernestii disputationem de negotiatoribus, ejusque compendium in Clave Ciceron. sub h. v.

ut non minorem aratorum ac negotiantium, quam populi, rationem duceret. A. 42. h. e. omnium, qui ex agris et re frumentaria quaestum facerent in Italia et provinciis. v. not. (Cic. pro leg. Man. 7. „deinde ceteris ex ordinibus homines gnavi et industrii partim ipsi in Asia negotiantur — partim suas et suorum in ea provincia pecunias magnas collocatas habent.“) Casaubonum ad h. l. cave audias. Contra v. Ernest. in Cl. Cic. scribas quaestorios, negotiantes ex consuetudine, sed contra Clodiam legem. Dom. 9. h. e. fenus exercentes. v. not.

- Negotiatores*. accubantibus nonnullis urbicis negotiatoribus. C. 49.
 negotiatoribus certa lucra proposuit (*artiore annona*.) Cl. 18.
de alijs mercatoribus. praeclusit cunctos negotiatores. Ner. 32. v. not.
Negotiatio de viliori mercatura. negotiationes, vel privato pudendas, propalam exercuit, coeundo quaedam tantum, ut pluris postea distraheret. Vesp. 16.
Nemo non. C. 75. nemo punitorum non. T. 61.
 nemo ante eum. Cl. 21.
Nemus. C. 81. A. 94. Caesarum nemus. A. 43. nemus flumenque Clitumni. Cal. 43.
 praetoria — nemoribus excoluit. A. 72. in silvis ac nemoribus. T. 43.
Nepos. C. 73. A. 4. 29. 43. 64. 94. T. 61. 62. 64. Cal. 14. Cl. 12. Vesp. 5. Gr. 17.
 nepotem suum ex Druso filio naturalem. T. 55. Eundem verum nepotem dicit Cal. 19. Oppon. adoptivo.
Neptis. C. 6. A. 31. 64.
Nepotatus, profusa luxuria. Gr. *ἀστυρία*. nepotatus sumtibus. Cal. 37. Vulg. *nepotinis*.
Nequissimus servus. Dom. 11.
Nervus. quoties nervorum causa marinis — utendum esset. A. 82. propter nervorum valetudinem vix ingredi. Vesp. 7.
Nescire literas. C. 77. Ner. 10. v. *Literae*.
 nescio quid frivoli. Cal. 39. oblatrantem nescio quid. Vesp. 13. esse, qui magnum nescio quid afferret. Dom. 16.
Neuter. neutrius partis esse, neutram partem sequi. C. 75. Ner. 2. v. *Medius*.
Nex, mors violenta, caedes. C. 14. 20. 36. 74. A. 10. 35. 95. Cal. 12. 57. Vit. 10. Dom. 14.
 nex voluntaria. A. 13. unde: consciscere necem. Cal. 36. ut necem sibi maturaret. Plin.
 de morte naturali ex morbo. C. 5.
Necare. A. 65. T. 62. Ner. 36.
Nexus. v. *Nectere*.
Nidor. ictus nidore prandii. Cl. 33.
Nidus. ut — frequentaretur columbarum nidis. A. 94.
Nihil. nihil liberorum tulit. A. 63. nihil contumeliarum defuit quin subiret. Ner. 44.
 nihil ornamentorum. Vesp. 12. cui nihil tuti usquam esset. Cl. 36.
 nihil esse Rempublicam. C. 77. (οὐδὲν εἶναι.)
 ut — nihil sapere disceres. Rh. 5. — qui nihil aliud egerunt. C. 55.
 nihil non. C. 19. Cal. 39. T. 18. Galb. 15.
 nihil aliud et nihil amplius quam v. *Aliud et Amplius*. — nihil aequae v. *Aequae*.
 nihil prius aut magis a comitibus exegerat, quam ne sequi. Ner. 49.
 nihil minus, quam. A. 25. — nihil convenientius ducens, quam — vindicare. A. 10.
 nihildum. C. 7.
 nihilo. nihilo securior aut constantior. T. 65. nihilo tractabilior. A. 65. nihilo reverentior. Cal. 26. nihilo opulentior. Vesp. 4. nihilo modestius vixit. Ner. 5.

nihilo minus. C. 16. Gr. 24.

Nimis. nimis pauca et exigua — edidit. Gr. 24.

Nimius. affectatione et morositate nimia. T. 70.

Nisi. nonnisi. C. 52. 56. A. 21. 33. 34. al. non — nisi. C. 18.

nec nisi. C. 44. 60. 69.

nisi — non. domum se *nisi* Pontificem non reversurum.

C. 13. Parthos *nisi* a rege non posse vinci. C. 79. (De voc.

non. in hac constructione subinde ommissa v. Oudend. ad C.

13., Duker. ad Flor. 1, 12., Drakenb. ad Liv. 34, 16.)

neque, *nisi* — neque, *nisi*. C. 58.

nec ulli, — *nisi*. C. 75. nec ullum — *nisi*, C. 82. nullam *nisi*. C. 36.

post verba, quae negationem continent, ut post vetare. A.

64. T. 71. prohibere. A. 31. T. 26. negare. A. 25. religio est

h. e. nefus est. A. 6. post ademit h. e. non concessit, prohibuit.

C. 43.

aviae Ant. secretum petenti denegavit, *nisi* ut sequi.

Cal. 25.

nisi quod, nostr. *ausgenommen* *dass*, elliptica dicendi

ratione. Cal. 45. Vit. 7. Vesp. 4. Dom. 4. v. Schwarz. ad Plin.

Paneg. 86, 5.

nisi si (*ausgenommen wenn*.) praetext. nemini, *nisi* si

cujus parenti hoc officium negare non posset. Gr. 16. v.

Goerenz. ad Cic. Leg. 1, 3, 9. et 2, 26, 65.

nisi cum plusquamperf. conjunct. post imperfectum v. per-

fectum indicativi, ut Gr. aoristus cum voc. *av*, sequente *ei* *μη*.

paene Aethiopia tenus Aegyptum penetravit, *nisi* exerci-

tus sequi recusasset. C. 52. neque in Britanniam transvexit,

nisi — explorasset. C. 58.

paene interemerunt, *nisi* — expressa cruciatu confessio

esset. Galb. 10.

quod *nisi* initio. T. 62.

Niti. genu nixus. A. 52. dum consurgit et nititur. Vesp. 24.

de exonerante ventrem. vultu veluti nitentis. Vesp. 20.

c. *infin.* quod Dec. Brutum — expellere armis nitetur.

A. 10. a Patribus ad plebem transire nitentem. C. 20.

sequi. ne. nisus omni modo, ne quem — poeniteret.

A. 28.

Nitidus. oculos habuit claros ac nitidos. A. 79.

Nix. perfusam nivem mulso. Dom. 20.

Nivatus. piscinae tempore aestivo nivatae. Ner. 27.

Nobilis a voc. *Noscere* pr. i. q. *noscibilis*.

i. q. *insignis*. nobilis grammaticus Latinus. Gr. 10.

i. q. genere honoribus v. imaginibus illustri ortus, nostr.

von edlem Geschlecht.

vir nobilis. T. 25. nobilissimus vir. Cal. 12. haud dubie

nobilissimus, magnaue et vetere prosapia. Galb. 2. nobiles

viros. Vit. 14. Senatorum nobilissimo cuique. Ner. 10. nobi-

lissimo cuique. Ner. 36. Gr. 3. ex nobilissima juventute.

A. 43.

nobilissimi juvenes. C. 39. Cl. 27. nobilis puer. Galb. 10.

nobiles pueri ac puellae. Cal. 16. Cl. 32. — *nobiles* simpl.

Gr. 11. 18.

de exteris. Masintham, nobilem juvenem. C. 71. pueri

nobiles ex Asia. Cal. 58. unus ex nobilibus captivis, Jose-

plus. Vesp. 5.

Nobilitas. a qua tamen nobilitatis causa appetitus sequi.
Galb. 3. (de generis antiquitate.)

reges concertantes apud se — de nobilitate generis.

Cal. 22.

Nocere. Cornelio — nunquam nocere sustinuit. C. 74. h. e. *noxam inferre.*

perituum potius, quam nociturum ei. Ner. 35. cf. *Noxa.*
nocentes i. q. *noxii.* reis tam innoxiiis quam nocentibus.

Vesp. 16.

Noctu, Nocturnus. v. *Nox.*

Nolle. A. 38. noli uxorem meam premere. Cal. 25.

Nomen. Scipionum. C. 59. Agrippae. A. 97. Augusti. T. 26.

Neronis. Ner. 57. *nomen gentile* resumere, deposito *adoptivo.*

Ner. 41. *imagunculam* hoc nomine inscriptam. A. 7. pro opprobrio sibi prius nomen objici. ibid. abolito priore nomine.

Dom. 15. Patris Patr. nomen. Ner. 8. quam uxorio nomine dignatus est. Cal. 25. qui se privato nomine Vespasianum salutaverat. Vesp. 15. qui se Lachetem mutato nomine coeperat ferre. Vesp. 23. bis eundem praeponentes, nomine atque cognomine. C. 20.

infamia affectati regii nominis. C. 79.

eos sibi nomen imposuisse Latinos rhetoras. Rh. 1.

per errorem nominis. C. 85. Cal. 30. — *nomine* (mit *Namen*). addito nominat. A. 65. 98. T. 61. nomine eum ciens.

Ner. 47.

in familiam nomenque adoptare al. C. 83. quos et ferre nomen suum iussit. A. 101.

adoptatus, hereditate adita, mox nomine abstinuit. T. 6.

asciturus in nomen familiae suae Neronem. Cl. 39. qui — eo nomine fuissent, quo essent ullae familiae, quas ipse contingeret. Ner. 32. testamento semper in bona et nomen ascitum. Galb. 17. filium — appellare nomine suo passus est. C. 52. —

adjecit et libertorum servorumque nomina sequi. A. 101.

propositis nominibus Legatorum consul. Vesp. 6. nominibus in recitatione praeteritis. Cal. 16.

usurpare Romana nomina. Cl. 25. nomina barbarica ferre. Cal. 47.

blandiore nomine commilitones appellabat. C. 67. nomine insulae abutentes. T. 43. multis rebus ac locis vetere appellatione detracta, novam induxit ex suo nomine. Ner. 55. devitans — *δυσφημίαν* nominis. A. 92. per cavillationem nominis.

Gr. 3. fausta nomina. v. *Omen.*

ob humilitatem generis ac nominis. Vesp. 4. propter nominis celebritatem. Gr. 23.

in alic. nomen jurare. Cl. 10.

deferre alic. nomen. C. 30. i. q. *accusare.* diuturnorum reorum — nomina abolevit. A. 32. i. q. *catalogo reorum expunxit.* coll. Dom. 9.

nomine (nostr. *im Namen*) h. e. auctore eo, *cujus nomen praetenditur.*

communui nomine. C. 19. (*im Namen beider.*) sub nomine alieno, nepotum scilicet et uxoris sororisque. A. 29. suo nomine. A. 43. Opp. *pro aliis.*

suo Pompejique nomine. C. 54. Agrippae juv. nomine. A. 51. communi suo Romaeque nomine. A. 52. nomine exer-

citus. A. 26. legionum nomine. Cl. 24. qui libellos aut carmina — sub alieno nomine edant. A. 55.

ego perdidit — meo nomine. A. 71. repudium ei suo nomine — remissum. T. 11. quibusdam absentium maritorum nomine repudium ipse misit. Cal. 36.

nomine (*unter dem Namen*) h. e. praetexto aliquo nomine pro causa,

unde saepe i. q. pro, ob etc.

praedae nomine. C. 33. stipendii nomine. C. 25. usurae nomine. C. 42. calciarii nomine. Vesp. 8.

univ. tribus in censura notavit levitatis nomine, quod sequi. T. 3. laudabat Cajum nullo magis nomine, quam quod sequi. Ner. 30. eo nomine omnes exacerbavit. Galb. 16. eo nomine graviter increpitus. Vesp. 4.

Nominare. tutorem. C. 83. sacerdotem. Cl. 22. successor ei nominatus. C. 34. Ner. 2.

i. q. alicujus nomen deferre. inter socios Catilinae nominatus. C. 17. in conjuratione nominatum. Cal. 26. quod ipsi quoque — in quadam conjuratione quasi participes nominati. Cal. 56. ut — auctores ex compacto nominaret. C. 20. nominatos ab indice. T. 73.

Nominatim. C. 26. A. 53. Cl. 6. 10. Ner. 40.

Nomenclator. mulieris servus nomenclator. A. 19. v. not.

nomenclatores. Cal. 41. unum ex nomenclatoribus suis. Cl. 34.

Non. non solatiis ullis, non edictis inhiberi luctus publ. potuit. Cal. 6. —

auctoritas dign. formae non defuit vel stanti vel sedenti. Cl. 30.

non modo, non solum, non nulli, nulli non, non nunquam, nunquam non, non sine et similia v. sub voc. modo, solum, nulli sequi.

Nonae. observabat et dies quosdam, ne — *Nonis* quicquam rei seriae inchoaret — devitans *δυσφημίαν* nominis. A. 92. (oritur enim dissecta voce non is.)

Noscere carmina. Dom. 20. Gr. ἀναγνῶναι. Al. cognosc.

Nostras vox. T. 71. Opp. peregrina.

Nota, signum, quo quid agnoscitur et ab aliis distinguitur, nostr. Zeichen, Kennzeichen, Merkmal, Mal, Gepräg, Character.

quibus corporis notis vel cicatricibus. A. 65. dispersis per pectus atque alvum genitivis notis. A. 80. recentibus adhuc lasciviae notis. Cal. 36. —

nummos omnis notae, etiam veteres regiones ac peregrinos. A. 75. (Gepräg.)

ut nummum argent. nota sideris Capricorni — percussor. A. 94. qua nota etiam nummum percussit. Ner. 25.

unde de animo: patefacta interiore animi sui nota. T. 54.

Gr. χαρακτήρ, τύπος.

stigma, fronti hominis scelerati impressum, unde probrosum iudicium, nomini alicujus a Censore ascriptum.

deformatos stigmatum notis. Cal. 27. famosi iudicii nota. T. 35. quum demisset cuidam appositam notam. Cl. 16. ignominiosis notas demisit. Vit. 8. super veterem signitiae notam. Cl. 5. h. e. ignominiam, probrum.

nota in Atellanico exodio. T. 45. h. e. *versus*, quo mores Tib. notabantur. Alii locum aliter mutandum censuerunt. v. Oudend.

notae i. q. compendia scribendi v. signa lectoris cognita, arcana iis, quibus literae non destinatae sunt. si qua occultius perferenda erant, per notas scripsit. C. 56.

quoties per notas scribit. A. 88. notis velocissime excipere. Tit. 3. (ταχυγραφεῖν per compendia.)

celeriter confecti belli notam. C. 37. h. e. quo notaret, indicaret bellum celeriter confectum. — nomina et notae mortis destinatorum. Cal. 49. h. e. crimina notis significata. v. n.

Notare, i. q. animadvertere, modo in malam partem, modo i. q. observare.

i. q. ignominiosam notam ascribere, adeoque punire, animadvertere.

ex improbatis alios poena, alios ignominia notavit, plures animadversione, sed varia. A. 39. Legato legionis — ignominia notato. T. 19. universas tribus in censura notavit. T. 3. notavit multos. Cl. 16. notavit aliquos, quod sequi. A. 39. Sestio Gallo — olim ab Aug. ignominia notato. T. 42. nummar. iudices cum suo quemque consilio notavit. Dom. 8.

unde omnino probum, ignominiam alicui aspergere.

notatus est et ut pretiosae supellectilis — praecipuus et aleae indulgens. A. 70. scripta famosa, quibus primores viri ac feminae notabantur. Dom. 8. notatus et sororis joco. Ner. 5. calumnia notatus. Rh. 4. dicto non infaceto notatum ferunt cujusdam sequi. Gr. 23. spintriae cognomine notatus. Vit. 3.

i. q. denotare, indigitare aliquem.

ut — Senatum gestu notaret. Ner. 39.

i. q. observare aliquid, animadvertere ut memorabile, nostr. anmerken.

notavi et illa. A. 87. neque ego notarem. A. 88. quem cursitare — proverbio Graeco notatum est. T. 38. unum hoc — notatum est. T. 11. observatum autem notatumque est in primis. Cal. 60. mox vulgo notatum est. Ner. 4.

notante omni exercitu. A. 96.

i. q. per notas scribere. A. 64. ubi al. *natare*.

notata, non perscripta erat summa. Galb. 5. h. e. *numeri signo indicata, non literis exscripta*. v. not.

Notabilis pr. notatu dignus, memorabilis, adeoque i. q. singularis, insignis.

notabilis cultu. C. 45. res vetustate ac raritate notabiles. A. 72. notabilis externorum favor. Cal. 14. notabili varietate. Ner. 1. dictorum notabilium. Dom. 20.

fuerunt et illa — notabilia. Cl. 16. atque haec eo notabiliora erant. T. 29. mirum et vel praecipue notabile inter haec fuerit. Ner. 39.

Notabiliter usurpare aliquid quotidiano sermone. A. 87. (H. l. exempla notabilium dictorum ejus incipiunt a verbis: *ponit assidue*. Præcedentia ostendunt, quae frequentius dixerit Augustus.)

Notus. i. q. nobilis, celeberrimus. Gr. ἐπίσημος. Opp. obscurus. (nostr. *ausgezeichnet, angesehen*.)

gladiatores notos. C. 26. patresfamil. notos. Cal. 25. (*honesti generis*;) — notus jurisconsultus. Gr. 10.

notissimus Eques Rom. Ner. 11. nonnulli de notissimis doctoribus. Gr. 3. poetam simul grammaticumque notissimum. Gr. 4. duos solos e notioribus venia donatos. Dom. 10. h. e. nobilioribus. Nihil mutandum.

noti (nostr. *Bekannte*) distinguuntur a *familiaribus*. T. 61.

nota res est sequi. acc. c. inf. Cal. 38. notissimum est.

T. 2. uti notum esset. Vesp. 9.

notum facere aliquid i. q. *vulgare*, nostr. *bekannt machen*.

libros totos — populo notos per edictum saepe fecit. A.

89. ut carmina — legendo commentandoque etiam ceteris nota facerent. Gr. 2.

de al. re alicui. de filia absens ac libello — notum Senatui fecit. A. 65. (nostr. *Anzeige thun*.) cf. Plin. ep. 2, 11.

Notescere. A. 43. Ner. 42. Al. *innotescere*, *enotescere*, *enitescere*. v. Oudend. ad A. 43.

Notitia historiae fabularis. T. 70. antiquitatis. Gr. 23.

Novacula. Cal. 23.

November. C. 40. A. 32.

Novus, de hominibus et rebus, proxime in aliorum locum substitutis.

novi Consules. C. 15. nova vectigalia. C. 20. h. e. non omnino nova, sed quorum nova locatio esset, ut nos: *neue Zollpachtung*. v. not.

Kal. Januariæ novæ. Cal. 40. ubi al. *nobis pro novis*.

possessor villæ novus. A. 6. nova dissensio. C. 3. nova affinitas. C. 21.

novi milites. C. 29. oppon. *veteranis*. — *novæ tabulae*, *novæ res*. v. suis locis.

i. q. *recens repertus* v. *institutus*. opp. *noto*, *cognito*.

novum obsidum genus. A. 21. novum atque inauditum genus spectandi. Cal. 19.

vectigalia nova atque inaudita. Cal. 40. novi et ignoti generis. Ner. 41.

novum collegium. A. 32. ne quem novi status poeniteret. A. 28. novum officium instituit. T. 42.

nova monumenta. A. 29. oppon. *refectis et excultis*.

novissimus i. q. *extremus*, *ultimus*. cf. Gell. 10, 21.

ex secundo ordine in novissimum detrudi. C. 29.

Gall. belli novissimum imperfectumque librum. C. 56. librum, quem Sulla novissimum de rebus suis imperfectum reliquerat. Gr. 12.

novissimus consulatus. Ner. 14. i. q. *ultimus*. duos novissimos. Cal. 17.

in Senatu novissimus consularium sententiam dixit.

Cl. 9.

primum — sequentem — deinde — huic proximum — novissimum. C. 37. quorum librorum primos — sequentes —

novissimum. C. 56. (cf. Cal. 17. et Ner. 14.) ex quibus primum ac novissimum — secundum — tertium — quartum.

A. 9.

novissimo testamento. C. 83. novissimo illo SCto ac iurejurando. C. 86. novissimam fabulam cantasse eum — Oedipodem. Ner. 46.

in novissima clausula. Ner. 39. i. q. *extrema*, *sub finem clausulae*.

novissima Hierosol. oppugnatione. Tit. 5. (*ultima, extrema.*)

in ternos novissimos menses. C. 76. per duos novissimos anni menses. Vesp. 4.

novissime. C. 39. 58. A. 8. 50. Cal. 42. Cl. 46. Ner. 11. 29. Dom. 11. Gr. 6.

Novitas. in novitate imperii. T. 25.

Novare. multa — novavit. Dom. 7. h. e. *novo modo instituit.*

Novellare i. q. *novas vites pangere.* ne quis in Italia novellaret. Dom. 7. v. not.

Nor. somnio proximae noctis. C. 7. somnium pristinae noctis — narrabat. A. 94.

ea nocte, cui illuxit dies caedis, — ipse sibi visus est sequi. C. 81. proxima nocte visum sibi sequi. Ner. 7. proxima nocte somniavit. Galb. 13. insequenti statim nocte. A. 94.

nocte interposita, primo diluculo. Vit. 15. nocte tota. Cl. 44.

post paucissimas noctis horas. A. 6. horarum quoque momenta, nec diei modo, sed et noctis. A. 50. quacunque vel noctis hora. T. 13. magna parte noctis. Cal. 50.

interdiu vel nocte. C. 65.

media nocte. A. 94. T. 13. nocte media. Cl. 13. Al. *noctu.* v. Oudend.

de media nocte. Cal. 26. de nocte. A. 97. Vesp. 21. v. *De.* sub noctem. Oth. 8.

ad mediam noctem. Ner. 47. Dom. 16. ante mediam noctem. Cl. 33.

ad multam noctem. A. 73. in multam noctem. T. 74. Ner. 20.

in noctem. A. 33. Al. *in nocte.* v. Oudend. qui *seram vesperam* intelligendam docet.

per singulas noctes. C. 1. per noctes. T. 52. per continuas noctes. Ner. 36. per sex dies septemque noctes. Ner. 38.

noctibus continuis. C. 84. duabus continuis noctibus. A. 94. duabus noctibus. Cl. 18. noctibus. A. 100. Oth. 2. Dom. 4. diebus ac noctibus. Ner. 31.

noctem polliceri alicui h. e. *concubitum unius noctis.* Dom. 1.

Noctu. A. 19. Cal. 24. 54. Sed Vesp. 21. ubi multi *noctu* et vitiose *de noctu*, legend. *de nocte.*

vespera aut *noctu.* A. 53. *noctu* etiam et in tenebris. T. 68.

Nocturnae horae. Cal. 50.

Noxa i. q. *damnum.* quod sine ulla sua noxa Idus Mart. adessent. C. 81. v. not. et Oudend.

ne cui periculo aut noxae apud victorem forent. Oth. 10.

i. q. *voluntas nocendi.* maluit timiditatis arguere, quam noxae. A. 67.

i. q. *crimen* (*noxae* sc. *illatae*), *culpa.* iudices — legum et religionis, et noxae, de qua cognoscerent, admonebat. T. 33.

Noxii i. q. *condemnati*, nostr. *Schuldige, Verbrecher.* Cal. 27. Cl. 34. Ner. 12. Vit. 17.

Nubere. Liviam Orcst. C. Piseni nubentem. Cal. 25. quae C. Marcello nupta erat. C. 27. nuptam ante duobus consularibus. A. 62.

Equiti Rom. antea nuptram. Ner. 35. nuptam M. Agrippae. Gr. 16. C. Memmio nuptam. Cal. 25.

quae C. Caesari nupta fuerat. Cl. 26.

nuptae simplic. (*verheirathete Frauen.*) nuptarum concubinatus. Ner. 28.

nuptum dare alicui filiam. A. 65.

Nuptiae. confecit nuptias. Cl. 26. Antoniam recusantem nuptias suas. Ner. 35. super festinatas *Liviae nuptias.* A. 69. h. e. cum *Livia.* post *Augusti* statim nuptias. Galb. 1. h. e. *Liviae cum Augusto.*

cui etiam nuptias pollicitus ferebatur. Tit. 7. nuptiarum specie. Oth. 3.

die nuptiarum. A. 66. die ipso Claudii et Agrippinae nuptiarum. Cl. 29. die, qui erat nuptiis destinatus. Cl. 26.

cujus officium nuptiarum et ipse cum Agr. celebravit. Cl. 26. v. *Officium.*

per sollemne nuptiarum celeberrimo officio deductum ad se. Ner. 28.

Nubilis. Claudiam — duxit uxorem, vixdum nubilem. A. 62. h. e. *vix maturam viro.*

quam vixdum nubilem Druso — despondit. Oth. 1.

Nubes. supra nubes volitare. C. 81.

Nubilum, coelum nubilum. propter nubilum. Ner. 13.

Nudus, dejecta ab humeris toga, nudo pectore. A. 52.

nudis puellis ministrantibus. T. 42. ut — amicis etiam

nudam (ostenderit.) Cal. 25.

nudam jussit abjici. Cl. 27.

quem — nudus elideret. Ner. 53.

sedens in *cespite nudo.* T. 18. (nos: *auf bloßem Rasen.*)

nudi libri i. q. *incomiti, haud ornati.* C. 56.

Nudare i. q. *exuere aliquem insignibus et dignitate ordinis.*

nudatos opere censorio. C. 41. Al. *notatos.* v. not.

Nullus. capillo raro ac circa verticem nullo. Cal. 50.

nullis infensior, quam. Vit. 14. nullus tam abjectae conditionis — fuit, cujus non sequ. Cal. 35.

non *nullus,* non nulla et ipse infamia aspersus. Ner. 3. se in Graecis literis magnum processum habere, et in Latinis nonnullum. Gr. 10.

nonnulli. A. 3. 10. Gr. 11. al. cf. *Alii et Sunt, qui.*

nonnulli urbanorum. C. 20. *nonnulli* patrum familiarum.

A. 59.

nullus non. nullo non damnatorum — ingerente. T. 66. nullius non boni exempli. Cal. 16. ad nullius non facinoris societatem. A. 32. nullum non opsonii genus. Ner. 16. nullam div. hum.que opem non adhibuit. Tit. 8.

nullos non honores. C. 76. Al. *nonnullos.* v. not.

Num, particula, qua interrogatur, ubi respondentis negatio expectari potest. (Scheid. ad Sanct. Min. p. 269. sequ. deducendum putat a Gr. *νῦν*, *nuo*, ut sit: *nutune significas? adnuisne?* Contra verba *νῦν*, *nuere* sunt a particula affirmandi et negandi, quae proprie sono pronunciantis distinguatur. Manifesta est cognatio voc. *ναί* affirmat. et *νῦ* negat. in compositionibus, et *μή*, *μῦν* pro *μή οὖν*, Hebr. *אֵל*, Lat. *ne*, Germ. *nein* et *nicht*, ubi non negligenda vulgi

pronunciatio *ne* et *nen*. Liquidae in omnibus linguis confunduntur. Itaque si etymologiam sectari placet, facillima manere videtur, qua *num* dictum putamus pro Gr. μᾶν.) consultus, num et — vellet. A. 18. (nostr. *ob er nicht auch*.)

Numen. omnia se a terris tunc numina declinarunt. A. 70. simulacra numinum. Cal. 22.

templum numini suo proprium. Cal. 22.

per numen Drusillae dejeravit. Cal. 24.

icunculam — pro summo numine colere. Ner. 56. pro numine coli. Vit. 1.

Numerus. de cetero numero candidatorum. C. 41. cautum est de numero gladiatorum. C. 10. sacerdotum numerum — auxit. A. 31. Senatorum affluentem numerum. A. 35. Praetorum, Aedilium, Quaestorum etc. numerum ampliavit. C. 41. numerum Praetorum auxit. A. 37.

insertos civium numero. A. 42. quum et de-numero — eorum, qui manumitterentur, curiose cavisset. A. 40.

in Deorum numerum relatus est. C. 88. Cl. 45. Rh. 4.

e conjuratorum in Cajum numero. Cl. 11. unam omnino e reorum numero. A. 56.

eos quoque sicariorum numero habuit. C. 11. suorum sibi numero futuros. C. 75. hostium numero habendos. Ner. 2.

max. de militibus. certum numerum partim in Urbis, partim in sui custodiam allegit. A. 49. admonitus de supplendo numero Batavorum. Cal. 45. militum numerum deminuisse. Dom. 12.

imaginariae militiae genus, quod vocatur *supra numerum*. Cl. 25. (unde: *candidatos*, qui *supra numerum* essent. Ner. 15.)

unde *numeri i. q. milites*, qui sub uno Tribuno sunt. Gr. ἀριθμοί. revocatis ad officium numeris. Vesp. 6. v. not. ad h. l. (cf. Plin. ep. 3, 8, 4. „neque enim adhuc *nomen in numeros relatum est*.“ l. 10, 38. „quod sacramento militari nondum *distributi in numeros erant*.“ et ep. sequ. „quod nondum *per numeros distributi sunt*.“)

qui iudicia centumv. — redigerent ad brevissimum numerum. Vesp. 10.

evenit, ut summum numerum jacti ab eo (tali) ostenderent. T. 14.

ad numerum. fauces ceteraque membra sibi ad numerum defricare. Vesp. 20. h. e. certo *finitoque numero*. v. Cels. 2, 14.

Numerare, praesentem pecuniam solvere, pr. numeratis singulis nummis. (baar zahlen.)

numeratis quinqu. talentis. C. 4. bina sestertia, quae — numeraverat. C. 38.

si quid usurae nomine numeratum aut perscriptum fuisset. C. 42.

ut oblatos victoribus aureos — voce digitisque numeraret. Cl. 21.

Nummus omnino de moneta excusa, Gr. νόμισμα.

nummum argenteum nota sideris Capric. percutere. A. 94.

coll. Ner. 25. nummi veteres regii, peregrini. A. 75. nummus asper. Ner. 44. h. e. nondum usu detritus.

nummio vel anulo effigiem impressam. T. 58.

plerumque i. q. *sestertius*, ut C. 58. 54. A. 40. 41. 46. 71. 101. T. 20. 48. Ner. 10. 30. Vit. 13. Dom. 7. Gr. 8.

et quoniam *sestertiis* numerare solebant Romani, *nummi* i. q. *pecunia*.

nummos pronunciare. C. 19. nummos non mediocris summae — sparsit in plebem. Cal. 37. nummos solverunt. Rli. 1.

nummo addicere aliquid. C. 50. i. q. *minimo pretio*. v. not.

Nummularius i. q. *argentarius*, *mensarius*. A. 4. Galb. 9.

Nummarius. copia nummariae rei. A. 41. (*Ueberflufs an baarem Geld*.)

tesserae nummariae. A. 41. v. *Tessera*.

nummarii iudices. Dom. 8. h. e. qui nummos s. pecuniam pro judiciis accipere solebant. v. not. et Ernest. exc. ad h. l.

Nunc — nunc. T. 14. 24.

Nuncius. pr. homo ipse, qui certiore facit alium de aliqua re. ne nuncii morarentur. T. 65. ut persaepe nuncios de se praevenerit. C. 57. quum — civitas sequentes nuncios opperiretur. Cal. 6. urgentibus de Pharnace nunciis. C. 35. urgentibus aliis super alios nunciis. Ner. 41. supervenientibus ab Urbe nunciis. Galb. 11. turbatus nunciis de seditione mil. A. 17. sprevisse nuncium. Galb. 20. (nostr. *Nachricht*.)

de servis s. *ministris Principum*. ut somniculosos per nuncium increpuit. Cl. 39. cuidam scenico placenti nuncium misit. Ner. 42.

de ipsa re *nunciata*, quae significatio cum priore ita cohaeret, ut saepius vix ad species revocare exempla queas, ut A. 17. Galb. 20. et sequ. ad primum nuncium. T. 75. accepto nuncio. Oth. 12. laetus nuncio. T. 11. nuncio malae pugnae perterritus. Cal. 51.

Nunciare aliquid. haruspice tristia exta nunciante. C. 77. quum cladem exercitus nunciaret. Oth. 10. nunciaret Senatui ac populo victoriam. Ner. 1.

obsessione castr. — *nunciata*. C. 58. *nunciata* host. incursione. A. 1. hac (clade) *nunciata*. A. 23. pro quinta sexta hora *nunciata* est. Dom. 16. (*anmelden*.)

nunc. de aliqua re. quidam de futura victoria *nunciavit*. A. 96. de Neronis exitu *nunciantem*. Galb. 22. dies, quo *nunciatum* de Tiberio erat. T. 75.

sequ. acc. c. inf. *nuncians*, esse qui sequ. Dom. 16. quum, sublatam Trib. intercessionem — *nunciatum* est. C. 31.

nunciari de subjecto ipso c. *infin.* irrumperet Appius *nunciatus*. Cl. 38.

accidit, ut navis *nunciaretur* pulverem advexisse. Ner. 45.

Nuncupare. Sextilem mensẽ e suo cognomine *nuncupavit*. A. 31.

nuncup. aliquem haeredem. Cal. 38. Cl. 4. Horat. inter haeredes. A. 17. in tertiis haeredibus. Cl. 6.

nuncupare vota. A. 97. v. interpr. ad *Plin.* Paneg. 67, 3.

Nuncupatio sc. haeredis. Cal. 38.

votorum *nuncupatione*. Ner. 46.

Nundinae. observabat, ne postridie *nundinas* quoquam proficeretur. A. 92. (ob *Novendiales*. v. *Macrob.* Saturn. 1, 13.)

- nundinarum die. Ner. 32. ut — declamaret nonnisi nundinis. Gr. 7.
jus nundinarum in privata praedia a Consulibus petiit. Cl. 12. h. e. *jus mercatus* in priv. praediis habendi.
Nundinari. constabat, in cognitionibus patris nundinari praemiarique solitum. Tit. 7. h. e. *vendere jus acceptis praemiis.* v. not.
Nunquam. nunquam antea. Ner. 46.
nunquam — ut non. A. 56. v. *Ut.*
nunquam non. A. 73. T. 69. Cl. 9.
nonnunquam. A. 33.
Nuper. Dom. 23.
Nurus. T. 53. 61. 64.
Nusquam. quantum nusquam esset. C. 44.
Nutare. v. *Nutus.*
Nutrire. quum nutriri alitem placuisset. Galb. 1.
de prima educatione infantis. apud amitam Lepidam nutritus est. Ner. 6.
Nutritor. a nutritore suo manumissus. Gr. 7. (qui *expositum* infantem educaverat.)
Nutrix. T. 6. Dom. 17. nutrices. Ner. 50.
Nutricula. A. 94. Ner. 42. tenellorum nutricula vatum. Gr. 16. (*de grammatico.*)
Nutrimētum, prima educatio. per hanc nutrimentorum consuetudinem. Cal. 9. nutrimentorum locus. A. 6. (h. e. *ubi nutritus est.*)
Nutus. adolescentulum — nutu aspernatus, voce etiam gravissima increpuit. Vesp. 8. v. Oudend.
 uno meo nutu jugulari utrumque vestrum statim posse. Cal. 32.
Nutare. crebro capitis motu nutantem sibi. Cal. 39.
 i. q. *vacillare, ruinam minari.* prope afflictam nutantemque Remp. stabilire. Vesp. 8. v. Schwarz. ad *Plin. Paneg.* 5, 6.
 i. q. *incertae fidei esse, ad defectionem declinare.* nutantes ac dubiae civitates. C. 4.
Nux. crura suburere nuce ardenti. C. 68.
 modo talis aut ocellatis nucibusque ludebat cum pueris minutis. A. 83.

O.

- Ob.* ob id. A. 53. ob id ipsum. C. 8. ob hoc. A. 94. Dom. 17. Gr. 3. 16. ob haec. Ner. 5. ob quae. Ner. 13. ob eundem coetum. C. 16. ob libidines atque adult. damnatum. T. 11.
ob repetitum. ob haec simul et ob sequ. C. 84.
Obaeratus. C. 27. quamquam tenuem adhuc et obaeratum. C. 46.
Obambulare. dextram obambulantis — continuit. T. 25. gymnasia obambulans. T. 11. Libri: *gymnasio*, quod h. saltem l. vix defendas. Nam *obambulare* hic non est i. q. *deambulare*, ut T. 25., sed *circumire*.

Obdormire et Obdormiscere. Atiam — obdormisse. A. 94. Al. *obdormivisse.*

ut interdiu nonnunquam in jure dic. obdormisceret.

Cl. 33. quum cantante eo obdormisceret. Vesp. 4. Nonnulli etiam Cl. 8. *quoties obdormisceret pro addormisceret.*

Obedire. in certando ita legi obediebat, ut sequ. Ner. 24.

tanquam parum esset non obedire. Cal. 29.

Obeliscus magnus ex Aegypto advectus. Cl. 20. v. *Plin.* 36, 9.

Obesus. cervice obesa. Ner. 51. venter obesus. Vit. 17. brevis fuit atque obesus. Horat.

Obesitas. obesitate cujusdam. Cl. 41. deformis obesitate ventris et crurum gracilitate. Dom. 18.

Obfirmate. quamquam obfirmate resistentem. T. 25. i. q. *pertinaciter, enixe.*

Obhaerere. navis obhaerens vado. T. 2.

consurgenti ei lacinia obhaesit. Ner. 19.

Obire. Crassum diem caedi destinatum non obisse. C. 9. h. e. *destinato die non affuisse.* Al. male *adiisse.* v. not. privata modo officia obiens. T. 15.

obire expeditiones. C. 58. certamina. Ner. 23. ganeas atque adulteria. Cal. 11.

diem obire i. q. *mori.* T. 4. supremum diem. Cl. 1. mortem. Cl. 46. mortem obiit repentinam. A. 4. (Al. *morte contra usum nostri.*) mortem etiam obiturus. T. 39. simpl. ut is obiit. A. 63.

Obitus immaturus. Cal. 8.

Objicere. vivos homines laniandos absumendosque objicere (polyphago.) Ner. 37. objectum feris. Cal. 27.

detractum spectaculis canibus objecit. Dom. 10. porcello objecit (venenum.) Ner. 33.

i. q. *opponere.* ad introitum mole objecta. Cl. 20. lectoque et culcita objectis. Vit. 16.

ut — vix pauci complexu togaque objecta protexerint. C. 14. Sed Ner. 34. leg. *objecto* pugione, non *objecto.*

i. q. *exponere.* a quo — incurrenti repente fero apro per metum objectus est. A. 67. Caesare — tantis discriminibus objecto. Cal. 45. (nostr. *Preis geben.*) quam delatoribus objecit. T. 45.

objici med. i. q. *occurrere.* quasi temere adeuntibus horror quidam et metus objiciatur. A. 6.

objicere i. q. *exprobrare, crimini dare,* nostr. *vorwerfen, zum Vorwurf machen.*

Artabani — laceratus est literis, parricidia et caedes et ignaviam et luxuriam objicientis. T. 66. quibuscunque coelibatum aut orbitatem aut egestatem objiceret. Cl. 16. satis erat, objici quaecunque factum dictumve. Dom. 12. pro opprobrio sibi prius nomen objici. A. 7. quod ipsi Gallo inter grav. crimina ab Aug. objicitur. Gr. 16.

sequ. acc. c. inf. proavum ejus Afri generis fuisse, et — exercuisse, objicit. A. 14. C. Memmius, ad cyathum — stetit, objicit. C. 49.

sequ. quod v. quasi. quum Aemilio inter cetera crimina vel maxime objiceretur, quod — soleret. A. 51. objectum est poetae, quod — lacessisset. T. 61. Salvidieno — objectum est, quod — locasset. Ner. 37.

memor, objectum ab eo sibi saepius, quasi sequ. A. 28.

- Objectare* i. q. *Objicere*. Dom. 18.
- Objurgare*. i. q. *reprehendere*, *increpare*. in *objurgando*. T. 57. Senatum populumque gravissimo *objurgavit* edicto, quod sequi. Cal. 45. *objurgante* magistro. Ner. 22. statim quidem petulantiam linguae *objurgasse*. T. 61.
- i. q. *castigare*. ferulis *objurgari*. Cal. 20. adeo ut saepe flagris *objurgaretur* a patre. Oth. 2.
- Oblatrare*. Demetrium Cynicum — *oblatrantem* nescio quid. Vesp. 13.
- Oblectare*. qui velut desiderantem *oblectarent*. Cl. 45. alea se *oblectabat*. Dom. 21.
- Oblectamentum*. *oblectamenti* causa. A. 71. erat ei in *oblectamentis*. T. 72.
- Obligare*. *oblig. annuos magistratus*. C. 23. i. q. *sibi devincire*, *obstringere*.
ne se Senatus in *acta* cujusquam *obligaret*. T. 67.
quum locupletes eo facilius *scelere* se *obligarent*. C. 42.
(Cic. pro domo c. 8. „quum populum Rom. *scelere obligasses*.“)
obligare alicui *praedia*. Vesp. 4. i. q. *praediis cavere*.
unde: quum *obligatam* aerario *fidem liberare* non posset.
Cl. 9. v. Clav. Ciceron. sub h. v.
obligare vulnus, nostr. *verbinden*. *obligari* curarique se passus. Vit. 2.
- Oblimare*. fossae *oblimate* longa vetustate. A. 18.
- Obliquus*. *obliquis* orationibus et edictis. Dom. 2. h. e. *malignis*, *oblique* vulnerantibus.
Aurel. Vict. epit. 9. „*causidicorum obliqua dicta*,” nostr. Vesp. 13. *figurae*.
- Tac. A.* 14, 11. „temporum Claud. *obliqua insectatione*.” Ita *obliquae sententiae* sunt apud *Quinctil.* 9, 2, 79. et 94.
- Obliterare*. silentio rem *obliteravit*. T. 22. Ner. 40. *obliterata* doloris memoria. T. 52. *obliterato* suorum casu. Cal. 10.
(*Tac. A.* 1, 51. „tempus *obliterandae seditionis*.” Id. 3, 34. „quid fore, si per plures annos in modum discidii *obliterentur* (conjugia). v. Drakenb. ad *Liv.* 3, 71. §. 7.)“
- Oblitus* a verbo *Oblinere*. scripta, nimia priscorum verborum affectatione *oblita*. Gr. 10. v. Clav. Cicer. sub h. v.
- Oblivisci*. *oblitis* ministris. Galb. 18. Consulibus, *oblitis* de natali suo *edicere*. Cal. 26.
- Oblivio*. per *oblivionem*. C. 28.
suo (principatui) *oblivionem* imminere. Cal. 31.
omnium factorum dictorumque veniam et *oblivionem* in perpetuum sanxit. Cl. 11. Gr. ἀμνηστία, ἀδείαν. v. not.
oblivio, Gr. μετρωπία, nostr. *Vergeßlichkeit*. Cl. 39.
literarum *oblivio*. Gr. 9. abstr. pro concr. i. q. *literarum oblitus*. cf. *Memoria*.
- Oblocare*. ea, quae ad epulum pertinerent, *macellariis oblocata*. C. 26. Male al. *ablocata*.
- Obmurmurare*. Oth. 7.
- Obmutescere*. Cl. 44.
- Obnoxius* pr. *noxae expositus*, *damno subjectus*, unde i. q. *anxius*, *timidus*.
Urbem inundationibus incendiisque *obnoxiam*. A. 29. ne grassatoribus *obnoxia* esset (Urbs.) A. 43.
saepe *obtrektorum* *jocis obnoxiam expertus* (calvitii deformitatem.) C. 45.

- contumeliis obnoxius. T. 63. (Male ejicere voluerunt *contumeliis*, de quibus auctor c. 66. v. not.) Cl. 8.
 omnium criminationibus obnoxios reddidit. T. 54.
 ut et matrimonia obnoxia essent. Cal. 40. sc. *vectigalibus*.
 quum et obnoxium se barbaris per hoc animadverteret.
 Dom. 12.
 absol. i. q. *timidus*, nostr. *demüthig*, *unterwürfig*. obnoxium et trepidum egit. T. 12.
Obnunciare, impedire legem nunciato tristi augurio vel malo omine. C. 20. v. not. cf. Clav. Cicer. et Glossar. Liv. sub h. v., *Brisson*. de form. p. 121.
Obolere. quod antidotum oboluisse. Cal. 23. maluissem, alium oboluisse. Vesp. 8.
Oboriri. tanta oborta caligo est. Ner. 19. Al. *coorta*. Illud unice rectum. v. Oudend.
 siti interim oborta. Ner. 34.
Obrogare. quando et plebiscito Pompejus postea obrogasset. C. 28. ex emendatione vulg.: quando *nec* plebisc. Pomp. postea *abrogasset*. v. not.
 capiti Pap. Popp. legis — obrogavit. Cl. 23. ubi eodem vitio vulg. *abrogavit*. (Ita recte ad Herenn. 2, 10. post Lambin. Schütz. *obrogatio* pro vulg. *abrogatio*. Sequi enim: cui legi *obrogatum* vel *derogatum* sit.)
Obruere. paene obrutus fluctibus. C. 58. cadaver — levi cespite obrutum est. Cal. 59.
Obrussa. aurum ad obrussam. Ner. 44. h. e. ad ignem probatum. v. not.
Obscoenus. obscoenum in modum formata commotaque manus. Cal. 56. h. e. in formam partis obscoenae. — *obscoena*, τὰ αἰδῶνα. Cal. 58. Dom. 10.
obscoenum ostentum. Galb. 4. Opp. *lactissimum*.
Obscoenitas. obsc. oris. T. 45. (de ore turpi libidine foedato.)
obscoenitas in feminas. Cl. 15. profiteri apud al. *obscoenitatem*. Ner. 29. h. e. *impudicitiam*.
Obscurus. cubiculo perparvo et obscuro. Tit. 1.
 obscura origo. Vesp. 1. Opp. *nobilis*.
 signa quaedam, nec obscura poenitentis — dederat. Cl. 43.
Obscure. non obscure gerere simultatem. Vesp. 6. i. q. *satis aperte*.
Obscuritas. de oratione difficili intellectu, nostr. *Dunkelheit*.
 obscur. Sallustii. Gr. 10. quae (conjunctiones) detractae afferunt aliquid obscuritatis. A. 86.
Obscurare. affectatione et morositate nimia obscurabat stilum. T. 70.
Obsecrare. Deos obsecro, ut sequi. T. 21.
Obsecratio. ut, dira avi — visa, obsecratio haberetur. Cl. 22. h. e. *deprecatio* apud Deorum aras.
Obsequium. tanti in avum obsequii. Cal. 10.
 nationes male quietas ad obsequium redegit. A. 21. in omne obsequium paratos. Galb. 19.
Obserare. obseratis adhuc foribus. Tit. 11.
Observare, pr. oculis animoque attendere ad aliquem v. aliquid. observandum se admonens. C. 65. h. e. *attendendum*, *quid*

ageret. Int. Gall. „il avertissoit son armée, de ne point le perdre de vue.“

adversarios observare. Ner. 23. (in certamine. Gr. παρατηρεῖν.)

unde i. q. *curare* aliquid, ut rem animadversione dignam atque gravem.

delicta neque observabat omnia. C. 67. h. e. *attentius curabat*, nostr. *beachten*. Sequ. neque exsequebatur h. e. *puniebat*.

auspicia et omina quaedam pro certissimis observabat. A. 92. observabat et dies quosdam. ibid. (Int. Gall. „il ne négligeoit ni les auspices, ni les augures“ mox: „il observoit avec soin les jours sinistres.“) Gr. Φυλάτταν.

observavit sedulo, ut sequ. Cl. 22. h. e. *curavit*, pro *more servavit*. observatum etiam est, ne sequ. A. 57. nostr. *beobachten*.

observare aliquem Gr. Παρατηρεῖν, i. q. *colere*. observavit ante omnes Liviam. Galb. 5. quem senem adolescens observaverat. T. 70.

qui principatus dies in posterum observatus est. Vesp. 6. h. e. *pro festo, sollemni habitus*.

observare i. q. *notare* aliquid ut memorabile, nostr. *be-merken*.

observatum etiam fuerat sequ. acc. c. inf. Ner. 46. observatum est. Galb. v. 18.

Observantia. A. 76. v. *Inobservantia*.

Observatio. reliquit non mediocrem silvam observationum sermonis antiqui. Gr. 21.

Obses. superatis pecuniis et obsides imperavit. C. 25. obsides exigere, recipere. A. 21.

novum genus obsidum, feminae. A. 21. obsides quosdam, abductos e literario ludo. Cal. 45.

Parthorum obsides. A. 21. 43.

Obsidere. non quum obsiderentur modo, sed et si alios ipsi obsiderent. C. 68.

quod et patrem suum Germ. ducem, et se — obsedissent. Cal. 48.

maximis obsesum operibus. C. 35. Dec. Brutum obsesum Mutinae. A. 10. obsessa Alexandria — brevi potitus est. A. 17.

Obsidio Massiliae. C. 34. in obsidione Capitolii. T. 3.

Obsessio. obsessione castrorum in Germania nunciata. C. 58.

Obsignare. suffrag., quae sub diem comitiorum obsignata Romam mitterent. A. 46. quum obsignatas devectasque Romam (sortes) non reperisset. T. 63. (*versiegeln*.)

testamentum obsignaverat etiam humillimorum signis. T. 76. testamentum conscripsit, ac signis omnium magistratum obsignavit. Cl. 44. (*besiegeln*.)

ne tabulae, nisi pertusae ac ter lino per foramina trajecto, obsignarentur. Ner. 17. quum, urgente vi valetudinis, non sufficeret ad obsiguandas testamenti tabulas. Horat.

Obsistere. obsistens fugientibus. C. 62.

Obsitus. pannis obsitum vicatim circumduci. Cal. 35.

Obsolefieri. ne paterentur nomen suum commissionibus obsolefieri. A. 89. h. e. *vilescere*.

Obsoletus. paenula obsoleti coloris. Ner. 47. h. e. *vetustate detriti.*

Augusti diplomata, ut vetera et obsoleta, delebat. Cal. 38. h. e. *vetustate irrita.*

Obsonium. v. *Opsonium.*

Obstare. T. 10. nostr. *im Wege stehen, im Wege segn.*

obstitit respectus cohortis. Oth. 6. h. e. *prohibuit, impedimento fuit.* nisi ea secreta obstarent. T. 52. v. not. et voc. *Secretus.*

Obstinatus. obstinatos ad resistendum. C. 15. h. e. *certos resistere, quicquid contra ageretur.*

Obstinate. quum obstinatius omnia agi videret. C. 29.

Paris patr. appellationem — obstinatissime recusasse. T. 67.

morem obstinatissime retinuit. Galb. 4. obstinatissime tenuit, ne sequi. Tit. 8.

Obstipus. obstipa cervice. T. 68. Oudend. „*obstipum caput*, quod stipitis instar firmum stat et elatum, ac paulum recline.“ cf. Ernest. ad h. l. Falsa prorsus versio interpr. Gall. „*il marchoit la tête baissée, le visage refrogné.*“

Obstrepere. obstrepentes ranas. A. 94. si quis saltante eo vel leviter obstreperet. Cal. 55.

Obstringere. fenore obstrictus. C. 27.

Obstruere. Curiam — obstrui placuit. C. 38.

Obsuere. obsuta lectica. T. 64. sporta auri obsuta. Rh. 1.

Obtegere. soboles adeo adolevit, ut non aequipararet modo matricem, verum et obtegeret. A. 94. capillo — summissiore, ut cervicem etiam obtegeret. T. 68.

plerosque dissimulare vitium et callide obtegere. Ner. 29.

Obtemperare. naturae obtemperans. T. 59. nisi obtemperassent. T. 36.

Obtentus a voc. *Obtendere.* ante faciem obtento sudario. Ner. 48.

Obterere. puerum citatis jumentis haud ignarus obtrivit. Ner. 5.

Obtestari. clare obtestatus Deos sequi. acc. c. inf. Cal. 15.

Obtestatio. revocante assidua obtestatione populo. T. 40. suorum obtestatione. Vit. 2. epist. Othonis, extrema obtestatione ultionem mandantis. Vesp. 6.

Obtinere. i. q. *tenere, sub imperio habere.* qui tum eam provinciam Propraet. obtinebat. Ner. 40. Hispaniam ex praetura obtinentem. Galb. 3. Africam Proconsule biennio obtinuit. Galb. 7. ut claustra Aegypti obtineret. Vesp. 7.

i. q. *assequi, impetrare.* nec obtinuit. C. 11. A. 37. non difficulter obtinuit, ut. Cl. 41.

obtinere non potuit, *quin.* T. 31. i. q. *impedire, prohibere.*

obtinuissetque adeo — nisi sequi. C. 14. h. e. *vicisset sententia.* obtinuit, reus ne fieret. C. 23.

Obtingere. quia hoc mense sibi et primus consulatus et insignes victoriae obtigissent. A. 31.

qui primus Romam reverso — honor obtigir. C. 5.

quibus obtigerat id munus. A. 10. quibus sors obtigisset.

Dom. 14.

talem ei mortem paene ex sententia obtigisse. C. 87.

Obtrectare. ne aut obstare aut obtrectare praesens videretur.

T. 10. h. e. *eius dignitatem minuere*. Int. Gall. „*afin que sa présence ne lui fit point d'ombrage*.“

i. q. *per invidiam detrahere aliquid de alic. laude*. Germanico usque adeo obtrectavit. T. 52.

ne obtrectare parentis gloriae videretur. Ner. 18. Al. *gloriam*. v. Oudend.

omnino *per invidiam laedere aliquem, ejusque commoda minuere*.

nullus — fuit, cujus non commodis obtrectaret. Cal. 35. Sermo est de Calig. *livore ac malignitate*.

Obtrectatores, nostr. *Neider, Verkleinerer*. C. 45. 55. A. 14.

Cal. 3. Ner. 28. Vit. 1. ubi *adulatores* opponuntur.

Obturbare: necubi lectorem — obturbaret. A. 86.

Obvenire. Quaestori ulterior Hispania obvenit. C. 7. quaecunque obvenissent, negotia. Vesp. 21.

Obversari. ipsum esse, cujus imago secundum quietem sibi obversata sit. A. 94. sibi quoque eandem speciem aliquot jam noctibus obversari. Cl. 37. Al. *observata et observari*. v. Oudend. ad l. c. et Drakenb. ad *Liv.* 3, 5. et 35, 11.

Obviam. non cessit tumultuantibus, atque etiam obviam semper iit. C. 69. ingresso Urbem obviam progressus. Cl. 24.

Obvius. C. Cassium, cum decem rostr. navibus obvium sibi. C. 63. umbone obvios agens. C. 68. (hostes resistentes) obvium sibi Helv. Cinnam. C. 85.

libellum ab obvio quodam porrectum. C. 81. densissimo — obviorum agmine. Cal. 13.

obvii viatores. T. 64. obvia turba. Cl. 10. obvii viatores. Ner. 48. caligatorum militum obvios. Vit. 7. obvio quoque — adhaerente. Oth. 6. cuicumque obvio. Galb. 4.

nemine obvio. Vit. 17. invalidum quemque obviorum. Oth. 2.

Obvolvere. obvoluto capite. C. 58. toga caput obvolvit. C. 82. ad tonitrua et fulgura caput obvolvere. Cal. 51. brachio laniis fasciisque per aliquot dies — obvoluto. Dom. 17.

Occasio, *opportunitas rei gerendae, quae casu venit, non consilio*. Gr. ἀφορμή, καίρὸς.

diffusus occasione, quam minorem opinione offenderat. C. 3. ad captandas majorum rerum occasiones. C. 7. quasi ad occasionem majoris spei commoraretur. T. 11. multis ad occasionem stimulantibus. Galb. 7. h. e. *ad captandam et utendam occasionem*.

colhortantibus invicem, ne occasionem omitterent, interrogatisque, de qua occasione loquerentur. Galb. 10. quo faciliorem occasionem Othoni praebeuit perficiendi conata. Galb. 17.

quaerenti occasiones subministrasse. T. 61. (sc. *affligendi homines sibi invisos*.)

nullam unquam occasionem dedit. Cal. 10. (Gr. λαβὴν, *praetextum, quo uti posset Tiberius ad se affligendum*.)

ne minimam qu. occasionem quoquam omittente in testificanda sollicitudine. Cal. 14. neque liberalitatis — exhibendae ullam occasionem omisit. Ner. 10.

nec deinde ulla belli occasione — abstinuit. C. 24. usum occasione rapiendae dominationis. C. 30. occasione oblata. C. 73. occ. ultionis oblata. A. 16. ut tandem ultionis occasio data est. Oth. 4.

- tanquam occasione nata spoliandarum — provinciarum.
 Ner. 40.
 tunc occasione temporum bellantem. C. 35.
 ut saepius canendi occasio esset. Ner. 21. nec mox occasio aut causa trajiciendi fuit. A. 47.
 proelia non tantum *destinato*, sed *ex occasione* sumebat.
 C. 60. Al. omittunt *ex*.
 ad occasionem aurae. A. 97.
 per occasionem valetudinis mortisque ejus. A. 67. per occasiones. A. 41. per omnem occasionem. Cl. 11. per omnes occasiones. Tit. 8. per blanditiarum occasiones. Cl. 26. per inopiam occasionis. Cal. 56.
 occasione omni. Cl. 42. cujus criminis occasione.
 Dom. 10.
Occasus. post solis occasum. C. 31. non ultra solis occasum.
 Dom. 21.
Occidere a Caedere. C. 84. 85. 87. A. 11. 33. Galb. 19. Oth. 1.
 Plin. .
veneno occisum convenit. Cl. 44.
 propositis ante se damnatorum occisorumque a Nerone — imaginibus. Galb. 10.
 quibus de conjuratione comperta non crederetur, nisi occisis. Dom. 21.
Occipitium. capillo pone occip. summissiore. T. 68. occipitio raso. Cal. 35.
Occulere. gladium. A. 27. paucos — oculi trans Rhenum jussit.
 Cal. 45.
 staturam brevem, sed quae commoditate et aequitate membrorum occuleretur. A. 79.
Occultus. occultissimum iter. C. 31.
Occulte. si qua occultius perferenda erant. C. 56.
Occultare. Masinatham occultavit apud se diu. C. 71.
 ad occultandam facinoris invidiam. Ner. 33.
Occumbere. voluntariam necem. A. 13. Al. *voluntaria nece*.
 Utraque constructio in usu. v. Drakenb. ad *Liv.* 2, 7. et ad 31, 18. Sanct. ed. Scheid. p. 472. et 758. Noster accusativum frequentat. cf. *Obire*.
simpl. in ea domo, in qua occubuerit. Cal. 59.
 pro libertate eos occubuisse. A. 12. occumbere acie. Ner. 2. circa se dimicans occubuerat. Tit. 4.
Occupare. Picenum, Umbr., Etr. occupavit. C. 34. Italiam per clientelas occupare. T. 2.
 Consules — Forum Capitoliumque occupant. Cl. 10. si victores Alpium juga vel etiam Urbem occuparent. Cal. 51. ut — solus victor tres exercitus occuparet. A. 11. castra occup. Oth. 6.
 fremitu gratuita in Circo loca — occupantium. Cal. 26. ut equestria ab infirmo quoque occuparentur. *ibid.*
 vacuas areas occupare et aedificare. Vesp. 8. et Vejos occupat ista domus. Ner. 39. principatum occupare, agere. T. 24.
 dies, qui honor. ludis occupabantur. A. 32.
Occupatus. ne quid circa haec occupatum avocarēt.
 Ner. 23. occupatissimus. Horat.
Occupatio. abuti eum occupationibus suis. Ner. 42. saepe ejus occupationes. T. 27.

Occurrere. v. de hoc verbo et derivato *Occursare* Schwarz. ad Plin. Paneg. 25, 5., Graev. et Oudend. ad Cal. 25.

i. q. *obviam ire, obviam fieri*. cuius sibi species itinere avio occurrisset. A. 96. prae turba occurrentium prosequentiumve. Cal. 4. vetuit quemquam Senat. sibi occurrere. Cal. 49. Sed Cal. 26. leg. *ad essedum currere* pro *occurrere*. v. not — his ut occurreret. Galb. 19.

i. q. *ad officium v. negotium adesse*. quod occurrere ab sentes ad vadimonium non possent. Cal. 39. si paulo serius ad praedictam coenae horam occurrisset. Cl. 8. (nostr. *sich einfinden, sich einstellen*.)

i. q. *respondere*, Gr. ἀπαντᾶν. una voce occurrens. A. 15 v. not.

Occursus. ex occurso visam. T. 7. ex occurso imperar alicui aliquid. Ner. 1. ex occurso maledictis incessere al Ner. 23.

Ocellata, lapilli, globuli, quibus ludebant veteres. A. 83. v Casaub. ad h. l., Turneb. Advers. 3, 18., Salmas. Exerc Plin. p. 496.

Ocius, ὠκίως, ὠκίον s. ὠκυτέρως. C. 68. Galb. 4.

Octogenarius. Juvenal.

Octophoron, lectica, ab octo servis portata, lentius et mollius vehiculi genus. Cal. 43. Al. *octaph*.

Oculus. C. 45. 68. A. 27. 53. 79. T. 7. 68. Cal. 50. Ner. 26. 40 51. Galb. 21. Vit. 6. Dom. 17. 18. v. singulis locis.

rectis oculis aspicere instructam aciem. A. 16. subijci oculis al. A. 18.

quasi civitatis oculis remotus. T. 42. convertere hominum oculos. Cal. 35.

velle se pascere oculos. Vit. 14. ne quid oculorum consuetudini deperiret. Vesp. 2. parceris oculis vestris. Dom. 1

restituere oculos alicui. Vesp. 7. h. e. *visum*.

par oculorum in amicitia M. Antonii Triumv. exstitisse. Rh. 5.

Oculatus. male oculatus. Rh. 5.

Odisse. oderint, dum probent. T. 59. oderint, dum metuant Cal. 50.

odero futurum. invicem eum odero. T. 28.

Odium. T. 66. Ner. 45.

Odor. offensus putrefacti cerebri odore. Cal. 27. num odore offenderetur. Vesp. 23.

ad leniendam gravitatem odoris. Vit. 10.

Offendere. i. q. *invenire*. occasione, quam minorem opinior offenderat. C. 3.

praeclusam viam offendit. Oth. 8.

i. q. *laedere, aegre facere alicui*. Cal. 2. Cl. 26. Gr. 14

Gr. ἀνιάν.

offendi i. q. *aegre ferre aliquid*, Gr. ἀνιάσθαι.

matutina vigilia offendebatur. A. 78. h. e. *haud facile ferbat vigiliam matut.*

si argumento offenderetur. T. 44. (nostr. *sich an etwa ärgern*, Gr. σκανδαλίζεσθαι.)

offendi odore. Cal. 27. Vesp. 23. calvitio ita offendebatur. Dom. 18. offensus deformitate veterum aedificiorum Ner. 53.

sequ. acc. c. inf. componi aliquid de se — offendebatur.

A. 89. *offensus*, interpellari se toto mense. T. 54.

unde *offensus* c. dat. i. q. *iratus, insensus*.

offensus Patribus. C. 19. is forte tunc M. Lollio *offensior*. T. 15. pontificibus *offensior*. Ner. 2. Etiam Galb. 3. nonnulli: *offensus* *Jul. Caesari* pro vulg. *insensus*.

Sed Galb. 10. legendum: per haec prope universis ordinibus *offensis*, non *offensus*, quod passiva signific. interpretantur: *invisus*. v. Oudend. et not. nostr.

Offensa, nostr. *Belädigung, Arankung*.

quamquam et *offensis* intervenientibus. A. 66. ex levibus *offensis*. Cl. 26.

offensarum inimicitiarumque minime memor. Vesp. 14.

offensa oppon. *gratae*. gravissimam contraxit *offensam*. Vesp. 4. (nos: *et fiel in Ungnade*.) v. Gesner. Thesaur. sub h. v.

Offerre. corollaria et praemia. A. 45. praemium. Vesp. 18. oblatos victoribus aureos. Cl. 21. oblatam a Tarracon. — coronam aur. Galb. 12. verbenas coronasque — obtulisse ei. Vesp. 7. qui sibi grandem mullum inopin. obtulerat. T. 60.

quae boletum medicatum — obtulerat. Cl. 44. oblatos tuberes. Dom. 16. —

dictaturam magna vi offerente populo. A. 52. oblatum a Senatu honorem. Dom. 14.

quibus diplomata civitatis Rom. singulis obtulit. Ner. 12. civitatem negavit, immanitatem obtulit. A. 40. oblati provinciiis. T. 65. Aug. ei epist. officium obtulit. Horat. —

signa mil. — obsidesque insuper obtulerunt. A. 21.

singulos equites a viatico suo obtulerunt. C. 68.

osculandam manum offerre alicui. Cal. 56. osculum offerenti manum praebuit. Dom. 12.

obtulisse ultro jugulum. Galb. 20.

dono offerre alicui aliquid. C. 28. muneri. Ner. 46.

oblatum se fuisse eam (in sortem.) A. 31. oblatam in matrimonium sibi. Dom. 22.

offerre alicui amicitiam suam. Ner. 25. consilium operamque. Dom. 17.

in lite adversario iurjurandum offerre. Rh. 6.

se offerre. magistratibus — se ostendebat consiliarium. T.

35. consortem imp. generumque se Vitellio obtulit. Oth. 8. qui se obtulerat (ad mortem.) A. 15.

occasione oblata. C. 75. A. 16.

Officere i. q. *nocere*. abstinere cibis pomisque officientibus. Ner. 20.

Officina. quum et officinas promercalium vestium exerceret. Gr. 23.

Officium pr. quicquid aliis praestamus lege vel more vel voluntate, unde nostr. *Pflicht, Schuldigkeit*, ubi de iis dicitur, quae lege praestare jubemur. ad officium redire. C. 69. aegre re-tenta in officio. Galb. 10. quid officii sui putaret. A. 56. officii duxit — exorare. T. 11. conversus hinc ad officia pietatis. Cl. 11.

quae agenda, administranda, praestanda ad aliquod munus pertinent, nostr. *Dienst, Verriehung*.

remisso officiorum munere. C. 67.

partitis post victoriam officiis. A. 13. recepta ad se propria omnium officiorum cura. Tit. 6.

adeoque de muneribus ipsis, nostr. *Dienst, Amt.*

nova officia excogitavit. A. 37. novum officium instituit a voluptatibus. T. 42.

quidam ex officio admissionis. Vesp. 14. h. e. ex ministris, quibus officium admittendi homines ad Principem. epistolarum officium. Horat. datorum officiorum codicillos. Cl. 29. (ubi sine causa haerent Graev. et Ernest.) delegare officium alicui. Ner. 32.

civilium officiorum rudimentis. T. 8. privata modo officia obiens, ac publicorum munerum expers. T. 15. officia urbana aut peregrina. Dom. 1. in urbano officio. Vit. 5. (cura operum publicorum. Oppon. in provincia.)

manente officii titulo. T. 63. quaedam ex maximis officiis inter libertinos Equitesque Rom. communicavit. Dom. 7. ad ampliora officia promovere al. Vesp. 16. procuratores atque liberos (ejus) ad eadem officia revocavit. Oth. 7.

officiorum omnium breviora. Vesp. 21. h. e. ipsorum cuiusque officii aulici ministrorum.

de us, quae more vel voluntate alicui praestamus, nostr. *Dienst, Gefälligkeit, Aufmerksamkeit, Artigkeit, Höflichkeit.*

omnibus officiis Cn. Pompejum assectatus est. C. 19. nullum officiorum in quemquam genus omisit. C. 26. nullo officii aut ambitionis in quemquam genere omisso. Oth. 4. quum praecipua officia vitae praestitisset. A. 61. tantum asuit, ut relegatae, quod minimum est, officii aut humanitatis aliquid impertiret. T. 50.

de salutatione et sollemni comitatu magistratum et Principum.

relicto statim novorum Consulum officio. C. 50. (h. e. sollemni gratulatione.)

in officio salutationis. A. 27. (nostr. *Aufwartung.* v. Lex. Xenoph. sub voc. *Ἐπαρκεία.*) ne quem officii causa inquietaret. A. 53. vitans praeternavigantium officia, quibus frequentabatur assidue. T. 12. reges, qui officii causa in Urbem advenierant. Cal. 22. quamquam hoc modo agenti nunquam aut officium hominum aut reverentia publica defuit. Cl. 6. reges — quotidianam officia togati ac sine regio insigni more clientium praestiterunt. A. 60. aut officii aut negotii causa. T. 27. assidentem conspirati specie officii circumsteterunt. C. 82.

officia prosequentium. C. 71. h. e. turba officii causa abeuntem in provinciam Praetorem prosequentium. (Plin. ep. 1, 5. 11. in Praetorio officio. Paneg. 76, 9. „ipsius officium tam modicum, tam temperatum, ut antiquus aliquis magnusque Consul sub bono Principe incedere videretur.“)

maxime de eo officio, quo quis dies festos et ceremonias domesticas amicorum suo interventu et praesentia celebrat, ut tirocinii, nuptiarum, funeris sollemnitates, et quae alia ad urbanitatem pertinent. (Plin. Paneg. 85, 5. omnia familiaritatis officia dicit. Eutrop. 8, 2. „Gloriam tamen milit. civilitate et moderatione superavit, Romae et per provincias aequalem se omnibus exhibens; amicos salutandi causa frequentans, vel aegrotantes; vel cum festos dies habuissent, convivium cum iisdem indiscreta vicissim habens sequ.“)

officia cum multis mutuo exercuit. A. 53. mutua cum

Graculis officia usurpans. T. 11. si vel officii vel sacri causa maturius evigilandum esset. A. 78. —

togae virilis die — sine sollemni officio, lectica in Capit. latus est. Cl. 2. h. e. *sine sollemni pompa s. comitatu amicorum*. coll. Cal. 10. Plin. ep. 1, 9, 2. „officio togae virilis interfui.“ 4, 17, 6. „ille in inchoandis honoribus deductor et comes — ille denique in omnibus officiis nostris sequ.“

cujus officium nuptiarum et ipse cum Agripp. celebravit. Cl. 26. per sollemne nuptiarum celeberrimo officio deductum ad se. Ner. 28. h. e. *celeb. pompa*.

quum ad officium (nuptiarum) et ipse venisset. Cal. 25.

Offula. quis potest sine offula vivere. Cl. 40.

Olea. olearum ac palmularum ossibus incessebatur. Cl. 8.

Oleum conditum. C. 53. v. *Condire*.

Senatui quoque et Equiti oleum praebebat. Ner. 12.

Olera. praeter legumina aut olera. Ner. 16.

Olere. optime olere occisum hostem. Vit. 10.

Olidus. hirsutus atque olidus senex. T. 45.

Olim h. e. *priore tempore*, Gr. *πάλαι*, nostr. *zuvor*, *früher*. A. 16. 44. al.

olim etiam, quoties sequ. Ner. 28.

Drusum, olim Decimum, mox Neronem praenomine.

Cl. 1.

Cornel. virginem absolutam olim, dehinc longo intervallo repetitam sequ. Dom. 8. —

hostem olim ejus, et tunc exsulantem. A. 54. quidam histr., producti olim, tunc quoque prod. Cl. 21. pulsum olim Senatu, ac tunc de orat. coronatum. Dom. 13.

De olim pro jam diu, jam pridem v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 24, 1. cf. Juvenal. 4, 96. 6, 346. 9, 17.

quae olim omissa. Dom. 4. alveum Tib. completum olim rudibus. A. 30.

Omen. Cic. de divin. 2, 40. interpretatur: „si quis aliquid ex sua re atque ex suo sermone dixerit, et ejus verbum aliquod apte ceciderit ad id, quod ages aut cogitabis.“

revertentem ex provincia non solum *faustis ominibus*, sed et modul. carminibus prosequabantur. A. 57. super *fausta omina*. Cal. 13. Utroque loco alii: *nominibus* et *nomina*, de qua confusione v. Drakenb. ad Liv. 5, 54. et Burm. ad Ovid. Metam. 6, 448.

fausta omina et eximias laudes congesserant. A. 98. *faustisque ominibus* cum acclamantium turba prosequabatur. Cl. 27.

verso ad melius omine. C. 59.

pumilos atque distortos — ut ludibria naturae malique ominis abhorrebat. A. 83.

auspicia et omina quaedam pro certissimis observabat. A. 92. arborem palmae repertam conservari, ut omen victoriae, jussit. A. 94.

quod et ipsum mox inter omina relatum est. A. 97.

in castris natus — jam designati Principis omen erat. Cal. 8. (Graeca brevitate pro: *id ipsum, quod in castris natus erat*, jam omen sequ.)

quum, an marem editura esset, variis captaret ominibus. T. 14.

confirmabatur secundissimis auspiciis et ominibus. Galb. 9. consternatis et quasi omine adverso anxiis omnibus. Vit. 8.

Ominari. audit — clamorem militum, et sibi adversa, et Galbae prospera ominantium. Ner. 48. h. e. *optantium, imprecantium.*

Omittere. id quidem consilium ut praeceps — omisit. A. 8.

omitt. occasionem. Cal. 14. Galb. 10. Ner. 10.

ut solitae agi — res omitterentur. A. 32.

continuis actionibus omissis. Ner. 15. v. not.

omissa sub Galba vectigalia revocasse. Vesp. 16. quae

quidem omitti jam video. Gr. 4. om. exercitationes. A. 83.

T. 13. jocularia et latebras. Ner. 27. consuetudinem. Vesp. 12.

Rb. 1. quicquam ex consuetudine. Ner. 42. nullum largit. —

genus omisit. C. 26. omisso ordine. C. 84. omissa mora.

Oth. 6. nec quicquam omittere, quae sequ. Ner. 20.

opus propter difficultatem omissum. Cl. 20. Opp. *peractum.* cf. Cl. 11.

omitto (in narratione.) omitto SCta. A. 57. omitto enim necessitudines reliquas. Cal. 4. ne haec quidem omiserim. A. 76.

Omnis i. q. *totus.* omnis Gallia. C. 25. omnis exercitus. A. 96.

una cohors — paene omnis confixa. C. 68. al. — omni ora-

tionem. Cl. 39. occasione omni. Cl. 42. h. e. *quavis.*

ut diversa omnia comperit. Ner. 34.

Omnino, nostr. *in allem, in ganzen, überhaupt.*

clades duas omnino. A. 23. bella duo omnino. A. 20.

duas omnino. Ner. 19. unum omnino signum. A. 99. uni

omnino M. Alexandro. A. 94. neque quisquam omnino. C.

68. seditionem nullam omnino. C. 69. bis omnino. T. 48. 72.

v. Schaefer. ad *Plin.* ep. 6, 31, 10.

nostr. *durchaus, ganz und gar*, Gr. *πάντως.* ne cui du-

bium omnino sit. C. 52. omnino negabat. A. 25. necdum

omnino abolita. Gr. 24. sicci omnino atque aridi. Gr. 4.

Onus. abjecto onere. Galb. 20. onera vehiculorum. T. 18.

marcente adhuc stomacho pridiani cibi onere. Cal. 58.

de sumtu v. *impensis.* et opera bellorum civil., et trium-

phorum ac munerum sustinuit impendia. C. 54. nec jam im-

peratoria modo, sed et patria conquerens onera. Cal. 42. ne-

que eo secius in explicandis oneribus haereret. Dom. 12. h. e.

non sufficeret expediendis sumtibus.

de vectigalibus v. *tributis.* si Ilienses ab omni onere im-

munes praestitisset. Cl. 25.

Onerare. oneratis gravi pondere cervicibus. A. 67. larga

meri portione oneratos. T. 62.

onerandas tributo provincias. T. 32.

onerare aliqu. invidia. Ner. 34. ne oneraretur invidia.

Oth. 6.

onerare sententia sua quemque, vel *sublevare.* Cal. 53.

Oneraria navis. Tit. 5. *πλοίων φορτικόν* s. *φορηγικόν.*

Onustus. navis armis onusta. Galb. 10.

Opem ferre alicui. T. 47. 50. Galb. 7. implorare. T. 8. orantes

opem valetudini. Vesp. 7. opis ferendae gratia. Ner. 21.

nullam divinam humanamque opem non adhibuit. Tit. 8.

summa ope restitit. C. 29. (*ὡς δυνατόν, ὡς ἐδύνατο.*) omni

ope contendit. Dom. 2.

Opes, *κεφάλαια*, nostr. *Vermögen, Schätze, Reichthum.*

privatis opibus. C. 30. amplis innutritus opibus. A. 3. immensas opes absumpsit. Cal. 37. paternas opes recuperavit. Ner. 6. quod ingentes a Tib. relictas opes — prodegisset. Ner. 30. spe — immensarum et reconditarum opum. Ner. 31.

de copiis et reliquis facultatibus, quibus instructa civitas valet.

translatis opibus imperii. C. 79.

de potentia, qua quis in civitate valet. Hic usus vocis ex prima civitatis Rom. institutione venit, qua plurimum valebant ditissimi, censu primis classibus ascripti.

potentia atque opibus floruerunt. A. 66. (Ita Cic. Off. 1, 25, 4. „neque opes aut potentiam consecrabitur.“ nos: *Vielvermögen und Macht*. l. 2, 7, 1. „ad opes tuendas ac tenendas,“ et mox: „multorum odiis nullas opes posse obsistere.“ al.)

Opulentus. rediit certe nihilo opulentior. Vesp. 4.

opulentissimae provinciae. Ner. 40.

ceteras (aedes) opulentissimis donis adornavit. A. 30.

Opitulari. nunc consolando, nunc opitulando. Tit. 8.

Opera, labor alicui rei adhibitus, sive nostri, sive alieni usus gratia.

multitudinem — operam sibi in asserenda dignitate tumult. pollicentem. C. 16. ob eximiam adversus Gracchos operam. T. 3. ambos opera ejus occisos. A. 11. cujus opera — convulnerat. A. 59. cujus vel praecipua opera — Bibulum impugnaverat. C. 21. eorum opera. Ter. 5. quorum opera in bello, in otio, in negotio suo quisque tempore usus est. Ter. 2. coll. c. 4. milites gratuitam operam obtulerunt. C. 68. consilium operamque obtulit. Dom. 17.

operam dare v. edere v. navare de omni genere laboris s. studii dicitur.

opera optimatibus data est, ut sequi. C. 19. dare te operam, ne sequi. A. 36. dabo operam, ut sequi. T. 28. dabis operam, ut valens pervenias ad German. Cal. 8. h. e. *videbis, cavebis, curabis.*

operam dare *dicendi magistro.* C. 4. i. q. magistrum audire ejusque praecepta exercere.

dabat assidue *phonasco* operam. A. 84. i. q. *instituendum se dedit phonasco, et studiose eo usus est.* — operam ullam dare *historiae, carminibus, stilo.* Dom. 20.

ut raptim compluribus simul *tonsoribus* operam daret. A. 79. i. q. *vacaret, tonderi se pateretur, ut curare c. inf. v. partic. pass.*

Foro operam dedit, honestam magis, quam assiduam. Tit. 4.

praemia navatae adversus Gallos et Vind. operae. Galb. 16. dedit et *matrimonio* operam. Galb. 5. h. e. *etiam uxorem duxit, maritus fuit.*

ob editam in caede Galbae operam. Vit. 10.

saepe de scenicorum et gladiatorum ministeriis, s. artis gladiat. etc. exercitio.

in opera scenae arenaeque edenda. T. 35. ad edendas in scena *operas.* Cal. 58.

qui pro salute sua gladiatoriam operam promiserat. Cal. 27. universum genus *operas* aliquas publico spectaculo praebentium. A. 45. ad scenicas et gladiatorias operas etiam Equi,

tibus Rom. aliquando usus est, A. 43. post editam operam. Ner. 12. nec dubitavit etiam privatis spectaculis operam inter scenicos dare. Ner. 21. elegit, qui — operam navarent cantanti sibi. Ner. 20. h. e. *se adjuvarent accinendo. nostr. den Gesang begleiten.*

etiam *de exercenda libidine. ne cui in opera edenda exemplar imperatae schemae deesset. T. 43.*

operae de hominibus ad aliquam operam conductis, Arbeiter.

manceps operarum. Vesp. 1.

operae campestris. A. 3. i. q. homines, quorum ministerio candidati utebantur ad emenda suffragia et dividendas pecunias.

Operarii. Cl. 22.

Operari. simpl. nostr. *arbeiten.* quamvis continuis triginta hom. millibus sine intermissione operantibus. Cl. 20.

Operosus. ampla et operosa praetoria. A. 72. h. e. *cum multo labore exstructa.*

Operose. Lucan. i. q. *cum labore et studio.* Add. *diligenter.*

Opifex. Cal. 57.

Operiri. v. Opperiri.

Opimus. opimis cervicibus. Cl. 30.

spolia opima. Cl. 1. *arma a duce hostium duci detracta.*

Opinio. occasio, quam minorem opinione offenderat. C. 3. quum opinione tardius cederet. Ner. 33. (h. e. *quam opinatus ipse fuerat.*)

de eo, quod alii crediderunt, sibi persuaserunt,

quod quum praeter opinionem evenisset. C. 16. quod accidit opinione falsa. C. 33. contra opinionem (sc. hominum.)

Vit. 7. nostr. *wider Vermuthen.*

constans opinio est. C. 59. ut opinio fuit. Cal. 2. constanti et opinione et sermone paene omnium. T. 39.

tenet vicinitatem opinio, tanquam sequi. A. 6. concepta opinione veteri — sed et mox confirmata est. ibid. exiit opinio. Ner. 53. percubuerat Oriente toto vetus et constans opinio. Vesp. 4. quorum opinionem Orbilius etiam exemplis confirmat. Gr. 4. videtur eorum potius sequi opinionem, qui — existiment. A. 88. causa evitandae opinionis, quia videbatur sequi. Ter. 4.

mutatae vestrae de me opinioni. T. 67.

Opinari. propalam alium Neronem et opinabantur, et praedicabant. Tit. 6. causas alias fuisse opinantur. C. 30. alii e diverso (sc. *putant*), opinatum (Caesarem) sequi. acc. c. inf. C. 86. (ut emendatius legitur pro vulg. *alii e diverso opinantur sequi.*) hoc minus experiendos casus opinans. C. 60. adulteratam opinatus. C. 6.

nemine gnaro aut opinante, quidnam coepturus esset. Cal. 46. h. e. *suspicante, Gall. s'imaginer.*

quantum opinamur. Gr. 2. quo et ipso aucta suspicio est opinantium sequi. T. 23.

opinor mediae orationi insertum. Gr. 14.

i. q. *opinionem captam proferre et cum aliis communicare,*

desinant quidam, quaerere ultra aut opinari. C. 66. (*sich und andern einbilden, Vorstellungen machen.*)

undo opinari de aliquo i. q. *judicare*, cf. *Existimare*, *Cogitare*.

gravissime de se opinantem. A. 67. h. e. *loquentem*. quod male opinari de Caesare soleret. A. 51. v. Casaub. male de suo munere opinatos. Cal. 27.

quid de eo in utramque partem opinatus sit. Cl. 3.

nec opinantes aggredi. A. 10.

Opitulari. v. *Opem*.

Oportet. χεῖν. C. 74. A. 7. 54. T. 31. Cl. 15. non oportere. Vesp.

9. Tit. 8. quae jam nunc sibi componi oportere. Ner. 43.

Opperiri i. q. *expectare*.

jam dudum opperientes. C. 31. successionem opper. T. 25. nuncios. Cal. 6. carnificem. Cl. 34. exitum. Ner. 34. responsa. Vit. 16. ut se — opperirentur. Oth. 6.

Oppidum. A. 1. 14. 46. 94. 101. T. 38. 50. Cl. 21. ex Regillis, oppido Sabinorum. T. 1. oppido Ferentino. Oth. 1. Urbe oppidove ullo. A. 53. ubi non *urbi cuivis*, sed *Urbi Romae* opponitur, contra quam etiam *oppida* provinciarum urbes.

oppida. A. 49. 72. T. 38. Ner. 23. duo praecipua oppida. Ner. 39. super viginti oppida. Vesp. 4. Lusitanorum quaedam oppida. C. 54. libera ac foederata oppida. Cal. 3.

Oppidatim. A. 59. Galb. 18.

Oppidani pugiles catervarii. A. 45. distinguuntur a *legitimis atque ordinariis*.

Opplere. formicarum multitudine oppleri. Ner. 46. quum Aedilem eum C. Caesar — luto jussisset oppleri. Vesp. 5.

Opponere. urgenti — hosti hinc fratrem cum classe — opposuit. Vit. 15. inter oppositas classes. C. 58.

opposita ad oculos manu. A. 78.

Opportunus. dispositis per opportuna loca stationibus. A. 32. quo opportunissime potuit (die.) Ner. 13.

Opportunitas. cujus (provinciae) emolumento et opportunitate. C. 22.

ex opportunitate. T. 17.

Opprimere. fauces manu sua oppressit. Cal. 12.

bona oppressorum in Vesevo. Tit. 8. vi pulveris ac favillae oppressus est. Plin. —

post oppressum statim Antonium. A. 28. Sejano hoste tunc suspecto, mox et oppresso. Cal. 12. oppressum Sejanum. Cl. 6. oppressa conjuratione Sejani. T. 65. oppressis, qui novas res moliebantur. Galb. 11. oppressos, qui tumultuarentur. Galb. 19. bellum civ. movit Fur. Camillus — verum intra quintum diem oppressus est. Cl. 13.

unde omnino i. q. *perdere*, *affligere*. pari modo oppressum ferunt App. Silanum. Cl. 37. suspectissimum quemque — oppressit. Tit. 6.

max. *de vi hostili*. Sabinum — in Capit. compulit, succensoque templo — oppressit. Vit. 15.

ab Antonio Pr., advers. partium duce, oppressus est. Vit. 13. Oppio Sabino cons. oppresso. Dom. 6.

militem Gallum ab Equite Rom. oppressum trahi crinibus. Ner. 41. (nostr. *überwältigen*.)

oppressus est — conspiratione. Dom. 14.

repentino impetu perdere hostem, nostr. *überfullen*.

oppressus ex improviso a Demochare et Apollophanes. A.

16. Hasdrubalem, priusquam Hannibali fratri conjungeretur, oppressit. T. 2.
- Opprobrium.* gravi et perenni opprobrio, et ad omnium convicia exposito. C. 49.
ad opprobrium vitae. C. 59. pro opprobrio sibi prius nomen objici. A. 7.
Domini appellationem, ut maledictum et opprobrium, semper exhorruit. A. 53.
magis opprobrio legentibus, quam gloriae et fructui esse. Gr. 24.
- Oppugnatio.* circa oppugnationem pontis. C. 64. in oppugnatione castelli. Vesp. 4.
- Opsonium*, quicquid cibi praeter panem et vinum sumitur, ὀψον, ὀψώνιον.
panaria cum opsonio viritim divisit. Cal. 18. nullum non opsonii genus. Ner. 16.
Senatui Equitique panariis, plebei sportellis cum opsonio distributis. Dom. 4.
qui *opsonia contra vetitum* retinerent. C. 43. (h. e. *prohibita*.)
sollemnibus ipse coenis pridiana saepe ac semesa opsonia apposuit. T. 34.
fumantia opsonia, vel pridiana atque semesa. Vit. 13.
diripiendi pomorum et opsoniorum rerumque missilium. A. 98.
inter profusissimos opsoniorum apparatus. Vit. 10. —
ex auro panes et opsonia. Cal. 37.
- Optare.* subitam sibi celeremque (mortem) optaverat. C. 37. identidem exercituum caedes, famem, pestilentiam — optabat. Cal. 31. vir, quo meliores liberos habere, ne opto quidem. Oth. 1.
ut non solum vox, sed et spiritus deficeret, optavit. T. 23.
ut Reip. subveniret, optantis. Vesp. 6. Recepi cum Ernest. *hortantis*.
reverti se iis tantum, qui optarent. Cal. 49.
- Optimus.* ut optimi status auctor dicar. A. 28.
signum excubanti Trib. dedit optimam matrem. Ner. 9.
Jupiter Optimus Maximus. v. ind. prim. sub voc. *Jupiter*.
Optimus Maximus Caesar. Cal. 22.
Optimates, Gr. οἱ ἀγαθοί, οἱ ἀρίστοι. Lat. etiam *viri boni*.
optimatum partes. C. 1. adversante optimatum factione. C. 11. impar optimatum conspirationi. C. 15. optimatibus. C. 19. h. e. *ab optimatibus*.
Sullae dictum, optimates saepius admonentis sequi. C. 45. ad optimates se contulit. A. 10. (*er trat auf die aristokratische Partei*.)
causam optimatum — deseruit. A. 12.
notissimum est, Claudios omnes — optimates assertoresque unicos dignitatis ac potentiae patriciorum semper fuisse. T. 2.
tantus optimatum fautor. Gr. 3. Leg. *optimatum* ex usu Suetonii.
- Opulentus*. v. *Opes*.

Opus. De labore ipso, et de eo dicitur, quod labore effectum est, ut nostr. *Werk, Arbeit.*

de labore ipso: fossas — militari opere deterisit. A. 18.

h. e. per milites.

militem opere assiduo corroboravit. Galb. 6.

fossas novi et immensi operis effecit. Cl. 1. portum operis sumtuosissimi fecit. Ner. 9.

tabulae operis antiqui. C. 47. (nostr. *von alter Arbeit.*)

vasc. operis antiqui. C. 81. Vesp. 7.

anulus opere antiquo. Galb. 10.

praetorianos ad inchoandum opus cohortatus est. Ner. 19.

ad opus damnari. Ner. 31.

de iis, quae labore s. opere facta, exstructa sunt, ut

de munitionibus, nostr. *Werke.* Pompejum — maximis

obsessum operibus. C. 55.

de aliis rebus magni laboris, ut pontibus, fossis,aggeribus etc., nostr. *Bau, Werk.*

ut Germaniam — alicujus immensi operis fama territaret.

Cal. 19. quorum operum — alterum peractum, omisum alterum est. Cal. 21. ad dimetiendum opus. ibid.

in auspicando opere Isthmi. Ner. 37. in opus novi theatri. T. 31. rivum Anienis novi lapideo opere in Urbem perduxit. Cl. 20.

Ita opera saepissime aedificia publica, Baue. C. 28. A. 29: 31. 46. 100. T. 30. 47. Cal. 21. Cl. 14. 20. Ner. 31. Vesp. 9: Tit. 3. Dom. 5. 12. cura operum publicorum (officium ab Augusto excogitatum). A. 37: curam operum publ. administravit. Vit. 5.

opera pistoria. T. 34. (*Backwerk.*)

opus censorium i. q. probrum notae censoriae obnoxium.

C. 41. v. not. cf. Gell. 4, 12. et 14, 7.

magno opere h. e. magno studio. A. 8. 17. 27. 92. Ner. 57.

Galb. 20. Vit. 3. Gr. 1. Vesp. 21.

tanto opere. C. 1. 68. A. 66. Cal. 33. 51. Cl. 1. Ner. 41. Vesp. 2.

quanto opere. A. 57. T. 45. Cl. 21. v. Oudend. ad C. 1.

Disjunctim scribendum, patet etiam ex:

omni opere contendit. Dom. 2.

opus est c. ablat. C. 27. quadringenties millies opus esse.

Vesp. 16. (omisso per notam brevitatem ablativo.)

sequ. acc. c. inf. opus est, dare te operam. A. 86.

simpl. quotiescumque opus esset. A. 37.

Opusculum de libro. opusculum suum annalium Ennii elenchorum. Gr. 8.

Ora. Campaniae ora proximisque insulis circuitis. A. 98. oram Camp. legens. T. 11.

Oraculum. Geryonis juxta Patavium. T. 14. Carmeli Dei apud Judaeam. Vesp. 5. Paphiae Veneris. Tit. 5: vicina Urbi oracula etiam disjicere conatus est. T. 63. Culta mulier, cui velut oraculo acquiescebat. Vit. 14.

Orare i. q. rogare. remove istaec, oro te. C. 49. Deos semper oravi, ut sequi. Cal. 28.

ut maturaret, orantibus. Cal. 49.

orare veniam. A. 15. per genua orare conantem. T. 27.

Ostiensibus quiddam publice orantibus. Cl. 40. orantes operi valetudini. Vesp. 7. De hoc dativo v. Oudend.

- aliquem aliquid.* negata — libertate, quam imperium adeptum suppliciter orabat. Vesp. 16.
c. accus. et inf. vel Aeg. praefecturam concedi sibi oraret. Ner. 47.
 i. q. *agere, dicere.* oravit causas. Cal. 3. in orando. Tit. 3.
Oratio. M. Catonis oratio. C. 14. oratio Strabonis Caesaris, quae inscribitur pro Sardiis. C. 55.
 orationes Caesaris. C. 55. C. Memmii asperrimae orationes. C. 73. orationes Q. Metelli de prole augenda et Rutilii de inodo aedificiorum. A. 89. oratio Neronis, qua in Vindictam perorabat. Ner. 46.
 meditata et composita oratione loqui. A. 84.
 multa varii generis prosa oratione composuit. A. 85. vitae memoriam prosa oratione composuit. Cl. 1. certabant prosa oratione Graece Latineque. Dom. 4. orationis carminisque Latini corona. Ner. 12. epistola prosa oratione. Horat. in oratione Latina secutus est Corv. Messalam. T. 70.
 recitantes — audivit, nec tantum carmina et historias, sed et orationes et dialogos. A. 89.
 quum — orationes in Sen. recitaret etiam Quaestoris vice. Tit. 6.
 epistolas, orationesque et edicta alieno formabat ingenio. Dom. 20. quod orationes nobilissimo cuique scribere solebat. Gr. 3.
 inopinantem criminatus est pudenda miserandaque oratione. T. 65. saepe etiam carpsit obliquis orationibus et edictis. Dom. 2.
 omni oratione. Cl. 39.
 legatis perpetua oratione respondit. Cl. 42.
 in *sermone*, vel in *continua oratione*. T. 27.
 oruatus orationis. C. 56. (nostr. *Rede, Stil.*)
Oratiunculae. Cl. 38.
Orator. Cicero ad Brutum, oratores enumerans. C. 55. oratorum quem huic antepones. ibid. Asiatici oratores. A. 86. poetae et oratores semigraeci. Gr. 1. prosperis oratorum actionibus rescribere. Cal. 53. a cognitione veterum oratorum Seneca praeceptor (eum avertit.) Ner. 52. cum tanta recentium poetarum et oratorum insectatione. Pers.
 plerique oratorum etiam declamationes ediderunt. Rh. 1. oratorum ac poetarum certamina. Dom. 4. tunc de oratoribus coronatum. Dom. 13.
Orbis solis. A. 95. orbis terrae, C. 61. depictum orbem terrae in membrana. Dom. 10.
 orbis terrarum, ἡ οἰκουμένη. C. 7. 28. A. 61. 94. Cal. 11. Ner. 40. Dom. 16.
 cinaedus orbem digito temperat. A. 63. (ambiguo dicto, quod ad Gallum referri potest, digito orbem tympani moderantem, et Augustum, orbis terrarum Principem.)
Orbus, liberis destitutus. Quirini consul. praedixit et orbi. T. 49.
Orbatus. utroque filio. T. 39. patre ac viro orbatam. Dom. 22.
 Republica Consulibus orbata. A. 11.
 orbatus luminibus. Ner. 37. Vesp. 7.
Orbitas, Kinderlosigkeit. quibuscunque orbitatem objiceret — patres se probantibus. Cl. 16.

despectui esse non tam senectam suam, quam orbitatem ratus. Galb. 17.

Orchestra, locus in theatro, ubi sedes Senatorum. C. 39. suggestus in orchestra. C. 76. v. not.

spectandi in orchestra jus. A. 35. in orch. considerare. A. 44. sedere in orch. Cl. 25. (ubi resp. sedere in Senatu.) e tribunali posito in orchestra. Cl. 21.

deinde in orchestram Senatumque descendit. Ner. 12. media in orchestra — epulatus. Ner. 20.

libelli in orchestra positi. T. 66.

Orcini Senatores. v. ind. prim.

Ordinare, *Ordinatio*, *Ordinarius*. v. *Ordo*.

Ordiri. orsus a pietatis ostentatione. Ner. 9. primus scribere historiam orsus. Rh. 3.

Ordo, certa series, qua locus rebus vel hominibus tribuitur, vel tempus agendis designatur, nostr. *Reihe*, *Reihenfolge*, *Ordnung*. sic structo literarum ordine. C. 56.

ut, quem ordinem interrogandi sententias Consul Kal. Jan. instituisset, eum toto anno conservaret. C. 21. intravit ordine suo. Ner. 21. h. e. quum locus et tempus cantandi ad ipsum pervenisset. praemisso in ordine equo. A. 38. (in *Reihe* und *Glied*.)

omisso ordine, quibus quisque vellet itineribus Urbis. C. 34. omnes ordine — salutavit. Ner. 10. (der *Reihe* nach.)

Al. ordines. — ex ordine. Ner. 1. 35. Opp. vicissim.

ordo et summa rerum, quas princeps gessit, sic se habent. C. 34. ordinem rei gestae perferre ad Sen. Cl. 37.

eum vitae ordinem tenuit. T. 18. coll. Vesp. 21. quamvis — nihil ex ordine quotidiano praetermitteret. T. 72. (*Lebensordnung*, *Lebensweise*.)

ordinem aestivorum duorum. T. 21. (Gr. *τάξις*.)

extra ordinem h. e. praeter normam vel tempus legibus v. more constitutum. nostr. außer der *Reihe*; außer der *Zeit*, außer der *Ordnung*. (cf. *Extraordinarius*.) C. 9. A. 3. 43. T. 25. 32. Cal. 18. Cl. 6. 23. Vesp. 8. Dom. 8.

non more atque ordine, sed prout libuisset. A. 35.

cogere, redigere al. in ordinem pr. i. q. compescere, coercere verbis v. factis justos fines excedentem. Cl. 23. 38. Vesp. 15. v. *Cogere* et *Redigere*.

ordo i. q. locus, cuique in theatro certa serie designatus.

ut — primus subselliorum ordo vacaret Senatoribus. A. 44. maritis e plebe proprios ordines assignavit. ibid.

quatuordecim ordines, subsellia Equitum.

in quatuordecim ordinibus sedentem. A. 14. Plerumque voc. ordines omittitur in hac dictione, ut C. 39. sessum in quatuordecim.

ordo i. q. gradus, quem quis in Rep. obtinet; nostr. *Rang*, *Stelle*.

difficilius se principem civitatis a primo ordine in secundum, quam ex secundo in novissimum detrudi. C. 29.

aliquem cujuslibet ordinis. T. 12. ordinis libertini. Gr. 18.

unde ordines tria illa genera, classes civium Romanorum, *τάξις*, Senatorum, Equitum et plebis. nostr. die drei *Stände*.

omnes ordines. A. 41. 57. Ner. 44. (Sed Ner. 10. leg. *omnes ordine* — *salutavit*. v. not. et Oudend.)

circa omnium ordinum statum. Cl. 22.

prope universis ordinibus offensis. Galb. 16. ceteros ordines. Cal. 26. ex reliquo quoque ordinum genere. C. 27. non sine magno ordinum hominumque dilectu. A. 74. magna jam ordinum frequentia. Ner. 46.

lex de maritandis ordinibus. A. 54. h. e. de matrimoniis civium Rom. omnium ordinum.

ordo senatorius. C. 41. 43. A. 35. T. 23. Vit. 1. Dom. 4. Rh. 1. Idem amplissimus ordo. v. *Amplus*.

primi ordinis viri. Pers.

Saepe ordo simpliciter de *Senatu*, ubi res et contextus errorem eximit.

Quintus caruit ordine. Vit. 2. i. q. *modus est ordine Senatorio*.

labantem ordinem. C. 14. is ordo, cujus insigne id esset. A. 94.

eumque ordinem sublaturum quandoque e Rep. Ner. 37. (Praeced. ne reliquis quidem se parsurum *Senatoribus*.)

ordo equester. C. 41. A. 2. 63. 100. T. 51. Cal. 15. 17. 30. 49. 53. Cl. 6. 13. Ner. 20. Galb. 10. Vit. 12. Tit. 8. Dom. 4.

ulterque ordo h. e. senatorius et equester. A. 15. T. 35. Cal. 49. Ner. 11. Galb. 14. Dom. 8. Vesp. 9. ut potestate transacta, in utro vellent ordine, manerent. A. 40. v. Oudend. ad T. 35.

Ita etiam amplissimi ordines Senatus atque Eques. Vesp. 9. sui cujusque ordinis principes. A. 66. multos honesti ordinis. Cal. 27.

ordines sc. militum i. q. *centuria*, praesertim *primus pilus*. ordines ducere. Vesp. 1. i. q. *primipilarem esse*. cf. Plin. ep. 6, 25, 3.

quibus ex commendatione Pompeji ordines dederat. C. 75. i. q. quos *Centuriones fecerat*. v. not.

Ordinarius i. q. *lege atque ordine ad aliquid constitutus*. cf. *Legitimus* et oppos. *Extraordinarius*.

consulatus ordinarius. Galb. 6. (h. e. *legitimus inde a Kal. Jan. Opp. honorarius Consul*um medio anno in aliquot menses *suffectorum*.) Vit. 2. Dom. 2.

pugiles legitimi atque ordinarii. A. 45. h. e. *ad id certaminis genus legibus artis instituti*. Opp. *catervarii oppidani*. Ita *gladiatores ordinarii Senec.* de benef. 3, 28. et ep. 7.

dispensator ordinarius. Galb. 12. h. e. *a domino ipso ad id officium institutus, ordinatus*. Opp. *vicarius*. v. Gesner. Thesaur.

jus ordinarium i. q. *jurisdictio*, quae ad ordinarios magistratus pertinebat. Cl. 15. Opp. *cognitio*, quae est quaestio extraordinaria.

ordinarius apparatus muneris gladiat. Cl. 26. h. e. *quicquid ferarum et hominum alias ad munus adhiberi solebat*.

Ordinare est ordinem dare alicui rei, adeoque *constituere, disponere, vel turbatum ordinem restituere*. Gr. διατάττειν, κοσμεῖν, ἀρμόζειν, καθιστάναι.

conversus hinc ad ordinandum Reip. statum. C. 40. quum Anton. Orientem ordinandum recepisset. A. 13. electus ad ordinandam provinciam, et intestina dissensione, et bar-

barorum tumultu inquietam. Galb. 7. De loco C. 18. v. Ornare.

spectandi confusissimum ac solutissimum morem correxit ordinavitque. A. 44.

ordinare bibliothecas. C. 56. Gr. 21. i. q. digerere. C. 44. annum a D. Julio ordinatum, sed postea negligentia conturbatum atque confusum. A. 31. fastos a se ordinatos. Gr. 17.

donec desideria militum ordinarentur. A. 17. donec circa successorem omnia ordinarentur. Cl. 45. (nostr. in Ordnung bringen et barbara voce reguliren.)

i. q. constituere. comitia in decem annos ordinavit, seque perpetuum Consulem. Vit. 17. equestres militias ita ordinavit, ut post cohortem alam, post alam tribunatum leg. Cl. 25. Hisque locis affinia sunt, ubi

ordinare aliquem i. q. instituere, nostr. anstellen, verordnen.

magistratus in plures annos ordinavit. C. 76. equestrem militiam petentes etiam ex commendatione cujusque oppidi ordinabat. A. 46. (dispensatorem) sine mora ordinavit. Vesp. 23. v. post Ernest. ad h. l. Oudend. et Wolf.

Ordinatio. anni. A. 31. Sed Ner. 40. leg. Orientis dominationem, non ordinationem.

ordinatione proxima. Dom. 4. h. e. constitutione praesidium, nostr. bei der nächsten Besetzung der Stellen, Anstellung. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 72, 1.

Organa hydraulica. Ner. 41. scenica. Ner. 44.

Origo. de ejus ac patris sui utraque origine. C. 6. paternam originem — maternam. Galb. 2. despiciens maternam Aug. originem. A. 4. in memoriam majorum originis. A. 7. Vitelliorum originem alii aliam — tradunt sequi. Vit. 1. originem Flavii generis. Vesp. 12. dissimulata origine. Dom. 12. praesentem conditionem verae origini anteposuit. Gr. 21.

Origines Catonis. A. 86.

Oriri. mat. genus ab regibus ortum. C. 6. equestri familia ortum se. A. 2.

maiores Oth. orti sunt oppido Ferentino. Oth. 1. regio genere ortam. Ner. 28.

ortum se ab Epidio Nunc. Rh. 4.

mentionem ejus orta. T. 13.

Ortus solis. Vesp. 5.

Ornare. Lares floribus. A. 31. floribus tumulum. Ner. 57.

legio cultu Romano ornata. C. 24. milites habebat tam cultos, ut argento et auro politis armis ornaret. C. 67. ad ornandam Fortunam suam Tusc. Galb. 18.

praemiis — quaestoriis praetoriisque ornamentis ornari. Cl. 28. ubi tamen praefendum honorari, quod vide. — ornari catenis. Ner. 21. (de Nerone tragoedo.)

in funere orando et in memoria honoranda. A. 100.

de ornanda instruendaque Urbe. C. 44. Remp. stabilire primo, deinde et ornare. Vesp. 3. (Al. exornare, ut C. 28. „urbes praec. operibus exornans“ et Ner. 46. „exornati Lares“ sc. floribus. Sed, omisso ablativo nominis, praefendum simplex ornare, ut C. 44. v. Oudend.)

neque aquila ornari, neque signa convelli materisque potuerunt. Cl. 13. (quod vel de sordibus deterisis, vel de adaptata aquila cuspidi intelligendum, v. not.)

ornandum tollendumque se. A. 12. sc. *laudibus honoribusque*. (Vell. 2, 62. *laudandum*.) —

antequam provinciae ornarentur. C. 18. h. e. rebus instruerentur administrandae prov. necessariis, milite, pecunia, commeatu. v. Clav. Cicer. sub h. v. Al. ordinarentur, quod h. l. non valet, quum ordinatae h. e. decretae jam essent provinciae.

Halotum procuratione amplissima ornavit. Galb. 15.

Icelus — anulis aureis et Marciani cognomine ornatus.

Galb. 14.

ipsum pro Apolline ornatum. A. 70.

quis verbis aut ornatior aut elegantior. C. 55.

divisit in plurimos et ornatissimos lacus. Cl. 20.

deprecantibus amicissimis et ornatissimis viris. C. 1.

Ornatix. matris meae liberta et ornatix fuit. Cl. 40. v.

Wouwer. ad Plaut. Mostell. 1, 3, 97.

Ornamentum. matronae ornamenta sua, quae gerebant (injecere flammae.) C. 84. ornam. Augustarum. Ner. 28. sororum. Cal. 39. — ornamenta pugnantium. Tit. 9. Melius leg. *ferramenta*. v. not. ornam. aedium. T. 26. dona atque ornam. templorum. Vit. 5. praetoriorum. Tit. 8.

de insignibus alicujus honoris externis sine honore ipso, nostr. *Auszeichnungen, Ehrenzeichen*.

sufficere illi debere uxoria ornamenta. T. 35. ornam. consularia. C. 76. Cl. 5. 24.

quaestoriis praetoriisque ornamentis honorari. Cl. 28.

ornamenta triumphalia, Gr. *τιμαὶ ἐπινίκιοι* s. *νικητήριαι*, ut: supplicationes, appellatio Imperatoris, laurea corona, trabea triumphalis, sceptrum, statua, sacrificia, inde ab A. U. 740. s. ultimo Agrippae triumpho, ducibus decerni solebant a Principibus pro *justo triumpho*, quem sibi reservabant. v. ad A. 38. et loca T. 9. 20. Cl. 1. 17. 24. Ner. 4. 15. Galb. 8. Vesp. 4.

universe de iis, quae nomen v. gentem alicujus distinguunt, insigniunt.

adeo nihil ornamentorum extrinsecus cupide appetivit sequ. Vesp. 12.

Ornatus. statuarum tabularumque pictarum ornatu. A. 72.

ornatus triumphalis. Cal. 52.

omni ornatu orationis tanquam veste detracta. C. 56.

Orsus. v. Ordiri. — Ortus. v. Oriri.

Orthographia. orthographiam, id est, formulam rationemque scribendi a grammaticis institutam, non adeo custodit. A. 38. (de quo additamento interpretationis v. Ern. et nostr. not. ad h. l., et supra id est sub v. *Esse*.)

Verrii libris de orthographia rescripsit Scribonius Aphrodisius. Gr. 19.

Os. per vim ore diducto. T. 53. piro — liatu oris excepto. Cl. 27. spumas, quae per os fluebant. Cal. 1.

obscoenitas oris. T. 45. (ob impudicitiae infandum genus.) flagrabat libidinibus — usque ad infamiam oris. Gr. 23.

de voce. pronuntiabat dulci et proprio quodam oris sono.

A. 84. titubantia oris prope mutum et elinguem. Vit. 6. cui os ferreum esset. Ner. 2. oris improbi. Gr. 15. os nullum, vel potius pugilis. Gr. 22. h. e. *sermo, eloquentia*.

unde: in ore habere aliquid. C. 30. ore decernentium. C. 88.

de toto vultu. ore paulo pleniore. C. 45. commendari se verecundia oris. Dom. 18. ad similitudinem oris sui. Ner. 21.

Osculum, pr. nostr. *Mäulchen*, quod tamen vulgaris modo usus est.

quasi Jupiter — ejus osculum delibatum digitis ad os suum retulisset. A. 94. sc. *digitis a pueri ore ad suum admotis*. Obscure et falso interpr. Gall. „*que ce Dieu — les avoit instruit à son sujet du baiser des adorateurs.*“

repente in oculis Liviae defecit. A. 99.

ut consuerat, osculo exceptus (ab Imperatore). Oth. 6. neque adveniens, neque proficiscens, quemquam osculo impertiit. Ner. 37. osculum, ut assuerat, offerenti manum praebuit. Dom. 12. (Magnae comitatus Principum erat, osculo impertire advenientes, superbiae, pro osculo manum osculandam praebere. cf. *Osculari*. T. 10. et Cal. 56. v. de hac re Schwarz. ad Plin. Paneg. 24, 2. „*non tu civium amplexus ad pedes tuos deprimis, nec osculum manu reddis.*“) ab amplexu et osculo suo dimisit omnes. Oth. 10.

jus osculi (inter cognatos utriusque sexus.) Cl. 26.

in turba osculum sibi ingerentem. Gr. 23. (de homine impudico.) artissimis oculis palam exceptum. Galb. 22.

Tiber. quotidiana oscula prohibuit edicto. T. 34. (Si ad morem *Principes osculandi* refers, superbia Tiberii peperit hoc edictum. v. supra. Si quotidiana oscula omnium, amicorum maxime, intelligis, veri simile est, impudicitiam famosam, cui sedes in obscenis oculis, prohibere voluisse Principem oris ipsum impuri.)

Osculari. matri osculanti. C. 13. (in discessu ad comitia.) v. Casaub. et Burm. ad h. l.

eat nunc mater mea, et successorem meum osculetur. Ner. 35.

ne verbo qu. cuiquam prosequentium reddito, paucosque admodum in digressu exosculatus. T. 10. Al. *osculatus*: v. Oudend.

agenti gratias osculandam mantum offerre. Cal. 56. quod — e convivio egrediens manum sibi osculandi causa apprehendisset. T. 72.

Mnesterem pantom. etiam inter spectacula osculabatur. Cal. 55. (*impudico more*.)

Osculabundus. detractum socculum dextrum (Messalinae) inter togam tunicasque gestavit assidue, nonnunquam osculabundus. Vit. 2.

Ossa. quandoque ossa Capiis detecta essent. C. 81.

legenda ossa (Augusti) per sacerdotes summorum collegiorum. A. 100.

ossaeque et reliquias, quae inerant, mari mersit. Dom. 8. belluarum ferarumque membra praegrandia, quae dicuntur *Gigantum ossa*. A. 72.

ossa oleatum ac palmularum. Cl. 3. i. q. *noces*, nostrae Kerne, Steine.

Ostendere. ut — medicus dentem ei ostenderet, tantum quod exemtum. Vesp. 5.

amoveri ocius nec cuiquam ostendi. C. 69. mulieribus ostendi. Cal. 35.

- i. q. *manu demonstrare aliquid*, nostr. *auf etwas hinweisen*.
ostendens gladii capulum. A. 26.
i. q. *conspiciendum aliquid dare*, nostr. *zeigen*.
unum omnino — signum alieni mentis ostendit. A. 99.
evenit, ut summum numerum jacti ab eo (tali) ostenderent.
T. 14.
sermonis — tantam saepe neglig. ostendit. Cl. 40. ut certio-
riorem adhuc indolem ostenderet. Ner. 10. ut summi Principis
spem ostenderet. Vit. 10. ut ostendamus nostram sententiam.
Rh. 1.
sequ. acc. c. *infin.* ut edicto ostenderet, esse sibi notas.
C. 75.
ostendi, *φαίνομαι*, *sich zeigen*. nisi quum major spes —
ostenderetur. A. 25.
ostendi i. q. *adesse et monstrari pro signo et monumento rei*.
ostendebatur ara Octavio consecrata. A. 1. (ut nostr. *man-
zeigte*.) nutrimentorum ejus ostenditur adhuc locus. A. 6.
munera — ostenduntur adhuc. T. 6.
se ostendere candidatum. A. 10. i. q. *profiteri*.
i. q. *probare*. quod epistolis ejus ostenditur. C. 26.
i. q. *narrare*. quod factum ei Viennae ostendimus. Vit. 18.
Ostentare i. q. *ostendere, monstrare*, nostr. *weisen, zeigen*.
Germanici liberos — ostentavit. A. 34. saepius digitum
laevae manus ostentans. C. 33.
quum ei carnifex — laqueos et uncas ostentaret. T. 54.
cavam manum ostentans. Vesp. 23.
i. q. *probare*, nostr. *beweisen*.
quasi aequitatem integram ostentans. Cl. 15.
illaesum corpus veste deposita ostentante. Cl. 16.
ostentans, quanta eos — invidia maneret. C. 14. literas
ipsius autogr. ostentant sequ. acc. c. *inf.* A. 87.
Ostentatio. orsus hinc a pietatis ostentatione. Ner. 9.
Ostentum. C. 32. 77. A. 92. 94. 97. T. 14. 19. 72. Cal. 57.
Galb. 4. Vit. 9. Vesp. 5.
Deorum ostenta. C. 32.
Ostiarius, *ὑποπόρτης*. servisse dicitur, atque etiam ostiarius veteri
more in catena fuisse. Rh. 3.
Ostrea, genus conchae. T. 42.
Otium, tempus a negotiis publicis vacuum, nostr. *Abgezogenheit
von Geschäften, Muse*.
ut per otium ac requiem Apollonio Mol. — operam da-
ret. C. 4. abjecta spe dignitatis ad otium concessit. Cl. 5.
medium tempus ad proconsulatum usque in otio secessuque
egit. Vesp. 4. Cumas transiit, ibique in otio vixit. Gr. 8.
ut non temere quis plura in otio scripserit. Plin.
quoties otium esset, alea se oblectabat. Dom. 21.
non tantum otii habemus, ut implicare nos pluribus ne-
gotiis debeamus. T. 23.
quod nemo rationem otii sui reddere cogeretur. Galb. 9.
Ovare, *ἐπὶ κέλῃτος ἐς τὴν πόλιν ἐξελαύνειν*.
ovans ingressus est Urbem. A. 22. Cal. 49. et ovans, et
curru Urbem ingressus est. T. 9.
quas ob res ovandi jus et triumphalia ornamenta per-
cepit. Cl. 1.

i. q. *laetari*, *laetitiam voce et cantu prae se ferre*.

sequentibus currum ovantium ritu plausoribus. Ner. 25.

Ovatio. A. Plautio etiam ovationem decrevit. Cl. 24.

triumphos septem, duas ovationes, adeptus est (gens Claudia.) T. 1.

Ovum. ovum incubanti gallinae subductum nunc sua, nunc ministrarum manu — fovit. T. 14.

P.

Pabulum. equorum greges — comperit pertinacissime pabulo abstinere. C. 81.

Pacare. v. *Pax*.

Pacisci. ingens praemium pactus. Oth. 2. pactus est lucri partem. Vesp. 23.

exacta pecunia, quantam is cum suffragatore suo pepigerat. Vesp. 23.

nec unquam de mercedibus pactus. Gr. 7. pepigerunt, bolum quanti emerent. Rh. 1.

salutem sibi et millies HS. a Flavio Sabino pepigit. Vit. 15. cum adversariis pepigit, ut sequi. C. 29. (Utroque loco est *pactionem obtulit*.) (Retuli ad formam *pacisci* perfectum pepigi, quod est a *pago*, *pango*, ob significationem. v. Gesner. Thes. sub v. *Pacisci*.)

qui sibi pepigissent sequi. acc. c. inf. C. 23. Melius leg. *recepissent*. v. *Recipere*.

pactus, ut is — pronunciaret. C. 19.

pactum pass. pactumque, ut — consurgerent. C. 9. Ita Cic. ad Att. 2, 9. „*quae de me pacta sunt*.“ Off. 1, 33. „*pactae sunt induciae*.“

quo pacto h. e. quo modo. Cal. 26. eo pacto. Cal. 60.

Pactio. adversariis negantibus, ullam se de Rep. facturos *pactionem*. C. 30.

sine *pactione* gravissimae mercedis. A. 10.

Pactum subst. cuius pacti non dubit. a quibusdam iusjur. — exigere. C. 23.

Paedagogus. paedagogum ministrosque Caji filii. A. 67.

sub paedagogo fuit. Cl. 2. apud amitam Lep. nutritus est, sub duobus paedagogis, saltatore atque tonsore. Ner. 6.

tristior et paedagogi vultus. Ner. 37. objurgante magistro. Ner. 22. Al. *paedagogo*. v. Oudend.

praetextatis cuneum suum (assignavit) et proximum paedagogis. A. 44.

quosdam cum paedagogis et capsariis uno prandio pariter necatos. Ner. 36.

regebatur trium arbitrio, quos — paedagogos vulgo vocabant. Galb. 14.

Paedagogium. ingenuorum paedagogia. Ner. 28. sunt loca, ubi pueri ingenui ad stuprum instituebantur. v. not. ad h. l. cf. Spartian. Adrian. 2. „fuit in amore Trajani, nec tamen ei per paedagogos puerorum, quos Trajanus impensius diligebat, Gallo favente defuit.“ Ex h. l. *paedagogia puerorum* possis etiam interpretari *deductionem puerorum ad stuprum*,

ad sensum eadem, ad vim verbi diversa paulo significatione. Interpr. Gall. „*libertinage de Neron avec de jeunes gens de distinction.*“

Paedicator Caesaris, Nicomedes. C. 49.

Paene, ut rectius scribi quam *pene* ob distinctionem ab *ablat.* nom. *penis*, jure contendit Reizius in dictatis.

C. 35. 37. 52. 58. 68. A. 6. 14. 16. 94. Gr. 11.

quos — *paene bis* prodidit. T. 6. *paene vixdum* re div. peracta. T. 44.

tempore quidem principatus *paene toto* prope illaesa. T. 68. ubi *prope*, quod deest in nonnullis libris, male supervacuum videtur Burmanno. *Paene* pertinet ad: *tempore toto*, et *prope ad illaesa*, et suam quodque vim obtinet.

paene ut — contingeretur. Ner. 6.

Paenula, pallii genus, quod tunicae superinduebatur. v. *Turneb.* Advers. 28, 12., et Salmas. ad *Spartian.* Adrian. 3.

saepe depictas gemmatasque indutus paenulas. Cal. 52.

ut erat nudo pede atque tunicatus, paenulam obsoleti coloris superinduit. Ner. 48. divulsa sentibus paenula. ibid. paenula ad vulnus apposita. Ner. 49.

ut manus paenulis continerent. Galb. 6.

Pagani. v. *Pagus.*

Pagina. epistolae quoque ejus ad Sen. exstant, quas primus videtur ad paginas et formam memor. libelli convertisse. C. 56.

Pagus, ager plures vicos continens, nostr. *Gau*, Gall. *Canton*. *pagus* *Thurinus*. A. 2.

Pagani, qui non sunt milites. v. not. ad A. 27. et Gesner. in *Thes.*

concionante se, admissa turba paganorum, apud milites.

A. 27. dimota paganorum turba. Galb. 19.

Palam i. q. *manifeste*, aperte, oppon. *clam*. Scheid. ad *Sanct.* Minerv. p. 234. deducit a Gr. *πάλη*, *excussio* atque adeo *expositio*, ut sit *κατὰ πάλην*, ut Hebr. *נָגַן* et *לִנְגָן*.

his plane *palam* — dicebat. C. 27. nostr. *ganz offen*, *gerad heraus*.

palam nec dissimulanter. T. 21. *palamque* jam et vulgo.

T. 45.

palam minari. C. 24. *palam* profiteri. C. 72. *palam* queri.

Cal. 31.

palam se ferebant. A. 32. h. e. *in conspectu hominum apparebant*, *grassabantur*.

palam *facere aliquid*, nostr. *bekannt machen*. T. 22. ut de mum, fato functum, *palam* factum est. Cal. 6. ut de Claudio *palam* factum est. Ner. 8.

quum *palam* esset, sequ. acc. et inf. T. 31.

quum jam — *palam* heres nuncuparetur. Cal. 38.

nulla dissimulandi cura ad majora *palam* erupit, Ner. 27.

Palla, pallium muliebre. Cal. 54.

Pallaca, Gr. *παλλακή*, *pellex*, *concubina*. Vesp. 21.

Pallium, vestimentum Graecum, *ἱμάτιον*, *τριβώνιον*.

redegit se, deposito patrio habitu, ad *pallium* et *crepidas*. T. 13. cf. *Liv.* 29, 19.

inter varia munuscula togas insuper ac *pallia* distribuit.

A. 98.

decubuit super lectum — vetere pallio strato instructum.

Ner. 48.

Palliatum. togatumne an palliatum dicere causam oportet. Cl. 15.

palliatum i. q. *Graeci*. C. 48. — habitu sedentis ac palliatum. Gr. 9.

Palliolatus, *palliolo* h. e. *capitis tegmine*, quale aegroti et meretrices gestabant, contra tempestatis injuriam munitus. Cl. 2. v. not. Miror, Gesnerum in Thesaurio *pallio indutum* interpretari.

Palma, cava manus. dispansam dextrae manus palmam. Dom. 19.

Palma arbor. arborem palmarum repertam. A. 94. enatam inter juncturas lapidum ante domum suam palmam. A. 92.

signum victoriae. more victorum cum palma discucurrit. Cal. 32.

ut — in praetura mercede palmarum aurigarios fraudaverit. Ner. 5. h. e. *praemiis victoriae*. velle se palmarum numerum ampliare. Ner. 22. (auctis certaminibus adeoque praemiorum numero.)

Palmulae, dactyli palmarum. A. 76. v. *Salmas*. Exerc. Plin. p. 927.

palmarum ossa. Cl. 8.

Palmata vestis i. q. *tunica triumphalis*. Cl. 17.

Palpitare. semianimes palpitantesque in carcerem rapti. T. 61.

Paludamentum, vestimentum, insigne imperatorum. C. 64. A. 10. v. Gronov., Duker. et Drakenb. ad *Liv.* 41, 10.

Paludatus h. e. *paludamento indutus*. iter ingressus est paludatus. Galb. 11.

Urbe ad classicum introiit paludatus. Vit. 11.

praesedit paludatus (ludo, qui simulacrum expugnationis oppidi exhibebat.) Cl. 21.

Paludes Pomptinae, C. 44.

Palumbus, columbae genus, et gladiatoris nomen, unde frigidus Claudii jocus. Cl. 21.

Panaria. v. *Panis*.

Pangere (Gr. *πήγω* s. *πάγω*, *πηγνύω*, *πήγνυμι*) i. q. *instituere*, *plantare*. quum pangi ramulum placuisset. Galb. 1. (Altera significatio, qua est *constituere aliquid cum aliquo*, pertinet ad cognatam formam *Pacisci*, ubi vide.)

Panis. C. 48. A. 76. 77. 94. Cal. 39.

viso genere panis ex herba, quo sustinebantur (milites Caesaris.) C. 68.

secundarius panis. A. 76. sordidus. Ner. 48. fragmina panis. Cl. 18.

ex auro panes et opsonia convivis Calig. apposuit. Cal. 57.

faciem rasitare et pane madido linere. Oth. 12.

Panaria, *canistra pane plena* inter dona Imperatorum missilia. Cal. 18. Dom. 4.

Panificia, *placentulae pani similes*, (*Gebäck*.) Vesp. 7. (Cels. 2, 18. „quae ex frumentis panificia sunt.“) h. l. intellege *πρόπανα*, Serapidi et Osiridi offerri solita. v. Ruperti ad *Juvenal.* 6, 540.

Pannus. duas gregum factiones aurati purpureique panni ad quatuor pristinas addidit. Dom. 7. h. e. *vestis*. v. *Factio*.

panni, Gr. *πάνη*, *Lumpen*. pannis obsitum viciatim circumduci. Cal. 35.

Pantomimi, saltatores scenici, qui motu gestuque personarum actiones exhibebant. v. *Mariscott*. de personis et larvis c. 2, et Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 46, 1.

Hylas et *Pylades* pantomimi. A. 45. *Mnester* pantom. Cal. 36. 55. 57. Paris. Dom. 10.

pantomimorum factiones cum ipsis simul relegatae. Ner. 16.

seditiones pantomimorum. Ner. 26. h. e. turbae, quas inter diversos fautores in theatro excitabant pantomimi.

Papilla. quasi infantes — inguini ceu papillae admooveret. T. 44. in digressu papillas quoque exosculatus. Ner. 34.

de viro. uno se trajecit ictu infra laevam papillam.

Oth. 11.

Par. pari festinatione. C. 18. pari severitate atque indulgentia. C. 65. parem gratiam referre. C. 72. A. 12. ut — par periculum poenae subiret. A. 32. quibus ostentis par respondit exitus. Vit. 9. ipsum quoque paria meruisse. Cal. 30. ex iis, qui pari lege damnati erant. Ner. 3. h. e. eadem. pari modo. Cl. 37.

alius infans nomine pari. Cal. 8. — *par* alicui sc. viribus, nostr. *gewachsen*. Dom. 10.

par impar, lusus puerorum. A. 71.

par substant., ein *Paar*. pugilum *par*. A. 44. quum *par* quoddam mutuis ictibus concidisset. Cl. 34. aliquanto paucioribus, quam destinaverat, paribus. C. 10. paribus gladiatorum ad certum numerum redactis. T. 34. si qua paria longius recessissent. Ner. 53. bina paria e suo ludo. Dom. 4. — *par* oculorum. Rh. 5.

Pariter. saepe in cunctos *pariter* Senatores — invectus est. Cal. 30. secum omnes *pariter* abduceret. Tit. 5. quosdam cum paedagogis — uno prandio *pariter* necatos. Cl. 36. prolata sinistra *pariter* cum vulgo. Cl. 21.

e plebe quidam — item alius — sedentem pro tribunali *pariter* adierunt. Vesp. 7. h. e. eodem tempore.

statuae equi. — fractis repente cruribus *pariter* corruerunt.

Vit. 9.

Paralysis, morbi genus, quo membra resolvuntur. Vit. 3. v. *Cels.* 5, 27.

Paraphrases. Gr. 4.

Parapsis leguminis. Galb. 12. ubi al. *paropsidem*. v. Oudend.

Parare. Aem. Paulum C.que Curionem — ingenti mercede defensores paravit. C. 29. *par*. expeditionem. Ner. 19. alicui necem. Oth. 1. metu iudicii, quod privato parabatur. C. 18. parabatur et in noctem spectaculum. Cal. 57. tabernae parabantur. Ner. 27. ubi v. not.

ut comperit *paratos*, qui vi ac per arma prohiberent. C. 16.

dum voluit, alios habere *parata*, unde sumerent. C. 56. forensia — intra cubicalum habuit, ad subitos repentinosque casus *parata*. A. 73. conscriptis *paratisque* jam tabulis. A. 97.

paratum ad scelus venenum, Vit. 6. in omne obsequium *paratos*. Galb. 19.

c. *infin.* *paratus* et ulcisci. Dom. 23. —

exercitus *paratus* intentusque momentis omnibus. C. 65.

quum utroque sermone nostro sis paratus. Cl. 42. i. q. *promptus*, nostr. *fertig*, *Fertigkeit haben*. Al. *peritus*. v. Oudend. et voc. *Peritus*.

Parasitica mensa. Hor.

Parastichis. Gr. 6. h. e. series vocum per plures deinceps versus, quarum primae literae nomen efficiunt. v. *Gell.* 14, 6.

Parcere. parceret arteriis. Ner. 25. teque rogo, ut parcas tibi. T. 21.

ut civibus parceretur. C. 75. ne cui parceretur. A. 27. vix ulli pepercit. Vit. 14. neque tormentis neque supplicio cujusdam pepercit. T. 62. ne reliquis qu. nepotibus parsurus creditur. ibid. nec populo aut moenibus patriae pepercit. Ner. 38. pudicitiae neque suae neque alienae pepercit. Cal. 36. nec parcente conviciis (populo). Ner. 35. h. e. *non abstinentes*, s. *large*, ἀφειδῶς, *convicia ingerente*.

parcetis oculis vestris. Dom. 11. h. e. *non offendetis oculos ingrato aspectu*.

parsisse. latrones quondam sibi — *parsisse*. Gr. 23.

Parcus i. q. *moderatus*, *sibi temperans in al. re.*

in semet augendo *parcus*. Cl. 12. nec *parcior* in bell. vir-tute honoranda. A. 38.

c. gen. pecuniae *parcus*. T. 46. *parcissimus vini*. C. 53. A. 77. (ἐννεπαρής.)

parcior et *negligentior* opponuntur Galb. 14.

Parce. *parce* neque pro liberalitate sua. C. 38. si *parcius* — quis se *prosecutus* fuisset. A. 66. prout quisque se *magis parciusve* laudasset. Ner. 25.

ut — *parcius* aetatae indulgeret. Cl. 16.

parcissime. A. 25. 40.

Parcimonia s. *Parsimonia*. instrumenti ejus et supellectilis *parcimonia*. A. 73. ut *parcimoniam* publicam exemplo quoque juvaret. T. 34.

Parère. Atia prius quam pareret. A. 94. quum mula pepererit. Galb. 4.

i. q. *acquirere*, *comparare*. male partis optime usus est, Vesp. 16.

terra marique pace parta. A. 22.

Partus. hora partus. A. 94. per tres Vespasiae partus, Vesp. 5. amissa Junia ex partu. Cal. 12. mulae partus. Galb. 5. qualiscunque partus. Cal. 8.

i. q. *proles ipsa*. partus conjugum expositi. Cal. 5.

Parturire. regem populo Rom. naturam parturire. A. 94.

Parens. terra, quae omnium parens haberetur. C. 7.

non parentem patriae appellari passus est (Liviam). T. 50.

et mascul. columnam — statuit scripsitque: *parenti patriae* (de Caesare.) C. 85.

parens pro patre. ne obtrektare parentis gloriae videretur (patriis Claudii.) Ner. 18.

pro matre. si superstes parenti exstisset. Vit. 14.

parentes. T. 6. Cal. 27. Cl. 26. Vit. 2. Gr. 9. 16. De voc.

parens ab obsoleto *paro*, *parere* v. Scheid. ad Sanct. p. 99.

Parère. i. q. *obedire*. decimam legionem contumaciis parentem, A. 24.

i. q. *apparere*, φαίνεσθαι. omnium victimarum jecinora replicata — paruerunt, A. 95. Al. *patuerunt*, quod minime qua-

drat. v. Oudend. abunde arbitror parere. Cal. 8. quantum postea eventu paruit. Vesp. 4. Ita *parebant* legendum *puto* pro *parabantur* Ner. 27. v. not. ad h. l.

Paries Ner. 48. Cal. 59. Dom. 14. Gr. 17.

Parmularius pr. *Threx*, quoniam *Threcis parmula* utebantur in pugna. De *fautore Threcis* dixit Domitianus. Dom. 10. v. Gesner. in *Thes.* sub h. v.

Parricidia. parricidas bonis omnibus — multavit. C. 42. Sine dubio h. l. *parricidae* ex vetere linguae usu sunt, *qui civem pacis tempore interfecerant*, ut in lege Numa: „*si quis hominem liberum dolo sciens morti duit, parricida esto.*“ Loquitur enim auctor de poenis facinorum. Etiam interpr. Gall. vertit: *l'assassin d'un homme libre*, et bene hanc interpretationem subijuncta nota asseruit. —

parricidia, qui *Principem* interfecit, ut *Patrem patriae*.

Senatum quasi parricidam. Cl. 12.

parricida de *matricida*. apud parricidam Principem (Neronem.) Lucan.

parricidae omnino qui *parentes interfecerunt*. poenas parricidarum repraesentabat exigebatque coram. Cl. 34. *Culleo insutus* docet Senec. de clement. 1, 23.

Parricidium. manifesti parricidi reum, *ne culeo insueretur*, quod non nisi confessi afficiuntur hac poena sequi. A. 33. (De lege Pompeja v. not. ad h. l.)

etsi non de perfecto, at certe de cogitato quondam parricidio. Cal. 12.

interemit, insimulatum insuper parricidii. Vit. 6.

junxit parricidio matris amitae necem. Ner. 34.

parricidia omnino *caedes consanguineorum*. parricidia et caedes. T. 66. parricidia et caedes a Claudio exorsus est. Ner. 33.

parricidium nominatae Idus Martiae ob caedem Caesaris, Patris Patriae. C. 88. v. Ovid. Fast. 3, 697. sequi.

Pars. inferior corporis. C. 82. domus. A. 5. 29. muri. A. 94. oppidi. A. 1. Urbis. A. 70.

pars vestis et capilli. T. 6. reliqua pars e Caesaris nomine. A. 97.

in ea parte consedit, quae suspecta maxime erat. A. 43. in parte primori (assidebat.) T. 33. prospicere ex superiore parte. Cal. 50. a parte dextra. Vit. 9.

transcurrentem eum in alteram partem. T. 31. (de discessione Senatus.) unde: in utramque partem opinari. Cl. 3.

in ima parte Palatii. T. 54. in ceteris partibus (domus aur.) Ner. 31. relicta, ubi plurimum, dimidia parte. Dom. 7.

pars apparatus. C. 10. mercedum. C. 20. praedae. C. 70. lucri. Vesp. 23. poenarum. A. 34.

quarta pars crediti. C. 42. parricidas — bonis omnibus, reliquos dimidia parte multavit. ibid. heredes ex parte dimidia et sextante — ex parte tertia — ex partibus reliquis. A. 101. cf. T. 23. Cl. 4. 6. Ner. 6. aequis partibus. T. 76.

partem rei famil. in pecunia habere. T. 49. partes hereditatum. A. 66. —

quodammodo pro parte aliqua. A. 46. v. not. aut omnia, aut ex maxima parte. A. 78. multis partibus pauciores. C. 68. minus tertia parte. C. 42.

proposita vitae ejus velut summa, partes singillatim — exsequar. A. 9.

partes i. q. portio cibi. Cal. 18. partibus de coena dignatus est. Dom. 11.

membra partesque imperii. A. 48.

in ceteris partibus vitae. A. 72. omni parte vitae. Ner. 5. totum ex parte magna principatum. Cl. 25.

ab extrema parte versuum. A. 87. reliquam partem (cantici) retulerunt. Galb. 13. —

quoque plures partem administrandae Reip. caperent. A. 37. ne quam partem curamve Reip. attingeret. T. 15.

unde partes sunt id, quod agendum, administrandum in aliquo negotio alicui datum est, pr. de personis, quas histriones agunt.

divisis partibus. C. 80. (h. e. negotiis in patranda caede inter singulos conspiratos distributis. Nostr. die Rollén vertheilen.) coll. Cl. 37. qui primas partes suscepit. C. 82. primas sibi partes Cassius depoposcit. Cal. 56.

pr. de scena. ludis — ex utroque ordine et sexu plerique ludicras partes sustinuerunt. Ner. 11.

de oratore, suscepit eas partes. Rh. 6. h. e. negotium dicendi.

de negotiis publicis et loco, quem dant in civitate.

summas sibi partes — vindicantem. A. 16. aequas potentiae partes sibi vind. T. 50.

partes sibi, quas Sen. liberet, tuendas in Rep. depoposcit. T. 25.

pars de numero, vel hominum, vel rerum. magna pars hominum. Oth. 12.

per partem Tribunorum. C. 11. parte magna Senatus. C. 27. quum partem reliquam copiarum continenti repeteret. A. 16. cum parte equitum praetor. Cal. 45.

partem servitiorum. A. 42. parte Liburn. demersa. A. 17. triremes magna ex parte. Cal. 47.

de cetero numero candidatorum, pro parte dimidia — pro parte altera. C. 41.

pars — pars. C. 84. milites, pars victoriae fiducia, pars ignom. dolore — processerant. Vesp. 8.

pars — pars — nonnulli. C. 89. pars — pars — alii. T. 75.

pars c. plurali verbi. T. 75. magna pars rutila barba fuerunt. Ner. 1. pars in absentis, pars in praesentis Vespasiani verba jurarunt. Vit. 15.

pars et partes de factione civili vel oppositis hostibus.

pars adversa. C. 63. 75. Dom. 10. dux adversarum partium. Vit. 18.

diversarum partium habebatur. C. 1. optimatium partes. ibid. quot et quos diversarum partium sequi. A. 51. adversarum Augusto partium fuerat. T. 6.

conjurandi pro partibus suis. A. 17. Pompejanarum partium Centurio. Vesp. 1.

medios et nentius partis. C. 75. assiduo inter utrasque partes usu. C. 75.

etiam de adversariis in contentione eruditorum v. lite, quasi studiosiore partis adversae. T. 11. diversae partis adversus. Gr. 9.

partes simplic, de partiibus adversariis. v. not. ad A. 12.

- reliquias partium in Africa refoventes. C. 35. ceteros — consentire pro partibus. A. 12. ubi qui vim verbi non ceperunt, correxerunt: *Patribus*, proisus inepte.
- solus permansit in partibus. T. 4. veterem partium fortunam. T. 57.
- profligatis partibus. Ner. 5. victis partibus. Horat.
- Partim* — *partim*. partim ductu, partim auspiciis suis. A. 21.
- i. q. *alii*, *alii*. nec tamen desunt, qui partim antecedente anno — partim insequente genitum eum scribant. T. 5. citati — partim se domi vulneraverunt — partim in media Curia venenum hauserunt. T. 61.
- acclamante populo: feliciter, partim — partim. Cl. 7. h.
- e. *aliis* — *aliis*.
- partim tergiversantibus, partim aperte detrectantibus. Ner. 47.
- originem *alii* *aliam*, et quidem *diversissimam*, *partim* — *partim*. Vit. 1.
- Germ. *liberos*, receptos *partim* ad se, *partim* in patris gremium. A. 34. h. e. *alios* ad se, *alios* in patris gremium.
- hos* — *partim* subijci ac venire imperavit, *partim* — *avelli*. Tit. 3.
- haec partim* — *partim etiam* sequ. Ner. 19.
- Particeps*. omnium consiliorum secretorumque. Oth. 3. ac si conscius et particeps foret. Oth. 6. in quadam conjuratione quasi participes nominati. Cal. 56. participem atque etiam tutorem imperii agere. Tit. 6. relictum se participem imperii. Dom. 2.
- socios expeditionum et participes victoriarum suarum. A. 25. comites et participes victoriae. Cal. 45. participibus victoriae. Vesp. 8.
- Partiri*. partitus est copias. Vit. 9. — comitia cum populo partitus est. C. 41.
- pass*. partitis post victoriam officiis. A. 13.
- Partus*, *Parturire*. v. *Parere*.
- Parum*. parum secunda fama. A. 3. ut parum salubrem. T. 2. parum modeste fecisse eum. A. 64. parum tempestive. Cl. 38. hoc consilio — parum celato. Ner. 34. si automatum — parum cessisset. Cl. 34.
- parum diligenter parumque integra veritate. C. 56.
- tanquam parum esset non obedire. Cal. 29. (nostr. zu wenig.) quasi parum esset, sine responso abegisse. Vesp. 3. quasi parum reprehenderetur, quod sequ. Cl. 39. (Plin. Paneg. 60, 1. „*parum est, ut sequ.*“ Liv. 7, 30. „*parum fuit, quod sequ.*“ 1. 42, 3. „*templum — violare parum habuisse, nisi sequ.*“)
- Parumper*. h. e. *per v. ad aliquod tempus*. T. 73. Galb. 19. Vesp. 6.
- parumper commoratus, dum — pararetur. Ner. 48.
- Parvus*. aetate parvi. A. 43. cf. *Grandis*.
- Parvulus*. parvulum etiam tum. Cl. 27. cujus filios, etiam tum parvulos. Dom. 15. parvulum navigium. C. 58. parvuli cultelli. Cl. 34.
- in parvulis rebus. Galb. 7.
- parvula molientium opera. Ner. 31.

Pascere. cohortes — decimatas hordeo pavit. A. 24. h. e. *hordeum pro cibariis dedit.*

sineret se plebeculam pascere. Vesp. 18.

velle se pascere oculos. Vit. 14.

pasci med. non pascentibus pullis. T. 2. (Partic. praes. pass. v. potius medii, ut *vehens*, *praetervehens*, *transvehens*, quae vide.)

Pascua. rura, arvis atque vinetis, et pascuis silvisque varia. Ner. 31.

Passim h. e. *per varios locos sine lege atque ordine, dispersim.*

licentiam omnem passim lasciviendi permittebat. C. 67.

passim vagantibus. Ner. 16. —

in silvis ac nemor. passim Ven. locos commentus est. T. 43. et imagines aureas coli passim. T. 65. passim victimae caesae. Ner. 25. vinum passim divisit. Vit. 10.

passim cum luminibus et victimis in Capit. concursus est. Cal. 6.

ut passim ac propalam contemptui esset. Cl. 15. h. e. *ubique, apud omnes sine discrimine, et propalam h. e. sine dissimulatione, aperte.*

Passus, mensura pedum quinque. *Stadium* est 125 passuum s. 625. pedum. v. *Plin.* H. N. 2, 23. C. 25. 57. 64. Cal. 19. Cl. 20. Galb. 6.

Pastor. pastores. C. 32. *neve* hi, qui pecuariam facerent, minus tertia parte puberum ingenuorum inter pastores haberent. C. 42. v. not.

boni pastoris esse, tondere pecus, non deglubere. T. 32.

Patefacere. v. *Patere.*

Pater. ex qua jam pater erat. A. 63. maritos, *patres* — se probantibus. Cl. 16. Opp. *orbitas.*

nomini proprio add. *pater*, ut quis distinguatur a *juvene* ejusdem nominis. cf. *Juvenis.*

C. Curio pater. C. 9. a Curionibus patre et filio. C. 50.

C. Octavius pater. A. 3. 94.

patrem Paulum. A. 16. Silius pater. A. 71. *pater Caesar* distingu. ab Augusto. A. 17. 45.

paterfamilias. Dom. 10. nec quicquam postea pro patrefam. egit. T. 15.

nonnulli patrum familiarum. A. 59. patresfamiliarum notos. Cal. 26.

pater exercituum, cognomen Caligulae. Cal. 22.

cognomen *Patris patriae.* C. 76. v. not. cf. *Parrens.* *Patris patriae* cognomen Augusto a plebe et Senatu delatum. A. 58. a Tiberio recusatum. T. 26. 67. item a Nerone propter aetatem. Ner. 8.

Patres i. q. *Senatores.* C. 16. 19. 22. 34. A. 44. 53. T. 71. Cl. 25. 46. al.

a *Patribus* ad *plebem* transire. C. 20. h. e. a *patriciis in plebem*, antiquo adhuc sensu, ubi Senatores non erant nisi patricii. gens a *Patribus* in patricias cooptata. T. 2.

causa *plebi* fuit secedendi rursus a *Patribus.* T. 2. v. *Patricius.*

Patres conscripti. C. 73. A. 5. 53. T. 50. 65. 67.

A. 12. non leg. *consentire pro Patribus*, sed *pro partibus.* v. *Partes.*

Paternus. paternum genus. C. 6. T. 3. cognomine *pa-*

- terno. Tit. 1. paterna patrimonia. A. 101. ultio paterna h. e. patris. A. 29.
- Patrius*. patria onera. Cal. 42.
- Patria*. spreto patriae more. C. 76. salva Roma, salva patria. Cal. 6.
- restitutus in patriam. Ner. 3. German. cohortem — remisit in patriam. Galb. 12.
- traditur — refugisse in patriam. Gr. 15.
- nec populo aut moenibus patriae pepercit. Ner. 38. h. e. *urbis patriae*.
- Pater patriae. v. *Pater*.
- Patricii* pr. *progenies primorum Patrum* s. *Senatorum*, (v. Liv. 1, 8.) *nobiles* genere, non dignitate. Non iidem *Senatores*, quum honores aditum ad Curiam darent etiam plebejis, ex quo communicati ii fuerant cum plebe. ea gens (Octavia) a Tarquinio Pr. rege inter Rom. gentes allecta, mox a Serv. Tullio in *patricias transducta*, procedente tempore *ad plebem se contulit*, magno intervallo per D. Julium in *patriciatum rediit*. A. 2.
- patricia gens Claudia. T. 1. a Patribus in patricias cooptata. ibid.
- optimates assertoresque — dignitatis ac potentiae patriciorum. T. 2.
- adolescens patricii generis. A. 5. duos patricii generis. Tit. 9.
- patricius, necdum Senator. A. 10. v. nct.
- patricios allegit. C. 41. h. e. *novis gentibus patriciatum s. nobilitatem dedit*, distingu. *Senatum supplevit*. cf. A. 2. supra cit. Ner. 1. Oth. 1. Vit. 1.
- Patriciatus*. A. 2. v. supra.
- Patrimonium*, bona a patre in filium hereditate tradita. cum duobus paternis patrimoniis ceterisque hereditatibus. A. 101. exutum patrimonio. Gr. 11.
- unde omnino i. q. *res familiaris*, nostr. *Vermögen*.
- abundante patrimonio. A. 2. attrito patrimonio. A. 40. quod integris patrimoniis exsulabant. C. 42. ut feneratoris duas patrimoniū partes in solo collocarent. T. 48. Menecraten cithar. et Spiculum mirmillonem triumphalium virorum patrimoniis aedibusque donavit. Ner. 30.
- Patruus*, patris frater. Cl. 9. Dom. 10.
- Patruelis*. Patruales dicuntur, quorum patres sunt fratres. Dom. 10. 15. fratri patrueli suo. C. 29.
- Patere*. de finibus regionis i. q. *extendi*, nostr. *sich erstrecken*. C. 25. T. 26.
- i. q. *apertum esse*, nostr. *offen stehen*. in scrum usque patente cubiculo. Oth. 11.
- i. q. *aperiri*, *sich öffnen*. quum primum a somno patuissent (oculi). T. 68.
- subito cubiculi fores sponte patuerunt. C. 31. quum inter cetera prodigia Mausoleum derepente patuisset. Vesp. 23.
- Saepius confunduntur *patere* et *parere*. v. *Parere*.
- patentissimus locus* i. q. *amplus*, late patens. Cal. 42. Cl. 32.
- Patefacere*. portas advenienti. C. 54. sponte foribus patefactis. Ner. 46. patefacta interiore animi sui nota. T. 54.
- Pati*. cladem. C. 36. quae ipse pateretur. Cal. 10.

quicquam amplius pati. T. 45. (per euphemismum *de stupro*.) v. not. ejulatus vim patientium virginum imitatus. Ner. 29.

sequ. acc. c. inf. i. q. sinere, concedere, nostr. leiden, dulden, zugeben.

alios ad honorem pati pervenire. C. 23. neque — gubernatorem cedere adversae tempestati passus est. C. 58. quam — filium natum appellare nomine suo passus est. C. 50. cf. A. 43. 49. 51. 53. T. 38. quod se — passus esset evadere. T. 20. natalem — vix unius bigae adject. honorari passus est. T. 26. armatos — jurare in nomen suum passus est. Cl. 10.

testem se — interrogari et refelli, aequissimo animo patiebatur. A. 56. se facilius passurum, fisco detrahi aliquid, quam civit. Rom. vulgari honorem. A. 40.

si est passurus, se ab Silani filio — admoneri. Cl. 4.

c. simpl. accus. facile id sane Tiberio patiente. Cal. 11. h. e. permittente.

Patiens. laboris ultra fidem patiens erat. C. 57. solis ne hiberni qu. patiens. A. 82. ne paululum qu. morae patiens. Cal. 38.

nec patientem sessoris alterius (equum). C. 61.

adversus convicia malosque rumores — firmus ac patiens. T. 28.

Patenter. nihil eum patientius quam maledicta et convicia hom. tulisse. Ner. 39.

Patientia, constantia in tolerandis laboribus et aerumnis, καρτερία, ὑπομονή.

ne patientia et pertinacia hostis animi suorum frangerentur. C. 68.

i. q. tranquillitas animi in tolerandis, quae displicent, ὑπομονή.

desideravit — M. Agrippae patientiam. A. 66. ut quidam patientiam rumperent. T. 24. h. e. tacite tolerare rem amplius non possent.

unde i. q. indulgentia, nostr. *Geduld, Nachsicht.*

adeo caustidos patientia ejus solitos abuti. Cl. 15. quo contemptius abuteretur patientia hominum. Dom. 11.

Patina. dedicatio patinae, quam — clipeum Minervae Πολιούχου dictitabat. Vit. 13.

Patinarius. aliis incendiarium et patinarium vociferantibus. Vit. 17.

Patrius, Patricius, Patrimonium. v. *Pater.*

Patronus, qui defendit, tuetur dignitate et potentia inferiorem.

oppon. *liberto*, ubi est i. q. *manumissor.* prout domino patronove gratus quis esset. C. 27.

patronus dominusque non minus severus, quam facilis et clemens. A. 67. (ubi *patronus liberos, dominus servos respicit.*) Add. A. 27. Cal. 16. Cl. 25. 37. 40. Dom. 14. Gr. 15. 16. 20.

qui causam alicujus agit in judicio, advocatus.

haud dubie principibus patronis annumeratus est. C. 55. celeberrimi patroni. Ner. 7. sua voce — ac sine patrono. Cl. 16. cf. Gr. 4. Rh. 3.

i. q. princeps legationis, qui verba facit pro reliquis.

equ. ordo bis patronum eum perferendae pro se legationis elegit. Cl. 6.

patronus Senatus dictus est Drusus. T. 3. eodem modo, quo urbes, populi, provinciae nobiles Romanos patronos sibi legere solebant. cf. *Clientela* et *Tutela*.

Patrocinium, defensio alicujus hominis vel causae.

quasi plane defensione ac patrocinio res egeret. C. 52. v. not.

cautum, ut litigatores pro patrociniiis certam justamque mercedem darent. Ner. 17. v. *de lege Cincia* not. ad h. l.

Patruelis, *Patruus* v. sub voc. *Pater*.

Pauci. in alteram partem, in qua pauciores erant. T. 31. multis partibus ipsi pauciores. C. 68. aliquanto paucioribus, quam destinaverat, paribus. C. 10.

paucissimis comitibus. A. 8. paucissimis horis. A. 27.

Pauculus. qui nund. die pauculas uncias venderet. Ner. 32.

Paulum. paulum constitit. C. 31. (de tempore.) si paulum subbibisset. Ner. 20.

de loco. paulum infra jugulum. C. 82.

Paulo ablat. nostr. *um ein wenig*. paulo deflectere. A. 93.

Oudend. restituit *paulum*, sed illud aequè potest ferri. Vide tamen ejus not. ad h. l. et quos laudavit.

ore paulo pleniore. C. 45.

paulo post. A. 94. paulo serius. T. 52. paulo ante. C. 21.

paulo prius. Cal. 57.

paulo minus i. q. fere, paene, Gr. ὀλίγου δεῖν, nostr. *um wenig* h. e. beinahe.

quod paulo minus utrumque evenit. T. 39. paulo minus quatuordecim annos. Ner. 40.

civilem admodum — ac paulo minus quam privatum egit. T. 26.

Plin. ep. 7, 24, 1. „paulo minus octogesimo aetatis anno decessit.“ *Paneg.* 28, 4. „paulo minus quinque millia ingenuorum fuerunt.“ In sententia interrogativa est *quanto minus quam*. *Plin.* *Paneg.* 61, 7. ubi v. Schwarz. et Ernest.

Paululum. A. 26. Cal. 38.

Paulisper h. e. per aliquod tempus. C. 8.

Paulatim. A. 31. 71. T. 35. 58. Ner. 27. Galb. 9. Rh. 1.

Pauper. pauperem se et habitare sub tegulis fatetur. Gr. 9. eum admodum pauperem decessisse. Gr. 20.

Pauperies. vixit — in summa pauperie, et paene inopia.

Gr. 11.

Paupertas. paupertatem — conquerens. Cal. 42.

Pavesceri, *repentino timore percelli*, Gr. περιφρεσίζειν.

subito pavefactus. A. 99. per quietem pavefactus. Oth. 7.

Aetnaei verticis fumo ac murmure pavefactus. Cal. 51. fulgure adverso pavefactus. Ner. 43.

Pavidus. quies pavidā imaginibus. Cal. 50. nostr. *beängstigt*, *geängstet*.

pavidus et metuens, ne sequi. Ner. 24. nostr. *ängstlich*.

pavidus semper atque anxius. Dom. 4. ubi *pavidus* timorem crebro et undique injectum (nostr. *Scheu*), *anxius* continuum et inhaerentem significat.

Pavimentum, solium conclavium, calce plerumque vel gypso constratum, vel minutis lapidibus s. tesseriis artificiose compositum, Gall. *parquet*.

sine marmore ullo aut insigni pavimento conclavia.

A. 72.

in expeditionibus tessellata et sectilia pavimenta circumtulisse. C. 46. v. not. (Male disjungit interpr. Gall. *des carreaux et un parquet.*)

Pavo. ob surreptum e viridario pavonem. T. 60.

pavones inter hostias. Cal. 22. pavonum cerebella. Vit. 13.

Pax. coepit (historiam) a pace civili. Cl. 41.

quoniam bello confecto pax esset. C. 28. pace facta. A. 16. terra marique pace parta. A. 22. reconciliata inter omnes pace. T. 4. legatos pacem petituros. Vit. 16. tanquam pax impetrata esset. ibid.

pace belloque. A. 61.

pax i. q. *securitas interna civitatis.* tuendae pacis a grassaturis ac latrociniis seditionumque licentia. T. 37.

Pacis templum. Vesp. 9. v. ind. prim.

Pacare. pacata provincia. C. 18. delegatus pacandae Germaniae status. T. 16.

Pectus de parte corporis. C. 82. A. 52. 80. T. 68. Cal. 32. 58. Ner. 20. Galb. 11.

Pecuaria sc. res. qui pecuariam facerent. C. 42. Al. addunt *rem.*

Pecudes. Cal. 27. cum multitudine omnis generis pecudum ac ferarum. Ner. 31.

Peculium, quicquid possident, qui sub aliena potestate sunt, filii familiarum vel servi, patris dominive venia. v. *Heinecc.* Ant. R. 1, 2, 9.

ne hereditatem qu. aut legata percepit ulla aliter, quam ut *peculio referret accepta.* T. 15. et *peculio concesso a patre* fraudavit (Juliam.) T. 50.

Peculiaris i. q. *proprius,* Gr. ἰδίος, nostr. *eigenthümlich.*

peculiares servi. C. 76. h. e. *privati,* oppos. *publicis.* v. not.

e peculiaribus loculis suis. Galb. 12. h. e. *fiscis privatis,* quasi *proprio suo ac peculiari* Deo. A. 5. ubi augetur altero prius.

peculiari merito. Vit. 4. h. e. *singulari,* nostr. *ganz besonderes Verdienst.*

Pecunia. C. 1. 2. 19. A. 12. 30. 36. 41. T. 31. 37. 46. Cal. 41. 42. Ner. 24. 30. Vesp. 16. 23.

quod partem rei fam. in pecunia haberent. T. 49.

emtorem familiae pecuniaeque in testamento Augusti fuisse. Ner. 4. v. not.

pecuniam ex prima pensione admovit ad nares. Vesp. 23. (*ein Geldstück.*)

pecuniae. C. 4. 11. 19. 25. 42. 54. A. 39. 57. Galb. 9. Orh. 10. Dom. 17.

Pecuniosus. viris feminisque pecuniosioribus. A. 25. Al. *pecuniosioribus.* v. not.

Pecus tondere, non deglubere. T. 32.

Pedatus. v. *Pes.*

Pegma, πῆγμα a πῆγω, πῆγνυμι, machina artificiose constructa, de qua pugnabant gladiatores vel agebant histriones. v. *Senec.* epist. 88., interpr. ad *Phaedr.* 5, 7, 7., *Lips.* de *Amphith.* c. 22., et quos citavit *Rupert.* ad *Juvenal.* 4, 121.

si automatum vel *pegma* vel quid tale aliud parum coe-

sisset. Cl. 34.

Pegmares gladiatores, qui de pegmate depugnant. v. *Lips. Saturn.* 2, 14.

Cal. 26. Lectio admodum est incerta. v. interpr. et not. nostr.

Pejerare. Ner. 28.

Pejus. Dii me pejus perdant. T. 67.

Pelagi speciem colloquentem secum videre per somnium visus sibi Caligula. Cal. 50.

Pellere. Trib. pl., qui pulsi (sc. *Urbe*) supervenerant. C. 33. pulsus a suis sc. *regno*. T. 49. pulsus a patre (*regno*). Cal. 44. damnatorum liberi *Urbe* pulsi. Ner. 36. pulsum Senatu. Dom. 13.

alteris, pelli se — querentibus sc. *agris*. A. 13.

pulsus i. q. *repulsus, fusus*. C. 36. nostr. *geschlagen, zurückgeworfen*.

Pulsare i. q. *verberare*. T. 2. Galb. 5. (*schlagen*.)

Pellax. nimiam potentiam pellicis (Liviae.) A. 69.

pellicem reginae Dolabella Caesarem dixit. C. 49.

Pellicere. Indos etiam ac Scythas — pellexit ad amicitiam suam populi que Rom. ultro per legatos petendam. A. 21. Artabanum summis artibus non modo ad colloquium suum, sed etiam ad veneranda legionum signa pellexit. Vir. 2. illecebris Agripp. per jus osculi et blandit. occasiones pellectus in amorem. Cl. 26.

Pellis. ferae pelle contactus. Ner. 29. ut semper et ubique pellem vituli marini circumferret pro remedio (contra fulgura.) A. 90. cf. *Plin.* 2, 55.

Pelta. chlamyde peltaque et galea ornatam. Cal. 25. peltae Amazonicae. Ner. 44.

Pendere. pecuniam. A. 12. tributa. Dom. 12.

i. q. *perpendere*, nostr. *erwägen, curam habere al. rei*, unde dictiones:

neque in divexanda quicquam pensi habuit. Ner. 34. h. e. ullo modo sibi moderatus est. nihil pensi habuit, quin praedaretur omni modo. Dom. 12. i. q. *sine omni moderatione praedatus est*. v. Cort. ad *Sallust.* Cat. 5. et c. 23 et 52.

Pensio. pensionem annuam repraesentare fisco. Ner. 44. pecunia ex prima pensione. Vesp. 23. (nostr. *Zahlung, Zahlungstermin*.)

Pensare i. q. *compensare*, nostr. *ersetzen, pr. aufwiegen*.

Pensitare i. q. *perpendere*, nostr. *erwägen, abwägen*, quasi lanci impositum aestimare.

pensitatis suis et inimicorum viribus. C. 30.

amicorum suprema judicia morosissime pensitavit. A. 66.

h. e. examinavit, accurato et severo iudicio subiecit, nostr. *abwägen, auf die Wagschale legen*.

Pendere. manibus abscisis atque ante pectus e collo pendentibus. Cal. 32. *venalis* *pependisse* Cl. 9. dicitur is, *cujus bona proscripta erant ut venalia ob solutionem non praestitam*. v. not. *Assimilis* locus Dom. 9. *reos, qui ante quinquennium proximum apud aerarium pependissent*. h. e. *quorum nomina apud aerarium proscripta, publice affixa*. v. not. v. *Plin.* ep. 4, 9, 1. „ad Senatum remissus diu *pependit*“ h. e. *rei nomen diu proscriptum, affixum fuit*. Male Ernest. interpr. *inter spem et metum*. cf. etiam Gronov. ad *Plaut.* Capt. 4, 3, 8.

Pene. v. Paenē.

Penetrare. penetrasse ad eam muliebri veste. C. 6. per stationes hostium Gallico habitu penetravit ad suos. C. 58.

in provincias quoque grammatica penetraverat. Gr. 3.

paenē Aethiopia tenus Aegyptum penetravit, nisi exercitus sequi recusasset. C. 52. Gr. διεβη εἰς, εἰ μὴ. v. not.

Penetrare, interior pars monumenti s. sepulcri. A. 18. templi. Galb. 9.

Penis. saepe inter alios jocos purissimum penem appellat Augustus Horatium. Horat.

Penitus. hostem penitus in intimas solitudines actum. Cl. 1.

i. q. prorsus, omnino. Druidarum religionem — penitus abolevit. Cl. 25.

Pennatae formicae. Ner. 46.

Pensare, Pensitare, Pensio v. sub voc. *Pendēre.*

Penus multiplex. Ner. 11. v. de hac voce *Gell.* 4, i.

Penuria cella. A. 6. Al. *penaria.* v. *Ondend.*

Penuria. summa tunc in civitate penuria ac fames. A. 70.

Per significat continuationem vel motus vel actionis a principio ad finem, et modo ad locum refertur, modo ad tempus, modo ad instrumentum s. adiutricium, quo res ab initio ad certum destinatumque finem s. consilium procedit. Videamus in singulis.

a) *de loco.* a mari supero per Apennini dorsum ad Tiberim usque. C. 44.

Parthis inferre bellum per Armen. ibid. comitanti se per silvestre iter. C. 72. per infestas hostibus vias. A. 8. excubias per Urbem indixit. A. 23. vehicula per mil. vias disposuit. A. 49. per manus translatus est. Cal. 51. (ubi *per* non instrumentum notat, sed *ab una manu ab aliam.*) per longas porticus vagus. Cal. 50. per diversas portas in oppidum immisit. T. 37. per hunc pontem ultro citro commisit. Cal. 19.

et repetitum. per Siciliam quoque et per Achajam circumductus. T. 6.

saepe distributive, ut Gr. κατά, ubi processio significatur ab uno ad alterum.

numos per centurias pronunciare. C. 19. per provincias. C. 48. Cl. 23. per agros. A. 32. per singulos lectos. A. 75. per collegia. Cl. 22. Ita per Urbem A. 23.

est i. q. per singulas partes Urbis. per mil. vias. A. 49. i. q. ab uno loco ad alium in viis mil. per Italiam disposuit. T. 37. per terrarum orbem. C. 28. T. 61. cohortes per hospitria dispersae. T. 37. commeatibus per municipia et colonias dispositis. T. 38. disposita statione per ripas Tiberis. T. 72. prostantes per antra et cavas rupes. T. 43. per stabula ac deversoria. Vit. 7. per castra. Galb. 6.

Affinia haec, ubi item per Gr. κατά, nostr. nach, distributive.

partes singillatim, neque per tempora, sed per species exsequar. A. 9.

per valetudinum genera disponi. T. 11.

b) *de tempore,* ubi continuam temporis durationem significat ab uno temporis momento ad aliud, in quo finis hujus durationis.

per singulas noctes. C. 1. per singula lustra. A. 27. per

singulos dies. Cal. 22. per continuos dies. C. 78. per singulos mensis. Vesp. 20. per quatuor paene menses. C. 35. per dies quinque. C. 39. per triduum. ibid. per septem dies continuos. C. 88. per totum diem. A. 24. per omnes dies. A. 71. per aliquot horas. C. 68. A. 56. per decem annos. C. 69. per omnes aetatis gradus. A. 79. per omnem vitam. A. 81. per omne ver. A. 91. per novem proximos menses. T. 65. per Kal. Martias. Vesp. 19. h. e. *singulis Kalendis*. Praecedit ibi: *Saturnalibus*, de qua variatione casus v. Oudend. ad h. l.

unde saepe est i. q. in v. *inter*, ut Gr. *διά*, nostr. *während*.

per tot successus. C. 25. per Gall. triumphum. C. 51. per nocturnum iter. A. 29. 90. per pacem. A. 32. per celeb. ludos. A. 44. per somnum. C. 45. (ubi al. male *per somnium*). Cl. 33. per noctes. T. 52. per quietem. C. 7. Cl. 38. Ner. 7. Oth. 7. per tumultum. C. 34. per expeditionem. Galb. 7. per spectacula. Cl. 27. per comitia. C. 80. per convivia. Ner. 43. per eum tumultum. Cal. 26. per bellum Philippense. T. 5. sec. nonnullos, vulg. *post*, v. Burm.

triduo per irritas altercationes absumto. C. 23.

per aestatem. A. 16. per idem tempus. A. 18. Galb. 10. Vesp. 7.

per haec. Cl. 27. h. e. *inter haec*, ἐν τοῖς. per quae. T. 52. h. e. *quo tempore*.

per tres Vespasiae partus. Vesp. 5. per quinos missus. Cl. 21.

adolescentiam — per haec transegit. T. 7. per haec aetalia maxima aetatis parte transacta. Cl. 10.

- c) de *instrumento* s. *adminiculo* alicujus rei, *quo ad finem* s. *consilium* quis *continua actione* s. *motu procedit*. Dicitur ita *per* eodem modo, *quo via* de *adminiculo*. Idem prorsus usus Gr. *διά*, nostr. *durch*, *vermittelst*.

de *instrumento personae*, s. *homine*, *quod aliquid fit ministro et adjutore*.

spe novae dissensionis, quae per M. Lep. movebatur. C. 3. causa mortis ei fuisse per Cn. Pisonem creditur. T. 52. per illum se vivere. A. 98.

tentavit per partem Tribunorum. C. 11. gratias ei per primores viros egit. C. 16.

extrahi Curia per lictorem. C. 20. lege Vatinia — per Senatum. C. 22. A. 10. restitit per Tribunos. C. 29. nullam cladem, nisi per legatos suos, passus est. C. 36. edidit ludos — per omnium linguarum histriones. C. 39. recensum pop. per dominos insul. egit. ibid. per praeconem pronunc. Sctum. C. 84. libello per Quaestorem recitato. A. 65. testam. recitavit per libertum. T. 23. ad amic. per legatos petendam. A. 21. per Centuriones raptum e tribunali. A. 27. per quem — cognoverat. A. 56. vix per matrem consecutus. T. 12.

per quosdam — Centuriones mandata dedisse. T. 12. per legatos — nec per eos quidem, nisi sequi. T. 37. per legatos exsequi al. T. 63. convicianti oculum per Centurionem excussit. T. 53. prohibitus per militem. T. 64. per nuncium increpuit. Cl. 39.

erudire al. per aliquem. C. 26. eruditione repletus est per sequi. A. 89. per hanc insinuat Neroni. Oth. 2.

per quorum numerum decreta confici possent. A. 35.

unde *per se* est *propria opera*, adeoque i. q. *ipse*, ut Gr. δι' ἑαυτοῦ.

nisi ante *per se* portus — explorasset. C. 58. (Diversitas lectionis ex ignorantia hujus usus venit.) externa bella duo omnino *per se* gessit — reliqua *per legatos* administravit. A. 19. nepotes literas — *per se* plerumque docuit. A. 64. *per semet*, in urnas condidit. Cal. 15. exquirens *per se* pretia. Cal. 39. et quae *per alios* erant gesta — et quae *per se*. C. 56. confirmatum *per legatos suos* imperium, *per se* retinere non potuit. Vit. 9. (cf. Cic. Top. 1. „ut eos *per te* ipse legeres.“ Spartian. Adrian. 13. fin. et 17. v. Horat. Turs. ed. Schwarz. p. 560.)

de instrumento rei, qua aliquid efficitur, s. via, qua ad aliquid efficiendum pergitur.

vi ac *per arma*. C. 16. *per vim*. T. 2. 37. 63. *per gratiam*. Oth. 1. *per gratiam* et praemium. A. 35. *per gratiam* et preces. A. 27. *per suffragia populi*. C. 5. *per edicta* obnunciare. C. 20. *per omnes moras* prohib. C. 34. *per intercalandi licentiam*. C. 40. edebat (candidatos) *per libellos*. C. 41. *per notas* scripsit. C. 56. A. 88. necem suam *per venenum*. C. 74. *per epistolam* conqueri. A. 51. *per assem* et libram emtos. A. 64. calculis *per urinam* ejectis. A. 80. praecepta *per libellos* dare. T. 18. accusavit *per literas*. T. 54. *per blanditias* atque promissa. T. 37. quum *per* Sctum sanxisset. T. 48. *per ambitum verborum*. T. 71. quaestiones *per tormenta* habebantur. Cal. 32. acerbo et brevi scripto aut *per internuncios*. Cl. 3. a singulis et *per factionem*. Cl. 13. testatus quondam *per edictum*. Cl. 11. *per jus osculi* et blandit. occasiones pellectus. Cl. 26. Cajo *per aurigandi*, Claudio *per aleae studium* familiaris. Vit. 4. *per hoc* gratissimus Claudio. Galb. 7. obnoxium se barbaris *per hoc*. Dom. 12.

per haec terribilis cunctis. Dom. 14. saevitiam *per haec* maxime ostendit. Cal. 27.

laeta *per haec* portendi. A. 95. *per quae* factum putem. Oth. 12.

libertinum se — *per hoc* indicat. Gr. 5. condit. temporum — etiam *per haec* existimare quisque possit. Cal. 60.

per genua orare. T. 27. (in qua dictione *per* eandem vim habet, quam in his: *per arma*, *per libellos* etc., ut id notet, quo preces significantur.)

per leges licet. Cal. 1. i. q. *legibus* permittitur.

cognomen *per* unam literam scriptum — ipse *per* duas effert. Gr. 6. (nostr. mit einem Buchst.)

Denique *per* additur saepe nominibus ita, ut ablativus nominis vel adverbium substitui queat, sed peculiari tamen potestate sua, ut *causam*, quae est in alicujus animo, et ad rem efficiendam vel effectam transit, accuratius denotet, vel *continuum conditionem* s. *statum* exprimat.

Ad hoc genus magna pars exemplorum supra excitatorum referri potest, quum lingua vivusque sermo non studiose discernat notiones, uti faciendum est in subtiliore de vo-

cibus disputatione, sed multas misceat et conjungat. Dammus loca.

per jocum. C. 4. (Al. *inter* jocum. Per magis animum jocantis, *inter* tempus significat. De confusione praepositionum, ex re ipsa orta, v. Oudend. ad h. l., Drakenb. ad Liv. 35, 11. cf. *Inter*.) A. 86. C. 20. Ner. 6. 16. per ludum jocumque. Tit. 3. velut per ludum. Cl. 8. per lusum. Cl. 27. per contumeliam. C. 22. per insidias. C. 25. per oblivionem. C. 28. per errorem. C. 85. Cal. 30. per simulationem colloqui. A. 79. per simulationem. Cl. 45.

per dissimulationem. C. 31. per ambitionem. C. 28. per iram. A. 54. per metum. A. 67.

per contemptum religionis. T. 2. per fraudem. T. 3. per fallaciam. T. 62. Cal. 39.

per adulationem. Cal. 3. 28. per blanditias. Ner. 34. per taedium sequi. Cl. 10.

per causam h. e. *sub praetextu*. C. 7. per justam causam. Ner. 36. cf. *Causa*.

per speciem sacramenti. T. 36. per speciem juris. T. 50. per speciem honoris. T. 65.

per honorem militiae. Juven. Plura exempla v. sub singulis vocibus.

per discordiam. T. 37. per occasiones. A. 41. per occasionem valetudinis mortisque ejus. A. 67. per occasionem atque licentiam. Vesp. 6. per inopiam occasionis. Cal. 56.

per otium atque requiem. C. 4. per vim, per gratiam. v. supra. per factionem. Ner. 2. Cl. 15.

per vices. A. 32. Cl. 42.

Ceterum *per* verbis praepositum eandem continuati ad finem usque motus vel actionis significationem iis addere solet, ut Gr. *διά*.

Peragere, Gr. *διατελεῖν*, *διαπράττειν*, nostr. *vollenden*, *vollbringen*.

Mileti Didymeum peragere. Cal. 21. opus a Claudio peractum. ibid. Oppon. alterum *omissum*. marmoreum arcum — *omissum* peregit. Cl. 11. ad peragendam auream domum. Oth. 7. quo quaeque (opera) maturius peragerentur. Tit. 8.

conventibus peractis. C. 30. 56. peracta proscriptione. A. 27. re divina. T. 44. peracto principio. Ner. 21. quoad perageretur sermo. T. 25. judicia, quibus peragendis sequi. Vesp. 10. quo facilius centum missus peragerentur. Dom. 4.

Peragrarare. peragranti provincias. A. 60. in peragrandia Aegypto. A. 93. peragrata Campania. T. 40.

de navigatione. Liburnicas, quibus — litora Campaniae peragraret. Cal. 37. v. *Justin*, 12, 10.; Oudend. ad A. 93., Duker. ad *Plor.* 2, 7, 6.

Perannare h. e. *totum annum vivere*. puella nata non perannavit. Vesp. 5. ubi Casaub. novo more dictum censet *perannare* de unius anni vita, Gr. *διετιζεῖν*, quum alias sit *πολλὰ ἐτη διαγίνοσθαι* s. *διαίωνιζεῖν*. Puto, ad ipsum hoc discrimen valere duplicem formam *perannare* et *perenniare*, quod omnino est *διαγίνοσθαι*.

Peroellere. i. q. *perdere*, *evertere*, *affligere*. Gr. *κατακλῆττειν*. ceteros, alium alia de causa, perculit. T. 55. Opp. *incolumis praestitit*.

Ptolemaeum — non alia de causa repente perculit. Cal. 35.

Al. *percussit*, quod lenius est vocabulum, et ortum ex soloeco *perculsit* videtur Oudendorpio.

nullum necessit. genus est, quod non scelere perculerit.

Ner. 35.

de *animo percussus*, nostr. *betroffen*. percussus inopinata re. T. 11. Ernest. et Oudend. malunt *percussus*. Sed gravius verbum *percelli* de *pavore*, *terrore* saepius est apud Livium, ut 1, 27. et c. 47. l. 2, 14. et 37. l. 3, 38. l. 44, 13. et al. v. Drakenb. ad 7, 23., qui tamen ad 1, 27. praefert *percussus* cum Burm. ad Ovid. Metam. 4, 138. Omnino utrumque a scriptoribus promiscue adhibitum, et singulis locis sequenda librorum auctoritas.

Percipere. hereditatem, legata. T. 15. quamvis proximis annis quaterdecies millies ex testamentis amicorum percepisset. A. 101. v. Gesner. ad Plin. ep. 10, 79, 2.

ejus rei fructum percipere. A. 28. ut — neque testimonium, neque praemia ampliora ulli perciperent. Galb. 6.

perceptis liber. disciplinis. Gr. 15. cura et industria educatoris sui altiora studia percepit. Gr. 21.

Percivilis sermo. T. 28. v. *Civilis*.

Percontari i. q. *interrogare*. admissos amicos percontatus. A. 99.

Al. *percunctatus*. v. de utraque forma Drakenb. ad Liv. 6, 25. et Gesner. in Thes. sub v. *Percontor*.

Percrebescere. valida fama percrebuit. C. 79. percrebuerat Oriente toto vetus et constans opinio. Vesp. 4. nota — percrebuit. T. 45.

quum — convaluisse tandem percrebuisset. Cal. 6.

Scribendum *crebrui*, *increbrui*, *percrebrui*, non *crebui* etc., docet Oudend. ad C. 79. ex analogia vocabulorum: *aeger*, *aegri*, *aegresco*; *niger*, *nigri*, *nigresco*; *piger*, *pigri*, *pigresco* al. cf. *Increbescere*.

Percupidus. v. Oudend. ad A. 70.

Percurrere. paene junctim percucurrit quaesturam, praeturam, consulatum. T. 9. amplissimos honores percucurrit. Ner. 3.

i. q. *perlegere*, *recitare*, Gr. *διερχεσθαι*. deinde cetera percucurrisse. Ter. 2. Potius: *percucurrisse*.

Eadem tamen varietas perfecti etiam in reliquis compositis.

Percutere. quasi calce ab eo percussus. Vit. 7.

nummum nota percutere. A. 94. Ner. 25.

alloquenti — Chaeream cervicem gladio caesim graviter percussisse. Cal. 58.

secuti percutere al. i. q. *capite plectere*. Cl. 25.

hostem cominus saepe percussit. Cal. 3. De reliquis v.

Percellere.

Percussor. C. 83. 89. A. 10. Cal. 51. 58. Cl. 37. Ner. 34. 37. 43. 47. Galb. 19. 23. Vesp. 15.

Perdere. men' servasse, ut essent, qui me perderent. C. 84. Sed T. 54. leg. *proderentur* pro *perderentur*.

Dii me Deaque pejus perdant, quam quotidie perire sentio. T. 67.

perdere pecuniam. Ner. 30. i. q. *profundere*.

i. q. *amittere*, *verlieren*. ad summam perdidit non multum. A. 71. (in lusu aleae.)

victus naves perdidit. A. 70. classibus tempestate perditis. A. 16.

- diem perdidit. Tit. 8. h. e. *sine fructu praetermisi; abjeci.*
perditus i. q. *profusus, abjectus*, nostr. *verworfen, wegge-*
worfen. luxuriae ac lasciviae perditae. Cal. 25.
Perdomare. toto Illyrico — perdomito. T. 16. ad perdomandam
 Judaeam relictus. Tit. 5.
Perducere. perductum inde in theatrum. Ner. 13. ne perducere-
 tur ad Sullam. C. 74. qui se — in conspectum eorum cum
 aliquo mil. praesidio perduceret. T. 65. quo prope bimulus
 demum perductus ab Urbe sit. Cal. 8.
 copias, quas — praemitteret, quasque ipse perduceret.
 Vit. 9. (*hinführen*.)
 max. *de feminis ad stuprum ductis*. cf. *Deducere*.
 perductam. T. 45. v. not. quum perductae pro concubitu
 sest. quadr. donasset. Vesp. 22.
 perductam a marito conjunxit sibi. Cal. 25. v. not. et,
 quem ibi laudavi, Walch. ad *Lactant.* 6, 17.
 perductis pluribus aquis. A. 42. (*de aquarum ductibus*.)
 rivum Anienem lapid. opere in Urbem perduxit. Cl. 20.
 grandes columnas exigua impensa perducturum in Capi-
 tolium. Vesp. 18.
Perduellionis diem dicere alicui. C. 12.
Perdurare. quum perdurare non posset, destitit ante decursum.
 Ner. 24.
Peregre proficisci. C. 42. edidit et peregre spectacula. Cal. 20.
 h. e. *extra Italiam*.
 nonnulli — peregre docuerunt, maxime in Gallia Togata.
 Gr. 3.
Peregrini i. q. *exteri, non Itali*. C. 80. A. 42. peregrinae
 conditionis homines. Cl. 25. pro peregrina (voce) nostratem
 requirendam. T. 71.
Peregrinitas i. q. *conditio peregrina*. Opp. *Latinitas* et
civitas Romana.
 peregrinitatis reus. Cl. 15. h. e. *qui civem Rom. se tulerat*
peregrinus.
 in peregrinitatem redigere aliquem. Cl. 16.
Peregrinatio, iter in regiones peregrinas h. e. *extra Ita-*
liam.
 peregrinatione Siciliensi. Cal. 51. peregrinationes duas
 omnino suscepit, Alexandrinam et Achaicam; sed Alexandri-
 na — destitit. Ner. 19. peregrinatione Achaica. Ner. 51.
 Vesp. 4. peregrinatione Graeciae h. e. *per Graeciam*. Ner. 34.
Perferre aliquid ad aliquem v. in al. locum, nostr. *überbrin-*
gen.
 qui a loco perferunt literas. A. 49. h. e. ipsi ferunt ad
 eum, ad quem datae sunt.
 perferendae pro se legationis. Cl. 6. perferret ad Ptol. —
 codicillos suos. Cal. 55.
 quum codicillos Memmii ad Pomp. uxorem de stupro
 pertulisset. Gr. 14.
 legatos, qui pertulissent (ad se coronas). Ner. 22.
 unde i. q. *nunciare, referre alicui de al. re*.
 si qua occultius perferenda erant. C. 56.
 ordinem rei gestae perferre ad Senatum. Cl. 37.
 i. q. *diutius ferre, tolerare, neque ultra perferre posset*
 (uxorem). T. 10.

- i. q. *ad finem usque obtinere, servare.* ut hunc consensum vestrum ad ultimum vitae finem mihi perferre liceat. A. 58. v. Schaefer. ad *Plin.* ep. 3, 9, 35.
perferre legem h. e. *efficere, ut lex lata ad populum accipiat*, nostr. *durchbringen.* hanc — prae tumultu recusantium perferre non potuit. A. 34.
- Perficere.* tumultum inchoatum. A. 17. aedem antiquitus inchoatam. A. 60. opera. Cl. 20.
 consilium. Cal. 56. conata. Galb. 17. perficiendi desperatione. Ner. 43. etsi non de perfecto, at certe de cogitato quondam parricidio. Cal. 12.
 perfecitque utrumque. C. 24. (e glossemate intrusum videtur.)
 facile perfecerat, ut sequi. Dom. 11.
 inscit. tanto opere elaboratae perfectaeque a se artis. Ner. 41.
- Perfectus* dux. A. 25. perfectum literis. Gr. 4. Mel. *perfectum.*
- Perfidia.* admissam in se perfidiam. C. 75. perfidiae tantae, ut sequi. Ner. 5.
 spoliatum perfidia. T. 49. h. e. *per perfidiam.* trig. Lusit. millibus perfidia trucidatis. Galb. 3.
Perfidiose. perfidiosius rebellantes. A. 21.
- Perfodere* Isthmum. C. 44. Cal. 21. Ner. 19.
- Perforare.* centum et viginti ictibus scuto perforato. C. 68.
- Perfricare* alicui faciem pisce. T. 60. Resp. *os lacerare.* cf. *Plaut.* Capt. 4, 2, 36.
- Perfundere.* totum cruore perfudit. Galb. 18.
 perfundebatur aqua. A. 82. perfusus aqua frigida panis. A. 77.
 cuiusdam caput — perfusam nivem mulso dixit. Dom. 20.
- Perfunctus* literis. Gr. 4. Al. *perfectus.*
- Perfusoriae* assertiones. Dom. 8. h. e. vindicationes in libertatem cum calumnia litis conjunctae, ad *perfundendum* h. e. *obruendum fallendumque* dominum servi. v. Ern. exc. ad h. l. Lectio admodum est incerta.
- Pergere.* Asturam perrexit. A. 97. h. e. *iter continuavit.* ut eodem quam primum pergeret. Galb. 19.
- Pergandis.* v. *Praegrandis.*
- Pergula,* ὑπερῶν. A. 94. in pergula docuit. Gr. 18. (cf. *pergulae magistrales* apud *Vopisc.* Saturn. 10. v. int. ad *Plaut.* Pseud. 1, 2, 79.)
- Periculum.* C. 70. A. 10. 16. 29. 32. T. 53. Cal. 9. Cl. 9. 29. Ner. 19. Galb. 19. Oth. 10. Tit. 9. Dom. 16.
 ne ultimae qu. sortis hominum conspiratione et periculo caruit. A. 19.
 rem non minimi periculi. A. 67. ne cui periculo aut noxae apud victorem forent. Oth. 10.
 ne periculum memoriae adiret. A. 84. oculorum et vitae periculum adiit. Ner. 26.
 ne in metu qu. ac periculo mortis extremo. Vesp. 23.
Periclitari de summa imperii. T. 21. Al. omittunt de. v. Oudend. ad h. l., Gronov. et Drakenb. ad *Liv.* 38, 25, 7. *periclitatum* quendam prae pudore ex continentia. Cl. 32.
- Peridoneus* praeceptor. Gr. 11.
- Perinde* i. q. *aeque, eodem modo, pr. inde a principio aliquo v.*

causa continuo ad finem, Gr. ἰσως, nostr. gleichmäſsig, inde: ut *convenit rei v. causae, verhältnißmäſsig*, ut Gr. ἰσως, adeoque non *perinde i. q. non admodum*.

coxendice — non *perinde* valebat. A. 80. ne mortuo qu. *perinde affectus est*. T. 52. (quod plena sententia esset: *perinde s. aequae ac debebat v. expectari poterat.*) adventus ejus non *perinde gratus fuit*. Galb. 13. (nostr. nicht eben sehr.) (v. Tac. Agr. 10. Plin. ep. 2, 1, 1. „maximi et clarissimi civis, *perinde felicitis.*“ h. e. aequae, pari modo. Al. male *proinde*. v. Horat. Turs. p. 570. ed. Schwarz.) —

mores, quos *perinde* exprimeret in scriptis. Ter. 4. h. e. *ad rei veritatem*.

perinde reliquas. C. 56. h. e. eodem modo *reliquas usque ad ultimam*, nostr. und immer so fort.

perinde — ac (eben so, als). *perinde scribendum*, ac loquamur. A. 88.

perinde — ac si. A. 35. Cal. 10. nostr. eben so, als wenn.

perinde atque i. q. perinde ac si s. quasi. Ner. 15. (v. Hor. Turs. p. 567. nr. 4.)

nulla tamen re *perinde commotus est, quam sequi*. Dom. 15.

perinde ut afficeretur. Cl. 14. h. e. prout, nostr. je nachdem. (Hor. Turs. l. c. nr. 3.)

Perindigne ferre al. T. 50.

Perinfamis amore libertinae. Vit. 2.

Periphrases. Gr. 4. Leg. paraphrases.

Perire. C. 75. 88. 89. A. 11. 14. 17. 27. T. 62. Cal. 60. Vit. 2. De infin. *perisse pro periisse v. Oudend. ad A. 17. et T. 62. et Cal. 60.*

perituum se potius quam perdituum. Tit. 9. *perituum potius, quam nocituum ei*. Ner. 35.

Dii me Deaque pejus perdant, quam quotidie *perire sentio*. T. 67. *percam, nisi admiror*. Cl. 4. (*asseverandi form.*)

Peristylum i. q. xystus. A. 82.

Peritus. per Senatores armorum *peritos*. C. 26. armorum et equitandi *peritissimus*. C. 57. Tit. 3. ut *peritissimum rei militaris*. T. 21.

quum utroque sermone nostro sis *peritus*. Cl. 42. v. Burm. ad h. l. et Gronov. ad Gell. 4, 8. Sed leg. *paratus*.

periti praesides provinc. A. 23. i. q. *experti, experientia idonei*.

periti i. q. haruspices. A. 95.

Peritia futurorum. T. 67.

Perjurium. plus mendacio atque etiam *perjurio* lucrabatur. Cal. 41.

Perlegere, nostr. durchlesen. *perlectis epistolis*. Vesp. 21.

i. q. *absolvere lectionem*, nostr. vollends hinaus lesen. A. 85. T. 23. Cl. 41.

Permanere, Gr. διαγίγνεσθαι, διαμένειν, nostr. aushalten, ausdauern.

quo major *permanendi* necessitas imponeretur. C. 60.

quum convivae — *permanerent*, digresso eo. A. 74. ad multam noctem *permanebat*. A. 78.

si sibi incolumis status *permansisset*. Ner. 54.

secula *permaneat* nostri Diana Catonis. Gr. 11.

quasi etiam post mortem tyranni saevitia permanente.
T. 75.

permanere in magistratu. C. 16. in tali statu biennio fere permansit. T. 13.

neque in clementiae, neque in abstinentiae tenore permansit. Dom. 10.

non tamen permansit in gratia. Lucan. solus permansit in partibus. T. 4.

Permiscere. turbare omnia ac permiscere. C. 30. Gr. διαχέειν.

Permittere. licentiam omnem — permittebat (militi.) C. 67. permissa, immo exacta, jocandi licentia. A. 98. alicui liberum moris arbitrium. Dom. 8. — permittente Cajo, revocatus est. T. 13.

c. *infin.* C. 75. A. 24. 38.

c. *acc. et infin.* neque adiri a quopiam — permisit. A. 65. esse in manibus lectitarique permisit (scripta.) Cal. 16.

i. q. *tradere, committere, nostr. uberlassen, übergeben.*

regnum Aeg. victor Cleopatrae fratrique ejus minori permisit. C. 35. procuratione Urbis amicis permissa. C. 79. ceteras prov. Proconsulibus sortito permisit. A. 47. provincias et exercitus Equ. Rom. ac libertis permissurum. Ner. 37. jus arbitriumque omnium rerum illi permissum est. Cal. 14. matri summam omnium rerum — permisit. Ner. 9. coercitionem in histr., magistratibus in omni tempore et loco lege vetere permissam. A. 45.

quamvis minimum fortunae casibusque permetteret. T. 19.

Gallias exercitibus diripiendas permittere. Ner. 43. his — adeo se abutendum permisit et tradidit. Galb. 14. (ubi tradidit ut gravius auget prius permisit.)

Permodicus locus. A. 6. permodica re familiari. T. 47.

Permovere. edictis tandem Vindicis — permotus. Ner. 41.

Permulcere. permulsisse malas (Domitio.) Ner. 1.

Permutare. non literas modo, sed syllabas aut permutat aut praeterit (contra orthographiam.) A. 88. permut. hiberna legionum. Vesp. 6.

Pernegare, omnino negare al., Gr. ἐξαργυρίζαι. T. 57. Ner. 35.

Pernicies. quae in perniciem publicam — duraverant. A. 32.

activo sensu, ut suspicione aliqua vel metu ad perniciem cujusquam compelleretur. Vesp. 14.

circum vicos vagabatur ludibundus, nec sine perniciem tamen. Ner. 26.

Pernoctare. A. 17. T. 18. Cal. 14. Cl. 10. Dom. 1.

Perorare. consurgere ac perorare. Rh. 6. locum perorandi sectari. ibid.

perorare in aliquem. Cal. 53. Ner. 46.

Perosum esse i. q. *odisse.* si non populum Rom. perosi sunt. T. 21. Agrippinam Narcissi amicos perosam. Vesp. 4.

Perparvum cubiculum. Tit. 1.

Perpauca verba. C. 84.

Perpendere. vitiis virtutibusque Tib. perpensis. T. 21.

Perperam. De Gr. περίτροπος et verbo περιτρέψαι h. e. περίφρεσθαι, *leviter et sine constantia agere,* (Suid. προπετῶς, μηδὲ λογισμῶ ποιεῖν) v. Bemann. de origin. Lat. l. p. 843. sequ.

perperam edere (res gestas) i. q. *falso, contra veritatem,*

- C. 56. quod eum — perperam praeco non Consulem, sed Imperatorem pronunciasset. Dom. 10.
ne quid perperam fieret. T. 33. h. e. *contra leges et bonum ordinem.*
- Perpeti* i. q. *tolerare, diutius ferre.*
vitia et delicta amicorum perpessus. A. 66. h. e. *non exigens.*
talem Principem paulo minus quat. annos perpessus terrarum orbis. Ner. 40.
ut neque calcium perpeti — valeret. Galb. 21.
- Perpetrare* bellum. Cal. 46. i. q. *perficere*, Gr. διαπράττειν.
- Perpetuus*, perpetua dictatura h. e. διὰ βίου. C. 76. distinguitur a continuo consulatu s. *per plures annos sine intervallo gesto.*
tribun. potestas perpetua. A. 27. morum legumque regimen aequè perpetuum. ibid.
- magistr. atque honores — quosdam novi generis perpetuosque cepit. A. 26.
legatis perpetua oratione respondit. Cl. 42. poena perpetuae servitutis. T. 36. perpetuo praecepto. Cal. 30.
perpetua felicitas. A. 58.
in perpetuum. A. 16. 42. 65. Cal. 25.
- Perprospera* valetudo. Cl. 31. Al. *prospera.*
- Perquirere*. Seleucum a ministris suis perquirere, quos quoque tempore tractaret auctores. T. 56.
- Perraro*. T. 38. Ner. 12. Gr. 24.
- Perrogare* sententias. A. 35. h. e. *a primo ad ultimum Senatorem, nostr. durchfragen.* cf. Tac. H. 4, 9. „quum perrogarent sententias Consules.“
- Inepta est conjectura Bernecc. in ind. *prorogare*, quod libros etiam invasit.
- Perrumpere*. perruperunt in triclinium usque. Oth. 8.
- Persaepe*. C. 57. A. 72.
- Persancte* jurare. Ner. 35. Tit. 10.
- Perscribere*. quam facile atque celeriter eos perscripserit. C. 56.
si quid usurae nomine numeratum aut perscriptum fuis-
set. C. 42. (*per syngrapham promissum*, nostr. *verschrieben*.
Al. male praescr. v. Cic. ad Att. 9, 14.)
quia notata, non perscripta erat summa. Galb. 5. h. e. *numerorum signis indicata, non literis exscripta, nostr. ausgeschrieben.*
- Persedere*, ad finem usque sedere, nostr. *sitzen bleiben.* ut — meridie, dimisso ad prandium populo, persederet. Cl. 34.
- Persenex*. Gr. 9.
- Persequi*, abeuntes. C. 4. fugientem. C. 35. avem regal. volucres — persecutae. C. 81. familiares atque etiam notos persequi. T. 61.
i. q. *verbis insectari, reprehendere*, cujus μωροβερξῆς cincinnos usquequaque persequitur. A. 86.
i. q. *legere*, Gr. διέρεσθαι C. 56. pr. *sequi a verbo ad verbum.*
- Perseverare*, aliquod consilium v. coeptum constanter persequi, non desistere, nostr. *bei etwas bleiben, aushalten.*
immoderatus perseveranti. C. 14. sc. *in sententia.* acerbius loquentibus satis habuit — denunciare, ne perseverarent. C. 75. h. e. *ne pergerent ita loqui.*

impetum se cepisse — neque tamen perseverasse. A. 42.
i. q. *tamen destitisse.*

perseverantem. T. 53. (sc. *in inedia.* Praeced. *mori inedia destinanti.*)

quamquam saepius revocaretur, tamen perseveravit. T. 16.
si perseveraverit. T. 28. (sc. *in maledicendo.* Praeced. *si-
quidem locutus aliter fuerit.*)

nihilominus Aquilejam usque perseveraverunt. Vesp. 6.
h. e. *iter continuaverunt.*

persev. *in al. re. in retinenda* (Rep.) perseveravit. A. 28.
Opp. *de reddenda cogitavit.*

perseverarunt omnes in eodem cognomine. Ner. 1. h. e.
retinuerunt cognomen.

c. *infin.* hospitio patris ejus — uti perseveravit. C. 73.
sacrificare, vota suscipere — perseveravit. C. 83. qua signare
insecuti quoque Princ. perseverarunt. A. 50. quod — vivere
perseverarent. Cal. 38. reticere ipsi genituram suam nec velle
edere perseverabat. A. 94. quin decimare velle perseveraret.
Cal. 48. citare nihilominus ut vivos perseveravit. Cal. 26. ac-
citum ab Urbe vesperam usque opperiri perseveravit. Cl. 34.
ut pocillo ejus argenteo potare perseveraverit. Vesp. 2. Cy-
biosacten eum vocare perseveraverunt. Vesp. 19. ut a primo
imperii die, consortem successoremque testari perseveravit.
Tit. 9. nec exsequi rem perseveravit. Dom. 7.

solocicismum — usque adeo arguere perseveravit, quoad
sequi. Gr. 22.

Idem usus Graec. διαγίγνισθαι et διατελεῖν c. partic., ut
semper, perpetuo aliquid factum significant.

Perseverantia. T. 16. nostr. *Ausdauer, Beharrlichkeit.*

Perseveranter. dilexit et probavit unice ac perseveranter.
A. 62.

Persollemnis, s. Persollemnis. Corrupta lectione Ner. 28. *per-
sollemni nuptiarum.* Leg. *per sollemne nuptiarum*, v. *per sol-
lemnia nupt.*

Persolvere. promissa praemia. A. 15. (h. e. *plane solve*, nostr.
auszahlen. Al. simpl. *solv.*)

ut etiam legitima praemia non nisi sero persolverit.
Vesp. 8.

legata — cum fide ac sine calumnia repraesentata persol-
vit. Cal. 16.

quibus omnibus pro necess. jure proque meritorum gra-
tia cruenta mors persoluta est. Cal. 26.

Persona, Gr. πρόσωπον, pr. *larva*, quam induere solebant hi-
striones ad effugendam speciem hominis, cujus partes in
scena agebant.

tragoedias cantavit personatus (Xiphil. καὶ τὰ πρόσωπα
— εἰκασμένα ἑφ' ἑσέ), heroum Deorumque, item heroidum ac
Dearum personis effectis ad similitudinem oris sui, et femi-
nae, prout quamque diligeret. Ner. 21.

archimimus personam ejus ferens. Vesp. 19. h. e. *Vespa-
sianum agens.*

quasi scenico exodio sub persona Paridis et Oenones di-
vortium suum cum uxore taxasset. Dom. 10. h. e. *sub nomi-
nibus Paridis et Oen., quos in scenam produxerat, nos: unter
der Rolle s. unter dem Namen.*

unde: P. Africanus, qui a Terentio personam mutuatus

quae domi luserat ipse, nomine illius in scenam detulit. Ter. 3. h. e. sub Terentii tanquam auctoris nomine sua poemata scenae dedit.

nunquam ita docuit, ut magistri personam sustineret.

Gr. 24. h. e. magistrum ageret.

quum ex persona Caesaris sermo sit. C. 55. h. e. quum tamen Caesar ipse in ea oratione verba faciat pro Metello, quasi loquens producat.

Inde est species illa, quam quis in scena vitae gerit, adeoque dicitur de singulis hominibus, sed abstracte, ut dicunt, non concrete, ita ut conditio, mores, omnino ea designentur, quae singularem speciem (εἶδος, χαρακτήρα) alicui tribuunt, quo ab aliis distinguatur.

certis personis et aetatibus. C. 43. h. e. hominibus certae conditionis et aetatis.

minoribus quoque et personis et rebus. T. 32. h. e. in minore conditione versantibus, nos: bei Menschen und Sachen von geringer Bedeutung.

illis in multorum saepe personam per gratiam et preces exorabilibus. A. 27. h. e. προςωποληπτούντων, ut est in N. T., quum conditionem, mores, preces, gratiam, in singulis magis respicerent, quam legem de proscriptione universe latam.

continuanes unumquodque (praenomen) per trinas personas, modo alternantes per singulas. Ner. 1. (de hominibus alicujus generis absolute.)

Personatus i. q. personam, larvam gerens in scena. Ner. 21.

Perspectare h. e. usque ad finem spectare. certamen — perspectavit. A. 93. inter maximos imbres perspectavit (nav. pugnas).

Dom. 4. De confusione voc. *perspectare* et *prospectare* v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 63, 4.

Perspeculari. perspeculatus. locorum situs. C. 58. h. e. diligenter et ab omni parte speculatus, ne quis cum Bernecc. malit praespeculatus.

Perspicere. qui — virgines denudarent atque perspicerent. A. 69. h. e. oculis lustrarent. nostr. durchblicken. sagaciter persp. alicujus naturam. T. 57.

Perstringere. ut genam non leviter perstrinxerit. Cl. 15. Sed A. 29. leg. praestrinxisset.

Persuadere. ut domesticis persuaderet sequi. acc. c. inf. Dom. 14. (nostr. überzeugen.)

si praesens sibi persuasisset, quam sequi. A. 40.

scio, vulgo persuasum, quasi sequi. T. 21. persuasissimum habeo. Ner. 29.

Persuasio. plenus persuasionis, cuncta fato agi. T. 69. non ore modo decernentium, sed et persuasione vulgi. C. 88. quam veterem de se persuasionem — auxerat. Vit. 7.

Persuasoriae assertiones. Dom. 8. Leg. perfusoriae, quod vide.

Pertaesus ignaviam suam. C. 7. morum perversitatem ejus. T. 62. semet ipse pertaesus. T. 67.

Pertendere. ab Rhodo, quo pertenderat (h. e. totum iter s. finem itineris destinaverat,) transit in Asiam. C. 4. pertendit ad alteram ripam. C. 32. (διέβη.) Circejos pertendit. T. 72. (i. q. perrexit A. 97.) ut vehiculo ad Forum usque et Curiam pertenderent. Cal. 44.

quum — flagrante Vesevo ad explorandas propius causas Liburnica pertendisset. Plin. Inepta est lectio: *Liburnicas praetendisset.*

Perterrere. Tedium Afrum — tantis perterruit minis. A. 27. Dedi *conterruit* cum Oudend. fama host. copiarum perterritos. C. 66. nuncio malae pugnae perterritum. Cal. 51. ita nullum spatium perterritis dabat. C. 60.

Pertinacia, obfirmatus ad ferendum vel agendum aliquid animus.

patientia et pertinacia hostis. C. 68. in cuius pertinaciae poenitentiam. A. 27.

Pertinaciter. postulare al. A. 34. contendere. C. 1. instare. A. 65. flagitare al. Galb. 12. pertinacius retinentibus. T. 10. Caecilio Met. auctorem propugnatoremque se pertinacissime praestitit. C. 16. pertinacissime abstinuit hoc honore. A. 52. Tiberium pertinacissime recusantes. Cal. 1. fratris filiam — quum pertinacissime recusasset. Dom. 22. expostulatis ad poenam pertinacissime caedis auctoribus. Dom. 23. in qua sola (superstitione) pertinacissime haesit. Ner. 56. pertinaciter liberalibus studiis deditus. Cl. 40. (*mit großer Ausdauer.*)

etiam de voluntate carentibus. equorum greges — comperit pertinacissime pabulo abstinere. C. 81.

cinis — pertinaciter luxit. T. 74.

Pertinere ad aliqu. C. 26. 44. Ner. 32. — nostr. *Bezug haben.* alterum ad Juniam — pertinere, alterum ad Parthorum regem. Vesp. 23.

Pertrepidus. v. *Praetrepidus.*

Pertundere. ne tabulae nisi pertusae — obsignarentur. Ner. 17.

Perturbatio. civili aliqua perturbatione. Vesp. 5.

Perungere. veneno sibi perunxit pedes. Gr. 3.

Perurgere. summa vi Germanicum — ad capessendam Remp. perurgebant. T. 25.

Pervehere. cuius corpus — Romam usque pervexit. T. 7.

Pervenire. si quo pervenire mari posset. A. 82. (h. e. *usque ad locum, quem petebat.*)

dum ab Urbe in Hispaniam ult. quarto et vic. die pervenit. C. 56.

quod aliter evasurus perventurusque ad susceptam stationem non fuerit. Cl. 38. (nostr. *gelangen.*) ad honorem pati pervenire al. C. 23. primus ad famam dignationemque do-cendo pervenit. Gr. 5.

nec plus perventurum ad heredes suos, quam sequi.

A. 101.

Perverse. curulem (sellam) perverse collocatam. Galb. 18.

Perversitas morum. A. 62. (Ita verbum ipsum *pervertere* i. q. *perdere*, ut Tac. A. 4, 12. et 71. l. 12, 22. H. 2, 10.)

Pervigilium, sacrum nocturnum. pervig. indicare. Cal. 54. mensuris supplicationibus et pervigilio anniversario coluit (simulacrum Fortunae.) Galb. 4.

in Apennini jugis etiam pervigilium egit (ad celebrandam victoriam.) Vit. 10.

Pes. impulsus ab eo dextri pedis pollice. Cal. 57. digiti pedum. Dom. 18. usque ad imos pedes. T. 68. ut erat nudo pede. Ner. 48. pedibus nudis. A. 100. Cal. 42. relectis pedibus. A. 78. v. not.

petiit, ut sibi pedes praerberet excalciandos. Vit. 2.

veste — subjecta militum pedibus, quo firme verberanturi insisterent. Cal. 26. animadversis pedibus. Cl. 10. pede apprehenso. Cl. 15. pedibus e tribunali detractus est. Rh. 6.

equus pedibus prope humanis. C. 61. manibus pedibusque articulari morbo distortissimis. Galb. 21. — taurus — elatis pedibus totum cruore perfudit. Galb. 18. —

coenanti ad pedes stare. Cal. 26. (*servorum more.*) ad pedes stantibus. Galb. 22. (h. e. *ab iis, qui ad pedes stabant, servis, ministris.* v. not.) v. loca citata a Gesner. in Thes. sub voc. *Pes* m. 2.

praeter pedes suos transeuntes. Cal. 36. ante pedes ei stabat puerulus sequi. Dom. 4.

biennio continuo — pedem porta non extulit. T. 38.

pedibus opp. equo v. *vehiculo*, nostr. zu *Fufs*.

per angust. trames pedibus evasit. C. 31. in agmine nonnunquam equo, saepius pedibus anteibat. C. 57. *praemisso in ordine equo*, ad respondendum — *pedibus* venire. A. 38. in consulatu *pedibus* fere, extra consul. saepe ad aperta sella per publicum incessit. A. 53. pedibus toto itinere praegrediens. T. 7. ceteri *pedibus* — Crassus Frugi equo phaler. Cl. 17. nisi aut *pedibus*, aut *sella*, aut *lectica* transirent. Cl. 25. qui — Romam pedibus per vicem commeant. Vesp. 8. pedibus per Urbem non temere ambulavit. Dom. 19.

pedibus opp. *itineri maritimo*. quum praeter Locros Rhegium pedibus iret. A. 16. unde *pedestre iter*. a Massilia Gesoriacum usque pedestri itinere confecto, inde transmisit. Cl. 17.

pes, mensurae genus. A. 79. Ner. 19.

Pedatus. male *pedatus* scambusque. Oth. 12.

Pedites. C. 38. 39.

Pestilentia. Cal. 31. *pestilentia* unius autumnii tempore Neronis. Ner. 39.

pestilentia sub Tito, quanta non temere alias. Tit. 8.

Petasatus, tegmen capitis, quod *petasus* dicitur, gerens. A. 82. *Petere*, pr. studiose ire ad aliquid, *citatum ad aliquid cursum facere*, ut Perizon. ad *Sanct.* Min. p. 740. sequ. ed. Scheid., qui deducit a Gr. *πίτω*, *πίτομαι*. cf. Scheid. ad Lennep. *Ety-mol.* sub voc. *πίτω* et *πίπτω*.

Inde vel de re dicitur, *quam consequi studemus*, vel de loco, *ad quem tendimus*, ut Gr. *ἐπιστάς*.

de re. i. q. *rogare, operam dare alicui rei consequendae*, nostr. um *etwas ansuchen*.

consulatum. C. 24. A. 26. honores. Cl. 5. centuriatum. Gr. 24. pontificatum. C. 13.

de petenda civitate agitantes. C. 8.

commeatum petiit. T. 10. quamvis saepe commeatum petenti. Ner. 35.

ad amicitiam suam — per legatos petendam. A. 21. amicitiam ejus ultro petiit. Cal. 14. in pace, quam peterent. A. 21. legatos pacem petituros. Vit. 16.

secretum petenti — dedit. T. 25. secretum petenti dene-gavit. Cal. 23.

signum more mil. petisse. Cal. 58. colloquio petito. A. 27.

equ. militiam petentes. A. 46. publicanos remissionem petentes. C. 20.

petita venia. A. 45. neque negavit quicquam petentibus, et ut, quae vellent, peterent, ultro adhortatus est. Tit. 8. quam justas petendi causas haberet. A. 40.

quoad Cassius Sev. — dilationem petiit (a iudicibus.) Gr. 22. auctor fuit — iudices in eum a Senatu petendi. Dom. 8.

alicui aliquid. quendam — dispensationem cuidam petentem. Vesp. 25.

sibi alic. filiam in matrimonium. C. 27. A. 65. desinito — conjugio hanc petere. Gr. 18.

al. ab aliquo. nec a se peti passus est. Tit. 8. jus nundinarum — a Consulibus petiit. Cl. 12.

pro aliquo. Tiberio pro cliente Graeco petenti. A. 40.

c. infn. pass. peteretque donari — Deo. A. 5.

i. q. postulare, dari sibi jubere, nostr. verlangen.

petito speculo. A. 99.

unde in iudicio *plus petere.* Cl. 14. *h. e. libello s. intentione plus complecti, quam jure ad al. pertinet.* v. not. petitur puer — in libertatem. Rh. 1. De usu judiciali hujus verbi v. Gesn. Thes. nr. 2.

i. q. cupere, operam dare rei. fructum, quem peto. A. 28.

i. q. quaerere, acquirere, conquirere aliquid ex al. loco, nostr. holen, suchen etc.

unde solitus esset vinum olim et ipse petere. Cl. 40. muraenarum a Parthia usque fretoque Hisp. per navarchos ac triremes petitarum. Vit. 13. exemplaribus undique petitis. Dom. 20.

ab exercitu auxilium petissem. C. 30.

de loco est impetum v. cursum aliquo dirigere.

petere aprum jaculis. T. 72. undique se strictis pugionibus peti. C. 82.

i. q. tendere aliquo, de cursu ad locum directo.

Britanniam petisse. C. 47. provincias cum imperio petiit. A. 29. Aegyptum petiit. A. 17. navigium clam petentes. T. 6. secessum Camp. petiit. T. 39. Illyricum petens. T. 14. Syracusas petiit. Cal. 24. ex secessu Anticyrae, quam — petierat. Cal. 29. confesum Urbem petiit. Cal. 48. Achajam petiit. Ner. 22. Fundos petentibus. Galb. 4. Palatium petiit. Oth. 7. Aventinum et paternam domum clam petiit. Vit. 16. Cutilias ac Reatina rura — petiit. Vesp. 24. Alexandriam petens. Tit. 5. Sabinos petiit. Tit. 10.

unde etiam *petere aliquem* *i. q. ad aliquem ire.* Parthosne an Galbam supplex peteret. Ner. 47. —

De forma *petisse, petissem* pro *petiisse, petissem* v. Oudend. ad C. 30. et A. 63.

Petitio. a petitione honorum absentes summovere. C. 28. ut absenti sibi — petitio secundi consulatus daretur. C. 26. in petitione consulatus. C. 73.

prima statim petitione. Vesp. 2.

Petitor. e petitoribus non alios adjuvare. C. 23. *Incepte al. competit.* v. *Competitor.*

Petulans. jocis quorundam invidiosis aut petulantibus lacesitus. A. 55.

Petulantia linguae. T. 61. jocorum. Galb. 20. *petulantiam* — exercuit. Ner. 26. (v. ejus exempla eodem capite.)

- rapinas ac petulantiam omnium in jocum vertens. Vit. 10.
Gr. ἀταξία, ἀσελγεια.
- Phalanx*. legio, quam M. Alexandri phalangem appellabat.
Ner. 19.
- Phaleræ*, equorum ornamenta, inter dona militaria. A. 25.
Phaleratus equus. Cal. 19. Cl. 17. phalerata Mazacum turba. Ner. 30. v. not.
- Phasianæ* inter hostias. Cal. 22. *Phasiani*. phasianorum cerebella. Vit. 13. Sed h. etiam l. al. femininum praeferunt. v. Oudend. *Martial*. 3, 58, 16. „impiorum phasiana Colchorum.“
- Phengites* lapis. Dom. 14. h. e. translucens a Gr. Φέγγος. v. *Plin*. H. N. 36, 22.
- Philologus* i. q. grammaticus sensu antiquo. Philologi appellationem assumissee videtur, quia, sicut Eratosthenes, qui primus hoc cognomen sibi vindicavit, multiplici variaque doctrina censebatur. Gr. 10.
- Philosophus*. Scitum de philosophis et de rhetoribus. Rh. 1.
philosophum (Isidorum Cynicum) Nero Urbe Italiaque summovit. Ner. 39. philosophorum contumaciam Vesp. lenissime tulit. Vesp. 13. (Sequ. de Demetrio Cynico.) Domit. philosophos omnes Urbe Italiaque summovit. Dom. 10. v. not. *Tac. Agric*. 2. sapientiae professores dicit.
- Philosophia*. a philos. Neronem mater avertit, monens, imperaturo contrariam esse. Ner. 52. a quo inductus aliquatenus in philosophiam est. Pers.
- Cornutus, sectae Stoicae, qui libros philosophiae reliquit. Pers.
- Philosophari*. virorum acriter tunc philosophantium. Pers.
- Phoenicopterus*, avis Africae, a rubentibus pennis sic dicta. v. *Plin*. H. N. 10, 48. *Martial*. 3, 58, 14. „nomenque debet quae rubentibus pennis.“ l. 13, 71. *Juvenal*. 11, 139.
- phoenicopteri inter hostias. Cal. 22. sacrificans respersus est phoenicopteri sanguine. Cal. 57.
- linguae phoenicopterum in patina Vitellii. Vit. 13. cf. *Lamprid*. *Heliog*. 19.
- Phonaseus*, qui declamantis vocem instrumento musico moderatur. A. 84. Ner. 25.
- Piaculum*, sacrum piaculare. per omnia piaculorum genera manes Galbae — propitiare tentasse. Oth. 7.
- Picare* dolia. Cl. 16.
- Pictura*. v. *Pingere*. — *Pie*, *Pietas*. v. *Pius*.
- Pigere*. ut Silanum non piguerit, sententiam suam — interpretatione lenire. C. 14.
- Pignus*. marium pignora. A. 21. de obsidibus. In libris aliquot pignora. v. Oudend. et Schaefer. ad *Plin*. ep. 1, 12, 3.
de filio. intercepto communis filii pignore. T. 7.
pignora capere est direpta suppellectili coercere Senatorem magistratui non parentem, v. c. indicto a Consule Senatu non venientem, v. ad jus vocatum comparere recusantem. C. 17. v. not. Gr. ἐνέχυρα λαμβάνειν. cf. *Clav. Cicer*.
- Pignerare* aliquid i. q. pro pignore dare, nostr. verpfänden. ut ex aure matris detractum unionem pigneraverit ad itineris impensas. Vit. 7.
- Pignerari* i. q. pignoribus obstringere et devincire sibi aliquem.

primus Caesarum fidem mil. etiam praemio pigneratus.

Cl. 10.

Pila. A. 83. *pilae* i. q. *aggeres in aqua exstructi, moles.* Gr. *ἀγῆπιδες*. congestis pilis. Cl. 20.

Pileus. arrepto pileo vel galero. Ner. 26.

libertatis signum. servos ad pileum vocare. T. 4. i. q. *manumittere.*

Pileatus. ut plebs pileata tota Urbe discurreret. Ner. 57.

Pilus. quo mollior pilus surgeret. A. 68.

Pili primi, primi ordines legionis. plerisque Centurionum maturis jam, et nonnullis ante paucissimos, quam consummaturi essent, dies, primos pilos ademit. Cal. 44.

Pinax. lib. qui inscribitur *pinax.* Gr. 6.

Pingere. pingendi studium. Ner. 53.

Pictura. aversae tabularum picturae. A. 75. tabellae lascivissimarum picturarum. T. 43.

Pinguis i. q. *densus, crassus.* Gr. *παχύς*. *pinguis toga.* A. 82. *παχὺ ἱμάτιον.*

pinguissima coma. Ner. 20. h. e. *densissima.*

Pinna. ut statim supino ac per somnum hianti pinna in os inderetur. Cl. 33.

Pinsere. *pinsit* v. *pinsuit* nonn. A. 4. Al. *finxit.*

Piratae. C. 74.

Pirum. Cl. 27.

Piscis. A. 96. Cal. 49. Vit. 13. Rh. 1.

Pisciculos appellavit Tib. pueros, quibus natans ad libidinem abutebatur. T. 44.

Piscari. animi laxandi causa piscabatur hamo. A. 83. *piscatus* est rete aurato, purpura coccoque funibus nexis. Ner. 30. dum piscaretur. Ner. 35.

similes ajebat esse aureo hamo piscantibus. A. 25.

Piscator. T. 60. piscatores. Rh. 1.

Piscina, de *balneo.* refotus saepius calidis piscinis, ac tempore aestivo nivatis. Ner. 27. inchoabat piscinam a Misenno ad Avernum lacum, contextam, porticibusque conclusam, quo, quicquid totis Bais calidarum aquarum esset, converteretur. Ner. 31. v. *Plin.* ep. 2, 17, 11. et 5, 6, 25.

stor, e servis. C. 48. duobus solis comitibus, pistore et coquo. Vit. 16.

Cassius Parm. ut pistoris nepotem taxat Augustum. A. 4.

Pistoria opera. T. 24. v. *Opus.*

Pistrinum. A. 4. mulis e proximo pistrino ad vehiculum junctis. C. 31.

Pistrinensia jumenta. Cal. 39.

us. censuerunt quidam, ut *Pius* cognominaretur. T. 17. *Pius* vocabatur Caligula. Cal. 22.

Pie. si grate pieque quis se prosecutus fuisset. A. 66.

Pietas. aliis rebus pietatem colas. C. 30. (*servato jure divino.* Eurip. *εὐσβεῖν χρεών.*)

erga parentes et consanguineos. T. 70. Cal. 1. 12. 15. Cl. 11. Ner. 9. Pers.

erga Principem ut Patrem patriae vel etiam Deum. A. 66.

Vit. 3. Dom. 11. cf. *Impius.* Gronov. ad *Tac.* A. 3, 51.

licere. Senecam tum maxime placentem. Cal. 53.

- cuidam scenico placenti. Ner. 42. Cano choraulae mire placenti. Galb. 12.
 citharoedum placentem. Vit. 11.
placitus h. e. qui placuit, probatus. quum maxime placitam sevocasset. Cal. 36.
 in *Senatus decretis vel Principum edictis* solemne verbum est placere.
 haec nova — neque placent, neque recta videntur. Rh. 1.
Curiam — obstrui placuit, Idusque Mart. parricidium nominari, ac ne unquam eo die Senatus ageretur. C. 88. quibus imperium prorogari — quid et qua forma regum literis rescribi placeret. T. 30. placuerat, per classiarios arma transferri sequi. Oth. 8. quum auctore Tiberio secerni minus idoneos Senatores removerique placuisset. Vit. 2.
 mulieres — venire in theatrum, non placere. A. 44. (in edicto Augusti.)
 spectare eum Circ. ex pulvinari, non placet nobis. Cl. 4. (in epistola Augusti.)
 simul. Jovis, quod dissolvi transferrique Romam placuerat (Caligulae.) Cal. 57. —
 quum placuisset — aggredi. Cal. 56. sc. *conjuratis*, h. e. quum constituissent, decrevisset.
 trucidatis, quos placitum esset. C. 9.
Placidus. placida quies. Cal. 50. Opp. *pavida* h. e. inquietata, turbata somniis.
Plaga. 1. q. vulnus. C. 82. Cal. 55. Oth. 11.
 distingu. a *vulnere*. verbera et plagas, saepe vulnera, nonnunquam necem repraesentantes adversariis. Vit. 10. ubi *plagae* incruentae, *vulnera* cruenta sunt.
Plagosus, qui plagas inferre s. verberare amat. Gr. 9.
Plagulae, *vela lecticae*. quum inde lectica transferretur, suspexisse dicitur dimotis plagulis coelum. Tit. 10. De lectione incerta v. Oudend.
Plangere. Gr. *κέντεσθαι*, *ὀλοφύρεσθαι*. Ner. 49. Oth. 8.
Planus. e plano aut e quaestitoris tribunali. T. 33.
Plane i. q. prorsus, omnino. plane deterritus. C. 14. necdum plane inimicus. A. 70. plane palam. C. 27. nostr. ganz offen. quasi plane defensione — res egeret. C. 52. (v. Schaefer. ad Plin. ep. 4, 11, 9. Schwarz. ad Paneg. 20, 1.) illud plane inter omnes fere constitit. C. 87.
 sed plane poematum quoque non imperitus. A. 89.
 planeque ita fecit. Ner. 38. v. Oudend. et plane ita fecit. Tit. 8.
 illa ejus quotidiana, et plane omnium horarum et momentorum erant. Cl. 40. ubi legendum puto *paene*.
 illud plane quantumvis salubriter et in tempore. Cl. 21.
 h. e. sine dubio, aperte maxime salubriter. v. *Quantumvis*.
Plaudere. sollemni forte spectaculo plaudentes inhibuit. Galb. 6.
 alicui. inchoanti Ner. cantica primus exsultans etiam plausit. Vit. 11. eisdem resurrectum ab universis in theatro et a stantibus plausum. A. 56.
 quum esedario Porio — studiosius plausum esset. Cal. 35.
Plausores. sequentibus currum ovantium ritu plausoribus. Ner. 25.
Plausus. qui — plausuum genera condiscerent. Ner. 20.

Plaustrum. plaustra potius quam plostra dicenda. Vesp. 22. v. not.

Plebs. C. 79. 85. A. 40. 44. 46. 53. T. 2. 37. Cl. 18. 27. Ner. 10. Tit. 8. plebs Romana. C. 14. urbana. Cal. 13.

prima plebs (Augusto cognomen Patris patr. detulit), legatione Antium inissa; dein, quia non recipiebat, ineunti Romae spectacula frequens et laureata. A. 58.

tantum gaudium publice praebeuit (mors Neronis), ut plebs pileata tota Urbe discurreret. Ner. 57.

inter servitia et sordidam plebem. Ner. 22. ab infima plebe. Oth. 7.

e plebe homo. Cl. 13. e plebe homines. A. 51. magistri e plebe cujusque vicinia lecti. A. 30. quosdam et de plebe. Vit. 14.

plebs Pollentina. T. 37. a propin quarum urbium plebe. Cal. 43. convocata plebe (Novariae.) Rh. 6.

plebei regem se salutanti. C. 79. sec. codd. Vulg. *plebi*; al. corrupte *plebejo*. v. Oudend. ad h. l. *plebei* sportellis cum opsonio distributis. Dom. 4. v. Oudend. ad T. 57. et 76.

genit. *plebei*. v. Oudend. ad T. 37. Omnino de forma *plebs*, *plebei* cf. Drakenb. ad Liv. 1, 20. l. 2, 24. et 45. l. 31, 43., singillatim de genit. *plebei* Eund. ad Liv. 2, 33. et de dat. *plebei* ad l. 2, 42. et l. 27, 20.

Plebecula. sineret se plebeculam pascere. Vesp. 18.

Plebiscitum. C. 11. 28. Senatusconsulta, plebiscita. Vesp. 8.

Plebejus. a plebejo quodam et ignoto. Ner. 56. plebejo homini. T. 2.

plebeja gens. T. 1.

Plectere. merito se plecti, qui — concupisset. Vesp. 12.

Plenus. pleno convivio. C. 49. A. 51. 76. Cal. 24.

plenus spei. C. 26. persuasionis. T. 69. minarum. Lucan. juvenem probri plenum. Cl. 16. vultus ruboris plenus. Dom. 18. arca variorum venenorum plena. Cal. 49. zona aureorum plena. Vit. 16.

quae omnia — arrogantiae plena. T. 68.

os plenius. C. 45. (nostr. *ein volles Gesicht*.)

Plerique i. q. *multi*. C. 50. 52. 68. 83. Dom. 19. al. *plerique* Equitum. A. 40. provinciarum pleraeque. A. 59. litigatorum *plerique*. Cal. 39. non defuit *plerisque* animus. Cal. 56. *plerique* mortem obierant. Cl. 46. *plerique* consulares. Ner. 38. *plerique* jurgia simulantes. Ner. 45. ex utroque ordine et sexu *plerique*. Ner. 11. (quibus omnibus locis *plerique* non sunt *plurimi*, sed *multi* v. *plures*.) Ita etiam matronae pleraeque. C. 84. pleraque pessimi exempli. A. 32. ubi Ernest. manifestam interpretationem intrudere voluit, *pluraque*. pleraque et quae per alios erant gesta sequi. C. 56. cf. loc. Taciti, quae ad C. 83. excitavi. Inde

Plerumque i. q. *saepe*. C. 62. 65. T. 33. Tac. A. 4, 57. v.

Horat. Turs. p. 572. ed. Schwarz.

Plostrum. v. *Plaustrum*. Illa vulgaris pronuntiatio.

Plumbeus. plumbeam chartam supinus pectore sustinere (coepit.) Ner. 20.

os plumbeum. Ner. 2.

Plus. plus minusve loqui. A. 84. (zu viel oder zu wenig.) v.

Horat. Turs. p. 574. nr. 7.

plus petendo. Cl. 14. h. e. *nimum*, *plus quam convenit*. v. *Petere*.

neque ex quoquam *plus denario* auferente. A. 57. nec *plus quam mille nummos* — deponi. Dom. 7. v. Drakenb. ad Liv. 29, 25. l. 3ⁱ, 34. et l. 4ⁱ, 12.

de tempore. ne quis — *plus triennio* continuo Italia abesset. C. 42. ne *plus quam bis* in mense legitimus Sen. ageretur, Kalendis et Idibus. A. 35. neque enim *plus quam tribus* nocturnis horis quiescebat. Cal. 50.

etiam absolute *plus* additur ablativis consequentiae. *non plus decimis* concessis. Galb. 15. h. e. *quum non plus quam decimas concederet*. Idem usus in dictionibus *nihil aliud*, *nihil amplius*, *minus*, de quibus suis locis vide. Omnino de usu voc. *plus* cf. Perizon. ad Sanct. p. 673. sequ. ed. Scheid. Adde Sanct. ipsum p. 1030.

Plures, neque tamen unquam *plures quam tres cohortes*. A. 49.

quasi *plura* polliceretur, quam sequ. Tit. 8.

Plurimus. unum vel alterum, vel, *quum plurimos*, tres aut quatuor. Gr. 24.

relicta, *ubi plurimum*, dimidia parte. Dom. 7.

Plurifariam h. e. *pluribus locis*. A. 46. 80. T. 45. Cal. 54. Cl. 21. Ner. 24. Vit. 9. cf. *Multifariam*.

Pluteus tricliniaris, *pars exterior lectuli*, *a mensa aversa*. *Interior* erat *sponda*, mensae adversa. cf. *Sponda*. coenanti modo ad pluteum, modo ad pedes stare, Cal. 56.

Pocillum. Vesp. 2.

Podagra. in podagrae morbum incidit. Gr. 3.

Podion s. *Podium*, editior locus in theatro inter scenam atque orchestram, ubi suggestus Principum. v. *Vitruv.* 5, 7.

accubans, parvis primum foraminibus, deinde toto podio adaptato, spectare consuevit. Ner. 12.

Poëma. C. 56. A. 89. T. 70. Tit. 3. Dom. 1. Gr. 11. 23. Luc. Pers.

Poëta. A. 99. T. 61. 70. Cal. 27. Dom. 4. Gr. 6. 11. 16. 23.

Pers.

antiquissimi doctorum, qui iidem et poetae et oratores semigraeci erant. Gr. 1.

praestantes poetas, nec non et artifices — insigni congiario magnaue mercede donavit. Vesp. 18. (Damnata enim bonis avibus inepta lectio, quae *coemptos poetas* peperit, v. not.)

poeta Ennius distinguitur a posteriore Ennio, Gr. 1.

Poëtica. A. 85. Ner. 52. Dom. 2. Gr. 11.

Poëna. Senatu universo in socios facinoris ultimam statuente poenam h. e. *supplicium*. C. 14. capitalis poena. C. 48. Dom. 14. sub mortis poena. Cal. 48. sub poena perpetuae servitutis, nisi obtemperassent, T. 36. nec sine poena, si quis sequ. Cal. 40.

poenam in se ultro depoposcerunt. C. 68. exacta de soubus poëna. C. 69.

poenas facinorum auxit, C. 42. multiplici poena coercito ambitu. A. 40.

in deprecanda graviore adulterii poena, A. 5. v. not. graviore poena ulcisci al. A. 21, affici graviore poena. Ner. 39.

metu poenae theatralis. A. 40. v. not. poenas parricidarum repraesentabat. Cl. 34.

par periculum poenae subire. A. 32. adempta lenitave parte poenarum. A. 34.

alios poena, alios ignominia notavit. A. 39. poena acrior. Oth. 3. legitimam poenam supergressus. Cl. 14.

quoniam satis poenarum exactum esset. A. 27. poenas innocentium, impunitates noxiorum. Galb. 15.

ad evitandas legum poenas. T. 35. ne — subeunda poena esset. Vesp. 6.

inter poenam. T. 60. nullus a poena hominum cessavit dies. T. 61. precanti cuidam poenae maturitatem. ibid. ut poena damnatorum in decimum semper diem differretur. T. 75. a spectaculo poenae. Cal. 27. alterius poenae duos filios adjecit. Vit. 14. rapi ad poenam. Cl. 10. 37. Vit. 14. poenas dare. Ner. 46. luere. Vesp. 1. Rh. 6.

quale id genus esset poenae (*puniri more majorum.*) Ner. 49. coll. Dom. 11.

quasi solatio et honore aliquo poenam levaturus. Galb. 9. deposcere aliquem ad poenam. Tit. 6. expostulatis ad poenam — caedis auctoribus. Dom. 23.

Poenitet. neque id dixisse me poenitet. T. 29. ecquid poeniteret. T. 45.

nisi omni modo, ne quem novi status poeniteret. A. 28. h. e. *ut omnes contenti essent novo statu.* cf. locus Vesp. 1. infra cit.

poenitens facti. Vit. 15. signa — poenitentis et de matrimonio Agrippinae, deque Neronis adoptione dederat. Cl. 45.

poenitendus. neque enim exstare ullum suum factum poenitendum. Tit. 10.

gens — Reip. nequaquam poenitenda. Vesp. 1. h. e. *quam ad imperium admisisse, Remp. minime poeniteret, adeoque utilissimum esset.*

Poenitentia, de *mutato consilio* s. *animi sententia*, qua factum quid nolumus.

poenitentia vel metu. C. 9. subita poenitentia. C. 75. ex poenitentia. Oth. 1.

poenitentiam simulans, quod sequi. Cal. 39.

ad poenitentiam versi. Cal. 9. in poenitentiam religione conversis. Cl. 13.

revocatis ad poenitentiam defectoribus. Ner. 43.

ut haustum venenum poenitentia evomuerit. Ner. 2. absteritus, non tam poenitentia, quam perficiendi desperatione. Ner. 43.

c. *genit.* poenitentia prioris sectae. A. 12. h. e. *mutatum de partibus, quas prius defenderat, iudicium.* in cujus pertinaciae poenitentiam. A. 27. ob poenitentiam veterum delictorum. Cl. 25. poenitentia mutati sacramenti. Galb. 10.

nec tam mortis poenitentia, quam suorum obtestatione. Vit. 2. h. e. *consilio de morte sibi consciscenda mutato.* coll.

Ner. 2. supra cit.

Poëta, *Poëtica* v. post *Poëma*.

Pol. satis pol proterve. Ter. 3.

Polire. argento et auro politis armis. C. 67.

politiora servitia. C. 47. v. Oudend,

- Pollere.* qui plurimum inter homines pollent. C. 6. pecunia pol-
lere. C. 19.
- Pollex.* impulsus ab eo dextri pedis pollice. Cal. 57.
inserto per os pollice. Galb. 20. quod duobus filiis —
pollices ampuisset. A. 24.
- Polliceri.* Vettius etiam clirographum ejus — pollicebatur. C. 17.
multitudinem — operam sibi — pollicentem. C. 16. milite
ac populo — hortante omnemque operam suam certatim pol-
licente. Vit. 15. alicui amicitiam et societatem. Cl. 25.
existimatur etiam equi census pollicitus singulis. C. 33.
trec. nummos; quos pollicitus olim erat. C. 38. donativum
etiam pollicitum (tradunt.) Galb. 20. ut voluntariis non mo-
do missionem — sed etiam — commoda polliceretur. Vit. 15.
quicquam cuiquam — polliceri. C. 78. auctores Bibulo
fuerunt, tantundem pollicendi. C. 19.
quasi plura polliceretur, quam praestare posset. Tit. 8.
poll. alicui matrimonium. Cal. 12. nuptias. Tit. 7. no-
ctem. Dom. 1.
ceteros, quod polliciti sint, tarde praestare, sed ipsum,
quod praestet, tarde polliceri. T. 24.
- Pollicitationes.* Ner. 13. Oth. 6. Dom. 2.
- Polluere.* quaestio de pollutis sacris. C. 6. pollutarum cerimo-
niarum reum. C. 74.
- Polyhistor.* quem propter antiquitatis notitiam polyhistorem
multi — vocabant. Gr. 20.
- Polyphagus* quidem Aegyptii generis. Ner. 37.
- Pompa.* inter pompae (*triumphalis*) fercula. C. 37. nonnullos ex
principibus legit, ac seposuit ad pompam. Cal. 47. triumphi
die, fatigatus tarditate et taedio pompae. Vesp. 12.
pompa Circensis. C. 76. Tit. 2. matri Circenses instituit,
carpentumque, quo in pompa traduceretur. Cal. 15. aviae Li-
viae — Circensi pompa currum elephantorum decem. Cl. 11.
quasi — die Circensium proximo sollemni pompae simu-
lacrum Dei detraxerit. A. 16.
praeunte pompa ceterarum sc. coronarum, h. e. coronas
gestantium. Ner. 25. v. not.
pompa funebris. funeratus est sollemni Principum pompa.
Cl. 45. quanti funus et pompa constaret. Vesp. 19.
- Pomum.* recens acidumve pomum succi vinosioris. A. 77. poma.
T. 53. Ner. 20. diripiendi pomorum et opsoniorum. A. 98.
v. not.
- Pomiferae arbores.* Cal. 37.
- Pondus,* nostr. *Last.* oneratis gravi pondere cervicibus. A. 67.
nostr. *Gewicht.* tres uncias, quae ponderi deerant. Galb. 12.
statuas — ponderis certi. Dom. 13.
Pondo. tria millia pondo auri. C. 54. sedecim millia pon-
do auri. A. 30. v. de hoc antiquae vocis *pondus, pondi* abla-
tivo Gronov. de pec. vet. 1, 6. et Perizon. ad Sanct. p. 747.
ed. Scheid.
- Pone.* occipitium. T. 68. verticem. Ner. 51. cervicem. Dom. 23.
ut — accensus ante eum iret, lictores pone sequerentur.
C. 20.
- Ponere* i. q. collocare, constituere, nostr. *setzen, stellen.*
utriusque simulacrum aen. victor posuit in templo. A. 96.
statuas olim sibi positas, A. 52. jussit, vel continuo ponerent

(statuam.) Vesp. 23. imagines a civitatibus ei positae. Vesp. 1. cf. T. 26. Cl. 9. Vit. 9. Tit. 2. Dom. 13.

positis ante se cum pecunia fisci. Cl. 18.

miles positus ad custodiam aditus. Ner. 21.

ipsa enim (verba) sicut Messalae, posui. A. 58. nos: *hersetzen*.

de Quaestore quodam cand. *inter causas* suffragationis suae posuit, quod sequi. Cl. 40.

Similis locus Oth. 7. *posita brevi ratione*; quasi sequi. h.

e. *proposita*. Alii aliter locum tentant. v. not.

posito in hortis — rudimento. Ner. 22.

i. q. *deponere*. posita veste. Galb. 3. positis lacernis. A. 40.

exsequiarum die ponendos anulos aureos, ferreosque sumendos. A. 100.

ponere barbam. Cal. 5. 10. Ner. 12. lanuginem. Ner. 34.

v. *Barba*.

Pons. ponte fabricato. C. 25. Bajarum medium intervallum Puteolaneas ad moles — ponte conjunxit. Cal. 19. per hunc pontem ultro citro commeavit. ibid. talem a Cajo pontem excogitatum aemulatione Xerxis. ibid. dedicatione pontis.

Cal. 32. super templum D. Aug. ponte transmisso. Cal. 22.

circa oppugnationem pontis. C. 64. ruina pontis. A. 20.

propere versus ad pontes. Cal. 51.

pons in Campo Mart., quo ad *suffragia in septum transibant*.

utrumne illum in campo — e ponte dejecerent. C. 80.

Ponticulus. quod si ponticulum transierimus. C. 31.

Pontifex. domum se nisi pontificem (sc. *maximum*) non rever-
surum. C. 13. pontifex in locum P. Scipionis substitutus. T. 4.
(non *pontifex maximus*, quo honore adhuc Caesarungebatur,
sed in *pontificum collegium* cooptatus.) inter pontifices sacri-
ficanti. T. 25.

Cn. Domitius in tribunatu pontificibus offensior, quod alium quam se in patris sui locum cooptassent, *jus sacerdotum subrogandorum a collegiis ad populum transtulit*.
Ner. 2.

fasti vitio pontificum per intercalandi licentiam turbati.
C. 40.

ut — obsecratio haberetur, eamque ipse jure maximi pontificis — praeiret. Cl. 22.

Pontifex maximus. C. 13. 46. A. 31. Vit. 11. Tit. 9.

ad pontificatum traductus est. Cal. 12. (*pontificibus ascriptus est*.)

Pontificales ludi. A. 44. h. e. editi, suscepto pontificatu maximo.

Popae, qui *victimae mactabant*. succinctus poparum habitu.
Cal. 32.

Popina, locus, ubi *opsonia coquantur et venduntur*. Ner. 16. 26.
Vit. 13.

datum Aedilibus negotium, popinas ganeasque inhibendi.

T. 34. Claudius coercionem popinarum Aedilibus ademit.

Cl. 33.

Popino, qui in popinis versatur, *helluo*. Gr. 15.

Poples. ingredientem destituebant poplites minis firmi. Cl. 50.

Populus et de *tota civitate Romana omnibusque ordinibus* (v.

Gell. 10, 20.), et de *plebe* seorsim dicitur. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 25, 2., Sigon. ad Liv. 25, 3.

de *tota civitate Rom.* ad amicitiam suam populi Rom. petendam. A. 21. imperium populi Rom. A. 31. unicum populi Rom. praesidium. T. 21. quasi in fidem populi Rom. T. 49. ne de summa imperii sui pop. Rom. periclitetur. T. 21. si non populum Rom. perosi sunt. ibid. dominum gentium populum. Cal. 35.

censum populi ter egit. A. 27. coll. A. 97.

populi Rom. sexum, aetatem, ordinem omnem. Cal. 4.

tam indignam sortem populi Rom. Cl. 3. ex aerario populi Rom. Cl. 25.

populum Rom. — voti compotem fecit. Cal. 13.

magni existimans, sincerum atque — incorruptum servare populum. A. 40.

populum universum tanta per omnes occas. comitate tractavit sequi. Tit. 8.

primus — magistratum populi suffragio cepit. A. 2. (comitiis centuriatis.)

tentavit et, comitorum more revocato, suffragia populo reddere. Cal. 16.

populo hortos circa Tiberim publice — legavit. C. 85. τῇ πύλαι. legavit populo Rom. quadringenties, A. 101. h. e. aerario. Sequi. tribubus h. e. plebi viritim, ut T. 76.

Saeptius de *plebe Romana* seorsim, Gr. δῆμος v. πλῆθος.

per suffragia populi. C. 5. v. not. beneficium populi. C. 29.

tam Senatus, quam populi diurna acta. C. 20. lege Vatinia — mox per Senatum, veritis Patribus, ne, si ipsi negassent, populus et hanc daret. C. 22.

citra Senatus populi auctoritatem. C. 23. Senatus consentiens cum populo Rom. A. 58. apud Senatum ac populum. T. 68. Senatui populoque Rom. Cl. 7.

neque in Senatu, neque apud populum, neque apud milites. A. 84. et militum et Senatus populi gratulationibus. Ner. 34.

epistola Senatus populi Rom. Cl. 25. nunciaret Senatui ac populo. Ner. 1. legatum Senatus ac populi Rom. Galb. 10.

populo consalutato. T. 17. Praec. Senatu adstante. equestri ordini et populo. Cal. 49. Opp. Senatui. aut Senatu aut populo. Ner. 41. absentem Senatum populumque, Cal. 45. populus — miles — Senatus. Dom. 23.

conciliato populi favore. Cl. 11. ad populum provocanti. C. 12. Q. Catulum ad disquisitionem populi vocavit. C. 15. egit cum Tribunis plebis — id potius ad populum ferrent. C. 26. v. Drakenb. ad Liv. 7, 42.

recensum populi — egit. C. 41. (h. e. plebis, frumenti dividendi causa, ne quis de censu universi populi Rom. cogitet. v. not. coll. A. 40. et 42.) populo praeter frumenti denos modios — trecenos quoque nummos viritim divisit. C. 38.

Ita semper *plebs* intelligenda, ubi congiarium populo datum dicitur. v. Congiarium. populo famem indixit. Cal. 26. dimisso ad prandium populo. Cl. 34. cf. Lips. de magn. Rom. 2, 12. et Duker. ad Liv. 31, 50.

bestias ad munus populi comparatas. C. 75. consternatum ruinae metu populum. A. 43.

militem secrevit a populo. A. 44. (in theatro.) multa et ipse jecit in populum. Ner. 26.

inter immodicas ac novas populi acclamationes. C. 79. cf. Ner. 24. Vit. 4.

ne populo qu. jam praesenti statu laeto. C. 80. nec populo — pepercit. Ner. 38.

flagitante populo. A. 16. Cal. 41. dictaturam magna vi offerente populo. A. 52.

deprecanti saepe populo Rom. A. 65. ullis populi precibus. T. 37. revocante — populo. T. 40.

populo auxilium flagitante. T. 48. populo Rom. deposcente. Galb. 15. quasi efflagitante populo. Dom. 3.

injussu populi triumphantem. T. 2.

morte ejus ita laetatus est populus. T. 75.

populumque et milites adhortatam, T. 50. commonito pro Rostris populo. Cl. 22.

spectante populo. Ner. 53. interpellante milite ac populo. Vit. 15.

utinam populus Rom. unam cervicem haberet. Cal. 30. Praeced. *infensus turbae*.

Popularis sandapila. Dom. 17. h. e. *quali homines de plebe exportantur*.

populares tumultus. T. 37. h. e. *plebis in theatro*.

popularia h. e. *sedes populi in theatro*. Cl. 25. Dom. 4.

populares h. e. *qui ejusdem sunt populi*, nostr. *Landsleute*.

Ner. 43.

Popularitas, studium placendi populo comitate.

incendebat et ipse studia hominum omni genere popularitatis. Cal. 15. pari popularitate. ibid.

ne quid popularitatis praetermitteret. Tit. 8.

maxime popularitate efferebatur, omnium aemulus, qui quoquo modo animum vulgi moverent. Ner. 53.

Porcus. ut M. Varronem porcum appellaret. Gr. 23.

Porca caesa. Cl. 25.

Porcellus. porcello objecit (venenum.) Ner. 33.

Porrigere. libellum — ab obvio quodam porrectum. C. 31. coll. A. 53. asses porrigentibus. A. 91. parapsidem leguminis — porrexisset. Galb. 12.

gladium — porrectum sibi a quodam. Vit. 8. pugionem

Consuli — ac mox Senatoribus singulis porrigens. Vit. 15.

jussu se — pugionem porrigere. Dom. 17. oblata sibi feramenta pugnantium inspicienda porrexit. Tit. 9.

porrecta a se poma. T. 53. veneno manu sua porrecto. Vit. 14.

Porta. portas claudere alicui. C. 34. patefacere. C. 54. cohortem — per diversas portas in oppidum immisit. T. 37. clausis oppidorum portis. Ner. 23.

statim contendit ad portam et inde Romam. Rh. 6.

custodiam portae commissi castelli retinuit. C. 68.

funus triumphali porta ducendum. A. 100.

portae Caspiae. Ner. 19. v. not.

Portitores. Rh. 1. — *Portorium*. stipulatores, qui se in via portorium flagitassent. Vit. 14. peregrinatum mercium portoria instituit. C. 45.

Portare munera in campum. C. 84. aquilam humeris subisse diuque portasse. A. 10.

cespitum portare Aug. Centuriones jussit poenae loco. A. 24.

Portendere. apparuit, *ostentum* illud Aug. potentiam *portendisse.* A. 94. periculum, quod imminere ipsi *per quaedam ostenta portenderetur.* Cl. 29. altero *ostento* periculum a custodibus domino *portendi.* Cal. 57.

magna et assidua *monstra* — exitum ei, qualis evenit, *portenderant.* Galb. 18.

qui magnam felicitatem portenderet. Vesp. 5.

stella crinita, quae summis potestatibus exitium *portendere* vulgo putatur. Ner. 36.

arbitrium orbis terrarum portendi interpretantes. C. 7. laeta per haec et magna portendi. A. 95. responsum est, summum — imperium portendi familiae. Galb. 4. non aliud *portendi*, quam venturum sequi. Vit. 18. beatiorum post se laetiorumque portendi Reip. statum. Dom. 23.

Portentum. terrebatur ad hoc evidentibus portentis somniorum et auspicio- rum et omnium, quum veteribus, tum novis. Ner. 46.

portentum eum hominis dictitabat, nec absolutum a natura, sed tantum inchoatum. Cl. 3. nostr. *eine Mißgeburt von einem Menschen.*

Portentosus, a natura suetoque ordine recedens, nostr. *mißgestaltet, unnatürlich, widernatürlich.*

parvo portentosoque capite. Dom. 4.

portentissima genera ciborum atque coenarum. Cal. 37.

Porticus. Capitolium ornavit porticibus ad tempus exstructis. C. 10. addidit (templo Apoll. Palat.) porticus cum bibliotheca Latina Graecaque. A. 29. porticus et basilica Caji et Lucii. ibid. in porticibus Herculis templi. A. 72.

in utraque Fori sui porticu. A. 31. in publicam porticum. T. 11.

aedes, in quibus porticus breves essent Albanarum columnarum. A. 72. deceres Liburn., magna thermarum et porticum et tricliniorum laxitate. Cal. 37. domus aureae tanta laxitas, ut porticus triplices milliarias haberet. Ner. 31. inchoabat piscinam — contextam porticibusque conclusam. ibid.

ut ante insulas ac domos porticus essent. Ner. 16.

stans tantummodo intra porticum mediam. Cal. 27. per longissimas porticus vagus. Cal. 50. porticum, in quibus spatium consue- rat, parietes phengite lapide distinxit. Dom. 14.

Portitores, Portorium v. sub voc. *Porta.*

Portus. portus et navigationem et accessum ad insulam explor. C. 58.

portus Julius. A. 16. portum Ostiae extruxit (Claudius.) Cl. 20. Antii portum operis sumptuosissimi fecit Nero. Ner. 9.

Posca, vinum aceto mixtum, quale plebs et milites bibere solebant. G. *ὀξύγαρον.* (Hoc est *ῥέος* felle vel potius herbis amaris mixtum, quod miles Christo moribundo porrexit. Matth. 27, 48. Semper milites poscam secum portabant.)

Puteolis poscam vendentem. Vit. 12.

Poscere. sedit. militum, praemia et missionem poscentium. A. 17. Tribuno signum de more poscenti. Cl. 42. in aquae frig. potione, quam is affectus febre poposcerat. Vit. 14. tutorem a se poscentibus. A. 94. crebro vindicem poscebant. Ner. 45.

si res posceret. T. 65.

Posse. ego quid potui? Ner. 45. v. not.

quibus primum potuit experimentis. Ner. 7. quo (die) opportunissime potuit. Ner. 13. quam posset velocissimum. Ner. 33. qua posset quisque opera. Galb. 10.

quantum posset praedae et manubiarum. Ner. 38. utcunque quis posset. Cl. 16.

tempus, quo vobis aequum possit videri. T. 24. h. e. fortasse videbitur.

posse etiam periphrasin facit infinitivi futuri. Angl. *could.*

posse per ambitionem quandoque restitui. A. 42. non dubitans etiam citra bellum posse terreri. Cl. 35. bene agi potuisse. Ner. 28. posse enim — praevalere. Galb. 19. sperans — profligari plurimum posse. Oth. 9. (Ita Cic. pro l. Man. 6. fin. „putatisne vos illis rebus *frui posse*“ h. e. *fruituros*, quod dicere noluit.)

Potens. potens rerum. C. 72. amicos ita magnos et potentes in civitate esse voluit sequi. A. 56. Agrippinam, potentem adhuc apud filium. Vesp. 4.

urbes potentissimae. C. 28. potentissimos duos competitorum. C. 13. potentissimos amicorum. Lucan.

Potentia. Augusti potentiam. A. 94. assertores dignitatis ac potentiae patriciorum. T. 2.

fiducia fraternae potentiae. A. 14. nimiam potentiam pellicis. A. 69.

potentiae cupiditate. C. 50. se jam pridem potentiae gloriae abunde adeptum. C. 86.

potentia atque opibus — floruerunt. A. 66. tantum potentia valuit. Oth. 2.

nec potentia minor, nec dignitate. T. 1. velut partes sibi aequas potentiae vindicantem. T. 50. quem ad summam potentiam — provexerat. T. 55.

Potestas pr. est *facultas*, *potentiam suam s. vim in alium exercendi.* Itaque, sicut *potentia* conditionem, ita *potestas* actum significat, *Macht* absol. et *Macht über einen v. über etwas.*

quorum ipsi in potestate sunt reges. C. 6. jam istam volucrum fore potestatem. A. 13. v. *Esse.*

in adversariorum devenit potestatem. C. 36. in potestatem redigere al. C. 4. T. 25. Tit. 4.

si de potestate patris exisset. Vit. 6.

i. q. *venia*, (*Macht*, *Erlaubniß*, *etwas zu thun*,) max. *de venia aliquem conveniendi.*

potestatem transeundi ad eum omnibus fecit. C. 75. facta tandem abeundi potestate. T. 10. potestatem omnibus adeundi sui fecit. T. 40. si quis adire vellet, potestatem sui prae-buit. Oth. 11. qui potestatem sui die festo non habuissent. T. 34. —

potestatem semper omnibus fecit, quoties vellent, obsides recipiendi. A. 21. ut populo potestatem faceret, bina paria — postulandi. Dom. 4.

ne potestas cuiquam capitis sui fieret. Ner. 49. h. e. *ne caput cuiquam traderetur.*

inde potestas abstract. de magistratu v. imperio, penes quod est potestas.

quod compellari apud se maiorem potestatem passus esset. C. 17. quoad potestate abiret. C. 20. contentus dictaturae potestate. C. 76. Tribunos — potestate privavit. C. 79. potestate transacta. A. 40. in eadem hac potestate. A. 27.

ignota tunc adhuc Caesarum potestate. T. 14. nec quicquam — pro potestate subscripsit. Oth. 7.

tribunicia potestas. A. 27. T. 9. 11. 16. 23. 65. Vesp. 12. Tit. 6. consularis. Dom. 1. summa potestas i. q. *consulatus*. Cal. 26.

quem vos tanta et tam libera potestate instruxistis. T. 29. auctores restituendae tribuniciae potestatis, cuius vim Sulla deminuerat. C. 5.

honore omni et potestate privavit. Ner. 34. (*Ansehen, Gewalt.*)

potestates i. q. *provinciis praefecti*. Cl. 23. Opp. *magistratus in Urbe*. — *summae potestates i. q. Principes, ἀρχαι*. Ner. 36.

Potiri. ne spolio potiretur hostis. C. 64. (De lectione solocca *poteretur* v. not.)

obsessa Alexandria — brevi potitus est. A. 17. regnorum, quibus belli jure potitus est. A. 48. si potitus imperio fuisset. Cal. 12. qua (femina) ut potiretur. Ner. 35.

i. q. *obtinerere*. quod multos jam annos potiretur sacerdotio. Cal. 35.

c. *genit. rerum* potiri. A. 94. Vesp. 4. v. Perizon. ad *Sanct.* p. 482. ed. Scheid. coll. p. 739.

Possessio. ut debitores creditoribus satisfacerent per aestimationem possessionum. C. 42. h. e. *fundorum*, nostr. *Besitzungen, Grundstücke*.

loco et quasi possessione usurpati a se diu secundi gradus sponte cessisse. T. 10.

Possessor. se esse possessorem ac velut aedituum soli. A. 5. possessor villae novus. A. 6. ne quis possessorum expelleretur (agris.) C. 38. neque veteranorum neque possessorum gratiam tenuit. A. 13. rapti per agros viatores — ergastulis possessorum (sc. agrorum) supprimebantur. A. 32. subsiciva — veteribus possessoribus concessit. Dom. 9. loca in Urbe publica juris ambigui possessoribus adjudicavit. A. 32. h. e. *iis, qui tunc possidebant*. non ausus extorquere possessoribus proximas domos. A. 56. aedificare, si possessores cessarent, cuicunque permisit. Vesp. 8.

Post. post paucissimas noctis horas. A. 6. paucos post dies. C. 22. Cal. 14. 26. post nonum mensem, quam Tib. excessit. Ner. 6.

post se. T. 22. h. e. *post aetatem suam* i. q. *post mortem suam*.

post remotos — Tribunos. C. 80.

statim post. v. *Statim*.

de loco. religatis post terga manibus. Vit. 17. —

post hoc. Oth. 11. (Al. *post haec*.) Gr. 3. v. Oudend. ad

T. 9. et Oth. 11. —

i. q. *postea*, vi adverbii. biduo post. C. 16. nec multo

- post. C. 26. quinto post die. C. 38. longo post intervallo.
 Vit. 1. *post biennio*, sc. cod. Salm. T. 20. v. Oudend.
paulo post quam. C. 39. — *postquam deinde etiam*. Ner. 42.
 aliquanto enixius, *postquam*. Galb. 5.
Postea. aut statim aut unquam *postea*. Ner. 34.
Posthaec. A. 19. T. 9. Vesp. 8. Al. *posthac* et *post hoc*.
Posthac. C. 75. A. 40. 42. 53. 55. 97. T. 7. Ner. 37.
 Dom. 13.
Posterus. postero die. C. 20. posterī temporis. C. 23.
 praesentis et posterāe vitae. A. 71.
 posteriore corporis parte. Ner. 46.
 posteriore epulo. Cal. 17. priore proelio — posteriore. C.
 55. cf. *Prior*. — posteriores (grammatici). Gr. 4. *die spātern*.
Oppon. veteres.
 in posterum. C. 14. A. 18. 29. Vesp. 6.
 posterī. A. 43. Cal. 38.
Postremo. C. 26. 80. T. 67. Cal. 46.
 primo — deinde — postremo. T. 61.
Posthabere. omni ratione posthabita. Cal. 37.
Posticus. postica parte Palatii. Oth. 6.
posticum. aegre, nec nisi postico, evadere. Cl. 18.
Postmeridianis horis. Gr. 24.
Postponere. quum se — etiam deterioribus postponi videret.
 Gr. 8.
Postridie. postridie mundinas. A. 92. postridie quam ad lēg. ve-
 nit. Galb. 6.
Postulare. immodeste missionem postulantēs. A. 24. ut — prius
 veniam postularit. T. 71.
 postulante L. Pisone. C. 83. (in Senatu.) abolitioem ejus
 (legis) publico spectaculo pertinaciter postulante Equite.
 A. 34.
 saepe *de populo*, *gladiatorem ad pugnam produci pe-*
tente.
 pugilum par postulatum. A. 44. quum Tetrinius latro
 postularetur. Cal. 30.
 Palumbum postulantibus. Cl. 21. ut populo potestatem
 faceret, bina paria e suo ludo postulandi. Dom. 4.
c. accusat. personae. quum — prospicientem (Caligulam)
 pauci postulassent (gladiatores.) Cal. 18.
 i. q. *accusare*, *alicujus nomen deferre*.
 Dolabellam repetundarum postulavit. C. 4. qui postula-
 batur injuriarum. A. 56.
simpl. a L. Antistio Tr. pl. postulatus. C. 23. Eodem
 sensu
Postulationes. Ner. 7. et *Postulatores*. Ner. 15.
Potare. T. 42. Ner. 5. Vesp. 2. potaturus. Ner. 48. sec. vulg.
 Meliores libri: *poturus*. v. Oudend.
Potio. pro potione sumebat sequ. A. 77. larga meri po-
 tione. T. 62. gelidae aquae potione. Oth. 11. in aquae frigi-
 dae potione. Vit. 14. de potione, qua Brit. hausta periit.
 Tit. 2.
Potiuncula. ut — modicam in ampulla potiunculam su-
 meret. Dom. 21.
Potus. ad quem sponte se a potu recepisset (jumentum.)
 Galb. 7.
Potulentus i. q. *ebrius*. Oth. 2.

Potionare. creditur potiónatus a Caesonia. Cal. 50. v. int.

Potens, Potentia, Potestas, Potiri v. post *Posse*.

Potior. vitiis virtutibusque Tib. perpensis, potiores duxisse virtutes. T. 21.

quum tali sacrificio contraria exta potiōra sint. Oth. 8.

potius. potius navigabat. A. 82. h. e. *navigationem praeferebat.*

Potissimum. Gallias potissimum elegit. C. 22.

Prae a Gr. *παρά* (v. Scheid. ad Lennep. Etymol. p. 731. et ad Sanct. Min. p. 232.) pr. *comparationi* inservit, quae ad *locum* pertinere potest, quo alius alio prior est, vel ad *vim* atque *momentum*, quo quis superior est altero.

Itaque *de loco* dictum non omnino esse potest i. q. *ante*, sed ostendit, aliquid juxta positum, sed primo loco, magis eminere et conspici. Nostra lingua, cui major particularum penuria, voc. *vor* et *über* eodem sensu utitur, praesertim quum usus nostri *ob*, praeterquam in paucis, ut *ob etwas halten, Obacht, Obsicht* etc. fere obsolverit.

prae se ferre aliquid igitur est in *conspectum* v. omnino ad *sensus hominum* aliquid *prodere*, nostr. *aufsern, zu erkennen geben*.

quam voluntatem quum *prae se* identidem ferret. A. 28. odium semper contemptumque Tiberii *prae se* ferens. Cal. 14. mediocritatem pristinam *neque dissimulavit unquam* ac frequenter etiam *prae se* tulit. Vesp. 12.

sequ. acc. c. inf. Galba *prae se* tulit, nullos minus metuendus sequi. Vit. 7. h. e. *aperte dixit, non dissimulavit.*

et proprio sensu *de loco.* *prae se* ferens Darium puerum. Cal. 19. (ubi manifestum est discrimen particulae *ante*. Nam *ante cum* alius quis ferre poterat puerum, non *ipse ante se*. Contra *prae* notat, loco priorem fuisse puerum.)

Ubi *de comparatione virium* s. *momenti* dicitur, quo quid plus valet altero, *prae* explicari potest voc. *ob, propter*, quum id, quod prius est et superius, causa exsistat rei v. facti. Ita nos *vor, über* pro *wegen. Ueber* est comparativus vocis *ob*.

prae turba. C. 39. Cal. 4. *prae tumultu recusantium.* A. 34.

prae pudore. A. 65. T. 66. Cl. 32. *prae ardore.* Cal. 57. *prae metu.* Cl. 10. *prae dolore.* Oth. 12.

Praecutus stilus (*vorn zugespitzt.*) Dom. 3.

Praebere pr. *prae habere*, unde i. q. *exhibere*, nisi quod hoc e *medio* datum, illud omnino oblatum quid significat, nostr. *vorhalten, hinhalten*, unde *geben, gewähren*.

cavam manum asses porrigentibus praebens. A. 91. osculum offerenti manum praebuit. Dom. 12. ut sibi pedes praerberet excalcandos. Vit. 2. praebentis pro scopo dispansam dextrae manus palmam. Dom. 19.

universorum se oculis in Circo max. praebuit. Ner. 22. ut visendam praeteret faciem neve summitteret. Vit. 17. praebens invicem aurem. Cal. 22.

unde omnino *dare, exhibere*.

praeb. coenam, A. 74. epulum. A. 98. Vit. 10. cibum. Vit. 14. prandium. C. 38. frumentum. C. 26. oleum. Ner. 12. pecuniam. Cal. 41. annua. T. 50. gratuita subsellia. Ner. 17.

operas publico spectaculo. A. 45. occasionem. Galb. 17. materiam. A. 16. Cl. 4. ne quid materiae praeberet Neroni. Galb. 9. facultatem. C. 56. A. 15. suspicionem. Ner. 40.

ut adeunti litigatori spatium moramque praeberet. Vesp. 25. si quis adire vellet, potestatem sui praebuilt. Oth. 11. tantum gaudium publice praebuilt (*Nero mortuus h. e. morte.*) Ner. 57.

quod — exorandum praebuerat (Neronem). Vit. 4. h. e. praestiterat, ut Nero exoraretur.

Praecalvum caput. Galb. 21. h. e. in anteriore parte calvum.

Praecavere. ad praecavenda venena sua. Cal. 23.

Praecedere. praecedente titulo. Cal. 32. praecesserat de eo fama. Galb. 12.

c. accus. ut Equites Rom. — praecederent eum. Dom. 14. *Praecellere*. honore. A. 25. ingenium in utroque eloqu. doctrinaeque genere praecellens. Cal. 3. si qui arte praecellerent. Ner. 23.

Praecept (a *prae* et *caput*) Gr. *πρηνής*. ut praiceps per gradus iret. Cal. 35.

unde de iis, qui temere ruunt in periculum, v. sine consilio ad rem festinant.

ad exitium licentia praecipites. A. 47. in furorem usque praecipites. Cal. 9.

inconsultus ac praiceps. Cl. 15. (*voreilig, vorschnell.*)

Oppon. circumspectus et sagax.

praiceps consilium. C. 20. A. 8. praiceps cogitatio. Cal. 48.

Praecipitare aliquem in flumen. A. 67. Cl. 9. in mare. T. 14. 62. in fontem fluminis. Rh. 4. quoad praecipitaretur ex aggere. Cal. 27. repente omnes praecipitavit (sc. de ponte.)

Cal. 32. in terras praecipitatum. Cal. 57.

quasi praecipitaturus se in Tiberim. Ner. 47.

simpl. ut is se praecipitaverit. A. 27.

i. q. temere aliquo ruere, ut nostr. *stürzen, sich stürzen.*

pluribus eodem praecipitantibus. C. 64.

Praecipitium, locus praeruptus. in praecipitium propellere aliquem. A. 79.

Praecidere. praecidendas falsario manus. Cl. 15.

Praecingere. male praecinctus puer. C. 45.

Praecipere. pr. *prae* reliquis capere, suscipere.

veteres ac praeceptas (cerimonias.) A. 93. (nostr. *früher angenommen, herkömmliche.* Al. *receptas.* v. Burm.)

i. q. *praeire* aliquid h. e. dictare, quod dicitur

et de magistris, modo simpliciter, ubi est magistrum, praepceptorem esse.

visum sibi per quietem C. Caesari praecipere. Ner. 7.

praecipisse multis et claris juvenibus. Gr. 10. ut paucis et tantum adolescentibus praeciperet. Gr. 16.

modo addito accusativo. glossemata nobis praecipit.

Gr. 22.

et de iis, qui jubent aliquid. cf. *Dictata* sub v. *Dicere.*

sequ. acc. c. inf. T. 65. Cal. 47. Ner. 31. A. 99.

sequ. ut. C. 34. Cl. 38. Ner. 34.

Praeceptum. praecepta et exempla publica vel privatim salubria. A. 39. ita ut quotidie praecepta eloquentiae trad-

- ret. Gr. 7. alterum praeceptis de ratione scribendi (instruxit.) Gr. 10.
 nostr. *Vorschrift, Befehl*. perpetuo notoque jam praecepto.
- Cal. 30.
 praecepta sequentis diei — per libellos dare. T. 18. Gall. *ordres*.
Praeceptor. A. 42. T. 57. Ner. 52. Gr. 10. 11. 17.
Praecipuus, insignis, eximius prae reliquis.
 gentem Octav. Velitris praecipuam fuisse. A. 1. praecipuum in aula locum tenuit. Vit. 4. praecipuam — sibi invdiam hinc maxime movit. C. 78. praecipua militiae laus. C. 35.
 edidit — et quosdam praecipuos (ludos). Cal. 18. h. e. *prae reliquis insignes*.
 inter causas vel praecipua. T. 51. cujus vel praecipua opera. C. 21.
 quo praecipuo adjutore. C. 12. quem vel praecipuum adiutorem speraverat. A. 10. cf. *Vel*.
 decreta accusatoribus praecipua praemia. T. 61.
 praecipua coenationum rotunda. Ner. 31.
 HS. quingenties quum praecipuum inter legatarios habuisset. Galb. 5. h. e. *quod prae reliquis legatariis caperet*. cf. Turneb. Advers. 9, 2., Gesner. ad Plin. ep. 5, 7, 1.
Praecipue. C. 65. praecipueque. C. 84. Tit. 7. praecipue ut animadvertit. T. 50.
- Praeclarus*. materno genere praeclaro. Oth. 1. praeclara facta ejus. T. 52. de infante — praeclara spondit. T. 14.
- Praecludere*. horreis praecclusis. Cal. 26. Naumachia praecclusa. Ner. 27. ruina aedificiorum praecclusam viam offendit. Oth. 8. praecclusit cunctos negotiatores. Ner. 32. h. e. *clausis portis Urbe coercuit*. v. not.
- Praeco*. laudationis loco Consul Anton. per praeconem pronuntiavit Sctum. C. 84. praeconis voce ad populum concionatus est. A. 84. citatum pro tribunali voce praeconis. T. 11. cunctos — tacere jussit voce praeconis. Dom. 13.
 vox praeconis irrisa est, invitantis more sollemni ad ludos sequi. Cl. 21.
 Senatum per praecones propere convocavit. Cl. 36.
 praeco in comitiis consularibus pronunc. Consulem destinatum. Dom. 10.
 praeco in auctione. Cal. 38. — sacr. Eleusin. initiatione impii et scelerati voce praeconis summoventur. Ner. 34.
Praeconium facere. Gr. 3. i. q. *praeconem esse*. praeconio contendere h. e. *vocis claritate*. Ner. 24. v. not.
- Praecognoscere*. mors ejus — evidentissimis ostentis praecognita est. A. 97.
- Praecordia*, *πρεκάρδια*. initio veris praecordiorum inflatione tentabatur. A. 81.
- Praecipidus* pretiosae suppellectilis Corinthiorumque. A. 70.
- Praeda*. praedae nomine. C. 38. mancipia ex praeda viritum dedit. C. 26. Al. *et praedia, et prandia*. v. not.
 urbes diruit, saepius ob praedam quam ob delictum. C. 54.
 partae et ad licitationem dividendae praedae pretium. Ner. 26. ne non hinc quoque quantum posset praedae et manubiarum invaderet. Ner. 38.

se cuicunque obvio praedae futuram. Galb. 4.

Praedari. Dom. 12. — *Praedones* i. q. *piratae*. C. 4. 74.

Praedamnare. destituere ac praedamnare reum. A. 56.

Praedicare, aperte, palam aliquid dicere, nostr. laut, offen sagen, versichern.

sequ. acc. c. inf. A. 17. C. 30. Cal. 11. 23. Gr. 23. Rh. 4. nihilo deteriore[m] virtutem aut conditionem suam praedicantes. Cl. 25.

de al. re. de iisdem comment. Hirtius ita praedicat. C. 56.

palam appellare. fortissimum virum praedicantes. Oth. 12. (cum laude.)

propalam alium Neronem et opinabantur, et praedicabant. Tit. 7. (laut nennen.)

Praedicere, ante s. prius dicere, zuvor sagen.

sequ. acc. c. inf. praedixisse matri osculanti fertur — reversurum. C. 13. quum praedixisset, experturum se sequ. Dom. 11. mane praedixerat sequ. T. 11.

ut praediximus. A. 90. h. e. *supra diximus.* v. interpr.

max. de *conjectoribus, haruspicibus* etc. qui futura denunciant.

quum Agrippae magna et pacne incredibilia praedicerentur. A. 94. adolescentulo Chaldaei cuncta praedixerant. Dom. 14. qui — mutationem rerum praedixerat. Dom. 16.

genituram ejus praedictam a mathematicis. Vit. 3. non aliud portendi praedixerant. Vit. 18. id de Imperatore Rom. — praedictum. Vesp. 4.

audivit praedicta haruspicis. Oth. 6. durius et contra praedicta cadentibus rebus. T. 14.

i. q. ante constituere, nostr. *vorher bestimmen, vorher ansagen.*

ad praedictam coenae horam. Cl. 8.

Praedictiones. T. 14.

Praeditus praenomine. T. 1. imperio. A. 25. amplissimo magistratu. A. 26.

tanta cum honestate praeditum. Gr. 13.

Praedium. amplissima praedia. C. 50. praedia ampla. Ner. 33.

urbanis rusticisque praediis locupletatum. Ner. 30. in praediis Cosanis. Vesp. 2.

inquilinos praediorum suorum. Cl. 38. v. not. in praediis suis deprehensos. Ner. 38.

jus nundinarum in privata praedia a Consulibus petiit. Cl. 12.

decessit — in praediis suis. Pers. — labefacta fide praedia alicui obligare. Vesp. 4., unde

Praedictoria lex, qua praedia publico obligata eorum, qui solvendo non essent, venibant. Cl. 9. v. not. et Clav. Cicer. sub voc. *Praedictorius.*

Praedives, prae aliis h. e. valde dives. T. 49.

Praedones. v. *Praeda.*

Praedulcis vox. Cal. 33.

Praeduri sensu obsceno de *exoletis.* Galb. 22.

Praeesse. provinciae. A. 3. Galb. 6. exercitui. A. 10. cohortibus. Cal. 12. classi. Plin. bibliothecae. Gr. 20.

Praesens. v. suo loco.

Praefari. quando ita praefari non abstinuerit. T. 23. edicto praefatus sequi. acc. c. inf. C. 28.

Praefatio. vetere Fecialium praefatione adhibita. Cl. 25. v. Drakenb. ad Liv. 45, 5.

nunquam — sine praefatione clementiae. Dom. 11.
in praefatione quadam (libri.) Lucan.

Praeferox multiplici successu. C. 35.

Praeferre, ante ferre, nostr. *voraustragen*, *vortragen*.

trium verborum praetulit titulum. C. 37. h. e. *praeferrī jusserrat*. praeferebantibus munera. C. 84. praelato titulo. A. 59. ministri acerram praeferentis. T. 44. scutum sua manu praetulit. Ner. 7. statua, quae Circ. pompa hodieque praefertur. Tit. 2.

i. q. *antepondere*, *antehabere*, nostr. *vorziehen*. v. quae supra dixi de vi comparativa partic. *Prae*.

omnibus gentis suae procul dubio praefendum. Ner. 3. Pisone praelato. Oth. 5.

facile tempus et locum praetulerunt. C. 80. repentinum inopinatumque (finem vitae) praetulerat. C. 87. quietem praetulit. Galb. 7. Antium, omnibus semper locis ac secessibus praelatum. Cal. 8.

Praeficere. cur enim non praeficitur Urbi (Latinis.) Cl. 4. Aegypto praeficere. Dom. 4.

praefectus, cui administratio vel imperium aliquod datum, ut

provinciae v. *rei militaris*. praefecto regis provincia expulso. C. 4. Liv. 40, 52. „*praefecti regis Antiochi*.“

Tiberius Alex. praefectus Aegypti. Vesp. 6. v. quae de praefecto Augustali Aegypti diximus ad A. 18.

praefecti Pompeji. A. 16. i. q. *duces classium*.

praefectus alae. T. 30. v. ad A. 38. Tribunos mil. praefectosque (alarum) mutare. T. 41. v. not.

praefectus castrorum. Vesp. 1. v. Lips. exc. ad Tac. A. 1, 20.

praefectus Praetorii. Cl. 12. Galb. 11. 14. praefecti praetorii. Cal. 56. Ner. 21. praefectus praetorianarum cohortium. Tit. 4. Dom. 6.

praefectos pro Praetoribus Caesar constituit, qui absente se (v. not.) *res urbanas* administrarent. C. 76. (ad quem loc. v. de praefectis Urbi sensu antiquo, et nova inde a Caesare potestate.) praef. Urbi sacro Latinarum. Ner. 7. cf. etiam Salmas. ad Capitol. Anton. Phil. c. 4.

Praefecto Urbis A. 33. legendum pro: *Praetori urbano*. v. not.

sub edicto praefectorum Cl. 9. nempe *aerario*, qui erant illo tempore Praetores, unde inutilis correctio *Praetorum*. v. not. ad h. l. et ad A. 36. et Cl. 24.

Praefectura Aegypti. A. 66. (v. ad A. 18.) Ner. 47.

praefecturae alarum. A. 38. Talis praefectura alae impetrata ab adolescentulo. Vesp. 8.

praefecturam Praetorii suscepit Titus, nunquam ad id tempus nisi ab Equite Rom. administratam. Tit. 6. v. not.

praefectura Urbis. A. 37. T. 42. Vesp. 1. v. ad C. 76.

praefectura morum. C. 76. pro *censura* mutato nomine a Caesare suscepta. v. not. et voc. *Censura*.

- Praefigere.** caput ejus praefixum hastae. C. 85. praefixo in biremis puppe vexillo. Cal. 15.
- Praefinire.** ad certum praefinitumque tempus. Galb. 14.
- Praegnans.** A. 62. 63. T. 14.
- Praegrandis.** membra praegrandia. A. 72. locustam, quam praegrandem ceperat. T. 60. Al. *pergrandem*. v. Oudend. cum praegrandibus oculis. T. 68.
- Praegravare.** *gravioris momenti esse*, nostr. *überwiegen*. C. 76.
- Praegredi.** pedibus praegrediens. T. 7.
- Praegustator.** Cl. 44.
- Praeire** obsecrationem. Cl. 22. h. e. *verba concepta obsecrationis praelegere populo*.
- Praejudicium.** *judicium de aliquo, quod exemplum et signum est judicii de alio, in eadem vel simili causa mox ferendi.*
statim Quaestor ejus in praejudicium aliquot criminibus arreptus est. C. 23. v. not.
- Praelautus.** praelautos vereque magnificos (putabat), qui abuterentur (divitiis) et perderent. Ner. 30. Oppon. *sordidi ac deparci*. praelautus alioqui, famosusque coenarum magnificentia. Vit. 2.
- Praelegere.** Gr. 1. 16. Lucan.
- Praeligare.** Gr. *περιδέν*. coronam laur. candida fascia praeligatam. C. 79.
- Praelium.** v. *Proelium*.
- Praelucere.** servum praelucentem. A. 29. Al. *praeducentem*. v. Oudend.
- Praemittere.** duces, copias etc. C. 31. 63. A. 17. Oth. 8. Vesp. 7. Vit. 9.
praemissus Apolloniam. A. 8. obsides quosdam — clam praemissos. Cal. 45. praemissis libertorum fidissimis Ostiam. Ner. 47. praemissis, qui rem div. appararent. Galb. 18. — praemisso in ordine equo. A. 38.
praemissa voce, hoc age. Cal. 58.
- Praemium.** C. 17. 52. 74. T. 20. 54. Cl. 28. Oth. 2. Vesp. 18. per gratiam et praemium. A. 35.
missionem et praemia flagitantes. C. 70. promissa veteranis praemia. A. 15. seditio militum, praemia et missionem poscentium. A. 17. citra commoda emeritorum praemiorum. A. 24. (ubi *praemiorum* e glossemate in textum venisse videtur.)
quicquid ubique militum esset, ad *certam stipendiorum praemiorumque formulam* astrinxit. A. 49. praemia ampliora. Galb. 6. fraudari se praemiis sequi. Galb. 16. coll. Vit. 10.
legitima praemia. Vesp. 8. —
praemia tyrannicidarum. T. 4. decreta accusatoribus praecipua praemia. T. 61. praemia delatorum Papiae legis. Ner. 10.
aucta praemia legis de marit. ordin. A. 34.
corollaria et praemia in ludis ac muneribus. A. 45. repraesentanda praemia in posterum. Ner. 5. (de *mercede palmarum*.) praemia coronarum. Ner. 32.
Praemiari. in cognitionibus — nundinari praemiarique h. e. *praemia pacisci*. Tit. 7. v. not.
- Praemonere.** praemonitis sociis, ut sequi. Oth. 6.
- Praemori.** ut parte ea corporis quasi praemortua vixerit. Gr. 3.

- Praemunire.* praemuniri medicamentis. Cal. 29. i. q. antidotis. Ner. 34.
- Praenomen.* quum praenominibus cognominibusque variis distingueretur (gens Claudia), Lucii praenomen consensu repudiavit. T. 1. ne praenomina quidem ulla, praeterquam Cnei et Lucii, usurparunt (Aënobarbi). Ner. 1. quatuor filios — tantum praenominibus distinctos, reliquit. Vit. 2.
adoptatus a noverca sua, Livium nomen et Ocellae cognomen assumsit, mutato praenomine. Galb. 4.
observatum est, Caesares omnes, quibus Caji praenomen fuerit, ferro perisse. Cal. 60.
praenomen Imperatoris a Caesare primo assumtum. C. 76. v. not. cf. T. 26. Cl. 12.
- Praenoscerere* futura. Ner. 56.
- Praeparare* expeditionem. Ner. 44. profectionem. T. 38. classem. Ner. 47.
gladios in necem suam praeparatos. Cal. 24. ferae muneri praeparatae. Cal. 27.
quum pueri nobiles — ad edendas in scena operas evocati praepararentur. Cal. 53.
praeparatum leonem ajunt, quem — elideret. Ner. 53.
quos a liberto Neronis ad fraudem praeparatos. Galb. 10.
chirographum ejus praeparatae apud milites concionis. Tit. 6.
ad eloquentiam praeparandam. Gr. 4. — praeparatum venire. T. 56.
- Praependere.* caro praependebat. Galb. 21. Al. *propend.*
- Praepinguis.* Galb. 3.
- Praepondere.* cohors praeposita castello. C. 68. Parthenius cubiculo praepositus. Dom. 16.
monetae publicisque vectigalibus peculiares servos praeposuit. C. 76. quos singulos cujusque provinciae negotiis praeposuisset. A. 33. consulares exercitibus praepositos. T. 32. quem cohortibus et aliis provinciaeque Judaeae praeposuit. Cl. 28. ex consulatu Syriae praepositus. Vit. 2.
binos plerumque laticlavios praeposuit singulis alis. A. 38. candidatos — legionibus praeposuit. Ner. 15.
classi praepositus. T. 4. Cajum Orienti praepositum. T. 12. legioni praepositus. Tit. 4.
novum officium instituit, praeposito Equite Romano. T. 42. Threces — corporis custodibus praeposuit. Cal. 55.
magistros toti certamini praeposuit consulares. Ner. 12.
praepositus substantive. praepositos procuratoresque. Galb. 12. praepositi. Galb. 16. Oth. 1. i. q. *duces.* caeso praeposito. Vesp. 4. h. e. *praeside.*
Præpositiones verbis addere. A. 86. v. not.
- Praepropere.* expeditionem impigre atque etiam praepropere inchoavit. Oth. 8.
- Praeripere.* perlatos a cursore Ph. codicillos praeripuit. Ner. 49.
ut praerepta, non praebita, facultas scriptoribus videatur. C. 56.
- Praeruptus.* praeruptis immensae altitudinis montibus. T. 40.
- Praesagire.* exercitu — exitum praesagiente. A. 96. praesagiente Virgilio sequi. acc. c. inf. Gr. 23.

Praesagium. id quoque magis praesagium, quam mentis deminutio fuit. A. 99.

praesagium insequentis casus. Galb. 6. praesagia mortis ejus praecipua fuerunt. Cl. 46. nunciabantur et ex Urbe praesagia. Vesp. 5. de qua victoria praesagiis prius quam nunciis comperit. Dom. 6.

praesagio fuit etiam Domitii patris vox. Ner. 6.

Praescire. praescisse haec cum peritia futurorum. T. 67.

Praescriptum. ultra praescriptum. C. 28. v. not. — praescripta legum. Cl. 14.

ex Augusti praescripto imperaturum se. Ner. 10.

Praesens. praesens consolando revocavit ad vitam. A. 53. (nostr. *persönlich.*) ne aut obstare, aut obtrectare praesens videretur. T. 10.

absentibus, secundum praesentes facillime dabat. Cl. 15. v. not.

praesente se. C. 76. manifeste est corruptum. De varia medela v. not.

donec successores post aliquot annos praesentibus daret. T. 63.

ferenda esse praesentia, qualiacunque sint. A. 87. et praesentia — et futura mala. T. 59.

sicut *in posterum* — ita *ad praesens*. Tit. 6.

Praesentia. posse enim auctoritate et praesentia praevalere. Galb. 19.

in praesentia. T. 22. Cl. 4.

Praesentaneus. venenum velocissimum ac praesentaneum. Ner. 33. h. e. *praesentis* s. *proximae efficaciae*. cf. Gell. 6, 4.

Senec. ep. 95. *praesentanei boleti*.

Praesentire. bellorum omnium eventus ante praesensit. A. 96.

Praesepe eburneum (equi.). Cal. 55.

Praesertim quum. T. 21. Cal. 8.

in tanto praesertim negotio. T. 21.

Praesidere. seque praesidenti patri ad genua summisit. T. 20. quum mane pro aede Cap. Jovis paululum curuli sella praesedisset. A. 26. quo tempore existimatur lorica sub veste munitus ferroque cinctus praesedissee. A. 35.

praesidere ludis, spectaculis etc. A. 45. T. 6. Cal. 18. Cl. 2. 7. 21. Ner. 12. Vit. 4. Dom. 4. v. int. ad *Plin.* ep. 7, 11, 4.

Praeses provinciae. C. 35. Dom. 6. praesides provinciarum. A. 23. T. 32. 41. Cl. 17. Oth. 7. Vesp. 6. Dom. 8.

Praesidium i. q. *tutela*, nostr. *Schutz*.

manus Equ. Rom., quae armata praesidii causa circumstabat. C. 14. praesidii causa et gloriae. Rh. 1. h. e. *ad defendendos* s. *tutandos* *rcos*.

unicum populi Rom. praesidium. T. 21. ad praesidium coloniarum. A. 25.

milites, ad tutelam alicujus hominis vel loci constituti.

qui se — cum aliquo militari praesidio perduceret. T. 65. continere se et legionariorum firmare praesidiis. Galb. 19. praesidio in Apuliam misso. Vit. 1. qui Confinium praesidio tenebat. C. 34.

Praestare i. q. *antestare* h. e. *eminere, excellere*, Gr. *πρόεχειν*.

in quibus et ipse praestabat largiter. A. 89.

unde *praestans*. prudentiaque et aetate praestantibus. Galb.

10. aut aequavit praestantissimorum gloriam, aut excessit.

C. 55. componi aliquid de se — nisi a praestantissimis.
A. 89.

ut aliquanto ex tempore, quam a cura, praestantior haberetur. T. 70.

noscentiae quemquam praestantiorum. Ner. 41. praestantes poetas. Vesp. 18.

transitive est *facere*, ut *aliquid fiat* v. *non fiat* (pr. für etwas stehen), unde

i. q. *praebere*, *exhibere*, nostr. *gewähren*, *leisten*, Gr. *παρέχειν*.

praest. aliquid. abstinentiam neque in imperiis, neque in magistr. praestitit. C. 54. innocentiam praest. Vit. 5. non modo Principis sollicitudinem, sed et parentis affectum unicuique praestitit. Tit. 8. fidem praestitit. Tit. 9. veniam et oblivionem — sanxit ac praestitit. Cl. 11. nequaquam animi constantiam praestitit. Lucan.

curam solito exactiorem praestitit. T. 13. *praestare* et *polliceri* oppon. T. 24.

c. accus. personae i. q. *agere*, *ostendere*, *exhibere*.

paulatim Principem exseruit praestititque. T. 33. aliquandiu se varium praestitit. Dom. 3.

Caec. Metello — auctorem propugnatoresque se pertinacissime praestitit. C. 16.

Urbem tutam — etiam in posterum praestitit. A. 29. h. e. *fecit*, ut *tuta esset*.

horum omnium vix duos aut tres incolumes praestitit. T. 55. h. e. *quasi creditos reddidit*, *incolumes esse passus est*. solos — incolumes praestitit. Galb. 15.

si consanguineos suos Ilienses ab omni onere immunes praestitisset. Cl. 25.

praest. alicui aliquid. alicui honorem. A. 51. officia. A. 60. 61. quod nihil cuiquam toto die praestitisset. Tit. 8. ut quotannis ingredientibus Cur. Senatoribus certam summam viritum praestaret heres suus. Dom. 9. — *Praestans*. v. supra.

Praesto esse i. q. *adesse*, *advenire*. Cl. 15.

Praestituere. ante praestitutam diem. Ner. 21.

Praestolari. (Becmann. de orig. Lat. l. p. 1030. a *praestus* s. *praestulus*, Gr. *ἐπιμωρὸς*, pro quo *praesens* usitatum, deducendum putat, et corripiendam alteram syllabam, et ex ipsa hac etymologia, et ex analogia voc. *hasta* *hastula*, *pileus* *pileolus*, *ventus* *ventulus* etc. recte docere videtur.)

duo in publico — praestolantes. Cl. 13. creditorum praestolantium ac detinentium turbam. Vit. 7.

Praestringere. quum lecticam ejus fulgur praestrinxisset. A. 29. Al. *perstrinx.* v. Oudend.

Praestruere. quum praestructum utrumque consulto esset. T. 53.

Praetentare. praetentato sinu. A. 35. culcitis et stragulis praetentatis. Cl. 35.

Praetendere. inter praetenta foribus vela. Cl. 10. In vita Plinii leg. *Liburnica pertendisset*, non: *Liburnicas praetendisset*.

i. q. *praetexere*. honorum satietatem ac requiem laborum praetendens. T. 10. quam causam profectionis praetenderat. T. 40.

Praeter pr. comparativus particulae *prae* (Gr. *παρά* contra *πρὸς*,

πραΐτερος, πραΐτερα, v. Scheid. ad Sanct. p. 232.) significatio-
nem illius, de qua supra dictum, auget addita *motus* notione.
Itaque

de loco dictum, uti *prae* notabat, aliquid juxta v. prope
esse, sed priori loco, ita *praeter*, juxta aliquid moveri,
significat, Germ. *förder*, v. absol. forma *fürder*, *furbafs*,
Angl. *further*. Discrimen enim inter particulas *für* et *vor*, ut
inter Lat. *prae* et *pro*, exulta demum lingua, accuratius ob-
servari coepit. —

quam praeter Locros Rheginum pedibus iret. A. 16. praeter
pedes suos transeuntes. Cal. 36. v. Drakenb. ad Liv. 10,
29. „*praeterque aciem ipsam Gall. — ferebantur.*“

Unde de rebus vi comparationis *progressum ultra aliquid*
notat, quod relinquitur, omittitur, eximitur, ut Gr. *παρά*,
nostr. *über*, *aufser*, comparat. voc. *ob* et *aus*.

ex plurimis maximisque honoribus praeter paucos et
modicos non recepit. T. 26. h. e. *non nisi paucos*. nullo,
praeter auguralis sacerdotii, honore impertitum. Cl. 4. v.
Gronov. ad Gell. 1, 23. fin. ita ut medio tempore comitia
nulla habuerit, praeter Tribunorum et Aedilium plebis. C. 76.
religionum usquaque contemtor, praeter unius Deae Sy-
riae. Ner. 56. (his locis *praeter* primitivam vim obtinet, qua
adverbium est comparativum. v. Drakenb. ad Liv. 5, 52. §. 13.
et Oudend. ad Cl. 4.)

Frequentius tamen, et certo statoque jam usu, accusativo
jungitur.

uxores praeter Octaviam duas postea duxit. Ner. 35.

se vero praeter ceteros inaudita — pati. Ner. 42. multo
praeter ceteras altiore et dealbatam statui crucem jussit.
Galb. 9. praeter ceteros Jud. fiscus acerbissime actus est.
Dom. 12. praeter haec. Cl. 44. fecit *praeter* commentarios —
satiram quoque. Gr. 5. *praeter* citharoedos chorocitharistae quo-
que et psilocitharistae. Dom. 4.

ut Gr. *παρά* saepius i. q. *contra*, nostr. *aufser*, *wider*,
über, ubi praetereundo omissum, relictum aliquid dicitur.

praeter consuetudinem. A. 97. T. 18. quae praeter consue-
tudinem ac morem majorum sunt. Rh. 1. praeter modum.
T. 69. Cal. 45. Vit. 7. Dom. 14. (nostr. *über die Maassen*.)
praeter opinionem. C. 16. praeter spem. T. 39. praeter ae-
quum. Cal. 34. Leg. *praeter eum*, quod accuratius dicendum
erat *praeter se*. v. not. et supra sub voc. *Is*.

Praeterea. nihil praeterea agebat. A. 45. ubi praeterea
nemo ante eum. Cl. 21. si quid praeterea desiderarent. Tit. 9.

Praeterquam. prosperissime semper, ac ne ancipiti qu. un-
quam fortuna, praeterquam bis. C. 36. *praeterquam* Decembri
mense, aliis quoque festis profestisque diebus. A. 71.

libert. milite, praeterquam Romae — bis usus est. A. 25,
coercitionem — ademit, praeterquam ludis et scena. A. 45.
De varietate lectionis v. Oudend. et not. nostr.

ne praenomina qu. ulla, praeterquam Cnei et Lucii, usur-
parunt. Ner. 1. praeterquam in propinqua oppida — nusquam
afuit. T. 33. defunctum nullo, praeterquam consecrationis,
honore dignatus. Dom. 2.

Praeterire. qui praeteriens forte animadverterat. Dom. 15.

praetereunte funere. T. 57.

i. q. *rationem non habere alicujus hominis vel rei*, nostr. *übergehen*.

ne minores qu. pueros praeteriit (in congiario.) A. 41. nominibus modo in recitatione praeteritis. Cal. 16. ne praetorium virum — praeteriret (in auctione.) Cal. 39. praeterito Quaestoris officio. Ner. 15.

quod saepe non literas modo, sed syllabas, aut permutat aut praeterit. A. 88. h. e. *omittit*.

de tempore, nostr. *vorüber gehen*. venisse quidem eas (Idus Mart.), sed non praeterisse. C. 81.

praeteritus. praeterita omnia (beneficia.) Tit. 8. excusare praeterita. A. 27. veniam praetitorum precari. Ner. 47.

in praeteritum. Dom. 9.

Praeternittere. quamvis — nihil ex ordine quotidiano praeternitteret. T. 72. ne quam occasionem corrigendi disciplinam praeternitteret. Vesp. 8. ne quid popularitatis praeternitteret. Tit. 8. nihil ex eo tempore praeternitum est ad majestatem ejus augendam. T. 15.

quod equidem magis, ne praeternitterem, retuli sequi.

Cl. 1.

Praeternavigare. *simpl.* vitans praeternavigantium officia. T. 12. c. *accus.* quoties — Bajanum sinum praeternavigaret.

Ner. 27.

Praeterquam. v. supra sub voc. *Praeter*.

Praetervehere. Frequens apud nostrum participium praesentis et imperfecti passivi *praetervehens*, ut: Velabrum praetervehens. C. 37. (quod, si accuratius scribere vis, non est i. q. *praetervectus*, sed *quum praetervehetur*.) praetervehenti sibi. C. 78. Judaeam praetervehens. A. 93. Puteol. sinum praetervehenti. A. 93. terra marique praetervehentes. Ner. 34. cf. *Transvehere*. Etiam Cicero Phil. 3, 13. „ille in me absentem *invehens*.“

Praetervolare. Cl. 7. Galb. 1.

Praetextere. Neutrum *praetextum*. praetextum quidem illi civil. armorum hoc fuit. C. 30. v. Oudend. et not. nostr. Ita etiam T. 28. optimi libri: *hoc praetexto*.

ad praetextum mutatae voluntatis. A. 12.

Praetexta. Praetoris. C. 18. Aedilis. Vesp. 5.

liberorum. C. 84. ubi a matronis liberorum bullae atque praetextae rogo Caesaris injectae dicuntur. puero — bullam et praetextam togam imposuere (*ut ingenuum fingerent*.) Rh. 1. ceteri pedibus et in *praetexta* (currum triumph. secuti),

Crassus Frugi equo phalerato et in veste palmata. Cl. 17. v. not. ad T. 17.

Praetextatus, puer nondum virilis aetatis. v. ad C. 1.

C. 1. A. 44. 56. 94. Cal. 10. 14. 24. praetextati pueri. Cl.

25. quos discipulos et *grandes praetextatos* vocabat. Rh. 1. (de viris puerorum more discantibus.)

imagines praetextatae. Ner. 57.

Urbem praetextatus et laurea coronatus intravit. T. 17. v. not. et Oudend.

verba praetextata i. q. *impudica*. Vesp. 22. v. not. Plin.

ep. 4, 14, 4. *verba nuda* dicit. v. Ernest. ad h. l. et in Lex. technolog. Lat. Rhet.

Praetor. Praetor creatus. C. 14. Praetor designatus. T. 31. extra ordinem per codicillos. Cal. 16. —

Consulem se effecturum, quod Praetor nequisset. C. 24. Praetor (Vespasianus) ludos extraordinarios — depoposcit. Vesp. 2. v. not. Praetor — novum spectaculi genus edidit. Galb. 6. —

Praetorum numerum ampliavit Caesar. C. 41. v. not., et Augustus. A. 37. v. n.

Caesar praefectos pro Praetoribus constituit, qui absente se res urbanas administrarent. C. 76. v. not. et supra *Praefectus Urbis*.

Aug. instituit, ut cura aerarii a Quaestoribus urbanis ad praetorios Praetoresve transiret. A. 36. v. not. Claudius Quaestoribus eam reddidit. Cl. 24. v. not. ad h. l. et Cl. 9. —

appellationes quotannis urbanorum litigatorum Praetori delegavit urbano. A. 33. sec. vulg. Sed cum Lipsio exc. ad Tac. A. 14, 28., mutato errore, orto ex compendio Pr. Urb., legendum *Praefecto Urbis*.

observavit sedulo, ut, quoties terra in Urbe movisset, ferias advocata concione Praetor indiceret. Cl. 22.

quum mandatu Praetoris jure dicundo conventus circumiret (Caesar Quaestor.) C. 7. tribunal Praetoris in theatro. A. 44. v. Lips. de Amphith. c. 11.

pro Praetore v. Propraetore. A. 10. T. 3. Ner. 40. v. ad C. 54.

Praetorius. C. 43. A. 36. 100. Cal. 29. 38. Ner. 13. Vit. 6. Dom. 1. 8.

Caesar decem praetoriis viris consularia ornamenta tribuit. C. 76.

Senator praetoriae dignitatis. Vesp. 1.

praetoriis ornamentis honorari. Cl. 28.

Praetura. primo praeturae die. C. 15. praetura fungi. T. 4. Cl. 24. 38. Gr. 7. functus honore praeturae. A. 4. in praeturae honore. Cl. 1. in praetura. Vesp. 15. post praeturae honorem. Vit. 2. honorem praeturae urbanae cum consulari potestate suscepit titulo tenus. Dom. 1.

non egressus praeturae gradum. Galb. 3. nec praeturae gradum excessit. Oth. 1.

praeturae candidatus. Vesp. 2. — ex praetura h. e. post praeturam. C. 18. 71. A. 3.

Silanus abdicare se praetura ante IV. Kal. Januar., morique initio anni coactus. Cl. 29.

Praetorium pr. tentorium ducis in castris. stare per totum diem ante praetorium, poena militaris Centurionum. A. 24. v. not.

i. q. *domus ampla et magnifica*, nunc *palatium* dicunt. ampla et operosa praetoria gravabatur sequi. A. 72. in praetorio, cui Speluncae nomen est. T. 39. in exstructionibus praetorium atque villarum. Cal. 37. cuncta praetoriorum suorum ornamenta. Tit. 8. v. *Juvenal.* 1, 75. et 10, 161.

i. q. *locus, ubi milites ad custodiam Principis allekti tenebant*, et saepius *ipsi praetoriani*. Nomen, ut ipsa Imperatorum dignitas, e castris in Urbem transiit, quum primum nonnulli milites armati praetorium s. tabernaculum ducis custodiae causa circumstarent, postea Caesar tota legione decima et post victoriam exteris quoque custodibus se cingeret, tandem Tiberius (T. 37.) dispersis antea militibus peculiaria castra in Urbe daret. v. *Castra praetorianorum*. praefectus

- Praetorii. v. Praefectus.** Tribuni Centurionesque Praetorii. Ner. 47. veterani e Praetorio. Ner. 9.
Praetoriani. T. 48. Cal. 19. Ner. 19. Galb. 16. Oth. 8. Cl. 26.
 agnitus est a quodam missicio praetoriano. Ner. 48.
 milites praetoriani. A. 99. 101. praetorianus exercitus. Vesp. 6.
 equites praetoriani. Cal. 45.
 cohortes praetorianae. T. 37. Cal. 4. 12. 43. Cl. 10. Ner. 10. Vit. 10. Tit. 4. Dom. 6.
 Centuriones Tribunique praetoriani. Cal. 40.
 stipendium praetorianorum. v. not. ad T. 25. et interpr. ad Tac. A. 1. 17.
Praetrepidus. T. 63. Ner. 41. Priore loco al. *pertrepidus*.
Praevalere. quum, quibusdam consentibus — praevaluisset, ut sequi. A. 7. h. e. ea sententia prae reliquis valuisset, obtinisset.
 ne ferox atque impotens mulier et hoc genere gratiae praevaleret. Ner. 28. ne quandoque apud hominum gratiam paternâ memoriâ praevaleret (Britannicus.) Ner. 33. posse enim auctoritate et praesentia praevalere. Galb. 19.
 vicinus et praevalens hostis. T. 16.
Praevalidus ramus. Vesp. 5. Jung. *prolixus*, oppon. *exilis*.
Praevehens in libris et edit. aliquot legitur C. 37. pro: *praeterevens*.
Praevenire. talia agentem atque meditantem mors praevenit. C. 44. nisi eum mors praevenisset. T. 62. ut persaepe nuncios de se praevererit. C. 57.
 praeventus est ab Agrippina. Cl. 44. morte praeventus est. Tit. 10.
Praevidere. praevium periculum. A. 10. Vulg. *provisum*. Illud potius. Est enim *ante visum*. Eadem confusio est Plin. ep. 1. 5. 16. ubi *providere* praefendum, quoniam *curandi et mendi* inest notio. Ita etiam T. 14. legendum *nave provisâ* h. e. *e longinquo visâ*, non *praevisâ*. v. *Providere* et *Prospicere*.
Prand-re. A. 94. Cal. 52. Ner. 47. Vesp. 5. Dom. 21.
Prandium. ictus nidore prandii. Cl. 33. post prandium. Cal. 45. uno prandio pariter necatos. Ner. 36.
 epulas — dispertiebat in jentacula, et prandia, et coenas, comissionesque. Vit. 13.
 prandia populo data. C. 38. T. 20.
Prasinus, viridis. prasina factio aurigarum. Cal. 55. v. n. *prasinus* agitator. Ner. 22. h. e. *de factione prasina*.
Preces. post multas et supplices preces. C. 69. post multas et irritas preces. A. 17. per gratiam et preces. A. 27. post multas preces. Cal. 27.
 precibus enitens, ut sequi. C. 26. ne eum qu., nisi precibus, eripuit, exorato — accusatore. A. 56. tam suis, quam matris impensissimis precibus reditum expostulare. T. 13. expugnatum precibus uxoris. T. 21. nec, ut revocaret, unquam ullis populi precibus potuit evinci. T. 37. adjuvante vulgi preces etiam statione militum. Ner. 21. nonnunquam secreto precibus et lacrimis orans, ut sequi. Tit. 9. ad humillimas devolutus preces. Lucan.

Precari. quid habeo aliud Deos immort. precari, quam ut sequ. A. 58. ut Deos precatus sit — facerent. Cl. 1. precata propalam, ut sequ. T. 2. cunctos ingenti consensu precantes, ut sequ. Dom. 13.

sequ. acc. c. inf. iudicibus, sextam decuriam adjici precantibus. Galb. 14.

prec. aliquid. uni suppliciter sepulturam precanti. A. 13. an — veniam praeteritorum precaretur. Ner. 47.

alicui aliquid. sic enim nos perpetuam felicitatem Reip. et laeta huic precari existimamus. A. 58. sibi et suis εὐδαιμονίαν similem precabatur. A. 99.

Precario exegit, ut. Cl. 12.

Premere. caseus manu pressus. A. 76.

noli uxorem meum premere. Cal. 25.

a qua rea premebatur. Ner. 7.

Presse. breviter et presse. Rh. 1. Oppon. *latius et uberius.*

Pretium. immenso pretio. C. 47. immensis pretiis. Cal. 39. immenso emere simpl. ibid. saepe levissimo, interdum nullo pretio. A. 41. societates ac regna pretio dedit. C. 54.

quibusdam dominis insul. — pretio restituito. T. 48. ubi partae — praedae pretium absumeretur. Ner. 26. absumto pretio. Galb. 15.

nihil non pretio addici, aut donari gratia passus est. ibid.

pretia agrorum. A. 41. Corinth. vasorum. T. 34. spadonum. Dom. 7.

exquirens per se pretia, et usque eo extendens, ut sequ. Cal. 39.

ut argentarios pretiis rerum coëmptarum — fraudaverit. Ner. 5.

perseverantiae grande pretium tulit. T. 16.

Pretiosus. pretiosissima simulacra. A. 57. margaritae.

Ner. 12. amissis naufragio pretiosissimis rebus. Ner. 40.

Pridem. jam pridem. C. 20. 40. 86. A. 1. Vir. 7. Vesp. 5.

Pridie. simpl. i. q. *praecedente die.* C. 85. T. 35. (ubi leg. *pridie sortitione* ductam. Al. *pridie sortitionem.* v. Oudend., Wolf. et not. nostr.) Cl. 32. 37. 43.

c. accusat. nominis, diem v. festum alicujus diei notantis. v. Wolf. ad T. 35.

pridie Kalendas. C. 76. Cal. 8. Idus. C. 81. Nonas. Pers. *pridie* Circenses. Cal. 55.

pridie quam. pr. quam occideretur. C. 87. pr. quam periret. Cal. 57. Dom. 16. pr. quam Sicil. pugnam classe committeret. A. 96. pr. quam de reditu certior fieret. T. 14. pr. quam cruci figeret. Dom. 11.

Pridianus cibus. Cal. 58. *pridiana* opsonia. T. 34. Vit. 13.

Primus. duos primos — sequentes — novissimum, ceteros. Cl. 14.

prima — secunda. A. 35. *primum — secundum.* T. 7.

prima plebs — mox in Curia Senatus. A. 58.

primo diluculo. Vit. 15. ea, quae prima fecerat. Juvenal.

Primum. Consuli *primum*, deinde magistratibus, ac mox Senatoribus. Vit. 15.

Primo. ac *primo.* T. 33.

primo — post autem. C. 46. *primo — postea.* A. 72. T. 72, *primo — inde.* T. 4.

- primo* — *mov.* T. 7. Ner. 31. Reliqua v. sub voc. *Bis*, *Dein* et *Deinde*. cf. Schwarz. *Observ. ad Plin. Paneg.* p. 520.
ut primum. v. *Ut*.
Primitus i. q. *primum*. Cl. 7.
Prior. sub *prior*e vexillo habuit. A. 25. h. e. *prima acie*.
v. not.
priori — *sequenti*. A. 10. *prior* — *posterior*. Ner. 36.
priora — *posteriora*. Dom. 8.
*prior*e proelio — *posterior*e. C. 55. *prior*em (*sponsam*) —
*posterior*em. Cl. 26.
et *prior*es — et Caesar. C. 75. ubi *prior*es i. q. *illi*.
Prius. nihil *prius* aut *acrius* monuit, quam sequi.
Dom. 9.
Primi pili. Cal. 44. v. *Pili*. *Primipilaris*, Centurio *primi*
ordinis. T. 37. Cal. 21. 35. 38. Cl. 26. Ner. 9. Vesp. 1.
Primores viri. C. 16. Ner. 41. *primores viri ac feminae*.
Dom. 8. *primores equestris ordinis*. A. 100. *primores muni-*
cipiorum coloniarumque. Cl. 1. quidam e *primoribus Gallia-*
rum. A. 79. at e *primoribus* — velut instar *Senatus* instituit.
Galb. 10.
in parte *primori*. T. 33.
Princeps, omnino qui *primum locum capit* in aliquo ordine,
unde
adj. i. q. *primus*. principem in civitate locum tenere.
A. 51. principem locum inter grammaticos tenuit. Gr. 23.
principes patroni. C. 55. i. q. *praecipui*. —
ceteri principes viri oppon. *domui Augustae*. A. 29. *prin-*
cipes viri. Cl. 35. Gr. 9.
principes civitatis. T. 55. Gr. οἱ ἀριστοι. principum liberi
utriusque sexus. A. 100.
sui cujusque ordinis principes. A. 66. familia vetere et
honorata, atque ex principibus Etruriae. Oth. 1.
difficilius se principem civitatis a primo ordine in secun-
dum — detrudi. C. 29.
principes Galliae. T. 9. Galliarum et Hispaniarum, Sy-
riaeque et Graeciae principes. T. 49.
nonnullos ex principibus (Gallarum). Cal. 47. splendi-
dum virum Graeciaeque provinciae principem. Cl. 16. Asiae
Bithyniaeque principum liberi. C. 39. quorundam barbaro-
rum principes. A. 21.
Atta Claudius, gentis (Claudiae) princeps. T. 1.
princeps juventutis. Cal. 15. τῆς νεότητος προκρίσεις, i. q.
equestris ordinis princeps. v. Lips. ad Tac. A. 1, 3.
princeps gregis (puerorum scenicorum.) Cal. 58. — Cen-
turio, princeps legationis. A. 26. principes conspirationis.
C. 80. —
Sed eversa Republica, „*cuncta, discordiis civilibus fessa,*
Augustus nomine Principis sub imperium accepit.“ Tac. A. 1, 1.
(coll. c. 9. „non regno, neque dictatura, sed Principis nomina
constitutam rem publicam.“) v. Lips. ad h. l. Nempe, ut Im-
peratoris praenomen summam militarem potestatem, ita Prin-
cipis nomen primum in Republica locum significabat, a Prin-
cipe Senatus desumptum, cui, ut omnem civitatem continerent
Caesares, addita tribunicia potestas, et propter sacra pontifica-
tus maximus. Quo sensu quum Principis nomen in quavis fero

pagina Suetonii legatur, loca memorasse sufficit. v. A. 31. 42. 50. T. 21. 25. 29. 33. 42. 47. 57. Cal. 8. 13. 22. 35. 49. Cl. 14. 29. 31. 40. 41. 45. Ner. 6. 15. 37. 39. 40. Galb. 9. 14. Oth. 1. 4. 8. Vit. 2. 5. 10. Vesp. 1. 2. 7. Tit. 8. Dom. 9. 11. 21. 23. Lucan. (Prorsus ejusdem potestatis est nostr. *Furst* h. e. *primus*, Angl. *the first*, pleniore forma *Fürsteher*.)

dono a me Principi data. A. 7. *Hadriano*.

Insignis locus est Cal. 22. „nec multum afuit, quin statim *diadema sumeret, speciemque principatus in regni formam converteret*. Verum admonitus, et principum et regum se excessisse fastigium, divinam ex eo majestatem asserere sibi coepit.“

Principatus, dignitas *Principis*. T. 7. 24. 25. Cal. 22. Cl. 25. Vesp. 1. 5. Tit. 6. 9. Dom. 13.

nostr. *Regierung*. Augusti principatum clade Variana, Tiberii ruina spectaculorum apud Fidenas memorabilem factum; suo oblivionem imminere prosperitate rerum. Cal. 31. ab initio principatus Tiberii. Cal. 38. tempore principatus paene toto. T. 68. ad medium Neronis principatum. Galb. 8. diem necis, quamvis exordium principatus sui. Cl. 11. qui principatus dies in posterum observatus est. Vesp. 6. in principatu quoque scripsit plurimum. Cl. 41.

Principalis auctoritas. T. 65. majestas. Cl. 17.

res principales. Cal. 39. i. q. *supellex*, instrumentum *Principum*.

Principium. principio anni. C. 9. a principio aetatis. A. 3.

talibus principibus. Vit. 12. Sed Dom. 11. corrig. *Principis lenitas* pro corrupto: *principii lenitas*.

peracto principio (carminis.) Ner. 21.

principia, locus in castris, ubi *principes*, signa militaria etc. (*Plutarch*. Galb. 12. ἐν τοῖς ἀρχείοις, ἃ περιγνῖπτα καλοῦσι Ῥωμαῖοι.) v. not. ad Oth. 1.

inter faustas acclamationes strictosque gladios ad principia devenit. Oth. 6. ausus etiam est in Illyrico milites quosdam — capite punire, et quidem ante principia, se coram. Oth. 1.

Pristinus. annum — rursus ad pristinam rationem redegit. A. 31. Senatorum affluentem numerum — ad modum pristinum et splendorem redegit. A. 35. comitiorum pristinum jus reduxit. A. 40. etiam habitum vestitumque pristinum reducere studuit. *ibid*.

omnis pristinae fortunae restitutionem. Ner. 40.

somnium pristinae noctis. A. 94. h. e. *superioris*, *prae-gressae*. Duker. ad *Liv*. 4, 32. §. 10. conjicit *proximae*, ut C. 7.

Privare aliquem potestate. C. 79. Ner. 34. honore. Ner. 34. 45. libertate. A. 47.

Privatus. oppon. *magistratui* v. ei, qui imperio instructus est. C. 18. 30. v. Duker. ad *Liv*. 38, 50. §. 3.

oppon. *Principi*. A. 28. T. 26. Cl. 40. 41. Ner. 40. Oth. 10. Vesp. 3. 16. Tit. 1. Dom. 9. 15.

privatum — egit. T. 12. h. e. non *privignum Principis*, et summis honoribus ornatum. quod *principalium rerum privatis* copiam faceret. Cal. 39. h. e. *hominibus*, qui non ad domum

Principis pertinerent. — privata spectacula. Ner. 21. h. e. edita a magistratibus. Oppon. *spectacula Principis.* —

provincias privatorumque census prope exhaustit. Ner. 38. h. e. *hominum provincialium.* —

ad legiones, quas a Republica acceperat, alias privato sumtu addidit. C. 24. quum quidam, privato sumtu emissuros se, repromitterent. Cl. 20.

privatis opibus. C. 30.

privata praedia. Cl. 12. in privatis ejus hortis. Galb. 20.

inquilinos privatarum aedium atque insularum. Ner. 44.

quorum pleraque vix privatae elegantiae sint. A. 73. h.

e. *qualis est in domibus hominum privatorum.* — qui se privato nomine Vespasianum salutaverat. Vesp. 15. h. e. non Principem v. Imperatorem. v. Oudend.

judex privati sunt, qui judicant de rebus et controversiis privatorum. Cl. 14. v. not. —

quicquam *publici privatique* negotii. T. 30. —

Privatim. C. 26. A. 89. v. *Publice.*

Privilegium pr. lex ad unius hominis s. *privi poenam lata.*

Apud nostrum semper in bonam partem de beneficio, uni homini v. collegio, societati, dato dicitur.

provincias Caesari et privilegium eripere. C. 28. (de petitione secundi consulatus, Caesari absentem per plebiscitum concessa. c. 29. *beneficium populi* dicitur.) —

athletis et conservavit privilegia, et ampliavit. A. 45.

quum de privilegio sacerdotum Atticae Cereris cognosceret. A. 93. —

SCta, plebiscita, de societate et foedere ac privilegio, cuicunque concessis. Vesp. 8. — v. de *privilegiis* excurs. Conradi ad Gell. 10, 20. subjunctum Gellii Tom. 1.

Privignus. A. 25. 63. Cl. 39. Ner. 35. — *Privigna.* A. 62.

Pro pr. particula est loci, ut Gr. $\pi\rho\acute{o}$. (v. Thiersch. Gr. Gr. §. 158, 3., Matthiae Gr. Gr. §. 575. et Viger. p. 657. ed. Hermann.) Significat autem, modo ante aliquem locum esse aliquid, modo loco alicujus rei, modo rationem habitam loci v. temporis in constituenda vel definienda aliqua re, ita ut complectatur nostra *vor* et *für*, quae et ipsa serius demum distinguere didicimus, vulgus etiamnum miscet, et im *Verhältniss, nach*, quae comparisonem loci pro vario gradu et momento notant. De revocandis ad eundem finem variis generibus usus praeposit. *pro* desperavit Gell. 11, 3., nescio an praecipiti iudicio. Videamus exempla.

de loco, ante quem aliquid est, sed *proxime*. v. de hoc usu particulae Duker. ad Flor. 4, 2, 91., Schaefer. ad Plin. ep. 1, 10, 9.

pro aede. C. 61. 78. A. 26. 100. pro Comitio. A. 43. pro gradibus Palatii. Ner. 8. Vit. 15. pro Rostris. C. 6. 17. 20. 79. 84. Cal. 10. Ner. 47. pro tribunali. A. 33. 93. T. 9. 11. 33. Cl. 12. 40. 42. 46. Galb. 18. Vit. 9. Vesp. 7. Dom. 8. pro foribus. T. 32. Oth. 3. Vit. 16. pro concione. C. 33. 67. 83. A. 8. 17. 40. 65. T. 21. 32. Cal. 15. Cl. 1. 26. Ner. 19. Oth. 6. Vesp. 7. pro concione populi aut apud milites. Cal. 24.

Et quoniam ante aliquem constitutus esse solet, qui aliquem defendit, tuetur, vel in ejus locum se substituit (Gr. $\pi\rho\acute{o}\mu\alpha\chi\omicron\varsigma$), idem valet, quod nostr. *für*.

jusjur. quo se cuncti pro salute unius astrinxerant. C. 84.

consentire pro partibus. A. 12. pro libertate occubuisse. ibid. pro vita rogantes. A. 15. conjurare pro partibus alicujus. A. 17. bellum pro ultione paterna susceptum. A. 29. pro salute ejus stipem jaciebant. A. 57. votum pro se solveretur. A. 59.

i. q. loco, nostr. *anstatt*, *für*.

Quirites eos pro militibus appellarat. C. 70. praefectos pro Praetoribus constit. C. 76.

Proconsule, pr. *pro Consule*, unde serius vox efficta *Proconsul*. C. 54. Galb. 7. et *Propraetore*. A. 10. T. 3. Ner. 40. v. quos citavi ad C. 54.

unde est *tanquam*, ut, nostr. *anstatt*, *für*, *als*, *wie*.

pro Apolline ornatus. A. 70. pro janitore appositus. A. 91. Maecenati pro grammatico muneri datus est. Gr. 21.

pro dicto accepit. C. 33. pro hostibus se habiturum. C. 75. pro legibus habere, quae dicat. C. 77. nec pro ostento ducendum. ibid. pro opprobrio sibi — objici. A. 7.

ut pro libero esse sineret. A. 24. nec quicquam pro patrefam. egit. T. 15.

facta alic. pro supervacuis elevare. T. 52. pro contempto se habitum. T. 73. pro despectissimo habuit. Cl. 3. pro deprehensio — raptus est. Cl. 37. solus pro laetissimo accepit. Galb. 4. pro afflicto lamentari aliquem. Vit. 3. pro mortuo deseri jussit. Dom. 2. pro remedio. A. 90. Vit. 2. auspicia — pro certissimis observabat. A. 92. addit pro argumento. Cal. 8. audiri pro testimonio. Cl. 15. pro comperto pollicentis. Ner. 31. pro maximo munere petiit. Vit. 2.

de pretio, loco alicujus rei dato. v. *Sanct*. Minerv. p. 838. ed. Scheid.

quod pro epistola prodita denarios quing. accepisset. A. 67.

pro quibus meritis quanto opere dilectus sit. A. 57.

Denique de ratione habita loci v. numeri v. temporis dicitur, nostr. *nach*, *im Verhältniß*, *zufolge*, quae manifeste sunt loci particulae, unde etiam Latini saepius secundum eodem sensu dicunt.

pro parte dimidia — pro parte altera. C. 41. (nostr. *zu der einen Hälfte*.) quodammodo pro parte aliqua. A. 46.

neque pro modo exsequebatur (delicta.) C. 67. pro merito. A. 45. repraesentans pro opera dignam cuique mercedem. Cl. 18. pro cetero delictorum genere variis ignom. affecit. A. 24. pro spe meritorum tractari. A. 13. pro gradu cujusque. A. 49. pro dignitate cujusque. T. 46. pro facultate quisque. A. 29. 57. Oth. 10. pro liberalitate sua. C. 38. pro conditione temporum. C. 16. pro necessitate temporis. T. 6. pro conditione cujusque. A. 17. Cl. 19. pro majestate imperii. A. 29. nec quicquam prius pro potestate subscripsit. Oth. 7.

Proauctor. Appium Caecum Cens., generis sui proauctorem. Cl. 24.

Proavis. A. 2. 4. *Proavia*. Cal. 23.

Probare, aliquid spectatum v. recensitum ut probum invenire et laudare. Gr. *δοκιμάζειν*.

Frequens usus verbi in re militari. v. Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 83, 6.

militem neque a moribus, neque a fortuna probabat, sed tantum a viribus, C. 65. v. not.

Unde: Liviam — dilexit et probavit unice. A. 62. sic probatus et dilectus a suis. Cal. 4. lecti probatique (Senatores.) A. 55. quem pater probatissimum sibi affirmabat. Cl. 16. ex tota cujusque familia probatissimi. Ner. 44. sibi olim probatissimum. Galb. 17. probatissima femina. Vit. 3. usque adhuc certe animum meum probastis et vultum. Dom. 18.

commentarios scripsit, valde quidem probandos. C. 56. adeo probantur omnium judicio. ibid. scripta ejus usque adeo probavit sequi. Horat.

si quorum aliorum probassent (carmina.) Gr. 2.

probare alicui aliquid i. q. ut probum ostendere, nostr. beweisen, bewähren.

velim hoc mihi probes. A. 51. nisi Senatui justas necessitatum causas probassent. T. 47. quamvis probarentur ante aliquot annos — recitata. T. 61. h. e. *quamvis probaretur, evinceretur, ea recitata.*

quibuscunque coelibatum, aut orbitatem, aut egestatem objiceret, maritos, patres, opulentos se probantibus. Cl. 16. qui se — impudicos probaverant. Dom. 10.

Probatio i. q. argumentum. satis certa probatione traderim. A. 7.

Probabilis. quod probabilius facit. C. 30.

Problemata, quaestiones ad responsionem et interpretationem propositae. Gr. 4.

Probrum, factum turpe, flagitium, maxime de libidinis infamia.

quamvis sine probri suspitione. C. 43. h. e. *adulterii.* omnibus probris contaminatas. A. 65. omnibus probris contaminatus. Vit. 4.

quibus aut probri aliquid aut ignominiae inesset. Cal. 16. ob libidinum probra. Cl. 26. juvenem probri plenum. Cl. 16. ut secernerem a probris ac sceleribus ejus. Ner. 19. quod illi promptissimum erat in omnibus probris. Tit. 10.

unde *contumeliae, maledicta* ad alicujus infamiam.

amarissime congestis etiam probris. T. 54. nullo non damnatorum omne probri genus — ingerente. T. 66. quem — ut mollem et effeminatum denotare omni probro consuevit. Cal. 56.

Probrosus. natura probrosa. Cal. 11. h. e. *ad turpes libidines propensa.*

probrosae feminae. Dom. 8. i. q. *adulterii convictae.*

Procax i. q. protervus, petulans. Oth. 2.

Procedere. ut Praeneste vel Tibur biduo procederet. A. 82. quum — Mevaniam processisset. Cal. 43. armillatus in publicum processit. Cal. 52. processit ad excubitores. Ner. 8. in Forum usque processit. Galb. 19.

Sabinus ad praefecturam Urb., minor Vespasianus ad principatum usque processit. Vesp. 1. ut nonnulli ex infima fortuna in ordinem senat. atque ad summos honores processerint. Rh. 1.

dehinc ad similitudinem usque processit. T. 51. paulatim hoc genus calumniae eo processit, ut sequi. T. 58. ad omnem licentiam audaciamque processerant. Vesp. 8. —

aegre procedente carpento. T. 2.

procedente tempore. A. 2. T. 1. 49

Processus. se in Graecis literis magnum processum habere, et in Latinis nonnullum. Gr. 10.

Procella. vi procellae. Dom. 15.

Proceres. a semet in capita procerum depellere (ostenta.) Ner. 36. quod non dant proceres. Juven.

Procerus. statura procera. Vesp. 23. Dom. 18. ut procerior, quam erat, videretur. A. 73. ex comparatione adstantis alicujus procerioris. A. 79. Galliarum procerissimum quemque — legit. Cal. 47.

Proceritas. erat in eo enormis proceritas. Vit. 17.

Processus. v. *Procedere.*

Procidere. bos — procidit ad ipsos accumbentis pedes. Vesp. 5.

Proclamare, i. q. *exclamare, vociferari, laut ausrufen, Gall. s'écrier.*

Sullam tandem proclamasse — vincerent ac sibi haberent.

C. 1. ut proclamaverit: repete ergo a me, Aquila, Rempubli-

cam. C. 78. proclamare etiam solebat: αἰσ' ὀφελον sequi. A.

65. ut unus — proclamaret, aut agat sequi. T. 24. uno etiam

proclamante: usque adeone sequi. Ner. 47. proclamantibus

naum. Ave Imper. Cl. 21. proclamasse eum: quid agitis?

Galb. 20. Equitem proclamantem: heres meus es. Vit. 14.

proclamavit: οὐκ ἀγαθόν sequi. Dom. 12.

sequi. acc. c. inf. A. 51. Cl. 15. Oth. 10.

quum se innocentem proclamasset. Cal. 27.

i. q. *edicere per praeconem.* acie Pharsal. proclamavit, ut civibus parceretur. C. 75.

Proconsule. v. sub voc. *Pro.* cf. *Propraetore.*

ut Proconsulibus ad mulos et tabernacula — certa pecunia constitueretur. A. 36. (Intellige, ut saepe, omnino *provincia- rum praesides.*)

ceteras provincias (sc. quas non ipse susceperat) Procon-

sulibus sortito permisit. A. 47. *Proconsules* autem dicebantur

non modo consulatu functi, sed praetorii etiam et ornamen-

tis praetoriis honorati. v. *Dion.* 53, 12.

templa, quamvis sciret, etiam Proconsulibus decerni so-
lere. A. 52. v. not.

Proconsulatus Asiae. A. 3. (de *propraetura.*) Dom. 10.

Africae. Oth. 1. Vit. 5.

prohibitus a Tiberio sortiri anno suo proconsulatum.

Galb. 3. medium tempus ad proconsulatum usque. Vesp. 4.

Procreare. is Cneum et Cajum procreavit. A. 2. ex *Achaica* li-

beros Cajum et Servium procreavit. Galb. 3. — ut plerique

procreatum ex eo crederent. Oth. 1.

ex *vitrico* per adulterii consuet. procreatam. Cl. 1. ma-

trem suam ex incesto — procreatam. Cal. 23.

Procul dubio. Ner. 3. a procul stantibus. Cal. 53. procul sub-
sequentibus. Ner. 26.

Proculcare. proculcatam desertamque Remp. Vesp. 5.

Procumbere. procumbens (in adoratione.) Vit. 2.

precantem Senatum et procumbentem sibi ad genua.
T. 24.

Procurare fulgur. Galb. 4. h. e. rem sacram facere ob fulgur.

Procuratores, ἐπίτροποι, διοικηταί, omnino sunt, qui res

et negotia alicujus mandatu administrant, οἰκονόμοι N. T.,

quum *privatorum.* Ita Domitillae procurator memoratur

Dom. 17. interrogatis palam procuratoribus, quanti funus et pompa constaret. Vesp. 19.

tum *Principum*, iique et ipsi diversi generis. Nam modo *praesides provinciarum Caesarearum* dicuntur *procuratores*. v. not. ad A. 47. coll. Strabon. 17, 3, 25. Lips. excurs. ad Tac. 12, 60.

modo ii, qui *reditus fisci Caesaris in Urbe et in provinciis exigebant et administrabant*, Equites fere, mox libertini. v. not. ad Cl. 12., Lips. et Ernest. ad Tac. 12, 60.

rerum Augusti procurator. Vit. 2. i. q. *Quaestor D. Augusti*. Vit. 1.

scripsit et procuratoribus, triumphum appararent sequi. Cal. 47. quum procuratorum suorum nomine formalem dictaret epistolam. Dom. 13. (*urbanorum*.)

ut rata essent, quae procuratores sui in iudicando statuerent, praecario exegit. Cl. 12. (nempe in rebus ad *fiscum pertinentibus*. Verior sententia Ernestii, qui ad h. l. et Tac. 12, 60. *procuratores fisci*, non *urbanos tantum*, sed etiam *provinciales*, intelligit, quam Lipsii, qui *praesides provinciarum*, de quibus supra dictum, quorum iudiciis, non opus erat, ut *Senatus auctoritas* adderetur. v. not. ad h. l., Schwarz. ad Plin. Paneg. 36, 4.)

quum a procuratore frequentissimoque consilio inspicere nonagenarius senex, an circumsectus esset. Dom. 12. (sc. ob *fiscum Judaicum*. H. etiam loco iudicium et consilium iudicum procuratori urbano in re *fiscali*.)

ornamenta consularia etiam procuratoribus ducenariis indulsit. Cl. 24. h. e. procur. fisci, quibus *salarium* esset ducenorum sestertiorum. cf. Dio 53, 15.

matronam — demonstrasse procuratoribus suis dicitur, detractamque illico non veste modo, sed et bonis exiit. Ner. 32. (Int. procur. fisci *urbanos*.)

mandata Neronis de nece sua ad procuratores clam missa deprehenderat. Galb. 9. (procur. fisci in *Hispania*, cui Galba pro Consule praeerat.) Ita praepositi s. duces militum distinguuntur a procuratoribus. Galb. 12.

procuratores atque libertos (Neronis) ad eadem officia revocavit. Oth. 7.

creditur etiam procuratorum rapacissimum quemque ad ampliora officia ex industria solitus promovere. Vesp. 16.

Procuratio i. q. administratio: procuratione Urbis amicis permissa. C. 79.

i. q. munus procuratoris. in procuratione Aegypti. Ner. 35 h. e. quum procurator Aeg. esset.

Halotum procuratione amplissima ornavit. Galb. 15.

procuraciones splendidissimas atque continuas summa in integritate administravit. Plin.

Procurrere. procurritque, quasi praecipitaturus se in Tiberim. Ner. 47.

quod ad ultionem Imper. ultro procurcurrissent. Cl. 29 (de militibus.)

Prodere, aliquid in conspectum aliorum vel potestatem dare quod tectum, commissum, creditum est.

i. q. tectum celatumque aliquid patefacere, nostr. *verrathen*.

quos — vagitu suo paene bis prodidit. T. 6. maculis

vestis proditum. Ner. 28. prodita immanitate naturae. Ner. 7. unde i. q. ostendere. proditurum se — etiam hydraulam. Ner. 54.

i. q. commissum creditumque aliquid aliis tradere, ut nostr. verrathen.

quum — hic secretum — uxori Ter. prodidisset. A. 66. pro epistola prodita. A. 67.

prodita ejus epistola. T. 50.

proditus ab ea. Gr. 14. ubique aut superatus aut proditus. Vit. 15.

ut et concitarentur ad convicia, et concitati proderentur. T. 54. Al. perderentur.

i. q. in vulgus edere aliquid, narrare.

multi prodiderunt. C. 46. causam operis ab interioribus aulicis proditam. Cal. 19. quamvis ipse in historia suis prodatur sequi. Cl. 21. de quibus prodi possit aliquid duntaxat a nobis. Gr. 4. hunc quoque a nonnullis argentarium — proditum. A. 3. h. e. scriptum, hunc quoque argent. fuisse. — id quale fuerit, neque ipse tunc prodidit. Tit. 10. i. q. patefecit.

Prodesse. ut ad populum provocanti nihil aequae ac iudicis acerbitas profuerit. C. 12.

parum adversus tot mucrones profuturam (loricam.)

Galb. 19.

Prodigere opes. Ner. 30.

Prodigus. C. 27. Cal. 37. Oth. 2. Vit. 7.

Prodigium. C. 81. A. 94. Cal. 57. Galb. 18. Vesp. 5.

Prodire. repente cum apparitoribus prodiit (domo in publicum.) T. 11.

prod. in publicum. Ner. 47. 51. inermem se in conspectum exercituum proditurum. Ner. 45. initium in scenam prodeundi. Cal. 54.

obviam prodeuntes. T. 72. revertenti praetor. cohortes universas prodisse obviam. Cal. 4.

Producere pr. in conspectum aliorum foras ducere aliquem, nostr. vorführen.

quum catenati producerentur. A. 13. quum familia aliqujus venalis produceretur. Gr. 4. v. Terent. Eun. 1, 2, 53. Heantont. 1. 1, 92.

productus pro Rostris. C. 20. a magistratibus in Rostra producti. Cl. 12.

max. produci dicuntur, qui operas edunt in Circo v. in scena.

in Circo aurigas cursoresque et confectores ferarum — produxit. A. 43. et quidam histrionum, producti olim, tunc quoque producerentur. Cl. 21. Equites Rom. matronasque ad agendum mimum produxit in scenam. Ner. 4. cf. Exhibere.

et omnino ostendendi causa in conspectum ducere al. quem Armen. regem — produxit. Ner. 13.

i. q. ex aliquo numero legere, nostr. ausziehen h. e. auswählen. quos singuli binos producerant. Oth. 5.

produci ad stuprum. Sed Vesp. 22. melius legitur perductae. v. Perducere.

i. q. ab uno gradu loci et temporis ducere ad alium, nostr. weiter führen.

quum per eosdem articulos et gradus producendus sit, per

- quos frater ejus productus fuit. Cl. 4. Etiam A. 2. nonnulli: *in patricias producta pro transd. v. Oudend.*
adeoque *extendere, prolongare,*
et *de spatio loci,* nostr. *erweitern.* spatio Circi ab utraque parte producto. C. 39.
et *de spatio temporis,* nostr. *verlängern.* producebat (sonnum) ultra primam saepe lucem. A. 78. unde: producta syllaba. Ner. 33. (Oppon. *corripere.*)
et *de numero* i. q. *extendere, augere.* produxit quaedam (legata) ad vicies sestertium. A. 101. Al. male *perduxit.* v. Oudend.
- Proelium.** C. 35. 36. 44. 55. 60. 68. 75. 89. A. 1. 3. 13. 25. T. 2. Cl. 17. Oth. 9. Vir. 15. Vesp. 4.
navale proelium inter spectacula. C. 39. A. 43. Tit. 7. *proelium duplex* (in Circo) equestre ac pedestre, at in Amphitheatro navale quoque. Dom. 4.
Proeliari. Caesare proeliante. Cal. 45.
- Profectus.** blandiente profectu. Ner. 20. (a v. *Proficere.*)
- Profectio.** v. *Proficisci.*
- Proferre.** conditorium et corpus M. Alex. — prolatum e penetrati. A. 18.
denarios quinque — prolatos manu sua e peculiaribus loculis suis. Galb. 12.
testamentum — depositum apud se, virgines Vest. — protulerunt. A. 101.
veteres quosdam ad se Augusti codicillos — e sacrario protulit. T. 51.
putant quidam mandata prolaturum (sc. fuisse.) T. 52.
prolata Divorum Julii et Augusti diplomata. Cal. 38. chirographum ejus conservasse et nonnunquam protulisse. Dom. 1.
proferre atque vulgare. T. 66. Oppon. *ignota et celata cupere.*
prolatis libellis, quos crematos simulaverat. Cal. 30. se etiam prolaturum omnia in theatrum. Ner. 41.
ac modo imagines praetext. in Rostris proferrent, modo edicta. Ner. 57. —
adeo ut oblatos victoribus aureos, *prolata sinistra* pariter cum vulgo, voce dignisque numeraret. Cl. 21. Indecorum erat, *sinistram* toga exserere. —
proferre artem i. q. *publice ostendere.* Ner. 25.
dracone e pulvino *se proferente.* Ner. 6. i. q. *prorrepente.*
proferri de tempore i. q. *deferri.* caveret periculum, quod non ultra Mart. Idus proferretur. C. 81. h. e. *intra Idus immineret.*
- Profesti dies.** Dom. 21.
- Proficisci.** in al. locum. C. 71. A. 3.
Judaea profecti. Vesp. 4. h. e. *qui e Judaea exiissent.*
Profectio. profectionem adversus Scipionem et Jubam non distulit. C. 59.
nec profectione dilata. Ner. 22. terra marive ingrediente se longinquam profectionem. A. 92. quamvis — prope quotannis profectionem praepararet. T. 38.
quam causam profectionis praetenderat. T. 40. ipso profectionis die. Ner. 19.
- Profitari** i. q. *palam affirmare,* nostr. *versichern, erklären.* sequ. acc. c. inf. C. 20; 34. A. 27. 101. *professus est palam.* C. 72. pro-

fessus edicto. A. 31. qua teneri se neque dissimulavit unquam, et saepe ingenue professus est. A. 45. — i. q. *libere fateri*. tantum non summam malorum suorum professus est. T. 67. professis apud se obscoenitatem. Ner. 29.

de al. re. ipsum postea de parricidio professum. Cal. 12. de semet professo. Dom. 8.

i. q. *palam dicere, appellare aliquem*, nostr. *einen für etwas erklären*.

codicillis quoque jucundissimos et omnium horarum amicos professus. T. 62. uno atque eodem die professus et maritum se ejus, et patrem infantis ex ea natae. Cal. 25. legatum se Senatus ac pop. R. professus est. Galb. 10.

profiteri se candidatum. A. 4. voc. de hac re proprio. v. not.

profiteri aliquam artem, operam etc. dicuntur, qui coram magistratu v. omnino publice declarant, se aliquam operam edituros, artem exercituros etc. Ita: feminae famosae — le-nocinium profiteri coeperant. T. 35. sc. *coram Aedilibus*. v. not. cf. *Ovid. Fast.* 4, 366. (nostr. *sich zu etwas erklären*.)

omnes medicinam Romae professos. C. 42.

nomen suum in albo profitentium citharoedorum jussit ascribi. Ner. 21.

Sed Dom. 12. leg. qui vel *improfessi* Judaicam viverent vitam h. e. *non coram magistratibus v. procuratoribus professi se Judaeos*. De varietate lectionis, ut: *veluti professi, vel ut professi etc.* v. not. et interpr.

i. q. *promittere*. professus conspirationis indicium. Dom. 17.

i. q. *publice docere aliquam artem v. literas*.

rhetoricam professus. Rh. 3.

et *simpl.* professus diu in patria. Gr. 9. (Non opus est, ut cum Bernecc. suppleas: *grammaticam*. Ita etiam *Plin. ep.* 2, 18, 3. „*quum omnes, qui profitentur, audiero*.“ et 4, 11, 1. „*audistine Valerium Licin. in Sicilia profiteri?*“)

ex professo i. q. *palam, aperte*. paene ex professo sollicitantem exercitus. Tit. 9.

Professio i. q. *disciplina*. quamquam jam discretis professionibus. Gr. 4.

i. q. *publica institutio*. desidiosior in professione grammaticae. Gr. 8.

Professor i. q. *magister, praeceptor*. sapientiae professor. T. 14. Latinae simul Graecaeque eloquentiae professor. Rh. 5.

et *simpl.* quum circa scholas et auditoria professorum assiduus esset. T. 11. clari professores — fere hi fuerunt. Gr. 4. de injuriis, quas professores — acciperent. Gr. 9. et ipsum grammaticum professorem. *ibid.* magna etiam professorum ac doctorum profluxit copia. Rh. 1. illustres professores. *ibid.*

Profligare. caesos profligatosque adversarios. C. 30. quem una profligavit acie. C. 35. partibus ubique profligatis. Ner. 3.

i. q. *ad finem producere*. (v. *Gell.* 15, 5.) sperans, ante Vitellii adventum profligari plurimum posse. Oth. 9.

Profligatus i. q. *perditus*. profligatissimus quisque. T. 35. *Profluere*. profluente sanguine. Dom. 16.

magna etiam professorum — profluxit copia. Rh. 1.

- Profluens* i. q. *flumen*. laurea — in profluentem excidit. Vit. 9.
- Profluvium* alvi, διάρροια. A. 97.
- Profugere*. in Siciliam profugit. T. 4.
- quum — profugisset ab Urbe. Cal. 24. repente a Messana noctu profugit. Cal. 51.
- profugit concionem. Cal. 48. h. e. *fugiens evasit* s. *effugit*.
- Exempla construct. hujus verbi v. apud Burm. Al. *concione*, ex mera emendatione.
- Profugus*. Vit. 12. veluti profugos ac reprehensos. Cal. 45.
- Profundere*. cuncta simul vitia, male diu dissimulata, tandem profudit. T. 42. h. e. *temperata antea sine freno et modo exercuit*. v. Garv. et Gernhard. ad Cic. Off. 1, 29. fin.
- Profusus*. profusissima largitio. C. 13. libidinis in feminas profusissimae. Cl. 35. inter profusissimos opsoniorum apparatus. Vit. 10. convivia jucunda magis, quam profusa. Tit. 7.
- profusus* de homine i. q. *prodigus*. Ner. 4. cum profusissimo quoque familiarium. Tit. 7. Pr. est nostr. *zügellos*, qui sine freno se profundit in luxuriam et libidines.
- Profuse*. praetoria profuse exstructa h. e. *profuso sumtu*. A. 72.
- festos et sollemnes dies profusissime celebrabat h. e. *cum maximo sumtu*. A. 75. v. not.
- Profusio*. Ner. 30.
- Profundus*. homo profundae gulae. Vit. 13.
- profundo maris. T. 40. Al. *mari*. v. not. profundo mergere aliquem. Cal. 16.
- Progener*, maritus neptis. A. 19.
- Progenies* Caesarum. Galb. 1. Vitelliorum. Vit. 1.
- Prognatus* Iulo. C. 81.
- Progredi*. Ravennam vel Mediol. vel Aquilejam usque ab Urbe progrediens. A. 20. progressus in atrium medicus. Vesp. 5. ne cubiti qu. mensuram progredi. T. 38.
- post victoriam demum progressus (e latebris.) Dom. 1. quinta fere hora progressus est (domo.) C. 81. progressus in atrium domus. Cal. 41.
- ingresso Urbem obviam progressus. Cl. 24.
- progressa aetate i. q. *provecta*. Cl. 2.
- eo arrogantiae progressus est, ut sequ. C. 77. Senatus et in funere ornando — eo studio certatim progressus est, ut sequ. A. 100. ne tunc quidem ultra progressus, quam ut sequ. Cal. 3. prius quam ultra progrediretur. Cl. 44.
- Progressus*. arceri progressu. Ner. 46.
- Prohibere*. aliquid. hujusmodi blanditias etiam inter ipsos prohibuit. A. 53. quotid. oscula prohibuit edicto. T. 34. Sequ. item strenarum commercium, ne sequ.
- aliquem al. re.* hos frustra per omnes moras exitu prohibere conatus. C. 34. prohibitus non contubernio modo, sed etiam publica salutatione. Vesp. 4. extraneorum coetu adeo prohibuit (filiam et neptes). A. 64.
- fascium usu (se) prohibitum. T. 4. vel *omisso ablat.* qui vi ac per arma prohiberent. C. 16. prohibitum monitu Dei. A. 94.
- sequ. acc. c. inf.* milites — ingredi, etiam Patrum decreto

prohibuit. Cl. 25. templa — decerni sibi prohibuit, etiam statuas — poni. T. 26. cf. Ner. 39. Vit. 14. Dom. 7.

prohib. aliquem sequ. inf. quam species barb. mulieris — victorem tendere ultra, sermone Lat. prohibuisset. Cl. 1. juvenes prohibuit — frequentare. A. 31.

unde *prohiberi c. inf.* prohibitis per militem obviis ac viatoribus respicere usquam vel consistere. T. 64. alios diurnum victum prohibitos quaerere. Ner. 36. prohibitus a Tiberio sortiri anno suo proconsulatum. Galb. 3. quippe quam constet nonnunquam etiam prohibitam exerceri. Rh. 1.

Proinde. C. 22. 66.

Projicere. ut insepulti projicerentur. Vesp. 2.

se vel in Tiberim projicerent. Vesp. 19.

Projectus. ventre projecto. Ner. 51. ventre paulo projectiore. Tit. 3.

Prolabi. forte prolapsos (gladiatores.) Cl. 34. prolapsus in egressu navis. C. 59.

graviter prolapsus. Oth. 7. prolapsus in cloacae foramen. Gr. 2.

Prolapsio. alveum Tiberis — aedificiorum prolapsionibus coartatum. A. 30. Al. *prolationibus.*

Proles. oratio Q. Metelli de prole agenda. A. 89.

Prolixus. proluxo nec exili corpore. Cl. 30. ramus praevalidus ac proluxus. Vesp. 5.

Prolixe. fovere aliquem proluxius. Tit. 7.

Promercialis. aurum promercale. C. 54. promercales vestes. Gr. 23.

Promere. ea (arma) quum in castris sub noctem promerentur. Oth. 8.

Promptus. promptissimus affinitatis cujusque atque amicitiae conciliator et fautor. A. 48.

promptissimis atque etiam instantibus suis. Vesp. 6.

ad vitiandas virgines promptior. A. 71.

de facilitate sermonis, i. q. *expeditus*; nostr. *fertig*.

promptus et facilis sermone Graeco. T. 71. quantumvis facundus et promptus. Cal. 53.

Latine Graeceque vel in orando, vel in fingendis poematibus, promptus et facilis. Tit. 3.

unde de homine, cui *facundia linguae suppetit*.

C. Curioni, promptissimo juveni. Rh. 1. v. Gronov. ad Tac. A. 1, 13. *promptum ingenium*. Tac. A. 1, 23. Id. A. 4, 17. *unus alterve maxime prompti*. v. Gronov.

pass. i. q. *paratus*, ad omnes casus et ad omne tempus *expeditus*.

reorum — subsidium unicum ac promptissimum erat.

C. 27.

quod illi promptissimum erat in omnibus probris. Tit. 10.

Promereri. aliquid. promerendi amoris — studium. Cal. 3. ad promerendam omnium voluntatem. Tit. 1.

aliquem. in promerendis sociis. A. 3.

Promiscuus. in usu promiscuo esse. Cl. 41. promiscuis salutationibus admittebat et plebem. A. 55.

Promiscue. prom. spectare. A. 44. (sc. cum *viris*. Oppon. *solis*.) *propria* Senatoribus constituit loca, *promiscue* spectare solitis. Cl. 21. licentiam theatr. *promiscue* in Equite spectandi. Dom. 8.

Promittere. barba capilloque promisso. Cal. 24.

ostendere, spem rei alicui facere, unde i. q. *polliceri*.

promissa veteranis praemia. A. 15. promissum populo congiarium. A. 42. minus, quam promiserat, dedit. *ibid.*

nec, quamvis flagitantibus cunctis, promittere audentem.

Vit. 4.

qui pro salute sua glad. operam promiserat. Cal. 27. qui necem suam per venenum inimicis promiserat. C. 74.

promissa. quosdam per blanditias atque promissa extractos ad se. T. 37.

Promontoria Peloponnesi atque Aetoliae. A. 17.

Promovere. destinaret Ostia tenus moenia *promovere*. Ner. 16. partem Palatii ad Forum usque *promovit*. Cal. 22.

promotos in ampliorem gradum a Claudio. Oth. 1. [rapacissimum quemque ad ampliora officia — solitus *promovere*]. Vesp. 16.

Promtus. v. *Promere*.

Promulgare i. q. *populo in albo proponere*. rogatione promulgata. C. 15. lege agraria promulgata. C. 20. Sed Ner. 36. *leg. conjurationibus provulgatis, non promulgatis.* v. Oudend. ad h. l. et Drakenb. ad Liv. 3, 9. §. 5.

Pronepos. Galb. 2. *Proneptis.* Cl. 26.

Pronunciare, omnino alta voce aliquid eloqui, unde

i. q. *declamare, recitare*. pronunciasse dicitur voce acuta sequ. C. 55. pronunciabat dulci et proprio quodam oris sono. A. 84.

tragoedo pronuncianti concinere. Cal. 54. quum pronunciatum esset a mimo. A. 53. versum in scena pronunciatum. A. 68. —

versum compositum ex tempore clare pronunciavit. A. 98. etiam vulgatissimum illud pronunciaverunt. C. 49. quos (annales) certis diebus in magna frequentia pronunciabat. Gr. 2. h. e. *recitabat*.

alio verba pronunciante. Ner. 25. verba supplicis interpretata praet. viro multitudini pronunciante. Ner. 13.

per praeconem pronunciauit Sctum sequ. C. 84.

i. q. *palam dicere*, sequ. acc. c. inf. Cl. 46. nostr. *laut erklären.* cf. T. 38.

de haruspicibus et fatidicis, nostr. *aussprechen.* C. 61. A. 29. carmina — ante ducentos annos similiter a fatidica puella pronunciata. Galb. 9.

de iudicibus. de quodam negotio ita ex tabella pronunciasset creditur. Cl. 15. de iurgio quodam — ita pronunciavit. Vesp. 9. quod sibi libuisset — pronunciabat. Ner. 15. nunquam tristiore sententiam sine praefatione clementiae pronunciavit. Dom. 11. pronunciavit, non teneri ea sequ. A. 40.

stipendiarum pronunciatum (a iudicibus). C. 71. ingenuam et civem Rom. recuperatorio iudicio pronunciatam. Vesp. 3.

i. q. *proclamare*, nostr. *laut ausrufen.*

victorem se ipse pronunciabat, qua de causa et *praeconio* ubique contendit. Ner. 24. quae beneficia e medio stadio — sua ipse voce pronunciavit. *ibid.*

pronunciari in comitiis electi dicuntur *per praeconem*.

ut — de cetero numero candid., pro parte dimidia, quos populus vellet, pronunciarentur, pro parte altera, quos ipse

edidisset. C. 41. (puto *per praeconem*. Summus enim magistratus, qui praesidebat comitiis, *renunciabat* electos. v. not.) cf. locus Dom. 10. quod eum comitiorum consul. die destinatum perperam *praeco* non Consulenti *ad populum*, sed Imperatorem *pronunciasset*. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 77, 1.

i. q. *edicere* aliquid, max. *per praeconem*, nostr. *öffentlich bekannt machen*.

ipse, inedios — suorum sibi numero futuros, *pronunciavit*. C. 75.

quamvis *pronunciatum* esset, *ut* duae tantummodo *exirent*. Cal. 4.

adeoque i. q. *publice promittere*. *ut* is — nummos de suo, communi nomine, *per centurias* *pronunciaret*. C. 19. munus populo epulumque *pronunciavit*. C. 26. *pronunciato* militi donativo. Cal. 46. quum — donativum grandius solito *praepositi* *pronunciassent*. Galb. 16. quinquagenas *tesseras* in singulos *cuneos* — *pronunciavit*. Dom. 4. cf. Cic. ad Att. 1, 14. ad Qu. fr. 2, 15.

Nioben se cantaturum, *per Cluvium Ruf.* *consularem* *pronunciavit*. Ner. 21.

Pronunciatio. irato et verba et sententiae *suppetebant*, *pronunciatio* quoque et vox. Cal. 53.

Pronus. in libidines. C. 50. libidinis in mares *pronioris*. Galb. 22. Vulg. *libidinis pronior*. v. not. —

pronior ad id genus libidinis. T. 44. ad utilitates *publicas* *pronio*rem (Principem *praestitit*.) T. 33. exercitus *pronus* ad res novas. Vit. 7. ad poeticam *pronus*. Ner. 52. *pronus* — ad cuiusque necem atque *supplicium*. Vit. 14. —

Tiberio in verum nepotem *proniori*. Cal. 19. quasi Cn. Dolabellae — *pronio*rem. Galb. 12. h. e. *magis deditam, faventem*.

cui *spei pronior*. Ner. 40.

Propagare. augendi *propagandique* imperii. Ner. 18.

i. q. *prorogare, prolongare*. *praesidibus* provinc. *propagavit* imperium. A. 23. Al. *prorogavit*. v. not. et Oudend. *propagari* sibi *commeatum* saepius *desiderantem*. Cal. 29. Etiam C. 24. nonnulli *propagaretur*, ubi tamen optimi libri: *prorogaretur*.

Propalum. C. 20. 77. A. 64. T. 2. Cal. 24. Cl. 15. Ner. 15. 22. Oth. 12. Vit. 10. Vesp. 16. Tit. 7.

Prope. qui tunc *prope* *adstabat*. Tit. 2. — *prope* *per singulas* noctes. C. 1. classe — *prope* *absunta*. C. 25. *valetudo* *prope* *illaesa*. T. 68. *prope* *intermortuus* *jacuit*. Ner. 42. *pedibus* *prope* *humanis*. C. 61. *per haec* *prope* *univ. ordinibus* *offensis*. Galb. 16. Al. *propere*. v. not.

prope *sex millia talent.* C. 54. *columnam* *prope* *viginti* *pedum*. C. 85.

c. *accus.* *prope* *Liguriam* *juxtaque* *Stoechadas* *insulas*. Cl. 17.

prope *lucem*. Cl. 44.

Propior. quo *propior* *esset*. Cal. 22.

Propius. Cimer — *propius* *accessit*. C. 82.

Proximus. de loco. regiones *proximae*. C. 4. e *proximo* *pistrino*. C. 31. ex *proximo* *nemore*. C. 31.

c. *dat.* in *proximis* *Rheno* *agris*. A. 21. *proxima* *Urbi* *oppida*. A. 72. in *proximas* *Campaniae* *insulas*. Cal. 14. in

sulam Britanniae proximam. Vesp. 4. usque ad proximos Naumachiae hortos. T. 72.

proxinus collusor. Cal. 41. h. e. *proxime assidens*.

proximum a Diis immortalibus honorem. A. 31. v. praepos. A.

collega proximus. Dom. 1. sc. loco s. dignitate, honore.

proximi h. e. *proxime assidentes* v. *adstantes*. C. 14. 31. T. 19. Ner. 34. Dom. 16.

i. q. *proxime alicui juncti* h. e. *amici, necessarii*. nullo aut rarissimo etiam cum proximis sermone. T. 68. eamque excusationem proximis mandasse. Oth. 6.

in proximo sedens. C. 52. quum hostis *in proximo* esset. C. 65.

de tempore vel praeterlapso. Idibus Sept. proximis. C. 83. ante quinquennium proximum. Dom. 9. viginti proximis annis. A. 101.

vel *insequente*. proximo Senatu. C. 79. proximis comitiis. C. 80. proximis diebus. C. 81. per novem proximos menses.

T. 65. tribus proximis mensibus. Cal. 14.

proximo suo consulatu. C. 50. proximis ludis. T. 45. proxima nocte. Galb. 18.

primum — sequentem — deinde — huic proximum — novissimum. C. 37.

Propinquus. propinqua sibi cognatione junctos. Ner. 3.

propinqui, Gr. ἀγγελοί. propinquos et affines suos. C. 1. cum aliquo majore natu propinquorum. A. 31. matronas — ut propinqui coererent. T. 35.

ne capite damnatos propinqui lugerent. T. 61.

Propinquitas. multarum et magnarum propinquitatum. Oth. 1.

Propellere aliquem in praecipitium. A. 79.

quoties — subito ac nullo propellente decideret lumen.

T. 19.

Propere. C. 3. Cal. 51.

Propinare. T. 42.

Propinquus, Propinquitas. v. *Prope*.

Propitiare manes. Oth. 7. propitiato multum Deo. Vesp. 7.

Proponere. ut ne opera qu. pistoria proponi venalia sinerent. T. 34. quum antea nullum non opsonii genus proponeretur (sc. venale.) Ner. 16. venalia proponi. Lucan. proposito milles HS. gratuito. T. 48. h. e. *per mensas ad mutuandum disposito*.

stemma in atrio prop. Galb. 2. propositis ante se damnatorum — imaginibus. Galb. 10. titulo proposito. Cal. 14. propositis nominibus legatorum consul. Vesp. 6.

libellus propositus est. C. 80. h. e. *in publico positus*.

Vit. 14.

ejusmodi vectigalibus indictis neque propositis. Cal. 41. h. e. *scripto promulgatis*.

proposuit legem, sed et minutissimis literis et angustissimo loco. ibid.

rationes imperii, ab Aug. proponi solitas — publicavit. Cal. 16.

auctione proposita. Cal. 59. edicti de excidendis vineis propositi. Dom. 14. —

qui vera proposuissent. Cl. 15. h. e. *censuissent, suasissent*.

proposita vitae ejus velut summa. A. 9.

propon. quaestiones (ad respondendum.) T. 56. proposita non solum materia, quam scriberent, sed et praemio, quod victor auferret. Gr. 17. conditione proposita, ut sequ. A. 32.

i. q. *promittere, offerre, per edictum v. vocem praeconis indicere.*

proposito congiario. A. 42. populo congiarium, militi donativum proposuit. Ner. 7. negotiatoribus certa lucra proposuit. Cl. 18. proposito gladiat. munere. Tit. 8.

propositum praemium. Gr. 17. v. supra.

i. q. *decernere, destinare.* quae apud Sen. proposuerat agere. C. 81. si quando quid secreto agere proposuisset. A. 72.

proposuerat — commigrare. Cal. 49.

Propraetore. v. *Praetor* et *praepos.* *Pro.*

Proprius. quasi proprio suo ac peculiari Deo. A. 5. templum numini suo proprium. Cal. 22.

pronunc. dulci et proprio quodam oris sono. A. 84.

Proprietas, possessio rei ut propriae, nostr. Eigenthums-recht. quum de proprietate jumenti quaereretur. Galb. 7.

Propter pr. comparativus est voc. *pro*, *prope*, ut *praeter* a voc. *prae* descendit, et *viciniam loci*, et *causam transeuntem in effectum* indicat. v. Scheid. ad Sanct. p. 229.

Apud nostrum altero sensu tantum occurrit, ubi est i. q. *ob.*

quum propter eadem haec, tum peculiari merito. Vit. 4. propter quem. Ner. 41.

propter quae. Cl. 15. propter quod. Vesp. 4. propter hoc. Horat.

propter — propterque. Tit. 7.

Propugnare. propugnatores absentiam suam. C. 23.

Propugnator. duodecim propugnatores — confecit. Tit. 5.

Caec. Metello — auctorem propugnatoremque se pertinacissime praestitit. C. 16.

Prorepere. prorepsit ad solarium proximum. Cl. 10.

Proripere. se e Curia. A. 54. e spectaculis. Cal. 35. e strato. Cal. 51. proripuitque se postica parte Palatii ad constitutum.

Oth. 6. proripuit se cum amicis — in proximam silvam. Cal. 45. actor proripiens se ruina. Cal. 57.

Prorogare. pr. *rogatione prolongare.* ut in quinquennium sibi imperium prorogaretur. C. 24. (Al. *propagaretur.* v. int.) quibus imperium prorogari — placeret. T. 30.

Prorumpere. barbaris, qui jam in Galliam usque proruperant, coercitis. Galb. 6.

Prosa oratio, i. q. *soluta, pedestris.* A. 85. Cl. 1. Dom. 4. Horat.

Prosapia. magna et vetere prosapia. Galb. 2.

Proscenium. hos ludos spectavit e proscenii fastigio. Ner. 12. ex parte proscenii superiori. Ner. 26.

Proscindere. hunc foedissimo convicio coram prosciderunt. A. 15. famoso carmine quum ipsum, tum potentissimos amicorum, gravissime proscidit. Lucan.

equ. ordinem, ut scenae arenaeque devotum, assidue proscidit. Cal. 30.

Proscribere. pr. *scriptum publice proponere, scripto publicare,* Gr. *προγράφειν.*

edicta Bibuli, quibus proscripsit collegam suum Bith. reginam, eique regem antea fuisse cordi sequi. C. 49. multa Graece Latineque proscripta aut vulgata sunt. Ner. 39. h. e. *scripta et affixa publice, et ore vulgata sunt.*

proscribere aliquem h. e. bonis publicatis s. ut venalibus proscriptis damnare.

proscriptum olim ab eo patrem Paulum. A. 16. proscripsit etiam C. Toran. tutorem suum. A. 27. ita modum se proscribendi statuisse sequi. *ibid.*

quosdam — inter proscriptos curasse referendos. A. 70.

proscriptorum liberi. C. 41. Gr. 13.

Proscriptio. proscriptionis tempore. A. 70. proscriptione. C. 11. ne qua fieret proscriptio. A. 27. peracta proscriptione. *ibid.*

Prosecare. semicruda exta rapta foco prosecuit. A. r. h. e. *proscias, ἀπαρχάς, arae imposuit.* v. *Brisson.* de form. p. 24. *Liv.* 5, 21. et *Drakenb.* ad 25, 16.

Prosequi. pr. honoris et officii causa deducere, comitari.

milites currum prosequentes. C. 49. Tiberium — Beneventum usque prosecuturus. A. 97.

triumphantem — usque in Capit. prosecuta est. T. 2. f. nus Tiberii prosequens. Cal. 13.

prae turba occurrentium prosequentiumve. Cal. 4. inter officia prosequentium. C. 71. cuiquam prosequentium. T. 10. Senatu prosequente. Cal. 16. prosequentibus etiam legatis. T. 20. turba militum, quasi inter sollemnia triumphi, prosequente. Ner. 2.

hilare prosecutus. Ner. 34. Graeca insuper voce prosecutus sequi. Cl. 43.

statuam — dedicavit prosecutusque est. Tit. 2.

unde: oculis prosequi aliquem. T. 7.

i. q. *verborum honore vel praemiis aliquem ornare.*

revertentem ex provincia non solum faustis omnibus, sed et modulatis carminibus prosequiebantur. A. 57. h. e. *prosequentes ornabant.* cf. Cl. 27.

quum — et epistolis aliquot ut peritissimum rei mil. — prosequatur. T. 21. h. e. *laudat.*

Senatus honore rarissimo, statua in Palatio posita, prosecutus est eum. Oth. 1. h. e. *ornavit.*

praemiis ornare. ad tuendos eos prosequendosque. A. 49. non tantum virtutes ac merita cujusque digne prosecutus. A.

66. una modo liberalitate — prosecutus. T. 46. omnes circa se largissime prosecutus. Dom. 9.

legato etiam — prosecutus. Cl. 6. si parcius aut citra honorem verborum — si grate pieque quis se prosecutus fuisset (testamento.) A. 66. v. *Plin.* ep. 5, 5, 2.

Prosilire. conatus prosilire. C. 32. ut ex strato prosiliret. Dom. 16.

prosiliit ad flumen. C. 32. cum palla — prosiliit. Cal. 54.

tandem e sede sua prosiliit. Cl. 21. prosiliit e lecto. Ner. 47.

(Perf. *prosiliivit* jure damnant meliores editores. v. *Drakenb.* ad *Liv.* 2, 10. §. 11. cf. *Desilire.*.)

Prosper. prosperis oratorum actionibus. Cal. 53.

valetudine prosperrima usus est. T. 68. v. *Valetudo.*

nunquam se prosperiore alea usum. Cal. 41.

quum prosperi quiddam ex provinciis nunciatum esset. Ner. 42.

Prosperare. parum prospere. C. 79. prosperrime semper — diuicavit. C. 36.

Prosperitas rerum. Cal. 31.

Prospicere, in longinquum oculos dirigere, nostr. auf etwas fern hinschen.

caesos — adversarios prospicientem. C. 30. e Gelotiana apparatus Cerci prospicientem. Cal. 18. prospexit e triclinio ardentem rogam. Cal. 23. prospicere e superiore parte. Cal. 50.

quum et proelium et incendium e Tiber. prospiceret domo. Vit. 15. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 15, 2.

aliquid e longinquo videre, nostr. etwas von fern sehen.

prospectis biremibus Pomp. A. 16. prospectis modo nec aditis Urbis moenibus. T. 72.

quod prospectitur e campo Martio. Ner. 50.

existimatur multo ante, quanta se quandoque acerbitas — maneret, *prospexisse*. T. 67.

Prospectare. hoc incendium e turre Maecen. prospectans. Ner. 38.

Prostare sc. ad stuprum. T. 43.

Prosternere. arbor — evulsa radicitus atque prostrata. Vesp. 5.

mirmillonem — sponte prostratum. Cal. 32. i. q. *prolapsum*.

de stupro. ut quas saepe exoletis suis prostraverit. Cal. 24.

non sine rumore prostratae regi pudicitiae. C. 2. matronas prostratae pudicitiae. T. 35.

Prostituere. pudicitiam. Ner. 29.

prostituta, femina venalis pudicitiae. Cal. 36. 40.

Protegere al. complexu togaque objecta. C. 14.

Protinus — et. Gr. ἀμα καί. A. 38. v. not.

Protrahere. convivia in primam lucem. C. 52. convivium. Ner. 34. coenam. T. 72.

epulas a medio die ad mediam noctem. Ner. 27.

in serum dimicatione protracta. A. 17. spectaculum in serum protrahabatur. Ner. 22.

ut stipendia quoque mil. et commoda veteran. protrahi ac differri necesse esset. Ner. 32.

postquam is quinque horas protraxit. Ner. 33. nostr. *hinsbringen, hinschleppen, de vita morti propiore.*

Prout. C. 27. A. 35. 89. Ner. 21. 25. Cl. 15.

Provehere al. ad honores. C. 71. ad summam potentiam. T. 55.

quem ad consulatum usque — quem ad praefecturam Aeg., ex infima utrumque fortuna provexerat. A. 66. actate provecti. T. 54. calore provectus. Rh. 6.

Provenire. tanta pullorum soboles provenit. Galb. 1.

quod — uni omnino M. Alexandro — simile provenisset ostentum. A. 94.

quicquid cogitaret voveretque animo, quamlibet magnum, id esse proventurum. Vesp. 5. h. e. *successurum*. Gr. προχρησιν. v. Oudend. ad h. l. (Liv. 45, 41. „aliarum deinde secundarum rerum velut proventus secutus.“ Metaphora desumpta a fructibus, qui novi semper succrescunt ex uno semine.)

Proventus, uberi vinearum proventu. Cl. 16.

Proverbium Graecum. T. 38. Ner. 20. 33.

Providere, e longinquo videre. nave provisa. T. 14. h. e. *procul visa.* e cujus splendore per imagines, quicquid a tergo fieret, provideret. Dom. 14.

de tempore. quae providisset ex arte. Dom. 15.

unde ante consulere, cavere. quantum provideri humana ratione potuit. A. 29.

satis provisum a genere suo, ne sequi. A. 42. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 75, 4. De loco A. 10. v. *Praevidere.*

Provincia, sensu latiori, de loco, quo quis cum imperio mittitur. C. 11. v. not. 13.

sensu Rom. regio, quae imperio Rom. subjecta legibus Rom. paret et a praeside Rom. administratur. C. 18. 22. 28. 29. 31. 48. A. 3. 10. 25. 29. 47. 49. 60. 66. 67. 89. T. 16. 32. 36. 38. 63. Cal. 48. 51. Cl. 17. 23. Ner. 24. 40. 42. 43. Galb. 7. 8. 9. Oth. 3. Vit. 3. 8. 12. Vesp. 4. 8. Tit. 5. Dom. 8.

in provinciae formam redigere regionem. C. 25. A. 18. T. 37. Cal. 1. Ner. 18. Rh. 6. provinciam facere. C. 35.

provincias validiores, et quas annuis magistratuum imperiis regi, nec facile nec tutum erat, Aug. ipse suscepit; ceteras Proconsulibus sortito permisit; et tamen nonnullas commutavit interdum. A. 47. cf. Dio 53, 12. et Fabric. ad h. l. Strabo 17, 3, 25. alteri — domo et provinciis suis interdixit. A. 66. ut provincias cum Augusto communiter administraret. T. 21. —

provinciae minimi negotii, id est silvae callesque. C. 19. v. not.

collegio Quaestorum Claudius, detracta Ostiensi et Gallica provincia, curam aerarii Saturni reddidit. Cl. 24. v. not.

superior provincia. Vit. 8. h. e. *Germania superior.*

De singulis provinciis v. ind. pr., reliqua sub verbis singulis.

Provincialis, incola provinciae. appellationes litigatorum provincialium. A. 33. Opp. urbanorum.

honestissimo quoque Italicorum ac provincialium allecto.

Vesp. 9.

provincialem locupletem. Cal. 39.

provincialia matrimonia. C. 51. i. q. uxores provincialium.

Provinciatim. legiones — provinciatim distribuit. A. 49.

Provocare al. ad hilaritatem. Cal. 27. Cl. 21. ad communionem sermonis tacentes vel summissim fabulantes provocabat. A. 74.

provocare ad populum (a iudice.) C. 12.

Provulgare. duabus conjurationibus provulgatis. Ner. 36. Inepte al. *promulgatis.*

Proximus v. sub *Prope.*

Prudens ac sciens. Ner. 2.

Prudentia. Galb. 10.

Prurigo corporis. A. 80.

Psallere. ut qui cantaret et psalleret jucunde scienterque. Tit. 3.

Psallere est ad instrumentum canere. v. not.

Psilocitharistae, ψιλοὶ κιθαρισταί, qui cithara sine voce canunt. Dom. 4.

Psylli. Cleopatrae — etiam Psyllos admovit, qui venenum ac virus exsugerent. A. 17. v. not.

Pubes, ex utriusque sexus pube. T. 43.

Puber. nondum puberi. Cl. 24. minus tertia parte puberum ingenuorum. C. 42.

Pubertas. pubertatis ac primae adolescentiae tempus. Dom. 1.

Pubescere. pubescens. T. 6.

Publicus. domus publica. C. 46. Gr. ἐν τῷ δημοσίῳ v. ἐν κοινῷ οἰκεῖν.

jus publicum h. e. omnibus civibus commune. A. 10. T. 50. v. *Jus.*

publica judicia. A. 29. — privata modo officia obiens, ac publicorum munerum expers. T. 15. quicquam — publici privatique negotii fuit. T. 30.

ex commendatione publica cujusque oppidi. A. 46. literae publicae. T. 32.

spectaculum publicum. C. 31. h. e. a tota civitate aliqua publicis impensis, non a privato editum.

luctus publicus. Cal. 6. publica laetitia. Cal. 14. perniciēs publica. A. 32.

in publica fame. Ner. 45.

publica opera. h. e. aedificia, ad usum omnium civium exstructa. A. 29.

loca in Urbe publica. A. 32. publica vectigalia. Vit. 7.

hostem publicum appellare al. Cal. 28.

publicae cerimoniae. C. 6. publici sacerdotes. Vit. 11.

corpus crematum est publico funere. T. 75. Gr. δημοσίᾳ ταφῇ.

parentibus inferias publicas (decernendas curavit.) Cl. 11.

publicum, τὸ δημόσιον, τὸ κοινόν, i. q. aerarium. ex publico. C. 41.

unde teneri publico. Cal. 40. i. q. obligatum esse aerario, vectigal aerario pendere.

adeoque publicum de vectigali ipso, aerario debito. publicum quadragesimae in Asia egit. Vesp. 1. Incepta est mutatio: publicanum. v. int. ad Tac. A. 13, 51.

publicum, quicquid loci civibus commune est, adeoque viae, Forum, templa, porticus etc. Oppon. domus et habitatio cujusque privata.

prodire in publicum. Ner. 47. 51. in publicum procedere. Cal. 52. per publicum incedere. A. 53. per publicum vehi. Ner. 9.

publico abstinuit. Cl. 36. nunquam postea publico se illud horae sine Tribunis commisit. Ner. 26. raptus de publico. Oth. 7. Lares in publicum abjecti. Cal. 5.

ut eum in publicum elicerent. Galb. 19. quum per publicum — equos adegissent. ibid.

in publico. Cl. 15. 38. Ner. 27. 39.

Publice, h. e. jussu v. auctoritate totius Reip., adeoque sumtu etiam publico.

cui — constituta erant publice praemia. C. 17. tumulto publice exstructo. A. 12. quoties quid spectaculi publice e-
retur. A. 44. honorem recipere publice. T. 50. pro eorum salute publice vota suscepta. T. 54. natalem ejus publice celebrari. T. 65.

quae publice locari solebant. A. 36. h. e. ab aerario. Dio 53, 15. ἐργολαβοῦντές τινες παρὰ τοῦ δημοσίου. — epulandi publice jus. A. 35, h. e. in Capit. sumtu aerarii.

agrum — clientibus, locumque sibi ad sepulturam sub Capit. publice accepit. T. 1. h. e. *a Republica*.

circa quem — Galliarum civitates publice supplicarent.

Cl. 1. h. e. *non singuli privata cerimonia, sed publico nomine et publica cerimonia, quibus id a civitatibus mandatum esset.* — Ostiensibus quiddam publice orantibus. Cl. 40. h. e. *nomine civitatis suae.*

non contenti epulo ubique publice praebito. Vit. 10. decretam publice statuam. Vesp. 23. h. e. *publico civitatis cujusque sumtu.*

Saepe etiam publice significat, quod pertinet ad totam civitatem, ut sit i. q. *civitati, Reipublicae universae.* v. Gesner. ad Plin. ep. 4, 7, 2., Wolf. ad T. 37.

nullum largitionis — genus publice privatimque omisit. C. 26. h. e. *in totam civitatem*, ut exstructo Foro, dato munere, epulo, et in *privatos.* cf. Vit. 15.

populo hortos circa Tib. publice, et *viritim* trec. sest. legavit. C. 83. ubi publice est ad usum communem populi, Gr. τῇ πόλει, τῷ δήμῳ.

Bononiensibus publice gratiam fecit conjurandi cum tota Italia pro partibus suis. A. 17. h. e. *toti civitati Bononiensium, non singulis tantum oppidi incolis.*

Ita: Lacedaemonis publice demandatus. T. 6. i. q. *civitati Laced.*, non *singulis Lacedaemoniis.* Cyzicenis publice libertatem ademit. T. 37. h. e. *totam civitatem Cyzic.* αὐτονομίᾳ *privavit.*

publice munificentiam bis omnino exhibuit. T. 48. h. e. *universo populo.*

tantum gaudium publice praebuit. Ner. 57. h. e. *per totam civitatem.*

praecepta et exempla publice vel privatim salubria. A. 89. h. e. *universae Reip. vel privatis.* — recitavit etiam publice. Dom. 2. h. e. *coram populo.*

Publicare, aliquid publicum h. e. *usus publici facere, communi usui dare.*

publ. bibliothecam. C. 44. Forum. A. 29. circumjectas silvas et ambulationes in usum populi jam tum publicarat. A. 100.

quod mox simulacrum Felic. ex SCTo publicatum ibi sit. T. 5. h. e. *publice positum.*

i. q. *publico patefacere, ostendere, vulgare, nostr. öffentlich bekannt machen.*

ut tam Senatus, quam populi diurna acta confierent et publicarentur. C. 20. coll. A. 36. rationes imperii — publicavit. Cal. 16. (Synon. ab Aug. proponi solitas.)

publicare A. 43. i. q. *in publicum producere et populo ostendere, unde*

se publicare. Ner. 21. i. q. *artem suam publico proferre, nostr. öffentlich aufstreten.*

max. *de scriptis* i. q. *edere, in publicum emittere.*

quos omnes libellos vetuit Aug. publicari. C. 56.

saepe experimenta cujusque etiam publicavit. Cl. 5.

in quo fastos a se ordinatos et marmor. parieti incisos publicarat. Gr. 17. (*öffentlich aufstellen.*)

i. q. *publiq* h. e. *aerario addicere, publ. alic. bona.* C. 14. 82.

et *publ. aliquem*. libertinos, qui se pro Equit. Rom. agerent, publicavit. Cl. 25. h. e. *eorum bona aerario addixit*. Ita *proscribere*, *confiscare aliquem*, Gr. δημοσιεύειν τινά v. προγράφειν dicitur. v. *Confiscare*.

Publicani, Equites Rom., qui vectigalia publica conducunt, *Staatspächter*. C. 20. A. 24. Cal. 40. Vit. 14.

Pudet. immenso pretio, cuius ipsum etiam puderet. C. 47. ab iis, quos Cleopatrae pudebat. Ner. 3.

pu dendus. circa cultum habitumque adeo *pu dendus*. Ner. 51. *pu dendis* parentibus atque avis. Vit. 2. *negotiationes vel privato pu dendas*. Vesp. 16.

Pudor. plerosque modestia et pudore deterruit. T. 47. (Gr. αἰδώς.)

prae pudore. A. 65. T. 66. Cl. 32. metu ac pudore. A. 94. pudore ac taedio. Gr. 3.

taciturnitatem pudoremque quorundam pro tristitia et malignitate arguens. Ner. 23.

magis pudore — quam desperatione ulla. Oth. 9.

Pudicus. Ner. 29. Pers.

Pudicitia. C. 2. 49. A. 68. T. 2. 35. Cal. 36. Ner. 29.

lex Aug. de adulteriis et de pudicitia. A. 34. h. e. *contra nefandam cum maribus libidinem*. v. *Impudicitia* et not. ad C. 49.

Puer pr. qui infantiam egressus nondum virilem togam sumsit. v. *Pueritia*.

puerum Cajum. Cal. 8.

puer audiebam. Cal. 19. pueris nobis. Rh. 2. puer adhuc. Gr. 15. quasi ad puerum regendum. Cl. 9. puerum Romam advectum. Gr. 20.

jam inde a puero. Gr. 9.

de *maturiore aetate* s. *prima adolescentia*. male praecinctum puerum caverent. C. 45.

feruntur et a puero et ab adolescentulo quaedam scripta. C. 56.

quasi alii se puerum — jactassent. A. 12. v. not.

institutionem puerorum vel juvenum. Gr. 23. coll. Gr. 4. —

pueri minuti. A. 83.

turma *majorum minorumque puerorum* in Trojae lusu. C. 39. A. 43. T. 6.

ne minores qu. pueros praeteriit. A. 41.

nobilibus pueris ac puellis carmine modulato laudes virtutum ejus canentibus. Cal. 16.

insignes pinguissima coma et excellentissimo cultu pueri. Ner. 20.

adhibebat omni coenae et liberos suos cum pueris puellisque nobilibus. Cl. 32.

feminae et pueri in Gemonias abjecti. T. 61. vix remisit, ne feminae praetextatique pueri et puellae contrectarentur. Cl. 36.

pueri nobiles ex Asia ad edendas in scena operas evocati. Cal. 58.

puer e ministris sacrificii. Galb. 8. puer, arae Larium cubiculi assistens. Dom. 17.

Puera. quum — qualiscunque partus, sine ullo sexus dis-

crimine, puerperium vocetur, quod antiqui etiam puellas pueras, sicut et pueros puellios dictitarent. Cal. 8.

Puerulus. Dom. 4.

Puerperium. arae inscriptae: ob Agrippinae puerperium. Cal. 8. v. loc. modo cit. — quum Octav. ob uxoris puerperium serius affuisset. A. 94.

Puerascere. quorum duo infantes adhuc rapti, unus jam puerascens. Cal. 7.

Puerilis imaguncula. A. 7. in puerilem habitum circumtota matrona. A. 45.

Pueritia, tempus ab infantia usque ad virilem togam s. annum circiter septimum decimum. Nam certus non erat definitusque annus tirocinii, sed pro maturitate animi corporisque in singulis valde diversa constituebatur. v. not. ad A. 8.

Marcello tantum quod pueritiam egresso. A. 63. per omne fere pueritiae atque adolescentiae tempus. Cl. 2. pueritiae tempore. Ner. 20. in pueritia. Pers.

infantiam pueritiamque. T. 6. Sequi. dehinc pubescens et c. 8. virili toga sumta.

tener adhuc necdum matura pueritia. Ner. 7. pueritiam primamque adolescentiam. Vit. 3. cf. Adolescens.

de cuius amabili pueritia sequi. Cal. 8.

Puellus apud veteres i. q. puer. Cal. 8. v. supra.

Puella. Cal. 42. Vesp. 5. pueri ac puellae. v. sub voc.

Puer.

ut nudis puellis ministrantibus coenaretur. T. 42. undique conquisiti puellarum et exoletorum greges. T. 45. immaturae puellae — vitatae prius a carnifice, dein strangulatae. T. 61.

Pugil. Gr. 22. pugilum par. A. 44. pugiles Latini, legitimi atque ordinarii, catervarii oppidani. A. 45. catervae Afrorum Campanorumque pugilum. Cal. 18.

Pugillares sc. libri v. tabellae, pr. quae pugno comprehendi possunt. A. 59. Ner. 52.

Pugio. C. 32. 39. Cal. 12. Cl. 13. Ner. 34. 49. Galb. 11. Oth. 11. Vit. 10. 15. Dom. 17.

duo libelli, diverso titulo; alteri gladius, alteri pugio index erat. Cal. 49.

Pugna. C. 67. A. 11. 16. 96. Cal. 35. 51. Oth. 9.

pugna divisa in duas acies (inter spectacula.) C. 39. gladiatorum pugnae. A. 45. nec virorum modo pugnas (edidit), sed et feminarum. Dom. 4. edidit navales pugnas paene justarum classium. ibid. cf. Proelium.

Pugnare. A. 45. Tit. 9.

Pugnatoreis annis batuere. Cal. 54.

Pulcer. vultu pulcro magis quam venusto. Ner. 51. pulcer ac decens. Dom. 18.

pulcros et comatos — occipitio raso deturpabat. Cal. 35.

liber aliquis antiquus, pulcer aut rarior. Gr. 17. instrumentum imperii pulcerrimum. Vesp. 8.

dum ad Furium se coenitare — pulcrum putat. Ter. 1.

Pulcritudo. laetus flammiae, ut aiebat, pulcritudine. Ner. 38.

Pullatus, toga pulla s. sordida indutus. A. 40. 44. v. Casaub. ad A. 40., Gesn. ad Plin. ep. 7, 17, 9.

Pullus, Pullejaceus. ponit assidue pro pullo (h. e. nigro) pullejaceum. A. 87. v. int.

Pullus. super fausta omina sidus et pullum et puppum et alumnium appellantium. Cal. 13. (blando nomine pro puerulo parvulo. v. Casaub.)

pulli gallinarum. quoad pullus insigniter cristatus exclusus est. T. 14.

tanta pullorum soboles provenit, ut hodie quoque ea villa ad Gallinas vocetur. Galb. 1. non pascentibus in auspicando pullis. T. 2. auspicanti pullos avolasse. Galb. 13.

Pulpitum. tres consulares — super pulpitum collocavit. Cal. 54. per devexum pulpitum subeuntem. Ner. 13.

pulp. grammaticorum. post meridiem, remoto pulpito, declamare solitum. Gr. 4.

Pulsare. v. Pellere.

Puls. toxico, incertum, pulvine addito. Cl. 44.

Pulvinar pr. lectus, cui statua Dei incubabat, στεγμὴν θεοῦ.

pulvinar inter divinos honores Caesari datum. C. 76. Inde pulvinar de sede Caesarum in theatris et Circo dici coepit. v. A. 45. Cl. 4.

revocatam eam in pulvinar suum. Dom. 13. h. e. lectum suum divinum.

Pulvinus, culcita, cui caput imponebant cubantes. T. 73. Cal. 12. Ner. 6. Oth. 11. Dom. 17.

Pulvis. verri sibi vias et conspergi propter pulverem. Cal. 43. vi pulveris ac favillae oppressus est. Plin. — ut navis nunciaretur pulverem luctatoribus aulicis advexisse. Ner. 45.

Pumilus i. q. nanus, exiguae staturae homunculus. A. 83. Forma pumilus admodum est incerta; frequentiores pumilis et pumilio. v. Ondend. ad l. c.

Punctum. quadringenis in punctum sestertiis aleam lusit. Ner. 30. (nos: den Point zu 400 Sestertien.)

Punire. Philemonem — non gravius, quam simplici morte, punit. C. 74. capite punire al. T. 60. Oth. 1. Vit. 14. pecunia, levi exilio. A. 51. puniri more majorum. Ner. 49. Dom. 11. capitali animadversione. A. 24. civitates graviorebus tributis — murorum destructione punire. Galb. 12.

ut consolandos eos magis imperator, quam puniendos habuerit. C. 68.

numerum puniendorum ex custodia subscribens. Cal. 29.

punito per errorem nominis alio, quam quem destinaverat. Cal. 30.

nenio punitorum non et in Gemonias abjectus uncoque tractus. T. 61.

Punitor, desertorum ac seditiosorum et inquisitor et punitor acerrimus. C. 67.

Pupus s. *Puppis* i. q. *Puerulus.* pupum inter blanda nomina appellabant Caligulam. Cal. 13. v. Torrent. et Casaub. ad h. l.

Pupillus. ingenuum se natum et pupillum relictum. Gr. 11. pater ejus pupillum reliquit. Pers.

saxit, ut pupillis extra ordinem tutores a Consulibus darentur. Cl. 23. v. not.

tutorem, quod pupillum, cui substitutus heres erat, veneno necasset, cruce affecit. Galb. 9.

Pupillari aetate esse. A. 66.

Pappis. C. 68. Cal. 15. 37.

Purgare. ruderibus purgandis manus primus admovit. Vesp. 8.
 purgare rationem. Cal. 29. ampliss. ordines — contaminatos veteri negligentia purgavit. Vesp. 9.
 Metellum seque adversus communium obtreptatorum criminationes purgantis. C. 55. h. e. *excusantis, defendentis.*
 de purgando cerebro cogitavit. Cal. 50. clystere vomituque purgari. Ner. 20. praecepit medicis, ut largius purgarent aegram. Ner. 34.

Purpura. fasciae purpurae ac conchylii. Cal. 17. matronam, vestita purpura cultam. Ner. 32. purpura coccoque funibus nexis. Ner. 30.

Purpureus. in veste purpurea. Ner. 25. purpurea amictus toga Graecanica. Dom. 4. purpurea tegumenta (equi.) Cal. 55.

Purus. puras servare manus. Tit. 9.

neminem hominem pudicum aut ulla corporis parte purum esse. Ner. 29.

Purificare. illam expergefactam, quasi a concubitu mariti, purificasse se. A. 94.

Pustulatum argentum i. q. igne excoctum, purum. Ner. 44. *arg. purum putum.* Gell. 6, 5.

Putare. puto, licuit. Cl. 15. (per ironiam; eodem modo credo ironiae inservit. v. Goerenz. ad Cic. Fin. 1, 3, 7.) puto, Deus fio. Vesp. 23. v. not.

putem. A. 16. Gr. 4. sub terris tonuisse putes. Lucan.

stella, quae — exitium portendere vulgo putatur. Ner. 36.
 quod perisse morsu aspidis putabatur. A. 17.

Putrefactum cerebrum. Cal. 27.

Pyrrhicha, saltatio armata. v. ad C. 39. *pyrrhichas militares* dicit Spartian. Adrian. 19.

pyrrhicham saltare. C. 39.

exhibuit pyrrhichas quasdam e numero epheborum. Ner. 12. Nisi motius est locus, supplendus verbis: *quais saltabant* vel simili (v. Oudend. et not. nostr.), voce *pyrrh.* comprehenduntur *ipsi saltatores.*

inter pyrrhicharum argumenta. ibid.

Pyrum. Cl. 27. Scrib. *Pirum.*

Pyxis. barbam primam posuit, conditamque in auream pyxidem et pretiosissimis margaritis adornatam, Capitolio consecravit. Ner. 12.

sumto a Locusta veneno et in auream pyxidem condito.

Ner. 47.

amota et pyxide veneni. ibid.

Q.

Quadragesima. pro litibus atque judiciis ubicunque conceptis, *quadragesima summae* (exigebatur), de qua litigaretur. Cal. 40.
publicum quadragesimae in Asia egit. Vesp. 1. h. e. *poritorium quadrag.*, de quo v. Lips. et Ernest. ad Tac. A. 13, 51.

Quadrans. heredes ex dodrante — ex quadrante reliquo. C. 83.

Quadrata statura. Vesp. 20. h. e. *neque gracilis neque obesa*, ut Cels. 2, 1. Ita Gr. τετράγωνος.

Quadriennio post. A. 8.

Quadrifariam. epulas trifariam semper, interdum quadrifariam dispertiebat. Vit. 13.

Quadrigae. Circensibus — quadrigas bigasque et equos desultorios agitaverunt nobilissimi juvenes. C. 39. quadrigarum certamina. Cl. 21. sollemnes bigarum quadrigarumque cursus. Dom. 4.

Jani arcusque cum quadrigis et insignibus triumphorum. Dom. 13.

commisit etiam *camelorum quadrigas*. Ner. 11.

quum inter initia imperii eburneis quadrigis quotidie in abaco luderet. Ner. 22.

quadriga. impulsu quadrigae. Vit. 17.

Quadrigarius. quadrigario habitu. Cal. 19.

vetiti quadrigariorum lusus, quibus inveterata licentia passim vagantibus, fallere ac furari per jocosum jus erat. Ner. 16. (sine dubio post victoriam. v. Ernest. ad h. l. et in *Clav.* Cic. sub h. v.)

Quadrimestris consulatus. Ner. 14. *quatuor mensium*.

Quadrimus. A. 8. *puer quatuor annorum*.

Quadriremes in navali proelio a Caesare edito. C. 39.

Quadrupes. ita quadrupes per angustias effossae cavernae receptus in proximam cellam. Ner. 48. multos — bestiarum more quadrupedes cavea coercuit. Cal. 27.

Quaerere. diurnum victum quaerere. Ner. 36.

ex quorum sordibus nihil aliud quam voluptas inimicis quaereretur. A. 32. ne causam belli quoquo modo quaererent. Cl. 24.

conditiones quaesitas per amicos. A. 69. diu quaesitus. A. 94.

liberorum quaerendorum causa. C. 52. (*Plaut. Capt.* 4, 2, 109. coll. *Pseud.* 1, 1, 21.)

i. q. *interrogare*. Consulibus, quidnam rideret, blande quaerentibus. Cal. 32.

i. q. *percunctari*. quaerere ultra aut opinari. C. 66.

de cognitione judiciali. vetuit inter cetera, de eadem re pluribus legibus agi, quaerive de cujusquam defunctorum statu ultra certos annos. Tit. 8.

res per tormenta quaesita est. T. 58.

Quaestio. grammaticos — ejusmodi fere quaestionibus experiebatur. T. 70. coll. T. 56. omnes solvere posse quaestiones. Gr. 11.

i. q. *cognitio de re capitali*, max. per tormenta servorum, et sub tyrannis etiam hominum liberorum.

ut Senatus quaestionem de pollutis sacris decreverit. C. 6. sc. *extra ordinem*. v. n.

in exercenda de sicariis quaestione. C. 11. (v. Casaub. ad h. l. et not. nostr., qua, Caesarem *judicem quaestionis* fuisse ex aedilitate, et Praetori, qui judicabat de sicariis, operam navasse, demonstravimus. cf. *Clav. Cic.* sub voc. *Quaestio*.)

unde *quaestio* omnino pro tormentis.

nihil enim exprimi quaestione potuit. C. 19. ut Rhod. hospitem — torqueri sine mora jusserit, quasi aliquis ex necessariis quaestioni adesset. T. 62.

saepe in conspectu praeantis vel commissantis seriae quae-

stiones per tormenta habebantur. Cal. 32. tormenta quaestionum — repraesentabat. Cl. 34.

in quaestione pernegantibus cunctis. Ner. 35.

incertis quaestionibus atque tormentis. Dom. 8. ubi additum atque tormentis more Suetonii ostendit, cujus generis quaestiones fuerint.

novo quaestionis genere distorsit. Dom. 10.

Quaestiunculae minutae. Gr. 24.

Quaestor, is, qui quaestionem habet. T. 33.

Quaestor. Caesari Quaestori ulterior Hisp. obvenit, ubi quum mandatu Praetoris jure dicundo conventus circumiret sequi C. 4. (De quaestura ejus urbana v. c. 6.)

Quaestor Novius Niger. C. 16. quaestor fuisse videtur extra ordinem. v. not.

Quaestor Caesaris (antea in consulatu, nunc in provincia.)

C. 25. pater Tiberii, Quaestor C. Caesaris. T. 4.

de Quaestore quodam candidato. Cl. 40. sc. amplioris magistratus. Al. Quaesturae.

Quaestorum numerum Caesar ampliavit. C. 41.

curam aerarii Augustus a Quaestoribus urbanis ad praetorios Praetoresve transtulit. A. 36. v. not. Claudius collegio Quaestorum pro stratura viarum gladiat. munus injunxit, detractaque Ostiensi et Gallica provincia, curam aerarii Saturni reddidit. Cl. 24. v. not.

de filia absens ac libello, per Quaestorum recitato, notum Senarui fecit. A. 65.

de quibusdam rebus orationes ad Senatum missas, praeterito Quaestoris officio, per Consulem plerumque recitabat. Ner. 15. quum patris nomine — orationes in Senatu recitaret etiam Quaestoris vice. Tit. 6. (v. Spartian. Adrian. 3.)

Vespas. Quaestor Cretam et Cyrenas provinciam (h. e. unam provinciam e duabus regionibus compositam. v. not.) sorte cepit. Vesp. 2.

Quaestor Caligulae. Cal. 26. h. e. procurator fisci, ut Quaestor D. Augusti. Vit. 1. v. Procurator.

Quaestorius. A. 2. Oth. 3. Ner. 35. vir quaestorius Senatu motus. Dom. 8.

quaestorius scriba. Vesp. 3. scribas quaestorios, negotiantes ex consuetudine, sed contra Clodiam legem, venia in praeteritum donavit. Dom. 9. v. not.

quaestoria munera. Dom. 4. sc. gladiatoria. cf. Cl. 24.

quaestoriis praetoriisque ornamentis honorari. Cl. 28.

scriptum quaestorium, Horat. h. e. manus scribae quaestorii. v. Pitisc.

Quaestura. A. 36. T. 5. 35. Cal. 1. Luc. quaesturae candidatus. T. 42. etiam Cl. 40. sec. nonnullos.

ex quaesturae honore legioni praepositus. Tit. 4.

Quaestus i. q. lucrum, nostr. Erwerb, Verdienst. gerulorum diurni quaestus. Cal. 40.

magonici quaestus. Vesp. 4.

Qualis. qualis artifex pereo. Ner. 49.

qualis est, ut quum sequi. Cl. 21. talis ubique plerumque, qualis esse eum sequi. Cl. 25.

Qualiscunque, praesentia, qualiacunque sint. A. 87. qualiscunque et quantacunque de causa. Cal. 3. qualiscunque pariter. Cal. 8.

Quam. intra quintum, quam affuerat, diem, quatuor, quibus in conspectum venit, horis. C. 35. v. Burm. sexto, quam profectus est, mense. Cl. 17. altero die, quam correptus est. Vit. 3. in paucis diebus, quam Capreas attingit. T. 60.

Reliqua v. sub praepos. *Ante, In, Intra et Post.*

tam, quam. v. *Tam.*

quam ut post comparativum. nisi quos gravior criminum — vis urgeret, *quam ut* subveniri posset a se. C. 27. neque — graviore unquam ultus est poena, *quam ut* captivos — venumdaret. A. 21.

nihil prius ant acrius monuit, *quam ne* quid sordide facerent. Dom. 9.

post *ultra.* ne tunc qu. *ultra* progressus, *quam ut* seq. Cal. 3.

quam cum superlativo. quam primum. C. 7. 34. al.

quam maxima exspectatio. C. 26.

quam parcissime. A. 25. quam apertissime. A. 86. quam tumultuosissime. Cal. 45. —

alius quam, nihil aliud quam. v. *Alius.*

paulo minus quam v. *paulo minus* omisso *quam.* v. *Paulo.*

quam omissum post comparativum. per annos amplius quadraginta. A. 72. v. *Amplius.* majores annorum quinque et triginta. A. 38. al.

quam in exclamatione. quam vellem. Ner. 10.

Quamlibet magnum. Vesp. 5. Al. *quantumlibet.* v. Oudend.

Quamquam c. *adject.* v. *partic.* quamquam expers belli. A. 8.

qu. patricius. A. 10. qu. invalidus atque aeger. A. 13. qu. —

negligens. A. 76. qu. bene convenientem. T. 7. qu. obfirmate

resistentem. T. 25. qu. hoc modo agenti. Cl. 5.

c. *ablat.* quamquam aetate nondum constanti. Galb. 4.

c. *genit.* quamquam exiguae vocis et fuscae. Ner. 20.

c. *ablativ. consequ.* C. 1. 34. 70. A. 97. Vesp. 2.

seq. *conjunct.* C. 3. 54. 69. 79. 81. T. 16. Galb. 14. v.

Görenz. ad Cic. Leg. 3, 8, 18. et Acad. 1, 8, 50., Drakenb.

ad Liv. 2, 4. fin.

Quamvis. c. *partic.* quamvis mac. oblocata. C. 26. qu. recusantem. C. 70. qu. obfirmate resistantem. T. 25.

c. *ablat. consequ.* quamvis nullo querente. C. 48. quamvis flagitantibus cunctis. Vit. 4.

sequ. *indicat.* quamvis dare destinarat. A. 42. v. Burm. et

Oudend. et quos in nota excitavi, maxime Perizon. ad Sanct.

3, 14. not. 3. pag. 596. ed. Scheid.

Quando i. q. *quum* v. *quandoquidem.* C. 7. 28. 49. A. 91. T. 2. 23.

25. Cal. 16. 47. Galb. 4. Oth. 9. Vesp. 25. Tit. 1. Gr. 22. Rh. 1.

si *quando.* v. *Aliquando.*

Quandoque. i. q. *aliquando.* C. 1. 35. 41. A. 42. 94. 96. T. 14.

21. 24. 54. 67. Cl. 1. 3. Ner. 40. Galb. 9. Vesp. 5. 14. Tit. 8.

9. Gr. 25.

v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 10, 5. et 35, 4., et Sanct. cum editoribus p. 612. sequ.

i. q. *quandocumque,* nostr. *wenn einmal.*

quandoque imperii tempus expleri coepisset. C. 26. Vulg.

quandocumque. v. Oudend. Al. et *quando.* Eadem varietas est

Cl. 1. *quandoque* posset. Al. *quandocumque* posset, v. *quandoque* h. c. *aliquando restitutum, si posset.*

quandoque ossa Capiis detecta essent. C. 51. Al. *quando*. v. Burm.

cf. Gronov. et Drakenb. ad *Liv.* 1, 31. §. 4. et c. 24. §. 3. coll. l. 9, 10. §. 9. et l. 39, 24. §. 1. Ita etiam Arntzen. restituit *Plin.* Paneg. 17, 4. *quandoque* pro vulg. *quandocunque*, probante Gesnero in ep. ad Ernest.

Quantus. reputans, quantum moliretur. C. 31. quantum egisset. Cal. 38.

quantum in se esset. T. 11. quantum opinamur. Gr. 2. ut Gr. *ὅσον*.

quantum militum sub signis ubique *essent*, quantum pecuniae in aerario et fiscis. A. 101. Probaverunt numerum pluralem Burm. et Oudend. optimorum librorum auctoritate, et confirmatur sueto collectivorum usu.

quanta potuit largitione. A. 10. quantum posset praedae et manubiarum. Ner. 38.

quanta maxima posset miseratione. Ner. 47. unde Burm. etiam C. 44. conjicit: biblioth., *quantas maximas posset*. v. exempla ab eo ad utrumque locum collata, et ab Horat. Turs. p. 667. nr. 9. ed. Schwarz. Ita Graeci frequentissime *ὅσον* v. *οἶον μέγιστον*, *πλεῖστον* et similia.

Martis templum, quantum nusquam esset. C. 44. pestilentia, quanta non temere alias: Tit. 8.

quantum. quanti quasque ante civ. bellum comparassent. C. 42. quanti calciasset. Vesp. 23.

quanto opere. A. 57. v. *Opus*.

Quantuscunque. qualescunque et quantacunque de causa nactus esset. Cal. 3. quantuscunque de rebus. Cal. 24.

Quantuluscunque. quantuluscunque est. Horat. in quantulocunque actu. Cl. 30.

Quantumvis. i. q. *admodum*, *valde*. quantumvis facundus et promptus. Cal. 53. quantumvis mirabili casu. Cl. 10. illud plane quantumvis salubriter et in tempore. Cl. 21. v. not. (Cic. Verr. 3, 16. „*quantumvis* et te, et patronos tuos, ingeniosos esse dicito.“)

Quaque. v. *Quisque*.

Quare i. q. *quamobrem*. C. 1. A. 81. T. 3. 50. Cl. 12. 21. Ner. 30. Vesp. 2. al.

Quartae. praemia delatorum Papias legis ad quartas redegit. Ner. 10.

Quartana sc. febris. quamquam morbo quartanae aggravante. C. 1.

Quasi. Gr. *ὡς*, nostr. *wie*, *als wie*, *als wenn*, *gleichsam*, *gleichsam als*, omnino *similitudinem* significat; vel *veram*, vel *cogitatum* tantum, vel *effictam*, adeoque *simulationem*, et modo singulis adjectivis et participiis praepositur, modo *post verba dicendi*, *sentiendi* totum comma subjungit.

quasi alludens. C. 22. quasi mox tecturus. C. 81. quasi aliquid rogaturus. C. 82.

quae tamen duplex fertur, una, quasi priore habita proelio sequi. C. 55.

per errorem nominis, quasi Cornelius is esset, quem sequi. C. 85.

quasi et ipsum conditorem Urbis. A. 7. quasi conditorem insulae. A. 98. quasi a concubitu mariti. A. 94.

quasi occasione ultionis oblata. A. 16. quasi debita sibi

fato dominatione. A. 19. quasi tuendi sui causa. A. 32. quasi de ipso dictum. A. 53.

tandem quasi coactus. T. 24. quasi ex auctoritate Sen. missus. T. 54. quasi alicui traditurum. T. 73. quasi --- saevitia permanente. T. 75.

quasi studiosiorem partis alterius. T. 11. quasi legatus ab Aug. T. 12. quasi civ. oculis remotus. T. 42.

Antonium increpat, quasi ea — scribentem. A. 86. Gaetulicum refellit Plinius, quasi mentitum. Cal. 8.

quidam prius somnium Catuli aliter exponunt, quasi Jupiter — demonstrasset. A. 94. (*als ob.*) increbrescente rumore, quasi — commoraretur. T. 11. vulgo persuasum, quasi. T. 21. opinione et sermone omnium, quasi. T. 39. infamia flagravat, quasi. T. 44. concepta opinione veteri, quasi. A. 6. ut Glyco custoditus sit, quasi — indidisset. A. 11. rumore dilato, quasi. A. 14. alii dictum factumque ejus criminantur, quasi. A. 16. objectum ab eo sibi saepius, quasi. A. 28. in invidiam venerant, quasi. T. 8. quae primo, quasi — fingerentur, volebat accipi. T. 59. admonentibus domesticis, quasi. Tit. 8.

quasi aliquis ex necessariis quaestioni adesset. T. 62. quasi plane ita necesse esset. Cal. 2. quasi percussorem agnosceret. Cl. 37. quasi plane repraesentaretur somnii fides. ibid. quasi maxime necessarias addidit. Cl. 41. quasi rumori minus crederent. Vesp. 6.

Sex. Pompejus ut effeminatum insectatus est; M. Antonius — meritum; item Lucius, quasi — substraverit. A. 68.

i. q. ut. et illa quasi certissimum exitium caveret. T. 53. condemnavit quasi adulteras. Cal. 14. quasi genus lusus. Ner. 29. occisum ab eo quasi gravem adversarium. Ner. 54. dispensationem cuidam quasi fratri petentem. Vesp. 23. —

hactenus quasi de Principe, reliqua ut de imbro narranda sunt. Cal. 22. se quasi hominem tandem habitare coepisse. Ner. 31.

ut titulis suis, quasi Augusti, ita et Liviae filius, adjiceretur. T. 50. quod sic sibi libellum porrigere dubitaret, quasi elephanto stipem. A. 53.

quasi plane, nostr. *als ob.* quasi plane defensione res egeret. C. 52.

quasi non. quasi non — ipsi jus haberent. T. 32.

quasi ut biberent, quando esse nollent. T. 2.

quasi i. q. *circiter*, ut Gr. $\alpha\gamma$, $\epsilon\sigma\sigma\omega$. hora quasi septima.

Cal. 58. v. Burm. et Oudend., *Horat. Turs.* p. 676. nr. 10. ed. Schwarz., Gronov. ad *Liv.* 27, 12. §. 16.

Quassare. quassato corpore. A. 31.

Quatenus. amicis, quatenus vellet, irasci. A. 66. opitulando, quatenus suppeteret facultas. Tit. 8.

i. q. *quum*. quatenus sibi matrimonia male cederent. Cl. 26. *Plin. ep.* 3, 7, 14. „*quatenus nobis denegatur diu vivere.*“ v. Fréinsliem. ind. in *Flor.* sub h. v. De scriptura *quatinus* v. Burm. ad Cl. l. c.

Quater. Cinnae quater Consulis. C. 1. h. e. qui omnino quater Consul fuit, non i. q. *quartum*. v. not. et supra sub voc.

Consul. — quaterdecies millies. A. 101.

Quaterni. ter in annum quaternum mensium tesseras dare destinavit. A. 40.

Quatuordecim sc. ordines, sedes Equitum.

- sedere in quatuordecim. C. 39. addit. *ordinibus*. A. 14.
spectare ludos e quatuordecim. A. 40.
- Quercus* frugifera. Galb. 4. *quercus* antiqua, quae erat Marti sacra. Vesp. 5.
- Quernea* corona. Cal. 19. Al. *quercica*. v. Oudend.
- Queri*. simpl. quamvis nullo querente. C. 48. querente Praetore. A. 45.
- c. *accus*. Asinio Pollione oratore graviter invidiosque in Curia questo Aesernini nepotis sui casum. A. 43. liberius quiddam questam. T. 53.
- c. *praep*. de. querentem de inopia et caritate vini populum. A. 42. *queri* etiam palam de conditione temporum suorum solebat. Cal. 31. ingratos, et de quibus patroni quererentur. Cl. 25.
- questus est et de vesica. A. 80. (ut nostr. *über etwas klagen* de infirmitate valetudinis v. partis corporis.)
- sequ. acc. c. inf.* eisdem — assurrectum ab universis in theatro et a stantibus plausum, gravissime questus est. A. 56. alteris, pelli se, alteris, non pro spe mentorum tractari, querentibus. A. 13. *queri* Capit. Jovem, cultores sibi abduci. A. 91. quaedam — decerni, ne questus quidem est. T. 31. *querens* — miseram injungi sibi servitutem. T. 24.
- sequ. quod*. quod Alexandriam — adisset, questus est in Senatu. T. 52.
- Querela*. librum — edidit, continentem querelas de injuriis *sequ.* Gr. 9.
- elicientium cogentiumque se, ad querelas. Cal. 10. (per zeugma.)
- reges — comminationibus magis et querelis, quam vi repressit. T. 37.
- Qui. saepius repetitum*. qua is aetate, qua statura, quo colore esset, etiam quibus corporis notis. A. 65. *cujus causa* — et quem — ejus *sequ.* C. 50.
- quibus intestinum, quibusque adversus nos bellum esset. Cal. 5. *quas* — praemitteret, *quasque* ipse perduceret. Vit. 9. *per quos* — *quique*. Vesp. 10.
- qui i. q. quum is*. Sullam nescisse literas, qui dictaturam deposuerit. C. 77.
- nam qui* Deos tanto opere contemneret *sequ.* Cal. 51. *nam qui* luxuriae immoderatissimae esset. Ner. 51.
- miseratus est conditionem suam, cui nihil tuti usquam esset. Cl. 36. h. e. *quum* sibi *sequ.*
- quorum i. q. de quibus*. C. 36. 52. 75. A. 13. al.
- qui pro ut cum* pronomine.
- vestibulum ejus fuit, in quo Colossus — staret. Ner. 31.
- h. e. *tantum*, ut in eo. latitudinis, qua contrariae quinquere-
mes *commearent*. ibid.
- dato negotio trierarchis, qui — confringerent. Ner. 34.
- saepius omisso antea nomine*, vel ut incerto, vel ex industria.
- subornavit, qui — diem diceret. C. 12. subornavit — qui censerent. Cl. 26. paratos, qui — prohiberent. C. 16. missis, qui — deposcerent. A. 26. submissis, qui — deposcerent. Tit. 6.
- omisso antea: aliquis*. ut exstiterit, qui — polliceretur. T. 13. non repertis, qui sequerentur. Cl. 26. ut esset, cujus

ministerio — liberos Germanici circumveniret. T. 55. Plura exempla hujus usus v. sub verbo *Esse*. —

quatuor, quibus in conspectum venit, horis. C. 55. cf. *Quam*. —

qui non post nullus v. *aliam negationem*, unde ortum *quin*, quod saepius in libris cum illo permutatur.

nullum unquam hostem fudit, quem non castris quoque exueret. C. 60. Plerique: *quin*.

nulli Gr. certamini interfuit, *quo non* — quemque honoravit. A. 45.

nullus tam abjectae conditionis fuit, cujus non commodis obrectaret. Cal. 35.

nullo rerum aut hominum genere omisso, cui non tributi aliquid imponeret. Cal. 40.

nullum adeo necessitudinis genus est, quod non scelere perculerit. Ner. 35.

nulla adeo suspicio, nullus auctor tam levis exstitit, a quo non sequi. Cl. 37.

nec est provincia, quam non adierit. A. 47.

neque tam parvum quicquam, neque tam magnum publici privatique negotii fuit, de quo non ad P. C. referretur. T. 30.

ut jam vix ullus esset, qui non et sentiret et praedicaret sequi. Oth. 4. —

quod ubique esset custodiae. Ner. 31. v. Burm. Est i. q. *quicquid*, quod vide. v. Duker. et Drakenb. ad *Liv.* 24, 40, §. 5. et l. 31, 47, §. 12.

quis pro quibus, in quibus. A. 36. ex *quibus*. A. 52. Al. *exque* *his*.

Qui adverbium, pr. ablativus pronominis, nostr. *wie*.

qui vellem — deligeret sibi aliquem. Cl. 4. h. e. *quam vellem*. Interpretes omnes, qui pronomen esse putant, se locumque vexarunt.

qui tam ἀσαφὴς loquitur, qui possit — *σαφὴς* dicere, non video. ibid. v. Schwarz. ad *Plin. Paneg.* 85, 2.

Quicunque. quocunque vento in quascunque terras. C. 66. quocunque tempore et loco, quo stomachus desiderasset. A. 76. Al. omittunt *quo*. v. Ondend. cibi vinique quocunque et tempore et loco appetentissimus. Cl. 36.

quacunque vel noctis hora. T. 18. ad quascunque legiones medit. fugam. T. 65. quibuscunque de causis. Cl. 2. quocunque glad. munere. Cl. 34. quibuscunque e custodia capita amputabat. Cal. 32. a quibuscunque parentibus. A. 66. in proximo cujuscunque domesticorum coenaculo. A. 78. cuicunque permisit. Vesp. 8. cuicunque concessis. ibid.

Quidam, de homine ignoto vel obscuro. A. 40. Scutario cuidam. A. 50. Octavius quidam. C. 49. Thessalus quidam. A. 90. Zenonem quendam. T. 56. Pompejo cuidam, Equiti Rom., quidam perneganti. T. 57. quidam Cassius quoque nomine. Cal. 57. excepto libertino quodam. Cl. 26. quodam — deprehenso. Cl. 36. a quodam laticlavio. Ner. 26. polyphago cuidam Aegypti. generis. Ner. 37. ex obviis viatoribus quendam. Ner. 43. a quodam missicio praetoriano. ibid. Antiochi cujusdam. Vit. 2. Burseni cujusdam. Gr. 11. L. Plotium quendam. Rh. 2. al. desinant quidam. C. 66.

quidam — alii. C. 78. Cl. 44. cf. *Alius, quidam* — nonnulli. Ner. 36.

quorundam barbarorum — a *quibusdam* vero. A. 21.

Quis, Quisque, Quisquam, Quisquis, Quo, Quod etc. v. suis locis.

Quidem, *inservit disjungendis narrationis partibus, ubi de pluribus sermo.* et Lepidi *quidem*. C. 3. Cassius *quidem* Parm. A. 4. Pansae *quidem*. A. 11. et Antonium *quidem* — Cleopatrae. A. 17. Germaniciani *quidem*. T. 25. (Ita legendum. Vulg. Germaniciani. *Quidam* sequ. v. not.)

proelium *quidem*. A. 25. adulteria *quidem*. A. 69. Romae *quidem*. Cal. 6. peregrinatione *quidem* Graeciae. Ner. 34. al. (His locis omnibus est: *jam quod attinet ad sequ.*) nihil in hoc *quidem* aliud devitans. A. 92.

Saepe opponitur *ceterum*, quo transit scriptor ad aliam rem. v. *Ceterum.* et Lepidi *quidem* societate abstinuit — *ceterum*. C. 3. hanc *quidem* actionem deposuit, *ceterum*. C. 15. id *quidem* consilium omisit, *ceterum*. A. 8. laudavit *quidem* pietatem — *ceterum* et illacrimavit. A. 66.

oppon. *autem.* et praetextum *quidem* — causas *autem*. C. 30. promissum *quidem* — non promissum *autem*. A. 42. al. nihil *quidem* — laesit, gravi tamen opprobrio. C. 49.

et *quidem*, nostr. und zwar, accuratius rem describit, ab oratione continua sejunctam. et *quidem* per omnium lingu. historiones. C. 39. et *quidem* per aetatem. A. 16. et *quidem* sedentes. A. 53. et *quidem* praegnantem. A. 62. feminarum, et *quidem* illustrium. T. 45. semper — et *quidem* omnibus, et acerbissimos. Cl. 35. *ista quidem* vis est. C. 82. (ut alibi vero. Distinguit *quidem* vim facinoris ab aliis factis.) Eadem vis disjunctiva, adjuncta negatione, est in *ne quidem*.

desinant *quidam* — aut *quidem*. C. 66.

quidem in subjuncto commate, quo quid accuratius describitur.

quum *quidem*, plerisque — mirantibus, facetissime Cicero. C. 50. quum *quidem*, cunctante Senatu, Cornelius Centurio. A. 26. quum *quidem*, consternatis omnibus — inquit. Vit. 8. quem *quidem* nonnulli. C. 52. quos *quidem*. T. 6. quibus *quidem*. T. 66. Vesp. 16.

equidem pro *quidem* librariorum vitio comparet. A. 11. Cal. 6. v. Oudend.

Quies. temporum *quies*. A. 25. *quies* publica. Vit. 15. multis ad occasionem stimulantibus, quietem praetulit. Galb. 7. quietem et concordiam suaderet. Oth. 8.

vacatio a negotiis publicis. totum se ad quietem contulit. T. 15.

i. q. *somnus.* neque enim plus quam tribus noct. horis quiescebat, ac ne his *quidem* placida quiete, sed pavida. Cal. 50. inde quieti vacabat. Vesp. 21.

per quietem i. q. per somnum. C. 7. 81. T. 74. Cl. 37. Ner. 7. 46. Oth. 7. Vesp. 7. 25. secundum quietem. A. 94.

Quiescere de somno. Cal. 50. Ner. 34. artissimo somno quievit. Oth. 11.

vel stanti, vel sedenti, ac praecipue quiescenti. Cl. 30.

i. q. *quietum esse, nihil moliri.* pro conditione temporum quieturus. C. 16.

Quietus, nationes male quietas, A. 21.

Quilibet. aliquem cuiuslibet ordinis. T. 12.

Quin. quin etiam. C. 79. A. 19. T. 30. Ner. 32. 57. Galb. 15.

quin et. C. 14. T. 10. Cal. 5. 33. A. 96. T. 52. 66. Cl. 6.

12. Tit. 7.

quin immo. Ner. 42. v. *Immo.* Plin. ep. 3, 16, 4. l. 4, 9, 18.

post negationem. nullum unquam hostem fudit, *quin sequi.* C. 60. Al. *quem non.* v. *Qui.* nemine — tendente quoquam, *quin deverteret Rhodum.* T. 12. abduci nequeo, *quin existimem.* T. 21. nec abstinnit consuetudine, *quin tunc quoque* — appellaret. T. 72.

Reliqua vide sub verbis singulis, quae cum negatione conjuncta *quin* sequitur.

Quindecimviri libros Sibyllinos custodiebant. v. not. ad C. 79.

L. Cottam Quindecimvirum. C. 79. accepit sacerdotium triplex, inter Quindecimviros sodalesque Titios, item Augustales, cooptatus. Galb. 8.

Quinquatrus, festum Minervae, quod a XIV. Kal. April. per quinque dies celebrari solebat. v. not. ad A. 71. sollemnia Quinquatruum. Ner. 34.

Quinquatria Minervae. Dom. 4. Damnat hanc formam Oudend. ad A. 71. — cf. Sigon. ad *Liv.* 26, 27.

Quinquennium. ut in quinquennium sibi imperium prorogaretur. C. 24. ubi v. not. de annis imperii Caesaris in Gallia.

id est, quinquennio maturius, quam solebant. A. 32. (comma glossematis suspectum.) post quinquennium demum. A. 65. ante quinquennium proximum. Dom. 9.

Quinquennales ludi (*πενήντης πεντητηρίς*) in honorem Augusti paene oppidatim constituti. A. 59. Neapoli *quinquennale certamen gymnium*, honori suo institutum, perspectavit. A. 98.

ludos Quinquennales Augustus Nicopoli apud Actium constituit. A. 18.

Nero *quinquennale certamen* primus omnium Romae instituit. Ner. 12. cf. Lucan.

quinquennale certamen triplex, musicum, equestre, gymnium, a Domitiano Capitolino Jovi institutum. Dom. 4. v. not.

Quinqueremes. qua contrariae quinqueremes commearent. Ner. 31.

Quintana sc. via, locus in castris ad quintas cohortes, ubi praeda a militibus vendi solebat. Unda Ner. 26. *quintana domi constituta*, ubi partae et ad licitationem dividendae praedae pretium absumeretur.

Quippe. quippe addictus mathem. T. 69. quippe qui. Rh. init.

Quirites. v. ind. prim.

Quis. quis — quis. C. 55. oratorum quem. ibid.

quid? Gr. *τί γάρ.* C. 55. Cl. 40. Angl. *why.* — quid ad Caesarem, si sequi. Vesp. 13. — nec *quis*, nec *inter quos*, quove tempore ac loco verba faceret. Cl. 40.

quidnam rideret, blande quaerentibus: *quid*, inquit, *nisi* sequi. Cal. 32.

quid pro: *aliquid.* in quibus augurato quid consecratur. A. 7. quoties quid spectaculi usquam publice ederetur. A. 44.

si quis, *si qua*, *si quid*, *ut* v. *ne quis* etc. v. sub voc. *Aliquis.*

Quispiam. ad infamiam cuiuspiam. A. 55. a quopiam libero servove. A. 65.

Quisquam. nec quoquam reperto, qui sequi. C. 20. ne quid a quoquam candidato desiderarent. A. 40. nullum — officiorum in quemquam genus. C. 26.

neque — quisquam omnino. C. 68. a quoquam incepto.

C. 59. percussorum — neque triennio quisquam amplius supervixit. C. 89.

saepius et plurimum, quam quisquam unquam, dierum. C. 24. neque caede cuiusquam unquam. Vesp. 15. quantas nemini cuiquam. Cal. 3. Certum mihi est, legendum *unquam*. nihil cuiquam poscenti negavit. Vit. 8. viventium cuiquam usquam. Cal. 34.

quicquam rei seriae. A. 92.

nec quicquam adhuc quam frementes. Cl. 10. Idem usus, qui in dictionibus: *nihil aliud, nihil amplius quam*.

quoquam adverb. h. e. *in aliquem locum*. aut quoquam ingressus est. A. 53. ne — quoquam proficisceretur. A. 92. ne mine — tendente quoquam. T. 12.

Quisque. quos singulos cuiusque provinciae negotiis praeposisset. A. 33. singuli in suo quisque regno. A. 60. sui quisque ordinis principes. A. 66. (Ita libri. Vulg. *cuiusque*, quod in editione stetisse nollem. v. Oudend.) in sua quisque colonia. A. 46. exterarum gentium multitudo, suo quaeque more. C. 84. ut sui cuiusque mensis acciperet. A. 40. v. Oudend. et not. nostr. —

per cuiusque mulieres. A. 69. commendatione publ. cuiusque oppidi. A. 46. de quo quisque dubitaret. T. 18. pro facultate quisque. A. 57.

quanti quasque comparassent. C. 45. quos quoque tempore tractaret auctores. T. 56. ut quidque factum foret. T. 65.

quarto quoque anno. C. 40. decimo quoque die. Cal. 29. c. *superlativo*. seditiosissimus quisque. C. 70. tenuissimo

cuique et ignoto. T. 11. profligatissimus quisque. T. 35. splendidissimus quisque. A. 13. Cal. 15. ditissimus quisque. Cal. 22. nobilissimus quisque. Cal. 35. procerissimus quisque. Cal. 47. electissimus quisque. Cal. 49. honestissimus quisque. Ner. 12. rapacissimus quisque. Vesp. 16. studiosissimus quisque. Rh. 2. vilissimus quisque histrionum et aurigarum. Vit. 12. infimus quisque. Cal. 26. optima quaeque. C. 44.

Quisquis. quicquid ubique militum esset. A. 49. quicquid aegrorum in civitate esset. T. 11. quicquid totis Bajis calidarum esset. Ner. 31. quicquid ubique exsulum, quicquid in Urbe hominum Gallicanorum esset. Ner. 43.

quicquid auro argentoque constaret. A. 25.

quicquid fatid. librorum — vulgo ferebatur. A. 31. Seq. *supra duo millia contracta*.

quicquid ibi gallinarum erat. Galb. 1. quicquid praetor cohortium fuit. Vit. 10.

quicquid epistolarum erat. Oth. 10.

quicquid unquam Livia Aug. honorum cepisset. Cal. 15.

quicquid unquam dono dedisset. T. 11.

quicquid come loquens. Ter. 5.

quoquo modo. A. 21. T. 75. Cl. 24. Ner. 49. Vesp. 15.

quaqua iret. Tit. 5.

Quivis. quidvis discriminis, Oth. 9.

Quo. sequ. hoc pro eo. v. Hic.

quo pro ut eo. quo tenaciores eorum essent. C. 67. quoque Act. victoriae memoria celebratio in posterum esset. A. 18. quo mollior pilus surgeret. A. 68.

quoque plures partem admin. Reip. caperent. A. 37.

quo maturius — subveniret. C. 18. quo laxius dimicaretur. C. 39. quo libentius et ipsi Urbem incolerent. C. 42. quo melius emtum sciatis. C. 50. quo honestius caderet. C. 82. quo distinctius demonstrari cognoscique possint. A. 9. quo constantius cetera quoque exsequeretur. A. 10. quo facilius undique Urbs adiretur. A. 30. quo autem lecti probarique et religiosius et minore molestia senat. munera fungerentur. A. 35. quo celerius Reip. assuescerent. A. 38. quo celerius ac sub manu annunciari cognoscique posset, quid — gereretur. A. 49.

quo autem magis — congrueret. C. 40. et quo magis — approbaret. A. 17.

quo materiam tumultus post se subduceret. T. 22.

quo firme verberaturi insisterent. Cal. 26.

Quoad. nostr. bis. quoad — provincia cum exercitu oblata est. Vesp. 4.

usque eo, quoad pullus — exclusus est. T. 14. usque adeo — quoad Cass. Severus dilationem petiit. Gr. 22.

quoad usque manus Equ. Rom. — necem comminata est.

C. 14. Voc. usque vix genuinum. v. Burm. et Oudend.

quoad c. conjunct. in oratione subjuncta.

ut, quoad potestate abire, domo abditus — obnunciaret.

C. 20. ut — concederetur, quoad Consul fieret. C. 29.

adeoque post acc. c. infin. nec licendi finem factum, quoad — addicerentur. Cal. 39.

nostr. so lange als. qui eum adm. pauperem decessisse tradit, et liberalitate sua, quoad vixerit, sustentatum. Gr. 20. (conjunct. ob orationem obliquam.)

Quod. eo — quod. haec eo notabilia erant, quod sequ. T. 29.

Plin. ep. 6, 12, 4. „hoc mihi jucundiores — quod sequ.“

eo quod pro ideo quia, nostr. darum weil. v. Oudend. ad

C. 17. ubi libri complures: eodem modo Novium, eo quod, v. eodem Novium, eo quod. Prius eodem modo est falsissimum, quum eodem sit in eundem locum. Sed alterum eo quod, nisi genuinum, saltem probabile est.

Ceterum quod apud bonos scriptores conjunctivo non jungitur, nisi in oratione obliqua, vel ubi sententia vel consilium dicentis agentisve respicitur, quod aequae valet in particulis dum, donec, quoad. Ita C. 17. quod — passus esset, ex sententia Caesaris. quod valet. minus prospera uteretur. C. 86. (ubi cave, quod ne referat ad v. curasse, ut Perizon. erravit ad Sanct. p. 619. ed. Scheid.) corripuit consulares, quod non — scriberent, quodque — ad se referrent. T. 32. mox: Praetorem collaudavit, quod — consuetudinem antiquam retulisset. quibus eum invisum sentiebat, maxime quod — niteretur. A. 10. notavit aliquos, quod — collocassent. A. 39. legato legi, quod — misisset, ignominia notato. T. 19. praecesserat de eo fama saevitiae simul atque avaritiae, quod — punisset, et — affecisset. Galb. 12.

Contra, ubi ex scriptoris persona res facta narratur:

quum Rhod. magistratus, quod literas publ. sine subscriptione ad se dederant, evocasset. T. 32. Babinos petit aliquanto

tristior, quod sacrific. hostia aufugerat, quodque tempestate serena tonuerat. Tit. 10.

Notandum utroque loco T. 32. et Tit. 10. repetitum quod, quodque.

quod i. q. quod attinet ad. nam quod nonnulli tradunt. Gr. i. quod verba facta sunt de philosophis — de ea re sequi. Rh. 1. (Ita Cl. 4. quibus de rebus consulis.) quod saepe non literas modo, sed syllabas, aut permutat aut praeterit, communis hominum error est. A. 88.

quod si semper respicit praecedentia, quibus annectit sequentia, ut C. 31. ubi est i. q. sed si.

Quondam i. q. aliquando, nostr. einmal.

ut Sen. quondam — decreverit. C. 24. pluribus quondam de regno concertantibus. A. 21. visa quondam — turba. A. 40. magna quondam sterilitate. A. 42. ubi al. quadam, male, si quid video. in turba quondam — vexatus. A. 53. populus quondam universus ludorum die. A. 68. quondam et nocturnos. Cal. 18. quod se quondam — passus esset evadere. T. 18. al.

Quoniam initio testamenti. T. 23. in transitu ad aliud argumentum. A. 61.

Quorsum. quorsum illa tenderent, reputantibus. C. 28.

Quot. propositis itaque nominibus legatorum consul., quot ubique tunc erant. Vesp. 6. Ita Lipsius etiam Ner. 31. emendare voluit: quot ubique essent custodiae. Sed bene se habet: quod ubique esset custod. v. sub voc. Qui.

Quoties. quoties per notas scribit. A. 88.

saepius, ubi de re variis iisque incertis temporibus facta, c. conjunct. imperf., ut Gr. ὅποτε cum optativo.

quo vellent et quoties vellent. C. 28. cf. C. 26. A. 21. 37. 38. 41. 45. 77. 99. T. 19. Galb. 10. C. 4. ubi: „quoties aliquo adveniret, vel sicunde discederet — nonnunquam eum discri-men vitae adisse.“ — Ita etiam

Quotiescunque. c. imperf. conjunct. quotiescunque opus esset. A. 37. quotiescunque introiret. Cal. 7.

Quotannis. C. 41. A. 23. 33. T. 34. Cl. 1.

Quotidianus. quotidiana oscula. T. 34.

illa ejus quotidiana, et plane omnium horarum et moment. erant. Cl. 40.

Quum. quum — tum, de rebus vel omnino, vel gradu atque incremento diversis. v. Oudend. ad C. 75. et Ner. 46., in primis Drakenb. ad Liv. 6, 23. §. 3., qui in tanta particularum similitudine et perpetua, quae in libris regnat, confusione vix certas regulas de earum usu praescribi posse, caute judicavit.

quum ingenio ejus diffusus, tum occasione. C. 3. quum in administratione, tum in victoria belli civ. C. 75. quum veteribus, tum novis. Ner. 46. quum secund. auspiciis et omnibus, tum virginis honestae vaticinatione. Galb. 9. quum propter eadem haec, tum peculiari merito. Vit. 4. quum verbis, tum rebus immodicus. Dom. 12. quum memoria rerum, tum facilitate sermonis. Gr. 23. quum ipsam, tum potentissimos amicorum. Lucan. — quum semper, tum in qu. actu vel maxime. Cl. 30. —

quum primum seq. tunc. A. 70. quum primum fari coepisset. A. 94.

quum c. indicat. i. q. ubi. quum nunciatum est. C. 3. navim quum semel conscendit. Ter. 4. (nostr. so wie er nur.)

nostr. *wenn*. quum audio et lego. T. 21. quum — significare vult. A. 87.

Saepe *subjungit sententiam*. quum quidem. C. 50. A. 26. Vir. 8. v. *Quidem*.

quum etiam de conscisc. nece cogitavit. C. 36. h. e. *quo tempore, ubi*.

quum etiam — rationarium imperii tradidit. A. 28. quum etiam — contrariam et ancipitem rationem medendi necessario subiit. A. 81.

quum interim — nunquam aut officium hom. aut reverentia publica defuit. Cl. 6. v. interpr. ad *Liv.* 4, 51. §. 4.

quum repente ex inopinato prope cuncta turbata sunt. Galb. 10.

Aliis locis eodem modo subjungitur cum tempore historico.

quum quidem illum — praecipitare in mare destinasset. T. 14. quum diem quoque nat. ejus inter nefastos referendum suavisset. T. 53. quum interim — etiam delegaret plurima assidue. T. 63. quum quidam crimen ultro faterentur, nonnulli etiam imputarent sequi. Ner. 36.

quum i. q. *quamvis*. quum maxime cuperet. A. 63. quum Crassum soleret sc. interrogare sent. C. 21. (*εἰωθός*.)

i. q. *quum tamen*. quum ex persona Caesaris sermo sit. C. 55. (*da doch*.)

quum et Silanus — vitasset, et Tiberius — usus esset. Cal. 23.

quum i. q. *quia*. quum Reip. causa abesset. C. 23.

quum maxime i. q. *tunc forte*. quum maxime aegrum. Dom. 10. Ita etiam cod. Salm. T. 14. ubi rel. *tum*.

non amplius, *quum plurimum*, quam septem horas. A. 78. i. q. *ubi plurimum*.

in propinqua oppida, et *quum longissime*, Antio tenuit. T. 38. unum vel alterum, vel, quum plurimos, tres aut quatuor. Gr. 24.

R.

Rabidus. rabidas feras. Cal. 26. Sed melius legitur: *tabidas*. v. not.

Racemi. Gr. 11. de *uvīs*. v. Casaub. ad A. 76.

Radere. tonderi ac radi distinguitur. C. 45. A. 79. Illud forfice, hoc novacula fiebat. v. not. ad C. 45.

regulos quosdam barbam posuisse, et uxorū capita rasisse, ad indicium maximi luctus. Cal. 5.

i. q. *perrependo stringere*, poetico fere usu. dein, divulgata sentibus paenula, trajectos surculos rasisit. Ner. 48. v. Ernest.

Rasitare faciem. Oth. 12.

Radius. ut radiis (solis) prius, quam terra, contingeretur. Ner. 6. v. not.

Radiata corona. A. 94. cf. *Flor.* 4, 2, 91. *distincta radiis* corona. Plin. Paneg. 52, 1. *radiatum caput*, ubi v. Schwarz.

Radicatus. silva omnis exaruit radicitus. Galb. 1. arbor evulsa radicitus. Vesp. 5.

Rana. obstrepentes forte ranas silere jussit, atque ex eo negantur ibi ranæ coaxare. A. 94.

Rapere. exta rapta foco. A. 1. h. e. cum festinatione demta. viscus et farra, paene rapta e foco. Vit. 13. aquila panem ei e manu rapuit. A. 94. quum exta de manibus aquila rapuisset. Galb. 4. rapta ab uno tuba. C. 32.

raptum e tribunali — torsit. A. 27. raptus de publico. Oth. 7.

conviciatorem rapi jussit in carcerem. T. 11. semianimes — in carcerem rapti. T. 61. quasi ad poenam raperetur. Cl. 10. ad poenam raptus est. Cl. 37. quum raperetur ad poenam. Vit. 14.

Iuliam fil. et Agrippam nep. ex insulis, quibus continebantur, rapere ad exercitus. A. 19.

gladiatores — vi rapiendos reservandosque mandabat. C. 26. sc. ex arena, ne occiderentur.

rapi de morte praematura. duo infantes adhuc rapti. Cal. 7. —

usum occasione rapiendae dominationis. C. 30.

rapta bello. Vesp. 10.

Rapinae. C. 54. T. 49. Cal. 38. Ner. 32. Vit. 10. Vesp. 6. 16.

Raptus Proserpinae. Ner. 46.

Raptim, nostr. in *Eil*, *eilig*. A. 79. T. 6. Ner. 8. 33. 41.

Dom. 21. — *Rapide.* festinanter et rapide. Cal. 43. Opp. *segniter et delicate*.

Rapax. Dom. 3. procuratorum rapacissimum quemque. Vesp. 16.

Rapacitas. Tit. 7.

Rapum. seditione quadam rapa in eum jacta sunt. Vesp. 4.

Rarus. nullo aut rarissimo etiam cum proximis sermone. T. 68. capillo raro ac circa verticem nullo. Cal. 50.

Raritas. propter raritatem capillorum. Oth. 12.

lavandi raritate. A. 82.

raritate remanentium. A. 43. h. e. quum pauci remanerent.

Rastellum. Ner. 19.

Ratus a v. *veri*. suas ratus. A. 16. curiosum ac speculatorem ratus. A. 27.

pass. i. q. *certus, firmus*, nostr. *gültig*, Gr. *νόμιος*, unde *ratum habere* Gr. *νόμον*.

quin rata voluntas legatoris esset. T. 31. ut rata essent, quae procuratores sui in judic. statuerent. Cl. 12. neque ratam rem habuit. Galb. 16. beneficia, a superioribus concessa Princ., rata habere. Tit. 8. — *accipe ratum*, de auguriis. Cal. 58. Plerique: *iratum* sc. *Jovem*.

Ratio, modus, quo aliquid cogitamus, constituimus, v. quo constitutum aliquid est, unde i. q. *modus omnino, mos, consuetudo, regula*, quam quis sequitur in al. re.

ratio docendi. Rh. 1. dicendi. C. 55. scribendi. Gr. 10.

A. 88. medendi. A. 81.

ratio militaris. A. 25. belli. T. 18.

annum — rursus ad pristinam rationem redegit. A. 31.

max. de computatione numerorum, ad quam, ut certam regulam, exigi aliquid potest, nostr. *Rechnung, Berechnung*, diligentissime annorum ratione subducta. Cl. 21. computata ratione temporum ab anno sequ. Dom. 4. Plinium arguit ra-

tio temporum. Cal. 8. quo magis in posterum temporum ratio congrueret. C. 40. quum temporum ratio vix congruat. Gr. 7.

summam v. pretium al. rei rationibus inferre. C. 47. Vesp. 22. purgare rationem. Cal. 29.

rationes imperii. Cal. 16. unde *rationarium* imperii. A. 28. ratio Libitinae. Ner. 39.

rationem exigere ab al. A. 101. rationem factorum ab al. accipere. Cl. 43. rationem vitae reddere. A. 39. Cl. 16. ne sibi reversis reddenda ratio ac subeunda poena esset. Vesp. 6. coll. T. 22. Galb. 9. posita brevi ratione. Oth. 7. v. not. et voc. *Ponere*.

quibus ratio impensarum constaret. Ner. 30. omni ratione posthabita. Cal. 37.

rationem habere alicujus hominis v. rei, i. q. *respicere*, animum in decernenda v. agenda aliqua re ad eum convertere, nostr. *berücksichtigen*, *Rücksicht nehmen*.

quum, edictis jam comitiis, ratio ejus haberi non posset. C. 18. ne absentis ratio in comitiis haberetur. C. 28. neque diei, neque temporis habita ratione. Vit. 8.

rationem ducere i. q. habere. A. 42. v. not. et voc. *Ducere*. denique de ipsa vi animi humani, qua, comparata rerum conditione, judicatur et consilium capitur, adeoque saepe i. q. *consilium*, *prudentia*.

quantum provideri humana ratione potuit. A. 29. non libidine, sed ratione commissa. A. 69. h. e. *consilio*, ex *industria*.

Rationarium, libellus, continens rationes imperii. A. 28. coll. A. 101.

Rebellare h. e. *bellum renovare*. Nunc enim falso de *seditione civili* saepius dicitur. — priores post impetratam veniam rebellaverant. C. 75. crebrius aut perfidiosius rebellantes. A. 21. Judaei rebellaverunt. Vesp. 4.

Rebellio Germaniae. Cal. 51. rebellione trium Principum. Vesp. 1. h. e. bello a tribus Princ. deinceps suscepto gestoque. *Recedere*. in diastam — recesserat. Cl. 10. aequiore animo recedebat. Ner. 23. stationem mil. recessisse. Ner. 47.

Recessus. Gr. 14.

Recens pomum. A. 77. recens et integrum malum. T. 68. recens atrocitas oppon. *pristinæ* crudelitati. T. 75.

neutrum pro adverbio. recens eo nato. A. 7. Romam recens conditam. T. 1. ex re, si qua forte recens accidisset. Rh. 1.

Recensere. qui recensiti non essent. C. 41. Cod. Salm. alique, quos Oudend. memorat, *recensi*, ut Vesp. 9. *recenso* Senatu et Equite. Vulg. *recensito*.

in exercitu recensendo. Cal. 44.

Recensio. C. 41. *Recensus* populi. C. 41. A. 40. Utroque loco plebis recensio ob largitionem frumentariam intelligenda, non census totius populi. Erraverunt etiam scriptores Graeci. v. not. ad C. 41.

Recidere. recidit rursus in discrimen aliud. C. 17. v. *Rursus*.

in graviorem recidit morbum. T. 72.

cuncta in ipsos recasura. A. 97.

Recldere, a *Caedere*, i. q. *imminuere*, tollere aliquid de re vel nu-

mero. mercedibus scenicorum recisis. T. 34. Male al. *rescissis*.
v. Oudend. commoda emer. militiae ad sex mill. summam
recidit. Cal. 41. Male etiam in editione *rescidit*. mirmillonum
armatura recidit. Cal. 55.

Recipere aliquid dicitur is, cui oblatum illud est, contra susci-
pere est sponte subire. v. Cic. de Orat. 2, 24. „in quo est illa
quidem magna offensio, vel negligentiae, susceptis rebus, vel
perfidiae, receptis.“ cf. Clav. Cic. sub v. *Recipere*. rec. hono-
res. C. 76. T. 26. 50. Cl. 45. templa. A. 52. h. e. oblatum
templorum honorem. Oppon. abstinuit hoc honore, imperium.
T. 24. Vit. 15. tribun. potestatem. A. 27. Vesp. 12. morum le-
gumque regimen. A. 27. appellationem. Vesp. 12. cognomen.
A. 58. Vit. 8. 15.

rec. collationes. Cal. 42. Tit. 7. strenas. Cal. 42. collatio-
nibus non receptis modo, verum et efflagitatis. Ner. 38.

coronam. Ner. 12. 22. hereditates. Dom. 9. debitum.
T. 57.

nullo recipiente (oblatum pugionem). Vit. 15. receptis in
manum catenis. Dom. 14. libellum, de salute sua oblatum,
non recepit. Cal. 15.

quum Anton. Orientem ordinandum, ipse veteranos in
Italiam reducendos — recepisset. A. 13.

recepta ad se prope omnium officiorum cura. Tit. 6.

conditionem recepit. Galb. 9. — omne crimen pro capi-
tali receptum. T. 61. sc. delatum ab accusatoribus.

cognitio falsi testamenti recepta est. Cl. 9.

i. q. *recuperare*, potestatem — fecit, quoties vellent, obsi-
des recipiendi. A. 21. post receptas Hispanias. A. 8. recepit et
signa, quae — ademerant Parthi. T. 9.

post tutelam receptam. Cl. 2. h. e. *postquam suae tutelae
factus est, in suam tutelam venit*. v. not.

recipere aliquem in deditionem. Cal. 14. Cl. 17. v. *Deditio*.

recipere aliquem, nostr. *aufnehmen*, h. e. *non rejicere, sum-
movere adeuntem*.

supplicem ad se recepit. C. 63. Antonium post fugam a
M. Lep. receptum. A. 12.

al. in matrimonium. C. 50. in Curiam. C. 76. Caesaris
in coelum recepti. C. 38. quem — nemo receperat. A. 44. h. e.
in subsellia admiserat.

nounsii aegre recipiebatur (in triclinium). Cl. 8.

ut proscriptorum liberos gratis — in disciplinam receperit.

Gr. 13.

nec nisi — probatissimos recepit. Ner. 44. (*inter milites
suos*.) receptus in cohortem amicorum. Galb. 7. receptus in
Planci oratoris contubernium. Rh. 6. si a duobus lib. in con-
sortium recipereetur. Cl. 28.

receptus intra vallum. Cl. 10.

senes quoque cons. anusque matronas recepit ad lusum.
Ner. 11.

quosdam — in numerum praestant. patronorum receptos.

Gr. 4.

Germ. liberos, receptos partim ad se, partim in patris
gremium, sc. oblatos a nutricibus. A. 34.

se recipere in al. locum. quum Sannum in hiberna se re-
cepisset. A. 17. a coena se in lecticulam recipiebat. A. 78.
ut — in abditum et concam, locum se reciperet. A. 90.

in cubiculum se recepit. Dom. 16. qui — quasi in fidem pop. Rom. Antiochiam se receperat. T. 49.

ad quem sponte se a potu receperisset. Galb. 7.

recipere i. q. spondere, promittere, nostr. etwas auf sich nehmen.

qui sibi receperissent. C. 23. Al. e glossemate: *pepighissent.* v. not.

Recitare, ex scripto pronunciare, praelegere. A. 17. 84. 85. 89. 101. C. 33. Cl. 42. Ner. 10. 46. Tit. 6. recitavitque etiam publice. Dom. 2. civ. bellum recitavit. Lucan. h. e. *carmen de b. c. Augusti testamentum* — recitavit *per* libertum. T. 23. et scripsit plurimum, et assidue recitavit *per* lectorem. Cl. 41.

Recitatio. initio recitationis (historiae). Cl. 41. recit. carminum. Ner. 10.

recit. nominum in Equitum recognitione. Cal. 16.

Reclamare. reclamantibus cunctis, satis majest. ejus imminui sequ. A. 37. cunctis reclamantibus, rem distulit. Vit. 15. h. e. *clamore obstrepentibus*, ut *Plin.* ep. 3, 9, 25.

Recognoscere. decurias judicum. A. 29. turmas Equitum. A. 37. 38. Gr. ἐξέραιεν. v. not. ad h. l. Equites Rom. Cal. 16. ergastula. A. 32. in recognoscendis custodiis. T. 61. custodiarum seriem recognoscens. Cal. 27.

Recognitio Equitum. Cl. 61. ἐξέρασις τῶν ἰππέων. Dio 55, 31.

Reconciliare. reconciliata inter omnes pace. T. 4.

Pompejo M. Crassum reconciliavit. C. 19. reconciliatus Antonio. A. 61.

Reconciliatio. Calvo — de reconciliatione per amicos agenti. C. 73. reconciliatione simulata. Ner. 34. reconciliationibus variis. A. 17.

Recondere. spe immensarum et reconditarum opum. Ner. 31. verba, voces reconditae. A. 86.

Recoquere. venenum iterum ac saepius recoctum. Ner. 33.

Recordari. recordatus Virgilii versum. Dom. 9. consuetudinem recordatum. Tit. 10.

recordatus quondam super coenam, quod sequ. Tit. 8.

Recreare. leviter modo — frivolo auspicio mente recreata. Ner. 41.

Rectus, Rector. v. *Regere.*

Recumbere. T. 72. (*ad convivium.*)

Recuperare paternas opes. Ner. 6. gratiam. Oth. 1.

si interruptum somnum recuperare non posset. A. 78.

nec prius usum togae recuperavit. Galb. 11. h. e. *resumsit.*

Recuperatores, iudices de possessione rebusque pecuniariis.

Ner. 17. Dom. 3. v. Cl. Ciceron.

Recuperatorium iudicium. Vesp. 3.

Recurrere. valetudines tempore certo recurrentes. A. 84.

Recusare. principatum. T. 24. summam imperii. Ner. 3. Opp. *suscipere.*

honores. Cl. 12. Dom. 14. praenomen, cognomen, civ. coronam. T. 26. Cl. 11. Ner. 8. Vit. 8.

Senatoriam dignitatem. Cl. 24. regnum. C. 79. consulatus. A. 26.

concessam sibi vitam — recusarunt. C. 68. recusantem nuptias suas. Ner. 35.

recus. aliquem. Imperatorem Tiberium pertinacissime recusantes. Cal. 1. coll. Cl. 27. Dom. 22. v. infra.

- c. inf.* nisi exercitus sequi recusasset. C. 52. quicquam amplius pari constantissime recusantem. T. 45. quod potare, quantum jubebatur, recusarat. Ner. 5.
- c. inf. pass.* adigi sacramento — recusarunt, Galb. 16. non recusaturum confodi manibus ipsorum, Cl. 26.
- c. accus. et ne.* Patris Patr. *appellationem*, et ne in acta sua juraretur, obstinatissime recusasse. T. 67.
- collationem recusare. Ner. 44. i. q. dare nolle.
- prae tumultu recusantium sc. *accipere legem*. A. 34. recusantes absol. Galb. 12. h. e. *obsequium negantes*. illo recusante, Vit. 15. h. e. *recipere nolente*. appellatus Nero, nullum indicium recusantis dedit. Oth. 7. recusanti. Horat. sc. *oblatus officium*.
- Pompejum atque Silanum non recusavit modo sequi. Cl. 27. i. q. *repudiavit*, *gen-ros non fecit*. recusare virginem oblata in matrimonium. Dom. 22.
- Redarguere** aliquem i. q. *refellere*. A. 55.
- Reddere**. aquila panem ei e manu rapuit, et — reddidit. A. 94. provincias Achajam et Maced. — Senatui reddidit. Cl. 25. Lyciis — libertatem ademir; Rhodiis — reddidit. ibid. iisdem, quibus ademerat, reddidit (regna.) A. 48.
- suffragia populo reddere. Cal. 16. reddere Remp. A. 27.
- sc. populo, h. e. *restituere libertatem*.
- et patri et fratri se imperium dedisse, illos sibi reddidisse. Dom. 13.
- reddere equum. A. 38. i. q. *abdicare se equestri dignitate*.
- Oppon. retinere equum.**
- ob non redditos transfugas. Cl. 17. signa mil. reposcenti reddiderunt. A. 21.
- redde Germanicum. T. 52. Vare, legiones redde. A. 23.
- ne verbo qu. cuiquam prosequentium reddito. T. 10.
- mandatis Augusto Romae redditis. T. 16. literas sibi redditas. Ner. 46.
- quam causam et ipse — reddidit. T. 10. (nos: *eine Ursache angeben*.) causis, propter quas mori destinasset — redditis.
- Rh. 6. reddere rationem al. rei. C. 30. A. 39. T. 22. 28. Cl. 16. Galb. 9. Vesp. 6.
- pro tribunali jura reddenti. Vit. 9.
- Fortuna tristissimam (sortem) reddidit. Dom. 15. Praec.
- dare.**
- reddere exta Marti. A. 1. i. q. *offerre*, dare. v. not.
- reddere vota. Cal. 6.
- strenam de manu reddere. T. 34. nondum reddi legata.
- A. 57. (sc. *ut rem commissam ab Augusto*.)
- redderent eximias venationes et scenicos ludos. Dom. 4.
- Leg. ederent**, quod vocabulum proprium est de hac re. v. Duker. et Oudend. et not. nostr.
- c. dupl. accus.* i. q. *facere*, quasi alii tradere, ut Gall. *rendre*.
- qui imperium pop. R. ex minimo maximum reddidissent. A. 31.
- quibus rebus et devotissimos sibi et fortissimos reddidit (milites.) C. 67.
- omnium criminationibus obnoxios reddidit. T. 54.
- Redigere pr.** *reducere ad aliquem locum, numerum, ordinem, in-*

tra quem quid consistat, nostr. auf etwas zurückführen, zu etwas bringen, machen etc.

judicia ad duo genera judicum redegit. C. 41. (*a majori numero ad minorem.*)

ius civ. ad certum modum redigere. C. 44. paribus gladiat. ad certum numerum redactis. T. 34. qui judicia centumv. redigerent ad brevissimum numerum. Vesp. 10. praemia delatorum Papiæ legis ad quartas redegit. Ner. 10.

publicae coenae ad sportulas redactae. Ner. 16.

annum — ad pristinam rationem redegit. A. 31. ludos in ordinem redigere. Cl. 21. Senatorum numerum — ad modum pristinum et splendorem redegit. A. 35.

splendidum virum — in peregrinitatem redegit. Cl. 16.

nationes male quietas ad obsequium redegit. A. 21. red. aliquem in deditioem. C. 34. 74. in ditionem regionem. T. 16. Vesp. 4. v. *Deditio*.

red. aliquem in potestatem. C. 4. T. 25. urbes in potestatem. Tit. 4.

ad desperationem redactus. A. 81. paene in ordinem redactus. Vesp. 15. v. *Ordo*.

in provinciae formam redigere regionem. v. *Provincia*.

redegit se ad pallium et crepidas. T. 13.

Redimere. se ab inquisitoribus pecunia redimere. C. 1. servus, mox a Scribonia redemptus et manumissus. Gr. 19.

ab his centum aureis redemptum (caput Galbae.) Galb. 20. totum agrum redemit emancipavitque. Oth. 4.

i. q. *emere*, nostr. *ankaufen*, *an sich kaufen*. essedum redimi concidique coram imperavit. Cl. 16. quos libros Orbil. suppressos redemisse se dixit. Gr. 8.

Redimire. tintinnabulis fastigium aedis redimiit. A. 91. navigiis variarum coronarum genere redimitis. Vit. 10.

Redintegrare. redintegrata dissensione civili. Ner. 3.

Redire. Romam. C. 3. T. 39. Novariam. Rh. 6. in Italiam. C. 75. Syrac. petiit, rursusque inde propere rediit. Cal. 24. rediens propere Campaniam. T. 72. dum lectica ex regia domum redeo. A. 76. confestim ut Apollonia rediit. A. 10. ab Armenia rediens. T. 11. quum ex cit. Gallia ad exercitum rediret. C. 56. qui victores redissent. A. 29. —

rursus — in patriciatum rediit. A. 2.

tantum non statim a funere ad negot. consuetudinem rediit. T. 52.

ut celeriter ad officium redierint. C. 69. redire ad pristinum statum. Galb. 12.

nondum tecum in gratiam redii. T. 61.

Reditus. C. 5. A. 92. T. 14. 38. Cal. 14.

reditus, Gr. *πρόσδοι*. quasi adjuvantium Caesaris *reditus*. Cal. 41.

adjecit et fructum omnem vectigaliorum et reditum medii temporis. Cal. 16. Al. *redituum*. Sunt autem *reditus* h. l. *privata vectigalia* s. quae ex privatis possessionibus ad fiscum redibant.

Reducere. nostr. *wegziehen*, *zurückziehen*. reductis flagrantissimo sole velis. Cal. 26.

zurückziehen, reducto coma capite. Vit. 17.

zurückführen, obsides quosdam abductos clamque praemis-

sos — insecutus veluti profugos ac reprehensos in catenis reduxit. Cal. 45. veteranos in Italiam reducendos. A. 13.

rursus in convivium — reductam. A. 69. Praec. in cubiculum abductam.

unde *reducere uxorem* i. q. *in matrimonium recipere repudiatam*.

uxorem Domitiam — repudiavit, intraque breve tempus reduxit. Dom. 3.

ob reductam in matrimonium uxorem, cui dimissae sequi. Dom. 8. in reducenda post divortium uxore. Dom. 13.

i. q. *restituere*, nostr. *wieder einführen*. post longam intercapedinem reducto more transvectionis. A. 38. habitum vestitumque pristinum reducere studuit. A. 40. Plin. ep. 4, 29, 3. „*vel instituere vel reducere ejusmodi exemplum*.“

Redux i. q. *reversus* T. 59.

Redundare, quum emissae impetu aqua redundasset. Cl. 32.

Refellere, testem se — interrogari et refelli. A. 56. cetera convicia ut falsa non alio argumento refellebat, quam quod sequi. Ner. 41.

Referre. i. q. *reportare*, se caput exsulis relaturum. T. 13. relata civium capita. C. 11., utroque loco proprio sensu. v. *Caput*.

traditur Propr. ex prov. Gallia retulisse aurum, Senonibus olim datum. T. 3.

lecticae impositum — tres servuli domum retulerunt. C.

32. referri se in Palatium passus est. Vit. 16.

ut — reliquiae ad Octavios referrentur. A. 1. lauream Capit. Jovi retulit. Dom. 6.

relata rursus ad templum. T. 63. v. *Rursus*.

omnino vel motu et actione vel voce reddere aliquid, et ad aliquem locum admove, vel homini alicui tradere.

osculum alic. delibatum digitis ad os suum referre. A. 94.

ut, quocumque respexisset, ibi ei imago coitus referretur.

Horat.

i. q. *reddere, voce repetere*. spectatores consentiente voce reliquam partem retulerunt. Galb. 13.

i. q. *tradere, narrare*. de ejus ac patris — origine sic refert. C. 6. referens. C. 9. haec eum dixisse referens. C. 30.

ut M. Brutus refert. C. 49. quorum refert nomina. ibid. quoniam — exposui, referam nunc inter. ejus vitam. A. 61. patri suo verum referre. T. 57. idque ei — inter ceteras diei fabulas referretur. Dom. 15. de quibus referam. T. 42. de quo retuli. Cal. 35. ne de pluribus referam. C. 68. A. 66. Ner. 37.

ut supra retuli. Cl. 36.

referre ad Senatum, ad Principem, ad judices de al. re v. aliquid.

nec quoquam reperto, qui super tali consternatione referre aut censere aliquid auderet. C. 20. v. not. Praetoribus de superioris anni actis referentibus. C. 23. de negotiis ad frequentem Sen. referendis. A. 35. de praemiis tyrannidarum referendum. T. 4. neque quicquam negotii fuit, de quo non ad P. C. referretur. T. 30. quod de tribuendis quibusdam mil. donis ad se referrent. T. 32.

Consul retulit ad Senatum, ut ei succederetur ante tempus. C. 28.

ad quos de majore re, quoties opus esset, referretur. Galb. 10.

quamvis et mater Aur. et soror Julia apud eosdem iudices omnia ex fide retulissent. C. 74. (*aussagen, berichten.*)

unde: quasi Jup. tutorem a se poscentibus unum ex eis demonstrasset, ad quem omnia desideria sua referrent. A. 94. i. q. *cui desid. sua committerent.*

referre aliquid in libros, rationes, nostr. *eintragen, nomen v. rem libris inscribere.*

ne hereditatem qu. aut legata percepit ulla aliter, quam ut peculio referret accepta. T. 15. h. e. *in tabulas ref. ut peculii loco accepta.*

quemadmodum summam rationibus vellet referri. Vesp.

22. Mel. inferri, quod vide. —

et ita in fastos referretur. A. 100. sic enim in fastos actaque publ. relatum est. T. 5.

quod in diurnos commentarios referretur. A. 64.

inde: natalem al. inter nefastos referre. T. 53. diem inter festos referre. Cl. 11.

quod et ipsum mox inter omina relatum est. A. 97. h. e. *omium numero in commentariis additum.* Possis etiam interpretari: *inter alia omina narratum.*

referre al. inter proscriptos. A. 70. h. e. *proscriptorum numero in tabulis addere.*

Ita etiam: in Deorum numerum referri. C. 88. Cl. 45. inter Deos. A. 97.

originem referre ad al. i. q. *in stemmate deducere ad al.* Galb. 2. Vesp. 12.

referre i. q. *reddere, restituere.* pretium suum domino retulisse. Gr. 15.

referre gratiam. C. 72. A. 12. T. 20.

antiquum retulit morem, ut sequ. C. 20. (nos: *wieder aufbringen.*) quod consuetudinem antiquam retulisset — memorandi. T. 32.

ut tamen vitia cuiusque (suorum) quasi tradita et ingenta, retulerit. Ner. 1. h. e. *denuo exhibuerit, quasi in conspectum hom. restituerit.*

refert h. e. *quasi gratiam refert*, nostr. *es verlohnt sich.*

plures e familia cognosci referre arbitror. Ner. 1.

unde i. q. *interest.* nihil referre, ab hoste in acie, an in Foro — caderet. Oth. 5.

anne refert, ubi et in quam arrigas. A. 69.

Relationes Consulium. Cal. 15.

Refertus. fana templaque Deum donis referta. C. 54.

Reficere. aedes. A. 30. Cal. 21. templum. Cl. 25. monumenta, A. 29. opera. T. 30. moenia. Cal. 21.

quum velut exhaustum refici cibo oporteret. Cl. 44. ad reficiendam vocem. Ner. 20.

Refectio Capitolii. C. 15. Refector. Coae Veneris, Colossi. Vesp. 18.

Reficere. refectus saepius calidis piscinis, ac tempore aestivo nivatis. Ner. 27.

reliquias partium in Africa refoventes. C. 35.

Refrigerare. refrigerandi sui causa. Lucan. (*sich abkühlen.*)

refrigeratus saepe a semet ipso. Cl. 41. (*de minuta auditor. m. attentione.*)

Refugere domum, C. 16. refugisse in patriam. Gr. 15.

per devios tramites refugientem. A. 16. C. Cassium — obvium sibi neque refugit, et cominus tendens sequi. C. 63. eosdem conterritos refugisse. Ner. 6.

qui quum in turba osculum sibi ingerentem, quamquam refugiens, devitare non posset. Gr. 23.

Refugium. ne quod refugium in tali fraude cuiquam esset. T. 35.

Refutare. infamiam impudicitiae facillime refutavit. A. 71.

Regaliolus. v. infra sub *Regere*.

Regere. disciplinam dom. C. 48. (*Ovid.* ex P. 3, 3, 61. *imperium regere.*) disciplinam severissime rexit. A. 24.

Com. Galliam anno fere rexit. T. 9. varie et inaequab. provinciam rexit. Galb. 9.

ad regendos navium cursus. Cal. 46. navem sibi regenti. Ner. 46.

C. Memmio exercitus regenti. Cal. 25. exercitus et provincias regentibus. Ner. 43.

quas annuis magistratuum imperiis regi, nec facile nec tutum erat. A. 47.

in regenda per terrarum orbem pace belloque Rep. A. 61. quod exemplar regendae Reip. eligeret. Vit. 11.

ne ejus consiliis regi videretur. T. 50. quasi ad puerum regendum. Cl. 9.

valetudinem suo arbitratu regere. T. 68.

Rectus. rectis oculis aspicere aciem. A. 16. Oppon. *verum supinum, coelum intuentem, stupidum cubuisse.*

servitia rectiora C. 47. sunt, in quorum corpore nihil labis vel vitii. Nihil mutandum, ut a plerisque factum. v. not. A corporis formositate transfertur ad libros. Cic. Brut. 75. (apud Nostr. C. 56.) commentarii nudi sunt, *recti et venusti.* Ita Plin. ep. 4, 4, 1. *virum rectum* dicit ob animi probitatem, et 4, 7, 3. *recta ingenia* opponit *perversis.* Paneg. 44, 6. *rectos ac vividos animos*, ad quem locum v. Schwarz.

recta sc. coena convivari. A. 74. Vesp. 19. nos: *eine ordentliche, vollständige Mahlzeit halten.* Oppon. *sportulae.* sportulas publicas sustulit, revocata rectarum coenarum consuetudine. Dom. 7.

Rector equi. Tit. 4. Al. *vector.* Sed v. Duker. ad h. l. et Drakenb. ad *Sil. Ital.* 17, 137.

is qui mores et vitam regit hominis adolescentuli. rectorem solitus apponere aetate parvis ac mente lapsis, donec adollescens aut resipisceret. A. 48.

M. Lollius, comes et rector Caji. T. 12.

unde de *Principe*, quasi *gubernatore et magistro Reipublicae.* multitudine, quae circumstabat, unum rectorem jam et nominatim exposcente. Cl. 10.

de *praeside provinciae vel exercitus.* Cappadociae consulari rectorem imposuit pro Equite Rom. Vesp. 8. exercituum provinciarumque rectores. A. 89.

omnino, qui regit, moderatur aliquid. libertos, olim adoptionis, mox dominationis suae fautores atque rectores. Ner. 35. ubi ex Suetonii more junge adoptionis fautores, dominationis rectores.

Regimen. morum legumque Aug. perpetuum recepit. A. 27. *ἡμελητής καὶ ἐπανορθωτής τῶν τρόπων* dicitur Dioni 54, 10. et 30.

Rex. sanctitas regum, qui plurimum inter homines pol-
lent, et cerimonia Deorum, quorum ipsi in potestate sunt re-
ges. C. 6. principum et regum fastigium. Cal. 22.

praefectus regis. C. 4. *Mithridatis.*

quod Alexandrini regem suum, socium atque amicum a
Sen. appellatum, expulerant. C. 11. *Ptolemaeum Alexandrum.*
v. not.

nec minore studio reges atque provincias per terrarum
orbem alliciebat. C. 28.

ei regem antea fuisse cordi, nunc esse regnum. C. 49.
Nicomedem.

Brutus, quia reges ejecit sequi. C. 80. h. e. *familiam et
dignitatem regiam.*

post reges exactos. T. 1. Deorum aedes, ab regibus — vo-
tae dedicataeque (Romanis.) Ner. 38. —

quamquam et plebi regem se salutanti, Caesarem se, non
regem esse, responderit. C. 79. ut, quoniam libris fatalibus
contineretur, Parthos nisi a rege non posse vinci, Caesar rex
appellaretur. ibid. — regem populo Rom. naturam parturire.
A. 94. —

scitote, paucissimis his diebus regem affuturum. C. 66.
Jubam.

regem se voluisse videre, non mortuos. A. 18. h. e. *Alex-
andrum, vere regem, non Ptolemaeos, mortuorum turbae s.
promiscuo vulgo jam accensendos.*

reges socii (populi Rom.) A. 48. reges amici atque socii.
A. 60. reges infestos suspectosque — repressit. T. 37. Sequ.
exempla Marobodui, Rhascupolis, Archelai.

quid et qua forma regum literis rescribi placeret. T. 30.

Cotiso, Getarum rex. A. 63. Armeniae rex. Cal. 1. rex
regum. Cal. 5. *rex Parthorum, ὁ βασιλεὺς, βασιλεὺς βασιλέων,*
qui multis regulis praeest.

Vologesus, Parthorum rex. Dom. 2. Orientis reges. ibid.
conciones regum ac ducum ex T. Livio. Dom. 10.

rex Nemorensis. Cal. 35. h. e. *sacerdos Dianae Aricinae*
s. *Nemorensis.* v. *Strabo* 5, 3, 12. *Ovid.* Fast. 3, 271.

Reguli. Cal. 5.

Regina. *Bithynicam reginam* Bibulus dixit Caesarem ob
stuprum Nicomedis, *Dolabella pellicem reginae* h. e. uxoris Ni-
comedis. C. 49. Octavius quidam, quum Pompejum regem
appellasset, ipsum reginam salutavit. ibid.

regina, *Cleopatra.* A. 17. 69.

dilexit et reginas, inter quas Eunoën Mauram, sed maxi-
me Cleopatram. C. 52.

Felix, trium reginarum maritus. Cl. 28. v. not.

Regius. infamia affectati regii nominis. C. 79. regia lecti-
ca. C. 49. insigne regium. T. 14.

Commagencen, ditionis regiae. Vesp. 8.

Regia i. q. *domus, aedes regis.* Post Augusti Palatinam
domum *Palatium* dicere coeperunt, *Latinus praetorium*, quod
vide. *Polycratis regia.* Cal. 21.

i. q. *basilica, porticus.* regia theatri Pompeji. A. 30. v.
not. ad C. 80.

dum lectica ex regia domum redeo. A. 76. h. e. ex *basi-
lica.* Vexarunt se, qui de Numae vel nescio cujus aedibus
cogitaverunt, v. not.

- Regaliolus avis.* C. 81. i. q. *trochilus.* Gr. βασιλικός. v. *Plin.* H. N. 10, 74.
- Regnum.* i. q. *dignitas regis.* Caesarem in consulatu confirmasse regnum sequi. C. 9.
- ei regem antea fuisse cordi, nunc esse regnum. C. 49. parum prospere motam regni mentionem. C. 79.
- societates ac regna pretio dedit. C. 54. pluribus de regno concertantibus. A. 21.
- i. q. *regio, quae regi paret.* regnorum, quibus belli jure positus est sequi. A. 48. (genit. partit. absolute praeposito. Vulg. *regna.* v. not.) regnis relictis. A. 60.
- si quibus regna restituit. Cal. 16. provinciae, civitatesque liberae; nec non et regna quaedam. Vesp. 8.
- regnum Noricum. T. 16. Ponti, Alpium. Ner. 18. Hierosolymorum. Ner. 40. Orientis. Tit. 5. Cottii regnum. T. 37.
- Regnare* i. q. *regem esse,* Gr. βασιλεύειν. C. 22. 30. T. 14.
- Regio.* vastante regiones proximas Mithr. C. 5. regiones (Italiae) sibi revisenti. A. 46.
- ne in vicina regione servirent. A. 21. regione Thurina. A. 7. regione Tiburti. Cal. 21.
- e regione Transpadana. Vesp. 1.
- spatium Urbis in regiones vicosque divisit. A. 30. (*regiones Urbis* 14.)
- in omnibus Urbis regionibus. Ner. 4. per regiones Urbis. Dom. 15. in regione Martii campi. C. 39. Ner. 12. regione Palatii. A. 5. Gr. 2. in Carinis — in qua regione Pompejorum domus fuerat. Gr. 15. regione Urbis sexta. Dom. 1.
- Regionatim.* C. 39.
- Regredi.* etiam nunc regredi possumus. C. 31.
- regressus domum. T. 11. a Germania in Urbem regressus. T. 20. regressus in insulam. T. 41.
- Rejicere.* rejecto sagulo. A. 26.
- senos sextantes non excessit, aut, si excessisset, rejiciebat. A. 77. sc. vomitu.
- Relatio* v. *Referre.*
- Relegare.* A. 16. 24. 45. 65.
- T. 50. Cal. 25. Cl. 23. 38. Ner. 6. 16. Vesp. 15. Dom. 8. ipse quosdam novo exemplo relegavit, ut ultra lapidem tertium vetaret egredi ab Urbe. Cl. 23.
- Relevare.* publicanos, remissionem petentes, tertia mercedum parte relevavit. C. 20.
- ad relevandos castrenses sumtus. Dom. 12.
- Religare.* religato pro foribus cane. Vit. 16. religatis post terga manibus. Vit. 17.
- Religio, verecundia* v. *metus eorum, quae sacra habentur.*
- ne religione qu. ulla a quoquam incepto absterritus unquam vel retardatus est. C. 59. (Sequ. de omnibus.) spreta religione. C. 81. Gr. τῶν ἱερῶν καταφρονήσας.
- medium tempus religio et Seleucus exemit. Oth. 6. turbatus religione simul et periculo. Ner. 19. per contemptum religionis. T. 2.
- legionibus — in poenitentiam religione conversis. Cl. 13.
- unde *religiones* i. q. *auguria, omina* etc. Gall. de mauvais présages, avertissemens celestes. (Dicitur ita plerumque in de-
tiorē partē de superstitionibus.)

quae religiones monerent. C. 86. circa religiones talem accepimus. A. 90. (Sequ. *tonitrua et fulgura*, c. 91. *somnia*, c. 92. *auspicia et omina*.)

circa Deos ac religiones negligentior. T. 69. religionum usquequaque contemtor. Ner. 56.

nulla ne religionum quidem cura. Oth. 8.

i. q. *cultus Deorum*, maxime *superstitiosus*. Gr. *ὑπερστυχία*.

quasi pietati simul ac religioni satisfactorius. T. 70. Druidarum religio. Cl. 25.

ne qua religio Deum impune contaminaretur. Dom. 8. de more ritumque priscæ religionis. Tit. 5. inferias his annua religione publice instituit. Cal. 15. h. e. *sacris annuis*. sponsalia filiae — tantum domestica religione transegit. Cl. 12. h. e. *sacris dom*.

religio est c. infin. A. 6. h. e. *verentur homines metu Deorum*.

Religiosus h. e. *cum religione conjunctus, ad religionem pertinens*.

v. de hoc vocab. Gell. 4, 9.

loca religiosa. A. 7. h. e. *majestatis div. et venerationis plena*.

dies religiosi. Cl. 14. h. e. *tristes, ominis religione infames*. T. 61. v. Gell. 1. c.

vestes religiosas. T. 36. h. e. *sacrae, ad cultum div. pertinentes*. in linthea religiosaque veste. Oth. 12. (*sacerdotis Isidis*.)

Religiose h. e. *cum cultu et cerimonia Deorum*.

quo lecti religiosius — senar. munera fungerentur sequ. A. 35. Junge: sanxit, ut, priusquam consideret quisque, thure ac mero supplicaret sequ.

laurea, quam religiosissime circumdederat. Vit. 9. h. e. *observatis omnibus religionibus s. ceremoniis*.

Relinquere, nostr. *verlassen*. convivium. A. 74. Opp. *inire*. relicto statim novorum Consulium officio. C. 15. dimitteret omnem curam suorum, quos tam cupide reliquisset. T. 11. regnis relictis. A. 60. relictis omnibus. A. 66.

nostr. *hinterlassen, zurücklassen*. trium legionum, quas Alex. relinquebat. C. 76. ut — in manu detinentis reliquerit signum. C. 62.

rel. filium. T. 3. Ner. 3. liberos. Cl. 1. infans relictus a patre. Cl. 2. ingenuum se natum et pupillum relictum. Gr. 11.

librum, quem Sulla novissimum — imperfectum reliquerat. Gr. 12. rel. orationes, commentarios etc. C. 55. 56. Gr. 7. 24. testamentum. A. 17. codicillos. T. 22.

legata vel partes hereditatum — relicta sibi. A. 66. nondum reddi legata, quae plebi reliquisset. T. 57. relictas sibi hereditates. Dom. 9. ingentes a Tiberio relictas opes. Ner. 30.

heredes aequis partibus reliquit — nepotes. T. 76. coll. Cal. 38.

marmorcam se relinquere (Urbem), quam latericiam accepisset. A. 29.

opera, quae sola susceperat — imperfecta post tot annos reliquit. T. 47.

suspicionem Caesar quibusdam suorum reliquit sequ. C. 86.

i. q. *facere, ut reliquum aliquid sit*, h. e. *servare, nostr. aufbehalten*.

quod superstitem Augustum reliquissent. A. 59.

- nostr. *vorbehalten*. ut omnia sibi reliquerit libera. A. 27.
Reliquus. reliqua militia. C. 2. in reliquum anni tempus. C.
 14. pars reliqua copiarum. A. 16. --- reliquumte mporis. Ner. 34.
Reliquiae in sacrificio A. 1. sunt carnes victimae, et distinguuntur ab *extis*. Alii male *reliquias extorum* intelligunt. congestae super manus reliquiae. Galb. 22. in convivio sunt reliquiae ciborum, maxime ossa carnum et opsoniorum. reliquiae plerumque i. q. ossa et cineres mortuorum. A. 100.
 T. 54. Cal. 3. Ner. 50. Oth. 10. Dom. 8. 17.
 reliquias rerum suarum adire. Ner. 38. (post incendium.)
 rel. spectaculorum. Cal. 39. ---
 reliquias partium in Africa refoventes. C. 35.
Remacrescere. crurum gracilitate, quae tamen ei valetudine longa remacruerant. Dom. 18.
Remaledicere. non oportere maledici Senatoribus, remaledici civile fasque esse. Vesp. 9.
Remanere. raritate remanentium (in Urbe.) A. 43. quasi ibi cubans remansisset. A. 91.
 remansit Rhodi contra voluntatem. T. 12. Chariclem --- remanere ac recumbere hortatus est. T. 72.
 amissa uxore Lepida --- remansit in coelibatu. Galb. 5.
Remeare. quum --- pertendisset, neque adversantibus ventis remeare posset. Plin.
Remedium. remedio habenarum atque arundinum confirmabatur. A. 80. arguens, pro veneno remedium dedisse. Ner. 33. remedium ad fauces pollicitus. Ner. 35. coll. Vit. 2.
 quod --- remediis lana involutis assidue uteretur. Galb. 3.
 inquisito omni sacrificiorum remediorumque genere. Tit. 8. --- magna quondam sterilitate ac difficili remedio. A. 42. icunculam puellarem quum quasi remedium insidiarum accepisset. Ner. 56. quasi ab impatientibus remediorum. T. 59.
Reminisci. temperare non potuit, quin ex intervallo subinde facti reminisceretur. Cl. 41.
Remittere. quam accitam in Urbem nonnisi maximis honoribus praemiisque auctam remisit. C. 52. remisit hosti iudicato necessitudines amicosque omnes. A. 17. repudium ei suo nomine remissum. T. 11. ---
 i. q. concedere aliquid de aliqua re, condonare aliquid, nostr. *erlassen*, *nachlassen*.
 si, quas manus remisit cuique, exegissem aut retinuissem. A. 71. Iliensibus tributa in perpetuum remisit. Cl. 25. annuam habitationem usque ad bina millia nummum --- remisit. C. 38. mechanico --- operam remisit. Vesp. 18. remisso officiorum munere. C. 67. vix remisit, ne sequi. Cl. 35.
 quum libertino cuidam --- injuriarum formulam intendisset, nec aliter, quam extortis quinqu. sestertiis, remisisset. Vit. 7.
 remittere id, quod intentum fuerat, metaphora ab arcu sumpta, ut nostr. *nachlassen*.
 tantum afuit a remittendo laxandoque studio. Ner. 25. animum remittenti. Cal. 32.
Remissus. remississimo ad otium et ad omnem comitatem animo. A. 98.
 remissiores hilarioresque sermones. T. 21. Drusus animi fluxioris remissiorisque vitae erat. T. 52.

maxime, qui de sua dignitate aliquid remittit.

nec ullo spectaculi genere communior aut remissior erat.

Cl. 21.

vel de acerbitate iudicii. modo acerbior parciorque, modo remissior ac negligentior. Galb. 14. (v. Heusing. ad Plin. ep. 4, 3, 1. ubi cod. Rom. „ego tamen te vel magis in remissionibus miror.“)

Remisse. remisse quid vel serio agentem. Cl. 30.

Remissio. publicanos, remissionem petentes, tertia mercedum parte relevavit. C. 20. —

in remissione fortuitae febris. T. 73.

Remollire. eo se inhibitu ac remollitu, quo minus sequi. A. 79.

Removere. retinentes creditores interventu sponsorum removet. C. 18.

comites a se removet. T. 30. etiam custodias Hisp. removisse. C. 36. —

alium et quaesturam removet. T. 35. A. a quaest. Ita: Se-leucum — a contubernio removet. T. 56. quasi civitatis oculis remotus. T. 42. Al. praem. a. v. Burm. — post remotos Cae-setium et Marullum Tribunos. C. 80. (sc. magistratu.) quum secerni minus idoneos Senatores removerique placuisset. Vit. 2. removens subinde plerisque (militia) ut suspectos sequi. Galb. 16.

ob hoc remotus. Gr. 16. (nostr. entfernt, verabschiedet.)

remoto pulpito. Gr. 4.

remove istaec. C. 49, h. e. omitte, noli memorare.

Remus. ad remum dare al. A. 16.

Remiges. classiarios, quos Nero ex remigibus justos milites fecerat. Galb. 12.

Renuere h. e. nutu recusare. C. 32.

Renunciare. Gr. ἀπαγγέλλειν. patrem — renunciasset matri sequi. Vesp. 5. renunciatum nobis est. Rh. 1. (nostr. melden, anzeigen.) quae renunciarent amici. C. 36.

max. de militibus, qui mandata ad imperatorem referunt: Gall. rapporter.

renuncianti Tribuno, factum esse; quod imperasset. T. 22. coll. Cl. 29. Cal. 45. Vesp. 15.

i. q. per nuncium respondere, nostr. Antwort sagen lassen. misit circum amicos; et quia nihil a quoquam renunciabatur sequi. Ner. 47.

renunciare alicui amicitiam. Cal. 3. nostr. aufsagen, aufkündigen. De re ipsa v. Lips. exc. ad Tac. A. 2, 70.

renunciare alicui rei, ut Gr. ἀπειπεῖν, i. q. nolle amplius uti aliqua re.

non multum afuit, quin vitae renunciaret. Galb. 11: postea renunciavit Foro. Rh. 6.

Reparare classes. A. 16. bibliothecas incendio absumptas. Dom. 20.

Repellere. aegre repulsa (plebs a domo Bruti.) C. 35. quosdam in publico parum tempestive adeuntes manu sua repulit. Cl. 38. quamquam — adnotum saepius capiti suo diadema repulit. C. 79.

Repulsa. ob repulsam consulatus. Galb. 3. aedilitatem non sine repulsa sextoque loco vix adeptus est. Vesp. 2.

Repente. C. 65. A. 1. 14. 16. 67. 94. 95. T. 6. 11. Cal. 32. Ner. 5: Cl. 38. Galb. 8.

Reptinus. *repentina* Consulis morte. C. 76. *reptinus* inopinatusque finis vitae. C. 87.

repentino maximoque consensu. A. 58.

Reperire. aliquantum vasculorum — scrutantes reperiebant. C. 81. quarum (sagitt.) centum ac trig. millia intra vallum reperta sunt. C. 68. vix repertae Capitoli claves. Ner. 46. repertae sunt duodecim secures. Galb. 8. arborem palmarum repertam conservari iussit. A. 94. quum obsignatas (sortes) non reperisset in arca. T. 63. diu quaesitus tandem in altissima turri repertus est. A. 94. non reperiri post requirere. T. 71. Ner. 47. spirantem adhuc Augustum reperit. T. 21.

reperta sunt — complura suffragia, Consules eos declarant. C. 80.

in tot vulneribus — letale unum repertum est. C. 82. neque vitio ullo reperto, et contra virtutibus summis. Tit. 7. cor — incorruptum repertum est. Cal. 1.

non temere quis punitus insons reperietur. Vesp. 15. nec ulli perisse nisi in proelio reperiuntur. C. 75. illustres professores — non temere alii reperientur, quam de quibus tradam. Rh. 1. nec quicquam ultra de pat. Augusti maioribus reperi. A. 2.

Repertores monstrosi concubitus. T. 43.

Repetere, omnes significationes verbi *petere* continet, addita pro diversa vi praepositionis *re* vel temporis et loci, unde quid petitur, vel quo petitur, definitione. Videamus in singulis.

i. q. *operam dare, ut aliquid reddatur, restituatur, nostr. zurückfordern, zurücknehmen.*

repete a me Rempulicam. C. 78. i. q. *eripe mihi Remp.*

unde *repetundarum* sc. *pecuniarum* postulare al. C. 4. convinci. C. 43. accusare al. Dom. 8. repetundis damnari. Oth. 2.

repetere aliquem locum h. e. *redire ad al. locum, cursum rursus dirigere ad locum.*

repetit Italiam. A. 17. rursus repetita Bithynia. C. 2. cf.

Rursus. repetita Germania. T. 18. repetere Capreas — destinavit. T. 73. repetenti Baulos. Ner. 34. Urbe repetita. C. 35.

A. 8. Vesp. 24. eorum progeniem longo post intervallo repetisse Urbem atque ordinem senatorium. Vit. 1. h. e. *in Urbem et in Senatum rediisse.* repetentes castra. T. 12.

repetita coena. Cal. 45. expeditione repetita. Cl. 1. h. e. *ad expeditionem reversus.*

repetere aliquem v. aliquid ex aliquo loco i. q. *arcessere v. desumere, repetito loco, ubi quid ad tempus collocatum fuit, nostr. zurückholen, nachholen.*

quum partem reliquam copiarum continenti repeteret. A.

16. Al. quum ad partem rel. copiarum continentem repeteret. quicquid instrumenti veteris aulae erat, ab Urbe repetiit.

Cal. 39. M. Alexandri thoracem, repetitum e conditorio ejus. Cal. 52.

repetere aliquid i. q. *redire ad aliquid, denuo operam dare alicui rei.*

quod repetisse usum prioris mariti tempore medio videbatur. Cal. 25.

studia repetiit. Gr. 9. repetisse declamandi consuetudinem. Rh. 1.

de tempore i. q. *revocare, restituere ex longinquo tempore.*

animadversionum et ignominiarum generibus ex antiquitate repetitis. T. 19.

spectacula ex antiquitate repetita. Cl. 21.

ut paulo altius repetam. Ner. 2. (*de narratione ad priora tempora redeunte.*)

adeoque *repeto* sequ. acc. c. inf. Gr. 4. i. q. *memini*.

repetere aliquid i. q. *saepius tractare, attingere* al., nostr. *wiederholen*, quod verbum nos mutato accentu, et modo praepositioni, modo verbo imposito, pro varia significatione distinguimus, *wiederholen* et *wiederhólen*.

signum erat omnium, *repete*. Cal. 58. sc. *plagam, v. iterum feri*.

saepius versu repetito. Galb. 13. sc. *voce*.

repetere libellos. Gr. 24. i. q. *saepius tractare, retractare*.

repetere aliquem i. q. *denuo aggredi s. petere*.

repetitus toxico. Cl. 44.

maxime *in judicio de iterata accusatione*. si quem quis *repetere* vellet. A. 32.

absolutam olim, dehinc longo intervallo repetitam. Dom. 8. reos — liberavit, nec *repeti*, nisi intra annum, permisit. Dom. 9.

Replere. ut conchas legerent, galeasque et sinus replerent. Cal. 46.

repleto et complanato lacu. C. 44.

repleta certatim Curia. Dom. 23.

gracilitas crurum, sed ea quoque paulatim repleta. Cal. 3.

eruditione varia repletus est per sequ. A. 89.

Replicare. victimarum jecinora replicata intrinsecus ab ima fibra. A. 95. h. e. *duplicata, duplicia*, Gr. *διπλά*. v. not.

Reponere. tria millia pondo auri furatus — tantundem inaurati aeris reposuit. C. 54.

statuas — a plebe disjectas reposuit. C. 75. imagines statuasque ejus reponi passus est. Oth. 7.

excussus curru ac *rursus repositus*. Ner. 24. cf. *Rursus*.

repositus vespere in cunas a nutricula. A. 94. in ejus sinum signum Reip. — reposuisse ibid.

quum interdiu in basilica — vel in aedium sacrarum maxima reponeretur. A. 100.

confiscatam semper repositamque habuerat (summam.) A. 101.

Reposcere aliquid datum, creditum, commissum, nostr. *zurückfordern*.

signa militaria reposcenti reddiderunt. A. 21. depositum reposcentem. Oth. 3. acerbius debitum reposcenti. Vit. 7.

unde i. q. *exposcere promissum, quasi fidei ejus creditum*.

populo promissum congiarium reposcenti. A. 42. votum reposcentes. Cal. 27.

Repraesentare h. e. *aliquid praesens exhibere, praestare*, max. *de re pecuniaria*.

i. q. *numerare praesentem pecuniam, statim solvere*, nostr. *baar auszahlen*.

quam summam repraesentari jussit. A. 101. omnibus dena sest. repraesentata, et quinquagena promissa. Oth. 5. legata — repraesentata persolvit. Cal. 16. repraesentans pro opera dignam cuique mercedem. Cl. 18. repraesentanda praemia in posterum. Ner. 5. pensionem annuam repraesentare fisco. Ner. 44.

unde omnino *statim exhibere aliquid, statim et sine mora* *sequi*.

redire ac repraesentare spectaculum voluit. Cal. 58. tormenta quaestionum poenasque parricid. repraesentabat exigebatque coram. Cl. 34. verbera et plagas, saepe vulnera, nonnunquam necem repraesentantes adversantibus. Vit. 10.

quasi plane repraesentaretur somnii fides. Cl. 38. h. e. eo ipso tempore praesenti eventu confirmaretur.

repraesentaturum se (vocem) pollicitus est. Ner. 21. h. e. *statim cantaturum*. v. de hoc verbo Schwarz. ad Plin. 25, 2.

Reprehendere v. *Reprenderere* i. q. *assequi elapsum et retrahere*.

represso ac retento vehiculo. Cal. 9. Vulgo *represso*. v. Burin. et Oudend.

praemissos — cum equitatu insecutus, veluti profugos ac reprehensos in catenis reduxit. Cal. 45. profugum quum Puteolis — reprehendisset. Vit. 12.

i. q. *errantem revocare*, adeoque *vituperare*. Idem usus in verbis *persequi, exagitare, in ordinem cogere*. patrem Caesarem vulgo reprehensum, quod sequi. A. 45.

interpellare ac reprehendere et commutare continuo. T. 27. quasi parum reprehenderetur, quod sequi. Cl. 39. in libro, quo Sallustii scripta reprehendit. Gr. 10.

Reprehensio. sic quoque reprehensionem verens. Cal. 24. haec partim nulla reprehensione, partim etiam non mediocri laude digna. Ner. 19.

Reprimere. reges infestos suspectosque comminationibus magis et querelis, quam vi repressit. T. 37.

manu vultuque indecoras adulationes repressit. A. 53. fisc. calumnias magna calumniantium poena repressit. Dom. 9.

reverentia ejus ac metu *repressam* Tiberii saevitiam, quae mox *eruperit*. Cal. 6.

Repromittere, vicissim promittere, nostr. *ein Gegenversprechen geben, dafür versprechen*.

de cognomine intercessit Augustus, eo contentum repromittens sequi. T. 17.

quum quidam, privato sumtu emissuros se, repromitterent, *si* sequi. Cl. 20.

quum — spondisset, imperaturum quoque brevi repromittens. Oth. 4. h. e. *insuper promittens* v. *novo promisso spondens*.

Repudiare uxorem. C. 1. 74. T. 35. Cal. 25. sponsam. Cl. 26.

repudiare etiam *socer* dicitur *generum*, quem prius elegerat. C. 21. Gr. 3.

praenomen prius gestum. T. 1.

Repudium. quibusdam absentium maritorum nomine repudium ipse misit. Cal. 36.

repudium ei suo nomine ex auctoritate Augusti remissum. T. 11.

Repugnare. Ner. 26. Dom. 17.

Repulsa. v. *Repellere*.

Repurgare alveum Tiberis. A. 30. ergastula. T. 8.

Reputare. reputans magnitudinem aeris alieni. C. 13. attonitis iam omnibus et, quorsum illa tenderent, reputantibus. C. 28.

reputans, quantum moliretur. C. 31. reputans, et se privatum non sine periculo fore sequi. A. 28.

Requies. per otium ac requiem. C. 4. requiem laborum pra-

tendens, T. 10. dare vos aliquam senectuti meae requiem.
T. 24.

Requirere i. q. *investigare, studiose quaerere, nostr. aufsuchen.*

quasi Cornelius is esset, quem — requirebat. C. 85. statim Spiculum — cuius manu periret, requisivit. Ner. 47. h. e. *requiri jussit. Sequ. et nemine reperto.*

scripta SCTis abolita requiri et esse in manibus lectitari-
que permisit. Cal. 16. h. e. *investigari, ubi abscondita latebant, et comparari.*

quum extractum sibi deficienti anulum mox resipiscens
requisisset. T. 73.

quas — abjecit, rursus extremis suis rebus frustra requisivit. Ner. 6.

pro peregrina (voce) nostratem requirendam, aut, *si non reperiretur sequ. T. 71.*

neque auctores (scriptorum famosorum) requisivit. Ner. 39.
ne requisitis quidem auctoribus. A. 55. chirographa omnium
requisita fraude ac stupro. Cal. 24.

i. q. *quaerere ex aliquo, interrogare, nostr. nach etwäs fragen.*

nihil tota via, quam, essetne sibi salvum imperium, re-
quirens. Cl. 36. cur domina non veniret, requisivit. Cl. 39.
ubinam imperator esset, requirentes. Oth. 8.

horas requirenti — sexta ex industria nunciata est. Dom. 16.
Res oppon. personae. minoribus et personis et rebus. T. 32.

nullo rerum aut hominum genere omisso. Cal. 40. tanto
rerum hominumque periculo. Oth. 9. (ubi tamen *res sunt πρά-
γματα s. tota respublica. v. infra.*) —

res missiles, A. 98. missilia variarum rerum. Cal. 18. Ner.
11. inaequalissimarum rerum sortes. A. 75. pretia rerum coem-
tarum. Ner. 5. res vetustate ac raritate notabiles. A. 72. abun-
dante rerum copia. C. 10. amissis naufragio pretiosissimis re-
bus. Ner. 40. —

inops rerum omnium (sc. ad bellum necessariorum.) C.
35. in magnis omnium rerum difficultatibus. T. 16. inter tot
rerum difficultates. T. 21.

miris rerum imaginibus. Cal. 50. ubi *πλεονάζει vox re-
rum. Idem usus Gr. χρεῖμα. v. Wesseling. ad Herodot. 1, 36.
συνὸς χρεῖμα μέγα. 7, 188. τοῦ χειμῶνος χρεῖμα ἀφόρητον al.*

res i. q. *quicquid quis possidet, Gr. οὐσία, χρεῖματα, nostr. Vermögen, Habe,*

re magna fuit. A. 5. ad reliquias rerum suarum. Ner. 38.
rerum Augusti procurator. Vit. 2.

res familiaris. A. 101. T. 47. 49. C. 9. Ner. 10. Vit. 7.
Gr. 23.

res, quicquid agitur, in quo sermo narrantis versatur, Gr. πράγμα.

resque vulgo improbabatur. C. 11. ne sic qu. impedire
rem destitit. C. 14. re cognita. C. 19.

suspecta re. Cal. 48. quasi plane defensione res egeret.
C. 52. cuius rei auctor est sequ. C. 31. qua re admodum ex-
hilaratus. A. 93. silentio rem oblitteravit. T. 22. Ner. 40. ejus
rei fructum percipere. A. 23. ita posthac rem temperavit. A.
42. utramque rem non a se primo animadversam. A. 89. per-
vulsus inopinata re. T. 11.

- rem comprobare. Cl. 29. neque ratam rem habuit. Galb.
 16. rem ullo modo successuram. Vesp. 7.
 cessit res prospere. A. 91. ut sibi ac populo Rom. res
 bene verteret. Ner. 37.
 tunc quoque compressa res est. Vesp. 6. quia discussa res
 est. Dom. 2.
 nota ac vulgata res est. A. 94. nota res est. Cal. 39. nec
 res fefellit. Vesp. 25.
 non *ab re* fuerit h. e. *non alienum ab argumento, in quo*
versamur. A. 94. Dom. 13. v. A.
 unde i. q. *causa, argumentum, negotium.*
 ex re levissima. Cal. 35. de maiore re. Galb. 10. in par-
 vulis rebus. Galb. 7. minoribus et personis et rebus. T. 32.
 magnis minimisque apparuit rebus. Cl. 34.
 si res posceret. T. 65. si quid res exigant. A. 49. si quid
 res exigeret. A. 89.
 aliis rebus. C. 30. quibus rebus. C. 67.
 additis adjectivis pro substantivo, in quo negotium versa-
tur, nostr. Wesen, Angelegenheit.
 res divina. i. q. *sacra, sacrificium.* A. 1. 96. T. 44.
 Galb. 18.
 res militaris. A. 24. T. 21. militiae resque bellicae. Cal. 43.
 res frumentaria. C. 34.
 nummaria res. A. 41. coll. T. 48. nec res expediretur.
 res domesticae. C. 56. res urbanae. C. 76. A. 46. urbanae
 res. Ner. 23.
 res humanae. Ner. 28. v. infra. res Venereae. Horat.
 i. q. *factum, negotium, conatus, ut Gr. πρᾶγμα.*
 cui tuto tanta res committeretur. Vesp. 4. ad captandas
 majorum rerum occasiones. C. 7.
 summa rerum, quas deinceps gessit. C. 34. indicem rerum
 a se gestarum. A. 101.
 tantis rebus gestis. C. 30. ordinem rei gestae. Cl. 37. fe-
 liciter rem gere. T. 21.
 re prospere gesta. T. 19. adversus fug. rem prospere ges-
 serat. A. 7. res gestae. T. 32.
 frater tuus magnis clamoribus rem gessit. A. 71.
 cum feris rem sibi esse. C. 68. in tanta mole rerum. A.
 34. in communi rerum usu. Dom. 7.
 rem distulit. Vit. 15. festinatae rei velocitas. A. 87.
 agere rem in Senatu vel Foro, unde Actus rerum, v. Agere
et Actus.
 res cognita est. Rh. 1.
 compositis Germanicis rebus. Vit. 9.
 unde *res* plur. i. q. *status, conditio vitae et temporum, Gr.*
τὰ πρᾶγματα, nostr. Lage, Schicksal, Umstände, Verfassung.
 res secundae. Cal. 45. prosperitate rerum. Cal. 31. extre-
 mis suis rebus. Ner. 6.
 desperatis rebus. C. 36. in desperatione rerum. Ner. 2.
 contra praedicta cadentibus rebus. T. 14. res humanae. Ner. 28.
 res novae, νεώτερα πρᾶγματα. C. 9. 35. A. 14. 19. 49. 66.
 T. 12. 25. 65. Cl. 13. Ner. 35. Galb. 4. 11. Dom. 7. 10. muta-
 tio rerum. Galb. 8. Dom. 16.
 ius arbitriumque omnium rerum. Cal. 14. dominus rerum.
 Galb. 9. tanto rerum — periculo. Oth. 9.

rerum potiri. A. 94. Vesp. 4. rerum potens. C. 72. res Italae. Horat.

breviarium rerum omnium Romanarum. Gr. 10. h. e. *historiae Rom.*

reliquit rerum suarum commentarios. C. 56. librum, quem Sulla de rebus suis imperfectum reliquerat. Gr. 12. qui res Augusti memoriae mandarunt. Cal. 8. —

vitam otiosam in privata re agere. Cl. 35. i. q. *conditione.* res oppon. *sermoni.* nostr. *Sache, Gegenstand.* v. supra.

capiebat homines quum memoria rerum, tum facilitate sermonis. Gr. 23. sermonis rerumque negligentia. Cl. 40.

vel pluribus et per ambitum verborum rem enunciandam. T. 71.

res h. e. *facta* oppon. *verbis.*

gravissimis verborum ac rerum acerbitatibus. Cal. 2. omnibus rerum verborumque contumeliis. Ner. 33. inter magna rerum verborumque ludibria. Vit. 17.

quum verbis, tum rebus immodicus. Dom. 12. cf. *Verbum.*

Respublica. Gr. τὰ πρᾶγματα, τὰ κοινὰ πρᾶγματα, pr. *quicquid ad commune omnium civium commodum pertinet*, unde civitas ipsa, et libera quidem, quae non privata unius possessio, sed communis omnium est, cujus commoda et mala ad omnes pariter cives pertinent, in qua adjuvanda summi et infimi versantur. Optime re defuncturi nobis videmur, si loca distinguimus, quae de libera Rep. agunt, et quae ad principatus tempora pertinent.

eam largitionem e Rep. fieri. C. 19. uti ei e Rep. fideque sua videretur. Rh. 1. h. e. *ad commodum Reip.* v. ad C. 19. et supra sub praepos. *E.*

agrum Camp. ad subsidia Reip. vectigalem relictum. C. 20. h. e. *cujus vectigalia ad aerarium*, τὸ κοινόν, τὸ δημόσιον, *redibant.*

administratione Reip. decreto Patrum summoveri. C. 16. in Rep. administranda. Rh. 4.

Reip. causa abesse. C. 23. nos: *im Dienst des Staats.*

Consul, edicto praefatus, de summa se Rep. acturum. C. 28. v. Burm. appellatis de Rep. Patribus. C. 34. adversariis negantibus, ullam se de Rep. facturos pactionem. C. 30.

consternata P. Clodii caede Rep. C. 26. h. e. *tota civitate.* Rep. Consulibus orbata. A. 11. secus admissa in Remp. T. 2. Oppon. *egregia merita.*

pro hostibus se habiturum, qui Reip. defuissent. C. 75.

Caesar, quum summam potentiam affectaret, primum cum Pompejo et Crasso societatem iniit, *ne quid ageretur in Rep., quod displicuisset ulli e tribus.* C. 19.

mox Consul „unus ex eo tempore omnia in Rep. et ad arbitrium administravit.“ C. 20.

Postea potens rerum ita omnia administravit, ut, specie quadam libertatis relicta, vere dominum ageret, crepta populo comitiorum, Senatui decretorum, Reip. aerarii et rerum communi sumtu gerendarum potestate. Idque imitati sunt, qui Augusti exemplo *Principes* se dixerunt, h. e. primos viros Reip., et, quum praeesse tantum rebus viderentur, eas soli tenuerunt. Loca auctoris nostri, quae quidem faciunt ad rem iudicandam, deinceps recensemus.

conversus hinc ad ordinandum Reip. statum. C. 40.

nec minoris impotentiae voces propalam edebat: *nihil esse Remp.*, appellationem modo sine corpore ac specie. C. 77. v. not. repete ergo a me, Aquila, Remp. Tribunus. C. 78. h. e. *eripe mihi, quam teneo ut meam.*

Vere tamen pro temporum illorum ratione dicere solitus: non tam sua, quam Reip. interesse, uti salvus esset; — Remp., si quid sibi eveniret, neque quietam fore, et aliquanto deteriore conditione civilia bella subituram. C. 86.

Sequuntur loca, quae ad Principum tempora pertinent, quibus invisa initio nova Reip. forma, servata specie pristina et nomine, consuetudine invaluit. Verba sunt eadem, quae in libera civitate, longe alia vis et potestas.

tantum is ad tutelam Reip. educaretur. A. 94.

primum cum M. Antonio M.que Lepido, dein tantum cum Antonio, novissime — solus Remp. tenuit. A. 3. Galba tenente Remp. Tit. 5.

de reddenda Rep. bis cogitavit — sed reputans, illam plurimum arbitrii temere committi, in *retinenda* perseveravit. A. 28.

summam Reip. alicui deferre. Cal. 1. capessere Remp. T. 25.

in *regenda* per terrarum orbem pace belloque Rep. A. 61. exemplar *regendae* Reip. Vir. 11.

pristinum Reip. statum restituere. Cl. 1. mutare Reip. statum. Cl. 11.

non tam dominandi, quam Reip. ac libertatis restituendae causa. Oth. 12.

si Resp. in meliorem statum vertisset. A. 23. sic enim nos perpetuam felicitatem Reip. et laeta huic precari existimamus. A. 58. ita mihi salvam ac sospitem Reip. sistere in sua sede liceat. A. 28. mansura in vestigio suo fundamenta Reip. quae jecero. ibid.

quod pacis omne in Remp. absumsisset. A. 101.

victoriae damnosae Reip. T. 52. quasi Reip. maxime interesset. Cl. 26.

si quando indignisset sui Resp. T. 10. Reip. causa adoptasse se eum. T. 21. Reip. curam abiecit. T. 41.

Senatum in epistola in ultionem *sui Reique publ.* adhortatus est. Ner. 41.

proculcatam desertamque Remp. civili aliqua perturbatione in tutelam ejus deventuram. Vesp. 5. Reip. subvenire. Vesp. 6. prope afflictam nutantemque Remp. stabilire primo, deinde et ornare. Vesp. 8. ut Resp. stare posset. Vesp. 16.

gens Flavia, Reip. nequaquam poenitenda. Vesp. 1.

cognoscite Reip. vulnera. Rh. 5.

Itaque *partem capere* Reip. dicebantur, qui a Principibus negotiis publicis domi forisve adhibiti patriae officia praestabant.

quo plures partem administrandae Reip. caperent. A. 57. quo celerius Reip. (h. e. negotiis publicis) assuescerent (liberi Senatorum.) A. 58. ad curam Reip. admovit (nepotes teneros adhuc.) A. 64. ne quam partem curamve Reip. attingeret. T. 13.

Unde Tiberius, primordis civilitatem simulans, *partes* sibi, quas *Senatui liberet*, tuendas in Rep. depoposcit. T. 25.

signum Reipublicae tanquam Deae, A. 94.

respublica Neapolitanorum, A. 92. i. q. *civitas*.

Resolutio. neque — quemquam osculo impertiit, ac ne resalutatione quidem, Ner. 37.

Resarcire. damnum liberalitate sua resarturum, Cl. 6.

Rescindere al. acta, C. 82. Cl. 11. constitutiones Senatus, T. 33. al. decreta, Cal. 5.

testamenta, Cal. 33. judicia rescissa, Cl. 29. ambitiosas Centumvir. sententias rescidit, Dom. 8.

Sed, ubi de *imminutione rei v. numeri* sermo, *recidere* unice verum. Ita *recidit* Cal. 44. et 55. legendum, non *rescidit*, et *recisis* T. 34., non *rescissis*. v. *Recidere*.

Rescire. v. *Gell.* 2, 19. quod defunctum — collegam rescisse absens non potuerat, Cal. 17.

Rescribere i. q. *aliter scribere*, *repetita opera scribere*, *retractare*, nostr. *umarbeiten*.

existimat, rescripturum et correcturum fuisse, C. 56. v. *Plin.* ep. 5, 8, 6. sequ. et 7, 9, 5.

scriptis respondere. praesidibus — rescripsit, boni pastoris esse sequ. T. 32. flagitanti id solum codicillis rescripsit, Cl. 5. Tiberio — petenti rescripsit, A. 40. Tiberio — conquerenti ita rescripsit, A. 51. quid et qua forma regum literis rescribi placeret, T. 30.

quod inter spectandum epistolis libellisquo legendis ac rescribendis vacaret, A. 45.

non rescribere cuiquam, non mandare quid aut praecipere conatus, Ner. 40.

Hic locis omnibus dicitur de *epistolis et codicillis Principum*, unde *rescriptorum Principum* nomen adhuc usitatum.

ipse nihil amplius quam mirari se rescribit sequ. A. 7.

contra aliqu. *scribere*, Gr. ἀντιγράφειν. rescripta Bruto de Catone, A. 85. h. e. *scripta contra Brutum*, nos: *Antwort an Brutus* sequ. cuius asperimis orationibus non minore acerbitate rescripserat, C. 73. solebat etiam prosperis oratorum actionibus rescribere, Cal. 53. cuius etiam libris de orthographia rescripsit, non sine insectatione studiorum morumque ejus, Gr. 19.

Reservare. gladiatores — vi rapiendos reservandosque mandabat, C. 26. Claudium non nisi in ludibrium reservavit, Cal. 23.

fecit et seculares, quasi anticipatos ab Aug. nec legitimo tempori reservados, Cl. 21.

Residere. toro residens, Cal. 50. curuli residens, Ner. 13. quum in aede Vestae resedisset, Ner. 19.

Residuus i. q. *reliquus*. residuam Spart. et Catil. manum, A. 5. ne cui residui spiritus quicquam inesset, T. 62. criminum, si qua residua ex priore tempore manebant sequ. Cal. 15. tanquam nullo residuo bello, Ner. 13. v. not. residuis integrisque etiam nunc (copiis). Oth. 9. horum residuam stirpem, Vit. 1. spadonum, qui residui apud mangones erant sequ. Dom. 7. —

residuum cibiorum tritici modium, Galb. 7. vectigaliorum residua, A. 101. residua diurni actus, A. 78.

Resipiscere de mente lapsis, A. 48.

de aegrot. quum extractum sibi deficienti anulum mox resipiscens requisisset, T. 73.

Ita etiam de eo, qui terrore consternatus animo defecit.

collapsus animoque male fracto, diu et sine voce; et prope intermortuus jacuit; utque *resipuit* sequi. Ner. 42. Al. *resipiit*, utrumque a forma *Resipio*. Sed *resipiit* non magis ferendum videtur, quam *desiliit* et *transiliit* cet., quae fere proscripta sunt.

Resistere, stehen bleiben. ut eos inspiceret hortareturque, restitit. Cal. 58. laxato calcio restitit. Oth. 6. viso procul eo, parumper restiterunt. Galb. 19. Sequi. *dein* rursum incitati sequi. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 10, 4.

i. q. *repugnare, adversari.* L. Lucullo, liberius resistenti. C. 20. quamquam obfirmate resistentem. T. 25. restitit quidem aliquamdiu collegis, ne qua fieret proscriptio. A. 27.

Resolvere. resolutus repente Rhenus. Dom. 6.

Respergere. ipsum cruore respersit. Ner. 12. respersus sanguine. Cal. 57.

Respicere, oculos aliquo flectere. quocunque respexisset. Horat. respicere usquam. T. 64.

sed etiam admonentem Trebatium — minus familiari vultu respexisse. C. 78.

de animo, cogitationem ad al. dirigere, nostr. berücksichtigen, erwägen.

si quis singulorum facta respiciat. C. 68.

Respectus, ratio, quam habemus al. rei, nostr. Rücksicht auf etwas.

obstitit respectus cohortis. Oth. 6.

occultae musicae nullum esse respectum. Ner. 20. Gr. οὐδένα εἶναι λόγον.

Respondere. quamquam et plebi — salutanti, Caesarem se, non regem esse, responderit. C. 79.

ut quidem uni — precanti respondisse dicatur sequi. acc. c. inf. A. 13. — sequi. orat. recta. T. 61. Cal. 28.

respondere dicuntur citati ad sacramentum. nullo idonec respondente. Ner. 44.

ita in recognitione Equitum. permisit — ad respondendum, quoties citarentur, pedibus venire. T. 38.

hospitia singulorum adiit; verum clausis omnium foribus, respondente nullo, in cubiculum rediit. Ner. 47.

de iudicibus ad iudicandi munus citatis. qui dissimulata vacatione — responderat, ut cupidum iudicandi dimisit. Cl. 15. (nostr. sich melden.)

respondere de Jurisconsultis. ne qui respondere possint praeter eum (h. e. praeter se). Cal. 34. v. not. et Clav. Ciceron.

responsum est de vaticiniis. A. 94. 97.

i. q. *convenire, nostr. entsprechen.* quibus ostentis par respondit exitus. Vit. 9.

quia non tota ad animum ei responderat. C. 46.

Responsum. sine responso abigere al. Vesp. 8. cunctos — nullo responso dignatus. Dom. 13.

precantem Senatum — ambiguis responsis et callida cunctatione suspendens. T. 24.

responsa opperienti. Vit. 16.

i. q. *vaticinium, praedictum.* responso casuque Ascl. mathematici. Dom. 15.

Respublica. v. Res.

Restio, σχοινοπλόκος, καλωστρόφος. A. 2. v. Casaub.

Restituere disjecta tropaea. C. 11. opera. A. 31. Dom. 5. theatrum. Cl. 21. regiam. Cal. 21. statuas. Cal. 34. simulacra. Ner. 32. domum. Ner. 31. scenam theatri. Vesp. 19.

omnino, quicquid turbatum, corruptum, abolitum est, ad pristinam conditionem et ordinem reducere et revocare. unus homo — restituit rem. T. 21.

inclinatam aciem solus saepe restituit. C. 62.

restituere oculos (luminibus orbat.) Vesp. 7.

curatores restituendae Campaniae. Tit. 8. civitates — afflictas restituit in melius. Vesp. 17.

nonnulla ex antiquis caerimoniis, paulatim abolita, restituit. A. 31.

pristinum Reip. statum restituere. Cl. 1. Reip. ac libertatis restituendae causa. Oth. 12.

de cogendo ad restituendam libertatem Augusto. T. 50.

auctores restituendae tribun. potestatis. C. 5.

posse per ambitionem quandoque restitui (frumentationes abolitas.) A. 42.

restituere aliquem i. q. pristinum statum s. conditionem alicui reddere.

Senatus — accitum in Curiam in integrum restituit. C. 16. h. e. *administrationem magistratus ei reddidit.* nudatos opere censorio aut sententia iudicum de ambitu condemnatos restituit. C. 41. damnatos relegatosque restituit. Cal. 15.

neminem exsulum nisi ex Senatus auctoritate restituit. Cl. 12.

legionem — totam cum ignominia missam fecit, aegreque — restituit. C. 69.

restitutus in patriam. Ner. 3. revocatae restitutaque matris. Ner. 6.

restituere alicui aliquid i. q. reddere.

regnum Armeniae Tigrani restituit. T. 9. si quibus regna restituit. Cal. 16.

Sullae et Autronio consulatus restitueretur. C. 9.

legata — cum incrementis restituere consuevit (liberis eorum.) A. 66.

per quos rapta bello restituerentur. Vesp. 10.

quibusdam dominis insularum — pretio restituto. T. 48.

his, qui apud privatos iudices — formula excidissent, restituit actiones. Cl. 14. h. e. *potestatem fecit retractandae litis s. actionem repetendi.*

Restitutio Palatinae domus. A. 57. Pomp. theatri. T. 47.

Capitolii. Vesp. 8. afflictarum civitatum. Tit. 8.

pristinae fortunae. Ner. 40. prius quam plane restitutionem ei (repetundis damnato) impetrasset. Oth. 2.

Restringere. togis neque restrictis, neque fuscis. A. 73. cf. C. 45. digitos (pedum) restrictiores habebat. Dom. 18. h. e. *bre-viores.*

Resuere. tunica — resuta ex utraque parte. A. 94.

Resumere. resumta fuscina. Cal. 30. ad resumenda arma. Cal. 48. quem elapsam baculum cito resumsisset. Ner. 24.

nomen gentile resumuntur se. Ner. 41. Oppon. *deponere.*

resumere interruptum somnum. A. 78.

animum resumit. Vit. 15.

Resurgere. arbor prostrata viridior ac firmior resurrexit. Vesp. 5.

Retardare. obsidione Massiliae summaque frumentariae rei penuria retardante. C. 34.

ne religione qu. ulla a quoquam incepto absteritus unquam vel retardatus est. (sc. in incepto retardatus, per zeugma.)

in auxilium advolaverunt, sed serius, itinere devio per ignorantiam locorum retardati. Galb. 20. primo egressu inundationibus Tiberis retardatus. Oth. 8.

Retaxare, h. e. vicissim reprehendere eum, qui prius taxavit s. vituperavit. Vesp. 13.

Rete. rete aurato. Ner. 30. v. de hoc ablat. Burm. et Oudend. Occurrit apud Ovid. Fast. 5, 371. Idem ablat. mare Trist. 5, 2, 20. Ep. ex P. 4, 6, 46. Ibid. v. 198.

dum retia extraherentur. Rh. 1.

Retiarii, genus gladiatorum, qui retibus et fuscinis instructi cum secutoribus pugnabant. Cal. 30. Cl. 34. v. Lips. Saturn. 2, 7. et 8. Juren. 2, 143. et 3, 200. sequ.

Retegere. reiectis pedibus paulisper conquiescebat. A. 78. h. e. stragula non tectis. Interpretes mire vexarunt locum. v. not. Plin. 3, 12, 3. „quum caput ebrii retexissent“ h. e. detraxissent togam, quam obvolverat, nudassent.

Reticere i. q. nolle edere aliquid. reticere ipse genituram suam nec velle edere perseverabat. A. 94. (More suo Suetonius prius interpretatur addito altero.) —

quod excruciatum — de scelere patroni reticuisset. Cal. 16. h. e. nihil confessa esset.

ne stultitiam quidem suam reticuit. Cl. 38. h. e. confessus est. Ita non reticere sequ. acc. c. inf. Vesp. 12. i. q. libere profiteri.

Retinere. lacinia togae retenta. Cl. 15. retento vehiculo. Cal. 9. qui opsonia contra vetitum retinerent. C. 43. quoniam suspicionem retinentis (anulum) dabat. Cal. 12.

retinens singulos (fugientes.) C. 62. quum consternatum ruinae metu populum retinere et confirmare nullo modo posset. A. 43. pertinacius retinentibus. T. 10. h. e. retinere conantibus. et tempestatibus, et ingravescente vi morbi retentus. T. 73.

nisi Consules — legiones paulisper ob id ipsum retinuis- sent. C. 8. h. e. proficisci vetuissent.

retentum a Corn. Balbo, quum conaretur assurgere. C. 78.

nutautes ac dubias civitates retinuit in fide. C. 4. aegre retenta in officio (ala destituere eum conata.) Galb. 10.

retinere se. ut vix retineret se a clamore. Pers.

i. q. in tenenda, servanda al. re perseverare. Opp. reddere, tradere.

reddendi equi gratiam fecit eis, qui — retinere eum nol- lent. A. 38.

retinere ferrum. Vit. 15. (quod solutum a latere singulis antea obtulerat.)

si, quas manus remisit cuique, exegissem aut retinuissem. A. 71. quum nihil sibi praeter unum murrh. calicem ex in- strumento regio retinuerit. ibid. (nostr. für sich behalten.)

retentis ultra justum tempus insignibus. T. 4. nec jus, quod amiserat, ex ulla parte retinuit. T. 15. in retinenda Rep. perseveravit. A. 28. Opp. reddere. —

confirmatum per legatos suos imperium per se retinere

non potuit. Vit. 9. h. e. *servare*; *obtinere*. ad retinendam Pomp. necessitudinem ac voluntatem. C. 27.

ad retinendum ceterorum hominum studium ac favorem.

Vit. 15.

amicitias neque facile admisit, et constantissime retinuit.

A. 66.

custodiam portae commissi castelli retinuit. C. 68.

veterem civitatis exoletumque morem — obstinatissime retinuit. Galb. 4.

Retrahere. retractum e fuga. A. 17. C. Caesarem — Consul Imperatorem ab exercitibus Gallicis retrahere tentavit. Ner. 2.

ex magnis detrimentis praeter spem paulatim retractus est.

A. 71.

i. q. *detrahere*; *deducere numerum ab aliqua summa*. cf.

Recidere.

ex viginti trecentisque millibus — ad (h. e. *circiter*) centum quinquaginta retraxit. C. 41. v. not.

Retractare h. e. *diligentius tractare*, inde *repetere nova cura*.

carmina diligentius retractare. Gr. 2. librum leviter retractare. Pers.

leges retractavit, et quasdam ex integro sanxit. A. 34.

Revelare. caput. Galb. 7. Oppon. *involvere*.

Revellere. paene revulsae templi fores. Cal. 6.

Revereri. minus sui reverentem. Vesp. 13. nihilo reverentior leniorve erga Senatum. Cal. 26.

reverentissime colere al. A. 93. reverentissime alloqui al. Ner. 23.

Reverentia. rever. ejus ac metu. Cal. 6. interim, quamquam hoc modo agenti, nunquam aut officium hom. aut reverentia publica defuit. Cl. 6.

Reverti. revertente eo. C. 79. revertentem ex provincia. A. 57. e Germania revertenti. Cal. 4.

cui iure quondam revertenti. Ner. 1. Romam reversus. T. 15. Romam reverso. C. 5.

reverso ab Apollonia et ingrediente eo Urbem. A. 95. reversum se ex Syria. Vesp. 15.

se ex aurigatione sero reversum. Ner. 35. domum se nisi Pontificem non reversurum. C. 13. ire se — et inde reversurum ad ducem sine exercitu. C. 34. in Capit. eunti et inde rursus revertenti. Cl. 24.

Revisere. regiones sibi revisenti. A. 46. provincias et exercitus revisurum se. T. 38.

Liviae Vespasianum suum revisenti. Galb. 1. revisere necessitudines. T. 11.

Reviviscere. T. 2.

Revocare. egressum theatro revocaverat. Vit. 4. missis, qui percussores revocarent. Vesp. 15.

ut descendantem e tribunali non solum voce revocarent, sed et — detinerent. Cl. 15.

quendam supplicio traditum statimque revocatum. Vit. 14. revocatum ex provincia. Cl. 1. quamquam saepius revocatur. T. 16.

revocatum ex itinere Tiberium. A. 98. statim ex itinere revocatus. T. 21.

revocante assidua obtestatione populo. T. 40.

revocare aliquem ab exilio. A. 65. Cal. 28. revocatae restitutaeque matris. Ner. 6. revocatus est. T. 13. —

Caenidem — revocavit in contubernium. Vesp. 3. ingratos — revocavit in servitutem. Cl. 25.

rudiariis quibusdam revocatis. T. 7. sc. *in arenam ad operam gladiatoriam.*

convivae — revocato in diem posterum. Cl. 32. h. e. *denuo ad coenam invitato.* —

revocatis ad officium numeris parumper. Vesp. 6. revocatis ad poenitentiam defectoribus. Ner. 43. —

procuratores atque libertos ad eadem officia revocavit.

Oth. 7. h. e. *remotis antea eadem officia demandavit.*

Gallum — inedia mori destinantem praesens consolando revocavit ad vitam. A. 53. h. e. *ad vitam servandam commovit.* vix a tam praecipiti cogitatione revocatus. Cal. 48.

unde omnino *facere, ut aliquid restituatur, reddatur, quod omissum v. abolitum est.*

ad antiquum morem nonnulla revocavit. A. 24. i. q. *antiquum morem in nonnullis restituit, reduxit.* comitiorum more revocato. Cal. 16. quaedam — aut exoleta revocavit, aut etiam nova instituit. Cl. 22. ludis — vetera quoque acroamata revocaverat. Vesp. 19. quaestoriis muneribus, quae *olim omisa* revocaverat. Dom. 4. revocata rectarum coenarum consuetudine. Dom. 7. non contentus, *omissa* sub Galba vectigalia revocasse. Vesp. 16.

Neroneum agona ante praestitutam diem revocavit. Ner. 21. h. e. *reddidit, denuo exhibuit.* —

revocato rursus impetu. Ner. 48. i. q. *resumpto animo.* cachinnos revocare. Cl. 41. i. q. *denuo movere.*

deficientem capillum revocare a vertice. C. 45. i. q. *reducere pectine.*

i. q. *repetere aliquid ab aliquo* h. e. *facere jussu vel alio modo, ut restituatur.*

a delatoribus revocanda praemia, quaecunque cepissent. Ner. 44. liberalitates Neronis revocandas curavit exigendasque. Galb. 15. revocatas liberalitates ejus. Cl. 29. (nisi h. l. ut Vesp. 8. est i. q. *abolitas, rescissas.* v. infra.)

revocavit praemia coronarum, quae unquam sibi in certam. civitates detulissent. Ner. 32. h. e. *repetiit, denuo solvi sibi jussit.* Sed probabilior lectio: *revoc. et praemia civitatum, quae — coronas detulissent, ubi revocavit, ut Ner. 44. et Galb. 15. reddi jussit, nostr. wieder einfordern.* Burm. emendat: *praemia coronarum, quas sequi. ubi revocavit eodem sensu i. q. restitui jussit.*

Ceterum hic usus verbi frequens etiam apud Plinium. Ita ep. 3, 9, 17. „*ut pecuniae, quas creditoribus solverat, revocarentur.*“ 10, 28, 5. „*videntur non mediocres pecuniae posse revocari a curatoribus operum.*“ 10, 34, 2. „*erit enim pecunia, ex qua fiat; primum ea, quam revocare a privatis et exigere jam coepi sequi.*“

i. q. *rescindere id, quod decretum v. factum est, nostr. widerrufen, zurücknehmen.*

litteras revocavit (quibus praefecturam adolescentulo dederat.) Vesp. 8.

Huc referre etiam possis loca Cl. 29. et Ner. 44. secundum lectionem: *revocavit et praemia civitatum, quae sequi.*

herede Tiberio legatum ad quingenta revocante. Galb. 5.

h. e. recidente.

Reus. simpl. apud L. Pisonem Procons. defendens reum. Rh. 6. in defensione divitis rei. Vesp. 15. quod reum defendi pateretur. Cl. 15. dimissos ac ne auditos qu. quosdam reos. T. 73. reorum — subsidium unicum ac prompt. erat. C. 27. diurnorum reorum — nomina abolevit. A. 32. ne eriperet legibus reum. A. 56. si quem reorum elabi gratia, rumor esset. T. 33. damnato reo. T. 58. super quadraginta reos — condemnavit. Cal. 38. magnorum in Senatu reorum accusationes defensionesque meditari. Cal. 53.

reis sordes, damnatis supplicia demisit. Vit. 8. reis, tam innoxiiis, quam nocentibus, absolutiones venditare. Vesp. 16. reos, qui ante quinquennium proximum apud aerarium pependissent, universos discrimine liberavit. Dom. 9.

c. genit. majestatis, et adulteriorum, et incesti — reus, mutatione temporum evasit. Ner. 5.

reus majestatis. T. 8. 61. Dom. 11. caedis. A. 10. parricidii. A. 33. falsarum tabularum. A. 19.

interceptorum pecuniarum. Dom. 17. peregrinitatis. Cl. 15. obsoenitatis in feminas. ibid. ne capitis qu. quisquam reus. T. 2. quem, mox hujus criminis reum. T. 52. e quibus plerosque — reos omnium criminum vidimus. Dom. 8.

c. praepos. de. praefectum alae, de vi et rapinis reum. T. 30.

Fann. Caepionem — reum maj. apud iudices fecit. T. 8. obtinuit, reus ne fieret. C. 23.

Brutum Cassiumque — reos caedis absentes deferre statuit. A. 10.

Rea. T. 45. quandam adulterii ream. Cl. 43. amitam Lepidam ream testimonio coram afflixit. Ner. 7.

Rex. v. Regere.

Rheda meritoria. C. 57.

Rhetor. Senatusconsultum et censorium edictum de rhetoribus. Rh. 1. Latini rhetores. ibid. hordacarius rhetor. Rh. 2. merces rhetori data. Rh. 5.

Vespas. primus e fisco Latinis Graecisque rhetoribus annua centena constituit. Vesp. 18.

hunc Capito Att. inter grammaticos rhetorem, inter rhetores grammaticum fuisse ait. Gr. 10.

Rhetorica sero apud Romanos recepta. Rh. 1. rhetoricam docere. Gr. 6. profiteri. Rh. 3.

rhetoricae praeceptor. T. 57. (*Rhetoricam* a Suetonio simpliciter dici, Ciceronem *artem rhetoricam* frequentare, docet Burm. in praef. ad auct. ad Herenn. *Rhetorica*. v. edit. Cit. Schütz. Vol. 1. praefat. p. VIII. sequ.)

Rhinoceros. rhinocerotem apud Septa populo ostendit Augustus. A. 43.

Rictus, os distortum s. distentum. spumante rictu. Cl. 30.

Ridere. risisse capital fuit. Cal. 24.

Risus. Cl. 30. 41.

Rigere. exstantibus rigentibusque oculis. Ner. 49.

Rigor. ex levi rigoris suspicione. A. 66. (de amore, qui calere desit. Al. frigoris. v. not.)

Rigidus. incedebat cervice rigida et obstipa. T. 68.

Rimari. rimabantur, ut fit, singula. Vit. 17.

- Ripa*. pertendit ad alteram ripam. C. 32. inter Flam. viam ripamque Tiberis. A. 100.
 juxta ripam Rheni. T. 9. ad tutelam ripae Rheni fluminis. A. 25.
- Risus*. v. *Ridere*.
- Ritus*. ritu ovantium. Ner. 25. triumphantium. Vit. 10. de more ritumque priscæ religionis. Tit. 5.
 externas ceremonias, Aegyptios Judaicosque ritus compe-
 scuit. T. 36.
- Rivalis*, *aemulus in amore*. ut ne rivalem qu. Neronem aequo-
 tulerit animo. Oth. 3.
- Ripus* Anienis novi. Cl. 20.
- Rixa*. in ejusmodi rixis. Ner. 26.
- Robur*. praecipuum robur. Tit. 5. v. not.
- Robustus*. e plebe robustissimæ juventutis. Ner. 20.
- Rogare*. quasi aliquid rogaturus. C. 82. rogare pro aliquo. A. 40.
 Vit. 12.
 pro vita rogantes. A. 13.
 rogare aliquem sententiam in Senatu. C. 21. De consue-
 tudine et ordine, rogandi in Senatu sententias, v. not. ad h. l.
- Rogitare* i. q. *interrogare*. singulos subinde rogitans, nos-
 sentne sequi. Ner. 41.
- Rogatio* sec. Festum est, „*qua populus consulitur de uno
 pluribusve hominibus, quod non ad omnes pertineat, et de una
 pluribusve rebus, de quibus, non omnibus, sancitur.*“ v. not.
 ad C. 5. Gell. 10, 20. Görenz. ad Cic. de Leg. 3, 15, 33.
- L. Cinnae — reditum in civitatem rogatione Plotia confe-
 cit. C. 5.
- Q. Catulum de refectione Capit. ad disquisitionem populi
 vocavit, rogatione promulgata, qua curationem eam in alium
 transferebat. C. 15.
- colonis, quos rogatione Vatinia Novumcomum deduxis-
 set. C. 28.
- Rogus*. *rogus* exstructus est in Mart. campo juxta Juliae tumu-
 lum. C. 84.
 prospexit e triclinio ardentem rogum. Cal. 23. cadaver
 tumultuario rogo semiambustum. Cal. 59. quorundam illu-
 strium exsequias usque ad rogum frequentavit. T. 32. ibidem
 statim nec procul a rogo vim suae vitae attulerunt. Oth. 12.
- Rorare*. si forte rorasset. A. 92.
- Rosaria* absorptio. Ner. 27. v. not.
- Rostrum* gallinacei. Vit. 18. gallinam, ramulum lauri rostro te-
 nentem. Galb. 1.
- Rostra*. unus atque alter, et mox plures a magistratibus
 in Rostra producti. Cl. 12. sordidatus descendit ad Rostra.
 Vit. 15.
 curuli residens apud Rostra triumphantis habitu. Ner. 13.
 pro Rostris. C. 6. 17. 20. 79. 84. A. 100. T. 6. Cal. 10.
 Cl. 22. Ner. 47.
- Rostra vetera*. A. 100. distinguuntur a *Rostris Juliis*, de
 quibus v. Fabric. ad Dion. 43, 49. cf. Schwarz. ad Plin. Pa-
 neg. 65, 1.
- Rostratae* naves. C. 63. — columna rostrata. Galb. 23.
- Rubere*. rubentibus auriculis. A. 69.
- Rubida* facies ex vinolentia. Vit. 17.
- uctus*. Vit. 7.

Rudis, virga s. pugio ligneus, quo exercendae artis causa pugnabant gladiatores. mirmillonem e ludo, rudibus secum ba-
tuentem. Cal. 32.

rude donabantur gladiatores, quibus ob aetatem vel plures
victorias remissa, in arenam prodeundi, necessitas. quum esse-
dario — magno omnium favore indulsisset rudem Cl. 21.
(unde Ovid. Trist. 4, 8, 24. trop. „me quoque donari jam rude,
tempus erat.“)

Rudiarii, gladiatores rude donati. T. 7.

Rudis et indoctus. A. 88. ne musicae quidem rudis. Tit. 3.

rudi ac bellicosa etiam tum civitate, necdum magno ope-
re liber. disciplinis vacante. Gr. 1.

Rudimenta, initia alicujus artis. nepotes et literas, et no-
tare, aliisque rudimenta per se plerumque docuit. A. 64.

posito in hortis — rudimento. Ner. 22.

civilium officiorum rudimentis. T. 8.

Rudus, unde plur. *Rudera*. alveum Tiberis completum olim ru-
deribus. A. 30.

runderibus purgandis manus primus admovit, ac suo collo
quaedam extulit. Vesp. 8.

Ruina. Einsturz. pontis. A. 20. spectaculorum. Cal. 31. amphi-
theatri. T. 40. camerae. Ner. 34. aedificiorum. Oth. 8. con-
sternatum ruinae metu populum. A. 43.

Fall. actor propiciens se ruina. Cal. 57.

ruinae. deformis Urbs veteribus incendiis ac ruinis erat.
Vesp. 8.

Rumor. non sine rumore prostratae regi pudicitiae. C. 2. quem
rumorem auxit. ibid. auxit coenae rumorem sequi. A. 70.
aleae rumorem nullo modo expavit. A. 71.

rumore ab obtrektoribus dilato, quasi eundem — neces-
set. A. 14. rumor increbruit, ambos opera ejus occisos. A. 11.
increbrescente rumore, quasi sequi. T. 11. si quem reorum
elabi gratia, rumor esset. T. 33. simul rumor dissipatus sequi.
acc. c. inf. Vesp. 6.

quasi rumor minus crederent. ibid. neque multo post ru-
more caedis exterritus. Cl. 10. levi rumore et incerto. Vit. 16.

ut non temere quis tam adverso rumore — transierit ad
principatum. Tit. 6.

vitandi rumoris causa, quo patrem Caes. vulgo reprehensum
commemorabat, quod sequi. A. 45.

rumores. adversus convicia malosque rumores — firmus ac
patiens. T. 28.

ad avertendos tantorum dedecorum rumores. Cal. 48. vel-
ut arguens rumorum de se temeritatem. Tit. 5.

extractus rumoribus falsis, quos conspirati — de industria
dissipant. Galb. 19.

Rumpere. rupto vinculo. Galb. 19.

primi obsequium rumpere ausi. Galb. 16. ut quidam pa-
tientiam rumperent. T. 24.

Rupes. speculabundus ex altissima rupe signa. T. 65.

prostantes per autra et cavae rupes. T. 43. insula septa
undique praeruptis immensae altitudinis rupibus. T. 40. exci-
sae rupes durissimi silicis. Cal. 37.

Rursus. velut argum. rursus conditae Urbis. Cal. 16. rursusque
gravidam. T. 7. conjecit in compedes, statimque solvit, et
rursus in deliciis habuit. Vit. 12. arbor, quae — eversa sur-

rexerat, tunc rursus repente corrui. Dom. 15. Syrac. petiit, rursusque inde propere rediit. Cal. 24. v. infra.

deinde rursum hebescebant. T. 68.

accidit votivis Circensibus — rursus commissione ludorum sequi. A. 43.

duodecimum magno intervallo, et rursus tertium decimum. A. 26. mox — procedente tempore — ac rursus magno intervallo. A. 2. primum secundumque ac tertium — sequentes rursus tres — reliquos. Ner. 1. quinquies — quater — et rursus semel. C. 37. —

post voc. bis conflictatus, primo — rursus. A. 17. bis cogitavit, primo — ac rursus. A. 28. bis ovans ingr. est Urbem, post Philippense et rursus sequi. A. 22.

munif. bis omnino exhibuit, proposito millies Sest. — et rursus sequi. T. 48. —

autogr. quadam epistola ait — et rursus aliis literis. A. 71. rursus alteris literis — item tertiis literis. Cl. 4. verba ipsius ex epistolis sunt — et iterum — et rursus. A. 76.

vel quum ait — et rursus inquit. T. 67. pauca subjeci — et rursus. Horat. ut auctor est Bibaculus — et idem rursus. Gr. 11.

Saepissime additur verbis cum praepos. re conjunctis.

rursus repetita Bithynia. C. 2. recidit rursus in discrimen aliud. C. 17.

annum — rursus ad prist. rationem redegit. A. 31. abductam, rursus in convivium reductam. A. 69. relata rursus ad templum. T. 63. excussus curru, ac rursus repositus. Ner. 24. Brit. Armeniaque amissa ac rursus utraque recepta. Ner. 40. revocato rursus impetu. Ner. 48. rursusque inde propere rediit. Cal. 24. in Capitolium eunti et inde rursus revertenti. Cl. 24.

v. Duker. et Drakenb. ad Liv. epit. 14., Drakenb. ad 9, 27, 1., Schaefer. ad Plin. ep. 7, 24, 9. Ceterum patet, rursus semper ad tempus mox insecutum, re ad rem referri.

Rus. vixit plurimum in secessu ruris sui Sabini aut Tiburtini. Horat.

cui rure quondam revertenti. Ner. 1. patrem suum ruri agere. Lucan.

in domo aurea Neronis rura, arvis atque vinetis et pascuis silvisque varia. Ner. 31.

Cutillas ac Reatina rura, ubi aestivare quotannis solebat, petiit. Vesp. 24.

Rusticitas, ἀγροικία, Unhöflichkeit. ne hospitem aut negligentiae, aut rusticitatis videretur arguere. C. 53.

Rutabula, instrumenta ruendo apta. Ob significationem obscoenam inter alia munera ridicula dividebat Augustus rutabula Saturnalibus. A. 75. v. interpr.

Rutilus. ut e nigro rutilum aërique assimilem capillum redderent. Ner. 1. magna pars rutila barba fuerunt. ibid.

Rutilare. coegit, non tantum rutilare et summittere comam, sed et sermonem German. addiscere, et nomina barbarica ferre. Cal. 47.

S.

Sabbatum v. plur. Sablata. ne Judaeus quidem tam diligenter sabbatis jejunium servat, quam ego hodie servari. (ex Augusti

epistola) A. 76., eodem de moribus Judaeorum errore, quo Justin. 36, 2. septimum diem a Mose jejuniū sacratum dicit. v. not.

i. q. *dies septimus*. Diogenes grammat., disputare sabbatis Rhodi solitus. T. 32. Mox: per servulum suum in septimum diem distulerat.

Sacer. quercus Marti sacra. Vesp. 5. dies religiosus ac sacer. T. 61. (Relig. est tristis omine, sacer omnino Diis et ceremoniis div. consecratus.)

dicentem, *sacras* ejus occupationes — verba mutare et pro sacris laboriosas dicere coegit. T. 27.

via Sacra. C. 46. 80. Vit. 17.

sacrum i. q. *sacrificium*. sacro quodam. C. 77. sacri causa.

A. 78. sollemne Apollinis sacrum. A. 94. facto per Magos sacro. Ner. 34.

i. q. *sollemnitas, ceremonia, cum sacrificio fere conjuncta*. sacrum Lupercale. A. 31. sacro Latinarum. Ner. 7. Septimontiali sacro. Dom. 4. v. not.

sacra i. q. *cerimoniae sacrae*. sacra Eleusinia. Cl. 23. Ner. 34. sacra Isidis. Oth. 12.

quaestio de pollutis sacris. C. 6.

res ipsae, quae ad cultum div. pertinent. navem cum sacris matris Deum Idaeae. T. 2.

Sacrare h. e. *promiscuo usui exemptum divinae religioni aliquid destinare*.

Capit. Jovi donum ex auro sacraretur. T. 53.

sacrae olim victricium legionum arae. T. 14.

Sacrarium, locus in templo, ubi sacra servantur, Gr. τὸ ἱεροφύλακιον, τὸ ἄδυτον.

ut tensam Jovis O. M. e sacrario in domum Vesp. deduceret. Vesp. 5. Minervam somniavit excedere sacrario. Dom. 15.

veteres quosdam ad se Augusti codicillos — e sacrario protulit (Livia.) T. 51. h. e. ex penetralibus Augusto consecratis, ubi κειμήλια ejus servabat.

unde i. q. *sacellum*. ubi nunc sacrarium habet (Augustus.) A. 5.

Sacramentum h. e. *jusjurandum, quo milites adigebantur*.

mox tribus urbanas ad sacramentum citavit. Ner. 44. adigi sacramento, nisi in nomen Senatus, recusarunt. Galb. 16.

legionibus, quae sacramentum mutaverant Cl. 13. h. e. ab eo defecerant. poenitentia mutati sacramenti. Galb. 10.

auctor fuit, ut omnibus sacramentis adjiceretur sequi. Cal. 15.

unde i. q. *militia*. qui sacramento non teneretur. C. 42. (Verpflichtung zum Kriegsdienst.) causa detrectandi sacramenti.

A. 24. metus sacramenti. T. 8. per speciem sacramenti. T. 36. sacramento solutum per causam valetudinis. Vesp. 1.

Sacrificium. in ipso sacrificii apparatu. Ner. 46. ne in sacrificio quidem. Vit. 13.

sacrificio Latinarum. C. 79. memor sacrificii. Galb. 4.

icunculam — pro summo numine trinisque in die sacrificiis, colere perseveravit. Ner. 56.

sacrificio non litante. A. 96. v. Litare.

inquisito omni sacrificiorum remediorumque genere. Tit. 8. Sacrificare, circa Perus. murum sacrificans. A. 14. sacrifici-

rans. Cal. 57. sacrificanti. A. 96. inter pontifices sacrificanti simul. T. 25. etiam sacrificanti interfuit. Oth. 6.

ut sacrificantem apud Martis aedem adoriretur. Cl. 13. quodam cum ferro circa sacrificantem se deprehenso. Cl. 36. sacrificantem mane huiusper monuit sequi. Galb. 19.

apud eandem longo tempore sacrificare — perseveravit. C. 85.

Sacrificuli vanae superstitionis. Dom. 1.

Sacrilegium. evidentissimis rapinis ac sacrilegiis. C. 54.

Sacerdos. sacerdotes Atticae Cereris. A. 93. Ner. 12. sacerdos Jovis. Galb. 9.

Dialis sacerdos. Dom. 4. adhibita publicorum sacerdotum frequentia. Vit. 11.

Cn. Domitius jus sacerdotum subrogandorum a collegiis ad populum transtulit. Ner. 2. cf. not. ad C. 13.

in cooptandis per collegia sacerdotibus neminem nisi iuratus nominavit. Cl. 22.

legenda ossa per sacerdotes summorum collegiorum. A. 100. collegia sacerdotum. Cal. 16.

templum etiam numini suo proprium, et sacerdotes, et excogit. hostias instituit. Cal. 22.

templa, Flamines, sacerdotes decerni sibi prohibuit. T. 26. sacerdotum et numerum et dignitatem, sed et commoda auxit, praecipue Vestal. virginum. A. 31. —

Octavio — idem affirmatum est a sacerdotibus. A. 94. (Liberi patris.)

ascendit ad sacerdotes (Salios in Martis aedem), unaque decubuit. Cl. 33.

epulanti in arce cum sacerdotibus. Cl. 44. curare ludis Martial. triclinium sacerdotum. Cl. 4.

Sacerdotium. sacerdotio multatus (h. e. Flaminis Dialis dignitate, quae destinata ei fuerat.) C. 1. Sullae calator in sacerdotio augurali. Gr. 12. nullo, praeter auguralis sacerdotii, honore impetiturum. Cl. 4.

quod multos jam annos potiretur sacerdotio (rex Nemo-rensis.) Cal. 35.

pro introitu novi sacerdotii. Cl. 9.

in brevi spatio duplex sacerdotium accepit. Vesp. 4. sacerdotium triplex accepit, inter Quindecimviros sodalesque Titios, item Augustales, cooptatus. Galb. 8.

sacerdotiis amplissimis auctus. Vit. 5.

magisteria sacerdotii. Cal. 22. h. e. *primus locus inter sacerdotes*, quos Calig. numini suo instituerat.

Saeculum. v. *Seculum*.

Saepe. huius et illa vox est, saepe facias sequi. Vit. 2.

non saepe in scribendo magis successisse sibi. Ter. 3.

Saevus. saeva ac lenta natura. T. 57. saevus et sanguinarius natura. Cl. 34. saevus metu. Dom. 3. aliquanto post civ. belli victoriam saevior. Dom. 10. post cuius interitum vel saevissimus exstitit. T. 61.

Saeve. multa ita saeve et atrociter factitavit. T. 59. ut se — quam saevissime coecideret. Cl. 2.

Saevitia. T. 61. 75. Cal. 6. 27. 30. 31. 34. Ner. 4. 33. 36. Cl. 15. Galb. 12. Vit. 13. Vesp. 1. Dom. 10. 11. Tit. 7.

Saevire. in splendidissimum quemque captivum non sine verb. contumelia saevit. A. 13.

per sex dies septemque noctes ea — clade saevitum est.
Ner. 38.

Sagax. modo circumspectus et sagax, modo inconsultus ac praeceps Cl. 15.

sagacissimus senex. Cal. 11.

Sagaciter. sagaciter perspicere al. naturam. T. 57.

Sagina. ad saginam ferarum. Cal. 27.

Sagitta. multitudine hostilium sagittarum. C. 68. duod. propugnatores totidem sagittarum confecit ictibus. Tit. 5. in pueri — palmam sagittas tanta arte direxit. Dom. 19. sagittarum vel praecipuo studio tenebatur. ibid.

Sagittarii. Vesp. 6.

Sagum. distento sago impositum in sublime jactare. Oth. 2.

Sagati i. q. milites. sagati palliative — togati. C. 48.

Sagulum. rejecto sagulo. A. 26.

Sagulatus. sagulatis comitibus. Vit. 11.

Sales. ut invidiam aliqua cavillatione dilueret transferretque ad sales. Vesp. 23.

Salum. profundo jam salo. Cl. 20. Vulg. solo.

Salsus. salsum omnino hominem. Rh. 5.

Salsamentarius. Horat.

Salaria via. v. ind. prim.

Salarium. comites — nunquam salario, cibariis tantum, sustentavit. T. 46.

Senat. nobilissimo cuique, sed a re fam. destituto, annua salaria, et quibusdam quingena, constituit. Ner. 10.

Salire. saliente aqua. A. 82.

Saltare. scenicae saltandi canendique artes. Cal. 11. canendi ac saltandi voluptate ita efferebatur. Cal. 54. saltabat nonnunquam etiam noctu. ibid.

saltante eo (pantomimo.) Cal. 55. quod gesticulandi saltandique studio teneretur. Dom. 8.

c. accus. i. q. agere, exhibere fabulam cum saltatione. pantomimus Mnester tragoediam saltavit, quam olim Neopt. traegedus egerat. Cal. 57. saltaturum se Virgilii Turnum. Ner. 54. pyrrhicham saltaverunt Asiae Bithyniaeque principum liberi. C. 39.

Saltator. Threx et auriga, idem cantor atque saltator. Cal. 54.

sub duobus paedagogis, saltatore atque tonsore. Ner. 6.

Saltatio. saltationis artifices. Tit. 7.

Saliva. cujus etiam salivis melle commixtis — arterias et fauces pro remedio fovebat. Vit. 2.

Saltem. saltem ut esset, quo sequi. Ter. 1.

Saltus Pyrenaeus. C. 25.

Salus. depugnaturus se armis pro salute aegri. Cal. 14. omnes ordines in lacum Curtii quotannis ex voto pro salute ejus stipem jaciebant. A. 57. ut comperit, ineunte anno, pro eorum quoque salute publice vota suscepta. T. 54.

Salutis augurium. A. 31. v. not.

insur., quo se cuncti pro salute unius astrinxerant. C.

34. libellum de salute sua oblatum. Cal. 15. h. e. insidiarum indicem. quasi quaedam de salute Vespasiani dicurus. Vit. 17.

quod pro salute sua etiam dormiens excubaret. Cl. 37.

salutem sibi et milles HS. a Flavio Sab. pepigit. Vit. 15.

saluti fuit, quod sequi. A. 14.

Saluber. quamvis parum salubrem valetudini suae Urbem hieme experiretur. A. 72.

praecepta et exempla publice vel privatim salubria. A. 89. ut salubrem magis quam ambitiosum Principem scires. A. 42. h. e. qui morbis Reip. moderetur, veramque ejus salutem adjuvaret remediis. bonus et salutaris Princeps dicitur. T. 29.

Salubriter. illud plane quantumvis salubriter et in tempore. Cl. 21

Salubritas insulae. T. 11.

Salutaris Princeps. T. 29.

salutaris digitus dextrae manus. A. 80. i. q. *index*, pollicis proximus, nos: Zeigefinger.

Salutare. neque assurgere, neque salute se dignantem. Vesp. 13.

die Senatus nunquam Patres nisi in Curia salutavit, et quidem sedentes, ac nominatim singulos, nullo summonente. A. 57. omnes ordine subinde ac memoriter salutavit. Ner. 10. v. not.

i. q. *officii causa adire Principem*, Gr. *ἡγερέειν τὸν βασιλέα*, τὰς ὑφ' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως, nostr. *Aufwartung machen*. v. Lex. Xenoph. sub voc. *ἡγερέειν* et *ὑφ' αὐτοῦ*, Schwarz. ad Plin. Paneg. 48, 3.

salutandi sui causa pro foribus adstantem. T. 32. e media salutantium turba. Galb. 17. mane Galbam salutavit. Oth. 6. dum salutabatur. Vesp. 21. consuetudinem, scrutandi salutantes — omiserat. Vesp. 12.

milites domos senat. salutandi causa ingredi, etiam Patrum decreto prohibuit. Cl. 25.

quod filiam suam Bajas salutatum venisset. A. 64.

i. q. *appellare in salutatione*. quum Pompejum regem appellasset, ipsum reginam salutavit. C. 49. plebi regem se salutanti. C. 79. Imperatore Antonio honorifice salutato. A. 13. exiractum Imperatorem salutavit. Cl. 10. qui reversum se ex Syria solus privato nomine Vespasianum salutaverat. Vesp. 15.

Salutatio. in officio salutationis. A. 27. in salutatione. Cl. 37. in ipsa salutatione. Vit. 14. prohibitus non contubernio modo, sed etiam publica salutatione. Vesp. 4.

promiscuis salutationibus admittebat et plebem. A. 53. v. *Salutare*.

Salutatores. saluatoribus scrutatores semper apposuit. Cl. 35.

Salvus. non tam sua, quam Reip. interesse, uti salvus esset. C. 86. salvum ac sospitem Remp. A. 28. salva Roma, salva patria, salvus est Germanicus. Cal. 6. libertum ejus, salvam et incolumem cum gaudio nunciantem. Ner. 34.

Salvere. ut — frequentes adessent, ac mane salvere, vesperi valere sibi singuli dicerent. Galb. 4.

Sancire. quasdam leges ex integro sanxit. A. 34. omnium factorum dictorumque veniam — in perpetuum sanxit ac praestitit. Cl. 11.

sequ. ut. A. 19. 35. Cl. 23. sequ. ne. C. 42. A. 44.

sequ. acc. c. inf. Cl. 25. Ner. 5.

Sanctus. jusjur. neque sanctius sibi, neque crebrius instituit. Cl. 11.

sanctissimi viri. Dom. 10. Pers. (Plin. ep. 1, 12, 5. *sanctitas vitae*. v. Schaefer. ad h. l.)

Sanctitas regum. C. 6. h. e. dignitas inviolabilis.

Sandapila popularis. Dom. 17.

Sane. bellum sane difficillimum. C. 35. pronior sane ad id genus libidinis. T. 44. postea nihil sane — exhibuit. A. 43. excusantes sane. A. 69. quod sane etiam vulgo existimabatur. T. 7. quod sane et ex oratione ejus colligi potest. T. 67. sicut sane brevi evenit. Dom. 23. quod sane ex commentariis ejus apparet. Gr. 10. sicut sane nonnullae usque adhuc. Rh. 1.

facile id sane Tib. patiente. Cal. 11. sane urgente discrimine. Tit. 6.

haud sane difficulter. Vit. 14. v. quae de dictione non sane et simil. Görenz. ad Cic. Fin. 2, 13, 43. Ita nihil sane A. 45. nostr. eben nichts h. e. nihil fere, quod memoratu dignum esset.

in responsione ironiae inservit. vivat sane, ait sequ. Galb. 4. et ille irridens: Sane, inquit, quum mula pepererit. ibid. sane, inquit, legem Juliam timeo. Ner. 53.

Sanguis. respersus est phoenic. sanguine. Cal. 57. sanguinem vomere. ibid.

profluente sanguine. Dom. 16. missio sanguinis. Cal. 29.

regnabit sanguine multo. T. 59. sine ullo proelio aut sanguine. Cl. 17. tristissimam reddidit (sortem), nec sine sanguinis mentione. Dom. 15.

sanguine et affinitate primi ordinis viris conjunctus. Pers. sincerum atque ab omni colluvione peregrini ac servilis sanguinis incorruptum servare populum. A. 40.

Sanguinarius. saevum et sanguinarium natura fuisse sequ.

Cl. 34.

Sanus. sani homines oppon. ineptis. C. 56.

Sapientia. quibus ille disciplinis tantam sit sapientiam assecutus. Gr. 11.

sapientiae professor. T. 14. (mathematicus.)

Sarcina. dolore ac taedio amissarum sarcinarum. Ter. 5.

Satellites. C. 49.

Sat et Satis. sat celeriter fieri, quicquid fiat satis bene. A. 25. (ubi sat ante polystyllabon, satis ante disyllabon.)

singillatim — exsequi, longum est; genera — enumerare, sat erit. T. 61.

satis est enim, si hoc habemus sequ. A. 51. id satis visum. Oth. 3. satis erat sequ. acc. c. inf. Dom. 12.

satis provisum a genero suo Agrippa sequ. A. 42.

Quinquatrus satis jucunde egimus. A. 71. nostr. ziemlich. Gall. assés.

satis constat. v. Constare. satis certa probatione tradiderim. A. 7.

satis c. genit. quoniam satis poenarum exactum esset. A. 27.

satis habuit c. infin. C. 75. A. 51. Vesp. 13.

satius est, quam c. dupl. infin. C. 86.

Satisfacere. ad satisfaciendum omnibus. C. 33. ut debitores creditoribus satisfacerent per aestimationem possessionum. C. 42. v. Clay. Cicer.

quasi pietati simul ac religioni satisfactorius. T. 70. ut voluntaria morte maximo justissimoque civium odio quam primum satisfaceret. T. 66.

i. q. se excusare, veniam petere. C. 73. ubi v. not. consularem satisfaciendum sibi ac per genua orare conantem. T. 27. repente, tantum non satisfaciendum modo, veniam dedit. Cl. 38.

Satietas. prandebat ad satietatem. Dom. 21. honorum satietatem ac requiem laborum praetendens. T. 10.

Satiari. nec ante satiatum est, quam sequi. Cal. 28.

Satira. Lucilii satirae. Gr. 2. fecit satiram quoque (Saeu. Nicanor.) Gr. 5. hujus de Lucilio libros etiam satira comprobatur. Gr. 14. ut Sallustium — acerbissima satira laceraverit. Gr. 15. vehementer satiras componere studuit. Pers.

Saucus. aquilifero graviter saucio. A. 10. leviter tamen saucio. Cal. 55.

Saxum. complura et ingentia saxa fortuito superne delapsa sunt. T. 39.

Scabellum, instrumenta pneumatica, crepitacula ex ferro, quae pedibus saltantium alligata crepitum edebant. Lucian. Saltat. §. 83. σιδηροῦν ὑπόδημα dicit. v. Salmas. ad *Vopisc.* Car. c. 19., Ruben. de re vestiar. 2, 17., et Ernest. in Cl. Cicer. — magno tibiarum et scabellorum crepitu. Cal. 54.

Scaber. dentes scabri. A. 79.

Scala. scalas inferre. Dom. 23.

Scalae anulariae, locus Urbis Romae. A. 72. v. not.

Scalpere. Hanc formam rectiorem censet *Diomedes* 1. p. 574. ed. Putsch. Viri docti gemmis *sculpturam*, ceteris lapidibus *sculpturam* tribuunt, et pro ea sententia valde pugnat Ernest. ad A. 50. et Ner. 46. Sed re vera non magis est discriminum inter utramque formam *scalpo* et *sculpo*, quam inter Gr. γλάφω et γλύφω, quamquam quaesivisse illud videntur etiam inter Romanes quidam cacozelei. v. Gesner. in Thes. sub v. *Scalpo*, Schellier in Lex. sub v. *Sculpo*, et Wolf. ad A. 50. —

imago, Dioscoridis manu sculpta. A. 50. Ernest. corrigit *scalpta*. Ita etiam Ner. 46. pro: „cujus geminae *sculptura* erat Proserpinae raptus“ idem non librorum modo auctoritate, sed *Latinitate postulante*, reponendum judicavit *sculptura*. Nos, ut constantiam scribendi servaremus, formam *sculptura* dedimus etiam Galb. 10., ubi Memm. et Medicei exhibent: *sculptura gemmae*. Idem fecit Oudend., qui novam ad h. l. excogitavit distinctionem, quum *scalpere* et *sculpturam* rudiorum leviorumque et sine arte operam, *sculpere* et *sculpturam* industriam et accuratam elaboratamque artem significare putat, Movit res etiam Wolfii sententiam ad h. l., qui oblitus videtur eorum, quae ad A. 50. disputaverat.

dum exulceratam in fronte verrucam vehementius scalpit. Dom. 16.

Scalprum librarium. Vit. 2.

Scambus male pedatus scambusque. Oth. 12.

Scapha. C. 64. Cl. 38.

Scarus, piscis, cui *Plin.* 9, 17. suo tempore principatum datum scribit.

scarorum jocinora. Vit. 13.

Scelus de facinore atroci, max. erga eos, qui sancti esse debent, dicitur.

quum locupletes eo facilius scelere se obligarent sequi. C. 42. i. q. facinora committerent h. e. securitatem publicam violarent. etiam scelere convictos. Ner. 31.

max. de caedibus sanguine conjunctorum s. parricidiis.

ut secernerem a probris ac sceleribus ejus. Ner. 19. neque tamen conscientiam sceleris — ferre potuit. Ner. 54. nul-

lum necessitudinis genus est, quod non scelere perculerit. Ner. 35. paratum ad scelus venenum. Vit. 6.

Sceleratus. Gr. ἐναγής, μαρτός. daturos poenas sceleratos. Ner. 46.

unde saepius i. q. *infaustus*, *calamitosus*. castra, quae ex eo scelerata sunt appellata. Cl. 1. v. Duker. ad *Flor.* 1, 12, 2.

Scena. C. 39. A. 43. 45. 68. Cal. 57.

operam scenae arenaeque edere. T. 35. edere in scena operas. Cal. 58. equ. ordinem, ut scenae arenaeque devotum. Cal. 50. in scenam prodire. Cal. 54. Ner. 20. scenam tenere. Tit. 7. initio circa scenam versatus est. Gr. 18. in scenam deferre (fabulam). Ter. 3.

scena Marcelliani theatri restituta. Vesp. 19.

fecit (ludos) nonnunquam etiam vicatim, ac pluribus scenis, per omnium linguarum histriones. A. 43.

i. q. *apparatus*, ad ostentationem et fallendos homines institutus.

nec minore scena — Mausoleo intulit. Cal. 15.

Scenicus. i. q. *histrion*. cuidam scenico placenti. Ner. 42. mercedibus sceniicorum recisis. T. 34. scenici. Ner. 11. Galb. 15. spectaculis operam inter scenicos dare. Ner. 21. scenici artifices. C. 84.

Indi scenici. Cal. 26. Ner. 11. v. *Ludus*.

ad scenicas quoque et gladiat. operas etiam Equitibus Rom. aliquando usus est. A. 43. v. not.

in illo sup scenico habitu. Ner. 38. organa scenica. Ner.

44. coronae scenicae. Ner. 53.

Sceptrum. filium mortali specie ampliorem, cum fulmine et scepro. A. 94.

Augusti etiam sceptrum e manibus excussum est. Galb. 1.

Schema. exemplar imperatae schemae. T. 43. Male al. *scenae*. v. Turneb. Advers. 14, 17., Oudend. ad l. c.

Schema h. l. est figura v. *modus libidinis*. Tibull. 1, 9, 64. „aut operum varias disposuisse vices.“

Schola. scholam aperuit. Gr. 16, minus idoneus ad tuendam scholam. Gr. 8.

schola se sustentavit. Gr. 15. quamquam ex schola quadragena annua caperet. Gr. 23. ut a schola et magistris deverterat. Pers. transiit in Palatium cum tota schola. Gr. 17. scholam ejus claros quoque viros frequentasse ajunt. Gr. 7. dimissa schola. Gr. 6. 18.

ut temporibus quibusdam super viginti celebres scholae fuisse in Urbe tradantur. Gr. 5. quum circa scholas et auditoria professorum assiduus esset. T. 11.

Scholasticus. ne usquequaque scholasticus existimaretur.

Rh. 6.

Scire. scio, vulgo persuasum. T. 21. scio, plerosque existimasse. Cal. 19.

ut salubrem magis quam ambitiosum Principem scires. A. 42.

scitote, paucissimis his diebus regem assuturum. C. 66. scias, nec gratus quicquam sequi. Dom. 18. irasci me tibi scito. Horat.

sciscitantes, quis esset, et ubi esse Vitellium sciret.

Vit. 17.

solos scire audire Graecos. Ner. 22.

Scienter cantare. Tit. 3. qui aliquid diligenter et acute scienterque possint aut dicere, aut scribere. Gr. 4. v. *Acute*.

Scientia juris consultorum. Cal. 34.

Scilicet. sub nomine alieno, nepotum scilicet et uxoris. A. 29. ignota scilicet tunc adhuc sequi. T. 14.

ut scilicet inopinato et adhuc novo Principi. Vesp. 7. ne quid scilicet — deperiret. Vesp. 2. ne scilicet. Gr. 4.

Sciscitari. e studio sciscitandi, quisnam esset. Cl. 10. sciscitantes, quis esset sequi. Vit. 17. alium sciscitantem, ecquid in Urbe novi de Nerone. Ner. 48. sciscitans, num odore offenderetur. Vesp. 23.

c. *accusat*. revocatum quendam a veteri exilio sciscitatus, quidnam ibi facere consuesset. Cal. 28. ut mane singulos, annojentassent, sciscitaretur. Vit. 7. hunc sciscitatus est, quis ipsum maneret exitus. Dom. 15.

Scopus. praebentis pro scopo dispansam dextrae manus palmam. Dom. 19. Al. *pro scopulo*. v. Burm. et Oudend. Hic etiam servavit *scopulo*.

Scortum. scorta meritoria. Cl. 15. inter scortorum totius Urbis ambubajarumque ministeria. Ner. 27. adolescentiam Capreis egit inter Tiberiana scorta. Vit. 3.

speculato cubiculo scorta dicitur habuisse disposita. Horat.

Scribere. orthographiam, id est, formulam rationemque scribendi sequi. A. 38. perinde scribendum, ac loquamur. ibid. per notas scribere. C. 56. A. 88. cujus manu *ixi* pro *ipsi* scriptum. A. 88. increpat, quasi ea scribentem, quae sequi. A. 86.

scribunt quidam sequi. acc. c. inf. A. 15. i. q. *auctores sunt, tradunt*.

impetum se cepisse, scribit sequi. (in epistola). A. 42. quem, scripsi Germanico, si vellet, ut retineret. Cal. 8. quod non de rebus gestis Senatui scriberent. T. 32. scribere epistolas. Horat.

Africanus, scribens in Compitalibus sequi. Ter. 5.

i. q. *componere, literis tradere aliquid*.

oratio, quam scripsit Metello. C. 55. quod orationes nobilissimo cuique scribere solebat. Gr. 3.

qui vellent scribere historiam. C. 56. historiam in adolescentia scribere aggressus est. Cl. 41. scribere historiam orsus. Rh. 3. scripsit comoedias sex. Ter. 2. in principatu quoque scripsit plurimum. Cl. 41.

proposita materia, quam scriberent. Gr. 17. scribere aliquid de al. re. Gr. 3.

sanos homines a scribendo deterruit. C. 56. non saepe in scribendo magis successisse sibi. Ter. 3. lenius comitiusque scribendi genus. Cal. 53. si modo in scribendo adiutoribus indignerit. Ter. 4.

feruntur et a puero et ab adolesc. quaedam scripta. C. 56. liber, scriptus ab eo hexam. versibus. A. 85. cum quibusdam notissimis versibus, ipsius chirographo scriptis. Ner. 52.

scribere testamentum. ne impune esset studiosis juris, qui scripsissent vel dictassent ea. Ner. 32. *scribere aliquem heredem*. C. 83.

Scriptum. nostr. *Schreiben*. non monere, nisi acerbo et brevi scripto — solita. Cl. 3. ne scripto quidem ac sermone cujusquam. Dom. 13.

nostr. *Schrift*. quodam scripto. Gr. 9. scripta (poetae et historici) T. 61. scripta eorum. T. 70. T. Labieni, Cordi Cremutii, Cassii Severi scripta. Cal. 16. scripta famosa. Dom. 8. Sallustii scripta. Gr. 10. cetera scripta discipulorum ejus esse, non ipsius. Gr. 7. adjutum Ter. in scriptis a Laelio et Scipione. Ter. 2. mores, quos perinde exprimeret in scriptis. Ter. 4. ut scripta illa proferret. Ter. 3. lenibus scriptis. Ter. 5. ut ea quoque — inferciret novis scriptis. Juven. in plerisque ejusmodi scriptis. Horat.

scriptum quaestorium i. q. *officium scribae quaestorii*. Horat. Ita Gell. 6, 9. *scriptum facere* i. q. *scribam esse*.

Scriptor. ne quis alieni testamenti scriptor legatum sibi ascriberet. Ner. 17.

scriptores i. q. *auctores*, nostr. *Schriftsteller*. Gr. 6.

Scriptura i. q. *actus scribendi*, das *Schreiben*. *digitum scripturae* admove. A. 80.

id quod scriptum est. edebat per libellos — *scriptura brevi*.

C. 41. h. e. *paucis verbis*.

per ignorantiam scripturae. Cal. 41. h. e. *quia scriptam aliquam legem non norant*.

ratio scribendi. quod uno volumine et continenti scriptura expositum. Gr. 2.

genus scripturae industrie excoluit. Juven.

exstat talis scriptura (per novas literas) in plerisque libris. Cl. 41.

Scriba. scriba quaestorius. Cl. 38. Vesp. 3. scribas quaestorios, negotiantes ex consuetudine, sed contra Clodiam legem, venia in praeteritum donavit. Dom. 9. v. n.

scribarum decuriae. Cl. 1. v. de *scribis publicis* Ernest. in Cl. Cicer.

Scrinium. inventus est postea in scrinio ejus hac de re sermo formatus. Ner. 47.

appositis duobus scriniis. Gr. 9. (ad statuum.)

Scrobs. scrobem coram fieri imperavit. Ner. 49.

Scrupulus. mediocri scrupulo injecto. Cl. 37.

Scrutari salutantes. Vesp. 12. unde *Scrutatores*. Cl. 35.

quod aliquantum vasculorum operis antiqui scrutantes reperiebant. C. 81. ita latuit, ut scrutantibus deprehendi non potuerit. Dom. 1.

Sculpere et *Sculptura*. v. *Scalpere*.

Scurra. T. 57. *Scurrilis* ac sordida dicacitas. Vesp. 22.

Scutarius A. 56. nomen proprium, non appellativum. v. not.

Scutica. Gr. 9.

Scutum. C. 68. Vesp. 4. indicta decursione praetorianis, scutum sua manu praetulit. Ner. 7. campestris decursionem scuto moderatus. Galb. 6.

Scyphus aureus. Cl. 32. duos scyphos gratissimi usus, quos Homeros a caelatura carminum Homeri vocabat. Ner. 47.

Secare fauces novacula. Cal. 23. *venas*. Lucan.

Sectiones i. q. *emtio bonorum hastae subjectorum*. Vit. 1. v.

Clav. Cicer.

Sectilis. sectilia pavimenta. C. 46. i. q. *crustae marmoris artificiose conjunctae, emblemata vermiculata, λιθόστρωτα*. v. not. ad C. 46.

Secta pr. ad verb. *secare* pertinet; est enim *secta pars*.

Sed ob significationem et exemplum aliorum ad verbum *Se-*
qui referre non dubitavimus.

Secedere. causa plebi fuit secedendi rursus a Patribus. T. 2.

quoties ad consultandum secederet. Ner. 15.

ex Urbe et ab negotiis in locum secretum v. ad otium se
conferre. a desidia secedentium illuc e comitatu suo. A. 98.
Rhodum secedere statuit. C. 4. statuit repente secedere seque
e medio quam longissime amovere. T. 10. quum pudore ac
taedio secessisset ab Urbe. Gr. 3. ob infamiam quandam cum
in Sardiniam secessisse. Gr. 5. secessit in parvam ac deviam
civitatem. Vesp. 4.

Secessus i. q. locus secretior, quo quis ob amoenitatem et
otium secedit.

ex secessibus praecipue frequentavit maritima (h. e. *loca*
maritima, τὰ ἐπιθαλάσσια), insulasque Campaniae, aut pro-
xima Urbi oppida. A. 72. amoenos secessus celebrare. Cal. 45.
secessum Campaniae petiit. T. 39. in Campaniae secessu deli-
tescens. Cl. 3.

Antium, omnibus semper locis atque secessibus praela-
tum. Cal. 8. ex secessu Anticyrae, quam valetudinis causa pe-
tierat. Cal. 29. ad omnes etiam minimos Circenses e secessu
commiebat. Ner. 22. in secessu quiescentem. Ner. 34. in Al-
bano secessu. Dom. 19.

vixit plurimum in secessu ruris sui Sabini aut Tiburtini.
Horat.

i. q. *secessio.* nihil aliud secessu devitasse se sequi. T. 11.
inter causas secessus hanc ei vel praecipuam fuisse. T. 51.
rediit octavo post secessum anno. T. 14. subinde de secessu
cogitavit. Cal. 50.

i. q. *vita in secessu.* in secessu Apolloniae. A. 94. Caprea-
rum secessui quatrimum impendit. A. 98. secessu Capreensium.
T. 43. exprobratum sibi veterem secessum. T. 56.

toto secessus tempore. T. 72. medium tempus in otio se-
cessuque egit. Vesp. 4. in secessu plurimum vixit. Galb. 8.

Secernere. militem secrevit a populo (in spectaculis.) A. 44. loca
secreta a ceteris. Ner. 11.

quum auctore Tiberio secerni minus idoneos Senatores
removerique placuisset. Vit. 2.

e compluribus — unum secrevisse. A. 94.

monile — ex omni gaza secreverat. Galb. 18.

haec — in unum contuli, ut secernerem a probris ac sce-
leribus ejus. Ner. 19.

Secretus. Tiberium secreto sermone detinuit. A. 98. post
secretum sermonem. T. 21.

longiores secretioresque sermones. T. 50. quum quaedam
secretiora proponerentur. A. 93. —

aliquid secretioris latebrae — desideravit. Ner. 48. loca
Equiti secreta a ceteris tribuit. Ner. 11.

coena ejus secretior. A. 70.

secretum i. q. locus secretus, secessus. secreti licentiam na-
ctus. T. 42. impatiens secreti. Ner. 20.

per secreta Thraciae. A. 94. h. e. *per loca deserta, inculta*
Thr.

unde tempus, quo quis solus est neque interpellatur ab
adeuntibus, nostr. *Einsamkeit*, *Alleinseyn*, quasi secretum eo
desiderante. Cl. 10. secreto capto. Oth. 10. quotidie secretum

sibi horarum capere solebat. Dom. 3. sibi secretum agentis. T. 60. a secreto in balineum tricliniumque transibat. Vesp. 21.

i. q. colloquium secretum. secretum petenti. T. 25. Cal. 23.

i. q. res secreta, ut consilium, mandatum etc. nostr. *Geheimnis*, Gall. *secret*. quum hic secretum de comperta Murenae conjuratione uxori Ter. prodidisset. A. 66. omnium consiliorum secretorumque particeps. Oth. 3. secretorum temere conscium. T. 14. (h. e. indignum, cui secreta sua committeret. Dio 55, 11. ἐπειδὴ μόνος αὐτῷ πάνθ' ὅσα ἐννόει συγγέει.) nisi ea secreta obstarent. T. 52. h. e. nisi id ipsum obstaret, quod secreta mandata illa fuissent, breviori structura, ut Gr. *σι μὴ ἀπόρρητα ταῦτα ἐκώλυσε* sc. *ἐντα* pro: *αὐτὸ τοῦτο*, *ἐπὶ ἀπόρρητα* ἦν.

secreta i. q. locus, ubi literae secretae servantur, nostr. *geheime Papiere*.

in secretis ejus reperti sunt duo libelli. Cal. 49. v. Oudend.

Secreto. si quando quid secreto aut sine interpellatione agere proposuisset. A. 72. fuitque una secreto per totum diem. T. 21. interdum cum Capit. Jove secreto fabulabatur. Cal. 22. sententias tacitus ac secreto legens. Ner. 15. nonnunquam secreto orans. Tit. 9. solus secreto deambulabat. Dom. 21. *Secespita*, culter ferreus, quo Flamines et pontifices ad sacrificia utebantur. T. 25.

Secta et Sectari. v. sub v. *Sequi*.

Sectilis et Sectio. v. sub v. *Secare*.

Secubare. i. q. seorsim cubare. T. 7.

Seculum. aurea, ferrea secula. T. 59. secula permaneat nostri Diana Catonis. Gr. 11.

seculum Augustum appellandum quidam in Senatu consuere omne tempus a primo die natali ad exitum ejus. A. 100. — ingenia seculi sui. A. 89.

Seculares ludi. A. 31. Cl. 21. Vit. 2. Dom. 4. — *Seculare* carmen. Horat.

Secundus. parum secunda fama. A. 3. secunda existimatio. Cl. 7. secundiore fama fuit. C. 2. secundi casus. Oth. 9. res secundae. Cal. 45. secundissima auspicia. Galb. 9. —

vulnus, quod secundo loco in pectore acceperat. C. 82.

secundi heredes i. q. substituti primis heredibus. C. 83. v. not.

secundarum sc. partium actores, qui acta fabula in scenam prodibant. Cal. 57. v. not. et Büllenger. de theatro 1, 7.

Secundarius panis h. e. vilior, non optimi generis. A. 76. Lamprid. Alex. Sev. c. 37. *esquens panis*. v. Plin. 18, 9. et 33, 7. Colum. 12, 11.

secundum. secundum superum mare Brund. tetendit. C. 34. secundum quam consuetudinem. Gr. 4. secundum praesentes facillime dabat. Cl. 15. i. q. praesentibus fac. obsecundabat sententia. secundum eos se sentire, qui sequ. ibid. h. e. accedere sententia iis sequ. Cic. pro Rosc. Com. c. 1. „quo minus secundum eas lis detur.“

secundum quietem. A. 94. i. q. per quietem. v. Horat.

Turs. ed. Schwarz. nr. 5. p. 775.

Securis. curam habuit, concubinas — securibus peltisque Amazonicis instruendi. Ner. 44. Sed Cal. 19. verba: et securi post;

insignis quern. corona, quae absunt ab optimis codd., ut spuria omisi. v. not. et Oudend.

securi percutere aliquem. Cl. 25. taurus securis ictu consternatus. Galb. 18.

repertae sunt duodecim secures, haud ambiguum summi imperii signum. Galb. 9.

Securus. securum hilaremque dimisit. Dom. 11. securus ab hac parte. T. 11. nihilo securior aut constantior. T. 65.

Secure. lente ac secure tulit. Ner. 40.

Securitas. ad securitatem posteriori temporis. C. 23. in posterum securitati satis cavit. Tit. 6.

Secus, nomen indeclin. i. q. *sexus*. muliebre secus omnes. A. 44. (eodem usu accusativi, qui est in dictionibus: *id genus omnes, id genus alii, illud horae* etc.)

v. Jac. Gronov. ad *Liv.* 26, 34. §. 5. et J. Fr. Gronov. ad *Liv.* 26, 47., Ernest. ad *Tac.* A. 4, 62. et *Hist.* 5, 73., Oudend. ad A. 44. et *Frontin.* 1, 2, 6. Al. muliebrem sexum omnem v. muliebre sexus omne. Ernest. minus accurate: muliebre secus omne.

Secus adverb. secus admissa in Remp. T. 2. Oppon. egregia merita. *Plin. Paneg.* 44, 3. „prout, bene ac (v. aut) secus cessit.“

non deerant, qui secus interpretarentur. Tit. 5. (Al. *se-qui-us* et *secius*. Sed *secus* pr. i. q. *aliter*, ut Gr. ἄλλως et ipsum *aliter* saepius significat male, contra, perverse. v. Schwarz. ad *Plin. Paneg.* 53. fin.) quae secus fierent. Galb. 14. Oppon. documenta egregii Principis.

non secus ac necessitudine junctos sibi. A. 17. non secus atque in domestico luctu. Tit. 11.

nec eo secius. C. 8. Ner. 42. Vit. 10. Gr. 20. neque eo secius. Ner. 24. Dom. 12. nec tamen eo secius. Dom. 2. nihilo secius. Vesp. 6.

Secutores. v. *Sequi*.

Sed. initio. C. 81. A. 10. 65. Gr. ἀλλὰ μὴν. v. *Et atque Etiam*.

sed neque — et. A. 38. sed nec post in primis. A. 86.

idem Curio, sed et M. Actorius Naso. C. 9.

sed et atque sed etiam post non modo, non solum, non tantum, item sed et post et — et. v. exempla data sub voc. *Et atque Etiam*. De sed v. sed et post ellipsin τοῦ non solum v. ibid. cf. Wolf. ad T. 61.

sed ut. seditionem moverunt, sed ut celeriter ad officium redierint. C. 69.

sed quidem. Gr. ἀλλὰ μὴν γὰρ. sed in amitae quidem laudatione. C. 6.

Sedare. sedata siti gelidae aquae potione. Oth. 11.

sedato tumultu. Cl. 41. sedatis vocibus. Ter. 5. h. e. lenioribus, dulcioribus.

Sedes. i. q. *sella*, δίφρος. sedem auream in Curia et pro tribunali. C. 76.

tandem e sede sua prosiluit. Cl. 21.

i. q. *domicilium*, *habitatio*, locus, ubi quis sedet, nostr.

Wohnitz.

sedem ac domicilium imperii aliquo transferre. Cal. 8.

ne mortuo sedem ullam, nisi inter impios, darent. T. 75.

sedem arcanarum libidinum. T. 45.

in munitione oppidi, quod sedem bello delegerat. Galb. 10.

plur. *sedes*. dedit. trajecit in Galliam; juxtaque ripam Rheni sedibus assignatis collocavit. T. 9.

i. q. *fundamentum*, *basis*, *κρηπίς*, ita mihi salvam ac sospitem Remp. sistere in sua sede liceat. A. 28. h. e. *in firmo fundamento quasi aedificium constituere*. v. Burm. ad h. l., Mitscherl. ad Horat. Epod. 13, 10. „Deus haec fortasse benigna reducet in sedem vice.“

Sedere. universos Patres sedens excepit. C. 78. nunquam Patres nisi in Curia salutavit, et quidem sedentes sequi. A. 53. Mox: discedens eodem modo sedentibus valere dicebat. sedentibus ac silentibus cunctis. Cl. 21. Circ. spectabat sedens. A. 45. —

qui more veteri ad fulcra lectorum sedentes vescerentur. Cl. 32. v. Lips. ad Tac. A. 13, 16.

ut sedens in cespite nudo cibum caperet. T. 13.

sedentem pro tribunali pariter adierunt. Vesp. 7.

solitus — sedens incipere, et calore demum proventus consurgere. Rh. 6. statua habitu sedentis. Gr. 9.

ut sedentem una proximi deseruerint. C. 14.

quidam in proximo sedens. C. 32.

sanxit, ne quis pullatorum media cavea sederet. A. 44. sessum in quatuordecim e scena per orchestram transiit. C. 39. sedere in Senatu. Cl. 25. h. e. *inter Senatores*.

aquila — super nomen Agr. ad primam literam sedit. A. 97. i. q. *consedit*.

Sedile. exstructis sedilibus ligneis. A. 43.

Sessor, qui equo insidet. nec patientem sessoris alterius primus ascendit. C. 61. —

magna sessorum fuga. Lucan. (*in balineo*.) Leg. *consessorum*.

Seditio. composita seditione civili. C. 4. post compressam seditionem. Cal. 4. seditione quadam. Vesp. 4. seditionem —

Gall. bellis nullam omnino moverunt, civilibus aliquas. C. 69. legiones, quae — seditionem olim moverant. Cal. 48. ob

seditionis periculum. Cal. 9.

turbatus nunciis de seditione militum. A. 17. duplex seditio militum, in Illyrico et in Germania, exorta est. T. 25.

compositis seditionibus. ibid. seditionum licentia. T. 37.

seditiones pantomimorum. Ner. 26.

Seditiosus. L. Saturnini seditiosum tribunatum. C. 12.

seditiosi. C. 67. seditiosissimum quemque — multavit.

C. 70.

Seducere. nostr. *beiseit führen*. T. 44. Cal. 56. Cl. 37. Galb. 22.

Sedulo. ne orirentur (popul. tumultus), sedulo cavit. T. 37. observavit sedulo, ut sequi. Cl. 22.

Sedulitas. pro sedulitate ac diligentia. Galb. 12.

Segestre v. *Segestrum*, Gr. *στεινὰς διφθέρας*, *involucrum*. A. 83. ex emendatione Cujacii Obserr. 13, 13. v. Casaub.

Segnis. Senatu segniore in exsequendis conatibus. Cl. 10.

Segniter et delicate. Cal. 43. Oppon. *festinanter et rapide*.

Segnius curare al. Cl. 9. — neque eo segnius. Ner. 20.

Segnitie. super veterem segnitiae notam. Cl. 5. paulatim in desidiam segnitieque conversus est. Galb. 9.

Sellibra farris. Gr. 11.

Sella. magistratus v. *Principis*. decem — amicis sellam suam circumstantibus. A. 35.

laxatis sellae curulis compagibus. A. 43. medius inter

Consulum sellas tribunicio subsellio sedebat. Cl. 23. sella castronsis. Galb. 18.

sella gestatoria. Ner. 26. Vit. 16. quae saepe simpl. *sella.* saepe adaperita sella per publicum incessit. A. 53. (*Dio: Φερσίων κατάστρεγον* v. *δι' ὅρου κατάστρεγος*, nostr. *Tragsesse* v. *Scheffer.* de re venio. 2, 4.) viatores ne per Italiae oppida, nisi aut pedibus, aut sella, aut lectica transirent. Cl. 25.

muliebris sella. Oth. 6 coll. Tac. Hist. 1, 27. qui *sellam* et ipse dicit. *Plutarch. Φερσίων, Dio: σκιμπόδιον κατάστρεγον.* v. *Scheffer.* 2, 5. Lips. Elect. 1, 9.

Sellaria, locus, in quo dispositae sellae ad nefandam libidinem. T. 43.

Semel. quinquies — quater — et rursus *semel.* C. 37.

semel atque iterum. A. 22. 27. Cl. 46.

semel — iterum post Bis. v. *Bis.*

Semen. sui seminis esse credebat. Cal. 25.

Semestris. consilia *semestria.* A. 35. consulatus quatuor gessit, primum *bimestrem*, secundum et novissimum *semestres*, tertium *quadrimestrem.* Ner. 14. *semestrem* novissimum, *bimestres* ceteros. Cl. 14.

semestres militiolae. Juven. loco, qui *spurius* videtur.

Formam *bimenstris*, *trimenstris*, *semenstris*, ut genuinam praefert Oudend. ad C. 80. cf. Drakenb. ad Liv. 4, 24. et 21, 43. §. 15. Oudend. ad l. c. de duplici etiam significatione vocis exponit, quae modo *sex* s. *senos menses*, ut apud Norstrum semper, modo contracta ex *seminenstri*, unde *seminestrum* v. *semenstruum* ortum, *dimidium mensem* indicat.

Semesus. *semesa* opsonia. T. 34. Vit. 13.

Semet. v. *Sui.*

Semiambustus. cadaver — tumultuario rogo *semiambustum.* Cal. 59.

Semianimis. paene *semianimis.* A. 6. *semianimis*que adhuc. Ner. 49. *semianimes* palpitantesque in carcerem rapti. T. 61.

Semibarbari. C. 76. *Semigraeci.* Gr. 1.

Semicrudus. *semicruda* exta. A. 1.

Seminudus. Vit. 17.

Semiperfectus. opera sub Tiberio *semiperfecta* absolvit. Cal. 21.

Semita. per arundineti *semitam.* Ner. 48.

Semiurere. *semiustum* cadaver. Dom. 15.

Semiustulare. corpus in Amphitheatro *semiustulandum.* T. 75. v. Cic. pro Milon. 13.

Senatus distingu. a *populo* et *Equite.* v. *Populus* et *Eques.*

Senatus ob eundem coetum festinato *coactus.* C. 16. *coacto* Senatu. T. 23.

Senatus legitimus. A. 35. *Oppon. indictus* v. *edictus.* *indicto* Senatu. Lucan. postquam *Senatus Idibus Mart.* in Pompeji Curiam *edictus* est. C. 80. die *Senatus.* A. 53.

Senatum habere. A. 29. *Sen. agere.* C. 83. A. 35.

referre ad *Senatum.* C. 28. A. 35. cf. *Referre.*

consulere *Senatum.* C. 29. A. 56. Rh. 1. cf. *Senatusconsultum.*

Senatus censere et *decernere* dicitur. v. haec verba. auctor *Senatui* fuit decernendi. Vesp. 11. auctor *Senatui* fuit mittendae legationis. Oth. 8. cf. *Decretum.*

sententiam dicere in *Senatu.* Cl. 9. v. *Sententia.*

agere cum Senatu, actum v. *acta res* in *Senatu, acta Senatus.* v. *Agere.*

quae apud Senatum proposuerat agere. C. 81.

Senatum adire. T. 27. ingressus Senatum. Oth. 7. Senatui interesse. Dom. 11. in Senatum introducere aliquem. Oth. 2. in Senatu. C. 20. T. 28. 52. A. 27. 54. 101. Cl. 1. Dom. 13. al. frequente Senatu. Cal. 44. ad frequentem Sen. referre. A.

35. — proximo Senatu. C. 79. Cl. 26.

cognitionem Senatui detulit. C. 23. ad disquisitionem Sen. vocare aliquem. Ner. 2.

causam in Senatu dicere. T. 30. damnandum Senatui tradidit. A. 66. redditurum eum Senatui rationem. T. 22. negotio sibi in Senatu extra ordinem dato. A. 3.

citra Senatus populiue auctoritatem. C. 28. ex Senatus auctoritate. Cl. 12.

Senatu universo in socios facinoris ultimam statuente poenam. C. 14.

Senatus arbitratu. T. 34. constitutiones Senatus. T. 33. Senatusconsultum. v. infra.

Senatu cognitionem — flagitante. T. 28.

bonum Principem — Senatui servire debere. T. 29. conservatis Senatui ac magistratibus et maiestate pristina et potestate. T. 29. ne se Senatus in acta cuiusquam obligaret sequi. T. 67.

commeatus a Senatu peti solitos. Cl. 23. provincias Achaïam et Maced. Senatui reddidit. Cl. 25.

quod non de rebus gestis Senatui scriberent. T. 32. — vetus epistola Gracca Senatus populiue Rom. Cl. 25.

commendare al. exercitibus, ac Senatui populoque Rom. Cl. 6.

legatum se Senatus ac populi Rom. professus est. Galb. 10. qui prius a Galba ad Senatum defecerat. Vir. 8.

Senatum literis deprecatus est, ne sequi. C. 29. de filia absens ac libello per Quaestorem recitato, notum Senatui fecit. A. 65. coll. Ner. 15. Tit. 6.

absentem Senatum populumque gravissimo objurgavit edicto. Cal. 45. deflexa omni acerbitate in Senatum. Cal. 48. infensum Senatui Cajum. Vesp. 2.

Senatum epistola in ultionem sui Reique publ. adhortatus est. Ner. 41. ne tunc qu. Senatu aut populo coram appellato. Ner. 41. dissimulata Senatus mentione. Ner. 37.

ad tam insignem despecti Senatus contumeliam. C. 79. se neque civem neque Principem Senatui amplius fore. Cal. 49.

Senatui affirmare al. C. 52. Vesp. 25. apud Sen. excusare al. T. 68. apud Sen. jactare. Dom. 18.

experturum se illa die, quam carus Senatui esset. Dom. 11. ut principio anni Senatum adorirentur. C. 9. et ipsum et

Senatum aggredi destinarant. A. 19. caedem Senatus flagitantes. Oth. 8. Senatum quasi parricidam incessere. Cl. 12.

Senatum universum veneno per convivia necare. Ner. 45.

magistratibus ac Senatu domum accitis. A. 28. Senatui ac magistratibus. T. 29. Consules cum Senatu et cohortibus urb.

Forum Capitoliumque occupant. Cl. 10.

neque Senatu interveniente. C. 30. cunctante Senatu. A. 26. precantem Senatum et accumbentem sibi ad genua. T. 24.

Senatu segniore in exsequendis conatibus. Cl. 10.

Senatu adstante. T. 17. Senatu prosequente. Cal. 16.

patronus Senatus dictus Liv. Drusus. T. 3.

e primoribus velut instar Senatus instituit. Galb. 16.
peregrinis in Senatum allectis. C. 80. Senatum supplevit.
C. 41. v. not. coll. C. 76.

Senatus lectione. A. 54. coll. c. 35. recenseo Senatū et Equite. Vesp. 9.

Appium Caecum Censorem — libertinorum filios in Senatum allegisse. Cl. 24. v. not.

sedere in Senatu h. e. *spectaculis inter Senatores*. Cl. 25.
in orchestram Senatumque descendit. Ner. 12. h. e. *in orch., ubi sedes Senatorum*.

epulum Senatui equestrique ordini dedit. Cal. 17. Senatui quoque et Equiti oleum praeiuit. Ner. 12.

Senatusconsultum. pronunciavit SCTum, quo omnia ei divina simul atque humana decreverat. C. 84. confisum cum novissimo illo SCTo ac iurejurando. C. 86.

SCTo interdictum, ne Equites Rom. scenicas et gladiat. operas ederent. A. 43. v. not. coll. T. 35.

cavit SCTo, ut sequi. A. 65. quum SCTo cautum esset, ut. T. 75. quum per SCTum sanxisset. T. 48.

Antoniae aviae, quicquid unquam Livia Aug. honorum cepisset, uno SCTo concessit. Cal. 15.

simulacrum Felicitatis ex SCTo publicatum. T. 5.

quum SCTum per discessionem forte fieret. T. 31. eos — curasse, ne SCTum ad aerarium deferretur. A. 94. v. *Aerarium*.

vetus SCTum de Rhetoribus. Rh. 1.

omitto SCTa. A. 57. Gallo accusatorum denunciationibus et SCTis ad necem compulso. A. 66. scripta SCTis abolita. Cal. 16.

instrumentum imperii pulcherrimum ac vetustissimum, quo continebantur paene ab exordio Urbis SCTa, plebiscita sequi. Vesp. 8.

Senator. Senator novus. C. 80. familia, in qua primus Senator pater suus fuerit. A. 2.

patricius necdum Senator. A. 10. De hoc discrimine v. not. ad C. 41.

si quid adversus te liberius, sicut Senator, dixerō. T. 29. licere oportere Senatoribus de Rep. loqui. A. 54. — Consuli primum, deinde magistratibus, ac mox Senatoribus singulis. Vit. 15.

sanxit, ne quis Senatoris filius, nisi contubernalis aut comes magistratus, peregre proficisceretur. C. 42. liberis Senatorum, quo celerius Reip. assuescerent, protinus vir. togam, *latum clavum induere* et Curiae interesse permisit. A. 38. v. n. Senatori *latum clavum ademit*. T. 35. — ingredientibus Curiam Senatoribus. Dom. 9. —

Senatorum affluentem numerum (v. C. 41. 71. 80.) — ad modum pristinum et splendorem redegit duabus lectionibus. A. 35. legere Senatorem. Cl. 24. quum auctore Tiberio scerni minus idoneos Senatores removerique placuisset. Vit. 2. comitiis tribuniciis, si deessent candidati Senatores, ex Equitibus Rom. creavit. A. 40. ubi v. not. de *tribunatu a Sulla Senatoribus tantum dato*. coll. A. 10. —

Senatorum censum ampliavit, ac pro octingentorum milium summa duodecies HS. taxavit. A. 41. ubi v. not. de *c. n. u.*

Senatorum. paucorum Senatorum inopia sustentata sequi. T. 47. v. not. coll. Ner. 10.

decretum Patrum, ut, quoties quid spectaculi usquam publice ederetur, primus subselliorum ordo vacaret Senatoribus. A. 44. *Circo max.* propria Senatoribus constituit loca, promiscue spectare solitis. Cl. 21. v. not.

Senatorum nobilissimo cuique, sed a re fam. destituto, annua salaria, et quibusdam quingena, constituit. Ner. 10.

Senator discerptus in Curia. Cal. 28. relegatus Senator praetura functus. Cl. 38.

duo Senatores prae turba elisi. C. 39.

saepe in cunctos pariter Senatores — invecus est. Cal. 30.

quidam Senatores interemti a Germanis, corporis custodibus. Cal. 58.

in quinque et triginta Senatores — animadvertit. Cl. 29. complures Senatores, in his aliquot consulares, interemit. Dom. 10.

exhibuit ad ferrum etiam quadringentos Senatores. Ner. 12. v. not.

ne reliquis qu. se parsurum Senatoribus. Ner. 37.

ne admissum qu. tunc quemquam Senatorum, nisi solum et praetentato sinu. A. 35. ut neminem Senatorum, nisi aut officii aut negotii causa, ad lecticam suam admiserit. T. 27.

vetuit etiam, quemquam Senatorum sibi occurrere. Cal. 49.

de iurgio quodam Senatoris Equitisque Rom. ita pronuntiavit: non oportere maledici Senatoribus, remaledici civile fasque esse. Vesp. 9.

Senatorum humeris delatus in campum, crematusque. A. 100.

Senatori ordo. v. *Ordo*. — senatoria munera. A. 35.

senatoriam dignitatem recusantibus equestrem quoque ademit. Cl. 24.

domus senatoriae. Cl. 25. h. e. *Senatorum*.

Senex. lusit — etiam senex. A. 71. se senem. T. 65. quem senem adolescens observaverat. T. 70.

qui triumphum — tam inepte senex concupisset. Vesp. 12. —

Sestio Gallo, libidinoso ac prodigo seni. T. 42. hirsuto atque olido seni. T. 45. quod sagacissimus senex ita prorsus perspexerat. Cal. 11. invenit — atratum juxta senem. Galb. 18.

ad invitandos in libidinem juvenes senesque. Cal. 41. Juvenalibus senes quoque consulares anusque matronas recepit ad lulum. Ner. 11. nonagenarius senex. Dom. 12.

Senior. jam senior. A. 29. 85. Cal. 56. Rh. 6. senior quoque. Rh. 1.

Senium. senio vel aliqua corporis labe insignibus. A. 38. senio confectos. Cal. 26.

ex senio mortem, ex morte compendium captans. T. 48.

h. e. *expectans ob cujusque senium maturam mortem, et inde compendium*.

causatus senium cujusque et imbecillitatem. Cal. 44.

Senecta. in senecta. A. 79. Calb. 4. vixit ad extremam senectam. Gr. 11. ad summam senectam. ibid. senectam concepit. Ner. 40. h. e. *sperare coepit*. despectui esse non tam senectam suam, quam orbitatem ratus. Galb. 17.

Senectus. dare vos aliquam senectuti meae requiem, T. 24.

Senescere. tranquillissime senuit. A. 2.

comam in adolescentia senescentem. Dom. 18.

Seni. his seni equi. A. 94.

Senio. senionem mittere (in aleae lusu.) A. 71. Nos: *eine Sechs werfen.*

Sensim, Sensus, Sententia. v. infra post *Sentire.*

Sentire. ita feri, ut se mori sentiat. Cal. 30. — ut quam sensisset sui quoque sub priore marito appetentem. T. 7. Cajum alieniorem sibi sensit. T. 12. quibus eum invisum sentiebat. A. 10. quod negligere marium pignora sentiebat. A. 21. quum vim legis eludi sentiret. A. 34. suspectos se sentiebant. Cal. 56. quum sentiret antidotis praemunitam. Ner. 34. quod ut sensit. Ner. 49. ut eos — corripere sensit. Oth. 11.

commendari se verecundia oris adeo sentiebat. Dom. 18. quam quotidie perire sentio. T. 67.

i. q. *animo aliquid judicare et velle.* gravius, atque ipse sensit. C. 14.

quasi conspiratis, idemque et unum sentientibus. Ner. 43. ut jam vix ullus esset, qui non et sentiret et praedicaret sequi. Oth. 4.

Sensus. sensum animi quam apertissime exprimere. A. 86.

Sententia, id quod quis sentit de aliqua re, unde

i. q. *animi persuasio.* ex animi sententia. T. 59. (*aus Ueberzeugung.*)

i. q. *voluntas.* talem ei mortem paene ex sententia obtigisse. C. 87. (*nach Wunsch.*)

i. q. *judicium, opinio de al. re.* habes nostras sententias. Cl. 4.

maxime *Senatorum de re, quae relata est ad Patres.*

ex eo nunquam non in Senatu novissimum consularium sententiam dixit. Cl. 9. ut ei dicendae inter consulares sententiae jus esset. ibid.

proximo Senatu L. Cottam sententiam dicturum, ut sequi. C. 79. rogare aliquem sententiam. C. 21. ordo interrogandi sententias. ibid. v. not. sententias de majore negotio non more atque ordine, sed prout libuisset, perrogabat. A. 35. sententiae loco censere seq. acc. c. inf. Cal. 60. sententiam suam, quia mutare turpe erat, interpretatione lenire. C. 14. Munatii Planci sententia. A. 7. quaedam adversus sententiam suam decerni. T. 31. onerare sententia sua quemque vel sublevare. Cal. 53.

ut ostendamus nostram sententiam, nobis non placere.

Rh. 1.

et *judicum.* sententia iudicum de ambitu condemnatos.

C. 41.

de sententia iudicum (in certamine.) Cl. 11. de consilii (militaris) sententia. T. 18.

matronas ut propinqui more maj. de communi sententia coacercent. T. 35.

conscriptas ab unoquoque sententias tacitus ac secreto legens. Ner. 15.

ambitiosas Centumvirorum sententias rescidit. Dom. 8.

super quadrag. reos quondam ex diversis criminibus una sententia condemnavit. Cal. 38. nunquam tristiores sententiam sine praefatione clementiae pronunciavit. Dom. 11.

i. q. *argumentum, sensus, nostr.* *Inhalt.*

tabula, conscripta literis verbisque Graecis, hac sententia.

C. 81. ex Electra Attilii alia, ad similem sententiam. C. 84. quorum carminum sententia erat. Galb. 9.

i. q. *enunciatio*, h. e. *cogitatum aliquid verbis expressum*, nostr. *Gedanke*.

quis sententiis aut acutior aut crebrior. C. 55. vitatis sententiarum ineptiis atque inconcinnitate. A. 86.

Sensim h. e. *lente, paulatim*. *sensim* regressus domum. T. 11. aquila ingressos viam *sensim* antecessit. Vir. 9.

lingua morsuque *sensim* appetentes. T. 44.

petulantiam *sensim* quidem primo et occulte exercuit. Ner. 26. h. e. *lente, tarde*, Gr. *βραδέως*. Oppon. c. 27. „*paulatim* vero invalescentibus vitiis — ad majora palam erupit.“

donec *sensim* haec exoleverunt. Rh. 1.

(cf. loca Gell. 5, 14. „*sensim* atque placide accedit.“ 6, 4. „*grassante sensim* veneno.“ Cic. Off. 1, 33. „*sensim* pedetentimque.“ ibid. „*sensim* dissuere, quam repente praecidere.“ Fin. 5, 15, 41. „*sensim* tarde.“ Lamprid. Diadum. c. 4. „*aquilam sensim* palumbum attulisse.“ al.)

Separatim oppon. cum collega. C. 10. ut *separatim* in eo publica judicia — fierent. A. 29.

virginibus Vest. locum in theatro *separatim* — dedit. A. 44. (nisi h. l. leg. *separatum*.) plebi Rom. viritim, atque etiam *separatim* vicorum magistris. T. 76.

Sepelire. Dom. 15.

Sepulcrum. sepulcra vetustissima. C. 81. Julius vetuit sepulcro suo inferri. A. 101. clarorum virorum sepulcra. Cal. 3.

Sepultura. uni suppliciter sepulturam precanti. A. 13. ambobus communem sepulturae honorem tribuit. A. 17. sepulturae dare al. Galb. 20. locum ad sepulturam sub Capitolio publice accepit. T. 1.

Sepire. De orthographia v. Drakenb. ad Liv. 8, 8. §. 10.

insula septa undique — rupibus et profundo maris. T. 40.

Agrippam — sepsit custodia militum. A. 65. Unde *septantium* pro *sectantium* suasit etiam C. 86. Oudend. — *Septa*. v. ind. prim.

Sepone. nonnullos ex principibus legit ac seposuit ad pompam. Cal. 47.

Saepe mitius est vocabulum pro *relegare*, nostr. *entfernen*.

Agrippam — seposuit Surrentum. A. 65. Agrippa abdicato atque seposito. T. 15.

sepositus est per causam legationis in Lusitaniam. Oth. 3. (coll. Tac. Hist. 1, 13. et 1, 88.) fratrem — nec occidere, neque seponere, ac ne in minore quidem honore habere sustinuit. Tit. 9.

September. v. ind. prim. — *Sepulcrum*, *Sepultura*. v. *Sepelire*.

Sequi. ut quamvis recusantem ultro in Africam sint secuti. C. 70. sequentibus currum — plausoribus. Ner. 25.

qui cum eo civili discordia Lepidum secuti. C. 5.

in studiis atque doctrina vestigia patroni secutus. Gr. 20. non repertis, qui sequerentur exemplum. Cl. 26. quod — Isaurici sectam sequeretur. Rh. 4.

genus eloquendi secutus est elegans et temperatum. A. 86. nec minore cura Graeca studia secutus est. Cl. 42.

videtur eorum potius sequi opinionem, qui sequi. A. 88. secuti levem conjecturam. T. 5.

sequenda est igitur — publici instrumenti auctoritas. Cal. 8.
secuta sunt aliquanto manifestiora et tristiora. Galb. 18.

cf. *Insequi*.

Sequens v. *Primus* et *Prior*.

Secutores, gladiatores, qui cum retiariis pugnabant, sequentes cum cuspide et massa plumbea, ut *Isidor.* 18. 55.
Alia iis arma tribuit *Xiphil.* 72, 19. qui de Commodō: ἦσκει δὲ καὶ ἐχρήτο τῇ ὀπλίσει τῇ τοῦ σεκουτόρος καλουμένου, τὴν μὲν ἀσπίδα ἐν τῇ δεξιᾷ, τὸ δὲ ζῆφος τὸ ξύλινον ἐν τῇ ἀριστερᾷ ἔχων.
v. *Reimar.* ad h. l., Lips. Saturn. 2, 7. et interpr. ad *Juvenal.* 8, 200. sequi, cf. *Retiarii*.

retiarii tunicati quinque — sine certamine ullo totidem secutoribus succubuerant. Cal. 30.

Sectari. Hispanorum custodias, cum gladiis sectantium se. C. 86. ex emendat. Casauboni. Alias conjecturas vir. doct. v. apud *Burm.* et *Oudend.*

reliquos gentis ejusdem, vel similia sectantes. T. 36.

in evolvendis — auctoribus nihil aequae sectabatur, quam praecepta et exempla sequi. A. 89. h. e. *quaerebat*. minima com-
moda non minimo sectantes discrimine. A. 25.

dum amplissimam quamque (causam) sectatur. Rh. 6.

Sectatores. hic non tam discipulos, quam sectatores aliquot habuit. Gr. 24.

Secta pr. est a *Secare*, ut Gr. σχίσμα a σχίζω. v. *Becmann.* Orig. L. L. p. 1015. et 1018. Sed affinitas soni et significationis fecit, ut ad *Sequi* referretur. Est enim pars, quam quis sequitur, sive in civitate, ubi est i. q. *factio*. Ita: quo magis poenitentiam prioris sectae approbaret. A. 12.

sive in controversiis et scholis eruditorum. studio Epicureae sectae. Gr. 8. sectae Stoicae. Pers. transit ad Q. Sextii philosophi sectam. Gr. 18

quod in Rep. administranda potissimum consularis Isaurici sectam sequeretur. Rh. 4. v. *Schwarz.* ad *Plin.* Paneg. 45, 4. *Serenus*. unde *serenum* pro substant. liquido ac puro sereno. A.

95. v. not.

Serere. inter plebem et Equitem causam discordiarum serens. Cal. 26.

Sericatus i. q. *serica veste indutus*. Cal. 52.

Series. triplici serie connexi. T. 43. custodiarum seriem recognoscens. Cal. 27.

plural. litium series ubique majorem in modum excreverant. Vesp. 10. (*Vell.* 2, 118., „simulantes fictas litium series.“)

Serio. vel serio vel joco. A. 55.

Serius. v. *Serus*.

Sermo. Grammatici Latini, ut *Varro* de L. L. 5, 7. et *Serv.* ad *Virg.* Aen. 6, 160. a voc. *series* et *serere* deducunt. Referendum potius ad Gr. ἔρω, a quo *serere* et *series* et ipsa descendunt. Cohærent autem Gr. ἔρω et ῥέω, ut Germ. *reden* et *sprechen*. cf. *Scheid.* ad Sanct. p. 990.

distingu. a *continua oratione*. si quid in sermone vel in continua oratione blandius de se diceretur. T. 27. exstat et sermo ejus in Senatu percivilis. T. 28. —

quotidiano sermone. A. 37. dicente quodam in sermone communi. Ner. 38. v. *Communis*.

vel in sermone, vel tacitus. A. 79. in sermone nato super coenam. C. 37. ad communionem sermonis tacentes —

provocabat. A. 74. plurimus illi sermo de Circensibus erat. Ner. 22. quia factum quoddam suum maligno sermone carpsisset. A. 27. constanti et opinione et sermone paene omnium. T. 39. —

distingu. a colloquio. sermonis et colloquii usus (quibusdam ademptus.) T. 61. Aliud enim est *verba facere ad aliquem*, aliud *diutius colloqui*. Nos: *Rede u. Gespräch*.

plerumque tacitus, nullo aut rarissimo etiam cum proximis sermone, eoque tardissimo. T. 68.

Saepe tamen dicitur de *colloquio*, sed ita, ut hoc familiarem magis consuetudinem significare, *sermo* de gravioribus rebus adhiberi videatur. Ita nos distingu. *Unterredung* et *Gespräch*.

sermones quoque cum singulis, atque etiam cum Livia sua graviore, nonnisi scriptos et e libello habebat, ne plus minusve loqueretur ex tempore. A. 84. revocatum ex itinere Tiberium diu secreto sermone detinuit. A. 98. egresso post secretum sermonem Tiberio. T. 21. ut nonnunquam remissiores hilarioresque sermones (sc. cum proximis, et quos ipse habebat), superveniente eo, abrumperet. ibid. congressum ejus assiduum vitavit, et longiores secretioresque sermones. T. 50. dextram obambulantem — quoad perageretur sermo, continuit. T. 25. non oportere quemquam a sermone Principis tristem discedere. Tit. 8. nec ullo mox sermone dignatus est. T. 53.

i. q. *brevior oratio, allocutio*, nostr. *Anrede*.

nullo sermone alio apud milites usus. Vit. 8. ut ne scripto qu. ac sermone cujusquam appellaretur aliter. Dom. 13. inventus est postea in scrinio ejus hac de re sermo formatus. Ner. 47.

quum ex persona Caesaris sermo sit. C. 55. h. e. quum *Caesar ipse in hac oratione verba faciat, loquatur*.

unde sermo saepe i. q. *verba, quae de aliqua re fiunt, expositio rei*.

si longo sermone morer tua tempora. Horat. i. q. *multis verbis*.

maxime de *disputatione virorum doctorum*, inter longos ac vulgares sermones. Gr. 24. in antisophistas, quos omni sermone laceravit. Gr. 9.

Ita sermones Horatii vit. Hor. sunt *uberiores descriptiones vitae morumque hum.*

sermo i. q. *ratio loquendi et sententias efferendi*, nostr. *Ausdruck, Sprache*.

lecto sermone. Ter. 5. puri sermonis amator. ibid. sermonis tamen nec inelegantis. Dom. 20. capiebat homines quum memoria rerum, tum facilitate sermonis. Gr. 23. *sermonis rerumque* tantam saepe negligentiam ostendit. Cl. 40.

sermonis Latini exactor molestissimus. Gr. 22. reliquit non mediocrem silvam observationum sermonis antiqui. Gr. 24.

i. q. *lingua, qua utitur gens aliqua*. sermo Latinus. Cl. 1. 16. Graecus. T. 71. Ner. 20. ut Romani Graeco, Graeci Romano habitu et sermone uterentur. A. 98.

an Asiaticorum oratorum — verborum volubilitas in nostrum sermonem transferenda. A. 86.

sermonem Germanicum addiscere. Cal. 47.

Sermocinari. Zenonem quendam, exquisitius sermocinantem. T. 56.

Serpens. serpens draco. T. 72. serpentis exuviae. Ner. 6. Antea draco dicitur.

Serra. medios serra dissecuit. Cal. 27.

Seras. Antonium, seras conditiones pacis tentantem. A. 17. (zu spät.) Ita etiam

Sero. sero cognovit et Senecam. Pers. non aliud respondit, quam *Sero*. Ner. 49. — *serius*. C. 65. A. 74. paulo *serius*. Cl. 8.

in serum usque patente cubiculo. Oth. 11. *in serum* dimicatione protracta. A. 17. *spectaculum* — *in serum* protrahebatur. Ner. 22.

Servare. nostr. *bewahren*. sincerum atque — incorruptum *servare* populum. A. 40.

puras servare manus. Tit. 9. — *urbani, servate uxores*. C. 52.

erhalten. hunc magni aestimavit *servare* quoquo modo — et *servasset* sequi. Vesp. 15. unum partis adversae *servare*.

C. 75. *men' servasse*, ut essent, qui me perderent. C. 84.

servavit etiam excusantibus insigne vestis sequi. A. 35.

i. q. *observare*, nostr. *halten*. ne Judaeus qu. tam diligenter sabbatis jejunium *servat*, quam ego hodie *servavi*. A. 76.

i. q. *reservare*, nostr. *aufbehalten*, *aufbewahren*. quum oblitos tuberes *servari* jussisset in crastinum. Dom. 16. quam *servatam triumpho* magno opere cupiebat. A. 17.

durarent, secundisque se rebus servarent. Cal. 45. (e *Virgil.* Aen. 1, 207.)

Servus. opp. *domino*. nec *servum* meliorem ullum, nec deteriorem dominum fuisse. Cal. 10. Ita T. 25. Cl. 25. al. v. *Domini*.

servus Aemilii Pauli interficere conatus Augustum. A. 17.

a manu *servus*. C. 74. (a manu simpl. A. 67.) *servus* nomenclator mulieris. A. 19. *servum praelucentem*. A. 29. —

libertis servisque ejus ferro et igni crudelem in modum enectis. C. 75. neque adiri a quopiam libero *servove* — permisit. A. 65. comites *servosque ceteros* (sc. praeter medicum et cubicularios duos) dimiserat. C. 4. *assumptis compluribus libertis ipsius atque servis*. Cl. 15.

monetae publicisque vectigalibus peculiares servos praeposuit. C. 76.

viginti servorum millia manumissa et ad remum data. A. 16. eosque *servos adhuc viris feminisque pecun. indictos*, ac sine mora *manumissos* sub priore vexillo habuit. A. 25. certum dominis *servorum numerum* indixit. Ner. 44. *servis ad pileum frustra vocatis*. T. 4. — *manumissio servorum* ab Aug. legibus cohibita. A. 40. —

summoti operariorum servorumque turba. Cl. 22.

servi, quos — muneri acceperat. Galb. 10. quem, *prodentibus servis, necem Claudio parare, compererat*. Oth. 1. — *vis hunc nequissimum servum cras audiamus*. Dom. 11. (de *de latore*.)

essedario, ob prosperam pugnam servum suum manumittenti. Cal. 35. h. e. *aurigam*.

damnatorum servi atque etiam liberti venditi. Cal. 39.

veterem morem retinuit, ut *liberti servique* bis die frequentes adessent, ac mane salvere, vesperi valere sibi singuli dicerent. Galb. 4.

decr., ut, quae se alieno servo junxisset, ancilla haberetur. Vesp. 11.

sub Tib. capital, circa Augusti simulacrum servum cecidisse. T. 58. Metius Pomp. interfectus, quod servis nomina Magonis et Hannibalis indidisset. Dom. 10.

Servulus. T. 32. C. 27. 82.

Servitia i. q. *servi*. C. 47. A. 42. Ner. 22.

Servitus. virginem ingenuam in servitutem asserere. T. 2. sub poena perpetuae servitutis. T. 36. permansit in statu servitutis. Gr. 21. ingratos (libertinos), et de quibus patroni quererentur, revocavit in servitutem. Cl. 25.

miseram et onerosam injungi sibi servitutem. T. 24.

Servilis. raptum e tribunali servilem in modum torsit. A. 27.

Servire. h. e. *servum* esse. ne in vicina regione servirent. A. 21.

unde se *submittere*, *obsequi*. bonum Principem — Senatui servire debere. T. 29. cf. *Dominus*.

Sessor. v. *Sedere*.

Sestertius h. e. *Sesquitertius*, ἡμισὺν τρίτος, duo asses cum dimiduo, unde sigla HS. s. HS., quarta pars denarii, cui respondet fere drachma Graecorum.

non ultra quingenos sestertios. C. 38. viritim trecenos sest. legavit. C. 85. cf. *Numus*.

congiarium populo bis dedit trecenos sestertios. Cal. 17. quadringenis in punctum sest. aleam lusit. Ner. 30. quadragena millia sestertiūm. Ner. 20.

Sestertium sc. pondo i. q. mille sestertii. bina sestertia. C. 38. ducenta. T. 42. centum. Vesp. 19. sexcenta, quadringenta, ducenta. T. 46. promisit singulis quina dena sest. Cl. 10. omnibus dena sest. repraesentata et quinquagena promissa. Oth. 5. ducenta sest. Vesp. 4. Terpno Diodoroque citharoedis ducena, nonnullis centena, quibus minimum, quadragena sestertia super plurimas coronas aureas dedit. Vesp. 19. quum perductae pro concubitu sestertia quadringenta donasset. Vesp. 22. sestertia centena in annum accepit. Gr. 17.

Ex his locis apparet, *sestertia*, non *sestertios*, intelligenda etiam locis: donatus quingentis sestertiis et anulo aureo. C. 59. (coll. Vesp. 19.) consulares inopes quingentis sestertiis annuis sustentavit. Vesp. 17. extortis quinquaginta sestertiis. Vit. 7. (coll. Oth. 5. et Vesp. 4.) — legato non amplius, quam octingentorum sestertiorum, prosecutus. Cl. 4.

Sestertium cum adverbio num. non est genitivus plur. vocis *Sestertius*, sed nomen singulare neutrius generis, s. mille sestertii, ubi ob brevitem dicendi semper supplendus numerus centenarius. v. post Gronov. de pec. vet. Gesner. ad *Plin.* ep. 7, 29, 1. Efficitur res locis, ubi ablativus occurrit, ut: sexagies sestertio. C. 50. proposito millies sestertio gratuito. T. 48. duodecies sestertio. A. 41. sestertio nonagies. Cal. 39. quadragies sestertio. Ner. 27.

interrogatis procuratoribus, quanti constaret, ut audiit; sestertio centies sequi. Vesp. 19.

Alia exempla hujus formae, ubi *sestertium* nominativus est vel accusativus, sunt: decies sest. T. 44. Ner. 21. Oth. 5. Galb. 8. vicies. A. 101. Cal. 55. Cl. 6. (ubi pessima lectio vulg. *sestertia*.) quadringenties, tricies quinquies, millies et

quingenties; quater decies millies. A. 101. quadringenties. C. 25. quingenties. A. 30. Galb. 5. Oth. 7. octogies. Cl. 9. sestertium millies confiscatum. Cal. 16. super sestertium millies. Ner. 30. C. 26.

salutem sibi et millies sestertium pepigit. Vit. 15. si Hipp. sestertium millies habet. Vesp. 13.

totum illud Tiberii Caesaris vices ac septies millies sestertium non toto vertente anno absumsit. Cal. 37.

sestertio involutus. A. 83. sec. vulg. Turneb. Adv. 3, 18. intelligit *vestem duum in omnem partem pedum et semissis*. Sed optima emendatio: *segestri v. segestro*, quod vide.

Seu. v. Sive.

Severe. C. 48. severissime. C. 43. A. 24. 45. Oth. 1. Vit. 12.

Severitas. C. 65. Galb. 7.

Sevocare. feminam (ad stuprum.) Cal. 36.

Sexagenarius. quasi sexagenarii generare non possent. Cl. 23.

Sexcenteni. ut plerumque sexcenteni simul discumberent. Cl. 32.

Sextans i. q. duo cyathi, sexta pars sextarii. senos sextantes non excessit. A. 77. v. not.

Sextariolus. Horat.

Sextilis. v. ind. prim.

Sexus. liberi sexus virilis. A. 101. sexus feminini. Cal. 7. juvenes utriusque sexus. A. 31.

principum liberi utriusque sexus. A. 100. ex utriusque sexus pube. T. 43. liberos utriusque sexus tulit. Vit. 6. sine ullo sexus discrimine. Cal. 8. ex utroque ordine et sexu. Ner. 11.

muliebrem sexum omnem. A. 44. Leg. muliebre secus omnes. v. *Secus*.

Si. si quis, si qua, si quid etc. v. *Aliquis. si quem alium*, et sequi. Cl. 40. v. *ibid.*

si quo sequi. conjunct. i. q. quoties. A. 82. — *si quando.* v. *Aliquando.* — *sicubi, sieunde.* v. *Alicubi, Alicunde.*

si sequi. conjunct. Gr. ὅποτε. C. 57. A. 92. *si paulo serius* — *occurrisset, et quoties* — addormisceret. Cl. 8.

si expectationem v. spem significat. facile id sane Tiberio patiente, si per has mansueferi posset ferum ejus ingenium. Cal. 11.

si in votis. A. 23. v. Schwarz. ad *Plin. Paneg.* 95, 4.

sub conditione, si. C. 68. Cl. 24. Vit. 6. sub exceptione; si tamen. C. 78.

si modo licuerit. Dom. 16. si modo (*wenn anders.*) Ter. 4. — *utique-si.* v. *Utique.*

si non, ubi vis est in negatione, non in conditione, v. *nostr. wenn anders nicht.*

si vos non feceritis. A. 26. si tu non valebis. T. 21. si non populum Rom. perosi sunt. *ibid.* si non dominaris. T. 53. si non reperiretur. T. 71. si non et Vejos occupat ista domus. Ner. 39. et esse illud Latinum, et, si non esset, sequi. Gr. 22.

siquidem et sive v. suis locis.

Sic. sic refert. C. 6.

sic — quasi. A. 53.

ac sic quoque h. e. *quamvis haec ita essent*, *nostr. bei dem allen, u. auch da noch.* C. 70. A. 34. 78. T. 65.

ne sic quidem. Cl. 3.

Sicut. i. q. exempli causa, nostr. wie. A. 30. 56. 85.

sicut — ita. cerim. sicut veteres coluit, ita ceteras contentui habuit. A. 93. dabat sicut Saturn. viris apophoreta, ita per Kal. Mart. feminis. Vesp. 19. sicut in posterum securitati satis cavit, ita ad praesens plurimum contr. invidiae. Tit. 6.

sicut erant loricati. Cal. 45. ὡς εἶχον. sicut erant cruenti. Oth. 8. sicut erat togatus. Cl. 34. sicut vestitus advenerat. Cl. 9. cf. Ut.

Sica. confodit ferrea sica. Cal. 52.

Sicarius, in exercenda de sicariis quaestione eos quoque sicariorum numero habuit, qui sequ. C. 11. v. not. de lege Cornelia L. Sullae de sicariis.

si grassatorum et sicariorum ope in tuenda sua dignitate usus esset. C. 72.

Siccus. siccos madefacere, exprimere humentes. Vesp. 16. — i. q. jejunis, crudus, rudis. ne scilicet sicci omnino atque aridi pueri rhetoribus traderentur. Gr. 4.

Siccare Pompt. paludes. C. 44. siccati agri. Cl. 20.

Sidus. sidus Capricorni. A. 94. cor. distinctas solis ac lunae siderumque specie. Cal. 45.

sidus inter blanda nomina. Cal. 15.

Sigillum. v. infra sub v. Signum. — Sigillatim. v. Singuli.

Signum, omnino, quod indicat aliquid, Gr. σημεῖον, τεκμήριον, nostr. Zeichen.

unum omnino — signum alienatae mentis ostendit. A. 99. signa quaedam, nec obscura, poenitentis dederat. Cl. 43. ut non aliud jam certius atrocis exitus signum esset. Dom. 11.

unde vox, qua milites se agnoscunt, Gall. la parole.

signum petere. Cal. 56. 58. Cl. 42. Ner. 9. ubi semper respondet dare.

signum pugnae incipiendae v. omnino rei gerendae.

ut ad dandum signum ab amicis excitaretur. A. 16.

quod signum convenerat. Oth. 6.

tuba signo dato, primus rastello humum effodit. Ner. 19. unde: concinentibus signis. T. 37. h. e. tubis, quibus signum datur. v. Glossar. Liv.

signum i. q. indicium rei futurae, a Diis datum.

futurae infelicitatis signum evidens. Ner. 6. haud ambiguum summi imperii signum. Galb. 8. quod futurum, compluribus quidem signis, sed vel evidentissimis duobus, apparuit. Galb. 1. haud dubia signa futuri cujusque fati. Vesp. 5.

signum, quo quid procul ostenditur. speculabundus ex altissima rupe identidem signa, quae, ne nuntii morarentur, tolli procul, ut quidque factum foret, mandaverat. T. 65.

signa militaria, insignia cohortium et manipulorum, quibus adstringuntur milites et continentur. Aquila erat totius legionis, signa partium legionis. v. Aquila.

Saepe tamen signa latiori significatu etiam aquilas comprehendunt.

Parthi signa militaria, quae M. Crasso et M. Antonio ademerant, reposcenti reddiderunt. A. 21. recepit et signa, quae M. Crasso ademerant Parthi. T. 9.

quod solae nullam Sejani imaginem inter signa coluissent. T. 48.

Artabanus — aquilas et signa Rom. Caesarumque imagines adoravit. Cal. 14. coll. Vit. 2.

inter signa militaria atque vexilla. Ner. 13. inter signa atque vexilla. Vit. 11.

signa jumentis imponere. Cal. 43. lustratis signis. Vit. 9. neque aquila ornari, neque signa convelli moverique poterunt. Cl. 13.

aquilam et signa pertinacius flagitantes. Galb. 12. — quantum militum sub signis ubique essent. A. 101.

ad signa pecuniam deponere h. e. in *Principiis*, ubi signa esse solebant. Dom. 7. v. n.

signum i. q. *insigne*, quo cerae impresso aliquis significat, literas a se datas, v. non suppositas esse, frequentius *sigillum*, ob parvam figuram anulo insculptam, unde nostr. *Siegel*.

testamentum obsignaverat etiam humillimorum signis. T. 76. ceteris signa agnoscentibus (ut *genuina*). T. 23. testam. conscripsit ac signis omnium magistratuum obsignavit. Cl. 44.

signum i. q. *statua*, quod figuram exhibet hominis v. Dei.

signum Aesculapii. A. 59. Reipublicae. A. 94. gemmae, toreumata, signa, tabulae operis antiqui. C. 47.

Sigillum i. q. *parva statua*, tabellis ac sigillis lascivissimarum picturarum et figurarum. T. 43. (picturae ad tabellas, figurae ad sigilla pertinent.)

Sigillaria. v. ind. prim.

Signifer pr. qui signum fert militare, unde dux et princeps in aliquo conamine.

seditionibus pantomimorum signifer simul ac spectator aderat. Ner. 26. paene signifer Pisonianae conjurationis exstitit. Lucan.

Signare h. e. *anulum signi causa imprimere*.

in diplomatibus, libellisque et epistolis signandis. A. 50. quâ (imagine) signare sequi. ibid. fraude ad signandum vel errore inductos. A. 33. cum tribus signatis aequae voluminibus. A. 101.

cognitio falsi testamenti, in quo et ipse signaverat. Cl. 9. cf. infra *Signatura*.

quum quid per jocum testandi gratia signarent. C. 20.

Signatores testamenti. A. 33. T. 23.

Signatura. ut in testamentis primae duae cerae (h. e. *tabulae*), testatorum modo nomine inscripto, vacuae signaturis ostenderentur. Ner. 17. (Ita plerumque interpretantur locum, ut signaturis sit a nomine *signatura*. Sed haud dubie verior ratio, qua signaturis notavimus esse iis, qui signaturi essent, *testibus*.)

Significare. quum haruspices, imperium orbis terrae significare domino, pronuntiassent. C. 61.

titulum, non acta belli significantem, sed sequi. C. 37.

manu vultuque significans, ne sequi. A. 34.

de hac significare videtur et Cicero. C. 9. h. e. hanc innuere, dicere. (v. Cort. ad *Sallust*. Jug. 84. de ullo negotio abnuere.)

momenta, quibus datae (epistolae) significarentur, addebat. A. 50. h. e. additis mom. significabat, quando datae essent epistolae. quum al. nunquam soluturos significare vult. A. 87.

Significatio (nostr. *Andeutung*.) multasque nec dubias si-

gnificationes saepe jecit, ne reliquis quidem se parsurum Senatoribus. Ner. 37. (nos: *er liefs sich merken*. Gall. int. *il ne dissimuloit pas*.)

Silere. ranas silere jussit. A. 94. sedentibus ac silentibus cunctis. Cl. 21.

Silentium. silentio rem obliteravit. T. 22. Ner. 40.

viciniae silentium per milites indicere solebat. Cal. 55. ut Planco silentium imponeret. Rh. 6. — natalem geniti nepotis silentio transegit. Cl. 12. h. e. *sine publica festivitate*.

Silex. excisae rupes durissimi silicis. Cal. 37.

Silva. A. 94. Cal. 45. silva omnis exaruit radicitus. Galb. 1. i. q. *lauretum*.

circumjectas silvas et ambulationes in usum populi jam tum publicaret. A. 100.

in silvis quoque ac nemoribus passim Venereos locos commentus est. T. 45.

opera optimatibus data est, ut provinciae futuris Consulibus minimi negotii, id est, *silvae callesque* decernerentur. C. 19. v. not.

i. q. *congeries rerum*, ut Gr. ὄλγ. reliquit non mediocrem silvam observationum sermonis antiqui. Gr. 24.

Simia. Ner. 46.

Similis. c. *genit.* similem se semper sui futurum. T. 67. Vulg. quoque C. 52. quem quidem nonnulli Graec. similem quoque *Caesaris* et forma et incessu tradiderunt. Sed codd., quibus usus est Oudend., omnes *Caesari*, quemadmodum post illum edidi. Ceterum de usu voc. *similis* cum genitivo, in quo certe non omnes scriptores grammaticorum regulam secuti sunt, vide etiam, quae notavit Görenz. ad *Cic.* Fin. 5, 5, 12.

c. *dat.* commoto *similis*. A. 51. amenti *similis*. Cl. 15. *similis* attonito. Cl. 37. destituto *similis*. Galb. 11.

simillimum dixit puero, de quo somniasset. A. 94. quam fama erat Agrippinae simillimam. Ner. 28.

similes ajebat esse aureo hamo piscantibus. A. 25.

simili modo. Ner. 25. *Similiter*. Ner. 35.

Similitudo. her. ac Dearum personis effectis ad similitudinem oris sui. Ner. 21.

Simulare. valetudinem. T. 25. febrem. Oth. 6. morte simulata. Ner. 23. simulata dementia. A. 19. simulatam a se stultitiam ex industria. Cl. 38. poenitentiam simulans. Cal. 39. simulavit et ipse mire modestiam. Dom. 2. reconciliatione simulata. Ner. 34. jurgia cum servis plerique simulantes. Ner. 45.

unde i. q. *fingere*. ab ipso Cajo famam caedis simulatam et emissam. Cal. 60. quasi de industria simularentur (tabel-lae.) Cl. 29.

c. *accus. et inf.* prolatis libellis, quos crematos simulaverat. Cal. 30.

libertinam etiam diligere simulavit. Oth. 2.

Simulatio. moderationis simulatione. T. 57. per simulationem colloquii. A. 79. (nostr. *Vorgeben*.) induci per simulationem comoedi. Cl. 45.

Simulacrum, *imago*, ad alicujus similitudinem efficta.

sim. Dei (Neptuni.) A. 16. Jovis. Cal. 33. 57. Julii. A. 17. Augusti. T. 58. Felicitatis. T. 5. simulacrum aeneum Deae, cubitali majus. Galb. 4.

utriusque simulacrum aeneum posuit. A. 96. in templo simulacrum stabat aureum iconicum. Cal. 22. taurus Pasiphaen, ligneo juvencae simulacro abditam, iniit. Ner. 12.

simulacra juxta Deos (decerni sibi passus est.) C. 76. permisit ea sola conditione (statuas atque imagines sibi poni), ne inter simulacra Deorum, sed inter ornamenta aedium, ponerentur. T. 26.

ex qua summa pretiosissima Deorum simulacra mercatus, vicatim dedicabat. A. 57. simulacra ex auro vel argento fabricata conflavit. Ner. 32.

a simulacris gentium, ad Pompeji theatrum dedicatarum, circumiri. Ner. 46. —

aurata aedes ad simulacrum templi Veneris Gen. C. 84.

h. e. ad formam, ad similitudinem. v. Duker. ad Flor. 4, 2, 88.

Simplex. simplici morte punire al. C. 74. h. e. non cum cruciatus conjuncta.

crimen paucorum simpliciumque verborum. T. 61. h. e. apertorum, in quibus nulla fraus vel dolus. Ita Quintil. 9, 2, 59. „quae simplicem quandam et non praeparatam ostendendo orationem minus nos suspectos judici faciunt.“ Contra §. 69. verba dubia et quasi duplicia dicit. Plinius ep. 1, 13, 2. dissimulanter et furtim, et simpliciter et libere opponit, et l. 5, 3, 1. amice simpliciterque jungit.

Simpliciter et palam lusit. A. 71. h. e. aperte et sine dissimulatione.

Simplicitas. simplicitate eorum et fiducia motus. Cl. 25.

h. e. ingenio aperto, ab omni dissimulatione alieno, nostr. Geradheit, natürliche Offenheit.

Simul. a quo simul ambulante. A. 67. ora et oculos simul ludentium infantium. Cal. 25. dilabentibus etiam, qui simul erant. Vit. 16. consulatu, quem simul gesserant. C. 19.

intravit ordine suo, simul praefecti praet. citharam sustinentes, post Tribuni mil, juxtaque amicorum intimi. Ner. 21. et singuli in suo quisque regno — et cuncti simul. A. 60.

SCTum, quo omnia ei divina simul atque humana decreverat. C. 84.

ad triumphum simul consulatumque. C. 18. dictaturae potestas, decretae cum consulatibus simul. C. 76.

simul in suum ac Reip. auxilium. A. 10.

quas secum simul defendissent. C. 1. simul foris ille, ipse Romae. C. 9.

parte Liburnicarum demersa, simulque ejus, in qua vehebatur, fuis armamentis sequi. A. 17. dolore amissarum sarcinarum, ac simul fabularum. Ter. 5. exemplar epistolae — simul rumor — praeterea — et. Vesp. 6.

ob haec simul et ob infirmam valetudinem. C. 81. exempli simul causa, et quod sequi. Cl. 11. simul et ad speciem, et quo sequi. C. 67. ubi vide, quae Oudend. docte disputavit contra Burm., qui in Addendis cum Cortio ad Plin. ep. 2, 17, 5. deletum voluit et prius post simul. Excitavit ille Caes. B. G. 4, 24. „simul et de navibus desiliendum, et in fluctibus pugnandum.“ l. 7, 48. „simul et cursu et spatio pugnae defatigati.“ v. Duker. et Drakenb. ad Liv. 26, 43. §. 6., ubi J. Fr. Gronov. et ipse exemplis prius et post simul impugnaverat, Drakenb. ad 2, 18. §. 3. l. 33, 12. §. 2., ubi utriusque usus plurima exempla dedit.

Ita Graeci modo ἀμα, καί, modo ἀμα τε, καί, modo ἀμα μὲν, ἀμα δέ, et hoc nunquam repetitum. cf. Lex. Xenoph. sub voc. ἀμα.

simul pro simulac. simul hanc excepero. Ner. 34. v. Drakenb. ad Liv. 4, 31. §. 5. et maxime ad l. 6, 1. §. 6.

simul atque ante vocalem. simul atque indigere cibo coepisset. Galb. 7. cf. *Atque.*

ante literam liquidam. simul atque libuisset. C. 29.

simulac primum. Gr. ὡς πρῶτον. C. 30. Ner. 43. v. Burm.

ad utrumque locum, interpr. ad Liv. 6, 1. §. 6.

Simultas. simultate cum Fulvia socru exorta. A. 62. dehinc ad simultatem usque processit. T. 51. deposita similtate, quam in id tempus — non obscure gerebat. Vesp. 6.

simultatem indicere alicui. Ner. 25. Oppon. *amicitiam offerre.*

simultates excipere et deponere oppon. C. 73.

Simus. venit is simus a villa. Galb. 13. Al. suadent *ohe simus*, vel, quod edidit Oudend., *io Onesimus.* v. not.

simus Augustus in literis ponere solitus pro *sumus.* A. 87. *Sincerus.* sincerum atque ab omni colluvione peregrini ac servilis sanguinis incorruptum servare populum. A. 40.

Sine. non sine rumore. C. 2. non sine summa dignatione. C. 4. non sine profusissima largitione. C. 13. nec sine jurejurando. C. 30. non sine venustate. C. 55. non sine verb. contumelia. A. 13. non tamen sine magnis suis discriminibus. A. 14. non sine magno — dilectu. A. 74. non sine admiratione. A. 94. non sine magno angore animi. T. 7. non sine veneni suspicionem. Cal. 1.

Sinere. nihil aliud agi sinetis. T. 28.

Singuli. singula interdum mancipia — viritim dedit. C. 26. singula millia nummum a se dividebat. A. 40. singula nummorum millia pro singulis dividebat. A. 46. singula millia denariorum praetorianis. T. 48.

ut singulis decuriis per vices annua vacatio esset. A. 32.

quos singulos cujusque provinciae negotiis praeposuisset. A. 33. et singuli in suo quisque regno — et cuncti simul. A. 60. in appellandis venerandisque et singulis et universis. T. 29. — ne singula enumerem. Cal. 37.

Singillatim. Hanc ut unice veram scripturam probat Oudend. ad A. 9. et Cl. 29. ubi v. etiam Graev. Ortum est ex *singulatim* forma diminutiva, quod et ipsum libri frequentant. Corruptum ex utroque est *sigillatim.*

Conferas, quae ipsi notavimus ad A. 9.

proposita vitae ejus velut summa, partes singillatim exsequar. A. 9.

de quibus singillatim ab exordio referam. T. 42. singillatim crudeliter facta ejus exsequi, longum est. T. 61. Oppon. *genera saevitiae enumerare.*

ne singillatim minora quoque enumerem. Cl. 29.

ut, continuis actionibus omissis, singillatim quaeque per vices ageret. Ner. 15.

veterani, decuriae, tribus, atque etiam singillatim e cetero genere hominum. A. 57.

Singularis. erat illi locus in edito singularis. A. 72. i. q. *secretus.*

benivolentia singularis. Cal. 3.

- Sinister.* si mane sibi calceus perperam, ac sinister pro dextero induceretur. A. 92.
 prolata sinistra pariter cum vulgo. Cl. 21. (quod indecorum fuit.) sinistra manu. C. 82.
sinisterius brachium. Dom. 17. *sinisteriore* funali equo. T. 6. Sequ. *dexteriore*.
Sinistrorsus v. *Sinistrorsum*. Galb. 4. Illud ex optimis libris recepit Oudend.
Sinus. quum a sinu matris raptim auferretur. T. 6.
 Jovem in ejus sinum signum Reip. reposuisse. A. 94.
 stipes, quas plenis ante eum manibus ac sinu omnis generis turba fundebat. Cal. 42.
 ut conchas legerent, galeasque et sinus replerent. Cal. 46.
 luto congesto per milites in praetextae sinum. Vesp. 5.
 praetentare sinum alicujus. A. 35. cf. *Scrutari*.
 toga caput obvolvitur, simul sinistra manu sinum ad ima crura deduxit, quo honestius caderet. C. 82. *Valer. M.* 4, 5, 2.
togam manu demisit. v. not. ad C. 45. —
 sinus maris Adriatici. T. 16. sinus Puteolanus. A. 98.
Siquidem. C. 9. 88. A. 2. 33. 99. T. 2. Cal. 49. Ner. 5. 26. Vit. 9. 18. Vesp. 20. (ubi v. Oudend.) Tit. 6. Dom. 6. Gr. 9.
siquidem — si. T. 28. ubi melius scribas: *si quidem*. Gr. $\alpha\lambda\gamma\varsigma$ — $\sigma\iota\delta\acute{\epsilon}\varsigma$.
Sistere. Remp. sistere in sua sede. A. 28. v. *Sedes*.
Sitis. siti interim oborta. Ner. 34. fameque interim et siti interpellante. Ner. 48.
 sedata siti gelidae aquae potione. Oth. 11.
Sitire. satis provisum a genero suo Agr., perductis pluribus aquis, ne homines sitirent. A. 42.
 quia jam sitit iste cruorem. T. 59.
Situs locorum. C. 58.
Sive. libros circa septingentos sive bibliothecam suam omnem. Pers.
sive in diversis. ceteri, mortuum esse in Arcadiae Stymphalo, sive Leucadia, tradunt. Ter. 5.
sive — *sive.* sive divinitus, sive aliqua conjectura. C. 1.
 ex quibus sive criminibus sive maledictis. A. 71.
 sive quid incidit — sive quid stomachor. T. 21.
sive ille stirpis antiquae, *sive* pudendis parentibus atque avis, Eques certe Rom. Vit. 2.
omisso priore sive. exemplar epistolae verae sive falsae. Vesp. 6. v. Oudend.
seu — *sive.* dolens seu — *sive.* C. 79.
seu — *seu.* seu sol, seu imber esset. C. 57. seu fortuna, seu voluntate. A. 2. seu forte, seu tentandi causa. A. 6. seu vitandi rumoris causa — seu studio spectandi. A. 45. seu jactura, seu lucrum. A. 75.
Soboles. Variant libri in scriptura *soboles* et *suboles*. Hanc formam tuentur locis A. 94. et Galb. 1. v. Burm. et Oudend. ad A. 94., Drakenb. ad *Liv.* 6, 7. §. 1. et l. 29, 3. §. 12. Origo vocis et monumenta comprobant scripturam *suboles*, sed usus loquendi et inde scribendi alteram rationem frequentasse videtur.
 ex ea (arbore) continuo *enata soboles* adeo in paucis diebus adolevit sequ. A. 94. tanta pullorum *soboles* provenit. Galb. 1.

necubi multitudinis soboles deficeret. A. 46. lactum eum atque lidentem et sobole et disciplina domus. A. 65.

Paet, locis A. 94. et Galb. 1. primitivam significationem vocis praevalere, idque librarios ad servandam formam, quae etymologiam ostendit, movisse.

Sobrius. C. 53.

Soccus. muliebris. Cal. 52. solebant et manibus stertentis socci induci. Cl. 8.

Soculus. Vit. 2.

Socer. C. 22. 83. Cal. 23. Gr. 3.

Socius. regem, socium atque amicum a Senatu appellatum. C. 11. reges amici atque socii. A. 60. sociae civitates. C. 25. sociae gentes. A. 44.

in Hispania Proconsule (h. e. *Proconsul*) et a sociis pecunias accepit sequi. C. 54. h. e. *a sociis civitatibus*. (Male alii *Equitum* s. *publicanorum societates* intelligunt. v. not.) quo maturius sociis implorantibus subveniret. C. 18. in promerendis sociis. A. 3. ut — socii continerentur. A. 23. magna civium sociorumque caede. Ner. 39. —

damnatorum sociorum ornamenta. Cal. 39. (*Gallorum*.) Al. *sorum*.

socii Catilinae. C. 17. facinoris h. e. *conjuratōnis*. C. 14. coll. Lucan.

triumphales, socios expeditionum et participes victoriarum suarum. A. 25.

Societas. societatem cum utroque iniit, ne sequi. C. 19. Lepidi societate abstulit. C. 3. M. Antonii societatem semper dubiam et incertam — abruptit tandem. A. 17.

Appius Caecus societatem cum rege Pyrrho, ut parum salubrem, iniri dissuasit. T. 2.

missis ad Senatum legatis de instauranda societate. Ner. 57.

societates ac regna pretio dedit. C. 54.

plurimae factiones ad nullius non facinoris societatem coibant. A. 32. Tribunos Centurionesque praet. de fugae societate tentavit. Ner. 47.

celerem successionem vel certe societatem principatus operiri. T. 25. omnibus blanditiis tantum non ad societatem imperii allicefactos. Vit. 14.

Socordia. Cl. 3. Galb. 14.

Sodalis. tuum sodalem. Horat.

sodales Augustales, sacerdotes Augusti. Cl. 6. sodales Titi, item Augustales. Galb. 8. v. *Tac.* A. 1, 54. et not. ad utrumque locum.

Sol. seu sol, seu imber esset. C. 57. exoriente sole. Ner. 6. paulo ante solis exortum. A. 5.

flagrantissimo sole. Cal. 26. solis ne hiberni quidem patiens. A. 82. quasi ad fulgorem solis. A. 79. aqua sole multo calefacta. A. 82. post occasum solis. C. 31. non ultra occasum solis. Dom. 21.

jacens contra exortum solis. A. 94. supervenisse tertiam ab solis exortu. Vesp. 5.

transferre al. de sole in umbram. Gr. 9.

circulus ad speciem coelestis arcus orbem solis ambiit.

A. 95. jubar solis. A. 94.

annum ad cursum solis accommodavit. C. 40.

coronae distinctae solis ac lunae siderumque specie. Cal. 45.

quia Apollinem cantu, Solem aurigando aequiparare existimaretur. Ner. 53.

Solarium i. q. *heliocaminus*. Cl. 10. v. Ernest. exc. ad h. l., Lips. ad Tac. A. 13, 5. Errant, qui corrigendum censent *sclarium*.

ut ante insulas ac domos porticus essent, de quarum solaris incendia arcerentur. Ner. 16. cf. Tac. A. 15, 43.

Solatum. quibusdam — studendi solatium ademptum. T. 61. in solatium dilationis ac morae. Ner. 15. quasi solatio et honore aliquo poenam levaturus. Galb. 9. uno solatio acquiescens, sequ. acc. c. inf. Cal. 51.

Solea. soleis mularum argenteis. Ner. 30.

Solere. jactare solitus. C. 67. dicere solitum. C. 86. nunquam antea somnare solitus. Ner. 46. heredem ab eo scribi solitum Cn. Pompejum. C. 83. solitae agi res. A. 32. quinquennio maturius, quam solebant sc. allegi. ibid. et tamen fieri solet. Cl. 15. — solitae exercitationes. T. 13.

cura solito exactior. T. 18. stationes solito frequentiores.

T. 37.

Solidus. solida columna lapidis Numidici. C. 85. h. e. quae tota erat ex lapide Numid. exstructa, non extrinsecus tantum induta illo et ornata.

Solitudo. v. *Solus*.

Solium. solium Jovis. Cal. 57. in eo monumento solium Porphy. marmoris. Ner. 50.

i. q. *scamnum balneare*. insidens ligneo solio. A. 82.

Sollemnis. more sollemni. A. 56.

dies cujusque sollemnes. A. 53. (ut nuptiarum, togae virilis etc.) festi et sollemnes dies. A. 75. (illi publica, hi privata s. domestica religione.)

suis suorumque diebus sollemnibus, nonnunquam festis quoque antiquitus et religiosis. Cl. 14. sollemnibus ac festis diebus. Vesp. 2.

sollemnis pompa. A. 16. sollemni Principum pompa. Cl. 45.

sollemni convivio. Vit. 11. sollemnibus coenis. T. 34. sollemni spectaculo. Galb. 6.

per sollemne nuptiarum. Ner. 28. Al. per sollemnia nuptiarum. Vulg. persollemni nupt. celeberrimo officio, vitiose. v. Oudend. et not. nostr.

quasi inter sollemnia triumphi. Ner. 2. ad sollemnia Quinquatrum simul celebranda. Ner. 34.

inde sollemne est, quod more rituque tradito fieri agique solet.

praeter sollemnes big. quadrigarumque cursus. Dom. 4. (gewöhnlich, gebräuchlich.)

quos promiscue spectari sollemne olim erat. A. 44.

De scriptura vocis *sollemnis* v. Sanct. Min. 4, 17. et not.

Perizonii p. 1022. sequ. ed. Scheid.

Sollers. sollertissimus hostis. C. 35. i. q. *callidissimus*. v. Sanct. p. 1024.

Sollicitus. sollicitior in dies. Dom. 14. sollicitissime. Cl. 18.

Sollicitudo. majoris sollicitudinis, causae. T. 12. in testificanda sollicitudine et cura. Cal. 14. impatiens longioris sollicitudinis. Oth. 9. non Principis modo sollicitudinem, sed et parentis affectum unicum praestitit. Tit. 9.

Sollicitare. Enn. Naeviam sollicitavit ad stuprum. Cal. 12. ne aut aetate aut inopia — sollicitari ad res-novas possent. A. 49.

c. praep. de. se de inferenda Pompejo nece sollicitatum a quibusdam. C. 20.

sinpl. i. q. invitare. regem magnis pollicitationibus sollicitatum. Ner. 13.

sollicitatus quorundam — fortuito favore. Vesp. 6. h. e. *invitatus s. instigatus.*

per hos sollicitati reliqui. Oth. 5. (ad conspiracyem.) insidari sibi non desinentem, sed paene ex professo sollicitantem exercitus. T. 9.

remansit in coelibatu, neque sollicitari ulla conditione amplius potuit, ne Agrippinae quidem, quae maritum quoque adhuc Galbam adeo omnibus sollicitaverat modis sequi. Galb. 5.

sequi. ut. alios Orientis reges, ut idem postularent, donis ac pollicitationibus sollicitare tentavit. Dom. 2.

soloeicismus. soloeicismum ab adversario factum. Gr. 22. de soloeismo controversia. ibid.

solum. circa Tiberim cavato solo. A. 43. praetoria — diruit ad solum. A. 72.

imagines alic. solo affligere. Dom. 23.

ad introitum profundo jam solo mole objecta. Cl. 20. Al.

salo. Dio: ἐν αὐτῷ τῷ πλάγῃ.

natale solum. Cal. 8. velut aedituum soli, quod primum

D. Aug. nascentis attigisset. A. 5. —

ut feneratores duas patrimonii partes in solo collocarent.

T. 48. h. e. in fundis.

solus. feminis ne gladiatores quidem — nisi ex sup. loco spectare concessit solis. A. 44. h. e. non promiscue cum viris.

solus. oppon. cum collega. A. 27.

centum solos dies. A. 97. quatuor solis comitantibus.

Ner. 48. duobus solis comitibus. Vit. 16.

quae sola restat. Cal. 3. quod solae nullam Sej. imaginem

coluissent. T. 48. qui solus. Gr. 11.

non solum, sed et. T. 8. Tit. 9. non solum, verum et.

Vit. 5. v. Et.

Solitudo. mihi solitudo et recessus provincia est. Cic. ad

Att. 12, 26. (Nostr. Gr. 14.)

hostem penitus in intimas solitudines actum. Cl. 1.

olvere. solutum a latere pugionem. Vit. 15.

alvo repente usque ad defectionem soluta. Vesp. 24.

sacramento solutum. Vesp. 1. ut legibus solveretur. C. 18.

Oppon. astringi, obligari.

omnesolvere posse quaestiones. Gr. 11. Resp. expedire nomen.

unde omnino expedire, praestare, quod promissum, cui quis obligatus, astrictus est.

olvere votum. A. 59. 97.

quum aliquos nunquam soluturos significare vult, ad Kal. Graecas soluturos ait. A. 87.

nummos solverunt. Rh. 1. (pr. pactum datis nummis.)

spectandi confusissimum ac solutissimum morem correxit ordinavitque. A. 44.

Solutilis navis. Ner. 34.

- Somnium.** C. 7. A. 91. 94. Cal. 57. Cl. 37. Ner. 7. 46. Galb. 9. 18.
Somniare. sequ. acc. c. inf. A. 91. 94. Cl. 37. Cal. 57. Vesp. 5.
Dom. 15. 23.
sequ. accus. somniavit Fortunam dicentem. Galb. 4. so
 mniavit speciem Fortunae querentis. Galb. 18.
de al. simillimum dixit puero, de quo somniasset. A. 94.
simpl. nunquam antea somniare solitus. Ner. 46.
Somnus. alto somno devinctus. A. 16. artissimo somno quievi
 Oth. 11. expergefactus e somno Tib. est. Cal. 6. expergefe
 ctæ somno Caesoniae. Cal. 38. v. *Expergefieri.*
 quum primum a somno patuissent (oculi.) T. 68.
 interruptum somnum recuperare, resumere, producere
 A. 78.
 indigens somni. A. 78.
 somni brevissimi erat. Cl. 33.
 per somnum exterreri solebat. C. 45. Male al. *per so*
mnium. v. Oudend.
 per somnum hianti. Cl. 33.
Somniculosus. Cl. 39.
Sonus. assimilis quidam mugitui sonus. Galb. 18.
 pronunciabat dulci et proprio quodam oris sono. A. 84.
Sorbere. ut pretiosissimas margaritas aceto liquefactas sorbere
 Cal. 37.
Sordes. *de squalore reorum.* diuturnorum reorum, et ex quorum
 sordibus nihil aliud quam voluptas inimicis quaereretur. A. 3
 reis sordes demisit. Vit. 8. i. q. *judicio s. criminibus reos l*
beravit.
 i. q. *avaritia.* unius e regibus suis turpissimarum so
 dium. Vesp. 19.
Sordidus. i. q. *tenuis, vilis, de conditione externa et*
animo ingenioque.
 sordida plebs. Ner. 22. sordidissimi homines. Cl. 5.
 origo sordida oppon. *nobili.* Vit. 1.
 sordidae aedes. Tit. 1. i. q. *parvae et quae paupertate*
ostenderent.
 gula sordida. Vit. 13. h. e. *quae intemperantiam vilis h*
minis turpem et indecoram proderet. Huc refer viscus et fur
 paene rapta e foco, et circa viarum popinas fumantia opsoni
 vel pridiana atque semesa.
 dicacitas scurrilis ac sordida. Vesp. 22. h. e. *qualis est h*
minum de plebe.
 ingenium sordidum. A. 65. h. e. *rude, incultum, inhon*
stum. Dio: δουλοκρατής ἐγένετο. v. not.
 sordidus rhetor. Rh. 2. h. e. *vilis et incultae eloquentie*
 cf. *Sordide.*
 i. q. *avarus, Gr. ἀνελεύθερος, ῥυπαρός.*
 sordidi ac deparei oppon. *praestantis vereque magnifico*
 Ner. 30. Aedilis sordidus. Dom. 8.
Sordide. ne quid sordide facerent. Dom. 9. h. e. *avan*
Loquitur scriptor de cupiditate atque avaritia. v. not. —
circumcise ac sordide et tantummodo trivialibus verb
 declamare. Rh. 6. Oppon. *splendide atque adornate.*
 Sordidatus h. e. *sordida toga indutus.* Vit. 15. Tac. Hi
 3, 65. *pullo amictu.*
Soror. C. 83. A. 29. 63. 94. Cal. 15. 24. 29. 46. 59. Ner. 5.
 Pers.

Sed Cal. 39, leg. *damnatorum sociorum ornamenta*, non *sorum*. v. not.

Sors. i. q. *fors*. Utrumque autem descendit a Gr. *ἄρσ* (v. quae diximus de voc. *Sermo*.) Est enim *fatum* s. quod superior voluntas fieri et esse jussit, in quo non ratio nec consilium, sed temeritas et casus regnare videtur. cf. Cic. Divin. 2, 41. §. 85. v. etiam *Becmann*. Orig. L. L. p. 466. et supra voc. *Fortuna*.

Ita *sors* saepe est i. q. *oraculum*, quale edi solebat per *tabellas literis inscriptas*. sorte tracta (in Geryonis oraculo.) T. 14. Praenestinae sortes. T. 63. coll. Dom. 15. Plerique etiam *sortes Antiatinae*. Cal. 57. i. q. *Fortunae Ant.*, quod dedimus ob librorum auctoritatem, sensu eodem. apud Judaeam Carmeli Dei oraculum consulenter confirmavere sortes. Vesp. 5. h. e. *effata divina*, a sacerdotibus tradita. v. not. cf. Casaub. ad *Spartian*. Adrian. 2. —

unde *sors* i. q. *tabella*, qua decernitur de aliqua re quasi interventu divino, ubi ratio consiliumque humanum decernere non vult vel non potest, Gr. *κλήρος*, nostr. *Loos*.

Frequentissimus ob superstitionem antiquorum hominum usus sortis in electione iudicium, sacerdotum, in dividendis provinciis, aliisque negotiis, ubi de pluribus iudicium humanum esse non poterat.

sorte iudex in reum ductus. C. 12.

sorte ducti Senatores, qui Sept. et Oct. mensibus adessent. A. 35.

sodales Augustales sorte ducti. Cl. 6.

curatores restituendae Campaniae e consularium numero sorte duxit. Tit. 8. sorte elegit, per quos rapta bello restituerentur. Vesp. 10.

collegium instituerat, ex quo sorte ducti magisterio fungerentur. Dom. 4.

filias in sortem dare. A. 31. (in electione virginum Vestalium.)

magistros toti certamini praeposuit consulares sorte. Ner. 12.

Africam Proconsule biennio obtinuit, extra sortem electus. Galb. 7.

Campum Stellatam — divisit extra sortem ad viginti milibus civium. C. 20.

Equites Rom., quibus *sors* obtrigisset sequi. Dom. 14.

sortes i. q. *tabulae obsignatae*, quae emuntur, et resignatae emtori varias res, quae inscriptae sunt, incerto casu referunt. solebat et inaequalissimarum rerum sortes et aversas tabularum picturas in convivio venditare, incertoque casu spem mercantium vel frustrari vel explere. A. 75. cf. *Lamprid*. *Hellog*. 21. Idem fuit lusus, qui diverso modo excultus *lotarius* nostras dedit.

sors i. q. *conditio hominum*, ut *fato* s. voluntate suprema decernitur. nostr. *Loos*, *Schicksal*.

tam iniquam et tam indignam sortem populi Rom. Cl. 3.

unde: ultimae sortis homines. A. 19. i. q. *conditionis*. nullus tam abjectae conditionis, tamque extremae sortis fuit. Cal. 35. i. q. *fortunae*.

maxime exitus vitae, *fato* cuique destinatus, nostr. *Bestimmung*.

ut ignarum sortis suae. Dom. 14. Praen. *Fortuna* — lae-

tam eandemque semper sortem dare assueta, extremo tristissimam reddidit, nec sine sanguinis mentione. Dom. 15. —

Ceterum *sors*, sibi *summam pecuniae* significat *fenori datam*, eandem vim obtinet. Est enim *bonum a Fortuna datum et Fortunae commissum*. Difficilior est ratio Gronovii, qui libro de pecun. vet. p. 415. sic dictam putat, quod *conserat jungatque et adnectat sibi impendium vel usuram*. Nititur ea interpretatio impedita derivatione a voc. *series*, quod et ipsum a voc. *σπῆρ* s. *σῆμα* deducendum diximus, (v. *Sermo*.) quo *fluendi et dicendi* notiones ita conjunguntur, ut continui ordinis motusque significatio obtineat.

Sortiri i. q. *sortem de aliqua re extrahere urna*, nostr. *um etwas loosen*.

patrem et filium, pro vita rogantes, *sortiri* vel micare jussisse. A. 13.

sortitus est et de altero consulatu. Cl. 7. *sortiri* anno suo proconsulatum. Galb. 3.

i. q. *sorte aliquid accipere*. ulter. *sortitus Hispaniam*. C. 18. *Macedoniam*. A. 3. *African.* Vesp. 4.

fato aliquid accipere. Gr. *τυγχάνειν*. *sortitus exitum facilem*, et qualem semper optaverat. A. 99.

sorte eligere al. sibi que instituit consilia *sortiri* semestria. A. 35.

Sortito pass. i. q. *per sortem*, ut illas annui magistratus *sortito* tuerentur. A. 30. ceteras (provincias) Proconsulibus *sortito* permisit. A. 47.

Sortitio. uxorem pridie *sortitione* ductam. T. 35. Al. *sortitionem*. v. not.

sortitiones iudicum. A. 29.

Sospes. salvam ac sospitem Remp. sistere in sua sede. A. 28.

Spado. Cl. 28. 42 *spadonum* greges. Tit. 7. *spadonum*, qui residui apud mangones erant, pretia moderatus est Dom. 7.

Spargere. sparsit et missilia variarum rerum. Cal. 18. coll. Dom. 4. sparsa populo missilia omnium rerum. Ner. 11. nummos

— sparsit in plebem. Cal. 37.

ut flores — ut unguenta desuper spargerentur. Ner. 31.

sparsio per vias identidem croco. Ner. 25.

sparsos de se in Curia famosos libellos. A. 53. v. not.

ut — reliquias circumferri juberet, spargique ad pedes stantibus. Galb. 22. h. e. *in unum locum colligi a ministris*. v. not.

Spatium. Dicitur de loco et de tempore.

de loco. spatio Circi ab utraque parte producto. C. 39.

spatium Urbis in regiones vicosque divisit. A. 30.

de cujus (domus) spatio sequi. Ner. 31. horrea, quorum spatium maxime desiderabat. Ner. 38.

spatia. qui feros tauros per spacia Circi agunt. Cl. 21.

spatia i. q. *stadia*, quae curricula uno missu percurrunt, nostr. *Läufe*, *Rennen*.

singulos (missus) a septenis spatiis ad quina corripuit. Dom. 4. h. e. *quingies*, non *septies* uno missu curricula circum metam agi jussit.

i. q. *longitudo ambulationis*, s. *loci intervallum*, quod quis ambulando emetitur. Solebant enim ambulantes certum spatiorum numerum facere. v. Cic. de Orat. 1, 7. — *extremis*

spatiis. A. 83. h. e. *sub finem ambulationis*. cf. Görenz. ad Cic. Leg. 1, 5, 15.

de tempore i. q. temporis intervallum, ut nostr. *Raum, Zwischenraum*.

eodem temporis spatio. C. 26. medio temporis spatio.

T. 25. pari temporis spatio. Vesp. 25.

in multo brevioris temporis spatio. A. 22. in brevi spatio. Cl. 12. Ner. 30. Vesp. 4.

in tam diuturno spatio. C. 68. spatium insequentis aetatis.

T. 7. annua spatia. Ner. 14.

unde nostr. *Frist, Zeit*. mori jussis non amplius, quam horarum spatium, dedit. Ner. 37. ita nullum spatium perterritis dabat. C. 60.

ut adeunti litigatori spatium moramque praeberet. Vesp. 23.

Spatiari i. q. ambulare, pr. *spatia pedibus emetiri*.

sub divo spatiabatur. A. 82. porticum, in quibus spatiari consuevit, parietes. Dom. 14. dum spatiatur una. T. 14.

super immensos aureorum acervos nudis pedibus spatiatus est. Cal. 42.

Species pr. *id quod oculis obijcitur, quod conspicitur*, Gr. εἶδος, ἰδέα, σχῆμα. nostr. *Gestalt*. mortali specie amplior. A. 94.

et quum forma perfecta et cui nihil deest, semper delectet oculos intuentium, i. q. *decor, pulcritudo, dignitas formae*, quo sensu etiam *forma et figura*, nostr. *Gestalt, Ansehen*, Ebr. מראה et מראה dicuntur.

ob egregiam corporis amplitudinem et speciem. Cal. 35. (*ansehuliche Gestalt*.)

specie canitiaeque pulchra. Cl. 30. Praec. auctoritas dignitasque formae.

nihil esse Remp., appellationem modo sine corpore ac specie. C. 77. Male al. *speciem*. v. not. (Praeter loca ibi excitata, Cic. ad Att. 4, 16. et 10, 4., ubi *speciem* legendum pro vulg. *spem*, pro domo 33., cf. Id. de Fin. 2, 15, 49. „sua tamen pulcritudine esset specieque laudabile.“ Offic. 3, 20. „ut videas, quae sit in ea species, forma et notio viri boni.“ Mox: „viri boni et splendorem et nomen amittas.“ Liv. 1, 9. „unam ante alias specie ac pulcritudine insignem.“ cf. Oudend. ad Cl. 30.)

vi et specie dominationis assumpta. T. 24. h. e. auctoritate, maiestate.

nec multum afuit, quin — speciem principatus (h. e. dignitatem, auctoritatem, maiestatem) in regni formam converteret. Cal. 22.

simul et ad speciem. C. 67. i. q. *ad ornatum, splendorem*. Gr. κόσμου χάριν.

i. q. *figura, similitudo, simulacrum*, quod speciem al. rei refert, ut nostr. *Gestalt, Ansehen*, Gr. εἶδος, μορφή.

Asturconem — in simiae speciem transfiguratum. Ner. 46.

ad speciem coel. arcus. A. 95. ad urbium speciem. Ner. 31.

coronae distinctae solis ac lunae siderumque specie. Cal. 45.

etiam *de imagine*. ad eam speciem exsiluit gaudio.

Ner. 41.

Inde i. q. Gr. εἶδωλον, nos: *ein Bild, ein Schattenbild, eine Erscheinung*.

auctore D. Caesare, cujus sibi species itinere avio occurrisset. A. 96.

species barbarae mulieris, humana amplior. Cl. 1.

ut qui inter ceteras (imagines noctis) pelagi quondam speciem colloquentem secum videre visus sit. Cal. 50. sibi quoque eandem speciem aliquot jam noctibus observari. Cl. 37. exagitari se materna specie. Ner. 34. proxima nocte somniavit speciem Fortunae querentis sequi. Galb. 18.

Dicitur etiam de rebus v. factis, quae similitudinem et umbram alius rei praebent, adeoque i. q. praetextus, umbra, ut nos; Schein pro Vorwand.

speciem libertatis quandam induxit. T. 30. h. e. umbram, fictam imaginem.

specie officii. C. 32. (nos; unter dem Schein.) specie gravitatis ac morum corrigendorum. T. 59. nuptiarum specie. Oth. 3.

per speciem sacramenti. T. 36. per sp. publici juris. T. 50. per sp. honoris. T. 65.

species i. q. formae, ad quas aliqua res redigi potest naturae et argumenti ratione, sub quibus ostenditur et observatur, Gr. ιδέα.

partes singillatim, neque per tempora, sed per species exsequar. A. 9. (nos; nach den Sachen v. nach den Gegenständen.)

Spectare. gladiatores. A. 44. Circenses. A. 45. Cl. 4. ephebos. A. 98. ludos. A. 40. 53. Ner. 12. Cl. 21. pugiles. A. 45. certamina. Ner. 53. artifices saltat. Tit. 7.

spectasse utrumque morientem. A. 13. spectare supplicium. Cl. 34. spectavit ferro dimicantem, Cal. 27.

spectare simpl. zuschauen, Zuschauer seyn.

spectandi in orchestra ius. A. 35. (Contra; spectare ludos e quatuordecim.) A. 40. spectandi confusissimum morem. A. 44. studio spectandi ac voluptate. A. 45.

Olympiae quoque Cer. sacerdotibus spectare conceditur, Ner. 12. (ubi tamen ex antecedentibus supplendum: athletas.) accubans — spectare consuevit. ibid.

ut multi spectantium crediderunt. ibid. ad spectantium arbitrium. Tit. 8.

spectante populo. Ner. 53. ipse aurigari atque etiam spectari saepius voluit. Ner. 22. inter spectandum. A. 45.

Spectator. seditionibus pantom. signifer simul ac spectator aderat. Ner. 25.

infestis spectatoribus dimicare. C. 26. quod spectatorem — demonstrasset digito. A. 45.

Spectaculum, id quod spectatur, spectandum datur, nostr. Schauspiel.

spectaculo publico interfuit. C. 31. spectaculo — aberat. A. 45.

operas publico spectaculo praebere. A. 45.

spectaculo ludorum. A. 14. publico spectaculo. A. 34. publicis spectaculis. A. 89. Cal. 54. athletarum spectaculo. A. 44. sollemni forte spectaculo. Galb. 6. spectaculis. Cl. 6. privatis spectaculis. Ner. 21. ullo spectaculi genere. Cl. 21. hoc spectaculo. ibid. proximo spectaculo. Galb. 13.

inter spectacula. Cal. 55. inter spectacula muneris. Dom. 4. nocturnum spectaculum. A. 31. novum atque inauditum

genus spectaculi excogitavit. Cal. 19. novum spectaculi genus, elephantibus funambulos, edidit. Galb. 6. —

naumachiae spectaculum. C. 44. edidit spectacula varii generis. C. 39. ad quae omnia spectacula sequi. ibid.

spectaculorum et assiduitate, et varietate atque magnificentia omnes antecessit. A. 45. citra spectaculorum dies. ibid. neque spectacula omnino edidit. T. 47. edidit et peregre spectacula. Cal. 20. eosdem (magistratus) spectacula edentes. Cl. 12. spectacula complura et magnifica edidit sequi. Cl. 21. spectacula assidue magnifica et sumtuosa edidit sequi. Dom. 4. cui — spectacula publice edendi jus tribuit. Cl. 28. spectaculorum plurima et varia genera edidit, Ner. 11. athletarum spectaculum. Ner. 12. non immerito inter spectacula ab eo edita et Tiridatis in Urbem introitum retulerim. Ner. 13. parabatur et in noctem spectaculum. Cal. 57.

repraesentare spectaculum voluit. Cal. 58.

spectaculis semper ipse praesedit. Cal. 18. praesedit nonnunquam spectaculis in Caji vicem. Cl. 7.

spectaculis absolutis. Tit. 10. spectaculum — in serum protrahabatur. Ner. 22.

reliquias omnium spectaculorum subiecit et venditavit. Cal. 39.

Saepe i. q. *locus, ubi spectacula eduntur.*

ruina spectaculorum apud Fidenas. Cal. 31.

ineunti Romae spectacula. A. 58. edente se munus, ingressum spectacula. Cal. 35. Palat. ludis spectaculo egressum. Cal. 56. (Ita nos: *in das Schauspiel, aus dem Schauspiel gehen.*)

expositus in prima fronte spectaculorum conspicietur. Cl. 4.

ita se proripuit e spectaculis. Cal. 35.

Max. de *subselliis spectantium* dici solet. hunc e spectaculis detractum. Cal. 35. detractum spectaculis in arenam. Dom. 10. v. *Detrahere.*

animadversam matronam e spectaculis. Ner. 32. (brevius dictum pro: *animadv. e longinquo in spectaculis.* Al. leg. *in spect.* vel corrigunt locum. v. not.)

Huc Oudend. refert etiam locum Cl. 6. „quin et spectaculis advenienti assurgere — solebant,“ ut sit: *de sedilibus.* Sed locus, quem voc. *spectaculis* initio obtinet, ipse ostendit, esse i. q. *in spectaculis*, cuius usus exempla v. supra.

spectaculum i. q. *spectatio* s. rā *spectare ipsum*, aspectus, ut nostr. *Schau, Schauspiel.*

Parthorum obsides — ad spectaculum induxit. A. 43. h. e. ut spectarentur, ut populo spectaculo essent. ut prima luce ad spectaculum descenderet. Cl. 34. h. e. ad spectandum.

alium a spectaculo poenae epulis statim adhibuit. Cal. 27. h. e. post spectatam poenam.

ad cuius spectaculum sequi. Cl. 17. h. e. ad quem triumphum spectandum.

Speculari. speculabundus ex altissima rupe identidem signa, quae sequi. T. 65.

Male al. interpungunt post *identidem*, et mox dederunt: *signaque*, offensi accusativo, qui regitur voc. *speculabundus*, v. Oudend. ad h. l., Voss. de Anal. 3, 9., Drakenb. ad Liv. 3, 47. §. 3.

Speculator. curiosum ac speculatorem ratus. A. 27.

Sub Principibus *speculatores* i. q. *satellites*, *custodes corporis*, a *speculando* s. *circumspiciendis insidiis* ita dicti. v. Lips. ad Tac. H. 1, 24., ubi ut falsam damnat scripturam: *speculatores*, et quos citavit Oudend. ad Cal. 44. et Cl. 35.

qui speculator suus olim fuisset. A. 74. magnificas Romanam literas misit, monitis speculatoribus, ut vehiculo ad Forum usque et Curiam pertenderent. Cal. 44. (qui locus docet, Principibus *nunciorum publicorum* in rebus militaribus ministerium eos praestitisse. cf. Tac. Hist. 2, 73. et Lips. ad A. 4, 41. Corruptae sunt lectiones: *saepe latoribus* et *saepeculatoribus*. Ineptum *saepe* ex mera ignorantia libreriorum ortum frustra defendit Burmannus. De lectione dubitare, mire ris, etiam Gesnerum in Thesauro.)

neque convivium inire ausus est, nisi aut speculatores cum lanceis circumstarent, militesque vice ministrorum fungerentur. Cl. 35. (*Lancearum* mentio peperit *speculatores*.)

Ita auctor B. African. c. 37. *speculatores apparitoresque* conjungit.

descendentem speculator impulsu turbae lancea prope vulneravit. Galb. 18. primo quinque speculatoribus commissa res est sequi. Oth. 5.

Speculatoria caliga. Cal. 52. h. e. *quales gestabant speculatores*.

Speculum. A. 99. Cal. 50.

Speculatum cubiculum. Horat. loco suspecto.

Specus. ut interim in specum egestae arenae concederet. Ner. 48. thesauros — esse in Africa vastissimis specubus abditos.

Ner. 31.

Spelunca. praetorium, cui Speluncae nomen. T. 39. coll. Tac. A. 4, 59.

Spernere si tu superbus amicitiam nostram sprevisi. Horat.

cacozelos et antiquarios. — pari fastidio sprevisi. A. 86.

poeticae studium — postea spretum et abjectum. Dom. 2. spreto patriae more. C. 76. spreta religione. C. 81. omnes,

qui arcesserentur, sprevisse nuncium. Galb. 20.

ne ex lusu quidem aleae compendium spernens. Cal. 41.

Spes. conjectores ad amplissimam spem incitaverunt. C. 7. quasi ad occasionem majoris spei commoraretur. T. 11. (h. e. *imperii*; *spes* enim i. q. *quod speratur*, ut saepe Gr. ἐλπίς. Burm. praefert *rei*, quae inutilis est mutatio.) magna nec incerta spe futurorum, quam et ostentis et praedictionibus — conceperat. T. 14. certum erat, uni spem successionis incumbere. T. 15. quum — ad spem successionis paulatim admoventur. Cal. 12. in spem imperii venit, jam pridem sibi per haec ostenta conceptam. Vesp. 5. etiam de imperii spe confirmatus est. Tit. 5. ad spem imperii impulsus. Ner. 35. et ipse spem imperii cepit, magnam quidem ex conditione temporum, sed aliquanto majorem ex affirmatione Seleuci mathem. Oth. 4. nova spe. Vit. 14. pro: *spe rerum novarum*. v. Oudend. ad h. l. et T. 11.

spe novae dissensionis. C. 3. deposita provinciae spe. C. 13. spe margaritarum. C. 47. non pro spe meritorum tractari. A. 13. quum major emolumenti spes, quam damni metus, ostenderetur. A. 25. quum — spem clementiae in posterum fecisset. A. 27. spem mercantium vel frustrari vel ex-

plere. A. 75. quod ad se quisque spem traheret. A. 94. ut, depositurum se quandoque, spem faceret. T. 24. spe affinitatis ac trib. potestatis deceptum. T. 65. spe longioris vitae. T. 62. abjecta spe dignitatis. Cl. 5. aliquanto minore spe, quam fiducia. Cl. 10. (ubi *fiducia* ad *servatam vitam*, *spes* ad *imperium* pertinet. v. not.) non minus compendii spe, quam gloriae. Cl. 20. spe quadam repentina immensarum et reconditarum opum. Ner. 31. spe colloqui facta. Oth. 9.

postquam spe decidit. Oth. 5. ut spes fefellit. Ner. 32.

obstinatissime tenuit, ne quem sine spe dimitteret. Tit. 8.

ne sic quidem — spem de se commodiorem in posterum facere potuit. Cl. 3.

praeter spem evasit. T. 39.

Sperare. speraverat fore ut sequi. Oth. 5. Sequi. postquam spe decidit.

sperans, ante Vit. adventum profligari plurimum posse.

Oth. 9. cf. *Posse*.

quem vel praec. adiutorem speraverat. A. 10.

omnino i. q. *putare*, Gall. *esperer*, nostr. *vermuthen*. quum minime quis moturum speraret. C. 60. Mera interpretatio est lectio; *putaret*. v. Oudend. ad l. c. et Bell. Alex. c. 63., Duker. ad *Flor.* 3, 1.

Sphaeristerium, locus in balneo, ubi vario lusu, maxime pila, corpus exercebant.

Dicitur a σφαῖρα, pila. v. Plin. ép. 2, 17, 12. et 5, 6, 27.

Lamprid. Alex. S. 30.

fauces ceteraque membra sibimet ad numerum in sphaeristerio defricare. Vesp. 20.

Sphinx. A. 50. v. ind. prim.

Spiculator. v. *Speculator*.

Spintria, qui muliebria patitur, puto a *spinthere*, feminarum ornamento. cf. Turneb. Advers. 5, 1., Salmas. ad *Plaut. Menaechn.* 3, 3, 4.

monstruosi concubitus repertores, quos spintrias appellabat. T. 43. spintrias monstruosarum libidinum. Cal. 16. (v. Tac. A. 6, 1.)

adolescentiam Capreis egit inter Tiberiana scorta, et ipse perpetuo *spintriae* cognomine notatus. Vit. 3.

Spirare. spirantem adhuc Aug. reperit. T. 21. spiranti adhuc. Cal. 12.

Spiritus. ne cui residui spiritus quicquam inesset. T. 62.

ingenti spiritu classicum exorsus. C. 31. ut non solum vox, sed et spiritus deficeret, optavit. T. 23.

Splendor. parietes phengite lapide distinxit, e cuius splendore per imagines, quicquid a tergo fieret, provideret. Dom. 14.

Senat. numerum — ad modum pristinum et splendorem redegit duabus lectionibus. A. 35. Oppon. *deformis et incondita turba*, et indignissimi.

magnum indicium splendoris familiae ac vetustatis. Vesp. 1.

Splendidus. splendida ratio dicendi. C. 55.

Dicitur max. de genere et divitiis, unde equestri ordini fere proprium.

in splendidissimum quemque captivum. A. 13. per splendidissimum quemque equestris ordinis. Cal. 15. splendida femina. Oth. 1. h. e. ex familia equestri (v. Lips. ad Tac. H.

2, 50. Improbanda lectio: *splendidissima*.) s. *splendidi generis*; ut Tit. 4.

splendidum virum, Gracciaeque provinciae principem. Cl. 16. h. e. *ob divitias equestri dignitate et iudicis munere ornatum*.

procuraciones splendidissimas administravit. Plin. h. e. *quales ab Equitibus Rom. administrari solebant*; erant enim libertini etiam procuratores.

Vitellii hostis sui filiam *splendidissime* maritalavit. Vesp. 14. h. e. *viro splendidissimo* s. *Equiti Rom. conjunxit*, ut Victor Epit. 9.

splendide atque adornate declamare. Rh. 6. Oppon. *circumcise ac sordide*.

Spolia. hostilia. Cl. 17. Ner. 38. *navalia*. A. 18. *spolia Oceani*. Cal. 46.

optima spolia ex hoste captare. Cl. 1.

spolium. paludamentum mordicus trahens, ne spolio potiretur hostis. C. 63.

Spoliare. tanquam occasione nata spoliandarum jure belli opulentissimarum provinciarum. Ner. 40.

Vononem — spoliatum perfidia et occisum. T. 49.

M. Lepidum — spoliavit exercitu. A. 16.

Sponda pr. exterior pars lecti, pluteus autem interior, ut Isidor. 20, 11. Id quidem valet de *sponda* et *pluteo cubiculari*. Nam in *tricliniari* contraria fuit ratio. (cf. *Pluteus*.) Itaque in lectulo *tricliniari sponda* mensae fuit adversa, pars adeo interior, sed in cubiculari *pluteus* parieti proximus, adeoque interior. Inde *Martial*. 3, 91. „*exciduntque senem, spondae qui parte jacebat*; namque puer *pluteo vindice tutus erat*,“ quum senex in exteriori parte lectuli expositus esset injuriae, puer ad parietem tutus cubaret. Jam quoniam, auctore *Artemid.* *Oneirocr.* 1, 76. τὸ μὲν ἔσω ἰδίως τὴν γυναικα, τὸ δ' ἔσω τὸν ἀνδρα ἐνδύχεται, Dolabella Caesarem *spondam* interiori regiæ lecticae dixit tanquam uxorem. C. 49.

Spondere. de infante Scribonius mathem. praeclara sponndit. T. 14. i. q. *praedixit, promisit*. quum eum olim superstitem Neroni fore sponndisset. Oth. 4.

spondens, quandoque beneficii memorem futurum. Vesp. 14. h. e. *pro eo promittens*, nos: *sich für ihn verbürgend, für ihn versprechend*. Fortasse tamen *spondere* h. l. dicitur pro: *mutuum promissum exigere*, nostr. *sich ausbedingen*.

Sponsus, cui sponsa est filia a patre, serius videtur dictus, quam sponsa, voce in masculinum formata. C. 21. *Sponsa*. A. 34.

Sponsalia. sponsaliorum die. A. 53.

Sponsor, qui promittit, debitorem aes alienum certa die soluturum. v. Heinecc. Ant. R. 3, 21, 4., Ernest. in Clav. Cic. sub v. *Spondere*.

retinentes creditores interventu sponsorum removit. C. 18.

Spongia. scripta *spongia* delere. Cal. 20. unde Aug. dixit, *Ajacem suum in spongiam incubuisse*, ut verum Aj. in ensem. A. 85.

Vesp. dicebatur procuratoribus pro spongiis uti, quod quasi et siccos madefaceret, et exprimeret humentes. Vesp. 16.

spongiae inter munuscula Augusti. A. 75. (sensu absceno.)

Sponte. accidit, ut arae sponte subitis collucerent ignibus. T. 14.
sponte atque consensu. A. 57. — sponte et ultro. C. 16.
v. corollar. sub v. *Pleonasmus*.

Sporta auri obsuta. Rh. 1.

Sportella. Senatui Equitique panariis, plebei sportellis cum opsonio distributis. Dom. 4.

Sportula pr. *sporta cibo repleta*, quae clientibus dari solebat salutantibus a patronis, inde *coenula a Principe plebi data*. cf. *Martial.* 8, 50., *Rupert. ad Juven.* 1, 95. et 3, 249.

Ita Claudius munus extraordinarium et breve *sportulam* appellavit, quia, *velut ad subitam conductamque coenulam invitare se populum*, edixerat. Cl. 21. —

Sub Nerone, quo sumtibus modus adhiberetur, *publicae coenae ad sportulas redactae*. Ner. 16. *Domit. sportulas publicas sustulit, revocata rectorum coenarum consuetudine*. Dom. 7.

Spuma. praeter spumas, quae per os fluebant. Cal. 1.

Spumare. spumante rictu. Cl. 30. v. *Juvenal.* 6, 625.

Spurcus. spurcissimis tempestatibus. C. 60.

Stabilis. quam (molem) quo stabilius fundaret. Cl. 20.

Stabilire. imperio stabilito. Cl. 11. afflictam nutantemque Remp. stabilire. Vesp. 8.

Stabulum. ut coenaret in stabulo (prasinae factionis) assidue et maneret. Cal. 55.

per stabula ac deversoria mulionibus ac viatoribus praeter modum comis. Vit. 7.

stabulum Nicomedis Curio Caesarem dixit. C. 49.

Stadium, locus, ubi cursus aurigarum et certamina athletarum. athletae, stadio ad tempus extructo, in regione Mart. campi certaverunt. C. 39. quae beneficia e medio stadio — pronunciavit. Ner. 24. brabentarum more in stadio humi assidens. Ner. 53. certabant in stadio cursu etiam virgines. Dom. 4. stadium a Domit. extructum. Dom. 5.

Stagnum maris instar in domo aurea Neronis. Ner. 31.

Stannum. pro auro et argento stannum et aurichalcum supposuisse ferebatur. Vit. 5.

Stare. ingredi, stare, colligere semet, ac sufferre. Cal. 50.

Imperatorem stantem mori oportere. Vesp. 24.

quod — non posset audire eos, nisi stantes. Cl. 12.

stare ante Praetorium. A. 24. (poena Centurionum.) *stare* i. q. *prostare*. Cal. 41.

ad cyathum et vinum Nicomedi stetitisse. C. 49. h. e. *pinernae ministerium Nicomedi praestitisse*. v. not. ad pedes stantibus. Galb. 22. h. e. *a stantibus ad pedes s. ministris*.

i. q. *durare, statum servare*, nostr. *bestehen, sich halten*; nisi Principem se stare non posse. Oth. 5. ut Resp. stare posset. Vesp. 16. v. Drakenb. ad *Liv.* 4, 40. §. 9. Opp. *ruere, statu excidere*.

quasi per ipsum staret, ne redderetur. A. 28. h. e. *quasi ipse impediret*. v. exempla collecta a Drakenb. ad *Liv.* 8, 2. §. 2.

Statera a Gr. *ιστάριον*, i. q. *libra*. stateram — positam examine aequo. Vesp. 25.

Statim. v. infra post voc. *Statura*.

Statio. i. q. *locus, ubi milites custodiae causa constituti sunt*, nostr. *Posten*.

statione deserta. A. 24. quum plurimi etiam ex stationibus milites concurrissent. Cal. 32.

per stationes hostium. C. 58.

Unde milites ipsi ad custodiam constituti, ut nostr. *Posten.* dispositis per opportuna loca stationibus. A. 32. disposita statione per ripas Tiberis. T. 72. stationes militum per Italiam solito frequentiores disposuit. T. 37.

max. milites, qui custodiae simul et honoris causa ante fores excubias agunt.

statione militum, hoc est vi et specie dominationis, assumpta. T. 24. adjuvante vulgi preces etiam statione militum, quae tunc excubabat. Ner. 21. abducta militum et Germanorum statione. Ner. 34. (Praec. honore omni et potestate privavit.) ut comperit, stationem militum recessisse. Ner. 47.

i. q. tempus, quo pars militum excubias agit.

quod ejusdem (cohortis) statione et Cajus fuerat occisus sequi. Oth. 6. h. e. excubiis.

statio i. q. locus in Foro, ubi expectant, qui colloqui cum aliis volunt, vel confabulandi causa desident homines. quod tabernas tres de domo sua circa Forum civitatibus ad stationem locasset. Ner. 37. h. e. ad stationem legatorum, Romam missorum, ut ibi negotia sua tractarent. v. interpr. ad Gell. 13, 13., Gesner. ad Plin. ep. 1, 13, 2.

statio i. q. munus, in quo quis constituitur, ut nostr. *Posten.*

quod aliter evasurus perventurusque ad susceptam stationem non fuerit. Cl. 38.

Status i. q. conditio, in qua quis versatur, max. in civitate. cf. *Conditio*.

quum classarios — redire ad pristinum statum cogeret. Galb. 12.

vetuit, quaeri de cujusquam defunctorum statu. Tit. 8. h. e. conditione, libertinusne, an servus fuisset, ob hereditatis petitionem. permansit in statu servitutis. Gr. 21.

in tali statu biennio fere permansit. T. 13. i. q. in tali conditione.

i. q. constitutio civitatis, Gr. κατάστασις, nostr. *Verfassung*, v. *Ordnung der Dinge*.

ut optimi status auctor dicar. A. 28. ne quem novi status poeniteret. ibid.

ne populo qu. jam praesenti statu laeto. C. 80. pristinum se Reip. statum restitutum. Cl. 1. biduum, quo de mutando Reip. statu haesitatum erat. Cl. 11.

unde omnino i. q. res, Gr. τὰ πράγματα, nostr. *Angelegenheiten*, *Lage*.

delegatus pacandae Germaniae status. T. 16. v. not. ad componendum Orientis statum. Cal. 1. conversus hinc ad ordinandum Reip. statum. C. 40.

legatos ad explorandum statum Galliarum mittendos. C. 24. quaedam — circa omnium ordinum statum correxit sequi. Cl. 22.

i. q. conditio, quae a Fortuna constituitur, nostr. *Lage*, alias *conditio temporum*.

si Resp. in meliorem statum vertisset. A. 23. beatiorum post se laetiorumque portendi Reip. statum. Dom. 23. Cicerone in judicio quodam deplorante temporum statum. C. 20. deploravit temporum statum. Galb. 10.

si sibi incolumis status permansisset. Ner. 54. h. e. locus Principis et conditio, quum a Fortuna accepisset.

Status partic. permutatur fere in libris cum affini Statutus. Differunt autem, ut Drakenb. ad Liv. 24, 27. §. 1., ita, ut statum dicatur, quod certo ac definito tempore recurrit, statutum, quod tempore indicto. Itaque stato die legendum Cl. 1. h. e. certo quotannis die. Sed Cl. 42., ubi omnes libri retinent: diebus statutis, est: ad hanc rem indictis. Alias scriptorem, puto, exhibuisse: statis diebus. Nihil dubii restat loco Cal. 40. ubi: pro eduliis — certum statutumque (vectigal) exigebatur, exhibent praestantissimi libri; vulg. statum. Caejus enim statuerat singulis eduliis pro ratione et modo, ut recte Oudend., non fixum erat vectigal atque more legibusque certum.

Statuere. columnam. C. 85. statuam. A. 59. crucem. Galb. 9. in aeneis tabulis, quae ante Mausoleum statuerentur. A. 101.

i. q. discernere, nostr. festsetzen, bestimmen, beschließen.

Senatu universo in socios facinoris ultimam statuente poenam. C. 14.

nihil super ea re statuere. T. 13. ut de poena Pac. quam primum statueret. T. 61.

semel nobis esse statuendum, quod consilium — sequamur. Cl. 4.

sequ. infin. Rhodum secedere statuit. C. 4. coll. T. 10. Brutum Cassiumque — deferre statuit. A. 10. quamvis statuisset non egredi tabernaculo. A. 91. (sich vorsezen.) —

ita modum se proscribendi statuuisse sequ. A. 27. h. e. constituisse, sibi proposuisse.

diebus statutis. Cl. 42. vectigal certum statutumque. Cal. 40. v. supra voc. Status.

Statua. statuas L. Sullae atque Pompeji, a plebe disjectas, reposuit. C. 75.

statua Caesaris inter reges. C. 76. statuae Caesaris corona laurea cum candida fascia imposita. C. 79. capite Bruti Romam misso, ut statuae Caes. subjiceretur. A. 13. statua D. Julii ad Orientem sponte conversa. Vesp. 5.

argenteas statuas, olim sibi positas, Aug. conflavit omnes. A. 59.

statua Augusti. A. 70. 97. T. 53. 58. Ner. 12.

Pompeji statua. A. 51. Bruti. C. 80. Rh. 6.

statuas omnium (ducum) triumphali effigie in utraque Fori sui porticu dedicavit. A. 31. statuas virorum illustrium Cal. subvertit atque disjecit. Cal. 34.

statua Claudii Drusi cum diademate ad Appii Forum. T. 2.

imagines et statuae Tiberii a Nemausensibus subversae. T. 13. Tib. prohibuit, statuas atque imagines sibi, nisi permittente se, poni. T. 26.

statuae Neronis et Drusi, fratrum Caji Caesaris. Cl. 9.

Calig. vetuit, viventium cuiquam usquam statuam aut imaginem, nisi se consulto et auctore, poni. Cal. 34.

omnium hieroniarum statuas et imagines Nero subverti et unco trahi abjicique in latrinas imperavit. Ner. 24.

statua Neronis. Ner. 45. Neronis imagines statuasque reponi Otho passus est. Oth. 7.

- statuae Galbae. Galb. 2. statua Galbae a Senatu decreta. Galb. 23.
 patrem Othonis Senatus honore rarissimo, statua in Palatio posita, prosecutus est. Oth. 1.
 Vitellii patris statua pro Rostris. Vit. 3. statuae equestres Vitellii Imp. Vit. 9.
 statua colossea non mediocris summae decreta Vespasiano. Vesp. 23.
 statua aurea in Palatio Britannico a Tito posita, et altera ex ebore equestris, quae Circ. pompa praeferenda, dedicata. Tit. 2.
 statuarum et imaginum Titi multitudo. Tit. 4.
 statuas sibi in Capitolio non nisi aureas et argenteas poni Domit. permisit, ac ponderis certi. Dom. 15. e basi statuae triumphalis Domi. titulus excussus vi procellae. Dom. 15.
 statua medici Aug. Antonii Musae juxta signum Aesculapii. A. 59.
 statua Orbilii in Capitolio Beneventi. Gr. 9. Verrii Flacci. Gr. 17.
 statuarum tabularumque pictarum ornatus. A. 72.
Statura excelsa. C. 45. eminens. Cal. 50. procera. Vesp. 23. Tit. 3. Dom. 18. modica. Oth. 12. mediocris. Ter. 5. brevis. A. 79. quadrata. Vesp. 20. justa. Galb. 21. prope justa. Ner. 51. quae justam excederet. T. 68. qua statura esset. A. 65. quando statura permetteret. Cl. 43. si tibi statura deest. Horat.
Statim. initio statim. C. 4. Ner. 43. cf. *Initium.* et statim. C. 23. statim certe. Cl. 1. et statim — et insequenti die. A. 53. postero statim die. Cl. 39. aut statim, aut postea. A. 51. aut statim, aut unquam postea. Ner. 34.
 post biduum statim. C. 43. post oppressum statim Antonium. A. 28. statim post civilia bella. A. 83. post edictum suum — statim. Vit. 14.
statim a. v. supra sub *A.* cf. Oudend. ad Cal. 27.
 statim hausto veneno. Cl. 44. deposito honore statim. A. 36. relicto statim novorum Consulium officio. C. 15.
 statim ut imperium adeptus est. Ner. 20.
 ibidem statim. A. 87.
Stella crinita. C. 88. Cl. 46. Ner. 36. Vesp. 23.
 in modum et ordinem ac numerum stellarum coelestis Ursae. A. 80.
 simulacro Caesaris in vertice additur stella. C. 83.
 chlamys distincta stellis aureis. Ner. 25.
Stemma. in vetere gentili stemmate. Ner. 37. v. not. — stemma in atrio propos. Galb. 2.
Stercus. quibusdam stercore et coeno incessantibus. Vit. 17.
Sterilis. eandem — dimisit ut sterilem. Ner. 35.
Sterilitas. magna quondam sterilitate. A. 42.
 ob assiduas sterilitates. Cl. 18.
Sternere. stratum humi paene ad necem verberavit. T. 60.
 strata sub pedibus veste. Ner. 48.
 lectus eburneus, auro ac purpura stratus. C. 84.
 reliquas (vias) triumphalibus viris sternendas distribuit. A. 30.
Stratum. i. q. lectus. A. 6. Dom. 16.

proripere se e strato sub lectumque condere. Cal. 5r. (ubi stratum sunt culcitae et stragulae, impositae lecto ligneo.)

Stratura viarum. Cl. 24.

Stertere. Cl. 8.

Stigma. deformatos stigmatum notis. Cal. 27.

a quo sibi versiculis — perpetua stigmata imposita. C. 73.

Stilus. inuscas captare solebat, ac stilo praecacuto configere.

Dom. 3. acumen stili tentare. Rh. 5.

et quoniam stilo litteras exarabant, *stilus* saepe i. q. *ars s. exercitatio scribendi de aliqua re, meditatio*.

prout *stilus* cesserat. Cal. 55. h. e. *prout in scribendo ei successerat*.

non succedente stilo. A. 85.

unde *de oratione ipsa*. affectatione et morositate nimia obscurabat stilum. T. 70.

stilo operam dare. Dom. 20. (nostr. *schriftlich ausarbeiten*.)

Oppon. *noscere* h. e. *legere*.)

Stimulare. multis ad occasionem stimulantibus. Galb. 7.

Stipatus. ut pontes calonibus et impedimentis stipatos reperit. Cal. 51.

Stipendium. i. q. *tributum s. capitis census quotannis solvendus*.

Galliae quadringenties in singulos annos stipendii nomine imposuit. C. 25. (*Stipendiariae s. tributariae provinciae*, bello devictae, peioris erant conditionis, quam *vectigales*. v. not. ad C. 20. et 25.)

i. q. *pecunia militi data*, nostr. *Sold*.

legionibus stipendium in perpetuum duplicavit. C. 26.

h. e. *a quinis in diem assibus ad denos auxit*. v. Lips. exc. ad Tac. A. 1, 17., Schweigh. ad Polyb. 6, 39.

quicquid ubique militum esset, ad certam stipendiorum praemiorumque formulam astringit. A. 49. cf. 110 51, 25.

Domit. quantum stipendium militi addidit, aureos ternos. Dom. 7. h. e. quum novem aureos quotaunis accepissent, duodecim dare coepit, addidit igitur *quartam ternorum aureorum pensionem*. v. Schelius in Hygin. c. 3.

exhaustus stipendio, quod adjecerat. Dom. 12. — ut stipendia quoque militum, et commoda veteranorum, protrahi ac differri necesse esset. Ner. 32.

unde i. q. *militia*. prima stipendia facere. C. 2. A. 2. T. 9.

post stipendia Foro operam dedit. Tit. 4.

stipendia instituit et imaginariae militiae genus, quod vocatur supra numerum. Cl. 25. h. e. *imag. militiae genus cum stipendiis imaginariis*.

Stipendiarius i. q. *tributarius*. C. 71.

Stipes. ad stipitem deligatorum. Ner. 29.

Stips i. q. *as*, *nummus*. quasi elephantio stipem. A. 53.

de nummis strenae loco Principibus oblatis. stipem quotannis die certo emendicabat a populo, cavam manum asses porrigentibus praebens. A. 91. edixit et, strenas ineunte anno se recepturum, stetitque in vestibulo aedium Kal. Jan. ad captandas stipes sequi. Cal. 42.

Ita *stipes ex voto vel ad res sacras Diis datae*. omnes ordines in lacum Curtii quotannis ex voto pro salute ejus stipem jaciebant. A. 57. v. not. cf. Lips. ad Tac. A. 14, 15., Ernest. Clav. Cic. sub voc. *Stips*.

Stipulatores, qui promissionem solvendi aeris alieni exigunt

ab aliquo. De verbo *stipulari* et more *stipulationis* v. Ern. Clav. Cic., *Brisson.* de form. p. 559.

feneratorum et *stipulatorum* publicanorumque, qui unquam se aut Romae debitum, aut in via portorium flagitassent, viz ulli pepercit. Vit. 14. (*feneratores et stipulatores Romae debitum, publicani portorium in via flagitarant.*)

Stirps. paterna stirpe Aricinus. A. 4. clarae stirpis indoles. A. 43. stirpis antiquae. Cal. 35. Vit. 2. stirpe praetoria. C. 39.

horum residuam stirpem. Vit. 1. indicia stirpis mansisse diu. ibid.

ex hac stirpe Tiberius genus trahit. T. 3.

Stolatum Ulyxem Caligula appellavit Liviam. Cal. 23.

Stomachus. vescebatur — quocunque tempore et loco, quo stomachus desiderasset. A. 76.

marcente adhuc stomacho pridiani cibi onere. Cal. 58. stomachi dolor. Cl. 31.

ad exonerandum stomachum. Cl. 33.

More veterum, quo animi affectus ab intestinis corporis partibus repetere et denominare solebant (Hebr. רַחֲמִים פְּלוֹת, לב; Gr. καρδία, ἥπαρ, σπλάγχνα, χόλος al.); *stomachus* de fastidio, aegritudine, indignatione dicitur.

bile et stomacho. T. 59., unde

Stomachari. sive quid stomachor. T. 21.

Stragula. Gr. στρώμα, στρωμνή. culcitris et stragulis praetentatis et excussis. Cl. 35. custodes diffugerant, direptis etiam stragulis. Ner. 47.

funeratus est — stragulis albis auro intextis. Ner. 50.

Strangulare. eandem mox saepe frustra strangulare meditatus. Ner. 35. hos custodes strangulaverunt. T. 75. qui eum meridianam strangularent. Ner. 6.

immaturae puellae, quia more tradito nefas esset virgines strangulari, vitiatas prius a carnifice, dein strangulatae. T. 61. laqueo strangulatam. T. 53.

strangulari med. i. q. suffocari. piro strangulatum. Cl. 27.

Stratum, Stratura. v. *Sternere.*

Strena, munusculum die festo datum. Ejusmodi strenas dare et accipere Principes solebant. —

Augusto Kal. Januar. ab omnibus ordinibus strena data in Capitolio, etiam absenti. A. 57. Tiber. edicto prohibuit, strenarum commercium ne ultra Kal. Jan. exerceretur. T. 34. Idem consuerat quadruplam strenam, et de manu, reddere; sed offensus, interpellari se toto mense ab iis, qui potestatem sui die festo non habuissent, ultra non tulit. ibid. cf. Dio 57, 8. et 17.

Caligula edixit, strenas ineunte anno se recepturum. Cal. 42. (Edicto denuo eas sublatas a Claudio, narrat Dio 60, 6.)

Strepitus. clariore strepitu ventris emissio. Lucan.

Strigilis, instrumentum, quo in balineis corpus defricabant. A. 80.

Strigosus i. q. *macilentus.* Horat.

Stringere. strictis pugionibus peti. C. 82. strictus gladius. C. 14. VII. 8. Orh. 6.

stricturum se incubrationis suae telum. Cal. 53.

Strictim. str. scribere de al. re. T. 73. i. q. *breviter.*

Struere insidias alicui. Dom. 2. — sic structo literarum ordine. C. 56.

Studere, habitum vestitumque prist. reducere studuit. A. 40.

studere simpl. i. q. *litteris operam dare*, quibusdam — studendi solatium ademptum. T. 61. Male al. *scribendi*. studuit Fl. usque ad annum duod. Volaterris, inde Romae apud grammaticum — et apud rhetorem. Pers. v. Gesn. ad Plin. ep. 3, 5, 5. cf. Plin. ep. 2, 8, 1. 2, 13, 5. „*quum simul studeremus*.“ 4, 13, 3. „*studes? inquam. respondit: etiam. ubi? Mediolani*.“

Studium omnino intentio est animi, qua rei vel homini operam damus, adeoque cupiditas et ardor, quo tractamus aliquid, vel aliquem amplectimur. Gr. *σπουδή*, nostr. *Eifer*, *Bestrebung*, *angelegentliche Beschäftigung*, *Vorliebe*, *Lust* etc.

nec minore studio. C. 23. Senatus in funere ornando — eo studio certatim progressus est. A. 100.

c. genit. studio spectandi. A. 45.

promerendi amoris hom. mirum et efficax studium.

Cal. 3.

equorum studio — flagravit. Ner. 22. aurigandi, aleae studium. Vit. 4. armorum nullo, sagittarum vel praecipuo studio tenebatur. Dom. 19. quod gesticulandi saltandique studio teneretur. Dom. 8. habuit et pingendi fingendique maxime non mediocre studium. Ner. 53. ne Graecarum qu. disciplinarum leviori studio tenebatur. A. 89. studium grammaticae. Gr. 2. literarum. Gr. 13. Rh. 3. poeticae. Dom. 2.

Unde cupiditas al. rei, et amor atque voluntas erga aliquem.

e studio sciscitandi, quisnam esset. Cl. 10.

studium et fides erga clientes. C. 71. quorum vero studio teneretur, omnibus ad insaniam favit. Cal. 55. ad retinendum ceterorum hominum studium ac favorem. Vit. 15. incendebat et ipse studia hominum. Cal. 15.

studium armaturae Threum prae se ferens. Tit. 8. turbae faventi adversus studium suum. Cal. 30. h. e. *faventi adversariis praeae factionis, cui ipse maxime studebat*. —

magno studio hominibus injecto. Rh. 1. certantes athletas effusissimo studio spectavit. Ner. 40. tantum afuit a remittendo laxandoque studio. Ner. 25. —

compendio cujusque horum, vel etiam studio aut libidine. Cl. 29. h. e. *cupiditate, voluntate vel odio erga aliquem, nos: nach Lust u. Gefallen*.

studia i. q. negotia, quae quis cum studio tractat, max. literae.

quae ad civilia et bellica ejus studia pertineant. C. 44. i. q. negotia.

nec minore cura Graeca studia secutus est. Cl. 42. h. e. *studium literarum Graecarum*. communium studiorum commercio. ibid.

studia liberalia. A. 84. Dom. 20. Plin. altiora studia percepit. Gr. 21.

functus militia studia repetiit. Gr. 9. in studiis atque doctrina. Gr. 20.

inter cetera studiorum monumenta. Cal. 3. non sine insecutione studiorum morumque ejus. Gr. 19. h. e. *doctrinae*.

Studiosus, quasi studiosiorem partis alterius. T. 11.

studiosissimus quisque. Rh. 2. studiosi juris. Ner. 32. i. q. *jurisconsulti*.

munditiarum lautitiarumque studiosissimus. C. 46.

Studiosae. studiosae et audiit et imitatus est Corn. Alexandrum. Gr. 20.

quam — disjicerent, idque eo studiosius facerent sequi.

C. 81. quam essedario Porio studiosius plausum esset. Cal. 35.

studiosissime spectare. A. 45. aleam ludere. Cl. 33. artes exercere. Cal. 54. artes colere. T. 70.

Stultus. stultiores aiebat filio suo Claudio. Cl. 3. ponit pro stulto baccolum. A. 87.

Stultitia. Cl. 15. 38. Ner. 33.

Stupa, potius *Stuppa*. Geminatur litera *p* in libris omnibus, quorum recensum vide apud Oudend. Gr. στύπη et στύπαιον. cf. Drakenb. ad Liv. 38, 6. §. 2., Virg. Aen. 2, 236. et 5, 682., Lucan. 10, 493., Caes. B. C. 3, 101., cit. ab Oudend. Grammaticorum etymologia a *stipando* inepta est.

cubicularios ejus cum stuppa taedaeque in praediis suis deprehensos. Ner. 38.

Stupidus. stupidum cubuisse. A. 16.

Stuprum. avunculi stupro. A. 68. h. e. quod tulisset ab avunculo uxorem in stupro generi compertam. T. 35.

chirographa omnium, requisita fraude ac stupro. Cal. 24.

cum omnibus sororibus suis stupri consuetudinem fecit.

Cal. 24. consuetudine mutui stupri. Oth. 2. commercio mutui stupri. Cal. 36.

quam codicillos Memmii ad Pomp. uxorem de stupro pertulisset. Gr. 14.

Stuprare. stupratum a se. Cal. 36. stupratam a se. Ner. 35.

Stupratores. Dom. 8.

Stylus. v. *Stilus*.

Suadere. quietem et concordiam. Oth. 8. asperiora suadentibus. C. 14.

praesidibus, onerandas tributo provincias suadentibus. T. 32.

accitus et ipse per Tr. pl. in Curiam ad suadenda, quae viderentur. Cl. 10. Injuria Ern. praefert *censenda*. v. not. Lenius est voc. pro *censere*, auctorem esse.

Suasor. pro auctore suasorem — dicere coegit. T. 27.

Sub ex Gr. ὑπό (v. Scheid. ad Sanct. p. 250.) significat, aliquem v. aliquid loco vel tempore vel conditione propinquum et conjunctum esse cum aliquo, sed ita ut inferius sit illo, accedat, pareat, ab illo pendeat. Iungitur cum ablativo, et, accedente motus et appropinquationis notione, cum accusativo.

a., cum ablativo.

de loco. sub aede Saturni. Oth. 6. Sed A. 100. pro *Rostris sub veteribus* corruptum est ex: pro *Rostr. veteribus*. Praepos. *sub* Egnatius demum intrusisse videtur, ut docent codd. et editiones Egnatio priores. v. Oudend.

sub divo. C. 72. A. 82. sub tegulis habitare. Gr. 9. tegula sub una. Gr. 11.

de tempore. sub excessu Tiberii. Ner. 5. sub exitu vitae. Cl. 43. Ner. 54. sub exitu Neronis. Vesp. 6. h. e. tempore proxime conjuncto s. quod fere incidebat in exitum Ner. etc. Drakenb. ad Liv. 2, 55. §. 1. cum Burm. ad Vellej. 2, 24. et

Oudend. ad *Frontin.* 1, 5, 9. et 3, 9, 1. omnino negat, discrimen esse inter formulas, ubi *sub* ablativo, vel accusativo jungitur, collata silva exemplorum utriusque usus. Mihi quidem ita statuendum videtur, ut, quod rationis et linguae leges jubent, agnoscamus notionis diversitatem, qua ablativus *conditionem remque adeo praesentem* significat, cui *imminet et ingruit aliquis eventus*, accusativus *motum et appropinquationem rei s. eventus ad tempus notatum*, sed, usum loquentium et scribentium, ut assolet, in re proclivi promiscue versatum esse, facile concedamus. Nos: *unter der Zeit, unterweilen et gegen die Zeit*. Ita Graeci usum praepos. *ἀν* et *ἐν*, Latini praep. *in* c. accus. et ablat. saepe miscuerunt.

de conditione s. statu, a quo quis pendet, cui subjectus est.

sub Augusto. Cl. 25. i. q. imperante Aug. decessit sub Tiberio. Gr. 17.

quaedam sub eo — tristitia acciderunt. Tit. 8. opera sub Tiberio semiperfecta. Cal. 21.

sub priore marito. T. 7. pr. *quum subesset adhuc priori marito.*

(Vide exempla, quae collegit Sanct. p. 829. ed. Scheid.)

Inde: quantum militum sub signis ubique essent. A. 101.

sub paedagogo fuit. Cl. 2. coll. Ner. 6. educatus sub paterna avia. Vesp. 2.

qui sub tam lentis maxillis erit. T. 21.

Adeoque *de conditione, cui astringitur aliquid*, ubi Gr. *ἐπὶ*, nos *unter*.

sub conditione, si. C. 68. Cl. 24. Vit. 6.

sub conditione, ne. T. 13. sub conditione, ut. T. 44.

(Graec. *ἐφ' ᾧ*. v. Lex. Xen. sub voc. *ἐπὶ* no. 21. cf. Wesseling. ad *Diodor.* 2, 24.)

sub lege, ne. A. 21. sub exceptione, si tamen. C. 78.

sub poena perp. servitutis. T. 36. sub mortis poena. Cal. 48.

occidit sub crimine adulteriorum. Ner. 35. h. e. *subjectam crimini adult.* —

sub nomine alieno. A. 29. 55., ubi quis ipse facit aliquid, et alienum nomen praetendit, sub quo latet, cui se submittit. v. Burm. et Oudend. ad A. 55., interpr. ad *Lucan.* 1, 405.

b., *cum accusativo*. v. quae supra dixi de propria vi huius constructionis, et de usus licentia. Est nostr. *gegen, um*, ubi *de tempore* dicitur, ut in sequentibus.

sub id fere tempus. T. 17. sub idem tempus. C. 21. A. 65. 97. T. 58. Cal. 2. Oth. 8. sub tempus proelii. C. 56. sub horam pugnae. A. 16. sub diem comitiorum. A. 46. (Cod. Salm., tres Medic., Vindob. pr. aliique: *sub die*. v. Oudend.) sub Kalendas Jul. T. 35. sub natalem suum. A. 81. sub Kalendarum diem. Cal. 17. sub noctem. Oth. 8. sub irruptionem hostis. T. 6. sub ipsum civile bellum. Rh. 1. sub cuiusque obitum. Galb. 1. sub ipsam Ennii mortem. Gr. 2. Plura v. apud Drakenb. ad *Liv.* 2, 55, 1.

sub manum. A. 49. Gr. *ὕπὸ χειρὸς* v. *ἡ* *χειρὸς*, h. e. *protinus, celeriter*. Al. *sub manu*.

Subbibere. Gr. *ὑποπίναν*. si paulum subbibisset. Ner. 20.

Subcesivus. v. *Subsivus*

Subdebilis. femur subdebile. Vit. 17.

Subdere. pugionem pulvino. Oth. 11. Dom. 17.

Subditivus. i. q. *spurius*. Brit. fratrem ut subditivum apud patrem arguere conatus est. Ner. 7. Al. *subditum* contra libros. v. Oudend. cf. Duker. ad *Flor.* 3, 16.

Subducere. gallinae ovum. T. 14.

nostr. *entziehen*. Druso alimenta subducta. T. 54. i. q. *subtracta*, *adempta*.

quo materiam tumultus post se subduceret. T. 22.

subducere rationem, ob subjectos singulis ordinibus numeros, unde etiam *subducere calculos*, ut *Cic.* *Fin.* 2, 19, 60.

annorum ratione subducta. Cl. 21.

Subigere. orbem. C. 7. Breucos et Dalm. subegit. T. 9. Gallogr. sese subegisse. Cal. 30. brevi omnia subegit. C. 34. Gallias Caesar subegit. C. 49. mox sensu obscoeno: Nicomedes Caesarem sequi. de *stupro*.

Subinde i. q. *mox*, *statim*. A. 95. Ner. 3. 6. Galb. 1. 10. removens subinde plerosque. Galb. 16. Vit. 9. Tit. 5.

i. q. *identidem*, *interdum*, *saepius*. C. 65. T. 28. 57. Cal. 30. 33. 50. Cl. 41. 43. Ner. 10. 41. Galb. 3. 16. v. Duker. ad *Flor.* 2, 10.

Subire. sibi subeunti Tiberim. Cl. 38. per devexum pulpitem subeuntem. Ner. 13.

aquilam humeris subisse. A. 10.

subire insidias. C. 86. bella. *ibid.* periculum. A. 32.

quidvis discriminis. Oth. 9.

contrariam et ancipitem rationem medendi necessario subiit. A. 81.

judicium majest. subiit. T. 2. famosi iudicii notam sponte subibant. T. 35.

variorum dedecorum infamiam subiit. A. 68. ebrietatis quoque et aleae infamiam subiit. Cl. 5. nihil contumeliarum defuit, quin subiret. Ner. 45.

ne sibi — subeunda poena esset. Vesp. 6.

Subitus. i. q. *repentinus*, *praeter expectationem veniens*.

subita eruptio hostium. C. 65. subita hostium incursio. ne. C. 55. subita eruptione. A. 96. subiti ignes. T. 14.

propter subitam valetudinem. Ner. 3. subiti tumores. T. 68. h. e. *subito et assidue orti*. (Ita Salm. cod., duo Palat., tres Medic. al. Vulg. *subtiles*, unde conjecerunt Lips.

substilli v. *substilles*, Burm. *rubidi*, Ern. *lividi*.)
velut ad subitam condictamque coenulam, Cl. 21. levi subitaque de causa. Cl. 34.

si quid subiti muneris injungendum esset. T. 18.

subita poenitentia. C. 75.

commisit et subitos (Circenses.) Cal. 18. subitus aderat. T. 33.

ad subita. A. 84. (nos: *auf plötzliche*, *unvorhergesehene Fälle*.)

Subjicere. ut statuæ Caesaris subjiceretur (caput.) A. 13. Al. *submitteretur*. Illud aptius. v. not. manum hum. intulit mensaeque subjecit. Vesp. 5.

veste detracta subjectaque mil. pedibus. Cal. 26.

Sed Vit. 17. leg. mento mucrone gladii *subrecto*, non *subjecto*.

mater, quam subjectam sibi vidiasset. C. 7. (de *stupro*.) — subjicere oculis al. A. 18.

ut is ordo quandoque ei subjiceretur. A. 94. i. q. *submitteretur*, *pareret*. —

subj. hastae al. ipsum bonaque subjecit hastae. A. 24. et *simpl.* reliquias omnium spectac. subjecit et venditavit. Cal. 39. hos partim suici ac venire imperavit. Tit. 8. (Ex glosse mate vulg. additum *in servos*, quod abest in codd. Lips. et Salm., Med. sec. v. Oudend.) cf. Duker. ad *Flor.* 2, 6. §. 48.

subjicere i. q. *substituere*, *subornare*. ut in quaestione pernegantibus cunctis, Anicetum — indicem subjecerit. Ner. 35.

pistorem alium quam sibi panem convivis subjicientem. C. 48. sacrificanti simul pro secespita plumbeum cultrum subjiendum curavit. T. 25. remoto ordinario apparatu tabidas feras etc. subiciebat. Cal. 26. ut Gr. ὑποτίσσειν. v. not.

i. q. *sub finem addere*, *adjicere*, *subjungere*, nostr. *beisetzen*, *beifügen*.

ex quibus in exemplum pauca hinc inde subjeci. T. 21. vetus SCTum subjiciam. Rh. 1. ex quibus argumenti gratia pauca subjeci. Horat. subjecit alium (versum). A. 98.

nostr. *daruntersetzen*. abundantes literas ibidem statim subjiit circumducitque. A. 87.

unde *subjectus* i. q. *proximus*. ex subjecta lacuna. Ner. 48.

Sublevare. i. q. *erigere*. inter manus sublevantium exstinctus est. Vesp. 24.

unde i. q. *adjuvare afflictum*. ne provincias qu. ulla liberalitate sublevavit. T. 48. onerare sententia sua quemque vel sublevare. Cal. 53.

Sublimis. pium in sublime jactare. Cl. 27.

Submergere v. *Summergere*. paene summersus. Cl. 32.

Subministrare. Sejanum quaerenti occasiones subministrasse. T. 61.

Reliqua *Submonere*, *Submovere*, *Submittere* v. sub: *Summ.*

Subnotare. ap. ositis, qui nomina palam subnotarent. Cal. 41.

Suboles. v. *Soboles*.

Subornare. percussores ei subornavit. A. 10. percussorem sibi subornatum. Ner. 34. Nemorensi regi validiorem adversarium subornavit. Cal. 35.

subornavit, qui C. Rabirio perduellionis diem diceret.

C. 12. subornavit, qui ingredientem Curiam invaderent. Cal. 28.

subornavit, proximo Sen. qui censerent. Cl. 26.

Subregere. mente mucrone gladii subrecto. Vit. 17. Gr. ὑπαίρειν.

Sensus: mento per subjectum mucronem glad. subelevato v.

subrecto. Vulg. *subjecto* vel vitiose *subtecto*. v. quae de ea-

dem confusione Drakenb. ad *Liv.* 7, 10. §. 10. l. 8, 8. §. 10.

et *Sil.* II. 10, 253.

Subripere. puer adhuc Athenis subreptus. Gr. 15. Vitiose al. *catenis*.

Subrogare. jus sacerdotum subrogandorum. Ner. 2. h. e. *in locum aliorum*.

Subrutilum caput. Dom. 20.

Subscribere, nomine subscripto confirmare aliquid, nostr. *unterschreiben*.

quum de supplicio cujusdam capite damnati, ut ex more subscriberet, admooveretur. Ner. 10. nec quicquam prius pro potestate subscripsit. Oth. 7. numerum puniendorum ex custodia subscribens. Cal. 29.

simpl. *scribere aliquid sub al. re.* subscripsere quidam L.

Bruti statuæ: utinam viveres; item ipsius Caesaris sequ. C. 80.

subscribere accusationi est, accusationem subscripto nomine firmare et adjuvare. v. Clav. Cic. sub h. v. Unde; accusanti patrono subscripsit. Rh. 3.

i. q. *bona vota subscribere literis ad aliquem datis.*

quum Rhod. legatos, quod literas publicas sine subscriptione ad se dederant, evocasset, ne verbo qu. insectatus ac tantummodo jussus *subscribere*, remisit. T. 32. Dio 57, 11. οὐχ ὑπέγραψαν τῇ ἐπιστολῇ τοῦτο δὴ τὸ νομιζόμενον, εὐχὰς αὐτῷ ποιοῦμενοι. Niox: ὑπογράφαντας τὸ ἐνδίκον ἀπέπεμψε. v. Fabric. cf. P. n. ep. 10, 1. Brissou. de form. p. 324. Male Ern. ad h. l. —

i. q. *clam notare, scribere aliquid*, v. Burm. ad A. 27., Ern. ad Agric. Tac. 45.

Pinarium quum *subscribere* quaedam animadvertisset. A. 27. cf. Capit. Ant. Phil. c. 15

Subscriptio. T. 32. v. modo *Subscribere*.

Subsecivus v. *Subsicius*. subsiciva, quae, divisis per veteranos agris, carpiim superfuere. Dom. 9. (Auctor de limitibus apud R. galt. p. 299. *Subseciva*, quae in divisura agri non efficiunt centuriam, id est, jugera ducenta. Deducendum vocabulum a v. *subsecare*, adeoque non scribendum *subcesiva*, *subcis*. v. *succis*. v. Oisel. et Gronov. ad Gell. 13, 24, 4., Görenz. ad Cic. Leg. 1, 4, 13. qui tamen inconstantior h. l. *his subsicivis*, paulo ante 1, 3, 9. *subseciva quaedam*. Litera *i* in syllaba secunda confirmatur codicibus et tabula aenea apud Gruterum p. 1081, 2. v. Oudend. ad h. l.)

Subsellum. subsellia tribunicia. C. 78.

medius inter Consulum sellas tribunicio subsellio sedebat (in Curia.) Cl. 23.

subs. in judiciis. cautum, ut litigatores — pro subselliis nullam omnino mercedem darent, praebente aerario gratuita. Ner. 17. sedit in subselliis (cum reo et advocatis) per aliquot horas. A. 56. (Unde Cic. de Orat. 1, 62. „is, qui habitaret in subselliis.“) cum subselliis tribunalia. C. 84. Cic. ad Div. 13, 10 „versatus in utrisque subselliis“ (judicis atque patroni.) v. Ern.

in Circo v. theatro. Parthorum obsides — super se subsellio secundo collocavit. A. 43. decr. Patr., ut, quoties quid spectaculi usquam publice ederetur, primus subselliorum ordo vacaret Senatoribus. A. 44. quum — lapidibus et subselliorum fragminibus decerneretur (in theatro.) Ner. 126.

in autione. Aponio Sat. inter subsellia dormitante. Cal. 39.

in auditorio. defractus compluribus subselliis obesitate cujusdam. Cl. 41.

in triclinio. subsellio juxta lectulum residens. Ter. 2.

Subsequi. cessantibus copiis, quas subsequi jusserat. C. 58. serius subsequentes. C. 65.

avunculum — subsecutus. A. 3. ut — ita subsequi cogerentur. Cal. 43. nunquam sine Tribunis, procul et occulte subsequentibus. Ner. 26. qui vestigia subsecuti erant. Dom. 1. Sed Dom. 2. omnes libri; sellam — lectica sequebatur, unde ind. Bernecc. per errorem: *subsequi* sellam lectica.

subsequentia h. e. proxime sequi, etiam de subsequentibus diversa fama est. Cl. 44.

male subsequi (sc. *stilo*) verba dicentis. C. 55.

Subsidere, quosdam ex Vitelliis subsedis Nuceriae, Vit. 1. (nostr. *sich niederlassen*.)

subsedis in oppido Reatino, uxore ibidem ducta. Vesp. 1.

Subsidium i. q. *auxilium*. reorum aut obaeratorum — subsidium unicum ac promptissimum erat. C. 27. hoc subsidium tanti coepti fuit. Oth. 5.

agrum Camp. ad subsidia Reip. vectigalem relictum. C. 20. fugam et subsidia fugae, classes apparabat. Cal. 51.

deserta desolataque reliquis subsidiis aula. Cal. 12. h. e. *hominibus, in quibus spes imperii subsideret*. (Tac. A. 1, 3. *munimenta* dicit, ἐρύματα δώματος. v. Lips. ad h. l.)

Subsistere, i. q. *commorari*, iter inhibere. paulum substitit. T. 11. substitit Brixelli. Oth. 9. h. e. *remansit*. Ravennae substitit. C. 30.

quum succedenti fratri legatus substitisset. Vit. 5. h. e. *remansisset in provincia legatus fratri*. Male al. *substitutus esset*.

Subsortitio i. q. *substitutio per sortem in demortuorum locum*. C. 41.

Substernere alicui pudicitiam. A. 68.

Substituere, utroque anno binos Consules sibi substituit in ternos novissimos menses. C. 76. Pontifex in locum P. Scip. substitutus. T. 4. a Cajo Caesare Gaetulico substitutus (in provincia.) Galb. 6. De loco Vit. 5. v. *Subsistere*,

defuncto circa Kal. Jan. altero e Consulibus, neminem substituit. Ner. 15.

substituere heredes i. q. *secundos heredes facere*. T. 76. cui substitutus heres erat. Galb. 9. v. *Heres*.

Substringere, ut aegre fascia substringeretur (caro.) Galb. 21.

Subsultim decurrere. A. 83.

Subterfugere, praevium periculum. A. 10. jus fisci. Vesp. 23.

Subtexere i. q. *addere*. A. 94.

Subtrahere, subtrahere nomine. Rh. 2.

i. q. *discedere, clam se amovere*, ut Gr. ἀποστρέφειν, ὑποστρέφειν.

repente interdiu vel noctu subtrahebat. C. 65. sc. *se*, quo addito non opus.

Ita Plin. Paneg. 36, 2. „Praefectum praet. non ex ingentibus, sed ex *subtrahentibus* legere,“ ubi Schwarz., nescio an injuria, dubitat, an simpliciter *subtrahere* dici queat sine pronomine.

Subucula, vestis interior, quae subter induitur. A. 82.

Suburbanum, villa, praedium, sub urbe h. e. *juxta urbem situm*. A. 6. 72. 94.

modicis contentus aedibus, nec multo laxiore suburbano.

T. 11. v. Ern.

offerente Phaonte liberto suburbanum suum sequi. Ner. 48. in suburbano Flavio. Vesp. 5. cadaver ejus — Phyllis nutritrix in suburbano suo Latina via funeravit. Dom. 17.

Suburere crura nuce ardenti. A. 68.

Subvehi, triremi usque ad proximos naumachiae hortos subvectus est. T. 72.

inde Romam Tiberi subvectos. Cal. 15.

Subvenire, negavit, se aliis subventurum. T. 47. i. q. *inopiam sustentaturum*.

quo maturius sociis implorantibus subveniret. C. 18. ut Reip. subveniret. Vesp. 6. ad subveniendum hortatus est. Cl. 18. ut — laboranti etiam hoc genere egestionis subveniretur. Cl. 44. nisi quos gravior criminum — vis urgeret, quam ut subveniri posset a se. C. 27.
Subvertere imagines, statuas. T. 13. Cal. 34. Ner. 24. aras. Cal. 5. mensam. Ner. 46.

urbes terrae motu subversae. A. 47.

aliquem i. q. *perdere*, *affligere*, nostr. *stürzen*. Sejanum — vix tandem, et astu magis ac dolo, quam princ. auctoritate, subvertit. T. 65.

Succedere. Pisonis, successuri sibi in consulatu. C. 21. qui Marco in consulatu successerat. C. 29. ut ei succederetur ante tempus. C. 28. ne quem alium sibi succedere, quam sororis nepotem, vellet. A. 94. successurum juveni senem. Galb. 8. post biennium — quam successerat patri. Tit. 11. evenit, ut in eo (consulatu) ipse Cn. Domitio — ipsi Salv. Otho succederet. Galb. 6. (Ceterum Oudend. ad C. 21. ad peculiare Suetonio dicendi formulas refert et hanc: *succed. alicui in consulatu*, et Latine quantum casum addi dicit: *in consulatum*; quod miror excidisse viro doctissimo. Casus sextus in eo genere frequentior significat, *ubi et in qua re successum alicui fuerit*; ubi quartus casus additur, *succedere* propriam vim obtinet, qua est: *in alicujus locum accedere*, nostr. *nachrücken*, ita ut accuratus dicas: *successuri in consulatum suum, quasi locum vacuum*, et: *qui in Marci consulatum successerat*.)

succ. i. q. *procedere*, Gr. *προχωρεῖν*. non succedente stilo.

A. 85. non saepe in scribendo magis successisse sibi. Ter. 3. quum vix fides esset, rem ullo modo successuram. Vesp. 7.

Successus. nec successum victoriae moderatus est. A. 13. magno successu bis ac ter auditus est. Juven.

jam multiplici successu praeferocem. C. 35. per tot successus. C. 25. status inflatusque tantis velut successibus. Ner. 37.

Successio. spes successionis. T. 15. Cal. 12. successio imperii. T. 55. Oth. 4. quo aequiore animo Germ. celere successione vel certe societatem principatus opperiretur. T. 25.

Successor. non expectato successore — decessit (provincia.) C. 18. per tumultum successor ei nominatus. C. 34. coll. Ner. 2. consulares — usque eo detinuit, donec successores post aliquot annos praesentibus daret. T. 63. successores percussoresque summittere exercitus et provincias regentibus. Ner. 43.

in principatu. ut tali successore desiderabilior ipse quandoque fieret. T. 21.

successorem acutum eum necessitate magis, quam iudicio. T. 23. diu cunctatus, an sibi successorem destinaret. Cal. 4. fratrem — consortem successoremque testari perseveravit. Tit. 9. mirari se, quod successorem non et sibi mitteret. Dom. 1. cujus filios — successores palam destinaverat. Dom. 15.

successorem meum osculetur. Ner. 35.

Succendere. ardentibus cereis succenderunt (lectum.) C. 84. quod oppidum Hisp. — facibus succenderit. Galb. 3. succenso tempore Jovis O. M. Vit. 15.

Succensero i. q. indignari, iratum esse. c. dat. Cal. 3. Vesp. 15.
succ. aliquid. succensens curam verrendis viis non adhibi-
tam. Vesp. 5. ne recusanti quidem aut succensuit quicquam
sequ. Horat.

sequ. si. succensebatque, si qui — insererent. Cal. 23.

Succidere. ut in provinciis vineta succiderentur. Dom. 7.

Succingere. succincti gladiis. C. 84. ferro. A. 32. Vit. 11.

succinctos linteo. Cal. 26. (coll. *Phaedr.* 2, 5, 11.) succin-
ctus poparum habitu. Cal. 32.

Succlamatio. inter exultationes succlamatioesque populi.
Ner. 24.

Succollare. ab his lecticae impositus et — vicissim succollantibus
in castra delatus est. Cl. 10. succollatus. Oth. 6.

Succumbere. Nolae succubuit. (nostr. *er legte sich*, de morbo.)
A. 98.

succ. alicui, nostr. *unterliegen*. Cal. 30.

Succurrere. c. dat. i. q. *subvenire*. tanquam aliter illi non pos-
sent, nisi morte, succurrere. Ner. 36.

i. q. *in mentem venire*. succurrit versus ille Homer. T. 21.
id quale fuerit, neque ipse tunc prodidit, neque cuiquam fa-
cile succurrat. Tit. 10.

Succus. pomum succi vinosioris. A. 77. taxi arboris succus.
Cl. 16.

Sudor. sudorem frontis brachio detergere. Ner. 24.

Sudare. sudabat ad flammam. A. 82.

Sudarium. parceret arteriis ac sudarium ad os applicaret.

Ner. 25. ligato circum collum sudario. Ner. 51. ante faciem
obtento sudario. Ner. 48.

Sufferre. colligere semet ac sufferre. Cal. 50. (nostr. *sich fort-
schleppen*.)

Suffertus. aliquid se sufferi tinniturum. Ner. 20. Gr. ὑπόπικνον
π. h. e. quod pleno sono aures afficiat. v. Turneb. Advers. 28,
18., Schneid. Lex. Gr. sub voc. πικνός.

Sufficere. quia suffecturus dies non videbatur. C. 84. iudicia,
quibus peragendis vix suffectura litigatorum aetas videbatur.
Vesp. 10.

non sufficientibus duobus (Foris). A. 29. fuit — pietatis
exemplo sufficientis. Pers.

suffecerit haec retulisse. Ner. 31. — ut destinata summa
sufficeret. A. 42.

sufficere illi debere ux. ornamenta. Ner. 35.

sufficere alicui rei. suff. sumtibus. Gr. 23. et simpl. qui
non sufficerent sc. sumtibus. A. 43. facile omnibus (epulis)
sufficiens, vomitandi consuetudine. Vit. 13.

quando universae (Reip.) sufficere solus nemo posset. T.
25. (Tac. A. 1, 13. opponit *suffecturos* et *impares*. Id. 3, 32.
corpore validam et bello suffecturum. De sumtibus Id. 3, 72.
„quod nemo e familia restaurando (theatro) sufficeret.“)

ante ipse scribendis epistolis amicorum sufficiebam; nunc
occupatissimus et infirmus sequ. Horat.

quum, urgente vi valetudinis, non sufficeret ad obsignan-
das testam. tabulas. Horat. fin. h. e. *non satis virium haberet*.

sufficere act. i. q. *substituere*. in locum demortui suffectus.
Cl. 14. Q. Maximo suffecto. C. 80.

hono. e abiit, suffecto alio in locum suum. A. 26.

Suffigere al. cruci. C. 74. caput hasta suffixum. Galb. 20.

Sufflavus capillus. A. 79. Ner. 51.

Suffodere. legenti — et attonito suffodit inguina. Dom. 17.

Suffragari i. q. *adjuvare.* socero generoque suffragantibus. C. 22. suffragante fratre. Dom. 2.

Suffragator. C. Memmii — etiam suffragator in petitione consulatus fuit. C. 75.

exacta pecunia, quantam is cum suffragatore suo pepigerat. Vesp. 23.

Suffragatio. de Quaestore candidato inter causas suffragationis suae posuit, quod sequi. Cl. 40.

Suffragium. ferebat et ipse suffragium in tribubus, ut unus e populo. A. 56. i. q. *edebat.*

ut plura ipse in eorum tribubus suffragia, quam uterque in omnibus, tulerit. C. 13. h. e. *acceperit.* v. *Ferre.*

tribunatu mil., qui primus Romani reverso per suffragia populi honor obtigit. C. 5.

reperita sunt proximis comitiis complura suffragia, Consules eos declarantium. C. 80.

ut vestro suffragio suam dignitatem teneant. C. 41. magistratum populi suffragio cepit. A. 2.

adjutum putant T. Vinii suffragio. Vit. 7. h. e. *suffragatione, commendatione.*

adhibes joci causa magistrum suffragio tuo. Rh. 5. (ex Cic. Phil. 2, 17.) nos: *von deiner eignen Wahl.*

genus suffragiorum in municipiis ab Aug. excogitatum. A. 46. v. not.

tentavit Cal., comitiarum more revocato, suffragia populo reddere. Cal. 16. (*die Wahlen.*)

Suffugere aliquem. ut consularem satisfacientem sibi — ita suffugerit, ut caderet supinus. T. 27.

Suggestus in orchestra. C. 76. i. q. *cubiculum* Ner. 12. v. *Lips.* de Amphith. c. 11., *Bulenger.* de Circo Rom. c. 34., Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 51, 4.

Sui. similem se semper sui futurum. T. 67.

expect., quam de adventu *sui* fecerat. C. 30. (Ita cod. Salm. Vulg. suo. v. Oudend., et idem ad C. 82., ubi conj.

etiam inferiore sui parte velata, et ad Cal. 9., ubi mavult: *ex conspectu sui.*) quasi amore sui deperiret. Vesp. 22.

ad exitium sui. A. 94. in admiratione sui. Ner. 52. sine sui appellatione. Cal. 16.

in ultionem sui Reique publ. Ner. 41.

non sine magna sui invidia. Rh. 6. Ita etiam cod. Salm. certamen gymn. honori *sui* institutum. A. 98. vulg. suo. cf.

Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 61, 6. *tui sanctitate,* ubi excitat Paneg. 76, 1. *sub exemplo tui,* et ep. 10, 29. *mei loco,* —

semet. C. 89. T. 67. Cal. 15. 50. Cl. 12. 41. ab *semet:* Gr. 10. *sibimet.* Vesp. 20.

eum pro se, v. *Is.* et not. ad Cal. 34.

Suus. sui cujusque mensis. A. 40. v. not. suo quaeque more. C. 84. v. *Quisque.*

sortiri anno suo proconsulatum. Galb. 3.

sexto suo consulatu. A. 100. consulatu suo nono. Vesp. 24. in secundo suo consulatu. Dom. 3. *Suus* est pro genitivo nominis.

non sine magnis *suis* — discriminibus. A. 14. Al. omit-

runt suis. Sed est nostr. *nicht ohne eigne s. persönliche Gefahren.*

sua morte defungi. C. 89. Gr. ἰδίῳ s. αὐτομάτῳ θανάτῳ, οἰκείῃ τελευτῇ. Ovid. Trist. 1, 2, 53. *fatove suo ferro cadentem.* Plin. ep. 1, 12, 2. opponit, *qui morbo finiuntur*, et quos *arcessita mors aufert.* Sc. *mors sua est non aliena*, h. e. *ab alio illata* v. *vi contra fatum properata*, ut *tempus suum*, de quo v. Schaefer. ad Plin. ep. 3, 21, 5.

aquilifero legionis suae. A. 10. h. e. *ab ipso conductae.* Casaub. *numerum legionis excidisse putat.* — *exules sui.* Cal. 24. h. e. *a se in exilium missi.*

de suo. A. 45. i. q. *a se.*

sui oppon. hostibus. C. 75. *suas ratus (naves.)* A. 16.

sui i. q. amici, comites. quia *sui* diffugerant. Cl. 10. *Al. servi.* promptissimis atque etiam instantibus suis. Vesp. 6. *quibusdam suorum.* C. 86.

i. q. *domestici, cognati.* domi et inter suos. A. 61. *dimitt. omnem curam suorum.* T. 11.

quod superstes omnium suorum exstitisset. T. 62. *suis suorumque diebus sollemnibus.* Cl. 14.

i. q. *populares.* ut quidam e primor. Gall. *confessus sit inter suos.* A. 79.

Sumere. de cibo. pro *potione* sumebat *perfusum aqua frig. panem* etc. A. 77.

ut non temere super *coenam* praeter Mat. *malum*, et *modicam* — *potiunculam* sumeret. Dom. 21. (nostr. *nehmen*, *zu sich nehmen.*)

antidotum — ad praecavenda *venena* sua *sumtum.* Cal. 23.

de ornatu et vestitu. sum. *diadema.* Cal. 22. *anulos ferreos.* A. 100. Opp. *deponere.*

sum. *virilem togam.* A. 8. 94. T. 7. Galb. 4. Vesp. 2. *togam simpl.* Cal. 10.

Galli *bracas* deposuerunt, *latum clavum* sumserunt. C. 80. (correcta penultima.) —

sumtam sibi Berenicen Tit. 7. est ex corruptis verbis superioris commatis: *sunt usi.* v. Oudend.

aurum sumere *mutuum.* C. 51.

sumto ad reficiendam *vocem* brevi tempore. Ner. 20. *quotidie secretum sibi horarum* sumere solebat. Dom. 3.

sume tibi aliquid *juris* apud me. Horat.

omnium bellorum initium et causam hinc sumsit. A. 10.

supplicium sumere de al. A. 57.

proelia non tantum *destinato*, sed ex occasione sumebat. C. 60. i. q. *incipiebat.* cf. Tac. A. 2, 45. l. 13, 34. Hist. 2, 42. Gell. 17, 21. „*bellum cum rege Pyrrho sumtum est.*“

Sumtus subst. i. q. *impensa.* privato suntu. C. 24. Cl. 20. *communi.* A. 60. magno. C. 46. non *nimio.* A. 74. *easque sumtu suo extruxit.* Ner. 16.

neporatus sumtibus omnium prodigorum ingenia superavit. Cal. 37.

ad relevandos *castrenses sumtus.* Dom. 12. *sufficere sumtibus.* Gr. 23.

ut — *sumtus* ad tuendos eos *prosequendosque* suppeteret. A. 40.

adhibitus *sumtibus* *modus.* Ner. 16. — v. Salmas. ad *Spartian. Adrian.* 7.

Sumtuosus. sumtuosus in libidines. C. 50. i. q. prodigus, nostr. *verschwenderisch*.

i. q. *magno sumtu factus*, nostr. *kostspielig*. portum operis sumtuosissimi fecit. Ner. 9. spectacula magnifica et sumtuosa. Dom. 4.

Sumtuose. essedum argent., sumtuose fabricatum. Cl. 16.

Sumtuaria lex Caesaris. C. 43. (v. Gell. 2, 24. et not. ad l. c.) ab Augusto retractata. A. 34. v. not.

Summa. v. *Summus*.

Summittere, nostr. *nachschicken*, *heimlich zuschicken*. successores percussoresque summittere exercitus et provincias regentibus. Ner. 43. percussores sibi ex Hispania in Indaeam summississe opinatus. Galb. 23. summissis — lictoribus atque militibus, qui sequ. C. 43.

aliis — quo vellent, et quoties vellent, auxilia summittens. C. 28.

unde i. q. *subornare*. summissis consul. viris, qui regio genere ortam pejerarent. Ner. 28. quum summisisset, qui nund. die pauculas uncias venderet. Ner. 32. summissis, qui — inquietarent. Ner. 34. summissis, qui — ad poenam deposcerent. Tit. 6.

i. q. *demittere*. se praesidenti patri ad genua summisit. T. 20.

si quis sibi acrius contuenti, quasi ad fulgorem solis, vultum summitteret. A. 79. (nostr. *niederschlagen*, *senken*, *sinken lassen*.) faciem manu allevans, si quae pudore summitterent. Cal. 36. ut visendam praerberet faciem, neve summitteret. Vit. 17. bos — procidit ad ipsos accumbentis pedes, cervicemque summisit. Vesp. 5.

summittere capillum, *barbam* etc. nostr. *hängen*, *wachsen lassen*.

ut barbam capillumque summisit. C. 67. barba capilloque summisso. A. 23. summittere comam. Cal. 47. (*Germanorum more*.) ut comam semper in gradus formatam — etiam pone verticem summisit. Ner. 51.

summissus. capillo pone occipitium summissiore. T. 68.

Summissim. summissim fabulantes. A. 74. h. e. *leniori pressaque voce*.

Summonere i. q. *clam memoriae al. subvenire monendo*. nullo summonente. A. 53.

Summovere. c. praep. a. donec ambo administratione Reip. decreto Patrum summoverentur. C. 16. (Al. ab v. a *ministratione*, unde Oudend. conj. ab *administr.* Utriusque usus c. praep. a et c. simplici ablat. exempla v. apud Drakenb. ad Liv. 2, 59. §. 3.) eo capite, quo a petitione honorum absentes summovebat. C. 28. (H. etiam l. Medic. sec. Vindob. pr. Cort. omittunt praepositionem.)

c. *simpl. ablat.* paene honore summotus est. Cl. 9. ne ob delictum certamine summoveretur. Ner. 24. athletarum spectaculo muliebri secus omne summovit. A. 44. summovere al. Urbe, Italia. A. 45. T. 36. Cal. 16. Cl. 23. Ner. 39. Dom. 10.

simpl. adeuntes summoverat. T. 40. quae obviam prodeuntes summoveret. T. 72.

summotis omnibus. Dom. 16. summotis omnibus solus. Vesp. 7. summoti turba. Cal. 58. Cl. 22. quum — turbam

summoverent. Cl. 10. Eleus. sacris, quorum initiatione impii et scelerati voce praeconis summoventur. Ner. 34. (ubi *init.* est ablat. absol. pro: *in initiatione*, non regitur a verbo. Vitiōsa est lectio *summoverentur*. v. Oudend.)

recenso Senatu et Equite, summotis indignissimis. Vesp. 9. i. q. *ejectis Senatu*.

Germanos ultra Albim fluvium summovit. A. 21. h. e. *recedere coegit, repulit*.

Summus. summus magistratus. i. q. *consulatus*. C. 19. *summis* honoribus functos. Cal. 26. i. q. *amplissimis*.

de summa se Rep. acturum. C. 28.

summas sibi partes vindicantem. A. 16.

ut summi Principis spem ostenderet. Vit. 10. h. e. *singularis, egregii*.

non sine summa dignatione. C. 4. summa discordia. C. 19. ad summam quondam ubertatem vini. Dom. 7.

summa industriae, nec minore modestiae fama. Tit. 4. De var. lect. v. Oudend.

Summe dilectus a Paeto Thr. est. Pers.

Summa. summa rerum, quas deinceps gessit. C. 34. proposita vitae ejus velut summa. A. 9. Oppon. *partes*. summam malorum suorum. T. 67. —

matri summam omnium rerum publ. privatarumque permisit. Ner. 9. h. e. *administrationem universi imperii*. delatam sibi summam imperii. Ner. 3. ne de summa imperii sui pop. Rom. periclitetur. T. 21. sibi summam Reip. deferentes. Cal. 1. cui belli summam commiserat. Dom. 6.

summae equestris gradus candidatus. Galb. 14. (Primus Casaub. ex cod. Viterb. edidit *summi*.) h. e. *summi honoris*, quem *Eques* nancisci potest, s. *praefecturae praet.* v. not. —

summa aeris alieni. C. 42. Oppon. *usurae*.

summa simpl. de pecuniae summa. quam summam repraesentari jussit sequi. A. 101: pro octingent. millium summa. A. 41. diversae fere summae. ibid. nummos non mediocris summae. Cal. 37. quam minima summa. Cal. 47. taxato prius modo summae. Cal. 38. quadragesima summae, de qua litigaretur. Cal. 40. ut destinata summa sufficeret. A. 42. ex qua summa. A. 57. non alio datam summam — absumpturos. A. 98. quia notata, non perscripta erat summa. Galb. 5. quemadmodum summam rationibus vellet inferri. Vesp. 22. summa (octo millium nummum) quoque titulo adscribitur. Ter. 2. ut — certam summam viritum praestaret heres suus. Dom. 9.

summarum acervi. A. 57. decuria jud., quae judicaret de levioribus summis. A. 32. actor summarum. Dom. 11. h. e. *exactor pecuniarum*. v. not.

ad summam, nostr. *im Canzen, überhaupt*. ad summam perdidit non inultum. A. 71. Gall. *enfin*. ad summam philologus ab semet nominatus. Gr. 10.

Summatim. summatim exponere aliquid. C. 44. Gr. *ἐν κεφαλαίῳ*. commentario, quem de vita sua summatim breviterque composuit. T. 61. h. e. *ut summam rerum narraret, non de singulis fusius exponeret*. cf. A. 9. (Lucret. 3, 272.)

unde *summatim* est ad superficiem, ut *summam modo attingas*, Gr. *ἐπιπολῆς*, nostr. *oberflächlich*. poeticam summatim attingit. A. 85. (Gloss. *summatim*, *κεφαλαϊωδῶς*, quod valet C. 44. T. 61., *συλλήβδην, ἐν κεφαλαίῳ, ἀκροθιγῶς*.)

Supellex. A. 73. Cal. 39. 55. Ner. 11. v. *Instrumentum.*

pretiosae supellectilis praecipudus. A. 70. adhibendum supellectili modum censuit. T. 34.

Vettium, pignorum captis et direpta supellectile male mulcatum — coniecit in carcerem. C. 17. (haud dubie *ab apparitoribus et plebe*, quae simul domum irruerat, direpta supellex.)

Super, Gr. ὑπέρ, ut *praeter* a *prae* forma compar., descendit a primit. ὑπό, *sub*, ut sit *supera*, Gr. ὑπότερα, ὑπερότερα, ὑπερα. v. Scheid. ad Sanct. p. 230. Igitur eandem *propinquitatis* habet motionem, addita alia *motus et processio*nis ad *altius vel ulterius*. Prorsus respondet, quod ejusdem originis est, nostrum *über*.

c. *accusat*. nec ut unquam aliter quam *super* eum cingeretur (sc. latum clavum.) C. 45. Parth. obsides — *super* se subsellio secundo collocavit. A. 43. *super* laureatum currum. A. 94. infuso *super* altaria mero. ibid. aquila *super* nomen Agr. ad primam literam sedit. A. 97. convivatus est et *super* emissarium Fuc. lacus. Cl. 32. quae noctu *super* dormientem — deciderent. Ner. 34.

Unde de loco dicitur, ut sit *prope*, *ad*, confunditur fere cum *supra*.

supra Confluentes. Cal. 8. Al. *super*. v. Oudend. ad h. 1., Drakenb. ad Liv. 23, 32. §. 2. l. 33, 15. §. 8. et l. 43, 21. §. 6., Schwarz. ad Plin. Paneg. 65, 2. cf. infra voc. *Supra*.

super coenam i. q. *inter coenam*, sed ita, ut *super* locum sedentium, *inter* tempus respiciat. Nos: *über Tische*, *über Tafel*, Gr. ἐπὶ δεῖπνον, ἐπὶ κύλικι. C. 87. A. 77. T. 56. Cal. 22. Ner. 22. Vit. 12. Vesp. 22. Tit. 8. Dom. 14. 21. *super* abundantissimam coenam. Ner. 42. cf. Plin. ep. 3, 5, 11. et 4, 22, 6.

De numero notat *additum plurium numerum*, et est i. q. *plures quam* v. *plus quam*, ut nostr. *über*, h. e. *mehr als*.

erant *super* mille. A. 35. *super* triginta ducibus. A. 38. *super* HS. millies. C. 26. Ner. 30. *super* quadraginta reos. Cal. 38. *super* viginti officia — distribuit. Dom. 1. *super* viginti oppida. Vesp. 4.

unde i. q. *praeter*. *super* bina sest., quae initio — numeraverat, vicena millia nummum dedit. C. 38. *super* templa et aras ludos quoque — constituerunt. A. 59. *super* alias donationes. C. 50. quadrag. sest. *super* plurimas coronas aureas dedit. Vesp. 19. *super* festinatas Liviae nuptias objecit et sequi. A. 69. *super* veteres amicos ac familiares. T. 55. exacerbati *super* memoriam pristinae crudel. etiam recenti atrocitate. T. 75. *super* fausta omina. Cal. 13. *super* innumeram turbam ceteram. Cal. 26. *super* sororum incesta. Cal. 36. *super* victorias opima quoque spolia capti. Cl. 1. *super* veterem segnitiae notam ebrietatis quoque sequi. Cl. 5. consulatus *super* pristinum quatuor gessit. Cl. 14. *super* quadrig. certamina. Cl. 21. *super* cetera flagitia atque dedecora — etiam. Cl. 26. *super* ingenuorum paedagogia. Ner. 28. *super* exercitum veterem. Galb. 10. *super* ceteras — blanditias. Oth. 7. approbata cito etiam morum indole *super* itineris industriam. A. 8. *super* fiduciam imperii etiam spe sequi. Ner. 31. instigante *super* animi dolorem etiam magn. aeris alieni. Oth. 5. *super* urgentem valetudinem — etiam. Vesp. 24. *super* ingenii naturam. Dom. 3. cf. Drakenb. ad Liv. 38, 43. §. 1.

ac *super hos*. Cl. 28. Ita etiam *super haec* i. q. *praeterea* de quo v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 74, 4. et Drakenb. l. c.

urgentibus aliis super alios nunciis. Ner. 41. (nos: *einer nach dem andern s. über den andern*, Gr. ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις) Liv. 30, 5. fin. *ruentes super alios alii*.

super adverbii loco, i. q. *insuper*, Gr. πρὸς δέ, nostr. *überdies*.

superque Italiae — *urbes* praec. *operibus exornans*. C. 28. *superque oratorum ac poetarum certamina*. Dom. 4.

c. *ablat. de argumento*, in quo quis versatur, Gr. περί, nostr. *über*.

habuit et ipse *super ea re* concionem. C. 5. nihil *super ea re* statuere. T. 13. v. Horat. Turs. sub v. *super* nr. 8. p. 835.

Sed *super tali consternatione* C. 20. non pertinet ad *referre aut censere*, sed est i. q. *in tali consternatione*.

Superare. Pompejum — *superavit*. A. 16. novissimo proelio fraude *superatus* est. Oth. 9. *superatus*. T. 2. inim. *adversariorum copias* — facile *superarunt*. C. 68.

super. al. in comitiis i. q. *praeferri*. potentissimos duos *competitores* — *superavit*. C. 13.

omnino i. q. *superiorem esse*, *ulterius progredi*. nepot. sumtibus omnium prodigorum ingenia *superavit*. Cal. 37.

Superbia. non *superbiā*. Cal. 17. simili *superbia* — cet. tractavit ordines. Cal. 26.

quorum opera — suo quisque tempore usus est sine *superbia*. Ter. 2.

Superbire. *superbientem* vig. legionum fiducia. A. 16.

Supercilia conjuncta. A. 79.

Superesse. i. q. *adhuc adesse*, *vivere*. quum *superessent* adhuc, qui spectaverant sequi. Cl. 21. (Ita Plin. ep. 2, 1, 9. „quum illi tot amici — *superessent*“ h. e. *adhuc essent*.)

i. q. *reliquum esse*, nostr. *übrig bleiben*. transmar. sibi *superfuturas provincias*. Cal. 51.

subsiciva, quae, *divisis* — *agris*, carptim *superfuerunt*. Dom. 9.

i. q. *abunde et prae aliis alieui esse*. tantum illi — vel ingenii, vel artis, vel fortunae *superfuit*. Tit. 1. (Plin. ep. 1, 10. fin. „si ea, quae mihi denegantur, amicis video *superesse*“ et 9, 7, 4. *quae desunt et quae supersunt*, opponuntur. Terent. Phorm. 2, 1, 10. opp. *quia desit et quia superest*. Plin. ep. 2, 19, 3. „quamvis illis maxima ex parte *supersint* eadem illa, quae stantibus sequi.“)

superesse reo i. q. *adesse*, *causam defendere*. Opp. *deesse*. A. 56. Damnat hunc dicendi modum Gell. 1, 22.

Superfluere. quoties ex damn. bonis pecunia *superfluet*. A. 41.

Supergradi. flamma *supergressa* fastigium templi. A. 94.

quasi omne exemplum liber. *supergressus*. Cal. 46. legit. poenam *supergressus*. Cl. 14.

Superinduere. paenulam obsol. coloris *superinduit*. Ner. 46.

Superior. de superioris anni actis. C. 23. *superiora* i. q. *priora tempora*. Cl. 41. Opp. *transiit ad inferiora tempora*. —

superiores aedes. Cl. 21.

Supremus dies. A. 61. 99. T. 67. amicorum *suprema* *judicia*. A. 66. (letzter Wille.)

uperjicere. *superjecto* aggere terreno. Cal. 19.

- Superjumentarius*. Cl. 2. h. e. *praefectus jumentariis*. v. Casaub.
Superne i. q. *desuper*. complura et ingentia saxa fortuito *superne* delapsa sunt. T. 39.
Superponere. Pomp. statuam marm. Jano superposuit. A. 31.
 Male al. *supposuit*.
 congestis pilis superposuit altissimam turrim. Cl. 20.
 villa colli superposita. Galb. 4.
Superscribere. multa — superscripta inerant (libellis autographis.) Ner. 52.
Supersedere. Eques Rom. elephanto supersedens. Ner. 11. aquila tentorio ejus supersedens. A. 96.
 i. q. *omittere*, *negligere*. c. infin. deflectere ad visendum Apin supersedit. A. 93.
 quosdam — non modo fovere prolixius, sed spectare omnino — supersedit. Tit. 7.
Superstare. superstante Lunensi ara. Ner. 50. statuam rostratae columnae superstantem. Galb. 23.
Superstes. quod superstitem Augustum reliquissent. A. 59.
 mortem obiit repent., superstitibus liberis. A. 4. diem obiit, utroque liberorum superstite. T. 4. decessit — duobus filiis superstitibus. Vit. 3.
 quod superstes omnium suorum exstitisset. T. 62.
 c. dat. ceteri superstites patri fuerunt. Cal. 7. eum superstitem Neroni fore. Oth. 4.
 si superstes parenti exstitisset. Vit. 14. uxori ac filiae superstes fuit. Vesp. 3.
Superstitio. qui superstitione ea tenebantur. T. 36. (Praec. Aegyptii Iudaicque ritus.)
 alia superstitione captus, in qua sola pertinacissime haesit. Ner. 56.
 Christiani, genus hom. superstitionis novae ac maleficae. Ner. 16. coll. Tac. A. 13, 52. Plin. ep. 10, 97.
 inter sacrificulos vanae superstitionis. Dom. 1. (Isidos.)
Superstitiose. Min., quam superstitione colebat. Dom. 15.
Supervacuus. ut et praecleara facta ejus pro supervacuis elevaret. T. 52.
Supervacaneus. instituta — perniciosa et supervacanea ostendere. Rh. 1. Opp. utilia et necessaria.
Supervenire, ad alios, qui jam adsunt, venire, nostr. dazu kommen.
 Trib. pl., qui pulsii supervenerant. C. 33. superveniente eo. T. 21. supervenit illico quidam Cassius quoque nomine. Cal. 57. supervenientibus ab Urbe nunciis. Galb. 11. supervenerunt et Vindicis literae. Galb. 9. residuis integrisque etiam nunc (copiis), et supervenientibus aliis. Oth. 9. duas aquilas — conflixisse, victaque altera, supervenisse tertiam. Vesp. 5.
Supervivere. percuosorum — neque triennio quisquam amplius supervixit. C. 89. Gr. ὑπερβίον. Plin. ep. 2, 1, 2. „triginta annis gloriae suae supervixit.“
Superum mare i. q. *Adriaticum*. C. 34. 44. — *Superior* v. suo loco.
Supinus. supinum, coelum intuentem, stupidum cubuisse. A. 16. (h. e. dormientem. ne quis cum Casaub. precantem intelligat. v. Horat. Sat. 1, 8, 19. Juven. 1, 66.) Ita: supino ac per somnum hianti. Cl. 33.

evenit, ut — caderet supinus. A. 43. ut caderet supinus.

T. 27.

plumbeam chartam supinus pectore sustinens. Ner. 20.

advenientem — exercitus libens ac supinis manibus excep-
pit. Vit. 7. (Addit: *velut dono Deum oblatum*, itaque venera-
tione, quae rebus divinis tribui solet. Ita Liv. 26, 9. „*supinas*
manus ad coelum ac Deos tendentes.“ cf. Virg. Aen. 3, 176.
4, 205.)

Suppetere. i. q. *superesse*, *adesse*. ut exhaustae Urbi frequentia
suppeteret. C. 42. ut perpetuo — sumtus suppeteret. A. 49.
quatenus suppeteret facultas. Tit. 8.

irato et verba et sententiae suppetebant. Cal. 53. vox, quae
ei jucundior suppetebat. Ner. 33.

Suppetias ferre i. q. *auxiliari*. Vesp. 4.

Supplere. Senatum. C. 41. amplissimos ordines. Vesp. 9. decu-
rias Equitum. T. 41. admonitus de supplendo numero Batav.
Cal. 43.

librum imperfectum. C. 56. Gr. 12.

supplevit non habentibus (censum.) A. 41. multis incend.
damna supplevit. Cal. 16.

Supplementum. cornei circuli supplemento. A. 80. i. q. *ope*.

Supplex. Parthosne an Galbam supplex peteret. Ner. 47. suppli-
cem ad se recepit. C. 63. supplicem, concessa vita — relegavit.
A. 16. verba supplicis. Ner. 13.

Suppliciter. precari al. A. 13. T. 10. orare. Vesp. 16. eslla-
gitare. Tit. 5.

utriusque aetatem suppliciter Patribus commendavit. Cl. 46.

Supplicare. thure ac mero apud aram Dei. A. 35. Minois
exemplo, thure quidem ac mero, verum sine tibicine, suppli-
cavit. T. 70. quod — apud Hierosolymam non supplicasset.
A. 93. tumulum, circa quem — Gall. civitates publice sup-
plicarent. Cl. 1. quum prius apud superiores aedes supplicas-
set. Cl. 21. —

rursus supplicantem. Ner. 13. h. e. *ad genua sibi acci-*
dentem.

omnino *precari*. cum candidatis suis circumibat, supplica-
batque more sollemni. A. 56. h. e. *suffragia pop. precabatur*.

Supplicatio. Caesar (ob victorias Gall.) et saepius, et plurimum,
quam quisquam unquam, dierum supplicationes impetravit.
C. 25. v. not.

ob recitationem Neronis supplicatio decreta. Ner. 10.

simulacrum Fortunae consecratum menstruis deinceps sup-
plicationibus et pervigilio anniversario coluit. Galb. 4.

Supplicium, pr. *poena capitalis*, quam quis supplex h. e.
genibus inclinatis patitur.

supplicio afficere al. C. 4. A. 17. Cl. 26. Galb. 12. Vit. 10.
duci ad suppl. T. 57.

observatum etiam est, ne, quoties introiret Urbem, sup-
plicium de quoquam sumeretur. A. 57.

pronus ad cuiusque, et quacunque de causa, necem atque
supplicium. Vit. 14.

quendam — supplicio traditum. Vit. 14. capitali supplicio
coercere aliquid. Dom. 8.

supplicium capitis. Galb. 12. mortem — leve supplicium
putabat. T. 61. antiqui moris supplicium. Cl. 34. neque tor-
mentis neque supplicio cuiusquam pepercit. T. 62.

forte accidit, ut quorundam supplicii dies is esset sequi. T. 75. animadversionibus poenisque ad supplicium datorum cupidissime interesse. Cal. 11. justis suppliciis illacrimavit etiam et ingemuit. Vesp. 15. impunitates, supplicia largitus est (libertorum libidine). Cl. 29.

supplicium de levi exilio. id supplicii genus placuit. Juven. *Supponere.* *supposuit* vitiose pro *superposuit* legitur A. 31. Cl. 20. et *supposita* pro *superposita* Galb. 4. v. Oudend. ad sing. l.

i. q. *subjicere*, *substituere adulterinum pro vero.* *suppositos* — datorum officiorum codicillos. Cl. 29. pro auro et argento stannum et aurichalcum supposuisse ferebatur. Vit. 5.

Supprimere. i. q. *abscondere*, *celare.* rapti per agros viatores — ergastulis possessorum supprimebantur. A. 32. quasi exceptos supprimerent. T. 8.

supprimi. testamentum h. e. *amovere et dolo retinere*, nostr. *unterdrucken*, *unterschlagen.* Cal. 16. Ner. 34. libri suppressi. Gr. 8.

Supra pr. ablativus pro *supra* sc. *parte.* cf. *Super.* *supra* Scalas anul. A. 72. uxore *supra* cubante. Cal. 24. Oppon. *infra se.*

supra nubes volitare. C. 81. *supra* Confluentes. Cal. 8. Al. *super.* v. Oudend.

imagin. militiae genus, quod vocatur *supra numerum.* Cl. 25. candidatos, qui *supra numerum* essent. Ner. 15. (Consensus librorum Ner. 15. ostendit, vitiose aliquot exhibere loco Cl. 25. *super.*)

supra duo millia. A. 31. *supra* centum sex. millia. Cal. 14. (Frequentius in hoc genere dicendi *super.* Sed contra libros nihil mutandum. Ceterum vide de confusione horum vocabulorum, quos citavi sub voc. *Super.*)

Supremus. v. sub voc. *Superior.*

Surculus. trajectos surculos rasit. Ner. 48.

Surgere. surgens et ipse cum cetera turba. Cl. 12. cubuisse, nec prius surrexisse sequi. A. 16. arbor, quae — eversa surrexerat, tunc rursus repente corrui. Dom. 15.

quo mollior pilus surgeret. A. 68. i. q. *succresceret.*

Surripere. i. q. *furari.* T. 60. Cl. 32. Vit. 5.

dilatum ad finem muneris repente surripuit. Vit. 12. (coll.

C. 26. *gladiatores — vi rapiendos reservandosque mandabat.*)

Suscipere. De discrimine verb. *susc.* et *recipere* v. *Recipere.*

a Bovillis equi ordo suscepit (corpus). A. 100. corpus — suscipientibus obviis scribarum decuriis, ad Urbem devectum. Cl. 1.

suscepto in se damno. Cl. 18. (ut nos: *den Schaden auf sich nehmen.*)

deposita legati, *suscepit* Caesaris appellationem. Galb. 11. *susc.* cognomen. T. 17. *susc.* consulatum. T. 65. pontificatum. A. 31. censuram. Vesp. 8. praefecturam praet. Tit. 6. honorem praet. urb. Dom. 1. imperium. Ner. 3. Oth. 7. Vesp. 1. Dom. 13.

cognitionem Senatui detulit; nec illo suscipiente sequi. C. 23. ut disciplinam singulorum susciperent. C. 26. curam ordinand. bibl. suscepit. Gr. 21.

quasi — populi legatione suscepta. Vit. 4. suscepta morum correctione. Dom. 8. *susc.* proelium aut bellum. A. 25. 29. Galb. 10. Vesp. 7. expeditionem. T. 37. Cl. 17. Dom. 6.

peregrinationem. Ner. 19. qui primas partes susceperat.

C. 82. suscepit eas partes. Rh. 6.

si qua — labarent, corrigenda suscepit. T. 33.

susceptis fascibus. Ner. 43. provincias validiores — ipso suscepit. A. 47. (sequ. ceteras Proconsulibus sort. permisit.)

quae sola susceperat (opera), imperfecta reliquit. T. 47.

ludi pro aeternitate imperii suscepti. Ner. 11.

pervenire ad susceptam stationem (h. e. *animo susc.*) Cl. 38.

susc. liberos. Cl. 21. pr. *in genua susc.*, h. e. *pro suis agnoscere.*

susc. vota. Opp. *solvere.* A. 97. C. 85. T. 38. 54. Cal. 14. Cl. 45.

Suspectus. v. Suspiciere.

Suspendere. precantem Senatum — ambiguis responsis et callida cunctatione suspendens h. e. *incertum dubiumque relinquens.* T. 24. (Plin. ep. 2, 20, 3. „nihil nisi ut diu miseram expectatione suspendat.“)

Suspendium. suspendio vitam finire. A. 65.

Suspiciere. suspexisse dicitur coelum. Tit. 10.

i. q. *colere*, tanquam *superiorem*. libertorum praecipue suspexit Posiden. Cl. 23.

Suspectus, Gr. *ὑποπτος*, cui quis non credit, a quo timet. reges infestos suspectosque. T. 37. suspectum cum Augusto. Cl. 1. suspectos sibi dicens. Ner. 23.

suspectus et in morte matris fuit. Vit. 14. h. e. *quum mater moreretur, susp. fuit, tanquam causa mortis.* Vitiosa est lectio: *in mortem.* v. Oudend.

suspectus in ea. Gr. 16. (*filia patroni sc. stupri.*)

suspectissimum quemque sibi — oppressit. Tit. 6.

in ea parte conedit, quae suspecta maxime erat. A. 45. h. e. *cujus ruina max. metuebatur.*

annum diemque ultimum vitae jam pridem suspectum habebat, horam etiam, nec non et genus mortis. Dom. 14. tempore suspecti periculi appropinquante. ibid.

praeter saevitiam suspecta in eo etiam luxuria erat. Tit. 7.

Suspicio. fuit suspicio sequ. acc. c. inf. Cal. 60. Cl. 1.

venit in suspicionem, conspirasse. C. 9. mandata dedisse. T. 12. (Mox: de qua suspicione certior ab Aug. factus.) sequ. *quasi.* Juvenal.

ne qua suspicio moveretur. C. 31. unde nata suspicio est, *quasi* sequ. Tit. 5. Mox: quam suspicionem auxit.

quo et ipso aucta suspicio est opinantium sequ. T. 23. quam suspicionem confirmavit ipse postea. T. 52. suspicionem Caesar quibusdam suorum reliquit, sequ. acc. c. inf. C. 86.

nihil aliud — devitasse se, quam aemulationis cum Caio Lucioque suspicionem. T. 11. ne quam suspicionem infirmitatis daret. T. 72. quoniam suspicionem retinentis dabat. Cal. 12. ut gaudentis etiam suspicionem praeberet. Ner. 40. cupiditatis atque avaritiae vix suspicionem ullam — dedit. Dom. 9. ad avertendam suspicionem. Dom. 17. ad avertendas suspensiones. Oth. 3.

meos tam suspicione, quam crimine, iudico carere oportere. C. 74.

ob suspicionem urbanae conjurationis. C. 9. nec sine suspicione fraudis. C. 20. non sine veneri suspicione. Cal. 1. sine

probris suspicione. C. 43. ex levi rigoris suspicione. A. 66. sine suspicione ullius vitii. A. 71. ob homicidii suspensionem. Cl. 26.

nulla suspicio, nullus auctor tam levis exstitit, a quo non sequi. Cl. 37.

suspicione minima. Galb. 14. ad omnem majoris tempestatis suspensionem. A. 90.

ex tenuissima suspicione. Dom. 15. ut suspicione aliqua vel metu ad perniciem cujusquam compelleretur, tantum auit, ut sequi. Vesp. 14.

quamvis Porcius suspensionem de consuetudine per haec faciat. Ter. 1.

pavidus semper atque anxius minimis etiam suspensionibus praeter modum commovebatur. Dom. 14.

Suspiciosus. joci suspiciosi. Dom. 10. h. e. qui suspensionem movere possunt.

Suspitari. suspicatus gladium oculere. A. 27. insidias quidam suspicati. Oth. 8.

Sustinere. plumb. chartam pectore sustinere. Ner. 20. praefecti praet. citharam sustinentes. Ner. 21. (nostr. halten.)

i. q. tenere, tueri. plerique ludicras partes sustinuerunt. Ner. 11. magistri personam sustinere. Gr. 24.

curam imperii sustinuit. Vit. 2. curam aerarii. Cl. 24. sustinendae dignitatis causa. Vesp. 4. rapinis ac sacrilegiis et onera bellorum civ. et triumphorum ac munerum sustinuit impendia. C. 54. (nos: Aufwand aushalten.) —

sust. i. q. alere, vitam tueri. panis ex herba, quo sustinebantur. C. 68. —

Antonii liberos — et conservavit, et mox pro conditione cujusque sustinuit ac fovit. A. 17. sc. in Rep., dignitatem eorum tuitus est et auxit.

sust. hostem, Gr. ὑπομένειν, i. q. non cedere urgenti, impetum ferre. una sextae leg. cohors quatuor Pomp. legiones per aliquot horas sustinuit. C. 68.

sustinere c. infin. i. q. posse, nostr. vermögen, über sich vermögen, ertragen, aushalten können, Gr. ὑπομένειν.

eos, qui spectare sustinuissent. Cal. 30.

saepius c. negatione. Cornelio Phag. nunquam nocere sustinuit. C. 74. (er vermochte es nicht über sich.) admissam in se perfidiam non sustinuit imitari. C. 75. ut qui nunquam ex ignoti testamento capere quicquam sustinuerit. A. 66. ut ne capitis qu. quisquam reus — mutare vestem aut deprecari sustinuerit. T. 2. Licinium Muc. nunquam, nisi clam et hactenus retaxare sustinuit, ut sequi. Vesp. 13. fratrem — nec occidere, neque seponere, ac ne in minore qu. honore habere sustinuit. Tit. 9.

pontificatum max., quem nunquam vivo Lepido auferre sustinuerat. A. 31. h. e. ausus fuerat.

(Plin. Paneg. 86, 4. „nec sustinuit recedentem non etiam atque etiam votis, lacrimis sequi“ h. e. temperare sibi non potuit, quin — sequeretur.)

Sustentare aliquem salario, cibariis. T. 46. consulares inopes quingenis sestert. annuis sustentavit. Vesp. 17. liberalitate sua, quoad vixerit, sustentatum. Gr. 20. schola se sustentavit. Gr. 15. paucorum Senatorum inopia sustentata. T. 47. (nostr. unterstützen, erhalten.)

ertragen, aushalten. sustentavit tamen aliquamdiu (morbum). T. 72.

Sutor veteramentarius. Vit. 2.

Suzs. v. *Sui.*

Syllaba producta. Ner. 33. syllabas permutare aut praeterire (contra orthographiam.) A. 88.

Sylva. v. *Silva.*

Symphonia. inter choros ac symphonias. Cal. 37.

Syngrapha, tabula, in qua perscripta est pactio, utriusque obsignata paciscentis manu. Hottom. cujus pacti non dubitavit a quibusdam iusjurandum atque etiam syngrapham exigere. C. 23. Al. *syngraphum*, v. Oudend. et Burm. Cod. Vratislav. B. *syngraphu.*

Synthesina, vestis talaris cubitoria, Xiphil. 63, 13. *χιτώνιον ἀνδρῶν.* synthesinam indutus. Ner. 51. Ita omnes MSS. et ed. Rom. Mediol. pr. Ven. pr. aliaeque, quarum recensum v. apud Oudend., qui Sabellicum et Beroaldum intrusisse docet *synthesin*, quod defendit Casaubonus.

T.

Tabella. v. *Tabula.*

Taberna. descripsit abundantiam veterum tabernarum sequ. Cl. 40. tabernas effringere et expilare. Ner. 26. Al. *tabernulas.* v. Oudend. dispositae per litora et ripas deversoriae tabernae parabantur. Ner. 27. quod tabernas tres de domo sua circa Forum civitatibus ad stationem locasset. Ner. 37. v. *Statio.*

exercere unguentariam tabernam. A. 4. (Angl. *keep a tavern.*)

Tabernula sec. vulg. Ner. 26.

Tabernaculum. non egredi tabernaculo. A. 91. Al. *tabernaculum.* v. *Egredi.*

ut plerique advenae aut inter vicos, aut inter vias tabernaculis positae manerent. C. 39.

ut Proconsulibus ad mulos et tabernacula, quae publice locari solebant, certa pecunia constitueretur. A. 36. v. *Clav.* Cic. sub v. *Vasarium.*

Tabes. abhorrentes quosdam cadaverum tabem. Vit. 10.

Tabidus. corrupto demum et tabido corpore funeratam.

T. 51.

tabidas feras. Cal. 26. h. e. *tabe macilentas.* Vulg. *rabidas.*

Tabificum venenum. T. 73.

Tabula. tabula aenea in monumento — inventa est, conscripta literis verbisque Graecis. C. 81. indicem rerum a se gestarum, quem vellet incidi in aeneis tabulis sequi. A. 101. aerearum tabularum tria millia, quae simul (cum Capitolio) conflagraverant, restituenda suscepit. Vesp. 8.

conscriptis paratisque jam tabulis (*in lustro.*) A. 97.

coenationes laqueatae tabulis eburneis versatilibus — fistulatis. Ner. 31.

tabulae i. q. *picturae.* tabulae operis antiqui. C. 47. tabularum pictarum ornatu. A. 72. tabulae pictae. Ner. 11. aversas tabularum picturas. A. 75. Parrhasii tabula. T. 44.

tabulae testamenti. exhibere testamenti tabulas coegit.

- Vit. 14.** ad obsignandas testamenti tabulas. Horat. adversus falsarios tunc primum repertum, ne tabulae, nisi pertusae, ac ter lino per foramina trajecto, obsignarentur. Ner. 17. falsarum tabularum reus. A. 19.
- tabula.* de edicto Principis *tabulae inscripto.* tabulam illico misit, admonens populum sequi. Cl. 21. Oppon. *voci praconis.* Dio: τὰ πλείω ἐς σανίδας γράφων διεδῆλου.
- tabulae debitorum.* disjecta novarum tabularum expectatione, quae crebro movebatur. C. 42. tabulas veterum aerarii debitorum — exussit. A. 32.
- Tabella.* tabellas duplices veste tectas tenentem. A. 27. h. e. *pugillares.* Vitiose al. *tabulas.*
- ex tabella pronunciare. Cl. 15. i. q. *de scripto.*
- non tantum duas tabellas, damnatoriam et absolutoriam, simul cognoscentibus dedit, sed tertiam quoque sequi. A. 33.
- tabellas dotis consignare. Cl. 29.
- tabellae* i. q. *minores picturae.* cubicula — tabellis ac sigillis lascivissimarum picturarum et figurarum adornavit. T. 43. (ubi *tabellae* ad *picturas*, *sigilla* ad *figuras* pertinent.)
- Tacere.* tacere tantummodo iussit (precantes), voce praconis. Dom. 13.
- Tacitus.* sedit in subsellis — verum tacitus. A. 56. pugill., quos taciti et ibidem statim legerent. A. 39.
- Taciturnitas.* desideravit — Maecenatis taciturnitatem. A. 66. (*Verschwiegenheit.*)
- taciturnitatem pudoremque quorundam pro tristitia et malignitate arguens. Ner. 23. (*Schweigen.* Int. Gall. *s'il en voyoit quelquesuns rougir et garder le silence.*)
- Taeda.* cum stuppa taedaeque deprehensos. Ner. 38.
- inter altaria et victimas, ardentisque taedas — incessit. Cal. 13.
- exagitari se mat. specie, verberibusque Furiarum ac taedis ardentibus. Ner. 34.
- Taedium.* taedio diuturnae valetudinis. A. 28. uxoris. T. 10. Urbis. Cal. 8. vigiliae cubandique taedio. Cal. 50. taedio mendendi. Cl. 25. maternae memoriae. Ner. 6.
- taedio audiendi laudandique. Ner. 23. taedio praesentium.
- Vit. 12.** pompae. Vesp. 12.
- per taedium ac dissensionem diversa consentium. Cl. 16.
- taedio profugus. Vit. 12. quum pudore ac taedio secessisset ab Urbe. Gr. 3. donec taedio ad studia se contulit. Gr. 24. angore et taedio periit. Juven.
- per istiusmodi indignitates et taedia causa exstitit mortis. Cal. 23. (nostr. *Aerger*, *Aergernisse*, *Verdruss.*)
- Talentum.* numeratis quinquaginta talentis. C. 4.
- Talis.* talis ubique plerumque, qualem sequi. Cl. 25.
- talis tantaque cum fama in Urbem reversus. Vesp. 8. per haec ac talia. Cl. 10. v. n. in his tot adversis ac talibus. Tit. 8. — talibus quoque se parem gratiam relaturum. C. 72.
- Talus.* talis ludere. A. 83. talis jactaris, ut quisque canem aut senionem miserat, in singulos talos singulos denarios in medium conferebat, quos tollebat universos, qui Venerem jecerat. A. 71. si vellent inter se inter coenam vel talis, vel par impar ludere. ibid.
- talis etiam oracula nonnunquam consulta.* sorte tracta, qua monebatur, ut de consultationibus in Aponi fontem talos au-

reos jaceret, evenit, ut summum numerum jacti ab eo ostenderent; hodieque sub aqua visuntur hi tali. T. 14.

Talaris. cum palla tunicaque talari. Cal. 54. h. e. *ad talos pedum usque demissa.*

Talitrum (a voc. *talus*, quod olim non de *pedum* modo, sed etiam *manuum* ossiculis usurpatum, recte statuit Voss. in Etymol.) articulis ita firmis, ut — caput pueri, vel etiam adolescentis, talitro vulneraret. T. 68. h. e. *ictu digitorum.*

Tam. quod tam exilis, quam sunt animalia. Galb. 3.

tam Senatus, quam populi diurna acta. C. 20.

tam foederatis, quam infestis ac feris gentibus. C. 24. tam suspicione, quam crimine. C. 74. tam a defunctis, quam a vivis. A. 66.

non tam stat. tabularumque pict. ornatu, quam xystis et nemoribus. A. 72.

nec tam indulgentia ducis, quam auctoritate. C. 69.

nihil tam efficere concupiscebat, quam quod posse effici negaretur. Cal. 37.

Tanquam. prohibitum monitu Dei, tanquam is ad tutelam Reip. educaretur. A. 94. (Gr. ὡς c. genit. partic.) Sic saepe post verba accusandi. v. Schaefer. ad *Plin.* ep. 3, 9, 33. et 7, 28, 1. Librarii fere substituunt *quod.*

tenetque vicinitatem opinio, tanquam et natus ibi sit. A. 6. (pro accus. c. infin. Ita saepissime *quasi* apud Nostrum, quod vide.)

Tamen. initio commatis. tamen Caesare occiso. T. 4. tamen longe majora sequi. Cal. 5. v. Oudend. ad l. c., ubi libr. mutavit *tamen* in *Cajo*, Drakenb. ad *Liv.* 40, 46. §. 10.

et tamen. A. 21. 56. Ner. 57. ut *tamen.* A. 20. quia *tamen.* A. 67.

post *quamquam.* quamquam plebeja, tamen et ipsa admodum floruit. T. 3. quamquam — tamen et — et. A. 98.

jam quidem affectum, sed *tamen* spirantem. T. 21.

tamen post pronomen relativum, ubi nunc multi *vero*, sed barbare. quem *tamen.* A. 24. 27.

i. q. *tandem tamen.* percussus igitur inopinata re, diu quid ageret incertus, tamen singulos circuit. T. 11. Al. *tandem.* v. Oudend. et de confusione horum vocab. Drakenb. ad *Liv.* 22, 2. §. 10.

si tamen i. q. *si modo*, ut nos: *jedoch wenn* pro *wenn anders.* C. 78.

Tangere. nihil tangere (in convivio.) A. 76.

tacta de coelo parte muri. A. 94. coll. Cal. 57. Cl. 46. Galb. 1. Dom. 15.

ambitione tactum. T. 21. Sed cod. Salm. *tractum.* v. Oudend.

Tanquam. v. sub voc. *Tam.*

Tantus. tantis rebus gestis. C. 30.

tantum hominum. C. 39. tantum flammæ. A. 94.

tanto sequi. *quod.* idque factum ejus tanto intolerabilius est visum, quod sequi. C. 78.

tanto impensius — quod. Cl. 11. tanto magis, quod. T. 40.

Galb. 9.

tanto opere. v. *Opus.*

tantum abesse, ut. v. *Abesse.*

non tantum — sed et v. sed etiam v. simpl. sed. v. Et atque Etiam.

nihil tantum, quantum. C. 60.

tantum ut ostenderet. A. 43.

tantum non Gr. μόνον οὐ v. μόνον οὐχί i. q. fere, nostr. beinane.

tantum non adversis tempestatibus. T. 11. tantum non statim a funere. T. 52. tantum non summam malorum suorum professus est. T. 67. tantum non satisficientis modo. Cl. 33. tantum non in ipso ejus consulatu. Dom. 15. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 23, 1. Gronov. et Drakenb. ad Liv. 4, 2. §. 12.

tantum quod descriptionem continet brevissimi temporis. v. Drakenb. ad Liv. 33, 5. §. 6., Graec. ad Vesp. 5., qui interpretatur commodum ante, pauxillum ante. tantum quod pueritiam egresso. A. 03. de navi Alex., quae tantum quod appulerat. A. 98. dentem tantum quod exemptum. Vesp. 5. tantum quod exoriente sole. Ner. 6. h. e. commodum, eo ipso tempore.

tantummodo. tantummodo jussos subscribere. T. 32.

tantundem. auctores Bib. fuerunt, tantundem pollicendi.

C. 19. tantundem inaurati aeris reposuit. C. 54.

Tardus. tardissimo sermone. T. 68.

quod quum tardum videretur. Ner. 21.

tarde, et raro et tarde scripsit. Pers. quum opinione tardius cederet. Ner. 33.

Tarditas. fatigatus tarditate et taedio pompae. Vesp. 12.

Tardare. conatus prosilire alio vulnere tardatus est. C. 82.

Taurus. taurus, securis ictu consternatus, rupto vinculo essendum ejus invasit. Galb. 18. taurus Pasiphaen iniit. Ner. 12.

Thess. equites, qui feros tauros per spatia Circi agunt sequi. Cl. 21.

Taxare, constituere s. aestimare pretium v. numerum, pondus al. rei.

Senatorum censum ampliavit, ac pro octingentorum mill. summa duodecies HS. taxavit. A. 41. taxato prius modo summae. Cal. 38.

unde in malam partem i. q. notare, reprehendere.

Cassius Parm. non tantum ut pistoris, sed etiam ut numularii nepotem sic taxat Augustum. A. 4. quasi scenico exodio — divortium suum cum uxore taxasset. Dom. 10. cf.

Relaxare. Vesp. 13.

Taxus. taxi arboris succus. Cl. 16.

Tegere. tabellas dupl. veste rectas tenentem. A. 27.

in Capit. eunti et inde rursus revertenti latus textit. Cl. 24.

h. e. ad sinistram ejus incessit. v. int. ad Horat. Sat. 2, 5, 17.

Lips. Elect. 2, 2. Juven. 3, 131. latus claudere dicit. v. Rupert. ad h. l.

Tegumentum. purpurea tegumenta (equi.) Cal. 55.

Tegula. tegula sub una. Gr. 11. pauperem se et habitare sub tegulis. Gr. 9.

Telum. stricturum sa lucubrationis suae telum. Cal. 53. Ita Juven. 7, 156. quae veniant diversae forte sagittae.

Temere h. e. sine ordine et consilio, unde modo i. q. temerarie, modo forte, casu.

temere adeuntibus. A. 6. h. e. temerarie, Opp, necessario et caste,

circumspectissimum et prudent. Principem, in tanto praesertim negotio, nihil temere fecisse. T. 21. h. e. *sine consilio.* et illam (Remp.) plurium arbitrio temere committi. A. 28. nos: *auf Gerathewohl.*

pugnantes temere (h. e. *sine justo ordine*) ac sine arte. A. 45.

nomen suum in Bucolicis non temere positum. Gr. 23. h. e. *non casu, non sine justa ratione.* Sequ. *sed praesagiente Virgilio,* sequ.

recte enim et non temere feceris. Horat.

unde i. q. *falso, injuria* h. e. *sine consilio justaque ratione.* orationes aliquas reliquit, inter quas temere quaedam feruntur. C. 55.

quum Caesar pleraque — temere crediderit. C. 56. h. e. *re haud accuratius explorata.*

ut falsum et secretorum temere conscium. T. 14. h. e. *injuria conscium, adeoque indignum, cui committerentur.*

quasdam insidias temere delatas. Cl. 36. h. e. *falso.* Ita: paucis temere affirmantibus, transactum negotium. Galb. 19. cunctis nec temere opinantibus. Cal. 6.

non temere i. q. *non facile,* nostr. *nicht leicht.* A. 53. 66. 73. 77. Cal. 30. T. 73. Cl. 42. Ner. 15. Vesp. 15. Tit. 6. 8. Rh. 1. fin. Plin. Gr. 4. 7. Dom. 21. nec temere. A. 16.

Temeritas. i. q. *temeraria audacia,* nostr. *Verwegenheit, Unbesonnenheit.*

nihil minus in perfecto duce, quam festinationem temeritatemque, convenire arbitrabatur. A. 25. Var. cladem temeritate et negligentia ducis accidisse. T. 18. simili temeritate. Oth. 9.

unde i. q. *vanitas,* nostr. *Ungegründetheit, Nichtigkeit, Thorheit.*

velut arguens rumorum de se temeritatem. Tit. 5. ad coarguendam temeritatem artis (mathematicorum.) Dom. 15.

Temperare i. q. *moderari, ad certum modum redigere.*

annonam macelli, Senatus arbitratu, quotannis temperandam. T. 34.

genus eloquendi temperatum. A. 86. i. q. *moderatum, neque rusticum, neque affectatum.* v. not.

unde: *temperare venenum.* Ner. 2. i. q. *miscere.*

ita posthac rem temperavit, ut sequ. A. 42. i. q. *moderatus est.*

adeoque, ut *moderari, i. q. regere.* viden', ut cinaedus orbem digito temperet? A. 68. (ubi lusus in voc. orbem. v. not. et Orbis.)

non temperare, quin v. quo minus i. q. *non abstinere, sibi non moderari.*

non temperavit, quin — jactaret. C. 22. (coll. Tac. A. 2, 84. Id. 3, 67. „non temperante Tiberio, quin premeret voce, vultu.“) ut non temperaret, quin — laceraret. Dom. 23. ne sedato qu. tumultu temperare potuit, quin sequ. Cl. 41. ne in sacrificio qu. unquam aut itinere ullo temperavit, quin sequ. Vir. 13.

ut ne publ. quidem spectaculis temperaret, quo minus sequ. Cal. 54.

c. dat. neque verbis adversus Principem; neque factis exstantibus post haec temperavit. Lucan.

- v. de hoc genere dicendi Schwarz. ad *Plin. Paneg.* 36. 3. ubi *nec temperasti tibi* in libris confunditur cum *non imperasti tibi*, de qua permutatione dixit etiam Burm. ad *Quintil.* 10. 1. p. 912.
- Tempestas*. *Tempestivus*. v. post *Tempus*.
- Templum* Apollinis Actiacum. A. 18. Palatinum. A. 29. v. *Apollo*. Herculis Gaditanum. C. 7. Tiburtinum. A. 72. Jovis Opt. M. Vlt. 15. Dom. 8. v. *Jupiter et Capitolium*.
ardente templo (Jovis.) Dom. 1. vetus templum Jovis Tarraconense. Galb. 12.
- Liberi patris in Thracia. A. 94. Fortunae Praenestinae. T. 63. Fori templa h. e. ad *Forum*. Ner. 13.
- Martis. C. 44. Pacis. Vesp. 9. Veneris Erycinae. Cl. 25.
- Ven. Genetricis. C. 84.
- templa Caesar decerni sibi passus est. C. 76.
- templa, quamvis sciret, etiam Proconsulibus decerni solere, in nulla tamen provincia, nisi communi suo Romaeque nomine, recepit Aug. Nam in Urbe pertinacissime abstinuit hoc honore. A. 52. v. not. templa et arae a provinciis Aug. constitutae. A. 59. templum Augusti a Tib. susceptum. T. 47. et a Caligula absolutum. Cal. 21. Nolae templum Aug. a Tib. dedicatum. T. 40.
- templa decerni sibi prohibuit Tib. T. 26.
- templum numini suo proprium Calig. instituit. Cal. 22.
- templum D. Claudii in Coelio monte. Vesp. 9. gentis Flaviae. Dom. 1. 5. 15. 17.
- Caesarum templa diruenda censuerunt Sen. Cal. 60.
- fana templaque Deum a Caesare expilata. C. 54.
- circum templa deductus est. T. 17. circuitis templis.
- Ner. 19.
- lapidata templa, subversae Deum arae (in publico luctu.) Cal. 5. paene revulsae templi (Capitolini) fores. Cal. 6.
- templis compluribus Nero dona detraxit. Ner. 32. dona atque ornam. templorum surripuisse ferebatur. Vit. 5.
- cuncta praetoriorum suorum ornamenta operibus ac templis destinavit. Tit. 8. —
- templa pro Curia. apud aram ejus Dei, in cujus templo coiretur. A. 35.
- Tempus*. brevi tempore. C. 3. ex eo tempore. C. 20. T. 15.
- longo tempore. C. 85. medio tempore. C. 75. (nos: *in der Zwischenzeit*.) v. *Medius*.
- tempore extremo. C. 45. 60. procedente tempore. A. 2.
- T. 4. interposito t. T. 9. interjecto t. Rh. 1. exacto t. T. 11.
- posterius temporis. C. 23.
- certo tempore. A. 81. ad certum tempus. A. 41. ad tempus. C. 39.
- legitimum tempus. Cl. 21. ante legitimum tempus. Galb. 6.
- ante tempus. C. 8. 28. A. 26.
- in tempore* Gr. ἐν καιρῷ. Cl. 21.
- ex tempore* Gr. αὐτοχρῆσιν. Opp. a cura. A. 84. 98. T. 70.
- Gr. 16. 25.
- dum veniam ad id tempus, quo sequi. T. 24. ad id temporis ut adesset. Cl. 37.
- eodem temporis spatio. C. 26. medio temporis spatio. T. 25. in multo breviori temporis spatio. A. 22. pari temporis spatio. Vesp. 25.

in sequentis diei matutinum tempus. A. 44. in reliquum anni tempus. C. 14. propter anni tempus. A. 100. aestivo tempore. Rh. 1. hiberno. Cl. 18. Galb. 22.

neque loco, neque tempore aequo, sed hieme anni. C. 35. neque diei, neque temporis habita ratione. Vit. 8.

pueritiae, adolescentiae tempus. Cl. 2. Ner. 20. Dom. 1. itineris, proelii. C. 65. secessus. T. 72. balinei. A. 85. suspecti periculi. Dom. 14. proscriptionis. A. 70. transacto trib. potestatis tempore. T. 11. — suo quisque tempore. Ter. 2.

ne tempus qu. concionandi habuisse eum. C. 55. quum non aliud auspicandi tempus accommodatius videretur. Ner. 8. tempus ad consultandum petere. Vit. 16.

pro necessitate temporis. T. 6. licentia temporis. Cal. 54. licentia Sullani temporis. Gr. 11.

ad securitatem posteri temporis. C. 23.

diversis temporibus ac locis. T. 7. quae diversissimorum temporum sunt. Ner. 23.

quo magis in posterum — temporum ratio congrueret. C. 40. computata ratione temporum. Dom. 4. quum temporum ratio vix congruat. Gr. 7.

definitis — temporibus militiae. A. 49.

de singulis articulis temporum. Cl. 4. ultima vitae suae tempora. Cl. 46. temporum suorum eloquentissimus Galb. 3. tunc occasione temporum bellantem. C. 35. status temporum. C. 20. Galb. 10.

conditio temporum. C. 16. Cal. 31. 60. Oth. 4. ex conditione tumultuque temporum. Vesp. 10. quies temporum. A. 25. atrocitas temporum. T. 48. Cal. 6.

Cinnanis temporibus. Cal. 60. temporibus Sullanis. Gr. 13.

tempora capitis. oculis et temporibus concavis. Cal. 50.

Temporius i. q. celerius, citius. Oppon. tardius. temporius ut discumberei. Ter. 3.

Tempestas. cedere adversae tempestati. C. 58. tempestate turbida. Cal. 15.

adversis tempestatibus. T. 11. spurcissimis tempestatibus. C. 60.

quod tempestate serena tonuerat. Tit. 10.

simpl. tempestate orta. Oth. 7. repentina tempestate. Dom. 15. ad omnem majoris tempestatis suspicionem. A. 90.

continuae et immodicae tempestates. A. 47. austrinis tempestatibus. A. 81.

classium, quas tempestatibus — amiserat. A. 16. si quid sibi per tempestates accideret. Cal. 23. si cui quid per tempestates accidisset. Cl. 19.

Tempestivus. tempestiva convivia. Cal. 45. h. e. ante justam coenae horam, nonam fere vel decimam, inceptu. Male al. *intempestiva*, quae lectio ex inscitia librariorum omnes fere locos invasit. v. Burm. ad h. l., Lips. exc. ad *Tuc.* A. 14, 2., Freinsh. ad *Curt.* 5, 7. et 6, 2., maxime Salmas. ad *Vopisc.* Flor. 6.

Tempestive. parum tempestive adeuntes. Cl. 38. quod pater ejus frigidam aegro sibi tempestive dedisset. Cl. 40. utebatur et versibus Gr. tempestive satis. Vesp. 23.

Tenax. v. Tenere.

Tendere. a Gr. *τείνω*, dum tendit citharam noster, dum cornua Parthus. Ner. 39.

a quo sibi quoque insidias tendi videbat. C. 35. (tanquam *retia*, plagas. cf. *Jallust. Cat. 27. Cic. Leg. 1, 17, 47.*)

tendere sc. *tentoria* i. q. *manere, castra habere.*

juxta cujus hortos tendebat (cohors.) Galb. 12. legionariorum, qui multifariam diverseque tendebant. Galb. 19. ad praefecturam cohortis, in extrema Aegypti parte tendentis. Juven.

tendere sc. *gressum, cursum, ad aliquem locum.* Brundisium tetendit. C. 34. plebs statim a funere ad domum Bruti et Cassii cum facibus tetendit. C. 35. victorem tendere ultra.

Cl. 1. nemine tendente quoquam sequi. T. 12. i. q. *eunté.*

cominus tendens. C. 63. i. q. *ad colloquium occurrens.*

unde: ad poeticam tendentibus. Gr. 11.

attonitis jam omnibus, et, quorsum illa tenderent, reputantibus. C. 28.

Tensa, Glossar. *ἄρμα ἑρῶν, Diomed. deorum vehiculum.*

Ascon. ad Cic. Verr. 1, 59. „tensae, sacra vehicula — sic dictae, quod ante eas lora tenduntur.“ Vitiosa igitur scriptura: *thensae.* — *tensa* et ferculum Circensi pompa (inter divinos Caesaris honores) accidit votivis Circensibus, ut correptus valetudine, lectica cubans *tensas* deduceret. A. 43. ut *tensam* Jovis

O. M. e sacrario in domum Vespasiani, et inde in Circum deduceret. Vesp. 5.

Tentorium. A. 96. ut saepe sine tentorio pernoctaret. T. 18.

Tentare. v. suo loco.

Tenebrae. in tenebris. A. 78. oculi, qui noctu etiam et in tenebris viderent. T. 68.

trahi se ab Oct. uxore in artissimas tenebras. Ner. 46.

Tener. tener adhuc necdum matura pueritia. Ner. 7. quumque impubi teneroque adhuc — togam dare destinasset. Cl. 43. tenerosque adhuc ad curam Reip. admovit. A. 64.

Teneritudo. pueri primae teneritudinis. T. 44.

Tenere. libelli, quos tenebat. C. 64. lib., quos sinistra manu tenebat. C. 81. Sed Cl. 15. lib. quos tenebat in manu. De ad-dita praepos. v. Oudend. fulmen tenens, aut fuscina, aut eaduceum. Cal. 52. senem in catino vitreo thus tenentem, et in calice fictili merum. Galb. 18. strictum D. Julii gladium tenens. Vit. 8.

puero acerram tenenti. Galb. 8. gallinam, ramulum lauri rostro tenentem. Galb. 1.

tabellas duplices veste tectas tenentem. A. 27.

lupum se auribus tenere. T. 25.

i. q. *obtinerere, servare, nostr. inne haben, behaupten.* Thuringum agrum tenentes. A. 3. teneo te, Africa. C. 59. magnam Asiae partem Amazonas tenuisse quondam. C. 22. qui Corfinium praesidio tenebat. C. 34.

unde: Rempublicam tenuit. A. 8. i. q. *praefuit summae Reip.* Gr. *κατέχειν.*

Galba tenente Remp. Tit. 5.

ut vestro suffragio suam dignitatem teneant. C. 41. principem in civitate locum tenere. A. 51. praecipuum in aula locum tenuit. Vit. 4. principem locum inter grammat. tenuit. Gr. 23. summum inter amicos locum tenuit. Oth. 2. non mediocrem in amborum amicitia locum tenuit. Horat.

neque veteranorum neque possessorum gratiam tenuit. A. 13.

tam artifices saltationis, ut mox scenam tenuerint. Tit. 7.
v. Graev. ad h. l.

accusatori, qui causam non teneret. Dom. 9. i. q. *causa excideret, litem perderet.* —

matrimonia tenere. Cal. 25. Praeced. *contrahere*, oppon. *dimittere.*

equidem memoria teneo sequ. acc. c. inf. Rh. 2.

elegantem etc. rationem dicendi tenere. C. 55.

eum vitae ordinem tenuit, ut. T. 18. ordinem vitae fere hunc tenuit. Vesp. 21.

cognoscendi morem eum tenuit, ut. Vesp. 15. obstinatissime tenuit, ne. Tit. 8.

tenet vicinitatem opinio, tanquam sequ. A. 6.

teneri. teneri castra ab Othone. Galb. 19. vi se et necessitate teneri. Cl. 10.

teneri studio al. rei v. hominis. A. 89. Dom. 8. 19. Cal. 55. superstitione. T. 36. voluptate. A. 45.

quo vitio minime tenebatur. Horat. quum et Agrippinae consuetudine teneretur. T. 7. necessitudines, quarum desiderio teneretur. T. 11.

unde i. q. *obnoxium esse rei, obstringi al. re, nostr. gehalten, verbunden v. gebunden, unterworfen seyn.*

teneri lege. A. 33. i. q. *poenae lege constitutae obnoxium esse.* ut — legibus judiciariis aequae tenerentur. A. 56. i. q. *obstringerentur.* ut lege majestatis facta dictaque omnia — tenerentur. Ner. 32. quo minus — SCTo tenerentur. T. 35.

qui minore culpa tenerentur. Cal. 16. caedis crimine teneri. Cl. 25.

non teneri ea (poena legis theatralis.) A. 40.

ut tenerentur publico. Cal. 40. i. q. *obligarentur, vectigal aerario pendere cogerentur.*

qui sacramento non teneretur. C. 42.

Tenax. pecuniae parvus ac tenax. T. 46. quo tenaciores eorum (armorum) in proelio essent. C. 67.

tenaces morbi. variis et tenacibus morbis conflictatus est. Cl. 2.

Tenor. neque in clementiae, neque in abstinentiae tenore permansit. Dom. 10.

Tensa. v. Tendere.

Tentare laud dubie deducendum a *tendere*, τείνειν, ut διατρίβειν est omni studio s. virium intentione aliquid agere. v. Lex. Xenoph. sub h. v.

i. q. *periculum facere rei, experiri, conari aliquid.*

sequ. ut. tentavit per partem Tribunalium, ut sequ. C. 11. sequ. *infin.* A. 21. T. 2. 6. 54. 68. Cal. 16. Cl. 36. Ner.

2. 34. Oth. 8. Dom. 12.

tentare aliquid, nostr. *versuchen.* acumen stili tentare. Rh. 5. i. q. *probare*, Gr. ἀποπειράσθαι. v. Oudend. ad h. l., Burm. ad Petron. c. 70.

seras condiciones pacis tentantem. A. 17. *simpl.* seu forte, seu tentandi gratia. A. 6. coll. T. 53.

i. q. *conari, agere.* C. Marcello eadem tentante. C. 29. nec tamen quicquam ante tentavit sequ. Vesp. 6 Galbam tentantem res novas. Galb. 4.

tentare aliquem i. q. *experiri, periculum facere commo vendi aliquem ad aliquid.*

Tribunos Centurionesque pract. de fugae societate tentavit. Ner. 47. quae tentare singulorum animos ad novas res viderentur. T. 12.

tentare i. q. *tangendo probare aliquid s. tractando explorare*, unde orta opinio Vossii in Etymol. aliorumque, qui verbum a *tenere* deduxerunt.

tentata acie (pugionum.) Ner. 49. cf. Rh. 5. v. supra. Tac. H. 2, 49. *pertentare pugiones*.

tentatas ab eo (medico) venas. T. 72. v. Burm. ad Phaedr. 3, 10, 26. et ad Quinctil. Inst. 11, 3. p. 1018.

unde i. q. *aggredi, petere* al., periculo quasi facto successus.

hic omnibus insidiis tentatus. Cal. 10. quum ter veneno tentasset. Ner. 34. v. Oudend. ad Cal. 50., ubi conj. *potione tentatus* pro: *potionatus*.

et de morbo. praecordiorum inflatione tentabatur — gravedine. A. 81. tentatus in Campania motiunculis levibus. Vesp. 24.

unde tentare sc. bello i. q. *aggredi*. neque tentatam ulli post D. Julium (Britanniam.) Cl. 17. Oudend. comparat Caes. B. C. 3, 40. Vell. 2, 113. Ovid. ep. ex P. 7, 121.

Tentorium. v. Tendere.

Tenuis. ex tenuissima suspicione. Dom. 15. i. q. *levissima*.

i. q. *pauper*, ut nostr. *gering. tenuioribus* oppon. *locupletiores*. C. 68. tenuissimo cuique et ignoto. T. 11. h. e. *vilissimae conditionis*. tenuem adhuc et obaeratum. C. 46.

Ita *tenuioribus* saepe *principes* opponuntur. v. Görenz. ad Cic. Leg. 3, 13, 30. „*qui tenuioris ordinis essent*;" et *locupletes*, ut Cic. Off. 2, 18, 8. „*locupletari tenuiores*." c. 20, 7. „*at vero ille tenuis*" sequi. c. 24, 6. „*et neque tenuiores propter humilitatem circumveniantur, neque locupletibus* — obsit invidia."

Tenus, a τένω, τείνω, unde tendo, ut recte Scheid. ad Sauct. p. 234.

Aethiopia tenuis. C. 52. Arimino tenuis. A. 30. Antio tenuis. T. 38. Ostia tenuis. Ner. 16. — Cantabrico tenuis bello, nec ultra. A. 85.

titulo tenuis. C. 76. Cl. 25. Dom. 1. 13. *eatenus*. T. 33. *hactenus*. v. sub v. *Hic*. *quatenus*. v. suo loco.

Ter et vices. A. 43. De praecedente *quater* v. not.

Terni. quibus terni pluresve liberi essent. C. 20. bini ternive. C. 80. in ternos novissimos menses. C. 76. aureos ternos h. e. *tres in pensione quarta, ut terni fuerant in prioribus tribus stipendiis*. ternis millibus nummum. C. 54.

coenam ternis ferculis, aut, quum abundantissime, senis praebebat. A. 74. Al. *trinis*. v. Oudend., qui ab antiquis *trinos* existimat dictos de *tribus, ordine et spatio loci temporisve*, contra *ternos de tribus simul vel triplicibus*.

Ita Ner. 1. haud dubie cum cod. Salm. scribendum: *per trinas personas*. Vulg. *ternas*. et similiter Ner. 56. *trinis in die sacrificiis*. A. 45. *per trina theatra*. cf. quos citavit Oudend. ad A. 74., J. Fr. Gronov. ad Liv. 22, 12., Burm. ad Ovid. Metam. 10, 22., et de *tergeminis* atque *trigeminis* Duker. ad Flor. 1, 3, 3., Drakenb. ad Liv. 6, 7., Arnizen. ad Aur. Vict. de vir. illustr. c. 4.

Terebrare malum digito. T. 68.

Teres, teretibus membris. C. 45.

Tergum. quicquid a tergo fieret. Dom. 14. quod is a tergo insulae — erepsisset ad se. T. 60.

terga. religatis post terga manibus. Vit. 17.

Tergiversari. partim tergiversantibus, partim aperte detrectantibus. Ner. 47.

Terminare. manumittendi modum terminavit A. 40. h. e. *terminum constituit.*

Terra. paene ut radiis prius, quam terra, contingeretur. Ner. 6. terra, quae omnium parens haberetur. C. 7. Terra mater.

T. 75.

arbitrium orbis terrarum. C. 7. imperium orbis terrae. C. 61. dominum terrarum orbi natum. A. 94. omnia se a terris tunc numina declinarunt. A. 70.

quod depictum orbem terrae in membrana — circumferret. Dom. 10.

per omnem terrarum et coeli ambitum. A. 94. — in terras praecipitatum. Cal. 57. —

demissos ad terram ramos. A. 92. corvos — afflixit et ad terram dedit. A. 96. —

terra marique pace parta. A. 22. terra marive ingrediente se long. profectionem. A. 92. biremibus Pomp. terram legentibus. A. 16.

quoties terra in Urbe movisset. Cl. 22. terrae motus. A. 47. T. 8. 48. 74. Ner. 20. tremor terrae. Ner. 48. Galb. 18. hiatus terrae. Cal. 31.

terrae i. q. *regiones.* in quascunque terras. C. 66.

Terrestre iter oppon. *maritimo.* Cal. 47.

Terrere. terrebatur ad hoc evid. portentis. Ner. 46. etiam citra bellum posse terreri. Cl. 35. territus ostento. T. 72. majestate Praen. sortium. T. 65. minis al. ac violentia. Ner. 34.

Territare. ut Germ. et Brit. alicujus immensi operis fama territaret. Cal. 19.

Terror. summas sibi partes terrore ac minis vindicantem. A. 16. creditorum turbam non nisi terrore calumniae amovit. Vit. 7.

vultum — ex industria efferabat, componens ad speculum in omnem terrorem ac formidinem. Cal. 50. nullam noctem sine aliquo terrore transactam. Cal. 59.

Terribilis. terribilis cunctis et invisus. Dom. 12. quum exspectatio adventus Jubae terribilis esset. C. 66.

Tertius. Tertia deducta est. C. 50. (lusus in verbo, quod vel *tertiam partem*, vel *Tertiae* nomen significat.) — tertius decimus. A. 26. tertia decima legio. Oth. 10.

Tessera i. q. *signum*, quo quid significatur et agnoscitur, Gr. *σύνθημα*, *σύμβολον*.

data tessera sc. *militari*, et per libellum quidem. Recte Casaub. monet, h. l. non de *signo mil.* cogitandum, sed de *praecepto ducis*.

tesseræ saepissime *tabulae*, quibus ostensis *frumentum*, *nummos*, vel *quicquid inscriptum erat*, accipiebant. *Linea divæ* dicitur *Martial.* 7, 78.

tesseræ *frumentariae*. Ner. 11. ter in annum quaternum mensium *tesseras* dare destinavit sequi. A. 40. — *tesseras nummarias* duplicavit. A. 41.

omne genus rerum *missilia* sparsit — quinquagenas *tesse-*

ras in singulos cuneos equ. ac senat. ordinis pronunciavit. Dom. 4.

Tessellata pavimenta h. e. ex *tesseris* s. *calculis quadratis composita*, quibus *musivi operis* nomen datum. v. Salmas. Exerc. Plin. p. 1214. Distinguuntur a *sectilibus*. C. 46. (cf. Lucil. apud Cic. Orat. 3, 43. „ut *tesserulae omnes endo pavimento atque emblemate vermiculato.*“)

Testae inter plausuum genera a Nerone reperta. Ner. 20.

Testes, *ἑρκυδαί*. exsectis testibus. Ner. 28.

Testis. in P. Clodium testis citatus. C. 74. testem se in iudiciis et interrogari, et refelli. A. 56. decreta accusatoribus praecipua praemia, nonnunquam et testibus. T. 61. levibus utrimque argumentis et testibus. Galb. 7.

excusans quidam testem, e provincia ab eo vocatum. Cl. 15.

ne cui postmodum delatori aut testi maneret ullus metus. Cal. 15.

femin. inducta teste in Senatu. Cl. 40.

Testimonium. implorato Ciceronis testimonio. C. 17. militem Graece testimonium interrogatum nisi Latine respondere vetuit. T. 71. quum scorta merit. citari adversus se et audiri pro testimonio videret. Cl. 15. amitam Lepidam ream testimonio coram afflixit. Ner. 7. quum iudicio frequenti testimonium diceret. Gr. 9.

unde i. q. *iudicium*, *existimatio de al.* ut neque testimonium, neque praemia ampliora ulli perciperent. Galb. 6. insigni testimonio pietatis atque indolis. Cal. 12. h. e. *iudicio Tiberii de ejus pietate sequ.*

i. q. *documentum*. quanta fortitudine dimicarint, testimonio est, quod sequ. C. 63.

Testificari. civem Rom. se testificant. Galb. 9.

in testificanda sollicitudine et cura de incolumitate ejus.

Cal. 14.

testificari de al. re. Vesp. 16.

Testari. quum quid per jocum testandi gratia signarent.

C. 20.

ut quidam monumentis suis testati sunt. C. 54. (nostr. *versichern, bezeugen.*)

quam voluntatem — quodam etiam edicto his verbis testatus est. A. 28. multis cum lacrimis eadem illa, verum e libello, testatus est. Vit. 15.

sequ. acc. c. infin. ne stultitiam qu. suam reticuit, simulatamque a se — quibusdam oratiunculis testatus est. Cl. 38. nihil magis pro concione testatus est, quam — se habiturum. Oth. 6.

consortem successoremque testari perseveravit. Tit. 9. i. q. *profiteri.*

Testatores, qui faciunt testamentum. Ner. 17.

Testamentum Caesaris. C. 83. A. 7. Antonii. A. 17. Augusti. 101. T. 23. Tiberii. T. 76. Cal. 14. 16. Liviae. T. 51. Cal. 16. (ubi *Julia Augusta* dicitur). Galb. 5. Claudii. Cl. 44. Caepionis. Dom. 9.

ut qui nunquam ex ignoti testamento capere quicquam sustinuerit. A. 66. quamvis viginti proximis annis quaterdecies millies ex testamentis amicorum percepisset. A. 101.

testamenta primipilarium, qui — neque illum (Tiberium);

neque se heredem reliquissent, ut ingrata rescidit. Cal. 38. ut ingratorum in Principem testamenta ad fiscum pertinerent. Ner. 32. suppressum testamentum amittit a Nerone. Ner. 34.

proclamantem: *heres meus es*, exhibere *testamenti tabulas* coegit, utque legit, *coheredem sibi libertum ejus scriptum sequi*. Vit. 14. qui testamento alterum nepotem suum — coheredem ei dederat. Cal. 14.

testam. conscripsit., ac signis omnium magistratuum *obsignavit*. Cl. 44.

quum non sufficeret ad obsignandas *testamenti tabulas*. Horat.

Caesaris cognomen assumpsit testamento majoris avunculi. A. 7. (in familiam nomenque adoptatus. C. 83.) a M. Gallio Sen. testamento adoptatus. T. 6. testamento semper in bona et nomen ascitum. Galb. 17.

de inhibenda testamentorum licentia. A. 55. h. e. *convictio- rum*, quae testatores saepe erga Principes *effundere solebant in testamentis*. v. not.

nonnulli patrum fam. testamento caverunt, ut sequi. A. 59. — (coll. Dom. 9.)

quum de *falso testamento* ageretur, omnesque signatores lege Cornelia tenerentur sequi. A. 33. cognitio falsi testamenti recepta est, in quo et ipse signaverat. Cl. 9.

a Ner. cautum, ut in testamentis primae duae cerae, testatorum modo nomine inscripto, vacuae signaturis (h. e. testibus, qui signaturi essent) ostenderentur; ac ne quis alieni testamenti scriptor legatum sibi ascriberet. Ner. 17.

relictum se participem imperii, sed fraudem testamento adhibitam. Dom. 2.

Tetraones, τετραῶνες, inter hostias Caligulae. Cal. 22. cf. Plin. 10, 22.

Textrinum, *ars texendi*. *textrinum* didicit. Gr. 23. Apud Cicer. Verr. 4, 26. et 46.

textrinum est *officina textoria*. v. Oudend, ad l. n. Sed eodem modo *scriptum* legimus pro munere scribae et similia.

Thalamegus navis i. q. *cubiculo instructa*. C. 52. Seneca de benef. c. 7. *navem cubiculatam* dicit.

Theatrum summae magnitudinis, Tarpejo monti accubans, destinavit Caesar. C. 44. an in sacra via vel in aditu theatri adorerentur. C. 80.

theatrum Pompeji. A. 31. T. 47. Cal. 21. Cl. 11. Ner. 46. Marcelli. A. 29. 43. scena Marcelliani theatri. Vesp. 19. Corn. Balbi. A. 29.

legatam in opus novi theatri pecuniam. T. 31.

concusso repente motu terrae theatro. Ner. 20.

per trina theatra virgis caesum. A. 45.

Theatralis poena. A. 40. h. e. constituta lege Julia *theatrali*. cf. Plin. 33, 2. licentia theatralis. Dom. 8.

Thecae calamariae aut graphitariae. Cl. 35.

Thema i. q. *sidus natalicum*, *genitura*, *genesis*. A. 94.

Thensa. v. *Tensa* sub voc. *Tendere*.

Thermae. fabricavit et deceres Liburnicas — magna thermarum et porticum et tricliniorum laxitate. Cal. 37. *thermae* Neronis. Ner. 12. (*Eutrop.* 7, 9.)

thermae Titi. Tit. 7, 1.

Thesaurus. thesauros antiquissimae gazae. Ner. 31.

- Thorax* M. Alexandri. Cal. 52. subucula et thorace laneo — muniebatur. A. 81.
- Thronus*. auratos thronos. A. 70. sec. vulg. Sed leg. *toros*. v. Oudend. et infra voc. *Torus*.
- Thus*. supplicare thure ac mero. A. 35. thure ac vino. T. 70.
- Thyrus* laciuculae. A. 77.
- Tiara*. precauti (Armeniae regi), tiara deducta, diadema imposuit. Ner. 13.
- Tibia*. magno tibiaram et scabellorum crepitu. Cal. 54. (per zeugma; nam *crepitus* pr. ad *scabella* tantum pertinet.)
- Tibicen*. T. 44. 70. tibicines in funere. C. 84.
- Tibialia* h. e. fasciae, quibus tibiae involvebantur. A. 82. v. Casaub. ad h. l.
- Tigris*. tigrim in scena publicavit h. e. populo ostendit Augustus. A. 43.
- Timere*. quem maxime casum timens. T. 25. quod non ferrum potius timeret. Dom. 14. sane legem Juliam timeo. Ner. 33.
- Timidus*. nihil aequae quam timidus ac diffidens fuit. Cl. 35.
- Timiditas*. A. 67. Cal. 45.
- Tingere*. cor tinctum veneno. Cal. 1.
- Tinnire*. Gr. *ἰχθῆν*. aliquid se sufferti tinnituum. Ner. 20.
- Tintinnabulum*. tintinnabulis fastigium aedis (Jovis Tonantis) redimiit, quod ea fere januis dependebant. A. 91.
- Tiro*, juvenis, qui, toga virili sumta, accedit ad Rempublicam. deductus in Forum tiro. Ner. 7. i. q. sumta toga virilis militiae recens ascriptus. in castris, tiro etiam tum. T. 42. conscripta ex Italicis senum pedum tironibus nova legione. Ner. 19. fratrem cum classe ac tironibus et gladiatorum manu opposuit. Vit. 14. unde tiro omnino, qui discit aliquam artem. tirones gladiatorum. C. 26.
- Tirunculus* miles. Ner. 21.
- Tirocinium*, dies sumtae togae virilis, quo tirones fiebant in Republica. ut Cajum et Lucium filios amplissimo praeditus magistratu, suo quemque tirocinio deduceret in Forum. A. 26. diem utriusque tirocinii, congiario plebi dato, celebravit. T. 54. barbam posuit, sine ullo honore, qualis contigerat tirocinio fratrum ejus. Cal. 10.
- Titubantia* linguae. Cl. 30. oris. Vit. 6.
- Titulus*. i. q. inscriptio e. g. operis, statuae, picturae. opera ejusque, manentibus titulis, restituit. A. 31. statuas virorum illustr. ita subvertit atque disjecit, ut restitui salvis titulis non potuerint. Cal. 34. plurima opera restituit — sub titulo tantum suo, ac sine ulla pristini auctoris memoria. Dom. 5. exstat talis scriptura in titulis operum. Cl. 41. statuarum tituli. 2. e basi statuae triumph. titulus excussus vi procellae. Dom. 15. sicut apparet et statuarum et imaginum ejus multitudine, ac titulis per utramque provinciam. Tit. 4. h. e. operum inscriptionibus, in quibus ejus elogia. eradendos ubique titulos. Dom. 23. alterius collo et ascopera deligata, simulque titulus: ego quid potui sequi. Ner. 45. h. e. tabella cum inscriptione. — inscriptio libri, carminis etc. libri. A. 85. duo libelli, di-

verso titulo; alteri gladius, alteri pugio index erat. Cal. 49. in plerisque indicibus et titulis. Gr. 6. libello, cui est titulus Indignatio. Gr. 11. carmen lyr., cuius est titulus: Conquestio sequi. T. 70.

tabulae inscriptae, quae triumphali pompa praeferebantur. Pontico triumpho inter pompae fercula trium verborum praetulit titulum sequi. C. 37.

praecedente pompa ceterarum (coronarum) cum titulis, ubi, et quos — vicisset. Ner. 25.

Ita *tabulae cum inscriptionibus s. titulis* appendebantur *reis v.* praeferebantur, *ad causam poenae indicandam.* canibus obiect, cum hoc titulo sequi. Dom. 10. carnifici confestum tradidit — praecedente titulo, qui causam poenae indicaret. Cal. 32. cf. *Elogium.*

familiae venali, ad indicandas singulorum virtutes et artes. quum familia alicujus venalis produceretur, non temere quem literatum in titulo, sed literatorem inscribi solitum esse. Gr. 4.

victimis votisque. ut ab heredibus suis praelato victimae titulo in Capit. ducerentur, votumque pro se solveretur: quod sequi. (quae verba tituli sunt.) A. 59. qui capita sua titulo proposito voverent. Cal. 14.

tituli i. q. lemmata, inscriptiones munerum, quales sunt Martial. l. 14. et 15. munera dividebat. — titulis obscuris et ambignis. A. 75.

Unde *titulus omnino i. q. nomen, alicui rei v. homini impositum, in utramque partem, ad honorem vel ignominiam.*

actum in Senatu, ut titulis suis, quasi Augusti, ita et Liviae filius, adjiceretur. T. 50. i. q. *appellationibus, cognominibus, quae in operibus, statuis, literis, orationibus ei darentur.*

manente officii titulo. T. 63. h. e. *nomine honorifico sine vera potestate.*

tertium et quartum consul. titulo tenus gessit. C. 76. milit. genus, quo absentes et titulo tenus fungerentur. Cl. 25. honorem praet. urbanae cum cons. potestate suscepit titulo tenus. Dom. 1. Sequi. *nam jurisdictionem ad collegam proximum transtulit.* omnes (consulatus) paene titulo tenus gessit. Dom. 13.

quum, decretis sibi a Sen. ornamentis triumph., leviolem majestati principali titulum arbitraretur. Cl. 17. i. q. *minus honorificam appellationem.*

plurimae factiones, titulo collegii novi, ad nullius non facinoris societatem coibant. A. 32. i. q. *sub nomine coll. novi.* Toga. detractumque socculum dextrum inter togam tunicasque gestavit assidue. Vit. 2.

hieme quaternis cum pingui toga tunicis — muniebatur. A. 82.

ut — vix pauci complexu togaque objecta protexerint. C. 14.

convenisse signum, ut togam de humero dejiceret. C. 9. h. e. *de sinistro humero detraheret.* genu nixus, dejecta ab humeris toga, nudo pectore deprecatus est. A. 52.

toga caput obvolvitur, simul sinistra manu sinum ad ima erura deduxit. C. 82.

ut, calcata lacinia togae, praiceps per gradus iret. Cal. 35.

togis (usus est) neque restrictis, neque fasis. A. 73. (C. 45. *fluxiore cinctura*, et *malè praecinctus puer*.)

togam virilem sumere. A. 8. (ubi de anno vide, quae dixi in nota.) 94. T. 7. Galb. 4. Vesp. 2. uno atque eodem die togam sumisit, barbamque posuit. Cal. 10.

die virilis togae. A. 66. Cl. 2. Cal. 15. togam dare impubi teneroque adhuc. Cl. 43.

liberis Senatorum — protinus vir. togam, latum clavum induere, et Curiae interesse permisit. A. 38. Inepta est lectio; *virili togae*. Asyndeton ostendit, statim post vir. togam, sumto lato clavo, Curiae interfuisse.

renuenti — ab utroque humero togam apprehendit. C. 82. ut descendentem e tribunali — et lacinia togae retenta, interdum pede apprehenso, detinerent. Cl. 15. —

puero — bullam et praetextam togam imposuere. Rh. 1. (ut *ingenuum fingerent*.) —

togae ac pallia inter munuscula Augusti. A. 98.

purpurea amictus toga Graecanica. Dom. 4. (ubi omnino de veste intelligendum videtur, Graeco more facta, Al. *Germanica*. v. not.)

nec prius usum togae recuperavit, quam sequi. Galb. 11. (quum *paludatus* iter ingressus esset.)

Togatus i. q. *toga indutus, habitu Romano*. togatumque in palliatum dicere causam oporteret. Cl. 15. h. e. *Romano habitu, an Graeco, ut peregrinitatis reum*.

togati cum illustrioribus provinciarum, C. 48. Distingu. *sagati palliative*.

positis lacernis togatum consistere. A. 40. gens togata. ibid. (e *Virg. Aen. 1, 282*.)

sicut erat togatus. Cl. 34.

reges saepe regnis relictis, non Romae modo, sed provincias peragranti, quotidiana officia togati, ac sine regio insigni, more clientium praestiterunt. A. 60. (h. e. *tanquam civis Romani ei subjecti*; civitate enim erant ornat. cf. *Eutrop. 7, 5*.) quosdam Senatores summis honoribus functos, ad essedum sibi currere per aliquot passuum millia, et coenanti modo ad pluteum, modo ad pedes stare, succinctos linteo, passus est. Cal. 26. (h. e. *habitu Romano, eoque ad ministeria servilia graviore, ministrare*.)

togata sc. *fabula, in qua histriones Romanum habitum gestant*.

Afranii togata, quae Incendium inscribitur. Ner. 11, fecit et novum genus togatarum, inscripsitque trabeatas. Gr. 21. v. *Bulenger. de theatro 1, 6*.

Togatarius, actor fabularum togatarum. Stephanionem togatarium. A. 45. Al. *togatarum* sc. *actorem*.

Tolerare famem et ceteras necessitates. C. 68. frigora, aestus, A. 81. id vero Caesar nullo modo tolerandum existimans. C. 17.

Tollere i. q. *suscipere*. sublato ex ea filia Druso. T. 7. sublato filio Nerone ex Agrippina. Ner. 5. sublata filia. Tir. 4. cf. *Ferre*.

cachinnum sustulit. A. 98. (ut nos: *ein Gelächter erheben*.)

i. q. *auferre*. tollere denarios (in lusu aleae. Opp. *in medium conferre*.) A. 71.

unde sensu duplici *augendi et e medio tollendi* A. 12. or-

nandum tollendumque. coll. Ner. 39. sustulit hic matrem (Nero interfecit), sustulit ille patrem (Aeneas humeris suscepit.)

i. q. *abrogare*, *amovere*, sportulas publicas sustulit. Dom. 7. sublatam Tribunorum intercessionem. C. 31. i. q. *contentam*, ut nullam.

Tribunos aerarios sustulit. C. 41. (Nos eodem modo: *etwas aufheben*.)

Tomentum. ut tomentum e culcita tentaverit mandere. T. 54.

Tonare. quod tempestate serena tonuerat. Tit. 10. sub terris tonuisse putes. Lucan.

Tomans. v. *Jupiter* in primo indice.

Tonitru. tonitrua et fulgura paulo infirmius expavescebat.

A. 90. tonitrua praeter modum expavescebat. T. 69. ad minima tonitrua et fulgura sequ. Cal. 51.

Tondere. tondere pecus, non deglubere. T. 32.

tondere barbam. A. 79. sc. *forfice*. Distingu. *radere*, quod fiebat *novacula*. v. ad C. 45. ubi: ut non solum *tonderetur* diligenter ac *raderetur*, sed etiam *velleretur*. concubinas tondere ad virilem modum. Ner. 44.

Tonsor. ut raptim compluribus simul tonsoribus operam daret. A. 79.

apud amitam Lepidam nutritus est, sub duobus paedagogis, saltatore atque tonsore. Ner. 6.

Tophinus, ex lapide topho, Cl. 21. v. *Plin.* 17, 4.

Toreumata. C. 47. i. q. *vasa sculpturis exornata*.

Tormentum v. post verbum *Torquere*.

Torpere. digitus torpens contractusque frigore. A. 80.

Torquere. raptum e tribunali servilem in modum torsit. A. 27. ut — torqueri sine mora jusserit. T. 62.

hoc quoque adjecit, ne victus unquam tortusve quis ullo libertatis genere civitatem adipisceretur. A. 40. v. not.

Tortor, cognomen Apollinis ob Marsyae supplicium. A. 70.

Torques. torques inter dona militaria. A. 25. C. Nonium — aureo torque donavit. A. 43. Al. *aurea*, ad qu. l. v. Oudend. de duplici genere vocis.

Tormentum. cui tormentis expressa confessio est. T. 19. incertis quaestionibus atque tormentis. Dom. 8. res per tormenta quaesita est. T. 58. neque tormentis neque supplicio cujusquam pepercit. T. 62. post longa et exquisita tormenta. ibid. fudicularum simul urinaeque (sc. retentae) tormento. ibid. quod excruciatu gravissimis tormentis de scelere patroni reticuisset. Cal. 16. tormenta quaestionum — repraesentabat. Cl. 34. cf. *Quaestio*.

Torus. ne toro qu. cubuisse ajunt, nisi humili et modice instrato. A. 73.

toro residens. Cal. 50. in cubiculum vocavit, assidere in toro juxta coegit. Dom. 11.

fugit et auratos Juppiter ipse toros. A. 70. Ita legendum, quum plures codd. exhibeant *thoros*, et *throne* non Latinitatis sint hujus aevi. v. Oudend.

Totidem. C. 38. 56. A. 99. haud ultra verba, et quidem totidem fere atque eadem. Vesp. 14.

Totus. totum se ad quietem contulit. T. 15.

per totos dies. T. 62. toto die. Tit. 8. Al. *tota*. per totum diem. T. 21.

- De dativo *toto* v. Oudend. ad Ner. 12. (ubi plerique libri: *toto certamini*) et ad Caes. B. Gall. 7, 66. et *Lucan.* 2, 383.
- Toxicum*, venenum, de quo v. *Plin.* 16, 10. — Burro, remedium ad fauces pollicitus, toxicum misit. Ner. 35.
- toxico, incertum, pultine addito — an immisso per elysterem. Cl. 44.
- Trabeatus*, *trabea* h. e. veste, cui *trabes* s. *virgae purpurae intextae*, inditus.
- ut Equites Rom. — trabeati et cum hastis militaribus praecederent eum. Dom. 14. v. Lips. ad *Tac.* A. 3, 2., *Ruben.* de lato clavo 1, 5., *Ferrar.* de re vestiar. P. 1. l. 2, 6.
- trabeatae* sc. fabulae, novum genus togatarum. Gr. 21.
- Tractare.* v. *Trahere.*
- Tradere* s. *Transdere.* eique Jovem flagellum tradidisse. A. 94.
- magistr. ac Senatu domum accitis, rationarium imperii tradidit. A. 28.
- libellum tradentem adversarium suum. Cl. 37.
- jussas Tribunis tradere arma. Vit. 10.
- classem M. Antonio tradidit. Ner. 3.
- traderet tandem sc. *agonem*, cui impar esset, vel, ut alia placet, *cirrum*, quoniam cirratus prodierat. Ner. 45. Haec optima videtur lectio. Al. *raderet*, et *traheret*, ubi antea legunt: *currus appositus est.* v. not.
- qui nescio quid frivoli ducentis millibus traderet. Cal. 39.
- fatigatus Tiberio tradidit perlegenda (volumina.) A. 85.
- perlegendum librum Druso filio tradidit. T. 23.
- alterum damnandum Senatui tradidit. A. 66. servum carnicum confestim tradidit. Cal. 32. quendam supplicio traditum. Vit. 14. quibusdam custodiae traditis. T. 61.
- Senecae in disciplinam traditus. Ner. 7. et *simpl.* ne scilicet sicci omnino atque aridi pueri rhetoribus traderentur. Gr. 4.
- vitia quasi tradita et ingenita. Ner. 1. h. e. a majoribus quasi hereditate in se translata. more tradito. A. 61.
- unde i. q. docere, ita ut quotidie praecepta eloquentiae traderet. Gr. 7.
- i. q. narrare, scriptis tradere posteris.
- ut facta quaeque posteris tradantur. Cal. 16.
- quem quidem nonnulli Graecorum similem quoque Caesari — tradiderunt. C. 52. tradiderunt quidam. C. 82. Q. Tubero tradit. C. 83. exstiterunt, qui traderent. A. 15. Jun. Saturninus hoc amplius tradit. A. 27. nec illud quidem ignoro, aliquos tradidisse sequi. T. 21.
- fuisse traditur excelsa statura. C. 45. traditur — retulisse aurum. T. 3.
- Traditio* coram pugillarium. A. 39. Ita *Cic.* Leg. 1, 15, 42. obtemperatio scriptis legibus, ubi v. Görenz. cf. Heusing. ad *Vechner.* Hellenolex. p. 264.
- Traducere* s. *Transducere.* carpentum, quo in pompa traducetur. Cal. 15.
- tractatos per Amphitheatrum arenam. Tit. 8.
- Sed, ubi est *ducere in adversam partem*, nostr. *überführen*, praeferenda videtur scriptura *transducere*. Ita: transductis ad se jam pluribus. C. 14. P. Clodium, jam pridem a Patribus ad plebem *transire* nitentem, eodem die horaque nona *trans-*

duxit. C. 20. (Ita cod. Salm. alique, quos memorat Oudend. Vulg. *traduxit.*)

ea gens — mox a Serv. Tullio in patricias transducta. A. 2.

Eodem modo scribendum puto A. 21. Ubios et Syg. *transduxit* in Galliam, et Cal. 12. ad pontificatum *transductus* est. Ceterum discrimen, quod significationis diversitas suadet, haud accurate servasse antiquos scriptores ipsos, patet ex perpetua varietate in libris. cf. Drakenb. ad *Liv.* 42, 22. §. 6.

Tragicus. tragicum illud. Cal. 30. h. e. *versum illum e poeta tragico.*

Tragoedus. tragoedo pronuncianti concinere. Cal. 54. Neoptolemus tragoedus. Cal. 57.

Tragoedia Caesaris adolescentuli Oedipus. C. 56. Aug. tragoediam (Ajacein) magno impetu exorsus, non succedente stilo, abolevit. A. 85.

Nero tragoedias cantavit personatus. Ner. 21. (Sequuntur tituli fabularum.) pantomimus Mnester tragoediam saltavit sequi. Cal. 57.

Trahere. bis senis equis — trahentibus (currum.) A. 94.

trahi crinibus. Ner. 41. — unco trahi. T. 61. Ner. 24. Vit. 17. seminudus in Forum tractus est. Vit. 17. corpus occisi in Tiberim trahere. C. 82. trahi se ab Oct. in artissimas tenebras. Ner. 46. tractum (sc. ab equis) prasinum agitatore. Ner. 22.

paludamentum mordicus trahens. C. 64. — piscatores trahentes rete. Rh. 1.

i. q. *haurire, desumere.* veteres controversiae ex historiis trahebantur. Rh. 1.

genus trahere ex al. stirpe. T. 3. cognomen Galbae cur aut unde traxerit. Galb. 3. —

sorte tracta. T. 14.

quod ad se quisque spem traheret. A. 94. i. q. *ad se referret.* id de Imper. Rom. praedictum Iudaei ad se trahentes. Vesp. 4. ut in contumeliam suam traheret, si sequi. Dom. 18. —

ambitione tractum. T. 21. (Ita omnes codd. *Tactum* Caes. primus dedit. v. Graev. et Oudend. ad h. l.)

trahere bellum i. q. *extendere, nostr. in die Länge ziehen.* A. 16. Oth. 9.

unde *trahi* i. q. *diutius detineri.* querentes, trahi se a Caesare. T. 31.

Tractare. tractans lanuginem ejus. Ner. 34. i. q. *mulcens.*

i. q. *in manibus habere, versare.* quos quoque tempore tractaret auctores. T. 56.

unde *agere cum aliquo*, Gr. *μεταχειρίζομαι*, nostr. *behandeln.* amicos tanta semper facilitate tractavit. C. 72. militem tractabat pari severitate atque indulgentia. C. 65. ita socios tractavit, ut sequi. A. 3. non pro spe meritiorum tractari. A. 13. populum tanta comitate tractavit. Tit. 8.

tractare de al. re i. q. *agere, colloqui.* cum quibus de negotiis ad frequentem Sen. referendis ante tractaret. A. 35. — quin de conditionibus continuo tractaret. Cl. 26. —

sed Dom. 10. *quasi* — *divortium suum cum uxore tractasset* inepta est lectio pro *taxasset.*

Tractabilis, cum quo agi potest, qui agi secum patitur,

- nostr. *der sich behandeln läßt*, Gall. *traitable*. Agrippam nihilo tractabiliorem, immo in dies amentiozem. A. 65.
- Trajicere* s. *Transjicere*. transit. trajecto exercitu. C. 33. trajecto in Siciliam exercitu. A. 16. quadrag. millia dediticiorum trajecit in Galliam. T. 9. paucos de custodia Germanos trajici jussit. Cal. 45.
- Inde *flumen*, mare ipsum trajici dicitur. in trajiciendo Rubicone flumine. C. 81.
- freto classe trajecto. T. 2. trajecti et quasi domiti Oceani insigne. Cl. 17.
- si flumina morarentur, nando trajiciens. C. 57. trajecturus Rhenum. T. 18.
- intransit*. quum per angustias Hellesponti vectoria navicula trajiceret. C. 63.
- trajicere ex Sicilia apparantem. A. 47. Mox; nec mox occasio aut causa trajiciendi fuit, mox Neapolim trajecit. A. 98. trajecit in Achajam. T. 4. quum — trajecisset Samum. T. 12. huc dum hibernis jam mensibus trajicit. C. 4. quum deinde paucos post dies in proximas Camp. insulas trajecisset. Cal. 14.
- i. q. *perfodere*, *perforare*, *transfigere*. ter lino per foramina trajecto. Ner. 17.
- divulsa sentibus paenula, trajectos surculos rasis. Ner. 48. h. e., ut multi interpretantur, *per paenulam trajectos*, qui *inhaeserant paenulae*. Sed facilius ratio videtur, qua *trajectos* intelligimus *trans viam jactos* h. e. *viae injacentes*. cf. *Rudere*.
- brachium arreptum graphio trajecit. C. 82. ex adverso trajecisse pectus. Cal. 58. uno se trajecit ictu. Oth. 11.
- Trajectus* substant. in trajectu. A. 17.
- Tralaticius*. v. *Translaticius* sub v. *Transferre*.
- Trames*. per angustissimos tramites. C. 31. per devios tramites. A. 16.
- Tranquillus*. vultu erat adeo tranquillo serenoque. A. 79.
- tranquillissime senuit. A. 2.
- Trans*. Germ., qui trans Rhenum incolunt. C. 25. oculi trans Rhenum jussit. Cal. 45. agrum trans Anienem accepit. T. 1. quod paucos milites trans ripam venatum misisset. T. 19. quum trans Rhenum — iter essedo faceret. Cal. 51. quum se trans Tiberim contulisset. Dom. 1.
- Scheid. ad Sanct. p. 228. *trans* contractum putat ex *trans*, ut e voc. γένος factum *gens*, e μένος *mens* etc., et radicem esse τράω, τράνω, patet.
- Transcurrere*. quum profugisset ab Urbe, transcucurrissetque Campaniam. Cal. 24. Ita cod. Salm. Vulg. *transcurrissetque*.
- v. reliqua composita verbi *Currere*.
- Transcursus*. consternatus transcursu fulguris. A. 90.
- Transducere*. v. *Traducere*.
- Transferre*. quum inde lectica transferretur. Tit. 10. gibberosos se de sole in umbram transferre. Gr. 9. per manus ac super capita hom. translatus est. Cal. 51. Pomp. statuam marm. Jano superposuit, translata e Curia. A. 31.
- ad transferendos matris fratrisque cineres. Cal. 15. simul, Jovis, quod dissolvi transferrique Romam placuerat. Cal. 57. placuerat per classarios arma transferri, remittique navibus. Oth. 8. v. not. palmam in compluvium Deorum Penatium transtulit. A. 92.

migraturum Alexandriam vel Ilium, translatis simul opibus imperii. C. 79.

sedem ac domicilium imperii taedio Urbis transferre eo destinasse. Cal. 8. sacra Eleusinia transferre ex Attica Romam conatus est. Cl. 25.

cujus ex oratione ad verbum nonnulla transtulit in Divinationem suam. C. 55. Ita Ner. 52. translatis versus i. q. *aliunde petiti*.

transferre aliquem ex uno loco in alium, i. q. mittere, alium locum assignare.

ex insula in continentem transtulit eam. A. 65. Batonem Ravennam transtulit. T. 8. permutare hiberna Legionum, et Germanicas transferre in Orientem. Vesp. 6.

in Germaniam missus est; inde in Britanniam translatus. Vesp. 4. —

nec ab extrema parte versuum abundantes literas in alterum transfert, sed *ibidem statim* subjicit. A. 87.

ad avertendum transferendumque periculum (sc. in alium.) Cl. 29.

ut invidiam aliqua cavillatione dilueret transferretque ad sales. Vesp. 23.

legatam in opus novi theatri pecuniam ad munitionem viae transferre. T. 31.

provincias Ach. et Maced., quas Tib. ad curam suam transtulerat, Senatui reddidit. Cl. 25. jus sacerdotum subrogandorum a collegiis ad populum transtulit. Ner. 2. ut ab acriario causae ad Forum ac recuperatores transferrentur. Ner. 17.

qua curationem eam in alium transferebat. C. 15. jurisdictionem ad collegam proximum transtulit. Dom. 1.

appellationem mensis Augusti in Septembrem transferendam. A. 100.

an Asiat. oratorum — verb. volubilitas in nostrum sermonem transferenda. A. 86.

Translaticius, publicum et translaticium jus. A. 10. h. e. *a majoribus translatum edictis et formulis*, inde i. q. *ordinarium, commune, usitatum*. cf. Ernest. in Clav. Cicer. sub h. v., et interpr. ad Plin. ep. 9, 37, 1. *translaticia haec et quasi publica officia*.

translaticiae postulationes Ner. 7. *oppon. maximis*; sunt igitur *leves, vulgares, ex notissimo jure repetitae*.

translaticium funus Ner. 33. i. q. *vulgare, non insigne*.

Translatio. per domicilii translationem. Ner. 9.

Transfigere. transfixus femore et humero. C. 68.

Transfigurare. puerum Sporum — etiam in muliebrem naturam transfigurare conatus. Ner. 28. Asturconem posteriore corporis parte in simiae speciem transfiguratum. Ner. 46. aede Castoris et Pollucis in vestibulum transfigurata. Cal. 22.

Transfretare. quam primum transfretaturi. C. 34.

Transfugere. Ner. 3.

Transfugae barbari. Cal. 47. ob non redditos transfugas. Cl. 17.

Transgredi. transgressus Euphratem. Cal. 14.

de trajectu maritimo. in Macedoniam transgressus. C. 35. v. Gell. 10, 26. —

in lectum inde transgressus. A. 78.

aquila eum saepius circumvolavit, transgressaque in vicinam aedem sequi. A. 97.

Transigere. cf. *Agere.* de tempore. adolescentiam — per haec fere transegit. T. 7.

per haec ac talia maxima aetatis parte transacta. Cl. 10. transacto tribun. potestatis tempore T. 11. vixdum mense transacto. Vit. 8. nullam noctem sine aliquo terrore transactam. Cal. 59. sponsalia filiae natalemque geniri nepotis silentio ac tantum domestica religione transegit. Cal. 12.

de negotio i. q. ad finem agere, perficere, absolvere.

Philippense bellum duplici proelio transegit. A. 13. sine bello rem transigi posse. Oth. 10.

potestate transacta. A. 40. coll. T. 11. equid iis videretur mimum vitae commode transegisse. A. 99. transacta raptim consultatione. Ner. 41. multa joco transigebat. Vesp. 22.

transactum negotium, oppressos, qui tumultuarentur. Galb. 19. i. q. confectum.

velut transacto jam periculo. Dom. 16. h. e. periculi tempore.

se transigere ferro i. q. trajicere. T. 45.

Transilire pro *Transsilire.* transiluit in navem. C. 68. Ita cod. Salm. et Vindob. sec. Vulgo: *transilivit.* v. *Desilire.*

Transire. quod si ponticulum transierimus. C. 31.

de navigatione. cf. *Transgredi.* ab Rhodo transiit in Asiam.

C. 4. ab Alexandria in Syriam, et inde Pontum transiit. C. 35.

transiit in cit. Galliam. C. 30. residuam stirpem ex Sabinis transisse Romam. Vit. 1. Cumas transiit. Gr. 8. Romam. Gr. 9. transiit in Palatium cum tota schola. Gr. 17.

a balineis in theatrum transiit. Ner. 20. a secreto in balineum tricliniumque transibat. Vesp. 21. per angiportum in balineas transeuntem. Galb. 10.

sessum in quatuordecim e scena per orchestram transiit. C. 39. transiit e loco suo, atque in ea parte consedit sequi. A. 43. huc transibat, aut in alicujus libertorum suburbanum. A. 72. in crypta, per quam transeundum erat. Cal. 58.

i. q. praeterire trans al. locum, nostr. vorbegehen. praeter pedes suos transeuntes. Cal. 36. transeunte eo. Cal. 50.

transeuntem. Ner. 39. viatores ne per Italiae oppida, nisi aut pedibus, aut sella, aut lectica transirent. Cl. 25. (durchreisen.)

transire ab una parte ad aliam. Ita de militibus nostr. übergehen.

potestatem transeundi ad eum omnibus fecit. C. 75. transiuras ad Antonium copias. Dom. 6. transiit ad Augustum. Ner. 3. — de philosopho. transiit ad Q. Sextii philosophi sectam. Gr. 13.

de mutato ordine. jam pridem a Patribus ad plebem transire nitentem. C. 20.

de discessione Senatorum. transeuntem eum in alteram partem. T. 51.

de mutato negotio v. officio. quosdam e grammatici statim ludo transisse in Forum h. e. ad causas agendas. Gr. 4.

ut non temere quis tam adverso rumore — transierit ad principatum. Tit. 6.

transiit ad curam novi belli. T. 16. et: ut cura aera-

iii a Quaestoribus urb. ad praetorios Praetoresve transiret.

A. 36.

ad pilam folliculumque transiit (ab exercitationibus camp.)

A. 83.

Transitus. in transitu Alpium. C. 56. A. 79.

Transitorius. domus, quam primo *transitoriam*, mox *auream* nominavit. Ner. 31.

Translatio et Translaticius. v. *Transferre*.

Transmarinus. transmarinae provinciae. Cal. 51. h. e. *Graecae et Asiaticae*. Ita coloniae transmarinae. C. 42. exercitus transmarini. Vit. 15.

Transmigrare. e Carinis ac Pomp. domo Esquilias in hortos Maecen. transmigravit. T. 15.

Transmittere. comineatum omnem non ante transmisit, quam sequi. T. 18.

intrans. ut *trajicere*. a Brundisio Dyrrhachium — hieme transmisit. C. 58. inde transmisit. Cl. 17. —

super templum D. Aug. ponte transmisso. Cal. 22.

i. q. *praetermittere*, nostr. *übergehen*, *hingehen lassen*; quae ipse pateretur, incredibili dissimulatione transmittens. Cal. 10.

ne M. quidem Antonium inhonoratum ac sine grata mentione transmisit. Cl. 11.

qui se — omnibus edictis sine honore ac mentione ulla transmiserat. Vesp. 15.

Transnominare. Sept. mensem et Oct. ex appellationibus suis Germanicum Domitianumque transnominavit. Dom. 13. mox Pansam se transnominavit. Gr. 18.

Transportare. Agrippam in insulam transportavit. A. 65. cf. *Transferre*.

Transvehere. neque in Brit. transvexit (exercitum), nisi sequi. C. 58.

in *transvehendo* (gerund. pass., ut ad *gestandum* Galb. 8. v. *Gestare*. Ita frequens Nostro partic. pass. *praetervehens*.) nostr. im *Vorbeireiten*. A. 38.

Transvectio Equitum in recognitione. A. 38. (v. *Ovid. Trist.* 2, 90 et 542.) cf. *Rosin. Ant. Rom.* 4, 11.

Transversa charta scriptae epistolae. C. 56.

Tremor terrae. Ner. 48. Galb. 18.

Tremulum caput. Cl. 30.

Trepidus. obnoxium et trepidum egit. T. 12. tristis ac trepidus.

Cl. 10. foedum in modum trepidus. Cl. 36. trepidum eum interdicta aula sequi. Vesp. 14.

adeo plerumque trepidos (milites in fuga.) C. 62.

Trepide. quam trepide anxieque certaverit. Ner. 23.

Trepidatio. reliquum temporis cum magna trepidatione vigilavit. Ner. 34. inter proximos versanti et trepidatione detecto. T. 19.

Trepidanter effatus sequi. Ner. 49.

Tribuere. cui maritoque ejus plurima et immensa tribuit. C. 52. praetoriis viris consularia ornamenta tribuit. C. 76. ambobus communem sepulturae honorem tribuit. A. 17. tr. coronas. A. 25. dona milit. ibid. etiam defunctae honores maximos tribuit. A. 6.

non debere talia praemia tribui, nisi sequi. T. 54. latum

clavum etiam libertini filio tribuit. Cl. 24. loca Equiti secreta a ceteris tribuit. Ner. 11.

si quid praeterea desiderarent, promittens se tributurum. Tit. 9.

Tributum. quod civitates Hisp. Galliarumque gravioribus tributis punisset. Galb. 12.

auxisse tributa provinciis, nonnullis et duplicasse. Vesp. 16. qui imposita genti tributa non pependissent. Dom. 12.

nullo rerum aut hom. genere omissio, cui non tributum aliquid imponeret. Cal. 40.

Tributarius Gallus quidam. A. 40. Sequ. *immunitatem obtulit*, et: se facilius passurum, *fisco* detrahi aliquid.

Tribules. v. *Tribus*.

Tribunal. cum subsellis tribunalia. C. 84.

Praetorem raptum e tribunali. A. 27. tribunal Praetoris in theatro. A. 44. (ad *podium*. v. *Lips.* de amphith. c. 11.) coll. Cl. 21. „ludos — e tribunali posito in orchestra commisit.“

pro tribunali. v. *Pro*.

descendentem e tribunali. Cl. 15. deserto tribunali, ascendit ad sacerdotes. Cl. 33.

positum in Septis tribunal, Senatu adstante, conscendit. T. 17.

Tribus. in *comitiis centuriatis*. ut plura ipse in eorum tribubus suffragia, quam uterque in omnibus, tulerit. C. 13. v. not. ad hoc caput. Ita: edebat (candidatos) per libellos, circum *tribus* missos. C. 41. in campo, *per comitia tribus ad suffragia vocantem*. C. 80. Salinator universas *tribus* in censura notavit levitatis nomine, quod, quum se post priorem consulatum multa irrogata condemnassent, *Consulem iterum Censoremque fecissent*. T. 3. v. quae Ursinus ex Ant. Augustino ad *Liv.* 1, 43. §. 12.

ferbat et ipse suffragium in tribubus, ut unus e populo. A. 56.

tribus saepe pro *infima plebe*. v. Duker. ad *Flor.* 2, 6, 25. cf. *Liv.* 9, 46. fin. Ita A. 57. legavit populo Romano — *tribus* h. e. *plebi*. A. 101.

tribus urbanas ad sacramentum citavit. Ner. 44. i. q. *infimam plebem*. v. n.

Tribules, qui ejusdem sunt *tribus*. A. 40.

Tribunus pletis. tentavit per partem *Tribunorum*, ut sibi Aegyptus provincia *plebiscito* daretur. C. 11. (Ita *lege Vatinia* postea Galliam Cisalpinam cum Illyrico accepit. C. 23.)

per intercessores *Tribunos* (summa ope restitit.) C. 29. egit cum *Tribunis pl.*, id potius ad populum ferrent sequi.

C. 26.

C. Curio, violentissimus *Tribunorum*. C. 29.

bello vindicaturus, si quid de *Tribunis pl.*, intercedentibus pro se, gravius a Senatu constitutum esset. C. 30. quum, sublatam *Tribunorum* intercessionem, ipsosque Urbe cessisse, nunciatum est. C. 31. adhibitis *Tribunis pl.*, qui pulsati super-venerant. C. 33.

Tribuni pl. a Caesare potestate privati. C. 79. Aquila Tr. pl. C. 78.

Aug. in locum *Tribuni pl.* candidatum se ostendit, quamquam patricius, *nequid Senator*. A. 10. v. not.

Claudii nonnulli in altercatione et jurgio Tribunos pl. pulsaverunt. T. 2.

Claudia Vestalis fratrem injussu populi triumphantem in Capit. prosecuta, ne vetare aut intercedere fas cuiquam Tribunorum esset. T. 2.

accitus et ipse per Tribunos pl. in Curiam. Cl. 10. Tribuni pl. aduentibus se pro tribunali. Cl. 12.

Tribunus militum. proavus Augusti secundo Pun. bello stipendia in Sicilia Tribunus mil. fecit. A. 2. stipendia prima exped. Cant. Tribunus mil. fecit. T. 9. Tribunus mil. et in Germania et in Brit. meruit. Tit. 4. bello Philipp. Tribunus mil. meruit. Horat. Ita etiam Vesp. 2. legendum: *Tribunus mil.* in Thracia meruit. Al. *tribunatum* v. *tribunatu*.

Suetonius Lenis, pater auctoris, *Tribunus angusticlavius* tertiae decimae legionis. Oth. 10. coll. A. 38. Tribunus *laticlavius*. Dom. 10.

hunc (Agrippam) Tribunus mil. custos appositus occidit. T. 22. fratrem Tiber., repente immisso Tribuno mil., interemit. Cal. 23.

Tribuni mil. Praefectique a Tib. non mutati. T. 41.

Cassius Chaerea, Tribunus cohortis praetoriae. Cal. 56.

excubitori Tribuno, signum de more poscenti. Cl. 42. coll. Cal. 56. Ner. 9.

ut sibi in Curiam Praefectum praet. Tribunosque mil. secum inducere liceret, precario exegit. Cl. 12. v. not.

Tribuni ac Centuriones pauci e conjuratorum in Cajum numero a Claudio interemti. Cl. 11.

Africanæ confectae a turma equitum praetor., ducibus Tribunis ipsoque Praefecto. Cl. 21.

vectigalia — per Centuriones Tribunosque praetor. exercuit. Cal. 40.

Tribunos Centurionesque praetorii de fugae societate tentavit. Ner. 47.

Tribunorum nonnulli a praetorianis occisi. Oth. 8.

quicquid praetorianarum cohortium fuit, uno exauctoravit edicto, jussas Tribunis tradere arma. Vit. 10.

Tribuni aerarii, tertium judicum genus e plebe, a Caesare sublatis. C. 41.

Tribunatus. L. Saturnini seditiosus tribunatus. C. 12.

tribunatu militum, qui primus Romam reverso per *suffragia* populi honor obtigit. C. 5. ubi v. not. — De loco Vesp. 2., ubi legendum: *Tribunus mil.* v. supra. —

liberis Senat. militiam auspicantibus non tribunatum modo legionum, sed et praefecturas alarum dedit. A. 38. v. not. equestres (h. e. Equitum Rom.) militias ita ordinavit, ut post cohortem alam, post alam tribunatum legionis daret. Cl. 25.

Tribunicus. potestas tribunicia. auctores restituendae tribun. potestatis, cujus vim Sulla deminuerat, enixissime jovit. C. 5. cf. *Vell.* 2, 30. et quos in nota citavi. —

tribunic. potestatem Augustus *perpetuam* recepit, in qua semel atque iterum per singula lustra collegam sibi cooptavit. A. 27. v. *Tac.* A. 1, 9. et 3, 56. et not. ad l. c.

Collegae prius Agrippa, et iterum Tiberius, de quo v. T. 9. „Consul iterum etiam tribunic. potestatem in quinquennium accepit.“ et c. 11. „transacto tribun. potestatis tempore.“

Mox c. 16. data rursus potestas tribun. in quinquennium. jure tribun. potestatis coacto Senatu. T. 23. v. not.

Vespas. ne tribun. quidem potestatem et Patris patr. appellationem nisi sero recepit. Vesp. 12. collega Tito. Tit. 6.

subsellia tribunicia. C. 78.

comitiis tribuniciis, si deessent *candidati Senatores* (v. ad A. 10.), ex *Equitibus Rom.* creavit, ita ut potestate transacta, in utro vellent ordine, manerent. A. 40.

Tribus. v. supra. *Tributum*, *Tributarius* v. post verb. *Tribuere*.

Triclinium. convivatus assidue per provincias duobus tricliniis, uno, quo sagati palliative, altero, quo togati cum illustrioribus provincialium discumberent. C. 48.

qui (opsonia vetita) jam apposita e triclinio auferrent. C. 43. —

i. q. *coenaculum.* feminam consul. e triclinio viri coram in cubiculum abductam. A. 69.

tumulum quum e triclinio animadvertisset. A. 98. instans in medio triclinio. T. 72. ad calfaciendum triclinium. T. 74.

prospexit e triclinio ardentem rogam. Cal. 23. egressus triclinio. Cal. 36. quum post epulas triclinio digrederetur. Ner. 43.

circuito denum triclinio. Cl. 8. nec temere unquam triclinio abcessit. Cl. 33. i. q. *de coena.* quum in triclinio decubuit. Cl. 39. inferri in triclinium imperavit (venenum).

Ner. 33. perruperunt in triclinium usque. Oth. 8. bos arator, decusso jugo, triclinium irrupit. Vesp. 5. a secreto in balineum tricliniumque transibat. Vesp. 21. serius tandem ingressum triclinium. Ter. 3. flagrante triclinio ex conceptu camini. Vit. 8.

deceres Liburnicae, magna therm. et portic. et tricliniorum laxitate. Cal. 37.

i. q. *epulae ipsae.* curare eum ludis Martial. triclinium sacerdotum. Cl. 4.

Triduum. C. 23. 39. A. 22. Tit. S.

Triennium. C. 42. 89. A. 34. T. 15. 16. 51. Cal. 7. 59.

Triens. heres ex triente. A. 101.

Trierarchae. Ner. 34.

Trifarum. epulas trifariam semper, interdum quadrifariam dispertiebat. Vit. 13.

Trimestris. Q. Maximo suffecto trimenstrique Consule. C. 80.

Trimenstri cod. Salm. et Medic. omnes, et vitiose omitti n existimat Oudend. cf. *Semestris*.

Trimulus h. e. *puer trium annorum.* Ner. 6.

Trini. v. *Terni*.

Triremis. triremi usque ad proximos Naumachiae hortos subvectus est. T. 72.

praecepit etiam, triremes — magna ex parte itinere terrestri Romam develi. Cal. 47.

in navali proelio spectaculi causa edito. C. 39. Cl. 21.

Tristis. non oportere quemquam a sermone Principis tristem discedere. Tit. 8.

tristis ac trepidus. Cl. 10.

i. q. *acerbus*, *severus.* tristior et paedagogi vultus. Ner. 37. nunquam tristiores sententiam sine praefatione clementiae pronuntiavit. Dom. 11.

tristia exta. C. 77. i. q. *adversa*, *rem tristem significantia.*

quaedam sub eo fortuita ac tristia acciderunt. Tit. 8. i. q. calamitates.

Tristitia iudicum. Ner. 23. i. q. *acerbitas*.

Triticum. residuum cibationum tritici modium. Galb. 7.

Trivium. cauis extrarius e trivio manum huius intulit. Vesp. 5.

Triviales ludii. A. 74. trivialia verba. Rh. 6.

Triumphus. ad triumphum simul consulatumque decessit. C. 18. coactus est, triumphum, ne consulatu excluderetur, dimittere. ibid.

Gallias potissimum elegit, cuius emolumento et opportunitate idonea sit materia triumphorum. C. 22. v. n.

triumphi Caesaris Gallicus, Alexandrinus, Ponticus, Africanus, Hispaniensis. C. 37. Gallici triumphi die. ibid. Pontico triumpho. ibid. per Gall. triumphum. C. 51.

Gallico triumpho. C. 49. ex instrumento triumphorum. C. 84. triumpho Caesaris Africano. A. 8.

Cleopatrae, quam servatam triumpho magno opere cupiebat. A. 17.

Augusti curules triumphi tres, Dalmaticus, Actiacus, Alexandrinus. A. 22. Alex. triumpho. A. 41. Actiaco triumpho. T. 6.

sancit, ut de bellis triumphisque hic (in aede Martis Ult.) consuleretur Senatus — huc, qui victores redissent, insignia triumphorum inferrent. A. 29.

super triginta ducibus *justos triumphos* decr. A. 38. v. *Ornam. triumphalia*.

gens Claudia triumphos septem adepta. T. 1. Livia familia triumphis tribus honorata. T. 3. Domitii functi triumpho duplici. Ner. 1.

triumphus Tiberio decretus, quem distulit, moesta civitate clade Variana. T. 17. a Germ. in Urbem reversus, triumphum, quem distulerat, egit. T. 20.

Calig. conversus ad curam triumphi. Cal. 47. querens — fraudatum se justo triumpho. Cal. 48. triumphum apparare. Cal. 47. omisso vel dilato triumpho. Cal. 49.

quum vellet, *justi triumphi decus* unde acquireret. Cl. 17. Britannico triumpho. Cl. 28.

quasi inter sollemnia triumphi. Ner. 2. milites se triumphi ejus. Ner. 25.

Vespasiani triumphus de Judaeis. Vesp. 8. triumphi die. Vesp. 12. qui triumphum — tam inepte senex concupisset. ibid.

triumphum utriusque (Vespasiani et Titi) Iudaicum equo albo comitatus est. Dom. 2. duo triumphi Domitiani de Cat. tis Dacisque. Dom. 6. 13.

Janos arcusque cum quadrigis et insignibus triumphorum — extruxit. Dom. 13.

Triumphare. Claudia virgo Vest. fratrem, in iussu populi triumphantem, ascenso simul curru, usque in Capit. prosecuta. T. 2.

triumphanti Caesari et subsellia tribun. praetervehenti unus e collegio Pontius Aquila non assurrexit. C. 78.

triumphaturi Caesares. Galb. 1. fuitque mos triumphantibus sequi. ibid.

per medias civitates ritu triumphantium vectus est. Vit. 10.

Germanicus, hoste devicto, triumphavit. Cal. 1. Claud. triumphavit maximo apparatu. Cl. 17. Titus triumphavit cum patre. Tit. 6.

Triumphalis simpl. v. *vir triumphalis* i. q. *qui triumphum egit*. C. 4. A. 30. Ner. 30. triumphali patre. Cl. 26. Tauri bis Consulis ac triumphalis. Ner. 35. oravit causas etiam triumphalis. Cal. 3. h. e. *etiam post triumphum*. Inepta est lectio: *triumphales*.

solos triumphales — nunquam donis (militaribus) imperiendos putavit, quod ipsi quoque jus habuissent tribuendi ea, quibus vellent. A. 25.

triumphali effigie statuas ducum Aug. in utraque Fori sui porticu dedicavit. A. 31. triumphalem ornatum Calig. assidue gestavit. Cal. 52.

ornamenta triumphalia. v. *Ornamentum*.

Triumvir. Luc. Antonium, Triumviri (Marci) fratrem. A. 9. T. 4. quum *Triumvirum* legeret M. Lepidum. A. 54. (distinguitur a M. Lepido filio. Injuria mutaverunt in: *vir virum*. v. not.)

contractis ad Bononiam Triumvirorum copiis. A. 96. quum exitu anni discordia inter Triumviros exorta esset. T. 4.

Triumviratus. De triumviratu Caesaris, Pompeji et Crassi v. not. ad C. 19. fin.

triumviratum Reip. constituendae per decem annos administravit. A. 27.

triumviratus legendi Senatus, et alter *recognoscendi turmae Equitum* inter nova officia ab Aug. excogitata. A. 37.

Trojae lusus. v. ind. prim.

Tropaeum. tropaea C. Marii de Jugurtha, deque Cimbris atque Tentonis, olim a Sulla disjecta, restituit Caesar. C. 11.

Druso Senatus marmor. arcum cum tropaeis via Appia decrevit. Cl. 1.

sculptura gemmae Victoriam cum tropaeo exprimente. Galb. 10.

truncatis arboribus et in modum tropaeorum adornatis. Cal. 45.

unde omnino *lignum*, quo quid suspenditur. tropaeum cum veste, in qua fuerat occisus. C. 84.

Truncus de corpore mutilato. Galb. 20.

Truncare arbores. Cal. 45.

Trux. ingenio truci. Ner. 2.

Trucidare. C. 9. 80. T. 3. Cal. 29. Galb. 23.

Tuba. rapta ab uno (aeneatorum). tuba. C. 32. tuba signo dato. Ner. 9.

Tuberes oblatos. Dom. 16. Cod. Salm. *tubures*. Ita et Mss. *Martial.* 13, 42.

Tueri. i. q. *servare, defendere ab injuria*.

de tuendo ampliandoque imperio. C. 44. tuendi sui causa.

A. 32. negantem, ultra se tueri eum posse. Dom. 15.

ut illas (regiones Urbis) annui magistratus sortito tuerentur. A. 30. h. e. *sartas servarent*. tuendae pacis a grassaturis etc. curam habuit. T. 37.

infirmiorem magna cura tuebatur. A. 82. i. q. *caute curabat*. valetudine prosperrima usus est, quamvis ad tuendam eam sequi. Vesp. 20.

tueri acta alicujus. A. 10. ut auctoritatem absentia tueretur, atque etiam augetur. T. 10.

unde i. q. *sustentare, alere*. ut perpetuo ac sine difficultate sumtus ad tuendos eos (milites) prosequendosque (praemiis) suppeteret. A. 49. cf. *Tutela*.

adeoque *administrare, praeesse al. rei*. partes sibi, quas Senatui liberet, tuendas in Rep. depoposcit. T. 25. minus idoneus ad tuendam scholam. Gr. 8.

Tutari. coloniam, quam — adversus Aequiculos tutandam olim depoposcissent. Vit. 1.

i. q. *obtinere, servare, nostr. behaupten, sich in etwas erhalten*. corroboratis his et secundum locum facile tutantibus. T. 11. Al. *curantibus*.

Tutus. tutam Urbem — etiam in posterum praestitit. A. 29.

provincias, quas annuis magistr. imperiis regi, nec facile tutum erat. A. 47.

cui nihil tuti usquam esset. Cl. 36.

non temere quicquam, nisi *ex tuto* ausurus. T. 73.

Tuto. Vesp. 4.

Tutela i. q. *defensio, praesidium*. ad tutelam ripae Rheni fluminis. A. 25. ad tutelam superi et interi maris. A. 94.

i. q. *cura, administratio*. tanquam is ad tutelam Reip. educaretur. A. 94. Kemp. in tutelam ejus ac velut in gremium deventuram. Vesp. 5.

max. de *cura, quam praestant patroni clientibus*. quod in tutela Claudiorum erant. T. 6. quod alias: *in clientela, passive*.

vel, *quam tutores praestant pupillis*. post tutelam receptam. Cl. 2. h. e. *postquam desit sub tutore esse, jam sui juris*. Ita Cic. Orat. 1, 39. *in tutelam suam venire*.

i. q. *sustentatio*. quum tenuiorum tutelam locupletiores in se contrulissent. C. 68. (cf. A. 49. *Macrob. Saturn.* 2, 2. Similiter *Plin. ep.* 3, 19, 2. „unam villam colere et ornare, alteram tantum tueri,“ et 2, 17, 4. „villa, non suntuosa tutela.“)

Tutor. participem atque etiam tutorem imperii agere. Tit. 6. —

compluribus praetextatis, tutorem a se poscentibus. A. 94.

plerosque percussorum in tutoribus filii, si quis sibi nasceretur, nominavit. C. 83. C. Toranium tutorem suum. A. 27. sanxit, ut pupillis extra ordinem tutores a Consulibus darentur. Cl. 25. tutorem, quod pupillum, cui substitutus heres erat, veneno necasset, cruce affecit. Galb. 9.

Tum. v. Tunc.

Tumere. tumentibus oculis (sc. lacrimis.) T. 7.

Tumores crebri et subiti in facie. T. 63.

Tumultus. tumultus, rerum nov. initia, conjurationes distingu. A. 19. (ubi a minori ad majus procedit auctor, a *tumultibus* h. e. *seditionibus* urbae v. militum, incertis vel obscuris auctoribus, ad rerum nov. initia etc.)

per tumultum successor ei nominatus. C. 34. h. e. *inter turbas domesticas, sine comitiis v. suffragiis*. excubias per Urbem indixit, ne quis tumultus existeret. A. 23. (*Aufstand*.)

initio civilis tumultus: C. 38. (*bürgerl. Unruhen*.) quo ma-

teriam tumultus post se subduceret. T. 22. ex conditione tumultuque temporum. Vesp. 10.

si tumultus in graviore annona metueretur. A. 25.

populares tumultus et ortos grav. coercuit, et, ne orirentur, sedulo cavit. T. 37. diffidens tumultumque metuens. T. 65. ad primum tumultum lexicarii — in auxilium accucurrunt. Cal. 53. tumultu inter moras exorto. Oth. 11. ad primum tumultum proclamasse eum sequ. Galb. 20. primo tumultu. Ner. 49.

omnino concursus hominum. an jam de se tumultus foris esset. A. 99. elisi per eum tumultum sequ. Cal. 26.

unde de proelio. in pugnae tumultu. A. 11. (*Schlachtgetümmel*.)

strepitus hominum per multas inconditasque voces. hanc legem prae tumultu recusantium perferre non potuit. A. 34. ut unus in tumultu proclamaret. T. 24.

ne sedato quidem tumultu (cachinnantium.) Cl. 41.

bellum repentino concursu excitatum, nostr. *Volksaufstand*. provinciam, et intestina dissensione et barbarorum tumultu inquietam. Galb. 7.

Tumultuari. tumultuantes milites. C. 69. Cal. 9. 51. oppressos, qui tumultuarentur. Galb. 19.

bellum movere, nostr. *aufstehen*. Britanniam tunc tumultuantem. Cl. 17. tumultuari Gallias comperit (in *Aufstand seyn*.) Galb. 9.

i. q. *strepitum movere*, nostr. *lärmern*. Equiti Rom. tumultuanti (in spectaculis.) Cal. 55.

Tumultuarius i. q. *subitarius*, *rapide factus*. tumultuario rogo semiambustum. Cal. 59.

Tumultuosus. interpellatus tumultuosioribus literis. Ner. 40. h. e. quae seditiones et turbas nunciarent, et urgentes quidem et proximas.

Tumultuose. multitudinem confluentem operamque sibi — tumultuosius pollicentem. C. 16. provinciae — tumultuosius inter se agebant. Vesp. 8.

sibi post prandium quam tumultuosissime, adesse hostem, nunciari. Cal. 45. h. e. cum maxima trepidatione, quasi urgente periculo.

Tumulus. juxta Juliae tumulum. C. 84. Mutin. acie interemtorum civium tumulo publice exstructo. A. 12. ambobus communem sepulturae honorem tribuit, ac tumulum ab ipsis inchoatum perfici jussit. A. 17. Masgabae, ante annum defuncti, tumulum. A. 98. qui — vernis aestivisque floribus tumulum ejus ornarent. Ner. 57. juxta Maecenatis tumulum. Horat.

exercitus honorarium ei tumulum excitavit. Cl. 1. h. e. *νενοτάριον*.

Tunc et Tum quoniam fere in libris confunduntur, uno et eodem capite de utroque agere placuit.

tum continuans narrationem i. q. *praeterea*. tum reorum aut obaeratorum sequ. C. 27. Cod. Salm. *tam*, nescio an vitiose, Copes. *jam*.

tum — tum. tum breviter et presse, tum latius et uberius. Rh. 1. Mox: tum utilia et necessaria, tum perniciose et supervacua. tum Lucios, tum Cneos. Ner. 1.

quum — tum. v. Quum. — tum maxime. C. 65. T. 14. v. infra.

jam tum. A. 100. Ita cod. Salm. et Med. tert. Reliqui jam tunc. v. proxime Tunc.

tunc de certo tempore dicitur, et est eo ipso tempore, eo momento, de quo sermo. clarissimo tunc dicendi magistro. C. 4. tunc occasione temp. bellantem. C. 35. ardente tunc in Africa bello. C. 70. tunc etiam. A. 16. tunc adhuc Consules. A. 17. ignota scilicet tunc adhuc Caes. potestate. T. 14. ne admissum qu. tunc quemquam Senat. A. 35. nam tunc Agr. alteram Marcellarum habebat. A. 63. summa tunc in civitate penuria ac fames. A. 70. omnia se a terris tunc numina declinarunt. ibid. tunc potentissimi. Vit. 7.

tunc plane perterritus. C. 14. (nostr. da, jetzt aber.)

obsides, tunc primum missos. A. 43. tunc primum reper-

tum. Ner. 17.

et tunc quidem — ceterum. Vesp. 6.

jam tunc. A. 89. Cal. 25. Ner. 7. et sec. plerosque A. 100.

etiam tunc. A. 98. ubi tamen libri: etiam tum v. et. tum.

tunc maxime. T. 14. sec. quosdam. Medicei: tum maxime, cod. Salm. cum maxime.

tunc autem. T. 10. enimvero tunc. T. 12. tunc demum.

Cl. 5. ne tunc quidem. Cal. 3. 11. Galb. 17. sed ut tunc quoque sequ. Ner. 26.

olim — tunc. hostem olim ejus, et tunc exulantem. A. 54. producti olim, tunc quoque prod. Cl. 21. et tunc in Africa, et olim in Germania. Galb. 8.

et tunc gravidam, et ante jam apud se filium enixam.

T. 4. tunc — mox et. Cal. 12.

et tunc statim, et postea saepius. A. 94. — semper alias — tunc. T. 18.

ante omnia — deinde — ac — tunc. Ner. 32. h. e. illo tempore. Tunc habent Salm. Medic. sec. tert., Vindob. uterque, Corr. Exc. Cuj. Voss. v. Oudend.

Tunica. sumenti vir. togam tunica lati clavi, resuta ex utraque parte, ad pedes decidit. A. 94. v. not.

vestimenta mutanti tunica ardere visa est. T. 14.

hieme quaternis cum pingui toga tunicis — muniabatur.

A. 82. inter togam tunicasque. Vit. 2.

cum palla tunicaque talari prosiluit. Cal. 54.

Tunicatus, mera tunica indutus, sine toga vel sago.

ut stare per totum diem juberet ante praetorium (Centuriones), interdum tunicatos discinctosque. A. 24. h. e. sine sa-

pis. Nos: im Unterkleid.

reliquias legerunt primores equ. ordinis, tunicati et dis-

cincti. A. 100. h. e. sine togis.

ut erat nudo pede atque tunicatus. Ner. 48.

retarii tunicati. Cal. 30.

Turba, multitudo hominum, vilioris fere conditionis.

quidam e turba. C. 79. circumstantium turba. C. 34. con-

curso et indignatione turbae militaris. A. 14. admissa turba

paganorum. A. 27. visa quondam pro concione pullatorum

turba. A. 40. in turba vexatus. A. 53. (im Gedräng.) impulsu

turbae. Galb. 13.

tumulum magna turba multisque luminibus frequentari.

A. 98. quo minor turba Romae foret. T. 2. prae turba occur-

- rentium prosequentiumve. Cal. 4. concursu irrumpentis in Curiam turbae. Cal. 14. Equites Rom., matronae, super innumeram turbam ceteram. Cal. 25. infensus turbae. Cal. 30. (Oppon. *Senatores et ordo equester*.) surgens et ipse cum cetera turba. Cl. 12. summoti per conscios Centurionis turba. Cal. 58. miserante obvia turba. Cl. 10. detentus quondam medio Foro a turba. Cl. 18. deficiente militum ac familiarum turba. ibid. summoti operariorum servorumque turba. Cl. 22. dimota paganorum turba. Galb. 19. turba militum — prosequente. Ner. 2.
- cum Mazacum turba atque cursorum. Ner. 39. e media salutantium turba. Galb. 17.
- unde omnino de *multitudine vili et incondita*. Senatorum affluentem numerum deformi et incondita turba. A. 35.
- turbae*, nostr. *Unruhen*. in levioribus turbis. C. 20. *turbarum metu*. T. 4.
- Turbare*. turbare omnia ac permiscere voluisse. C. 30. ubi turbari rursus cuncta sensit. Tit. 5.
- turbatus religione simul atque periculo. Ner. 19. turbatus nunciis de seditione militum. A. 17.
- fastos correxit — adeo turbatos sequi. C. 40.
- turbatiore coelo. T. 69. turbatus mare. Cal. 23.
- Turbidus*. tempestate turbida. Cal. 15.
- Turbulentus*. turbulentissimae leges. C. 16.
- Turdus*. T. 42.
- Turma*. Trojam lusit turma duplex, majorum minorumque puerorum. C. 39.
- turmae Equitum. A. 37. 38. — turma equitum praetorianorum. Cl. 21.
- Turpis*. ira turpior. Cl. 30. turpissimae sordes. Vesp. 19.
- quia mutare turpe erat. C. 14.
- Turpitude*. turpitudinem et impudentiam. A. 42.
- Turris*. turris Phari terrae motu Capreis concidit. T. 74.
- in altissima turri repertus est. A. 94. altissimam turrem excitavit. Cal. 46. Vindob. pr. *turrim*, ut Cl. 20. ubi omnes praeter unum Copes. „superposuit altissimam *turrim* in exemplum Alexandrinae Phari.“
- e *turre* Maecenatiana. Ner. 38. Sed multi *turri*, ut A. 94.
- Tussis*. propter assiduam et ingravescentem tussim. Cal. 23.
- Tutari*, *Tutela*, *Tutor*, *Tutus* v. sub *Tueri*.
- Tute*. quid ille tibi, et quid illi tute dederis. C. 49. Ita cod.
- Salm. et reliqui optimae notae. Vulg. *tu*. v. Oudend.
- Tympanizare*, de Gallo matris Deum tympanizante. A. 68.
- Tyrannus*. T. 75. *Tyrannicidae*. T. 4. Lucan.
- Tyro*, *Tyrunculus*, *Tyrocinium* v. *Tiro* etc.

U.

Uber. quum a nutricis ubere auferretur. T. 6.

Uber adject. uberi vinearum proventu. Cl. 16. uberrimum congiarium. C. 27. quarum virt. fructum uberrimum tulit. Cal. 4.

latius et uberius explicare. Rh. 1. Oppon. *breviter et presse*.

Ubertas. ad summam quondam ubertatem vini, frumenti vero inopiam. Dom. 7.

Uberrim flere. C. 81. Tit. 10.

Ubi. ubi esse Vitellium sciret. Vit. 17. ubinam Imperator esset, requirentes. Oth. 8.

Ubique. non ubique ac semper. C. 65. Illud *de loco*, hoc *de tempore*. ubique plerumque. Cl. 25. Illud *de rebus* i. q. *in omni re v. loco*, hoc *de tempore*. Al. *utique*. v. Oudend.

semper et ubique. A. 90.

quicquid ubique. A. 49. Ner. 43.

Ulcisci. simpl. in ulciscendo natura lenissimus. C. 74. ad cavendum ulciscendumque compelli. Cl. 57. quamvis interdum ulciscendi causa non deesset. Tit. 9.

c. *acc.* ad ulciscendam necem matris et fratrum. Cal. 12.

paratus et ulcisci (occisum cum.) Dom. 25.

i. q. *punire*, ut Gr. τιμωρεῖν. quoties hostem vel insidiatorem ultus esset. Cl. 42. Ita A. 21. cum cod. Salm. aliisque legendum: neque — rebellantes *graviores unquam ultus est poena* sequi. Vulg. *multatus est*, quod Burm. et Ernest. defendunt. Oudend. conj. *graviores re unquam ultus est, quam* sequi.

Ultio. in ultionem domini. T. 25. mand. domesticis ultionem, si quid sibi accideret. Cal. 3. extrema obtestatione ultionem mandantis. Vesp. 6.

Senatum epistola in ultionem sui Reique publ. adhortatus est. Ner. 41.

in ultionem ignominiae. Oth. 9.

quasi occasione ultionis oblata. A. 16. ut tandem ultionis occasio data est. Oth. 4.

bello Philipp. pro ultione paterna suscepto. A. 29.

Ullus. quod displicuisset ulli e tribus. C. 19. ulla in re. A. 10. hereditatem aut legata ulla. T. 15. ex ulla parte. ibid. ullo alio bello. A. 16. non ullum ins. honorem. T. 50.

neque in ullos leniorem, quam qui sequi. Ner. 39. nec ulli perisse nisi in proelio reper. C. 75.

Ultra, pr. ablat. *ultera* ab ant. *uls*, *ulterus*, unde *ulterior*, *ultimus*.

de loco. Germanos ultra Albi fluvium summovit. A. 21.

de tempore. ultra certos annos. Tit. 8. periculum, quod non ultra Mart. Idus proferretur. C. 81. stren. commercium ne ultra Kal. Jan. exerceretur. T. 34.

producebat somnum ultra primam saepe lucem. A. 78.

de quavis re, cujus fines exceduntur.

ultra praescriptum. C. 28. ann. habit. Romae usque ad bina millia numinum, in Italia non ultra quingenos Sestertios remisit. C. 38.

laboris ultra fidem patiens erat. C. 57. (Cl. 29. *illud omnem fidem excesserit*.) haud ultra verba excaudit. Vesp. 14. *vi adverbii*, nostr. *weiter*, *darüber hinaus*, *ferner*.

desinant quidam, quaerere ultra aut opinari. C. 66.

nec quicquam ultra de paternis Aug. maioribus reperi. A. 2. nec quicquam ultra, aut statim aut postea, inquisivit. A. 51.

neque ultra perferre posset. T. 10. ultra non tulit. T. 34. negantem, ultra se tueri eum posse. Dom. 15.

Cantabrico *tenus* bello, *nec ultra*, exposuit. A. 35.

prius quam ultra progrediretur. Cl. 44. *ne tunc qu. ultra*

progressus, *quam ut sequ.* Cal. 3. *non ultra quam compedibus coercuit.* A. 67. *conjuraciones non ultra arguit, quam ut sequ.* C. 75.

Uterior Hispania. C. 7. 18. 56.

Ultimus. ultimo proelio. C. 36.

versus aliqui demui sunt *ultimo libri.* Pers.

ad ultimum vitae finem. A. 58. docuit ad ultimam aetatem. Gr. 3.

ultimae sortis homines. A. 19. i. q. *infimae conditionis.*

ultima poena. C. 14. i. q. *supplicium,* Gr. τὰ ἔσχατα.

ultimo adverb. Ner. 32.

Ultero. Acute Gesner. in Thes. propriam vim hujus partic. in eo esse dicit, ut *initium aliquod actionis* significet ab eo, unde non expectabatur, adeoque *ultero* facere dicatur, qui non rogatus, non invitatus, non laesus, ipse velut *ultima origo* sit actionis; *ultero* fieri, ubi nihil praecesserit eorum, quae alias soleant. Mihi etiam persuasum, derivandam vocem ab ant. *uls*, et cognatam cum *ultra*, quod patet ex dictione: *ultero citroque.* Est igitur ablat. masc. vocis *ulterus*, ut *ultra* femin., et modo ab *ultimo fine* h. e. *sponte, ex integra alicujus voluntate* significat, modo ad *ulterius* h. e. *insuper.* Multo magis te impediatis adoptata sententia Beemanni de orig. Lat. L. p. 479., qui *ultero* putat esse i. q. *vultro* a verbo *volo*, *vultum* v. *vultrum*, *velle.* —

per hunc pontem *ultero citro* commeavit. Cal. 19. Ita cod. Salm. et optimi quique. v. Oudend. ad h. l. et Drakenb. ad Liv. 9, 45. §. 2. Vulg. *ultero citroque.* —

i. q. *sponte*, ubi ostendit, occupasse aliquem aliquid, nihil praegressum etc.

cui prov. Hisp. *ultero* extra ordinem data sit. C. 9. h. e. non petenti. multitudinem, *sponte et ultero* confluentem. C. 16. (ex more Suetonii, quo auget vocabula. *Sponte* est proprio consilio, et *ultero* i. q. non vocatam. Poterat una voce defungi.) qui tunc *ultero* inopinatus advenerat. Oth. 4. quaedam se de conjur. *ultero* ad eum detulisse. C. 17. h. e. non rogatum. gentibus *ultero* lacessitis. C. 24. h. e. non prius lacessitus.

ultero ad deditionem hortatus. C. 63. i. q. ipse prius. poenam in se *ultero* depoposcerunt. C. 68. ut quavis recusantem *ultero* in Africam sint secuti. C. 70. h. e. propria voluntate, injussu. C. Calvo *ultero ac prior* scripsit. C. 73. h. e. proprio motu adeoque prior. cf. *sponte et ultero* C. 16. ut non — quidvis discriminiis *ultero* ei vel solae subirent. Oth. 9.

ad amicitiam — *ultero* per legatos petendam. A. 21. (Sed A. 17. laud necessaria conjectura Oudend. *ultero* morienti v. mortuae pro viditque mort. v. n.)

neque negavit quicquam petentibus, et ut, quae vellent, peterent, *ultero* adhortatus est. Tit. 8. (Plin. Paneg. 25, 1. „*tantum non ultero clientibus salutatis.*“)

i. q. *invicem, contra, insuper, etiam, pr. ulterius, nostr. überdieß, sogar, im Gegentheile auch.* v. supra.

ut ad gēna *ultero* sibi accideret. C. 20. (*dass er nun sogar.*)

exoratus et in contubernium *ultero* invitatus. Cal. 22. i. q. *atque etiam* invicem.

nihil cuiquam poscenti negavit, *atque etiam ultero* ignominiosis notas etc. demisit. Vit. 8. coll. Tit. 8. sed neque im-

petravit, *ultroque etiam* admonitus est sequ. T. 11. ne vicinus et praevalens hostis instaret ultro cedentibus. T. 16. (ubi *ultro* pertinet ad *instaret*, atque est *vicissim*. v. n.) quosdam — irrisit ultro. Vesp. 12. h. e. *etiam irrisit, tantum a fuit, ut laudaret, ut etiam irrideret.*

fratris filiam adhuc virginem oblatam in matrim. sibi quum — recusasset, non multo post alii collocatam corruptit ultro. Dom. 22. i. q. *etiam corruptit, eo progressus est, ut etiam corrumpere.*

cf. Plin. Paneg. 6, 4. „immo ultro dantem obligasti,“ ubi v. Gesner. et Schwarz. in Observat. p. 496. v. Oudend. ad T. 11., Drakenb. ad Liv. 3, 11. §. 13. et l. 40, 12. §. 4., Duker. ad l. 21, 28. §. 4.

Umbo. umbone obvios agens. C. 68.

Umbra. hortorum custodes umbris inquietatos. Cal. 59.

Una. sedentem una. C. 14. fuitque una secreto per totum diem.

T. 21. una decubuit. Cl. 33. vixitque una familiarissime. Gr.

16. quos una habitantes. Galb. 14.

Uncia panis. A. 78. pauculae unciae Tyrri coloris. Ner. 32.

tres uncias, quae ponderi deerant. Galb. 12.

Uncus. unco tralii. T. 61. Ner. 24. Vit. 17. quum ei carnifex laqueos et uncus ostentaret. T. 54. uncum et Gemonias cada-veri minari. T. 75.

Unde. de loco. unde dimissus. Ner. 2.

de causa. C. 45. 54. A. 16. Dom. 13. T. 45.

unde acquireret. Cl. 17. Gronov. conj. *unde unde acquirere.*

Sed v. not.

Undique. undique se strictis pug. peti. C. 82. multiplici undique familia comparata. C. 10. quo facilius undique Urbs adiretur. A. 30. quae sibi undique conquirerentur. A. 71. quos undique conquirebat. A. 83. exemplaribus undique petitis. Dom. 20. varia undique convicia. T. 66.

Ungere s. *Unguere*. priusquam ungi inciperem. A. 76. ungebatur saepius. A. 82.

Unguentum. adolescentulum fragrantem unguento. Vesp. 8. ut calidis frigidisque unguentis lavaretur. Cal. 37. coenationes laqueatae tabulis fistulatis, ut unguenta desuper spargerentur. Ner. 31.

Unguentatus. C. 67.

Unguentaria taberna. A. 4.

Ungula. equus pedibus prope hum. et in modum digitorum ungulis fissis. C. 61.

Unicus. v. *Unus*.

Unio. ex aure matris detractum unionem. Vit. 7.

unionum conchae. Ner. 31. (*Perlmuscheln*.)

Unquam. neque tamen unquam. A. 49. nec unquam nisi. A. 74. nec unquam non adhaerentes. Galb. 14.

quisquam unquam. v. *Quisquam*. quicquid unquam. T. 11.

Cal. 15. nihil unquam. T. 48.

Unus. ut unus e populo. A. 56. ut unus e consiliariis. Cl. 12. unum e familiaribus suis. Dom. 11. Vitiose al. *virum*. v. Oudend.

ex dilectis unum. A. 98. uno ex his. T. 51. unum ex nomencl. suis. Cl. 34. unus ex litigatoribus. Cl. 37.

unus i. q. *solus*. unus ex eo tempore omnia in Rep. administravit. C. 20.

unum ex omnibus Caesarem. C. 53. unique omnino M. Alexandro. A. 94. v. Oudend. exped. unam omnino suscepit. Cl. 17. unum omnino signum. A. 99. unum omnino e reorum numero. A. 56.

uni spem succ. incumbere. T. 15. h. e. *ei uni*. quo se cuncti pro salute nuius astrixerant. C. 84. unus homo sequi. T. 21. contentus se uno. T. 18.

unam hoc tantummodo, neque praeterea quicquam. T. 11. quod uno parvoque litore adiretur. T. 40.

una voce occurrens. A. 15. una voce — circumegit. C. 70.

uno modo gemitu — edito. C. 82.

uno demum navigio aegerrime effugit. A. 16.

quasi conspiratis, *idemque et unum* sentientibus. Ner. 43. consilia dispersim antea habita — *in unum* omnes contulerunt. C. 80.

ratio docendi *nec una omnibus, nec singulis eadem* semper fuit. Rh. 1.

unus, alter, tertius et unus et alter. v. *Alter*. — *partim, partim, uno vero*. Ner. 47. quorum *uni — alium* Cal. 27.

unus idemque. uno atque eodem die. Cal. 10. 25. Gr. 9.

Unusquisque. unumquemque Equitum. A. 39. conscriptas ab unoquoque sententias. Ner. 15. unoquoque hinc inde instante. Ner. 49. unumquodque (praenomen.) Ner. 1.

Unetvicesimo aetatis anno Cal. 10. recte emendavit Oudend. pro *undevicesimo* v. *inde vicesimo*. v. 4101.

Unicus. ut unicum populi Rom. praesidium. T. 21. i. q. *solum*.

unde i. q. *singularis, praecipuus*. assertores unicos dignitatis ac potentiae patriciorum. T. 2. unicum imperatorem praedicantes. Oth. 12. unicum magistrum, summum grammaticum, optimum poetam. Gr. 11.

reorum — subsidium unicum ac promptissimum erat. C. 27. parentis affectum unicum praestitit. Tit. 8. Lips. corr. *unici*. Sed v. Oudend.

Unice diligere al. A. 62. Ner. 35. mirari al. Pers.

Univ. usus. univ. Senatus. C. 14. univ. Respublica. T. 25.

Opp. *partes tueri* (in Rep.), universi ordines. Galb. 16. universi milites. C. 68.

universum genus sequi. A. 45.

singulis universisque. Galb. 10. et singulis et universis. T. 29. vobis universis. Ter. 2. ab universis conclamatum est. C. 80.

et universis civibus saepe, et plerumque etiam singulis. T. 29.

Urbs, urbem Nicopolin condidit. A. 18. Asiae et Graeciae potentissimas urbes. C. 28.

in Gallia urbes diruit. C. 54. urbium quasdam foederatas — alias. A. 47.

reges singuli in suo quisque regno Caesareas urbes condiderunt. A. 60.

a propin quarum urbium plebe. Cal. 43. urbes Iudaeae validissimae. Tit. 4.

stagnum circumseptum aedificiis ad urbium speciem. Ner. 31.

Urbs, τὸ ἄστυ, Roma κατ' ἐξοχήν, C. 31. 35. 42. 44. 52. 56. 70. 79. 84. A. 7. 8. 22. 27. 29. 30. 32. 33. 37. 41. 42. 43.

45. 46. 49. 52. 53. (ubi scripsi *Urbe oppidove ullo*, ut *Roma* intelligatur, non quaevis *urbs*, suae provinciae caput.) 57. 72. 89. 100. T. 20. 30. 42. 72. Cal. 8. 16. 23. Cl. 18. 23. 24. Ner. 4. 16. 27. 38. 57. Vit. 1. Vesp. 8. Tit. 8. Dom. 1. Ter. 4. Gr. 2. 3.

Urbanus. urbana conjuratio. C. 9. h. e. in *Urbe Roma*.

urbani litigatores. A. 33. — Quaestores urbani. A. 36.

res urbanae. A. 46.

urbani simpl. incolae *Urbis*. C. 51. adolescentes urbani.

Rh. 1.

urbani i. q. *homines jocos, dicaces*. C. 20. Vesp. 20. v.

Quinctil. 6, 3, 102. sequ.

Urbicus. res urticae. Ner. 23. annona urbica. A. 18.

urbici negotiatores. C. 49. magistratus urbici. A. 46.

Urere. urebant insuper anxiam mentem — convicia. T. 66.

Urgere. nisi quos gravior criminum — vis urgeret. C. 27.

urgentibus nunciis. C. 35. Ner. 41.

urgenti terra marique hosti. Vit. 15. sane urgente discrimine. Tit. 6.

urgente vi valetudinis. Horat. fin. super urgentem valetudinem. Vesp. 24.

quando et fame et angustiis locorum urgeretur hostis.

Oth. 9.

Urina. dolore vesicae, calculis demum per urinam ejectis, levabatur. A. 80.

fidicularum simul urinaeque tormento. T. 62.

hanc (Deam Syr.) mox ita sprexit, ut *urina* contaminaret. Ner. 56.

urinae vectigal commentus Vespas. 23.

Urna. cineres per semet in urnas condidit. Cal. 15. (Ind. Bernecc. foedum in modum in *urinas* condit.)

sorticula in urnam cum ceteris demissa. Ner. 21.

Ursa coelestis. A. 80.

Usquam. quoties quid spect. usquam publice ederetur. A. 44.

viventium cuiquam usquam. Cal. 34.

asyl., quae usquam erant. T. 37. — ne cuius — memoria aut vestigium exstaret usquam. Ner. 24.

cui nihil tuti usquam esset. Cl. 36.

Usque. a Palatio Esquilias usque. Ner. 31. a Nola Bovillas usque. A. 100. a Massilia Gesoriacum usque. Cl. 17. Ravennam, vel Mediolanum, vel Aquilejam usque. A. 20. Misenum usque. T. 72.

ex consulatu ipsius primo usque ad initium civ. belli. C. 85. (Ita plures codd. A. 100. „omne tempus a primo die natali usque ad exitum ejus.“ Reliqui omittunt usque. v. Oudend.) usque ad devictum Antonium — usque ad cladem Var. A. 49. a juvenia usque ad supremum vitae diem. A. 61. —

usque ad bina millia nummum remisit. C. 38. (bis auf.)

quem ad consulatum usque — quem ad praefecturam Aeg. provexerat. A. 66. ad praeturam usque. Rh. 1.

usque ad Augusti patrem. A. 2. usque ad id tempus. Vesp. 8.

vesperam usque. Cl. 34.

exstantibus rigentibusque oculis usque ad horrorem formidinemque visentium. Ner. 49. (v. Schwarz. ad *Plin. Paneg.*

30, 2.) ad similitudinem usque processit. T. 51. usque ad ineptias atque derisum. T. 70. in furorem usque praecipites. Cal. 9. usque ad defectionem. Vesp. 24. ad extemporalitatem usque. Tit. 2.

a Parthia usque fretoque Hispanico. Vit. 13.

usque in Capitolum. T. 2. in Forum usque. Galb. 19. ad Forum usque et Curiam. Cal. 44. usque ad rogam. T. 32.

usque in Idus Majas. T. 26. usque in Idus Jan. Cal. 17. ubi tamen cod. Salm. alique omittunt in. v. Ovidend. Mox: usque in septimum Idus easdem.

usque adhuc h. e. ad hoc usque tempus. Dom. 18. Rh. 1.

usque eo. sequ. ut. T. 34. (Al. adeo.) Cal. 38. Ner. 6. Galb. 22. sequ. quoad. T. 14. (Al. quoadusque, quod vocabulum exhibent etiam libri C. 14.) sequ. donec. T. 63. (ubi cod. Salm., unus Torr. et Exc. Voss. habent usque eo, vulg. usque adeo.)

usque adeo. sequ. ut. C. 67. T. 41. 52. Oth. 10. Dom. 9. sequ. quoad Gr. 22.

usque adeone mori miserum est? Ner. 47.

usque quaque i. q. ubique. A. 86. T. 6. 70. Cl. 13. Ner. 56. Dom. 12. Rh. 6.

Usus, Usura, Usurpare. v. Uti.

Ut conditionem, statum indicat, ut Gr. ὥς, vel qui vere est, vel cogitatur, vel ut efficiatur et esse incipiat, voluntate alicujus agitur. Itaque modo conditionem describit veram vel cogitam, modo comparationi inservit, quod pertinet ad prius genus cogitatae conditionis, modo consilium alicujus exprimit, vel causam, qua quid efficitur, unde consequitur, quod effectum quis voluit.

ut ubi conditionem significat, fere est i. q. tanquam.

Horati Fl., ut mei, memor esto. Horat., ubi ut vulgo deest, et injuria proscribitur a Graevio.

ut si quis unquam. Tit. 7. v. Si quis sub voc. Aliquis.

id consilium ut praeceptum immaturumque omisit. A. 8. ut maledictum. A. 53. ut peritissimum rei mil. utque unicum pop. Rom. praesidium. T. 21. Male al. atque. v. Burm. ipse potissimum delectus est, ut et industriae expertae, nec metuendus. Vesp. 4. ut effeminatum insectatus est. A. 68. notatus est et ut — praecipuus. A. 70. quibus — ut et sibi et Reip. necessariis, acquieverunt. Tit. 7. ut usu capta. Dom. 9. Male Burm. conj. utut. ut dirum — ut laetum. A. 92. ut Sej. clientes, ut — delatores. Cal. 30. illos, ut sapientes et doctos viros. Ner. 23. al. — ut autem homo sequ. Vit. 13. —

ut fama est. T. 5. ut puto. Vesp. 23. h. e. ni fallor. v. Duker. Sed cod. Salm. vae, puto, quod recepinus.

ita ut v. ut simpl. i. q. ut forte, Gr. ὥς ἔτιχα. ita ut vestitus calciatusque erat. A. 78. sicut erant, loricatorum — adhortatus est. Cal. 45. sicut erat togatus. Cl. 34. (Praeter necessitatem correxerunt: togatum. Promiscuum enim est, ad verbum regens referas, ut Cal. 45., an verbo esse jungas.) ut erat nudo pede atque tunicatus. Ner. 48. sicut erant cruenti. Oth. 8. raptus, ita ut erat, in veste domestica. Vit. 8. relictus ita uti erat. Galb. 20. ita ut rapuerat. Galb. 1. ut exaestuaret, afflatus aura. T. 72.

ut — ita in comparatione duarum rerum. ut non nimio sumtu, ita summa comitate. A. 74. Ceterum cf. Ita. —

uti ei ē Rep. fideque sua videretur. Rh. 1.

ut quisque canem aut senionem miserat. A. 71. (de re facta, ut conditione.) Nos eodem modo: so wie. Alibi, si de re saepius sed vario neque definito tempore facta sermo, sequitur conjunct. imperf., ut Gr. optativus aoristi.

ut quisque deferretur, inauditum capite puniebat. Vit. 14. ut quidque factum foret. T. 65. (nostr. je nachdem, pro varia conditione.) v. quae diximus de voc. Quoties et similibus. cf. Quisque.

ut qui sub junctum causam significat v. descriptionem conditionis, ut sit i. q. quum ille, nostr. als welcher pro da er.

ut qui nunquam — sustinuerit. A. 66. ut qui — abstulerit. C. 54. ut qui — contulerit. A. 30. (Ita codd. Salm. et Medicei. Vulg. utpote qui. v. Oudend.) ut qui — videre visus sit. Cal. 50. ut qui — semper ascripserit. Galb. 2. ut qui — obligarit — descenderit. Vesp. 4. ut qui cantaret et psalleret. Tit. 3. ut qui — sit solitus. Ner. 33.

ut quam sensisset sequi. T. 7. ut quas — prostraverit. Cal. 24. ut in quibus porticus breves essent. A. 72.

ut in narratione saepissime pro quum, ut nostr. wie v. so wie pro da, als. Sed pr. est descriptio conditionis, ex qua aliud quid venit, et comparat id, quod praecessit, cum eo, quod insecutum est. Contra quum in narratione causam fere indicat, quae rem effecit, quamobrem fere conjunctivus sequitur.

ut comperit. C. 16. T. 54. ut cognovit. A. 12. Galb. 11. ut animadvertit. C. 82. T. 50. al.

ut occisumprehendit. C. 35. ut demum — palam factum est. Cal. 6. quod ut adeptus est. C. 26. ut is obiit. A. 63. ut moveri coepit. T. 75. ut Romam rediit. Cal. 2. ut — reperit. Cal. 51. ut spes fefellit. Ner. 32. ut — ventum est. Ner. 48.

utque campos — adiit. Vit. 10. (cf. Drakenb. ad Liv. 21, 29. §. 5. et l. 23, 17. §. 10. Gronov. ad l. 35, 23. §. 3.) ut tandem annona convalluit. A. 42. ut tandem — cognovit. T. 62. confestim ut. A. 10. ut primum i. q. simulac. A. 8. Ner. 22. Galb. 12. Vesp. 4.

Sed, ubi est in oratione subjuncta s. obliqua, ex hujus ratione additur conjunctivus. vulgata res est, P. Nigidium, ut horam quoque partus acceperit, affirmasse. A. 94. idcoque, ut imperium inierit — recusasse. T. 67. Praec. existimant quidam. Male igitur Oudend. ad A. 94., cum utroque modo jungi, universe pronunciat, et comparat locum T. 65. ut quidque factum foret, qui huc nullo modo pertinet; neque Drakenborchium ad Liv. 35, 23, 3. offendere debebat conjunctivus in lectione: ut in Aetolium venisset Antiochus, quum praecedat: inter quae allatum erat. —

ut c. conjunctivo, ubi consilium v. effectum v. conditionem positam alicujus voluntate indicat, ut post verba hortandi, precandi, jubendi, v. post accidit, similia. v. singula verba hujus generis.

Eodem redeunt exempla, ubi ut subjungit comma, pro adeo ut, v. ita ut.

ut quidem — uni respondisse dicatur. A. 13

ut tamen quibusdam — aut interveniret, aut non longe abesset. A. 20 ut non temere — sumeret. Dom. 21. — sed ut

scires. A. 42. *sed ut celeriter ad officium redierint.* C. 69. *sed ut — expergisceretur.* A. 73.

non tamen ut aut loqueretur expedite, aut — auderet. A. 89. *sed non ut caperetur ejus ingenio.* Pers. *verum ut ne quem amplius posthac discipulum reciperet.* Gr. 17.

nec ut postea comissaretur. Dom. 21.

Ita *nisi ut.* neque coenavit una, *nisi ut — assiderent,* neque iter fecit, *nisi ut — anteirent sequi.* A. 64. aviae Ant. secretum petenti denegavit, *nisi ut interveniret* Macro. Cal. 23.

Ita *ut non* post negationem. Est enim *conditionis v. effectus* enarratio.

simultates *nullas tam graves excepit unquam, ut non — deponeret.* C. 73. *nunquam — commendavit, ut non adjiceret.* A. 56. *nulli delegavit officium, ut non adjiceret.* Ner. 32. *ne victis quidem adeo afflictis, ut non — subirent.* Oth. 9.

Similiter *ut non* poni solet omnibus locis, ubi vis est in negatione.

ut Dec. Silanum — *non* piguerit. C. 14. Ita loco Dom. 21. supra citato junge: *non temere,* et Oth. 9. *non subirent.*

Eadem vis negationis est in dictione *ut ne. ut ne* cui describere liceret. Cal. 41. curaret — *ut* Romae ne essent. Rh. 1. et *ut ne* quo, nisi ipso herede, moreretur. T. 49.

quam ut. v. *Quam.*

ut repetitum. *utque non solum vox, sed ut et spiritus deficeret,* optavit. T. 23. v. Burm. ad T. 21., ubi tamen alia vis in voc. *ut.* v. supra.

compulit, *ut* peterent — *et ut* sequi. C. 24. observavit sedulo, *ut — utque.* Cl. 22. sanxit; *ut — utque.* Cl. 23. cautum, *ut — ac ne — item ut — utque — et ut.* Ner. 17.

retulit ad Senatum, *ut — et ne* sequi. C. 28. Senatum literis deprecatus est, *ne — aut ut.* C. 29. *ne* quid — demeret, *utque* sequi. T. 42.

ut omissum. egit cum Trib. pl. — id potius ad populum ferrent. C. 26.

cunctantem pueris tradidit; verbenatum — per vicos agerent. Cal. 27. Sine librorum auctoritate addiderunt qui. v. Oudend.

Utcunque. vel *utcunque* merita. T. 11. v. *Vel.* — *Uipote* qui. A. 30. Mel. *ut* qui. v. supra.

Utique. v. suo loco.

Uter. in utro vellent ordine. A. 40. *uter* illi major videretur. Cal. 33.

utrum, an. Gr. 14.

cunctati, *utrumne — an.* C. 80. (De partic. enclit. *ne* post *utrum* v. Görenz. ad Cic. Acad. 2, 22. §. 71.)

utrum omissum ante *an.* nunc coepi, an abhinc annos novem. A. 69.

ante *nec ne.* posse eum gerere honores arbitremur, *nec ne.*

Cl. 4.

Uterque. plura ipse — quam *uterque* in omnibus. C. 13. ex utroque ferro. Cl. 34. h. e. *e ferro utriusque gladiatoris.*

perfecitque utrumque. C. 24. quae verba spuria videntur.

Notabiles tamen lectiones codicum Vratislaviensium, quorum unus: *perfecitque utrimque ut in quinquennium imperium sibi sequi,* alter: *perfecitque per utrumque,* quod affine conjecturae Casauboni: *fecitque per utrumque.*

utraq̃ue Claudia (gentis ejusdem fuit) *et quae — et quae*.

T. 2. causatus in utroque, quod hic — ille. Cal. 23.

utroque liberorum superstite. T. 4. uterque nostrum.

Cl. 4. utrumque vestrum. Cal. 32. orbatu utroque filio, quorum Germanicus — Drusus sequi. T. 39.

causatus in utroque, quod hic — ille. Cal. 23.

utrumque post duo nomina generis feminini. irae atque iracundiae conscius sibi, *utrumque* excusavit edicto. Cl. 38. v.

Oudend. ad h. l., Drakenb. ad Liv. 44, 36. §. 2. Cod. Salm.

tamen et tres Medicei, Vindob. sec. al. *utramque*.

uterque ordo, senatorius et equester. v. Ordo.

utraque origo, *utrumque* genus h. e. paternum et maternum.

de ejus (amitae) ac patris sui utraque origine sic refert. C. 6.

Sequ. *maternum* genus, *paternum*. ex hac stirpe Tib. Caesar

genus trahit, et quidem utrumque, paternum — maternum.

T. 3.

uterque sexus. A. 31. 100. T. 43. Ner. 11. Vit. 10.

utraque lingua h. e. Graeca et Latina. A. 89. uterque sermo. Cl. 42.

unde artes liberales utriusque generis. T. 70. h. e. Graeci

et Latini sermonis (Al. oratoriam et poeticam intelligunt). in

utroque eloquentiae doctrinaeque genere. Cal. 3.

in utramque partem opinari de aliquo. Cl. 4. bonam et adversam.

ab utroque humero. C. 82. — *utrique* plur. conjugibus ac

liberis utrorumque. Cal. 17. quae utraque. Cl. 21. *utrique*.

Vesp. 25. inter utrasque partes. C. 75.

Utrimque. deustis utrimque lateribus. Dom. 5.

dubia utrimque argumentorum fide. Cl. 15. levibus utrimque argumentis et testibus. Galb. 7.

Utrobique. A. 17.

Uter subst. nando trajiciens, vel innixus inflatis utribus. C. 57.

De re v. not.

Utricularius. ἀσκαύλης. Ner. 54.

Uterus. utero Atiae jubar solis exortum. A. 94.

Uti. medicamento. Cal. 23. galbeo, remediis. Galb. 3. quoties — marinis Albulisque calidis utendum esset. A. 32. si modo uti licuerit. Dom. 16.

utebatur equo insigni. C. 61. usum ferunt lato clavo sequi.

C. 45. uti veste, togis, clavo, calciamentis. A. 73. vestitu

calciatuque, habitu. Cal. 52. ut Romani Graeco, Graeci Ro-

mano habitu et sermone uterentur. A. 93. sermone Graeco —

non tamen usquequaque usus est. T. 71. quod sibi verbo per-

egrino utendum esset. ibid. ut notae civilique et proprio

sermone utatur. Gr. 10. hoc enim et verbo uti solebat. A. 99.

utebatur et versibus Graecis tempestive satis. Vesp. 23.

in diplomatibus — signandis initio Sphinge usus est sequi.

A. 50.

quidnam ageret, et quo artificio uteretur. Gr. 9.

quod valetudine minus prospera uteretur. C. 86. valetu-

dine prosperrima usus est. Vesp. 20.

nunquam se prosperiore alea usum. Cal. 41.

locum castrorum, quibus fuerat usus. A. 18.

hospitio patris ejus uti perseveravit. C. 73.

ad scen. et gladii. operas etiam Equitibus Roma aliquando

usus est. A. 43. si grassatorum et sic. ope in tuenda sua dignitate usus esset. C. 72.

ut — se nec alio interprete uteretur. T. 18. ne ejus consiliis, quibus tamen interdum et egere et uti solebat, regi videretur. T. 50.

magistro dicendi usus Apollodoro Perg. A. 89. quibus (amicis) etiam post eum Principes — acquieverunt, praecipueque sunt usi. Tit. 7. De corruptela loci v. Burm. et Oudend.

quibus pro spongiis dicebatur uti. Vesp. 16.

usum occasione rapiendae dominationis. C. 30. (*benutzen.*)

Usus substant. lecticarum usum, item conchyl. vestis, et margaritarum — ademit. C. 43. probrosis feminis lecticae usum ademit. Dom. 8. relegatae usum vini — ademit. A. 65. manente anulorum aur. usu. Galb. 10.

assiduo et vehementi strigilis usu. A. 80. commentus novum balinearum usum. Cal. 37. creberrimo frigidae aquae usu. Vesp. 24.

nec prius usum togae recuperavit sequi. Galb. 11. fascium usu prohibitum. T. 4.

vestem, quam — ad praesentem usum induerant. C. 84. cultellos sibi — in usum fieri. Cl. 34.

silvas et ambulat. in usum populi jam tum publicarat. A. 100. quaedam ad usum communis vitae instituta. Rh. 1.

usum ejus (pecuniae) gratuitum iis — ad certum tempus indulisit. A. 41.

vasa aurea assiduissimi usus. A. 71. scyphos gratissimi usus. Ner. 47.

in usu habere al. ut nullum argenteum vas in usu haberet. Dom. 1.

i. q. *consuetudo, commercium*, nostr. *Umgang, Verkehr*, ut *uti aliquo homine est* i. q. *conversari cum aliquo*. assiduo inter utrasque partes usu atque commercio. C. 75. quibusdam non modo studendi solatium ademtum, sed etiam sermonis et colloquii usus. T. 61. (v. quae de dictione: *in usu habere aliquid et aliquem* Schwarz. ad *Plin.* Paneg. 83, 3.)

unde etiam de concubitu. quod repetisse usum prioris mariti — videbatur. Cal. 25.

i. q. *mos, consuetudo utendi aliqua re*, ut nostr. *Gebrauch*. multa in communi rerum usu novavit. Dom. 7.

ut in usu quoque promiscuo essent (literae recens inventae.) Cl. 41.

Grammatica Romae ne in usu qu. olim, nedum in honore ullo erat. Gr. 1.

usus alic. hominis i. q. *experientia, qua utilis est, valde in al. re versatus*.

uterque Eques Rom., multique ac varii et in doctrina et in Rep. usus. Gr. 2. (Caes. B. C. 2, 34. „quod magnum habere usum in re militari sciebat.“)

Usucapta dicuntur, quae ob certi temporis possessionem in alicujus dominium venerunt. Usucapionis tempus in fundis biennio, in ceteris rebus anno definitum erat. v. *Heinecc.* Ant. R. 2, 6.

subsiciva, quae, divisae per veteranos agris, carptim superfluerunt, veteribus possessoribus, ut usucapta, concessit. Dom. 9. v. n.

Usitatus. spectacula non usitata modo, sed et commenticia.

Cl. 21.

Utilis. utilia et necessaria oppon. perniciosis et supervacaneis. Rh. 1.

paulatim et ipsa utilis honestaque apparuit. ibid.

Utilitas. utilitates publicae. T. 33.

Usura. si quid usurae nomine numeratum aut perscriptum fuisset. C. 42. Opp. *summa aeris alieni.* quod pecunias levioribus usuris mutuati, graviore fenore collocassent. A. 39.

Usurpare i. q. *uti, in frequenti usu habere, nostr. Gebrauch von etwas machen.*

ex omnibus — honoribus non aliud aut recepit aut usurpavit libentius, quam jus laur. coronae perpetuo gestandae.

C. 45.

mutua cum Graeculis officia usurpans. T. 11.

loco et quasi possessione usurpati a se diu secundi gradus sponte cessisse. T. 10.

Gabinio Sec. — cognomen Chaucium usurpare concessit.

Cl. 24.

ne praenomina qu. ulla, praeterquam Cnei et Lucii, usurparunt. Ner. 1.

Lucium (praenomen) mox pro Servio usque ad tempus imperii usurpavit. Galb. 4.

de sermone. quotidiano sermone quaedam frequentius et notabiliter usurpasse eum sequ. A. 87.

Inde *usum alic. rei nullo jure invadere.*

peregrinae conditionis homines vetuit usurpare Romana

nomina. Cl. 25. Mox: civitatem Rom. usurpantes. negabar, jure civitatem Rom. usurpare eos sequ. Cal. 38. v. Schwarz. ad Plin. Paneg. 81, 3.

Utinam. C. 80. Cal. 30. Ter. 5. utinam hactenus. Dom. 16.

Utique. utique postquam i. q. *praesertim postquam.* T. 47. Ner. 28. v. ad T. 47.

utique si. Cal. 53. cf. Liv. 45, 23. (Plin. 5, 7, 2. *utique quod.*) —

ut nemini dubium esset, eo die utique affuturum. Ner. 22. illum quidem nullo modo, ceterum Titum — utique imperaturum. Tit. 2.

nec utique de causa militari. Ner. 15.

Sed Cl. 24. non est legendum: *utique nunc* v. *utique tunc praetura functi*, sed: *uti nunc*, ut est in cod. Memm. et Medie. sec. v. Oudend.

Uva. cum paucis acinis uvae duracinae. A. 76.

Uxor. uxor mea est. A. 69. noli uxorem meam premere. Cal. 25. abduxit et in modum justae uxoris propalam habuit.

Cal. 24. Caenidem — revocavit in contubernium; habuitque etiam Imperator paene justae uxoris loco. Vesp. 3. puerum Sporum — celeberrimo officio deductum ad se pro uxore habuit. Ner. 28. — *uxorem ducere, reducere, repudiare* etc. v. verba singula. —

legem, quam Caesar ferre jussisset, — uti uxores liberorum quaerendorum causa, quas et quot vellet (Caesar, non omnes *vellent*, v. not.), ducere liceret. C. 52. —

ne legatorum qu. cuiquam, nisi gravate, hibernisque demum mensibus, permisit uxorem intervisere. A. 24.

accusati damnatique multi cum liberis atque etiam uxori-
bus suis. T. 61.

uxoris moechus coeperat esse suae. Oth. 3.

regulos quosdam uxorum capita rasisse, ad indicium ma-
ximi luctus. Cal. 5.

Uxorius. quam enixam uxorio nomine dignatus est. Cal. 25.
sufficere ille debere uxoria ornamenta. Ner. 35.

V.

Vacare, vacuum esse. ut primus subselliorum ordo vacaret Sena-
toribus. A. 44.

*vacare, alicui rei pr. ab aliis negotiis ita vacuum esse, ut
hinc dare te possis, adeoque omnino operam dare, se dare.*
studiiis vacavit. A. 8. rudi civitate, necdum magno opere li-
ber. disciplinis vacante. Gr. 1. quod inter spectandum episto-
lis libellisque legendis ac rescribendis vacaret. A. 45. quasi
manumissioni vacaturus. Galb. 10. gestationi et inde quieti
vacabat. Vesp. 21.

c. ablat. solutum, privatum esse al. re. sic vita vacat.
Ter. 4.

Vacatio. ut singulis decuriis per vices annua vacatio esset.
A. 32. (*a judicandi munere.*) qui dissimulata vacatione, quam
beneficio liberorum habebat, responderat. Cl. 15.

vacatione triennii data. A. 34. (*a matrimonio post mortem
uxoris.*)

vacationem legis Pap. Popp. (civi dedit.) Cl. 19. h. e. ci-
vem a praeceptis legis Pap. Popp. liberavit, necessitate uxorem
ducendi solvit.

Vacuus. ut in testam. primae duae cerae — vacuae signa-
turis ostenderentur. Ner. 17.

vacuas areas occupare et aedificare. Vesp. 8.

in vacuum. Cl. 9. h. e. *in residuum, nondum solutam aeris
alieni partem.* De variis interpretationibus v. not.

Vacerrosus. pro cerrito vacerosum Aug. dicere solitus. A. 87.
(*a vacerra h. e. stipite.*)

Vacillatio. non sine foeda vacillatione. Cl. 21.

Vadimonium. occurrere ad vadimonium. Cal. 39. i. q. *comparere
in iudicio.*

Vadum. navem — obhaerentem Tiberino vado extraxit. T. 2.

Vae, puto, Deus fio. Vesp. 23. v. n.

Vagitus. T. 6.

Vagus. per longissimas porticus vagus. Cal. 50. equorum gre-
ges, quos — vagos ac sine custode dimiserat. C. 81.

praetor. cohortes, vagae ante id tempus et per hospitia
dispersae. T. 37. Oppon. castra constituit, quibus contine-
rentur.

incertum diu et quasi vagum imperium — firmavit tan-
dem gens Claudia. Vesp. 1.

Vagari. circum vicos vagabatur. Ner. 26. vagari noctibus
solitus. Oth. 2. passim vagantibus. Ner. 16.

Valere. si parum corpore valeret. A. 33. coxendice et femore et
crure sinistro non perinde valebat. A. 80.

quantum — amore et gratia valuerit. Cal. 9. cujus et vi-

vae gr̃atia plurimum valuit. Galb. 5. tantum potentia valuit sequi. Oth. 2.

valere simpl. nihil interest, valeam ipse nec ne, si tu non valebis. T. 21.

vale. A. 99. T. 21. *valebis*, mea Agr., et dabis operam, ut *valens* pervenias ad Germanicum tuum. Cal. 8. Deos obsecro, ut te nobis conservent, et *valere* nunc et semper patiantur. T. 21. ita valeas, uti tu sequi. A. 69.

valere dicere. discedens eodem modo sedentibus *valere* dicebat. A. 53. singulos *valere* dicentes. T. 72. ut — mane salvere, vesperi *valere* sibi singuli dicerent. Galb. 4. (*Valere* locis A. 53 et T. 72. libri optimi omnes pro vulg. *valedic*. v. Graev., Gronov. et Oudend. ad A. 53. Utrumque autem *valere* et *vale* pro substantivo *dicere* soliti Romani, ut patet e *vale dicto*. Ovid. Trist. 1, 3, 55. et *accipere et reddere vale*. Trist. 1, 8, 26.)

valere c. infin. nostr. *vermögen*, im *Stande seyn*. ut neque calcium perpeti, neque libellos evolvere — *valeret*. Galb. 21. neque ex eo infamiam — discutere valuit. C. 79. ut aegre — evadere in Palatium *valuerit*. Cl. 18.

nec durare valuit, quin sequi. Cl. 26.

Ceterum, quum *valere* de iis tantum dicatur, *qui agendi v. praestandi aliquid facultatem habent*, loco Cal. 34. leg. *ut restitui sulvis titulis non potuerint (statuae)*, nullo modo *valuerint*. v. Burm. et Oudend. ad h. l.

valere, ut Gr. *δύνασθαι*, i. q. *significare*. id valet gallin. rostrum. Vit. 18.

Valens i. q. *incolumis*. Cal. 8. nostr. *wohl*, *gesund*.

i. q. *robustus*. decem valentissimis sen. ordinis amicis selam suam circumstantibus. A. 35.

Validus. sinistra manu agiliore ac validiore. T. 68. Nemor. regi — validiorem adversarium subornavit. Cal. 35. — valida fama perccebruit. C. 79.

provinciae validiores. A. 47. validissimae gentes. Vesp. 4. urbes validissimae. Tit. 4.

Valetudo pr. *conditio corporis* *νοῦς*, unde addita voce definitur. Ita

valet. prospera. C. 45. Ner. 51. prosperrima. T. 68. Vesp. 26. valetudine sicut olim gravi, ita Princeps perprospera usus est. Cl. 31. valet. minus prospera. C. 86. infirma. C. 81. ut in valet. adversam incidit. Cal. 14.

quamvis parum salubrem valetudini suae Urbem hieme experiretur. A. 72.

si per valetudinem tuam fieri possit. Horat. integra aetate ac valetudine. T. 10.

Saepe simpliciter de *adversa valetudine* s. morbo. simulavit valetudinem. T. 25.

correpto subita valetudine. C. 72. correptus valetudine. A. 43. correptum gravi valet. Dom. 2. ultima valetudine. C. 87. vixdum firmus a gravi valet. A. 8. causam valetudinis contraxit. A. 97. aggravata valetudine. A. 98. taedio diuturnae valetudinis. A. 28. in diuturna valetudine. Galb. 3. per occasionem valetudinis mortisque. A. 67. propter valetudinem. A. 91. ad primam famam valetudinis. Cal. 6. uni valetudinem excusanti. Cal. 27. Antic. quam valetudinis causa petierat. Cal. 29. ob hanc eandem valet. Cl. 21. ex valetudine

amisit (sponsam.) Cl. 26. propter subitam valetudinem. Ner. 3. quum subita ei valetudo, neque adeo gravis, incidisset. Galb. 7. per causam valetudinis. Vesp. 1. propter nervorum valetudinem. Vesp. 7. super urgentem valetudinem. Vesp. 24. orantes opera valetudini. Vesp. 7. medendae valetudini leniendisque morbis. Tit. 8. valetudine longa. Dom. 18. per omne valetudinis tempus. Gr. 2. urgente vi valetudinis. Horat.

valetudo mentis. C. 49. (*Geistesschwäche*.)

valetudo ei neque corporis neque animi constitit. Cal. 50. mentis valetudinem et ipse senserat. ibid. coll. c. 51.

valetudines i. q. morbi. graves et periculosas valetudines per omnem vitam aliquot expertus est. A. 81. iussi sunt omnes aegri — per valetudinum genera disponi. T. 11.

anniversariae valetudines ac tempore certo recurrentes.

A. 81.

Validus, v. supra.

Vallum, intra vallum. C. 68. receptus intra vallum. Cl. 10.

Vallares coronae. A. 25.

Vanus, inter sacrificulos vanae superstitionis. Dom. 1. Al. *variae*, de qua confusione v. Oudend.

vana, minus vana somnia. A. 91.

Vanitas, pari vanitate atque insolentia. Vit. 10.

Vapide se habere Aug. dixit pro *male* se hab. A. 87. (a *vapore* h. e. morbo ardentiori.)

Varius, spectacula varii generis. C. 59. coll. Cal. 18. varia agitavit. Ner. 47. exhaustos caede varia. Vesp. 9. reconciliationibus variis. A. 17. admonitione, sed varia. A. 39. varioque et animo et eventu. Cl. 16.

eruditione varia. A. 89. varia undique convicia. T. 66.

Principem — praestitit, etsi varium diu. T. 33. circa administr. imperii aliquamdiu se varium praestitit. Dom. 3. — rura arvis atque vinetis varia. Ner. 31.

Varie, assidue varieque inquietatus. Cl. 9. reliqua legata *varie* dedit. A. 101. multa *varie* molientem. T. 3. *varie* et inaequaliter provinciam rexit. Galb. 9. *varie* ac severe coercuit. Dom. 9.

Varietas, spectaculorum. A. 43.

magna vitium et pomif. arborum varietate. Cal. 37.

caput varietate capilli subrutilum et incanum. Dom. 20.

notabili varietate, *modo* continuantes — *modo* alternantes.

Ner. 1.

mira varietate animi fuit. Cl. 15.

Variare, reliquos consulatus inter annua spatia variavit.

Ner. 14.

nisi aliquanto prius de familiae conditione variatum esset.

Vit. 1. i. q. *varie traditum*, *expositum*.

intrans, morbo variante. A. 98.

Vas, argenteum. Dom. 1. vasa aurea. A. 71. Corinthia. A. 70.

Corinthiorum vasorum pretia. T. 34. effossa sunt sacro loco vasa operis antiqui. Vesp. 7.

ut vitem satis constet trecenta sexag. quinque vasa edidisse. Gr. 23.

Vasculum, quod aliquantum vasculorum operis antiqui — reperiabant. C. 81.

Vastare regiones. C. 4.

Vastus, vastissimis specubus. Ner. 31.

Vates. tenellorum nutricula vatium. Gr. 16.

Vaticinari. Vit. 14. Vesp. 5.

Vaticinatio. Galb. 9. vaticinationes. C. 59.

*Vectigal. in locatione novorum vectigalium. C. 20. v. n. mone-
tae publicisque vectigalibus peculiares servos praeposuit. C. 76.
Italiam — operibus ac vectigalibus publicis plurifariam instru-
xit. A. 46. Sinuessanos Formianosque, quorum publica vecti-
galia interverterat. Vit. 7. de vectigalibus ac monopolis sequi.
T. 30.*

*jus metallorum ac vectigalium. T. 49. vectigalia etc. do-
nare. Galb. 15.*

*aerarium militare cum vectigalibus novis instituit. A. 49.
varium vectigalium genus a Calig. excogitatum. Cal. 38.
vectigalia nova atque inaudita primum per publicanos, deinde
— per Centur. Tribunosque praetor. exercuit. Cal. 40. ejus-
modi vectigalibus indictis neque propositis. Cal. 41.*

graviora vectigalia aut abolevit, aut minuit. Ner. 10.

Vesp. etiam urinae vectigal commentus. Vesp. 23.

*non contentus, omissa sub Galba vectigalia revocasse, no-
va et gravia addidisse. Vesp. 16.*

*genit. vectigaliorum. quantum pecuniae in aerario et fiscis
et vectigaliorum residuis. A. 101. fructum omnem vectigalio-
rum. Cal. 16. Ita Vindob. pr. etiam T. 49. jus vectigalio-
rum. v. Oudend. ad h. 1. Idem liber Cal. 38. tantum vectig.
dubia scriptura.*

*Vectigalis. agrum Camp., ad subsidia Reip. vectigalem
relictum. C. 20.*

Vegeti oculi. C. 45.

Vehemens. acer, vehemens. Galb. 9.

vehementi strigilis usu. A. 80. maledictum vehemens.

Ter. 2. vehementi Circio. Cl. 16.

*Vehementer. vehem. satiras componere studuit. Pers. —
dum verrucam vehementius scalpit. Dom. 16.*

vehementer adjutus. Ner. 57.

*Vehi. quum Marcellus dexteriore (equo) veheretur. T. 6. ut
octophora veheretur. Cal. 43.*

*lectica, qua vehebatur. T. 60. lectica per publicum simul
vectus est. Ner. 9.*

*quoties lectica cum matre veheretur. Ner. 28. per medias
civit. ritu triumphantium vectus est. Vit. 10.*

*lectica vectum. Ner. 28. in exped. et agmine equo rarius,
lectica assidue vectus est. Dom. 19. elephantum per provinciam
vectus est. Ner. 2. Vulg. *invector*. v. Oudend.*

ejus (Liburn.), in qua vehebatur. A. 17.

*jus lectica per Urbem vehendi. Cl. 28. (passive. Ita equo
vehentem. Gell. 5, 6. cf. *Praetervehi* et *Transvehi*.)*

*Vector. vectores nautaeque de navi Alex. A. 98. (Vectores
sunt, qui trajiciuntur a nautis, nos: Passagiers.) navis sine
gubernatore, sine nauta ac vectore ullo. Galb. 10. Sed Tit. 4.
rector equi, non vector. v. Rector.*

*Vectoria navicula. C. 63. πρῶτον. Male vulg. *victor
navicula*.*

*Vehiculum. Aug. ad proferendos nuncios juvenes primo
modicis intervallis per milit. vias, dehinc vehicula dispo-
suit. A. 49. (De cursu vehiculario v. Salmas. ad *Spartian*.
Adr. 7.)*

non ante transmisit (commeatum,) quam — explorasset vehicularum onera. T. 18.

vehiculis comprehensis, commeatibus — dispositis. T. 38. curam habuit deligendi vehicula portandis scen. organis. Ner. 44. comprehensis ad deportandum meritoriis quoque vehiculis. Cal. 29.

ut vehiculo anteirent. A. 64. reprenso ac retento vehiculo. Cal. 9. ut vehiculo ad Forum usque et Curiam pertenderent. Cal. 44.

ut secum vehiculo proximo decies HS. in auro efferret. Galb. 8.

Vectari, nihil aliud quam vectabatur et deambulabat.

A. 85. — *Vectatio*. assidua equi vocatione post cibum. Cal. 3.

Vel a velle, ut nostr. *wohl* a verbo *wollen*, quod etiam in compitibus provinciis pronuntiatio, et Angl. *well* ostendit, pr. est i. q. *si vis*, de quo v. sub *velle*, nostr.: *wenn du willst*, *wenn man will*, unde *oder auch*, *oder auch wohl*. Itaque disjungit, sed non definite, ut particula *aut*, sed, arbitrio quasi relicto, et ut demere, quod additur, vel plura etiam adjicere, audienti permittatur. Exempla sunt:

vel invitatos, vel sponte ad se commeantes. C. 27. quos gravior criminum. *vel* inopiae luxuriaere vis urgeret. ibid. singulorum facta, vel Cassii Scaevae, vel C. Acilii, ne de plumbis referam. C. 68.

in Sacra via, vel in aditu theatri. C. 80. ab auctu, *vel* ab avium gestu gustave. A. 7.

die vir. togae vel nuptiarum. A. 66. (ubi nota discrimen praecedentis *aut* — *aut*.)

si vellent — vel talis, vel par impar ludere. A. 71. sortiri vel micare. A. 13.

vel serio vel joco. A. 53. (*möchte es im Ernst oder im Scherz seyn*.) coll. remisse quid vel serio agentem. Cl. 30. vel in sermone, vel tacitus. A. 79.

vel stanti, vel sedenti, ac praecipue quiescenti. ibid.

populum Rom. vel dicam hom. genus. Cal. 13. vel, ut Graece dicam. Cl. 39. ubi Vindob. pr. *vel Gr. dicam*, misso *ut*.

poenitentia vel metu. C. 9. impunitate vel mora. A. 32.

vel contemptu — vel ne sequi. Ner. 39.

vel etiam. in eadem, vel etiam in majore gratia habuit.

Dom. 11.

vel consulto, vel etiam memoria lapsus. C. 56. vel etiam ambitione tractum. T. 21.

Et quoniam arbitrariam neque distinctam continet comparisonem, qua semper iudicium tertio relinquitur, factum, ut *vel* diceretur pro *fere*, *etiam*, ut nostr. *wohl* (e. g. *wohl der größte Mann* al.) pr. *si vis* v. *si quis ita vult*, *si placet*. Patet, prorsus alienam esse ellipsin, utcumque eam excogitaveris, quam statuunt Sanctius Minerv. p. 857. sequ. et 994. ed. Scheid., et Perizon. ad Sanct. p. 678. et 857.

Ita Suetonio est frequentissimum.

cujus vel praecipua opera. C. 21. quem vel praecipuum adiutorem speraverat. A. 10. opera, ex quibus vel praecipua. A. 29. coll. Cl. 20.

vel praecipuam calumniandi materiam. A. 32. vel praecipuo studio. Dom. 19.

univ. ordinibus offensis vel praecipua flagr. invidia apud milites. Galb. 16.

vel praecipue. Ner. 22. sed vel praecipue. Vit. 13.

inter cetera crimina vel maxime. A. 51. quibus vel maxime acquiescebat. T. 56. vel maxime tremulum. Cl. 30. vel maxime fovit. Vesp. 18.

vel utcumque meritae. T. 11. (nos: *wie wohl immer sie es verdient hätte.*) v. Oudend.

post cujus interitum vel saevissimus exstitit. T. 61. et in exercendis quidem delictis vel immodicus. Galb. 9. ex omnibus — vel maleficientissimos. Galb. 15.

compluribus quidem signis, sed vel evidentissimis duobus. Galb. 1. Male al. omitt. *v. l.*

si non reperiretur (vox), vel pluribus — rem enunciant. T. 71. vicissem vel quinquag. millia. A. 71.

vel hoc disticho apparet. C. 51. vel solae. Oth. 9. vel uno existente, qui diceret. Dom. 12. jussit, vel continuo ponerent. Vesp. 23. (*wohl sogleich.*)

negotiationes vel privato pudendas. Vesp. 16.

quacunque vel noctis hora. T. 18. (*wohl auch, wohl selbst.*) exquisitorum vel fidiculis. Cal. 33.

ni flexisset — vel Aegypti praefecturam concedi sibi oraret. Ner. 47.

ut custodiretur interim vel in carcere. Vit. 17.

ac se vel in Tiberim projicerent. Vesp. 19.

Velut. velut gravius — exceptam. C. 14. propos. vitae ejus velut summa. A. 9. velut exemplaria. T. 61.

velut ad exemplar. A. 31. maculam, velut depicti draconis. A. 94. velut aedituum. A. 5.

velut iterum illudens. T. 2. veluti incumbens. T. 25. veluti nitentis. Vesp. 20. velut impar dolori. T. 23.

velut — vindicantem. T. 50.

Velle. quo vellent, aut quoties vellent. C. 28. quas et quot vellet. C. 52. quibus quisque vellet itineribus. C. 84.

si vellent — ludere. A. 71. visitare se velle. T. 11. nec velle edere perseverabat. A. 94.

ne quis — monstrare velit. C. 80. ut tandem mutuo erga se animo vellet esse. Tit. 9. — vellem tam formosus esse. Dom. 20.

si Dii volent. Cal. 8. si voles. Cl. 4.

quum — vellet, unde acquireret. Cl. 17. v. not. — se copiam volentibus facturum. Ner. 21. (*auf ihren Wunsch.*)

mori volentibus. T. 61. mori volo. Ner. 34.

velim, hoc mihi probes. A. 51. vis dicam. T. 59. vis — audiamus. Dom. 11. qui vellem — deligeret sibi al. Cl. 4.

sequ. acc. c. infin. Agrippae se nepotem neque credi, neque dici volebat. Cal. 23. existimari volebat. A. 79. ne quem alium sibi succedere vellet. A. 94. volebat accipi. T. 59.

si vis i. q. etiam, vel etiam, porro, Gr. si δὲ βούλῃ, Gall. si vous voulez. et Marium, si vis, aspice. T. 59. li. e. *vel etiam Marium aspice.* v. Burm. ad h. l. (cf. Platon. Menon p. 11. ed. Buttmann. et censor. in Ephem. liter. Jen. 1816. No. 225.)

ut quidam dicunt — ut alii volunt. Pers.

Voluntas. voluntate ipsius. C. 75. ex voluntate matris. Ner. 6.

- ad praetextum mutatae voluntatis. A. 12. (*Gesinnung*.)
 quos metus magis quam voluntas contineret. A. 15.
 dubium, eventu meliore an voluntate; quam voluntatem
 quam prae se identidem ferret. A. 28. et voluntate dispari,
 et existimatione. Vit. 5.
 augendi prop. imperii neque voluntate ulla, neque spe
 motus unquam. Ner. 18.
 i. q. *benivolentia*, ad retinendam Pomp. necessitudinem ac
 voluntatem. C. 27. ad promerendam omnium voluntatem.
 Tit. .
de praescriptis testamento (*letzter Wille*.) obtinere non po-
 tuit, quin rata voluntas legatoris esset. T. 31. irrita Tiberii
 voluntate. Cal. 14.
Voluntarius mos voluntaria. T. 54. 66. Cal. 26. Ner. 34.
 nox volunt. A. 13.
voluntarii sc. milites. Vit. 15.
Vellere. ut non solum tonderetur diligenter ac raderetur, sed
 velle: etiam. C. 45. (*evulsis pilis per volsellam*, v. Gell. 7, 12,
Martial 8, 47.) vulso corpore. Oth. 12.
vellere aliquem sensu obsceno. Galb. 22.
Velox. velocissimum venenum. Ner. 33.
Velocissime. notis quoque excipere velocissime solitum.
 T. 3.
Velocitas. ad exprimendam festinatae rei velocitatem. A. 87.
 Mox vulg. *velocius*, quam sequi. Sed libri: *celerius*. v. Ou-
 dend.
Velum. vela in Circo. Cal. 26. Liburnicae versicoloribus velis.
 Cal. 37.
 praetenta foribus vela. Cl. 19. (*for. cubiculi. Lamprid. He-
 liog. 14. velum cubiculare dicit, quod in introitu erat cubiculi.*)
Velare. inferiore corporis parte velata. C. 32. velata ca-
 pite. Vit. 2. (*in adoratione.*)
 ad velandam ignominiam. T. 12.
Vena. existimans tentatas ab eo venas. T. 72. venas sibi inci-
 dere. Cal. 38. Vit. 2. venas mortis gratia incidere. Ner. 37.
 brachia ad secandas venas modico praeiuit. Lucan.
Venalis, *Venalicus*, *Vendere* etc. v. *Venire*.
Venari. regum regem exercitatione venandi abstinnisse (in luctu.)
 Cal. 5
 quod paucos milites — trans ripam venatum misisset. T. 19.
Venatio i. q. *bestiarum pugna* v. *hominum cum bestiis*. v.
 quos citavi ad C. 10. edere venationem. C. 10. 39. A. 43. Ner.
 4. 7. Dom. 4. 12.
 edidit et Circenses — interjecta modo Africanarum vena-
 tione, modo Trojae decursione. Cal. 18. coll. Cl. 21,
 curator munerum ac venationum. Cal. 27.
Venatorius cultus. A. 19. Cl. 13.
Vendere, *Venditare*. v. *Venire*.
Venenum. C. 20. 74. A. 11. T. 49. 62. 73. Cal. 1. 3. 12. 23. Cl.
 1. 44. Ner. 2. 33. 34. 35. 36. 43. 47. Galb. 9. Vit. 6. 14. Gr. 3.
 Psyllos admovit, qui venenum ac virus exsugerent. A. 17.
 veneni se crimine arcessi. T. 53.
 venenum in plagam addidit, quod ex eo Columbinum
 appellavit. Cal. 55.
 venena. Cal. 23. 29. 49. inter alia venena. Cal. 55.
Venenatus, multis venenatas mactas misit. Cal. 38.

Venenarius. a quadam Locusta, venenariorum inclita. Ner. 33. Ita cod. Cort. et margo Vindob. sec., atque edidi post Ernestium. Vnlg. *venenariorum indice*, quod intelligunt de veneficii damnata, quae indicio conscriptorum mortem evaserit. Oudend. et Wolf. maluerunt: *venenariarum inclita*. Ceterum v. Oudend.

Veneficium. causam veneficii dicere. A. 56. veneficiis impugnari. Cal. 3.

Venerari. in appellandis venerandisque et singulis et universis. T. 29. eosdem — voce ac manu veneratus est. Cl. 12.

corpus M. Alexandri — corona aur. imposita ac floribus aspersis veneratus est. A. 18.

ad veneranda legionum signa. Vit. 2.

Venerabundus. adiitque venerabundus. Cal. 15.

Venereus. in silvis ac nemoribus passim Venereos locos commentus est. T. 43.

res Venereae. Horat.

Venetus. factio veneta. Vit. 14. v. *Factio*. Ita *factionis venetae* legendum Vit. 7. pro *suae*. v. Oudend.

Venia, i. q. *condonatio culpa*, *remissio poenae*. veniam impetrare. C. 1. 75. Vesp. 1. Horat.

orare veniam. A. 15. *venia* et incolumitate donatos. A. 51. deprecantibus veniam dedit. T. 36. Ostiensibus — veniam dedit. Cl. 38. quasi *venia* data. Cl. 21. (*de remissione pugnae naumachiariorum*.) veniam praeteritorum precari. Ner. 47. scribas quaest., negotiantes — contra Clodiam legem, *venia* in praeteritum donavit. Dom. 9.

i. q. *concessio alicujus rei*. v. ad T. 10.

spectaculo aberat, petita *venia*. A. 45. (Nos eodem modo: *um Erlaubniss, um Verzeihung, um Entschuldigung bitten*, promiscue dicimus.)

ut prius veniam postularit, quod sibi verbo peregrino utendum esset. T. 71.

neque aut matri suppliciter precanti, aut vitrico — veniam dedit. T. 10. i. q. *precibus eorum cessit, ut obediret, impetrari a se passus est*.

dandam ceteris veniam talium conjugiorum. Cl. 26.

edictum, quo veniam daret — emittendi. Cl. 32.

quo majore *venia* meditaretur citharoedicam artem. Ner.

40. h. e. *cum majore excusatione*.

Venire h. e. *venum ire*. hos (delatores) partim subjici ac venire imperavit. Tit. 8.

tres mullos triginta millibus nummum *venisse*. T. 34. h. e. *venditos*.

venire et *proponi* sibi respondent. Ner. 16.

Venalis. essedum *venale* ad Sigillaria. Cl. 16. opera pistoria proponi *venalia*. T. 34. poemata *venalia* proponi. Lucan. quum familia alicujus *venalis* produceretur. Gr. 4. grex *venalium*. Rh. 1.

venalis *pependisse* dicitur Cl. 9., *cujus bona proscripta ut venalia*.

Venalicus. *venalicii* Rh. 1. sunt i. q. *mangones, qui servos vendunt*, unde *venaliciae* familiae A. 42. i. q. *servi venales*, Dion. τὰ ἀνδράποδα τὰ ὄνια.

Vendere h. e. *venum dare*. Cl. 38. Ner. 32. Vit. 11. opuscu-

- lum sedecim millibus nummum cuidam vendere. Gr. 8. —
Venumdare captivos. A. 21.
Venditare. A. 75. Catonis Tusculanum tota creditor Urbe
 venditabat. Gr. 11.
 reliquias omnium spectaculorum subiecit et venditavit.
 Cal. 39.
 candidatis honores, reis absolutiones venditare. Vesp. 16.
Venire. veni, vidi, vici. C. 37. veni, pater, veni. Tit. 5. venit
 io sequi. Galb. 13. v n.
 veniam, inquit, veniam, et hic mecum. Cal. 49.
 quum Gades venisset. C. 7. quum Ostiam venissent. Rh. 1.
 venturum in alic. Gallicani hominis potestatem. Vit. 18.
 venerunt in manus meas et elegi. Horat.
 quod filiam suam Bajas salutatum venisset. A. 64. ve-
 nientem eum, ut se audiret. T. 32. ad respond. pedibus ve-
 nire. A. 39.
 in auxilium se venisse. Ner. 49. ad regnum quisquis ve-
 nit ab exilio. T. 59.
 venit in suspicionem conspirasse. C. 9. coll. T. 12. in in-
 vidiam venerant, quasi. T. 8.
 in spem imperii venit. Vesp. 5. — venisse quidam eas
 (Idus), sed non praeterisse. C. 81.
 funera in rationem Libit. venerunt. Ner. 39.
pass. imperson. Romam venit. Rh. 1. quoniam ad haec
 ventum est. A. 94. ut ad deverticulum ventum est. Ner. 48.
 quum ad manus ventum esset. Ner. 26. ad controversias ven-
 tum est. Rh. 1.
Venter obesus. Vit. 17. obesitas ventris. Dom. 18. ventre pro-
 jecto. Ner. 51. ventre paulo projectione. Tit. 3.
 ventre modo Britannici moto. Ner. 33. ventrem exone-
 rare. Vesp. 20. flatus, crepitus ventris. Cl. 32. Luc.
Ventriculus. Horat.
Ventus. quocunque vento. C. 66. ventis adversantibus. Plin.
Ventilare. ventilante aliquo, cubabat. A. 82.
Venustus. vultu pulcro magis, quam venusto. Ner. 51. forma
 venustissima (Augusti.) A. 79.
 nudi sunt, recti et venusti (commentarii, cum corpore
 comparati.) C. 56.
Venustas. pronunciasse dicitur — non sine venustate. C. 55.
Vepres. Ner. 48. lectica vepribus impedita. T. 60.
Ver. per omne ver. A. 91. initio veris. A. 81.
Vernus. vernis floribus et aestivis. A. 31. Ner. 57.
Verbera. verbenas coronasque et panificia — Basilides libertus
 obtulisse ei visus est. Vesp. 7.
Verbenatus. verbenatum infulatumque per vicos agerent.
 Cal. 27. sc. ut *hostiam*. Ita restituit Turneb. Advers. 22, 30.
 Vulg. *verberatum*. v. Oudend.
Verbera. convicianti oculum per Centurionem verberibus excus-
 sit. T. 53.
 verbera et plagas, saepe vulnera, nonnunquam necem sequi.
 Vit. 10.
Verberare. flagellis verber. aliquem. A. 45. stratum humi
 paene ad necem verberavit. T. 60. mulierem sua manu ver-
 beravit. Ner. 33. catenis verberatum. Cal. 27. quo firme ver-
 beraturi insisterent. Cal. 26. —
 capulum gladii crebro verberans. Cal. 49.

Verbum. conscripta literis verbisque Graecis. C. 81. verbo Hispanico. A. 82.

verbum peregrinum. T. 71. per ambitum verborum. ibid. hoc enim et verbo uti solebat. A. 99. ut ipsius verbo utar. Cal. 29

reconditorum verborum foetores. A. 86. antiqua verba. Gr. 10.

praepositiones verbis addere. A. 86. (Male Graev. et Gronov. *urbibus.*) sensu grammat. — non dividit verba, sed ibidem statim subjicit. A. 87.

sic structo literarum ordine, ut nullum verbum effici posset. C. 56.

trium verborum praetulit titulū. C. 37. his verbis. A. 28. ad verbum. C. 30. 55. A. 89. nostr. *Wort für Wort.*

verba oppon. *sententiis.* C. 55. A. 86. irato et verba et sententiae suppetebant. Cal. 53. ut ne praetextatis qu. verbis abstineret. Vesp. 22. trivialibus verbis. Rh. 6. verba mutare. T. 27. (*Ausdrucke.*)

quum *verbis*, tum *rebus* immodicus. Dom. 12. haud ultra verba excanduit, et quidem totidem fere atque eadem. Vesp. 14. his ipsis totidemque verbis. Oth. 11.

amplissimis verbis collaudatum. C. 16. coll. Oth. 1. citra honorem verborum. A. 66.

ne verbo qu. cuiquam prosequentium reddito. T. 10.

ne verbo qu. insectatus. T. 32.

immanissima *facta* augebat atrocitate *verborum.* Cal. 29.

non sine verborum contumelia. A. 13. omnibus *rerum verborumque* contumeliis. Ner. 33. inter magna *rerum verborumque* ludibria. Vit. 17. neque *verbis* adversus Principem, neque *factis* exstantibus post haec temperavit. Lucan.

crimen etiam paucorum simpliciumque verborum. T. 61. gravissimis *verborum ac rerum* acerbitatibus. Cal. 2.

verbum M. Catonis est. C. 53. i. q. *dictum, vox.*

verba facere. A. 54. Cl. 40. Ner. 7. quod verba facta sunt sequi. Rh. 1.

alio verba pronunciante. Ner. 25. quibus perpauca a se verba addidit. C. 81.

in al. verba jurare. Galb. 11. 16. Oth. 8. Vit. 15.

Verbosus. T. Livium ut verbosum in historia carpebat Calig. 34.

Vereri. reprehensionem verens. Cl. 24. quod portitores verebantur. Rh. 1.

veritis Patribus, ne sequi. C. 22. an vereris, ne sequi. Horat.

Verecundia oris. Dom. 18. fuit verecundiae virginalis. Pers.

quosdam ad excusandi se verecundiam compulit. A. 35. quia possunt videri vel necessitate expressa (SCTa), vel verecundia. A. 57. nec nisi verecundia destituit. Ner. 18.

Veretra, τὰ αἰδοῖα. T. 62.

Vergere. vergente jam die. Oth. 7.

Veritas. v. *Verus.*

Verna mulieris. Gr. 23.

Vernaculi i. q. *scurrae*, qui dictoriis praetextatis et trivialibus, quibus sunt vernarum, risum captant. Vit. 14. v. *Martial.* 1, 42, 1, et 10, 3, 1.

Verò. v. Verum.

Verrere vias. Cal. 43. Vesp. 5.

Verruca, exulceratam in fronte verrucam. Dom. 16.

Versare, *Versus*, *Versiculus. v. infra post Vertere.*

Vertere. in templo, in quod castrorum suorum locum vertit. A. 96.

verso ad melius omine. C. 59. rem in jocum vertit. A. 67. coll. Vit. 10.

vertere aliquid in aliam linguam. Latine formabat, vertendumque alii dabat. A. 89.

verti medium. propere versus ad pontes. Cal. 51. ad poenitentiam versi. Cal. 9.

vertere intrans. si Resp. in meliorem statum vertisset. A. 23.

ut sibi ac populo Rom. bene res verteret. Ner. 37.

amatorio medicamento, sed quod in furorem verterit.

Cal. 50.

non toto vertente anno. Cal. 37.

v. Vechner. Hellenolex. p. 63., Schwarz. ad *Plin.* Paneg.

90, 3.

Versare. nummulario, non ex fide versanti pecunias. Galb. 9.

versari, Gr. ἀναστρέφειν. ut natanti sibi inter femina versarentur. T. 44.

cui inter proximos versanti. T. 19. initio circa scenam versatus est. Gr. 18.

Versatiles tabulae. Ner. 31.

Versus i. q. *linea*, Gr. στίχος, nostr. *Zeile*. nec ab extrema parte versuum abundantes literas in alterum transfert. A. 87. *v. Schaefer.* ad *Plin.* ep. 3, 5, 12.

linea ad carminis rhythmum composita. C. 20. 49. A. 68. 70. 99. T. 21. 53. Cl. 1. 42. Ner. 46. 52. Vesp. 23. Galb. 13. Ter. 2. Juven. Pers. liber scriptus hexametris versibus. A. 85. versus Homericus. T. 21. Cl. 42. Virgilii. Cal. 45.

Versiculus. C. 73. T. 59. Cal. 8. 27. Gr. 11. 14. 16.

Versicolor i. q. *varii coloris.* versicoloribus velis. Cal. 37.

Vertex. Aetnaei verticis fumo ac murmure. Cal. 51.

deficientem capillum revocare a vertice. C. 45. comam pone verticem summittere. Ner. 51.

simulacro ejus in vertice additur stella. C. 88.

Verum et *Verò* ad unum genus pertinent; descendit enim utrumque voc. ab adject. *verus*, unde *verò* pr. i. q. *sane*, ἀλλήως, dein omnino adversativam vim obtinet.

verò. id vero Caesar sequi. C. 17. — Tiberium adolesc. ego vero sequi. Cl. 4.

ad minima tonitrua — ad vero majora. Cal. 51. Medic. tert. at vero majore, unde Heins. emend. at vero ad majora, quod placet Oudendorpio.

verum. C. 15. 78. A. 4. 16. 56. 82. T. 26. Ner. 4. 6. 32. al.

non modo, *verum et.* A. 94. Ner. 38. Dom. 4. non solum,

verum et. Vit. 5. non solum, *verum etiam.* Cl. 17.

nec solum, *verum etiam.* Vit. 15.

verum post quidem. T. 70. Cl. 11. Oth. 9. Dom. 10. —

aliquando usus est; *verum* prius, quam sequi. A. 43. sed in subselliis — *verum* tacitus. A. 56. revocatus est, *verum* sub conditione sequi. T. 13.

multa et immania, verum non abhorrentia a sua natura.

Ner. 43.

imperaturum eum, verum in senecta. Galb. 4. brevi — verum jam Imperatore. Vesp. 5.

eadem illa, verum e libello testatus est. Vit. 15.

cavillatus est, verum maiestate salva, nec minus aequitate. Tit. 8.

imminere ambobus periculum, verum quandoque, et ab alio. Tit. 9.

grandibus oculis, verum acie hebetiore. Dom. 18. cf. Oudend. ad Cl. 30., ubi conjicit *verum stanti* pro *vel stanti*.

exemplar epistolae, verae, sive falsae. Vesp. 6. praesentem conditionem verae origini anteposuit. Gr. 21.

Verus. ut tandem pop. Rom. verum Caesarem habeat. Cl. 43. in verum nepotem proniori. Cal. 19.

vera plane certaue esse. T. 59. verum referre alicui.

T. 57. nec abhorret a vero. T. 62. — *Vere.* verene an falso.

Galb. 12. verè magnificos. Ner. 30.

Veritas. non abhorret a veritate. Cal. 12. ex veritate ac re. Rh. 1.

difficili conjectura veritatis. Galb. 7.

Vesci. vescebatur et ante coenam. A. 76. initium vescendi primus fecit. Dom. 4.

Equiti Rom., contra se hilarius avidiusque vescenti. Cal. 18. qui more veteri ad fulcra lectorum sedentes vescerentur. Cl. 32.

Vesica. A. 30.

Vespera. vesperam usque. Cl. 34. a mane usque ad vesperam. Cal. 18.

vespera aut noctu. A. 53. Ita codd. Salm., Medicei alique. Vulg. *vespere.* v. Oudend. ad l. c., et ad Caes. B. Gall. 2, 33. B. Civ. 1, 20.

prima vespera. T. 74.

vespere. jam vespere. Vit. 8.

vesperi. jam vesperi. Cal. 6. Ner. 8. vesperi. Vesp. 2. mane — vesperi. Galb. 4.

Vespillones. cadaver ejus, populari sandapila per vespillones exportatum. Dom. 17.

Vestales. v. ind. prim.

Vester. ego vester sum, et vos mei. Galb. 20.

Vestibulum. v. de hac voce Gell. 16, 5., Vitruv. 6, 8. — Schwarz. ad Plin. Paneg. 52, 2. primis Rom. temporibus atrium et vestibulum idem fuisse putat, et crescente demum luxu vestibulum eos appellasse *aream*, inter domum et viam interjectam. cf. Vossius in Etymolog. sub h. v.

vestib. domus. A. 100. T. 26. vestib. domus aureae. Ner. 31. stetit in vestibulo aedium. Cal. 42. in media parte vestibuli Palatinae domus. Vesp. 25. (Gell. 4, 1. „in vestibulo aedium Palatarum.“)

aede Castoris et Pollucis in vestibulum transfigurata. Cal. 22.

Vestigium. in studiis atque doctrina vestigia patroni secutus. Gr. 20.

ipse ne vestigium quidem de hoc, quamvis satis curiose inquirerem, inveni. Vesp. 1. ne cuius — memoria aut vestigium exstaret usquam, Ner. 24.

- i. q. *sedes, locus*. mansura in vestigio suo fundamenta Reip., quae jecero. A. 28.
 e *vestigio* i. q. *statim, extemplo*. C. 4.
Vestis. muliebri veste. C. 6. veste purpurea. C. 49. in veste purpurea. Ner. 25.
 usus conchyliatae vestis. C. 43. in veste palmata. Cl. 17. in lintea religiosaque veste. Oth. 12. ita ut erat, in veste domestica. Vit. 8.
 cum veste, in qua fuerat occisus. C. 84.
 capillamento celatus et veste longa. Cal. 11.
 veste non temere alia quam domestica usus est. sequ.
A. 73. amiciebatur (simulacrum) quotidie veste, quali ipse uteretur. Cal. 22.
 flens, ac veste a pectore discissa. C. 33. veste discissa, capite converberato. Ner. 42. veste discissa, serminudus in Forum tractus est. Vit. 17. mutare vestem. T. 2.
 veste detracta, subjectaque militum pedibus. Cal. 26. vestem, quam ex instrumento triumphorum ad praesentem usum induerant, detractam sibi atque discissam injecere flammæ. C. 84. — pars vestis et capilli. T. 6.
 omni ornatu orationis tanquam veste detracta. C. 56.
 veste deposita. Cl. 16. detractam illico non veste modo, sed et bonis exuit. Ner. 32.
 posita veste. Galb. 3. strata sub pedibus veste. Ner. 48.
 nullam vestem bis induit. Ner. 30.
 maculis vestis proditum. Ner. 28.
 vestis inter munera Saturnalibus divisa. A. 75. inter missilia. Ner. 11.
 insigne vestis. A. 35. (Senatorum.)
 religiosas vestes cum instrumento omni comburere. T. 36.
 officinas promercalium vestium exercere. Gr. 23.
 Vestire. ita ut vestitus calciatusque erat. A. 78. sicut vestitus advenerat. Cl. 9.
 Vestitus. habitum vestitumque pristinum reducere studuit. A. 40. cf. *Habitus*.
 vestitu calciatuque et cetero habitu neque patrio, neque civili, ac ne virili quidem, ac denique humano, semper usus est. Cal. 52. quod erat contemtiores vestitu. Ter. 2.
 Vestimentum. vestimenta mutare. T. 14. 58.
Vetare. vetare aut intercedere (de Trib. pl.) T. 4.
 sequ. acc. c. inf. C. 47. A. 31. 64. 65. T. 63. 71. Cal. 23. 26. 34. 49. Cl. 11. 23. 25. al.
 quamquam vetaretur. Ner. 22.
 vetiti quadrigariorum lusus. Ner. 16. vetita purpura cultam. Ner. 34.
 opsonia contra vetitum. C. 43. contra vetitum cocta vendentes. Cl. 38.
Vetus familia. A. 2. opinio. A. 6. imag. ejus aer. veterem. A. 7. Apoll. vetus templum. A. 18. veterrima ilex. A. 92. vetus palium. Ner. 48.
 veteres immunitates. T. 49. veteres aerarii debitorcs. A. 32. veteres codicilli. T. 51. vetus epistola. Cl. 25. veteres amici. T. 55. veterem inimicum. C. 19. exprobr. sibi veterem secessum. T. 56. veterem partium fortunam. T. 57. poenit. veterum delictorum. Cl. 25. revocatus a vetere exsilio. Cal. 28. consulatus octo veteri addidit. Vesp. 8.

- veteres joci. Dom. 10. veteres controversiae. Rh. 1.
 comoedia vetus. A. 89. veteres oratores. Ner. 52. veteres
 auctores. T. 70. (*qui ante Alexandrum M. vixerunt Graeci*)
 instrum. veteris aulae. Cal. 39.
 Rostra vetera. A. 100. distingu. a *Rostris Juliis*. vetus
 Urbs. Ner. 16.
Vetulus hircus. T. 45.
Veteramentarius sutor. Vit. 2.
Veterani. C. 29. A. 10. 12. 13. 15. 57. T. 48. Ner. 9. 32.
 Dom. 9. veteranum ac tironem militem. Galb. 6.
 veteranorum militum legionarii. C. 84. veteranae legiones.
 C. 38.
Vetustus. vetustissima navis. C. 66. sepulcra vetustissima.
 C. 81. instrumentum imp. vetustissimum. Vesp. 8.
Vetustas. fossas oblimatas longa vetustate. A. 18. aedes
 sacr. vetustate collapsas. A. 50. coll. Cl. 25. vetustas familiae.
 Vesp. 1.
Vexare. clientelas diu vexanti. Cal. 3. Leg. *divexanti*.
 puer comitali morbo vexatus. Cal. 50. in turba quondam
 sponsaliorum die vexatus. A. 55. h. e. *pulsus tractusque, ita*
ut male se haberet. v. Gell. 2, 6.
Vexatio. ad vexationem vitandam. T. 61.
Vexillum. inter signa militaria atque vexilla. Ner. 13. inter si-
 gna atque vexilla. Vit. 11. nomen ejus vexillis omnibus sine
 mora inscripserunt. Vesp. 6.
 sub priore vexillo habuit (libertinum militem.) A. 25.
 h. e. *in priore acie*.
 praefixo in biremis puppe vexillo. Cal. 15.
 M. Agrippam in Sicilia post nav. victoriam caeruleo vexillo
 donavit. A. 25.
Vexillatio Germanicianorum. Galb. 20. i. q. *turma militum*
sub uno vexillo.
Via Appia. Cal. 19. Cl. 1. Ner. 5. Ter. 5. Pers. Aurelia. Galb. 20.
 Campana. A. 94. Flaminia. A. 30. 100. Latina. Dom. 17. Sala-
 ria. Vesp. 12. inter Salariam et Nomentanam viam. Ner. 48.
 Vitellia ab Janiculo ad mare usque. Vit. 1. Sacra. C. 46. 80.
 Vit. 17.
 viam munire Caesar destinaverat a mari supero per Apen-
 nini dorsum ad Tiberim usque. C. 44. cura viarum (inter
 nova officia ab Aug. excogitata.) A. 37.
 munitio viae. T. 31. ad metalla, munitiones viarum, ad
 bestias condemnare. Cal. 27.
 stratura viarum, Quaestorum officium. Cl. 24. v. not.
 militares viae. A. 49. ut — a propin quarum urbium plebe
 verri sibi vias et conspergi propter pulverem exigeret. Cal. 43.
 succensens curam verrendis viis non adhibitam. Vesp. 5.
 exploratorem viae, primarum cohortium Centurionem.
 T. 60.
 ut plerique advenae aut inter vicos, aut inter vias taber-
 naculis positae manerent. C. 39. (ubi *vici* sunt in Urbe, *viae*
 ad Urbem.) circa viarum popinas. Vit. 13.
 per infestas hostibus vias. A. 8.
 longissimas vias incredibili celeritate confecit. C. 57. in-
 gressos viam. Vit. 9. tota via. Cl. 36. quum luminibus ex-
 tinctis decessisset via. C. 31.
 alicui decedere via. T. 31. Ner. 4.

i. q. *modus, ratio.* alium alia via militem demerebatur. Oth. 4.

Viator, qui in via est, iter faciens. A. 32. T. 8. 64. Cl. 25.

Ner. 48. Vit. 7.

i. q. *apparitor magistratus.* T. 2. 11.

Viaticum. satis constat, exituro viaticum defuisse. Vit. 7.

i. q. *peculium militum.* C. 68. v. not.

Vicatin. v. *Vicus.*

Vicem, Vice, Vices. qui suam vicem praesidendo fungerentur.

A. 45. praesedit nonnunquam spect. in *Caji vicem.* Cl. 7.

unde invicem i. q. *mutuo, nostr. gegenseitig.* C. 11. A. 10.

63. 66. T. 28. 43. 76. Cal. 22.

per vices. A. 32. T. 14. Cl. 42. Ner. 15. Vesp. 8.

proximo collusori demandata vice sua. Cal. 41. milites

vice ministrorum fungerentur. Cl. 35. qui excubias circa cu-

biculum suum vice militum agerent. Galb. 10. orationesque

in Sen. recitaret etiam Quaestoris vice. Tit. 6.

quae perpetuo diebus ac noctibus vice mundi circumage-

retur. Ner. 51. h. e. modo mundi, ut mundus.

vicibus i. q. *per vices, nostr. abwechselnd.* Cal. 22.

de conditione, in qua quis versatur. vicem suam conque-

stus est. A. 66. se quoque vicem eorum dolere. T. 52.

Vicissim. i. q. *alternis.* singulas infra se vicissim colloca-

bat. Cal. 24.

ab his — vicissim succollantibus in castra delatus est. Cl. 10.

reliquos nonnisi vicissim, tum Lucios, tum Cneos. Ner. 1.

Oppon. ex ordine.

Vicinus, Vicinia. v. *Vicus.*

Victima. A. 59. Cal. 6. 13. 14. 32. Ner. 25. Galb. 18.

Victor, Victoria. v. *Vincere.* — *Victus.* v. *Vivere.*

Vicus, series domuum in Urbe. ut plerique advenae aut inter vi-

cos, aut inter vias tabernaculis positae manerent. C. 39.

spatium Urbis in regiones vicosque divisit. A. 30. v. n.

vicorum magistris. T. 76. coll. A. 30. et not. ad h. l. plebem

per magistratus ex omnibus vicis convocavit. Cl. 18.

pugiles catervarii oppidani, inter angustias vicorum pu-

gnantes. A. 45.

dum per vicos deportaretur. A. 78. membra hominis tra-

cta per vicos. Cal. 23.

circum vicos vagabatur. Ner. 26. offensus angustias flexu-

risque vicorum. Ner. 38.

vicus Octavius in celeberrima parte oppidi Velitrorum.

A. 1.

in provincia i. q. *locus e pluribus villis constans, nostr.*

Flecken.

vicus Ambiatinus supra Confluentes. Cal. 3. in viae Ap-

piae vico. Ner. 5. vico modico, cui nomen est Phalacrine.

Vesp. 2. circumlatus per celeberrimos vicos (in provincia

Germania.) Vit. 8.

Vicatin. C. 41. A. 40. 43. 57. Cal. 35.

Vicinus pr. qui in eodem vico habitat, unde proximus fi-

nibus.

cuidam de parte finium cum vicino litiganti. Oth. 4.

imitetur in promerendis sociis vicinum suum Octavium.

A. 3. h. e. propinquam provinciam administrantem. — in vi-

cina regione. A. 21. vicina Urbi oraacula. T. 63.

Vicinia. magistri e plebe cuiusque vicinia lecti. A. 30. Cod. Salm. e cuiusque vicinia electi, al. vicina electi. v. Burm. et Oudend.

vicinia i. q. *vicini*, ut nos: *Nachbarschaft*. vicinia silentium per milites indicere solebat. Cal. 55. Ita etiam *Vicinitas*. A. 6.

Videre. sinistro (oculo) minus vidit. A. 79. i. q. *hebetiore fuit*. oculis, qui — noctu etiam et in tenebris viderent. T. 68.

extrema concio, cui facilius erat videre concionantem, quam audire. C. 35.

viditque mortuum. A. 17. v. n. (cf. *Spartian.* Adr. 5. „di- gressus est ad inspiciendas reliquias Trajani.“)

viden', ut — temperat. A. 68.

e quibus plerosque — reos omnium criminum vidimus. Dom. 8. superst. duobus filiis, quos — editos Consules vidit. Vit. 3.

viso genere panis. C. 68. visa pullatorum turba. A. 40. nec nisi viso (sc. eo) destiterunt. Oth. 3. hoc viso. Oth. 10.

semel omnino visam. T. 7. semel omnino eam vidit. T. 51. (ut nos *sehen* pro *besuchen*.)

de somnio. insequenti nocte videre visus est sequi. A. 94. coll. T. 74. Cal. 50. Ner. 46. v. *Videri*. somnia plurima — videbat. A. 91.

visus nunquam est. Ter. 4. i. q. *non apparuit amplius*, οὐδ' αὖτις ἐφάνη.

Videri, quod praepinguis fuerit visus. Galb. 3. quod non absimilis magistro videbatur. Dom. 10.

ad suadenda, quae viderentur. Cl. 10. uti ei e Rep. fide- que sua videretur. Rh. 1.

id factum ejus tanto intolerabilius est visum. C. 78. com- modius id visum est. A. 49. id satis visum. Oth. 3. quia possunt videri expressa. A. 57. cur sibi visum esset — praefi- cere. Dom. 4.

de somnio. visus erat per quietem — intulisse. C. 7. ipse sibi visus est per quietem — volitare. C. 81. (Sequ. *Calpurnia imaginata est*.) ferunt, Senecam proxima nocte visum sibi per quietem C. Caesari praecipere. Ner. 7. coll. A. 94. Cal. 50. v. supra.

de spectro diurno. verbenas etc. Basilides libertus obtu- lisse ei visus est. Vesp. 7. vestimenta mutanti tunica ardere visa est. T. 14. —

unum hoc, — in quo exercuisse jus tribun. pot. visus sit. T. 11.

visus est peridoneus praeceptor. Gr. 11. quod videaris fa- miliaris nobis esse. Horat.

Visus subst. pro dicto accepit, quod visu suspicabatur. C. 33.

quum jam non gressu modo deficeretur, sed et visu. Gr. 3. visus nocturnus. A. 91.

Visere. hodieque sub aqua visuntur hi tali. T. 14.

ut visendam praerberet faciem. Vit. 17. usque ad horro- rem visentium. Ner. 49.

ad visendum Apin. A. 93. ad visendum nemus flumenque Clitumni. Cal. 43.

ad visendum interfectae cadaver. Ner. 34. quicquid visen- dum atque memorabile ex antiquitate duraverat. Ner. 38.

- privignum Cajum quum visendi gratia trajecisset Samum. T. 12.
- Visitare*. aegrum. Cl. 35. coll. T. 11. Ner. 34.
- Viduatus*. Agrippinae viduatae morte Domitii. Galb. 5.
- Vigere*. Terpnium citharoedum, vigentem tunc praeter alios. Ner. 20.
- Vigor*. oculos habuit claros — quibus etiam existimari volebat inesse quiddam divini vigoris. A. 79.
- Vigiles* adversus incendia Aug. commentus est. A. 30.
- Vigilia*, das *Wachen*. matutina vigilia offendebar. A. 78.
- vigiliae cubandique taedio. Cal. 50.
- pars noctis trium horarum; singulae enim noctes divisae in quaternas vigilias. secunda vigilia*. Cal. 54. h. e. circa mediam noctem.
- Vigilare*. vigilando restituit rem. T. 21. i. q. *providendo*. — nec in tenebris vigilavit unquam, nisi assidente aliquo. A. 78. De reliquis locis v. *Evigilare*.
- Vigintiviri*. inter Vigintiviros agrum Camp. plebi Julia lege divisit. A. 4.
- Vilis*. vilissimos senioque confectos. Cal. 26.
- consilio et arbitrio vilissimi cujusque histrionum et auri-
garum. Vit. 12.
- vilis* aedes conducere. T. 35. h. e. *leviore pretio*.
- Vilitas* i. q. *leve pretium*, *Wohlfeilheit*. C. 50. v. interpr. ad Plin. ep. 4, 6.
- Villa*. C. 46. A. 6. 74. T. 65. 73. Galb. 1. 4. Vesp. 2. Ner. 48. Tit. 11. Gr. 11.
- ad extruendas villas. C. 81. in exstructionibus praetorio-
rum atque villarum. Cal. 37.
- Villicus*. Cl. 38.
- Vincere*. Parthos nisi a rege non posse vinci. C. 79. bis classe victus. A. 70. victis partibus. Horat. aliquando ut vincat, ludit assidue aleam. A. 70. nostr. *gewinnen*, unde A. 71. „*vicissem vel quinquaginta millia*.“
- vincere* i. q. *precibus impetrare*, ut expugnare sim. C. 1. v. Casaub. ad h. 1.
- Victor*. proelium ingressus victor rediit. A. 1. ut solus victor tres exercitus occuparet. A. 11. Vulg. *victores*. v. not. regnum Aeg. victor Cleopatrae — permisit. C. 35.
- ut in navi victor pernoctaverit. A. 17. utriusque simulacrum aeneum victor posuit. A. 96. victorem tendere ultra. Cl. 1.
- qui victores redissent. A. 29.
- quoniam — dimitti deberet victor exercitus. C. 28.
- victor in certamine gladiatorio, musico etc.* nec dimisit, nisi victorem. Cal. 27. bis victorem. Cal. 35. omnes victores interemit. Cal. 30. victorem se ipse pronuntiabat. Ner. 24. praemio, quod victor auferret. Gr. 17. quo certamine ferunt victoribus praemia victos contulisse. Cal. 20. more victorum cum palma discucurrit. Cal. 32.
- Victrix*. victa altera (aquila) supervenisse tertiam — ac victricem abegisse. Vesp. 5.
- sacratae olim victricium legionum arae. T. 14.
- Victoria*. nihil se tantum acquisiturum victoria, quantum auferre calamitas posset. C. 60.
- victoria belli civilis. C. 75. Dom. 10. Hispaniensis. C. 38.

Actiaca. A. 18. Actiacas Siculasque victorias. Cal. 23. Vindelica victoria Tiberii Drusique. Horat.

Betriacensis victoria. Vit. 10. vict. ejus Germanica. Vesp. 2. post magnam pugnam atque victoriam. C. 67. in Sicilia post navalem victoriam. A. 25. post victoriam. Dom. 1. confecta victoria. A. 17. de futura victoria nunciavit. A. 96. omen victoriae. A. 94. in indicium victoriae. Cal. 45.

victoriae fiducia. Vesp. 8. nec successum victoriae moderatus est. A. 13.

plurimum ad victoriam contulit. T. 4. participes victoriae. Vesp. 8. participes victoriarum suarum. A. 25. quia hoc (mense) sibi — insignes victoriae obtigissent. A. 31.

ludos victoriae Caesaris Aug. edidit. A. 10. partae victoriae ludis. Ner. 54.

gloriosissimas Germanici victorias Tiberius ceu damnosas Reip. increpat. T. 52.

Victoria Dea. v. ind. prim.

Vincire. aliquem compedibus. C. 48. vinciri catenis. Ner. 21.

vinctus unquam tortusve quis. A. 40

Vinculum. hominem duci in vincula juss. C. 79. partem majorem plebei ac Decuriones in perpetua vincula coniecit. T. 37. quum conjiceretur in vincula. Vesp. 5.

dum vincula minatur. T. 57. Drusum, quem vinculis adhuc Romae continebat, solvi praeceperat. T. 65. non multo ante vinculis exsolutus, in quae — coniectus fuerat. Ner. 19. conjurati e vinculis triplicium catenarum dixere causam. Ner. 36. —

taurus — rupto vinculo essedum ejus invasit. Galb. 18.

Vindemiae. v. Vinum.

Vindex. M. Brutum, legum ac libertatis auctorem et vindicem. Rh. 6.

jurgia cum servis plerique simulantes crebro vindicem poscebant. Ner. 45. h. e. *auxilium alterius cujusdam invocabant*, alludentes ad nomen Viudicis. v. n.

Vindicare i. q. *arrogare aliquid tanquam suum*. summas sibi partes terrore ac minis vindicantem. A. 16. velut partes sibi aequas potentiae vindicantem. T. 50. quasi — Orientis regnum sibi vindicare tentasset. Tit. 5. Parthi quoque Armeniam vindicanti facile cesserunt. A. 21. qui primus hoc cognomen sibi vindicavit. Gr. 10.

i. q. *ulcisci, punire*, pr. *exigere jus al. rei*. bello vindicaturus, si quid sequi. C. 30.

vindicare cladem. C. 67. inhibere maluit, quam vindicare. C. 75.

fore, ut — necaretur, magnisque mox Ital. cladibus vindicaretur. C. 81.

necem avunculi vindicare. A. 10.

vinum Raeticum. A. 77. querentem de inopia et caritate vini populum. A. 42.

ad summam ubertatem vini. Dom. 7.

vinum parcissimus. C. 53. A. 77. propter nimiam vini aviditatem. T. 42. ob epotam in convivio, propinante se, vini amphoram. ibid. fastidit vinum. T. 59.

tabern., unde solitus esset vinum olim et ipse petere. Cl. 40.

relegatae usum vini admittit. A. 65. vino abstinere. Ner. 51.

- thure ac vino supplicare. T. 70.
Vinosus. acidum pomum succi vinosioris. A. 77.
Vinolentia. Vir. 17.
Vinea. Cl. 16. Dom. 7. 14. *Vinetum*. Ner. 31. Dom. 7.
Vindemiae. vindemiarum feriae. C. 40.
Vitis. vitem manu ejus institutam. Gr. 23. magna etiam vitium et pomiferarum arborum varietate. Cal. 37.
Violare i. q. *vim inferre*. eodem illo pugione, quo Caesarem violaverant. C. 89. —
 si violandum est jus, regnandi gratia violandum est. C. 30.
Violentus. violentissimum Tribunorum. C. 29. violentior rem praesidem nacta. C. 35.
 adversus plebem violenti et contumaces. T. 2.
Violenter. in cives Rom. violentius quaedam ausis. T. 37. egit (praefecturam praet.) aliquanto incivilius et violentius. Tit. 6.
 de eadem re, sed violentius, apud se per epistolam conquerenti. A. 51.
Violentia. Cal. 26. minis ejus ac violentia territus. Ner. 34.
Vipera. viperae morsus. Cl. 16.
Vir oppon. *mulieri* v. *feminae*. *viris* feminisque pecuniosioribus. A. 25. virorumque ac feminarum. Ner. 29. nec virorum modo pugnans, sed et feminarum. Dom. 4.
 primores viri ac feminae. Dom. 8. *viris* — *feminis*. Vesp. 19.
 omnium mulierum virum, et omnium virorum mulierum. C. 52.
 ego tamen vir sum. Vesp. 13. (Oppon. *homini impudico et quasi mulieri*.)
vir i. q. *maritus*. e triclinio viri. A. 69. majoris filiae virum. Cl. 29. virum ejus. Ner. 35.
 matrem jam ex alio viro. Cal. 25. patre ac viro orbatam. Dom. 22.
vir addi solet adjectivis, quibus nunc fere pro substantivis utuntur.
 amicissimi et ornatissimi viri. C. 1. illos ut sapientes et doctos viros. Ner. 23.
 duorum doctissimorum et sanctissimorum virorum. Pers. quod appellasset eos sanctissimos viros. Dom. 10. vir nobilis. T. 25. Vit. 14. nobilissimus vir. Cal. 12.
 familia clara insignibus viris. T. 3. clari viri. Cal. 3. clarissimi viri. Gr. 3.
 quosdam claros ex utroque ordine viros. Galb. 14. viri illustres. Cal. 34. Rh. 1.
 principes viri. A. 29. Cl. 35. Gr. 9. primores viri. C. 16. coll. Dom. 8. militares viri. Cl. 28. Ita *vir consulares*, *quaestorii*, *praetorii*, *triumphales* etc., ubi tamen voc. *vir* saepius omittitur. v. singula voc.
 vir fortissime. T. 21. fortissimum virum praedicantes. Oth. 12.
 vir neque satis constans et ingenio truci. Ner. 2. vir, quo meliores sequi. Oth. 1.
 vir innocens et industrius. Vit. 2.
 Sen. lectio, qua *vir virum* legit. A. 35. ! m intruserunt
 A. 54. ubi tamen stare debet codd. lectio *Triumvirum*. v. not

Virilis toga. v. *Toga.* vestitus, habitus virilis. Cal. 52.

Opp. muliebris.

Viritim. C. 26. 38. 83. A. 41. T. 20. 76. Cal. 18. 46. Ner. 10. Oth. 4. Dom. 9.

Virtus, ut Gr. ἀνδρεία, pr. sentiendi agendique ratio, quae virum ostendit. Nam antiquis summa laus, virum esse et virum se praestare.

in bellica virtute honoranda. A. 38. qua virtutis moderationisque fama. A. 21. nihilo deteriores virtutem aut conditionem suam. Cl. 25.

inde omnino Gr. ἀρετή, nostr. *Vorzug*, *Tugend*, (quae cognata sunt vocabula, ut nostr. *ziehen*, Angl. *take*.) *Auszeichnung*.

comica virtus. Ter. 5. v. *Vis*. — omnes corporis animique virtutes. Cal. 3. donec virtutes quoque in vitia deflexit. Dom. 3. vitiis virtutibusque Tiberii perpensis, potiores duxisse virtutes. T. 21. quarum virtutum fructum uberrimum tulit. Cal. 4. laudes virtutum ejus. Cal. 16. virtutes ac merita oppon. vitiis et delictis. A. 66. neque vitio ullo reperto, et contra virtutibus summis. Tit. 7.

ita degenerasse a suorum virtutibus, ut tamen vitia cujusque — retulerit. Ner. 1.

Virga. virgis caedere al. A. 45. Ner. 49. Dom. 8.

Virgulta. C. 84.

Virgo. dimisit intactam adhuc et virginem. A. 62. virginem adhuc repudiavit. Cl. 26.

Drusillam vitiasse virginem creditur. Cal. 24.

virgo honesta. Galb. 9. ingenua. T. 2.

qui matresfam. et adultas aetate virgines denudarent atque perspicerent. A. 69.

ad vitandas virgines promptior. A. 71. ejulatus vim patientium virginum. Ner. 29.

more tradito nefas virgines strangulari. T. 61.

in stadio cursu certabant etiam virgines. Dom. 4.

virgo Vestalis. v. *Vestales* in ind. primo.

Virginalis verecundia. Pers.

Viridis. viride oleum. C. 53. Oppon. conditum. fici virides. A. 76.

arbor — prostrata insequ. die viridior ac firmior resurrexit. Vesp. 5.

Viridarium. T. 60.

Virtus. v. *Vir*.

Virus. Psyllos admovit, qui venenum ac virus exsugerent. A. 17. (*virus* pr. *succus letalis animalis*, Gloss. Gr. ἰὸς ἀχίδνης καὶ ζώου ἀλόγου, *venenum* sanguis etiam infectus, vel aliud medicamentum letale, vulnere infusum, quale fuit, quod Cal. 55. commemoratur.)

Vis. vi tempestatis. C. 25. sine ulla vi tempestatis. Vesp. 5. [vi procellae. Dom. 15.

vi pulveris ac favillae oppressus est. Plin.

ingravescente vi morbi. T. 73. urgente vi valetudinis.

Horat.

vi ac per arma. C. 16. vi opp. legibus. A. 10. vi rapiendos. C. 26. vi se et necessitate teneri. Cl. 10. exturbatus inde subita vi et incerta. A. 6. reges — comminationibus magis et

querelis, quam vi repressit. T. 37. vi coactus. Oth. 7. Sabi-
num — vi subita in Capit. compulit. Vit. 15. ad vim con-
versus est. Oth. 5. —

dictaturam magna vi offerente populo. A. 52. summa vi
Germanici in ad capessendam Remp. perurgebant. T. 25.
per vim. T. 2. 37. 63.

ista quidem vis est. C. 82. si qua vis fieret. Cal. 48. ve-
nit, vim cuiquam fieri. Oth. 11.

M. Coelius in oratione, quam pro se de vi habuit. Rh. 2.
cf. Clav. Cicer. sub v. *Vis*.

vim inferre alicui. Cl. 37. (de *nece.*) virgini. Ner. 28. (de
stupro.) cf. *Inferre*.

monitus est, ut vim multitudinis caveret. T. 72. vim vi-
tae suae attulisse eum. Vesp. 6.

mori volentibus vis adhibita vivendi. T. 61. —

quom vim legis eludi sentiret. A. 34. *vis et species domi-
nationis*. T. 24.

tribun. pot., *cujus vim* Sulla deminuerat. C. 5. *omnem
vim dominationis* tam licenter exerceat sequi. Dom. 1. abolevit
et vim in eumque *asylorum*. T. 37. Vulg. *jus*. —

lenibus atque utinam scriptis adjuncta foret vis. Ter. 5.
Gr. δύναμις, δεινότης, ut nostr. *Kraft*. Jure Wolf. monuit,
voc. *vis* minime jungendum sequenti: *comica*, quom *comica
virtus* h. e. praestantia artis *comicae* intelligi debeat. cf. de
hac significatione voc. *vis* Heusing. et Schaefer. ad *Plin. ep.*
1, 2, 2. —

quos gravior criminum, vel inopiae luxuriaeve vis urge-
ret. C. 27.

vires corporis, ξώμη, nostr. *Kräfte*. deficientibus viribus.
T. 73.

milites neque a moribus, neque a fortuna probabat, sed
tantum a viribus. C. 65. ubi de *animi viribus* intelligendum,
ξώμη, ἀνδρεία.

pensitatis suis et inimicorum viribus. C. 30. sc. *quibus
ad bellum valerent*, nostr. *Streitkräfte*, *Macht*. Ita Gr. δυνάμεις.
Viscus. viscus et sarra, paene rapta e foco. Vit. 13.

viscera. membra et artus et viscera hominis. Cal. 28,
ni te visceribus meis plus jam diligo. Horat.

Visceratio, διαγομή κρείως. C. 38.

Visere, *Visitare*. v. *Videre*.

Vita. v. *Vivere*.

Vitare. vitato assiduitatis fastidio. T. 10. vitans praeternavigan-
tium officia. T. 12. invidiam in praesentia vitans. T. 22. con-
gressum ejus assiduum vitavit. T. 50.

vitatis sententiarum ineptiis. A. 86. quasi deprehensum
crimen volunt. morte vitasset. Ner. 34.

quamvis id genus avium duram et asperam frondem ma-
xime vitet. A. 94.

Vitis. v. *Vinum*.

Vitium, corporis vitia. Vit. 17. vitium corporis posita veste de-
textit. Galb. 3.

ob vitium vomicae. Rh. 6.

naturae vitia esse, non animi. T. 68. naturae illa vitia,
non aetatis esse. Ner. 26.

cuncta simul vitia, male diu dissimulata, tandem profu-

dir. T. 42. diversissima in eodem vitia. Cal. 51. Oppos. *virtutibus*. T. 21. A. 66. Ner. 1. Tit. 7. Dom. 3.

plerosque dissimulare vitium et callide obtegere. Ner. 29. paulatim invalescentibus vitiis. Ner. 27. alterius vitiis infensus. T. 52. quo vitio minime tenebatur. Horat. sine suspitione ullius vitii. A. 71.

vitio Pontificum. C. 40. i. q. *culpa*.

Vitosus. cacozelos et antiquarios, ut diverso genere vitiosos sequi. A. 86.

Vitiare. destillationibus jocimore vitiato. A. 81. quum creberrimo frigidae aquae usu etiam intestina vitiasset. Vesp. 24.

vitiare virginem i. q. *corrumperere*. A. 71. T. 61. Cal. 24.

Vitricus. A. 8. T. 7. 10. 46. Ner. 6.

Vitulus. ut semper et ubique pellem vituli marini circumferret pro remedio (contra fulgura.) A. 90. cf. *Plin.* 2, 55.

Vituperare. vel laudabat palam, vel vituperabat. Cal. 36. Rh. 1. Ner. 34.

Vituperatio. ne odio qu., nedum vituperatione publica caruit. Tit. 1.

Vivere. nostri conjugii memor vive, ac vale. A. 99. centum solos dies posthac victurum. A. 97. clamitantem se vivere. Cal. 58. vis adhibita vivendi. T. 61. cur Paconius maj. reus tam diu viveret. ibid. quod vivere perseverarent. Cal. 38.

vivat sane. Galb. 4.

vixit una familiarissime. Gr. 16.

vixit *annis* undetr. Cal. 59.

qui improfessi Judaicam viverent vitam. Dom. 12.

audisse se ex defuncto, quum viveret. Dom. 12.

viventium cuiquam. Cal. 34. vivente matre. T. 51. edicta, quasi viventis. Ner. 57.

Vivus. quum praec. officia vivae praestitisset, etiam defunctae sequi. A. 61. et vivae gratia, et mortuae testamento. Galb. 5.

imitans facta ac dicta vivi. Vesp. 19. mortuo — quantas ne vivo quidem unquam atque praesenti. Tit. 11. cognomen Aug. ab vivo recusatum. Cl. 11. Ita Lips. ad *Tac.* A. 1, 8. emend. pro *ab avia*. qui summum imp. vivus amitteret. Ner. 42. se vivum sub terram iturum. Ner. 48.

vivo Lepido. A. 31. vivo etiam tum Tito. Dom. 22. vivo se. Vit. 3. — citare ut vivos perseveravit. Cal. 26.

bona vivorum ac mortuorum usquequaque — corripiebantur. Dom. 12.

Vita. vitae periculum. Cl. 9. Ner. 26. discrimen vitae. T. 6. Cal. 4. finis vitae. C. 87. A. 66. exitus vitae. Cl. 43. Ner. 54. adjiciamus vitae et hanc noctem. Oth. 11. annum diemque ultimum vitae. Dom. 14. ultima vitae suae tempora. Cl. 44.

summa, partes vitae ejus. A. 8. in ceteris partibus vitae. A. 71. omni parte vitae. Ner. 5.

fastidium vitae. T. 49. ad despiciendam vitam. Oth. 10. spe longioris vitae. T. 62. vitae renunciare. Galb. 11. vim vitae suae afferre. Vesp. 6. suspendio vitam finire. A. 65.

pro vita rogantes. A. 13. concessa vita. A. 16. concessam sibi sub conditione vitam — recusarunt. C. 68.

- Augusti tredecim libri de vita sua. A. 85. commentarius Tiberii de vita sua. T. 6. Claudii octo volumina de vita sua. Cl. 41. vitae memoriam prosa oratione composuit Drusus. Cl. 1.
- i. q. *vivendi ratio*. interiorem ac familiarem ejus vitam. A. 61. genus vitae. T. 11. ordo vitae. T. 18. Vesp. 21. ex natura et priore vita sua. Vit. 10. et praesentis et posteræ vitae castitate. A. 71. remissioris vitae erat. T. 52. ad opprobrium vitae. C. 59. rationem vitae reddere. A. 39.
- vitam otiosam in privata re agere. Cl. 35. Iud. vitam vivere. Dem. 12.
- ad usum communis vitae instituta. Rh. 1.
- Victus*. diurnum victum quaerere. Ner. 36. qui de solo victu cogitarent. Vit. 7.
- Vix*. vix tandem. T. 65. vix et cunctanter. A. 94. sero ac vix. Cl. 35.
- ut jam vix ullus esset, qui non sequi. Oth. 4.
- vixdum. A. 8. (ubi al. male *vix tum*. v. Oudend. ad h. l., Drakenb. ad *Liv.* 32, 28. §. 4.) 62. T. 44. Oth. 1. Vit. 8. Tit. 6.
- vix ut — nedum. T. 44.
- Vocare, Vociferari*. v. *Vox*.
- Volare*. quum altissime volasset. A. 94. Lege: *evolasset*.
- Volitare* supra nubes. C. 81.
- Volucres* varii generis. C. 81. jam istam volucrum fore potestatem. A. 13.
- Voluntas*. v. *Velle*.
- Voluptas*. canendi ac saltandi voluptate ita efferebatur. Cal. 54. ex quorum sordibus nihil aliud quam voluptas inimicis quaereretur. A. 32.
- voluptates*. ne convivia quidem ac ceteras voluptates. A. 72. novum officium instituit a voluptatibus. T. 42.
- Volvere*. quicquid cogitaret volveretque animo. Vesp. 5.
- Volutare*. super immensos aur. acervos — toto corpore aliquamdiu volutatus est. Cal. 42.
- Volumen*. cum tribus signatis aequae voluminibus. A. 101. de tribus voluminibus uno sequi. ibid. quae volumina. A. 85. prioris materiae duo volumina, posterioris unum et quadraginta reliquit. Cl. 41. i. q. *libros*. Naevis Pun. bellum, quod uno volumine et continenti scriptura expositam, divisit in septem libros. Gr. 2. composuit variae eruditionis aliquot volumina, ex quibus novem unius corporis. Gr. 6.
- circuitus voluminis tui. Horat.
- Volubilitas* verborum. A. 86.
- Vomere*. sanguinem vomit. Cal. 57. De corruptela loci v. Oudend.
- Vomit*. clystere vomituque purgari. Ner. 20.
- Vomitare*. vomitandi consuetudine. Vit. 13.
- Vomica*. A. 65. Rh. 6.
- Vovere*. aedem Martis — voverat. A. 29. vovit et magnos ludos Iovi O. M., si sequi. A. 23.
- palam voverat, si — permansisset, proditum se sequi. Ner. 54. Deorum aedes, a regibus, ac deinde Pun. et Gall. bellis votae dedicataeque. Ner. 38.

non defuerunt, qui capita sua titulo proposito voverent. Cal. 14.

Votum, neque votum sibi neque animum deesse, confediendi eum. A. 51. (*Wunsch*.)

quamvis nunc tuum consilium sit et votum, celeriter reverti me. Ner. 23.

compos factus votorum meorum. A. 58. fecit ipse se compotem voti. A. 28. populum Rom. voti compotem fecit. Cal. 13.

Gelubde. vota suscipere. C. 85. A. 97. T. 38. 54. Cal. 14. Cl. 25.

nuncupare vota. A. 97. nuncupatio votorum. Ner. 46.

solvere votum pro aliquo. A. 59. vota reddere. Cal. 6. votum exigere ab al. Cal. 27.

ex voto. A. 57.

Votivi Circenses. A. 43.

Vox, ut non solum vox, sed et spiritus deficeret, optavit. T. 25. uno gemitu sine voce edito. C. 82. sine voce jacuit. Ner. 42.

pronunciasset dicitur voce acuta. C. 55. quam maxima voce. Cal. 49. clara voce. Ner. 39.

vocem augere. Cl. 33. i. q. *clarius loqui*, nostr. *die Stimme erheben* s. *erhöhen*.

pronunciatio et vox. Cal. 53.

sua voce. Cl. 16. sua ipse voce. Ner. 24.

vocis immensae. A. 43. exiguae vocis et fuscae. Ner. 20. conservandae vocis causae vel augendae. Ner. 20. 25. collaudans vocem deprecantis, quasi etiam in gemitu praedulcem. Cal. 33. laudanti vocem suam. Dom. 10. flagitantibus cunctis coelestem vocem. Ner. 21. aemulatione vocis, quae illi jucundior suppetebat. Ner. 38. —

ut aureos voce digitisque numeraret. Cl. 21. voce ac manu venerari al. Cl. 12.

i. q. *acclamatione*, et voce et gestu. Tit. 8. spectatores consentiente voce reliquam partem retulerunt. Galb. 15. gratulantium voces atque undique concinentium. Cal. 6. nimias laudantium voces. Rh. 6.

vox praeconis. Cl. 21. (*Ausruf*.) voce praeconis. A. 84. T. 11. Ner. 34. Dom. 13.

exaudita vox est, nomine eum ciens. Ner. 46.

i. q. *dictum*, ut saepius *verbum*, e. g. C. 53. *verbum M. Catonis est*.

una voce, qua Quirites eos pro militibus appellarat. C. 70. una voce occurrens, moriendum esse. A. 15. populum severissima coercuit voce. A. 42. in hac voce defecit. A. 100. Ner. 49. quasi vox Augusti per cubicularios excepta sit sequ. T. 21.

praemissa voce: hoc age. Cal. 58. litigatori Graec. vox in altercatione excidit. Cl. 15. post hanc vocem. Cl. 21. Graeca inper voce prosecutus. Cl. 43. Domitii patris vox — negantis. Ner. 6.

illa vox ejus celeberrima. Ner. 40. detestabili voce. Vit. 10. voce gravissima increpuit sequ. Vesp. 8. merito laudatam vocem edidit. Tit. 8. ferebatur vox ejus. Dom. 9. hujus et illa vox est. Vit. 2.

i. q. *verbum* sensu grammaticorum. commutandam censuit

vocem, et pro peregrina nostratem requirendam. T. 71. exoletae et reconditae voces. A. 86.

unde *voces* de oratione, *Ausdruck, Sprache*. sedatis vocibus effers (Menandrum.) Ter. 5.

Latina voce i. q. lingua Lat. Ter. 5.

Vocare. ministros vocare. Dom. 17.

ipsum candidatum ad se vocavit. Vesp. 23.

i. q. *invitare*. vocatum ad coenam. Tit. 6. et simpl. etiam vocare desiit. T. 55. h. e. ad coenam invitare. quas plerumque cum maritis ad coenam vocatas. Cal. 36. Unde: coenaturum apud Caesarem, vocatu ipsius. Cal. 39. (*auf seine eigne Einladung.*) —

vocatas ad concionem (legiones.) Cal. 48. vocata concione. Vit. 15.

tribus ad suffragia vocantem. C. 80.

Catulum de refectione Capit. ad disquisitionem populi vocavit. C. 15. C. Caesarem ad disquisitionem Senatus vocavit. Ner. 2.

servis ad pileum frustra vocatis. T. 4.

vocare i. q. *appellare*. A. 70. quae ducenariorum vocaretur. A. 32. pro Nerone Mero vocabatur. T. 42. al.

Vocatores Cal. 39, *servi Caesaris*, qui ad coenam invitant convivas. v. Plin. H. N. 35, 10. Senec. de ira 3, 37. cf. supra *Vocare*.

Vociferari. vociferans, Qu. Vare, legiones redde. A. 23.

stupratum a se — etiam vociferatus est. Cal. 36. nihil habere se, vociferatus est, quare eos demereatur. Cl. 40.

c. accus. i. q. cum clamore nominare. aliis incendiarium et patinarium vociferantibus. Vit. 17.

Vociferatio. lacrimis et vociferatione miseratus est conditionem suam. Cl. 36.

Vocabulum Gallicum. C. 24.

Vulgus. persuasione vulgi. C. 88. quos Orcinos vulgus vocabat. A. 35. pariter cum vulgo. Cl. 21. qui quoquo modo animum vulgi moverent. Ner. 55. sic vulgo favorabilis. Cal. 4.

adjuvante vulgi preces etiam statione militum. Ner. 21.

neutr. indecl. epistolam in vulgus edere. A. 51. ut emanaret in vulgus. Ner. 6.

quod ante paucos dies exierat in vulgus. Galb. 20.

Vulgo. resque vulgo improbabatur. C. 11. (*allgemein.*) palamque jam et vulgo. T. 43.

ut vulgo mox ferrentur hi versus. C. 20. quumque vulgo fore praedicarent, ut sequi. C. 30. illa vulgo canebantur. C. 80. scripta famosa vulgoque edita. Dom. 8.

quae vulgo *δωδνάζεος* vocabatur. A. 70. vulgo putatur. Ner. 36. quod sane etiam vulgo existimabatur. T. 7. sciō, vulgo persuasum. T. 21. quae vulgo notuerunt. Ner. 42.

Vulgaris. cibus. A. 76. (*gemein.*)

scripsit et variis nec vulgaribus metris. Gr. 23. h. e. *vulgo notis, usitatis*.

elegi vulgares. Horat. nostr. *gemein, schlecht*.

inter longos ac vulgares sermones. Gr. 24. i. q. *haud ornatos*.

mulier vulgaris. Vit. 2. h. e. quae vulgo corpus prostituibat. Ita Dom. 22. legendum puto: inter vulgarissimas mere-

trices, non *vulgatissimas*. Ovid. Fast. 4, 805. *vulgares puellae*. Ceterum alii *mulierem ex infima plebe* intelligunt.

Vulgare i. q. *in vulgus edere*, cum *vulgo communicare*, *vulgi usui tradere aliquid*. ut *thema suum vulgaverit*. A. 94. (*bekannt machen*.) ne *vulgaret injuriam*. T. 62. (Ita cod. Salm. aliique. v. Oudend. Al. *divulgaret*.)

et *proferret ultro*, atque *vulgaret*. T. 66.

unde *vulgari*, *bekannt werden*. caede *vulgata*. Cal. 60.

occisum *Antonium*, adeo *vulgatum* est sequ. Dom. 6. i. q. *rumore in vulgus exiit*.

epigramma vulgatum est. A. 70. h. e. *in vulgus exiit*, in ore *vulgi esse coepit*.

statim certe *vulgatus* est *versus*. Cl. 1. multa *Graece Latineque proscripta aut vulgata sunt*. Ner. 39. (hoc ore, ut illud *scripto*.) *vulgato nomine*. T. 43. Leg. *vulgo*.

vulgatissimum illud (carmen). C. 49. *nota ac vulgata res* est. A. 94.

(inter *vulgatissimas meretrices*. Dom. 22. Lege: *vulgarissimas*. v. *Vulgaris*.)

i. q. *edere*. *vulgandos curasse (libros) nomine auctoris*. Gr. 8.

i. q. *cum vulgo communicare*, Gr. *καίνουν*, nostr. *gemein machen*, i. q. *herabwürdigen*.

civitatis Rom. vulgari honorem. A. 40.

Vulnus. ad *primum statim vulnus*. Dom. 17. *alio vulnere tardatus* est. C. 82.

quasi venenum vulneri indidisset. A. 11.

nec in tot vulneribus — letale ullum repertum est, nisi quod sequ. C. 82.

vulnera excipere. A. 20.

ceteri vulneribus triginta confecerunt. Cal. 58. *vulneribus septem contrucidarunt*. Dom. 17.

colligatis vulneribus. T. 61.

verbera et plagas, saepe vulnera, nonnunquam *necem* *repraesentantes*. Vit. 10. —

cognoscite Reip. vulnera. Rh. 5.

Vulnerare. C. 82. T. 68. Galb. 18. *partim se domi vulneraverunt*. T. 61.

Vulpes. *vulpem pilum mutare*, non *mores*. Vesp. 16.

Vultur. ei *angurium capienti duodecim se vultures*, ut *Romulo*, ostenderunt. A. 95.

Vultus. minus *familiari vultu respicere al.* C. 78. *manu vultuque significans*. A. 34. *manu vultuque indecoras adulationes repressit*. A. 53.

si quis *sibi acrius contuenti — vultum summitteret*. A. 79.

vultu erat — adeo tranquillo serenoque sequ. A. 79. *adducto fere vultu*. T. 68.

vultum natura horridum ac tetrum etiam ex industria efferabat. Cal. 30.

tristior et paedagogi vultus. Ner. 37.

vultu pulcro magis, quam venusto. Ner. 51. *vultu veluti nitentis*. Vesp. 20.

vultu modesto ruborisque pleno. Dom. 18. *animum meum probastis et vultum*. ibid.

X.

Xystus. *xystis* et *nemoribus* excoluit (praetoria sua.) A. 72.

Xystici, *athletae*, qui hiberno tempore in *xystis* pugnant.

A. 45. Galb. 15. v. *Panvin.* de ludis Circ. p. 301.

Z.

Z. pro *z* duplex *a* posuit Aug., quoties per notas scripsit. A. 88.

Sed haec est Casauboni mutatio, ultimam literam desiderantis, et cum omnibus Mss. et edd. antiquioribus scribendum: pro *x*, quoniam literae Graecae *y* et *z* ante Augusti tempora in usu non fuerunt. v. Oudend.

Zona, zona se aureorum plena circumdedit. Vit. 16.

COROLLARIUM

*de genere dicendi Suetonii, et de singularibus, quae in
ejus scriptis occurrunt, formis grammaticis.*

Mirati saepe sumus, qui in interpretandis auctoribus antiquis §. 1.
versarentur, in judicio de virtutibus eorum vitiisque ferendo, et
in examinandis singulis locis, concepta aliqua de sermonis ele-
gantia orationisque venustate opinione, vel cupidiori scriptoris,
quem prae reliquis adamassent, studio impeditos praecipitem
sententiam pronunciare, quam ad quaestionis diligentioris seve-
ritatem descendere maluisse. Quod enim iis accidere solet, qui
suam provinciam, suam urbem, suam uxorem, vel si quid
aliud amore amplexi sunt, unice laudant, ut virtutes nimis au-
geant, ad vitia connivere vel coecutire etiam videantur, justam
autem et exactam cum aliis comparationem instituere obliviscan-
tur, id doctissimi viri in hoc genere fere sunt experti. Modo
enim nihil non laudabile in scriptore inveniunt, cui operam
suam forte addixerunt, modo ad aliud exemplar, quod ipsis
maxime placet, eum exigunt, ita ut e. g. Suetonium non Sue-
tonium, sed Ciceronem esse velint, vel Tacitum, de ingenio
autem hominis, de consilio, quod in scribendo sibi proposuit,
de aetate, qua scripsit, et de reliqua rerum et temporis condi-
tione, qua tamen singuli diversissime afficiuntur, accuratius
quaerere plerumque neglexerunt. Nobis autem de sermone unius
scriptoris eodem modo statuendum videtur, quo de provinciae
alicujus praestantia judicant, qui sine ira et studio id faciunt.
Sicut enim a communis patriae, ad quam plures provinciae
pertinent, ingenio, quod quidem natura et variis deinceps even-
tis effectum est, ad partes transeundum, ita ut videas, qua coeli
locive natura singulae gaudeant, quibus fatis, quibus artibus ita
neque aliter constitutae et excoltae sint, qui labor, quod consi-
lium publice privatimque iis potissimum datum, et quomodo
in illo versentur, ad hoc procedant, quo denique felicitatis flore
vel calamitatum discriminibus modo augeantur, modo decre-
scant; ita a cognitione linguae universae ad unum aliquem au-
ctorem descendere interpretem oportet, qui neque praiceps, ne-
que inconsultum judicium de eo ferre cupit. Quod quum ita
nobis videretur, faciendum putavimus, ut indici Latinitatis Sue-
tonianae disputationem de genere ejus dicendi universam, et
singillatim de formis, quae grammaticos offendant, secundum
elementorum ordinem quaedam adjiceremus.

Primum autem id tenendum, ut linguae, sicut gentibus et §. 2.
singulorum hominum aetatibus, sua tempora cum diversis vir-
tutibus vitiisque relinquamus, in qua re diverso modo errasse
mihi videntur Gronovius, qui formas antiquissimae Latinitatis

nostro scriptori obtrudere saepe voluit, et Ernestius, qui Ciceronis, tanquam paedagogi, auctoritate eum exagitat atque condemnat. Quamvis enim cultam magis et puram, et, ut ipsius Ciceronis voce utar, nudam linguam priori aetate fuisse consentiam, non prorsus tamen et ubique injucundus ornatus est, qui serius accessit, neque inutilis ambitus linguae ex quotidiano Graeci sermonis usu accrevit, cum libertatis denique fine multa obsolescere coeperunt, quae pristini usus fuerant, multa cum nova rerum forma et nomina et dictiones increbrescere; id quod recentioribus linguis haud secus accidisse, facile intellexerit, qui Gallorum sermonem, quo Ludovico XIV. rege, et quo ejectis regibus usi sunt, vel nostrum, qualis Friderici II. Borussi aetate fuit, et qui nunc regnat, comparare instituerit. Itaque cum historia cujusque gentis etiam linguae cognitio conjungenda, et quomodo hoc maxime tempore homines Romae vel alio loco locuti fuerint, quaerendum, neque statim de ferrea aetate clamandum, si quid diversum a pristina ratione et immutatum obvenierit.

§. 3. Deinde genus historiae respiciendum, in quo Suetonius versatus est, neque ullo modo cum Tacito vel alio historico primi ordinis hunc auctorem comparandum censemus, ut iniquo iudicio de ingenio viri et scriptis abstineamus. Non minus inter utrumque discrimen, quam inter ipsam historiam artificiose contextam, et partes historiae, curiose ad institutionem magis et cognitionis diligentiam, quam legendi voluptatem propositas, non minus, inquam, discrimen, quam inter egregiam corporis humani formam, qualem in statua vel tabula effictam admiramur, et membra, ut a homine perito ad disciplinae usum delineantur. Itaque haud inepte Suetonius, praemissa ubique stricta rerum gestarum narratione, ad ea transire solet, quae ingenium, mores publicam privatamque vitam eorum ostendunt, quos describendos sumserat, inque eo argumento per genera et species ita procedit, ut vivam temporum imaginem oculis quasi perspicias, et, quicquid legum, morum, institutorum novus admiramus ordo invexerat, ex hac narratione, tanquam optimo fonte, haurire possis. Videmus autem, non abripi eum admiratione, vel odio excitari, neque magis animos legentium affici ejus oratione vel inflammari, sed lentum et circumspectum auctorem ita sequimur, ut de pulpito docenti nonnunquam assidere et audire eum nobis videamur. Idque gravissimum est in disputatione de genere ejus dicendi, ut, grammaticum eum esse, nunquam obliviscamur, non jejunum tamen atque aridum, sed hominem Romanum, qui suam se rem agere, ubi de Romanis rebus scribat, neque in aliena prorsus materia versari, acrius subinde sentiat.

§. 4. Grammaticum autem s. hominem literatum, ut omni oratione, ita eo maxime se ostendit, quod in fontibus historiae suae memorandis et comparandis diligentissimus est. Haussit autem e plurimis, sed diversi generis. Modo enim auctores excitat, quorum scripta in manibus hominum tunc erant, ut *Tanysium Geminum* C. 9., *M. Actorium Nasonem* eod. cap., *Asinium Pollionem* C. 30. 55. 56., *Aquilium Nigrum* A. 11., *Cordum Crenulum* A. 35., *Cornelium Nepotem* A. 77., *Senecam* T. 73., *Cn. Lentulum Gaetulicum* et *Plinium Secundum* Cal. 8., *Ciceronis* scripta passim (v. ind. prim.), edicta *Bibuli* C. 9., orationes *Curionis* C. 9. 49. 52., et *Dolabellae* C. 49., *Julium Marathum*,

Augusti libertum, A. 94., quem memoriam Augusti scripsisse dicit A. 79., *Drusum* A. 94., *Claudii* Imperatoris libros Cl. 2. et 21., epistolas, quarum collectiones editae fuerant, vel autographas, virorum illustrium, ut *M. Antonii* A. 2. 4. 10. 16. 63. 68. 69. 70., *Augusti* A. 71. 76. 86. 87. 88. 92. T. 21. Cal. 8. Cl. 4. Horat., *Cassii Parmensis* A. 4., et ubi nomina auctorum non addidit, varias complurium narrationes ad iudicium proponit, ut A. 15. 16. T. 5. 67. Cl. 44. Galb. 20. Vir. 1. et 2. Vesp. 1. et 16.; modo ad acta publica Senatus populi que provocat, ut T. 5. Cal. 8. et 25., cuius instrumenti, ut autographorum, copiam ei faciebat magistri epistolarum officium, quod Hadrianus Imperator ei demandaverat; nunc, quae vulgo de hac vel illa re existimata et jactata fuerint, memorat; nunc etiam avi sui (Cal. 19.) et patris (Oth. 10.) narrationem non praetermittit, vel, quae ipse suis oculis viderat, Dom. 12.; quae omnia ita locupletem materiam scriptori suppeditarunt, ita vero historico non minorem messeri largiuntur, quam commentarii Gallorum, quos *memoires* appellare solent, haud satis adhuc ad historiae usum collecti et perlustrati, iis, qui in recentiorum temporum descriptione versantur. Fieri tamen non potuit, quin ex tam multiplici copia varium subinde colorem ipse traheret, ut qui in colligendis magis et digerendis iis laboraret, quae data sibi videret, quam suo ingenio justam historiam componeret. Itaque surgit nonnunquam et extollitur oratione, ubi in prisco et digno vetere Republica argumento Romano sensu affectum animum prodit, ut C. 76. init. Cal. 60., subinde ex fonte uberius vel parcius haurit, et plerumque inter vulgarem superstitionem et religionis publicae contemtum more illius aevi fluctuat.

Ceterum, quoniam ad hunc locum ventum est, non alienum §. 5. videtur, observare morem scriptoris, quo temporibus verborum, ut cum grammaticis loquar, uti solet. Frequentissimum autem ei est *praesens*, ubi fontes suos memorat, quod usitatum est praesentes auctores insipientibus atque comparantibus, et voce vel scripto de iis disserentibus. Addere juvat exempla, ex quibus cognoscere rem liceat.

C. 9. *idem* Curio, sed et *M. Actorius Naso* auctores sunt. C. 30. alii dicunt. Mox: quod probabilius facit *Asinius Pollio* — *referens*, deinde: quidam putant. A. 15. scribunt quidam. c. 16. alii criminantur. c. 77. *Corn. Nepos* tradit. c. 94. auctor est *Jul. Marathus*; mox: in *Asclep. libris* lego. Cal. 8. *Cn. Lentulus* — scribit — addit sequ. et per totum deinceps caput. A. 2. *M. Antonius* — exprobrat. c. 4. *idem Antonius* objicit; *Cassius Parmensis* quadam epistola sic taxat Augustum. c. 7. a *M. Antonio* in epistolis saepe *Thurinus* appellatur, et ipse — rescribit. c. 62. ut scribit. c. 63. *M. Antonius* scribit. c. 69. scribit etiam (*M. Anton.*) ad ipsum hoc. c. 70. non *Antonii* modo epistolae exprobrant, sequ. c. 71. autographa quadam epistola ait — et rursus aliis literis — scribit ad *filium*. c. 76. verba ipsius ex epistolis sunt — et iterum — et rursus. c. 86. *M. Antonium* increpat — addit haec. c. 87. literae ipsius autographae ostendant (in quo toto capite praesentia vult, hortatur, ponit, non dividit verba — circumducitque. Ita etiam c. 88. inde a verbis: ac videtur sequ. Nam in proximis servandum putavi *custodit*, quamquam cod. *Memm. custodit*, quia universe illud comma praepositum, sequentia exempli causa ex autographis subijuncta sunt. v. not.) c. 92. ut ad *Ti-*

berium scribit. T. 5. ut plures tradunt — neq̃ tamen desunt, qui scribant. T. 67. existimant quidam sequi. quod sane et ex oratione ejus colligi potest, vel quum ait — et rursus inquit. Cal. 23. ut quidam putant. Cl. 2. ipse quodam libello conqueritur. Cl. 21. quamvis ipse, in historiis suis prodatur. Cl. 44. quidam tradunt — alii — multi — nonnulli. Galb. 20. sunt, qui tradant — plures autem prodiderunt. Vit. 1. exstat Q. Eulegii ad Q. Vitellium libellus, quo continetur sequi. c. 2. contra plures prodiderunt. Vesp. 16. quidam tradunt — sunt contra, qui opinentur — quod et verisimilius videtur, coll. c. 1. non negaverim, jactatum a quibusdam — ipse ne vestigium quidem de hoc, quamvis satis curiose inquirerem, inveni.

- §. 6. Ejusdem autem est generis, quod omnis oratio Suetonii perfecto tempore procedit, unde statim cognoscas, non vivam narrationem cum exhibere, sed ex monumentis simpliciter, quae facta sint, referre, ita ut breviter magis cum diligentia conjunctam, quam uberius ornatam curet. Idque monuisse sufficit, quum dualium triumve paginarum lectio rem comprobat. Gravius autem est, neque mediocri ad crisi momenti, quod inde secutum est, ut subjuncta etiam commata *perfecto conjunctivi* annecteret. Quod enim Celeb. Wolfius ad C. 6. monet, rationem ejus rei ex vulgaribus praeceptis de consecutione temporum reddi non posse, sed sensum quendam grammaticum, nihil mutandum esse, docere; id ostendit, acutissimum virum statim perspexisse, Suetonium aliter scribere non potuisse, quamvis altius in rem inquirere supersederit. Ex iis, quae antea disputavimus, causam etiam elucere putamus. Nam, qui narrando vivam rerum gestarum imaginem proponit, inque media re simul cum lectoribus versatur, *imperfectum* adhibeat necesse est, ex ipsa historiae natura. Contra, qui veluti magistri personam gerit, docens, rem omnino accidisse, ubi eventum rei addit, non potest, quin eadem simplicitate et quasi tranquillitate formis utatur, quae *tempus* modo, non momenta temporis significant. Ita historicus nostra lingua dicat: *daher kam es, dass das Heer geschlagen wurde*; contra, si quis, quid omnino factum, exponat: *daher ist es gekommen, dass das Heer geschlagen worden ist*. Eandem varietatem narrandi quotidie in circulis nostris regnare videmus, dum alii imperfecto, alii perfecto, quod compositum dicimus, rem reddunt, ita ut ingenium etiam narrantium sensumque, quo affici rebus soleant, interdum ex diverso narrandi more cognoscere possis. Multa in Gallica praesertim lingua nondum satis ad veritatem exposita a grammaticis, quae quidem ad hanc rem pertineant, quum ex comparatione usus, qui illi genti nostraeque et Anglicae in narrando, sive ore, sive scripto, esse soleat, plurima ad disciplinam grammaticam haud inutilia, ad iudicium de diversa populorum natura satis jucunda ex hac materia depromere liceat. Nobis quidem operae pretium factorus videtur, si quis simplicitatem Hebraicam, quae in narratione obtinet, ex dignitate et gravitate Orientis profectam, cum multiplici Graecae gentis varietate, acuminis aequae ac fervidioris ingenii documento, atque eodem modo, quid recentioribus linguis proprium, ex praestantissimis omnium historicis contulerit. Ceterum, ut ad Suetonium nostrum redeamus, hujus etiam rei exempla addere, supervacuum existimamus, ut quae per totum librum continuentur, audaciori autem critico satis materiae in refigendo textu

relictum, si quis mutata ad grammaticorum regulam tempora in Suetonianum morem restituere velit.

Notabilis etiam modestia auctoris, qua Atticam urbanitatem §. 7. imitatus, suum iudicium de aliqua re conjunctivo modo efferre solet, quod uti ad dinoscendum scriptoris ingenium pertinet, ita hanc etiam ob causam nobis hoc loco observatur, quod variae corruptelae librariorum originem dedit. Ita C. 63. *non minora illa constantiae ejus, immo majora etiam, indicia fuerint.* Al. *fuerunt.* A. 7. *satis certa probatione tradiderim.* A. 16. *unde praebitam Antonio materiam putem.* A. 73. *quorum pleraque vix privatae elegantiae sint* (cui nollem in nota praelatam lectionem codd. Vindob. sunt). Cal. 8. *nec Plinii opinionem — adjuverit.* c. 26. *leve ac frigidum sit his addere.* c. 51. *non immerito mentis valetudini attribuerim sequ.* c. 60. *conditionem temporum illorum etiam per haec existimare quis possit.* Cl. 29. *nam illud omnem fidem excesserit.* Ner. 13. *non immerito — retulerim.* c. 30. *quod vix credibile videatur.* c. 31. *suffecerit haec retulisse.* c. 39. *mirum et vel praecipue notabile inter haec fuerit.* Galb. 20. *illud mirum admodum fuerit.* Oth. 12. *per quae factum putem.* Gr. 4. *non enim fastidio putem.* Vesp. 1. *non negaverim.* Gr. 7. *quod equidem non temere crediderim.* Rh. 1. *non alienum fuerit.* A. 76. *ne haec quidem omiserim.* Unde salva etiam lectio T. 69. *quod fulmine affari negetur id genus frondis*, sc. ex opinione aliorum, quam neque confirmare, neque refellere audeat scriptor. Ceterum de hac re ita sentio, quamvis alii quoque ita scripserint, neminem adeo usu illud frequentasse, ut vel elegantiam in eo dicendi genere quaesivisse, vel modestiam iudicii affectasse, vel etiam eo pudore fuisse videatur, qui mores magis atque animum, quam ingenii acumen commendet. Summa enim laus est, ab omni arrogantia alienum, tamen constare sibi iudicio, et, re bene explorata, de veritate haud cunctanter pronunciare.

Sed maximas difficultates nec exiguos errores peperit in interpretatione Suetonii, quod plerique ad rationem, qua argumentum suum constituit et in partes deinceps perlustrandas dividit, attendere neglexerunt. In nulla enim re magis grammaticum deprehendes, quam in illa partitione, quam modo disertis verbis indicat, ut C. 44. *fin.*, A. 9. et 61., modo ita inserit narrationi, ut in hoc artificio ipse placere sibi videatur. Maximi autem momenti hanc rem esse ad sensum recte explicandum, ad disjungenda, quibus ille delectatur, opposita, et ad sectiones libri, quae inepte saepe a librariis et editoribus factae sunt, diligentius adornandas, vindicandam denique lectionis veritatem, et in notis passim demonstravimus, et hoc loco exemplis nonnullis ostendemus. Incipit auctor C. 55. *eloquentia militarique arte sequ.* Librarii, qui, de eloquentia proxime sermonem esse, viderant, militarem artem ferre non potuerunt. Itaque corruptelis scaturit ille locus. Quod si illi animadvertissent, auctorem duplex argumentum proponere, et divisione capitum, quam senior aetas ob facilitatem lectionis adiecit, minus impediti seriem narrationis essent persecuti, facile invenissent, c. 55. et 56. *de eloquentia Caesaris*, sed inde a c. 57. *de re s. arte militari exponi.* Similiter Cl. 13. *et a singulis, et per factionem, et denique civili bello infestatum* Claudium dicit, deinde singulos memorat, hominem de plebe et duo equestri ordinis, alterum ad fores theatri, alterum apud Maris aedem insidiatos, mox *factionem s. conspirationem* Asinii Galli et Statilii Corvini, bellum

denique civile Camilli Scriboniani. Capitis 22. ejusdem vitae exordium hoc est: *Quaedam circa cerimonias, civilemque et militarem morem, item circa omnium ordinum statum, domi forisque, aut correxit, aut exoleta revocavit, aut etiam nova instituit.* En materiam satis multiplicem, quam rhetorum more, ὡς ἐν ἀνακαταλώσει, conjunxit. Inde deducit filium, et c. 22. de cerimoniis, c. 23. et 24. de civili more, c. 25. de re militari, mox de reliquorum ordinum statu, maxime de conditione servorum et libertinorum, et de jure civitatis Romanae, post res domesticas de provinciis exterisque ita deinceps disserit, ut correctae aliae, aliae ex antiquitate revocatae, multa etiam recens instituta, ostendat. Unum exemplum his adjiciam ex Ner. c. 26., ubi petulantiam, libidinem, luxuriam, avaritiam, crudelitatem, tanquam simulacrum vitiorum, quod Nero exhibuit, proponit, singula continuis capitibus describit, petulantiam c. 26., luxuriam c. 27. 30. et 31. simul cum libidine c. 28. et 29., avaritiam c. 32., crudelitatem c. 33. et sequentibus.

- §. 9. Eundem morem observat etiam in brevioribus sententiis singulisque commatibus, in quibus plerumque duobus vocabulis conjunctis duo alia ita respondent, ut priori in protasi prius in apodosi, alteri alterum congruat; quem scribendi modum παραλληλισμὸν Suetonii dicere quis possit. Exempla rem illustrabunt. A. 32. ne quod autem maleficium negotiumve impunitate vel mora elaboretur, triginta amplius dies — actui rerum accommodavit. Patet, impunitatem ad maleficium, moram ad negotium referendam. c. 34. quumque etiam immaturitate sponsarum, et matrimoniorum crebra mutatione, vim legis eludi sentiret; tempus sponas habendi coartavit, divortii modum imposuit; ubi, quis non videt, priorem partem apodoseos: tempus sponas habendi coartavit, pertinere ad immaturitatem sponsarum, alteram: divortii modum imposuit, ad matrimoniorum crebram mutationem. c. 35. quo autem lecti probatique et religiosius et minore molestia senat. munera fungerentur, sanxit, ut priusquam consideret quisque, thure ac mero supplicaret apud aram ejus Dei, in cujus templo coiretur (hoc, ut religiosius munere fungerentur,); et ne plus quam bis in mense legitimus Senatus ageretur sequ., quibus fecit, ut minore molestia officio praessent. c. 40. sincerum atque ab omni collusione peregrini ac servilis sanguinis incorruptum servare populum, addit: civitatem Rom. parcissime dedit (idque ob peregrinum sanguinem), et manumittendi modum terminavit (ob sangu. servilem.) Eodem modo Caes. 27. libertos insuper servulos cujusque, prout domino patronove gratus quis esset, sc. liberti patronis, servuli dominis. coll. A. 67. patronus dominusque — multos libertorum sequ., mox de servis exponit. Sed quo magis appareat, justam auctoris interpretationem hac observatione egregie adjuvari, haud abuti patientia lectoris mihi videor tribus additis locis, qui inepta etiam judicia experti sunt, quamvis nulla difficultate impediti.

Primus est A. 46. Ac necubi aut honestorum deficeret copia, aut multitudinis soboles, equestrem militiam petentes etiam ex commendatione publica cujusque oppidi ordinabat; at iis, qui e plebe regiones sibi revisenti filios filasve approbarent, singula numerorum millia pro singulis dividebat. Iunge: necubi honestorum deficeret copia, equ. militiam ordinabat; et, ne multitudinis soboles alicubi deficeret, iis — dividebat, ubi ad indicandam alteram apodoseos partem at praefixum, de quo vide, quae dixi in indice.

Alter est faciliior ex A. 49. *definitis pro gradu cujusque et temporibus militiae, et commodis missionum, ne aut aetate aut inopia post missionem sollicitari ad res novas possent.* Definivit tempora militiae, ne aetate, et commoda missionum, ne inopia ad res novas sollicitari possent.

Sed tertium misere vexaverunt. Est is T. 34. *Corinth. vasorum pretia in immensum exarsisse, tresque mullos xxx. millibus nummum venisse, graviter conquestus, adhibendum suppellectili modum censuit, annonamque, macelli Senatus arbitratu quotannis temperandam.* Qui videt, ad *Corinth. vasorum pretia* spectare legem de *suppellectili* modo, et ad *tres mullos* nimio pretio venditos alteram de *temperanda annona macelli*, ridebit conjecturas hominum doctorum, qui nescio quae vasa nullis substituere voluerunt, ut Corinthiis convenient.

Tria denique vocabula tribus opponuntur Cl. 16. *quibuscunque coelibatum, aut orbitatem, aut egestatem objiceret, maritos, patres, opulentos se probantibus, ubi, quae sibi respondeant, monere non attinet.*

Possem addere silvam locorum, quibus duo vel tres homines nominantur diversam ob rem, quae subjunctis commatibus ostenditur, qualis est Cl. 33. *item scribam quaestorium, itemque praetura junctum Senatorem, quod ille — hic sequi.* Sed nimis diu in hoc argumento sum versatus, multa etiam ex annotationibus non potui, quin repeterem, quum ex tali demum locorum comparatione res plane demonstrari posset, ut jam ad aliam rem transire verecundia non minus, quam libri finibus jubear.

Ex quo a viris doctis quaestio de ordine, quo Romani verba posuerunt, acris agitari coepit, miratus sum, neminem, quod sciam, monuisse de more Suetonii aliorumque scriptorum, qui ad artis formam et secundum rerum genera et species de aliquo argumento exposuerunt, primo vocabulo materiam indicandi idque quasi pro inscriptione praeponendi. Nostro quidem haec res adeo est familiaris, ut in describendis ejus libris capitum indicibus sive argumentis, quae vocant, prorsus abstinere queas, modo attenderis ad primam loci cujusque vocem, quae significare solet, de qua re deinceps exponatur. Licet paucis exemplis defungi. C. 60. *pro-lia.* c. 65. *militem.* c. 67. *delicta.* c. 69. *seditionem.* c. 71. *studium et fides erga clientes.* c. 72. *amicos.* c. 73. *simultates.* c. 75. *moderationem clementiamque.* A. 19. *tumultus sequi.* c. 20. *externa bella.* c. 23. *graves ignominias cladesque.* c. 26. *magistratus atque honores.* c. 27. *triumviratum.* c. 29. *Urbem* (ubi v. not. de nova capitis divisione.) c. 32. *pleraque pessimi exempli.* c. 34. *leges.* c. 35. *Senatorum affluentem numerum.* c. 41. *liberalitatem.* c. 47. *provincias.* c. 51. *clementiae civilitatisque sequi.* c. 52. *templa.* c. 53. *domini appellationem.* c. 58. *Patris patr. cognomen.* c. 62. *sponsam.* c. 64. *nepotes.* c. 66. *amicitias.* c. 73. *instrumenti ejus.* c. 75. *festos et sollemnes dies.* c. 76. *cibi.* c. 77. *vini quoque.* c. 79. *forma.* c. 80. *corpore.* c. 81. *graves et periculosas valetudines.* c. 83. *exercitationes camp.* c. 84. *eloquentiam studiaque liberalia.* c. 86. *genus eloquendi.* c. 87. *quotidiano sermone.* c. 88. *orthographiam.* c. 91. *somnia.* c. 92. *auspicia et omina.* Ita etiam genitivi. c. 43. *spectaculorum.* c. 47. *urbium.* c. 48. *regnorum.* c. 95. *peregrinorum ceremoniarum.* *Caes. 89. percussorum.* T. 52. *filiorum etc.*

§. 11. Quae hactenus a nobis disputata sunt, satis comprobare videntur, omne dicendi genus Suetonii ad rhetorum et grammaticorum scholas esse revocandum. Nescio an ex iisdem petiverit interpretationes, quas singulis vocabulis et sententiis addit. Dixi in indice sub voce *Esse* de formula *hoc est* v. *id est*, quae ubique glossematis suspicionem movet. Sunt tamen plurimi loci, ubi librariorum eruditionem superat, quod additum legitur, ut acute monuit Ernest. ad A. 88., et loco citato, in rhetoricis maxime grammaticisque scriptis tam crebra esse ejusmodi additamenta, ostendi, ut vix nimis circumspecti in judicio de iis ferendo esse possimus. Sed eadem est ratio in geminatione vocabulorum, nostro usitata. Nunquam enim posuit nomen vel verbum, quin aliud adjiceret, quo prius augetur vel explicaretur, quod est eorum, qui de lingua et potestate singularum vocum quaerere consueverunt, quamvis ab elegantia sermonis sit alienum. Significavi rem in indice sub particula *Et*, sed satius duxi, maximam partem locorum in unum conferre, de quibus quum uberius exponendum sit, universa *pleonasmī* appellatione disputationem complexus sum, non quo justam exactamque illam putem, sed ut esset, ubi ex instituto cognosci de re possit. Itaque ad illum locum, paulo inferius reperiendum, lectorem ablegamus.

§. 12. Quod ad singula vocabula attinet, quae ab auctore nostro vel frequentius usurpata, vel recens formata et ad analogiam similium composita, novo etiam more reliquis juncta sunt, non opus est, ut hoc loco longiores simus, quum in hac re totus index Latinitatis versetur. Quo autem facilius, quae grammatici notatu digna vel etiam reprehendenda existiment, inveniri et ad disciplinae usum converti possent, elementorum ordine subjicienda illa putavimus.

Ablativus. quum jure dicundo conventus circumiret. C. 7. Talis ablativus etiam est Cl. 15. quum decurias rerum actu expungeret, h. e. in jurisdictione, quam praecessit dilectus iudicium a Claudio institutus. Ceterum facilior esset lectio: rerum actui. v. not.

ablativus duplex in una sententia: ut tandem veneno intererem fraudē Livillae uxoris atque Sejani cognovit. T. 62. v. Burm. ad h. l., et ad Ovid. Metam. 13, 216., Calpurn. Ecl. 1, 56.

ablativi nominum, ommissa praepositione in. v. In.

ablativi consequentiae pro accusativo objecti. Cajum et Lucium — amisit ambos, Cajo in Lycia, Lucio Massiliae defunctis. A. 65.

ablativus absolutus. absentibus, secundum praesentes facillime dabat. Cl. 15. Male correxerunt Gronovii: de absentibus v. ab absentibus. Est: quum quidam abessent. Tac. A. 1, 29. orantibus. Alia autem res est, ubi subjectum ex proximis potest repeti, ut locis ab Oudend. collatis Ner. 23. atque, ut auderet. hortantibus sc. iudicibus; praecedit enim: iudices reverentissime alloquebatur et Cl. 26. non repertis, qui sequerentur exemplum, ubi subjectum est in qui sequerentur. Ita Vesp. 5.

conante; sed paulo ante: prandente eo. Caes. 4. Dolabellam repet. postulavit, absolutoque sc. Dolabella.

ablat. absolutus pro nominativo subjecti. iterum censente obtinere non potuit. T. 31. v. infra Anacoluthon.

Accusativus Graeco more verbo junctus. dextrum genu lapide ictus — et crus et utrumque brachium ruina pontis consauciatus.

A. 20. —

hirsutus cetera. Cal. 50. τὰ λοιπὰ. Idem accusat. absolutus est in formis: alia id genus. A. 75. alia hoc genus. Gr. 4. atque id genus numero. Cl. 34. quinque millia omne genus ferarum. Tit. 7. omne genus rerum missilia. Dom. 4. v. Genus in ind. Latin.

accusativus absolute praemissus. dona militaria, aliquanto facilius phaleras et torques — quam vallares et murales coronas dabat. A. 25. h. e. quod ad dona mil. attinet, quae sunt genus, ut phalerae, torques, coronae species. Ortus hic dicendi modus ex more, primo vocabulo argumentum indicandi, de quo proxime dicendum. v. supra §. 10. Ejusdem generis sunt genitivi absoluti, Suetonio frequentes.

accusativus cum infinitivo in subjuncto commate per pron. relativum. Britanniam petisse spe margaritarum, quarum amplitudinem conferentem interdum sua manu exegisse pondus. C. 47.

M. Antonius, agnitum etiam ab eo, Senatui affirmavit; quae scire C. Matium et C. Oppium, reliquosque Caesaris amicos. C. 51.

Ita veriore lectionem puto A. 63. quo tempore sibi quoque invicem filiam regis in matrim. petisse. Sed cod. Salm. petisset, atque nimia hujus libri auctoritas, quam ut censere contra illam liceat.

Ita etiam post cur. cur enim sibi non licere, dicens. Cal. 34. et in duplici sententia in unam contracta. quis esset, et ubi esse Vitellium sciret. Vit. 17. pro: et num sciret, ubi esset Vitellius.

v. de hac re Hoogev. ad Viger. p. 38. ed. Hermann.

Adjectivum neutro genere post substantivum femin.

cujus rei, ne quis fabulosum aut commenticium putet. C. 81. ut in membranis superscriptum, vulg. fabulosam aut commenticiam. Probant emendationem Casaub. et Burm., quibus accessit Ruhkenius. v. exempla a Burmanno collata, Duker. et Drakenb. ad Liv. 1, 3. quis enim rem tam veterem pro certo affirmet, ubi al. pro certa. Audacius tamen foret, sine libris illud recipere, ut etiam judicavit Drakenb. ad Liv. 39, 49. non ausus edere: vix pro comperto tantam rem habiturus. Nam de re dubitari non potest, sed de singulis locis librorum auctoritate statuendum. Conferatur etiam locus A. 51. „nonnulla etiam ex antiquis ceremoniis paulatim abolita restituit.“ Ne corrigas: nonnullas — abollas. Neutrum plus comprehendit, quam genus nominis, ut nostr. manches in den alten Gebräuchen. Ita etiam Graeci. v. Hoogev. ad Viger. p. 63., cum quo cave ellipsin ad subsidium voces. —

Eodem modo neutrum subjungitur duobus femininis. irae atque iracundiae conscius sibi utrumque excusavit edicto. Cl. 38. Al. utramque. Sed v. Burm. et Oudend., Drakenb. ad Liv. 2, 5, 4., l. 4, 54, 4. et l. 44, 36, 2. —

Neutrum plur. saepe pro singulari, more Atticorum. v. Hic. —

Adjectivum junctum priori substantivo e pluribus. C. 75. itaque et detectas conjurationis conventusque nocturnos non ultra arguit, quam ut edicto ostenderet, esse sibi notas. Al. nota. Sed recte monuit Oudend., conventus nocturnos esse quasi consequens, et comprehendi in conjurationibus.

legata, vel partes hereditatum, a quibuscunque parentibus relicta sibi. A. 66. Sed h. l., ut supra, neutrum partic. utrumque substantivum complectitur.

Ita quoque T. 49. plurimis -- *veteres immunitates, et jus metallorum ac vectigalium adempta*, ubi tamen notabilis lectio Vindob. sec. *ademptas*. —

Neutrum post duo masc. Cl. 11. divinos honores et currum eleph. decernenda curavit.

Contra masculinum, ut potius genus, adjectivo jungitur locis: *populum Rom.*, vel dicam *hominum genus*, voti compositionem fecit. Cal. 13. *virorum ac feminarum ad stipitem deligatorum.* Ner. 29.

v. Oudend. ad C. 75., et ad Caes. B. C. 2, 7. et 28. B. Afric. 26., et quos citavit.

Duo adjectiva uni nomini juncta, ubi alterum subjecto inhaeret, s. una cum substantivo efficit demum subjectum pleno sensu. v. Oudend. ad Ner. 37. *in vetere gentili stemmate*, ubi *gentile stemma* pr. unum est substantivum, quod in duo vocabula dispescit linguae Latinae necessitas.

Anacoluthon. iterum censente — obtinere non potuit. T. 31. Auctor, quoniam ante scripserat: *negante eo — Praetor design. impetavit*, sequens colon eodem modo exorsus est ablativo *censente*, sed per errorem idem subjectum addidit, quod est in participio, qualia excidunt scribentibus, ut *Justino 11, 7. quaerentibus — jubentur*. Egregius est excursus de anacoluthis, Gernhardi ad edit. Ciceronis de officiis, atque hic sine dubio ille vir doctus Saxo, quem, nominis oblitus, dicit auctor animadversionis ad *Quintil. 12, 6, 2.*, quae legitur in Wolfii *Analectis* Vol. I. p. 251., nisi *Aug. Matthiae* dissertationem de anacoluthis in Cicerone significavit. Ceterum v., quos interpretes laudaverunt ad *Tib. l. c.*

Mutatae verborum structurae aliud exemplum est apud Nostrum *Claud. 4.* „nec dubium est, *quid post haec Augustus constituerit, et reliquerit eum* nullo — honore impertitum,“ cui loco, dici non potest, quam misere mederi voluerint librarii et interpretes. Negligentius scripsit auctor. v. etiam, quae ad *Gr. 11.* Oudend. notavit de loco *Cic. de Divin. 1, 57.*

Asyndeton. populi Rom. sexum, aetatem, ordinem omnem. Cal. 4. honores, exercitus, impunitates, supplicia. Cl. 29. vectigalia, immunitates, poenas innocentium, impunitates noxiorum. Galb. 15.

Patet, augeri et incitari vim et fervorem narrationis omnis sa copula.

Itaque salvis etiam videtur locus *A. 33. protinus virilem togam, latum clavum induere, et Curiae interesse permisit.* v. not. Nam quibus semel placuit aliquod dicendi genus, inepte saepe usurpant, maxime grammatici, et ab eo vitio Suetonius non est alienus.

Conjunctivus modus in sententia cum dubitatione enunciata. v. supra §. 7.

Consecutio temporum. De *perfecto conjunctivi*, quo uti solet Suetonius pro imperfecto, v. supra §. 6.

Desperatus est locus C. 22. *Gallias potissimum elegit, cuius emol. et opport. idonea sit materia triumphorum.* Quoties ad illum redeo, magis de emendationis successu dubito. Non ferendum esse sit, praeter regulam vulgarem, docet locus assimilis Claud. 17. „*quum — arbitraretur, velletque, justis triumphis decus unde acquireret, Britanniam potissimum elegit.*“ Legendum sibi esset, vel fieret (aliquot enim codd. dant fit) v. existeret.

Sed injuria Ernestius reprehendit imperfectum: *si quid sibi accideret*, locis Cal. 3. et 23. Scribendum censet *accidisset*. At plurimae sunt sententiae, quae duplicem rationem admittunt. Meam auctori obrudere, arrogantiae est. Ita Cal. 3. refertur: *si quid sibi acc.*, ad cogitationem Germanici, et Cal. 23. ad *spem Silani*, et est: *si forte, nostr. wenn ihm etwa s. im Fall, dafs ihm ein Unglück widerfahren sollte*, non ad eventum et ea, quae post eventum facienda erant. Ita C. 86. *si quid sibi eveniret*. T. 65. *si res posceret*. Oth. 6. *si quaeretur*. De loco Cal. 29. cui tam diu non prodesset elleborum vide, quae notavi ad Cal. 3.

Dativus personae, ad quam refertur aliqua actio, ut honoris, ministerii causa etc.

ad cyathum et vinum *Nicomedi* stetisse. C. 49. ante pedes ei stabat puerulus. Dom. 4. Ita etiam T. 7. eod. Memm. et Copes. „*ne unquam in conspectum ei posthac veniret,*“ vulg. ejus. Cl. 32. Medic. pr. tert. Polit. Vindob. sec. Cort. *adhuc habebat et liberos suos — more veteri ad fulcra lectorum sedentes vescenti*; vulg. *qui — sedentes vescerentur*. v. Oudend. ad utrumque locum, et ad Ner. 1. ubi conj. *aerique assimilem ei pilum redd.*, ut C. 75. ad munus populo comparatas.

Ita etiam *dativus rei*. orantes opem *valetudini Vesp. 7. Vulg. valetudinis*. v. eund. Oudend., Drakenb. ad Livium passim (v. ind. hujus edit.), et de eodem Graecorum usu Matthiae Gr. Gr. §. 338.

Ejusdem generis sunt dativi: *vehicula portandis scenicis organis*. Ner. 44. aquam simul ac ligna conferri, curando mox *cadaveri*. Ner. 49. et frequentissimi illi: *Decemviri legibus scribendis*, *Centumviri litibus judicandis*, *Vigintiviri agris dividendis* etc.

Ita *muneri* accipere al. Ner. 56. Galb. 10., *muneri* offerre Ner. 46., *muneri* dare Gr. 21.

dativus pro ablativo cum praepositione, more Graeco. v. ind. Latin. sub praep. A.

Ellipsis verborum non solum ante sed et. v. Oudend. ad T. 59. Cf., quae diximus in ind. Lat. sub v. Et atque Etiam.

Enallage generis. omni ornatu orationis tanquam veste detracta. C. 56. ex Cic. Brut. 75. cf. Goerenz. ad Cic. Leg. 1, 7, 23. „*ut jam universus hic mundus una civitas sit communis deorum atque hominum existimanda.*“ De diverso modo, quo Romani scriptores adjectiva et participia nominibus jungunt, diximus supra sub v. Affectivum.

Genitivus partitivus initio sententiae. regnorum. A. 48. Male al. regna.

Ita c. 47. *urbium* quaedam. c. 93. *peregrinarum* *cerimoniarum*, sicut veteres — coluit, ita ceteras contemptui habuit. T. 52. *filiorum* neque naturalem — neque adoptivum sequ. Cl. 28.

libertorum praecipue suspexit Posiden. Cic. de Orat. 1, 31. sed causarum — partim — partim cet. De causa hujus structurae verborum dixi supra §. 10. —

repulsis Tribunorum, qui inhibere tentabant. Oth. 8.

Gerundium passivi. in transvehendo. A. 38. ad gestandum. Galb. 8. v. ind. Latin. sub v. Gestare et infra Participium. cf. Sanct. Min. p. 562. sequ. ed. Scheid.

gerundium c. accus. nominis pro part. fut. pass. ad ducendum eam uxorem. Cl. 26. Ita Caes. B. C. 1, 34. ad occupandum Massiliam.

gerund. verbi activi c. genit. nominis. diripiendique pomorum et opositorum rerumque missilium. A. 98. v. Gell. 16, 8. et Gronov. ad h. l., Sanct. Minerv. p. 565. sequ.

Imperfectum. si quid sibi eveniret sim. v. supra Consec. temporum.

Indicativus ante nisi c. conjunct., ut Graec. aorist. cum particula ἄν ante εἰ μή. Nos: er that diefs wohl, wenn nicht jenes gewesen ware.

paene Aethiopia tenus Aegyptum penetravit, nisi exercitus sequi recusasset. C. 52. (καὶ διέβη ἄν — εἰ μή) neque in Brit. transvexit, nisi ante per se portus etc. explorasset. C. 58.

servi — transeuntem paene interemerunt, nisi expressa cruciatu confessio esset. Galb. 10. 20, nisi princeps gregis algera se diceret, redire ac repraesentare spectaculum voluit. Cal. 58. v. not. ad C. 52. et Cal. 58.

Ejusdem generis sunt loci, ubi indicativus in participium est mutatus, ut T. 17. nemine dubitante, quin victores Germani juncturi se Pannoniis fuerint, nisi debellatum prius Illyricum esset, h. e., resoluta sententia, et juncturi se credebantur, nisi etc.

Oth. 10. nec concursurum cum Galba fuisse, nisi confideret sequ. h. e. neque concurrebat s. neque concursurus fuit, nisi etc.

indicativus in oratione obliqua. referens, Caesarem in consulatu confirmasse regnum, de quo Aedilis cogitavit. C. 9. affirmavitque, non daturum se, quamvis dare destinaret. A. 42. In talibus sententiis suam auctor adjungit ei, quam ab alio editam referre coeperat, eoque crebrior hic transitus, quo magis singuli scriptores vel aetas Graecos sunt imitati, apud quos ob ingenii fervorem res in regulam fere abiit.

Infinitivus cum relat. qui in subjuncta sententia. v. Accus. c. infin.

infin. act. post jubere, omisso pronomine. C. 52. v. n., et quos citavi, Drakenb. ad Liv. 27, 24. §. 3., Ernest. ad Tac. Hist. 1, 38. Ita Virgil. Aen. 5, 385. ducere dona jube.

Modus varius. Galb. 10. auctor singulis universisque conspirandi simul, et ut — juvarent. v. Oudend. ad h. l. et Caes. B. Gall. 2, 5., Drakenb. ad Liv. 39, 14. §. 1.

Negatio duplex. v. Oudend. ad T. 26., ubi codd. Salm., uterque Vindob. Cuj. „ne Aug. quidem nomen — nullis, nisi ad reges ac dyn. epistolis addidit.“ (vulg. ullis.) et T. 45. ubi sunt, qui legant: nec quicquam amplius pati recusantem, eund. ad Caes. B. Gall. 5, 23. et Afric. 26., Drakenb. ad Liv. 43, 13. §. 1.

Neutrum adject. v. Adjectivum.

Numerus mutatus. libertino milite bis usus est; eosque sequ. A. 25.

Haud singularis res in collectivis. Ceterum v. Oudend. ad l. c. et Caes. B. Gall. 2, 11., Drakenb. ad Liv. 30, 42. §. 6.

Per synesin numeri mutatio etiam C. 22. Gallias potissi-

mum elegit, *cujus sequ.* quod *Galliae* una provincia. *Galliam* temere intruserunt alii. v. not.

Participium imperfecti pro partic. aoristi Graecorum.

Cicerone deplorante. C. 20. admonens. C. 65. satisfaciendum. C. 73. respondente eo. Cal. 28. pernegantibus cunctis. Ner. 35. respondente nullo. Ner. 47. offerente Phaonte. Ner. 48. Tiberio revocante. Galb. 5. cohortantibus. Galb. 10. supervenientibus. Galb. 11. admonente dispensatore. Vesp. 22.

Participium praesentis passivi. simul gestanti. Dom. 11. praetervehens. C. 37. 78. A. 93. 98. Ner. 34. v. sub sing. voc. ind. Latin. et supra *Gerundium*. Ita Plin. H. N. 2, 47. *perferens*, *Φερόμενος*. Inepte interpretantur, qui: *praetervehens* dicunt i. q. *praetervectus*, quod vim habet longe diversam.

Pleonasmus. Postquam Hermann. ad Viger. append. c. 3. et singulari disputatione in Museo a Wolfio edito acutissime de pleonasmō exposuit, et justis finibus, quae ad rudem indigestamque molem accreverant, circumscripsit, singularem huic rei locum a me datum mirari quis possit. Sed quum viderem, rationem scribendi Suetonii facilius perspicere non posse, quam collatis et in unum coactis, quae ad unum genus pertineant, et propriae quaestioni subjectis, praeterea Herm. ipse eum pleonasmum agnoscat, qui in explicatione versetur, re diligentius considerata, omnes huic capiti veniam datuos existimo. Quae enim exempla afferenda duxi, omnia ad uberiorem explicationem rei enunciatae per aliud verbum vel etiam aliam sententiam copula adjunctam pertinent, in qua re maxime grammaticum agnosci et in sua quasi arena deprehendi, supra §. 11. demonstravimus. Ad facilitatem autem cognitionis secundum partes orationis, quas dicunt, juncta ab auctore vocabula disposuimus. In plerisque auctam additamento vim sententiae, vel interpretationem priori accessisse, et primo aspectu apparet, et passim in ipso indice monuimus. Sed ita assuevit scriptor rei, ut praeter necessitatem etiam et inepte augeat subinde voces, in quibus distinguendis si quis laborare velit, argutari eum saepius et operam perdere oporteat. Ceterum haud inutilis exercitatio ingeniorum, maxime juvenilium, ab iis instituetur, qui, propositis ejusmodi exemplis, et mandato extricandi, quod inter singulas voces inveniri possit, discriminis labore, acumen eorum et sollertiam explorare voluerint.

Duo substantiva juncta.

assiduo inter utrasque partes usu atque commercio. C. 75.

sermonis et colloquii usus. T. 61. v. Sermo.

trium legionum curam et imperium Rufioni — demandavit. C. 76.

ministerium et opera Cn. Pisonis. Cal. 2.

nec aliter universos, quam membra partesque imperii, curae habuit. A. 48.

De loco Cal. 28. membra et artus et viscera hominis v. quae dixi sub voc. *Artus*.

ut maledictum et opprobrium. A. 53.

summa tunc in civitate penuria ac fames. A. 70.

in altercatione et jurgio. T. 2.

quamvis minimum *Fortunae casibusque* permitteret. T. 19. (ubi casus ut consequens adduntur *Fortunae*, ut causae. v.

quae exposui sub v. *Fortuna*. Nihil agunt, qui corrigere locum malunt. v. *Burm.* et *Oudend.*)

metu et angore. T. 49. (cf. *pavidus atque anxius*. Dom. 14. *trepide anxieque*. Ner. 23.)

bile et stomacho. T. 59.

astu ac dolo. T. 65.

in testif. sollicitudine et cura. Cal. 14.

ad retinendum ergo ceterorum studium ac favorem. Vit. 15.

auctoritas dignitasque formae. Cl. 30.

quantum posset praedae et manubiarum. Ner. 38. *ad manubias et rapinas*. Vesp. 16.

Duo affectiva v. participia juncta.

nutantes ac dubias civitates. C. 4. (ubi, ut in pluribus, manifesta interpretatio prioris vocabuli per alterum.)

quamquam invalidus atque aeger. A. 13. *aegra et affecta mancipia*. Cl. 25. *aegros et invalidos*. Galb. 20.

salvum et incolumem. Ner. 34. *incolumis ac sine injuria*.

A. 14.

concordi et consentiente collega. C. 19. (Illud de animo, hoc de administratione Reip., adeoque antecedens et consequens.)

interiorem ac familiarem ejus vitam. A. 61. (ubi res vere diversae, et prius de interiore vita agit Suetonius, h. e. domestica, deinde de familiari cum amicis. Sed addidi exemplum ad exigendum iudicium.)

dimisit intactam adhuc et virginem. A. 62.

liquido ac puro sereno. A. 95.

nam et confiscatam semper repositamque habuerat. A. 101.

deditus et intentus. T. 62. *addictus et deditus*. Cal. 55. v.

Deditus.

deserta desolataque reliquis subsidiis aula. Cal. 12.

insciens plerumque et ignarus. Cl. 29. *prudens ac sciens*.

Ner. 2.

pavidus semper atque anxius. Dom. 14. v. *Pavidus*.

elatus inflatusque. Ner. 37.

novi et ignoti generis. Ner. 41. *inaudita et incognita*. Ner.

42. (coll. A. 43. *invisitatum dignumque cognitu*.)

novo nec antea cuiquam tributo genere honoris. T. 9.

nota ac vulgata res est. A. 94.

vera plane certaue esse. T. 59.

certum statumque vectigal. Cal. 40. v. *Status*.

cui quum se gratum et acceptum in modum amici vide-

ret. Gr. 21.

inops atque egens. Gr. 8.

proprio suo ac peculiari Deo. A. 5.

sui arbitrii contentusque se uno. T. 18.

Duo adverbia juncta.

sponte et ultro. C. 16. v. *Ultro*.

vix et cunctanter. A. 94.

palam et vulgo. T. 43.

festinanter et rapide. Cal. 42. *Oppon. segniter et delicate*.

trepide anxieque. Ner. 23.

Referre huc possis: quodammodo pro parte aliqua. A. 46.

Sed v. not.

simulac primum. C. 30. Ner. 43. v. *Oudend.* ad C. 30.

Duo verba juncta.

circumegit et flexit. C. 70.

hortatur et monet. A. 3.

dilexitque et probavit unice. A. 62. (cf. *gratus et acceptus.*

Gr. 21.)

et conservavit, et mox — sustinuit ac fovit. A. 17. (ubi progressio in singulis verbis, ut in his exemplis fere omnibus.)
auxit intenditque saevitiam. T. 62. (illud de *multitudine*, hoc de *gravitate facinorum*. Est igitur discrimen, ut dicunt, *quantitatis et qualitatis*.)

Notabilis locus T. 2., ubi verba similia particula disjunctiva aut junguntur: *vetare aut intercedere*. Malim et ex more scriptoris. Nam in antecedentibus: *mutare vestem aut deprecari* verum est discrimen. —

Ceterum huc etiam pertinet usus, quo verbis compositis, in quibus vis praepositionis consuetudine periit, additur adverbium, ut *rursus* verbis *recidere, recipere, redigere, referre, repetere, reponere, revocare*. v. quae dixi sub voce *Rursus*, maxime, de propria vi, quae praepositioni in hoc etiam dicendi genere restat.

Similia sunt: *iterum ac saepius recoctum*. Ner. 33. (nos: noch einmal und mehrmals aufkochen.)

adjecit insuper. C. 10. (uberdieß hinzufügen.) ante praesentis. A. 96. v. *Ante*.

Plura exempla ex aliis scriptoribus collegit Gross. ad *Cebet.* c. 19. Graeca addere, quae sunt plurima, longius foret. v. Hermann. ad *Viger.* p. 386.

Unum dedisse, suffecerit, ex *Homer.* Il. 16, 188. ἔξάγαρα πρὸ Φέωςδε, nos: herausgeführt vor an das Licht, ubi progressio partus non minore veritate, quam simplicitate describitur. —

Restat, ut de pleonasmo dicam, quo eadem sententia affirmative et negative enunciatur. Ita Suetonius:

tener adhuc, necdum matura pueritia. Ner. 7.

maritum adhuc, necdum coelibem. Galb. 5.

soli huic nec ulli praeterea. Gr. 24.

unum hoc tantummodo, neque praeterea quicquam. T. 11.

gratis et sine mercede ulla. Gr. 13.

durante adhuc — memoria, necdum omnino abolita. Gr. 24.

familiariter adhuc, necdum plane inimicus aut hostis. A. 69.

reticere nec velle edere. A. 94. (ubi quis non meminerit

Homerici: ἔξαύδα, μὴ καὶ θῆ νόῳ, ἵνα εἰδομεν ἀμφω. Ita vergens linguae aetas ad infantiam redit, ut senes puerilia tractant, quod moneo, quum nostrates, etiam principes poetae, ut Schillerus, ad nauseam usque illud imitati fuerint, immemores, se non decere, quod Homerum.)

non distulit, quin e vestigio sequi. C. 4. ubi v. Oudend., cuius, ne ipsi exemplis obruamus lectorem, notam addimus: „Jungere auctor amat bina idem fere significantia. v. ad c. 40. et omnino Burm. ad A. 10., me ad C. 66. in vicem mutuam. T. 68. paene prope. Galb. 10. repente ex inopinato.“ —

Denique placent scriptori nostro opposita particula „immo“ juncta.

non minora, immo majora etiam sequi. C. 63.

nec eo minus, immo vel magis. Rh. 5.

nihilo tractabiliorem, immo in dies amentiozem. A. 65. cf.

Immo.

Quae omnia, ut finem imponamus disputationi nostrae, uti nemo elegantiae cuidam vel ornatui orationis tribuerit,

sed singulari auctoris ingenio, qui probavit, quae reprehendenda et vitanda erant, ita ad linguae cognitionem et exigendum de virtutibus vitiisque cuiusque aetatis et scriptoris iudicium haud inutilia fore existimamus, maxime si quis non in Latinis substituerit, sed eodem modo seriores Graecos cum antiquis, et nostrates justa diligentia cum iis comparaverit, quos imitandos vel superandos sibi sumserunt.

Praepositio eadem repetita. v. Burm. ad C. 35., Oudend. ad C. 30., et ind. singulis locis.

Pronomen additum participio. confusum eum somnio. C. 8. Jure illud contra Burmannum defendit Oudend. collatis locis: *prospicientem eum.* C. 30. *defendenti ei.* C. 49. (ubi Mss. habent *ei*). *laetum eum ac fidenter.* A. 65. *dimissam eam.* T. 49.

transeuntem eum. Ner. 39. *destituto ei* (sed in paucissimis libris.) Ner. 40.

occisum eum. Dom. 23. Eadem nota inducendum negat *ei* loco A. 58. *detulerunt ei*, ubi ultro insititium opinatur, ut C. 80. *non esse Consulem eum.* Cod. Salm. et tres Medic. *eum consulem*, ed. utraque Rom. omittit pronomen.

Omissum pronomen, supplendum ex superioribus.

neque ut repudiaret sc. illam. C. 1. *absolutoque sc. eo.* C. 4. *data M. Varroni cura comparandarum et digerendarum sc. earum.* C. 44.

Pronomen eum pro se. v. not. ad Cal. 34. et supra indicem sub h. v.

Singularis nominum collectivorum. v. *Eques*, *Miles* etc.

Synesis. Gallias pot. elegit, *cujus sequ.* C. 22. v. supra *Numerus*.

Zeugma. v. supra *Adjectivum*, et *Syllepsis*.

Unius verbi duplici nomini juncti exemplum est A. 32. *ne quod maleficio negotiumve impunitate vel mora elaberetur.* *Proprie elabi* pertinet tantum ad *maleficio*.

Unum nomen diversa structura duobus verbis additur Cal. 10. *elicientium cogentiumque se ad querelas h. e. elic. querelas et cogentium se ad querelas.*

Eadem brevitate duae sententiae in unam coguntur Vit. 17. *ubi esse Vitellium sciret.* v. supra de *Accus. c. infinitivo*.

I N D E X III.

**GRAECORUM, QUAE IN SUETONIO
LEGUNTUR.**

THE END

THE END OF THE WORLD
AND THE BEGINNING OF A NEW ONE

³ Ἀβλεψία. Suetonius ipse vertit voce: *inconsiderantia*. Cl. 39.
⁴ Ἀγασός. οὐκ ἀγασὸν πολυκοιρανίη. Dom. 12. ex *Homer.* Il. 2, 204.

⁵ Ἀγαμος. A. 65. Resp. ἄγονος.

⁶ Ἀγε ἐγείρε σεαυτὸν. Ner. 49.

⁷ Ἀγημα. Lutatium Daphnidem, quem Lenaeus Melissus per cavillationem nominis Πανὸς ἄγημα dicit. Gr. 3. Quum in libris, ut fere Graeca, misere corrupta sint verba in *panosagasma* et similia, larga interpretibus exstitit hallucinandi materia. Salmas. Exerc. Plin. p. 30. *pecus*, vel etiam *asinum*, Arcadiac, Panī sacrae, peculiare animal, esse putat Πανὸς ἄγάπημα. Alia commenta v. apud Burm. In nomine Daphnidis subsistendum existimo, qui Panis fuit discipulus. v. Serv. ad *Virg. Ecl.* 5, 20., et cum Bipontinis legendum ἄγάπημα, vel, quod conjeci, ἄγασμα.

⁸ Ἀγονος. A. 65.

⁹ Ἀδιατρεψία, *immobilitas animi*, ut *Lactant.* 6, 17. pr. *impudentia*, qua quis oculos non avertit a foedo spectaculo, et sine *verecundia* gravissima facinora perpetrat. Cal. 29. In codd. additum glossema: *hoc est inverecundiam*, quod in ora Casaub. ad vir doctus mutavit *inconviventiam*, utrumque haud inepte, quamvis verbis non optimae notae.

¹⁰ Ἀκροάσεις plurimas fecit Crates Mallotes. Gr. 2.

¹¹ Αἰγίδα Πολιούχου. Vit. 13. Abest αἰγίδα ab omnibus Mss. Sed cum Gujeto malim *clipeum* delere, quam αἰγίδα, quod Graeca plerumque omittuntur in libris, vel vertuntur, et Vitellius duo Graeca vocabula adhibuisse videtur, sine dubio locum poetae respiciens nobis ignotum.

¹² Αἶθ' ὄφελον ἀγαμός τ' ἔμεναι, ἄγονός τ' ἀπολέσθαι. A. 65. ex *Homer.* Il. 3, 40.

¹³ Αἶθεσθαι. ἐκ πυρὸς αἰθερόμεναι. T. 21. ex *Homer.* Il. 10, 246.

¹⁴ Ἀλκμαίων μητροκτόνος. Ner. 39.

¹⁵ Ἀλωσις Ilii, caermen, ut puto, ipsius Neronis. Ner. 38. v. not.; Reimar. ad *Xiphil.* 62, 29.

¹⁶ Ἀμείνων. A. 25.

¹⁷ Ἀναείρει. ἢ μ' ἀνάειψ', ἢ ἐγὼ σέ, ex *Homer.* Il. 23, 724., ubi verba sunt Ajacis ad Ulysssem in lucta. Haec in ore fuisse Caligulae, narrant *Seneca* de ira 1. fin. et *Dio* 59, 28., unde *Victor*. Castig. in Cic. ep. ad Att. 16, 6. et *Turneb.* *Advers.* 22, 31. et 27, 20. restituenda censuerunt loco Cal. 22., probante corrupta etiam lectione codd. Mediceorum et Salm., quam exhibuit Oudend. Reliqui, qui lacunam explent, αἶαν Δαναῶν πέρω σε, v. περῶ σε, v. εἰς γαῖαν sequi. Ajacis (Δῖαντος nomen vitium peperisse, mirum in modum continuatum, ostendit nota marg. in cod. *Periz.* *Ajax Danaorum ferio te.*

¹⁸ Ἀνασκευαί. Rh. 1. v. Θέσεις.

¹⁹ Ἀνθυπερηφανεῖν, vicissim superbire. neque si tu superbus

- amicitiā nostrā sprevisti, ideo nos quoque ἀνθυπερηφανοῦ-
μεν. Augusti verba in vita Horatii.
- Ἀνωγα. θανεῖν μ' ἤνωγα σύγγαμος, μήτηρ, πατήρ. Ner. 46. coll.
Xiph. l. 63, 28. qui: οἰκτρῶς θανεῖν sequ., omissa voce μήτηρ.
In Vindob. sec. abest πατήρ.
- Ἀξιοθριάμβευτος. procerissimum quemque, et, ut ipse dice-
bat, ἀξιοθριάμβευτον. Cal. 47.
- Ἀποθνήσκειν. ἐπὰν ἀποθάνῃς. Vesp. 23.
- Ἀποκτείνειν. ἰδίαν μητέρ' ἀπέκτεινεν. Ner. 39. v. Νεόνυμφος.
- Ἀπολέσθαι. A. 65.
- Ἀπραγόπολιν vicinā Capreis insulam Augustus appellavit.
A. 98.
- Ἀρκεῖ. ut cuidam Graece inscriptum sit: Ἀρκεῖ. Dom. 13. Ita
Turneb. Adv. 5, 10. et 22, 16. emendavit. Cod. Salm. *inscr.*
sit arcī. Al. *arcui, arti,* et inepta addunt. Vox Graeca La-
tine scripta peperit errores. Burm. cum aliis servavit *arcui*
praeter ἀρκεῖ. Sed hoc ipsum ortum ex vitio.
- Ἄρτιος. si est ἄρτιος, et, ut ita dicā, ὀλέκλῃρος. Cl. 4.
Ἄρτιότης. εἰς τὴν τοῦ σώματος καὶ εἰς τὴν τῆς ψυχῆς ἀρτιό-
τητα. ibid.
- Ἀρχή. καὶ σύ, τέκνον, τῆς ἀρχῆς ἡμῶν παρατρέωξῃ. Galb. 4.
- Ἀσαφῶς. qui iam ἀσαφῶς loquatur. Cl. 4.
- Ἀσφαλῆς γὰρ ἐστ' ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης. A. 25. ex
Eurpid. Phoeniss. 612.
- Ἀτυχεῖ πάνν ἐν τοῖς σπουδαίοις λίαν. Cl. 4.
- Αὐτὶς ἐξαρχῆς. Vesp. 23.
- Αὐλός. τί γάρ μοι καὶ μακροῖς αὐλοῖς. Oth. 7. cf. Xiphil. 64, 7.
quī: τί γάρ με ἔδει μακροῖς αὐλοῖς αὐλεῖν; ἔστε δὲ τοῦτο δημῶδες
ἐς παροιμίαν φέρον ἐπὶ τῶν ἔξω τι τοῦ προσφύρου σφίσι ποιούν-
των. Cic. ad Att. 2, 16. duo integros senarios exhibet. Libri
ἀσύλοις corrupte, unde etiam in edd. *asilis et asyilis.*
- Βάλλειν. ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οἶατα βάλλει. Ner. 49.
ex Homer. Il. 10, 535.
- Βιβάς. μακρὰ βιβάς. Vesp. 23. ex Homer. Il. 7, 213.
- Βλάπτειν. sin autem ἡλαττώσθαι sentimus eum, καὶ βεβλάσθαι.
Cl. 4. Verba sunt Augusti, quem Graeculum magis existimes,
Latine balbutientem, quam Principem Romanorum. Ita mi-
scet sermonem, ut hodie nostrates, qui neutram linguam bene
edocti tali inscitia nobilitatem prae se ferunt.
- Βραδέως. σπεῦδε βραδέως. A. 25.
- Γαῖα. ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί. Ner. 38. v. not.
τὸ τεχνίον πᾶσα γαῖα τρέφει. Ner. 40. cf. Xiphil. 63, 27.
Mss. Salm. et Turnebi (v. Advers. 24, 6. et 27, 18.) al. ἡμᾶς
διατρέφει vitiose, quod ipsum, τρέφει legendum, ostendit, ut
reliquae corruptelae, de quibus v. Oudend. Senarium ita re-
stituit Erasmus: τὸ τεχνίον γε πᾶσα γαῖα διατρέφει. —
De corrupta lectione Cal. 22. εἰς γαῖαν v. εἰς αἶαν sequ. v.
Ἀναεῖρειν.
- Γαμεῖν. μὴ καὶ σὺ γαμήσει θέλεις; Dom. 10.
- Γέρων. Cl. 15. Γεροντικῶς. inter coenam lusimus γέροντικῶς.
A. 71. h. e. simpliciter et oblectamenti causa, non cupiditate lu-
cri, ut faciunt senes otio redditī. Casaub.
- Γραμματικοί. ceterum proprie sic (literatos) appellandos poe-
tarum interpretes, qui a Graecis γραμματικοί nominentur.
Gr. 4.
- Δολιχόσκιον ἔγχος. Vesp. 25.

- Δυσφημίᾳ nominis. A. 92. (de malo omine in voce *Nonis*, quae legi potest: *non is*.)
- Δωδεκάθεος coena Augusti, sic dicta a duodecim Diis majoribus. A. 70.
- Ἐγείρειν. ἄγε ἔγειρε σεαυτόν. Ner. 49.
- Ἐγχος de natura s. membro. Vesp. 23.
- Ἐθρῖν. εἰωθέσιν. Cl. 4.
- Εἰς, quod attinet ad. εἰς τὴν τοῦ σώματος, καὶ εἰς τὴν τῆς ψυχῆς ἀριότητα. Cl. 4.
- Εἰσορῶ. A. 98.
- Εἰς κοίρανος ἔστω, εἰς βασιλεύς. Cal. 22. ex *Homer.* Il. 2, 204.
- Ἐκατηβελέτης, Phoebi epitheton, quo ad Parthum alluditur. Ner. 39.
- Ἐλαττοῦν. sin autem ἡλαττώσθαι sentimus eum h. e. *inferiorem, destitutum viribus.* Cl. 4. Vulg. ἐλαττοῦσθαι, et in edd. etiam ἡλαττώσθαι.
- Ἐμβλημα, sigillum vasi artificiose insertum. T. 71.
- Ἐμεναι. A. 65.
- Ἐμπεδόν. ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν. Galb. 20.
- Ἐπαμύνεσθαι. ἄνδρ' ἐπαμύνασθαι. Cl. 42. ex *Homer.* Od. 16, 72. et 21, 133. Vulg. ἀπαμ.
- Ἐπανάστασις. liber, cui index erat μωρῶν ἑπανάστασις. Cl. 38.
- Ἐπισπένδειν. ὅσπον ἐπισπείσαι Καίσαρι θυομένῳ. Dom. 14.
- Ἔσται πάντα καλῶς. Dom. 23.
- Ἔσπεσθαι. τοῦτον δ' ἐσπομένοιο. T. 21.
- Εὐγένεια. ἡ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ εὐγένεια. Cl. 4.
- Εὐθανασία. quoties audisset, cito ac nullo cruciatu defunctum quempiam, sibi et suis εὐθανασίαν similem (hoc enim et verbo uti solebat) precabatur. A. 99.
- Εὐτακτῶ h. e. *contineo me a Venere*, unde vox sonora. Dom. 10. Latine scriptum effecit ineptum: *heus taceo.* v. not.
- Εὐτυχεῖν. τοῖς εὐτυχοῦσι. Cl. 1.
- Ἐχειν. εἰ δὲ πᾶν ἔχει καλῶς. A. 99.
- Ζῆν. ἐμοῦ ζῶντος. Ner. 38.
- Ἢ μ' ἀνάειρ' ἢ ἐγὼ σέ. Cal. 22. v. Ἀναεῖρειν.
- Θέλαιν. μὴ καὶ σὺ γαμήσαι θέλεις; Dom. 10.
- Θεολογουμένων liber Asclepiadis Mendetis. A. 94. h. e. *de rebus divinis*, auspiciis scilicet, ominibus et omnino divinatione.
- Θέσεις, sententiae v. narrationes ad disputandum propositae. Rh. 1. ubi ἀνασκευαὶ sunt argumenta, quibus firmatur fides rei et defenditur, κατασκευαί, quibus fides demitur et destruitur. v. Schneideri Lex. ὅτι sub v. Ἀνασκευάζω.
- Θιγγάνειν. λάλει καὶ μὴ θίγγαν. Cl. 40. loquere, sed verberibus parce, ut *Turn b. Aavers.* 27, 19. vertit. Alii in inepta omnia abeunt. v. interpr.
- Θνήσκειν. θανεῖν. Ner. 46. ἐμοῦ θανόντος. Ner. 38.
- Θρασὺς στρατηλάτης A. 25. Opp. ἀσφαλής.
- Θύειν. Καίσαρι θυομένῳ. Dom. 14.
- Ἰᾶσθαι. ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται Cl. 43. Ita *Victor. Var. Lect.* 24, 14. restituit. Vulg. ὁ ἔρως δ' ἐπείγεται, cod. Salm. ὁ τρώσας πείσεται, Gronov. emendavit: ὁ τρώσας ἀνέσεται, Oudend. ὁ τρώσας ἰάσεται sine καί.
- Ἰδίος. ἰδίαν μητέρ' ἀπέκτεινεν. Ner. 39.
- Ἰππων μ' ὠκυπόδων sequi. Ner. 49. (Il. 10, 535.)
- Καί, etiam. καὶ σὺ, τέκνον. C. 82. Al. καὶ σὺ εἴ ἐκείνων, καὶ σὺ

τέκνον, al. εἰς, vel omittunt verbum. καὶ σὺ, τέκνον, sequ. Galb. 3. καὶ σὺ γέρον εἰ καὶ μωρός. Cl. 15. *etiam tu, ut senex ille in fabula. καὶ σὺ sequ. Dom. 10.*

Ita etiam Cl. 1. καὶ τρίμ. παιδία.

καὶ γὰρ. οἷος καὶ γὰρ. Dom. 18. — καὶ γὰρ pro καὶ ἰάν. Dom. 14.

Καλός. οἷος καὶ γὰρ καλός τε μέγας τε. Dom. 18.

Καρποφορεῖν. ὁμως ἐτι καρποφορήσω. Dom. 14.

Καρχηδονιακῶν libri VIII. a Claudio scripti. Cl. 43.

Κήρυλος. Vesp. 23.

Κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος. Vesp. 23. ex Homer. Il. 7, 213.

Κρότος. τῷ παιγνίῳ δότε κρότον. A. 99. *plaudite.*

Κτιστής. quasi conditorein insulae κτιστήν vocare consuevit. A. 98. Μοκ: κτιστοῦ δὲ τύμβον sequ.

Κτύπος, sonitus. Ner. 49. Κτυπεῖν. πάντες ὑμεῖς μετὰ χαρᾶς κτυπήσατε. A. 99.

Λάλει sequ. Cl. 40. cf. Θιγγάνειν.

Λάχης. ὡς Λάχης, Λάχης sequ. Vesp. 23. v. not.

Λίαν. ἀτυχεῖ πάντ' ἐν τοῖς σπουδαίοις· λίαν. Cl. 4. Codd. Salm. et Med. omittunt λίαν, alii ναμην, ναλα, ναμ, unde Oudend. conj. ναὶ μὴν, vel ναὶ δὴ, aut ναὶ ναὶ, abjecto λίαν.

Μακροῖς αὐλοῖς αὐλεῖν. v. Αὐλός. — μακρὰ βιβάς. Vesp. 23.

Μένος. ἐτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν. Galb. 20. *robur virile. Homer. Il. 5, 254.*

Μετεώρως. diligentius et minus μετεώρως. Cl. 4. h. e. *minus incerto et suspensio animo, qualis est eorum, qui sui sibi non consciī sunt, unde Μετεωρία Cl. 39. a Nostro vertitur obliuio, nostr. Vergessenheit, Geistesabwesenheit.*

Μητροκτόνος. Νέρων, Ὀρέστης, Ἀλκμαίων, μητροκτόνοι. Ner. 39.

Μιγνύναι. γαῖα μιγνύτω πυρί. Ner. 38.

Μούσα. ἔμοι καὶ ταῖς Μούσαις στρατηγῶν. T. 21. De var. lect. v. not.

Μυκτηρίζειν, irridere, suspensio naso contemptui habere. τὰ τοιαῦτα σκώπτειν καὶ μυκτηρίζειν εἰωθόσιν. Cl. 4.

Μυροβρεχεῖς cincinni Maecenatis. A. 86.

Μωρός. Cl. 16. 38. unde morari Ner. 33.

Νεόνυμφος. νεόνυμφον (recens nuptiam) Νέρων ἰδίαν μητέρ' ἀπέκτεινεν. Ner. 39. Melius: νεόνυμφος ἰδίαν μητέρ' ἀπέκτεινεν Νέρων. v. not.

Νήφειν δεῖ ἐν τοῖς τοιούτοις. Ner. 49.

Νοεῖν. ἐπεὶ περὶ οἷδε νοῆσαι. T. 21. Il. 10, 247.

Νόμος, carmen certis numeris finitum. Ner. 19. v. Schneid. Lex. Gr. sub h. v.

Νοστεῖν. ἀμφω νοστήσασμεν. T. 21. Il. 10, 247.

Ὀβελίζειν, signo, ὀβελῶ appposito, suppositiciū judicare al. Gr. 1.

Ὀγκώδης, crassi obesique corporis, quum circuitus voluminis tui sit ὀγκωδέστατος, sicut est ventriculi tui. Horat.

Ὀδοιπορικῶν liber a Persio scriptus. Pers.

Οἶδα. ἐπεὶ περὶ οἷδε νοῆσαι. T. 21. Wölf. περίοιδε.

Οἶος. οὐχ ὀράας, οἷος καὶ γὰρ sequ. Dom. 18.

Ὀλόκληρος. si est ἀρτίος, et, ut ita dicam, ὀλόκληρος. Cl. 4. Antonia non absolutum a natura, sed tantum inchoatum dicebat. c. 3.

Ὀμως, tamen. καὶ γὰρ — ὁμως. Dom. 14.

- Ὅρᾱν. ὁρᾶς Φάεσσι Μασγάβαν τιμώμενον. A. 98. οὐχ ὁράας.
Dom. 18.
- Ὅρεστης. Ner. 39.
- Ὅσον ἐπισπείσαι. Dom. 14.
- Ὅστα. Ner. 49.
- Ὅφείλειν. αἰδ' ὄφελον sequi. o utinam. A. 65.
- Παίγνιον, *fabula*. A. 99. τῷ παιγνίῳ δότε κρότον sequi. de mi-
mo vitae.
- Παιδίον. τρίμηνα παιδιά. Cl. 1.
- Παρατρώγειν, *rodere, gustare de al. re.* καὶ σύ, τέκνον, τῆς
ἀρχῆς ἡμῶν παρατρώξῃ, h. e. *ad breve tempus attinges impe-
rium.* A. παραγέυση ex interpretatione, quae exstat apud Dio-
nem 57, 19., unde *Xiphil.* 64, 1. *sumsit, et Zonaras.*
- Παρεμβεβλημένοι. *versus, insiticii, qui non sunt τοῦ ποιητοῦ.*
Gr. 14.
- Πᾶς. εἰ δὲ πᾶν ἔχει καλῶς. A. 99. πάντες ὑμεῖς. *ibid.* πᾶσα γαῖα.
Ner. 40. *quaevis terra.*
- Πηλός, *lutum.* πηλὸν αἵματι πεφυρμένον *Tiberium appellavit
Theodorus Gadarcus ob naturam lentam simul et saevam.*
T. 57.
- Ποιητής. ὁ ποιητής, *Homerus* κατ' ἐξοχὴν. Gr. 14.
- Πολιούχου *Minervae clipeum.* *patinam dictitabat Vitellius.*
Vit. 13. *Malim Πολυούχου. Libri: τοναυχου, τουκνυτου, τοπαρ-
χου, τοπαρφου, ed. Rom. pr. πολυχόου, sec. τοπαρφου. πολιου-
χου, mera vitia ex Graecorum ignorantia.*
- Πολυκοιρανίη. Dom. 12.
- Πρέπειν. οὐ πρέπει Νέρωνι, οὐ πρέπει. Ner. 49.
- Προῦποκεισθαι. μὴ προῦποκείμενον ἡμῖν Cl. 4. h. e. *quum non
constitutum, exploratum nobis sit.* A. προῦποκειμένου, *Nomina-
tivum absolutum dedit etiam Oudend.*
- Πῦρ. γαῖα μιχθήτω πυρί. Ner. 38.
- Πυρρὸν. τύμβον εἰσὼρῶ πυρρούμενον. A. 98.
- Ῥαθυμία. τοσαύτην ῥαθυμίαν τῶν στρατευομένων. T. 21. *Memm.*
ἀπαρθυμίαν.
- Ῥίζα. ἤν με Φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν. Dom. 14.
- Σαφῶς dicere. Cl. 4.
- Σκῶπτειν καὶ μυκτηρίζειν. Cl. 4.
- Σπεῦδε βραδέως. A. 25.
- Σπουδαῖος. ἐν τοῖς σπουδαίοις h. e. *in rebus gravioribus.* Cl. 4.
- Στρατεύεσθαι. τῶν στρατευομένων. T. 21.
- Στρατηγεῖν c. dat., *praeesse, administrare al. auspiciis et com-
modo alicujus, s. ita ut cures rem alterius.* T. 21.
- Στρατηλάτης. A. 25.
- Σύγγαμος. Ner. 46.
- Συνθέσεις a Graecis vocatae, quas *rhetores controversias* postea
dixerunt. Rh. 1.
- Τέκνον. C. 82. Galb. 3. *blanda appellatione, ut: mi fili, adole-
scentule.* Ceterum v. not. ad C. 82.
- Τελωνεῖν i. q. *τελώνην esse, vectigalia exigere.* καλῶς *τελωνή-
σαντι.* Vesp. 1.
- Τεχνίον. τὸ τεχνίον πᾶσα γαῖα τρέφει. Ner. 40. v. Γαῖα.
- Τεχνόφρον. erat illi locus in edito singularis, quem *Syracusas*
et *τεχνόφρον* vocabat. A. 72.
- Τί γάρ μοι sequi. Oth. 7. v. Ἀλλός.
- Τιμᾶν. Φάεσσι Μασγάβαν τιμώμενον. A. 98.

- Τιτρώσκειν. ὁ τρώσας sequ. Cl. 43. v. Ἰᾶσθαι.
 Τοιοῦτος. τὰ τοιαυτὰ σιώπτειν sequ. Cl. 4. ἐν τοῖς τοιαύτοις. Ner.
 48. *in tali rerum conditione.*
 Τοσοῦτος. τοσαύτην ῥαθυμίαν. T. 21.
 Τρίμηνος. τοῖς εὐτυχούσι καὶ τρίμηνα παιδία. Cl. 1.
 Τύμβος A. 9^v.
 Τυρρηνικῶν libros xx. cripit Clandius. Cl. 43.
 Ὑγιαίνειν. ὑγίανε πάτερ, ὑγίανε μήτερ. Ner. 39.
 Φαγεῖν. κῆν με Φάγης sequ. Dom. 14.
 Φάος. Φάεσσι. A. 98.
 Φύρειν. πηλὸν αἵματι πεφυρμένον. T. 57. Al. παφυραμένον et συμ-
 πεφυρμένον.
 Χαλεπαίνειν. ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ. Cl. 42. ex Homer. Od.
 16, 72. et 21, 133.
 Χαρά. μετὰ χαρᾶς κτυπήσατε. A. 99.
-

E M E N D A N D A.

Vol. I.

- Praef. p. xi. lin. 4. ante finem ob leg. ab.
 Pag. 44. not. lin. 5. Comota leg. Comata.
 — 70. not. lin. 17. ac leg. et.
 — 90. lin. 7. illum, et illum. Del. comma.
 — 98. — 4. opposita leg. apposita.
 — 119. — 5. orationis leg. orationis.
 — 163. — 4. quae apud Sen. proposuerat, agere differret. Leg.
 proposuerat agere, differret.
 — 182. — 8. exstabant leg. exstabat.
 — 245. — 6. hic verbis leg. his verbis.
 — 286. — 3. transiis leg. transiit.
 — 288. not. lin. 2. Liv. 47, 26. leg. Liv. 26, 47.
 — 312. lin. 11. quod habeo leg. quid habeo.
 Ibid. — 18. Del. commata post suis et titulo.
 — 343. — 1. jecinore leg. jocinore.
 — 348. — 8. exsoletas leg. exoletas.
 — 352. — 14. urbis mag. leg. Urbis.
 — 368. — 9. obsoniorum leg. opsoniorum.
 — 397. — 15. jactu ab eo leg. jacti.
 — 417. — 6. hoc praetextu leg. praetexto.
 — 424. — 7. obsonia leg. opsonia.
 Ibid. — 10. Del. comma post commercium.
 — 448. — 4. un leg. ut.
 — 453. — 4. perculit. Inter quos, leg. perculit, inter quos.
 — 502. — 2. clypeus leg. clipeus.
 — 532. — 15. Pudicitiao leg. Pudicitiae.
 — 533. — 18. balnearum leg. balinearum.
 — 543. — 17. rescidit leg. recidit.
 — 554. — 6. leniter leg. leviter.

Vol. II.

- Pag. 36. not. lin. 7. magistro leg. magistras.
 — 61. lin. 4. faustisque omnibus leg. ominibus.
 — 70. — 13. circa bellum leg. citra b.
 — 76. not. lin. 7. tribus leg. tribuo.
 — 160. lin. 2. sequenti die leg. insequenti.
 — 161. not. lin. 17. Mulem leg. Malim.
 — 178. lin. 4. nutrici leg. nutriri.
 — 179. — 3. adscripserit leg. ascripserit.
 — 211. — 2. calceum leg. calcium.
 — 234. — 10. hoc bello leg. huic b.
 — 251. — 6. ingressus leg. ingressos.
 — 257. — 5. clypeum leg. clipeum.
 — 292. — 8. oportore leg. oportere.

- Pag. 333. lin. 8. *ad lychnos* leg. *ad lychnuchos*.
 — 335. — 4. *inierat* leg. *inerat*.
 — 337. — 2. *obsonio* leg. *opsonio*.
 — 346. — 10. *juvenis* leg. *juvencis*.
 — 355. — ult. *Capitoline* leg. *Capitolino*.
 — 366. — 3. *οὐκ* leg. *οὐχ*.
 — 369. — 5. *clypeosque* leg. *clipeosque*.
 — 379. not. lin. 3. *ceterum* leg. *certum*.
 — 406. lin. 21. *supplici* leg. *supplicii*.
 Ibid. lin. 22. *dilecto* leg. *delicto*.
-

Vol. III.

- Pag. 5. lin. 33. *Theogeno* leg. *Theogene*.
 — 16. — 15. *perpetuu* leg. *perpetuum*.
 — 19. — 7. ante fin. *leve exsilio* leg. *levi*.
 — 66. — 22. *Capitolio* leg. *Capitolia*.
 — 67. — 8. ante fin. *secutu* leg. *secutus*.
 — 93. — 20. *Absolutaria* leg. *Absolutoria*.
 — 157. — 13. *inenuitatem* leg. *ingenuitatem*.
 — 229. — 26. *in diligentis conditionibus* leg. *in conditionibus deligendis*.
 — 235. — 5. *verum* leg. *rerum*.
 — 245. — 17. *priclitatum* leg. *periclitatum*.
 — 316. — 33. *Sent. Herc.* leg. *Scut. Herc.*
 — 480. — 8. ante fin. *cohibende* leg. *cohibente*.
 — 484. — 33. *Locrica* leg. *Lorica*.
 — 505. — 7. *libertas metu* leg. *liberatus metu*.
 — 522. — 19. *Municeps sunt* leg. *Municipes sunt*.
 — 570. — 8. *Parricidia* leg. *Parricida*.
 Ibid. — 20. *insutus* leg. *insutos*.
 Pag. 624. — 15. *judex privati* leg. *judices privati*.
 — 677. — ult. *pervulsus* leg. *perculsus*.
 — 757. — ult. *veneri* leg. *veneni*.
 — 774. — 33. *civis* leg. *cives*.
 — 789. — 13. ante fin. *sapis* leg. *sagis*.
 — 802. — 11. *hinc* leg. *huic*.
 — 813. — 12. et 13. *subjiciendae voci Verus*.
-

A E

um in tab

855

f
s
l
6
b
e
r
u
t

O

22455

Suetonius Tranquillus, Caius

Opera; ed. by Baumgarten-Crusius.

vol. 3

LL

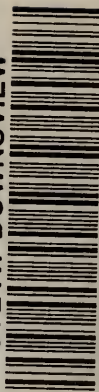
S9449B

University of Toronto
Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 13 28 05 05 006 5